This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3 3433 08161843 5

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

PINDARI

CARMINA.

CUM

LECTIONIS VARIETATE

ET

ADNOTATIONIBUS.

ACCEDUNT

INTERPRETATIO LATINA EMENDATIOR,
SCHOLIA, ET FRAGMENTA;

NECNON

GODOFREDI HERMANNI DISSERTATIONES
PINDARICÆ, ET INDICES TRES.

A

CHR. GOTTL. HEYNE.

NOVA EDITIO CORRECTA ET EX SCHEDIS
HEYNIANIS AUCTA.

TOM. III.

LONDINI:
SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.
1824.

Digitized by Google

66568A

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS

Digitized by Google

CARMINUM PINDARICORUM
FRAGMENTA

OLIM A

JOANN. GOTTL. SCHNEIDER

PROF. ACADEM. URATISL.

COLLECTA

NUNC ITERUM

DIGESTA ET AUCTA.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Ante viginti quinque fere annos Fragmenta Pindari, locupletiora iis, quæ in superioribus editionibus prostabant, me suasore collegerat Jo. G. Schneider, tum ex adolescentibus mihi familiarissimis, vir antiquarum literarum copiis instructus amplissimis, quas cum naturæ cognoscendæ et illustrandæ studio postea ita conjunxit, ut nunc inter principes viros doctos, qui hoc literarum connubio inclaruerunt, sit habendus. Ea fragmenta ut Pindari carminibus subjungerem, ipsa res postulare videbatur. Cum tamen experientia edoctus cognovissem, usum eorum esse aliquantum impeditum ac molestum, quoties singula fragmenta essent exquirenda, aut videndum, num illud, in quod forte incideras, fragmentum jam in illa congerie lateat, quum fragmentorum, auctorum et locorum promiscuæ essent sedes, et in diversos numeros dispersæ particulæ: in recensu eorum et ordine posse ac debere aliquid a me novari facile intellexi. Operam itaque dedi, ut fragmenta certo consilio ad certum ordinem revocarem, viamque expeditam redderem iis, qui posthæc fragmenti alicujus sedem investigare vellent.

Egi itaque maxime hoc, ut fragmenta incerta suo quæque auctori, a quo ea recitata sunt, reddita deinceps apponerem, tum ut auctorum ordinem aliquem ad temporum rationem

Digitized by Google

adhiberem, sub finem autem libelli recensum auctorum cum eorum locis alphabeticum adjicerem. Qua in re quas molestias devoraverim, multis declarare nihil attinet; admiratusque sum subinde ferreum et indomitum studium, quod olim in fragmentis his colligendis collocavit vir doctissimus meique amantissimus, cui cum literæ tam multa alia debeant, tum merita ejus de Pindaro non ultimo loco sunt habenda. Ad plurima enim, Platonis inprimis, Platonicorumque philosophorum et sophistarum, tum vero et aliorum scriptorum, quos manu terimus, loca orationisque ornamenta et lumina intelligenda, antiquiorum lyricorum, maxime Pindari, versus e naufragio servatos tenere utilissimum est; ut de usu eorum critico in locis sanandis taceam. Bona itaque cum venia viri doctissimi in hoc industriæ ejus incredibilis monumento retractando mihi licere putavi id, quod majorem utilitatis fructum habere videbatur; quandoquidem multis exemplis et argumentis perspectum satis habeo, in iis, quæ susceperit, non inanis eum alicujus gloriolæ vanitatem sectari, sed utilitatibus literarum communibus consultum esse velle: quæ una ac vera est via, qua ad gratam ac duraturam tui apud posteros memoriam adspirare possis.

Ut tamen integra maneat gratia operæ viri doctissimi, hoc monitum esse volo, ei maxime ea, quæ hic vides, etsi aliter distributa et descripta, deberi; adjecta modo a me esse pauca: primo locorum interpretationes latine factas; quia, si semel aliorum usibus hæc inservire volumus, postulari nequit, ut primo statim occursu talia cuique plana et aperta sint; tum suppleta loca nonnulla, quæ virum doctum fugerant; apposita alia, quæ modo judicio, modo conjectura niterentur; atque hæc, si qua in ipsa contexti serie inserta sunt, parenthesis signo distincta, aut, nomine ejus ceteris adscripto, singulis sunt locis subjecta, ita ut facile possint discerni. Excussi

Digitized by Google

etiam iterum loca auctorum et sustuli numerorum sphalmata aliave, quæ correctione egebant; et apposui numeros paginarum ed. Schneid.

Cum metrorum Pindaricorum curam omnino in se recepisset doctissimus HERMANNUS, rogatu meo fragmentorum potiorum metra illa constituere et emendare haud recusavit. Debetur itaque ei, quicquid hac ex parte bonæ frugis Pindaricis fragmentis accessit.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

IN HIS

I. ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

I.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. ii. p. 158. ed. Sylburg. [et de Pronom. p. 321.] hæc Pindari refert, ubi mentio τοῦ Ἀθαμαντίδα i. e. Melicertæ, præcesserat: Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίαις Πινδάρου ἐνάρξει τοὺς ἀγωνιστικοὺς ἀριθμοὺς·

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέκλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι
γέρας φθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Sisyphum Æoli filium hortati sunt, ut ejus (Inus) *filio, mortuo Melicertæ, clarum instituret honorem.* Monet grammaticus, veteres Pindari commentatores, qui ᾧ pro ἑαυτῷ explicabant, dubitasse, cur Melicertam poeta Ἀθαμαντίδαν appellavisset, et mox Sisyphi mentionem fecisset; alios accepisse illud ᾧ adverbialiter, ut verba ᾧ παιδὶ intercluderentur, velut in illo poetæ innominati loco: ὄφρα χειρῶνις γονεύ. alios mutasse in οἱ, ut sit dativus pro genitivo Ἰνοῦς, quam antea nominaverat poeta. Addit vero Apollonius: quid obstat, quo minus pronomen ᾧ sit possessivum, et sumatur pro αὐτῆς?—Apparet satis clare, agi hoc loco de institutione ludorum Isthmicorum; quod etiam contendere posse mihi videor de loco Callimachi inedito, quem reperi in Etymologico Gudiano: Οἱ Ἴωνες καὶ τὸ Ἀθάμας κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ διπλασιασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ θ' εἰς τ Τέμμας λέγουσι. Τέμμιος Ποσειδῶν. Καλλίμαχος ἐν β' Αἰτίων.

II.

Apollonius Dyscolus in Excerptis Is. Vossii p. 428. (Maittaire de Dialectis, ed. Reitz.) ubi de vocula μὰ agit: Ἴωνες διὰ τοῦ μ, Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσονται ἐπὶ πλάθους·

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν·

Πίνδαρος Ἰσθμιονίαις. *(quicunque modus emovit eos.)* Περσφονεῖνί νιν ἐπὶ νίκαις· Βακχυλίδης. καὶ πλεῖονα ἄλλα.

III. (p. 2.)

Eustathius ad Homerum p. 1715. 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίαις ἐπὶ τοῦ τείχη κεῖνται πεδόθεν, scilicet usurpari verbum illud etiam neutro genere.

Digitized by Google

II. Ἐπινίκιος εἰς Διαγόραν Ῥόδιον.

Æschines, seu quisquis auctor est putidæ illius epistolæ iv. qua Cleocratis Rhodii liberalitatem in se et humanitatem laudat, hæc habet: τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἀνάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἶναι συνθάνειε, ὃν καὶ ὁ μέγας αἶγες Πίνδαρος. ἀλλ' ἵνα μὴ γίλωτα ὀφλισάνης ζητῶν, ἴσθι ἐστὶν ὁ Πίνδαρος· τοιγὰρ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοὶ ποτὲ ἐμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἕτερ τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις—οὗτος δὲ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄγει (f. λίγει) ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. Λίγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν περιοῦσιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἔφυτευε· καὶ εἰ μὴ σφόδρα ἦθιν πωποτὲ ἀνέφερεν ὄντα σε—πᾶν ἀνοχρῶν ὑπειλάμβανεν εἰ ἐκμνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους ἐκεῖνον ἔτι Πινδάρου· οἶν δὲ οἶδα, ὅτι μάστιν σοι ταύτην λύρας λίξομαι. Δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκην εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ σφοδρῶς Κλεοκράτει. Λίγουσι γάρ ποτε γυνὰ περιοῦσιν Ὀλυμπιάδι παραλθοῦσαν εἰς τὸ στάδιον, ἰσάνασι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θιάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους· ἐκκεκτάντων δὲ αὐτῇ τῶν ἱλλανοδικῶν, ὅτι ἐτίλμησε παραλθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀκουρίνασθαι· εἶπε γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δίδοναι παυχάσασθαι οὕτως ὁ Ζεὺς, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἴχοι, καὶ υἱὸν ἐκ' Ὀλύμπια ἄγοι. Ταύτης οὖν περιοῦσίδος, καὶ τούτου τοῦ γένους ἀκμάζει ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης. Finem epistolæ omitto, qui ineptissimas hominis laudes comprehendit. Hinc vero apparet, nisi prorsus omnia in hoc scripto sunt ab homine nugatore conficta, Pindarum præter nobilem illam *odam Olympicam*, quæ legitur hodie ordine *septima*, scripsisse etiam *aliud in Diagoram carmen* ἐπινίκιον, ubi de anu trium victorum sorore memoraverat ea, quæ auctor epistolæ inde refert. Nam in eo carmine, quod hodie legitur, poeta Damageti nisi verbo non meminit, cui tamen mentioni vix convenit Æschinis illud *ἄγει, αἶγες*. Scriptum vero fuisse carmen hoc a Pindaro plus quam quinquagenario suspicari licet ex Olymp. vii. quæ ad Olympiadem 79. refertur. Præterea eandem narrationem (Schol. Pindari ad Ol. vii. pr. et) cum Pindari auctoritate refert Tzetzes Chil. i. 593. sq. quem quidem locum erroris suspectum habebam, antequam epistolam Æschinis comparassem. Solet enim insulsus ille homo etiam alibi Pindaro tribuere, quæ in vetustis Poëtæ commentatoribus, v. g. de Alcmæone ad Pyth. vii. tradita legerat. Totum Tzetzis locum comparabit, qui nominum varietatem cognoscere voluerit. Satis habeo digito præmonstrare reliqua veterum auctorum loca, quibus inter se collatis olarius de tota Diagoreorum familia, victoriarumque, quas obtinuerunt, numero et historia lectori constare poterit. Adeat igitur Pausaniam Eliac. i. (lib. v. 6. extr.) p. 389. ad quem conf. notam Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 198. Eliac. ii. (vi. 6 et 7) p. 465. 468. Messeniaca (lib. iv. 24) p. 337. Deinde dignus est, qui contendatur, locus Gellii N. Att. iii. 15. Valerii Maximi viii. 15. Æliani v. h. x. 1. Plinii vii. 41. Davisii ad Ciceronis Disp. Tusc. i. 46. Dorici victoris meminit Thucyd. iii. 8. Gorgon vero ille, ex quo Scholia Pindari narrationem referunt, scripserat de rebus Rhodiis. Laudatur ab Hesychio v. ἐπιτολιεῖς Ἐρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Iterum in τῷ περὶ θυσιῶν voce καταβρεχτίνης. Athenæus p. 695. male habet Γοργὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. SCHN. A Pindaro ipso narrationem de anu sorore perperam repeti equidem censeo. Nihil de ejus fide hac in re habet Schol. vetus Pindari ad Ol. vii. pr. qui primo loco est commemorandus; ex eo aut alio Tzetza sua dixit.

Digitized by Google

III. Ἐπινίκιος εἰς Γλαῦκον Καρύστιον. (p. 4.)

Confisus auctoritate Mss. Solani ad Pindarum refero locum Luciani pro Imag. c. 19. ἀλλὰ πῶς ἰσχήσει πυκτὴς ἰδιώτης τὸν Γλαῦκον;

οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι
ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας, οὐδὲ ἀιδάρεον
Ἀλκμάνας τέκος.

ἐρᾷς, ὠγαθὲ αὐτὸν θεοῖς ἴσασι·—καὶ οὗτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγωνίσατο τοῖς ἱρεῦσι τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντιπαραπεμπόμενος, οὗτε ἐκεῖνοι ἡμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν πυκτὴν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ἡδομένω ἄμφω καὶ τιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐκεῖ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ πυκτὴς ἐκεῖ τι τοῖς ἄλλοις καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ἥρματι. Fuit Glaucus iste Carystius, Demyli filius, inter pugiles nobiles; de quo vide Pausan. Eliac. Poster. (vi. 10.) p. 475.

IV. Ἐπινίκιος εἰς Ἀλέξανδρον Ἀμύντα, τὸν Φιλέλληνα προσαγορευθέντα. (p. 5.)

I.

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

O tu, qui nomen habes commune cum beato Trojano, Amyntæ animosa progenies.—Locum hunc habet Scholiastes Pindari ad Nem. vii. 1. (ubi excusat homonymiæ usum in laudibus apud Pindarum; uti in his vss. Alexander Maced. rex comparatur cum Alexandro, Puride dicto.) et Dio Chrysostomus Or. ii. de Regno p. 25. ubi de Alexandro Magno ait: ἐτιμήθη τοῦδε Πινδάρου, διά τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν περίγονον αὐτοῦ ὁμώνυμον ἐκήρυττεν Ἀλέξανδρον τὸν φιλέλληνα ἐπικληθέντα, πυθόμενος ὡς αὐτὸν ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν. Ex Dione sua sine dubio hausit Tzetzes Chiliad. vii. 413. Nec omittendus locus Solini est, qui c. 14. hæc de Alexandri Amyntæ filio habet: *Voluptati aurium indulgentissime deditus; sicut plurimos, qui fidibus sciebant, dum vivit, in usum oblectamenti donis tenuit liberalibus, inter quos et Pindarum lyricum.* Rationes autem, quibus adductus locum hunc priorem cum sequenti ad victoriam Alexandri Philellenis Olympicam referre malo, satis explicuisse mihi videor in libro germanice scripto, *de vita et scriptis Pindari*, Sect. ii. p. 35. (scil. quia Alexandrum Olympiæ certasse constat,) unde simul constare potest, lectionem ὁμώνυμε (ap. Dionem l.c.) alteri (ἐπώνυμε) præferendam esse.

II.

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν, ὑμνεῖσθαι
καλλίσταις ἀοιδαῖς.
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις
τιμαῖσι ποτιψαύει
μόνον ῥηθέν.
θνάσκει δ' ἐπίλασθὲν καλὸν ἔργον.

Digna res est viris bonis, celebrari pulcerrimis carminibus. Hoc enim solum, quod est-

Digitized by Google

mine *pronuntiatum est, immortalibus honoribus proxime accedit. Contra vero factum præclarum interit oblivioni traditum* (b. e. carmine haud commendatum.)—Addit Dionysius Halicarnassensis, ex quo fragmentum hoc refero, (de Demosthene t. ii. p. 292. l. 11. 13.) Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν ἐν τῷ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς. Posui vero totum locum, prouti a Barnesio nescio quam recte distinctus est, nisi quod vetustam lectionem ῥηθῆν, cui ille ῥυθῆναι nullo sensu substituerat, reliqui, et Sylburgianum ἐσλοῖσιν pro vulgato ἔλωσιν, cum altera ejusdem viri docti emendatione, qua ἐσπασθῆν in ἐσπλασθῆν mutavit, audacter recepi. Nescio quod Barnesium adduxerit, ut ἐσπλασθῆν in σιγασθῆν mutaret, nec intelligo, quod in versione latina posuit: *Tantum dicier: hic est.* quo scilicet græcum suum μόνον ῥηθῆναι reddere conatus est. Schn.

Ultimorum versuum metrum sic restituit Hermannus:

τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τι-
μαῖς ποτιψαύει μόνον
ῥηθέν. θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

V. Εἰς Ἱέρωνα. (p. 7.)

I.

Refert Scholiastes Pindari ad Pyth. ii. 127. Pindarum, cum Hieroni pro mercede carmen laudatorium in victoriam Pythicam (ἐπινίκιον) perfecisset, deinde ἐν περιττοῦ συγγράψαι αὐτῷ πρᾶγμα ὑπέσχηται, οὗ ἡ ἀρχή "σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε." *Percipe, quod dico, nomen a præclaris sacris adepte*: quia Hiero ἀπὸ τοῦ, ἱερόν, dictus. Vocaverat poeta carmen hoc *nasσόρεσον*, ut docet Schol. eod. loco: ὅ δὲ *nasσόρεσον* εἶπε διὰ τὸ τὴν ἔποχλον ἔρχεσθαι *nασ'* ἑνίους τοὺς Διοσκούρους ὠδεῖν. Adde Schol. ad Nem. vii. 1. ubi initium ipsum integrius exstat: "σύνες, ὅ τι λέγω, βαθέων ἱερῶν ἐμάνυμι πάντες, ἀντίστροφε Αἴτνας." Ipse Pindarus eod. loco secundum Pythicum εἶδος appellavit *nασσόρεσον* et ὑποχηματικὸν, quoniam scilicet plurima ejus μέλη saltatione expressa fuerunt. Hinc equidem nullus dubitavi ad idem referre carmen, quæ veteres grammatici loca ἐν Πυθιαῖς εἰς Ἱέρωνα φέρῃ, vel ὑποχήματα in Hieronem, vel denique σκολιᾷ in Hieronem laudant. Sed totum hunc Pindari locum rectius constituere licet ex Aristophanis Avibus v. 925. ubi ridiculus dithyramborum poeta carmen ad Pindaricos modos compositum in novam avium civitatem effundit:

Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἵαπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τερᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεΐν·

ad quæ Comici verba hæc in Scholiis leguntur: ἐκ τῶν Πινδάρου Ὑποχημάτων·

Σύνες ὅ τι λέγω,

Digitized by Google

ζαθέαν ἱερᾶν ὁμώνυμε
πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

ἀκριβὴ δ' Ἱέρων ἔστιν αὐτόν. Porro ad versum 931. ἰμὶν, τοῖν legitur hæc veteris grammatici annotatio: χλευάζει τῶν ἀθυρμάτων τὸν συνοχῆ (ἰν) τοῖς τοιούτοις ἀκριβῶν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνιχῶς λέγοντα ἰν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἰμίν. Totus vero Aristophanis locus mihi videtur expressus esse ex Pindari carminibus, quorum unum saltem fragmentum ex ipso carminis in Hieronem initio decerptum jam certissime tenemus. De reliquis verbis nihil constituere licet. Sed prosequamur alterius vestigia carminis Aristophanei, quæ nos statim ad plurium Pindaricorum fragmentorum cubile perducent. Pergit igitur Comicus v. 937.

Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.

Tum vero addit versu 942.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σκολιᾶς ἄνευ χιτῶνος·
ξύνες ὅ τι λέγω.

Ad quæ verba Scholiastes: καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως·

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα.

Ἀκλὲς δὲ ἀμείνους παρὰ Ἱέρωνι ἦσαν αὐτὸν καὶ ἀρμάτων. Ita enim Scholiastæ verba restituit Berglerus, germanici nominis decus, cum antea legebatur: ἴδια τῶνδε ἀκλὲς ἀμείνους παρ' Ἱέρωνι καὶ ἦσαν αὐτὸν καὶ Ἀρμάδιον. Obiter moneo, Suidam in loco Aristophaneo legisse olim ὑφαντοδίνητον, quod Kusterus rejicit; ego vero ob metrum præferendum censeo; respondet enim Pindarico ἁμαξοφόρητον οἶκον, i. e. currum, cui domus ad veterum Scytharum morem inædificata est. (Recepit quoque Brunck. adstipulante codice; et ἁμαξοφόρητον esse legendum etiam Hermann. monuit.) Apparet igitur, Pindarum his verborum involucris preces parum modestas texisse, quibus ab Hierone, post acceptos ab eo mulos, currum etiam petebat, eumque Siculum, qui tum in magna artis laude erant, ut ex sequenti fragmento constat. Priorem Pindari locum refert præterea Strabo vi. p. 412. ubi de nova Ætna: ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος μέμνηται λέγων αὐτὸν, ὅταν φῇ· [MSS. inserunt non uno modo corrupta verba ξύνες ὅ τι λέγω. Herm.]

Digitized by Google

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πατὴρ, κτίστορ Αἴτνας.

nbi Casaubonus monet, in Codicibus legi: ξόνις τοι λίγω ζαθέων, quod quo pertineret, vir summus tum temporis ignorasse videtur. Ad voces ξόνις ἔ τι λίγω alludit Gregorius Nazianz. Epist. 2. t. i. p. 768. σύνις ἔ τι λίγω, φησὶ Πίνδαρος, πᾶν ἔργε τὸν ἰσὸν ἀφυσίαν ἀπείνω τῆς σῆς ὑγλωσσίας. Schn.

Ambigunm est, τὸ ὑποχηματικὸν et κατεύθυνον sitne unum idemque; tum, fueritne hoc aliud carmen quam ipsum illud, quod Pyth. ii. est. Ex Scholio ad Pyth. ii. 127. quod conflatum est e pluribus Scholiis, utrumque firmes. Videtur tamen satis constare illud, carmen εἰς Ἴέρωνα esse inter ὑποχηματικὰ referendum, de quibus infra. An vere Pindarus preces istas parum modestas fecerit, dubito; et refero ad jocos scurriles Comici: exemplo aliorum in Pindaro in hunc sensum acceptorum, per commenta grammaticorum. Illa ξόνις ἔ τι λίγω frequentantur a multis, et jam a Platone in Menone p. 76. D. (tom. iv. p. 340.)

II. (p. 9.)

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκυρίας δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
αἶγας ἐξοχωτάτους·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα
Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου·
Σικελίας δ' ὄχημα δαίδαλον ματεύειν.

E Taygeto Lacedæmoniam canem pernicissimum animans; ad mulgendum lac Scyrias capras præstantissimas (ἐξοχωτάτας); scuta autem Argiva, currum Thebarum ex agro fertilissimo, rhedam arte factam e Sicilia petito. (Scripserat Pindarus ἀγλαοκάρπου.) Refert Athenæus i. p. 28. A. hoc fragmentum ex Pindari τῇ εἰς Ἴέρωνα Πυθιάδι ᾠδῇ. Sed idem videtur esse carmen cum eo, quod alibi Scolii nomine appellat, ut mox videbimus.—De capris Scyriis v. Athen. xii. p. 540. D. Respicit hunc Pindari locum Zenobius Prov. ii. 18. in Αἶξ Σκυρία—ἄλλως δέ φασιν, ὅτι τῶν ὀνησιφόρων λίγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. Critias apud Athen. i. c. laudat ἔχον Σικελικὸν, et Θηβαῖον ἁρματόκοσμον δίφρον. conf. Pollux x. 26. x. 11. Interpp. Hesychii ad voces ἔχος Ἀκτσκαῖος. Denique fragmentum hocce nostrum ex Athenæo transtulit Eustathius ad Homer. p. 1822. l. 5. Schn. Priores duo versus distribuendos sic esse, ut factum est, docuit Hermannus; monuit quoque δαίδαλον esse legendum pro δαιδαλέον. [v. *Jenaische A. L. Z.* 1807. nr. 245. p. 131. *Ex Schedis.*]

III. (p. 10.)

Μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ne tu obscura oblectationem in vita; longe præstantissima res est homini jucunda vita.—Habet hunc locum Athenæus xii. p. 512. D. Πίνδαρος παιᾶσιν Ἴέρωνι τῷ Συρακου-

Digitized by Google

εἶναι ἔρχονταί φασι—. Schn. Versus constituit Hermann. Scripsi *ἁμαυρεῦ* pro *ἁμαύρου*. Non enim memini dictum *ἁμαύρομαι*.

IV.

Athenæus xiv. p. 635. B. D. *Ἀριστόξενος δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλάστιγγος διὰ ψαλμοῦ παρίχεσθαι τὴν χρείαν· διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολιῷ, τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον διὰ τὸ δὶς γινῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἴσχειν τὴν συνῳδίαν ἀνδρῶν τε καὶ παίδων—φησὶ δὲ ὁ Ποσειδώνιος, ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λεσβίοις πηκτίδι τὸν βάρβιτον·*

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λύδιον,
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψη-
λᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Vocem *Λύδιον* esse corruptam, quilibet animadvertit. Vide igitur, an *Λυδῶν* vel *Λυδίας* sensum adjuvet. Nescio, an huc etiam referendus sit locus Plutarchi de Musica p. 1140. F. *εἰ δὲ, καθάπερ Πίνδαρός φησι, καὶ τῶν σκολιῶν μιλῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν* etc. de quo loco vide quæ disputavit van Goens Obs. Misc. p. 23. Schn. Versus constituit Hermann. et reposuit *Λυδῶν* pro *Λύδιον*.

V.

Ex eodem carmine in Hieronem desumtus esse videtur locus Strabonem xiii. p. 930. A.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται·—

καὶ πάλιν·

Ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Hunc vero eundem locum, prouti scilicet integer in ipso carmine prostabat olim, respiciebat Julianus in epistola xxiv. quam doctam magis, an ineptam dicam, nescio, p. 395. *καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφῶος ἐν Ἐπινικίοις ἱκανοῖς, καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος πρέπον τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θείων στρατηθεῖς, οὐχ ἑνὶ ῥίψαντι αὐτῷ τῆς ὑφηνίας κρατύνει τὸν ὑπερβολὴν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατονταπέφαλον ἐν βλάμαις καθηλεῖν φησιν· ὡς οὐδὲ τινος ἄλλου τῶν ἐκ χθονὸς τοῦ Διὸς ἐληθέντων ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνου τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ἔπλασεν, οὐδὲ ἑνίοις τισὶ θείων ἢ μόνου Διὸς ἀξιοπιστέρου πρὸς τοῦτον τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος.* Cum igitur apud Julianum et in reliquis etiam

Digitized by Google

locis, ubi Typhonis meminit Pindarus, centum hujus terræ filii posuerit capita, facile patet, in Strabone numerum in voce ἑκατογκεφαλον esse corrigendum. Schw. Versus distributi ab Herman. quem etiam consentire vidi in lectione περάζις pro περάζει. [Scribe ἐκατογκεφάλους. Hermann.]

ΣΚΟΛΙΑ.

I. Σκόλιον παρὰ τὴν θυσίαν Ξενοφῶντος Κορινθίου ἀσθέν. (p. 11.)

Athenæus xiii. p. 573. C. E. *Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ἱστορεῖ ὁ Ἡρακλειώτης ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προτείνεσθαι τῇ θεῷ, καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ διὰ τοῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν στρατὸν ἄγων ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος* (conf. Schol. Pindari ad Ol. xiii. 32.) *ἐν τῇ ἐβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι πᾶσαν ὑπῆλθον τὴν τῶν Ἑλλήνων σωτηρίαν, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱλάσασαι ναὸν—καὶ οἱ Πέρσαι δὲ κατέσχουσι τῇ θεῷ, τελεσθέντων περὶ ὧν δὲ ποιοῦνται τὴν θέσιν, ἀνάξιον αὐτῇ ταύτας ἑταίρας. Τυράννουσι οὖν τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν, Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς ἀνάξιον ἑταίρας πᾶξαι τῇ θεῷ νικήσας. Πίνδαρος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· "Τριστολεμπτωτινίκων ἑκατονίκων ὄλβον"* (Ol. xiii.) *ὕστερον δὲ καὶ Σπίλλιν τὸ παρὰ τὴν θυσίαν φόρτον, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν ἐποίησε πτοιῶναι πρὸς τὰς ἑταίρας, αἱ παραγινομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη·*

Ὦ Κύπρου δέσποινα,
τεὸν δεῦτε ἐς ἄλσος.
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον
Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἱανθείς.

(O Cypri regina, tuum ades in nemus; compascuarum puellarum gregem numerosum Xenophon adduxit lætus ad vota persolvenda. Scrib. *ἐκάγαγεν*. et mox v. 4. *ἄμμιν*.)

ἄρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους·

Πολύξενοι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
διά τε τὰς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε
ἡμῖν πολλάκις ματέρας ἐρώτων
οὐρανίαν ἱπτάμεναι νοήματι,
ποτὶ τὰν Ἀφροδίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας

Digitized by Google

ἔπορεν· Ὦ παῖδες
ἁρατεινᾶις εὐναῖς μαλθακώρας
ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι
σὺν δὲ ἀνάγκαι καὶ καλόν·

[Πίνδαλον ap. Athen. Herm.] (Advocari puellas ad sacrum faciendum apparet; verba corrupta sunt.) ἐξάμενός δ' οὕτως, ἰφιξῦς φησιν

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι
ὁμοῦ δεσπόται, τοιάνδε
μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

(At miror simul, quid Corinthii de me dicent tale dulce Scolii exordium succinens puellis meretricibus commento.) ἄλλο γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἡγεῖται. καίτοι τι φανέονται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πυνθάνου δή, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ, πυνθάνου αὖθις·

Ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

(*Aurum exploravimus pura probatione*: lapide Lydio, qui purum aurum declarat, h. e. Corinthii puellarum laudes admiserunt.) Solus hic ingenii, quod sentio quam sit exiguum, discrimen subire cogor, cum viri summi, Isaaci Casauboni, sollertia lectorem in locis difficillimis destituat. Versu tamen secundo recte vir magnus emendandum monuit ἅδε' ἰς. sed quod idem voluit, πρᾶν ἰς ἀγῖλαν, ut jungantur ἅλσος et ἑταιόγγυιον, quoniam graecum vix videtur, approbare nulla ratione possum. Connectenda potius sunt ἀγῖλαν προᾶν ἑταιόγγυιον, quibus verbis poeta numerum puellarum Veneri consecratarum a victore Xenophonte designare voluisse videtur; igitur distinctio post ἅλσος tollenda est; secundus enim versus cum tertio et quarto sensu continuatur. Versu 8. Casaubonus malebat: ἑαυτιναῖς ἅδαις μαλθακόταις, vel ἑαυτιναῖς ἰόναις μαλθακόταιον ἀπὸ καρπὸν etc. Equidem faciliore sensu legerim: ὦ παῖδες, ἑαυτιναῖς ἰόναις μαλθακὸν ἅδαις ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι σόν τε ἀνάγκᾳ καὶ καλόν. quibus quidem verbis poeta vitae genus excusare videtur velle, cui puellae servitio Veneris adstrictae obsequebantur. Versu 12. Casaubonus legendum conjicit Ἰσθμοῦ διατόνοις. Corinthios hoc loco intelligi ipse Athenaeus docuit. Pro vulgato καθαρᾷ idem vir doctus καθαρῷ, et paullo antea λίξαντι pro λίξασι restituit; reliqua verba, utpote corruptissima, meliorum librorum ope felicioribus ingeniis sananda deposuit Casaubonus, cujus ego exemplum tutissime sequar. Non obscurum quidem est, verba λιβάνου ξυσὰ δάπεδα referri ad sacrificium, cum thus in ara adoletur; sed verbum, quo adolitio significetur, nullum apparet in corruptela. Si μανίας in μανίαις mutaveris, tum vero sequenti versu etiam οἰφανίας et ἀνυπόπτους πάρασι restituendum videtur. Verbum ἀναγωγίας forte ex ἀπ' ἀνωγίας ἴσαρον corruptum fuit. Vide etiam, an ad investigandam lectionis veritatem aliquid profici possit ex annotatione Photii in Lexico inedito, qui de voce λίβανος monet: Λίβανον τὸ δένδρον θηλυκῶς Πίνδαρος. Schn. [V. Zonar. in v. λίβανον p. 1305. ibique Tittm. Herm.]

Digitized by Google

Vers. 3. seqq. refinxit Jacobs Animadvers. pag. 135. hunc in modum:

στάξετ' ἐσχάραις λιβάνου ξανθὰ δάκρυα
τιμάν τε μακίσταν ματέρι Ἐρώτων
οὐρανίῳ νιψάμεναι νάματι
ποτάγετ' Ἀφροδίτᾳ, ἅ γ' ὑμῖν ἄνωθεν
ἀγλαΐαν ὥρας ἔπορεν.

Vss. 7. seqq. forte locum habet: *ἔ παῖδες, ἡρατιναῖς ἑβαῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι νῦν γ' ἀνάγκα καὶ καλόν*: ad usum Veneris festo die ut excitet juvenes seu puellas.

Herman. sic constituit:

STROPHA.

Πολύξενοι νεάνιδες ἀμφίπολοι Πει-
θοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
ἅτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου
ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε
πολλάκις, ματέρα δ' ἐρώτων,
οὐρανίαν πτάμεναι νό-
ημα ποτὰν Ἀφροδίταν,
ὔμμιν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν*, ὦ παῖδες, ἑρατει-
ναῖσιν εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρ-
πὸν δρέπεσθαι. σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέ-
ξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται, τοι-
άνδε μελίφρονα ἀρχὰν
εὑρόμενον σκολίου, ξυν-
άορον ξυναῖς γυναιξίν.

ANTISTROPHA.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. *
* * *

* Venus scilicet. Nam quum dicere deberet, *impetratis veniam*, mutata constructione *das ea vobis veniam* dicit. *Herm.* Annon v. 7. ὑμῖν?

Digitized by Google

EPODUS.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν
δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κο-
ρᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν
τελέαισιν ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

[v. Jenaische A. L. Z. 1806. nr. 249. p. 143. *Ex Schedis.*]

II. Σχόλιον εἰς Θεόξενον Ἀγησιλάου Τενέδιον, Πινδάρου παιδικά. (p. 14).

Athenæus xiii. p. 601. C. D. καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ἂν ἰχνευτικὸς φαίνοι·

εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,

καὶ, κατὰ καιρὸν,

μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμὲ, πρᾶξιν.

Utinam contingat amare et amori gratificari. Nec tu, o anime mi, rei studio teneatris ab etatis gradu aliena. (Reddidi ultima, ut sententia forte ferebat: verum quid sit πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ πρᾶξις, non intelligo. κατὰ καιρὸν aliena esse videntur, ex seqq. nata; καὶ autem ab Athenæo esse, non a poeta.)—μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὅς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, φησί;

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐράτων δρέπεσθαι,
θυμὲ, ξὺν ἡλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτινᾶς ὅσσων μαρμαριζοίσας
δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται,
ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται
μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογὶ,
πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου,
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν
φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἔγωγ' ἕκατι τᾶς κηρὸς ὡς
δαχθεὶς ἑλεκρὰν μέλισσαν
τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδῶν
νεόγυιον ἐς ἥβην.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ
Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

Digitized by Google

Oportuit quidem, cum opportunam erat et ætas ferebat, amores decerpere. Attamen Theoxeni fulgores oculorum radiantes qui adspexit, et cupiditate non agitatur, ex adamante aut ferro fabricatus est præcordiis atris gelida flamma, et a Venere arcuatis citiis formosa nullo honore habitus aut opibus parandis vidente laborem impendit, aut matronali protervia animus ejus obnoxius per omnes vias rapitur. At ego tabesco, cum intueor puerorum pubescentem ætatem. In Tenedo vero Pitho et Gratia habitat cum filio Agesilai. (Verti ac si esset τὸν σὺν Ἀγησιλάου. Dorice sunt quoque scribenda v. 2. ξὺν ἀλικίᾳ, et v. 14. ἵΣασι. v. 6. ψυχρὰν Villebr. In v. 11. Ἴασι τᾶς desidero Ἀφροδίνας, *Veneris numine*, aut simile quid.) Iterum hic Casaub. spem nostram plane destituit; quare solus ingenium in fragmento corruptissimo restituendo experiri cogor, quod jam olim feceram in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 46. Prima statim verba respicit Athenæus xiii. p. 561. B. καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἤτω· εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Versus 3. 4. 5. habet Athenæus p. 564. D. E. ἀνεῖνας ἴσως, quod h. l. admisi; nam eo loco, quem statim initio indicavimus, (p. 601.) exstat ἀνεῖνας πρεσβύτερον. Versu 5. Athenæus altero loco habet ἢ σιδάρου. Versu 6. ibidem est ψυχὰν pro καρδίαν, male, ut paullo post ex Plutarcho apparebit. Versu 12. Dalecampius emendabat μιλιχᾶς vel μελιχαᾶς μιλίσσας. H. Stephanus legit ἰλιχᾶν (?) μιλισσᾶν. Aliam viam tentavit Soping. ad Hesychii Ἄδξις. Equidem jam olim legendum censueram: ἀλλ' ἴγωγ' Ἴασι Κύπριδος παρὰς ὧς μιλιχᾶο μιλισσᾶν τάκομαι. Apte comparaveris locum Alcmanis ap. Athen. p. 600. F. Ἴρως με δ' αὖτι Κύπριδος Ἴασι γλυκὺς πανύσσον παρθίας ἰαίνει. de quo vide etiam summi Hemsterhusii notam ad Hesychii ἰαίνεσθαι. (Jacobs Animadverss. p. 189. conj. vs. 11. Ἀλλ' ἴγωγ', ἐν' ἀνεῖνας παρὰς ὧς Ἰασθεὶς μιλιχᾶς μιλισσᾶν, τάκομαι.)—Duo postremos versus omiserunt H. Stephanus et Er. Schmidius, quos tamen ego pertinere ad ipsum Scolium persuasissimum mihi habeo. Quo modo Dalecampius verba ea verterit, memorare indignum est. Clarum vero est exinde, fuisse illum Theoxenum Tenedium Agesilai filium, forte etiam necessitate aliqua conjunctum cum Aristagora Tenedio, cui Pindarus pulcherrimum illud ᾠδὸς ultimum inscripsit, quod immerito hodie inter Nemeacas odas legitur. De ipso Theoxeno quæ dici h. l. poterant, jam olim occupavi *de vita et scriptis Pindari* p. 45-50. Præterea Scolion hoc respiciebat Plutarchus de sera num. vind. p. 556. A. (p. 56.) egerat de honore Pindari posteris habito in Theoxeniis, εἰς ἃ οὐκ ἄν, οἶσιν, ἀσθενὴς τῇ χάριτι τῆς τιμῆς, οὕτως ἱλαπινῶς καὶ ἀφελῶς ἐκχεῖζόντας; εἰ μὴ μίλιτταν παρθίαν πιχάλιστται ψυχᾷ φλογί, παν' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον. Ubi præstantissimus Wyttenb. monuit, eodem respicere Plutarchum Compar. Stoic. et poet. p. 1057. D. de Cæneo. (v. Fr. inc. e Sch. Apoll. i. 61.) et de util. ex inimic. cap. p. 91. A. κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου πιχάλιστται μίλιτταν παρθίαν. Laudavit etiam Wyttenbach. locum Onosandri Strateg. xlii. p. 124. αὐτὸς οὖν ὁ στρατηγὸς ἴσως φήσει τις ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδήρου πεχαλκεῦσθαι.

Ipsum carminis initium ita olim conjungendum ex laceris Athenæi verbis censueram:

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,
καὶ κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι ἄνθη ξὺν ἀλικίᾳ.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμῷ δίωκε θυμὲ πρᾶξιν·
τὰς δὲ Θεοξένοιο ἀκτῖνας---. SCHN.

Digitized by Google

Restituit nunc numeris suis Carmen Hermann.

εἴη μὲν ἐρᾷν καὶ ἔραντι χαρίζε-
σθαι κατὰ καιρόν.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε πρᾶξιν.*
χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώ- Str.
των δρέπεσθαι, θυμὲ, σὺν ἡλικίᾳ.
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνάς τις ὄσσων
μαρμαριζούσας δρακεὶς, ὃς μὴ πόθῳ κυ-
μαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδά-
ρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν
ψυχρᾷ φλογὶ, πρός τ' Ἀφροδί- Ant.
τας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται
πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων. ἀλλ' ἐγὼ
δ . . . . . ἕκατι τᾶς
κηρὸς ὡς δαχθεὶς ἐλειηρᾶν μελισσᾶν Ep.
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παι-
δῶν νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιε
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησίλα.

III. Σκόλιον πρὸς Θρασύβουλον Ξενοκράτους Ἀκραγαντῖνον. (p. 16.)

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ἔχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον·
Ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε
γλυκερὸν, καὶ Διωνύσοιό τε καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναιεῦσι κέντρον.

O Thrasybule, suavium ferculum carminum hocce mitto mensis secundis; in communi sit convivis et Bacchi fructui poculisque Atticis suavis stimulus; qui ad hilaritatem excitet.—Athen. xi. p. 480. C. τῶν Ἀττικῶν κυλίκων μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε· Ὦ Θρ. Vix dubitari posse videtur, ad hunc locum respexisse Suidam, cum in

Digitized by Google

voce Ἀθηναίοις auctoritate Pindari in σχολαῖς, ut vulgo legebatur, seu in Σκολίοις, ut recte Kusterus emendavit, docere vellet, Ἀθηναῖος dici etiam interdum pro Ἀττικός, quod grammaticorum filii recte fieri negabant, ut videre licet ex Falconerio ad Inscr. Athlet. p. 2323. Thesauri Gronov. Rationem ex Megaclide repetit cum Suida Eustathius ad Homer. (p. 84. l. 11.) t. i. p. 169. edit. Politi. Videtur ergo in superiori Pindari loco Ἀθηναίοισι κίνδυνον legendum esse. De Thrasybulo Xenocratis Agrigentini filio satis constat ex Pyth. vi. et Isthm. ii. quæ ad eundem missæ fuerunt. Confer ibi doctas venerandi præceptoris mei annotationes. Schn. Ipsa carminis verba ducere videntur eo, ut illud non tam Scolion illud sit, quam ut Scolio pro comite datum credas. Metrum Herman. sic constituit:

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν,
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι κέντρον.

IV. Ἄλλο. (p. 17.)

Athen. x. p. 427. E. τὰ Σκόλια καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη (τῆς τοῦ κοντάβου μνήμης) ἐστί· λέγω δὲ οἷον καὶ Πίνδαρος ποιοῦντι·

---χάριτάς τε ἀφροδισίων ἐράτων,
σὺν χειμάῤῥῳ μεθύων·
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κόνταβον.

Casaubonus malebat ἰσχναλῷ vel τῷ καλῷ. Ultimum fere probaverim; sed vel sic sensus interruptus hæret. An fortasse in χειμάῤῥῳ latet σύν Ϝ' ἰμέρῳ? Sed hoc hariolari est. (*capra apposita.* et scrib. χάριτάς τ' ἀῤῥ. Etiam inter Scolia refertur ab Athenæo xv. p. 694. D. quod in Partheniis habetur inf. p. 29. Ἰὼ Πάν, Ἀρκαδίας—.)

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

De charactere horum carminum præclarus est locus Dionysii Halic. de Demosth. t. ii. p. 304. ed. Huds. ubi de ἁρμονίᾳ αὐστηρᾷ καὶ ἀρχαίᾳ ait: παραδείγματα δὲ αὐτῆς ποιητὰν μὲν καὶ μελοποιῶν ἥ τι Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα, καὶ ὁ Πινδάρου, χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένια, καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια· κεῖ τούτοις ὑπόκεινται καὶ σιμωνίδης ἁρμονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα τρόπον. Plutarchus de Musica p. 1136. E. tradit, Pindarum, Simonidem, Bacchylidem multa Παρθένια Δώρια (*Dorica harmonia*) composuisse; abstinuisse vero Pindarum χρώματι (*chromatico genere*)

Digitized by Google

in cantu ibidem p. 1157. F. monet. De natura hujus carminis panca tradita in veterum grammaticorum libris reperiuntur, unde parum perspicitur. Fateor igitur, parum me hic videre, sed in lectoris tamen gratiam ponam præcipua loca, quæ ad eam rem spectant. Aristoph. Av. 920. μίλα παιώνια—κόυλιά τε καλλιά, καὶ Παρθενίῳ (ita ibi scribitur) καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου. ubi Schol. Παρθενίῳ, ἀντὶ τοῦ, ἐν αἷς παρθένοι, ᾄδει. Alius grammaticus ad eum locum: περιπεφυσημένους δὲ τὸ ὄνομα τὰ Παρθενίῳ· ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾠδόμενα. Proclus in Chrestomathia: τὰ δὲ λεγόμενα Παρθένια χορεῖς παρθένων ἐπιγράφεται. Sunt porro in genere Ἀναπαιστικῶν, si eidem Proclo credimus, et iidem τρόποι cum ἀκατάληκτοι, ut legitur apud Athen. xiv. p. 631. D.

Mirabar, quid sibi velint illa Schol. Pindari ad Pyth. iii. 139. ubi Pindarum, laudat ἐν τοῖς πεχωρισμένοις τῶν παρθένων "ὃ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων." ἴσως τοῦ, "Μαιρὸς μεγάλας ἐπαδὰ, σεμνῶν Χαρίτων μίλημα τερπνόν." [v. not. ad Gregor. Corinth. p. 182. Schaefer. *Ex Schedis.*] ubi Παρθενίων scribendum esse patet ex Schol. Theocriti ii. 10. Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς πεχωρισμένοις τῶν παρθένων (ubi Vatic. 5. παρθενίων) ὅτι τῶν ἐρώντων οἱ μὲν ἄνδρες ἰσχύουσι τὸν ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην. ubi Vatic. 5. παρθενίων του τῶν ἐρώντων—ἰσχύουσι ἴσως καὶ ἥλιον. quæ equidem non satis intelligo; nisi huc trahere velis locum Hesychii in οὐρανία αἶξ, ubi est: ὅτι κατ' ἰσόσκε ἡ Σελήνη τῷ αἰγὶ ἰσοχύειν· ταύτην δὲ τὰ γύναια ἰσχύειν διὰ τὸ καὶ αὐτὰν ἴσα τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν. Ὅτι καὶ ὁ κατ' αἶγα φασὶν αὐτὴν (τὴν αἶγα) ἰδεῖν. In his igitur Pindari Partheniis laudabant alicubi virgines Panem, unde Scholiastes sua duxit. Sed de eo loco statim postea dicemus. Huc refero etiam, quæ tradit Schol. Theocr. i. 1. μαλ/σδιται] μίλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον· ὡς καὶ Πίνδαρος (f. περὶ) τὸν Πᾶνα φάσκων

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις

σαυτίσκων, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. ubi Vatic. 2. σαύκα (f. σαυτῷ). Verbum γλάζειν defendit D. Ruhnken. ex Hesychii γλάζει, αἰνίσσεται. Idem Schol. ad Idyll. v. 14. Πὰν ἄνωτος] ὅτινές δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀνωτῆς Δηρυνίου, φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἀλλίων αὐτὸν φρονεῖζειν (Apollinem an Panem?) Primum horum carminum (τῶν Παρθενίων) laudat Schol. Aristoph. ad Acharn. 720. ἀγορά ζεται ἐν ἀγορᾷ διαιρεῖται ἀντιπάλῳ· Ὅτι καὶ ἡ Κέρκυρα ἔστι τοῦ Πινδάρου ἀντικυκλεῖ· ἔστι καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐγκέκραται τῇ λίξει. ubi esse legendum: Ὅτι καὶ ἡ Κέρκυρα, ἔστι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀντιπίζει, vidit Pierson ad Mœrin p. 70. [cf. Notices et Extraits t. viii. P. ii. p. 127. *Ex Schedis.*]

Sed redeo ad locum de Pane, de quo in his iisdem Partheniis, nisi fallor, cecinerat Pindarus, quæ refert Aristoteles Rhetor. ii. 24.

ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν καλέουσιν Ὀλύμπιοι.

[tragicis numeris Wolfius Auctar. ad Vateri Anim. ad Aristot. Rhet. p. 207. Hamm.] etiam quæ laudat tanquam Pindarica Aristides t. i. p. 29. de sociis Bacchi: ᾄδουσι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα

χορευτὴν τελεώτατον θεῶν

ὅντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ, καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς ναείμαθον. Jam vero rem miram audi, studiosis Pindari gratissimam futuram. Illud enim in Panem car-

Digitized by Google

men ex Parthenio servavit ex parte Athenæus, qui nullo discrimine nec auctoris nomine annotato posuit in Scholiorum numero etiam hocce xv. p. 694. D.

Ἰὼ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
Ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις γελασίαις.
Ἰὼ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς
ἄεισε κεχαρημένος·
ἐνικήσαμεν γὰρ
ὡς ἐβουλόμεσθα, καὶ νίκαν ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλαν Ἀθήναν.

(Ultima haud dubie diversa; etsi et a Brunckio junctim edita sunt t. i. p. 156. qui et contendebat, Scolion hoc esse, nec aliud carmen esse posse; contra quem disputat vir doctus in Nov. Biblioth. philol. 1778. P. iv. p. 67.)—Suspicor, totum carmen scriptum esse in laudem Panis, quo duce Athenienses nobilem illam pugnam Marathoniam vicerunt; sed verbis ipsis manum abstinere præstat, in quibus corrigendis sine bonorum librorum auxilio vix aliquid tentari posse videtur. Plura enim verba exciderunt, quibuscum conjuncta hærebant fragmina illa, quæ Scholiastes Pindari conservavit. Sensum verborum illorum Χαρίτων μέλημα præclare explicuit Hemsterh. ad Luciani t. i. p. 272. Reliqua de Pane, quæ scire ad sensum carminis adjuvandum interest, dabit d'Arnaud de Diis παρέδροις p. 205. Initium tentavit doctiss. Valckenar. ad Euripid. Phœniss. p. 30. cui videbatur legendum: ἰὼ Πάν Νύμφαις ταῖς, γελάσιμος, i. e. adsis nobis hilaris. Sed de hac viri maximi conjectura judicium penes eruditum lectorem esto. Schn.

Κεχωρισμένα illa videntur esse selecta carmina ex aliorum numero: quæcunque tandem illa fuerint. Metrum autem fragmenti ita constituit Herman. de metris p. 414.

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

Aliud Scolion:

ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθήναν.

(νίκαν—ὡς φίλαν Ἀθήναν. ad Minervam in Pandrosi æde.)

Digitized by Google

ΘΡΗΝΟΙ *. (p. 20.)

Pindarum et hoc carminis genus attigisse, cum multis veterum testimoniis constat, quibus addere licet obscurum Georgii Galesiotæ locum in Monodia in Theodorum Callistum Xanthopulum apud Allatium de Simeonum Scriptis p. 210. tum inprimis clarum est ex iis locis, quos inde decerptos quidam veterum scriptorum conservarunt. Sed a natura nactus erat ingenium ad genus istud molle et flebile non satis aptum, nec potuit aspirare ad laudes Simonidis, qui in modis maniæ exprimendis omnium reliquorum poëtarum conatus superavit, ut monet intelligentissimus rerum poëticarum judex Dionysius Halicarn. t. ii. p. 128. cujus loco jam olim usus sum in libro *de vita et scriptis Pindari* pag. 47. Antea vero quam ipsa maniarum fragmenta aggrediar, lectorem meminisse velim, temere ea omnia ad unum carminis titulum referri, cum ignoremus et numerum carminum et nomina amicorum, in quem quodque a Poëta scriptum fuit. De Hippocrate tamen constat testimonio Schol. Pindari ad Pyth. vii. 18., ejus memoriam a Pindaro mania celebratam fuisse. Ita enim ille: *ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱππο-κράτους νικὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηγγελκέναι, εἰς ὃν καὶ Θρῆνον γράφει Πίνδαρος.* Ἦν δὲ Ἱπποκράτης συγγενὴς τοῦ νικηφόρου. scilicet Megaclis Atheniensis, in cujus laudem scripta est Pyth. vii. Pertinet autem illa Megaclis victoria ad Pythiadem lxxxviii. ut tradit Scholiastes, cujus tamen locum corruptum esse certis argumentis docuit Corsini Fast. Attic. ii. p. 60. qui pro *ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην* substituere jussit: *ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην*, i. e. Olymp. lxxvi. Fuit Hippocrates ille Zenodici filius, una cum fratre Capy a Therone fugati, ut tradit Hippostratus apud Schol. Pindari Pyth. vi. pr. Zenodicus vero et Emmenides Telemacho patre nati fuerunt. De Hippocrate alia multa tradit Timæus apud Schol. Pind. ad Nem. ix. 95. Cf. Corsini l. c.

I. (p. 21.)

Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 120. C. *λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὕμνοις*

Τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου
τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω·
φοινικορόδιαί τε λειμῶνες
εἰσὶ προάστειον αὐτῶν·
καὶ λιβάνῳ σκιερὸν
καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἱππείοις γυμνασίοις,
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται·
παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθηλεν ὄλβος.

[* inter μέλια, v. c. Pausan. x. 7. p. 814. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

ὀδμὰ δ' ἐρατὸν
κατὰ χῶρον κίδναται ἀεὶ,
θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ
παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Fulget illis jubar solis per noctem quæ hic subtus est; et purpureis rosis nitentia prata sunt suburbium eorum; et turiferis aureosque fructus ferentibus arboribus opacum gravatur solum. Et alii quidem curulibus gymniciisque certaminibus, alii calculis, alii fidibus se oblectant; et juxta floret ipsis omnis læta copia; odor autem suavem per regionem semper spargitur, miscentibus illis igni late splendenti omnigenos odores in deorum aris. (Versibus 5. 6. nondum satis confido.)—Versu 5. σπειρὸν pro vulgato σπειρὰν a Xylandro recepit etiam H. Stephanus in Fragm. Pind. Σπειρὸν laudat ex b.l. Wyttenb. ad Plutarch. de ser. num. vind. p. 114. Ineptum μὲν ante μίνος ejiciendum esse vidit etiam Reiske Anim. vol. ii. p. 167. Idem vir doctus (bene) conjicit στλεπτάνᾳ—βιβριθὲς, vel στλεπτάνᾳ σπειρῷ. Versu 7. legebatur olim ἴστους, quod Xylander et H. Steph. correxerunt. Apud Wyttenb. ἱστεῖας exstare video. Reiske malebat: τοὶ μὲν ἴστους, τοὶ δὲ γυμνασίους. Pro τίρψουσι ex codicibus recepimus τίρπουσι. Porro ἱρανῶν, quod in Plutarcho legebatur olim, emendarunt Xylander et Steph. Eundem vero hunc locum partim auctiorem profert Plutarchus de dicto λέβης βώσας p. 1130. C. καί σοι τῆς γε δίξης καὶ τοῦ εἶναι φύσιν (?) νοσιβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνδένδε νυκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρεων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνώντες· ἃ δὲ τρίση τῶν ἀνοσίως βαβιωκότων καὶ παρανόμως ὧδέ ἴσειν εἰς ἱρὰς τι καὶ βάραθρον ἀθεῖφη τὰς ψυχὰς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ, δεχόμενοι καὶ ἀποκρύπτοντες ἀγυιὰς καὶ λήθη τοὺς κολαζομένους. Ubi nihil varietatis e Codd. annotatum legitur, nisi quod ibi ἔκλυσται exstare dicitur, quod tamen probare nolim cum Reiskio p. 623. Sententiam totius loci tenemus, sed verba Lyrici Plutarcheis intermixta distinguere, vel corrupta emendare difficile est, præsertim cum Plutarchus ubique in veterum scriptorum locis commemorandis memoria confisus fuerit. Quæ sint δίνδρα σκύθια, nescio; forte σπειρὰ legendum, et χρυσοκάρπων pro τοῖσιν ἀκάρπων. Reiske p. 623. tentabat: τοῖσι καρπῶν μελανοστόμων καὶ σπειρῶν δίνδρων. vel τοῖσιν ἀκάρπων μελανοστόμων. In ultimis *Plutarchi* verbis agnosces Pindari ἧσιν, quam habet etiam de audiendis Poetis (p. 17. C.) 12. ed. Krebs. καὶ οὐσι Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς σιτισομένοις ἔχειν ταῦτα οὔτως ἔχουσιν· ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. *ubi immensas eructant tenebras validi caliginosæ noctis amnes.* Huc etiam refero Etymologici M. locum p. 200, 13. βλαχρὸν τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Eadem habet Suidas h. v. Alcæi locus, quem grammatici respexisse videntur, extat apud Eustath. ad Homer. p. 705. βλαχρῶν ἀείμων ἀχείμαντοι πνοαί. Præterea de voce βλαχρὸς et ἀβλαχρὸς vide quæ disputavit Valcken. ad Theocrit. p. 218. Schn. Constituit metrum Hermann.

Digitized by Google

. . . τοῖσι λάμπει
μὲν μένος ἀελίου τὰν
ἐνθάδε νύκτα κάτω, φοι-
νικορόδοισί τε λειμώ-
νεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιερᾷ καὶ
χρυσοκάρποισιν βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις, γυμνασίοις, Ant.
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγ-
γεσσι τέρπονται. παρὰ δέ σφισιν εὐαν-
θὴς ἅπας ὄλβος τέθαλ'· ὁ-
δμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον
κίδνατ' ἀεὶ, θύα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παν-
τοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Tum in sequentibus:

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βλη-
χροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.

II. (p. 25.)

Pergit Plutarchus loco supra memorato p. 120. καὶ μικρὸν προιλθὼν ἐν ἄλλῳ θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησί·

ἀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἶσᾳ
λυσίπονον τελευτάν. καὶ
σῶμα μὲν πάντων ἔπεται
θανάτῳ περισθενεῖ, ζῶν
δὲ λείπεται αἰῶνος εἴδωλον·
τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν·
εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων,
ἀτὰρ εὐδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν
χαλεπῶν τε κρίσιν.

Beata illi omnes sorte morte placida exspirant. Corpus quidem omnium morti validae bo-

Digitized by Google

saxium est, at viva superstes est vitæ imago; ea enim sola est divina, et dormit laborantibus membris, at dormientibus in multis somniis monstrat imminens judicium jucundorum et malorum: h. quo læta et tristia infliguntur.—Eundem locum repetit in Vita Romuli (p. 35. F.) t. i. p. 75. edit. Bryan. Ἐστίον οὖν ἰχμάλωτον τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν· ἥκει γὰρ ἐκεῖθεν, ἐκεῖ δ' ἄνεισιν, οὐ μετὰ σώματος, ἀλλ' ἂν ὅτι μάλιστα σώματος ἀπαλλαγῇ. Xylander malebat: ὀλβίᾳ ἁπάντεσσ' αἰεὶ λυσιπόνοις τελεταὶ (vel, ut Wyttenb., λυσιπόνου τελεταῖς. Jacobs Animadvv. p. 194. ὀλβίᾳ δ' ἁπάντων αἰεὶ λυσίπονοι τελεταὶ μέτα.) Reiske tentabat: ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἰεὶ λυσίπονον ἴδρυντο τελευτάν—ζῶν δὲ λείπεται δ' αἰῶνος εἴδωλον—εὖδει μὲν κωφεύοντων μελέων. In ipso verborum Plutarchi initio non video, qui sensus inesse possit, nisi ἐν τῷ αὐτῷ Θρήνῳ legamus. Præterea huc esse referendum facile patet locum Aristidis in Or. fun. Alexandri t. i. p. 88. εἰ δὲ ἀληθεῖς αἱ Πινδάρου καὶ Πλάτωνος καὶ πανταχοῦ τοῦ περὶ Πυθαγόραν φρονεστηρίου, καὶ διαφυλαὶ ποιαί εἰσι τῶν ἐν ᾅδου, εἴ που νῦν ποιητῶν τι χορεύει ἵστασθαι εἰκὸς περὶ ἐκεῖνον etc. Schn.

Constituit et emendavit metrum Herman.

Ὀλβίᾳ δ' αὖ πάντες αἶσα
λυσίπονον . . . . . τελευτάν.
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ πε-
ρισθενεῖ, ζῷον δ' ἔτι λείπεται αἰ-
ῶνος εἴδωλον· τὸ γὰρ ἐστὶ μόνον
ἐκ θεοῦ· ἀδὺ δὲ βρασσό-
νων μελέων ἄτερ εὐδόν-
τεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπου-
σαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

Vivum, inquit, etiam post mortem relinquitur vitæ simulacrum: (ut Herculis apud Homerum) divina enim natura est. Eaque sæpe, quum suaviter dormiunt graviorum liberati membrorum molestia, jucundi et injucundi, quod iis evenire possit, ostendit discrimina. κρίσιν ἰφίστασαν τερπνῶν χαλεπῶν τε dixit pro: τερπνῶν χαλεπῶν τε ἰφιστάντων κρίσιν. Herm.

III. (p. 24.)

Ad Pindarum auctorem referunt H. Stephanus et Erasmus Schmid locum Clementis Strom. iv. pag. 640. l. 22. ἄγαμαι τὸν μιλησιὸν ἕδοντα·

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις ὑπὸ
ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·

Digitized by Google

εὐσεβῶν δ' ἐπουράνιοι νάουσαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις.

Animæ impiorum sub cælo in terra vagantur in doloribus cruentis sub jugo inevitabili malorum: piorum autem animæ in cælo habitantes cantibus numen magnum celebrant hymnis. Versus duo extremos recitat quoque Theodoret. Serm. viii. p. 599. C. t. iv. Opp. Constituit fragmentum Hermannus:

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσιν,
φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοισιν κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισι, μολπαῖς
μάκαρα μέγαν ἀείδοισ' ἐν ὕμνοις.

IV.

Vix dubitari posse videtur, ex Threnis sumta esse, quæ *Plato* in Menone t. ii. p. 81. B. ex Pindaro refert: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν θειοτάτων, ὅσοι θεῖοί εἰσιν ἀ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν· φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ ποτὲ μὲν τελευτᾷν (ἃ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι) ποτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι; ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέ ποτε δεῖ δὴ διὰ ταῦτα ὡς δεήσοντα διαζῆναι τὸν βίον·

Οἵσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν
παλαιοῦ πένθεος δέξηται,
εἰς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων
ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀναδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ,
σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξονται·
ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες
ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Ubi Ald. et Basil. editio conjunctim habent πάλιν ἐκτᾶν. Ficinus ἔστ' ἂν legisse videtur. Stobæus, qui h. l. exscripsit Serm. cxli. Wech. p. 432. ἐκ τᾶν habet, et δέξεται, quod pro vulg. δέξεται recepimus. Quæ vero hic de sensu totius fragmenti et de universa Pindari philosophia disputari poterant, jam olim occupata fuerunt in libro *de vita et scr. Pindari* p. 51—60. SCHN. οἵσι pro ταῖς ἄν. Metrum constituit Hermann.

οἵσι δὲ Φερσεφόνα ποι-
νὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν
ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ

Digitized by Google

ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ,
καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον
ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

V. (p. 25.)

In Stobæi Serm. ccxlix. de felicitate p. 821. ed. Wechel. Cl. Gesn. ex Threnis habetur hoc:

Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος.

(vert. Gesn. *Beatorum felicitas non est fugitiva.*) Versio latina faciliorum lectionem εὐδαιμόνων—ὄλβος sequitur, quam probo. Schn. Scilicet versus hic est:

εὐδαιμόνων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

VI.

Schol. Pindari ad Olymp. i. 127. ex Threnis laudat: (correcta ab Hermanno) [v. infra p. 152. clxvi.]

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας,
τετράτῳ δ' αὐτὸς ποδάθη.

Sermo est de Œnomao et Pelope. Hinc facile sententia fragmenti perspicitur. [Cf. infra p. 152. clxvi. *Ex Schedis.*] [Schol. Apoll. Rh. i. 752.]

(Forte ad Threnos spectat locus ap. Platon. de Rep. i. p. 330. E. 331. A. inf. Fragm. Incert. e Platone. [p. 80.])

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ (p. 26.)

Hoc genus carminis Pindarus primus excoluisse, quin adeo invenisse dicitur apud Clementem Stromat. i. p. 365. l. 5. Athenæus i. p. 15. D. E. præterea Xenodemum in hujus laudis societatem admittit, ubi ait: ὑπορχηματικὸς δὲ ὁ τοιοῦτος ὁ ὑπερχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδάρου, καί ἐστιν ἡ τοιαύτη ἔρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἐμφαινομένων πραγμάτων. Plura de natura hujus carminis infra dicentur nr. vi. Schn. Ex Menandro rhetore de Encomiis ed. ab Heeren. p. 27. apparet, in Apollinis maxime honorem hoc carmen scriptum esse; nam ubi de hymnorum generibus: τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα νομίζομεν. [Cf. Lucian. de Saltat. 16. *Ex Schedis.*]

I.

Auctor Epistolæ inter Socraticas p. 5. καὶ τὸν Πίνδαρον ἡγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὃς φησιν·

Digitized by Google

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἐλεῖν, τελευταί τε
καλλίονες.

Σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῇ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα. ubi voces ἕκαστον ἐν πρᾶγος aliunde assutas esse videntur ab auctore epistolæ, vel imperito potius librario. Sensum enim perturbant, et omittuntur etiam ab Aristide in Panegyr. Cyzic. t. i. p. 236. ἀλλ', ὥσπερ ἴφη Πίνδαρος,

Θεοῦ δείξαντος ἀρχὰν,

addit δὲ τὸ κωλύον. Idem c. criminantes t. ii. pag. 416. Θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὰν, εὐθεῖα δὴ κέλευθος εὑρεῖν τὸ προκείμενον. ubi recte liber Barocc. ἰλιῶν præfert. SCHN.

Constituti versus ab Hermanno:

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἐλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

ut sit ἐν πρᾶγος pro ἐν πράγματι.

II.

Stobæus Serm. clxvii. p. 571. ed. Wechel. ex *Hyporchematibus* Pindari profert:

Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδία περισσῶς.

Hinc Eustathius ad Hom. p. 841, 32. γλυκὺς ἀντίῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα. cujus lectio in πεπειραμένων præferenda videtur. SCHN. et Schol. Ven. A. B. ad Iliad. λ. 227. φιλοπόλεμοι γὰρ οἱ νέοι. ὡς καὶ Πίνδαρος· "γλυκὺς ἀντίῳ πόλεμος. ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν." Metrum ab Hermanno sic habe:

γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπεί-
ροισι· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν
καρδία περισσῶς.

III. (p. 27.)

Erotianus Glossar. Hippocrat. voce αἰών· ὁ τυπικὸς μυθός.—καὶ Πίνδαρος ἐν Ὑπορχήμασι λίγων·

Digitized by Google

ἐνέπισε κεκραμένα ἐν αἵματι· πολλὰ δὲ ἕλκεα πλευρὰς ἔμβαλεν ὠμον τραχὺ ῥόπαλον· τέλος δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευρὰς, αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Eustachius in editione sua rarissima p. 19. H. habet hæc latina: *Cecidere sanguine mixta. multa autem ulcera intulit costis, et preduro humero; denique extollens duras costas abscidit* etc. Nihil ad hunc locum emendandum proficimus ex collatione codicis Orvilliani in Obs. Misc. Nov. t. ix. p. 1003. posita. Vulcanius in Notis Mtis ap. Heringam Obs. crit. p. 116. legebat: ἐνίεντο, deinde ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. Ipse Heringa malebat, reliqua tamen Vulcanii emendatione admissa, legere: ἐξίεντο κεκραμένα ἐν αἵματι. deinde priore πλευρὰς ejecto metrum ita constituendum censebat:

Ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι· πολλὰ δ'
ἕλκε' ἔμβαλε, νωμῶν τρα-
χὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευρὰς, αἰ-
ὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Si, quod sentio, dicendum est, fateor, mihi neutrum virorum horum doctissimorum satisfecisse in Pindari loco difficillimo emendando, ubi desiderari videtur mentio apinæ dorsi, qua quidem ictibus clavæ disrupta, medulla per ossa vertebrarum prorumpebat. Similis plane locus est Sophoclis in Ægeo apud Pollucem x. 160. (ex Ægeo:—πίσυρσι πλευρὰ· πλευρὰ καὶ πανὰ ῥάχιν πλίον, ἐλαῶσι.) quocum comparabis Dion. Hal. Ant. i. 39. Schn.

Egit locus forte de Hercule: is quem aggressus erat, *exspuit, mista sanguine; multa autem intulerat vulnera dura clava. Tandem ea sublata fortis latera percussit; vita autem per ossa est profligata.* Metrum Hermannus, hiatu relicto vs. 1., sic constituit:

ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι.
πολλὰ δ' ἕλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν
νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευρὰς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων
ἐῤῥαίσθη.

IV.

Athen. xiv. p. 631 C. ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν, ἣν φησὶν ὁ χορὸς ἀρχεῖται· Πίνδαρος δέ φησι·

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ἀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ αἱ Λάκαιναι.

Digitized by Google

V. (p. 28.)

Schol. Theocriti vii. 103. Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἱερητῆς τῶν Ὁμολίων. καὶ Πίνδαρος ἐν ταῖς Ὑπορχήμασιν. cf. Dorville Obs. Misc. Nov. t. iii. p. 159.

VI.

Præclarum locum apud Plutarchum Quæst. Conv. ix. 15. 748. A. B. animi conjectura ductus referendum putabam ad Pindarum auctorem; qua in re vel maxime opinione mea falsus fuerim, gratum tamen erit lectori fragmentum primis utile ad naturam *poeseos hyporchematicæ* cognoscendam paullo emendatius a me hic appositum legere. Sic igitur ille: ἐχέτω τοίνυν δὴ ἡ παιᾶνος ποιότης πᾶσα καὶ μίαθ' ἁλλήλων ἴσοι, ἢ μάλιστα μιμούμενοι περὶ τὸ τοῦ ὑπορχηματικοῦ γένους ἐπεργῶν ἀμφότεροι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὑπομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δέξις δ' ἄν, ἅστις ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν στόματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ἐρίζεται, τὰ εἴδη (addo ἅμα εἶναι.) δηλοῖ δέ, ὃς μάλιστα πανταχοῦ ταῖς ὑποχήμασι, καὶ γιγνόμενος ἀθαυμάστως ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι ἑτέρας τῆς ἑτέρας. τὸ γὰρ θέσσαλὸν ἵππων ἢ κύνα Ἀμυκλαίαν ἀγωνίᾳ ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμνει, καμπύλον μέλος διώκων, ἢ οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν τε πεδίον πέταται θανάτοιο κῆρας εὑρέμεν μανύων ἐλάφῳ· τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα παντᾶ ἕτοιμον· καὶ τὰ ἑξῆς μετενηνοχὼς λίληθε τὴν ἐν ἐρχήσει διάθεσιν τὰ σχήματα παραπαλῶν, καὶ τὸ χεῖρε καὶ τὸ πόδι, μᾶλλον δὲ ὅλον ἅστιν εἰσὶ μεμίνθαι ἅλματι τὸ σῶμα τοῖς μιλίοις, καὶ ἑνοτένειν etc. Emendavi quæ potui, partim collatione codicum in fine adjecta adjutus, unde θέσσαλὸν ἵππων ex Codice T. V. pro vulgato πιλασσὸν ἵππων, porro θανάτοιο κῆρας ex Cod. T. V. pro θάνατον πειράσσα recepi. Nam quod ex Cod. T. V. annotatur *μίμνῃ* pro *μίμνει*, nihili est. Deinde pro *στρέφοισαν ἕτερον* scripsi *στρέφουσαν ἑτέρωθι κάρα*. Denique *μόνον* mutavi in *μετενηνοχὼς*. Reliqua vitia felicioribus ingeniis emaculanda relinquo, quorum judicio mea hæc de auctore fragmenti conjectura vel stabit vel cadet. Schn. Primo loco ad Carmina ὑπορχηματικὰ referendum Carmen supra memoratum εἰς Ἱέρωνα, ubi vide. Similia duo hæc genera, Pæanes et Hyporchemata, inter se fuisse, patet e Plutarcho de Musica p. 1134. loco inf. ad Pæanes memorato.

ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

I. Εἰς Δῆλον. (p. 29.)

Petierant Cei a poeta, ut iis pæanem concinnaret, qui a theoris Delum missis ad aram Dei caneretur. Affectum carmen demum post cantatam Herodoti Thebani victoriam, quod fecit Isthmica prima, perfecit et absolvit Pindarus, ut habetur in Scholiis ad Isthm. i. Idem argumentum tractaverant olim Eumelus Corinthius, cujus in Delum carmen a Pausania memoratur, et Pronomus Thebanus, qui Chalcidensibus προσῳδίων εἰς Δῆλον conscripsit, ut refert idem Pausanias ix. 12. pag. 734. 5. Ex hoc igitur carmine sine dubio decerpta sunt, quæ profert *Philo* de corrupt. mundi t. ii. p. 511. ed. Mang. διὸ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τῆς Δήλου φησὶν·

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου

Digitized by Google

παιδὸς Λατοῦς ἱμεροέσταιον ἔρνος,
πόντου θυγάτηρ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας·
ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν,
μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

Salve, o divina, nitida comati Latonæ filii amabilis surcule, maris filia, terræ haud inauratum prodigium; quam mortales Delum appellant, immortales autem in Olympo celeberrimum nigricantis terræ sidus.—Pro vulgato Διονύσιον Mangey ex Mtis et Olymp. iv. recte Δηλιάδα restituit. Idem pro κυανέας conjiciebat κραναᾶς legendum, quod Isthm. i. κραναὴ Δᾶλος dicitur. Malo κυανέας πλατείᾳ, *cæruleæ maris*, vājra quasi sidus est Delos; alludit enim poeta ad veteris insulæ nomen Ἀστερία. cf. Intt. ad hymn. Callim. in Delum. Schn.

Versum tertium et seqq. Hermannus restituit:

πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνη-
τον τέρας· ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκου-
σιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

II.

Alium nec minus præclarum locum ex hoc carmine servavit Strabo x. p. 742. B. 743. A. ubi de Delo: σεισθῆναι δὲ λέγεται παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων ἐξαρθῆναι (l. ἐξερρίφθαι). μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀναθεῖσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· φησὶ γάρ ὁ Πίνδαρος·

Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορηταὶ κυμάτεσσι Δᾶλος
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν·
ἀλλὰ Κοίου γένος ὀπότ' ὀδύναισι θείαις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν
χθονίων, ἂν δ' ἐπὶ κραναᾷ σχέθον πέτρᾳ
ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· ἔνθα τεκοῖσ'
εὐδαίμον' ἐπόψατο γέννᾳ.

Erat enim antea vaga fluctibus Delos omnigenorumque ventorum procellis; verum postquam Cœi soboles (Latona) sacris doloribus acta eam adiit, tum quatuor rectæ e radicibus terræ emicuerunt et in aspera rupe confestim eminuerunt (ἀνίσχειν, ἀνίσχον, ἵστ. κραναᾷ πίτνᾳ) adamantinæ columnæ: ibi parens beatam vidit sobolem.—Priora verba habet etiam Schol. ad Odyss. ε. 3. cujus auctoritate scripsi πάροιθε φορηταὶ, cum in Strabone πάροιθεν οὐ φορητὰ legeretur; deinde ex eodem restitui κυμάτεσσι Δᾶλος, cum apud Geographum, omisso Deli nomine, κύμασί τε editum exstaret. Casaubonus sine ope librorum veterum nihil tentandum sibi putabat; monet tamen in

Digitized by Google

codice omitti verba ὁ γάνος, ibidemque esse σχεμπῶν. Idem ex corrupto σχιδὸν recte effecit σχίθων, quam emendationem secutus Barnesius reliqua, ita ut edita jam prostant, feliciter constituit ad Homerum t. iii. p. 343. Antea enim in Strabone legebatur: ἀλλὰ καὶ ὁ γάνος * ἐκόν'—ἴδοιεν *—ἂν * δ' ἐν σκεμπῇ σχιδόν. Præterea ingenium in hoc loco suum experiri voluit etiam Th. Canterus V. L. ii. 22. ubi legebat: ἀλλὰ καὶ ὁ γάνος ἐκόν' ἰδόντων θείας ἀγχιστέους ἐνοσίμου. qua quidem emendatione quid proficiatur, non video, nisi forte vir doctissimus vocem ἀγχιστέους ex codice aliquo addendam monere voluit. Ultima fragmenti verba respiciebat *Plutarchus* de facie in orbe lunæ p. 923. C. τὸν μὲν γὰρ κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλα εἶναι στερέμνια. Scilicet philosophus Chæronensis verba Pindari ad rem suam in alienum sensum detorsit. Facit huc Ibyci locus ap. Schol. Apollonii iii. 16. "Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸ αὐχοῦν βασταζόντων μόνον βαδίζειν ἀνεπιστρόφους ἀπὸ τοῦ αὐχοῦ φησὶ λέγων. Denique ad Pindaricum in Delum Pæana spectant etiam verba Senecæ Quæst. Nat. vi. 26. ubi de Delo ait: *Hanc Philosophi quoque, credula natio, dixerunt non moveri, auctore Pindaro.* SCHN.

Versus sic se habent ex Hermanni judicio:

ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι
πανταδαπῶν τ' ἀνέμων ῥι-
παῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὑπόρ' ὠδί-
νεσσι θοαῖς ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπαύρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχίθεν πέ-
τραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐ-
δαίμον' ἐπόψαντο γέννᾳ.

[Vide Porson. ad Hecub. 788.] [v. *Leips. Lit. Zeit.* 1806. p. 1782. *Ex Schedis.*]

III. Προσῴδιον Δελφοῖς γραφέν. (p. 31.)

Schol. Pindari ad Nem. vii. 94. καθόλου γὰρ ἀναλογίζεσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου περὶ τοῦ ἐξ Αἰγίνης· ἐκέλευσε γὰρ ᾄσαντος τὸν Πίνδαρον, ἵνα γράψῃ Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον
μοιρίαν περὶ τιμάν.

ἀναλαβόντας τὸν Νεοπτόλεμον. ita enim legendum, non μοῖραν, ut in editis est; (cf. inf. Pæanes, i. sub f.) cum Neoptolemus cum sacrificulis circumstantibus de carnium distributione contenderet, ubi ipse ex sententia Pindari occisus fuit. Rem narrat breviter ipse poeta Nem. vii. ubi multa habet Scholiastes, ex quo totum hujus carminis argumentum conjicere licet. Delphi scilicet indigne tulerunt

Digitized by Google

eadem Neoptolemi, ad ipsam Apollinis Delphici aram factam. Sepelierant eum ab initio sub templi limine; postea vero a Menelao intra ipsum templum translatum fuit corpus, ubi ξυίων, festorum, quibus Apollo quoscunque heroas quasi invitare solebat, præses Neoptolemus erat constitutus, seu, quemadmodum Pindarus ait Nem. vii. 69. Θεμίστιος ἀρχαῖαι πομπαῖς πολεθόντος. Suspicari hinc licet, scriptum hoc, quod tractamus, carmen a Pindaro, ut hac ξυίων sollennitate in laudem cum Apollinis, tum præsertim ipsius Neoptolemi cantaretur. Firmatur aliquantum hæc conjectura ex Scholiis ad Nem. vii. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἶναι τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱερουλίᾳ ἀληθόντα εἰς Δελφοὺς, τὸν ὅσους ἀνελογεῖτο εἶναι. Tempore igitur posterius est hoc Προσῴδιον seu Παιὰν, i. e. post Olymp. lxxix. scriptum, in quam incidit ex calculo Corsini Dissert. Agon. p. 52. victoria Sogenis a Pindaro Nemea vii. cantata. Historiam Neoptolemi, et narrationis de morte ejus varietatem copiose et docte, ut solet, explicuit Bachet de Meziriac *Commentaire sur les Epitres d'Ovide* tom. ii. p. 306. quem lectores studiosi consulent.

IV. Προσῴδιον εἰς Ἀφαίαν Αἰγινήταις γραφέν. (p. 32.)

Pausanias Corinthiacis (ii. 30.) p. 180. ἐν Αἰγίνῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Παναλληνίου Διὸς ἱοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερὸν, εἰς ἣν καὶ Πίνδαρος Αἰγινήταις ᾆσμα ἐποίησεν. De fabula vide omnino Ven. præceptoris Excursum ad Virg. Cirin. t. iv. p. 137.

V.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ
καὶ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείσαι ;

Quid dulcius est aut incipientibus canere *aut desinentibus quam canere alte cinctam Latonam et celerum equorum agitatores* (Dioscuros).—Hæc Pindari verba parodia expressit Aristophanes Equit. 1261. [et Dionys. ap. Athen. xv. extr. *Ex Schedis.*] ad quem locum Scholiastes: τοῦτο ἀρχὴ προσῳδίου Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως etc. Convenit locus Alcmanis ap. Eustath. ad Homerum p. 1667. Κάστωρ ἀνίων πώλων ἱλατῆρ καὶ Πολυδεύκης. quæ verba sine dubio respexit Schol. Pindari Pyth. iv. 318. ubi legitur: Κάστωρ τε πώλων ταχέων δραστῆρε ἱππόται σοφὼ καὶ Πολυδεύκης πυγμᾶς. Voces ἱππόται σοφὼ deleri jussit Valcken. ad Lesbonact. p. 180. [Post v. 2. Eustath. p. 1164, 23. addit ἢ ἐὸ πεθυόντων. Herm.]

VI.

Porphyrius de Abstin. ab E. A. iii. p. 251. ed. Rhoer. Πίνδαρος δὲ ἐν προσῳδίοις πάντας τοὺς θεοὺς ἱππεύοντας, ἐπόνει ὑπὸ Τυφῶνος ἰδιώτευε, οὐκ ἀνθρώπους ἱππεύθοντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις. ubi v. doctiss. Rhoer.

Digitized by Google

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΣΑΚΑΔΑΝ.

Pausanias Bœoticis (ix. 30.) p. 768. (Stabat in Helicone Sacadæ tibicinis signum, tibiis corpus fere longitudine æquantibus; non recte accepto Pindari carmine; in quo adeo versus esse debuit de tibiis ejus longis.) *ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα ωλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ εἰς αὐτὸν ωροίμιον, ἰσόσιν οὐδὲν εἰς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν.* Hoc idem carmen in Sacadam respiciebat *Plutarchus* de Musica p. 1134. A. *γίγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ωοιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μιμελοωοιμένων· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ωοιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραωται. τοῦτον καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.*

ΥΜΝΟΙ.

I. Εἰς Ἄμμωνα. (p. 33.)

Pausanias Bœoticis (ix. 16 pr.) p. 741. *οὐ ωόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἀμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐστίν. Ἀωίκνεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐω' Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους· οὗτος καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ ωαρὰ τὸν βωμὸν, ὃν Ωτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκε.* ubi videtur ὕμνον in singulari legendum esse, ut sensus hujus loci constet. Ex hoc igitur hymno sumtus esse videtur locus, quem ex Pindaro refert Schol. ad Pyth. ix. 89.

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

II. Εἰς Περσεφόνην.

Hunc hymnum poeta post mortem demum, cum anui cuidam in somnis apparuit, dictasse dicitur, ut est apud *Pausaniam* Bœoticis (ix. 23.) p. 755. qui addit; *ἐν τούτῳ τῷ ὕμνῳ ἄλλα τε ἐς τὸν Ἅιδην ἐωιλήσιός ἐστι, καὶ ὁ χρυσόθρονος δῆλα ὡς ἐωὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρωαγῇ.* Eodem epitheto utitur recentissimus, ut equidem censeo, Argonauticorum auctor, quem Orphea vulgo nominant, v. 561.

Ἡ δὲ κατ' ὀρφναίοιο κολου χρυσήνιος ἠὼς
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐδέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον.

Ita enim ex Cod. Voss. legendum est, ut apparet etiam ex altero loco 364. *τῶμος δ' ἱερὸς ἔρθρος ἀν' Ὠκεανοῖο ῥοάων ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐνίσσετο δ' ἠερίνων.* Quis vero vel leviter veterum poetarum consuetudine pulcrique sensu imbutus persuaderi sibi patietur, tantam dictionis stribliginem rationumque poeticarum ignorantiam in magnum venerandi *Orphei* vel *Onomacriti* ingenium cadere posse? (em. sphalma Περσεφόνην.)

III. Εἰς Ἀπόλλωνα.

Pausanias in Bœoticis ix. 23. p. 754. *ἐνδεικνῦνται δὲ αὐτὸν ἔδη ἀωὸ ωᾶσαν τὴν*

Digitized by Google

Ἑλλάδα ἐς πολίων δίκας ἔχειν ἀ Πυθία ἀνωτέρω Διὸς φῶς, ἐπόσον ἀνάγκη τῷ Ἀπόλλωνι, μοῖραν καὶ Πινδάρῳ τὸν ἴσον ἀνάγκιον χρόνον. Idem deinde in Phocicis x. 24. p. 858. ἀνάπαυσιν δὲ οὐ φίλῳ τῆς ἑορτῆς Πινδάρου· εὐθέως μὲν ἱστὸν ὁ Θρόνος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ φασιν, ἐπότε ἀφίκοντο ἐς Δελφούς, καθίζεσθαί τε τὸν Πίνδαρον καὶ ᾄδειν ἐπίσκια τῶν ἐρεμάτων ἐς Ἀπόλλωνά ἑορτήν. Pindari *in Apollinem carmina* memorat obiter *Himerius* in Allocutione ad Julianum edita a Fabricio B. G. t. ix. p. 426. et in *Biblioth. Uffenbach. Catalog.* p. 631. (Est in ed. Wernsdorf. Or. iii. in Basilium pr. p. 428. ἵνα τι καινὸν σου ταυτώσωμαι, ἐπαίον Σιμωνίδης ὁ Πινδαρος καινὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. iterum Or. xiii. 7.) Eosdem fere honores Argivi olim in Homerum contulerunt, ut tradit ipse Lyricus infra in fragmento cx. Sed de his plura diximus olim in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 52. ubi loca auctorum congessimus plurima, quæ hanc præcipuam laudum vitæ Pindari partem celebrant. Unum tamen hic addam Aristidis locum de inconcinna oratione t. ii. p. 379. ubi Simonidem et Pindarum ἐξ αὐθέτου se ipsos laudare memorat, (h. e. aperte, nec tecte.)

IV. Εἰς Πᾶνα.

(Hymnum in Panem a Pindaro scriptum esse, traditur passim. Ad verba Aristidis in Platon. i. "Miltiadis virtutem non minus ex eo illustrari, quod Herculem et Pan pugnæ interfuerint, quam Pindari poeticam commendat τὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν ἠρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ.") Scholiastes *Aristidis* t. ii. p. 172. τὸ τὸν αὐτὸν θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ. λέγουσι ὅτι μέλλα πανηγύρεως τοῦ Πινδάρου περὶ τὸ Θέθαιον, ἐφοβήθη ἀρχήσασθαι ὁ Πάν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ᾄσμα ἐποιήσατο ὁ Πίνδαρος ἱμείλλων ἐπαίνεσθαι, καὶ εἶδεν ἐναγῆ τὸν Πᾶνα λέγοντα αὐτῷ τὸ ᾄσμα, καὶ λαβὼν αὐτὸ ἐπῄδυνε τῇ θεᾷ. Ipse *Aristides* t. i. p. 40. ἐπαίνου μὲν γὰρ ὁ Πὰν τὸν ποιητὴν ἠρχήσατο, ὡς λόγος. (Libanius Orat. lxiii. t. iii. ed. R. p. 352, 12. τοιαύτη δὲ ἦρα ποιητικὴ λόγων καὶ ἀρχήσεως, ὡς ἐπαίνου μὲν ὁ Πίνδαρος, ἀρχοῦσε δὲ ὁ Πὰν τὸ ᾄσμα.) cf. *Olearius* ad *Philostrat.* pag. 829. Pietatem suam in Panem poeta testatus est luculento loco Pyth. iii. 139. (ubi pro Hieronis sainte Matrem deum *cum Pane* virgines puellæ celebrant ante poetæ domum,) ubi v. Schol. gr. et Commentar. Er. Schmid. p. 124. Schn. Licet suspicari, fuisse illud carmen e Partheniis, e quo supra (p. 15.) fragmentum vidimus, in quo Πὰν ἀρχόμενος celebratur.

V.

Primus hymnorum Pindari memoratur una cum *Hesiodi* Theogonia apud Lucianum (in Icaromenippo 27.) t. ii. p. 785. nude tamen de argumento nihil discitur. Verba sunt: ἡ πρώτη ᾠδὴ τῶν ὕμνων τοῦ Πινδάρου. Igitur alium *Etymologici M.* p. 821, 52. et *Gudiani Mti* locum ad hunc numerum referam, ubi quædam ipsius poetæ verba supersunt. Ita vero ibi legitur in voce ἐμάρενον. Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις Ἐρίφων μεσομήστον· οἷον ἐμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον. Forte emendandum divisis vocibus μεσ' ὀμάρενον. Schn. ut fuerit ἐμάρενον pro ἐμάρευε, ὑμνεῖν, *conjunctus, una incedens.*

VI.

Aristides t. ii. p. 295. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Πινδάρου διαφέρειν ἔστι χρὴ παναγυρίναι τινῶν, οἷον Πλάτωνι ἐπιγράψαντα, ἐγὼ δ' ἔχω· οὐ μόνον αὐτὸ τοῦτο τοὺς διαφέροντας

Digitized by Google

σεσοῦν, διὸ ἐμβριθέστερον ἅπτεσθαι ἴσχυσε καὶ στερεότερον, ἢ ὡς ἐκεῖνον τῷ ἀκαιῷ ἐπιτίθεται, ἀλλ' ἴσως οὐδὲν τοῖς ὕμνοις διαφέρων περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς μουσικῆς. τὸν Κάδμον φησὶν ἀπούσασθαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰ ἐρῶντα ἐπιδιωκόμενον, οὕτω καὶ Πίνδαρος τῆς ἱερᾶς μουσικῆς ἐραστὴς ἐστι. Hinc emendabis *Plutarchum* de Pyth. Orac. p. 397. A. ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ Διὸς τὸν Κάδμον οὐ μουσικὰν ὁρθὴν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τερπνὴν, οὐδὲ ἐπιτηλασμένην τοῖς μέλεσιν. ubi negationem post Κάδμον ejiciendam esse conjecerat etiam Reiske Animadv. vol. ii. p. 250. qui præterea ἐρῶντα malebat. Conjunctissimus cum sensu prioris fragmenti locus est apud eund. *Plutarchum* de anima procreat. Opp. moral. p. 1030. A. ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ πειθόμενος τὸ ἐπιπάθειον·

ἅρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς.

ἀπορωτέον δηλῆ ἐστι τὴν ἀρχὴν ἡγούμενος, ὡς σὺν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ Διὸς φησὶν ἐπαυσάντους οὐκ ἀτερείας ἐπιδεικνυμένους τὸν Κάδμον. ubi ultima verba sunt corruptissima, quæ sine libris scriptis non facile est emendare. Apparet tamen ἐπαυσάντα legendum esse; nec commode locum suum negatio tueri potest, postquam forte plures voces exciderunt. (f. fuit τοῦ Διὸς φησὶν ἐπαυσάντα μουσικὰν ἐρῶντα ἐπιδιωκόμενον τὸν Κάδμον.). Utrobique vero Pindarus de nuptiis Cadmi loqui videtur, quibus Apollo cum Musis affuisse dicuntur. (Quod aliquoties in Epiniciis attigit, ut Pyth. iii. 156. sqq.) Quod denique epicedium istud a *Plutarcho* laudatum attinet, decerptus est versiculus ex eo carmine, quod in Anthol. Wechel. l. iii. p. 393. sub Leonidæ nomine legitur cum insigni verborum varietate:

Ἥπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Salmasius in libro suo annotaverat: *Antipatro Sidonio tribuunt membranæ; eædem alio loco Platoni asserunt.* Inter *Platonis* epigrammata edidit ill. Brunck in Analect. gr. poetar. t. i. p. 174.

VII. (p. 36.)

Aristides t. ii. p. 125. σέσωσθαι ταῦτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῶν τι θάρρος διήμαρτε, καὶ τὸν Εἰρονίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρε. ubi Scholiastes: μέμνηται ὑπὸ Τρώων Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εἰρονίωνα τὸν τοῦ Ἴξιονος τοῦ Ἀντέως παῖδα, ὑ' ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, σὺν ἄλλοις ἀπέκτεινεν Πηλεύς· φίλος δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενὴς τούτου ἦν· Πηλεὺς γὰρ περὶ Θίνιδος Θυγατέρα Ἀντέως τὸν Πολύμηλον (Πελωμήλην) εἶχε γυναῖκα. Ὁ δὲ Ἀντέως ἦν πατὴρ Ἴξιονος, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εἰρονίωνα. Actoris filium Πολυμηλὰν appellat Tzetzes ad Lycophr. v. 175. Alias scripturæ varietates in hoc nomine reperies diligenter collectas apud Bachet de Meziriac *sur les Epîtres d'Ovide* t. i. p. 41. Historiam Pelei illustrant loca *Nicandri* ap. *Anton. Liberalem* p. 36. *Pausan.* (ii. 29.) Argolicis p. 179. *Pindari* Nem. iv. 90. *Etymol. M.* v. Ἀέκουσαν, quæ diligens lector comparabit. Scaur. Propius ad rem spectant loca Apollodori iii. 13. pr. et Notæ p. 786. sq.

Digitized by Google

VIII.

Schol. Pindari ad Pyth. iv. 288. Pindarum ἐν Πρωτεσιλάῳ Phryxi novercam Δημοδίκην (sic. corr. Δημωνικὴν) appellasse tradit.

IX.

Schol. ad Nem. vii. 116. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις·

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαωνίδαις
ποικίλον ἄνθημα.

X.

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 9. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς Πινδάρου ὕμνοις ἐπιπόνως ἡμῖν διείληπται. ubi auctor scholii, forte Didymus, commentarios suos in Hymnos Pindari respiciebat.

XI. (p. 37.)

Quintilianus viii. 6. p. 412. ed Gesn. "Exquisitam vero figuram hujus rei *(loquitur de hyperbole)* deprehendisse apud principem Lyricorum videor in libro eo, quem inscripsit Ὕμνους. Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni, nec ventis, nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse, ut illa minoru, hoc par esset."

Admoneo lectorem, ne sibi persuadeat, me omnia loca, quæcunque ex hymnis Pindari relata tradiderunt nobis grammatici, pro fragmentis hymnorum proprie dictorum venditare. Usus enim hujus nominis omnia carminum genera pervagatus est apud ipsos veteres auctores. Vide quæ Didymus in libro *de poetis lyricis* tradit in Etymol. M. v. Ὕμνος, v. προσῳδία, v. προσῳδίον. SCHN. inprimis Menandr. rhet. de Encomiis in Rhetor. Ald. et seorsum ed. et illustr. ab Heeren. 1785. Latent forte in Hymnorum nomine comprehensa alia carmina lyrica, quæ Pindaro auctori apud Suidam tribuuntur, ut Ἀναπηφορικά. Nihil superest ex Ἐνθρονισμοῖς et Βακχικοῖς.

[Ἀρχαίστερον. Πίνδαρος Ὕμνοις. Bekkeri Anecd. t. i. p. 80. 8. HERM.]

ΠΑΙΑΝΕΣ. (p. 38.)

(Poetæ, qui Pæanas composuerant, antiquiores erant Pindaro Thaletas, Xenodamus et Xenocritus. Xenodamum quidem alii ediderant Τροχαμάτων κουρῶν καὶ οὐ Παιάνων, cujus etiam carmen memoratum, ait Plutarch. de Musica p. 1134. C. quod manifeste erat ὑπόρχημα. πίπτουσι δὲ τῷ γένει τῆς ποιήσεως καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ Παιὰν ὅτι διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ Τροχήματα, καὶ Πινδάρου ποιήματα δηλόσει. γίγραφε γὰρ καὶ Παιᾶνας καὶ Τροχήματα.) De his Pindari carmini-

Digitized by Google

bus in universum hæc tradit Servius ad Æneid. x. 738. *unde Pindarus opus suum, quod et hominum et deorum continet laudes, Pæanas vocavit.*

I. Παιὰν τοῖς Δελφοῖς γραφείς.

Pausan. (Phocicis) x. 5. p. 810. extr. ubi de tertio Apollinis Delphici templo: *τὰ δὲ ἐς τὸν τρίποδα τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα οὐδὲν—οὕτω καὶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι οὐκ ἂν ἀπό γε τοῦ ἐμοῦ εἴη γενέσθαι χαλκοῦν· τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἔστιθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ῳδὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾄσεσθαι ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ.*

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου ἄεισον Κληνημόνες.

(em. Καληδόνες.) *Aureæ e lacunari* (pro templo simpl.) *canebant Celedones* (tanquam Musæ effictæ cantantium habitu. Et versum cum Hermanno constitue:)

------ χρύσειαι
δ' ἐξ ὑπερῴου ἄεισον
Κληδόνες.)

οὗτος μέντοι σαθρὰ ἐς μίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τῶν σφ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐσάσειν. Eundem locum tangit Athenæus vii. p. 290. E. *πρὸς τῶν Θείων τί διαφέρειν οὗτος ὀμοῦ δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κ η λ η δ έ ν ω ν, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρίποδα σαῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐοίκασι ἐπιλανθανομένοις τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀπαναίνεσθαι.* ubi Casaubonus ignorantiam suam fateri cum Eustathio ad Odyss. μ. p. 1709. [56.] cll. p. 1689. [37.] quam veritatem inquirere latentem maluit. Sic vero Eustathius: *οὐ πάνυ δὲ δῆλον, εἴτε Καληδόνας ἐκείνους ἐπιθετικῶς τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸν παρ' αὐτὰς πλησθῆναι, εἴτε καὶ ἄλλα τινὰ φθερικὰ δαιμόνια.* Nisi homo iste ubique impuros doctrinæ rivulos consectatus, ex alieno quam suo corde sapere maluisset, facile meliora discere poterat ex Philostrati V. A. vi. 11. p. 247. ubi de hoc ipso Apollinis templo tradit: *καὶ ἄλλον ἰδεῖν ναοῦ, καὶ μεγάλων ὄντα καὶ λιπαρωτάτων. ἐνῆν δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ἴυγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπιχώριος* (an ἐπιχθόνιος?) *σοφός.* ubi Olearius noster præclare fuit de Pindari loco meritus, qui recte cum Kuhnio Καληδόνες ex Athenæo præfert; contra vero Er. Schmid in Athenæo Καληνόνες ex *Pausania* legi volebat. Priorem virorum doctissimorum sententiam confirmat locus Galeni in Hippocr. *περὶ ἀέρων* III. t. iii. p. 615. l. 19. ed. Bas. unde sedem fragmenti cognoscimus: *καὶ Πίνδαρος φησὶν ἐν ταῖς Πλειάσι χρυσοῦ αἱ δ' ἔχουσιφωνοὶ αἱ τοῦ ἄεισον Καληδόνες.* (ex superioribus emendanda.) ubi legendum Πυθῖσι Fabricius jam olim monuit. Comparavit porro Olearius, nescio qua veritatis specie, *ἴυγγας* illas aureas, quas *Philostratus* V. A. i. 25. p. 34. in regia Persarum suspensas fuisse tradit, ubi iterum conferendus est Olearius, qui tamen nimis argutari in tota hac disputatione videtur. Schn. Καληδόνας esse deas, Musis similes, dubitare non licet: firmatum id vides figura sedentis feminæ lyram pulsantis, adscripta antiquis literis voce Καλιδόνις in vase antiquo Locris reperto, edito et illustrato nuper a viro docto *Ardito* (*Illustrazione di un antico Vaso trovato nelle Ruine di Locri.* Napoli 1791. 4.) [v. Huschk. Anal. Crit. pag. 8. *Ex Schedis.*] Scripserat Pindarus Pæanem in Delphorum gratiam: ad quem versus iste spectasse videtur. Schol. ad Nem. vii. 94. diserte Pæanem memorat, ubi narrat, Æginetas ægre talisse, quod Neoptolemum cum uno e Delphis de carnibus victimarum

Digitized by Google

rixas moviase narraverat: ἐκεῖνοι γὰρ ᾠήθησαν τὸν Πίνδαρον, ὅτι γεύεται Δελφῶν τὸν Παιᾶνα ἴφη·

ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμᾶν

ἀντιλαλίσαι. pugnantem cum ministris super honore ex victimæ portione debita. (v. sup. in Prosodio p. 46.) Iterum ad v. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν, τὸν Νισυρίλιμον ἐπὶ ἱερωσύνῃ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς.

II. (p. 39.)

Satis probabiliter ad Pæanas referri et cum præcedenti fragmento conjungi posse videtur locus apud *Plutarchum* Consolat. ad Apoll. p. 109. A. περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν μὲν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας οἴκους παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθὸν, τὸν δ' αὐτοῦ ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑξήμερον ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δὲ εὐοχεῖσθαι παρακελεύσασθαι. τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ καταλειφθέντας τελευτῆσαι. (Transferuntur in seqq. hæc eadem ad placidam Pindari ipsius mortem.) Templum ab ipsis extructum memorat Pausan. x. 5. p. 811. v. et notas Jo. Frid. Fischeri, viri maximopere mihi colendi, ad Æschinis Dialog. iii. §. 10.

III. (p. 40.)

Strabo ix. p. 642. C. 643. A. de Delphis: ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλὸν προσκλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φασι Πίνδαρος, ὅτι συμπίπτουν ἐναντίαι αἱ αἰεταὶ αἱ ἀφεθεῖσαι ἀπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· οἱ δὲ πέρατά φασι. Fabulam copiose narrat Schol. Pindari ad Pyth. iv. 6. qui tamen ipsius Pindari non meminit, sed simpliciter ait: λέγως τὴν τοιαύτην περιχυΐ. Habet eandem Claudianus xvi. 11. ubi v. Gesn. cf. *Plutarchus* de def. orac. pr. p. 409. *Schol. Sophoclis* Œdip. Tyr. 489. *Pausanias* Phocicis (x. 16.) p. 835. τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῃ γῆς πάσης αἴρουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογούσαν σφίσιν ἐποίησεν. Schn. Respicit fabulam Pindar. P. iv. 7. χρυσέων Διὸς ἀρίστων πάρεδρος Pythia. et ὀμφαλὸν vs. 134. et v. 6. add. P. viii. 85.

IV.

Anmonius de affinium voc. differentia voce Θηλεῖοι καὶ Θηλαγενεῖς, διαφέρουσιν, ait, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ περὶ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶ, καὶ τὸν περίοδον ἀπὸ τούτου Θηλαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσθμόν περῶσον. quæ si integriora exstarent, haberemus, unde obscurissimum Pyth. xi. locum, et *Pausan.* ix. 10. explicaremus. Quæcunque vero doceri poterant de hoc loco, præcepit ol. Valckenaer, qui malebat deleto περῶσον legere εἰς τὸ Ἰσθμόν. Kœnius autem ad Gregorium p. 225. emendabat ἱερόν. Schn. Turbas hac in re facile compescet, si distinxeris duoclipeorum genera, aliud antiquiorum, aliud serius ex ære. vid. ad Schol. Pyth. xi. 5.

V.

Schol. Sophoclis ad Trachinias v. 175. *de columbis Dodonæis*: Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην πέμφθῆναι Θήβηθεν ὑπὸ τοῦ Ἄμμωνος χρησταίριον, τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

Digitized by Google

VI.

Schol. Apollonii ad i. 1084.

Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὅσσαν ἀκούσας.

annotat ad vocem ὅσσαν· ἰδιόλογως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν· ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀκοινωνήτων, ὡς φησι Πίνδαρος. ubi Pæanas eum respexisse patet ex iis, quæ ad v. 1086. monet: ἐπλήρει δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐν Παιάσιν. Hinc Philostratus Icon. ii. 15. p. 833. ea, quæ de Halcyonibus et Glauco Argonautis apparente tradit, ex Pindaro sumsisse videri debet. De Glauco enim diserte *Pausanias* Bœotic. (ix. 22.) p. 754. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πεποιημένοις παρὰ Ἀνθηδονίοις, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἔρως τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ ἐς ποίησιν δράματος ἤρκεσεν. De Glauco v. Athen. vii. p. 296. Notæ ad Apollod. p. 416.

VII.

Strabo vii. p. 505. A. πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἕλλοπας ἢ Ηἱλλοπας, ἢ Σιλλοπας, ὡς ὑποπτεύει παρ' Ὁμήρῳ πεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διαχρίζεσθαι. Similis varietas in Sophoclis Trachin. 1183. ubi cf. Schol. Etymol. M. v. Σιλλοί—καὶ οἱ μὲν Ἕλλοπας αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρχισθῆναι τὴν λέξιν, Σιλλούς. Pindarum laudat etiam Schol. br. ad Iliad. π. 234. Σιλλούς. Πίνδαρος δὲ Ἕλλοπας αὐτοὺς κληθῆναί φησι χωρὶς τοῦ περόσου Σ, ἀπὸ Ἕλλωπος τοῦ δευτέρου, ὃς φησι, περόσου καταδίξαντος τὸ μαντεῖον. add. Schol. Ven. [et Eustath. p. 1057. 57.]

VIII.

In unum hic conjiciam locum, quæ passim veteres ad Musicam spectantia ex Pindari Pæanibus laudant. Primum igitur Plutarchus de Musica p. 1136. C. Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Δῶδιν ἁρμονίαν πρῶτον ἀθανάτων. [ὑπὸ Ἀνθίππου. e Polluce iv. 78. Burette *Mémoir. de l' Acad. d. Inscr.* t. xiii. p. 231. *Ex Schedis.*] Deinde Schol. ad Olymp. i. 26. περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν ποτὲ Δώριον μέλος στρυφνότατόν ἐστι. ubi pro ποτὲ videtur δὲ legendum esse. Idem denique Schol. ad Pyth. xii. 45. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς. Schn. Etiam in Pæane aliquo Apollinis templum Dirænis ad Abderam meminerat Schol. Lycophr. 440. οἱ μάντεις τοῦ ἐν Δειραίνοις, νότῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος. οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν. (Schn. xciv.)

[Fragmentum apud Stobæum. v. infra p. 190. *Ex Schedis.*]

ΑΣΜΑ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

Nobilissimum omnium multisque laudatum fragmentum in Solis defectum servavit nobis Dionysius Halic. de Demosth. t. ii. p. 273. unde tamen non satis

Digitized by Google

apparet, ad quod carminis genus referendum sit. (Referamus inter ea, quæ generali appellatione Ἄσματα nominabantur: ut in Pausan. iii. 25. pr. Debuere in iis latere alia aliis propriis nominibus passim frequentata; ut τὰ Παιᾶνια, in quorum recensum Nemeacam xi. referebat Didymus ap. Schol. ad eam Oden pr.) Ponam hic ipsa verba Lyrici, prout fuerunt olim a summo viro, Scaligero, constituta ad Propertii iii. 4. non quod omnia in eo probem, sed ut operæ rescribendi, transponendi, immutandi parcamus; tum de ipso loco Barnesiique conatibus dicam. Ita igitur, ubi locum e Platonis Phædro recitaverat, doctissimus Rhetor: *ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μίλτος καὶ ῥυθμούς, ὅσπερ οἱ ἀνθέμιοι καὶ τὰ ὑπερχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἰσπίναι δίκαιον ἂν τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ἅ γ' ἐμοὶ φαίνεται*

Ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε,
μή σε θεῶμ' ἄτερ ὀμμάτων.
ἄστρον ὑπέρτατον, ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον
ἰσχὺν ποταίνιον ἀνδράσι,
καὶ σοφίας ὁδόν.
ἐπισκότειον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
Ἀλλά σε πρὸς Διός,
ἵππως θοὰς, ἱκετεύω,
ἀπήμονʼ ἐς ὄλβον
τράποιο Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' ἢ σᾶμα φέρεις τινὸς
ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος
ὕδατι ξακότῳ διερὸν,
ἢ γαῖαν κατακλύσασα θήσεις
ἀνδρῶν νέων ἐξαρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν.

Solis lux multituens, ne te videam sine lumine! Sidus supremum, interdiu subductum, reddidisti inefficax (5) *robur vegetum hominum, et* (obstruxisti? sic) *sapientiæ viam. Per obscuram viam incedens currum agitas aliter quam antea.* (Esse hæc corrupta manifestum est.) *At te per Jovem* (10) *obtestor, equos celeres faustum in omen agas Thebis!*

Digitized by Google

O venerunda (Solis lux) commune prodigium (omnium terrarum) affers utique aut signum belli alicujus, (15) *aut frugum interitum, aut nivis vim ingentem, aut perniciosam seditionem, aut maris eluvien in agrum aut glaciem soli aut humidam æstatem,* (20) *ipsve vehementi uvidam, aut terram diluvio obruens humanum iterum genus perdes.* (Subjiciam statim versus ex dimensione et emendatione Hermanni:

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ' ἐμοὶ
θοῶν μέτρ' ὀμμάτων
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν
πτανὸν ἀνδράσι, καὶ σοφίας ὁδὸν,
ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος ;
ἀλλά σε, πρὸς Διὸς, ἵπποις θοαῖς,
ἱκετεύω, ἀπήμον' ἐς ὅλ-
βον τράποιο Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀμ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ
νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερὸν, ἢ γαῖ-
αν κατακλύσαισα θήσεις
ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχῆς
γένος ὀλοφυδνὸν,
πάντων μέτα πείσομαι.

Versu primo Dionysius habet: *τί πολύσκοπ' ἰμῆς θεῶ μ' ἔτις.* Barnesius, qui metrum a Scaligero constitutum servavit, inde effecit: *πολυσκόπι.* Equidem præeunte Philostrato, mox laudando, conjeceram olim legendum: *τί πολύσκοπον ἰμάσσαισα μίτρον ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ πλαγκτόμενον, θῆκας ἀμάχανον* etc. Male enim Barnesius θῆκας, quod Dionysius et Scaliger habent, vi ejecit, suumque θῆκι substituit; sed multo ineptius etiam verba hæc Barnesius de ipso interpretatur: *robur ingens illud renovabile mortalibus.* Scilicet hic est ille Barnesius, quem in græcis omnium mortalium doctissimum locuples ipse testis Hudson prædicavit! Quod vero supra de Philostrato mentionem injeci, habeto nunc tibi locum ex epistola 72. p. 949. unde emendationem meam duxi: *ἐν τῷ περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θαλάσσης, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δέξῃ· εἰ δὲ ἐν Πινδάρου τινὸς, κρεῖττόν σου κατὰ Πίνδαρον τὸ*

Digitized by Google

τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ τοῦ στηθέως εἶναι τῶν ἱππων ἐφθαλμῶν ῥίγει. Videtur Pindaricum ἀλωπέμυιον a Philostrato paulum immutatum, et ad alium sensum traductum fuisse. Olearius ibi tutius tacuisset. Verba ἄστρον ἀνίσχοντος laudat et Schol. Arati ad Phaenom. v. 10. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον εἶναι, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ἀνίσχοντος. Versu 7. ἰσπεδώσιον a Scaligero positum servavit Barnesius. In Dionysio est ἰσπεδώσιον. H. Stephanus nescio unde et quo sensu recepit ἰσπεδώσιον in Fragm. Pindaricis. Post ἰσσαμίνα Barnesius assuit γε, et corruptum ἰσσαμίνα cum Scaligero retinuit. Dionysius enim habet: στανὸν ἀνδράσι — ἄστρον ἰσσαμίνα ἰλαόνιν τι πάντεσσιν. unde Scal. et Barn. effinxerunt στανόεσσιν — ἀστρωὸν — ἰλαόνις. Equidem olim conjeceram: ἰστὶ σάνεος ἀστρωὸν ἰσσαμίνα ἰλαόνις τι πάντεσσιν etc. Versu 9. Dionys. ἴστως i. e. ἴστως, Barnes. ἴστωσι. Vulgatum τρόπαιο Sylburgius in τρόπαιος recte mutavit. Scaliger τρίπτιο habet. Barnesius haec suo more vertit. Versu 13. Dionysius habet πολίμου δὲ ἅμα φέρας. unde Scaliger nostram lectionem effinxit. Vix tamen ferri posse mihi videtur haec viri summi emendatio, quod ἀντὶ ἡλίου, quam poëta usque ad finem fragmenti alloquitur, dici πάγχυσον τέρας vix potest. Vide, an propius ad vestigia corruptae lectionis conjecerim: πάγχυσον τέρας δυτάμενον φέρας. In Homero quidem πολίμου τέρας Iliad. λ. 4. interpretantur grammatici σημεῖον. Cf. ad Hesych. v. πολίμου τέρας. (Scabra oratio. τέρας Sol propter deliquium dici potuit. Interpungo: — τρόπαιον Θήβας, ὦ πόντια, πάγχυσον τέρας. Πολίμου δὲ σῶμα φέρας στυὸς, ἦ —). Versu 16. Dionysius habet: πόντου πιτνῶσιν ἀλλὰ σίδου. unde Scaliger effecit, quod supra posuimus. Barnesius vero admodum eleganter, si diis placet, emendavit; ἦ πόντου πλαμυρὰν ἀμπνοὰν. Tentaveram olim πόντου ἀνάπνοιαι ἀλλοδαπῶν. Versu 81. vulgatum ἱερὸν Scaliger et Sylb. recte in διερὸν mutarunt. Versu 21. H. Stephanus nescio unde καταλύσεια prodidit. Barnesius καταπαύσεια suum nobis offert; rectius deinde Θάσεις in Θάσους mutavit. Versu 20. νίσσ Scaliger et Barnesius nescio quibus rationibus adducti scripserunt: (cum esset νίσ. quod esset respectu hominum ante Deucalionem.) Ultimum ἀλοφυδνὸν debetur Scaligero; in Dionysio erat: ἀλοφυ... ubi suspicatus sum olim aliam ab ἀλοφύσσω ductam formam latere. Ecce enim Plutarchus de Facie in Luna p. 931. E. οὗτος Μίμνερμον ἰαπέξις καὶ Κυδίαν, (?) καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Σιμωνίχειον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἰαλαίψεσιν ἀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον πλωτώμενον, καὶ μέγα ἅμα (ἅμαρ fuisse suspicor) νύκτα γινόμενον καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σύντονος ἀνιχνεύσας * * φάσκοντας. quo quidem testimonio conjectura nostra ἰστὶ σάνεος ἀστρωὸν egregie confirmari videtur. Denique idem Pindari carmen laudat Philo in fragmentis ex Eusebio t. ii. pag. 643. ed. Mang. ubi de defectu solis: αἱ δὲ μυθόμεναί ἰσσιν ἢ βασιλίων τελευτὰς ἢ πολίων φθορὰς, ἃ καὶ Πίνδαρος γῆθεν γινομένας ἰλλείψεις διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων, ubi apparet verba Pindari a Philone laudata omisisse Eusebium. Adde Plinii locum ii. 12. sect. 9. *miseros hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis.*

ΕΓΚΩΜΙΑ. (p. 44.)

Laudatur hoc nomine Pindari scriptum aliquod a Suida, cujus auctoritate per-

Digitized by Google

sumtus J. Nicol. Locensis Epiphyll. vii. 18. ad verba illa Porphyrionis in istud Horatii: *Quem virum aut heroa etc. Haec a Pindaro sumsit. Continet autem haec ode laudes deorum ac Principum Romanorum*: existimabat respexisse grammaticum Pindari locum eum, quem paulo post ex Plutarcho ponam, quemque ex libro Ἐγκωμίων sumtum esse suspicabatur vir doctissimus. Verum satis clarum est Porphyrionem innuere Olymp. ii. τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν. Plutarchi vero locus est de Gloria Atheniensium p. 347. E. 348. A. ὁ δὲ Κέρκωψ τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σεβαζῶς χρώμενον ἐκπλήττουσιν ἀεὶ ἄρρητοι ὄντα, καὶ μὴ ῥᾳδίως ῥήθοντα, ἃ τῆς ποιητικῆς ἔργον ἴδιον συμβέβηκε· γλῶσσαι δὴ, καὶ παραχάραξις, καὶ μεταφράσις, καὶ μίλτος, καὶ ῥυθμοῦ ἀδόσμητον τοῖς πράγμασιν ἐπενθύσεως. σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μίλτος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ ϖάνυ σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν . . . . .

διεκρούσατο δὲ τῇ Καρίνῃ γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ διὸ ἴφη σατίριν, ἀλλὰ μὴ ἴλιγ τῇ θολάσσῃ· τῇ γὰρ ὄντι συνηδόμενος καὶ συμφορέσας ϖαιστικμίαν τινὰ μάθων ὁ Πίνδαρος τὸ μίλτος ἐξέχωσε. Schn.

Plenior est locus ap. Lucian. Demosth. Encom. 19. unde totum locum Schneider sic constituerat:

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ ϖάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διονύσου ϖολυγαθέα τιμὰν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας
ὑμνήσομεν.

(Hermannus monet, versui secundo esse addendum:

. . . . . γένος ἢ
τὰν κ.

et mox scribendum:

ἢ τὰν Διωνύσου . . .)

Interpolavi *Plutarchi* locum ex *Luciano* t. iii. p. 505. qui v. 2. ἀνδρῶν post γένος, quod est in *Plutarcho*, omisit. Versu 4. *Plutarchus* habet: τὸ ϖάνυ σθένος Ἡρακλέους ὄντα, quod ultimum verbum ex seq. versu adnæserat, quem tamen una cum sexto librarii omiserunt. *Scholiastes Luciani* mire sibi sapere visus est, cum eo loco adderet: ἀρχαὶ ταῦται τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Schol. Pindari

Digitized by Google

ad Nem. x. 1. primum versum affert: καθὸς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσθμιόνδε ἡ χρυσαλάκατος Μελίαν. Habet eundem Dio Chrysost. Tarsica i. p. 394. Quod vero ad sensum carminis, et certamen Pindari cum Corinna passim memoratum attinet, vide quæ disputavimus olim in libro *de vita et scr. Pindari* p. 5. sqq. Schn. Ad *Encomia* refero Horatii *reges* iv. 2. 13. *seu deos regesve canit, deorum sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendæ Flamma Chimeræ.* Fuere adeo in Encomiis laudes Pirithoi et Bellerophontis. Forte et de Cæneo, qui, cum vulnerari nequiret, in terram est depressus. Plutarch. de Stoicor. absurd. p. 1057. D. ὁ Πυθαγόρου Καινεὺς οὐθένων ἀντιχεῖν ἀντιθένων ἅβροντες σιδήρῳ καὶ ἀναθὲς τὸ σῶμα πλανοδόρους, εἶτα καταδὺς ἄνεφος ὑπὸ γῆν—

. . . σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

cum recto pede scidisset terram.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ. (p. 46.)

Primo statim loco proponam verba Etymol. M. quæ dithyrambos Pindari spectare non vana conjectura est. Sic igitur Grammaticus in voce διθύραμβος p. 274, 50: Πίνδαρος δέ φησι Διθύραμβον καὶ γὰρ Ζεὺς τετραμένον αὐτοῦ ἱστίᾳ λῆθε βάρμα, ἵν' ᾖ λαθίκαμμος. Etymol. Gudianum Mtum apud virum rev. L. Kulenkamp mutilata habet ea verba: Πίνδαρος δὲ ὅτι οἶνον αὐτὸν ἱστίᾳ ὁ Ζεύς. Schn. Proclus Chrestomath. Excerpt. ap. Sylb. ad calc. Apollonii p. 344. διθύραμβος δὲ τὸν Διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει. Spectat ad Ol. xiii. 25.

Laudem Pindari e Dithyrambis attigit Aristides in Platonica p. 295. tom. ii. extr. Locum v. sup. p. 30.

I.

Etymol. M. p. 460. 38. v. θύραξ—ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίνλασθαι οἶνον θωράσσεσθαι λέγεται—καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πέμπτῳ·

ἀλόχῳ ποτὲ θωρη-
χθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.

temulentus aliquando mulieri alienæ (f. vim intulit.)—ubi nescio cur Fabricius cum Sylburgio librum primum dithyramborum nobis obtrudant. Schn. [cum sit Carmen i. Notat etiam Larcher *Hist. de l'Acad. des Inscr.* t. xlvii. p. 205. Ex *Schedis.*]

Versum eundem recitat, sed memorabili cum varietate lectionis, Meletius de nat. hom. p. 86. (ex lat. versione, quam solam habemus a Nic. Petreio. Venet. 1532. 4.) ubi de pectore: "*Thorax igitur locus, qui alimentum accipit, est. Quidam autem vino madentem θωρήσσεσθαι dixerunt; ut Hippocrates: λιμὸν θώρηξις λύει. ebrietas,* inquit, *famem solvit.* Et Pindarus in Dithyrambis: ἀλόχῳ ποτὶ

θωραχθεὶς ἐπέχεεν ἀλλότρια.

quod facit: uxorem, vino quandoque madidus falsis insimulavit." Non dubito hanc lectionem veriorem censere.

Digitized by Google

II.

Schol. Pindari ad Ol. xiii. 25. *ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νέξῳ φησὶν ὑφ' Θησέως πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων, ἐν Θήβαις.*

III. (p. 46—48.)

Secundi dithyrambi ipsum initium, satis illud longum, ut specimen *ἀφορμίας ἀδουσῆς* refert Dionysius Halic. de composit. verbor. Huds. t. ii. pag. 41. quod, ut chartæ parcam, ponam hic prouti olim a Barnesio metro restitutum fuit: *ἀρχίτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου Διθυράμβου, οὗ ἐστιν ἀρχή·*

Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι,
ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε Χάριν, θεοί,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλέα ἀγοράν·
ἰοδέτων λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαροδρέπτων λοιβὰν,
Διόθεν τέ μ' σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε
πορεύσαντες ἀοιδαῖς δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν.
Γόνον ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ'
οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ
φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον
ἐρατά τ' ἴων φόβα,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.
Ἄχεῖτε ὀμφᾷ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἄχεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Adeste ad choream, Olympii, et adducite inclytam Gratiam dii, vos qui frequentem populo urbis umbilicum ture odoratum in sacris Athenis (5) invisitis et insigne ornamentis et illustre forum: violis revinctarum coronarum, vere decerptarum, accipite libationem, et

Digitized by Google

aspicite me divinitus cum honore carminum incedentem altera vice (10) *ad deum hedera redimitum, quem Bromium Eriboamque mortales appellamus. Prolem summi parentis canamus, et e mulieribus Cadmeam Semelen. Apud Nemeam Argivam vatem non latet* (15) *palmæ germen, quando, recluso Horarum thalamo, odoratum persenserint ver plantæ nectareæ. Tunc, tunc spargitur* (20) *super immortalem terram amabilis violarum crinis, rosæque comis miscentur. Canite voce carminum cum tibiis; canite Semelen redimitam diademate, o chori.*—Singula nunc videamus verba. Igitur v. 1. Hudsoni codd. male præferebant Ἴσιν'. Versum 5. vertit H. Stephanus: *loco aprico situm*, ut adeo ἠνάλιον legisse videatur Uptono ad h. l. Potius παναύλιον dixisset! v. 6. cod. Hudsoni ἰοδίνων λάχνας, et v. 7. ἰαχεδρόων præferunt. v. 9. malim περιθόνοις —ἀοιδὰν ex vulgato περιθόνας efficere, quod pessime mutavit Barnesius. (f. περιθόν' ἰν ἀοιδαῖς pro σὺν, Pindarico more.) Ex voce δινάεις recte Uptonus conjecturam duxit de ordine, quo olim fragmentum hoc inter reliquos Pindari dithyrambos legebatur. v. 10. codd. ἐπὶ τὸν πυκασθέντα. malim πυκαζόμενον. v. 11. codd. τὸν βρόμιον ἰερίβοάν τε. quam lectionem probaverim. v. 12. codd. ὑμάνων μὲν—μέλπει γυναικῶν τε Καδμείαν Ἴμελον. Vulgo ὑμάνων τε—μέλπομεν. (fuisse videtur ὑμάνων παστάδες.) v. 14. codd. νυμφ. (qui *vates ad Nemeam* sit, non intelligo.) v. 20. codd. ἀμβρόταν χθόν' ἰρόταν ἴον φοίνικά τε κόμαις μίγνυται. v. 23. Dionysii edd. habent ὁμοῦ δ' ὅμφᾳ—ὁμοῦ δὲ Σεμέλαν. Codices vero, qui οἰχνεῖ' ὁμφᾷς—οἰχνεῖς præferunt, vestigia conservarunt veræ lectionis, quam nos Pindaro ex Apollonii Dyscoli Syntaxi p. 223. l. 8. restituimus. cf. ibi Sylburg. Laudat is ex Lyrico nostro verba: ἀχεῖται ὁμφαὶ μελίαν σὺν αὐλοῖς, quod ex Bœotorum more dictum vult pro ἀχοῦνται. [V. Fragm. Inc. liii.] Sed decipi vir bonus se passus est ab exemplaris sui vitio. Tenemus igitur cubile corruptelæ, ubi caput monstrosi illius οἰχνεῖς latet; legendum enim in Pindaro ἀχεῖς, quod et in altero versu repetendum est. Apollonium errantem secutus est *Politus* ad Eustathii t. iii. p. 1072. Schn. Videndus de hoc carmine Hermannus ad Olymp. viii. [et nunc Schaefer. in edit. Dionys. Halic. de V. C. *Ex Schedis.*]

IV. (p. 49.)

Strabo vii. pag. 494. C. 495. A. ubi docet Bœotos olim etiam Ταναγραῖς dictos fuisse: ὡς δὲ Πίνδαρος φησίν

Ἦν ὅτε ὗας Βοιώτιον ἔνδος ἔνεπον.

quem eundem locum Schol. ad Olymp. vi. 152. ex dithyrambis afferens σύας—ἔλεγον habet, quorum prius legitur etiam apud Galenum Sunsoria ad Artes c. 7. Cf. Schol. Apollonii ad iii. 1241.

V. (p. 48.)

Strabo ix. p. 620. A. ἔστι δὲ τῇ ἐκ Θηβῶν εἰς Ἄργος ἀνιόντι ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγρα, ἐν δεξιᾷ πᾶσιν ἡ Τρία. καὶ ἡ Τρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος, ὅτε ὁ Τειρεσίας μεμάθηκεν, καὶ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἣν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. quem locum nescio quo jure invertit Eustathius t. ii. pag. 528. ed. Politi. (ad B. 496. p. 264. extr. Rom.) Nam reliquarum urbium, præter Thespias et Tanagram, vix vestigia obscura et nomina Strabonis ætate restabant, quod et ipse testatus est. Cum Strabonis testimonio vide qua ratione conciliari possit Hyginus Astron. c. 34. *Aristomachus autem dicit quemdam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.* Denique ad Pindarum auctorem referendum

Digitized by Google

esse mihi persuasi locum ap. Lucianum pro Imag. c. 19. *ὡς τὸν Ὠρίωνας κύνα ἰσαιῶν ἴδῃ σωμὸς λοιτορδάμας αὐτόν.*

VI. (p. 51.)

Strabo x. p. 719. A. B. ubi de Corybantibus: (ut doceret Græca et Phrygia a poetis esse confusa, Bacchum cum Cybele) [cf. Zoega *Bassirilievi* p. 86, 19. 20. p. 94, 64. *Ex Schedis.*]: *ὅτι γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή·*

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίαστ' ἀοιδαὶ διθυράμβῳ.

μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μετακλὰς ἀπὸ τούτων φησί·

Σοὶ μὲν κατάρχει, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐνδέκ' ἀχλάδων κρόταλα,
αἰθομένα δὲ δαὶς ὑπὸ ξανθῇσι πεύκαις.

τὴν καινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀναδιεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνεισιόντων ἀλλήλοις. De posteriore loco prius dicam. Igitur in editione Almelovenii leguntur hi versus ex Casauboni emendatione ita restituti: *σοὶ μὲν κατερχαὶ* [defendit Huschk. Anal. Crit. p. 111. *Ex Schedis*], *μᾶτερ, πάρα—*ἐν δὲ *καχλάδων κρόταλα, αἰθομένα τε δαὶς ὑπὸ ξανθῇς πεύκαις.* (sunt tibi, *Mater*, initia, *magni rhombi, cymbalorumque crepitacula, et fax ardens fulvæ pinûs.*) quæ quidem viri summi conjecturæ cum nondum satisfecissent Ez. Spanhemio, ipse ad Callimach. pag. 299. emendari jussit: ἐν δὲ *καλλασῶν κρόταλα*, ut sint *καλλασοὶ cinædi*; quod quidem commentum, licet satis ambitiosis verbis exornatum, ipsi relinquimus. Felicius evenit conjiciendo magnus ille Jac. Reiske in Notis ad Antholog. Cephalæ p. 37. ubi legit:

Σοὶ μὲν καταχεῖ, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ καχλάσδον κρόταλον,
αἰθομένα τε δαὶς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις.

Apud te, o mater deum, circum sonant aures magni rhombi (orbes) *cymbalorum, et simul crepitans crotalum, et ardens flamma super flavis tædis pineis.*—Initio *καταχεῖ* pro *καταχεῦσι* defendit ex schemate Pindarico, quod Grammatici tradiderunt; sed *σοὶ πάρα καταχεῖ* nimis mihi durum videtur. Alterum *καχλάσδου* mire animo meo abblanditur.

Priora dithyrambi verba laudat etiam Dionysius Hal. de Structura Orat. s. Composit. verb. (p. 23. Huds.) p. 100. ed. Uptoni 1747. *ἔχαρι δὲ ᾧ ἀπὸς τὸ σίγμα —ἰσὶ δὲ, οἱ ἀσίγμους φόδας ὅλας ἰωνίων. δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· πρὶν μὲν ἤρεπε σχοινοτονίᾳ φωνήεντα διθυράμβων, καὶ τὸ σὰν πίσδαλον ἔνθεωσεν.* ubi Hudsoniana codicum collatio nihil nos adjuvat. Athenæus vero xi. p. 467. A. B. ita: *οἱ γὰρ μουσικοὶ, καθάπερ πολλάκις Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λίγιν παραγοῦντα διὰ τὸ συληρόστομον εἶναι καὶ ἀντιστόμιον αὐλῷ—*καὶ Πίνδαρος δέ φησι· *πρὶν μὲν ἤρεπε σχοινοτονία τὰ οἴδματα καὶ τὸ σὰν πίσδηλον*

Digitized by Google

ἀπὸ στομάτων. Clearchus ibid. x. p. 448. D. καθάπερ οἱ ἔσιγμοι τῶν γεφυρῶν, ὧν καὶ Πίνδαρος περὶ τὸ Σ ἱστόρησεν φθόν, οἱονεὶ γεφύρου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προελαθόντος. Tertium laudatur Lyrici hic locus x. p. 455. C. Πίνδαρος δὲ περὶ τὴν ἔσιγμοποιΐαν φθὸν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γεφύρου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προελαθόντος, ὃς πολλῶν τοῦτο προεπενόησεν διὰ τὸ δυνασθὲ (an ἀδύνατον?) ὅλως ἀποσχίσθαι περὶ μὲν ἔρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωπος quem quidem verba ne Casauboni quidem ingenium satis emendata dare potuit. Pindari tamen locum vir summus ita constituebat: περὶ μὲν ἕρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ καὶ τὸ σὰν κίβδαλον, ἄνθρωποι, ἀπὸ στομάτων. *Prius tamen cadebunt prolixæ dithyramborum vocales et impurum Σὰν, o mortales.* Sed ipse vir doctus sibi non satisfecit; quare et nos aliorum acumini emendandum difficillimum locum relinquimus. SCHN.

Non video, quid reprehendas in antiqua lectione: περὶ μὲν ἕρπε σχοινοτενὴς τ' ἀοιδὰ διθυράμβου. *Olim incedebat in longum extenta,* soluta, *oratio dithyrambi*; tum altero versu: καὶ τὸ Σὰν κίβδαλον ἀπὸ στομάτων, *et male procusum San ore prolatum.* De Pindari ὤδῃ ἀσίγμῳ, usu τοῦ Sigma, et controversia super ejus usu inter Atticos et Thebanos, nota res ex Eurip. Medea 476. et Sch. ad e. l. ubi v. laudd. a Barnes. Muret. Sylb. et Upton. ad Dionys. l. c. cum Merrick. multisque aliis, et disputata nuper a Böttigero in *Attic. Museo* tom. ii. pag. 346. Eustath. ad Hom. p. 1335, 52.

Hermannus monuit et ipse scribendum esse:

περὶ μὲν εἶρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ διθυράμβῳ
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώ-
ποισιν ἀπὸ στομάτων,

De altero autem fragmento se dicturum esse significat ad Ol. viii.

Locum ex *Meletio* de Nat. hom. quem Schneider. ad calcem Fragmentorum Dithyrambi memoraverat, mox libro inspecto in præfat. ad Analecta critica p. xxvii. accuratius apposuerat. v. sup. ad no. i. p. 46. Alium locum ex Aristid. tom. ii. p. 52. v. inf. Fr. Inc. (clxiv. Schn.)

VII. (p. 48.)

Harpocration voce παλινάρεστος.—ἰστέον δὲ τῶν παθαιρεθέντων εἰωθαμεν ἐνίοτε, καὶ ἀνειλαμμένων Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις. (proprie de eo quod iterum fuit probatum, adeoque reparatum.) Eadem Suidas h. v. Cf. doctiss. Ruhnken. ad Timæi Glossar. Platonic. pag. 147. Photius in Lexico Mto [p. 272.]: Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις—ἐχρήσατο τῇ λέξει.

VIII. (p. 49.)

Etymol. M. p. 675. 33. v. Πλειάς·—λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ πανσεληνιασμοῦ αὐτῶν, ὅτι, τῆς Πλειόνης πανσεληνίης μετὰ τῶν Θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συνέντευξιν αὐτῇ Ὠρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς Θυγατρὸς Ὠρίων ἰδίωσε· γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον σίνις ἴσην ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα ποιησεῖσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἀναστός. quorum partem habet etiam Eustathius ad Homer. pag. 1155. Hinc vero intelliges Schol. Pindari ad Nem. ii. 16.

Digitized by Google

τρεχέτω (Ὡρίων) δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δὲ αὐτῷ κύων.

ἴσασι γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἰρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὡρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις, i. e. ἔτεσι, qui erat tum loquendi usus. [Cf. Creuzer. Dionys. p. 276. *Ex Schedis.*]

IX. (p. 50.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. pr. καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πολίους λιπαρὰς καλεῖ, ὅσπερ τὴν Σμύρναν·

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστει.

καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις·

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἄγει
κνήμων.

καὶ τὰς Θήβας δέ φησιν εἶναι λιπάρας·

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

ubi illud ἄγει κνήμων sanum præstare nolim. (f. μνήμων.) [Delevit Heynius hanc parenthesin, ejusque loco adscripsit: "ἀγχίπεμπτον. Schol. Pindar. Pyth. ii."]

X. (p. 51.)

Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 637. Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν.—παρὰ τὸ ἐν τῶν Πινδάρου Διθυράμβων [v. Zonar. p. 1114. ibique Tittm.]

Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.

Splendidæ et violaceis sertis coronatæ. (Non enim accipiam *pingues* e joco Aristophanis, aut ex Sophistæ Philostrati acumine. λιπαρᾶν ἰωνύμων τ' ἀπ' Ἀθανᾶν Pindar. dixit Nem. iv. 29. et idem Thebas λιπαρὰς, ut modo ix.) add. ibid. 639. Iterum Equit. v. 1326. ὦ καὶ λιπαρὰ καὶ ἰοστέφανε καὶ ἀρχαῖε καὶ νῦν Ἀθῆναι. Schol. ait: ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται. Idem denique ad Nubes v. 298. ubi est: ἵλαθι μὲν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, ἱππίου γᾶν Κέκροπος ἐυπώλους. Schol. Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. Suidas voc. ἰοστέφανε· Πίνδαρος· λιπαρὰ καὶ ἰοστέφανε Ἀθῆναι. Eodem alludit *Philostratus* Icon. ii. 12. p. 830. (cf. Wesseling. Probab. p. 42.) Lucianus in Demosth. Encom. 10. p. 498. οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; Libanius Apol. Socratis t. i. p. 657. et adv. Æschin. t. ii. p. 688. Athen. v. p. 187. D. Pleniorem locum ante oculos habuit, modo quæ Pindari sunt illibata apposuisset. *Plutarchus* de Gloria Athen. p. 350. A. ταῦτα τὴν πόλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν τούτοις Πίνδαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθήνας,—ὅτι πρῶτον, ὥς φησιν αὐτὸς, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐξάλοντο φαεινὴν κρηπῖδ' ἐλευθερίας, ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὅσπερ ἀδαμάν-

Digitized by Google

σινος, (quasi ipsi pro adamantinis fulcris essent) στηρίξαντες τὴν ἰλιοθιρσίαν τῆς Ἑλλάδος, παρίδρυσαν τοῖς ἄλλοις ἀοθρώτοις. cf. inf. Fr. Inc. e Plutarch. p. 552. B. Aristid. in Panath. t. i. p. 96. Himerius Or. xv. 2. v. Wernsd. Præterea memorabilis est locus *Pausaniæ* in Atticis (l. 8.) p. 20. καὶ Πίνδαρος, ἄλλα τε εὐφράνας παρὰ Ἀθηναίων καὶ τὴν εἰκόνα, ὅτι σφᾶς ἐκτήσατο ξένους παύσας. Ne vero de justo carmine cogites, quo Pindarus Athenarum laudes celebraverit, impediunt verba Libanii in Apol. Socr. t. i. p. 657. μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχίων δὴ τινῶν ὄντων. Sed plura etiam Pindarus ab Atheniensibus præter imaginem obtinuerat, ut constat ex his epistolæ quartæ Æschinem (jam sup. in Carmen ad Diagoram memoratæ) verbis: ἐν ταῖς ἐπιπλησίαις Μιλησίοντον ἐκέστοτε ἀκούεις λέγοντος· καί τε λίπαρε καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, Ἀθῆναι, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἦτος τοῦτ' ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἦτος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐκάλεσαν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀτέλειαν μετὰ τοῦ ἐλεύθερον χαλκῷ τιμῆσαι, καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἐκ πρὸ τῆς βασιλείας στοᾶς, παθήμενος ἐνθύμιον καὶ λόγῳ ὁ Πίνδαρος, διδάσκαλος ἔχων, καὶ ἐπὶ γενεὰν ἀπολογήσιον βιβλίον etc. Multam definit nescio quo auctore Tzetzes ad Hesiod. pag. 104. b. ἐμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἔξέτισε Θηβαίοις, ὅτι τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος ἔρεισμα γεγεόφησεν. Contra negarunt ei Thebani statum honorem, ut est apud Athenæum i. p. 19. De tempore, quo scripta hæc in laudem Athenarum credibile est, disputavimus olim *de vita et scriptis Pindari* p. 38. sqq. Cf. etiam Erasm. Schmid. ad Isthm. pag. 21. Schn. Collegit iterum loca vir doctus in Bibl. Crit. P. ix. pag. 49. In Pindaro scriptum esse debuit Ἀθᾶνας. Nec vero fragmentum laudatum locus est unicus: nam Ἀθᾶνας λιταγορὶ occurrunt quoque in Isthm. ii. 30. et Nem. iv. 29.

Digitized by Google

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ.

FRAGMENTA

QUÆ UNDE PETITA SINT INCERTUM EST.

I.

(*Herodotus* iii. 38. καὶ ἐρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φάσας εἶναι. *Lex omnium rex est.* Alludit idem ad dictum hoc lib. vii. 104. ubi Demaratus ad Xerxen de Lacedæmoniis: ἐλεύθεροι γὰρ ἐόντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι. Ἔστι γάρ σφι δεσπότης νόμος. Dictum vulgatissimum: de cujus sensu inter veteres et recentiores est disputatum. Laudatum hinc a multis, primo loco a Platone.)

II.

(Apud *Platon.* in Gorgia p. 484. B. (t. iv. p. 81.) Callicles ait, naturæ lege fortiorem jus facere: δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅττα λέγων ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾠδῷ ᾗ φησι, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. οὕτω δὴ δή, φησίν, ἄγει βιαίως τὸ δικαιότατον ὑποφέρων χειρί. τεκμαίρομαι δὲ ἔργοισιν Ἡρακλέους· ἄνευ ἀγορᾶς—λέγει οὕτως πως. τὸ γὰρ ἔοικε οὐκ ἐπίσταμαι. λέγει δέ, ὅτι οὐκ ἀριάμενος, οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου, ἐλάσαντο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει, καὶ βοῦς καὶ πᾶλλα κεάμενα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἡττόνων. Eodem redit Socrates p. 488. B. πῶς φὴς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων καὶ ἄρχειν τὸν βελτίω τῶν χειρόνων, καὶ πλέον ἔχειν τὸν ἀμείνω τοῦ φαυλοτέρου. Secundum hæc in Gorgia verba sententia Pindari fuit: *Νόμον* esse jus fortioris erga imbellem ab ipsa natura constitutum; idque Herculis exemplum Geryonem aggressi declarare. Hoc tamen adversatur sensui, quem alii tribuunt verbis a se laudatis: *Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων*, ut *legis summam esse auctoritatem et imperium* innuant. Venit itaque Fraguerio in mentem, Pindari verba in alium sententiam esse detorta: quod parum probabile visum Reiskio, etsi ei, illum refutanti, non omnino assentiar, Animadvv. vol. iii. p. 435. 6. ubi miro modo Pindari locum refingit e Clementis loco infra adscribendo. Enimvero nec verba Pindari integra Plato eo loco apposuit. Vide ea, quæ apud Aristidem leguntur adversus Platonem disputantem loco infra adscribendo, et in Schol. Pindari ad Nem. ix. 35.

Digitized by Google

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί.

Diversis modis verba jungi possunt: l. *ὁ νόμος ἄγει τὸ β.* h. e. *τὸ βίαιον, lex regit vim.* Ita vulgo accipitur. l. ut *τὸ β.* sit pro *βιαίως.* l. ut subjectum sit *τὸ βιαιότατον* (h. *τὸ βίαιον, ἡ βία*), *νόμις, τὸ πάντων βιαιότατον,—ἄγει ὑπερτάτᾳ χειρὶ, δικαιῶν, justum esse censens hoc.* Ita adducaris forte in eam opinionem, in Gorgia ut censeas ejiciendam esse vocem *τὸ δικαιότατον* post *ἄγει βιαίως.* At in Gorgia est inverse *νόμος ἄγει τὸ δίκαιον, regit, facit, jus, βιαίως, per vim.* Convenit alter locus de LL. iv. p. 714. E. *καὶ ἔφαμέν που κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον, ὡς φάναι.* de LL. iii. p. 690. C.—*κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ἰσόνομον ἐρχὴν, ἀλλ' οὐ βίαιον, στιφρυνίαν.* In Protagora p. 337. D. Hippiæ verba: *ὁ δὲ νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται.* Conviv. p. 196. C. (t. x. p. 215.) *ἃ δ' ἂν τις ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ πόλεως βασιλεῖς νόμον δίκαιον εἶναι.* Placuit hoc aliis in sententiam generalem convertere: *legi omnia parere.*

Secundum hæc Chrysippus *περὶ Νόμων* apud Marcianum in Digestis lib. i. tit. iii. de Legibus: *ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.* Inde plures versu Pindarico modo palam modo tecte usi sunt. Et primo loco Euripid. Hec. 799. *Ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως· Ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χ' ὧ κεῖνον κρατεῖ Νόμος.*—Aristot. Rhet. iii. 3. *τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμους.* Commentatur in eum Dio Chrysost. Or. lxxv. de Lege; ubi et: *ἔδει ἅμα καὶ βασιλεῦ ἐκόντων ἀνθρώπων καὶ θεῶν εἶναι.* et Jamblichus in Epistola ap. Stob. Serm. xliv. p. 535. Wech. Plutarch. in Demetr. p. 909. E. *νόμος δὲ πάντων βασιλεύς, κατὰ Πίνδαρον, ἐστί.* Et t. ii. p. 780. C. ad Princip. indoct. *τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; ὁ νόμος, ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων, ὡς φησι Πίνδαρος.* Add. Clemens Alex. Strom. i. p. 427. l. 5. Pott. *θεοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδία.*

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν καὶ ἀθανάτων,

λέγει Πίνδαρος. Non sequar Reiskium l. c. ut priora pro Pindari verbis habeam, et eum eo locum interpolare velim, ut Pindarus scripserit: *θεοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδία νόμος—.* Idem lib. ii. p. 438. l. 30. *νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.* Origenes contra Celsum s. 34. adscripsit tantum locum Herodoti.)

Integriorem locum Pindari affert *Aristides* Orat. Platonic. t. ii. pag. 52. (ubi contra Platonem disputat, maxime ad locum in Gorgia, contendens, rhetorica ipsas leges et judicia indigere:) de Rhetorica: *οὐ τὸν Πινδάρου νόμον τιμῶσα—οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄδουσα· νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων λέγει* (leg. *ἄγει*) *δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ ἀπριάτας· οὐ γὰρ φὴς ὅλον μεμνῆσθαι· ἐχεῖν δὲ ἴσως μηδὲ τοῦτον, μὴ οὖν ἐπὶ ῥητορικῇ γε· ἀλλ' ἄχει μὲν τούτου καὶ ἡ ῥητορικὴ λέγει· "νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων." τὰ δὲ ἑξῆς οὐκ ἴσ' ταὐτὰ—ἀλλὰ πῶν τοὐναντίον, ἄγει τὰ δίκαια πρεσβεύων, καὶ τοὺς ἐν ὕβρει θρασεῖς τοιούτων· οἱ γὰρ ἐξὸν*

Digitized by Google

στι τὸ βιαιότατον (legem violentissimum quodque aequum reddere) νόμον εἶναι τὸν δικαιοῦντα, καὶ τὴν ὑπερτάτην χεῖρα κρατεῖν Ἡρακλέους, ᾧ μετὰ τῆς χειρὸς τῶν δικαίων ἁμίλλησιν, αὐτὰ ταῖς ἑαυτῆς λόγοις ἀπολεῖται· τίς γὰρ τόνος λοιπὸν ἢ χρεία ῥητορικῆς ἢ λόγων, εἰ τὸ δίκαιον ἡ χεὶρ ὁρεῖ, καὶ μηδὲν πλέον ἔσται τῷ δυναμένῳ διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος—δοκεῖ δέ μοι Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ῥήματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος, οὐδὲ συμβουλεύων σκοπεῖν ταῦτα λέγειν ταῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὁσπερεὶ σχετλιάζων· "τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους αὐτοῦ·" ὅτι καὶ ἐτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν ἀνθρώποις τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμὶν, φησὶν, αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· Τὸ δὲ μὴ Διὶ φίλτερον σίγημι πάμπαν. (Editi libri *σιγῶμι*, scripti *μὴ τάμπαν.*) *οὐ γὰρ εἰκὸς, φησὶν, ἀρταζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ, καὶ κακὸν εἶναι. καί τοι τό γε κρὸς νόμον, καὶ ταῦτα ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν βασιλέα, μάχεσθαι, οὐκ ἂν ἐπαινοῖ πρὸς Πινδάρου, οὐδὲ συμβουλεύειν πρὸς πίνερα λαπτίζειν· αὐτὸς γοῦν τὸ τοιοῦτον πέπληκται ὀλισθρὸν εἶμεν, καὶ πελιόνι φυλάττεσθαι.* Scholiastes ad h. l. *εἰ δὴ, ὦ Γηρύονη, ἐπαινῶ σαρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ τὰ ὄντα αὐτοῦ ἀφείλατο ἐν βιαίᾳ χειρὶ, σὺ δ' ὡς ἀδικουμένου μάχην πρὸς αὐτὸν ἔχεις, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀνθέξεις. ἵνα δὲ μηδεὶς αὐτῷ εἴπῃ, ὡς Διὸς βουλῇ τοῦτο γίγνει, πῶς οὖν αὐτὸς πρὸς Ἡρακλέα ἐναντιοῦται; ἐπάγει· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἀναδίδεται, καὶ αὐτὸς σιγῶ.* Schn. Collegere loca intpp. ad Hesych. in *Νόμος ὁ πάντων βασιλεύς.* item Potter. ad Clement. p. 427. Alios Wetstein. ad Ep. Jacobi ii. 8. laudat. Item Fraguier in *Hist. de l'Acad. d. Inscr.* t. iii. pag. 165. sq. Valken. ad Herodot. iii. 38. p. 205. [Add. De Geer Diatribe in Politices Platon. principia 1810. p. 22. *Ex Schedis.*] Adde inter deos relatum *Νόμον*.

Jam versus habe constitutos ab Hermanno:

νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει
δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ
χειρί· τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος.

Ex sequentia:

.... σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμῖν
αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· τὸ δὲ μὴ Διὶ
φίλτερον σίγημι πάμπαν.

Scribendum est Δι᾽ sine punctis diæreseos, quia monosyllabum hic est, ut alibi sæpius.

III.

Plato de Rep. i. p. 330. E. 331. A. *τῷ μηδὲν ἑαυτῷ* (*ἄδικον* addit Stobæus, qui h. l. excripsit p. 756.) *ξυνιδόντι ἀδύνατα ἐλπὶς εἶναι μὴ πάσχειν, καὶ ἀναγκαῖα γηροτρόφον, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. Κεφάλαιον γάρ τοι τοῦτ' ἐστίν, ὅτι, ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ,*

Digitized by Google

γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Quicunque juste sancteque vitam exegerit, dulcis eum cor nutriens, senectutem fovens, comitatur spes, quæ maxime mortalium volubilem animum gubernat.—Ad hunc locum alludunt Plutarch. Moral. p. 477. B. αἱ καλαὶ πράξεις ἔχουσι τὴν μνήμην ἡδίστην καὶ βεβαιοτέραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος. pag. 480. B. Synesius de Insomniis p. 149. ed. Petav. ubi κουφοτρόφος ἐλπὶς legitur; Nicephorus Gregor. in Annal. viii. 8. t. i. p. 207. ad Andronachum sen. Imp. καὶ κυβερνᾷς, φασὶ Πίνδαρον, τὸν πολύστροφον γνώμαν ἐλέσθαι, καὶ διανίζῃς, ἕως ἂν σχοίη τὸ πρέγματα βλάστησον. Ex Platone sua hausit Themistius Orat. viii. pr. p. 101. καὶ ἐκεῖνο Πίνδαρον τὸν ποιητὴν, ὡς ἔρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ γεραλέων τὴν χρόνον πλεῖν τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῶν μετὰ δικαιοσύνης πρεσβευομένοις, καὶ τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιατρῖψαι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος παραπίμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὸ τῆς φύσεως καταγώγιον. Suspicor, hoc fragmentum ad Θρήνους referendum esse. SCHN. Versus restituit Hermann.

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γη-
ροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν
πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

IV.

Plato de Rep. ii. p. 365. B. ubi adolescens quis audierit dicta de virtutis vitiique præmiis — λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν τοιούτων πρὸς αὐτὸν ἴσως Πίνδαρον ἰσχύσ·

πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβὰς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ;

utrum justitiæ conscendam altum murum, (munimentum, turrim) *an obliquæ fraudis? et ita munitus vitam agam?* — Hæc respiciens Cicero ad Att. xiii. 38. *nunc me juva, mi Attice, consilio πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, id est, utrum aperte hominem asperner et respuam.* (Non quasi ὑψίου per *aperte* declaretur. ὕψιος est quod vulgo ὑψηλόν.) ἢ σκολιᾶς ἀπάτας. ut enim Pindaro, sic δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Sunt et hæc Pindarica; habet ea quoque Dionys. Hal. de composit. verb. t. ii. p. 40. l. 4. et Maximus Tyrius Dissert. xviii. pr. p. 208. (aliis xv. et ii.)

πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Ubi vulgo δίκας — σκολιᾶς ἀπάτας. sed Davisius ex Harlei. et Reg. mutavit;

Digitized by Google

cui favet Attici Platonici locus ap. Eusebium P. E. xv. 5. *placitum de providentia regere vitam humanam ὥστε μὴ μέλλουσιν ἀγνοεῖν, πόσιχρον δὲ κατ' ἴχνος* (leg. *πόσιχρον δίκας τεῖχος*) *ἡ σκολιᾶς ἀπάτους ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* Plato Republ. ii. p. 424. E. (f. p. 365. β unde sup. jam locus Pindaricus fuit appositus pag. 81.) et Cicero ad Att. xiii. 38. habent *πόσιχρον δίκας τεῖχος ὕψιον ἡ σκολιᾶς ἀπάτας*, verbis Pindari ad rem suam deflexis. H. Stephanus malebat *ἐπιχθονίων*, ut est in Eusebio; sed Davisius contra stat.

Extrema fragmenti verba

δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν

respicit Dionysius Halic. loco laudato a Victorio V. L. xxii. c. ix. p. 406. Schn. p. 54. I. Cf. supra in Platonicis locis: de Rep. ii. Dionys. Halic. de composit. verb. p. 40. l. 4. ed. Huds. Hermann. metrum sic diaponit:

. . . . . πότερον δίκας
τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας
ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνθρώ-
πων, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

V. (p. 96. cxxix.)

Plato in Theæteto t. i. p. 173. D. de eo, cujus animus in rerum abditarum et subtilium investigationem implicitus est, a rebus, quæ in sensus cadunt, avocatus: *ἡ δὴ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγεμονίην σμικρὴ καὶ ἀνιμάσασα, πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον*

τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν γεωμετροῦσα,
οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα,

καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἱερευνωμένη τῶν ἐντὸς ἑαυτῆς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιᾶσα. Mens — quaquaversum volat, secundum Pindarum, quæ sub terra et quæ supra, dimetiens, et supra cælum sidera exquirens, et omnem ubique rerum uniuscujusque totius naturam perscrutans, in eorum, quæ prope sunt, nihil se demittens. — Ubique editur et legitur *τὰ ἐπίπερθεν*, quod esse debet *ἔπερθεν* vel *ὕπερθεν*. Porro pro *πανταχῇ φέρεται* vera lectio Pindari fuit *πίτναται*: quæ etiamnum servata est apud Eusebium P. E. xii. pag. 602. (353. Steph.) et xiii. pag. 672. Porphyrius de Abst. i. 36. pag. 62. ed. Rhoer. *πίτνασι*, quod etiam præfert Codex Mus Jamblichi Protreptic. p. 85. Lipsiæ a Schneidero collatus. Verum Pindarica vox est *πίτναται*. Clemens Alex. Strom. v. (p. 249. ed. Victor.) p. 707. Potl. Jin. 4. in loco e Platone adscripto laudat h. l. ita: *αὐτὴ δὲ πίτναται κατὰ Πίνδαρον τά τε γᾶς ὑπένερθε, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἱερευνῶμενος.* Sic etiam Theodoret. Sermo xii. de Virtut. Act. pag. 667. B. ed. Par. tom. iv. ubi pro *ἢ τὰ ἐπίπερθεν ἢ τὰ ἐπίνοια γεωμετροῦσα.* quod et Jamblichus habet l. c. et *πᾶσαν*. sed Cod. Ms. *πάντη*. Porro Theodoret. *οὐρανοῦ τε ὑπερθεν ἀστρονομοῦσα.* In Porphyrio Codex Meermannianus et Lipsiensis præbent *καὶ κατὰ Πίνδαρον*, quasi *πίτναται* Platonis etiam esset. Antonius Philosophus ii. 13. *οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐξερευνᾶν καὶ τὰ ὑπὸ γῆς, φησίν, ἱερευ-*

Digitized by Google

νῶντος καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ παμμάχους ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δέ, ὅτι ἀρχὴ πρὸς μόνῳ τῷ ἴδιον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. ad quem locum plura recitat Gataker. Galenus in Sussoria ad Artes cap. 1. ἀλλὰ γὰρ τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἱστορεῖν. De reliquis Platonis verbis in loco supra allato vide Rhoer. ad Porphyr. l. c. Valken. Diatribe in Fragm. Euripid. p. 27. Schw. Valkenarius locum Platonis laudans φέρεται non attigit, et ἱστορεῖν recitat; at in fine mutat: — τῶν ὄντων, ἴλως δέ τι —.

VI.

Idem Plato passim e Pindari Carminibus Epiniciis, quæ habemus, recitat: in Euthydemo p. 304. B. ἄριστον τὸ ὕδωρ. de Rep. iii. p. 408. B. de Æsculapio narrata Pyth. iii. 96 sq. in Phædro pr. ἀσχολίας πρᾶγμα ἀντέχεσθαι ποιήσασθαι ex Isthm. i. pr.

VII. (p. 54. 11.)

Polybius Hist. iv. 31. 6. et pleniora *Stobæus* Serm. ccxxiv. de Vita quieta p. 742. ed. Wechel. Serm. lvi. p. 373. Gesn.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς,
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
ἐπίκοπον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Civitatem unus civium quisque in tranquilla constituere studens exquirito magnanimæ quietis almum jubar, discordiam ex animo evellens infestam, egestatem adferentem, inimicam nutricem puerorum. — Polybius præmittit hæc: οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἱστορεῖσθαι κατὰ τὰ Μηδικὰ, διότι τῶν ἄλλων ἀποστάντες κινδύνων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν διὰ τὸν φόβον· οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συνεπαφηράμενον αὐτοῖς λέγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τούσδε τῶν στιχηράων·

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
τὸ φαιδρὸν φάος.

δίκαιος γὰρ στιχηρότερα τιθέναι, μᾶλλον δὲ οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστων ὑφεῖναι καὶ βλαβερωτάτην ἀποφῆναι. Quæ hæc eventa fuerint, non subjecit. Versu 4. H. Stephanus ἰστορεῖσθαι, et v. 5. κουροτρόφων edidit in fragmentis Pindari; utrumque male. Arcesilaus apud Stobæum p. 772. huc alludere videtur, cum dicit στάσιν ἀγαθὴν κουροτρόφον. Pro ἀνέμων legendum olim conjeceram ἀνιλῶν de Vita et Scriptis Pindari p. 38. Schw. ἀλάλων Jacobs Bibl. d. alten Litterat. ii. St. p. 43. Lenior medela erit ἀνιλέων. ipse civis. Et nunc video sic jam legisse Grotium, in quo etiam ἱστορεῖν, infestam. in Florileg. p. 223. Herm. ita disponit:

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς

Digitized by Google

ἐρευνασάτω
μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοπον ἀνελὼν,
πενίας δότειραν ἐχθρὰν κουροτρόφον.

VIII.

Apollodorus: in Biblioth. ii. 4. 2. laudatur Pindarus: sed in loco interpolato. v. Notas ad e. l. p. 300.

IX. (p. 81. lxxiii.)

Dionysius Halic. de Orator. antiquis t. ii. p. 128. ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον

. . . . . ἀνδρῶν δικαί-
ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος

κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ στιχῶν.

X. (p. 75. lx.)

Apollonii Lexicon Homericum p. 582. (t. ii. p. 482.) ξεινοδόησεν. ξεινοδόχησε, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος

ξεινοδόκησέν τε δαίμων

ἀντὶ τοῦ μαρτύρησεν — φησὶν οὖν Σιμωνίδης· "ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρὸς" ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Etymol. M. et Gudianum Mtum [Zonar. p. 1415.] ξεινόδησεν — Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης· ξεινοδόησε Τελαμών· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν· καὶ Πίνδαρος·

ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων

ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν, ubi Etymologicum Mtum Askewii apud S. R. Kulenkamp habet αἴθ pro ἐν. Male. Photius in Lexico inedito recte cum Apollonio priorem locum Pindaro, posteriorem vero Simonidi tribuit, itidemque τὸ δαίμων exhibet, ut monuit Alberti ad Hesychii ξεινοδοκῶν — μαρτυρῶν. Sententiam meam de possessione prioris loci Simonidi adjudicanda confirmat Epigramma Simonidis ap. *Plutarch.* de Herodoti Malign. p. 872. (nunc et in Analect. t. i. p. 129. xxiii.)

Οἵτε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ τὸν κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι . . . . .

Eodem modo usi sunt veteres quidam scriptores verbo ἐπιξεινοῦσθαι. Vide ad Hesych. h. v. Schn. In altero versu Simonidi vindicato lege: ξεινοδοκῶν δ' ἀρ' ἄριστος. Nisi fuit ξεινοδοκῶν χρυσὸς δ' ἀρ' ἄριστος ἐν αἰθέρι λάμπων.

Digitized by Google

XI. (p. 91. cix.)

Strabo iii. p. 232. B. de Lusitanis: στιλβοῦσι δὲ καὶ ἱππάρχας ἱκάστου γίνους Ἑλληνικῆς, ὡς καὶ Πίνδαρος φησί·

Πάντα θύειν ἑκατόν.

omnia centena immolare. quem locum exscripsit Eustath. ad Iliad. α. p. 49. Rom. Schn.

XII. (p. 91. cviii.)

Strabo iii. p. 258. D. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἰνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, (portam Gadiridem, seu Gaditanam) ἃς ταύτας ἐντὸς ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. Hunc quidem locum exscripsit Eustath. ad Dionysii Perieg. v. 64. Deinde vero Strabo addit p. 260. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ἰρῶς λέγοι πύλας Γαδιρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. Schn. [H. l. Strabo Γαδιρίτας. Male Γαδιρικὰς Berkel. ad Steph. Byz. pag. 255. seq. Herm.]

XIII. (p. 98. cxxxv.)

Strabo vii. p. 506. A. καὶ οἱ Τραγισαί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα ἱερήσαι τὴν Δωδώνην. ἔστιον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς λέγουσι. *Dodonam Thesprotidem.*

XIV.

Strabo ix. p. 630. A. B. de Copaide palude: ἔστιον δὲ ἡ πᾶσα Κωπαὶς λίμνη· ἐπιπεφάνται. κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος. *est enim hoc paludis pars* (ad Copas) *omnium cavissima*, ut Pindarus ait. καὶ Καφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφώσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει βέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἁλιαρτιωτῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τιμενίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. cf. inf. fragm. e Stephano Byz. in Τιλφώσσα.

XV. (p. 91. cvii.)

Strabo ix. p. 632. C. οἱ δὲ ποιηταὶ πεσμοῦσιν ἅλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα, κἂν ᾖ ψιλά. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον [ex hymno in Apollinem. *Ex Schedis.*]

Κινηθεὶς ἐπήϊε γῆν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἁλσέων.

Commotus [*profectus.* v. Matthiæ in Hymn. Homer. p. 31. *Ex Schedis.*] *obiit terram et mare, et scopulis magnis montium institit, et antra, silvarum substructiones, concussit agitatus.*—Ubi forte legendum τυπάξατο. Strabonem exscripsit Eustathius ad Homer. p. 204. 48. [Bas. 270. 21. Rom.] De usu vocis ἅλσος multa Scholiastes Pindari ad Olymp. iii. 31. vii. 89. x. 53. v. 24. Abresch ad Hesych. h. v. Schn. Reddidi, ac si scriptum esset: καὶ μυχοὺς τυπάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἁλσέων. Hermanno ita scribendum videtur:

κινηθεὶς ἐπήϊε
γᾶν τε καὶ θάλασσαν,

Digitized by Google

καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς διανίσσετο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Nisi scribendum ἰδέσατο. Ἀλσίων bisyllabum est.

XVI. (p. 90. cvi.)

Strabo ix. p. 659. A. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατιᾶς πλὴν τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας — ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Qui Dolopum duxit audax agmen, ut funda pugnaret, ex curru pugnantium Danaorum telis utile.—Ubi Casaubonus oblitus erat Eustathii ad Homer. p. 311. ubi ait: Πίνδαρος δὲ τοὺς ἀπὸ Φοίνικι Δόλοπάς φησι θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι, ὡς καὶ Δολόπων δεξιῶν ὄντων σφενδονητῶν.

XVII. (p. 89. ciii.)

Strabo xii. p. 819. C. ubi de Leucosyris: καὶ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες

Σύριον εὐρυαίχμαν
διεῖπον στρατόν.

τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὖσαν δηλῶν. *Syrium pugnacem equestrem exercitum.* —ubi vulgo ante Casaubonum διῆγον legebatur. Schn. Præferam εἶχον. Nec habet διῆγον τὸν στρατὸν, a quo pendeat. [Quidni scribamus διῆγον? ut δίλογχος, διάφρους. Duo equos simul agebant, ut, altero deficiente, insiderent alteri. *Ex Schedis.*]

Ex eodem fonte profluxit, quod habet *Pausanias* in Achaicis (vii. 2.) p. 525. σαλλῷ δὲ στρατοῦσθαι ἔστι ἡ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν λοιπὸν· οὐ μὴ πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἱκέσθαι, ἀμαζόνων, ἃς Πίνδαρος, ἐς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἵδρυσθαι τοῦτο λέγουσι στρατευσαμένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα. *Pindari* narrationem expressit etiam Etymol. M. v. Ἔφεσος. Schn.

XVII. (p. 89. cii.)

Strabo xiv. p. 952. C. λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον τινὰ τῶν περὶ τὸν μουσικὸν ἀλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Dictum vulgatum nostri Polymnesti, Colophonii hominis. Resciebat h. l. Pindari *Plutarchus* de Musica p. 1133. ubi ridiculum Buretti errorem (*Mem. de l' Acad. d. Inscr.* t. x. pag. 228.) merito mireris. De Polymnasto plura dicentur in *Antiquitatibus Colophoniacis*, quas paro. Schn. Ad metrum redegit Hermann.

Digitized by Google

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Laudat præterea Strabo locum ex Pyth. i. 31. de Typhone lib. xiii. p. 930. A. et alia alibi.

XIX. (p. 70. xlvi.)

Plutarchus pag. 550. A. de sera Num. vind. (p. 11. ed. Wytt.) Ὅτι γὰρ ἡ περὶ τὸν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δὲ καὶ δικαιοσύνη περισωζομένη, πασῶν ἐστι τιχῶν μεγίστη, πρὸς μυρίους ἑτέρους καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοστέχναν ἀναπαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ πόριον ἀνάντων δικᾶν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν. Eundem locum repetit Quæst. Conviv. i. pag. 618. B. et alludit An seni ger. sit resp. p. 807. C. et de Facie in Luna p. 927. A. B. et advers. Stoicos p. 1065. F. Locum integriorem habet Dio Chrysostom. Orat. xii. p. 217. D.

Δωδωναῖε μεγάσθενες,
ἀριστοτέχνα πάτερ.

quos quidem versus Pindaro primus vindicavit Th. Canterus Var. Lect. ii. 11. Cf. Clem. Alex. Strom. v. p. 710. l. 4. qui postquam adscripserat locum ad Nem. vi. pr. Ἰν᾽ ἀνδρῶν, subjicit:—καὶ ἵνα τὸν τούτων δημιουργὸν, ὃν ἀριστοστέχναν πατέρα λέγει, τὸν καὶ τὰς προνοίας παν᾽ ἄξιον εἰς δίκτυα παρισχημένον. Reliqua, quæ ad h. l. dici poterant, petes ex Albertio ad Hesych. v. ἀριστοτέχνης, et notis Wyttenb. ad Plutarchi l. c. Schn. Monet Hermann. versus binos in unum esse contrahendos et scribendum ἀριστότεχνα.

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

XX.

Plutarchus Opp. vol. i. in Vita Thesei p. 13. D. τῆς δὲ Ἀνειόπης ἀποθανούσης (Thesens) ἔγημε Φαίδραν, ἴσχων Ἰφιτίλλοντα ἐξ Ἀνειόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.

XXI. (p. 66. xxxviii.)

Plutarchus in Lycurgo t. i. p. 53. C. (p. 114. Bryan.) ubi de poeticis Lacedæmoniorum studiis agit: Πίνδαρος δέ φησιν

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστευόντων αἰχμαὶ, καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

Ibi consilia senum, et juniorum virtute excellentium pugnæ, et chori et Musæ et festa hilaritas.—Eodem allusit Opp. moral. An seni sit ger. resp. p. 789. E. καὶ μάλιστα σάζουσι πόλις, ἔνθα

βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί τε.

Tertiumque p. 787. B. Ἔστω καὶ δίαιται καὶ στρατιαὶ καὶ ἡμέραι, καὶ χοροὶ καὶ

Digitized by Google

μοῦσα καὶ ἀγλαΐα, καὶ θεοῦ σπεῖσαι αἰεὶ σπονδὰς ἱερῆς λύσσης. Schn. Sic scribenda censet Hermann.

. . . ἔνθα βου-
λαὶ γερόντων καὶ νέων ἀν-
δρῶν ἀριστεύοντι αἰχμαὶ
καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

XXII. (p. 98. cxxxvi.)

Plutarchus in Marcello p. 315. C. (t. ii. p. 279.) ἀλλὰ γὰρ

τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδηροῦν σχήσει τεῖχος

κατὰ Πίνδαρον. Schn. *Fatum nec ignis, nec ferreus tenet murus.*

XXIII. (p. 99. cxxxvii.)

Plutarchus in Mario p. 422. D. (tom. ii. p. 519.) τὸν δὲ Μάρκελλον εἶδώς βίβλιον· ἔνδεκα καὶ τὴν

ἀληθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς

κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον. ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ἔνασσ' Ἀλήθεια ap. Clem. Alex. Strom. vi. tom. ii. p. 781. Pott. Locum ipsum habet Stobæus Serm. lix. p. 230. Weeb. (xi. Gesn.) de Veritate:

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὄνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ παίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Schn. *Principium magnæ virtutis, regina Veritas, ne meam fidem affliges aspero mendacio*, sc. tanquam scopulo.—Grot. xi. Florilegii sic ordinavit et vertit:

Ἀρχὸς μεγάλας ἀρετᾶς,
ὄνασσ' ἀλάθεια,
μὴ παίσῃς ἐμὴν σύνθεσιν
τραχεῖ ποτὶ ψευδεῖ.

Diva, virtutum veneranda princeps,
Veritas, tu me rege, tu tuere,
Ne fidem fallam, neque pacta mendax
Fœdera fallam.

Elegans carmen! sed nulla versio græcorum verborum. Disposuit Hermann.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὄνασσ' Ἀλά-
θεια, μὴ παίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Digitized by Google

XXIV. (p. 58. xiii.)

Plutarchus in Nicia p. 523. C. (tom. iii. p. 204.) ex Pindaro affert:

. . . . . παρὰ Λύδιον ἅρμα
πεζὸς ἰχνεύων.

(ut versus dirimit Hermann.) *juxta Lydium currum pedes incedens.*—ubi Codd. Bodlei. bene *εἰχνεύων*. Eundem locum laudat de Discrim. amici et adulat. p. 65. B. Gregorius Naz. Orat. xx. p. 331. *εἰ καὶ πεζὸς παρὰ Λύδιον ἅρμα ἰχνεύων*. cf. Pantinus ad Apostol. Proverb. xii. 38. Permutatio vocum *ἰχνεύειν* et *εἰχνεύειν* in libris scriptis fere est perpetua. Ita in Æschyli Prometh. v. 122. pro *εἰσιχνεῖσι* Mser. Arundel. editio Roberti et Schol. legunt *εἰσιχνεῖσι*. Poeta nescio quis apud Eustath. ad Homer. p. 773. *τῷ σφετέρῳ γενεμῷ στειριχνεῦσα τὸν ἀνοζηθμὸν τοῦ βρέφους*. de Jove a sue educato. Schn. Eadem permutatio in Homericis occurrit, et apud Pindar. Pyth. v. 116. add. viii. 48.

XXV. (p. 74. lviii.)

Plutarchus de Discrim. p. 68. C. D. *ὅτι μὲν οὖν ἐν εἴῃ καὶ μίθῳ τὸ ταυτὸν φυλακτέον*, (cavendam esse libertatem dicendi) *εὔδηλόν ἐστιν. ὑπὲρ γὰρ ἐπάγει νίφος ἡ πυῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγου, ὀφρὺν ἀναστῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὅστις ἀντιστατέμενον τῷ*

Λυδίῳ θεῷ, καὶ λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον καὶ μεριμνῶν

κατὰ Πίνδαρον. ubi Xylander ex Codd. recte *σχοινίον μεριμνῶν* legit: porro emendandum recte censet. *Λυσίῳ λύοντι δὴ τὸ τῶν* etc. (ut sic scribendum: *τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν. solventi funem molestarum curarum.* H.) De Lysio deo cf. V. D. ad Apostol. xii. 35. Reiskius p. 145. *Λυσίῳ* probabat. Schn.

XXVI. (p. 78. lvi.)

Plutarchus de utilitate ex inimic. capienda p. 88. B. *νικώμενοι, φησὶ Πίνδαρος, ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται*. Scholiast. Pindari ad Olymp. viii. 92. h. l. ita habet:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται, οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Verborum posteriorum structura cum sequentibus conjuncta fuisse videtur. Iterum laudat Schol. Pindari ad Pyth. ix. 160. Forte etiam h. l. respexit Hesychius in voce *ἀγρυξία*. Schn. Sensus: *victi enim homines tenentur, tanquam vinculis, pudore, dum ne liscere quidem audent; ita ut in conspectum amicorum venire nec audeant*: (*ὡς*) *οὐκ ἐλθεῖν*. Versus sic metire cum Hermanno:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται,
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Digitized by Google

XXVII. (p. 73. lv.)

Ibidem pag. 91. E. καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φίλεσι φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ

φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν,

ὃς φησι Πίνδαρος. Cf. Reiske Animadv. vol. ii. p. 155. Schn. *Invidiam vanorum hominum comitem*, ait Pindarus.

XXVIII. (p. 72. liii.)

Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 104. A. ἅτις οὖν ἔοικε φυγεῖν βροτὸν οἶδ' ὑπαλλάξαι τοναρέων,

ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις,

ὡς φησι Πίνδαρος. Fere similis est locus Æschyli Prometh. v. 1050. εἰς παλαιὸν Τάρταρον δέδυκε βίψας δίκας τυφλὸν ἀνάγκης σιτίβαις δίναις. Schn.

Vix sana græca: esse debuit

... ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

Tartari fundus obscuri coercet te ferrea necessitate. Et nunc video ap. Wyttenb. sic legi in codd. Constituit quoque verba Hermann.

———ἀλλὰ Ταρτάρου
πυθμένα πιέζεις ἀφανὴς
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

XXIX. (p. 73. lvii.)

Ibidem p. 116. D. ὁ δὲ Πίνδαρος Σοφοὶ δὲ, φησὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν εἶπος αἴνησαν περισσῶς. *Sapientes hanc vocem*, Ne quid nimis, *magnopere laudarunt*. Eandem locum habet Hephæstio de Metris p. 52. ed. Pauw. Schol. Euripid. ad Hippolyt. v. 265. de dicto hoc ita: ἔστι Χείλωνι ἀναπεφασμένον, ὡς Κρατίνος καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ Σωσάρχῳ etc. Schn.

XXX. (p. 73. liv.)

Plutarch. de Superstit. p. 167. E. dii—

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος,

ὁ Πίνδαρος θεοὺς φησι. τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μίμνειν συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλαις χυθέντα. *Deos*, ait Pindarus, *esse morborum et senii et erumnarum expertes, raucumque sonans fretum Acherontis effugisse.*—Iterum h. l. sine auctoris nomine habet adv. Stoicos p. 1075. A. Schn. Versus constituit Hermann.

Digitized by Google

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι βαρυβόαν
πορθμὸν περῶσι τῆς Ἀχέροντος.

XXXI. (p. 82. lxxvi.)

Plutarchus de Fort. Roman. p. 318. A. ὁ μὲν γὰρ ἡ Τύχη ἀσεμνὴς, καὶ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ Περσεφόνης θυγάτης, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. ubi Cod. Petav. μεγαπειθὴς—στρέφουσα. Xylander vulgatam *incerta* vertit. Quid in illa lectione μεγαπειθὴς lateat, nondum exputo. (Matt. Gottfr. Hermann. in Enchirid. Mytholog. t. iii. p. 151. visus sibi est reperisse in hoc Atargatin, quæ et Tyche est, velato capite; nec tamen verba Plutarchi alio quam ad ἀπειθῆ ducunt. H.) Reiske pag. 190. legebat ἀπειθής. (quod et Wyttenb. recepit. In latinis tamen est: *Non enim incerta est.* Immo vero: *non enim illa est pervicax*, ut Pindarus eam appellat, ita vero ea est *Fortuna Obsequens* apud Romanos, *neque geminum versat gubernaculum*, scil. ut omnia ad unum ejus arbitrium gerantur.) Animadvertes duplex a Pindaro Fortunæ gubernaculum tribui, quod in vetustis monumentis vix (interdum tamen) reperietur. Schn.

XXXII. (p. 82. lxxvii.)

Eodem pertinet locus *Plutarcho* laudatus eod. lib. p. 322. C. τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετὰ Νουμᾶν ἱδρύσασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόστολιν καὶ εὐθυνὸν καὶ φερέσπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. Pariter *Pausanias* in Messeniac. (iv. 30.) pag. 355. ἔστι δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέσπολιν ἀναδήσασιν αὐτήν. Male igitur Reiske p. 193. corrigebat φερεσίπολιν. Schn. Redditur: *quæ urbem ferret*, ulnis gestaret. [ut nutrix. Cf. Hirt *Bilderb.* p. 95. *Ex Schedis.*]

XXXIII. (p. 70. xlv.)

Plutarch. de Iside p. 365. A. (p. 88. ed. Squir.) ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγὸν, αἰνιττεται Πίνδαρος μάντις ὢν καὶ λέγων·

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς
αὐξάνει, ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Squire videtur φερσὼν legi voluisse; Reiske p. 227. γόνον malebat. Respiciebat *Plutarchus* cognomen Bacchi δενδρίτης, quod exstat apud ipsum Conviv. Serm. v. Probl. 3. In Erotico p. 593. B. (p. 757. F. Frf. et Par.) legitur (etiam corrupte):

δενδρέων δὲ τρόπον Διόνυσος πολύ τε φέγγος αὐξάνει φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας.

Tertium Sympos. Quæst. ix. 14. p. 745. A. καὶ γὰρ ἡμῖν ἐστι δημήτης ἀνακλώρα, (v. Hesych. h. v.) καὶ

Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς αὐξάνων ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Digitized by Google

ubi Codd. πολυθαλὲς præferunt. Locum ipsum nondum penitus intelligo. Schn. In priore loco δένδρεον ἢ νόμον Δ. retinuit Wyttenb. quæ non intelligo, cum versione Xyl. *gratis frugibus arborem facundet.* Δενδρέων verum est, sed νόμον leg. νομὸν, h. e. νομὰν, τροφὴν. nec νόμος, *frondem*, desidero: lætitiæ dator Bacchus arborum auctum seu nutritionem, splendentem fructuum proventum, servat incrementa dando. Herm. metra constituit:

δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ-
σος πολυγαθὴς αὐξάνει
ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Ultimus locus vertitur, ac si δενδρέων νόμῳ prorsus abesset: *Bacchus qui arborum curam gerens castum auget frugum splendorem.*

XXXIV. (p. 74. lin.)

Plutarchus de *is* apud Delphos p. 394. A. Apollo et Pluto diversi: καὶ ὁ μὲν Θηβαῖος, ὁ δὲ Σιδόνιος. καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ ἡ Λήθη καὶ Σωτιρά. καὶ ὁ μὲν Θιάριος καὶ Φανεὺς, ὁ δὲ "νυκτὸς ἀΐδῆς ἀργυλαῖ τε ὕπνου πείρανες" καὶ ὁ μὲν "βροτοῖσι θεῶν ἴχθιστος ἁπάντων," περὶ ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀκριβῶς,

κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγωνάτατος ἔμμεν.

ubi Reiske p. 246. legebat: κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν. Cf. Valken. ad Euripid. Phœniss. pag. 12. et Hippol. p. 275. Equidem malo: κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν. (Iterum *Plutarchus* de Def. Or. p. 413. C. καὶ, ἔφην, παρεξόντων θεὸν· ἰδίᾳ γάρ ἐστι καὶ οὐ κρύβδην.

κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὥς φησι Πίνδαρος. ubi Codd. male ἀγανάτους. Tertium laudat adv. Epicur. p. 1102. E. ὁ δὲ Ἀσίλλων

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς ὁ Πίνδαρος ποιῶν ἄρμα ἱλαύνων φησί. ubi Cod. Petav. male ἀθανάτους. Patet adeo lectionem Pindari esse:

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

uti et editum est a Wyttenb. *Placitum est, ut* Apollo *sit mortalibus mitissimus.* H.) Ex priore Plutarchi loco apparet, quisnam sit Apollo Φανεὺς; quam quidem auctoritatem adhibere poterant Intpp. ad Hesychii Φανεὺς· Ἀσίλλων· Ἀχαιὸς Ὀμφάλῃ· παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται. Usus erat Ion Chius cognomine Apollinis patrio. *Phanæ* enim promontorium et portus Chiorum est, quem Livius dicit, ubi Strabo xiv. p. 645. templum Apollinis et lucum palmarum fuisse tradit. Adde Stephan. Byz. Φάναι ἀκρωτήριον τῆς Χίου ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀνηφθαι τῇ Δηλίᾳ τὴν Δᾶλον. Plutarchus aliam et longe diversam hujus cognominis derivationem secutus esse videtur. — Obiter vicinam glossam φανάζομαι, συναφανοῦμαι, ubi intpp. tacent, Aristophani vindicabo, cujus in Acharn. v. 822. est: Δικαιόπολι, φανάζομαι. quem locum recte Berglerus noster explicat. — Denique huc referam lacerum

Digitized by Google

γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Quicunque juste sancteque vitam exegerit, dulcis eum cor nutriens, senectutem fovens, comitatur spes, quæ maxime mortalium volubilem animum gubernat.—Ad hunc locum alludunt Plutarch. Moral. p. 477. B. *αἱ καλαὶ πράξεις ἴσχυσι- τὴν μνήμην ἀδίοσον καὶ βεβαιοτέραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος.* pag. 480. B. Synesius de Insomniis p. 149. ed. Petav. ubi *κουροτρόφος* ἐλπὶς legitur; Nicephorus Gregor. in Annal. viii. 8. t. i. p. 207. ad Andronichum sen. Imp. *καὶ κυβερνᾷς, κατὰ Πίνδαρον, τὸν πολύστροφον γνώμαν ἐλέσθαι, καὶ διανίθης, ἵνα ἐν σχοίη τὰ πράγματα βέλτιστον.* Ex Platone sua hausit Themistius Orat. viii. pr. p. 101. *καὶ ἐπαινῶ Πίνδαρον τὸν σοφὸν, ὃς ἄρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ γεγηθῶτι τὸν χρόνον πλεῖν τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῆν μετὰ δικαιοσύνης πρωτεύουσιν, καὶ τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιατάττει, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος παραπέμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὰ τῆς φύσεως καταγώγια.* Suspicor, hoc fragmentum ad *Θρήνους* referendum esse. SCHN. Versus restituit Hermann.

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γη-
ροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν
πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

IV.

Plato de Rep. ii. p. 365. B. ubi adolescens quis audierit dicta de virtutis vitiique præmiis— *λέγει γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν ταυτὰ Πίνδαρον ἐμέ τε·*

πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβὰς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ;

utrum justitiæ conscendam altum murum, (munimentum, turrim) *an obliquæ fraudis? et ita munitus vitam agam?* — Hæc respiciens Cicero ad Att. xiii. 38. *nunc me juva, mi Attice, consilio πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, id est, utrum aperte hominem asperner et respuam.* (Non quasi *ὑψίου* per *aperte* declaratur. *Ὕψιος* est quod vulgo *ὑψηλός.*) *ἢ σκολιᾶς ἀπάτας.* ut enim Pindaro, sic δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Sunt et hæc Pindarica; habet ea quoque Dionys. Hal. de composit. verb. t. ii. p. 40. l. 4. et Maximus Tyrius Dissert. xviii. pr. p. 208. (aliis xv. et ii.)

πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Ubi vulgo *δίκας — σκολιᾶς ἀπάτας.* sed Davisius ex Harlei. et Reg. mutavit;

Digitized by Google

cui favet Attici Platonici locus ap. Eusebium P. E. xv. 5. *placitum de providentia regere vitam humanam ὅτι μὴ μέλλομεν ἀγνοεῖν, πάντων δὲ πανταχῆ* (leg. *πάντων δίκας τεῖχος*) *ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* Plato Republ. ii. p. 424. E. (f. p. 365. B unde sup. jam locus Pindaricus fuit appositus pag. 81.) et Cicero ad Att. xiii. 38. habent *πάντων δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας*, verbis Pindari ad rem suam deflexis. H. Stephanus malebat *ἐπιχθονίων*, ut est in Eusebio; sed Davisius contra stat.

Extrema fragmenti verba

δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν

respicit Dionysius Halic. loco laudato a Victorio V. L. xxii. c. ix. p. 406. SCHN. p. 54. I. Cf. supra in Platonicis locis: de Rep. ii. Dionys. Halic. de composit. verb. p. 40. l. 4. ed. Huds. Hermann. metrum sic disponit:

. . . . . πότερον δίκας
τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας
ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνθρώ-
πων, δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

V. (p. 96. cxxix.)

Plato in Theæteto t. i. p. 173. D. de eo, cujus animus in rerum abditarum et subtilium investigationem implicitus est, a rebus, quæ in sensus cadunt, avocatus: *ὁ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγεμονίαν σμικρὰ καὶ ἀνιμάσασα, πανταχῆ φέρεται κατὰ Πίνδαρον*

τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν γεωμετροῦσα,
οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα,

καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνωμένην τῶν ἔνδον ἑαυτοῦ ἕλκει, ὡς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν οὐδὲν συγκαθιᾶσα. Mens — quaquaversum volat, secundum Pindarum, quæ sub terra et quæ supra, dimetiens, et supra cælum sidera exquirens, et omnem ubique rerum uniuscujusque totius naturam perscrutans, in eorum, quæ prope sunt, nihil se demittens. — Ubique editur et legitur *τὰ ἐνίσπερθεν*, quod esse debet *ἔσπερθεν* vel *ἐφύπερθεν*. Porro pro *πανταχῆ φέρεται* vera lectio Pindari fuit *πίσσαται*: quæ etiamnum servata est apud Eusebium P. E. xii. pag. 602. (353. Steph.) et xiii. pag. 672. Porphyrius de Abst. i. 36. pag. 62. ed. Rhoer. *πίσσαται*, quod etiam præfert Codex Mus Jamblichi Protreptic. p. 85. Lipsiæ a Schneidero collatus. Verum Pindarica vox est *πίσσατα*. Clemens Alex. Strom. v. (p. 249. ed. Victor.) p. 707. Pott. lin. 4. in loco e Platone adscripto laudat h. l. ita: *αὐτὸς δὲ πίσσατα κατὰ Πίνδαρον τᾶς γᾶς ὑπένερθεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνώμενος.* Sic etiam Theodoret. Sermo xii. de Virtut. Act. pag. 667. B. ed. Par. tom. iv. ubi pro *ἃ τὰ ἐνίσπερθεν* est *ἃ τὰ ἐνίσπερθα γεωμετροῦντα.* quod et Jamblichus habet l. c. et *πᾶσαν.* sed Cod. Ms. *πάντη.* Porro Theodoret. *οὐρανοῦ τε ὑπεραστρονομοῦντα.* In Porphyrio Codex Meermannianus et Lipsiensis præbent *καὶ κατὰ Πίνδαρον*, quasi *πίσσατα* Platonis etiam esset. Antoninus Philosophus ii. 13. *οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐπερευνῶντα καὶ τὰ ὑπένερθε γᾶς, φησίν, ἐρευ-*

Digitized by Google

νῶντος καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλείστων διὰ σπανιότητος ζητούντος, μὴ αἰσθομένων δέ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἐνδεεῖ ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. ad quem locum plura recitat Gataker. Galenus in Suasoria ad Artes cap. 1. *ἀλλὰ ἃ τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὑπερδε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἱστορεῖν.* De reliquis Platonis verbis in loco supra allato vide Rhoer. ad Porphyr. l. c. Valken. Diatribe in Fragm. Euripid. p. 27. Schn. Valkenarius locum Platonis laudans *φέρεται* non attigit, et *ἱστορεῖν* recitat; at in fine mutat: — *τῶν ὄντων, ἴλως εἴς τι* —.

VI.

Idem Plato passim e Pindari Carminibus Epiniciis, quæ habemus, recitat: in Euthydemo p. 304. B. *ἄριστον τὸ ὕδωρ*, de Rep. iii. p. 408. B. de Æsculapio narrata Pyth. iii. 96 sq. in Phædro pr. *ἀσχολίας πρᾶγμα ἐνίστιον σαίνεσθαι* ex Isthm. i. pr.

VII. (p. 54. n.)

Polybius Hist. iv. 31. 6. et pleniora *Stobæus* Serm. ccxxiv. de Vita quieta p. 742. ed. Wechel. Serm. lvi. p. 373. Gesn.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς,
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
ἐπίκοπον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Civitatem unus civium quisque in tranquilla constituere studens exquirito magnanimæ quietis almum jubar, discordiam ex animo evellens infestam, egestatem adferentem, inimicum nutricem puerorum. — Polybius præmittit hæc: *οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινεῖμεν κατὰ τὰ Μαδικὰ, διότι τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἀσφαλέστατα κινδύνων τὰ περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον· οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναπαφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τοῦτο τῶν πραγμάτων·*

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
τὸ φαιδρὸν φάος.

δίκαιος γὰρ παρανοίαν ἐνθυμεῖσθαι τοιαύτην, μετ' οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστην ὑφ' ἑαυτῶν καὶ βλαβερωτάτην πεπραγμένην ἀνάφασιν. Quæ hæc eventa fuerint, non subjecit. Versu 4. H. Stephanus *ἱστορεῖν*, et v. 5. *κουροτρόφων* edidit in fragmentis Pindari; utrumque male. Arcesilaus apud Stobæum p. 772. huc alludere videtur, cum dicit *πενίαν ἀγαθὴν κουροτρόφον*. Pro *ἐχθρὰν* legendum olim conjeceram *ἀνίλεων de Vita et Scriptis Pindari* p. 38. Schn. *ἀλάλεων* Jacobs *Bibl. d. alten Litterat.* ii. St. p. 43. Lenior medela erit *ἀπλόν*. ipse civis. Et nunc video sic jam legisse Grotium, in quo etiam *ἐνίσεον*, *infestam*. in Florileg. p. 223. Herm. ita disponit:

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς

Digitized by Google

ἐρευνασάτω
μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοπον ἀνελὼν,
πενίας δότειραν ἐχθρὰν κουροτρόφον.

VIII.

Apollodorus: in Biblioth. ii. 4. 2. laudatur Pindarus: sed in loco interpolato. v. Notae ad e. l. p. 300.

IX. (p. 81. lxxiii.)

Dionysius Halic. de Orator. antiquis t. ii. p. 128. ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον

..... ἀνδρῶν δικαί-
ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος

παρὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τιχνῶν.

X. (p. 75. lx.)

Apollonii Lexicon Homericum p. 582. (t. ii. p. 482.) ξεινοδόκησεν. ξενοδόχησε, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος

ξεινοδόκησέν τε δαίμων

ἀντὶ τοῦ μαρτύρησεν — φησὶν οὖν Σιμωνίδης· "ξενοδοκῶν δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρὸς" ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Etymol. M. et Gudianum Mtum [Zonar. p. 1415.] ξενοδόκει — Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμαρτυρεῖν ἐξειλήφασιν. Σιμωνίδης· ξεινοδόκησε Τελαμών· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν· καὶ Πίνδαρος·

ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων

ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν, ubi Etymologicum Mtum Askewii apud S. R. Kulenkamp habet αἰθὴρ pro ἐν. Male. Photius in Lexico inedito recte cum Apollonio priorem locum Pindaro, posteriorem vero Simonidi tribuit, itidemque τὸ δαίμων exhibet, ut monuit Alberti ad Hesychii ξενοδοκῶν — μαρτυρῶν. Sententiam meam de possessione prioris loci Simonidi adjudicanda confirmat Epigramma Simonidis ap. *Plutarch.* de Herodoti Malign. p. 872. (nunc et in Analect. t. i. p. 129. xxiii.)

Οἵτε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ τὸν κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι .....

Eodem modo usi sunt veteres quidam scriptores verbo ἐπιξενοῦσθαι. Vide ad Hesych. h. v. Schn. In altero versu Simonidi vindicato lege: ξενοδοκῶν δ' ἐξ' ἄριστος. Nisi fuit ξενοδοκῶν χρυσὸς δ' ἐξ' ἄριστος ἐν αἰθέρι λάμπων.

Digitized by Google

XI. (p. 91. cix.)

Strabo iii. p. 232. B. de Lusitanis: τιμῶσι δὲ καὶ ἐπιτρέπεσι ἐπάνω γίνως Ἑλληνικῶς, ὡς καὶ Πίνδαρος φησί·

Πάντα θύειν ἑκατόν.

omnia centena immolare. quem locum exscripsit Eustath. ad Iliad. α. p. 49. Rom. SCHN.

XII. (p. 91. cviii.)

Strabo iii. p. 258. D. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ὑπάδε μυταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, (portam Gadiridem, seu Gaditanam) ἃς ταύτας ὑστέρας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. Hunc quidem locum exscripsit Eustath. ad Dionysii Perieg. v. 64. Deinde vero Strabo addit p. 260. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἐν ὀλίγοις λέγει πύλας Γαδιρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος τοίνυν αἱ συμπλαι πύλαι γάρ εἰσι τὰ στόματα. SCHN. [H. l. Strabo Γαδιρίτας. Male Γαδιριὰς Berkel. ad Steph. Byz. pag. 255. seq. HERM.]

XIII. (p. 98. cxxxv.)

Strabo vii. p. 506. A. καὶ οἱ Τραγιλοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην. ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐγένετο. *Dodonam Thesprotidem.*

XIV.

Strabo ix. p. 630. A. B. de Copaide palude: ὕστερον δὲ ἡ πᾶσα Κωπαὶς ἐλίχθη πως· ἐπιπράντων. κοιλόταται γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φασὶ Πίνδαρος. *est enim haec paludis pars* (ad Copas) *omnium cavissima*, ut Pindarus ait. καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην. παρασίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ἔρει βίοσσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἁλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τιμησίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. cf. inf. fragm. e Stephano Byz. in Τιλφοῦσσα.

XV. (p. 91. cvii.)

Strabo ix. p. 632. C. οἱ δὲ ποιηταὶ ποσμοῦσιν ἄλση παλοῦντες τὰ ἱερὰ πᾶντα, κἂν ᾖ ψιλά. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· [ex hymno in Apollinem. *Ex Schedis.*]

Κινηθεὶς ἐπῄει γῆν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Commotus profectus. v. Matthiae in Hymn. Homer. p. 31. *Ex Schedis.*] *obiit terram et mare, et scopulis magnis montium institit, et antra, silvarum substructiones, concussit agitatus.*—Ubi forte legendum τινάξατο. Strabonem exscripsit Eustathius ad Homer. p. 204. 43. [Bas. 270. 21. Rom.] De usu vocis ἄλσος multa Scholiastes Pindari ad Olymp. iii. 31. vii. 89. x. 53. v. 24. Abresch ad Hesych. h. v. SCHN. Reddidi, ac si scriptum esset: καὶ μυχοὺς τινάσσατο παλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων. Hermanno ita scribendum videtur:

κινηθεὶς ἐπῄει
γᾶν τε καὶ θάλασσαν,

Digitized by Google

καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς διανίσσετο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Nisi scribendum ἰδέσατο. Ἀλσέων bisyllabum est.

XVI. (p. 90. cvi.)

Strabo ix. p. 659. A. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατιᾶς πλὴ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας—ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Qui Dolopum duxit audax agmen, ut funda pugnaret, ex curru pugnantium Danaorum telis utile.—Ubi Casaubonus oblitus erat Eustathii ad Homer. p. 311. ubi ait: Πίνδαρος δὲ τοὺς ὑπὸ Φοίνικι Δόλοπάς φησι θρασὺν ὅμιλον σφενδονῆσαι, ὡς καὶ Δολόπων λεγόντων ὄντων σφενδονητῶν.

XVII. (p. 89. ciii.)

Strabo xii. p. 819. C. ubi de Leucosyris: καὶ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες

Σύριον εὐρυαίχμαν
διεῖπον στρατόν.

τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. *Syrium pugnacem equestrem exercitum.* —ubi vulgo ante Casaubonum διῶκον legebatur. Schn. Præferam διῆκον. Nec habet διῶκον τὸ στρατὸν, a quo pendeat. [Quidni scribamus διῆκον? ut δίλογχος, διάφρους. Duo equos simul agebant, ut, altero deficiente, insiderent alteri. *Ex Schedis.*]

Ex eodem fonte profluxit, quod habet *Pausanias* in Achaicis (vii. 2.) p. 525. πολλῷ δὲ στρατοπεδεῖαι ἔτι ἡ κατὰ Ἴωνας τὰ εἰς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστὶν· οὐ μὰ πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπίθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ἐς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἵδρυσθαι τὸν τῆς θεοῦ λέγοντα καὶ ὑπὸ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα. *Pindari* narrationem expressit etiam Etymol. M. v. Ἔφεσος. Schn.

XVII. (p. 89. cii.)

Strabo xiv. p. 952. C. λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον τινὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Dictum vulgatum nostri Polymnesti, Colophonii hominis. Respiciebat fr. 1. Pindari *Plutarchus* de Musica p. 1133. ubi ridiculum Buretti errorem (*Mem. de l' Acad. d. Inscr.* t. x. pag. 228.) merito mireris. De Polymnasto plura dicentur in *Antiquitatibus Colophoniacis*, quas paro. Schn. Ad metrum redegit Hermann.

Digitized by Google

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Laudat præterea Strabo locum ex Pyth. i. 31. de Typhone lib. xiii. p. 930. A. et alia alibi.

XIX. (p. 70. xlvi.)

Plutarchus pag. 550. A. de sera Num. vind. (p. 11. ed. Wytt.) ἔστι γὰρ ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίαν δὲ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστι τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μορίους ἑτέρους καὶ Πίνδαρος ἐμφερόμενον ἀριστοτέχναν ἀναπαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων Διὸν, ὡς δὴ δίκης ἔνια δημιουργόν. Eundem locum repetit Quæst. Conviv. i. pag. 618. B. et alludit An seni ger. sit resp. p. 807. C. et de Facie in Luna p. 927. A. B. et advers. Stoicos p. 1065. F. Locum integriorem habet Dio Chrysostom. Orat. xii. p. 217. D.

Δωδωναῖε μεγάσθενες,
ἀριστοτέχνα πάτερ.

quos quidem versus Pindaro primus vindicavit Th. Canterus Var. Lect. ii. 11. Cf. Clem. Alex. Strom. v. p. 710. l. 4. qui postquam adscripserat locum ad Nem. vi. pr. ἴσον ἀνδρῶν, subjicit:—καὶ ἵνα τὸν τοῦτον δημιουργὸν, ὃν ἀριστοτέχναν πατέρα λέγει, τὸν καὶ τὰς πρωτοκλείας παρ' ἄξιον τῆς Θέτιδος παρεισχημένον. Reliqua, quæ ad h. l. dici poterant, petes ex Albertio ad Hesych. v. ἀρωτοτέχνης, et notis Wyttenb. ad Plutarchi l. c. Schn. Monet Hermann. versus binos in unum esse contrahendos et scribendum ἀρωτότεχνα.

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

XX.

Plutarchus Opp. vol. i. in Vita Thesei p. 13. D. τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀνεθανούσης (Theseus) ἔγημε Φαίδραν, ἴσχων Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.

XXI. (p. 66. xxxviii.)

Plutarchus in Lycurgo t. i. p. 53. C. (p. 114. Bryan.) ubi de poeticis Lacedæmoniorum studiis agit: Πίνδαρος δέ φησιν

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστευόντων
αἰχμαὶ, καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

Ibi consilia senum, et juniorum virtute excellentium pugnæ, et chori et Musæ et festa hilaritas.—Eodem allusit Opp. moral. An seni sit ger. resp. p. 789. E. καὶ μάλιστα σάζεται πόλις, ἔνθα

βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί τε.

Tertiumque p. 787. B. ἔστω καὶ θίασοι καὶ σύμποσα καὶ πομπαὶ, καὶ χοροὶ καὶ

Digitized by Google

μοῦσα καὶ ἀγλαΐα, καὶ θεοῦ εἶναι τιμὰ τὰς ἐρρῶς λύειν. Schn. Sic scribenda censet Hermann.

. . . . ἔνθα βου-
λαὶ γερόντων καὶ νέων ἀν-
δρῶν ἀριστεύοντι αἰχμαὶ
καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

XXII. (p. 98. cxxxvi.)

Plutarchus in Marcello p. 315. C. (t. ii. p. 279.) ἀλλὰ γὰρ

τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδηροῦν σχήσει τεῖχος

κατὰ Πίνδαρον. Schn. *Fatum nec ignis, nec ferreus tenet murus.*

XXIII. (p. 99. cxxxvii.)

Plutarchus in Mario p. 422. D. (tom. ii. p. 519.) τὸν δὲ Μάρκελλον ἴδοις βίβαιον· ἔνδρα καὶ τὸν

ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς

κατὰ Πίνδαρον ἠγούμενον. ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ἔνασσ' Ἀλάθεια ap. Clem. Alex. Strom. vi. tom. ii. p. 781. Pott. Locum ipsum habet Stobæus Serm. lix. p. 230. Weeb. (xi. Gesn.) de Veritate:

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ἄνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Schn. *Principium magnæ virtutis, regina Veritas, ne meam fidem affligas aspero mendacio,* sc. tanquam scopulo.—Grot. xi. Florilegii sic ordinavit et vertit:

Ἀρχὸς μεγάλας ἀρετᾶς,
ἄνασσ' ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὴν σύνθεσιν
τραχεῖ ποτὶ ψευδεῖ.

Diva, virtutum veneranda princeps,
Veritas, tu me rege, tu tuere,
Ne fidem fallam, neque pacta mendax
Fœdera fallam.

Elegans carmen! sed nulla versio græcorum verborum. Disposuit Hermann.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ἄνασσ' Ἀλά-
θεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Digitized by Google

XXIV. (p. 58. xiii.)

Plutarchus in Nicia p. 523. C. (tom. iii. p. 204.) ex Pindaro affert:

. . . . . παρὰ Λύδιον ἅρμα
πεζὸς ἰχνεύων.

(ut versus dirimit Hermann.) *juxta Lydium currum pedes incedens.*—ubi Codd. Bodlei. bene *εἰχνεύων*. Eundem locum laudat de Discrim. amici et adulat. p. 65. B. Gregorius Naz. Orat. xx. p. 331. *εἰ καὶ πεζὸς παρὰ Λύδιον ἅρμα ἰθίαμον.* cf. *Pentinus* ad Apostol. Proverb. xii. 38. Permutatio vocum *ἰχνεύειν* et *εἰχνεύειν* in libris scriptis fere est perpetua. Ita in Æschyli Prometh. v. 122. pro *εἰσιχνεῖσι* Mscr. Arundel. editio Roberti et Schol. legunt *εἰσιχνεῖσι*. Poeta nescio quis apud Eustath. ad Homer. p. 773. *τῷ σφετέρῳ γενεμῷ πειραχνεῦσα τὸν πυζαθμὸν τοῦ βρίφους.* de Jove a sue educato. Schn. Eadem permutatio in Homericis occurrit, et apud Pindar. Pyth. v. 116. add. viii. 48.

XXV. (p. 74. lviii.)

Plutarchus de Discrim. p. 68. C. D. *ὅτι μὲν οὖν ἐν ἄδῃ καὶ μίθῃ τὸ τοιοῦτο φολακτέον*, (cavendam esse libertatem dicendi) *αὐδαλέον ἐστιν. αὐδᾷ γὰρ ἐστάγει νέφος ὁ παῖων ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγου, ὀφρὶν ἀναστῶντα καὶ σπιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥστε ἀντιστατέμενον τῷ*

Λυδίῳ θεῷ, καὶ λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον
καὶ μεριμνῶν

κατὰ Πίνδαρον. ubi Xylander ex Codd. recte *σχοινίον μεριμνῶν* legit: porro emendandum recte censet. *Λυσίῳ λύοντι δὲ τὸ τῶν* etc. (ut sic scribendum: *τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν. solventi funem molestarum curarum.* H.) De Lysio deo cf. V. D. ad Apostol. xii. 35. Reiskius p. 143. *Λυσίῳ* probabat. Schn.

XXVI. (p. 78. lvi.)

Plutarchus de utilitate ex inimic. capienda p. 88. B. *νικώμενοι, φησὶ Πίνδαρος, ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται.* Scholiast. Pindari ad Olymp. viii. 92. h. l. ita habet:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται, οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Verborum posteriorum structura cum sequentibus conjuncta fuisse videtur. Iterum laudat Schol. Pindari ad Pyth. ix. 160. Forte etiam h. l. respexit Hesychius in voce *ἀγρυξία*. Schn. Sensus: *victi enim homines tenentur, tanquam vinculis, pudore, dum ne liscere quidem audent; ita ut in conspectum amicorum venire nec audeant*: (*ὡς*) *οὐκ ἐλθεῖν*. Versus sic metire cum Hermanno:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται,
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Digitized by Google

XXVII. (p. 73. lv.)

Ibidem pag. 91. E. καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φίσει φιλοπλοῦτον καὶ ζηλοτυπίαν καὶ

φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν,

ὡς φησι Πίνδαρος. Cf. Reiske Animadv. vol. ii. p. 155. SCHN. *Invidiam vanorum hominum comitem*, ait Pindarus.

XXVIII. (p. 72. liii.)

Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 104. A. ἅτις οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν εἰδ' ὑπαλλάξαι τοναρέσιν,

ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις,

ὡς φησι Πίνδαρος. Fere similis est locus Æschyli Prometh. v. 1050. εἰς πελαστὸν Τάρταρον ἔρεβος ἵψια δίμας τυφλὸν ἀνάγκης σιδήρεαι δίναι. SCHN.

Vix sana graeca: esse debuit

. . . ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

Tartari fundus obscuri coercet te ferrea necessitate. Et nunc video ap. Wyttenb. sic legi in codd. Constituit quoque verba Hermann.

———ἀλλὰ Ταρτάρου
πυθμένα πιέζεις ἀφανῆς
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

XXIX. (p. 73. lvii.)

Ibidem p. 116. D. ἃ δὲ Πίνδαρος Σοφοὶ δὲ, φησὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ὑπερ αἴνησαν περισσῶς. *Sapientes hanc vocem*, Ne quid nimis, *magnopere laudarunt.* Eundem locum habet Hephaestio de Metris p. 52. ed. Pauw. Schol. Euripid. ad Hippolyt. v. 265. de dicto hoc ita: ἔστι Χίλωνι ἀναθέμενον, ὡς Κρητίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωσάρχῳ etc. SCHN.

XXX. (p. 73. liv.)

Plutarch. de Superstit. p. 167. E. dii—

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος,

ὁ Πίνδαρος θεοὺς φησι. τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μέμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλαις ῥεούσαις. *Deos*, ait Pindarus, *esse morborum et senii et erumnarum expertes, raucumque sonans fretum Acherontis effugisse.*—Iterum h. l. sine auctoris nomine habet adv. Stoicos p. 1075. A. SCHN. Versus constituit Hermann.

Digitized by Google

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήρατοι
πόνων τ' ἄπειροι βαρυβόαν
πορθμὸν περφευγότες Ἀχέροντος.

XXXI. (p. 82. lxxvi.)

Plutarchus de Fort. Roman. p. 318. A. ἡ μὲν γὰρ ἡ Τύχη ἀπευθὴς, κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ Προμηθίας ὑνγάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. ubi Cod. Petav. μεγαπενθὴς—στέφουσα. Xylander vulgatam *incerta* vertit. Quid in illa lectione μεγαπενθὴς lateat, nondum exputo. (Matt. Gottfr. Hermann. in Enchirid. Mytholog. t. iii. p. 151. visus sibi est reperisse in hoc Atargatin, quæ et Tyche est, velato capite; nec tamen verba Plutarchi alio quam ad ἀπευθὴς ducunt. H.) Reiske pag. 190. legebat ἀπευθές. (quod et Wyttenb. recepit. In latinis tamen est: *Non enim incerta est.* Immo vero: *non enim illa est pervicax*, ut Pindarus eam appellat, ita vero ea est *Fortuna Obsequens* apud Romanos, *neque gemmam tenet gubernaculum*, scil. ut omnia ad unum ejus arbitrium gerantur.) Animadverte duplex a Pindaro Fortunæ gubernaculum tribui, quod in vetustis monumentis vix (interdum tamen) reperietur. Schn.

XXXII. (p. 82. lxxvii.)

Eodem pertinet locus *Plutarcho* laudatus eod. lib. p. 322. C. τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετὰ Νουμᾶν ἱδρύσαντο βασιλεῖς, ὡς πρωτόγονον καὶ πειθοῦς καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. Pariter *Pausanias* in Messeniac. (iv. 30.) pag. 355. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνακαλέσας αὐτήν. Male igitur Reiske p. 193. corrigebat φερεσίπολιν. Schn. Redditur: *quæ urbem ferret*, ulnis gestaret. [ut nutrix. Cf. Hirt *Bilderb.* p. 95. *Ex Schedis.*]

XXXIII. (p. 70. xlv.)

Plutarch. de Iside p. 365. A. (p. 88. ed. Squir.) ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγὸν, αἰνεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων·

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς
αὐξάνει, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Squire videtur περφὴς legi voluisse; Reiske p. 227. γόνον malebat. Respiciebat *Plutarchus* cognomen Bacchi διυδρίτης, quod exstat apud ipsum Conviv. Serm. v. Probl. 3. In Erotico p. 593. B. (p. 757. F. Frf. et Par.) legitur (etiam corrupte):

δενδρέων δὲ τρόπον Διόνυσος πολύ τε φέγγος αὐξάνει φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας.

Tertium Sympos. Quæst. ix. 14. p. 745. A. καὶ γὰρ ἁμῶν ἐστι Δημήτης ἀνασιδέρα, (v. Hesych. h. v.) καὶ

Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς αὐξάνων ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Digitized by Google

ubi Codd. πολυθαλὲς præferunt. Locum ipsum sendum penitus intelligo. Schn. In priore loco δένδρεα δὲ νόμων Δ. retinuit Wyttenb. quæ non intelligo, cum versione Xyl. *gratis frugibus arbores fecundat.* Δενδρέων verum est, sed νόμων leg. νομὸν, h. e. νομὸν, τερφήν. nec νόμων, *frondem*, desidero: lætitiæ dator Bacchus arborum auctum seu nutritionem, splendentem fructuum proventum, servat incrementa dando. Herm. metra constituit:

δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ-
σος πολυγαθὴς αὐξάνει
ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Ultimus locus vertitur, ac si δενδρέων νόμου prorsus abesset: *Bacchus qui arborum curam gerens castum auget frugum splendorem.*

XXXIV. (p. 74. lix.)

Plutarchus de *si* apud Delphos p. 394. A. Apollo et Pluto diversi: καὶ ὁ μὲν Θηβαῖος, ὁ δὲ Σκύθιος. καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ ἡ Λήθη καὶ Σιωπή. καὶ ὁ μὲν Θεόφιλος καὶ Φανεῖος, ὁ δὲ "νυκτὸς ἀϊδιὰς ἀιεγκλαὲς τε ὕπνου πείρατος" καὶ ὁ μὲν "βροτοῖσι θεῶν ἴχθιστος ἀνάντων," περὶ ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀιδῆς,

κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγονώτατος ἔμμεν.

ubi Reiske p. 246. legebat: κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Cf. Valken. ad Euripid. Phœniss. pag. 12. et Hippol. p. 275. Equidem malo: κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. (Iterum Plutarchus de Def. Or. p. 413. C. καὶ, ἔφην, παρεξόντων θεὸν· εὐέργητος γάρ ἐστι καὶ οὐ πρᾷος.

κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς φησι Πίνδαρος. ubi Codd. male ἀγανότατος. Tertium laudat adv. Epicur. p. 1102. E. ὁ δὲ Ἀπόλλων

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς ὁ Πίνδαρος πρηνὲς ἄρμα ἐλαίων φησί. ubi Cod. Petav. male ἐθανάτους. Patet adeo lectionem Pindari esse:

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

uti et editum est a Wyttenb. *Placitum est, ut* Apollo *sit mortalibus mitissimus.* H.) Ex priore Plutarchi loco apparet, quisnam sit Apollo Φανεῖος; quam quidem auctoritatem adhibere poterant Intpp. ad Hesychii Φανεῖος· Ἀπόλλων· Ἀχαιοὶ Ὀμφάλῃ παρὰ Χίοις οὕτω λίγυσαι. Usus erat Ion Chius cognomine Apollinis patrii. *Phanæ* enim promontorium et portus Chiorum est, quem Livius dicit, ubi Strabo xiv. p. 645. templum Apollinis et lucum palmarum fuisse tradit. Adde Stephan. Byz. Φάναι ἀκρωτήριον τῆς Χίου ἀπὸ τοῦ ἐπιθεῖναι ἀπαφῆναι τῇ Δητοῖ τὸν Δῆλον. Plutarchus aliam et longe diversam hujus cognominis derivationem secutus esse videtur. — Obiter vicinam glossam φανάζομαι, συμφωνοῦμαι, ubi intpp. tacent, Aristophani vindicabo, cujus in Acharn. v. 822. est: Δικαιόπολι, φανάζομαι, quem locum recte Berglerus noster explicat. — Denique huc referam lacerum

Digitized by Google

Plutarchi locum de Pyth. Orac. p. 403. A. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μαθήσεως ἀμελουμένους καθ' ἑαυτὸν ἀναχωρεῖν ἐμπλεῳτεῖ καὶ θαυμάζειν ὅτι. . . Reliqua deficiunt. Sed Reiske p. 258. eum locum ex fragmentis Pindaricis relegandum esse censebat. Schn.

XXXV. (p. 62. xxi.)

Plutarchus Opp. Moral. p. 405. B. de Pyth. orac. οὐ γὰρ ἦχεν Ὅμηρος τὸν αὐτὸν Πινδάρῳ διάκονον, ἀλλ' Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας·

Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Deo volente, naviges vel vimine seu stipula — Utitur Aristoph. in Pace v. 698. de Cratino:

Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ubi Schol. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Scholiasten Comici excripsit auctor scholii Barocciani ad Euripid. Phœniss. v. 398. Schn. Apud Stobæum Ecl. phys. c. iii. 19. p. 38. ed. Heeren. Simonidis nomen præscriptum est versui: ubi v. Heeren. Apud S. Theophilum ad Autolyc. lib. ii. p. 108. 110. occurrit sub Thestii seu obscuro seu corrupto nomine. Obvius versus sine nomine est passim, corrupte ap. Suidam in ῥιπός. conf. Gataker. Advers. misc. 10. Erasmi Adagia pag. 14. Translata sunt verba mox ad alia, in quibus studium pertinax aut audacia vel fiducia animi adhibetur, ut in Aristoph. l. l.

XXXVI. (p. 59. xv.)

Plutarchus de Def. Orac. p. 417. C. ἱερεῖς δὲ καὶ θυσίας ἔστιν ἡμῖν ἀποφράδας καὶ συνθρόνους, ἐν αἷς ὀρφανίαι τι καὶ διαστασμοὶ πενθικαί τε καὶ πατρικοὶ, πολλαχοῦ δὲ πάλιν αἰσχρολογίαι πρὸς ἱερεῖα,

μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

ubi Turnebus et Xylander ἀλαλαὶ emendant, licet Eusebius vulgatum sequatur. Ea Pindari esse, apparet ex altero loco. Iterum enim *Plutarch.* Quæst. Conviv. i. p. 623. B.

μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ

sacrè Pindaro. Furores et clamores concitatorum cum jactatione capitis.—ubi Ald. Basil. male ἄλλαι τι. Pro ἐμπέχειν recte Cod. T. V. ῥιψαύχειν. Tertium habet l. vii. p. 706. E. οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τιμιώμεθα καὶ σεμνύμεθα,

μανίαις τ' ἀλαλαῖς τε ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

Digitized by Google

ubi Ald. Basil. *μανίαις ἀλάλαις τ' ὀρνυμένοις.* Cod. T. V. *μανίαις ἄλλαις ὀρνυμέναις* vel *μανίαις ἀλάλαις ἐν τῷ πέπτῳ ὀρνυμέναις.* Pro ἄλλαις posset quis obvertere Gregorii rationem ex Æolica dialecto petitam (cf. Koen. ad Greg. p. 271.); sed vereor, ne sit observatio ea vana et falsa. Præterea Xylander Pindaro videtur tribuere, quæ habet *Plutarchus* de frat. amore p. 483. D.

Κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θυγάτηρ, ἐγχέων προοίμιον.

quæ eadem verba Eustath. ad Homer. pag. 994. veluti Dorici scriptoris laudat. Sed de hac viri eruditissimi conjectura judicium penes lectorem est Schn. Disposuit versus Hermann.

μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

et mox:

κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον.

XXXVII. (p. 59. xiv.)

Plutarch. Virtutem doceri posse p. 451. D. et de animi tranquill. p. 472. E.

Ὑφ' ἅρμασιν γὰρ ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, παρὰ ναῦν δ'
ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κἀπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλά-
θυμον ἐξευρεῖν.

(Versus dispositi ab Hermanno.) *Sub curru equus, in aratro bos* (adhibendus est,) *juxta navem incedit celerrime delphin; aprum autem qui vult venari, eum oportet canem laboris tolerantem parare.* Cod. Petavii *βουλεύοντι* præfert, quod probavit Reiske p. 291. [V. 3. scribendum videtur δελφὶς τάχιστα. Herm.]

XXXVIII. (p. 67. xl.)

Plutarchus de Ira cohibenda p. 456. E. ex scriptore innominato laudat:

σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν.

quod quidem fragmentum Guil. Xylander animi conjectura ductus *Sapphonis* esse credebat, (scilicet ex antecedentibus: ἐν ἐργῇ δὲ οὐδὲν σημήιον ἡσυχίας ὀφσας, οὐκ ἄμφω σαφαινεῖν δυναμένης ἐν στήθεσιν—debuit ille legere ὡς Σαπφὼ σαφαινεῖ, σκιδναμένης.—Sic quoque nunc legi video in edit. Wyttenb. e codd. H.] quam secutus est etiam Wolf in Fragm. poetriarum gr. Ego vero ad Pindarum auctorem referendum esse existimabam ob vocem *μαψυλάκταν*, quæ quanquam paulo aliter scripta occurrit in Nem. vii. 155. ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκις σ'

Digitized by Google

ἀμφαλῆν, ἀπορία τηλίθεοι, τίμνοισιν ἅτι μαψιλάκας, Διὸς Κέρνθος. ubi veteres editiones omnes, praeter Commelinianam, μαψυλάκας habent, quem quidem formam equidem ab ὀλῇν, ὄλωσιν cum *Pauwio* repetere nolim. Ita enim μαψυλάκους, ut in *Plutarcho* scripta vox legitur, reponere praestaret. Sed utroque loco μαψιλάκας rectum puto; in altero tamen Pindarico mihi videtur τίμνουσι μαψιλάκας omnino rescribendum esse. Origo proverbii (Διὸς Κέρνθος) obscure traditur a grammaticis ad Pindaricam odam, et a Schol. ad Aristoph. Ran. 442. Cf. Libanii Epist. dlxv. SCHN.

Si singula dispexeris, aut dicendum est duas diversas voces fuisse, μαψυλάκης et μαψιλάκας, aut fuisse tantum μαψυλάκας et μαψυλάκους, ab ὀλακὰ, ut statuebam in V. L. ad Nem. vii. 155. Ne prius statuerem, movebat me, primo quod parum probabile, vocem duas habuisse et diversas origines; tum quod a λακέω et μὰψ vix commode fieri videbatur compositio; video tamen et μαψίφωνος occurrere, et λακεῖν, priore brevi.

XXXIX.

Ibidem p. 457. B. χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν, φιλοτιμίαν μνάμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ στάσιν, ἄλγος ἰμφανὲς κατὰ τὸν Πίνδαρον. *qui honores in civitatibus petunt, vel factionem sibi parant, palam dolentes.*

XL. (p. 71. xlvii.)

Plutarchus de Sera Num. Vind. p. 552. B. (p. 23. et Wyttenb.) τί τε καλὸν Ἀρτεμίσιον,

ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο
φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

ubi pubes Attica jecit illustre fundamentum libertatis.—quae quidem verba sub nomine Pindari ipse laudat in Themistocle p. 115. G. tom. i. Opp. de Malign. Herodoti p. 867. C. de Gloria Atheniens. p. 350. A. (quem locum v. sup. in Dithyrambis p. 74.) Aristides Orat. Plat. t. ii. p. 198. πρῶτον μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ πλείσας δυοῖν ναυμαχίαις δὶς ἔστησε τρόπαια.—ἃς φησι Πίνδαρος, κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλόμενος. SCHN. Versus disponendi cum Hermanno:

— ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο
φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

XLI. (p. 71. xlviii.)

Ibidem p. 562. A. (p. 76. ed. Wytt.) ἀλλ' ἐν σώμασι μὲν ἔστιν οὐδὲν σάρκας ἔξω ἐστὶ διαπνεῖν καὶ φυλάττειν, ταύτας δὲ ἁμύνεται συγγενικὸν ἐν νόσῳ βλαστάνουσαν ἔθι καὶ ἀναφυομένην ἴδιον δὴ καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν, ἔχρις ἂν ἐπιχθόνιος τοῖς πάθεσιν ἰμφανὴς γένηται·

— κακόφρονα τὸν ἀμφανῆ πραπίδων καρπόν;

Digitized by Google

ὃς φησι Πίνδαρος. ubi Reiske corrigebat: κακόφρονα κἀΘανεῖν τὸν ἀφανῆ ψρατιδῶν καρπόν. At doctiss. Wyttenbachio placet emendatio Ruhnkenii, qui legebat: κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ ψρατιδῶν καρπὸν, i. e. ἀναφάνῃ. (recte haud dubie.) Codex Harleianus ἀφανῆ præfert. Schn. Est *fructus animi*, καρπὸς φρενῶν, alibi *prudentiæ*, uti Ol. vii. 15. Pyth. ii. 135. Nem. x. 22. et versus Tragici: ἄνδρα—βαΘεῖαν αἰδῶνα δὲ φρενὸς καρπούμενον, ἐξ ἧς τὰ πολλὰ βλαστάνει βουλεύματα. ap. Plutarch. de util. ex inimic. p. 88. B. et in Schol. ad Nem. primoque loco ap. Platon. de Rep. ii. p. 362. A. At nunc est κακόφρων ψρατιδῶν καρπὸς *malitia*. Hermann. disjungit:

— κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ ψρατίδων
καρπόν.

XLII. (p. 72. l.)

Ibidem p. 567. F. (p. 107.) de Inferis: ὁ τιθηνὸς (ψυχαῖς) φασὶν εἶναι Νέρωνος ψυχὴν τά τε ἄλλα πανοῦ ἔχουσαν καὶ δὴ καὶ διαπεπαρμένην ἤδη διανύειν. ψρουχειμερούσην δὲ καὶ τιθήνην (Wyttenb. τιθήνῃ) τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῶς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾗ κυηθῆναι καὶ διαφαγοῦσαν τὴν μητέρα βιάσασθαι etc. (Debuisse ait in viperam intrare Neronis animam, qua illa gestata et matris utero pereso reviviscoeret tanquam vipera.) Poterat Chæronensis simpliciter ponere ἐχίδνης; quod vero meminerat de vipera canere alicubi Pindarum, cujus testimonio etiam in tritissimis rebus lubenter utitur, addidit Πινδαρικῶς.

XLIII. (p. 67. xxxix.)

Plutarchus de Exilio p. 602. E. ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποδύνειν νῆσον οὐ μικρῶν ἀντιλάζχθαι κακῶν, οὗτος ἔΘλιός ἐστι, μὰ ψρουλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἑαφθὸν πολλάκις·

Ἔλαφρὰν Κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾷν δὲ νομὸν Κρήτας ψεριδαίων·
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὄΘεν ἄδρυς πενΘέων δὲ οὐκ ἔλαχον οὐδὲ σταθέων.

Exiguam Cyparissum amplecti et valere jubere pascua ad Idam Cretæ. At mihi parvus agellus est concessus, unde tenuis victus mihi est; luctus autem et turbas non habeo.— Vocem corruptam ἄδρυς omiserunt in versione Xylander et Stephanus; quid si ἔδαφος ψιθύριον τι ὀλίγον ἔθνι σταθέον conjecerim? Sensum reliquorum verborum non expedio. Reiske pag. 371. Animadv. de h. l. ita: Cyparissus est nomen oppidi Phocidis, quod etiam apud Homerum legitur. Pindarus hanc Cyparissum, ubi vitæ partem egisse videtur, ἐλαφρὰν appellat ideo, quod leviter ibi viveretur absque magnis rerum et curarum turbis, exiguo apparatu. Lego ψερεδάϊον aut ψερδάϊον, bellicosum aut ardentem bellis. Num ΞΘεν ἀ ἀρῆς, unde gleus mihi venit, ut glandem pro victu dixerit? Num igitur ΞΘεν ἀρῆς sc. γίγνεται, unde robustus fio, vel ἔρεσται ab ἀρέσθαι? Schn.

Verti, ut sententiam qualemcunque constituerem: præstare singula nolim. ψαρ' Ἰδαῖον vel ψερδαῖον mihi videbar agnoscere. ΞΘεν ἔρεσ. sententia postulat victum qui satis sit: an ἔρεσα fuerit, h. *pulta*, *silvestria*, aut simile quid, ut in tenui

Digitized by Google

solo, non contendam. Jacobs p. 229. Animadverss. in Eurip. Trag. ingeniose conj. ἴθυν ἔϑηρις πινθίων, ὑίους οὐκ ἴλαχον οἰκεῖ στάσιν. [V. not. ad diss. de dialecto Pind. p. 22.]

XLIV. (p. 95. cxxv.)

, *Plutarchus* Quæst. Conviv. lib. ii. p. 643. D. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω λέγεσθαι, ἐν οἷς ἔφησε

αἰδοίαν ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν ϑαμὰ,

τῷ κοσμεῖν ἀνάγκαν ἀλλήλοις. ubi Ald. Basil. ἥρως ἐμίγνυντο habent. Schn. *Heroes miscebantur*, permistim sedebant, *circa venerandam mensam*. Hermann.

— ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ'
ἀμφὶ τράπεζαν ἀμᾶ.*

XLV. (p. 66. xxxvii.)

Ibidem lib. vii. sub. f. p. 705. F. 706. A. ubi de voluptate ex Musica corrupta capienda: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν, οὔτε μεταλλάττειν, ὃν Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις,

ὅσ' ἀγλαὰ χϑὼν, ὠόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν,

ἔχει παραπεμπόντων. *Nolim enim reprehendendum dicere vel mutandum* (μεταλλαττειν) *esse, quod apponuntur jam in mensis, quæ præclara tellus et maris procellæ ferunt.*—Codices hic τῶν μεταλλάττειν præferunt, in quo nescio an μεταλλαττὸν aut μεταλλαγὴν lateat corruptum. Reiske p. 445. Animadv. nihil extricavit.

XLVI. (p. 83. lxxx.)

Plutarch. An seni sit ger. resp. pr. p. 783. A.

Τιϑεμένων ἀγῶνων πρόφασις ἀρετὰν
ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

Certamine proposito prætexta causa, cur aliquis id refugiat, *virtutem in altas tenebras dejicit.*—Repetit eundem locum de sollert. animal. p. 675. D. Cf. Zenobii Proverb. ii. 45. Leopard. Emendat. xiii. 7. Schn. Convenit sententia cum Nem. xi. 37. sq.

XLVII. (p. 85. lxxxvii.)

Pindaro tribuebat Guil. Xylander verba ap. *Plutarch.* in præcept. reip. ger. p. 798. D. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν, καὶ ἀναπλησθέντες, οὐκ ἴσασι ῥᾳδίως ἀπιλθεῖν δύναται, ταῦτὸ τοῖς ἰμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, ἵνα ἀσφαλισθῶσιν εἰς πέλαγος πτισϑέντες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μίσυν δὲ καὶ χρῆσϑαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχουσι·

[* V. Knithan *Versuch eines Beweises* etc. p. 22. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι σφᾶς παρήϊσαν ἔρωτες ναΐας κληῖδος. χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕδριν.

Hilares amores navalis remigii (sperata e navigatione voluptas), *in maris candida tranquillitate jam iis evolarunt.* . . . — Xylander legebat παρῆκαν vel παρίσαν. Pro χαράξει num χαλάξει, an aliud verbum sit substituendum, mihi non liquet. Ipsum fragmentum *Alcæo* nescio qua fretus auctoritate tribuit B. Martinus Var. L. iii. 12. ut monuit etiam ad h. l. Reiske p. 487. vol. ii. Animadverss. Schn. Ita scribendum esse censet Hermann.

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι
σφᾶς παρέπεισαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος πόντου χάραξιν
δαιμονίαν ἐς ὕδριν.

[Simile Moschi in Stobæo Grotii p. 229. *Ex Schedis.*]

XLVIII. (p. 80. xvi.)

Plutarch. de solertia animal. p. 978. D. E. de polypode: τῶν πολυπόδων τῆς ἰχθὺν ἁρπάσης ὁ Πίνδαρος περιδέοντον περιοίκιον εἶπεν·

Ποντίου θηρὸς χρωτὶ
μάλιστα νόον προσφέρων,
πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Marinæ bestiæ corpori maxime simillis animo omnibus te accommoda civitatibus.—Iterum in Quæst. Natur. p. 916. B. Pleniora sunt apud Athenæum xii. p. 513. C. sine Pindari nomine: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρ' αὐτῶν Ἀμφιλόχου τοῦ ποιητοῦ·

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Sunt igitur verba Amphiarai. Paullo aliter laudat hunc locum Lucianus de Saltat. c. 67. καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐστίν τό·

ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Rectior videtur lectio περσφίσιν, i. e. *similis mente.* Ita περσφίσιν usurpavit ipse Pindarus Nem. vi. initio. (Et Schol. ad Nem. iii. 127. e Tragico: καὶ παιδὶ καὶ γέροντι περσφίσιν τρέπου.) Inde Callicratides in dorico fragmento ap. Stobæum p. 646. ἁ δ' ἰσοθυμία—τᾷ γυναικὶ ποτιφερὴς ἐστί. Fragmentum hoc Pindari expresserat nescio quis poeta, quem Clearchus laudat apud Athen. vii. p. 317. A.

Digitized by Google

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόξου, ὧν ἂν καὶ δῆμον ἵκηαι.

Eustathius ad Odyss. pag. 1541. male ipsi Clearcho hoc versus tribuit. Schn. Conveniunt noti versus Theognidis: Πουλύποδος ἐργὸν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς, στοὶ σίτερχ τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἦθος ἴφάνη. Cf. Antig. Caryst. c. 29. et ibi Niclas. Hermannus verba sic in versus redigit:

. . . . . ὦ παῖ,
ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

[V. *Leipz. Lit. Zeit.* 1805. p. 579. *Ex Schedis.*]

XLIX. (p. 82. lxxv.)

Ibidem p. 984. C. Δελφῖνι Πίνδαρος ἀσωπίζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαι, φησὶν, οὐ δελφῖνος ἀκόρεστον, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. Integrior hic idem locus exstat Sympos. Quaest. vii. 5. p. 704. F. ὁ Πίνδαρος φησὶ κινεῖσθαι περὶ ᾠδὴν ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. *Ait Pindarus, se incitatum esse ad cantum, marini delphini in morem, quem tranquillo in mari tibiarum melos amabile commovet*—Reiske Animadv. p. 555. magno conatu emendabat: ἁλίου δελφῖνος, τὸν μεγαλόμονος ἐν πόντου πελαγιαίων λαίνησεν ἐρατὸν μέλος. ut sit ὑσάμησεν pro μιμήσω. Schn. Versus Hermann. disposuit:

. . ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν,
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

L. (p. 95. cxxiv.)

Plutarch. Quaest. Platonic. p. 1007. B. de tempore disputans laudat hoc Pindaricum:

Ἄναχτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων. Schn.

Tempus, regem omnium deorum potentiam superantem. Corrupte erat ἄνα. Emendat Hermann.

. . ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλ-
λοντα χρόνον μακάρων.

Digitized by Google

Plutarchus ex editis carminibus plura passim laudat suis locis commemorata, ut Ol. i. 32, 33. in Qu. Conviv. ix. 15. p. 747. D. Pyth. i. 25. 27. aliquoties: de Superst. p. 167. C. Quæst. Conviv. ix. 12. p. 746. B. Item in Amator. p. 751. D. ὡς καὶ Πίνδαρος ἴφη τὸν Ἥφαιστον ἅπαν χαρίτων in τῆς Ἥρας γαμίσαι. memoriæ lapsu ad Vulcanum transferens, quod de Centauris est Pyth. ii. 78.

LI. (p. 61. xix.)

Artemidorus Oneirocrit. iv. c. 3. p. 202, 203. ἄλλα δ' ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δὲ κεῖται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.

LII.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. ii. p. 180. 12. τὸ γὰρ, ἀλλήλους τρώσωτι, οὐ τοιοῦτόν ἐστι τῷ, ἑαυτοὺς τρώσωτι. ὅσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τι τῶν Ὅπου καὶ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ·

ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας.

οὐ μὴν τῷ·

ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ δούρατα ἐνῆκεν.

ἀλλ' ἀλλήλοις.

LIII.

Idem lib. iii. pag. 223. l. 8. ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἴθυς, ἴρωσι τῷ παρὰ Πινδάρῳ·

ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.

Alia lectio est ap. Dionys. Hal. de qua v. in Dithyramb. iii. p. 69.

Idem lib. iii. p. 277, 30. ubi de ἰρωσὼν, quod sit idem atque ωσὼν, laudat: ἰρωσίνοι Πολυνείκει, παρὰ Πινδάρῳ: nec scribendum id esse per ω. An ι pro ω reponendum est? Spectat ad Ol. ii. 76, 77. ubi ἰρωσίνοι in nonnullis est. Convenit disputatio cum Homerico: δεδουπότες Οἰλιάδαο Iliad. ψ. 679. ubi v. Idem in Excerpt. Is. Vossii, Epinic. i. 2. p. 8. versum Pindari servavit.

LIV. (p. 94. cxxi.)

Athenæus i. p. 22. B. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξα καὶ σοφὴν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλω Ὀρχηστὴν καλεῖ·

Ὀρχηστὰ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

(*Saltator, elegantiæ potens, pharetrate Apollo.* ἀγλαΐας, ut in Pyth. i. 4. βάσις ἀγλαΐας ἀρχά.) Hinc Eustath. ad Homer. pag. 1602. 20. [et 52. 18.] Apud Laconas σκιρτητὴν, i. e. *saltator*, dictus fuisse traditur Apollo a Schol. Lycophr. 562. Cf. Gruteri Thesaur. Inscript. t. i. p. 4. SCHN.

Metrum ab Hermanno:

ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

Digitized by Google

LV. (p. 96. cxxvi.)

Athenæus i. p. 24. D.

ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ·

φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός. *Tanquam lignum ligno agglutinans*, Pindarus ait. Iterum laudat vi. p. 248. D.

LVI. (p. 88. xcviii.)

Athenæus lib. ii. p. 41, E.

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλιρρήνου.

Membra recreans ambrosia aqua a Tilphussa, fonte pulcro, progressa.—Hinc Eustath. ad Odyss. pag. 1688. l. 7. Schn. De fonte hoc v. Not. ad Apollod. p. 644.

LVII. (p. 96. cxxvii.)

Athenæus lib. iv. p. 154. F.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως.

παρὰ Πινδάρῳ. *Bellicosa soboles a Perseo orunda.*

LVIII. (p. 89. ci.)

Athenæus v. p. 191. F. (in sua metra redactus locus ab Hermanno:)

Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτεροβρόντα Κρονίδα,
φίλος τε Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων
εἴην, τοῦτ' αἴτημί σε.

Quod faciendo et tibi carus sim, fulminator Saturnie, et carus Musis, et Lætitiæ sim gratus, hoc rogo te.—Vulgo φίλος δὲ—μελῶν—αἰτοῦμαί σε. Casaubonus emendavit μέλων; deinde ex Eustath. ad Homer. p. 1490, 38. αἴτημι restitui. Iterum laudat fragmentum hoc Eustathius, sed locum memoriæ excidit.

LIX. (p. 87. xciii.)

Athenæus x. pr. p. 411. C. de Hercule ἀδηφάγῳ· Ἴων δὲ ὁ Ὀμφάλῃ ἐφαυίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν ἱστορεῖ· "ἐπὶ δὲ τῇ εὐφαγίᾳ πανήγυριν καὶ τὰ κῶλα καὶ τοὺς ἀνθρακας." παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἰληφὼς εἰσάπαξ· διὰ βοῶν ὄφρα μὲ ἐς ἀνδρακιὰν στρέψαν [στέψαν ap. Ath.] πυριπνόων τε σώματα, καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στοναγρὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. quem locum Casaubonus ita constituebat:

Digitized by Google

Βρύκε δὲ βοῶν θερμὰν εἰς ἀνθρακιὰν στρέψας
πυριπνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν, ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
βαρύνθην ἰδὼν, τὰ διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Vociferabatur calidum in carbonem versando ignita boum corpora; tum ego graviter affectus vidi carnium tremores et ossium crepitum, ad quæ dispicienda multum temporis suppeditabat.—Hunc respexit *Philostratus* Icon. ii. pag. 498. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ἐπεὶ τὸν τῆς Κορώνου στέγην ἀφικόμενος εὑτιᾶναι βοῶν ἅλων ὡς μαθὼν τὰ ἐκτὸς στρεπτὰ ἀγωνίζεσθαι. Coronus iste rex Lapitharum, filius Cœnei.—Nescio quid sibi voluerit Eustathius ad Iliad. p. 882, 36. ubi de Hercule: ὃν καὶ ὁ Θρᾴκιος παρὰ βραχὺ δυσφραγήσαντα ἴδειν ὑπὸ λιμοῦ, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. (Alcyoneum Nem. iv. 43. sq.) Solet vero alibi ita commentatores Pindari antiquos laudare, veluti pag. 1684. ὅτι δὲ κατὰ τὴν ἱερωσύνην Σφίγγα κατὰ τὸ ἄδος ἦν καὶ ὁ Μίδωνα μία τῶν Γιγάντων, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. Schh.

Refingit locum Hermann. sic:

ἔδει βοῶν θερμά τ' ἐς ἀνθρακιὰν
στέψας πυρί τε πνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων
στεναγμὸν βαρὺν ἤνιδον, τὰ διακρῖναι
πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

[Ἤνιδον pro ἰνίδον, nisi εἶνιδον. Herm.]

LX. (p. 69. xliii.)

Athenæus xi. p. 476. B. ex Pindaro laudat, quæ ductu ceterorum locorum ex Casauboni mente constituta ponamus: καὶ τῶν πανταχοῦ καλλιστ' ἀφάγματι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους φησί. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων· (versus dispositi ab Hermanno:)

Ἀνδροδάμαν δ' ἐπεὶ Φῆ-
ρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευ-
κὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ
ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

Postquam viros domantem odorem dulcis vini senserunt, Centauri [ap. Pholum. v. Apollodor. ii. 5. 4. *Ex Schedis.*] *confestim a mensis candidum lac manibus dejecerunt, utroque argenteis ex cornibus bibentes mentibus perturbati sunt.*—Athenæum more suo

Digitized by Google

excripsit Eustathius ad Hom. p. 916. l. 39. iterumque p. 917. l. 63. Pindari hunc locum respiciebat Etymol. M. v. *περάσαι*, p. 504, 29. ubi pro Πείσανδρος legendum esse Πίνδαρος docuit doctiss. Dav. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. [V. nunc Schweigh. ad Athen. Servatum ex Encomiis suspicatur Mitscherlich. ad Horat. t. ii. p. 320. Cf. Böttiger *Vasengem.* i. 3. pag. 100. *Ex Schedis.*]

LXI. (p. 77. lxv.)

Præclarum est fragmentum, quod servatum legimus in Excerpto libri xi. Athenæi apud Casaub. Animadv. xi. c. iv. p. 782. l. 37. *αὖξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλόνους τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πόνοις διατριβὴ, ἀνεζωσμενοῦσα νοῦν, ὡς φησι Πίνδαρος·*

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες
οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξωθεν,
πελάγει δ' ἐν πολυχρύσου πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε,
τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες, ἀέξονται,
φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Cum ærumnosæ curæ hominum ex animis fugiunt, inque mari auro abundantis Copiæ omnes pariter navigamus ad falsum littus. Qui antea egenus erat, tunc dives; quique dites, divitiis novis accrescunt, animos vitreis arcubus saucios habentes. [Ante ἀέξονται Athenæus inserit, εἶτ' ἐκάγω.] Hermanno videntur versus sic corrigendi et constituendi esse:

ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχον-
ται μέριμναι στηθέων ἔξω, πελάγει δ'
ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε, τοὶ δ' αὖ
πλουτέοντες . . . . . ἀέξον-
ται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

LXII. (p. 109.)

Locum ex *Aristodemi* commentariis Pindaricis excerptum servavit *Athenæus* xi. p. 495. F. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Πινδάρου, τοῦ Σπίρριος φησὶν Ἀθήνῃζε ἀγῶνα ἱστιτεῖσθαι τῶν Ἰφίων δρόμον. τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπίλου πλάδον πανάμερον παλαίμνιον ἔχον. τρέχουσι δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σεμέλης Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει πύλινα τὸν λιγομένων στεπτηπλόκον, καὶ παμάζει μετὰ χορεῦ. Πετραπλόκα δὲ ἡ πύλις καλεῖται, καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μίλι καὶ τυρὸν

Digitized by Google

καὶ ἄλφιτον καὶ ἰλαίου βραχύ. Fuit Aristodemus hic Eleus, ut apparet ex Scholiis Pindari Olymp. x. et Harpocratione v. Ἑλλανοδίκαι, cujus ex commentariis in Pindarum plurima excerpta et translata fuerunt in illam scholiorum græcorum farraginem, quam hodieque legimus. Præter eum multi exstiterunt grammatici, qui Pindari carminibus illustrandis interpretandisque operam dederunt, quorum quidem principes enumeravit *Heynius*, vir summe mihi reverendus, in doctissima ad Pindarum præfatione. Sed invitat me hic locus, ut reliquorum virorum doctorum nomine, a viro summo omissa, hic breviter commemorem. Primus igitur mihi occurrit *Palamedes* Eleates, cujus ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν laudat Suidas in eo nomine, et quem intelligere videtur etiam Etymol. M. in ἀρμάτιον μέλος. Deinde dicitur *Draco* Stratonicensis περὶ Πινδάρου μελῶν scripsisse a Suida h. v. Tertius est *Trypho*, cujus librum περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις Λυρικοῖς laudat Suidas h. v. Præterea in scholio Mto in Euripidis Medeam ap. *Bandinum* Catalog. Bibliothec. Laurent. Medic. t. iii. p. 422. nominatur commentarius scriptoris incerti, unde scholium illud, quod Bandinus omisit, excriptum fuerit: ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνωτγεγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἐγραψαν. Qui denique dicitur in Bibliothecæ Paris. Cod. Mto no. 2881. exstare *Trichæ* Commentarius ineditus περὶ τῶν Πινδαρικῶν μέτρων (v. Catal. Mspt. Bibl. Reg. t. ii. p. 565.), nihil prorsus habet, quod non in vulgatis ad Pindarum scholiis quamvis paulo diversis sæpe verbis legatur, si leviusculas aliquas exceperis observationes de notis criticis, quibus veteres Grammatici in recensendis poetarum lyricorum carminibus usi fuerunt. Atque hoc equidem eo confidentius affirmare posse mihi videor, posteaquam mihi V. D. *d' Ansse de Villoison*, pro singulari, quo cum studia mea fovet, tum literas græcas colit atque exornat, studio, plurima ex hoc libro descripta specimina in usum meum permisit, quæ quidem hoc loco lubenter virorum doctorum judiciis examinanda proposuissem, nisi nobis hic docta artificis manus defuisset, quæ plurimas notarum criticarum figuras, quæ in calce libelli manuscripti traditæ atque appictæ conspiciuntur, insculptas formulis ligneis exprimeret. Faciam tamen, ut, si qua mihi se in posterum commoda publicandorum horum excerptorum obtulerit occasio, viro amicissimo liberalitatis suæ collocatique in me beneficii fructus et gratia constet. Schr. Videntur hæc σημεῖα esse eadem illa, quæ Villoison ipse vulgavit ad calcem Prolegom. in Homer. p. lix.

LXIII. (p. 97. cxxx.)

Athenæus xii. p. 546. B. καί που τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον, καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας. quæ quidem verba Dalecampius cum Erasmo Adag. in *Homo* et *Justitiæ oculus* Pindaro tribuit.

LXIV. (p. 61. xviii.)

Athenæus xiv. pag. 641. C. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματα φησὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τραγάλια—Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τραγάλιον,
καὶ πέδ' ἄφθονον βοράν.

Mensis secundis dulcia bellaria, et post affluentem cibum.—Monet Casaubonus, *Cle-*

Digitized by Google

mentem Strom. i. pag. 377. posteriora verba omittere, quæ in Athenæo scripta erant: περὶ παῖδ' ἄφθονον βορέαν. unde effeci τὸν ἄφθονον, ejecto præcedenti περὶ, quod sensum perturbat. Perpetuo errore Doricum τῶδα in libris scriptis mutatum in τῶδα vel ταῖδα legitur. Schn. Ex Athenæo sua petiit Eustath. p. 1401. 49. add. inf. xciv.

LXV. (p. 78. lxvii.)

Hephæstio de Metris p. 46. habet ex Pindaro:

Ὁ Μουσαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

Exemplum metri quod nominatur Pindaricum. *Incitat me Musarum ductor, ut chorus agam.*

LXVI. (p. 78. lxviii.)

Idem ibid. (Pindaricum metrum) ex Pindaro laudat:

Ἄγοις, ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Ducas ministrum tuum, o præclara Latona.

LXVII. (p. 79. lxx.)

Nullus dubito Pindari esse versum, quem *Hephæstio* p. 51. addit alteri: Πρῶτον μὲν ἰῦδουλον Θίμιν οὐρανίαν—qui et apud Clement. Alex. est, inf. C.

Κείναν λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ.

Victis illis, o rex, tuis manibus.

LXVIII. (p. 78. lxvi.)

Idem ibidem p. 52. hoc Pindaricum laudat:

Ὃς καὶ τυπεὶς ἀγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

Qui etiam sacrâ securi percussus flavam Minervam peperit.—De fabula vide ipsum Pindarum Ol. vii. 66. ubi χαλκελάτῳ πελέκει legitur. Totum illum locum expressisse videtur *Philostratus* Icon. ii. 27. p. 852. Vide omnino Dissertationem Itali *Fogginii*, qua natales Minervæ in patera expressos ab artifice Etrusco explicat in *Dissertat. dell' Academia di Cortona* t. ii. p. 93. Conferes præterea præclaram *Heynii* dissertationem insertam *Comment. Acad. Goetting. Societ.* tom. iv. p. 82. et *Winckelmanni* Monumenti antichi inediti vol. i. pag. 4. Nescio an huc etiam pertineat locus *Etymologici M.* voc. ἰωνία, ubi est: ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μετ' ἰάχων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτὴν ὕμνος δηλοῖ. Conf. inprimis Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

LXIX. (p. 63. xxiv.)

Herodianus in Etymol. M. p. 566. 33. λιμήρη Πίνδαρος. τοῦτο δισσὸν ἐστὶν· ἐνίοτε παρὰ τοῦ λιμὸς λιμινήρη, ἢ παρὰ τοῦ λιμῶνος λιμωνήρη, λιμήρη. Conf. Kuster ad Suidam v. λιμηρά. Steph. Byz. v. Ἐνδάνεος. et Hesych. v. λιμήρη.

Digitized by Google

Schn. Non male jam monitum a viris doctis, Λιμηρὰ Ἐπιδαυρέος esse emendandum; proprium enim nomen illud est urbis hujus. Ἐπιδαυρὸς Λιμηρό.

LXX. (p. 88. xcvii.)

Galenus de pulsuum different. t. iii. p. 39. l. 1. ed. Basil. καίτοιγ' οὐδ' ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὡς ἔτυχε, μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρός τις ᾖ τις,

ὠκεανοῦ τὰ πέταλα

τὰς πρώτας λίγων οὐκ ἰκανῶσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον ἱκανὰν

ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χαλκεύειν γλῶσσαν

(Pyth. i. 167.) ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον εἶπε. Compara locum Isthm. viii. 91. μηδὲ Νηρέως ἐνυάλιος πείραλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμῳ.

LXXI. (p. 90. cv.)

Pausanias i. 2. pag. 5. ἱστορήσαντι δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπαχθῆναι et reliqua, quæ cum fructu conferentur cum *Plutarchi* Theseo t. i. p. 26. ubi p. 27. ex Pindaro hæc memorantur: τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀπαθανούσης ἔγημε Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα. Schn. Ad eundem locum, in quo Pindarus de Amazonibus egerat, spectare debuit alter locus vii. 2. p. 525. οὐ μὴν πάντα γε εἰς τὴν Θεὸν (Dianam Ephesiam) ἐπῴδικε, ἰμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἵδρυσθαι τοῦτο ἱδρύσασθαι, στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.

LXXII. (p. 90. civ.)

Pausanias i. 41. p. 91. ubi contra Megarensium narrationem disputat, qui majorem natu ex Megarei filiis Timalcum cum Castore et Polluce Aphidnam oppugnatum venisse, atque a Theseo fuisse occisum affirmabant: Μεγαρέων δὲ Τίμαλκον παῖδα τοῦ μὲν ἐς Ἀφίδνας ἁλῶσιν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν, ἀφικόμενος, ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅτου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ἕρμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν, καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὕμνει Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀκτῖνας. Πίνδαρος δὲ τούτοις τι κατὰ ταὐτὰ ἱστόρησε, καὶ γαμβρὸν τῶν Διοσκούρων Θησέα εἶναι βουλόμενον, ἐξ ὧν ἀπαλθεῖν αὐτὸν Περίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξαντα. Ad fabulam cf. ejusd. lib. ii. (Corinthiaca) c. 22. p. 161. extr. 32. pr. et p. 168. iii. 24. extr.

LXXIII. (p. 85. lxxxviii.)

Pausanias in Laconicis (iii. 25.) p. 274. de oppido Pyrrhicho: περὶ δὲ οἱ Σιληνὸν ἐν Μαλέᾳ ἱλάσθητι ἐπεποίθει λέγουσιν εἰπεῖν· τραφῆναι μέντοι τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ἥρωνος Πινδάρου·

Ὁ ζαμενὴς δὲ, ὁ χοροιτύπος, ὃν
Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σιληνός.

ὡς δὲ καὶ Πύρριχος ὄνομα ἦν αὐτῷ, Πινδάρῳ μὲν οὐκ ἔστιν εἰρημένον, λέγουσι δὲ οἱ περὶ

Digitized by Google

τὸν Μαλέου ἀναῶντες. SCHN. Spectavit forte ad eundem locum, unde est fragm. ap. Athen. xi. p. 476. B. n. lx. (xliii.)

LXXIV. (p. 107. clxiii.)

Pausanias in Eliacis (v. 22. extr.) p. 436. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κορινθίους, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ· τοιαῦτα δὲ ἔτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θέσπιν τε καὶ ἐς Δία. Idem scriptor (lib. v. 14.) pag. 412. Pindarum laudat de Alpheo: μετὰ δὲ τοὺς παταλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι Θέσσειν ἐστὶ ἐπὶ βωμῷ. τὸ δ' αὐτὸν τούτου παρειδέλασεν μὲν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἀμείβε ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Δευταίοις. De his agit Pausan. vi. 22. p. 510. Respexisse videtur Nem. i. ubi vide Scholia græca, et inprimis Strabonem vi. p. 416.—Eadem fere dubitatio est de loco Synesii in Laude Calvitii p. 77. Petav. qui an ad reliquorum Pindari Carminum aliquod referri commode possit, nondum exputavi; ἐν μὲν γὰρ ᾠδῇ τοῦ Πινδάρου συγχάναι τὸ χῦς, καὶ ζῆν ἴσχυεν ἀπὸ τῶν ὀπτίων, ἐν παλῷ τοῦ Διάγρου παθιζομένῳ ἀκροᾶται τῶν δυσυφίκτων καὶ διαυλοῦ πᾶν χορηγῶντος δίῃ τῇ τέλει, πᾶν ἀποδόντος ὁ δῆμος αἰνῇ, χρησόμεθα μεγαλοφρόσιν τοῖς ὑπάρχουσι τοῦ δαιμονίου δὲ ἀνεπιτύφωτος, καὶ τῶν ἀλφίτων ἐπιλιπόντων, ὁ μαθητὴ τῶν Θείων ἀνδρῶν παρεγένετο, τὸ γοῦν ἴσχνον ἄπτοντι τῶν παπῶν ὁ λιμὸς.

LXXV. (p. 82. lxxviii.)

Pausanias in Achaicis (vii. 26.) pag. 592. ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα συμφορᾷ τῇ φίλῃ καὶ Μοίρᾳ τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τι ἰσχύειν.

LXXVI. (p. 60. xvii.)

Lucianus Imag. c. 8. p. 466. tom. ii. συναπολέψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θεσσαλὸς τοιοῦτος, ὃς ἐς τὸν Ἰόλαόν φασιν ἐξεργάσασθαι. Idem pro Imag. c. 26. p. 505. ἔστιν δὲ τῷ Ἰολάφαον τὴν Ἀφροδίτην ἴδρυ. Dixerat ergo Pindarus alicubi Venerem *Iolaphaen*, qua ratione Eoadnen *Iolaïstrychon* appellat Olymp. vi. 50. et Alcæus in Apollonii Grammat. inedita apud Alberti ad Hesychium v. ἄμμι habet:

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

quem eundem locum pessime scriptum vulgavit J. F. Reitz ad Maittair. Dialect. Gr. p. 430. SCHN.

Laudatur quoque Ol. vi. 4. in Hippia 7. Ol. i. pr. in Gallo 7. et in Timone 41.

LXXVII. (p. 55. iv.)

Aristides t. i. p. 8. de Ione:

Θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών·

τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ πάλαιον ἦ ἄλλ' ὁτιοῦν ἴδιόν τι περὶ Διός. ubi *Abresch* in Obs. Miscell. x. p. 234. ex vestigiis libri Barocciani malebat legere:

Digitized by Google

Θεὸς ἅτε πλέον τε λαχών.

quod equidem non capio.

LXXVIII. (p. 55. v.)

Idem t. i. p. 10. de Minerva Jovi assidente: Πίνδαρος δ' αὖ φησὶ δεξιὰν παρὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθιζομένην τὰς ἐντολὰς τοῦ Διὸς ἀναδέχεσθαι. Eodem pertinet, quod *Plutarchus* affert ex Pindaro Quæst. Conviv. i. 2. p. 617. C. de Minerva: Ἀμφίθεον δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει·

πῦρ πνέοντος ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.

(Ibidem p. 14. Χάρεντες δ' αὐτῶν παρὰ χεῖρας ἕκαστοι Pindari aut Lyrici alicujus esse suspicantur viri docti Abresch et Schneider; ipse vix adducor ut credam. H.)

LXXIX. (p. 57. x.)

Idem tom. i. p. 78. Ἐπέχεται μοι τὰ τῷ Πινδάρου περιθεῖναι·

ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ
κύματα πόντου

τὸν ἀμείλικτον ἀναπαλιῶ. *Immaturum tactum funus deplorant.*—In mortem Etconei hæc dicuntur.

LXXX. (p. 57. xi.)

Idem tom. i. p. 255. de aqua Æsculapii salubri: καὶ οὔτ' ἂν γάλα παρεβάλλου, οὔτ' ἂν οἶνον προθέντας, ἀλλ' ἴσως, ὅσπερ Πίνδαρος τὸ ὑ σ τ α ρ ἐπαίνει α ὐ τ ό χ υ μ ο ν, πάντων, ὅτῳ τις πρόσω πεπραμένον ἀφικόμενος. ubi Canterus emendabat α ὐ τ ό χ υ τ ο ν. Sed vulgatam, nescio quam bene, defendit Reiske p. 328. Animadverte. In Olymp. vii. 12. νίκαις χυτὸν habes.

LXXXI. (p. 56. vi.)

Idem t. ii. p. 106. Πίνδαρος δὲ ταυτόνυν ἀπιζόλλῃ ἐπαίνους, ὅσους ἐν Διὸς γάμοις καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησὶν, ἐρομένου τοῦ Διὸς, εἴ του δέονται, αἰτῆσαι παρ' αὐτοῦ τυχεῖν αὐτοὺς θεοὺς, ὅστις τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα καὶ πᾶσιν γε δὴ τὴν ἑαυτοῦ παναρμοσίαν παναοιδήσοντι λέγειν καὶ μουσικῇ. In Jovis nuptiis, dixerat Pindarus, Jove quærente ex diis, num quid vellent, eos petiisse, ut deos quosdam ipsis faceret, qui eum satis dignis laudibus celebrarent.—Eundem Pindari locum sine dubio ante oculos habuit *Choricius* Sophista Gazæus, cujus locum ex *Catalogi Morum Codicum græcorum Biblioth. Madritensis* editi Madriti 1769. vol. i. p. 464. col. i. transcriptum supperrime ad me Lutetia Parisiorum misit vir summis cum ingenii tum animi virtutibus ornatissimus, d'*Ansse de Villoison*, cujus ego favorem atque amicitiam in maxima felicitatis meæ parte pono. Retulit igitur in ea Catalogo doctissi-

Digitized by Google

mus *Juan Iriarte* titulum et initium scripti alicujus inediti *Choricii*, quem sic habent: Χαρικίου Σοφιστοῦ Γαζαίου, εἰς τὰ τοῦ βασιλίως Ἰουστινιανοῦ Ἐφυμάλια. Ἐκ τοῦ προοιμίου ἡ διάλεξις· οἵδε μὲν τὴν βασιλίως ἀρετὴν ὁ λόγος διαλάμπουσαν, ὑφ' ἡδονῆς δὲ πεπόνται λίγειν ἔσα δίδωσιν ὁ καιρός. Tum vero incipit: Ἐπαίνοις Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὑμνῶντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας. Eadem prorsus verba cum toto orationis titulo doctissimus Editor ex alio Codice posita repetiit p. 399. col. i. De *Choricio* vide quæ tradidit *Fabricius* B. G. vol. ix. p. 482. sqq.

LXXXII. (p. 56. vii.)

Ibidem p. 256. ἀλλὰ πρέπειν τὸ τοῦ Πινδάρου πρατεῖ· πάνυ γὰρ μιν' ἀληθείας ἑκὼν' ἰκείως ὕμνησεν

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

ita enim Codd. recte pro vulgato ἄεμασι. Iterum in Platonica t. ii. p. 29. ubi eadem lectionis varietas est. Sed ἔργμασι laudat etiam ex h. l. *Photius* in Biblioth. pag. 1304.

LXXXIII. (p. 56. viii.)

Ibidem p. 260. de Palamede ab Ulysse victo: καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειν οὐκοῦν πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὅτου μὲν αὐτὸν πυρεύσειεν τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγος, ὃς ἦφε Πίνδαρος, ἵνα δ' ἀντωθῆναι τοῦ χείρονος, καὶ ταῦτ' οὐκ εἰς χειρῶν μέρισιν, οὐδ' εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἰλθόντος τοῦ πράγματος, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τοῦτο, ἐν ᾧ μρίσταν ἦν.

LXXXIV. (p. 57. xii.)

Ibidem p. 360. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μύθους μὲν οἴμαι συνθεῖναι καὶ ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀναριθμῆσαι, καὶ τοιαῦτα ποικίλειν φαντὸς μᾶλλον ἔσασί τι καὶ διάνοιαι. μάρτυρες δὲ οὐκ ἐκανοὶ περὶ τῶν αὐτοῦ ἰλίγχου διομόσαν. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅστις μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πάμπαν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόκων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Αἰγυπτίαν

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας

κεῖσθαι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ, οὔτε θάλασσα προσαχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ πεχωμένῃ ὁ Μενδήσιος ἅπας νόμος οἰκεῖται, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν etc. Hunc eundem locum respexit *Priscianus* lib. vi. p. 705. ed. Putschii: *Μένδης Μένδητος nomen urbis est Ægyptiacæ, cujus mentionem Pindarus facit.* Integriorem servavit Strabo xvii. p. 1154. A.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον
Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

ubi editur *αἰγίβατοι*. Codd. *αἰγίβοτοι* præferunt. *Ælianus* Hist. An. vii. 19. de hircis: οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξὶ φασὶν αὐτοὺς, καὶ ἥκιστα αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδα-

Digitized by Google

ρος. Omnia haec loca congesserat etiam ante nos Casaubonus ad Strabonem illustrandum. Schn. Versus dispositi ab Hermanno :

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

LXXXV. (p. 68. xli.)

Ibidem p. 378. de Pindaro : πάλιν τοίνυν περός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἀτιμάζοντα λύρα, καὶ οὐκ εἰδότα ἔτι σύντονοι, οὕτως εἰκοίκασι·

Ὄπισθεν δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Pone audaces vulpes jaceo fulvus leo. Versus constituit Hermann.

LXXXVI. (p. 68. xlii.)

Aristides ibidem ex Pindaro :

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῇσιν ἀοιδῇς, οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Jactum est aureum fundamentum sacris cantibus, prout extruimus jampridem affabre factum ornatum vocalem verborum. — Deinde addit: Ἡράκλειος. φασὶ δὲ παντάπασιν ἀναίσχυντον τοῖς ῥήμασιν. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις συμφήσαι, ὡς οὐδὲν ἀσυμφυέστερον τῷ νικητῇ, καί φησιν, ὅτι οὗτος μίσγει ὁ τῶν λόγων κόσμος καὶ

. . . . . πολύκλειτόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

ἐτέρωθι δὲ ὅτι λαμπρότερον

. . . . . πρὸς Ὀλυμπίου σε Διὸς, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ, ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

(Per Olympium te Jovem, aurea fatidica Pytho, et Gratias cum Venere, precor, in sacra me recipias ade clarum Musarum vatem. Videntur fragmenta ad Paeanem in Del-

Digitized by Google

phos spectasse. Versus disposuit Hermann.) — *ἐρῶ δὲ οὐχέτι μοῦνος ἀνὴρ ἀνθρώποισιν ἐπαυρών, ἀλλὰ κἀναῦθα ἰσημολογήσουσι. καίτοι τίς δὲ ἦν τοιχὸν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὃς οὐδὲ ἀκηκόεσι τῆς ἐννοίας τοσοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονῶ*; ubi H. Steph. in fragmentis legit: *Πρὸθ' ἥρωας.* et vertit reliqua: *canam cum Charitibus et Venere.* Sed *λίσσομαι* ipse *Aristides* tuetur. Dederat poeta: *λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ*, non *Χάρισί τε καὶ, σὺν* 'Αφρ. ἐν ζ. etc. Reiske Animadv. vol. iii. p. 546. malebat in priore loco legere: *θεῶν ἐν ἁμίλῳ καὶ παν' ἀνθρώπων ἀγυιάς.* deinde: *σὺν*, 'Αφροδίτα. vel *σύγ'*, 'Αφροδίτα — *χορῷ*. Judicet eruditus lector. Ad verba Pindari prima allusit *Plutarchus* de Profectu in virtute p. 86. A. *ἀλλ' οἵγε πρωϊαίτατοι τῆς ἥβης παθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσία κρηπίς.* Iterum de vitando ære alieno p. 826. A. laudat sine auctoris nomine: *κεκρότηται χρυσία κρηπὶς ἱερατῖον ἀνδρῶς. Lucianus* in Demosth. 11. t. iii. p. 499. *παρῖνω δὲ τὰς Ἀθήνας ἐνδίχεται τὸν λόγον παντὸς τρόπαιον χρυσία κρηπὶς ἀνὰ Πίνδαρον* (quod quo spectaret, interpretes non assequuti erant.)

LXXXVII. (p. 57. ix.)

Aristides tom. ii. pag. 402. *οὐδεὶς ἀνὴρ μεθύσῃ τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πίνδαρος πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλῃ σοφοὶ, καὶ δὴ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐδ' ἥκιστα. ὁ μὲν οὕτωσὶ λέγων·*

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὔρατο.

Nemo volens malum sibi parat. — καὶ πάλιν ἀμαθίᾳ ἐν τῶν περὶ τῆς Ἐφύρας λόγων φησί·

Ὦ πόποι, οἵ' ἀπατᾶται
φρονεῖς ἐφημερίων οὐκ εἰδυῖα.

Proh superi! quam fallitur mens mortalium ignara! — L. Normannus ἐφαμερίων malebat. Pro *φρονεῖς* Codd. male *φορεῖς*. Idem vero proverbium videtur, quod aliis verbis enuntiatum (*οὐδεὶς ἀνὴρ πονηρὸς*) explicat loco plane egregio *Eustratius* Comment. in Aristotelis Ethica p. 43. Schn. Versus alter divellendus in tertium, quod et Hermann. facit:

φροντὶς ἐφαμερίων οὐκ
εἰδυῖα.

LXXXVIII.

Pollux. Onomasticon. Quod in eo est lib. iii. 17. *Πίνδαρος δὲ καὶ μητρομήτωρ ἵππου* spectat ad Ol. vi. 143.

LXXXIX. (p. 81. lxxiv.)

Sextus Empiricus Hypotyp. Pyrrhon. i. pag. 23. *ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος φησίν·*

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ
στέφανοι,

Digitized by Google

τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναὶ θοᾷ σῶς διαστείβων.

Alium delectant procellipedum equorum praemia et coronæ; alium vita in aureis cubiculis. Gaudet alius navi veloci incolumis emetiri fluctus maris. — *Rich. Bentley*, qui hunc locum cum fructu contulit cum prima Horatii oda, malebat διαστίχων legere, et στιβὰς ὑφραίνει, sed *Fabricius* contra nititur. Verbum στείβειν de mari legitur etiam in Antholog. Stephani i. p. 4. et 411. Conf. etiam Menag. ad Diog. p. 434. SCHN.'

Ordinat metra Hermann.

..... ἀελλοπόδων
μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵπποι
τιμαὶ καὶ στέφανοι, τοὺς δ'
ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναὶ θοᾷ
σῶς διαστείβων.

XC. (p. 62. xxii.)

Philostratus Vita Apoll. Thyan. vi. 26. pag. 267. de Nili fontibus: πολλὰ γὰρ καὶ περὶ ἀνιμόνων ῥέουσιν, ὅσα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ Διὸς τοῦ Νείλου. Videntur ergo ex Pindaro expressa verba illa Icon. i. 5. p. 769. ἐν Αἰθιοπίᾳ δὲ, ἐφ' ὧν ἔρχεται, ταμίας αὐτῷ Διὸς ἵδρυται, ὑφ' οὗ πίμπλανται ταῖς ὥραις σύμμετρος. quem locum excripsit *Photius* Biblioth. p. 1015. f. Ecce vero Schol. Arati ad Phænom. v. 282. ὁ δὲ ἀδρεχὴς οὗτος δοκεῖ πεπλῆσθαι ἀπὸ τῆς τροπῆς. ἔχων γὰρ ἔστησιν ἀνοχὴν, καὶ ἔπειτα πολλὴν πομπὴν ἄγει, ἥτις ἐπιδίδωσι τῷ ἥματι τοῦ Παυμήνου· τὸν Παυμήδην γὰρ αὐτὸν ἵδρυσαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἐπανατείνυσιν ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς πρώτης τῶν τροπῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. Hunc esse Genium istum existimo, quem Pindarus sub Ganymedis nomine fontibus Nili custodem apposuit. [Cf. Creuzer. Dionys. pag. 291. *Ex Schedis.*]

XCI.

Philostrat. Imag. ii. 24. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐπίσχυε, ἐπόνει εἰς τὸν τοῦ Καρανοῦ σύλογον ἀφικόμενος συσσῦσαι βοῶν ἕλος, ὡς μηδὲ τὰ ἑρπετὰ περιττὰ ἡγεῖσθαι. Thiodamantem dicere voluit: v. Apollod. ii. 7, 7.

XCII. (p. 63. xxiii.)

Zenobius v. 59. [Apostolius xiv. 88.] ὁ Σκύθης ἵππον, ἐπὶ τῶν μέρος τινὰς ἁρμόνων, φανερῶς δὲ ἀνωθουμένων, καὶ Πίνδαρος λέγων·

ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέ-

Digitized by Google

ουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φάσὶ, κρύφα δὲ σκολιοὺς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Scythæ, equos magno honore habentes, equi cadaver aversantur palam, clam tamen malis obliquis excoriant pedes et caput. — *Diogenianus* vii. 12. habet:

ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σκολιοῖς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας.

cum quo fere convenit Apostolius xiv. 88. In voce ἀγαζόμενοι latere videtur ἀλαζόμενοι (ἀλαζονευόμενοι?). Deinde pro vocibus ἐν φασὶ corrigendum puto ἐν φάσει. (Esset saltem φάσι, λόγῳ. Sed præstat ἐν φάει, *palam.*) De re ipse cf. Interpp. ad Hesych. Σκύθαι ὕπνον δαῖτα. SCHN. Versus disposuit Hermann.

—ἄνδρες τινὲς ἀτι-
ζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
στυγέουτι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει,
κρύφα δὲ σκολιοῖς
γένυσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Idem vi. 49. Pindarum laudat ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους, ubi Πείσανδρος emendandum esse docuit nuper doctiss. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. Cf. (de hoc Pisandro) omnino Schol. Aristoph. ad Nub. 1047. SCHN. Congessit alia Santen. ad Catull. ad Manlium p. 20. de Herculis thermis.

XCIII. (p. 84. lxxxiii.)

Clemens Alexandrinus Stromat. i. p. 345. l. 11. ἴστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος·

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Non consultum est apud vulgus eloqui antiquum fabulam. Interdum silenti via est tutissima. Contra stimulus contentionis est obtinens refutatio.—Sic enim recte legit h. l. Sylburg. Vulgo πιστοτάταις ὁδοῖς. Hinc *Theodoretus* Curat. Græc. Affect. Serm. i. p. 482. SCHN. Multa mutat in Pindaricis Wakef. Silv. crit. P. iv. pag. 216. μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι θρέον, ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτι πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Κίντρον δ' αἰχμᾶς ὁ κρατιστεύων λόγος. Nunc accipe Hermanni numeros:

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆ-
ξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Digitized by Google

XCIV.

Ibidem pag. 377. 27. *διόνυσε δὲ λέγουσι γλυκὺ τραγέλων καπὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον. A capra suave est bellarium.* Repetit versum Eustath. ad Od. x. p. 1401. 49. v. sup. lxiv.

XCV. (p. 94. cxx.)

Ibidem pag. 383. l. 15. *ὡσάυτως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει·*

Ἐν χρόνῳ δὲ γένετ' Ἀπόλλων.

In tempore genitus fuit Apollo.—Cujus loci sensum equidem ignoro. Exscripsit haec verba Eusebius. SCHN. Non a principio inde omnes deos fuisse docet Clemens.

XCVI. (p. 83. lxxxi.)

Clemens Alexandr. Strom. iii. p. 518. Pott. (Par. p. 533.) *καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἠλυσίῳ μονήρων λέγων ἐντέθεικε* (versus dispositi ab Hermanno.)

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν
μὲν βίου τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

ubi vulgo legebatur *καπὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, Sylb. emend. *καπῷ εἶσ' ὑπὸ χθόνα*. H. Stephan. vocem *εἰς* omisit; de reliquis verbis plane tacuit. Nos *D. Heinsii* conjecturam secuti sumus. Simillimus exstat Sophoclis locus ap. *Plutarch.* de leg. poet. p. 21. F.

— — *εἰς τραπέλειαν*
πᾶσιν βροτοῖς, οἳ ταῦτα διεχθόντες τέλη
μολοῦσ' εἰς Ἅιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἔπεστ'
ζῆν ἐνθ', τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐπεστὶ κακά.

XCVII. (p. 94. lxxxii.)

Clemens Alexandr. Strom. iv. p. 586. pr. Pott. *καὶ ὁ Πίνδαρος·*

νέαν δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ἐλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

ubi postremum verbum vel adeo in *λαμπρυνθέντα* mutatum mihi quidem vehementer displicet. SCHN. *λαμπτύνεσθαι* Valken. Orat. p. 330. Hermann. tamen sic constituit:

..... *νέαν δὲ μέριμναι*
σὺν πόνοις ἐλισσόμεναι

Digitized by Google

δόξαν εὑρίσκοντι. λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Juvenum curæ, quas versant in laboribus, gloriam inveniunt; splendent autem aliquando facta in æthere illustria.

XCVIII. (p. 69. xliv.)

Ibidem p. 708. l. 25. Pott. *ὁ μελοποιὸς δί·*

θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφεῖ τε σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἀμέρας σέλας.

Deus potest ex atra nocte evocare purum diem, et nigra caligine obducere purum diei jubar.—Hunc locum ad Pindarum quidem auctorem refert H. Stephan., sed Fr. Sylburgius Bacchylidi vindicabat. Lis adhuc sub judice est. Exscripserunt Clementem Alex. *Eusebius* P. E. xiii. p. 394. et *Theodoretus* Curat. Gr. Affect. Serm. vi. pag. 565. B.

XCIX. (p. 95. cxxii.)

Clemens Alex. Strom. v. p. 726. l. 19. *Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς οὗτος ἐκβεβαχεύσας ἀντικρὺς εἶπεν·*

τί θεός; τί τὸ πᾶν;

καὶ πάλιν·

θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

ἐνταῦθα δὲ ἴσως·

τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ μητρὸς ἔφυ.

Quid promittis tibi, homo cum sis, hominem sapientia vel pusillulum antecellere? Deorum consilia scrutari humanæ naturæ difficile est. A matre mortali natus es. [Sunt e Pæanibus ap. Stobæum Ecl. phys. ii. 1. p. 156. Cant. *Ex Schedis.*]—Henr. Stephanus in fragmentis edidit *πάντα βροτοῖς*, quod et nos ex Eusebio P. E. p. 403. recepimus pro vulgato *βροτοῖσι*: deinde habet *τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγονος*. In vulgatis libris extat *ὅτι ἔλπεται*, sed Codd. *τί ἔλπεται* præferunt, quod et Eusebius habet, ubi præterea *σοφίαν ὀλίγον τι—τὰ Διῶν* legitur, cum in Clementis libris editis exstet: *σοφίαν ὀλίγαν τω*. Postremum *τὰ Διῶν* pro vulg. *ζαθέαν* etiam Codd. Clementis præbent. Ipso statim initio pro *ὅτι τὰ πᾶν* scripsi *τί τὰ πᾶν*; Schn. Versus sic redegit in ordinem Hermann.

Digitized by Google

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

C. (p. 79. lxix.)

Clemens Alex. Strom. vi. p. 731. extr. 732. Pott. 613. Par.* Πίνδαρος δὲ ὁ λυτικὸς καὶ Σωτῆρα Διὰ συναιώνιον Θέμιδι ὑπάγει, βασιλέα σωτῆρα λίνεον ἐρημαίων ἔθνῶν πως (versus disposuit ab Hermanno.)

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν σω-
τῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν· ἃ δὲ τὰς χρυ-
σάμπυκας ἀγλαοκάρπους ἔτικτεν ἀγαθὰ σω-
τῆρας Ὥρας.

Primum quidem bene consulentem Themidem caelestem aureo curru apud Oceani fontes Parcæ venerabili clivo duxerunt splendidam per viam, ut esset vetus Jovis Servatoris conjux: tum illa auro ornatas, pulcras fruges ferentes, peperit bonas servatrices Horas.— Ita enim hunc locum emendavi, cum antea legeretur v. 2. Ὠκεανοῦ παρὰ πάγον. Sero animadverti etiam Sopingium ad Hesychii πάγωγος voluisse h. l. πάρ' παγῶν. B. Martinus Var. Lect. lib. i. cap. 19. malebat: ἁνίας ἄνω—κλινίδα. (sedem in curru.) Sed κλίμακα Ὀλύμπου omnino servandum censeo. Idem Martinus lectionem ἀγαθὰς σωτῆρας Ὥρας propugnat contra H. Stephanum, qui ex vulgata ἀγαθὰ σωτῆρας reposuerat ἀγαθὰς Ὥρας. Primum versum habet etiam Hephæstio pag. 51. Comparabis cum fructu locum *Luciani* in Tragop. 91. sqq

Τάνθ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου
Δευπάλινον ἐφέρει πόλεως
ἱερὰν ἐνιθήκατο Τηθύς. Schn.

Ceterum ille plura laudat ex Epiniciis, ut Strom. v. p. 657. l. 8. ex Isthm. ii. 9. sq. et p. 709, 80. ex Nem. vi. pr.

CI. (p. 84. lxxxv.)

Clemens Alex. Pædag. iii. p. 295. l. 24. ἐνιαῦθεν (ex Proverbiis Salomonis: ἄρτων κεφίσιν ἡδίως ἅψασθαι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκιεῖον) ἀφελληνίσας ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος φησί·

[* Ibid. aliud alicujus Lyrici fragmentum, ubi: Δίκη Εὐνομίας ἀδέλφεος, σωτῆρε Θέμιδος σύντονε. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

Dulce est furtum Veneris.

CII. (p. 84. lxxxiv.)

Ibidem p. 307. l. 7.

πιστὸν δὲ ἀπίστοις οὐδὲν

κατὰ Πίνδαρον. *Fidere haud licet iis, qui aliis non fidunt.*

CIII. (p. 92. cxi.)

Ælianus Var. Hist. ix. 15. ὅτι παιδικὰς ἐκάλουν Ἀργεῖοι τὰ περῶντα Ὁμήρου ἔπεσιν, διοτίμους δὲ αὐτοῦ ἅπαντες πάντας. μουσόνους δὲ Θουρίαν ἐπὶ ξυνίᾳ ἐπάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὅμηρον. λέγονται δὲ καὶ ἐπῶν τινὰ ἀοιδοί, ὅτι ἄρα ἀνορῶν ἐκάλουν τὸν Θυγατέρα Πανὸς αὐτῇ περῶσα ἴσχυε τὰ ἴσα τὰ ἑκάτερα, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος. Schn. Nisi is grammaticus Pindarus est. Quod etiam Wernsdorf. suspicabatur in Poet. min. t. iv. p. 563.

Idem lib. xii. 36. de Niobes liberis Pindarum laudat.

CIV. (p. 65. xxxii.)

Libanius Epist. xxxiv. pag. 16. ed. Wolf. ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μέλαν τι χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν. *Ait alicubi Pindarus, se esse custodem malorum aureorum, ea autem esse Musarum, et ex iis aliis alia distribuere.*

CV. (p. 65. xxxiii.)

Idem Epist. cxliv. pag. 491. μὴ οἴεσθαι σὸν τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον

ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν,

ἀλλά τι καὶ ἐλάφοιτος μυσίχνιον. *Exili ramusculo insistere:* ductum videtur ab avibus. [Recte δονδρίῳ Maltby ad Morell. Thes. p. 224.]

CVI. (p. 84. lxxxvi.)

Julianus Epist. xix. p. 384. Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἶσπερ τὸ ἴλαθλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης ἐς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζουσι. Thetin Homerus ἀργυρόπεζαν, ejusque exemplo Pindarus Pyth. ix. 16. Venerem appellavit; verum dubito, num Pindarus etiam Musas ἀργυρᾶς dixerit, an Julianus potius respexerit unum alterumve locorum, ubi Pindarus in Musarum mentione metallum hoc nominat. Sic igitur Pyth. xi. 63. Μοῦσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μισθῷ συνέθου παρέχων φωνὰν ἰσάργυρον i. e. mercede conductam argenti vocem. Videtur tamen ibi lectum olim ἰσάργυρον, ut conjiciebam ex Hesychio, qui habet: ἰσάργυρον, μισθωτόν. Alter Pindari locus est Isthm. ii. 11. οὐδ' ἐπέρασεν γλυκυτάτου μελίφθογγος σοφὸς Τερψιχόρας ἀργυροδίνας πρέσσοντα μαλθακὸν ἀοιδαί. ubi ἀοιδαὶ ἀργυροδίνας sunt cantilenæ pretio argenti pactæ, venditæ; accessit enim illud πρέσσοντα ab ingenio poetæ rerum personarumque imagines nimis longe sæpius arcessente. Similiter *Sophocles* in Antigone 1091. εἰ καπηλεύοιμι τοὺς λίγω. quem locum recte Schol. explicat: ἀργύρῳ πωλοῦμι. Hinc etiam explica-

Digitized by Google

tur tertius Pindari locus Nem. x. 80. Σαννυρίων δ' ἀργυραδίνης σὺν αἰνησαῖς φιάλαις ἱστίων. i. e. argenteis phialis donati victores.

CVII. (p. 93. cxv.)

Harpocratio v. Ἄλσος—Ἱστορέσαντος μὲν γὰρ καὶ τὸν τρίτον αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγειν σαφηνιεῖσθαι ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κρεῶντα τὸν Δωδῶν βασιλέα ἄλλοι δὲ κατὰ τὸν εἰκοστὸν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα. Pindari auctoritatem sequuntur etiam *Corsini* Fast. Attic. t. iii. p. 6. et Wesseling. ad Diodor. t. i. p. 159. De *Aristea* Proconnesio etiam memoraverat alicubi Pindarus, ut discimus ex Origene contra Celsum l. iii. p. 125. et Spenceri.

CVIII. (p. 93. cxiv.)

Harpocratio voc. αὐτόχθονες—ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα ποιησάμενος φασὶν Ἐρεχθέως ἐξ Ἠφαίστου καὶ Γῆς φανῆναι. Fœdam narrationem habes in Etymol. M. v. Ἐρεχθέως.

CIX. (p. 89. c.)

Stephanus Byzant. v. Ἀστέρας, ἴσως τῆς Νηΐδος, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ et rel. quæ ineptas etymologias nobis propinant ridendas.

CX. (p. 88. xcix.)

Stephanus Byz. v. Τίλφουσα, φίλις Ἀρκαδίας—ἔστι καὶ Βοιωτίας Τιλφόσσιον. Στρέφων ἱστόρησε· Ἔφορος δὲ Τιλφωσίαν ἴσως ἐν Ἀλαλκομενίῳ. Πίνδαρος δὲ Κηφισσίδα ταύτην. Strabo ix. p. 630. A. B. ubi de palude Copaica: ἔστιγον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαΐς ἰλιχθῆ καὶ' ἱστορέσιον. καλάσασθαι γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρεσθίουσι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν πρόνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ἴσως ῥίσσαν ψιλαῖσιν Ἀλιάρτου. (v. locum sup. e Strabone p. 87. xiv.) Ipse Pindarus Pyth. xii. 45. Καφισσίδος ἐν σύριγγι de palude Copaica dixit. Schn. De Copaide palude et arundine tibiis idonea nil attinet plura cumulare: v. Theophrast. H. Plant. iv. 12. c. not. Salmas. ad Solin. p. 82. sqq. ed. Stapel. p. 469. sq. At Δυναγενὴς in Stephano voc. Δωδώνη non ad Pindarum spectat, sed ad Pandarum Il. β. 101.

CXI. (p. 71. xlix.)

Stobæus Serm. cexi. de physiologis p. 711. Wech. (lxxviii. Gesn.) τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος

ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Naturæ speculationibus vacantes Pindarus dixit imperfectum sapientiæ fructum carpere.

CXII. (p. 55. iii.)

Idem Serm. celvi. de fortiter ferendis fortunæ casibus p. 848. Wech. (cviii. Gesn.)

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν,
τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,

Digitized by Google

mus *Juan Iriarte* titulum et initium scripti alicujus inediti *Choricii*, quæ sic habent: Χωρικίου Σοφιστοῦ Γαζαίου, εἰς τὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ βραβεῖα. Ἐκ τοῦ προοιμίου ἡ διάλεξις· οἶδα μὲν τὴν βασιλέως ἀρετὴν ὁ λόγος διαλάμψουσαν, ὑφ' ἡδονῆς δὲ πεπόνηται λέγων ὅσα δίδωσιν ὁ καιρός. Tum vero incipit: Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεὸς ἐπαινῶντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας. Eadem prorsus verba cum toto orationis titulo doctissimus Editor ex alio Codice posita repetiit p. 399. col. i. De *Choricio* vide quæ tradidit *Fabricius* B. G. vol. ix. p. 482. sqq.

LXXXII. (p. 56. vii.)

Ibidem p. 256. ἀλλὰ κράνεῖθαι τὸ τοῦ Πινδάρου πρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' εἰπεῖν ὕμνησεν

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

ita enim Codd. recte pro vulgato ἔρμασι. Iterum in Platonica t. ii. p. 29. ubi eadem lectionis varietas est. Sed ἔργμασι laudat etiam ex h. l. *Photius* in Biblioth. pag. 1304.

LXXXIII. (p. 56. viii.)

Ibidem p. 260. de Palamede ab Ulysse victo: καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειν οὐκοῦν πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὅτε μὲν αὐτὸν κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, ἐξ' ἀνενθῆναι τοῦ χείρονος, καὶ ταῦτ' οὐκ εἰς χειρῶν κρίσιν, οὐδ' εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐλθόντες τοῦ πράγματος, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τοῦτο, ἐν ᾧ κρίσεων ἦν.

LXXXIV. (p. 57. xii.)

Ibidem p. 360. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μέθυσοι μὲν ὅμως συνθεῖναι καὶ ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀναριθμῆσαι, καὶ τοιαῦτα ποικίλλειν πάντες μᾶλλον ἴσασί τε καὶ δύνανται. μάρτυρες δὲ οὐκ ἐκανοὶ περὶ τῶν οὕτως ἐλέγχου δεομένων. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσαπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Λίγυστίαν

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας

κεῖσθαι οὔτε κρημνός ἐστιν αὐθεντῆς ἐκεῖ, οὔτε θάλασσα προσαχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ κεχωρίνῃ ὁ Μενδήσιος ἅπας νόμος οἰκεῖται, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν etc. Hunc eundem locum respexit *Priscianus* lib. vi. p. 705. ed. Putschii: *Μένδης Μένδητος* nomen urbis est *Ægyptiacæ*, *cujus mentionem Pindarus facit*. Integriorem servavit Strabo xvii. p. 1154. A.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον
Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

ubi editur *αἰγίβατοι*. Codd. *αἰγίβοτοι* præferunt. *Ælianus* Hist. An. vii. 19. de hircis: οὗτοι μὲν καὶ ἐμιλεῖν γυναιξὶ φασὶν αὐτούς, καὶ ἴσχυν αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδα-

Digitized by Google

ρος. Omnia hunc loca congesserat etiam ante nos Casaubonus ad Strabonem illustrandum. Schn. Versus dispositi ab Hermanno :

Μίνδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

LXXXV. (p. 68. xli.)

Ibidem p. 378. de Pindaro : τέλος τοίνυν περί τινα τῶν ἀκροατῶν, ἱστιδὴ συστάζουσα ἰόρα, καὶ οὐκ ἰδίᾳ ἴσῃ σύνεσιν, οὕτως ἐπιτείνει·

Ὄπισθεν δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Pone audaces vulpes jaceo fulvus leo. Versus constituit Hermann.

LXXXVI. (p. 68. xlii.)

Aristides ibidem ex Pindaro:

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῇσιν ἀοιδῇς, οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Jactum est aureum fundamentum sacris cantibus, prout exstruimus jampridem affabre factum ornatum vocalem verborum. — Deinde addit: Ἡράκλειος. ἐπεὶ οὖν παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις συμβήσεται, ὡς οὐδὲν ἀνιαρώτερον τοῦ νικητῆρος, καί φησιν, ὅτι οὗτος μένει ὁ τῶν λόγων πόνος καὶ

. . . . . πολύκλειτόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

ἐτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον

. . . . . πρὸς Ὀλυμπίου σε Διὸς, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ, ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

(*Per Olympium te Jovem, aurea fatidica Pytho, et Gratias cum Venere, precor, in sacra me recipias ade clarum Musarum vatem.* Videntur fragmenta ad Pæanem in Del-

Digitized by Google

phos spectasse. Versus disposuit Hermann.) — *ἐρῶ δὲ οὐχήμενος μετωπῷ οὐ κατέσχιν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἰσημολογήσατο. καίτοι τίς ἂν τυχὸν τῶν ἐν τῇ ὀχῇ, ὃς οὐδὲ ἀρχόμενος τῆς ἰνίχῆς τοσοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖ*; ubi H. Steph. in fragmentis legit: *Πυθοῖ ἥσομαι*. et vertit reliqua: *canam cum Charitibus et Venere*. Sed *λίσσομαι* ipse *Aristides* tuetur. Dederat poeta: *λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ*, non *Χάρεσί τε καὶ, σὺν Ἀφρ. ἐν ζ.* etc. Reiske Animadv. vol. iii. p. 546. malebat in priore loco legere: *θεῶν ἐν ἁμίλῃ καὶ πανὸς ἀνθρώπων ἀγυιάς*. deinde: *σὺν, Ἀφροδίτᾳ*. vel *σύγ', Ἀφροδίτα — χορῷ*. Judicet eruditus lector. Ad verba Pindari prima allusit *Plutarchus* de Profectu in virtute p. 86. A. *ἀλλ' ὅτι περιόντως εἰς ἥδη παιδάριᾳ ἱερεῖ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κιτρίνται χρυσία πρασίᾳ*. Iterum de vitando ære alieno p. 826. A. laudat sine auctoris nomine: *κιτρίνται χρυσία πρασινῃ ἱερατεῖον ἀνδρεῖς*. *Lucianus* in Demosth. 11. t. iii. p. 499. *παρίνται δὲ τὰς Ἀθήνας ἐνδίχεται τὸν λόγον πανταχῇ περιφαίνεσθαι χρυσία πρασινῃ κατὰ Πίνδαρον*. (quod quo spectaret, interpretes non assequuti erant.)

LXXXVII. (p. 57. ix.)

Aristides tom. ii. pag. 402. *οὐδεὶς ἑαυτὸν μεθίησι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πίνδαρος πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλῃ σοφοί, καὶ δὴ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐδ' ἥμαρτον. ὁ μὲν οὕτωσί λέγων*

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρατο.

Nemo volens malum sibi parat. — καὶ πάλιν ἐμφαίνει ἐν τῶν περὶ τῆς Ἐριφύλης λόγων φησί·

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται
φρουτὶς ἐφημερίων οὐκ εἰδυῖα.

Proh superi! quam fallitur mens mortalium ignara! — L. Normannus ἐφαμερίων malebat. Pro *φρουτὶς* Codd. male *φαρτὶς*. Idem vero proverbium videtur, quod aliis verbis enuntiatum (*οὐδεὶς ἑαυτὸν πανηρεύει*) explicat loco plane egregio *Eustratius* Comment. in Aristotelis Ethica p. 43. Schn. Versus alter divellendus in tertium, quod et Hermann. facit:

φρουτὶς ἐφαμερίων οὐκ
εἰδυῖα.

LXXXVIII.

Pollux. Onomasticon. Quod in eo est lib. iii. 17. *Πίνδαρος δὲ καὶ μυτραμάντως ἴφι* spectat ad Ol. vi. 143.

LXXXIX. (p. 81. lxxiv.)

Sextus Empiricus Hypotyp. Pyrrhon. i. pag. 23. *ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος φησίν*

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ
στέφανοι,

Digitized by Google

τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις Θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναὶ θοᾷ σῶς διαστείβων.

Alium delectant procellipedum equorum præmia et corona; alium vita in aureis cubiculis. Gaudet alius navi veloci incolumis emetiri fluctus maris. — *Rich. Bentley*, qui hunc locum cum fructu contulit cum prima Horatii oda, malebat διαστίχων legere, et τινὰς εὐφραίνει, sed *Fabricius* contra nititur. Verbum στείβειν de mari legitur etiam in Antholog. Stephani i. p. 4. et 411. Conf. etiam Menag. ad Diog. p. 434. SCHN.'

Ordinat metra Hermann.

..... ἀελλοπόδων
μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵπποι
τιμαὶ καὶ στέφανοι, τοὺς δ'
ἐν πολυχρύσοις Θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναὶ θοᾷ
σῶς διαστείβων.

XC. (p. 62. xxii.)

Philostratus Vita Apoll. Thyan. vi. 26. pag. 267. de Nili fontibus: πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἤδουσιν, ὅθεν καὶ Πινδάρῳ παρὰ σοφίαν ὑμνῶσαι περὶ τοῦ Δ α ί μ ο ν ο ς, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἱ ρ ί σ τ η σ ι ν ὑπὲρ ξυμμετρείας τοῦ Νείλου. Videntur ergo ex Pindaro expressa verba illa Icon. i. 5. p. 769. ἐν Αἰθιοπίᾳ δή, ἔθνει ἴχνεται, ταμίας αὐτῷ Δ α ί μ ω ν ἱ δ ρ ύ σ α τ ο, ὑφ' οὗ πίνουσιν ταῖς ὥραις σύμμετρος. quem locum exscripsit *Photius* Biblioth. p. 1015. f. Ecce vero Schol. Arati ad Phænom. v. 282. ὁ δὲ ὄφεχός οὗτος δοκεῖ παλαίεσθαι ἀπὸ τῆς πρόξεως. ἴχνη γὰρ ἴσασιν ὀφεχέων, καὶ ἴχνος πολλὰ σωῖται ὄγεσθ, ἅτις ἐπιόζεται τῷ ὑπνῳ τοῦ Γιγαντίδους· τὸν Γ α ν υ μ ή δ η ν γὰρ αὐτὸν ἴφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἀ μ α υ ν τ έ ρ γ υ ι ο ν ἀ ν δ ρ ι ά ν τ α, ἀφ' οὗ τῆς πυκάσεως τῶν σωμάτων τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. Hunc esse Genium istum existimo, quem Pindarus sub Ganymedis nomine fontibus Nili custodem apposuit. [Cf. Creuzer. Dionys. pag. 291. *Ex Schedis.*]

XCI.

Philostrat. Imag. ii. 24. Ἡρακλεῖ γέρας που παρὰ Πινδάρῳ ὑπέσχετο, ὁπόσα εἰς τὴν τοῦ Κρανοῦ σύριγγα ἀφικόμενος στεῦται βοῶν ἅλση, ὡς μηδὲ τὰ ἱερεῖα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Thiodamantem dicere voluit: v. Apollod. ii. 7, 7.

XCII. (p. 63. xxiii.)

Zenobius v. 59. [Apostolius xiv. 88.] ὁ Σ κ ύ θ η ς ἵ π π ο ν, ἐπὶ τῶν κρύφα τινὰς ἁρπάσαντων, φησὶν ὁ Δικαιόθυμνος, καὶ Πίνδαρος λέγων·

ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππου στυγέ-

Digitized by Google

ουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φασὶ, κρύφα δὲ σκολιοὺς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Scythæ, equos magno honore habentes, equi cadaver aversantur palam, clam tamen malis obliquis excoriant pedes et caput. — *Diogenianus* vii. 12. habet:

ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σκολιοῖς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας.

cum quo fere convenit Apostolius xiv. 88. In voce *ἀγαζόμενοι* latere videtur *ἀλαζόμενοι* (*ἀλαζονεύόμενοι*?). Deinde pro vocibus *ἐν φασὶ* corrigendum puto *ἐν φάσι*. (Esset saltem *φάσι, λόγῳ*. Sed præstat *ἐν φάμι, palam*.) De re ipse cf. Interpp. ad Hesych. Σκύθαι ἵππων δαῖτα. Schn. Versus disposuit Hermann.

—ἄνδρες τινὲς ἀτι-
ζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
στυγέουτι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει,
κρύφα δὲ σκολιοῖς
γένυσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Idem vi. 49. Pindarum laudat *ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους*, ubi Πεισάνδρου emendandum esse docuit nuper doctiss. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. Cf. (de hoc Pisandro) omnino Schol. Aristoph. ad Nub. 1047. Schn. Congessit alia Santen. ad Catull. ad Manlium p. 20. de Herculis thermis.

XCIII. (p. 84. lxxxiii.)

Clemens Alexandrinus Stromat. i. p. 345. l. 11. *ἴστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος·*

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Non consultum est apud vulgus eloqui antiquam fabulam. Interdum silenti via est tutissima. Contra stimulus contentionis est obtinens refutatio. — Sic enim recte legit h. l. Sylburg. Vulgo *πιστοτάταις ὁδοῖς*. Hinc *Theodoretus* Curat. Græc. Affect. Serm. i. p. 482. Schn. Multa mutat in Pindaricis Wakef. Silv. crit. P. iv. pag. 216. *μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι θρέον, ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτι πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Κίντρον δ' αἰχμᾶς ὁ κρατιστεύων λόγος.* Nunc accipe Hermanni numeros:

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆ-
ξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Digitized by Google

XCIV.

Ibidem pag. 377. 27. *διάνοια δὲ λέγουσι γλυκὺ τραγῴδων κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον. A cana suave est bellarium.* Repetit versum Eustath. ad Od. x. p. 1401. 49. v. sup. lxiv.

XCV. (p. 94. cxx.)

Ibidem pag. 383. l. 15. *ἰδιότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει·*

Ἐν χρόνῳ δὲ γένετ' Ἀπόλλων.

In tempore genitus fuit Apollo.—Cujus loci sensum equidem ignoro. Exscripsit hæc verba Eusebius. SCHN. Non a principio inde omnes deos fuisse docet Clemens.

XCVI. (p. 83. lxxxi.)

Clemens Alexandr. Strom. iii. p. 518. Pott. (Par. p. 533.) *καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἠλυσίοις μυστηρίων λέγων ἱστορίαν* (versus dispositi ab Hermanno.)

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν
μὲν βίου τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

ubi vulgo legebatur *κατὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, Sylb. emend. *κατῇ εἶσ' ὑπὸ χθόνα*. H. Stephan. vocem *εἰς* omisit; de reliquis verbis plane tacuit. Nos *D. Heinsii* conjecturam secuti sumus. Simillimus exstat Sophoclis locus ap. *Plutarch.* de leg. poet. p. 21. F.

— — εἰς τραπέζας
πεῖνα βροτῶν, οἳ ταῦτα διεχθόντες τέλη
μολεῖν' εἰς Ἅιδου· ταῦτα γὰρ μόνως ἔπτι
ζῆν ἴσοι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐπτὶ πανά.

XCVII. (p. 94. lxxxii.)

Clemens Alexandr. Strom. iv. p. 586. pr. Pott. *καὶ ὁ Πίνδαρος·*

νέαν δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ἐλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

ubi postremum verbum vel adeo in *λαμπρυνθέντα* mutatum mihi quidem vehementer displicet. SCHN. *λαμπτυνθέντα* Valken. Orat. p. 330. Hermann. tamen sic constituit:

..... νέαν δὲ μέριμναι
σὺν πόνοις ἐλισσόμεναι

Digitized by Google

δόξαν εὑρίσκοντι. λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Juvenum curæ, quas versant in laboribus, gloriam inveniunt; splendent autem aliquando facta in æthere illustria.

XCVIII. (p. 69. xliv.)

Ibidem p. 708. l. 25. Pott. *ὁ μελοποιὸς δί·*

θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφεῖ τε σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἀμέρας σέλας.

Deus potest ex atra nocte evocare purum diem, et nigra caligine obducere purum diei jubar.—Hunc locum ad Pindarum quidem auctorem refert H. Stephan., sed Fr. Sylburgius Bacchylidi vindicabat. Lis adhuc sub judice est. Excripserunt Clementem Alex. Eusebius P. E. xiii. p. 394. et Theodoretus Curat. Gr. Affect. Serm. vi. pag. 565. B.

XCIX. (p. 95. cxxii.)

Clemens Alex. Strom. v. p. 726. l. 19. *Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς οὗν ἐκδεχόμενος ἀντιπρὸς εἰπών*

τί θεός; τί τὸ πᾶν;

καὶ πάλιν·

θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

ἐπὰν δὲ εἴπῃ·

τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ μητρὸς ἔφυ.

Quid promittis tibi, homo cum sis, hominem sapientia vel paullulum antecellere! Deorum consilia scrutari humanæ naturæ difficile est. A matre mortali natus es. [Sunt e Pæanibus ap. Stobæum Ecl. phys. ii. 1. p. 156. Cant. *Ex Schedis.*]—Henr. Stephanus in fragmentis edidit *πάντα βροτοῖς*, quod et nos ex Eusebio P. E. p. 403. recepimus pro vulgato *βροτούς*: deinde habet *τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγοντι*. In vulgatis libris exstat *ὅτι ἔλπεται*, sed Codd. *τί ἔλπεται* præferunt, quod et Eusebius habet, ubi præterea *σοφίας ὀλίγον τι*—*τὰ θεῶν* legitur, cum in Clementis libris editis exstet: *σοφίας ὀλίγας τοι*. Postremum *τὰ θεῶν* pro vulg. *ζαθέων* etiam Codd. Clementis præbent. Ipso statim initio pro *ὅτι τὰ πᾶν* scripsi *τί τὸ πᾶν*; Schn. Versus sic redegit in ordinem Hermann.

Digitized by Google

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

C. (p. 79. lxix.)

Clemens Alex. Strom. vi. p. 731. extr. 732. Pott. 613. Par.* Πίνδαρος δὲ ἔστιν ὅτε καὶ Σωτῆρα Δία συναιδοῦντα Θέμιδι ἱστάγει, βασιλέα σωτῆρα δίκαιον ἱερωτάτῳ ζεύγει φησί (versus dispositi ab Hermanno.)

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν σω-
τῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν· ἃ δὲ τὰς χρυ-
σάμπυκας ἀγλαοκάρπους ἔτικτεν ἀγαθὰ σω-
τῆρας Ὥρας.

Primum quidem bene consulentem Themidem cœlestem aureo curru apud Oceani fontes Parcæ venerabili clivo duxerunt splendidam per viam, ut esset vetus Jovis Servatoris conjux: tum illa auro ornatas, pulcras fruges ferentes, peperit bonas servatrices Horas.— Ita enim hunc locum emendavi, cum antea legeretur v. 2. Ὠκεανοῦ παρὰ πάγοι. Sero animadverti etiam Sopingium ad Hesychii πάρεσγες voluisse h. l. πάρ' παγῶν. *B. Martinus* Var. Lect. lib. i. cap. 19. malebat: ἀνὶς ἅνω—κλινίδα. (*sedem in curru.*) Sed κλίμακα Ὀλύμπου omnino servandum censeo. Idem Martinus lectionem ἀγαθὰς σωτῆρας Ὥρας propugnat contra H. Stephanum, qui ex vulgata ἀγαθὰ σωτῆρας reposuerat ἀγαθὰς Ὥρας. Primum versum habet etiam Hephæstio pag. 51. Comparabis cum fructu locum *Luciani* in Tragop. 91. sqq

Τάνδ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου
Λευκώλενον ἐρίσαι πόλεως
ἱερὰν ἱστάσαν Τηθύς. SCHH.

Ceterum ille plura laudat ex Epiniciis, ut Strom. v. p. 657. l. 8. ex Isthm. ii. 9. sq. et p. 709, 30. ex Nem. vi. pr.

CI. (p. 84. lxxxv.)

Clemens Alex. Pædag. iii. p. 295. l. 24. ἐνεῦθεν (ex Proverbiis Salomonis: ἄρτον πονηρίας ἁδίως ἄψασθαι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκυτέρου) ἀφιλημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος φησί·

[* Ibid. aliud alicujus Lyrici fragmentum, ubi: Δίκη Εὐναμίας ἀπόλωθος, σωτῆρ Θέμιδος σύνεδρος. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

Dulce est furtum Veneris.

CII. (p. 84. lxxxiv.)

Ibidem p. 307. l. 7.

πιστὸν δὲ ἀπίστοις οὐδὲν

παρὰ Πίνδαρον. Fidere haud licet iis, qui aliis non fidunt.

CIII. (p. 92. cxi.)

Ælianus Var. Hist. ix. 15. *ὅτι πανταχοῦ ἀνάδην Ἀργεῖοι τὰ περῶντα Ὁμήρου ἔθεσαν, διυπέρους δὲ αὐτοῦ ἵστασιν πάντας. πανοῦργος δὲ Φειδίας ἐπὶ ξυλίνῳ ἐλάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὄμηρον. λέγουσι δὲ καὶ ἐπεῖνο περὶ τούτου, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔπεμψεν αὐτῇ περῶντα ἔχειν τὸν ἴσον τὰ Κάνερα, καὶ ὁμολογῆ τοῦτον Πίνδαρος.* Schn. Nisi is grammaticus Pindarus est. Quod etiam Wernsdorf. suspicabatur in Poet. min. t. iv. p. 563.

Idem lib. xii. 36. de Niobes liberis Pindarum laudat.

CIV. (p. 65. xxxii.)

Libanius Epist. xxxiv. pag. 16. ed. Wolf. *ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοις ἄλλοις νέμειν. Ait alicubi Pindarus, se esse custodem malorum aureorum, ea autem esse Musarum, et ex iis aliis alia distribuere.*

CV. (p. 65. xxxiii.)

Idem Epist. cxliv. pag. 491. *μᾶλλον οὕτως οἶον τὰ ἠμίτομα παρὰ Πίνδαρον*

ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν,

ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μυσίχιον. Exili ramusculo insistere: ductum videtur ab avibus. [Recte ἀνδρίῳ Maltby ad Morell. Thes. p. 224.]

CVI. (p. 84. lxxxvi.)

Julianus Epist. xix. p. 384. *Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἶμαι τὸ ἴαδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι.* Thetin Homerus *ἀργυρόπεζαν*, ejusque exemplo Pindarus Pyth. ix. 16. Venerem appellavit; verum dubito, num Pindarus etiam Musas *ἀργυρᾶς* dixerit, an Julianus potius respexerit unum alterumve locorum, ubi Pindarus in Musarum mentione metallum hoc nominat. Sic igitur Pyth. xi. 63. *Μοῖσα, τὸ δὲ σὸν, εἰ μισθῷ σταθὲν πραΰχειν φρενὸν ὑπάργυρον* i. e. mercede conductam argenti vocem. Videtur tamen ibi lectum olim *ὑπάργυρον*, ut conjiciebam ex Hesychio, qui habet: *ὑπάργυρον, μισθωτόν.* Alter Pindari locus est Isthm. ii. 11. *οὐδ' ἐπέρασαν γλυκυπίκρας μελίφθογγοι ποτὲ Τερψιχόρας ἀργυρωθῆναι πρέσπουσα μαλθακίφωνοι ἀοιδαί.* ubi *ἀοιδαὶ ἀργυρωθῆναι* sunt cantilenæ pretio argenti pactæ, venditæ; accessit enim illud *πρέσπουσα* ab ingenio poetæ rerum personarumque imagines nimis longe sæpius arcessente. Similiter *Sophocles* in Antigone 1091. *εἰ καὶ πανηργευμένος λέγω.* quem locum recte Schol. explicat: *ἀργύρῳ πεισθείς.* Hinc etiam explica-

Digitized by Google

tur tertius Pindari locus Nem. x. 80. Σαννοῦν δ' ἀργυρωθέντες τὸν ὀπυιαῖς φιάλοις ἐστέφαν. i. e. argenteis phialis donati victores.

CVII. (p. 93. cxv.)

Harpocratio v. Ἄλσος—Ἰστέον ὅτι μὲν γὰρ κατὰ τὸν τρίτον αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει συμφωνεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος κατὰ Κρόνον τὸν Διὸς βασιλέα· ἄλλως δὲ κατὰ τὸν εἰκοστὸν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα. Pindari auctoritatem sequuntur etiam Corsini Fast. Attic. t. iii. p. 6. et Wesseling. ad Diodor. t. i. p. 159. De *Aristea* Proconnesio etiam memoraverat alicubi Pindarus, ut discimus ex Origene contra Celsum l. iii. p. 125. et Spenceri.

CVIII. (p. 93. cxiv.)

Harpocratio voc. ἀνοίχθησαν—ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὰν Δανάδα ποιήσας φησὶν Ἐρεχθέως ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς φανῆναι. Fœdam narrationem habes in Etymol. M. v. Ἐρεχθέως.

CIX. (p. 89. c.)

Stephanus Byzant. v. Ἀπίσας, ἔρις τῆς Νηρίδος, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῳ et rel. quæ ineptas etymologias nobis propinant ridendas.

CX. (p. 88. xcix.)

Stephanus Byz. v. Τίλφουσσα, πόλις Ἀρκαδίας—ἔστι καὶ Βοιωτίας Τιλφόσσιον. Στράβων ἱστόρησε· Φέρος δὲ Τιλφωσίων ἔρος ἐν Ἀλαλκομενίῳ. Πίνδαρος δὲ Κηφισίδα ταύτην. Strabo ix. p. 630. A. B. ubi de palude Copaica: ἔστιγεν δὲ πᾶσα ἡ λίμνη κατοικὶς ἰλίχθη πᾶσ' ἰστιμέσιμον. πεπλήσιασεν γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην. παρασίθησι γοῦν τὸν Τιλφώσσιον κρήνην ὑπὸ τῇ Τιλφωσσίῳ ἔρει βίασσαν πλησίον Ἀλιάρτου. (v. locum sup. e Strabone p. 87. xiv.) Ipse Pindarus Pyth. xii. 45. Καφισσίδες ἐν τριόδοις de palude Copaica dixit. Schn. De Copaide palude et arundine tibiis idonea nil attinet plura cumulare: v. Theophrast. H. Plant. iv. 12. c. not. Salmas. ad Solin. p. 82. sqq. ed. Stapel. p. 469. sq. At Ἀναγωνὶς in Stephano voc. Δωδώνη non ad Pindarum spectat, sed ad Pandarum Il. ε. 101.

CXI. (p. 71. xlix.)

Stobæus Serm. cxxi. de physiologis p. 711. Wech. (lxxviii. Gesn.) τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος

ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Naturæ speculationibus vacantes Pindarus dixit imperfectum sapientiæ fructum carpere.

CXII. (p. 55. iii.)

Idem Serm. cclvi. de fortiter ferendis fortunæ casibus p. 848. Wech. (cviii. Gesn.)

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν,
τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,

Digitized by Google

τοῦτό γέ τοι ἐρέω. Καλῶν μὲν ὧν
μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ
παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποις θεόσδοτος ἀθληκηκόται
προστύχῃ, ταύταν σκότει
κρύπτειν ἔοικε.

Alia non est operiendum, quæ ærumna nobis obtingit. Hoc te admoneo. Bonorum quidem rerum et jucundarum coram licet omni populo declarare; sin vero divinitus adversa fortuna obvenerit, eam occultare consilium est.—Pro καλῶν, quod editur v. 3. Gesnerus et H. Steph. recte καλῶν emendarunt. Porro v. 6. θεόσδοτος pro vulg. ἀθεόσδοτος eidem Stephano debetur, qui etiam ἀθλίοις καμάτοις corrigi jussit, quo-quidem nos contenti erimus, dum quis meliora docuerit. Schn. ἀθλέτης pro ἀθλησηκόται, [edd. vett. ἀνλησηκόται.] aut simile quid requirit sensus. Prius illud Grotio p. 459. Florilegii video jam expressum esse. Hermann. sic versus disponit:

ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν; τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὧν μοῖράν τε τερπνῶν
ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἀνταία κακότας
προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

CXIII. (p. 106. clxi.)

Anonymus apud *Stobæum* Serm. cclxii. de Insperatis event. p. 855. ed. Wech. (Gesn. cx.) Πίνδαρος ὅτι τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορόσιν ἐνύπνια. *Spes vigilantium somnia.* Aliter *Ælianus* V. H. xiii. 29. Ἔλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορόσιν ἐνυπνίους εἶναι. ubi Interpp. monent, Diogenem Laertium idem dictum Aristoteli tribuere.

CXIV. (p. 106. clxii.)

Hesychius Ἀλαθεῖς· οἱ μᾶλλον ἐπιλελησμένοι, ὡς Πίνδαρος. Locus an exstet, dubito. Quid si huc referam ejusdem Hesychii Ἀλαθίας ὄρεις· λέγει γὰρ ὡς ὅτι πυκλισμῷ πάντα (addo φαιρὰ) ποιοῦσιν.

Alius præterea locus est *Hesychii* in παναπίμπρασθαι παναπαίεσθαι, παρὰ Πινδάρῳ. qui an ad Pindarum pertineat, magna dubitatio virorum doctorum est.

CXV. (p. 106. clx.)

Hesychius: Ῥώσεων γνώμῃ· Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι τῶν πεῖσθαι λέγει· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρῶσαι παρὰ τὸ πληθυντικόν. Auctoritatem glossæ depravatissimæ ex Pindaro repetit divinus ille Hemsterhusius, cujus hæc sunt verba: "Legendum auguror τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρῶ. Reliqua σαι παρὰ τὸ πληθυντικὸν, quæ nihil huc faciunt, cum versu uno forte alteroque, qui periit, apte cohærebant. Hæc esse *Pindari* verba suspicor, *quem Callistratus enarravit.*"

Digitized by Google

CXVI. (p. 66. xxxvi.)

Suidas v. ἀράχνη monet, Pindarum pro eo ἀράχνης dixisse. Sic etiam Æschylus ap. Hesych. v. ἀράχνιον.

Suidas in αἰθὴρ—Πίνδαρος

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

δέον συρφετὸς ἐν οὐ τρέφει. καὶ αἰθών·

ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος.

Kusterus ad h. l. affirmabat, se verba Suidæ laudata legisse alicubi ap. Sophoclem; sed ipse postea ad Aristophan. Thesmoph. v. 1075. rectius animadvertit ex Schol. Theocriti ad Idyll. ii. 166. esse locum ex Euripide desumtum (et post cum Toup. ad Suid. vol. i. p. 150. docet.)

CXVII. (p. 65. xxxv.)

Suidas Ἥρας διασμὸς ὑπὸ τῶν ἄλλων ex Clemente nescio quo hæc affert: Πλάτων τολυτίᾳ β. (p. 378. D.) οὗτω γραστέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου διαμάσεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ καταπεπλεχθῆναι δίκην. Eandem fabulam Epicharmus tradiderat, ut Suidas eodem loco addit; alii vero in Platone Διὸς emendandum censebant. Pindari meminit etiam *Photius* in Lexico inedito, [p. 69.] qui addit: ἔνιοι ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός, καί φασι δεδῆσθαι αὐτὴν ἱστοβολούσαν Ἡρακλεῖ. Καλλιμάχου ἱστορία, καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ. De qua Epicharmi fabula *Kæn.* ad Gregorium. Clemens nescio an sit idem, quem grammaticum indigitat *Etymolog. M.* v. ζάλη.

CXVIII. (p. 96. cxxviii.)

Suidas in titulo τὸ Ἡσιόδειον γῆρας—φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε, δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

ut est ap. Brunck. t. ii. p. 523. cf. ad Thucyd. iii. 96. Hinc *Tzetzes* ad Hesiod. pag. 3. ubi Græv̈ius ex Codice Vossiano restituit μίτρον χίων σοφίης. (Vix nostri Pindari carmen.) [v. Jacobs. Anthol. ed. prior. tom. i. pag. 81.]

CXIX. (p. 65. xxxiv.)

Suidas παντωπάρια· οἱ Ἀττικοὶ δηλ' ἐν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος·

..... οἱ μὲν
κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.

(sic Hermann.) Idem fragmentum habet *Gregor.* de dialectis p. 51. [124. ed. Schaef.] uterque vero ex plenioribus scholiis ad Aristoph. Pacem v. 152. vel ad Acharn. v. 944. Cf. *Kæn.* ad Gregor. l. c.

CXX. (p. 64. xxix.)

Etymologicum Magnum pag. 60. l. 37. Ἀλίερα καὶ Ἑλάερα. Ἑλάερας γενικὸν οὕτω παρὰ Σοφοκλεῖ· Ἀλίερα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλίερας ὁσίου. ὅτι δὲ τὸ

Digitized by Google

πρῶτόν ἐστιν ἀληθὲς, πίστις τούτου ἐν τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ πρωθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ παρεπομενόν Ελαφαίδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπόθεσιν ἄρα τὸ Ἀλίφ γέγονεν οὕτως Ἡρωδιανός. Dubitat Sylburg. an pro ὀνὸν legendum sit υἱόν. SCHN. Etiam Ἐλάφα apud Apollod. Apollon. i. 762. et Schol.

CXXI.

Etymol. M. p. 171. in αἰνίσσω—Δωρικῶς τουτέστι. ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάνι πεξαμένης.

CXXII. (p. 65. xxxi.)

Etymol. M. p. 178. 10. Ἄφενος—παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος·

οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

Hinc ergo ἀφνιὰς, ἀφνῶ, ἀφνήμων, ducta sunt. Veteres Attici scriptores ἄφενος, et ἁ et τὸ ἄφενος dixerunt, monente Eustathio ad Homer. p. 73. 31. ed. Rom. (t. i. p. 149. ed. Politi.) SCHN. Fuisse censet Hermann.

..... οἱ δ' ἄ-
φνει πεποίθασιν.

CXXIII. (p. 98. cxxxiv.)

Etymol. M. p. 277. 40. v. Διόνυσος—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ἀναιρεθῆναι, ἐπὶ ἐν τούτῳ ἐγενήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀντεράφη.

CXXIV. (p. 99. cxxxviii.)

Etymol. M. pag. 354. l. extr. v. Ἰστίτιος ἀπὸ τοῦ νῦν ἴστος· ἴστιος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἱστιοῦχον παιρὰ τὸ ἰσχὺ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Eandem glossam habet Suidas h. v.

CXXV. (p. 65. xxx.)

Etymol. M. pag. 404. 21. Ἰχίτης ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος.

CXXVI. (p. 64. xxvii.)

Etymol. M. pag. 504. 1. Κίπφος, κοῦφος καὶ ἀλαφρὸς ἀνθρωπος ἀπὸ τοῦ ἱερίου, ὅ ἐστι κοῦφον, καὶ ἱστιαλίον τοῖς ὕδασιν. Tum novus incipit titulus: [v. Zonar. p. 1185. ibique Tittm.] Κεραδάτης ὁ τὰ ἀκροτήρια τῶν ἱερῶν τοιοῦσι τὰς περυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ἱερεβάτης· κέρατα γὰρ παλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος·

ὑψικέρατα πέτραν,

ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκροτήρια ἔχουσαν. Ita enim recte h. l. constituit maximus ille *Hemsterh.* ad Aristoph. Plutum pag. 311. qui præclare etiam docuit, locum in Nubib. Aristoph. v. 591.

Digitized by Google

Δηλίαν Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν,

esse ex Pindaro sumtum. Emendationem Hemsterhusii confirmat Lexicon Mtum Alberti ad Hesych. voc. *κίμινα* laudatum, Etymol. Gudianum, ubi tamen male *πεμπάδα* legitur, et Etymol. Askewianum, quorum unum Gœttingæ a viro rever. et doct. L. Kulenkamp habui. Comparari potest Bacchylidis *συγγενίμενα* in *Apollonii* Gramm. inedita apud Kœn. ad Gregor. D. D. p. 208. Schn.

Hermann. fuisse putat apud Pindarum:

Δηλίαν Κύνθου ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν.

CXXVII. (p. 63. xxvi.)

Etymol. M. p. 513. 19. Κιδαλία, οἷον Κιδαλίης πρωτίδες ἰσταμένης. ἐν Πινδάρου χείρα Κιδαλίως, εἰς τὴν χεῖρα, αἰσιατικῶν, μὴ συνόντος ἴωθλιψω. Κιδαλία γάρ ἐστιν. Scilicet lectorem admonet, ne legatur χεῖρ' Ἀιδαλίως.

CXXVIII. (p. 64. xxviii.)

Etymol. M. p. 517. 25. Κλίος. Πίνδαρος, οἷον εἶδα τοῦ, ἀπὸ κλίος κλίους, καὶ συγκοπῇ, κλεός. Bene succurrit Schol. Pindari ad Nem. ii. 77. ubi est; ἐρεισάμενον ἵνα λάβῃ τὸ ἐπὶ τῆς ὀφρῦς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι κατὰ ὄφρυσιν τοῦ υ, ὡς καὶ τὸ κλεδε ἴσασι.

CXXIX. (p. 102. cxlvi.)

Etymol. M. pag. 577. 15. v. μέλος· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἴσους τὸ μεμελισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μέσμβλος δὲ τὰς ἐν Λέσβῳ γινομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ σίνθη φωνῇ καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπιτρέπεται τὰ ᾄδόμενα μέλεα ἀληθῶνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρεως·

μελισσοτεύκτων κηρίων ἡμὰ γλυκερωτέρα ὄμφακος.

καὶ ἔστι τὸ μέλος τῷ ἡδέσθῃ μεμελημένον. ubi Etymol. Gudianum Mtum habet: Μέσβλος δὲ—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγήρου Πινδάρου μελισσοτεύκτων κηρίων, ἤ ἐστι τὸ μέλος τὸ ἡδέσθῃ μεμελημένον. Unde apparet, recte Sylburg. conjecisse, nomen auctoris esse *Myrsilum*, qui patriæ Lesbi historiam scripserat, unde, quæ hic de Musis Lesbiacis traduntur, integriora habet *Clemens Alexandr.* Cohort. ad Gentes t. i. p. 27. Ex posterioribus Etymologici Gudiani verbis mire licet corruptis lucramur tamen Pindari auctoritatem, cujus verba Sylb. ita restituenda censebat:

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὴ κρέκει ἡδύτερα φόρμιγξ
καὶ γλυκερώτερ' ὄμφακος.

Sed bene succurrit Etymologicum Mtum Askewianum, cujus apographum ex Anglia relatum mecum benigne communicavit S. R. Kulenkamp, ubi locus Pindari multo sanior exstat. Primum statim recte liber Askewii habet Μύρσιλος, deinde pergit: παρθενομούσας—μελιγήρου. Πίνδαρος·

Digitized by Google

Μελισσοτεύκτων κηρίων ἡδὺ γλυκύτερος ὀμφά.

CXXX. (p. 68. xxv.)

Etymol. M. p. 579. l. 3. *μερμίφτε*—Πίνδαρος δὲ Δωριεύτερον διὰ τῆς αι *μερμαίφτε*.

CXXXI. (p. 101. cxliv.)

Etymol. M. pag. 808. 40. *ἡ χίραδος*—ἀπὸ πίνδου· δύσκριτον γάρ ἐστιν τὸ συναγόμενον ὑπὸ τῇ ῥάχει τοῦ ποταμοῦ πάχος λίθου καὶ ἐστράνου καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δεινὴν ὄψιν χιράδεσσι σποδίων. Ἀρίσταρχον δέ φησι χιράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν λίθους. Vide quæ de voce hac traduntur ad Pyth. vi. 13.

Οὔτ' ἄνεμος ὑπὸ μυχοὺς ἀλὸς
Ἄξει παμφόρῳ χειράδι συνεύμενος.

quem ipsum locum ab Etymol. M. respici suspicabatur Barnesius, improbante Duwesio Misc. crit. p. 42. Mihi tamen admodum probabilis videtur Barnesii sententia, persuasumque mihi habeo, in voce *συνεύμενος* latere absconditam veram illius loci Pindarici scripturam. Satis enim disputatum est, vulgatam *συνεύμενος* commode apteque explicari vix posse. Præterea monet Eustath. ad Hom. p. 1238. ibi olim *χειράδι* lectum fuisse. Totum illum Eustathii locum more suo exscripsit Philemon Grammaticus, cujus annotationem ex Codice Regio cum plurimis aliis primus edidit doctiss. *d'Ansse de Villoison* ad Apollon. Lexic. Homer. p. 854. Quodsi vero plura de Philemonis ætate, ejusdemque *Lexico Technologico* cognoscere cupis, vide quæso quæ disputavimus olim in *Biblioth. Philol. Gotting.* vol. ii. p. 521. sqq.

CXXXII. (p. 100. cxlii.)

Etymolog. Gudianum Mtum apud S. R. *Kulenkamp*: ἰξεστηκὼς ἰσχὺς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ, ὅτι μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ληρεῖν ἴσον, ὅτι δὲ τὸ ἀναπεπταμένον καὶ ὑπεξιέναι ἢ ἀφίστασθαι.—Huc etiam referam quæ ex Etymologico Mto Biblioth. Reg. Paris. retulit cel. Ruhnken. in Epistola sæpius jam laudata ad Heynium (Virgil. t. iv. p. 237.), ubi in Etymologico Mto tradi ait de forma ἀΐς pro ἀεί Doribus propria, deinde statim addi: ἴστιδη καὶ τὸ ἀΐ παρὰ Πινδάρῳ. ubi vir doctissimus recte emendat Πινδάρῳ, atque eodem refert Hesychii glossam; ἀΐ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ καὶ ἴσως. Ex Dorico ἀΐς pro ἀεί, ἴσως, fluxisse videtur altera forma ἄς pro ἴσως, qua utitur Pindarus Olym. x. 61. ad quem locum plura olim dicemus.

CXXXIII. (p. 106. clix.)

Etymologicum Gudianum in Specimine Emendat. in Etymol. M. a S. R. *Kulenkamp* edito p. 56. *πίνυς ἡ δύναμις*. Ἀπολλώνιος ἰαμάς· "ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἴμπεδος οὐδ' ἔτι πίνυς." (Homer. Odyss. xi. 392.) ἀπὸ τοῦ ἀναπίνω· "πολὺς δ'

Digitized by Google

ἀναίνεσθ' ἀρεύν'" (Iliad. vii. 262. xxiii. 509.) καὶ Αἰσχύλος ἐν Ξανθῇ "καὶ θανόντων εἰσὶν οἳ μνεσγμασι, τὰ σὰ δ' οὐκ ἔστιν κίνος, οὐδ' ἀμπέψουσι φλίβες." θανόντων φασὶν ἀψύχων· καὶ παρὰ Πινδάρῳ·

ἔστι δέ τοι χθονὸς ἀκύει καπνός.

ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ τοὐναντίον τὸν ἀοίδιμον λέγει· "τῶν δέ μ' ἰὼν ἐλέησε τε καὶ ὠδύσατο καὶ ἔπεσσιν." (Odys. iii. 515.) ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἐμοίως Ὀμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίνυν καλεῖ. *Æschyli* locum ab initio lego: οὐκ οὖν ἔστι φίγμα. Pindari verba corruptissima non extrico; videtur tamen ἀκαμάτου καπνὸς ibi latitare. Scal.

Forte ἔστι δέ του νεκύων ἀκαμάτου καπνός. cadaverum. Jacobs Animadv. p. 187. in Æschylo legit: "καὶ θανόντων, οὐκ οὖν ἔστιν· ἴχνη, σκιαγραφὴ δ' οὐκ ἔστιν κίνος." quibus neque vox neque munita inest via.

CXXXIV.

Tzetza Chil. i. 5. ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν, υἱὸς τοῦ Δαΐφάντου. Narratur de Alcmæone ad Crœsum profecto et auri copia donato.

CXXXV. (p. 99. cxxxix.)

Eustathius ad Homer. Iliad. p. 9. ed. Rom. (p. 23. ed. Politi) τὴν ταινίαν περίγραφον ὀνομάζουσι καὶ Πίνδαρος οὕτως, ὡς ταινίᾳ ῥαθείσας, μαντεύου Μοῖσα— ἀναγέγραπται δὲ φίλον ἦτορ κατὰ Πίνδαρον, καὶ ἀναμφιλέγει τὸ ἐν αὐτῇ τῆς φιλοσοφίας ζήτημα. οὐ ἀνάκαλον Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ·

Μοῖσα ἀνέηκέ με,

ἤγουν ἀνέστησε—καὶ Πίνδαρος, ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ περίγραμμα μουσοποιὸς, λέγει [s. infra p. 152. clx.]

μαντεύου Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

(Idem. p. 21. 14. ὡς δὲ Ἀντείδης Πινδαρικῶς κατὰ διάστασιν Δωρικὴν ἐστι, θαλοῦσιν οἱ θαλαμοί. ad Pyth. xi. 47. et al.—p. 25. 4. χρυσοῦς Ἀπόλλων—διὰ τὸ καὶ τὸ μόναλλον χρυσοῦ ἅλιον παρὰ τοῖς θαλαμίοις ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ στολὴν τὸν ἥλιον, καὶ ἑτέρῳ τῶν θαλαμόνων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φέρεται. Similia p. 1401. 30.—p. 25. 11. quod σπάνιον pro σπάνιον.—p. 32. 14. καὶ τὸ φασὶ Δωριεῖς παρὰ Πινδάρῳ pro φησί.)

Iterum p. 179. 14. Rom. (p. 339. Polit.) Πίνδαρος φησὶν,

ὅτι ἀνέηκέ με ἡ Μοῖσα,

ἤγουν ἀνέστησεν. et ὁ Πίνδαρος στρατόν φησι πεφιλῶν Pyth. vi. 11.

CXXXVI. (p. 94. cxix.)

Idem. p. 75. (?) ἴσως καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἰσχὺν ἴλαιον, ἐξ οὗ τινες ἰλαιοῦν τε, ὡσὰν παρὰ Πινδάρῳ. Verbo ἰλαιοῦσθαι usus etiam Sophocles ap. Hesych. h. v.

CXXXVII.

Idem p. 128. l. 9. ab extr. καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάκολος, κοινῶς διαβολεύς.—pag. 1406. 14. καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ δεδόλωμαι ἔνθρωπος.

Digitized by Google

CXXXVIII. (p. 87. xcv.)

Aristophanes grammaticus ap. *Eustath.* ad Iliad. λ. p. 877. 55. εἶτα φησὶν, ὅτι καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόσφατα παλαῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λίγων πρόσφατον τρέφειν. οὕτω δέ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου φησί. Iterum h. l. respicit p. 1649. 5.

CXXXIX. (p. 94. cxviii.)

Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1221. 35. ἕτεροι δὲ τὰ, ἄλλως, ποσὶν κατὰ διαφορὰν εἶδους, ὡς τῷ γίνει μὲν ἐχθέων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων, τῷ δὲ εἴδει διαφερόντων· διὸ, φασὶ, καὶ Πίνδαρος ἐχθὺν πασιδόφαγον τὸ κῆτος φησί.

CXL.

Idem ad Odyss. pag. 1430. 61. καὶ ἀργῶντες παῦροι, παρὰ Πινδάρῳ. Itidem pag. 1286. 3. cf. ad Hesych. in ἀργαίνων. [Hoc pertinet ad Olymp. xiii. 99. Herm.]

CXLI. (p. 83. lxxix.)

Idem p. 1657. 12. ὅστις καὶ οἱ δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γινόμενοι

φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

κατὰ Πίνδαρον.

CXLII. (p. 101. cxlv.)

Idem pag. 1917. 39. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ἐν ἐπιγράμμασι Πινδάρου περὶ τοῦ Πανὸς τὸ

νομίων λησάμενος δονάκων,

ἤγουν ἐπιλαθόμενος τῆς σύριγγος. Sumtum est fragmentum ex Epigrammate *Antipatri* Anthol. iv. p. 506. ed. Wech. Analect. ii. 19.

(Ex Epiniciis multa sunt loca laudata, quæ videre licet in Catalogo auctorum ab Eustathio laudatorum in Fabric. B. Gr. tom. i.)

CXLIII.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 467. Sicilia Τρινακρίη—εἰρηται Τρινακρίας, ἤ ἐστι, τρία ἔχουσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ Δυσήφρων (v. 986.) τρίδειρον νῆσον λίγυ αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλάχινα.

CXLIV. (p. 95. cxxiii.)

Auctor vitæ Homeri in *Galei* Opusc. myth. p. 283. Ὅμηρον φασὶν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. Schn. Ejiciendum est Χῖόν τε καὶ, quod jam monuit Wassenb. ad Iliad. α. p. 9.

CXLV. (p. 88. xcvi.)

Schol. Æschyli ad Choephor. 323. πορὲς μαλερὰ γοᾶσθαι] ἡ γοᾶσθαι συνίζησις, ὡς καὶ ὁ περιμνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ. Forte Schol. lectorem

Digitized by Google

monere volebat de singulari vocis κρημνὸς usu, quem Pindarus frequentaverit. Eam enim pro præruptis litorum riparumque marginibus positam reperimus a Lyrico Ol. iii. 39. ζαθέων ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. Iteram Pyth. iii. 60. παρὰ Βορεΐδαις κρημνοῦσιν ἥπειρος παρθένος. Eadem ratione explicandus videtur κρημνὸς θαλάσσης ἴσχαιος supra in Fragm. lxxxiv. p. 78. (xii. 58.) quem locum ibi carpebat Aristides, nescio quam recte. cf. etiam Isthm. iv. 96. βαθυκρήμνου ἁλός. et Nem. ix. 95. βαθυκρήμνοισιν ἀκταῖς Ἑλίκου.

CXLVI. (p. 72. lii.)

Schol. Æschyli ad Eumenid. v. 2. πρωτόμαντιν Θέμιν. Πίνδαρος φησὶ περὶ βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. διὰ καὶ παρεκαθῆσθαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. Fabulam eadem satis obscuris verbis indigitare videtur *Euripides* Iphig. in Tauris v. 1260. sqq.

CXLVII. (p. 72. li.)

Idem ad Eumenid. v. 11. de Apolline, qui, Delo Delphos proficiscens, deverterat Athenas, illinc vero Delphos adierat: χαριζόμενος Ἀθηναίοις, κατακχθῆναί φασιν (*Æschylus*) αὐτὸν ὑπὸν Ἀπόλλωνα, κρίναντα τὴν στρατομαχὴν (στρατομαχὴν) αὐτῷ ὦναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ὑπὸ Ταυάγρας τῆς Βοιωτίας.

Ephorus ap. Strab. ix. p. 646. καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ὑπέστησα ἀμεριῶν τοὺς ἀνθρώπους—ἐξ Ἀθηνῶν ἱερασθέντα ὑπὸ Δελφοὺς παύσαν εἶναι τὸν θεὸν, ἢ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθαΐδα πέμπουσι. γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπέας, Τιτυὸν καταλῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον.

CXLVIII. (p. 75. lxi.)

Schol. Apollonii ad Argonaut. i. 61. ὁ δὲ Ἀπολλάπιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος·

Ὁ δὲ χλωρῇς ἐλάτῃσι τυπεὶς
ὤρτο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

Cod. Reg. no. 2727. in Scholiaste habet: τυπεὶς ὤρτο· ἐς χθόνα, reliquis omissis. *Plutarch.* Comp. Stoicor. et Poet. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Καινεὺς εἰθύνων ὑπέχειν ἀνθρώπου ἄβλητος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς σῶμα πλασσόμενος, ὕστα παναθὴς ἄνεργος ὑπὸ γῆν

σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ὁ δὲ Στησιμβρότου Διονύσου, ὅστις ἐξ ἐδαφωνεύσας ὕλης, ὑπ' αὐτῶν, τῆς ἀπαθείας, κεχαλκευμένος, οὐκ ἄνεργός ἐστι—(de his v. ad Fragm. e Scoliis ii. p. 11.) καὶ ὁ μὲν Πινδάρου Καινεὺς βαλλόμενος οὐ πεπόνθεναι.—De fabula cf. etiam Schol. brev. ad Iliad. μ. 264. Observ. Misc. x. p. 380. Eustath. ad Homer. p. 101. (t. i. p. 200. ed. Polit.) Hic vero Pindari locus satis firmum nobis argumentum suppeditat, quo demonstrari possit, auctorem Orphicorum Argonauticorum ad sequiorem ætatem pertinere, in quibus eadem de Cæneo leguntur, quæ Scholiastes Apollonii et Plutarchus a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent. Quodsi vero carmina illa Orphica tum ætatis prodita exstabant et legebantur:

Digitized by Google

quidni Scholiastes Apollonii potius Apollonium sua ex Orphicis duxisse posuisset, cuive Orphici obiter tamen mentionem injecisset? Nec prætercundum hic est, quod nuper in Epistola ad Heynium a Dav. Ruhnkenio posltum repori (Virgilii t. iv. p. 237.), in Indice eorum scriptorum, quorum testimonia in Scholiis Apollonii afferuntur, nullum occurrere, qui non Augusti et Tiberii ætate superior sit. Locus Orphicorum Argonauticorum est v. 168. seqq.

ἦ ῥα νιὸς Καινῆος ἀφίκετο, τόν ῥά τε φασὶ
μυγόμενον Δαπίθας ὑπὸ Κενταύροιο δαμῆναι,
Θυιόμενον σπέσσαισι τανυφλοίοις τ' ἰλάσκειν
καὶ ἱ ἀναλῦσαι, καὶ ἀκαμπέα γούνατ' ἰκοῦσαι,
ζωὸν σ' ἐν φθιμένοισι μελεῖν ὑπὸ πένθεα γαίης.

Voces ἦ νιὸς initio corruptæ sunt; sed quomodo corrigendæ sint, mihi nondum liquet. Schn. (f. καὶ νίὸς Καινῆος. Coronus.)

CXLIX. (p. 76. lxii.)

Idem ad i. 411. Ἀλσωνὶς, πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.

CL. (p. 77. xliii.)

Idem ad ii. 479. ex Charone Lampsacene refert narrationem de *Rhœco*, quam habet etiam cum multa lectionis varietate Etymol. M. v. Ἀμαδρυάδες. cf. Schol. Theocriti ad Idyll. iii. 13. et Tzetz. ad Lycophr. v. 480. Deinde vero addit Schol. Apollonii: καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ Νυμφῶν τοιαύτην λόγον·

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *.

Hinc *Plutarch.* Erotic. (p. 593. B.) p. 757. F. Δρυάδες

ἴσον δένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *.

Iterum de Defect. Oracul. p. 415. D. Πίνδαρος ὅτι τὰς Νύμφας ζῇν

ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχούσας,

διὸ καὶ παλιὸν αὐτὰς Ἀμαδρυάδας. Ex narratione antecedenti de Rhœco facile patet, explicandum esse locum, quem *Fr. Schmid.* ex *Plutarchi* Quæst. Natural. nr. 36. retulit latine:

Tu parva molitus favorum, perfidum
Quæ puniens Rhœcum stimulo pupugisti eum.

Disputat Plutarchus, quare apes impudicos præcipue petant; sed verba græca deficiunt in vulgatis editionibus Plutarchi ad finem; nec latina habemus, nisi in

[* Heynius adscripsit λαχοῦσαι.]

Digitized by Google

Gyberti Longolii versione, qui postremas quaestiones ex libro Mediceo transtulisse dicitur. Iade igitur Er. Schmid. fragmentum hoc duxisse videtur. Neque enim adhuc librum illum rarissimum videre mihi contigit.

CLI. (p. 98. cxxxiii.)

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 210. de Lynceo: *τοιοῦτον δὲ ἐξυπνίσασος ἦν, ὡς καὶ δι' ἰλάτης Διὸν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, ὡς φησι* Πίνδαρος. Eadem habet Suidas v. *Αυγείας*. Dubitat summus Hemsterhusius ad h. l. p. 68. an referenda sit annotatio ad Nem. x. 115.

Ἀπὸ Ταϋγέτου σκιδαν-
γάζων Διὸν Αυγειὸς δρυὸς ἐν σκιλίχυι.

Equidem persuasum mihi habeo, verbum *δολοφονήσαντα*, in quo vir summus adhaesit, a Scholii auctore esse, adeoque ipsum illum Pindari locum paullo ante allatum respici. Quare aliud ad hunc numerum referendum est fragmentum, quod indigitat Hyginus fab. 37. de Argo nave: *Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesiae oppido, cui Demetrias est nomen.*

CLII. (p. 85. lxxxviii.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 223. ubi Socrates loquitur:

Τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε;

ἰλίγγιον δὲ Σωκράτης τὸν ὄψιν Σιληνῷ παρεμφαίνειν· σιμὸς γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ ὄνον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σιληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλιγόμενον παραγαγὼν τὸν Σιληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιοῦτον αὐτῷ περιέθηκε λόγον·

Ὦ τάλας ἐφήμερε, νήπιε,
βάζεις μοι χρήματα διακομπῶν.

Ita enim hunc locum integriorem, quam in editis exstat, ubi est *βαδίζεις—διακομπεῖσθαι*, servavit Suidas in voce *ὦ 'φήμερε*. Schn. Forte fabulae de Marsya et Olympo, de Sileno et Mida, e Pindaro fuere deductae: v. c. apud Philostr. Imag. i. 20. 21. 22. Versus sic constituit Herm.

ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε, βά-
ζεις μοι χρήματα διακομπέων.

CLIII. (p. 97. cxxxi.)

Scholiastes ad *Aristophanis* Equites 623. 4.

Ὁ δ' ἅρ' ἰλασίζων' ἀναμίγνυσι ἴσην
περιστιχόμενος ἔριδι παντὸς ἰσχύν.

τὸ δὲ ἰλασίζοντα παρὰ τὰ ἐν τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. Auctius hoc scholium in codice suo legerat Suidas, qui sub voce *ἰλασίζοντα* docet: *Ἀριστοφάνης ἐν τῆς ἀρχῆς Πινδάρου·*

Digitized by Google

ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας,

ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε. Sed fallitur Suidas in eo, quod ἐλασίβροντε Pindaro tribuit, in quo sine dubio ἐλασίζοντα lectum fuit. Similiter Olymp. iv. ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς.

CLIV. (p. 97. cxxii.)

Scholiastes ad *Aristoph.* Acharn. v. 61. Ἴδιόν μὲν βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ τὸν Σπαρτιατῶν τύραννον. Etiam hunc locum exscripsit Suidas in v. βασιλεύς. Nescio an hæc observatio commode ad locum aliquem carminum residuorum possit referri, ut Pyth. i. 116.

CLV. (p. 86. xc.)

Schol. Aristoph. ad Vespas 307. sqq.

—— πόθεν οὖν-
σάμεθ' ἔρεσθον; ἴσχυς ἐλ-
πίδα χρυσοῦν σῦκον ὠθεῖν, ἢ
πόρον Ἑλλὰς ἱερόν;

ὧν πόρον τὸν παρισμὸν φησιν. ἐκπίπτειν δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν·

παυδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰς πόρον ἱερόν.

quem locum aliis restituendum relinquo.

CLVI. (p. 86. xci.)

Schol. Euripidis ad Oresten 1621. ἐκτίσεν τ' Ἄργους πύλας] οἰκήτορας· ταυτόν ἐστι καὶ τὸ οὐδὲ ἐκτίσεν παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐκτισεν. ἐκτισθῆς ap. Homer.

Idem ad Phœniss. 689. ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ ἐκτίσεν οὐδὲ παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐκτισεν. In Scholiis ad Pindari Pyth. ii. 31. male legitur: ἐκτίσεν υἱὸς τοῦ ἐν ἄρει στιβαμένου (pro ὑός.)

CLVII. (p. 93. cxvii.)

Proclus ad Hesiodum p. 103. a. ubi explicat ἀκάνατοι ἐστοξῶντο, hunc habet: Ὁ δὲ Πλούταρχος ἐξηγήσατο τὴν αἰτίαν, λίγων ἴσως τι ἀναβιῶναι δύνασθαι τὰ ξύλα· τοῦτο καὶ Πίνδαρος οὕτω καλεῖν φησὶ τοῦ χρυσοῦ λίγοντα·

Κεῖνον οὐ στὴς, οὐ κὶς δάμναται.

ὡς ἄσηπτον. Codd. Paris. omnes, quod Gœttingæ testatus mihi est cel. *Köhlerus*, habent h. l. κίνον στὴς οὐ κὶς, unde vulgatum κεῖνο στὴς οὐ κὶς correximus. Ecce vero *Scholiasten Pindari*, qui ad Pyth. iv. 408. ex *Sapphone* laudat:

ἔστι Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ στὴς οὐδὲ κὶς
δάμνᾳ.

Digitized by Google

Unde necesse est, alterutrum in auctoritate hac adhibenda memoria falsus fuerit; quem quidem errorem in Plutarchum cadere posse vix credo. Potuit etiam locus Scholiastae Pindarici librariorum negligentia mutilari atque corrumpi. Equidem Wolfii diligentiam hic desidero. SCHN. Pleniorem Sapphus locum v. in Schol. Pind. l. c. quem jam Valken. attigerat ad Ammon. p. 102.

CLVIII. (p. 92. cxii.)

Auctor brevium Scholiorum ad Iliad. *a.* 435. [v. ibi Schol. Ven. et Eust. p. 817. 28.] Ῥῆσος γέγονε μὲν ἦν Θρᾴξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς ἄλλοις, ὅτως Τρωσὶ συμμαχήσῃ· καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν. Διόπερ δ' Ἥρα παρὰ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. παπιλιωθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐκπέμπει πρὸς ἐκείνην· ἐκστάντες δὲ ἐκείνοι παραμίγνυνται τῷ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος. Fabulam varietatem doctissime explicat summus ille *Rachet de Mezirius* Comment. sur les Epitres d'Ovide tom. i. pag. 95.

CLIX. (p. 92. cxiii.)

Idem ad Iliad. φ. 194. [v. ibi Schol. Ven.] Ἡρακλῆς εἰς Ἅιδου καταλθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνίστυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, καὶ, διαθέσεως γήμας τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐκατελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν ποταμὸν, διεπάλαιεν αὐτῷ παίρων μορφὴν ἔχοντι, οὗ καὶ ἀποστάντος τὸ ἕτερον τῶν κεράτων, ἤλασε τὴν παρθένον. Φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῶον παρ' Ἀμαλθείᾳ τῇ Ὠκεανοῦ κόρῃ λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι Ἀχελῶος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖσθαι. Ἱστορεῖ Πίνδαρος.

CLX.

Schol. Ven. A. ad Iliad. *a.* 1. καὶ Πίνδαρος·

μαντεύου Μοῦσα.

v. sup. CXXXV.

CLXI.

Schol. Lips. ad Iliad. β. 367. γνώσεαι δ', εἰ καὶ ψευσείῃ. λείπει τὸ βουλῇ. ὡς Πίνδαρος. et ad ζ. 24. σπένων δὲ ἡ γαίαονε μάτηρ. σπένων ὡς λόγιον. τὸ γὰρ πέρσαι παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ. ut sit Σπονίης.

CLXII.

Schol. A. B. Lips. ad Iliad. Ψ. 368. Pindarum laudant, quod centum capita Cerbero tribuerat.

CLXIII.

Schol. Ven. B. ad Iliad. *a.* 137. μάρψω δ' ἐξείης. ταχέως, χερσὶ συλλήψομαι. μάρπτω γὰρ ἡ χεὶρ, κατὰ Πίνδαρον. ἔθεν καὶ ἐμαρψίς.

CLXIV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. ρ. 98. ὁ Πίνδαρος ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον

Digitized by Google
66568A

(excidit Διῒ) ὑποτρέσσας ἰαύλοσιν, ἰσίσας τὸν Διὸν καὶ τὸν φίλον Διῒ, δίδυμα Διοφιλῆ.

CLXV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. χ. 51. ἀναμάλλους. — κατὰ σύνθεσιν τοῦ ἴσους, ὡς τὸ τοξόμαλλος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ περίμαλλος.

CLXVI. [v. supra p. 38. vi.]

Porphyrius ad Iliad. α. 252. [v. Schol. Ven.]

κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε Διάλλοντα ἦβᾳ δυώδεκα, αὐτόν τε τρίτον. καὶ τετράτῳ αὐτὸς πεδάθη.

φασὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ. De Hercule insaniente puto dicta fuisse. Fuit τέκνα πέφνε et ἄβᾳ: *liberos xii. juventa florente occidit una cum decimo tertio; in decimo quarto autem coercitus fuit*, scil. ne amplius saeviret.

Loca ex Epiniciis citantur passim: ut Pyth. x. 93, 94. a Schol. Lips. ad Iliad. α. 469. Laudantur quoque Schol. Lips. a Schneidero ad Iliad. γ. 307. ε. 366. verbis non adscriptis.

CLXVII. (p. 93. cxvi.)

Schol. Pindari ad Olymp. ii. 16. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι οἱ Θέρωνος πρόγονοι ἐβάλοντο εἰς τὴν Γέλαν ναυῆραι, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τὸν Ἀκράγαντα ἀπὸ Ῥόδου, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει·

. . . . ἀν δὲ Ῥόδον κατῴκισθεν·
ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὕψη-
λὰν πόλιν ἀμφινέμονται·
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
εἵπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

(Est ex emendat. Hermanni εἵπετο pro ἵπτετο.)

CLXVIII. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. viii. 64. Ἰσθμὸν πανσίπους] ἱστέρηές ἐστι πρὸς τὰ Θηλυκά, ὡς τὸ Εὐδίνᾳ Ταρταρίᾳ. ὡς καὶ νῦν· τῇ Ἰσθμῇ. Sed locus hic corruptus esse videtur. Respexit enim Scholiastes ad Pyth. i. 29. ubi in αἰνῇ Ταρτάρᾳ legitur.

CLXIX. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. x. 17. ubi legebat: πέμπει γὰρ ἡ τραχεῖα πόλις Ἀκραγάς. hunc tradit: τραχεῖα δὲ εἰκότως ἂν λέγοιτο λοφώδης οὖσα καὶ ἱστηλαστίδιος· αὐτὴ γάρ φησιν·

. . . . . οἵτ' ἀργίλοφον
πὰρ Ζεφύροιο κολώναν.

Digitized by Google

CLXX. (p. 103. cxlviii.)

Idem ad Ol. x. 58. *νόσημα βρίχουσι πολλῷ νιφάδι*] *τὸ βρίχουσι ἀντὶ τοῦ καταχιονοῦσι φασί· συνίδωσι γὰρ τὸ βρίχεσθαι ἀντὶ τοῦ συκοῦσθαι εἴδησι· καὶ ἀλλαχόσε*

μησὶ γὰρ βρεχέσθω.

τινὲς δὲ οὕτως, ἀκρόντισε νιφάδι τῇ περὶ τὸν Οἰνόμαον ἀδελφῇ. Eodem modo poeta utitur verbo hoc Isthm. v. 65. *ἀλλ' ὅμως παύχημα παντάρκεϊ συγῇ.* In ipso Scholio latet nescio quæ lectionis varietas, quam tamen animi conjectura investigare atque assequi nondum potui. Requiritur enim pro vulgato *νιφάδι* verbum aliquod græcum, quod grammaticus subjecto altero *ἀδελφῇ* interpretatus est. SCHW. *νιφάδα* tropice acceptum per *ἀδελφῇ* interpretati erant.

CLXXI. (p. 86. xcii.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. 31. ubi docet, *κείλεσ* pro *πιθησεῖ, συνίδῃ*, poni, locum Pindari affert:

ἔνθα ποιμένες κτιλεύον-
ται κάπρων τε λεόντων τε.

in quo *κτιλεύεσθαι* per *πιθησεύεσθαι* explicat. cf. *Observ. Misc. Nov.* i. p. 87. (an *πεύθεται*?)

CLXXII. (p. 103. cxlix.)

Idem ad Pyth. ii. 128. l. *Αἰολίδεσσι δὲ χορδαῖς ἄγων Βακχίας*· *ἐκιθάρισε γὰρ ὁ Πίνδαρος· ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς πιθαρῳδοί. τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ*

Αἰολεὺς ἔβαινε
Δωρίας κέλευθον ὑμνῶν.

Forte legendum: *Δωρίων* vel *Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.*

CLXXIII. (p. 103. cl.)

Idem ad Pyth. iv. 4. *δόκησε καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγων*· (*Δακεδαι*) *ἐτίμησε γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προκηγέτους·*

--- Δελφοὶ θεμιστῶν
ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

CLXXIV. (p. 104. cli.)

Grammaticus vetus apud *Scholiast.* ad Pyth. iv. 25. *εἰώθασι δὲ οἱ περὶ τὸν Πίνδαρον συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν Ἡρώων ὀνόματα διασπουδάζοντες. οἷον·*

εὐάρματε, χρυσοχίτων,
ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

τὸ μὲν εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς Ἡρωΐδος.

Digitized by Google

CLXXV. (p. 104. cliii.)

Scholiastes ad Pyth. iv. 106. *Ὅτι δὲ τὰς περὶ τὰ Θεῖα μέσους καὶ Μελίσσους φασὶν, ἐκφαίνει ὁ αὐτὸς φάσκων·*

ταῖς ἱεραῖς Μελίσσας τέρπεται.

Ad hunc vero locum referenda sunt, quæ *Didymus* ap. *Lactantium* de falsa relig. i. c. 55. §. 13. tradit: *Didymus in libris* Ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait, Melissea, Cretensium regem, primum diis sacrificasse, ac ritus novos sacrorumque pompas introduxisse. Hujus duas fuisse filias, Amaltheam et Melissam, quæ Jovem puerum lacte caprino ac melle nutrierunt; unde poetica illa fabula originem sumsit, advolasse apes, atque os pueri melle complesse. Melissam vero a patre primam sacerdotem Matri magnæ constitutam; unde adhuc ejusdem Matris antistites Melissæ nuncupantur. Sive igitur a Melisseo, ut Didymus tradidit, colendorum deorum ritus effluxit, sive ab ipso quoque Jove, ut Euhemerus tradit, de tempore tamen constat, quando dii coli cœperint.* Cfr. ad hunc Lactantii locum *Porphyrii* Quæst. Homeric. ubi est: *καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας Θεᾶς μέσους, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτοῦν* (Theocrit. xv. 94.) *σιλάνην τε οὖσαν γινέσθαι περιττάνην Μίλισσαν ἐκάλουν.* Iterum *Porphyrius* de antro Nymphar. pag. 261. *Hesych. μητροπόλους τὰς πάλαι Μελίσσους.* Idem: *Μίλισσαι αἱ τῆς Δήμητρος μαντεῖδες.* Cf. Schol. ad Euripid. Hippolyt. v. 77. Schol. ad Pind. Pyth. iv. 106. Spanh. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 110.

CLXXVI. (p. 104. cliii.)

Idem ad Pyth. iv. 207. *ἰστορέων δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππων παλαιὰ αὐτούς·*

—— λευκίπ-
πων Μυκηναίων προφᾶται.

Idem ad v. 313. monet, Pindarum alibi Orpheum non Apollinis, ut fecit Pyth. iv. 313., sed Œagri fil. tradidisse.

CLXXVII. (p. 104. cliv.)

Idem ad Pyth. viii. 53. *αὖξον δὲ πάτραν Μιδυλλᾶν*] *φασὶν ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλλᾶν ἀπὸ Μιδύλου πρεγόνου ἐπιθέτου γενομένου. καὶ ἐν Ἄλλοις αὐτός·*

Μιδυλίδου δ' αὐτῷ γέννα.

(Hermanno *γενὰ* scribendum videtur.)

CLXXVIII. (p. 105. clv.)

Idem ad Pyth. viii. 77. *Ὅτι Ἄβας ὁ Λυγκέως, πατὴρ Ταλαοῦ, ἐξ οὗ Ἀδραστος, φησὶ τὸ Ἄργος, ὕστερα μοναρχῆσαι τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἑτέρου δῆλον·*

— Σφαγὰς δὲ Δαναοῦ
παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Er. Schmid. in fragm. edidit *διάδοχον*. Schn. Tragici potius versus sunt. [Mihi certo lyrici esse videntur. Herm.]

Digitized by Google

CLXXIX. (p. 105. clvi.)

Erasmus in Chiliad. i. Cent. 10. Adag. 73. ait, Pindarum alicubi *ἀφθόγγους γάμους* dixisse *nuptias clandestinas*, in quibus non decantatur Hymenaeus; quem locum etiam *Er. Schmid.* securus in fragmenta sua retulit. Ego tamen nondum reperire potui, quinam veterum scriptorum *βάσις* hanc ex Pindaro laudaverit; verum imposuisse videtur Erasmo memoria, quod olim legerat in Scholiis ad Pindarum Nemeae. iii. 60. de amore Pelei in Thetin: *περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησὶν ἐν Τρωΐλῳ*

Ἴγημεν ὡς ἴγημεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ πανταμέρφῳ Θέτιδι συμπλακεὶς ποτε.

CLXXX. (p. 105. clviii.)

Pindari esse suspicor locum, quem habet Scholiastes ad Nem. vii. 89. sine auctoris nomine, quod fere ubique in locis Pindaricis laudandis omittit:

. . . . ὁ γὰρ ἐξ οἴ-
κου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

CLXXXI.

Schol. ad Nem. vii. 87. *Ἴλας διαδέχεται Πίνδαρος τὸν μετὰ συνέσεως τόλμαν*

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος
ἐσάωσεν.

si Pindari modo est: *audacia animosa et prudentia provida eum servavit.*

CLXXXII. (p. 105. clvii.)

Schol. ad Nem. vii. 103. *Εὐξενίδα*] *ὡς διά τινος Εὐξένου τῆς Ἴλας φρενῖτις ἀφηγουμένου, ὡς Κωτάδας καὶ Ἀλεάδας ἔλεγε παλαιὸν τινὰς Θετταλούς.* ubi legendum *Σκοτάδας*.

CLXXXIII.

Schol. ad Isthm. v. pr. *λέγει δὲ ἅμα τετελευτηκέναι τὸν Πυθέαν*

κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

CLXXXIV. (p. 92. ex.)

Schol. Sophoclis ad Œd. Tyr. v. 894. *εἰς τὸν Ἄλεσιν ναὸν*] *Ἄλεσις τόπος Δυσίας, Ἴλα δὲ λιμὴν ἐστιν Ἀχιλλέως. ἢ διὰ τῶν Σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος.* quae quidem verba foedis erroribus commaculata aliis expurganda lubens concedo. Videtur latere nomen *Φασέων*. v. Intpp. Strabonis ix. p. 646. Stephani Byz. voc. *Τίγνα* et v. *Ἄλεσις*.

CLXXXV.

Idem Argum. Ajacis: *περὶ δὲ τῆς ἁλώσεως, ὅτι μόνην αὐτὴν ἐφωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος.*

Digitized by Google

CLXXXVI. (p. 80. lxxi.)

Gellius Noct. Att. xx. 7. *Mira et prope adeo ridicula diversitas fabulæ apud Græcos deprehenditur super numero Niobæ filiorum. Nam Homerus pueros puellasque ejus bis senos dicit fuisse; Euripides [et Pindarus] bis septenos; Sappho bis novenos; Bacchylides et Pindarus bis denos; quidam alii scriptores tres fuisse solos dixerunt.* Liquet locum hunc esse depravatum; sed qua ratione sit emendandus, nec quæsivi, nec adeo operæ esse existimavi. *Ælianus* Var. Hist. xii. 36. de eadem re agens ait: Ἀλλὰ δίκα φασί, Μίμνερμος ἴλεως καὶ Πίνδαρος. Lasum vero Hermionensem memorat bis septenos Niobes filios numerare, *Pherecydis* aliorumque auctorum sententias exhibet præclarum scholium ad *Euripid.* Phœniss. 162.

CLXXXVII. (p. 80. lxxi.)

Tertullianus de corona militis c. 7. *Hercules nunc populum capite præfert; nunc oleastrum; nunc apium. Habes tragœdiam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat, interfecto Delphico dracone, lauream induisse, qua supplicem.* (Tragœdia Cerberi, si recte scribitur, significare debet tragœdiam aliquam, in qua Hercules ex inferis rediit, ut in Alcestide Euripidis, oleagineo corona redimitus.)

CLXXXVIII. (p. 99. cxl.)

Servius ad Virgil. Ge. i. 14. de Aristæo: *Hic, ut etiam Sallustius docet, post laniatum a canibus Actæonem filium matris instinctu Thebas reliquit, et Ceam insulam tenuit primo adhuc hominibus vacuam; post ea relicta cum Dædalo ad Sardiniam transitum fecit. Huic opinioni* PINDARUS *refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam* (Heins. legit *villam*) *coluisse. Nam apud Arcades pro Jove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari.* De Aristæo vide ipsum Pindarum Pyth. ix. 115. ibiq. Heyn. Magnam et rudem locorum molem congessit auctor *Dissertationis de Aristæo*, Gœttingæ 1774. editæ, qui saltem aliquam orationis latinæ laudem ea opera meruisse videtur.

CLXXXIX. (p. 100. cxli.)

Idem ad Ge. i. 16. *Pindarus Pana ex Penelope filium dicit, unde multi* etc. ubi in Mto. G. est: *Pana Pindarus ex Apolline et Penelope in Lyco monte editum scribit, qui a Lycone rege Arcadiæ Lycæus* (emendant *Lycæus*) *mons dictus.* Narrationis varietatem explicat *Bachet de Mezeriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide t. i. pag. 104.

Nescio an huc pertineat glossa, quam in *Etymologico Gudiano Mto* reperi: Ἀυκάων Λυκάονος. ὅτερα κόρων. υἱὸς Πανδάρου. Forte tamen respexit notum Homeri locum: *ἦ μάν νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;*

CXC. (p. 80. lxxi.)

Priscianus de metris comicis p. 13. l. 27. sqq. *Pindarus, teste Heliodoro* (f. *Hevoloro*), *ἀντίσεισιν, hoc est, convertit rhythmum iambicum hoc modo:*

Πετρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν ματαρκαπεῖν
ἀνδροφθόρον. οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

Digitized by Google

in secundo iambo pyrrhichum secundum et trochæum et quartum spondeum posuit. Idem:

Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

hic iambus in tertio trochæum habet, et in quarto spondeum. Idem:

Αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων.

hic quarto loco spondeum posuit. Idem:

Ἐν δ' ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοώας.

in hoc quoque iambo trochæum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem:

Δι' οὐδὲν προσαιτέων ἐφ' ἱτζάμεν ἐπί.

hic similiter in quarto loco spondeum habet. Itaque puto Horatium—Idem Heliodorus ostendit, Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse;

Νόμων ἀκούοντες θεοδμήτων κέλαδον.

Ecce in hoc iambo in fine tribrachyn posuit, qui nec concatenatus esse potest cum consequente, quippe in consonantem desinens. Alterum et quintum fragmentum equidem non extrico; in quarto suspicor esse legendum ἦν Οἰνέως. SCHN. Adscripsit Prisciani locum et de eo disputavit *Hermann.* de Metris p. 96. sqq.

Digitized by Google

ADDENDA

AD FRAGMENTA PINDARI;

PLERAQUE

A SCHNEIDERO V. C.

Ad p. 3. iii. Jure dubitat Schneiderus, an carmen aliquod Pindari in Glaucum pugilem extiterit. Non Pindari, sed Simonidis carmen nobile fuit, quod alii in Glaucum, alii in Scopam, alii in alios scriptum esse putarunt: v. Quinctil. Inst. Orat. xi. 2. 14. In Pindarum idem, quod Simonidi, tribuitur, perperam transfert Solin. c. i. p. 8. E.

Ad p. 4. Versus Pindari sic ordinat Tyrwhitt ad Strabon. p. 17.

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ
κτίστορ Αἴτνας.

Notavit Schneid. et p. 5. ad Schol. Aristoph. ἀκλεὴς δ' ἔβα, Brunckium ad e. l. suspicari, a Pindaro scriptum fuisse deinceps:

ἀκλεὲς δ' ἔβα
ζεῦγος ἡμιόνων ἄνευ ἅρματος.

Ad p. 8. Idem notavit, Scolion simile ap. Plutarch. in Erotico (p. 761. A. B.) emendatum ab Hadriano Junio Animadversa. iii. 7. ὦ παῖδες, ἢ Χαρίτων τι καὶ παιζόντων τι ἰλάχιτε ἰοδόλων, μὴ φθονεῖτε ἄρας ἀγαθοῖσιν ἑμοῖσιν. σὺν γὰρ ἀνδρὶ καὶ ἁ λυσιμελὴς Ἔρως ἐπὶ Χαλκιδίων θάλασ πόλισιν. Esse autem hanc Venerem Corinthiam Melænidem vel Melanidem dictam, ap. Pausan. ii. 2. 115. (quo nomine illa et alibi templa habuit.) Ab Medea templum extructum esse ferebatur: v. Plutarch. de malign. Herod. p. 871. B. Schol. Pind. Ol. xiii. 32. Est hoc illud templum opulentum, quod plures quam mille ἱεροδούλους aluit: v. Strabon. viii. p. 581. A. Quod feminarum sacrarum nomen etiam aliis in templis occur-

Digitized by Google

rit: in Inscriptionibus passim, v. Chandler. no. cl-clvi. improprie de Pythia in templo Delphico ap. Schol. Eurip. Phœn. 230.

Ad p. 14. Παρθένια. ubi excitatur locus Dionysii Halic. de Demosth. Ibi χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένια καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἔρωτα. ὅτι μὴ emendatum firmat codex Paris. a Capperonnerio collatus, qui reliqua sic legit: καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐρωτικὰ διατριβῆ παιδικαῖς. διαφαίνεται δὲ τῆς ἐρωτικῆς καὶ τοιαύτης ὑβρίσεως καὶ συμπότης ἀφροσύνης, ἀρχαῖον φιλάττουσα τῦπον.

p. 16. l. 9. Diversa esse carmina viderat quoque Wyttenbach. ap. Larcher. Herodote to. iv. p. 406.

p. 27. l. 6. ubi Canterus in Fragmentum ex Strabone intulit vocem ἀγχιστόκους. Recte; ex codice debuit petitum esse a Cantero. Nam et Cod. Mosqu. Strabonis ita exhibet. ἀλλὰ καινογενὴς (f. Καινογενὲς) ἑαυτὸν ἀδίνουσι θοῦς ἀγχιστόκους ἰκτίζουσιν. Pro σχίσιον ibi legitur σχοινῶν. Possunt defendi σχοινὰ χθόνια. Inseqq. ἀν δ' ἐπὶ πρόσω σχίζον πίτυραν ἀλμαιογενῆλιος πίονις. Ita ἀνίσχιζον πίονις πίτυραν ἐπὶ πρόσω, quod vix sanum; etsi τὸ πρόσω designare potest τὸ πάχυνον. Non magis præferendum ἔνθα τόσως—.

p. 30. vi. ad Aristidis locum videndus Tho. Canter. Var. Lect. ii. 22.

p. 41, 42. Ἀχαΐνι ἀμφί vel, ut in Apollonio Dyscolo legitur, ἀχαΐτιν ἀμφί. Rubnken. ad Hymn. in Cer. 496. scribendum censet ἀχαίνῳ ἀμφί. Duo alia exempla, quæ ex Herodiano in Diatriba p. 95. numerantur in Fragmentis Pindari, tam corrupta sunt, ut nihil intelligas.

p. 43. In loco Strabonis x. p. 719. nec Cod. Mosqu. ullam medelam suppeditat. Est in eo σχιστογενίας ἀοιδὰ, et σὺ μὲν κ. est χιμάιρᾳ, et μιγάλαι (forte μιγάλᾳ ad σὺ, vel μιγάλα sc. μᾶτερ). Mox firmatur ex eo ἐν δὲ καχλάζων. Jacobs in illa: Σὺ μὲν κανάχᾳ, etsi paullo audacius, sententiam bonam intulit sagaciter conjectando: σοὶ μὲν κανάχημα, μᾶτερ, πάρα μιγαλοβόμων συμβάλων. ἐν δὲ καὶ χαλκέοισι κρόταλα αἰθομένα τε δαΐς ἀπὸ ξανθᾶς πτίσας.

p. 45. ad Dithyr. x. add. Plutarch. Lacon. Apophth. Divers. p. 232. E.

p. 59. xxx. add. loc. Plutarchi Amator. p. 763. C.

p. 63. ad fragment. ex Plutarch. de frat. amore p. 483. κλῦθι, Ἄλαλὰ, spectat alter locus de Gloria Athen. p. 349. C.

p. 72. lxi. Fragmenti hujus ex Athenæi Excerpto ultimi duo versus leguntur quoque sine Pindari nomine ap. Eustath. ad Iliad. ω. p. 1367. 30.

p. 74. lxviii. Hephæstionis locum exscripsit una cum Pindari fragmento Plotius de metris p. 2663. Putsch.

p. 80. xc. ad Philostratum: qui de Nili fontibus laudat Pindarum. Scripserat *Porphyrius* περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν ap. Eudociam p. 364. ex Suida.

[Subjungam quoque aliquot Fragmenta nuper animadversa:

Nescio an ad Pindarum referendum sit, quod apud Didymum Alex. legitur de Trinit. dei lib. iii. c. 1. p. 320. ed Bonon. Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φωτεύει. ita enim est legendum pro ἀοιδὰ φωτεύει. carminis quoque suavitatem impertit. Priora ὁ τὰ πάντα τεύχων convenit cum laudatis e Clemente: Fragm. p. 84. lin. 21.

Digitized by Google

p. 50, 51. *κουφοτέρους* ἰλιγγ etiam apud Jo. Chrysostomum adv. oppugnat. vitæ monast. lib. iii. 10. t. i. Opp. p. 74. d. Montf. occurrit.

p. 63. in versu ex Plutarcho *μανίαι τι ἀλαλαί τι ἰφιτρόπιον* legit *μανίᾳ τι ἀλαλᾷ τι* Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 172.

Schol. Ven. Iliad. o. 137. *μάχψω — κυρίως χειρὶ συλλήψεται. μάχη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον. ἴδιον καὶ ἰδιαιρεῖς.*

ibid. v. 256. *καὶ Πίνδαρος "χρυσέοιο Ὀρφέως" φησί.*

Philodemus de Musica col. xxi. 8. Monim. Herculanens. t. i. p. 91. *καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἦφη "θύειν πνεύσεσθαι διθύραμβον" ὡς divino spiritu percitum facturum esse dithyrambum.*

Apollonius Dyscolus in Excerpt. Grammat. ad calc. Maittairii de Dialect. per Reiz. p. 428. *μιν. "Ιωνες διὰ τοῦ μ. Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσονται ἐπὶ πλήθους. ὅσσοι δὲ τρόπος ἐξευρέθη νιν.* (an ἐξευρέθησί νιν?) *Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις·*

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

Illud animo teneri velim, quoties a me in Notis ad Pindarum Fragmenta laudantur, numeros paginarum editionis prioris Schneideri esse intelligendos. *Ex Addendis.*]

[Quinctilianus x. 1. 109. de Cicerone: *non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat.*

Ad Fragment. p. 148. de Sileno cf. Creuzeri *Studien* ii. p. 293.

In Fragmenta Pindari Observationes Jacobsii in *Biblioth. d. alt. Litter. u. Kunst St.* 2. 1787. *Ex Schedis.*]

[Strabo lib. xv. p. 1038. B. *περὶ τῶν χιλιετῶν Τριετηρίων τὰ αὐτὰ λέγων Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

Dubitari potest an Pindari sit, quod idem Strabo ix. p. 633. B. affert, ubi Pindari, et obiter Alcæi mentione prægressa, ita scribit: *μυθεύονται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελαίνης, προφήτης τοῦ μάντείου, κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὃ φησιν εἶναι τριπέτρον ὁ αὐτὸς ποιητής· καί ποτε τὸν τριπέτρανον Πτῶον πευθμῶνα κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλίαις.* Codex ibi omnium antiquissimus:

. . . . . Πτῶον ὄρος ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ
. . . . . Καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτῶου κευθμῶ
. . . . . αἰ τὸν Τήνερον καλεῖ, ναοπόλιν μάντιν
. . . . . κλέα.

Nihil certe in his, quod Alcæum prodere videatur. Herm.]

Digitized by Google

I.

ORDO FRAGMENTORUM.

Τὰ Ἐπινίκια: in his

	ant. ed.	p.
I. Isthmionicæ, p. 1.		1
II. Epinicium in Diagoram Rhodium, p. 2.	-	2
III. - - in Glaucum Carystium, p. 3.	-	4
IV. - - in Alexandrum Amyntæ, ibid.	-	5
V. - - in Hieronem, p. 4.	-	7
Scolia: I. in sacro Xenophontis Corinthii, p. 8.	-	11
II. in Theoxenum Tenedium puerum, p. 11.	-	14
III. ad Thrasybulum, p. 13.	-	16
IV. - p. 14.	-	17
Parthenia, p. 14.	-	18
Threni I - VI. p. 17 - 22.	20 -	25
Hyporchemata I - VI. p. 22 - 25.	26 -	28
Prosodia in Delum I. II. p. 25, 26.	-	29
III. Delphis scriptum, p. 27.	-	31
IV. in Aphæam, p. 28.	-	32
V. VI. ibid.	-	ib.
Procemium in Sacadam, ibid	-	ib.
Hymni: I. in Ammonem, p. 29.	-	33
II. in Proserpinam, ibid.	-	ib.
III. in Apollinem, ibid	-	34
IV. in Pana, p. 30.	-	ib.
V - XI. p. 30 - 32.	35 -	37
Paanes: Delphis scriptus I. II. III. p. 32 - 34.	-	38
IV - VIII. p. 34, 35.	40,	41
Ἄσματα in Solis defectum, p. 35 - 38.	41 -	44
Encomia, p. 38.	44,	45
Dithyrambi I.—X. p. 40 - 44.	46 -	53.
Fragmenta, quæ *incerta* vocamus, quia incertum est, e quo carmine petita sint *, p. 47 - 105.	54 -	112

Addenda ad Fragmenta Pindari, p. 106 - 108.

* *Quod si Fragmenti in priore edit. lecti sedem quæsiveris in nova editione: videndum est, e quo scriptore illud petitum sit; tum in nova edit., quæ ad auctorum nomina secundum temporum, quibus vixerunt, ordinem digesta est, scriptoris nomen quærendum est, saltem ope Indicis, qui hic subjicitur.*

Digitized by Google

II.

INDEX AUCTORUM

E QUIBUS FRAGMENTA CONGESTA SUNT.

Ælianus Var. Hist. ix. 13. . . . p. 86. ciii.
xii. 36. . . ibid. et p. 104. clxxxvi.
xiii. 29. . . . p. 88. cxiii.
Hist. Anim. vii. 19. . . . p. 78. lxxxiv.
Æschines: Epist. iv. . . . p. 2. ii. et p. 46. x.
Ammonius in Θαύμαιος. . . . . p. 34. iv.
Antiatticista in Bekkeri Anecd. t. i. p. 80. . . . p. 32.
Antoninus Imp. ii. 13. . . . p. 51. v.
Apollodorus ii. 4. 2. . . . p. 53. viii.
Apollonius: Lexic. Homeric. in ξυνελάσας. . . p. 53. x.
Apollonius Dyscolus lib. ii. p. 158. . . . p. 1. i.
p. 180. . . . p. 69. liii.
lib. iii. p. 223. . p. 69. liii. et p. 42. iii.
p. 277. . . . p. 69. liii.
de pronom. p. 321. . . . p. 1. i.
in Excerpt. Vossii . . p. 1. ii. et p. 108.
Apostolius Prov. xiv. 88. . . . p. 81. xcii.
Aristides: Inc. lxxvii-lxxxvii.
To. i. In Jovem p. 8. . . p. 76. lxxvii.
p. 10. . . p. 77. lxxviii.
p. 14. . . . p. 77.
In Bacchum p. 29. . . . p. 15.
In Æsculapium p. 40. . . p. 30.
In Æteonei mort. p. 78. . p. 77. lxxix.
Or. fun. Alex. p. 88. . . p. 20.
Panath. p. 96. . . . p. 46.
Paneg. Cyz. p. 236. . . . p. 23.
In Puteum Æsculapii p. 255. . p. 77. lxxx.
To. ii. In Platon. Or. i. p. 29. . p. 78. lxxxii.
p. 52. . p. 48, 49. ii.
p. 106. . p. 77. lxxxi.
p. 125. c. Schol. . . p. 31. vii.
p. 172. c. Schol. . . p. 30. iv.
p. 188. . . . p. 64. xl.

Digitized by Google

Aristides: Inc. lxxvii-lxxxvii.
Tom. ii. in Platon. Or. ii. p. 256. . . p. 78. lxxxii.
p. 260. . . p. 78. lxxxiii.
p. 295. . . p. 30. vi.
p. 360. . . p. 78. lxxxiv.
de inconcinna orat. p. 378. . . p. 79. lxxxv.
Ibid. . . p. 79. lxxxvi.
p. 379. . . p. 30. iii.
in proditores myster. p. 403. . . p. 80. lxxxvii.
c. criminantes p. 416. . . . p. 23. i.
Aristodemi Commentar. in Pindar. . . . p. 72. lxii.
Aristophanes in Nub. 591. . . . p. 90. cxxvi.
in Pace 698. . . . p 62. xxxv.
in Avib. 925. 931. 937. . . . p. 4, 5. i.
in Equit. 1261. . . . p. 28. v.
in Acharn. 637. . . . p. 45. x.
Aristoteles Rhet. ii. 24. . . . . p. 15.
iii. 3. . . . . p. 48.
Artemidorus Oneirocrit. iv. p. 202, 3. . . p. 69. li.
Athenæus: Inc. liv-lxiv.
lib. i. p. 15. D. E. . . . p. 22
p. 19. . . . p. 46
p. 22. B. . . . p. 69. liv.
p. 24. D. . . . 70. lv
p. 28. A. . . . p. 6. ii.
lib. ii. p. 41. E. . . . p. 70. lvi.
lib. iv. p. 154. F. . . p. 70. lvii.
lib. v. p. 187. D. . . . p. 45.
p. 191. F. . . p. 70. lviii.
lib. vi. p. 248. D. . . . p. 70. lv.
lib. vii. p. 290. E. . . . p. 33. i.
p. 317. A. . . p. 67. xlviii.
lib. x. p. 411. C. . . . p. 70. lix.
p. 427. E. . . p. 14. iv.
p. 448. D. . . . p. 44
p. 455. C. . . . ibid.
lib. xi. p. 467. A. B. . . . p. 43
p. 476. B. . . p. 71. lx. et p. 76. lxxiii.
p. 480. C. . . . p. 13. iii.
lib. xii. p. 512. D. . . . p. 6. iii.
p. 513. C. . . p. 67. xlviii.
p. 546. B. . . . p. 73. lxiii.
lib. xiii. p. 561. B. . . . p. 12
p. 564. D. E. . . . ibid.
p. 573. C. E. . . p. 8. i. et p. 106
p. 601. C. D . . . p. 11. ii.
lib. xiv. p. 631. C. . . . p. 24. iv.
p. 635. B. D. . . . p. 7. iv.
p. 641. C. . . . p. 73. lxiv.

Digitized by Google

Athenæus: Inc. liv—lxiv.
lib. xv. p. 694. D. . . . p. 14. lv. et p. 16
Exc. Casaub. e lib. xi. . . . p. 72. lxi.
Ex Aristodemo: lib. xi. . . p. 72. lxii.
Choricius (add. Villois. Diatr. p. 20. Not.) . p. 77, 78. lxxxi.
Chrysippus ap. Marcianum . . . . p. 48
Chrysostomus adv. oppugn. vit. mon. iii. 10. . . . p. 107
Cicero ad Attic. xiii. 38. . . . p. 50. iv.
Clemens Alexandrinus: Inc. xciii - cii.
Cohort. p. 27. . . . p. 91. cxxix.
Pædag. iii. p. 295. (ed. Pott.) . . p. 85. ci.
p. 307. . . . p. 86. cii.
Strom. i. p. 345. . . . p. 82. xciii.
p. 365. . . . . p. 22
p. 377. . p. 83. xciv. et p. 74. lxiv.
p. 383. . . . p. 83. xcv.
p. 427. . . . p. 48. ii.
Strom. ii. p. 438. . . . ibid.
Strom. iii. p. 518. . . . p. 83. xcvi.
Strom. iv. p. 586. . . . p. 83. xcvii.
p. 640. . . . p. 20. iii.
Strom. v. p. 657. . . . p. 85. c.
p. 707. . . . p. 51. v.
p. 708. . . . p. 84. xcviii.
p. 709. . . . p. 85. c.
p. 710. . . . p. 56. xix.
p. 726. . . . p. 84. xcix.
Strom. vi. p. 731. 732. . . p. 85. c. et p. 74. lxvii.
p. 781. . . . p. 57. xxiii.
Didymus: ἐξήγησις Πινδαρικὴ . . . p. 102. clxxv.
Didymus Alex. de Trin. iii. 1. . . . p. 107
Dio Prusæus Chrysostomus To. i. Or. ii. p. 25. . p. 3. i.
Or. xii. p. 217. . p. 56. xix.
Or. xxxiii. p. 394. . . p. 40
Or. lxv. p. 645. . . p. 48
Diogenianus vii. 12. . . . . p. 82. xcii.
Dionysius Halicarnassensis:
de composit. verb. t. ii. Huds. p. 23. . . p. 43
p. 40. . . p. 50. iv.
p. 41. . p. 41. iii. et p. 162
de orator. antiq. p. 128. . . p. 53. ix.
de Demosth. p. 273. . . . p. 23
p. 292. . . . p. 4. iv.
p. 304. . . . p. 14. et p. 106
Draco de Pindari carminibus . . . p. 73. lxii.
Epistolæ Socraticæ p. 5. . . . p. 22. i.
Erotianus: in *alèr* . . . . p. 23. iii.
Etymologicum Magnum: Inc. cxx - cxxxi.
p. 60, 37. . . p. 89. cxx.

Digitized by Google

Etymologicum Magnum pag. 75, 43. . . p. 96. cl.
172, 8. . . p. 90. cxxi.
178, 10. . . - - cxxii.
200, 13. . . p. 18. i.
274, 50. . . p. 40.
277. 40. . . p. 90. cxxii.
384, extr. . . - - cxxiv.
404, 21. . . - - cxxv.
460, 38. . . p. 40. i.
504, 1. . . p. 90. cxxvi.
—— 29. . . p. 72. lx.
513, 19. . . p. 91. cxxvii.
517, 25. . . - - cxxviii.
566, 33. . . p. 74. lxix.
577, 15. . . p. 91. cxxix.
579, 3. . . p. 92. cxxx.
610. 45. . . p. 53. x.
675. 33. . . p. 44. viii.
709. 36. . . p. 35. vii.
806. 40. . . p. 92. cxxxi.
821. 52. . . p. 30. v.
882. 36. . . p. 71. lx.
916, 917. . . p. 72. lix.
Etymol. Reg. Paris. ἀίς . . p. 92. cxxxii.
Etymol. Askewianum . p. 53. x. et 90. cxxvi. et 91. cxxix.
Etymologicum Gudianum: Ἀθάμας . . . p. 1. i.
ἀθάμαντος . . . p. 40.
ἰξευτικὸς . . . p. 92. cxxxii.
παρειὰς . . . p. 90. cxxvi.
πίσος . . . p. 92. cxxxiii.
Ἀυσάων . . . p. 104. clxxxix.
φίλος . . . p. 91. cxxix.
ξυνοδίνας . . . p. 53. x.
ὠρύξαντο . . . p. 30. v.
Eusebius Præparat. Evang. xii. p. 602. . . p. 51. sq.
xiii. p. 672. . . ibid.
p. 394. . . p. 84. xcviii.
p 403. . . ibid.
xv. 5. . . p. 51. iv.
Eustathius in Iliad. (ed. Rom.) p. 9. 24. 39. et 40 . p. 93. cxxxv.
21. 14. . . ibid.
25. 4. et 11. . . ibid.
32. 14. . . ibid.
49. . . p. 53. xi.
52, 18. . . p. 69. liv.
75. . . p. 93. cxxxvi.
128. . . - cxxxvii.
179, 14 . . . p. 93. cxxxv.
270, 21. R. 204, 43. Bas. p. 54. xv.

Digitized by Google

Eustath. in Iliad. (ed. Rom.) p. 264. . . . p. 48. v.
311. . . . p. 55. xvi.
705. . . . p. 18.
817, 28. . . p. 99. clviii.
841. . . . p. 23. ii.
877, 55. . . p. 94. cxxxviii.
916, 39. 917, 63. . p. 72. lx.
994. . . . p. 63. xxxvi.
1057, 57. . . p. 35. vii.
1155. . . . p. 44. viii.
1164, 23. . . p. 28. v.
1221, 35. . . p. 94. cxxxix.
1238. . . . p. 93. cxxxi.
1286, 3. . . p. 94. cxl.
in Odysseam p. 1401, 30. . . . p. 93. cxxxv.
— 49. . . p. 74. lxiv. et 83. xciv.
1406, 14. . . p. 93. cxxxvii.
1430. 61. . . p. 94. cxl.
1490, 38. . . p. 70. lviii.
1602, 20. . . p. 69. liv.
1649, 5. . . p. 94. cxxxviii.
1657, 12. . . - - cxli.
1668, 7. . . p. 70. lvi.
1684. . . . p. 71. lix.
1689, 37. . . p. 33. i.
1707, 56. . . p. 33. i.
1715, 63. . . p. 1. iii.
1822, 5. . . p. 6. ii.
1917, 39. . . p. 94. cxlii.
in Dionys. Perieg. . . . p. 94. cxliii.
— — . . . p. 54. xii.
Galenus in Hippocr. de artic. . . . p. 33.
de pulsuum diff. . . . p. 75. lxx.
Sussor. . . . p. 42. iv. et p. 52. v.
Gellius N. A. xx. 7. . . p. 104. clxxxvi.
Gregorius Corinthius p. 51. . . p. 89, cxix.
Gregorius Nazianzenus Epist. ii. . . p. 6. i.
Orat. xx. . . p. 58. xxiv.
Harpocration: in Ἄλσος . . . p. 88. cvii.
αὐτόχθονες . . - - cviii.
ψαλτικήριον . . p. 44. vii.
Hephaestio: Inc. lxv-lxviii.
p. 46. . . p. 74. lxv. lxvi.
p. 51. . . p. 74. lxvii. et 85. c.
p. 52. . . p. 59. xxix. et 74. lxviii.
Herodianus grammaticus . . p. 74. lxix.
in Diatribe p. 95. . p. 107.
Herodotus iii. 38. . . . p. 71. i.
vii. 104. . . . ibid.

Digitized by Google

Hesychius in ἀγχιστῖνι . . . . . p. 58. xxvi.
ἀλαθεῖς . . . . . p. 88. cxiv.
ἀμυνεσίχυτον . . . . . p. 56. xix.
ἀχάονα γυάμφ . . . . . p. 88. cxv.
κατατέμνεσθαι . . . . . cxiv.
Himerius: Or. iii. 1. . . . . p. 29. iii.
Or. iv. 9. ad Ol. ii. 14. ἀρθόντλης.
Or. v. 3. ad Ol. i. 14.
Or. xiii. 7. . . . . p. 30. iii.
Or. xv. 2. . . . . p. 46. x.
Homeri vita auctor . . . . . p. 94. cxliv.
Hygimus fab. 37. . . . . p. 97. cli.
Astronom. ii. 34. . . . . p. 42. v.
Jamblichus Protrept. . . . . p. 51. v.
apud Stobæum . . . . . p. 48. ii.
Julianus: Epist. xix. . . . . p. 86. cvi.
xxiv. . . . . p. 7. v.
Justinus Martyr Coh. p. 25. B. ἱλαρὰς γαστρίφους ex Plat. . p. 50. iii.
Lactantius de falsa relig. i. 55. . . . . p. 102. clxxv.
Libanius: Epist. xxxiv. . . . . p. 86. civ.
cxliv. . . . . cv.
Orat. lxiii. . . . . p. 30. iv.
Libanius: Apolog. Socr. . . . . p. 45. x.
adv. Æschin. . . . . ibid.
Lucianus: Timon 41. . . . . p. 76. lxxvi.
de Saltat. 67. . . . . p. 67. xlviii.
Imag. 8. et 26. . . . . p. 76. lxxvi.
pro. Imag. 19. . . . . p. 3. iii. et 43. v.
Hippias 7. . . . . p. 76. lxxvi.
Gallus 7. . . . . ibid.
Icaromenipp. 27. . . . . p. 30. v.
Demosth. Encom. 10. . . . . p. 45. x.
11. . . . . p. 80. lxxxvi.
19. . . . . p. 39
Marcianus in Digestis . . . . . p. 48
Maximus Tyrius diss. xviii. . . . . p. 50. iv.
Meletius de nat. hom. . . . . p. 40. i. et 44. vi.
Menander rhetor . . . . . p. 22
Nicephorus Gregoras . . . . . p. 50. iii.
Onosander Strateg. xlii. . . . . p. 12.
Origenes in Cels. iii. p. 125. . . . . p. 87. cvii.
v. p. 255. . . . . p. 48
Palamedis Comment. in Pindarum . . . . p. 72. lxii.
Pausanias: Inc. lxxi - lxxv.
lib. i. c. 2. . . . . p. 75. lxxi.
c. 8. . . . . p. 46. x.
c. 14. . . . . p. 75. lxxii.
ii. c. 30. . . . . p. 28. iv.
iii. c. 25. pr. . . . . p. 36. et. p. 75. lxxiii.

Digitized by Google

Pausanias: Inc. lxxi - lxxv.
iv. c. 30. . . . . p. 60. xxxii.
v. c. 14. . . . . p. 76. lxxiv.
c. 22. . . . . ibid.
vii. c. 2. . . . p. 55. xvii. et p. 75. lxxi.
c. 26. . . . . p. 76. lxxv.
ix. c. 16. . . . . p. 29. i.
22. . . . . p. 35. vi.
23. . . . . p. 29. ii. iii.
30. . . . . p. 29.
x. c. 5. . . . . p. 33. i.
16. . . . . p. 34. iii.
24. . . . . p. 29. iii.
Philo de corrupt. mundi . . . . . p. 25. i.
et ap Euseb. . . . . p. 38
Philodemus de mus. . . . . p. 108
Philostratus: Vita Apollonii i. 25. . . . . p. 33. i.
vi. 11. . . . . ibid.
26. . . . . p. 81. xc.
Imag. i. 5. . . . . ibid.
ii. 12. . . . . p 45. x.
15. . . . . p. 35. vi.
24. . . . . p. 71. lix. et p. 81. xci.
27. . . . . p. 74. lxviii.
Epist. lxxii. . . . . p. 37, 38.
Photii biblioth. . . . . p. 81. xc.
Lexicon: in Ἥρως δεσμὸς . . . . p. 89. cxvii.
λέπας . . . . p. 9.
παλαισίστρας . . . . p. 44. vii.
Plato in Theæteto t. i. p. 173. . . . . p. 51. v.
in Euthydemo p. 304. . . . . p. 52. vi.
in Protagora p. 337. . . . . p. 46.
in Gorgia p. 484. et 488. . . . . p. 47. ii.
in Menone p. 76. . . . . p. 6.
p. 81. . . . . p. 21.
de Rep. i. p. 330. 331. . . . p. 22. et 49. iii.
ii. p. 365. . . . . p. 50. iv.
iii. p. 408. . . . . p. 52. vi.
de ll. iii. p. 690. . . . . p. 48.
iv. p. 714. . . . . ibid.
in Conviv. p. 196. . . . . ibid.
in Phædr. pr. . . . . p. 52. vi.
Plinius ii. 12. 9. . . . . p. 38.
Plutarchus: Inc. xix - l.
p. 13. in vita Thesei . . . p. 56. xx.
27. . . . . p. 75. lxxi.
35. . Romuli . . . p. 20. ii.
53. . Lycurgi . . . p. 56. xxi.
115. . Themistoclis . . . p. 62. xl.
315. . Marcelli . . . p. 57. xxii.

Digitized by Google

Plutarchus: Inc. xix - l.

p. 422. . Marii . . p. 57. xxiii.
523. . Niciæ . . p. 58. xxiv.
909. . Demetrii . . p. 48
Tom. ii. p. 17. C. de audiendis poetis . p. 18. i.
65. B. de discrim. adul. . p. 58. xxiv.
68. C. D. . . . - - xxv.
86. A. de profect. in virt. . p. 80. lxxxvi.
88. B. de util. ex inim. cap. . p. 58. xxvi.
91. A. . . . . p. 12. ii.
— E. . . . . p. 59. xxvii.
104. A. de consolat. ad Apollon. - - xxviii.
109. A. . . . . p. 34. ii.
116. D. . . . . p. 59. xxix.
120. C. . . . . p. 17. i. et 19. ii.
167. C. de superstit. . . p. 69. l.
— E. . . . p. 59. xxx.
232. E. Apophthegm. Lacon. . p. 107
318. A. de Fort. Rom. . p. 60. xxxi.
322. C. . . . - - xxxii.
347. F. de Glor. Athen. . p. 39
349. C. . . . p. 107
350. A. . . . p. 45. et p. 64. xl.
365. A. de Iside et Osiride . p. 60. xxxiii.
394. A. de E apud Delphos . p. 61. xxxiv.
397. A. de Pyth. orac. . p. 31. vi.
403. A. . . . . p. 62. xxxiv.
405. B. . . . - - xxxv.
413. C. de Orac. def. . p. 60. xxxiii.
415. D. . . . p. 96. cl.
417. C. . . . p. 62. xxxvi.
451. D. de virt. mor. . p. 63. xxxvii.
456. E. de cohib. ira . - - xxxviii.
457. B. . . . . p. 64. xxxix.
472. C. de tranquill. animi . p. 63. xxxvii.
477. B. . . . p. 50. iii.
480. B. C. de fratrum amore . p. 50. iii.
483. D. . . . p. 63. xxxvi.
550. A. de sera num. vindicta . p. 56. xix.
552. B. . . . p. 64. xl.
558. A. . . . p. 12. ii.
562. A. . . . p. 64. xli.
567. F. . . . p. 65. xlii.
602. E. de Exilio . - - xliii.
617. C. Quæst. Conv. i. 2. . p. 77. lxxviii.
618. B. . . . p. 56. xix.
623. B. . . . p. 63. xxxvi.
643. D. . . ii. 10. p. 66. xliv.
673. F. . . v. 3. . p. 60. xxxiii.

Digitized by Google

Plutarchus Tom. ii. p. 704. F. C. Quæst. Conv. vii. 5. p. 68. xlix.
705. F. 706. A. . . . p. 66. xlv.
706. D. E. . . . p. 62. xxxvi.
745. A. . . ix. 14. p. 60. xxxiii.
746. B. . . . . p. 69. l.
747. D. . . . 15. . . ibid.
748. A. B. . . . . p. 25. vi.
751. D. Amator. . . p. 69. l.
759. F. . . p. 60. xxxiii. et p. 96. cl.
761. A. B. . . . . p. 106
763. C. . . . . p. 107
780. C. ad Princip. indoct. . . p. 48
783. A. an seni ger. resp. . p. 66. xlvi.
787. B. . . . . p. 56. xxi.
789. E. . . . . ibid.
798. D. Præcepta ger. reip. . p. 66. xxvii.
807. C. . . . . p. 56. xix.
826. A. de monarchia . p. 80. lxxxvi.
867. C. de Herod. malign. . . p. 64. xl.
916. B. Quæst. nat. . p. 67. xlviii.
919. . . . p. 96. cl.
923. C. de facie in Luna . . p. 27
927. A. B. . . . p. 56. xix.
931. E. . . . p. 38
975. D. de sollert. animal. . p. 66. xlvi.
978. D. E. . . . p. 67. xlviii.
984. C. . . . . p. 68. xlix.
1007. B. Platon. Quæst. . - - l.
1030. A. de anima procreat. . p. 31. vi.
1057. D. de Stoic. rep. p. 12. 40. 95. cxlviii.
1065. F. adv. Stoic. . p. 56. xix.
1075. A. . . p. 59. xxx.
1102. E. non posse viv. sec. Epic. p. 61. xxxiv.
1130. C. de occulte viv. . . p. 18
1138. B. de Musica . p. 55. xviii.
1134. A. . . . p. 29. et 32
1136. C. . . . p. 35. viii.
—— E. . . . p. 14
1137. F. . . . p. 15
1140. F. . . . p. 7. iv.
Pollux iii. 17. . . . p. 80. lxxxviii.
Polybius iv. 31, 6. . . p. 52. vii.
Porphyrio ad Horat. . . . . p. 39
Porphyrius de Abstin. i. 36. . . p. 51. v.
iii. 16. . . p. 28. vi.
de fontibus Nili p. 364. . . p. 107
Priscianus lib. vi. p. 705. . . p. 78. lxxxiv.
de metris comicis . . p. 104. cxc.
Probus: ad Ge. i. recitat vs. 3. Ol. i.

Digitized by Google

Proclus. v. Schol. in Hesiod.
Chrestomath. . . . . p. 40
Quinctilianus Inst. Or. viii. 6. . . . p. 32. xi.
ix. 2. . . . . p. 106
x. 1. 109. . . . . p. 108.
Scholiastes Æschyli in Choeph. 323. . . p. 94. cxlv.
in Eumenides 2. . . . p. 95. cxlvi.
11. . . . cxlvii.
Scholiastes Apollonii Rhodii ad i. 61. . p. 12. et p. 95. cxlviii.
i. 752. . . . p. 28. vi.
411. . . p. 96. cxlix.
1084 et 1086. . . p. 35. vi.
ii. 479. . . . p. 96. cl.
iii. 1241. . . . p. 42. iv.
At Sch. 1242. spectat ad Pyth. iv. 246.
Scholiastes Arati in Phænom. 10. . . . p. 38.
282. . . . p. 81. xc.
Scholiastes Aristidis. v. Aristides.
Scholiastes Aristoph. ad Plut. 9. . . . . p. 32. x.
210. . . . . p. 97. cli.
Nub. 223. . . . . clii.
298. . . . . p. 45. x.
591. . . . . p. 90. cxvi.
Aves 925. 931. 937. . . p. 4. i. et p. 106.
Equ. 623. . . . p. 97. cliii.
1261. . . . . p. 28. v.
1326. . . . . p. 45. x.
Acharn. 61. . . . p. 98. cliv.
637. . . . . p. 45. x.
720. . . . . p. 15.
944. . . . . p. 89. cxix.
Scholiastes Aristoph. ad Vesp. 307. . . p. 98. clv.
Pac. 152. . . . . p. 89. cxix.
698. . . . p. 62. xxxv.
Scholiastes Euripidis ad Orestem 1621. . p. 98. clvi.
ad Hippol. 265. . . p. 59. xxix.
ad Phœniss. 398. . . p. 62. xxxv.
689. . . p. 98. clvi.
ad Medeam 476. . . . p. 44. vi.
Schol. in Hesiodum: Proclus p. 103. . p. 98. clvii.
Tzetza . . p. 98. cxviii. et p. 46. x.
Schol. brev. ad Homeri Iliad. α. 435. . p. 99. clviii.
σ. 234. . . . p. 38. vii.
φ. 194. . . . p. 99. clix.
Odyss. α. 3. . . . p. 26. ii.
Schol. Ven. A. ad Iliad. α. 1. . . . 99. clx.
A. B. Lips. Σ. 368. . . . clxii.
α. 435. . . . clviii.
A. B. λ. 227. . . . p. 23. ii.

Digitized by Google

Schol. Ven. etc. B. ε. 137. . . p. 99. clxiii. et p. 105.
A. ζ. 98. . . . p. 99. clxiv.
φ. 194. . . . clix.
χ. 51. . . . p. 100. clxv.
Lips. α. 469. . . . clxvi.
β. 367. . . . p. 35. clxi.
γ. 307. δ. 366. . . p. 100. clxvi.
ζ. 24. . . . p. 99. clxi.
ε. 252. . . . p. 100. clxvi.
Scholiastes Lycophronis 440. . . . p. 99. viii.
460. . . . p. 96. cl.
Scholiastes Pindari: Inc. clxvii-clxxxii.
Ol. i. 26. . . . p. 35. viii.
127. . . . p. 22. vi.
ii. 16. . . . p. 100. clxvii.
vi. 152. . . . p. 42. iv.
viii. 64. . . . p. 100. clxviii.
92. . . . p. 58. xxvi.
x. 17. . . . p. 100. clxix.
58. . . . p. 101. clxx.
xiii. 25. . . . p. 41. ii.
Pyth. ii. pr. . . . p. 45. xi.
31. . . p. 98. clvi. et 101. clxxi.
127. . . . p. 4. et p. 6. i.
128. . . . p. 101. clxxii.
iii. 139. . . . p. 15.
iv. 4. . . . p. 101. clxxiii.
25. . . . clxxiv.
106. . . . p. 102. clxxv.
207. . . . clxxvi.
288. . . . p. 32. viii.
313. . . . p. 102. clxxvi.
318. . . . p. 28. v.
408. . . . p. 98. clvii.
vii. 18. . . . p. 17.
viii. 53. . . . p. 102. clxxvii.
77. . . . clxxviii.
ix. 89. . . . p. 29. i.
160. . . . p. 58. xxvi.
xi. 5. . . . p. 34. iv.
xii. 45. . . . p. 35. viii.
Nem. ii. 16. . . . p. 44. viii.
77. . . . p. 91. cxxviii.
iii. 60. . . . p. 103. clxxix.
vii. 1. . . . p. 3. i. et p. 4. i.
87. . . . p. 103. clxxxii.
89. . . . clxxx.
94. . . . p. 27. iii. et p. 33.

Digitized by Google

Scholiastes Pindari: Nem. vii. 103. . . p. 103. clxxxii.
116. . . p. 32. ix.
ix. 35. . . p. 47.
x. 1. . . p. 40.
xi. pr. . . p. 36.
Isthm. v. pr. . . p. 103. clxxxiii.
Scholiastes Sophoclis ad Œdip. Tyr. 894. . . p. 103. clxxxiv.
Trachin. 175 . . p. 35. vii.
Argum. Ajacis . . p. 103. cxxxv.
Scholiastes Theocriti: i. 1. . . p. 15.
ii. 10. . . p. 15.
iii. 13. . . p. 96. ci.
v. 14. . . p. 15.
vii. 103. . . p. 25. v.
Seneca Nat. Qu. vi. 26. . . p. 27.
Servius ad Virgilii Ge. i. 14. . . p. 104. clxxxviii.
16. . . clxxxix.
Æn. x. 138. . . p. 33.
Sextus Empiricus . . p. 80. lxxxix.
Stephanus Byz. Ἀστέρες . . p. 87. cix.
Τιλφώσσα . . p. 50, xiv. et p. 87. cx.
Stobæus: Eclog. phys. iii. 19. . . p. 62. xxxv.
Serm. xliv. . . p. 48.
lix. . . p. 57. xxiii.
cxli. . . p. 21. iv.
clxvii. . . p. 23. ii.
ccxi. . . p. 87. cxi.
ccxxiv. . . p. 52. vii.
ccxlix. . . p. 22. v.
cclvi. . . p. 87. cxii.
cclxii. . . p. 88. cxiii.
Strabo iii. p. 232. . . p. 54. xi.
258. 260. . . p. 54. xii.
vi. p 412. . . p. 5, 6. 106.
416. A. . . p. 76. lxxiv.
vii. p. 494. C. 495. A. . . p. 42. iv.
505. . . p. 35. vii.
506. . . p. 54. xiii.
ix. p. 620. . . p. 42. v.
630. . . p. 54. xiv. et p. 87. cx.
632. . . p. 54. xv.
633. . . p. 108.
642, 643. . . p. 54. iii.
646. . . p. 95. cxlvii.
659. . . p. 55. xvi.
x. p. 719. A. B. . . p. 43. vi. et p. 107.
742. 3. . . p. 26. ii.
xii. p. 819. . . p. 55. xvi.
xiii. p. 930. . . p. 7. v.

Digitized by Google

Strabo xiv. p. 952. . . . . p. 55. xviii.
xv. p. 1038. . . . . p. 108.
xvii. p. 1154. . . . . p. 78. lxxxiv.
Suidas: Ἀθηναῖος . . . . . p. 13, 14. iii.
αἰθὴρ . . . . . p. 89. cxvi.
ἀρέσχειν . . . . . ibid.
βασιλεὺς . . . . . p. 98. cliv.
βλαχεὸς . . . . . p. 18. i.
ἐλασίζουσα . . . . . p. 97. cliii.
ἑστίτωρ . . . . . p. 90. cxxiv.
Ἥρας ἱερομὸς . . . . . p. 89. cxvi.
ἰονίφωνος: spectat ad p. 74. x. Dithyr.
κατωπάδα . . . . . p. 89. cxix.
παλαιόγρεως . . . . . p. 44. vii.
μυὸς . . . . . p. 62. xxxv.
Synesius: laud. Calvit. . . . . p. 76. lxxiv.
de Insomniis p. 149. . . . p. 50. iii.
Tertullianus de corona mil. . . . p. 104. clxxxvii.
Themistius Or. vii. pr. ad Ol. vi. pr.
viii. pr. . . . . p. 50. iii.
xxi. p. 246. A. B. ad Isthm. vi. 14.
Theodoretus (Opp. to. iv.) Serm. i. p. 482. . . p. 82. xciii.
vi. p. 565. . . p. 84. xcviii.
viii. p. 599. . . p. 21. iii.
xii. p. 667. . . p. 51. v.
Theophilus adv. Autolyc. . . . . p. 62. xxxv.
Trichas Comment. in Pindar. . . . p. 73. lxii.
Trypho de dialect. Pindari . . . . ibid.
Tzetza: Chil. i. 2. . . . . p. 93. cxxxiv.
593. . . . . p. 2. iii.
vii. 413. . . . . p. 3. i.
ad Hesiodum: v. Schol.
ad Lycophronem: v. Schol.
Zenobius ii. 18. . . . . p. 6. ii.
v. 59. . . . . p. 81. xcii.
vi. 49. . . . . p. 82. xcii.
Zonaras p. 1114. . . . . p. 45. x.
1185. . . . . p. 90. cxxvi.
1305. . . . . p. 9. i.
1415. . . . . p. 53. x.

Digitized by Google

GODOFREDI HERMANNI

DISSERTATIONES

PINDARICÆ.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Non minus Heynio, viro de studiis litterarum, si quisquam nostra memoria, eximie merito, quam mihimet ipsi hoc debebam, ut, quum iterum typis describeretur editio Pindari ea, in qua ille pro sua in me voluntate meas esse partes quasdam voluerat, quæ tum scripsi, recognoscerem, et, si quid hodie minus placeret, mutarem atque corrigerem. Sed quum viderem, disputationes illas, præsertim post Boeckhii diligentem operam, ita retractandas esse, ut, etsi jam præteriri multa possent, tamen alia, in quibus ab illo dissentirem, tanto diductius essent explananda, tantæ hoc magnitudinis, tantique laboris opus fore intelligebam, ut non videretur, nisi in recensione nova Pindari recte collocari. Accedebat, quod eo ipso tempore Elementa doctrinæ metricæ edebam, in quibus si non omnia, at præcipua tamen, in quibus mihi discedendum a Boeckhio est, indicata reperientur. Quare contrahendam duxi hanc operam, ita ut, omissis, quæ illo in libro satis explicata viderentur, ea, quæ olim ad Heynium miseram, pro hodierna rei conditione correcta darem: quoque lectorum commoditati consuleretur, quæ in epistola ad Heynium, quinto prioris editionis volumini addita, scripseram, adnotationibus ad ipsa Pindari carmina suis locis insererem. Primæ autem

Digitized by Google

dissertationi, quæ de metris Pindari est, duas adjeci dissertationes Academicas, quarum prior, quæ est de dialecto Pindari, edita est anno CIↃIↃCCCIX. altera, in qua de metrorum quorumdam mensura rhythmica disputatur, anno prodiit CIↃIↃCCCXV. Utramque ita, ut primo editæ sunt, sine ulla mutatione dare placuit, nisi quod paucas adnotationes adjeci; et priorem quidem eam ob caussam, ut lectores, quoniam sæpe a Boeckhio ea dissertatio commemorata est, quid a me scriptum esset, ne lateret. Additi his duabus dissertationibus in margine sunt numeri paginarum primæ editionis, quibus et ego in iis citandis et Boeckhius aliique usi sunt. Præterea multa in iis, quæ ad fragmenta Pindari contuleram, mutavi: hic illic etiam aliquid iis, quæ Schneiderus et Heynius adnotarunt, inserui, sed ita ut hæc additamenta uncis quadratis distinguerem. Indices aliquot vocabulis auxi, citationesque addidi nonnullas Eustathii.

Digitized by Google

DISSERTATIO I.

DE

METRIS PINDARI.

ETSI metricarum commentationum subtilitatem non ita seposueram, ut numquam ad eam rediturus essem, non sperabam tamen fore, ut tam brevi ad hanc rem recolendam atque integrandam excitarer. Nam quum hoc genus studiorum non modo operosissimum esse, sed sæpe etiam tædio abundare sensissem, non aliter in eo elaborare constitueram, nisi ut metri restituendi molestias criticæ artis atque interpretationis jucundidate lenirem. Mutatum tamen hoc repente fuit consilium, quum litteræ a Chr. G. Heynio mihi allatæ sunt, plenæ humanitatis ac benevolentiæ, quibus ille gratum sibi fore significabat, si novæ editioni Pindari, quam ipse pararet, disputationem de ejus poetæ metris adjicerem. Quam rem etsi plenam difficultatis et molestiæ esse prævidebam, tamen, quominus eam in me recipere dubitarem, tum ipsa viri celeberrimi honorifica de me existimatio, tum excolendæ etiam perficiendæque artis metricæ haud levis cupiditas effecit. Nam quum in omni scientiæ genere diuturno usu atque assidua exercitatione alia clarius intelligi, alia confirmari, alia refelli, tum nova quoque accedere necesse sit, nolebam hanc mihi opportunitatem eripi, qua, quæ olim de metris scripsissem, crescente exemplorum copia experientiæque tractatione aut corrigi, aut novis incrementis augeri posse viderentur. Itaque quo tutius in omni hoc negotio versarer, principio Pindarum celeri et subitaria lectione perlegi, ut intelligerem, utrum certis quibusdam metris maxime uteretur, an nulla lege, qui ubique apti viderentur, numeros fingeret. Id quum agerem, vehementer miratus sum, nullum in toto Pindaro carmen reperiri, cujus perspecta a criticis numerorum ratio esset. Quod quo facilius tamen fieri poterat in Pindaro, qui et integrior multo tragicis atque Aristophane ad nostra tempora permansisset, et propter antistrophicorum crebrius iteratorum commoditatem apertiores numerorum junctura haberet: eo certius licet conjicere, quantæ sint iis superandæ difficultates, qui illorum poetarum, quos dixi, numeros emendare student. Neque vero pauci in ipso Pindaro loci sunt, in quibus dubium videatur, quo genere metri usus sit. Quare adumbrata cujusque carminis forma, quam deinde, comparatis inter se aliis similibus

Digitized by Google

numeris, notatisque consuetudine Pindari, corrigerem et conformarem, singula Pindari metra descripsi, e quorum comparatione cognovi, id quod ante suspicatus eram, non admodum multa metra, quæ certam ac stabilem formam haberent, in Pindaro inveniri, in iisque esse quædam, alibi nusquam animadvertissem; cætera omnia eum ad suum sensum, nullaque observata usus constantia effinxisse. Itaque sæpius repetita lectione operam dedi, ut Pindari numeros restituerem, quod quoad fieri possit, infra dicetur, simulque ea, quæ contra metrum vel in libris scripta essent, vel a criticis male illata, indicarem atque corrigerem. Nam qui hactenus Pindari numeros emendare conati sunt, ii non solum multa præterierunt, sed plurima etiam temere novarunt. Quorum primus Erasmus Schmidius, qui majorem a diligentia quam ab ingenio commendationem habet, non est ausus deserere auctoritatem scholiastæ metrici, hominis prorsus indocti. Pauwius autem, homo veterum metricorum erroribus plane imbutus, suam ipsius imperitiam adjunxit. Nec deinde fuit, qui de metris Pindari disputaret, donec Io. Aloys. Mingarellus, Italus, mutanda versuum distributione novam emendandi metri viam aperuit. Hujus tum conjecturas de Pindari odis, Bononiæ a. 1772. editas, tum alias ineditas emendationes, quas Heynius nobis miserat, diligenter consuluimus, in quibus Mingarellus, etsi sæpius veram metrorum rationem assequutus est, tamen, quoniam nesciebat, quæ causæ essent distribuendorum versuum, ingentem numerum vitiorum ne animadvertit quidem; alia autem dum tollere voluit, novis auxit erroribus. Nec tamen sua laude defraudandus est vir modestissimus, qui quum in illo genere cæteros vicerit, tum nihil erraverit, nisi quod idem cæteri omnes errarunt. Longius, quam Mingarellus, processit Io. Henr. Vossius, qui in versione libri Blackwelliani de vita et scriptis Homeri pag. 181. Scholiastæ metrici commenta plane repudianda existimavit: quamquam ipse in versibus Pindari, quos ibi affert, non est veros numeros assequutus. Nec qui deinde in commentationibus Academiæ inscriptionum Parisiensis t. xlvi. metra Pindari se correcturum professus est, Vauvilliers, magnam exspectationem concitavit. Qui quæ in hoc genere specimina edidit, in iis uti quædam vera, ita plurima quum in metro tum in prosodia quoque falsissima sunt.

Nimirum ubi nova planeque ad arbitrium poetarum composita metra indaganda sunt, certa quadam via et ratione utare necesse est, qua, ubi incipiant versus, ubi finiant, cognoscas. In hac enim re maxime peccatum in melicis carminibus invenimus: quam si quis probe cognitam habet, de cæteris non est quod magnopere laboret. Descripto enim versuum ambitu, cætera ex iis, quæ cujusque numeri propriæ leges sunt, facile perspiciuntur. Quo magis oportet curam adhibere, ut hanc omnem rationem, sine qua nihil in hoc genere certi est, diligenter explicemus. Quæ quoniam prætermissa ab nobis est in iis, quæ superiore anno de metris poetarum Græcorum et Romanorum scripsimus, hic de ea clare atque accurate dicendum putavimus. Nam et res ipsa facilius intelligetur, si omnia in unum locum congesta uno conspectu intueri licebit, et commodo etiam consuletur lectorum nostroque, si semel explicatis legibus, quas in disponendis Pindari versibus sequuti sumus, in singulis carminibus repetitionis tædium vitabimus. Itaque in altera hujus disputationis parte, descriptis uniuscujusque carminis metris, ea, quæ in ipso poëta vitiosa videbantur, corrigere studuimus. In qua re insigni comitate usi sumus Heynii, qui quum metri tantummodo curam nobis demandasset, tamen etiam, si quid præter metri necessitatem mutandum censeremus, id silentio ab nobis præteriri noluit. Ac numeramus hoc in recreationis et

Digitized by Google

prope etiam beneficii loco, quod fessis nobis metrorum pervestigatione, quam exilem, si quis unice in ea elaboret, et liberali ingenio non satis dignam censemus, ad jucundiora artis criticæ studia redire licuit. Itaque in adnotationibus nostris hanc rationem tenuimus, ut, quæ corrigenda nobis viderentur, omnia indicaremus, nec nisi necessitate adducti ad interpretationem accederemus, quæ, dummodo lectio perpurgata sit, pro cujusque sensu atque arbitrio institui potest. Sequuti autem sumus in hac tota dissertatione novissimam recensionem Heynii, quæ quo magis cæteris omnibus præstat, eo majus mutationum, metricarum præsertim, quæ in cæteris recensionibus innumerabiles futuræ erant, fecimus compendium. Quamobrem sæpissime nihil monitum est, ubi recepta lectio ad vulgarem quidem metrorum rationem non congrueret, sed cum nostra tamen descriptione conspiraret.

II.

De interpunctione.

Sed dicatur jam de iis, quæ veræ sunt ac genuinæ versuum distribuendorum caussæ. In quibus primo loco commemoranda interpunctio est, orationisque terminatio. Quæ etsi non magnam vim habent in finibus atque initiis versuum investigandis, haud tamen spernenda earum admonitio est. Sæpissime enim, ut par est, ubi versus et numeri terminantur, ibi etiam orationis aliqua incisio et pausa fit. Neque enim sine quadam molestia, ubi numeri ulterius progrediuntur, finiri oratio potest; nec contra, quum desinunt numeri, recte continuabitur orationis circuitus. Quod quemadmodum ii poetæ, qui elegiaco carmine usi sunt, observarunt, ut singulis distichis singulas verborum complexiones includerent, ita lyrici etiam poetæ eumdem legem tenuere. Nec tamen in ea religiosius inhærendum putarunt: magnaque adhibenda cautio est, ne temere orationis incisionibus accommodare numeros laboremus. Nam ut elegiaci poetæ sæpius ab illa æquabilitate recesserunt, ita lyrici jure suo longe sunt in hac re liberiores, quorum et dicendi genus concitatius est atque ab elegiacorum moderatione prorsus alienum, et numeri sæpe inter se dissimillimi sunt, ac leni illo atque æquabili decursu vacui. Unde haud raro ne in stropharum quidem descriptionibus oratio se continet, sed partem, quæ reliqua est, ad sequentes numeros transmittit. Itaque etsi, quæ hinc ducitur versuum disponendorum ratio, lubrica admodum est atque incerta, non debebat ea tamen præteriri, quia sæpe modo sola per se, tum aliis etiam adjuncta caussis veram versuum terminationem prodit.

III.

De ultima versuum syllaba.

Major vero, immo maxima causa dividendorum versuum in ancipitum syllabarum notatione posita est, quæ quum sæpe anacruseos iambicæ sedem indicant, tum vero magis etiam, ubi fines versuum constituendi sint, ostendunt. Nam, ut in libro de metris demonstravimus, et iambici anacrusis, et versuum quorumvis extrema syllaba mensuram incertam habet, præterquam in iis versibus, quorum

Digitized by Google

aliquammulti nno numero, qui systema vocatur a grammaticis, comprehensi sunt. In Pindaro quidem hæc istarum syllabarum ambiguitas adeo hactenus ignorata jacuit, ut fuerint, qui inde laudem parare Pindaro vellent, qui ita diligens metrorum observator fuisset, ut ne ea quidem, quæ quisque poeta summo jure sibi concessa putasset, admittere auderet. Qui error inde natus est, quod istæ syllabæ pleræque omnes metricorum imperitia, a quibus vulgata versuum descriptio profecta est, in mediis versibus delitescebant, ut, quum in alia numerorum distributione et fines versuum et media vitio caritura fuissent, nunc extrema sæpe integra sint, media vel teterrimis hiatibus, vel fuleris, vel aliis insanabilibus corruptelis deformata reperiantur. Vitandus autem est in finibus versuum indagandis error admodum vulgaris, atque ab omnibus criticis commissus, in quem me ipsum incidisse, quum superiore anno de metris scriberem, hoc magis indiguor, quod in illo libro ea tradidi, quæ talem a me negligentiam maxime removere debebant. Sed non decet adversus alios severum, ergaʿse ipsum clementem esse. Quare lubens ac volens ob istos errores piacularem me esse agnosco, nec, siquid erravi, retractare et corrigere piget. Etenim in libro primo de metris cap. xx. demonstravi, quælibet vocabula, pariter atque ipsos versus, suum quemdam numerum habere, ejusque numeri eumdem, quæ in cæteris numeris est, legem esse, ut ultima syllaba stabili mensura careat, quæ autem mediæ syllabæ sunt, earum certa mensura atque immutabilis sit; ob eamque rem, si quando brevis syllaba producenda esset, eam syllabam non posse ex iis esse, quarum constans esset et certa mensura. Id quum esset verissime dictum, non debebat negligi, quum in libro tertio de versibus asynartetis et tragicorum choris disputarem. Facile enim intelligitur, quum vocabula in duos versus distrahenda sunt, id non posse aliter fieri, nisi sic, ut in fines versuum eæ syllabæ incidant, quæ plane congruant cum descriptione metrorum. Aliter enim et metrum violaretur, et qui in ipsis vocabulis numerus inest, penitus interiret, atque aurium quoque summus consequeretur cruciatus. Nam si cujusvis versus ultimam syllabam certa mensura carere contendimus, id hanc vim habet, ut, cujuscumque mensuræ ultima syllaba sit, ea pro metri cujusque natura, si longa requiritur, produci, si brevis, corripi existimetur, sive ita revera sit, sive non sit. Itaque quum hexametrum dactylicum in dactylum exire dicimus, ultima brevis habebitur etiam in hoc versu Sophoclis in Œdipo Rege 161.

εἴ ποτε καὶ σφετέρας ἔπαρ ὕπνῳ ὀρυμένας πόλει.

Contra quum iambicum trimetrum iambo finiri censemus, pro longa habere conveniet ultimam in hoc versu:

Δεῦ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δίδορκά σε.

At istæ syllabæ non solum propterea sunt ancipites, quia in finem versuum incidunt, verum etiam quia in ipsis vocabulis eum locum obtinent, qui propter numerum, qui etiam sine versu in vocabulis natura inest, mensuræ nullam notationem habet. Quare sedulo curarunt poetæ, ut mediæ vocabulorum syllabæ, quum in fines versuum incidunt, omni carerent ambiguitate, atque examussim cum metri lege convenirent. Ita quum Pindarus Olymp. iii. 28. scripsit:

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

Digitized by Google

prior versus non est dactylicus tetrameter, quia ultimus pes nullo pacto pro dactylo haberi potest. Etenim in dactylico si pars vocabuli in sequentem versum rejicienda erat, necessario ultima syllaba natura brevis esse debebat, ut apud Sophoclem in Œdipo Coloneo v. 243.

τοῦ 'μοῦ ἅπτεσθαι, ἅπτεσθαι, σὺν ἀλα-
ὸς προσερμόσαι ἅρμα τὸν ἅρμασιν.

Quare vehementer erravi, quum in libro de metris p. 266. Æschylo in Agamemnone v. 134. istud vitium affinxi, qui locus ita scribendus erat:

εἰνῶν βασιλῆϊ βασιλεῦσι τι-
ᾶν ὁ πελασπὸς, ἅ τ' ἔξοχα ἀρχᾶς
φαίνοντες ἔκτας μελάθρων,

ut quæ sequuntur. Antistrophica autem sic oportebat corrigere:

οἶον μή τις ἄγαν θεόθεν κυρή-
σῃ φρενοπλὴξ ἀνόμων μῆνις Τροίας
στρατοθίν.

Scholiastes ibi non videtur vim habuisse. Eadem vero ratio etiam in commissuris versuum asynartetorum obtinet. Quamobrem recte Archilochus ap. Hephæst.

καὶ βόσσας ἠρίων ὑπερπατάλους, οἷος ἦν ἰφ' ἅλος.

Simonides autem, diviso in junctura vocabulo, dactylo puro usus est:

τῶν ἰχορήγησιν κύκλου μελίγηρυν Ἰππόνικος.

Contra, ubi metri ratio longam in fine versus syllabam requirit, non potest ea in mediis vocabulorum brevis syllabas incidere, quæ nullo pacto anceps esse possunt. Idque aures magis etiam adspernantur, quam in exemplis supra allatis longam pro brevi. Sic in Æschyli Persis v. 855. hi versus leguntur:

πρῶτα μὲν εὐθεῖαν
στρατιᾶς ἀκτιφανὲς μιθ', ἅλι νόμι-
μα τὰ πύργινα πάντ' ἰσιθύνειν,

ubi quis, obsecro, νόμιμα media producta ferendum putabit? Scribendum, ἅλι νομίσματα πύργινα. Hujus generis vitia in Pindaro ubique reperiuntur. Ita in Pyth. ii. stropharum versus 12. ex vulgari dispositione hunc formam habet.

υ υ υ - υ υ - υ υ -

At qualis est quæso versus 27.

κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων.

aut versus 100.

ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλό-
γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.

aut 115.

κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
ρήγει Θράσος δεινῶν πολέμων.

Digitized by Google

aut 144.

ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς.

Atque in hoc quoque genere multa a nobismet ipsis peccata sunt in libro de metris. Ut p. 256. in Oreste Euripidis v. 320. ubi errore memoriæ Ἐρινύος scripsi pro Εὐμενίδος.

IV.

De numero vocabulorum.

Præterea, quum in duos versus distrahuntur vocabula, etiam numerus, qui in ipsis vocabulis inest, suam vim habet. Quem licet Græci poetæ non ita servarint, ut apud Romanos ii, qui fabulas docuere, magnam tamen curam adhibendam existimarunt, ne eum plane obscurari atque intercidere paterentur. In quo genere si quando negligentiores fuerunt, quod omnibus omnium gentium poetis accidit, ii loci in vitiis numerandi sunt, neque eo valent, ut ad defendendam criticorum inertiam exemplorum vim habeant. Hic enim numerus, in quo maxima sermonis perspicuitas pronunciationisque elegantia continetur, etiam in versibus diligenter observandus est: quo neglecto ita discerpuntur ac lacerantur vocabula, ut etiam in religiosissima mensuræ subtilitate vix intelligi queant. Id maxime in comicis Latinis animadvertere licet, quos ante Bentleium qui corrigere conati sunt, ii eos sordidissima fœditate contaminarunt, in iisque ipse M. Ant. Muretus, homo elegantissimus, qui quibus tormentis Plautum distenderit, luculentissima documenta exstant in ejus variis lectionibus v. 6. xv. 13. xvi. 14.

Sed pergamus de numero vocabulorum exponere. Ac quum in unoquoque vocabulo omnes syllabæ, ut partes ejus, arctissime potius conjungendæ, quam longis quibusdam intervallis divellendæ sint, consentaneum est, numerum in quolibet vocabulo maxime concinnum esse, ut sine ullis impedimentis ab initio usque ad finem continuari queat. Quare longe ad aurium voluptatem suavissimus in vocabulis numerus est, qui ex uno sive simplici sive periodico ordine constat. Sed quum diversi in uno vocabulo ordines sunt, ii duplici tantum ratione recte, et ut auribus placeant, conjungi possunt. Nam aut novi ordines ipsa sua arsi post præcedentium ordinum thesin succedunt, ut in hoc, ἰαμβελέγεια, aut ordines arsi terminatos statim arsis aliorum ordinum excipit, ut in hoc, ὑπακάτοχος. Qui præterea excogitari possunt ordinum conjungendorum modi, hi sunt, ut ordinem vel arsi vel thesi terminatum alius ordo cum anacrusi sequatur. Cujus rei in nullo quoquam vocabulo exemplum occurrit, nisi siquod vocabulum aut negligentia poetarum in versibus inepto loco positum est, aut antispasticæ quædam compositiones idoneam excusationem afferunt. Nam si aurium probationem sequimur, quæ certissima in hoc genere dux est, facile animadvertimus, admodum hiulcam ac pene nullam effici ordinum conjunctionem, ubi anacrusis in junctura sit. Ita in vocabulo Ἀπόλλωνος Olymp. iii. 28.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

Digitized by Google

et in ἀστέρι Nem. iv. 82.

Φθία. Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσία.

Hujus rei causa in ipsa anacruseos natura posita est, quæ omnem numerorum conjunctionem plane evertit. Nam quum anacrusis pars sit ordinis principio infiniti, omnia quæ eam antecedunt, siquidem eodem cum ipsa numero comprehendantur, ejusdem ordinis aliquæ partes sint necesse est. Atqui sic, quæ anacrusis putabatur, jam e præcedente arsi penderet, neque amplius esset anacrusis, sed thesis præcedentis ordinis: ut ista vocabula sic legenda sint, Ἀτύλλε | τέκ, ἄπτυ | ξύ, non Ἀτύλ | λωνὶς, ἅ | πτυξύ. At vero id prohibet metri locus, in quo collocata sunt, qui necessario syllabam, quæ ante ultimam est, in anacrusi esse postulat. Quod si hæc vere anacrusis est, negamus ullam utriusque numeri conjunctionem cogitari posse. Necessario enim requiritur ad ordinum conjunctionem, ut, ubi prior finitus sit, ibi alter incipiat, quod tum fit, quum secundus ordo ipsa arsi incipit. Sin vero ab anacrusi initium capit, non potest ibi incepisse dici, ubi prior defecerit, sed longe prius, quia anacrusis infiniti antrorsum ordinis pars est. Quare necessario major in pronunciatione pausa fit, quo indicetur, continuari et conjungi ordines non posse. Nec, qui hanc anacrusin voce exprimere vult, aliter pronunciare poterit. Atqui hac pausa vehementer distrahuntur vocabula atque asperrime ad aurem accidunt. Quamobrem in communi sermonis usu istu numeri ratio numquam occurrit: quæ quum in versibus adhibetur, ea non consuetudo est poetarum, sed negligentia.

Ex his clarum est, non nisi tum recte in extremis versibus dividi vocabula, quum aliter versus ab arsi incipit. Hoc enim quum fit, nihil plane detrimenti capit vocabulorum numerus, sive in arsin, sive in thesin prior versus exierit, ut in his, Pyth. i. 79.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ πεφύλαχσσοί τ' ἔφυν.

Eaque verborum dividendorum ratio, ut par est, frequentissime usurpatur.

Reliquæ omnes parcius adhibentur, quæ sunt in iis versibus, quorum posterior ab anacrusi incipit. Atque ex his etiam quo quæque durior est et molestior, eo rarius invenitur. Earum duo genera sunt, primum, si prior versus in arsi terminatur, alterum, si in thesin exit.

Atque in priore genere duæ occurrunt vocabulorum divisiones, quarum prima est, quum pars vocabuli e priore versu redundans non modo anacrusin sequentis versus, sed etiam thesin complectitur, ut in hoc, quod vulgo legitur Nem. x. 80.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.

In quo etsi incommoda in medio verbo anacrusis est, habet tamen hæc divisio aliquid excusationis, quia posterior vocabuli pars non est omni numero destituta.

Digitized by Google

Multo enim pejor est altera divisio, in qua pars vocabuli in sequentem versum conjecta in sola anacrusi consistit, ut in hoc, quod vulgo est Pyth. iii. 97.

ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς.

Nam ultima syllaba verbi μισθῷ non solum eo, quod anacrusis in medium vocabuli numerum inducitur, injucunda est, verum etiam plane vitiosa, quia, si quidem, ut par est, solum vocabuli numerum spectes, anacrusis illa nullam arsin habet, quæ manifesta ἀλλοθεσία est.

Alterum genus divisionum, in quo thesin excipit anacrusis, etiam majorem plerumque molestiam atque asperitatem habet. Vehementius enim aures interruptionem numeri sentiunt, thesi anacrusin antecedente, propterea quod, licet anacrusis natura sua pars theseos cujuspiam sit, continuari tamen cum præcedente thesi tamquam pars ejus non potest, sed interrupta pronunciationis perpetuitate ab ea divellenda est. Cuinam enim quæso, placere potest, quod Pyth. viii. 129. vulgo legitur,

ὑποπτέροις ἀνο-
ρέαις.

At enim ibi male dispositi versus sunt, quum sic scribi deberet,

ὑποπτέροις ἀνορέαις.

Multo autem in hoc genere molestius illud est, si in thesi brevis syllaba, in anacrusi longa est, ut vulgo Isthm. vi. 110.

χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παῤ εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

Quod eo fit, quia, si vocabuli numerum spectas, quæ nunc anacrusis est, necessario arsis esse debebat. Nec multum differt, si etiam thesis longam syllabam habet, ut Nem. iv. 82.

Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

Nam etsi vocabulum ἀπείρῳ etiam in prima syllaba arsin, atque in secunda thesin habere potest, tamen, quoniam prima nunc in thesi est, arsis in mediam debebat incidere. Hoc igitur vitiosior est divisio, quum arsis in anacrusin mutatur, quacum nihil plane commune habet, quam quum thesis, quæ cognata anacrusi est, ejus naturam induit, ut supra in ἀνορέαις, in quo syllaba, quæ est ante ultimam, nulla ratione arsin habere potest. Contra lenissima in hoc genere ea divisio est, in qua thesis longam, anacrusis autem brevem syllabam habet, ut in hoc, Olymp. iv. 16.

χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρετᾶν,

Digitized by Google

aut Nem. iii. 61. ubi sic vulgo,

Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμών.

Id enim in se ipsum excusationem continet, quia, quum thetici soni eamdem mensuram habere debeant, tertia a principio syllaba nullo pacto ad thesin referri potest. Ac lenior etiam numerus exsistit, si verbum non ultra anacrusin monosyllabam procedit, ut Pyth. viii. 20.

Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος οὔ μιν ἄλυξεν,

et x. 22.

Ἄρεος ὅπλοι-
σι· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών.

Hic enim eadem prope pronunciandi ratio adhibetur, quæ extra versum obtinet, quum prima syllaba accentu magis erigitur, quam media. Nec quisquam, puto, erit, quin sentiat, durissime vulgo producta ultima syllaba legi,

Ἄρεος ὅπλοι-
σιν· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών.

Sed hunc quidem locum plane perpurgavit Aldus, e quo reponendum,

Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε,

et quæ sequuntur.

Longe autem gravissimum in hoc genere vitium est, si vocabula ita dividuntur, ut neutra pars arsin habeat, quo omnem omnino numerum amittunt. Quod etsi magno studio vitarunt poetæ, non desunt tamen exempla, in quibus etiam hanc numeri asperitatem admiserint. Atque in Pindaro quidem, in quo hujus generis vitia innumerabilia expulimus, hi tamen loci, in quibus non librarii, sed ipse peccavit, relinquendi erant: Olymp. i. 3.

ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

et 161.

ὕπατον ἔρχεταί παν-
τὶ βροτῷ.

Pyth. viii. 63.

ἐκ πατέρων παι-
σὶ λῆμα.

Digitized by Google

xi. 83. corrupta lectio est,

ἀμύνοντ' ἄ-
τᾳ. εἴ τις ἄχρον ἑλών.

Isthm. viii. 23. autem,

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον· ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον·

adnumerandum videtur iis locis, qui propter pravas lectiones male dispositos versus habent. Eadem ratio est in commissuris versuum asynarteforum. Quare etiam in his cautio adhibenda est, ne temere admittamus quidquam, quo numerus vocabulorum laedatur. Quamquam hic quoque acri judicio opus est, ne quis ipsorum poetarum errores corrigere velit: immo interdum ejusmodi errores etiam restituendi sunt, ubi librariorum negligentia eos evanuisse patet.

V.

De hiatibus.

Denique etiam de hiatibus exponendum est, qui permagnum in distribuendis versibus momentum habent. Atque in hac quoque re saepenumero miratus sum, quid esset, quod critici ea, quae aures vehementer excruciant, ne animadvertere quidem videantur, ea autem, quae nihil usquam offensionis habent, prorsus intolerabilia esse contendant. Inde mira quaedam fulcrorum commenta orta sunt, quibus tantum abest, ut genuinam antiquis poetis scripturam restitui credam, ut potius consuetudinem poetarum violari, insignemque elegantiae poeticae partem corrumpi existimem. Nam si quis subactis assidua exercitatione auribus diligentius morem poetarum notaverit, is facile intelliget, etiam hiatuum doctam quamdam et subtilem rationem esse, quae adeo paucis regulis comprehendatur, ut, quid recte in hoc genere, quid perperam fiat, nullo plane negotio perspici possit.

Duo enim sunt genera hiatuum, primum in vocali brevi, alterum in longa vocali vel diphthongo.

Ex his ii hiatus, qui sunt in brevi vocali, sive eam alia vocalis brevis, sive longa, sive etiam diphthongus sequatur, ex epica poesi in lyricam venere, maxime ubi vel digamma usurpare antiquissimi solebant, vel ab apostropho sibi temperabant. Ac sane non modo parum offensionis hoc genus hiatuum habet, sed saepe etiam magna in iis est elegantia, propterea quod facile et magna cum vocis volubilitate pronunciantur, plenumque in iis quiddam et sonorum inest.

Longe alia illorum hiatuum ratio est, qui sunt in longa vocali vel in diphthongo. Nam quia in his diutius immoratur vox, pleniorque et crassior sonus inest, callida sunt et perite adhibendi, ne rudi quadam pronunciandi molestia et inurbana rusticitate sermonem deforment. Propterea poetae diligenter curarunt, ut longam vocalem vel diphthongum aut corriperent, sequente vocali, aut ictu erigerent. Utroque enim modo, si quid in hiatu crassum et rusticum inest, facile occultatur. Etenim si corripitur, perinde est ac si brevis vocalis esset: qua nihil volubilitati pronunciationis detrahitur, ut in his,

εἰδέ τί μοι περίκιονται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παρακαλλήμενος πολιρρίζην.

Digitized by Google

Sin vero ictu excitatur, hoc ipso acumine certior vox atque teretior evadit, ut in hoc,

Ἄλλον ἰαπτῆσθαι, ἰθυαίμονον πτολίεθρον.

Ac Latini poetæ, si quando a Græcis hiatum adsciverunt, utramque sunt rationem sequuti, ut Virgilius,

te Corydon, o Alexi:
Amphion Dircæus in Actæo Aracyntho.

Alia exempla attulit Bentleius ad Horat. iii. Carm. 14, 11. Contra quis non sentit, pinguem planeque agrestem sonum exsistere, quum longa vocalis vel diphthongus in thesi, sequente vocali producitur. Nam quo tardius, et correptionis volubilitate et arseos concitatione remota, iners et languida vox devolvitur, eo plus spatii conceditur auribus ad percipiendam hiatus molestiam. Quod quum latere antiquos poetas non posset, perraro istud hiatuum genus sibi indulserunt, nec ferme nisi in iis versus heroici locis, in quibus pausa aliqua, vel incisio fieri posset. Inde colligitur, ejusmodi hiatus in trochaico genere numerorum aut corruptionis, aut metrorum male descriptorum indicia esse. Sic in Æschyli Choephoris v. 288. hæc leguntur:

καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτι κρυπτῆρος μέρος
ἴδοις μετασχεῖν, οὐ φιλοστόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ἑρμίνην πατρὸς
μῆνιν δίκτσθαι, οὔτι συλλύειν τινά.

Quæ si ipsa res non ostenderet corrupta esse, satis id hiatus demonstraturus foret, Ea vero sic corrigenda sunt:

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ἑρμίνην πατρὸς
μῆνιν δίκτσθαι δ' οὔτι συλλύειν τινά.

Neque accepturum hospitio, inquit, eos quemquam esse, neque una ingressurum in hospitium. Alterum enim *οὔτι* omisit, ut Pindarus Pyth. x. 46. *ναυσὶ δ' οὔτι πεζὸς ἰὼν.* In Pindaro autem ubique iste hiatus obtinebat, quem adeo metrici neglexerunt, ut mirum non sit, eos, qui tam luculenta versuum describendorum adminicula contempserint, frustra in metris explicandis laborasse. Nos quidem quoties eum hiatum expulerimus, facile quisque intelliget, comparatis inter ipsas nostra et veteri metrorum ratione. Nam, ut uno exemplo defungamur, nonne prope incredibile est, in xiv. Olympicorum ita digeri versus potuisse,

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖ-
σαι, αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕ-
δραν.

Idque hoc magis mirandum est, quod ii, qui hanc rationem sequuti sunt, carmen illud non putarunt antistrophicorum lege scriptum, ut nihil plane esset, quod melius disponi versus prohiberet. Quin illud quoque iis admonitionis loco esse debebat, quod secundus versus, recisa prima syllaba, et adjecta ultima verbi *Ἕδραν*, non ignotum quodpiam et novum, sed notissimum atque usu tritissimum

Digitized by Google

genus metri haberet, quod Phalaecium hendecasyllabum appellatur. Hos igitur hiatus versuum descriptione mutata plane e Pindaro eliminavimus, nec si qui in metris, quae nos constituimus, occurrunt, ii ad hoc genus pertinent. Nam aut corripiuntur, si in thesi sunt, ut Ol. viii. 109.

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν Ζεὺς γένευ,

et Nem. xi. 29.

ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶ-
σθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων,

aut in arsi ictus beneficio apti et concinni fiunt, ut in his locis: Ol. iii. 54.

ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

et Nem. xi. 10.

ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀν-
θεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.

Pyth. i. 130.

κοινὸν εὔξασθαι ἔπος.

ix. 137.

ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον.

Nem. iii. 58.

ος καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς.

ix. 131.

νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

x. 161.

μάρναισαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἶσον.

xi. 52.

ἄνθος εὐώδες φέρειν πλούτῳ ἶσον.

Isthm. i. 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.

86.

Ἡροδότῳ ἔπορεν.

viii. 124.

τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον.

Nec facile quisquam alia nunc in Pindaro exempla inveniet. Nam in his quoque adeo parcus est, ut saepe etiam hiatus in arsi finem versuum prodat. [Heynius adscripsit: "cf. Hermann. ad Orph. p. 721."]

Denique etiam quidam versus in Pindaro extant, in quibus longa syllaba vel diphthongus, sequente vocali, in thesi producta videtur. Verum hos hiatus in

Digitized by Google

iis locis adhibuit, ubi etiam brevis syllaba poni poterat, eoque videtur correptione asperitatem emolliisse. Id autem fecit Isthm. i. 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ,

ubi etsi antithetici quoque longam syllabam habent, tamen alibi eam non perpetuo servavit. Ibidem li. 64.

θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,

in quo brevis syllaba ante creticum est, ut v. 41. et aliis in carminibus, ubi idem genus metri adhibuit.

VI.

De scholiastis metricis.

His expositis etiam de scholiastis metricis dicendum nobis est, quorum longe alia est, ac vulgo credi videmus, utilitas. Iis nos quidem in metrorum investigatione nihil plane contendimus tribuendum esse. Nam quum isti numerorum naturam et leges ignorarent, quod in eo libro, qui de metris est, satis demonstravimus, factum est, ut non solum in iis numeris, qui certi et noti sunt, vehementer errarent, sed multo magis etiam ea metra, quæ incerta planeque arbitraria sunt, conturbarent atque perverterent. Ac Vauvilliers quidem in Comment. Acad. Inscr. vol. xlvi. pag. 237. valde recentes hos scholiastas esse contendit, eo quod Hephæstio ac Terentianus Maurus plurima versuum genera, quæ ab illis commemorantur, plane ignoraverint. Si a ratione, quam affert, discesseris, res ipsa vera est. Habebant enim isti homines suam quamdam metrorum doctrinam, perangustam illam et futilissimis subtilitatibus refertam, sed petitam ex Hephæstionis aliorumque metricorum disciplina. In qua quæ genera metrorum descripta essent, iis illi omnem numerorum varietatem ac multitudinem exhaustam putabant, nec, si qui versus occurrerent, qui non viderentur ad istum modulum exigi posse, commenta deficiebant miraque artificia, quibus, quidquid placeret, ex elegantissimis poetarum numeris erueret. Ita distrahendo, quæ continuari debebant, continuando, quæ distrahenda, miserque omnia lacerando tandem illud consequebantur, ut nulli usquam numeri extarent, quin ad illa, quæ ipsi sola nossent, metrorum genera revocari possent. Inde ista versuum dispositio, metro, numeris, auribus, sensui adversissima; inde tot versuum nomina, nullo pacto cum metro, quo poetæ usi sunt, congruentia; inde infinitæ obscuritates, corrupteleæ, fulcra, supervacaneæ emendandi necessitates, aliæque ejusmodi sordes; inde denique, accedente prosodiæ ignoratione, errores turpissimi, ut facilius sit, ipsos poëtas, si vel corruptissimi sint, quam interpretes eorum corrigere. Quæ ne temere dixisse videar, exempla e primo carmine Olympiorum afferam. In eo secundum et sextum versum,

χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ,
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,

Digitized by Google

ithyphallicos esse existimat Scholiastes, quos nemo non videt Pherecrateos esse. Tertium,

ἅτε διαπρέπει νυ-,

choriambicum vocat, quoniam primam in ἅτε produci censet, quod fieri non potest. Quintus ei, itidem ut secundus, ithyphallicus est, dactylum in ultima sede habens,

εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν,

quæ inaudita non modo licentia, sed perversitas foret. Octavum,

ἄλλο θαλπνότερον,

trochaicum hypercatalecticum dicit, dactylum in secunda sede constituto, quo nihil fingi deterius potest; decimum,

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

epionicum, in quo nihil est, quod quisquam sanus eo trahere possit; decimum septimum Phalæceum, cui certe syllaba ad hoc genus deest.

In hujusmodi vero erroribus isti metrorum enarratores, quippe in eadem schola eruditi, mirum quantum inter se consentiunt. In cujus rei documentum afferre lubet scholion ineditum ad Olymp. ii. quod legitur in codice Cizensi, cujus usum insigni humanitate mihi concessit Müllerus, rector scholæ Episcopalis, quæ Cizæ est, eruditissimus. Is codex chartaceus est atque Olympia tantum continet, et fere cum Aldina conspirat. Adjecta sunt scholia, quæ Didymi dicuntur. Metrica autem in eo scholia nulla sunt, præter ad Olymp. ii. ubi hæc reperiuntur, quæ e vitioso exemplari vitiose transcripta emendatiora exhibebimus. Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐν στροφῇ τοῦ δυτέρου ἴδους παλαιὸν σχόλιον. Τοῦ δευτέρου ἴδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστρόφαι κῶλων ἐκάστη ιδ'. τὸ πρῶτον περιοδικὸν, ἤτοι δύο ἰαμβοι, καὶ δύο τροχαῖοι. καλεῖται δὲ περιοδικὸν, ὅτι οὐκ ἔστι μέτρου τὶ ἴδιος, ἢ ἰαμβικοῦ, ἢ τροχαϊκοῦ, ἢ ἑτέρου τινός. ἀλλ' ἁπλῶς περίοδος καλεῖται τὸ ὑπερβάλλον τῶν τεσσάρων συλλαβῶν σύστημα. μίχρι (ita cod. Aug. qui partem hujus scholii habet: Cizensis μέτρου) γὰρ τεσσάρων συλλαβῶν γινόμεθα οἱ πόδες. τὸ δὲ μέλον περίοδος. Τὸ β' Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίου, διαλελυμένου τοῦ πρώτου εἰς τρεῖς βραχείας. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, πλὴν ὁ πρῶτος ἀνίσπαστος διαλύεται εἰς δύο βραχείας, καὶ μακρὰν μίαν, καὶ ἡ καταληξις ἰαμβική. ἰαμβὶ δὲ δοκεῖ, (δοκεῖ ὡς cod. Aug.) Ἰωνικὸν ἔστι δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆς πρώτης μακρᾶς τοῦ Ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς δύο βραχείας, τοῦ δὲ β' ποδὸς παίωνος ὄντος δευτέρου ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἵν' ἔστι δὲ διὰμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ δ' χορειαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι τοῦ πρώτου σπονδείου. Τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ β' ποὺς χορειος. Τὸ ς' ἀντίσπαστος καὶ συλλαβή· ἔστι δὲ διαλύεται ὁ ἀντίσπαστος κατὰ τὴν δευτέραν μακράν, καὶ (copulam addit cod. Aug.) γίνεται πυρριχίου καὶ τροχαῖος. Τὸ ζ' Ἰωνικὸν ἀπ' ἰλάσσονος δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων· τοῖς Ἰωνικοῖς γὰρ ἐπεῖσι οἱ τροχαῖοι. Τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' δὲ ποὺς ἰαμβός ἐστι πυρριχίου καὶ σπονδείου. ἐνταῦθα δὲ μανθάνειν χρὴ, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἰωνικοῖς (hoc vocabulum excidisse videtur ἰαμβοις, ἀλλὰ οὐ μόνοις τροχαίοις. Τὸ θ' πυρριχικὸν (ita enim pro Ἰωνικὸν e vulgato scholiasta scribendum) δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ πρώτου. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν (sic le-

Digitized by Google

gendum pro ἀνταπωστικὸν e vulgato scholiasta) δίμετρον καταληκτικὸν εἰς σπλαικίον συγχρισύλλαβον γὰρ οἱ πόδες, ἡ τελευταία ἀδιάφορος. Ἐν τισι μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἴαμβος ποὺς τρίζεμχυς, ἐν τισι δὲ ἀνάπαιστος. Τὸ ιά ἴαμον τῷ γ'. Τὸ ιϛ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιγ' ἰαμβικὸν ἰφθημιμερὲς. ὁ τρίτος ποὺς τρίζεμχυς. Τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ τρίτος ποὺς τρίζεμχυς ἢ ἀνάπαιστος. ἐξῆς δὲ ἰφ' ἑαυτὴν στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ παράγραφος. Ἐνάτη ἐστῖδε πάλιν ά. πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἡ τρίτη συζυγία ἰαμβικὴ ἐν σπονδείῳ. συγγενὴς γὰρ τῷ χοριάμβῳ ὁ ἴαμβος. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαίου, ἢ μᾶλλον ἐπιχοριαμβικὸν παλιῖνον, διὰ τὸ τῶν τροχαίων ἀνίσωσιν. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἢ καὶ ἰαμβέλλιον λέγουσι, διὰ τὸ ἴχνιον τόν τε ἰάμβειον ἔχειν καὶ ἄμφιν τοῦτον. Τὸ τέταρτον παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. (Omisit scriba hic partem eorum quæ de quinto versu notaverat scholiastes.) ὁ β' ποὺς τρίζεμχυς. Τὸ σ' μικτὸν τροχαϊκὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας τρίμετρον ἀκατάληκτον, εἰς τὸ Δάϊον (versu 70.) συνίζησις. Τὸ ἕβδομον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Ἐν τισι δὲ ἐν παιωνίοις ἐστι καὶ (omissam erat καὶ) διϊάμβου. Τὸ ά ἰαμβικὸν μικτὸν ἀπὸ τροχαίου τρίμετρον καταληκτικόν. ἰμὲ δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι ἐξ ἰωνικοῦ β' καὶ ἰάμβου. εἰσὶν γὰρ οἱ πόδες ἀντισπάστου. ἐγὼ τῷ τέλει ἑαύτης ἐστῖδοῦ τὸ μηθὲν σημεῖα.

Hæc quidem, quod ad descriptionem versuum attinet, plane congruunt cum vulgatis scholiis. A qua descriptione quare discesserim, diligentius exponam, ut uno certe exemplo demonstrem, qua ratione hoc totum genus tractaverim. Ac qui vulgo secundus stropharum versus est, is ultimam ubique brevem habet, ter etiam in diviso vocabulo, v. 74. 110. 146. ut facile appareat, eo loco non fuisse ancipitem syllabam a Pindaro adhibitam, sed numerum ulterius processisse. Neque ille commode finiri poterat ante finem tertii versus, qui vulgo numeratur, in quo ultima communis finiendum numerum docet. Quartum versum metrici choriambicum catalecticum appellant, id est, qui in creticum exeat. Atqui numerum ultra procedere, ultima syllaba demonstrat, quæ non modo ubique brevis est, sed etiam in medio vocabulo longæ vicem sustinet v. 18. 40. 54. 76. 90. 112. 148. 162. quod fieri non posse supra ostendimus. Itaque qui olim quartus, quintus et sextus versus numerabantur, nunc in duos divisi sunt, ita ut primus ex dipodia iambica et ordine pæonico, alter e duobus Creticis constet. Eaque ratio, si quis versus omnes inter ipsos contulerit, et ad numerum et ad vocabulorum divisionem inter cæteras aptissima est. Etsi dubitari potest, an prior versus penthemimeres iambicum et duos Creticos contineat. Septimus versus, qui nobis quintus est, e trochæo et strophio constat, quem quomodo scholiastes Ionicum a minore dimetrum catalecticum appellat, nulla ratione potest intelligi. Qui vulgo octavus versus est, cum eo, qui sequebatur, in unum conjungendus erat, quod non modo ultima octavi syllaba, quæ ubique longa est, suadebat, sed jure suo postulabant v. 116. et 130. in quibus ἄλλα et ἄνθεμα vulgo male dividuntur. Tum vero etiam v. 152. verba, ἐς δὲ τὸ πᾶν, elegantius in eodem numero continuantur. Versus decimus,

γεγωνητέον ὅπι,

ex iambo et strophio constat, quem pessime metrici antispasticum esse putant. Versus 12.

ἔρεισμ' Ἀχεράγαντος,

si esset antispasticus dimeter brachycatalecticus, quod isti volunt, ictum in ultima

Digitized by Google

syllaba haberet, quo nihil fingi durius potest. Denique postremos duos stropharum versus in unum conjunximus propter malam vocabulorum divisionem v. 27. 121. 135. 171.

In epodo secundus et tertius versus conjungi debebant propter divisionem vocabulorum v. 138. 174. Et ita etiam v. 103. elegantius enclitica τὶς ab initio versus removetur. Pariter v. 4. et 5. conjunximus propter v. 104. Denique quod in ultimis versibus aliam dispositionem sequuti sumus, duæ causæ fuerunt, primum, ne in eodem versu anacrasis thesin exciperet,

πῆμα δνάσχει | παλίγκοτον δαμασθὲν,

qui asperior numerus est; deinde quia hoc loco, quo nos divisimus, ubique verbum terminatur, quod non est in vetere metri descriptione.

Tales vero tantique grammaticorum errores per totum Pindarum continuantur, neque ista e pessimis exempla deprompta sunt. Quæ qui degustaverit, is facile, puto, seponendam illam scholiastarum imperitiam sibi persuadebit.

Neque illi tamen nullam omnino utilitatem habent, sed, si quis ex iis fructus percipi potest, is in hoc solo consistit, quod interdum ad veram lectionem indagandam aliquid conferunt. Idque maxime in tragicis atque Aristophane usu venit, in quibus etiam antistrophica, semel tantum repetita, incertam sæpe lectionis conjecturam relinquunt. Quare in tali causa si forte e scholiastis non tam numeros, quam pedum syllabarumque ordinem eruere licet, est sane, quod illos non prorsus abjiciendos spernendosque censeamus. At vero in ipsis numeris qui inde aliquid lucis sperant, næ isti digni sunt, qui ipsi obscuro illi gregi adnumerentur.

VII.

De generibus metrorum Pindari.

Hæc habui, quæ de versuum disponendorum ratione et caussis dicerem. Cætera, quæ in hoc genere consideranda sunt, compositionem et versuum et strophārum, illamque, quæ a Boeckhio et quibusdam aliis mota est, quæstionem de vocabulis non inter duos versus dispescendis, non opus est hic enucleatius persequi, quum de his rebus satis explicatum videatur in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. Hæc vero si quis bene memoria teneat, judiciique aliquam alacritatem et exercitationis usum adjungat, fieri non poterit, quin et grammaticorum barbariem effugiat, et a critica temeritate, qua nihil turpius est, sibi temperet. Illud vero in hac re permagnam utilitatem habiturum esset, si ubique certas et immutabiles metrorum formas ab antiquis poetis adhibitas reperiremus. His enim diligenter animadversis atque descriptis immensa illa metrorum multitudo ad perexiguum revocari numerum posset, neque ulli usquam versus occurrerent, quin et certam metri regulam, et suum quoddam ac proprium nomen essent habituri. Verum eam opinionem grammaticis relinquemus, quæ quantas in omni re metrica turbas excitaverit, supra satis demonstratum est. Nos quidem de hujusmodi adminiculis artis metricæ plane desperamus, idque eo lubentius facimus, quod divinum ingeniorum fervorem non aliis, nisi quæ ex ipsa rei natura petitæ sunt, legibus coerceri posse intelligimus. Id liberum manere debet sensui poetarum atque arbitrio, quos numeros adhibere velint, dum illi numeri sint. Neque enim

Digitized by Google

mate grammatici, quam poetæ fuerunt, ac poetarum ingenii est, invenire: inventa illorum discere, colligere, explicare, id vero sedulitatis est grammaticorum.

Ac Pindarus quidem tametsi ingentem metrorum copiam id suam ipsius libidinem effinxit, tamen multa versuum formas ab antiquioribus poetis accepit, multas etiam, quas ipse excogitaverat, constanti usu prope ad illorum metrorum celebritatem adduxit, quæ et regulam certam et proprium nomen habent. De utroque genere disserendum nobis atque explicandum est, tum ut de more et consuetudine Pindari constet, quæ etiam in aliorum lyricorum carminibus emendandis magnam vim et usum habet, tum ut hac ipsa metrorum Pindaricorum enarratione nostram versuum descriptionem firmemus, eorumque effugiamus criminationes, qui ægrius ab inveteratis erroribus divelli sese patiuntur. In qua disputatione ordinem sequemur eum, quem ipsa rei natura commendat, ut a simplicissimis numeris initio facto reliqua deinceps metra suo quæque in genere persequamur.

VIII.

De versibus trochaicis.

Ac primum locum trochæi tenent, quorum singulas formulas enumerare nihil attinet. Satis est monuisse, præter versum ithyphallicum varias inveniri alias trochaicorum versuum formas, purum servantes trochæum, nisi ut etiam tribrachio locus sit. Illud autem in hoc genere, ut in cæteris metris, tenendum est, cavisse lyricos, ne ejusmodi formis uterentur, quæ scenicorum poetarum usu tritæ speciem tragici comicive carminis præ se ferrent. Præterea quum a cæteris metricis, tum olim etiam a me ipso peccatum est, quum versus, qui trochæi et spondei alternatione constant, in trochaicis numerati sunt: de quo errore pluribus disputatum est in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica, et in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. cap. xi. De hoc genere metri infra dicam cap. xvi.

IX.

De versibus iambicis.

A trochæis ad iambos, cognatum genus numeri, pergimus, in quibus eadem, quæ in trochæis, mensuræ et severitas et constantia adhibita est. Etiam iambicorum versuum variæ formæ sunt, in quibus eadem adhibenda est cautio, ut ne cum epitritis Doriis confundantur, quibus interdum iambica anacrusis præmittitur. Notabilis autem usus est generis ischiorrhogici, quod ab amphibracho incipit, sequentibus trochæis. Ejus hæc forma est,

$$\text{⏑} - \text{⏑} \mid - \text{⏑} -$$

Pyth. x. stroph. 10. Hic amphibrachus etiam aliis numeris, qui quidem ab arsi incipiant, præmittitur. Anacruseos quidem ambiguitatem non detrectavit Pindarus, sed bisyllabam anacrusin, quæ ab lyricorum metrorum puritate abhorret, comicis reliquit et tragicis. Nam quod Nem. iv. 122. legitur,

Νεμέᾳ τε συνθέμενος

Digitized by Google

in eo, ut in unico hujus licentiæ exemplo, non dubium est, vocabulum Νεμέᾳ in duas syllabas esse contrahendum, ut Πεθέᾳ Isthm. vi. 85.

X.

De versibus Creticis.

Crético pede frequenter utitur Pindarus, sed ita plerumque, ut eum aliis numeris immisceat, soluta etiam nunc prima longa, nunc altera, ut Ol. ii. ep. 4.

Tamen etiam versus unice creticis constans occurrit, isque dimeter,

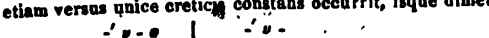

quo puro usus est, Ol. v. ep. 4. Pyth. iv. stroph. 12. v. ep. 9. aliquando etiam soluta prima, hac ratione,

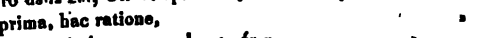

Nem. x. ep. 8. Ol. ii. stroph. 4. quo in loco dubitari potest, an etiam qui præcedunt duo quarti pæones, pro solutis Creticis habendi sint.

XI.

De versibus antispasticis.

Ex antispasticis versibus invenitur maxime dochmiacus, quem nunc purum adhibuit

Ol. i. ep. 5. nunc hac forma,

Pyth. vii. str. 7 Habet etiam asynartetos tragicorum more, quorum modo hæc ratio est,

Pyth. vi. str. 9. modo hæc,

Pyth. v. ep. 8. Alibi etiam dochmiaco hypercatalecto utitur,

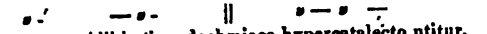

Ol. ii. str. 9. Dochmiaco autem etiam iambicum ischiorrhogicum adjecit,

Pyth. vi. str. 10. Deinde etiam dactylicum logaœdicum dochmiaco adjecit, nisi ille dochmius est,

Ol. i. ep. 10. et strophum dochmiaco hypercatalecto,

Ol. i. stroph. 12. Nonnunquam dochmiaci initium iambo auxit,

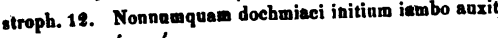

Pyth. v. stroph. i. Nem. iii. epod. 3. Idemque fecit in dochmiaco hypercatalecto, cui choriambum adjunxit,

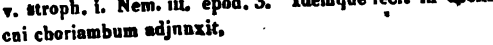

Digitized by Google

Pyth. v. stroph. 2. Denique vero ad antispastici numeri similitudinem dactylos et paeonas accommodavit, ut in hoc genere,

⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – | – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ol. i. ep. 3. et in hoc,

⏑ – ˊ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ –

Ol. ii. stroph. 7.

XII.

De versibus dactylicis.

Accedimus ad versus dactylicos, in quibus spondeos et proceleusmaticos non nisi in nomine proprio admisit. Ex hoc genere metri primum usus est dimetro catalectico in disyllabum, qui Adonius vocatur, Pyth. x. ep. 2. tum dimetro catalectico in syllabam,

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –.

cujus exempla creberrima exstant. Nec minus frequens est catalecticus in disyllabum,

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Deinde tetrametrum catalecticum in syllabam adhibuit,

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Pyth. iv. str. 10. in quo etiam hanc formam habet,

– ˊ ⏑ ⏑ – – – –

Ol. ix. epod. 5. et catalecticum in disyllabum,

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Nem. i. str. 6. ep. 3. Isthm. vi. str. 4. cujus hanc quoque formam habet,

– ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – –

Ol. vi. ep. 5. quae rectius ex duobus dimetris catalecticis composita esse putabitur. Tum pentametro quoque catalectico in disyllabum usus est,

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Pyth. iii. str. 5. Quin diu dubitavi, an etiam hexameter catalecticus, et is qui heroicus vocatur, ac denique heroicus cretico in fine addito multis in locis reponendi essent. De qua re hic exponendum diligentius est, ne in culpam et reprehensionem incidamus, si quis forte praetermissas ab nobis celeberrimorum versuum formas multorum locorum comparatione ostendere conetur. Ac primum, qui hexameter catalecticus in syllabam nobis videbatur, hanc formam habebat,

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

servato maxime in tertia sede spondeo, ut Ol. vi. 32. ubi duo continui sunt,

οὔτε δύσηρις ἐὼν, οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, τοῦτό γέ οἱ σαφέως.

Horum prior elegantiorem habet caesuram, et, quo non putes eam neglectam esse in altero, eadem molesta incidendi ratio in antitheticis omnibus servatur. Omnis enim hujus metri venustas intereat, necesse est, si alia, quam quae in versu heroico obtinet, caesura adhibetur. Unde ab scholiasta metrico hoc genus ἴσος παρὰ συλλαβὴν dicitur ad Nem. xi. quo unico loco hoc metrum in grammaticorum descriptionibus invenitur. Pindarus quidem nunc alterutram constanter sequutus

Digitized by Google

est incisionem, nunc etiam utramque conjunxit. Quod qui ex ipsis exemplis cognoscere cupiunt, ii conferant Ol. vii. 6. 17. 41. 52. 76. 86. 111. 122. 146. 157. viii. 20. 49. 78. 107. Pyth. i. 10. 22. 49. 61. 88. 100. 127. 139. 166. 178. iii. 36. 77. 118. 159. 200. Nem. x. 3. 8. 14. 19. 27. 37. 42. 48. 53. 61. 71. 76. 82. 87. 95. 105. 110. 116. 121. 129. 139. 144. 150. 155. 163. xi. 3. 9. 13. 24. 30. 34. 45. 51. 55. xii. 3. 7. 17. 21. 31. 35. 45. 49. Isthm. i. 3. 10. 28. 35. 53. 60. 78. 85.

Simillimus huic vel ad mensuram vel ad cæsuræ observationem hexameter heroicus est, qui invenitur Ol. viii. 4. 13. 24. 33. 42. 53. 62. 71. 82. 91. 100. 111. Pyth. ix. 4. 10. 19. 25. 48. 54. 63. 69. 92. 98. 107. 113. 136. 142. 151. 157. 180. 186. 195. 201. Nem. ix. 1. 13. 25. 37. 49. 61. 73. 85. 97. 109. 121. xi. 16. 37. 58.

Denique etiam heroicus adjuncto cretico et spondeum in tertia sede, et cæsuræ duplicem rationem habet, hac forma,

$$\text{-}'\upsilon\upsilon\text{-}\upsilon\upsilon\text{-}\text{--}'\upsilon\upsilon\text{-}\upsilon\upsilon\text{-}\breve{\upsilon}\text{-}'\upsilon\,\breve{\text{x}}$$

Isque invenitur Ol. iii. 23. 50. 77. vii. 23. 58. 93. 128. 163. viii. 26. 55. 84. 113. Nem. ix. 6. 18. 30. 42. 54. 66. 78. 90. 102. 114. 126. Isthm. i. 17. 42. 67. 92. ii. 17. 40. 63. Atque etiam in fragmentis occurrunt, in quibus hæc metra adhibita videantur, ut hexameter catalecticus in syllabam pag. 19. v. 12. 13. et p. 21.

— τοι-

ἀνδε μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,

et p. 31. i. et p. 34.

μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω.

Et heroicus p. 23. et 25.

τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν,

et p. 32. 13, 14.

θύματα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς,

et p. 44. 6, 7. et p. 45.

κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γέννας,

et p. 111.

ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλαίζοντο.

et heroicus cum cretico p. 123.

πολύκλει-

Digitized by Google

τὸν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσω θεῶν.

In his versibus omnibus si vel cæsura semper ea esset, quæ heroico conveniret, vel in mensura nihil usquam difficultatis reperiretur, vix dubitandum foret, quin ipsæ formæ metris Pindaricis adnumerari deberent. Verum satis idoneas equidem mihi videor caussas habuisse, quare nullum ex his versuum generibus in Pindaro relinquendum putarem. Primum enim vel hoc mirum videbatur, quod spondeum in tertia sede tam religiose servasset, ut dactylo nusquam uteretur. Nam qui loci eum pedem habent, ii propter ipsam librorum auctoritatem suspecti sunt. Id enim ter omnino factum est, Ol. viii. 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὅς σε μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quæ est Aldi et MS. Cizensis lectio: sed duo libri Palatini ἐν μὲν ἐν Νεμέᾳ habent. Deinde Pyth. i. 178.

ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις· ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας,

ubi liber Bodleianus sic exhibet,

ὦ φίλε, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'· ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας.

Denique Nem. x. 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητιάδαι Διός· αὐτίκα γάρ,

Num si quidem hoc metri genere usus hic est Pindarus, necessario scribendum erat Ἀφαρητίδαι, quod scholia habent ad v. 129. Verum in libris omnibus Ἀφαρητίδαι est.

Cæsuræ deinde accedebat perversitas, quæ quum in plerisque locis e singulis horum versuum binos facere juberet, idem etiam in reliquis locis facere suadet, ut prior quisque versus nunc penthemimeres dactylicum, nunc trimeter catalecticus in disyllabum esset. Deniqne vero plane pervicerunt ii loci, in quibus si versus non disjungerentur, aut mensura aut prosodia damnum videbatur factura esse. Ac primum Olymp. vi. 176. in tertia arsi brevis syllaba est,

δέσποτα πουντόμεδον· εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων,

itemque Pyth. ix. 201.

— — ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος,

ut conjicias, syllabam, cujus incerta mensura sit, non in medio, sed in extremo versu fuisse. Cavit enim magnopere Pindarus, ne syllabas breves propter cæsuram produceret, cujus rei, si horum quidem versuum dubiam auctoritatem exceperis, unum tantummodo exemplum invenitur Isthm. vi. 61.

Digitized by Google

αὔδασε τοιοῦτον ἔπος· εἴ ποτ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ.

Deinde pravus etiam hiatus interdum impedit, quominus in unum versum ista metra conjungantur, ut

— — πέν-
ταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργμασι κεῖτο τέλος.

Maxima vero atque gravissima caussa, quare, quotiescumque ista metra occurrerent, ea in duos versiculos disjungenda existimavimus, trochæus fuit, qui interdum in tertia sede reperitur. Hic pes enim quum in mediis dactylis locum habere non possit, manifestum præbet indicium dactylici catalectici in disyllabum. Adhibuit autem Pindarus hunc pedem in hisce locis: Olymp. viii. 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ, ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quem tamen locum nuper correxit Boeckhius; et Nem. x. 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός. αὐτίκα γάρ.

et Olymp. viii. 26.

ἐξένεπεν κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἰγίναν πάτραν.

De horum versuum primo et secundo supra diximus, quorum in altero quidam libri male ὅς σε μὲν præbent, in altero facilis, sed prava mutatio foret Ἀφαρητίδαι. In tertio scribi posset,

ἐξένεπεν κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἰγίναν πάλᾳ.

Verum temeraria hæc mutatio futura esset, magnoque cum detrimento elegantiæ conjuncta. Hæc omnia si quis accurate perpenderit, non dubitabit, puto, quin jure ac merito et hexametrum catalecticum in syllabam, et heroicum, et eum, cui creticus adjunctus est, e Pindari metris ejecerimus. Accedit, quod versus isti in duo membra divisi numerum habent ἰσάκωλον, cujus maxima fuit apud veteres celebritas. De eo dictum in Elementis doctrinæ metricæ.

Dactylicorum logaœdicorum tria tantum exempla commemorabimus, quorum hæ formæ sunt:

– ⏑⏑ – ⏑ – ⏑

Ol. i. ep. 11. Pyth. vi. stroph. 5.

– ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ –

Pyth. viii. ep. 8.

⏑ ⏑
— ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –

Ol. x. ep. 4. Nem. vi. ep. 4.

Basin quoque dactylicis numeris adjecit, in qua modo spondeum, modo trochæum, modo iambum, nunc etiam tribrachum atque anapæstum adhibuit, nusquam tamen iambo trochæum opposuit, nusquam etiam pyrrhichio usus est. E quo versuum genere his maxime formis usus est: Pherecrateo, qui dicitur,

Digitized by Google

Ol. i. stroph. 2. 6. Pyth. x. str. 1. Nem. ii. str. 7.

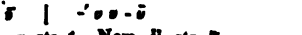

Ol. v. stroph. 2. ep. 3.

Ol. v. ep. 1. Deinde etiam in logaœdicis basin habet, in quibus primum locum tenet Glyconeus,

quo usus est sæpissime. In eo interdum constanter servat iambum in basi, hac forma,

Olymp. i. stroph. 1. Pyth. viii. ep. 9. Nem. ii. stroph. 1. Porro

Pyth. ii. stroph. 3. viii. ep. 5. Deinde qui hendecasyllabus Phalæceus vocatur,

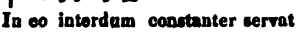

Ol. ix. stroph. 2. xiv. 2.

Isth. vii. ep. 1. Denique etiam Pherecrateo dipodiam trochaicam adjunxit,

Nem. viii. stroph. 1. et Glyconeo choriambum,

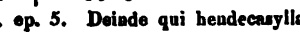

Isthm. viii. 13. Omninoque etiam illa Glyconei forma, quæ in choriambum exit, sæpius a Pindaro usurpata est, sed nusquam, ut eam cum vulgari commutaret; aliæque inveniuntur variæ Glyconeorum et similium numerorum consociationes, ut Ol. ix. Isthm. viii.

XIII.

De versibus anapæsticis.

Sequuntur anapæsti, quorum mensura eadem severitate, qua dactylicorum, observatur. In his primus est monometer,

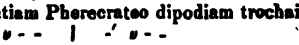

Ol. x. ep. 9. Deinde monometer hypercatalectus,

Ol. ix. ep. 3. Pyth. iii. ep. 12. Tum dimeter brachycatalectus,

Ol. xiii. ep. 1. Pyth. iii. stroph. 4. Nem. viii. ep. 1. Isthm. iii. ep. 8. idemque totus e spondeis Ol. iv. stroph. 7. Dein catalecticus, qui paræmiacus vocatur,

Ol. i. stroph. 4. idemque hac forma,

Olymp. iii. stroph. 4. xii. stroph. 7. ep. 5. Pyth. xii. stroph. 1. 5. 9. 11. Nem. v. ep. 5. Isthm. ii. stroph. 1. iii. ep. 5. Et dimeter acatalectus,

Ol. ix. ep. 6. Nem. vi. ep. 9. Præterea etiam logaœdicum genus in anapæstis adhibuit, ut in his

Digitized by Google

⏑⏑ - ´⏑⏑ - ⏑ ⏓

Ol. ix. stroph. 1. cujus hanc quoque formam habet,

- - ´⏑⏑ - ´⏑ -

Ol. i. ep. 8. ix. str. 1. Quamquam hæ quidem formæ potius ad Glyconeum genus pertinere videntur. Denique uti dactylicis versibus, ita etiam anapæsticis Creticos aliosque numeros adjunxit. Eorum hæc præcipua exempla sunt:

⏑⏑ - ´⏑⏑ - - | - ´⏑ -

Nem. viii. stroph. 7.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - - | - ´⏑ -

Olymp. iii. stroph. 3. viii. ep. 1. Pyth. ix. ep. 1.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ⏒ | - ´⏑ - -

Isthm. vi. ep. 6.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ´⏑⏑ - | - ´⏑ -

Pyth. ii. stroph. 5.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ´⏑⏑ - - | - ´⏑ - ´ -

Pyth. iv. ep. 9.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - - | - ´⏑⏑ ⏓

Isthm. iii. ep. 1.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ´⏑⏑ - | - ´⏑⏑ -

Nem. vi. ep. 3. Ac logaœdicis quoque trochæum semantum adjunxit, ut in hoc

- - ´ - - ⏑⏑ - ´⏑ - | — ´—

Ol. ix. ep. 4.

Cæterum aliud quoddam genus anapæsticum invenitur, quod proprie non ad dactylicos numeros, e quibus anapæsti sunt, sed ad trochaicos referendum est. Nihil enim cum anapæstis commune habet, præter anacrusin. Ex eo genere hi versus sunt:

⏑⏑ - ´⏒ | - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - -

Pyth. ix. stroph. 1. 3.

⏑⏑ - ´⏑ | - ´⏑⏑ - | - ´⏑ - ⏑ ⏓

Ol. i. ep. 7.

XIV.

De versibus choriambicis.

Choriambicis versibus, qui Æolensium lyricorum et scenicæ poeseos proprii sunt, rarissime usus est Pindarus. Nam nisi quod choriambum interdum aliis numeris intermiscuit, hæc tantum observavi exempla, in quibus pes ille nomen facere versui possit:

- ´⏑⏑ - - | - ´⏑ -

Nem. xi. stroph. 7. ep. 7.

- ⏒ | - ´⏑⏑ -
⏑

Pyth. vii. ep. 1. Isthm. vii. ep. 9. viii. 9, 10, 11, 12, 13, 14. 17. 22.

- - | - ´⏑⏑ - - ´⏑⏑ - ⏑ - | - ´⏑ -

Ol. v. stroph. 1. et alio modo,

- ⏒ | - ´⏑⏑ - | ⏑ - ´ | - ´⏑⏑ -
⏑

Digitized by Google

Isthm. viii. 15. Denique aliud genus, a tragicis quoque adhibitum, usurpavit, quæ forma est versus Glyconei, e basi, trochæo, et choriambo compositi:

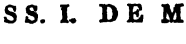

Nem. iv. stroph. 8. 10. vi. stroph. 3. Isthm. viii. 3. 7.

XV.

De versibus Ionicis.

Versus Ionici a minore, si qui apud Pindarum videntur occurrere, uno tantum pede Ionico constant, cui nunc Creticus, nunc ditrochæus, nunc choriambus adjunctus est, hac ratione,

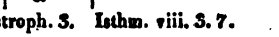

Ol. viii. stroph. 7.

Ol. vii. stroph. 1. 10.

Pyth. i. ep. 12. At neque hi versus Ionicos numeros habent, sed in dactylicis potius numerandi sunt, multoque magis numerum Ionicum a majore adspernata videtur Doriensium poesis lyrica: ut, nisi quis scholiastarum inepta commenta audire velit, nullum hujus metri exemplum apud Pindarum reperiatur.

XVI.

De epitritis Doriis.

Qui olim trochaici vel etiam iambici versus apud Pindarum aliosque poetas esse credebantur, trochæi spondeique alternatione graves, eos trochaico genere eximendos esse, et ex trochæo spondeoque constare, satis mihi videor ostendisse in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica et in Elementis doctrinæ metricæ. Itaque tantum abest, ut spondeus iste trochæi loco ponatur, ut, si quando trochæus dipodiam finiat, is spondei fungatur officio. Ita esse, apparebit ratione usuque hujus metri explicato. Nam quum Doriæ potissimum harmoniæ proprii sint hi epitriti, dactylis fere et trochæo semanto conjunguntur, sed apta proportione membrorum, ut neque longiora justo, nec breviora sint, serventque indolem suam. Itaque dactylici usurpantur dimetri, trimetri, tetrametri, perraro pentameter, ut Pyth. iii. iique omnes non nisi catalectici in syllabam vel disyllabum, nusquam acatalecti, nusquam logaœdici. Epitriti autem nunc unus membro dactylico præmittitur vel subjicitur, nunc duo. Fiunt etiam ex ipsis epitritis integra membra, et quidem e duobus vel tribus. Plures quum conjunguntur, bini unum solent membrum constituere. Adjicitur iis in fine Creticus, interdum choriambus, sive dactylicus dimeter catalecticus in syllabam. Nonnumquam trochæus, a quo incipiunt hi epitriti, in tribrachum solvitur, nunc constanter, ut Olymp. x. stroph. 3, 4. et Isthm. vi. stroph. 10, 11. nunc, ut cum trochæo permutetur tribrachus, ut Pyth. iv. stroph. 13. et alibi. In spondeo autem, qui trochæum sequitur, vercor ne nulli solutioni locus fuerit concessus. Atque ejus

Digitized by Google

ultimam syllabam solui non posse, nisi penitus perdito numero, per se clarum est. In ea autem syllaba, quæ hanc antecedit, tam raræ sunt, tamque suspectæ solutiones, ut vix videatur dubitari posse, quin tollendæ sint. Exempla hæc inveniuntur. Pyth. iv. 451.

ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς.

ubi κρίσιν interpretatio videtur, cujus in locum non ἀγῶνα, usitatum et vulgare nomen, sed rarius κρῖμα substituendum putaverim. Nem. v. 10.

οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν,
ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

ubi scholiastæ τῇ γενειάδι docet γένυσι, vel γένυς, quod vulgo legitur, in γένυι mutandum esse. Ibidem v. 19.

θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου,

quem locum Schmidius recte videtur constituisse,

θέσσαντο· πὰρ βωμὸν πατρὸς θ' Ἑλλανίου.

Et v. 21. ubi pro vulgato,

Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ,

usitatam metri formam restitui posse addito articulo etiam novissimus editor observavit,

Ἐνδαΐδος ἀ'ρίγνωτες υἱοὶ,

sive malis ἀρίγνωτες. Isthm. ii. autem in fine epodorum melior versuum distinctio solutionem, quæ in tertia epitriti syllaba erat, jam in primam Cretici transtulit. Isthm. iv. 94.

ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

vereor ne genuina lectio fuerit,

ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι.

Denique Isthm. vi. 92.

μοῖραν ὕμνων· τὰν Ψαλυχια-
δᾶν τε πάτραν Χαρίτων,

libri fluctuant, Ψαλυχιαδᾶν et Ψαλυχαδᾶν præbentes, quorum posterius præferam, modo Ψαλυχαδᾶν scribatur.

In mediis membris epitritorum necessario cujusque epitriti ultima, syllaba longa est, sed et in fine membri cujusque, et ubi alius numerus etiam in eodem

Digitized by Google

membro sequitur, veluti dactylicus aut Creticus, ancipes est ea syllaba, ut etiam in media voce brevem poni concessum sit. De qua re dictum in dissertatione de mensura rhythmica et in Elementis doctrinæ metricæ. Ex his observationibus efficitur, nusquam in medio numero ultimam epitriti ancipitem esse. Nam sive binos epitritos alii bini epitriti sequuntur, ut Isthm. iii. sive epitritum dactylicus aut Creticus numerus excipit, finitus esse numerus consendus est. Exceptionem sola admittunt nomina propria: cujus rei non nisi unum exstat exemplum, Isthm. ii. 21.

τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις.

Alterum enim, Isthm. iv. 123. nunc hac metrorum descriptione sublatum est:

γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

Hoc tamen in loco si quis continuari epitritos post dactylicum numerum volet, is non male forsitan scribat, *σὺν Ὀρσίᾳ δ' αὖτί νιν*. Similiter reliquis in locis, ubi epitriti loco ditrochæus numero nondum finito positus videri poterat, nunc vel melior descriptione membrorum remotum est vitium, de qua re dictum est in dissertatione de mensura rhythmica pag. 8. vel scriptura emendanda est, ut Olymp. iii. 46. Nem. ix. 75. 111. Isthm. vi. 52. Ita unum dumtaxat trochæi male positi exemplum relinquitur, Ol. vii. 3.

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ,

quod ipsum quare distinctione membrorum mutanda nunc expulerim, infra cap xix. ostendam.

XVII.

De pæonicis aliisque liberioribus numeris.

Maximam difficultatem habet explicatio eorum versuum, in quibus multæ breves syllabæ continuantur. Quoniam enim tam diligens est Pindarus in harum syllabarum observatione, ut eas vix usquam contractione aliqua variet, incerta plerumque arsium et thesium distinctio est, quo fit, ut sæpe de toto numero non constet. Sed etsi multi ex his numeris nihil videntur nisi solutiones esse usitatorum generum, tamen nimis angustis finibus libertatem lyricæ poeseos coerceret, qui pæonico aliisque numeris, quorum in thesi plures, quam duæ breves sint, rejectis, ubique iambicos vel trochaicos vel Glyconeos versus restitutum iret. Quod si quis regulas requiret, ex quibus, ubi contractiones non faciant indicium, dijudicari liberiores isti numeri ab usitatioribus possint, ingenue fateor, etiam nunc usitatiora metra sic tantum a me ictibus positis indicata esse, si ea ex contractionibus vel tota carminis conformatione probabiliter erui posse viderentur; ubi autem aut nulla essent hæc indicia, aut nimis dubia, ita positos esse ictus, ac si thesis vel anacrusis trium esset pluriumve brevium syllabarum, non quod ubique persuasum mihi de illa re haberem, sed ne privarem Pindarum numeris, quibus

Digitized by Google

enim potuisse saltem uti existimarem. Etenim hanc totam disputationem, quæ est de investigandis numeris versuum ex multis brevibus syllabis compositorum, in præsens tempus omittendam duxi. Nam hæc res, si quidquam in hoc genere, ita est comparata, ut frustra inchoetur, nisi simul etiam perficiatur. Id autem tanti est tamque diuturni laboris, ut libenter iis disceptandam hanc quæstionem relinquam, quibus plus, quam mihi nunc, otii est. Cavendum est autem magnopere, ne quis, quod Boeckhius fecit, ea mente ad hanc rem accedat, ut numeros omnes, qui thesin vel anacrusin plurium, quam duarum syllabarum habent, protinus removendos statuat, sed præter diligentem pervestigationem eorum, quæ de musicorum doctrina rhythmica ex paucis et maximam partem perobscuris indiciis, quæ nobis reliqua sunt, erui possunt, etiam accurata comparatione quum fragmentorum, quæ ad hoc genus pertinent, maxime dithyrambicorum, tum eorum, quæ a tragicis et comicis satis multa suppeditantur, opus est. Quibus locis quamvis diligenter expensis atque inter ipsos comparatis quam difficile sit certas et veras numerorum, quibus regantur, formas invenire, is demum recte æstimabit, qui meminerit, etiam in pari multitudine brevium syllabarum pro poeseos carminisve conditione, pro natura accentuque vocabulorum, denique pro compositione rhythmorum musicorum, numeros esse posse diversissimos. Non est tamen dubitandum, quin, qui hanc partem doctrinæ metricæ perscrutari voluerit, multa sit nova atque egregia in lucem prolaturus, dum quidem et curam diligentiamque, quam hæ res summam requirunt, adhibeat, et illud vitet, quo nihil in hoc genere plus nocet, ne aliqua opinione præpeditus viam sibi inveniendi veri occludat. Id quod mea sententia Boeckhio quum aliis in rebus accidit, tum in eo, quod nullos versus apud Pindarum dactylo terminari sibi persuasit: de qua re dixit p. 71. seqq. At in iis numeris, qui ad Æoliam harmoniam facti sunt, non potest dubitari, quin versus quidam in dactylum exeant. Ut in Pythico carmine ii. ubi tam manifesta hæc res esse videtur, ut mirer aliter sentire quemquam potuisse. Quod si quis consideraverit, quæ in Elementis doctrinæ metricæ de differentia stropharum Doricarum et Æolicarum dicta sunt, facile spero intelliget, alteris accommodatam eam rationem esse, ab alteris autem alienam.

XVIII.

De trochæo semanto.

In enumeratione metrorum Pindaricorum non est prætereundus trochæus semantus, de cujus quidem usu quoniam explicatum est in dissertatione de quorumdam metrorum mensura rhythmica p. 16. seqq. et in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. cap. 13. nihil attinet, quæ ibi dicta sunt, hic repeti. Quare satis habeo monuisse, in describendis metris hunc pedem hac forma notatum esse, —′— longioribus lineis, quam quibus communis longæ mensura significatur.

XIX.

De interruptione numeri.

Singulare est, necdum animadversum ab iis, qui Pindari aliorumve poetarum numeros tractarunt, interdum medios numeros interrumpi, pausa facta. Quæ res quum haud dubie ex musicis rationibus repetenda sit, quas dolendum est

Digitized by Google

densis adhuc tenebris circumfusae jacere, mira oritur metrorum et rhythmorum repugnantia. Qui enim ex musicis legibus cohærent rhythmi et unum quid constituunt, interdum ex metricis rationibus in diversos versus distrahendi sunt, ne hiatus syllabæque ancipites in iis metrorum locis conspiciantur, a quibus aliena est haec licentia. Nullum hujus rei illustrius apud Pindarum exstat exemplum, quam in strophis Ol. vi. ubi quem numeri musici hi sint,

$$\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$
$$\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$

metra, quoniam pausa fit in mediis epitritis, sic distinguenda sunt:

$$\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$
$$\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$

De qua re pluribus ad carmen illud disputatum est. Non est autem dubitandum, quin saepius hoc fecerit Pindarus. Ita Ol. vii. tam mirus, parumque concinnitati numerorum conveniens est monometer iambicus, ut facile appareat, non esse hunc versiculum iambicum, sed partem epitritorum, qui praecedunt, pausa revulsam. Nam quum ita procederent rhythmi musici,

$$\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$

pausa ante finem tertii epitriti facta, metra jam sic describenda erant:

$$\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$
$$\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$

Jam quæri poterit, an isti epitriti, qui tres sunt, additis in fine Cretico, in membra quædam dividenda sint:

$$\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-}\breve{\text{v}}\text{-} \;|\; \text{-}\breve{\text{v}}\text{-}$$

(musicos autem rhythmos hac descriptione intelligi volo) quo facto trochæus iste in verbis,

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ. δωρήσεται

justam excusationem habebit. Alia interrupti numeri exempla exstant Ol. viii. stroph. 6. Pyth. ix. str. 2. Est haec observatio ex iis, ex quibus spes est insignem olim lucem rei metricæ et rhythmicæ affusum iri, si ii ea utentur, qui non tantum diligentiam ad hæc studia, sed etiam cautum judicium afferre, temeritatem autem abstinere didicerint. Caeterum quo statim ex descriptione metri appareret, interrumpi numerum, in fine versuum pensi signa continuationis.

XX.

De versibus asynartetis.

Dubitavi aliquando, an neque Pindarus, nec tragici versibus asynartetis usi essent: quam opinionem amplexus est Boeckhius, quem vide pag. 319. At neque causa est ulla, quare abstinuisse hos poetas ab illa ratione statuamus, et in Pindari carminibus aliquot satis certa exstant asynartetorum exempla. In his est versus ex antispasto et iambico ischiorrhogico compositus, qui valde usitatus est tragicis, Pyth. v. stroph. 11. Alios versus, qui, absque illa asynartetorum ratione foret, corrupti censendi essent, vel sunt etiam a criticis corrupti, vide Olymp. ix. stroph. 1. 3. 4. 5. 6. 7. et Nem. i. ep. 2. Quod si quis post ea, quæ hodie diligentiore metrorum Pindaricorum tractatione comperta habemus, hanc materiam novo studio et plenius, quam nunc quidem nobis licebat, pervestigabit, non dubito fore, ut latius etiam patere hanc asynartetorum rationem appareat. Non inu

Digitized by Google

tile forsitan erit, neque alienum ab hoc argumento, quærere, an poeta lyrici in quibusdam eorum metrorum, quæ stabiles et minime dubias formas habent, ut in epitritis Doriis et qui cum his conjuncti sunt numeri, syllabam brevem in arsi producere ausi sint. Sunt certe aliquot apud Pindarum loci, qui suspicionem hujus rei aliquam facere possint. Sed hæc et alia iis relinquam, qui et quid restet agendum, intelligent, et ad id agendum idonei reperientur.

Digitized by Google

DISSERTATIO II.

DE METRORUM QUORUMDAM

MENSURA RHYTHMICA.

Ex quo metrorum scientia ad justæ doctrinæ rationem revocari cœpta est, ex 3
omnibus, qui ad hanc rem studia sua contulerunt, nemo ei majus incrementum, mea quidem sententia, attulit, quam Scidlerus, versibus dochmiacis accuratius explicandis. Alii, majora professi, vel plane destituerunt quam fecerant spem, vel alia, quam quæ exspectabantur, in medium attulere. Ex quibus si qui nuper, recentioribus magis quam Græcis litteris imbuti, nullamque nisi ingenii ad negata animosi laudem sectantes, quum æqualem pedum mensuram Græcis vindicare conarentur, vel editis magnis de re metrica voluminibus, vel in diariis quibusdam asseclarum suorum rudimenta commendantes, omnem argutandi calumniandique sollertiam adhibuerunt, ut audientiam sibi fecisse crederentur, naturam numerorum in quadam imagine imaginisque imagine positam ostensuri: nos quidem, hanc communem omnium reputantes doctrinarum sortem esse, ut etiam devia suum consequantur fastigium, aliis quærendum relinquamus, quis Musarum sacerdos, pedem Ionicum a majore in duabus syllabis suave modulans, carmina non prius audita virginibus puerisque cantet, daturus aliquando, ut sperare licet, etiam monosyllabum versum heroicum. Alia via, ut par erat, rem aggressus est A. Boeckhius, vir et doctissimus et studiosissimus veri: qui quum ipse quoque nova opus esse metrorum doctrina sibi persuasisset, non solum naturam numerorum suo quodam proprio modo explicare studuit, sed etiam, quoniam, artis veterum musicæ ea in re aliquem usum fore intelligebat, ad hanc quoque, tamquam ad fontem largos haustus promittentem, præcipua quadam cura cursum disputationis suæ deflexit. Quæ musicæ veteris pervestigatio non dubitamus 4
quin admodum fructuosa rei metricæ fuisset, si vir præstantissimus admirabilem illam industriam suam eo, quo maxime debebat, contulisset. Nam quum duæ sint partes musicæ, harmonica et rhythmica, quarum harmonica tenui quodam et hodie vix explicabili vinculo cum metrica doctrina cohæret, rhythmica autem cognata ei est conjunctaque maxime: harmonicam diligenter ille pertractavit,

Digitized by Google

rhythmicam autem, de qua vel sola, vel præcipue eum dicturum expectabamus, obiter tantum attigit, afferens magis, quam explicans, quæ in hoc genere a veteribus tradita sunt. Est illa sane longe obscurissima pars veteris musicæ, quæ non aliter, ut videtur, explanari poterit, quam si Aristoxeni elementa rhythmica reperiantur, vel Psselli saltem introductio in artem rhythmicam, cujus specimina quædam Morellius dedit, in lucem prodeat*. At tanto cautius incedere oportet, si quis numeros Græcorum ex ipsa illius gentis doctrina judicare instituit.

Prorsus enim diversæ erant rhythmica et metrica. Metrica, quæ ad solam versuum compositionem spectabat, quoniam in sermone duæ tantum mensuræ usurpantur, in solis duplicis mensuræ varietatibus consistebat; rhythmica autem, quæ ad cantum pertinebat, quum mensurarum majorem habebat varietatem, tum pedibus utebatur et aliis et aliter consociatis. Inde metricæ artis propriæ perhibentur productiones correptionesque syllabarum, et longitudines ac brevitates; rhythmicæ autem, tarditates ac celeritates. Nam Porphyrius pag. 239. si cui productiones syllabarum et correptiones ad rhythmum referre videatur, nihil nisi negligentius loqui scriptorem illum, ordine minus observato, et res ipsa, et aliorum scriptorum loci, ut Mannelis Bryennii p. 502. et Suidæ in v. ῥυθμός, docere poterunt. Quot autem mensuris rhythmici usi sint, non est traditum ab antiquis. Nam Aristidis Quintiliani verba pag. 33. σύνθετος δὲ ἐστι χρόνος, ὁ διαιρεῖσθαι δυνάμενος· τούτων δὲ ὁ μὲν δισσάσιον ἐστὶ τοῦ πρώτου· ὁ δὲ, τριπλάσιον· ὁ δὲ, τετραπλάσιον· μέχρι γὰρ τοσούδε προῆλθεν ὁ ῥυθμικὸς χρόνος, vereor ne pariter atque ea, quæ Martianus Capella pag. 194. dicit, ad illa pertineant, quæ idem Aristides p. 45. et scholiastes Hephæstionis p. 78. aliique de syllabis vocalium pondere, consonantiumque multitudine magis minusve auctis, nimis profecto subtiliter, disputant. Certe non est ista observatio de ea re intelligenda, de qua dixerit Aristoxenus in fr. rhythm. pap. 288. qui ipse alia omnia potius, quam pedem simplicem non nisi ex quattuor moris constare dicit. Loquitur ille de partibus pedis, arsi et thesi, quarum dicit in pede simplici non nisi quattuor, duas theses, totidemque arses conjungi: quod etiam Psellus p. 301. confirmat. Verba Aristoxeni, quibus emendatis uti præstat, hæc sunt: τοῦ δὲ λαμβάνειν τὸν ποδὰ πλείω τῶν δύο σημεῖα, τὰ μεγίθη τῶν ποδῶν αἰσθανόμεθα· οἱ γὰρ ἐλάττους τῶν ποδῶν, ὑπερείληπται τῇ αἰσθήσει τὰ μέγεθος ἔχοντες, ὑπόνοιαι εἶναι καὶ διὰ τῶν δύο σημείων· οἱ δὲ μεγάλοι τοιαυτίαι ἀπόδασιν· δυσπερίληπτον γὰρ τῇ αἰσθήσει τὸ μέγεθος ἔχοντες, πλειόνων δέονται σημείων, ὅπως εἰς πλείω μέρη διαιρεθὲν τὸ τοῦ ὅλου ποδὸς μέγεθος εὐσυνοπτότερον γένηται· διὰ τί δὲ οὐ γίγνεται πλείω σημεῖα τῶν τεττάρων, οἷς ὁ ποὺς χρῆται κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ὕστερον διαχθήσεται. Num quemadmodum βάσεις rhythmici, ut mittam, quæ Budæus in Comm. Gr. l. attulit, nunc de thesi, quam ipsi dicunt, usurpant, ut Aristoxenus fr. rhythm. p. 292. 294. et Psellus p. 301. nunc de loco et sede integri pedis, ut scholiastes Hephæstionis pag. 44. et interpretes Aristophanis ad Nub. 652. nunc etiam universe de incessu numeri dicunt, ut Aristides pag. 38. v. 22. cui addere possem locum ex inedito de metris libello, ita etiam σημεῖον modo moram sive tempus vocant, cujus significationis exempla attulit Morellius ad Aristoxeni fr. pag. 280. sq. modo motum dicunt unum, qui, ut unus sonus, vel una syllaba, partem pedis implet, ut Aristoxenus in fr. p. 278. 282. et Aristides p. 32. modo universe talem pedis partem intelligunt, sive ea mora, seu

* De illo Psselli scripto v. præfat. ad Elem. doctr. metr. pag. vii.

Digitized by Google

sono, seu syllaba continentur, ut idem Aristoxenus p. 288, 290. 292. et Psellus p. 301. interdum vero etiam illam pedis partem, quæ vel arsis vel thesis est, etiam si ex pluribus vel sonis vel syllabis vel motibus constet, nomine isto significant, ut Aristides p. 39. paeonem diagyium ex duobus σημείοις compositum dicens, qui pes alias vel quinque vel tria dicendus esset σημεῖα habere. 6 Sed hæc obiter. Quæ certæ videntur rhythmicorum mensuræ, sunt, præter simplicem et duplicem, quadruplex et octuplex. Hac ambæ in orthio, trochæoque semanto inveniuntur; quadruplex etiam, ut videtur, in spondeo majore seu duplici. Etsi enim, qui hunc ex quattuor bimoris partibus constare volunt, non inepte comparatione uti possunt proceleusmatici, quem ex quattuor brevibus temporibus compositum similiter duplicem vocat Aristides, tamen, quum ille spondeum istum p. 36. non sine causa, ut putamus, ἐκ τετρασήμων διοίσεως καὶ τετρασήμου ἄρσεως fieri dicat, verior videtur Boeckhii sententia, duas eum quaternorum temporum partes habere. Omnino autem ipsa rei natura postulat, ut pluribus, quam simpli et dupli mensuris usam esse musicam Græcorum credamus, quod nimis iners et rudis foret cantus, qui non nisi duplicis mensuræ varietatem admitteret. Sed hoc quidem facile omnibus probabitur. Illud vero mirum plerisque et incredibile accidet, si dixerimus, etsi poetæ Græci propter linguæ suæ naturam non pluribus utantur, quam duabus mensuris, tamen ex ipsis eorum metris aliquando colligi posse, quibus in cantu rhythmicis mensuris vel non usi, vel etiam usi esse videantur. In qua re si non fallimur, intelligetur forsitan, esse adhuc, quo artis periti nondum penetrarint.

Consideranti comparantique hos duo versus,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quorum utrumque trochaicum esse volunt, facile appareat necesse est, posse quidem utrumque eodem modo recitari, i. e. per dipodias trochaicas, potiore ictu in prima syllaba notatas, sed tamen, ne Pindaricum ita legi velis, duo obstare, unum, quod volubilitas trochaici numeri, quamvis per trochæos irrationales ad paullo majorem gravitatem adducti, minime conveniat severitati Doriæ 7 harmoniæ, cujus iste e trochæo spondeoque factus numerus proprius est; alterum, quod epitriti usus in hunc numerum ita receptus est, ut ille non ex duobus trochæis, sed ex trochæo et spondeo constare videatur. Nam quid est, cur in tanta horum numerorum apud Pindarum copia vix pauci reperiantur versus, qui trochæum habeant, quum præsertim idem poeta in iis carminibus, in quibus vere trochaicis numeris usus est, trochæum in fine dipodiæ sæpissime admittat, ut in Nem. viii.* quod, ut ipse testatur, Lydiam harmoniam habuit; quod contra in Doriis carminibus, ut in Pyth. iv. in quo iste epitritus quingenties tricies ter invenitur, non nisi bis in medio versu ditrochæum positum videmus, idque ipsum iis in locis, ubi syllaba brevis recte pro longa poni possit. Quæ tanta diligentia, quam etiam apud tragicos in hoc genere deprehendimus, monet, ut locos, qui repugnant, de vitio suspectos habeamus. Sunt autem apud Pindarum, de quo solo nunc dicam, hi. Ol. iii. 27. (46.) ubi neque Ἰονχείᾳ νιν, neque Ἰονχίᾳ νιν, neque Ἰονχιανὰν, ut quidam libri habent, sed Ἰονχιανὰν scribendum videtur: pronomine enim tanto minus opus est, quod istud nomen

* At in hoc quoque carmine Dorios epitritos esse, trochæosque vel scriptura emendata, vel versibus rectius dispositis removeri, nunc persuasum habeo.

Digitized by Google

nullo modo ad γαῖαν pertinere potest, sed cum sequente ἱλαθέντα construendum est. vii. 2. (3.) ubi ἀμείλικτον ὕδωρ, quamvis contra pleraosque libros et Athenæi auctoritatem, inverso verborum ordini præferam. x. 4. (xi. 4.) ubi etsi anceps judicium est, quum duas tantum strophas hoc carmen habeat, versusque et hic et ultimus στοφαρνῶν trochaicus esse possit, tamen, quum reliqua metrorum compositio trochæis non magnopere faveat, videndum est, ne σὺν πόνῳ vel errori, vel correctori, ἀνὴρ in antistrophico prima correpta esse putanti, debeatur, poeta autem σὺν μόχθῳ dederit *. xii. 21. (27.) jam Boeckhius sustulit, recte monens, ἀμείλικτον trisyllabum esse. Pyth. i. 13. (26.) ἀνάξονται non debebat cum ἀνάξωνται commutari, quum præsertim Plutarchus, gravis nec silentio prætereundus auctor, non uno loco pluralem tuetur †. Nem. v. 14. (25.) ubi in particula μὴ non
8 immerito offendit Boeckhius, repone, ἐν δίκᾳ σ' οὐ μὰ κεκαδυωπύνον ‡. ix. 32. (75.) et 47. (111.) jam Boeckhius in vitii suspicionem adduxit, in priore nihil obstare monens, quin εἰσὶν pro ἐνὶ scribatur §; in altero restitue, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω. Isthm. v. 34. (vi. 52.) ubi neque πάρεξι, neque πάροιθ nunc probem, sed malim, ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων ἐς ταλίον πάροιθεν, *Æacidem ad expeditionem se vocare indicabat.* Quæ præterea ditrochæi exempla in his numeris inveniuntur, idoneam excusationem habent. Sunt enim aut in fine versus, ubi ultimæ syllabæ mensuram nihil curari constat, aut in fine numeri, sequente mediis in versibus alio numero, qui locus eamdem habet ancipitis syllabæ veniam. Et prioris quidem generis exempla afferre nihil attinet; alterius autem quæ reperiuntur, commemorasse non erit supervacaneum. Et ante dactylicos numeros trochæus invenitur Ol. vi. 18. (31.) viii. 54. (71.) x. (xi.) 6. 12. xii. 19. (25.) Pyth. iii. 18. (31.) iv. 23. (40.) ix. 21. 125. (38. 214.) Nem. v. 47. (86.) nisi quis ibi, quod Heynio in mentem venit, μάρναντ' reponi malit. x. 4. 22. (6. 40.) Isthm. i. 17. (24.) Ante choriambum Ol. xiii. 19. (26.) Ante Creticum Ol. x. (xi.) 16. 17. 21. xii. 15. (21.) Pyth. iv. 5. (9.) Nem. i. 1. v. 1. 15. (28.) Isthm. iii. 15. 17. 34. 35. (24. 28. iv. 25. 28.) et olim 51. (iv. 55.) ubi nunc meliorem lectionem cum epitrito restituit Boeckhius. At, inquiat aliquis, quid Creticus ad rem, qui quum nihil sit nisi catalexis, non alius, sed idem numerus est, ut, si ante hunc syllabæ ancipiti locus est, ea res indicio sit, esse potius in epitrito isto trochaicum numerum, quam non esse. Enimvero ita videri non nego: attamen non esse ita, tantisper mihi concedi volo, dum attulero, quod opinionem meam confirmet. Nunc, si vera dicimus, Ol. xii. 6. (7.) metrorum dispositio ea, quæ est in vulgatis libris, excusationem præbebit ditrochæo, quam ille in nupera descriptione non habet. Sed præter hæc exempla etiam illa non sunt existimanda ditrochæum habere, in quibus nomen proprium illum pedem infert, ut Isthm. ii. 14. (21.) || iii. 90. (iv. 123.) ¶ (nam Agesidamos, Agesilaos, Agesimachos, qui communi lingua Hegesidami, Hegesilai,

* Servata vulgata lectione nunc rectius dispositis membris hoc vitium removi.

† Quamquam hoc in exemplo, quia non epitritus, sed Creticus sequitur, ferri posset ἀνάξεται.

‡ Defendi hic quoque potest vulgata, modo membris recte divisis.

§ Non est tamen hæc, ut opinor, vera lectio, sed scribendum ἐν σὺν σοι: vide Nem. vii. 132. nisi præstat etiam ἔν σοι νιν, ut Pyth. i. 134. σὺν σοι σίν.

|| Hunc quidem locum in Elementis doctrinæ metricæ p. 651. monui liberari posse licentia ista, membris aliter dispositis, et v. 66. ἐπεί σοί γ' scribendo. Sed rectius tamen, opinor, concedemus hanc veniam nomini proprio.

¶ Hic locus non indiget hac excusatione. Sed non recte distinxi membra in Elem. doctr. metr. p. 651.

Digitized by Google

Hegesimachi erant, edam omitto) ita ut in his, quæ paullo ante ab alio sequente 9
numero veniam habere diximus, hæc Ol. viii. 54. (71.) xii. 19. (25.) Pyth. ix. 125. (214.) Isthm. iii. 15. (24.) in quibus nomen proprium est, duobus modis defendi possint. Nam ut Æschylus Ἰσαμίδοντος et Παιθενναίος, Sophocles autem Ἀλφεσίοιαι secunda longa, idemque prima producta Τιλεύταντος dixit, etsi hoc quidem Porsonus eleganti conjectura tollere studuit, ita Pindarus quoque aliquid in nominibus propriis sibi indulsit, et plus fortasse, quam quis opinetur. Insigne exemplum præbent Ol. ii. initio Ἡρακλέης, et Nem. vi. 54. (89.) Ἀεῦς ἀκμᾷ; quibus in verbis, ut nos quidem putamus, pæon primus secundam tertiamque syllabam contractas habet in unam longam: quod quum contra legem pæonum factum sit, apparet, syllabam istam duobus sonis cani debuisse *. Id enim factum esse interdum, et hæc Aristoxeni verba monstrant in fragm. rh. pag. 288. ὁ δὲ μικτὸς (χρόνος), ᾧ συμβέβηκεν ὑπὸ φθόγγου μὲν ἑνὸς, ὑπὸ ξυλλαβῶν δὲ πλειόνων κατειλῆφθαι, ἢ ἀνάπαλιν ὑπὸ ξυλλαβῆς μὲν μιᾶς, ὑπὸ φθόγγων δὲ πλειόνων, et Aristophanes comprobat, abusum hujus rei notans illo ἐπιπαπαιάξειεν in Ranis v. 1349. 1390. Pæones quidem, quibus vel Germanicas Musas noster ille canere docuit Klopstockius, Boeckhius nunc Græcorum volubili linguæ eripere conatus est, quod quæ ab ipso inventa est metrorum doctrina eos non ferret. Nos, aliter ea de re sentientes, illud tantum nunc monebimus, in carmine Ol. ii. primum pæonem, aliquoties ab interpolatoribus sublatum, præter illud Ἡρακλέης in omnibus strophis et posse restitui, et videri restituendum esse. Redeo ad ditrochæum. Is uno in carmine, Isthmicum quartum, vulgo quintum, dico, prorsus videtur rationes nostras conturbare:

μᾶτερ Ἁλίου, κολυώνυμε Θεία,
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν,

cujusmodi pleraque stropharum initia sunt †: simulque addi his debet iii. 19. (iv. 1.)

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία πάντα κέλευθος.

Quibus locis quum scripturæ correctio adhiberi non possit, certo evertent senten- 10
tiam nostram, nisi inveniatur, quo ipsi quoque defendi queant. Ac de Isthm. iii. 19. (iv. 1.) sic existimo: quoniam quaternæ dipodiæ conjunctæ sunt, binas, ut in multis versibus, unum membrum constituere: quam rationem huic versuum generi etiam v. carmine Isthmiorum, licet alio modo, vindicari, non opus est ut peritos moneam. Ex quo consequitur, nihil offensionis habere ancipitem in fine secundæ dipodiæ, ut finito ibi numero; sed in prima dipodia post ἔστι particulam aliquam excidisse. Aliter statuendum videtur de primis duobus versibus quarti carminis: in quorum primo quum secundus, in secundo quartus pes sæpius, quam velis, excusatione opus habeat, in priore autem secundi versus dipodia nulla prorsus trochæo venia sit: nihil reliquum est, quam ut hos duo versus aut vere trochaicos numeros habere, ideoque plane ab illo genere, de quo loquimur, diversos esse censeamus, quod tamen non videtur bene convenire cum

* Ita tamen hoc insolens videtur in pæonico numero et pene abhorrens ab ejus natura, ut dubitem, an præstet has Cretici soluti contractiones putare.

† Descriptionem membrorum nunc eam dedi, qua tollitur vitium. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

Digitized by Google

reliquis numeris, in quibus omnibus Dorica gravitas conspicua est; aut primam primi, secundam secundi versus dipodiam neque trochaicam, neque ex trochæo et spondeo, sed ex basi et trochæo esse statuamus *; quod genus si cui duplicem basin vocare placet, ostendat velim, cur secundus pes alias sequatur, quam quæ sunt baseos leges. Ita vero non modo in utraque dipodia versans mensura idoneam rationem habebit, sed recte etiam in secunda versu prior dipodia trochæum pro spondeo recipiet, latente, quia alius numerus sequitur, falsa mensura. In epodorum autem versu septimo, in quibus omnibus (sunt autem tres tantum) ditrochæus dactylos præcedit, ferri fortasse trochaicus numerus, quum sit brevissimus, poterit; sin minus, apparet, certe excusari syllabam ancipitem posse.

Sed veniendum jam est ad ea, quorum causa hæc disserui: ex quibus, ut hoc obiter addam, satis intelligetur, cur finem fragmenti Pindarici, quod a Thierschio
11 in Actis Monacensibus i. fasc. iii. p. 315. sq. et a Boeckhio in adnotationibus ad Isthm. vii. editum est, choriambum, non ditrochæum constituerim. Alia fragmenta, in quibus ditrochæus est, ubi epitritum esse conveniebat, vel aperte corrupta sunt, vel certum judicium excludunt. Igitur dipodia trochaica non potest aliter pronunciari, quam ut prior pes majorem, posterior minorem ictum accipiat, ut in hoc versu,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.

In qua re nihil mutat ultimæ productio, quia ea syllaba tamen pro brevi est. Quin Boeckhio auctore etiam mensuram in secundo pede prima syllaba breviorem, quam in primo, habet. Hic enim lib. i. cap. extremo, ut æqualem pedum mensuram, qua hodie musici utuntur, etiam in Græcam musicam inferret, quum id quosdam per puncta, quibus sesquiplum ad dimidium comparatur, frustra tentare intelligeret, rem excogitavit, cui rite exsequendæ ipse Apollo impar sit, mensuram dipodiæ trochaicæ, trochæum irrationalem habentis, ex his constare rationibus: 2. 1. $1\frac{2}{7}$. $1\frac{2}{7}$. Esto: quis enim hodie incredibilia reformidet? At quid fiet præceptis veterum rhythmicorum? Nam quum $1\frac{2}{7}$ et $1\frac{2}{7}$ hanc rationem habeant, quam 4 et 3, triplicis et quadruplicis mensuræ consociatio usitatissima foret, quam tamen veteres vel plane rejectam, vel raro certe usurpatam perhibent. Deinde, si dicunt veteres, posteriorem spondei irrationalis syllabam brevi longiorem esse, quis tamen eorum dixit, priorem syllabam breviorem esse longa? Denique quis dixit, irrationalem syllabam cum irrationali consociari, quæ ratio aperte exclusa est et ab Aristoxeno in fr. rh. p. 298. et a Bacchio p. 23. Quæ quum ita sint, manebit, ut opinor, etiam secundi pedis initio eadem, quæ primi, mensura in ditrochæo, etiam si posterior pes irrationalis sit. Sed quid dicemus de illo genere, quale hoc est,

Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι ποδίλᾳ,

quod isto modo si legimus, mensura utriusque pedis pari, priore autem pede
12 majorem percussionem habente, omnis perit numerorum gravitas et magnificentia. Quod genus neminem, qui aliquo venustatis sensu polleat, aliter, quam prioris pedis initio minorem, alterius majorem habente percussionem recitaturum putamus, ipso sensu illuc inclinante, ut pedem, qui posterior est, spondeum, quam trochæum

* Nihil opus esse hac metri descriptione, ex ea, quam nunc dedi, dispositione versuum intelligetur.

Digitized by Google

irrationalem esse malit. Id vero planissime confirmatur iis, quæ supra attulimus. Nam si spondeus tam constanter usurpatur, ut non ipse, sed trochæus, si is aliquando inveniatur, excusatione indigeat, quid aliud, quam non ex duobus trochæis, sed ex trochæo et spondeo hoc genus compositum esse dicemus? At hoc quoque dubitationem habet non exiguam. Nam si iste non ditrochæus, sed epitritus est, quid caussæ est, cur rhythmici, quum hic numerus apud lyricos usitatissimus, apud tragicos minime rarus sit, tamen, ubi de divisione numerorum loquuntur, tria faciant genera, par, duplex, sesquiplex; quartum genus autem, epitritum, ut quod exigui usus sit, a quibusdam tantum adjici referant, veluti Aristides p. 35. bis, Porphyrius in Comment. ad Ptolem. pag. 220. Psellus pag. 800. Quin Aristoxenus plane hoc genus exclusit, ita scribens in fine fragmenti: τὸ δὲ ἐπιτέταρτον μέγεθος οὐκ ἔχει διαίρεσιν ῥυθμικήν· τριῶν γὰρ λαμβανομένων λόγων ἐν τοῖς ἴσοις, οὐδεὶς ἔστιν ἥμισυς· ὧν ὁ μὲν ἔστιν ὁ τοῦ ἐπιτρίτου· διέστηκε δὲ, ὁ τῶν τέσσαρα πρὸς τὰ δύο· τρίτος δὲ, ὁ τοῦ ἐξαπλασίου· ἔστι πέμπτος ἐν τούτοις οἱ ἐν ἐπανασήμῳ μεγέθει: numeraverat autem quattuor ante genera, trium quattuor, quinque, sex temporum. Ex quo apertum est, quem diximus epitritum apud Pindarum inveniri, ab rhythmicis aut ad trochæos relatum, aut certe ne pro epitrito quidem habitum esse. Atqui ne ad trochæos referatur, obstant, quæ paullo ante commemoravimus: quodsi ne epitritus quidem est, quid tandem erit aliud? Laudabo, qui ad hoc ita respondebrit, ut locus dubitationi non relinquatur. Ego satis habebo, distinctius constituenda quæstione etiam augere dubitandi materiam. Sensum si consulas, quem solum in hoc genere, et quamquam non contemnendum, attamen ne omni quidem ex parte certum ducem habemus, facile adducaris, ut gravitatem Dorii numeri ut spondeo quidem trochæum sequente, i. e. his mensuris 2. 1. 2. 2. contentum esse, sed longius etiam duci debere secundi pedis initium existimes. Unde, qui 13
hodiernam musicam veteri immiscent, talem forsitan rationem comminiscentur, 2. 1. 3. 3. adhibito vel illo Aristidis tempore triplici, de quo supra diximus, vel, si id eripiatur, testimonio Aristoxeni p. 302. cujus verba emendata adscribam: τέτταρσι δ' εἰσὶν οἱ ἐξαπλάσιοι μεγέθει· ἔστι δὲ τὸ μέγεθος τοῦτο δύο γενῶν κοινὸν, τοῦ τε ἐμμελοῦς, καὶ τοῦ διατονικοῦ· ἐν γὰρ τοῖς ἓξ τριῶν λαμβανομένων λόγων, τοῦ τε ἴσου, καὶ τοῦ διπλασίου, καὶ τοῦ τετραπλασίου, ὁ μὲν τελειοτάτος ῥυθμὸς οὗτος ἥμισύς ἐστι· τῶν δὲ λοιπῶν ὁ μὲν τοῦ ἴσου λόγος εἰς τὸ διατονικὸν γένος ἐμπεπτώκασι· ὁ δὲ τοῦ διπλασίου εἰς τὸ ἐμμελές. Eademque dicit Aristides p. 35. seq. τῶν ῥυθμῶν τούτων οἱ μὲν εἰσι σύνθετοι, οἱ δὲ ἀσύνθετοι· ἀσύνθετοι μὲν, οἱ ἐπὶ γένους τοδιαῖ χρώμενοι, ὡς οἱ τετράσημοι· σύνθετοι δὲ, οἱ ἐκ δύο γενῶν, ἢ καὶ πλειόνων, ὡς οἱ διδιπλάσιοι· μικτοὶ δὲ, οἱ ποτὲ μὲν εἰς χρόνους, ποτὲ δὲ εἰς ῥυθμοὺς ἀναλύόμενοι, ὡς οἱ ἐξάσημοι. At hæc ad aliam rem transfert Boeckhius pag. 27. cui neque contradicam, neque assentiar, nisi alia prægressa disputatione, cui nunc non est locus. Omnino autem etiam si defendi ista ratio posset, minime apta ea foret his numeris, manente trochæi similitudine, cujus iteratio non minus omnem gravitatem excludit, quam ineptus ille dactylorum exitus, qui in Ol. vi. nimis patienter ad hunc usque diem toleratus est. Aptius fortasse prioris pedis duplum videbitur, 2. 1. 4. 2. Modo quis aliunde hunc longiorem trochæum proferat. Poterit quidem, ductus ope, ex memorabili loco Aristoxeni Harm. ii. p. 34. πάλιν ἐν τοῖς περὶ τοὺς ῥυθμοὺς πολλὰ τοιαῦθ' ἑρῶμεν γιγνόμενα· καὶ γὰρ μένοντος τοῦ λόγου, καθ' ὃν διώρισται τὰ γένη, τὰ μεγέθη πεπῖται τῶν ποδῶν, διὰ τὴν τῆς ἀγωγῆς δύναμιν· καὶ τῶν μεγεθῶν μενόντων ἀνόμοιοι γίγνονται οἱ πόδες, καὶ αὐτὸ τὸ μέγεθος πόδα τε δύναται καὶ συζυγίαν. Quæ non recte explicat Meibomius. Nam hoc dicit Aristoxenus, manente ratione eadem, v. e. dupli, mutari pedem pondus per ductum, ut trochæus, si hoc utare, vel trium possit vel sex temporum esse; rursum-

Digitized by Google

que magnitudine manente, veluti senorum temporum, dissimiles fieri pedes, ut
14 eadem magnitudo vel uni, vel duobus trochæis sufficiat. Verum enim vero nec tam crebro, quam in his epitritis opus foret, ductum mutatum esse credibile est, præsertim si compares, quæ Quintilianus ix. 4. 50. dicit, silentiumque ea de re Aristidis pag. 99. seq. et obstare quodammodo etiam Plutarchi verba videntur, qui in libro de musica, quamvis c. 21. p. 1138. B. laudet antiquorum in numeris varietatem, tamen c. 6. p. 1133. B. ita scribat: τὸ δ' ὅλον ἡ μὲν κατὰ Τίμοθεον ῥυθμοποιΐα καὶ μέχρι τῆς Φρύνιδος ἡλικίας παντελῶς ἁπλῆ τις οὖσα διετέλει· οὐ γὰρ ἐξῆν τὸ παλαιὸν οὕτω ποικίλως τοὺς ῥυθμοὺς, ὡς νῦν, οὐδὲ μεταφέρειν τὰς ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς. Præterea bene tenendum est, quos Græci pedes rhythmicos vocant, etsi natura sua dissimillimi sunt hodiernæ illi æquali pedum mensuræ, cui tactui nomen fecere, tamen usu non multum ab ea diversos esse: unde consequitur, non necessarium fuisse, ut cantus non alias, quam has ipsas, partes, quibus pedis cujusque natura continetur, exprimeret. Id quum obscurius colligi possit ex iis, quæ eodem illo, quem commemoravimus, loco addit Aristoxenus: δῆλον δ' ἔστι καὶ τῶν διαιρέσεων τε καὶ σχημάτων διαφορᾶ περί μέσον τι μέγεθος γίγνονται· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἡ μὲν ῥυθμοποιΐα πολλὰς καὶ παντοδαπὰς κινήσεις κινεῖται· οἷς σημαίνομεν τοὺς ῥυθμοὺς, ἁπλᾶς τε καὶ τὰς αὐτὰς ἀεί· multo clarius intelligitur ex his, quæ idem in fr. rh. p. 290. scribit, ubi quum dixisset, pedem suapte natura non ultra quattuor partes, duas theses, totidemque arses, recipere, pergit ita: διὸ δὲ μὴ διαμαρτεῖν ἐν τοῖς τῶν ἐμμελῶν, ὑπολαμβάνοντας μὴ μερίζεσθαι αὖθις εἰς πλείω τῶν τεττάρων ἀριθμόν· μερίζονται γὰρ ἔνιοι τῶν ποδῶν εἰς διπλάσιον τοῦ ἐμμέλου πλάθους ἀριθμὸν καὶ εἰς πολλαπλάσιον· ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὸν ὁ ποὺς εἰς τὸ πλέον τοῦ ἐμμέλου πλάθους μερίζεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας διαιρεῖται τὰς τοιαύτας διαιρέσεις· νοητέον δὲ χωρὶς τά τε τὴν τοῦ ποδὸς δύναμιν φυλάσσοντα σημεῖα, καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνομένας διαιρέσεις· καὶ προσθετέον δὲ τοῖς ἐμμέλεσι, ὅτι τὰ μὲν ἐκάστου ποδὸς σημεῖα διαμένει ἴσα ὄντα καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μεγέθει· αἱ δ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνόμεναι διαιρέσεις πολλὴν λαμβάνουσι ποικιλίαν. Quæ quomodo Boeckhio pag. 104. ad ductum rhythmicum
15 spectare videantur, nullo modo assequor. Rectius ea compares cum his verbis Longini, in fragm. 8. (v. scholiasten Hephæstionis, pag. 76.) ἔστι τοίνυν διαφέρειν ῥυθμῷ τὸ μέτρον. ᾗ τὸ μὲν μέτρον στατηρόταν ἔχει τοὺς χρόνους, μακρόν τε καὶ βραχὺν, καὶ τὸν μετὰ τοῦτον, τὸν ποσὸν παλούμενον, ὃς καὶ αὐτὸς πάντως μακρός ἐστι καὶ βραχύς. ὁ δὲ ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἔλκει τοὺς χρόνους· πολλάκις γοῦν καὶ τὸν βραχὺν χρόνον ποιεῖ μακρόν. Apertiusque etiam Dionysius hoc declarat in libro de compositione verborum p. 134. ἡ μὲν γὰρ στιχὴ λέξις οὐδενὸς οὔτε ἐνόματος οὔτε ῥήματος βιάζεται τοὺς χρόνους, οὐδὲ μεταστήσειν. ἀλλ', οἷας παρείληφε τῇ φύσει τὰς συλλαβὰς, τάς τε μακρὰς καὶ τὰς βραχείας, τοιαύτας φυλάττει· ἡ δὲ ῥυθμικὴ καὶ μουσικὴ μεταβάλλουσιν αὐτὰς μειοῦσαί καὶ αὔξουσαι, ὥστε πολλάκις εἰς ἐναντία μεταχωρεῖν· οὐ γὰρ ταῖς συλλαβαῖς ἀπιθύνουσι τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις τὰς συλλαβάς. Ex quibus æstimari potest, non ita planum esse, quæ musicorum numerorum cum metris poetarum consociatio fuerit atque communitas. Quamquam male abuteretur ista Dionysii observatione, qui ea vel in metris si quid vitiosum est, excusatum iret, vel musicos numeros non putaret aliqua tamen ratione cum metricis convenisse. Præterea vero a Plutarcho in libro de musica c. 28. p. 1140. F. 1141. A. quædam commemoratur εἰς τοὺς οὐχ ὁμογενεῖς ῥυθμοὺς ἔντασις, quæ quam vim habuerit, melius fortasse intelligetur, quum exempla, quæ ibi allata sunt, maximeque pæon epibatus, explicatus fuerit, de quo pede quæ ab Aristide tradita sunt, et secum ipsa, et cum iis, quæ supra ex Aristoxeno de quattuor pedum σημείοις attulimus, videntur pugnare. Sed quiqui fuerint

Digitized by Google

numeri musici, qui Doriis istis epitritis aptabantur, hoc tamen ex iis, quæ disputavimus, effici videtur, posteriorem pedem non trochæum irrationalem, fortasse ne spondeum quidem quattuor temporum, sed longiorem quempiam pedem fuisse. Quæ ratio si vera est, sponte intelligitur, tolli dubitationem, quam supra tetigimus, quomodo etiam ante Creticum ditrochæus pro epitrito locum habeat. Nam Creticus jam minime erit catalexis præcedentis numeri, sed plane alius numerus, ut ex his mensuris constans, 2. 1. 2. ex quo conficitur, si ante dactylos aut choriambos ditrochæus epitriti vicem sustinere potest, non minus id fieri ante Creticum posse. Confirmatque eam rem justa versuum 16
recitatio. At, inquiat aliquis, epitritum istum ex trochæo rationali et irrationali, majoris tantum gravitatis caussu, compositum esse, ex eo colligi potest, quod etiam anacrusin, si quando ea usurpatur, constanter longam habet Pindarus, bis tantum brevem sibi indulgens, semel Ol. vii. 4. (5.) et Isthm. i. 4. (5.) qui loci nescias an corrigendi sint. Nam. Ol. viii. emendatio levis mendi, quod. v. 87. (115.) relictum est, meliorem versuum distinctionem monstrabit. Fateor, ejusmodi esse hoc argumentum, ut in se ipso nihil habeat, quod reprehendi possit. Verum quod ad anacrusin attinet, eam etsi longam esse necessitas nulla cogit, tamen sequente tam gravi, quam nos quidem putamus, numero, facile intelligitur, longam anacrusin brevi aliquanto aptiorem esse: quod autem maximum est, non evertuntur isto argumento, quæ de gravitate Dorii numeri diximus: quæ quum tanta sit, ut trochaicum numerum, quidquid comminiscare, plane aspernari videatur, nihil proderit ad trochæorum defensionem mensura anacruseos. Sed satis. Alia, quæ fortasse de hoc versuum genere dici possent, aliis relinquam.

Aliud enim, idque apertius proferre exemplum volo mensuræ per numeros musicos mutatæ. Numerum ex uno spondeo factum nemo magnopere laudabit, sed certis tamen locis recte adhiberi fatebitur. Minus etiam trochæus probabitur unus: etsi hunc quoque pedem, maxime basi prægressa, ante choriambum vel Creticum sæpe, neque id inepte positum videmus. Nam qui basin et hunc trochæum pro duplici basi numeret, non persuadere mihi, supra significavi: vereor potius, ne hic illic basis in iis numeris conspiciatur, quibus Pindarus etiammum lege solutis fertur. Omninoque est ea nuper imperiosius in arbitrariam legem coacta, adeo ut lyrici Æolenses et comici, quibus addere necessario etiam tragicos dedebimus, imperfecti rhythmici audiant. Nimirum quid facillius, quam in poetas culpam conjicias, ubi, doctum credulis vitii nomen, παραπαιλογὴ ad manum sit? Sed ille, quem dixi, trochæus plerumque ante breves quosdam et abruptiores numeros invenitur, nihilque habet, quare non eadem, qua reliquæ 17
syllabæ, mensura esse judicetur. At alius haud raro invenitur trochæus, gravibus ille vel longis numeris mixtus, quem sive trochæum esse, sive spondeum putes, (plerumque enim ex duabus longis constat) concinnitati enim numerorum, servata communi mensura, mire officere fatendum est. Sic apud Pindarum:

τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας | ἀρχὰ,
πείθον | ται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν.

Apud Æschylum in Eumenidibus:

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ | μᾶτερ
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν | ποινάν.

Digitized by Google

In Agamemnone:

Ζεὺς, ὅς | τίς ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ', αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ.

Lege istum trochæum eadem, qua reliquos pedes mensura, ut hanc habeat longitudinem, 2. 1. et senties, numeros esse ineptos, inconcinnos, clumbes. Cur ita non est etiam in versu Hipponacteo:

ἀκούσαΘ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' | ἦλθον.

Nempe in hoc versu trochæus ille pro iambo substitutus, hujus vice fungitur, servans proinde mensuram ejus: in illis autem exemplis sejunctus a cæteris numeris integri membri locum tenet, ut, si trium ille temporum sit, ineptissima evadat tam brevis membri ad tam longa, quam cætera sunt, comparatio. Quare quid aliud, quam, quo numeri isti apta proportione æquarentur, quantum multitudini syllabarum deerat, tantum ponderi adjectum fuisse censeamus? Ac profecto, qui modo ineptissimi et turpiter fracti numeri videbantur, aptissimi erunt et eximia gravitate decori, si hunc non vulgarem illum trochæum, qui trium, sed semantum, qui duodecim temporum spatio producitur, esse statuas.
18 Hoc ejusmodi mihi esse videtur, ut neminem forte credam, qui semel monitus, si reputarit, quales illa carmina numeros requirant, non vera nos attulisse sibi persuadeat. Aliud exemplum hujus trochæi inauditos tollet numeros in Ol. ix. Sed facta semel pedis hujus mentione, paucis explicemus Aristidis locum, qui nescio an a plerisque non satis intellectus fuerit. Dicit is p. 38. nominis originem declaraturus: σημαντὸς δὲ, ὅτι βραδὺς ἂν τοῖς χρόνοις, ἰσοτιχοντὸς χρῆναι σημαίνειν, παραπολουθούσης ἴσως διπλασιάζων τὰς θέσεις. Martianus Capella obscure vertit: *semanticus sane, quia, quum sit tardior, tempore, significationem ipsum productæ et remanentis cessationis effingit.* Σημεῖα, de quo vocabulo non satis accurate scholiastes Hephæstionis p. 20. σημεῖα οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται, potius notationem temporis significat. Ita Aristoxenus fr. rh. p. 302. qui locus ita corrigendus: τῶν δὲ ποδῶν ἰλάχιστον μὲν ἐστὶ τὸ ἐν τῷ τετράσημῳ μεγέθει· τὸ γὰρ δίσημον μέγεθος πανταχοῦ ἂν ἔχοι πρώτην τὴν σχηματίαν· γίγνονται δὲ ἰαμβικοὶ οὗτοι, οἱ ἐν τετράσημῳ μεγέθει. Comparandus cum his scholiastes Hephæstionis, qui p. 81. de eodem pede pyrrhichio ita scribit: οὗτος δὲ κατὰ πᾶσαν μὲν οὐ βαίνεται, διὰ τὸ κατάστασιν γίνεσθαι τὴν βάσιν, καὶ συγχίζεσθαι τὴν εἴδησιν. Jam quæ sint ἰσοτιχοντὰ σημαίνει, declarabunt hæc Quintiliani verba ix. 4. 51. *inania quoque tempora rhythmi facilius accipient: quamquam hæc et in metris accidunt. major tamen illic licentia est, ubi tempora etiam animo metiuntur, et pedum et digitorum ictu intervalla signant quibusdam notis, atque æstimant, quot breves illud spatium habeat; inde τετράσημοι, πεντάσημοι, et deinceps longiores fiunt percussiones: nam σημεῖον tempus est unum.* In tanta enim trochæi semanti tarditate non recte servata mensura fuisset, nisi pedum digitorumve ictu tempora notassent. Jam vero intelligi poterit, cur illa addat, διπλασιάζων τὰς θέσεις, quæ aliis et quod διπλασιάζων, non τετραπλασιάζων, et quod τὰς θέσεις, non τὰς τι θέσεις καὶ τὰς ἄρσεις dixerit, mira videantur necesse est. Et quamquam τετραπλασιάζων, quum id
19 librarii etiam διπλασιάζων scribant, facile restitui possit, tamen διπλασιάζων, ut quod causam contineat, quare τὰς ἄρσεις omiserit, genuinum esse puto. Hoc enim vult, pedem istum propter magnam ejus tarditatem ita proferri, ut, quo mensura ejus recte comprehendi observarique possit, thesis duplici ictu pedis

Digitized by Google

notetur, eaque ratione quasi in duas quaternorum temporum partes dividatur: ex quo consequitur, arsin, quæ, ut ex quattuor tantum temporibus constans, artificiosa, i. e. fictarum partium, notatione non opus habebat, ne commemorandam quidem fuisse. Itaque ut vulgaris trochæus tres habebat moras, sic semantus ille partes complectebatur tres, quattuor quamque temporum, quarum partium priores quum in uno sono comprehensæ facile justa mensura excidere possent, omnes tres partes ictu aliquo pedis vel manus notabantur, quorum ictuum duo priores ἐνεργικοὶ dicuntur *ενρυθμίαι*, quod non syllabas duas, sed unius syllabæ duas partes discernebant. Sed finem facio. Existimari vero ex his poterit, neque metricam doctrinam ab omni parte jam explanatam esse, rhythmicam autem adhuc in tenebris totam jacere.

Digitized by Google

DISSERTATIO III.

DE

DIALECTO PINDARI.

---

3 Græcæ grammaticæ pervestigatio, quæ nuper paucorum quidem, sed idoneorum hominum studiis admirabiles fecit progressus, nunc, si recte sentio, aut consistere in medio cursu cogetur, aut alia, quam hactenus, via debebit ingredi. Eo enim jam perducta videtur ista doctrina, ut, nisi ille locus, qui est de dialectis, pertractetur, nulla in parte ejus cum aliquo fructu procedi possit longius. Non mirabor tamen, si plerique dialectorum explicationem propter incredibilem rei difficultatem defugient. Neque enim hæc res collectione diversarum formarum confici potest, ut quidam opinati sunt, sed et lectio in singulis locis ad criticas regulas expendenda est, et tempora scribendique genera diligenter sunt discernenda. Quod quam magnum sit, quamque difficile, in tanta non solum copia, sed etiam corruptione veterum scriptorum, sponte intelligitur. Equidem ut aliquid ad eam rem conferam, editis ante biennium de hac materia observationibus nunc alias addam, quæ ad Pindarum spectabunt. De quo scriptore non minus perverse quosdam judicare video, quam de Theocrito, quum utrumque Dorica lingua usum existimantes, temere, quidquid Doriensibus usitatum fuit, aut ferendum in his scriptoribus, aut etiam reponendum esse censent. At ne Theocritus quidem ubique aut Doricam dialectum, aut eumdem Dorismum admisit: sed hujus rei fines qui monstraret, præsertim in tam corrupto scriptore, nondum inventus est. Minus etiam Dorica lingua usus est Pindarus: qui ne ipse quidem, quamvis integrior aliis scriptoribus ad nos pervenisse creditus, suæ dialecti probabilem reperit explanatorem. Nimirum, ut alibi non semel diximus, ante
4 omnia gentium dialecti a dialectis scribendi generum secernendæ erant. Quæ res habet sane aliquid difficultatis, quod gentium usus e scriptoribus tamen, exempla sectantibus illorum, qui in eodem genere elaborarunt, cognoscendus est. Verumtamen scribendi genera alia aliis ad hunc finem aptiora sunt; maxime pleræque prosæ orationis formæ; tum poesis illa, quæ communem vitam imitatur, ut comœdia et mimi: multo minus cætera poeseos genera, quorum nullum est, quod puram cujusquam gentis linguam exprimat. Et quoniam prima omnium fuit epica poesis, cujus duæ fuerunt levi discrimine distantes familiæ, una

Digitized by Google

Ionica Homeri, altera Æolica Hesiodi, quarum victrix Ionica din lex et norma habita est omnis poeseos: quicumque deinde alia exstiterunt poeseos formæ, eæ aut epicam sequutæ sunt poesin, alia ab alius gentis lingua colorem trahens, ut lyrica poesis, nunc Ionum linguæ, nunc Æolensium, nunc Doriensium, neque uno modo, sese accommodans, aut certarum gentium linguam consectatæ sunt, colorem ab epicis ducentes, ut tragœdia et bucolicum genus. Hæc reputantibus planum erit, qua via in hac disputatione incedendum sit.

Veniamus ad Pindarum. Verissime hunc veteres communi lingua usum dixerunt. Sturzium quidem, hoc in Maittairii libro pag. xxxiv. sic interpretantem, ut Pindari, poetæ temporibus Persicis florentis, dialectum proxime ad antiquissimam Hellenum linguam, a qua omnium minime abfuerit Dorica sive Æolica, accedere putaret, mirarer profecto, si nullus Pindari versus ad nos pervenisset: nunc autem, quum tantum ejus carminum volumen omnium manibus teratur, quid de tali opinione dicam, non invenio. Qui communem linguam Pindaro tribuerunt, hoc dixisse censendi sunt, dialectum, qua utitur, singulari quodam temperamento pene ex omnibus dialectis mixtam videri. Id quomodo factum sit, apertum est. Est enim Pindari dialectus epica, sed colorem habens Doricæ, interdum etiam Æolicæ linguæ *. Aliis verbis, fundamentum hujus dialecti est lingua epica, sed e Dorica dialecto tantum adscivit Pindarus, quantum et ad dictionis splendorem et ad numerorum commoditatem idoneum videretur, repudians illa, quæ aut interioris essent, aut vulgaris, aut certis in locis usitati Dorismi. Nec primus hoc fecit Pindarus, sed sequutus 5 alios, ipse quoque post in exemplis habitus. Horum attingam quæ præcipua sunt. Fines libelli, brevitatem, brevitas ordinem consulto neglectum excusabit.

Ac de epica apud Pindarum dialecto quum multa dici possent, consistam in hiatu et quorumdam verborum mensura. De hiatu quidem hoc magis mihi dicendum est, quod is nuper quemdam doctissimum virum adduxit, ut digamma a Pindaro usurpatum crederet. At ea littera Pindarum non esse usum, certissimum est. Nam et hiatum admisit in his quoque vocabulis, quæ numquam habuerunt digamma, neque ante illa vocabula, quæ apud antiquos a digammo incepisse scimus, aut correptionem syllabæ consonante terminatæ, aut apostrophum declinavit. Neque enim fore puto, qui digamma nunc adhibitum, nunc neglectum fuisse censeat; nec magis, qui eam litteram cum spiritu aspero comparet, qui ad mensuram nihil usquam confert, hiatum autem reddit etiam duriorem. Omnino ex quanam dialecto digamma a Pindaro sumptum dicetur? Ex epica? At Pindari tempore pridem digamma ex epica poesi evanuerat. An e Dorica? At ab antiquo illo et interiore Dorismo, cujus proprium erat digamma, plane abstinuit Pindarus. An denique ex Æolica? At quum omnino perpauca hinc hausit, tum ne Æolici quidem poetæ, ut Alcæus et Sappho, digamma magnopere frequentarunt, quo illi in multis vocabulis abstinuerunt, quibus Pindarus, si ex hiatu conjectura facienda esset, adjecisset digamma. Bis occurrens apud hunc *ἑοῦ* de se ipso, non de aliis vocibus, testimonium edit. Sola ille pronomina ἵδιος, ἴ, οἷ, quæ tamen ne ipsa quidem apud eum digamma habuisse puto, prorsus ita, ac si haberent, usurpat. Horum ἴ semel invenitur, sed post consonantem, Ol. ix. 23. οἷ Ol. i. 37. 106. vi. 35. 111. vii. 164. 168. ix. 24. 101. xiii. 39. 52. 92. 100. 109. 130. xiv. 32. Pyth. i.

* Ὡς δὲ οἱ Δωριεῖς ἴχμασιν καὶ αἰολίζουσιν, δηλοῖ Πίνδαρος, ἀναμὶξ οὗτω ποιῶν, ἅτοι καὶ Δωριεῖς γράφων καὶ Αἰολεῖς. Eustathius p. 1702, 3.

Digitized by Google

14. ii. 153. iii. 112. iv. 40. 65. 84. 189. 337. 432. 470. 510. v. 137. ix. 68. 99. 145. 192. 213. Nem. i. 19. 24. 88. 92. iii. 66. 98. v. 62. vi. 38. vii. 58. x. 53. Isthm. v. 78. vi. 16. 72. viii. 125. in fragm. p. 50. iii. ed. Heyn. His adde Ol. ii. 6 74. Pyth. ii. 78. ix. 148. Nem. iv. 96. vii. 32. x. 27. 149. Isthm. iv. 109. de quibus locis disputavi ad Orphica p. 787. seqq. Ἔθην, nusquam occurrens, quis eamdem legem sequi debuerit, non est dubium. Hoc unum addo, si quando syllaba ob digamma per positionem produci videatur, hos locos aut aperte vitiosos esse, aut suspicionem certe vitii habere non exiguam. Male numeris consulens lectio Pyth. iv. 450. ἐπιδείξατο κρίσιν ἐσθλὸς ἀμφὶς, scribi postulat ἐπίδειξε: quo facto ad digamma confugientem retinebit ejusdem carminis v. 140. Quare rectius fortasse scribetur κρίσις, Ionice pro κρίσιας, ut in libris certe omnibus φάτις est Pyth. iii. 199. In Isthm. vi. 61. τανῦν γ' ἴσως haud obscure offert ed. Rom. Arsis quidem in lyricorum versibus non sufficit ad producendas breves syllabas. Quare vide ne Ol. ii. 10. scribendum sit γεγωνητέον, ὅπως δίκαιον ξένοι: v. Isthm. v. 74. In Pyth. iv. 328. deletum uno cum codice ineptum γὰ gravioris mendæ index est, cujus correctionem ab libris, quam a conjectura, sperare malim. Quamquam hæc tenuis spes est, quum codices Pindari omnes ex uno videantur fonte manasse, unde tantus eorum etiam in vitiis consensus est. Sic in eodem carmine v. 452. ubi scribendum videtur: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς στείχω δρόμοις τανυάκης ὑμετέρους ἀνετῆνος ὄλβον δίξασα μοιρίδιον ἅμαρ. Et v. 55. ubi poetam dedisse conjicio πάθεσιν θεῷ.

Redeo ad hiatum, quem epicæ poeseos exemplo admissum esse a Pindaro inde cognoscitur, quod plerumque in iis vocabulis reperitur, in quibus Homerus quoque eum habet; deinde in nominibus propriis, et quibusdam verborum conjunctionibus, quæ ipsæ, si opus esset, similibus epicorum locis defendi possent. Quo certius de hac re constet, ipsos affertum Pindari locos, ac primo, ubi in brevi vocali hiatus est. Τὰ ἴδρις Ol. i. 167. σελλὰ εἰδὼς ii. 155. τὸ Ὦναν v. 25. δὲ ἴχνεσι 37. τὸ ἴσως vi. 25. τὸ Ἰόλαον vii. 136. κατὰ εἶδος viii. 25. σάφα εἰπεῖν 61. τὰ δὲν ix. 94. καλὰ ἴρξαις x. 109. διαλλάξαντο ἔθος xi. 22. ὑπὲρ ἀνάγκαν xiii. 34. δὲ Πίσᾳ 69. τέσσαρα εἰσιῶν 101. παρὰ ἑστίᾳ 117. ἐφαρμόσαι ἴδιόν xiv. 22. Τῷ Ἀχαΐ 29. ἔδρᾳ ἰδεῖν 31. sic enim legendum; ἀνὰ ἴρεγον Pyth. ii. 33. ἐπὶ ἱλαρίδιον 89. περὶ ἄνακτα 123. πάντα 7 ἴσασιν iii. 52. ἀνίρι εἰδομένῳ iv. 37. Ἐκέλευσα ἄναξ 159. οὗτος ἴρεγον 185. δὲ Ἰόλαον, pisi δ' Ἰόλαον legendum 334. καλὰ ἔν, suum, vi. 36. μάλα ἐδόνησι 51. καλὰ ἴργα vii. 20. περὶ Οἰνόης, si recte sic cod. Bodl. viii. 55. δὲ εἶπεν 72. καλαθέτω ἄναξ xi. 17. τὸ ἄναξ 94. μέγα εἰσιῶν Nem. v. 25. οὗτος εἶπεν vi. 42. μέγα εἰσιῶν 45. ἐπὶ ἕδραν cum cod. Aug. 100. ἐπὶ ἴσα vii. 7. τρία ἴσσα 71. γλυκεῖᾳ ἴργῳ 77. καλὰ ἔρεισεν x. 8. μέγα ἴργον 119. ἁλιτρὸς Ἰξθμοῦ, nisi ἁλιτρὸς scripsit, Isthm. i. 10. Ποτειδάωνι Ἰσθμῷ 45. στὶ ᾧ, suo, iv. 60. ἄρα εἰσιὼν vi. 81. τὸ εὐανθία vii. 47. τὸ ἅδον viii. 40. Ἀρεῖ ἐναλίγκιον 81. δὲ ἐσπέρᾳ 94. Quod Ol. ii. 169. legitur, ἐκανόν γε ἐσίαν, defendi potest, sed non male scriberetur ἐκανόν γ' ἐν' ἐσίαν. Ol. iii. 29. hiatum tollit melior lectio. v. 42. corruptum videtur, de quo loco infra. Pyth. i. 72. scribe στεφάνοισί τ' ἐν Ἴσθμοις τε. Ibidem v. 178. scribe, ὦ φίλος εὐεργεσίαις κέρδισσ', ut Nem. iii. 133. qua oblata opportunitate moneo ι dativi post duplex σ abjici epicorum exemplo, non post unum σ. Itaque Nem ix. 55. aut cum scholiasta σόμασ' ἐσίασαν, aut σόμασι σίασαν legendum. Cod. Aug. σόμασιν ἐσίασαν. Olymp. xiii. 153. autem scribe Ἀρεΐδᾳ. Hic hiatus, Κέρκυρα ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Pyth. v. 106. non ferendus: malim σὺν. Nem. v. 58. scribe τοῖς δ' ἐργάταν, et Isthm. vii. 18. cum Heynio ἀνὴρ ἄρ' ἐσθῷ. Alius locus, viii. 87. infra emendabitur. Ibidem v. 130. scribendum videtur, ἴδεξεν δ' ἄρ' ἐν ἀθανάτοις. In fragm. p. 19. μελίφρονα ἀχὼ error Schneideri est: apud Athenæum recte μελίφρονα.

Digitized by Google

Sequitur hiatus in longa syllaba, quæ est in arsi: Ol. iii. 54. iv. 10. vi. 141. vii. 3. ix. 142. x. 31. xi. 10. xiii. 48. xiv. 28. Pyth. i. 74. ii. 122. iii. 3. iv. 252. v. 112. ix. 79. 137. xi. 92. xii. 6. Nem. iii. 58. vi. 35. 36. ix. 131. x. 162. xi. 52. Isthm. i. 21. 86. iv. 24. 69. vii. 14. Sed Ol. xi. 87. xiii. 96. versuum distinctio mutata hiatum tollet. Ibidem v. 164. et Pyth. i. 130. scribendum Ζεῦ τέλει'. De Pyth. xii. 24. vide ad Orph. p. 722. Nem. i. 78. jam in commentatione de metris Pindari correctum. Isthm. vi. 83. ex Olymp. ix. 120. et Nem. x. 35. scribendum ἀναγόνου'. Isthm. viii. 124. lege ἀνδρὸς γ' ἔλεον.

Longa syllaba in thesi, ut jam ad Orphica observavimus, non facit hiatum, nisi 8
in fine ordinis. Vide Pyth. i. 56. viii. 136. Isthm. i. 21. ii. 64. Ita defendi posset ὄφιν a Schmidio in Pyth. x. 42. illatum, nisi etiam vulgata recte se haberet. Defendi posset etiam Pyth. iv. 115. σταυρὸν τοίνυν e cod. Bodl. receptum: sed longe exquisitius est vulgatum, σταυροὶ τοίνυν. Sed quod ix. 84. legitur, φθονερὸν δ' ἀμένοντ' ἔσχε τί τις ἄμεν ἰλὼν, nullo pacto ferri potest. Locum pessime corruptum sic emendandum puto: φθονερὸν δ' ἀμένοντα. τί γὰρ τις etc. i. e. *invidi præterierunt mediocrem sortem*. Vide Pyth. i. 86.

Frequentissimus omnium ille hiatus est, quo longa syllaba ante vocalem corripitur: qui quidem hiatus ab his numeris, qui ad trochaicum genus pertinent, prorsus exclusus est. Quare λογεῖ ἐν τέλει Nem. viii. 42. sic, ut apud scholiasten est, ἐν λογεῖ τέλει scribi debet. Etiam in dactylicis numeris hic hiatus peccat Nem. vi. 6. ubi ἄλλ' scribendum.

Progredior ad productiones correptionesque brevium vocalium ante mutam cum liquida. Et quum vetustiores epici, ut ad Orphenm docui, productionem præferant, Pindarus non rarius hos sequitur, quam corripiendo vincit etiam Atticos. Sic frequentes apud eum correptiones sunt ante γλ, quas rarissime admiserunt Attici; ante φν, ut in ἀφνεὸς, in ἴστφι Ol. ii. 74. et alibi; ante στ in Νεοπτόλεμος Nem. vii. 52. Sed nusquam ante ζ, quamquam ante σπ Nem. vi. 46. vii. 89. quorum tamen locorum in priore cum Heynio σπουδῇ ἄνευ τυχᾶς scribendum videtur: quo magis alterum suspectum habeo. Monstra sunt πλαγχθέντες prima brevi Nem. vii. 55. ubi videant grammatici, ne πλανήντες legendum sit; et ἰαλὸς ter primam corripere creditum, Ol. ii. 35. Pyth. iii. 116. Nem. v. 155. Equidem, venia enim erit modesta audenti, antiquam vocabuli formam cum Ev. Scheidio ἰθλὸς fuisse puto, servatam, ut tot alias, in Germanico ædel. Ex qua forma quum medium θ ejiceretur, factum est ἰλλὸς, jure suo primam corripiens: quod quum Dorienses ἰαλὸς pronunciarent, hoc pro ἰθλὸς Pindaro obtrusernnt grammatici. Cæteri Græci, invitante ipsa littera θ, ἰεθλὸς dixere. Alia similia non rara sunt, e quibus βέβροτος vindicavi Pindaro in epist. ad Heynium p. 398. Sed propius accedunt βαθμὸς, βασμὸς, ἴθμα, ἴσμα, δεθμὸν, δυσμὴ, male δυσθμὴ 9
scriptum in schol. Ven. ad Iliad. xi. 61. Ἰσθμὸς pro ἴθμὸς dictum tradunt grammatici. Apud Hesychium est ἴθμαίνων, ἰεθμαίνων, ἰσμαίνει.

Pergo ad alia. Quum numeri e genere dactylico spondeum in quibusdam locis adspernentur, mirum est tamen, eam legem sæpius a Pindaro violari. Excusationem ab sede versus præsertim in nomine proprio habet Ol. x. 119. Nullam excusationem admittit Ol. v. 42. σιμὸν ἐ Ἀλφεὸν ἰὼν ἵκοντ' Ἰδαῖόν τε σταυὸν ἄντερον, ubi vulgo ἵκοντα Ἰδαῖον, pejus etiam. Hunc locum aliis emendandum relinquo: illud apertum est, nusquam a Pindaro invocatum Idæum Jovem hic etiam inepte invocari. Pyth. iv. 406. scribendum ἰέρνιον, de qua forma videndus censor Porsoni in Monthly Review 1799. mens. April. p. 430. s. Nem. xi. 45. recte Schmidius, χαλκιοικία, ubi codex Aug. χαλκίον τε. Isthm. viii. 67. scribendum videtur, ἐπεὶ διαφάνων ἔν' ἄνεσαν. Pleraque

Digitized by Google

hujus generis vitia in uno vocabulo χρόνος reperiantur, si id, ut sapius monuit Clarkio creditur, prima semper longa est. At equidem persuasum mihi habeo, ancipitem eam syllabam in lyrica dialecto esse. Brevem fecit Pindarus Pyth. iii. 129. iv. 6. 257. 411. ix. 98. x. 61. Nem. v. 14. Isthm. vii. 69. Ipsique hoc tragici in nonnullis versibus aliquoties fecerunt: Sophocles in Antig. 103. Euripides in Med. 639. 683. in Iphig. Aul. 1057. in Bacchis 97. in Heracl. 919. in Herc. fur. 350. Ambigui loci sunt Sophoclis in Œd. R. 156. 188. Euripidis in Herc. fur. 395. Expendi merentur apud eumdem in Bacchis 372. in Electr. 192. Obtinet hæc mensuræ ambiguitas in solo adjectivo χρόνος. Pindarus tamen etiam nomen χρονὸν semel prima brevi posuit Nem. vii. 115. Aliæ apud hunc sunt longarum vocalium correptiones, partim ab epicis quoque atticisque poetis admissæ, ut primæ in νίκαν Nem. vi. 37. Isthm. viii. 52. tertiæ in ἥρως, neglecta lexicis forma, Pyth. iv. 9. quod ἡρῖς scribendum, ἡρῖν dictum Callimacho epigr. 42. i. partim excusationem idoneam habent, ut secundæ in ἥρως Pyth. i. 103. iii. 13. iv. 102. et ἡρωΐας Nem. vii. 68. ultimæ in ἰσχὺν Nem. xi. 41. partim insolentiores sunt, ut primæ in ναίων Pyth. iv. 267. in αἴθᾳ ibidem. v. 414. in ἰσχίῳρα ii. 16. in μανίοντας 170. secundæ in ναυμάχοιον Nem. vii. 137. ultimæ in Κόπρεα Ol. x. 119. quamquam huic quidem exemplo similia alibi quoque inveniuntur, ut Ἐυπόρεια χύτρα in Rheso v. 764. quod iste Atticorum imitator ex diversæ formæ exemplis, ut βασίλεια χύτρα, Πολυδεύκεια χύτρα, apud Etym. M. p. 451, 50. 461, 44. hausit. Magis singularia sunt τᾶν Ol. ii. 153. οἰκορεῖν Pyth. ix. 35. δὲ v. 154. Nam Σεῖφος media correpta Pyth. xii. 21. nondum credo sanum esse. Θεὸς autem pro una brevi syllaba positum Pyth. i. 109. nescio an defendi possit versu Praxillæ, ἀλλὰ τὸν οὔτοτε θυμὸν ἰὼ σκιδνάμενον ἴσχεθον, apud Hephæst. p. 9. Eustath. p. 12, 23. 805, 21. 1372, 8. Πίλλανα Ol. xiii. 155. ultima brevi, quæ producitur vii. 156. Æolicæ dialecti est. Simile Νίμεα Ol. xiii. 47. potest etiam pluralis esse. Primæ correptio in Θεμιστῆος Nem. x. 45. 69. arguere videtur, nomen illud caruisse diphthongo. Δάνδιν sequitur auctoritatem epicam: quare Nem. vii. 124. ubi longa est prima, fortasse γάνδιν scribendum: v. Porson. ad Eurip. Or. 324. Ἀνὴρ et ὕδωρ epicorum exemplo variant: καλὸς, ut apud Atticos, prima semper brevi posuit: sic etiam ἴσος et φθίνειν.

Non minor in contractionibus licentia. Epicorum usu firmantur hæc: ἀγορᾷ Ol. ix. 48. σοφρυόεις Nem. xi. 36. κοινᾷ, sic enim scribendum, x. 11. Ἡρακλέος Pyth. x. 4. Πυλέος Isthm. vi. 36. Πολυδεύκεος v. 42. γονέων Pyth. v. 27. Πυθέᾳ Isthm. vi. 85. Νεμέᾳ Nem. iv. 122. διακρεσίᾳ Isthm. v. 42. Ἀλκεοῦ vi. 48. Ὀδσσεῦ Nem. viii. 44. πάσῃ Pyth. vi. 46. Ἰσθμιάδι Nem. vi. 19. πλέον Pyth. iv. 401. ἢ ἔν Isthm. vii. 11. 12. Non multum recedunt hæc: Ὀνησάνορος Ol. ix. 87. Νικοκλέος Isthm. viii. 134. Ἀριστοφάνεος Nem. iii. 35. ubi cod. Aug. male Ἀριστοφάνους; γονέων Pyth. iv. 401. Magis Dorica videntur hæc: ξυνᾶσι Nem. v. 50. στεφάνοις Pyth. x. 103. στεφανοῦσι Isth. iii. 28. στεμάτοις Ol. ix. 124. χρυσόπᾳ Pyth. v. 139. Ἀκεσιδαμίδαις Isthm. vi. 28. Δῶρι Ol. ii. 70. ναίοντι Isthm. vii. 71. παρὰ Pyth. x. 39. Nem. viii. 34. κτίσσαι vii. 59. κολωνίδαισι Ol. x. 44. Κτίσσαι v. 33. Δὶ Pyth. viii. 142. Nem. i. 111. iv. 15. x. 105. Isthm. viii. 75. Quædam ex hoc genere corrupta sunt. Ol. vii. 122. scribendum videtur φασὶν. Pyth. xi. 67. recte Pauwius Πυθοῖνι, ut Πυθοχρήστας, Πυθόκριτος. Nihil enim sani est in his, quæ Brunckius ad Æsch. Pers. 35. attulit. Talis esset λόγοισι Nem. vi. 51. sed veram lectionem, λόγοις, servavit cod. Aug. Nec μάντεως Isthm. vi. 91. contrahi potuisse puto, sed aut μάντεος legendum, aut, sublata interpunctione, ἀνάγαγον.

Diphthongi αι abjectionem, acceptam ab epicis, latius extendit Pindarus. Invenitur hæc in prima persona præsentis passivi Pyth. xi. 80. et futuri Ol. xiii.

Digitized by Google

72. et in tertia sing. Isthm. vi. 18. et in conjunctivo Ol. viii. 13. in tertia pluralis Ol. iii. 18. xii. 9. xiii. 59. Pyth. iv. 259. ix. 73. Nem. i. 48. iv. 126. v. 39. xi. 42. Isthm. iv. 20. et in perfecto Isthm. vi. 32. et in infinitivis passivi Ol. x. 47. Pyth. i. 86. iii. 33. 205. Nem. vii. 31. viii. 17. x. 35. et, secundum supra propositam emendationem, Isthm. vi. 83.

In eosi propius ad Atticos accedit Pindarus, v. c. *κλαΐων* Ol. iii. 55. *καίσθω* 81. *χάσκουσι, χῶνται* Pyth. ii. 159. s. *χάσκουσι* ix. 83. *χῶν, χωσίδων* 86. Dorica eraseres sunt *τῶνδ'* Ol. i. 71. *τἀρχαῖον* Isthm. ii. 15. Sed quod Isthm. iv. 62. Aldina habet, *κἀν*, vulgo *κἂν* et vi. 87. *κ' ἐν* scriptum, id vereor ne abhorreat a Pindari dialecto. Solutio Ionica *παρθενώπων*, nostra emendatione Nem. viii. 3. restituta, firmatur quodammodo a cod. Aug. in quo est *παρθενπῶν*. Ad epicam legem factum est *ἔδνα* Isthm. vii. 60.

Venio nunc ad Dorismum Pindari, qui aliquanto angustioribus circumscriptus est limitibus, quam plerosque existimasse video. Non Pindarus usquam primam personam pluralis numeri in *μες* terminavit; non *ἔδομεν* dixit, aut quæ similia apud alios reperiuntur: nam scholiastes ad Ol. vi. 37. nugas profert; non *σδ* pro *ζ*: nam *καχλάσδοι* in fragm. pag. 43. Reiskii inventum est, meliora monstrante Pindaro Ol. ix. 3. iv. 318. non *Μῶσα*, Alcmani usurpatum et certa lege Theocrito; non genitivum secundæ declinationis in *ω* terminatum: nam Pyth. iv. 202. Nem. vi. 86. vii. 8. 41. Isthm. iv. 122. quin etiam Ol. vii. 55. et Nem. xi. 4. ubi *πίλας* additum, dativi restituendi sunt. Nec mirum, si Pindarus huic casui jungit *πίλας*: in quam quidem rem nolim Sophoclis loco uti in Aj. 774. 12
Πίλας, ἰγγὺς, et similia, genitivo juncta significant *prope ab aliquo loco*; dativo, *prope ad aliquem locum*. Ol. ix. 85. recte legitur *φερσέφονᾳ*. Nem. iii. 16. *οἰκεῖῳ σκολιοφίλᾳ* scholiorum indicio grammaticis debetur, ut fere in ceteris locis. Pindarus dederat *οἰκεῖῳ πολυσφίλᾳ πρέσνει*, ut *εἰκοῖ οἰκεῖῳ* dixit x. 109. Jam nemo, opinor, dubitabit, quin Nem. vi. 62. scribendum sit *χρυσαλακάτου*. Librarii, nimis interdum Dorismo prospicientes, aliquando etiam monstra repererunt, ut *δέσμαν* Isthm. i. 3. ubi v. Heynium, et *Ἀσκλάπιον ἕδρα* Pyth. iii. 12. ubi etiam *Ἀσκλάπιον* in dubitationem venit ob Nem. iii. 94. Nec *Δωρεῖῶν* Pyth. i. 125. scriptum a Pindaro puto, sensu etiam *Δωρίων* requirente. Valde suspectum est *ποντὸν* in fragm. pag. 8. Nec *ναῷ* Nem. v. 9. licet cognitum scholiastæ, probaverim, cui frustra afferas *δυσὶ* iii. 10. Interdum vero Atticas formas librarii vel Ionicas pro Doricis dederunt, ut *λαὸν* Ol. ix. 109. *λεῷ* Pyth. viii. 76. *Μοῦσα* in fragm. pag. 56. 99. *Ἀθηναίων* Pyth. i. 148. fragm. pag. 14. 64. Nolim tamen sollicitari *Μουσαγέτας* p. 74. etsi *Μουσᾶος* Pindarus dixit Nem. viii. 80. Isthm. vi. 2. viii. 134. Non enim constans ubique usus est, nec, si *καλλιόνᾳ, κλεινᾷ, φανερᾷ*, aut *θεοπρεπὲς, φαεννὸς*, aut *ἕρανος, ἀντιφάνεα, ἀκτινόεσσα* dixit Pindarus, mirabere *ποθεινὸς, σωστικὸς, συχαρὲς, ὑγιὲς, πραυτάτους* dicentem. Sunt tamen, quæ nunquam Doricis formis careant. Quare librariis imputanda *ἱερῆσιν ἀοιδῆς* fragm. p. 79. *ἱρήμειον* p. 80. *ἱρήμεις* p. 97. *ἡμὲν* p. 77. quod scribendum *ἁμὲν*. Nam Ol. x. 41. male est *ἥμεν*, quod e vestigiis ed. Rom. *ἁμμὲν* scribendum, cui verbo dativus junctus etiam Isthm. iv. 20. Deinde *ἀντινέμεν* Pyth. iv. 241. *εὐδόσσαν* Isthm. viii. 67. *εἰργασάμην* ii. 67. *καίνων* vi. 97. *πεφυτεύοσσι* Ol. ii. 136. *ἀοίδοσι* fragm. p. 21. *κυλίσσουσι* p. 26. *ἀστυγίτονι, ἀνακίρνων* p. 82. *καίνωσι* p. 21. *λαχοῦσαι* p. 96. *ἐυχοῦσι* Isthm. viii. 79. Nam *εὐχῶσι* dicit Pindarus, et aut *καίνει*, cujus formæ exempla inveniuntur Ol. i. 47. ii. 135. iii. 12. vi. 36. 163. 170. vii. 18. 100. ix. 31. 75. x. 115. xiii. 12. xiv. 12. 17. Pyth. i. 43. 100. 121. ii. 27. 40. 56. 161. iv. 55. 157. 511. v. 16. 60. 97. 108. 135. 144. vi. 21. vii. 11. viii. 124. x. 109. Nem. iii. 6. v. 72. vii. 14. 19. 123. ix. 65. x. 99. xi. 58. Isthm. v. 15. vi. 94. 13
viii. 102. fragm. p. 8. 84. aut *καίωσι*, ut Pyth. iii. 31. iv. 32. ix. 110. x. 67. xii.

Digitized by Google

46. Nem. vi. 102. ix. 98. xi. 6. Isthm. ii. 41. Hinc Isthm. viii. 87. φασί, alio quoque nomine vitiosum, ita corrigendum, φάσις Ἰολαϊδῶν. In singulari numero, si recte memini, semel σ pro σ positum in ἰφίνᾳ Isthm. ii. 15. Tangam hic verbum εἶναι, cujus prima persona singularis numeri apud Pindarum est εἰμί, secunda ἐσσί, tertia ἐστί; prima pluralis εἰμές, Pyth. iii. 108. tertia ἐντί, Ol. iii. 151. ix. 158. Pyth. iv. 247. v. 132. Nem. i. 34. vi. 76. ix. 75. Isthm. ii. 44. et duobus locis, quorum tamen prior tantum certus est, εἰσίν, Pyth. v. 155. fragm. pag. 17. Ἄρεϊ Pindaricum præbet cod. Aug. Nem. v. 81. Nec ferendum οἷν Pyth. ix. 179. quod ὄν est Ol. i. 138. 179. iii. 67. vi. 33. 87. Pyth. iii. 83. 147. iv. 138. 526. Nem. vi. 18. xi. 50. Isthm. ii. 19. iv. 11. fragm. p. 88. Φρασί quoque vereor ne ubique dixerit, quemadmodum Pyth. ii. 49. iii. 192. iv. 194. Nem. 108. Isthm. iii. 4. ut corrigi debeant Ol. vii. 44. Pyth. iii. 107. iv. 389. Similia sunt σπαρὸς Ol. iii. 25. 31. et inversa ratione γελανὺς Ol. v. 5. Pyth. iv. 322. Ἀφράδιδες vero Nem. i. 3. non habet idoneam auctoritatem. Constanter dicit σπᾶσεν, ἄρυξα, et, nisi fallor, ἴδεα, quod quum codd. habeant Ol. i. 138. vi. 178. vii. 164. restituendum videtur etiam Nem. v. 93. Uti Ψαύμις Ol. iv. 18. Πάμις Pyth. vi. 33. Θέτιος Isthm. viii. 104. ita Δείνις cod. Aug. Nem. viii. 26. In aliis vocabulis dialecti diversitas conjuncta est cum discrimine significationis. Ita τόνε nunc, τόνα interdum dicit: v. Ol. vi. 112. Nem. vi. 18. 20. Quare in suspicionem venirent hæc Pyth. ii. 163. ἐς ἀείχν τόνε μὲν τὰ πάνυ, τόν' αὖθ' ἑτέρως ἔπαιν μέγα νώδες, nisi cod. Aug. præberet τοτὲ μέν, quo recepto recte servari τόν' αὖτε periti intelligent. Πόνα nusquam dixit. Similis differentia est in pronominibus τίν, σέ, et τεί, quorum τίν personæ distinguendæ inseruit: v. Ol. vi. 18. xii. 4. Pyth. i. 134. iii. 150. iv. 489. vi. 49. Nem. iii. 145. vii. 9. 85. 132. 140. Isthm. v. 21. et quidem correpta vocali, quæ apud Theocritum longa est: v. Pyth. i. 56. Nem. x. 55. unde Isthm. vi. 5. scribendum τίν γ': 14 encliticum autem nunc epicorum more τεί est, Pyth. iv. 252. 263. 294. fragm. p. 88. nunc σεί, Pyth. iv. 481. ix. 96. quod tamen personam distinguit in fragm. pag. 70. Τίν et ἰμίν nusquam inveniuntur: quibus usum eum esse ex Aristophane non tuto colligitur: v. fragm. pag. 4. Primæ personæ apud Pindarum est ἰμέ, Ol. i. 82. 134. fragm. p. 65. accusativus pluralis νώ e cod. Bodl. reponendus Pyth. iv. 261. secundæ nominativus σύ, Ol. i. 135. Pyth. ii. 104. viii. 7. 10. 88. Nem. v. 75. Isthm. vii. 43. sed σὺ Ol. x. 5. Pyth. v. 7. genitivus σοῦ et σέθεν, accusativus σέ et semel τίν, correptum, ut in dativo, Pyth. viii. 97. Vexatissimi loci hæc constructio est, εὔχομαι, ἐπόνει νόῳ σὲ καταβλάπτων ἀφενέαν: *cantum te mihi, precor, inspirea.* Raram hanc accusativi formam habent Theocritus xi. 39. 55. 68. et Corinna in excerptis gramm. Apollon. p. 555. (427. A.) Tertiæ personæ dativum ἴν, correptum, et digammo carentem, bis habet ex nostra emendatione Pyth. iv. 63. Nem. i. 99. Usus hac forma est etiam Hesiodus ibidem apud Apollon. p. 556. (427. B.) de quo loco v. Ruhnk. ep. crit. p. 115. Accusativum ἵ jam supra commemoravi: sed plerumque μίν et νίν usurpantur: quorum quum μίν Ionicum, νίν Doricum sit, ex quodam Pindari carmine allatum ab Apollonio in excerptis gramm. pag. 557. (428. A.) videri poterit νίν ubique restituendum esse. Et fluctuat lectio Ol. ix. 116. Pyth. iv. 71. 193. Non tamen temere quidquam audendum. Libri μίν præbent Ol. ii. 48. 102. iii. 50. 81. ubi male plerique μέν: vi. 94. 107. 163. vii. 10. 108. 111. 122. 128. 153. ix. 48. 90. 96. xi. 17. xiii. 98. 113. Pyth. i. 98. 188. iv. 140. 426. ix. 218. Nem. iii. 19. 66. v. 57. 70. vii. 124. ix. 119. x. 63. 139. xi. 22. ubi sic Heynius pro μέν; Isthm. i. 90. ii. 27. viii. 113. 136. νίν autem Ol. i. 110. iii. 46. 58. vi. 21. vii. 70. viii. 44. Pyth. i. 61. ii. 52. 104. iii. 64. iv. 77. 414. 430. 510. v. 7. 166. vi. 19. ix. 11. 45. 58. 92. 126. 130. 138. 154. xi. 35. xii. 39. 52. Nem. ii. 10. iv. 5. 34.

Digitized by Google

126. v. 48. 95. vi. 71. vii. 61. viii. 14. x. 128. Isthm. i. 52. 60. ii. 38. iv. 123. vi. 77. 106. viii. 148. Offert hæc locorum enumeratio rem satis miram, dignamque de qua amplius quæratur: nam in quibusdam carminibus codices fere ubique hanc, in aliis alteram formam exhibent, ut in Ol. vii. et Pyth. ix. 15 Eadem inconstantia etiam in his est: Ποσειδάων et Ποσειδᾶν, unde genitivus Pyth. iv. 246. in uno codice Ποσειδᾶνος scriptus cum Heynio improbandus videtur. Similia sunt apud Pindarum Ἀλαμὰν et Ἀμυθάν. Nolim tamen Ἀμφιάραον tueri Isthm. vii. 47. qui Ἀμφιάρηος vocatur Ol. vi. 20. Pyth. viii. 78. Nem. ix. 30. ubi v. 57. insolens dativi forma est Ἀμφιάρᾳ, cum qua non potest comparari Πηλεΐδᾳ Nem. x. 92. ubi restituendus accusativus. Non magis πρανῆρα Isthm. vi. 2. præferendum Ionicæ formæ, quæ exstat Ol. vi. 155. Nem. ix. 118. Sed ἀνυχῇ Nem. vii. 120. corrigendum e Pyth. xi. 84. Aliquid etiam inconstantiæ est in futuris, aoristis, et perfectis verborum contractorum, et nominibus inde derivatis: in quibus verbis universe ex ω est η, ex αω autem α, in quo genere ut singulare notandum ναιᾶσαι et παρασπαᾶσθαι Pyth. iv. 204. 236. Jure suo excipiuntur κτάομαι et χράω, unde κεχρήσθαι est Ol. ix. 70. κτησάμενος Nem. ix. 124. et χρῆσαι, χρῆσις, χρησμὸς sæpius. Tum καύχαμα Isthm. v. 65. Correctione autem indigent ἀνήσας Ol. x. 49. et ἀνασσάων Pyth. iv. 276. ubi de tribus lectionibus, ἀνασσάων, ἀνασσάοις, ἀνασσάιν, fortasse nulla vera est, sed ἀνασσᾷ. Ex altera classe regulam deserunt δοιαθῶσα Pyth. vi. 36. Ὑπάθων xi. 53. unde ὑπαθίαιος Isthm. v. 7. Tum ἀφθόνεος Ol. xiii. 35. ἀπαρβάτου Pyth. iv. 149. ἴδματος xii. 6. Mire variant hæc: ἰδόντος Nem. xi. 33. et ἀπροσπάσαντος vi. 84. ubi Heynius non suspectum habens ὁρμᾶσαι Isthm. iii. 12. edidit tamen deinde ὁρμῆσαι, recte fortassis, ut alibi semper est apud Pindarum. Porro φωνᾶσαι et φωνᾶν, quum Pyth. iv. 422. ἀφωνήτῳ reperiatur. Magis etiam variat φιλεῖν, unde minime dubia sunt πεφίλημαι Pyth. i. 25. et πεφιλημένον Nem. iv. 74. sed suspecta φίλασι Nem. v. 82. et φιλήσαντα vii. 129. quum ἐφίλασε legatur Pyth. ii. 30. ix. 34. Pro significatione mutat dialectum πονεῖν, quod de molestia dicitur πονῆσαι Nem. vii. 55. Isthm. i. 56. de efficiendo πονᾶσαι Ol. vi. 17. Pyth. ix. 166. Ex his intelligi potest, cautum esse in hoc genere debere criticum, nec monstra procudere, velut nuper quidam νίκαμα. Non magis Atheniensem Timodemum Nem. ii. Doriensem facere licebit. Maxime 16 differunt codd. in formis participiorum αις, ασα, et ας, ασα. Quarum Doricas quidam editores pene ubique prætulerunt, recte forsitan, modo ne metri caussa: nusquam enim Æolensium more ας illud corripuit Pindarus, qui error ne Maittairio quidem p. 319 (241. D.) ignoscendus. Variant in his formis libri, codices dico, quorum lectiones aut editæ aut a me adnotatæ sunt, et editionem Romanam, nondum ubique satis excussam, Ol. i. 127. ubi ἰλάσαις soli debetur Gregorio Cor. iii. 28. Pyth. i. 12. 158. 177. iii. 102. 136. iv. 60. 65. 337. 405. viii. 13. ix. 209. x. 52. Nem. i. 45. 68. 74. iii. 107. v. 92. xi. 36. Isthm. i. 56. Consensu, quod sciam, libri a criticorum mutationibus puri formas communes exhibent Ol. i. 98. ii. 108. iii. 5. v. 17. vi. 10. 34. 61. 97. vii. 8. 52, 61. 96. 106. ix. 87. 91. 111. 139. x. 23. 36. 49. 51. 54. 58. 87. 109. Pyth. iii. 23. 39. 190. iv. 109. 169. 179. 383. 393. 409. 413. 417. 479. 502. 522. v. 67. vi. 30. viii. 37. 74. ix. 66. 93. 129. 147. x. 37. xii. 28. Nem. v. 29. vi. 87. vii. 104. Isthm. vi. 60. nam viii. 61. ἰμασαι legendum videtur. Doricæ formæ inveniuntur Ol. ii. 165. ix. 23. 142. x. 111. Pyth. i. 86. 154. iii. 63. 89. iv. 178. 184. 240. xii. 14. Nem. iv. 104. v. 51. vii. 99. 145. ix. 45. 58. ubi cod. Aug. σχίσαις, quod si σχίσαις scribatur, et deinde πρόφρων δ', habebit quo defendi possit; x. 44. 152. Isthm.

Digitized by Google

ii. 21. 51. 59. iii. 1. iv. 43. 57. 65. 98. vi. 21. 75. In hoc quoque indice illud notabile est, quod in Nemeis, maximeque in Isthmiis, pene ubique Dorica forma comparet. In infinitivis quoque quum tantum non ubique communi forma utatur, aliquando tamen Doricam *ν*, nusquam *ῆν* habet. Quamquam non ausim contendere, illud *ν* non deberi grammaticis. Nam bis tantum certa lectio est, *γαμέν* Ol. i. 5. et *τρέφην* Æolicum pro *τραφῆν* Pyth. iv. 205. quorum locorum prior a carmine isto habet aliquam excusationem, ut infra apparebit, alter fortasse a verbo. Sed *ψαμέν* Ol. iii. 45. *ἀυδάν* vi. 112. *σχὸν* Nem. i. 106. *τόχυ* vi. 46. criticorum inventa sunt, repugnantibus antiquis libris. *Ἀγαγὸν* Pyth. iv. 98. jam in commentatione de metris Pindari correctum. *Στέλλαν* Ol. vii. 61. lectionis varietatem et scholia considerandi non erit dubium quin genuino *εἰδὸν* cedere
17 debeat. *Μιλεζίμεν* Nem. xi. 23. si *μελίζειν* scriberetur, metro satis fieret, non sensui. Fortasse poeta scripsit *μέλειν ἐν ἀυδαῖς*.

Addam his denique singulares quasdam formas et verba Pindaro propria. *Ἀεῖδας* ex nostra emendatione Pyth. i. 161. *ἐνεφάνευς* Pyth. ii. 140. *ψαῦδε* Nem. ii. 72. *ψίγειν* vii. 102. *τίσευς* et *ἐκτενέευς* Pyth. iii. 48. iv. 43. x. 52. *ἀναιρεῖν* ii. 105. *παλαιφατῖν* 112. *σωτῆρευς* Isthm. i. 88. et *διασωτῆρευς* Ol. xiii. 130. *πεχλαδὸς* ix 3. *πεχλάδευς* Pyth. iv. 319. *ἀνᾶ* Pyth. iv. 277. *ἀμᾶ* Ol. iii. 58. *ὄτυ* Nem. vi. 47. vii. 90. 137. Isthm. iv. 31. *ἄς* Ol. x. 61. *ἔργμα* cum aspero spiritu semper scriptum, et prægressam tenuem litteram in adspiratam mutans Nem. i. 9. Isthm. i. 65. Nec prætereundum *πάσιτον* Ol. iii. 50. correpta prima, pro *πάσιτον*. Alibi in verbo *πιστῶ* *σ* pro *σ* ponit, ubi duo *σ* sibi vicina futura essent. Hinc est participium *πιτόις* Ol. vii. 126. Nem. iv. 66. *ἴμπτον* Pyth. viii. 117. Servatur *σ*, ubi non accedit alterum *σ*. Sed *πιτόισσαν* Pyth. v. 64. ad Æolismum, de quo mox, retulerim. Pro *πιστῶνα* Isthm. ii. 39. scribendum *πιτόνα*. Illud *πάσιτον* et Alcmanis *καδαίνων* apud Hephæst. p. 44. ne quem moveat, ut *καδὰς* scribendum putet Nem. vi. 87. in quo carmine pene omnium atropharum finis corruptus est, moneo ibi sic legendum videri: *βαρὺ δὲ σφι πῆμας ἴμπτας, Καδδὰς Ἀχιλεὺς χαμαὶ ὧν ἀφ' ἁρμάτων Φαεσίμβρῳ υἱὸν ὀϊ' ἰοπλόκῳ Λάος ἀμφὶ Ἔγχιος ζαπέφνε.* *Ἔμπας*, ab sensu commendatum, ob metrum necessarium est, quum in vulgato *ἴμπαν'*, etiamsi vocalis sequatur, non possit brevem syllabam apostrophus ante anacrusin excipere. *Ἀχιλεὺς* unc λ cod. Aug. *Ὦ* addidi, quod alibi quoque Homerum sequitur Pindarus. Correptionem diphthongi ante hoc pronomen tuetur Ol. v. 17. *Λάος* Schmidio debetur: metrum certe hanc formam requirit: alibi poeta *Λαοῦς*, *Λεγοῦς*, *Κλεοῦς*, sed Pyth. iv. 182. ed. Rom. *Χαρικλοῦς*. *Ἀμφὶ* denique, jam ab aliis inventum, et sæpius similiter a Pindaro usurpatur, nec semel cum *αἰχμᾷ* permutatum invenitur. Sed ne cui in reliquis strophis metrum difficultates objiciat, de his quoque dicendum puto. Ac v. 12. scribendum videtur *εἶαν νύ'*: v. 25. *τῶν πίφαυται ἀὸν ἄμμορος*, ubi *ἄμμορος* cod.
18 Aug. præbuit: v. 49. *ἰάλλᾳ*, forma ab Homero accepta, apud quem est *ἀλλαῖς* Iliad. xii. 318. denique v. 99. *ἄγγελος ἴδαν* (seu potius *βᾶν*) *πίφαυσκον γ' ἐπὶ νῆσον*. *Ἐπὶ* sine elisione esse in cod. Aug. jam supra indicavi.

Dicendum est denique etiam de Æolismo Pindari, qui, si recte dijudico, duplex est, alius communis omnium ejus carminum, alius quorumdam proprius. Habet hic locus magnam difficultatem, nec nunc quidem nisi primis lineis describi potest. Motam semel quæstionem erit fortasse aliquando qui plenius tractet. Harmonias Pindarus, quibus usus sit, commemorat tres, Doricam, Æolicam, Lydiam. Dorica et Æolica quales fuerint, docebit instar omnium Heraclides Ponticus apud Athenæum xiv. p. 624. D. his verbis: *ἡ μὲν οὖν Δώριος ἁρμονία τὸ*

Digitized by Google

ἀνδρῶδες ἁρμοῖνι, καὶ τὸ μιγαλοστρεπὲς καὶ οὐ διακεχυμένον, οὔτ' ἰλαρὸν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ σφοδρὸν, οὔτε δὶ ποικίλον, οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν Αἰολίων ἦθος ἴσχει τὸ γαῦρον καὶ ὀργῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱστοτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δὲ, ἀλλὰ ἐξημένον καὶ σιθαρρικός. διὸ καὶ οἰκείῳ ἔοικε φιλοσοφία καὶ τὰ ἰρωτικὰ, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὰν διαιταν ἄνεσις. Lydiam Plutarchus de musica p. 1136. B. a Platone in lib. iii. de rep. repudiatam esse scribit, ἐστιδὲ ἐξίτα καὶ ἐστενόδιους πρὸς θρῆνον. Platò isto loco pag. 389. E. θρηνώδεις esse dicit harmonias, quæ μιξολυδιστὶ et συντονολυδιστὶ vocabantur: mox autem μαλακὰς et συμποτικὰς appellat τὰν Ἰαστὶ καὶ Λυδιστὶ, αἵτινες χαλαραὶ καλοῦνται. Plura in hanc rem quum ex aliis scriptoribus, tum ex illo Plutarchi libro de musica colligi possent. Ex eodem libro, maxime p. 1143. cognoscimus, id quod etiam sponte poterat intelligi, aliis harmoniis alios numeros aptari solitos fuisse. Ad quem finem philosophiam commendat Plutarchus pag. 1142. D. αὕτη γὰρ, inquit, ἐκανὴ πρῆναι τὸ μουσικῇ πρέπον μέτρον καὶ τὸ χρήσιμον. Hæc quoque res multis posset veterum scriptorum locis confirmari: de pleniore tamen ejus cognitione, nisi plura veterum musicorum scripta in lucem protrahantur, desperamus. Quare, quid conjectura effici possit, experiendum est. Quod si in numeris Pindari eadem diversitas invenietur, quæ est inter illas tres harmonias, ex numeris conjici poterit, quæ cujusque carminis fuerit harmonia. Inde vero, quæ maxime sibi dissimiles sunt harmoniæ, Dorica et Æolica, etiam cum dialecti quadam diversitate conjunctas fuisse non immerito suspicabimur. Ac major Pindari carminum pars numeros habet e dactylis et trochæis cum spondeo alternantibus mixtos: quod genus ob insignem gravitatem eximie convenit Doricæ harmoniæ. Idque ipse poeta indicat Ol. iii. 9. Μοῖσα δ' οὕτω σὺ παρίστασ μοι νεανίαλον ἐρόνσι πρέπον Δωρίῳ φωνᾷ ἐναρμόξαι σὺν λίρᾳ ἀγλαόκωμον: ubi v. schol. Alia pars numeros habet brevium syllabarum frequentia concitatos, multoque motu inæquabiles: quod genus ab Horatio legibus solutum dici videtur. Hos ad Æolicam harmoniam aptatos fuisse et similitudo eorum cum isto genere harmoniæ ostendit, et ipse poeta significat Ol. i. 162. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι πίσιν ἱππικᾷ νόμῳ Αἰολίδι μολπᾷ χρή. Nem. iii. 136. ubi se carmen mittere dicit Αἰολίσσιν ἐν στοαῖσιν αὐλῶν. Ad utrumque locum falsa veris miscent scholiastæ. Sed objicientur nobis hæc duo, unum, quod, quum poeta Ol. i. 26. dicat, ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβανε, nihil discriminis inter Doricam atque Æolicam harmoniam agnoscere videatur. At non dubitamus, quin Δωρίαν φόρμιγγα de Hypodoria harmonia intelligi voluerit*: ita vero Æolica harmonia vocabatur, ut Heraclides Ponticus apud Athenæum docet xiv. p. 624. E. F. et 625. A. Eandem harmoniam poeta tangit his verbis in schol. ad Pyth. ii. 127. Αἰολεῖς ἵκοντ Δωρίαν πίλιαθεν ὕμνων. Alterum, quod objicietur, hæc verba sunt, Pyth. ii. 125. ὧδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἰμοτλὲν μέλος ἀπὸ πολιᾶς ἀλὸς στόμισεν· τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἔθρεον χάριν ἐκατονταόνων φόρμιγγος ἀντόμενος. Nam, si scholiastas audias, Pindarus hoc carmen, quod nobis Æolicis numeris scriptum videtur, pretio emptum mitti dicit, distinguens illud ab Æolico carmine, gratis misso, cujus initium fuerit, τόνε δ τι λέγω, ζαθέαν ἰερῶν ἀμύνας, κίονες Αἴνιαι. Fuerunt sane hujus quoque carminis numeri, ut exordium docet, Æolici: sed inepta tradere scholiastas jam Heynius et Gedickius senserunt: qui quidem nollem ad emendationem confugissent, quam nec res, nec metrum admittit. Inepta sunt in scholiastarum explicatione hæc duo, unum, quod de mercenario carmine

* Præstabit, opinor, Δωρίαν φόρμιγγα de poesi Doria, non de modis musicis intelligi.

Digitized by Google

20 et gratis misso poetam loqui putant; alterum, quod hic eum istud gratis missum carmen Hieroni commendare credunt, quod in ipso illo carmine fieri debebat. Utraque criminatione liberabitur Pindarus, si eum hoc dicere statues: hoc carmen, i. e. ipsa carminis verba, Tyriæ mercis modo, i. e. nasi, tibi mittitur: ipsum vero chori ingressum, carmen hoc Æolicis fidibus canentis, benigne excipias. Καστόρειον enim μέλος, obscurius memoratum Isthm. i. 21. canebatur apud Lacedæmonios, quum acie instructa hosti obviam irent: v. Plutarch. de mus. p. 1140. C. et alios, quos citavit Heynius ad Pyth. ii. init. Est autem carmen Pyth. ii. vel maxime in his, quorum numeri Æolicæ harmoniæ conveniunt. Eosdem numeros eamdemque harmoniam habuit Lasi hymnus in Cererem, ut ex ejus initio apparet, servato apud Athenæum xiv. pag. 624. E. Δάματερ μέλπω Κόρην τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελίσσαν, ὕμνον ἀείδων Αἰολίδ' ἔμπας βαρύβρεμον ἁρμονίαν. Tertia denique a Pindaro memoratur Lydia harmonia Ol. v. 44. xiv. 24. Nem. iv. 73. viii. 25. Quæ carmina, numeris mirifice diversa, hoc tamen communia habent, quod nec tam concitatis numeris sunt, ut Æolica, nec tam gravibus, ut Dorica. Ad Doricos numeros propius accedit Nem. viii. ad Æolicos Ol. xiv. maxime omnium proprie Lydios numeros dixerim, qui sunt in Nem. iv. Quantum ex tam tenuibus indiciis colligi potest, Doricam harmoniam in his carminibus fuisse conjicio: Ol. iii. vi. viii. xi. xii. Pyth. i. iii. iv. Nem. i. v. x. xi. Isthm. i. ii. iii. et iv. v. vi. Æolicam in his: Ol. i. ii. x. Pyth. ii. v. vi. vii. viii. xi. Nem. iii. vi. vii. Lydiæ vestigia reperire mihi videor in his: Ol. iv. v. vii. ix. xiii. xiv. Pyth. ix. x. xii. Nem. ii. iv. viii. ix. Isthm. vii. viii.

Redeo nunc ad Æolismum. Ac veri simile est, concitatiores Æolicæ harmoniæ numeros majorem sibi dialecti libertatem vindicasse. Lydii enim numeri, leviores Doricis, non aliam, quam hi, linguam habent. Æolicis igitur numeris hæ videntur propriæ formæ esse: σὸ pro σύ Pyth. v. 135. expellendum Ol. iii. 7. ubi cod. Pal. recte σν. In Doricis enim et Lydiis carminibus σύ dicit, ut Pyth. iv. 154. x. 18. Isthm. ii. 37. ne ab Æolicis quidem prorsus alienum, ut Ol. i.
21 44. Deinde σῖδος Pyth. v. 62. (in quo tamen carmine v. 126. μίσν sine libris non mutandum) viii. 105. fragm. p. 74. apud Athen. pag. 641. C. e Schneideri emendatione: σιδίχιτας Nem. vii. 109. Composita tamen etiam in Doricis σῖδος admittunt*: σιδάμωνας Ol. xii. 18. σιδαυχένων Nem. x. 114. ubi cod. Aug. ed. Rom. aliique libri σῦ' αὐχένων. Porro ἰσάμεσσι Pyth. viii. 135. quod in Doricis est ἰφάμεσσι et ἰφαμίσια. Tum ἰς pro ἐς Pyth. ii. 21. v. 50. et in Æolico fragmenti. p. 41. Nusquam hoc in Doricis invenitur, nisi forte librariorum errore, aut grammaticorum invento, ut Pyth. iv. 459. Ibidem v. 376. pro ἐς Φᾶσιν δ' ἵκετ' ἐνθένδεν scribendum est, versuum quoque distinctione postulante, ἐς Φᾶσιν δ' ἵκοντο ἔνθενδεν. Hoc ἵκετο, quod Ælius Dionysius apud Eustath. p. 1158. 39. Ionicum esse et apud Herodotum inveniri testatur, Phrynicho p. 48. Atticos respicienti, et inde Favorino in v. εἶτα, ἰσχάτως βάρβαρον vocatum, Pindaro etiam Nem. iii. 94. pro ἵκετ' ἐν, ut jam Pauwius suspicabatur, restituendum. Cod. Aug. ibi ἱκτ' εἰν. Æolicis carminibus etiam ἐνσμᾶεν tribuendum videtur, Pyth. ii. 82. vii. 6. xi. 10. In cæteris enim communis forma invenitur, ἐνάσσαι Ol. ix. 71. ἐνάσσαν Pyth. xii. 41. ubi nemo paullo doctior ἐνάσσαι et ἀνάσσειν scribi volet. Nomen autem ἔσσα et in Dorico et in Æolico carmine locum habet:

* Boeckhius pag. 293. "quod Hermannus hoc excusat in compositis, nihil est: quid enim hæc quidem in re interest inter σῖδος sim simplex et cum verbo compositum?" Non nihil, sed aliquid dictum esse fatebitur vir optimus, ubi reputaverit, vel a tragicis σῖδος in compositis admissum inveniri. Omninoque non adeo ignotum credideram; compositorum alium esse, quam simplicium usum.

Digitized by Google

Ol. vi. 95. Nem. vi. 82. neque usquam ἔσσα apud Pindarum est. Etiam nocuativus pluralis secundae declinationis in ος terminatus in solis Æolicis carminibus videtur admissus esse: πόσσος Ol. ii. 129. ἰολὸς Nem. iii. 50. ubi quidem cod. Aug. ἰολόν. Alibi si haec forma invenitur, expellenda est, non minus quam Dorica ως, quae nusquam usum esse Pindarum puto. Traxit enim aliquid labis hic ille Pindarus a grammaticis, neque a recentioribus, sed a veterrimis et clarissimis, quod vel hinc, quae habemus, scholiis ostendunt: multo clarius intelligeretur, si reperiretur, quidquid ad Iliadem. Ol. i. 35. genuina scriptura est καλλιγόεσσ. Nem. iii. 42. ἀντιόχοις, quod editum, vel ἀντιόχοιν duorum librorum, metro conveniret, si illic unum esset, quod et sensus et praestantissimus apud scholiastem lectio διὰ τ' ἐμπύρων corruptum esse arguunt. Restituo tres litteras ob praecedentium similitudinem neglectas: Πίσσας δ' Ἰσθμὸς ἐπιδέρκεται ἀντιόχοιν· διά τ' αὖε' ἐμπύρων εὐαγὲς 22 βάλε. Παλαίφατον et accusativum ἀντιόχους, accentu nominativi scriptum, praebuit optimus codex, cujus sapius jam facta est mentio. Nem. i. 35. fuisse qui metro repugnante ἰολὸν scriberent, scholia docent. Scribe ἰολέες. Aristarchi apud scholiastem verba in cod. MS. sic scripta: καναλείπουσι δὲ τῇ ἐκχλίσει τὸ ἰόλε. ἢ γὰρ ἀντίστροφός ἐστι δισύλλαβος τὸ ν. Dele cum edd. ἐστι, et haec dicet Aristarchus, antiquo more Pindarum ε scripsisse, quod esset ει pronunciandum. Nem. x. 216. cod. Aug. ἤμενον, quae vetus lectio fuit. Aristarchus et Apollodorus scribebant ἥμενο, Didymus ἥμενος pro ἥμενον. Ed. Rom. al. ἥμενοι. Accusativum seu pluralem seu singularem agnoscunt Heyuio commemorati Pausanias et scholiastes Aristophanis, auctoritatem, opinor, sequuti grammaticorum. Mihi Pindarus, spreto incredibili commento, ut facit Ol. i. 43. ss. nominativo casu videtur ἥμενος de Lyceo dixisse. Denique in Æolico fragmento p. 36. v. 10. non debebat ἴσωσι in ἴσωσιν mutari. Æolicorum carminum propria sunt etiam verba in μι terminata pro contractis: αἴνημι fragm. p. 70. Sed in alio Æolico fragm. p. 49. restituendas optativus συγῷμι. Nisi fallor, etiam Dorica quaedam, quae in Æolicis carminibus inveniuntur, a Doricis abjudicanda erunt. Sic πολυπάλᾳ recte videtur legi Ol. i. 19. recte vero etiam μᾶλα Pyth. iv. 263. ix. 114. μαλοδόκᾳ iii. 47. μαλοβότου xii. 5. μαλαβότᾳ Isthm. i. 67. Unde Ol. vii. 115. 145. ubi scriptura fluctuat, communem formam praetulerim.

Æolismi illius, quem poeta in omnibus carminibus usurpat, aliquot exempla supra disperamus. His adde elisam litteram in στρ' Ol. vi. 65. Pyth. iv. 472. et in compositis στράσσων Pyth. iii. 94. στρόβους Nem. xi. 51 *. Non absimile est σπ' ἀστῶν Ol. vii. 165. Deinde solutionem diphthongi in his: Αἰγείδαι Pyth. v. 101. Ἀλκείδᾶν Ol. vi. 115. Ἀγησίδας Pyth. xi. 47. Isthm. viii. 111. Κρηθείδας

* Adde στρεπαῖον pro στρειπαῖον fragm. p. 65. quod ita scribendum videtur:

ἰλαφρὸν πανάφυτον φιλεῖν,
ἵερ δὲ νομὸν Κρόνας στρε-
παῖον· ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δίδοται,
Ἴδαν ἀλέξαι, στυφέλικτον δ'
οὐκ ἴλαχον, οὐδὲ σανίσιν.

Paucis contentum esse hominem debere dicit, nec, si cupresso delecteris, quidquid hujus arboris circa Idam in Creta nascatur, expetendum. Abundabat autem Creta hoc genere arboris, auctore Hermippo apud Athenaeum p. 27. F. Plinius H. N. xvi. c. 33. s. 60. de duobus generibus cupressi: *huic patria insula Creta. — Sed in Creta quocumque in loco terram moverit quispiam, vi naturali haec gignitur, protinusque emicat: illa vero etiam non appellato solo ac sponte, maximeque in Idaeis montibus, et quos Albos vocant, summisque jugis, unde nives numquam absunt, pluruma, quod mireamur.*

Digitized by Google

Pyth. iv. 271. *Οἰνείδαι* Isthm. v. 39. *Πηλείδα* Pyth. vi. 22. *Καδμείᾱν* Isthm. iv. 88. *Πριᾱμίδᾱν* Pyth. x. 86. *Αἰακίδας* ix. 8. *Τρφὰς* Nem. iii. 103. iv. 40. vii. 59. Isthm. vi. 41. viii. 112. Sed non est horum constans usus: sic *Αἰγείδαι* Isthm.
23 vii. 21. *Ἀτρείδαι* Ol. ix. 107. *Οἰνείδαιν* Nem. x. 16. *Αἰακίδα* Pyth. i. 22. Alia, ut videtur, Æolica forma est *ἀμιύσασθαι* Pyth. i. 86. restituenda, ut supra dixi, etiam xi. 4. *παραμιύσεται* Nem. xi. 17. *ἀμιυσίστορες* Pyth. xi. 58. ubi scribendum videtur *κατ' ἀμιυσιτόρος ἀρχίδους*, nisi quis utriusque accusativi communem formam præferat. Prorsus Æolicum nomen, etiam digammo memorabile, *δυάτα* legitur Pyth. ii. 52. iii. 42. Addam denique hoc: duplicatas consonantes, quæ in quibusdam vocabulis, ut in *κιλαδίνᾱς*, *κλεινὰς*, *φοινὰς*, origine Æolicæ sunt, etiam in his verbis ad Æolicæ linguæ usum referendas videri, in quibus apud epicos aut improbatæ, aut rarissime adhibitæ inveniuntur. Ejusmodi sunt *ἔσσαντο* Pyth. iv. 363. *ἔσσαι* 486. *κατθέσσαντο*, sive *κάθεσσαν*, v. 55. *ἔσσαν* Ol. ix. 79. *θέσσαντο* l. 102. *θέσσαντο* Nem. v. 18.

Persequutus sum, quæ in Pindari dialecto maxime memorabilia videbantur. Omnia attingere nec licebat, neque animus erat. Quare si quis amplius de his rebus quærere volet, satis inveniet materiæ: veluti in verbis e præterito factis, ut *γεγάασιν*, *κεχλάδοντας*, *πεφρίκοντας*; in formis infinitivorum, de quibus *βᾶμεν*, *στᾶμεν*, et similes in rarioribus sunt; in terminationibus personarum, ut *εἶθα*, *ἴα*, *ἴγνον*; et ex alio genere *ἐξαίσθαν*, *κτενέσθαν*; in compositorum formatione, ut *βουλαφόρε*, et quæ sunt hujusmodi alia. Quæ omnia operæ pretium est aliquando diligentius pertractari.

Digitized by Google

DISSERTATIO IV.

NOTÆ AD PINDARUM.

In describendis carminum Pindaricorum metris hanc tenui rationem, ut initia eorum versuum, qui cum præcedentibus una numeri perpetuitate cohærent, paullum ad mediam paginam reducta ponerem, quo statim, ubi initium esset novi numeri, vel ubi plures versus uno numero continerentur, intelligi posset. Trochæum semantum, ut supra dictum est, longioribus lineis, —′ — et interruptiones numeri signo continuationis „ notavi.

OLYMP. I.

STROPHÆ:

⏑ –′ –′ ⏑⏑ – ⏑ –
– ⏑ –′ ⏑⏑ – ⏒
⏑⏑⏑ –′ ⏑ – –
⏑⏑ –′ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏒
5 –′ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
–′ ⏑ –′ ⏑⏑ – ⏒
–′ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
–′ ⏑ – ⏑⏑⏑⏑ – ⏑′ ⏑ – ⏑′ ⏑⏑ –
–′ ⏑ – ⏑ ⏓
10 –′ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑′ ⏑⏑ –′ ⏑ ⏓
⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑ –′ ⏑ – ⏑′ ⏑ –
⏑ —′ —′ ⏑ –′ ⏑⏑⏑ ⏓
⏑⏑
⏑ –′ –′ ⏑ – ⏑′ ⏑⏑⏑ ⏓
⏑ –′ ⏑⏑⏑ – ⏑ – ⏑ –

Digitized by Google

EPODI:

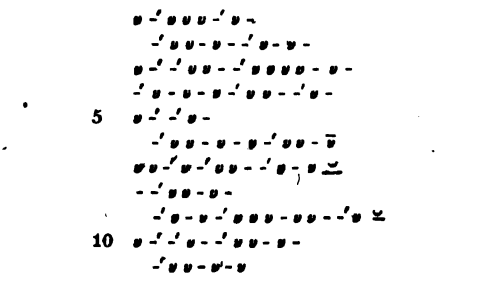

V. 16. Scribe ex melioribus libris *ἱκμαίνους*, et refer ad *σοφοῖς*, quod latet in *σοφῶν μυείοισι*. Codex Lipsiensis in bibliotheca Paullina *ἱάμενον*. Is codex scriptus est in charta bombycina, forma quadrata, et, præter Pindari Olympica cum maxime parte scholiorum recentiorum, Theocriti octo priora idyllia cum scholiis, atque Hesiodi Opera et Dies cum scholiis continet. Servatus est pessime: quippe nullum prope folium est, cujus non aliqua pars vetustate, situ, humore aut tabefacta sit, aut penitus interierit, quibusdam etiam foliis plane perditis, quorum duo a manu admodum recente in charta vulgari suppleta sunt. Cæterum inter lineas glossæ adjectæ, partim ab eadem manu, quæ textum et scholia scripsit, partim ab alia recentiore, sed quæ antiquior est illa, a qua folia, quæ interiere, scripta sunt. At primus manu interdum transversæ lineæ supra eas syllabas positæ sunt, quæ librarius producendas indicare voluit. In quo genere etsi nonnunquam erravit, interdum tamen opportuna est ista admonitio ad mettorum correctionem. Sæpe enim eas syllabas inter lineolas notavit, quas alii inepte fulcrorum additamentis auxerunt, quum essent in fines versuum rejiciendæ. Ita Olymp. x. 70. ultimam syllabam in *ἄρα*, et v. 122. in *χρόνον* notavit. Hic igitur codex etiamsi non continet eximias quasdam et singulares lectiones, hanc tamen habebit auctoritatem, ut aliorum librorum scripturam nonnullis in locis confirmet atque corroboret. Ex quo genere quæ lectiones in eo inveniuntur, eas adnotandas putavi.

44. Pro *φρένας* meliores libri *φάτις*, quod recipiendum erat, nec debebat in *φάτιν* mutari. Volebat poeta dicere, *καὶ σοφὸν καὶ βροτῶν φάτις ἐξαυτᾷ*: nunc ad *φάτις* per appositionem adjectis verbis *ὀνὴρ τὸν ἀλαθῆ λόγον διδαδαλμένον ψεύδεσι ποικίλοις μῦθον*, his accommodavit verbum *ἐξαπατῶντι*.

61. Restituendum metri caussa, quod vulgo legebatur, *τὸν ὑπερφίαλον ἐς ἔριν*. Qui articula usus non abhorret a Pindari consuetudine. Ita v. 13. *ὁ πολέμαρχος ἄρης*, v. 129. *ὁ μέγας πίνδος*. ix. 3. *ὁ τριπλόος ποικιλοδίς*. xiii. 4. *τὸν ἀλκίμαν Κόρινθον*. Pyth. i. 152. *τὰν ἰοδόξον ἄνδρα*, et alibi sæpissime. Codex Lips. *τὸν ὑπερφίαλον εἰς ἔριν*, sed *εἰς*, quod evanuerat, ab recentiore manu restitutum.

66. MSS. Lips. et Ciz. *χρυσοθρόνοις ἐν ἵπποις*.

69. Laomedontis filium habere videtur Ganymedem, ut Euripides Troad. 822. Cæterum v. Interpp. ad Hygin. fab. 271.

77. Τὸ non dicit Pindarus pro *σοί*. Itaque hæc conjunctio est. Quare v. 79. scribendum *τόμον πάντα*, ut Iliad. ii. 699. *ἴχνη πάντα*.

Digitized by Google

80. Parum felix grammatici cujuspiam correctio διόμενα majorem peritiam artis coquinariæ, quam diligentiam in perpendendis verbis poetæ prodit. Hic διόμενα κρεῶν scripsit, utrumque sciens et prudens; κρεῶν propter διδόασιν: carnes enim, non ossa apponebantur convivis: διόμενα autem propter φάγον: solus enim humerus consumptus, et deinde ebore suppletus est. Ἀμφὶ πολίαις, ὄρνισι, adverbialiter ad διδόασιν referentur, quam ut præpositio ad σφατίζων.

91. Scribe ἅς. Idem error etiam alibi occurrit, ut Pyth. ii. 13, Nem. v. 23, vi. 103. Cæterum nihil difficultatis in αἴ τι et αἰνῇ. Οἵ cum σποδὸς conjungendum, pater ejus, ut Nem. vii. 32. Ψιθύρι αἰ, et alibi sæpe.

102. Cod. Lips. Δίσσων.

128. Idem ἐρώτων.

134. Atticæ formæ in Pindaro non locus. Lege οἷσι δαΐλος ὑπαυλίσσεται, metro etiam jubente. Ita etiam MSS. Ciz. et Lips.

138. Scribe ἴσχει.

159. Scribe αἰεί.

163. Aldus et MSS. Gotting. et Ciz. habent ἰσχυΐᾳ. Scribe ἰσχυΐᾳ, de more Pindari. Neque ἰσχυϊᾷ alibi apud nostrum.

167. Quantum ex codd. lectionibus colligi potest, ἄλλοι ἢ e correctoribus profectum est, scripturam, quam in libris inveniebant, ἅμα καὶ non recte refingentibus. Videtur poeta dedisse καλὸν τι ἔθειν, ἀλλὰ καὶ δόκιμον παρέσχεν. Particulis τι, μὲν, et si quæ sunt similes harum, sæpe mutata orationis forma eæ particulæ respondent, quas alias, quam istæ, præcedere debebant.

172. Interpunge: Διὸς, ἰσόγεως ἰὸν ναιέτᾳ, μάθεται ἴσχει τοῦτο πᾶθος, Ἴξιον, μεφράσασθαι. Deus, inquit, prospicious tuis consiliis, hanc habet meditaturque curam. Plane alienum est, quod quibusdam in mentem venit, πᾶθος.

OLYMP. II.

STROPHÆ:

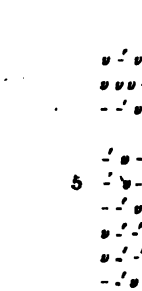

EPODI:

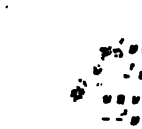

Digitized by Google

5 ∪ – ∪ ∪ ∪ – ∪ – – ∪
∪ – – ∪ – ∪

v. 6. Exit hic versus, si quid video, non in dochmium, sed in duos Creticos. Male enim, si dochmius esset, ictus caderent in plerisque strophis. Si pæonico ordine finiretur versus, contractio pæonis in palimbacchium fortasse ab nomine proprio aliquam excusationem haberet, servata tamen in cantu modulatione pæonica: vide de mens. rh. p. 9.

10. Non sum verum assequutus in diss. de dial. Pind. p. 6. Scribendum potius, γεγωνεῖον, ὅτι δίκαιον ξένων, casu dativo. Non satis accurate de nomine ὅσιος disseruit Boeckhius. Significat illud reverentiam hominum erga deos. Sic etiam apud Hesiod. Theog. 222. et Pindarum P. viii. 101. Inde ad hospitum reverentiam propter deos ultores violati hospitii translatum est.

17. Cod. Lips. ποναμεῖ, sed a prima manu supra ultimam syllabam scriptum Dericum ῶ.

19. Metro consuletur, si alia paullo, sed non deteriore sententia articulum addideris: ὁ πλοῦτον τε καὶ χέρι ἄγων γνησίᾳ ἐν' ἀρεταῖς.

29. Male interpungitur post πιτρεαγμένων. Interpungendum post δίκαν. Cæterum in fine hujus versus brevem, non ancipitem syllabam in metri descriptione posui. Nam, nisi egregie fallor, hic versus cum sequente una numeri perpetuitate cohæret, quæ in prima tantum et secunda epodo turbata est. Hic quidem vulgatum lectionem habet etiam scholiastes Sophoclis ad Trach. 744. Eustathius quid legerit, incertum est, quod is sententiam tantum exprimit p. 1591, 7. τὸ γὰρ πιτρεαγμένον οὐκ ἔστιν ἀκούοντα γνώσθαι, ὃς ἐστιν γνωμικὸς καὶ Πίνδαρος. Repone vero facili conjectura: τῶν δ' πιτρεαγμένων ἐν δίκᾳ τε καὶ κατὰ δίκαν ἀκούοντα οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων παντὸς δύναιτο θέμιν ἔρεγον εἶλος. Τῶν δ' quum posuisset, in fine addit, quod istuc referatur, ἔρεγον.

35. Cod. Lips. ἰκλῶν.

41. Scribe: πίσθος δ' ἴστιστι βαρὺ τῶν κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. Aoristo hoc usus etiam Sophocles in Œd. Col. 1732. Nuper in mentem venit quibusdam, verbum πιστῶ exstirpare, et in ejus locum αἰθυσόμενον illud intrudere, cujus nullus est, nisi in aoristo usus.

48. Post hunc versum cod. Lips. ut alii libri addit, φιλίᾳ τε δ' Μοῖσα.

56. Recte βροτῶν γε revocavit Boeckhius. Cod. Lips. βροτῶν πίκρεισα.

65. Vide ad v. 29. Hic quidem aut ἅτις παρεόῖα, aut, quod malim, ἃ τὰ παρεόῖα scribendum videtur.

66. Cod. Lips. τῶνδ' ἴχει.

70. Scribendum Λᾶον. Longis enim vocalibus subscribendum iota est, quo impuræ diphthongi, quæ sic nascuntur, a puris, quæ vocari solent, distingui queant. Itaque ut nunc λᾶον, παρεῶϊον, nunc imminuto syllabarum numero λᾶος, παρεῷον scribitur, ita etiam Λᾶος, Τιτυᾶδα, πάρεῳ, μάρεῳ, et quæ sunt alia hujus generis, scribi debent. Ac male profecto fecerunt, qui quum litterarum compendia ex typothetarum officinis ejicere vellent, etiam illud repudiarunt, quo longæ litteræ υ iota adjicitur. Eo enim ad impuram diphthongum a pura distinguendam carere non possumus. Aliter enim νίνι bisyllabum, aliter Θυιὰς scribendum est.

74. Scribe ἴστφιλ αἰ. Cod. Lips. πίφιν ἰαῖ. Ciz. αἰ.

78. Cod. Lips. νίους ἐν ἀίθλοις.

Digitized by Google

83. Libri fere ἴχονσι, quod plena interpunctione ad βίζαν apposita recepit Boeckhius. Ita scholiastæ. At neque frigidius quidquam isto additamento, ὃσιν στέμματος ἴχονσι βίζαν, neque alienius abrupto illo ad alia transitu cogitari potest. Quod Schmidius dedit, ἴχοντα, tam est elegans, ut ex his tantum duobus alterum optandum sit, non dubitem codices posthabere. Verum ἴχονσι grammaticis Dorismi studiosis deberi puto, poetam autem ἴχουσι dedisse, quod in nonnullis codd. est. Non est id autem tertia persona verbi, ut illis visum, sed dativus participii, qui est cum verbis τὸν Αἰνησιδάμου ἰσχαμίῳ συγχαίρει construendus. Πρίσαι, inquit, τὸν Αἰνησιδάμου αὐτοῖς ἴσθιν στέμματος βίζαν ἴχουσιν ἰσχαμίῳ συγχάνειν. Cæterum ἴχονσι est etiam in Lips. et Ciz. et Lips. interpungit post βίζαν.

101. Non contenderim non esse verum ἐσάουσιν, sed ἀλαθινὸν ne quis calidius ad poetas ithyphallicos infimæ notæ ac sequioris ætatis detrudat, Theocritus, Callimachus, aliique intercedent.

102. Recte vetus lectio habet, εἰ δέ μιν ἴχων τις, agnita, ut videtur, etiam ab Eustathio, qui p. 714. 63. de Sophocleo illo in Œd. R. πρῶτα τὰ πικλόμενος ita scribit: ἢ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τὸ εἰμὶ, ἢ τὸ πικλόμενος ἀντὶ τοῦ πίκλομαι εἴληπται. χρῆσις δὲ ἐμοῖρα στεμμένοναί τινι καὶ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκαις. Sed male et hic, et quos sequutus est, hæc interpretantur. Non verbi locum tenet participium, sed fervor poetam ad anacoluthon abripuit. Volebat dicere: si quis opes virtute temperatus possidens, sortem intuetur eorum, qui propter bene facta diis cari sunt, is ita utitur divitiis, ut hic Thero. Sed delatus ad descriptionem illius beatorum sortis, pro apodosi, quæ sequi debebat, aliam liberius conformatam substituit v. 160. ἔπιχε τῶν σεσωῦ σίξον, et quæ sequuntur.

112. Quum ad νίμονται in optimis codd. adscriptum sit δέχονται, vel etiam δὲ δέχονται, festinantius nuper repositum est δεάκησαν, qui aoristus vereor ut bene defendi possit. Quanto facilius erat scribere διδέχανται βίον. Illud viderint alii, ne forte διδοχαν βίονν legi possit. Alexandrini, quorum hæc forma esse perhibetur, (v. Maittair. p. 301. ed. Sturz. et Sturzium de dial. Alex. p. 57.) mihi videntur magis formas vetustate obscuratas servasse, quam corrupisse usum communem. Smyrnæos certe, qui Æolenses origine erant, (v. Plutarch. Symp. Q. vi. 8. p. 694. B.) ab his potius, quam ab Alexandrinis formam istam accepisse crediderim.

114. Cum Heynio præferendum censeo ἐν χειρὸς ἁμᾷ, quod etiam liber Cizensis habet. Lips. ἁλκᾷ χερῶν.

129. Scribere νᾶσις. Ita etiam cod. Lips.

136. Festinantius, qui στεφάνοις non apte dici animadverterunt, reposuerunt πέφαλής. Ipsum illud nomen στεφάνης, quod etiam in cod. Lips. est, et magis etiam lectio quorumdam librorum στεφάνους, monere poterat, ut στεφάνας scriberent, quo nomine partem capitis eam, cui corona imponitur, appellari satis notum est. Nisi ea etiam στέφανος dicta est, ut adeo στεφάνους servari possit.

158. Recte libri γαρύσαν, quod jam Gurlittus in Simonidem et Bacchylidem dictum monuerat.

165. Cod. Lips. Ἀχεάγαντα.

166. Etiam si αἰδέσομεν scribatur, tamen ταινίσας participium erit. Vide, si opus est, Porsonum in præf. ad Hec. p. 38. Sed αἰδᾶσθαι activa significatione, præter Sophoclis Philoct. 130. tuebitur etiam ejusdem fabulæ v. 852. et Æschyli Eum. v. 383. In Ajace v. 772. vehementer miror Boeckhium de passiva significatione cogitare potuisse. Cæterum cod. Lips. a manu prima αἰδέσομεν, sed postea ν erasum, et a manu secunda supra scriptum λίξω, διαξιζαιῶμαι.

Digitized by Google

169. v. de dial. Pind. p. 7.

173. Recte se habet αἶνον ἵζει κέρος. Euripides Hippol. 2349 ἵζει βάσιν, et 1381.

καὶ δὴ ἵδρυσα μ', ἵδρυσ βαίνω.

Ibidem v. 841. pariter, ut hic, ἵζει cum ἱστίζει permutatum fuit. Dechmiacus sic scribi postulat:

πόθεν Δαναΐσιμος
τύχα σὰν ἵζει, γύαι, καρδίαν;

176. v. ad Nem. x. 157.

177. Scribe καλοῖς ἴργοις. Τὸ λελαγῶσαι θίλω non est Graecum. Θίλειν et ad τὸ λελαγῶσαι et ad κρύφου pertinet. Hoc enim dicit: invidia laudem invasit, improborum virorum rumores, obscurationemque honestis factis bonorum excitare volens. Etiam cod. Lips. ἰσθλῶν καλοῖς ἴργοις.

OLYMP. III.

STROPHÆ:

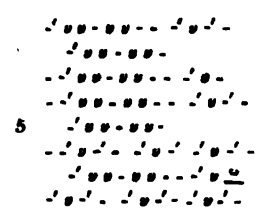

EPODI:

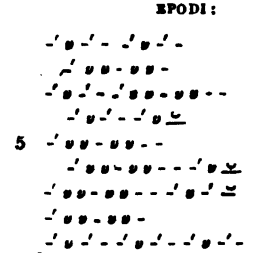

V. 6. Non opus emendatione. Hymnum vocat ἵππων ὕμνον, laudem equorum. Ita v. 1. 2. ἀρεταῖν καὶ στεφάνων ὕμνον. Et viii. 97.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον.

7. Scribe: Μοῖσά δ' οὔπω τις παρέστα μοι. Παρέστα qui scribunt, exempla velim hujus formæ afferant. Nam activum hic non est aptum.

Digitized by Google

21. Valde friget γλιφάρων ὑψίδιν. Jungenda puto ἀντικὺς γλιφάρων, fixo, firmo oculo intuens, quod est strenui et severi judicis. Utitur hac voce defixis oculis Plutarchus de sollert. animal. p. 974. F. τὰς γὰρ αἰετῶν ὑμοῦ πάσας αὖγας, ὅταν ἀνάσχῃ μεθ' ἡλίου τὸ ἔντερον, ἀντικὺς ἱστορεῖ φερομένας ἀποβλέπειν πρὸς τὸν ἀνατολήν. Sic scribendum pro vulgato ἱκανῶς στερεμένας.

23. Temporum et modorum usitata apud Græcos consequutio postulat, ut legatur βάλῃ, quod etiam Mss. Lips. et Cizensis habent. Βάλοι hic significaret, carminibus indicari, quis reportaverit victoriam.

29. Cod. Lips. Θερσάνορα. Ἴσχε, ac deinde Διὸς αἰνεῖ et σωφρὸν, quod postremum etiam in Cizensi est. Est hic locus in iis, qui sine librorum auxilio pro deploratis habendi sunt. Nam consideranti ea, quæ a viris doctis de hoc loco disputata sunt, vix, puto, dubium esse potest, quin a Pindaro scriptum sit, Διὸς ἄλκαν ὑψιδόκῳ. Neque illud ambiguum est, ἄλκαν v. 31. ex interpretatione receptum, expulisse veram lectionem. Enimvero hoc quum semel factum esset, vetus et apud Gregorium jam atque Eustathium obvia corruptio αἶνον effecit, ut hoc pro verbo haberetur, atque αἰνεῖ scriberetur. Inde, quum inconcinna oratio displiceret, ἴσχε pro λόγῳ scriptum. Hæc si non sine probabilitate conjecimus, quis affirmare ausit, quid hic scriptum fuerit a Pindaro? Nam aut infinitivus aliquis excidit, ut ἴδμεν, aut substantivum. Quam Boeckhius nuper viam iniit, ea et regulis artis criticæ adversari videtur, et orationem inconnexam infert, ubi nexus necessarius est. Nam quod ille ἦθος commemorat, id hic quale sit non intelligo. Omninoque quum sibi persuasit, asyndeta amare Pindarum, non videtur, ubi id ille fecerit et potuerit facere, satis perspexisse.

40. Scribe Ἴθαλλιν, etsi longa syllaba non est omnino necessaria: ita etiam v. 42. Ἴδοξεν scribendum. Utrumque sic scriptum in cod. Lips. qui etiam ἔμε.

45. Revocandum φερσίσιν. Vide diss. de dial. Pind. pag. 16.

46. Vide diss. de mens. rh. p. 7.

54. MS. Lips. et Cizensis ἰρᾶν.

56. Iidem codd. πτοιαῖς.

57. Nihil opus Θαυμάσιος scribi, neque diligentius hæc consideranti deerit, quod respondeat quærentibus, cur, qui δεύτερ' Ἴθαλλιν scripserit, non dederit etiam δεύτερ' Ἰθάκαισιν.

63. Cod. Lips. σὺν βαθυζόνοι διδύμους παιδὶ Λήδας. Cizensis διδύμοισι. Scribendum διδύμους, ut νώνυμος, ἀκτίλαμος, atque alia hujusmodi a poetis metri causa usurpantur.

81. Recte Boeckhius οὔ μιν διώξω: sed non probo quod μὲν refert ad τὸ πάρος; quo facto bis idem dictum foret. Referendum puto ad Theronem: nam τὸ ἴσχατον παρῳχῶται βασιλεῦσι. Compara finem primi carminis. Qui πάντες legerunt, permoti videntur optativo, cui ἄν deesset. At id omitti interdum Hoogeveenius jure et merito contendit, cui non debebat contradicere Eichstaedtius in specimine quæstionum philologicarum pag. 68. qui quos Homeri locos propter hanc rationem corrigendos putat, ii integerrimi sunt. Ita Iliad. ii. 340.

ἴν' αὖτε δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν.

Pindarus autem Ol. xi. 21.

τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλωᾶτις
οὔτ' ἐρίβρομοι λέον-
τες διαλλάξαιντο ἦθος.

Digitized by Google

Æschylus Choeph. v. 590.

ἀλλ' ὀπίσθιμον ἀν-
δρὸς φόνημα τίς λίγει;

Vide ad Pyth. x. 47.

OLYMP. IV.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – – – – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

EPODUS:

– – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑̄
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ –

Epodum, quum antithetici versus nulli sint, ita constitui, quemadmodum maxime consuetudo Pindari postulare videbatur. Quamquam an ab ipso poeta versus sic distributi fuerint, incertum manet. In hujusce modi enim carminibus neque est aliud, nec potest esse artis officium, quam ut caveat ea, quæ facienda non fuisse demonstrari potest; quæ facta sint, ut ostendat, exigere, id non minus ineptum foret, quam si quis eos, qui prosodiam tradunt, reprehenderet, quod quasdam syllabas dicerent ancipites esse.

3. Valde aberrant mea sententia a more veterum poetarum, qui quæcumque nomina deum cujusquam deumve significare possunt, continuo ut numina introducunt, eaque re nescio quid venustatis atque elegantiæ se attulisse putant.

18. Mira et incredibilia commenti sunt interpretes, ut genitivum ἰχίου ex-

Digitized by Google

plicarent. Nihil opus his machinis. Hoc dicit, *ἴσως ὁ παῖς, Ψαύμιος ἰχίων παῖς ὤν.*

39. Inepta hic foret observatio physiologica. Sunt hæc omnia usque ad finem, ut Süvernio quoque et Gurlitto visum est, Ergini verba. De quo quæ narrantur in scholiis, ficta ex hoc loco esse puto. Rectius, opinor, adolescentem fuisse Erginum statuemus, qui derisus ab Lemniis mulieribus, quod inter *ἀγλαοδέμους* constitisset, victor monuerit eas, posse aliquem etiam præter ætatem validum et robustum esse. Cum Psaumide nulla est in his verbis comparatio, qui provectior ætate erat, nisi quis multa prius, quam Olymp. lxxxii. scriptum hoc carmen esse contendat. Illud tamen certum est, primam hic Psaumidis victoriam laudari, quum nullius alius mentio fiat; quinto carmine autem tertiam mularum, quia ibi etiam curulis victoriæ et equi desultorii memoratur.

40. Nostra versuum descriptio cum quibusdam libris *ἀνδράσιν* scribi postulat. Sic etiam cod. Lips. qui mox *καὶ πᾶς τὸν ἀλικίᾳς.*

OLYMP V.

STROPHÆ:

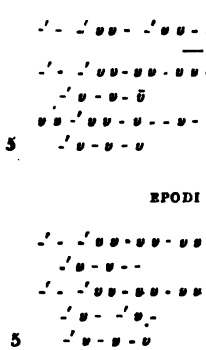

EPODI:

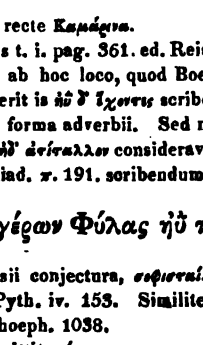

V. 9. Cod. Lips. recte *Καμάρινα.*

29. Hæc Libanius t. i. pag. 361. ed. Reisk. de Hippari intelligit.

37. Alienum est ab hoc loco, quod Boeckhius dedit. *ἐν δὲ ἴχονσις.* Hiatu si quis offendetur, poterit is *ἠΰ δ' ἴχονσις* scribere. Silent quidem, quod meminerim, grammatici de hac forma adverbii. Sed non dubitandum, quin proba sit. Qui formulam *ἠΰ τρίφον ἠδ' ἀνίταλλον* consideraverit, Iliad. ξ. 202. 303. Odyss. τ. 354. facile adducetur, Iliad. π. 191. scribendum esse,

τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας ἠΰ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν.

Non opus est Jacobsii conjectura, *σοφισταί.* Καὶ enim hyperbaton facit, pro *καὶ σοφοί.* Ita vi. 41. Pyth. iv. 153. Similiter Pyth. ix. 151. *καφὸς ἀνὴρ τις, καφός τις ἀνήρ.* Æsch. Choeph. 1038.

40. Cod. Lips. omittit *ναίων.*

Digitized by Google

42. Vide de dial. Pind. p. 9. et Elem. doctr. metr. p. 362.

51. Junge εὔθυμον cum σιλινεάν. Eo enim placidus est finis vitæ, si adsint filii, opum paternarum heredes futuri.

OLYMP. VI.

STROPHÆ:

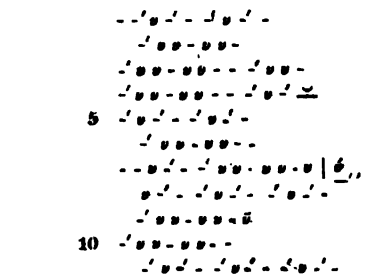

EPODI:

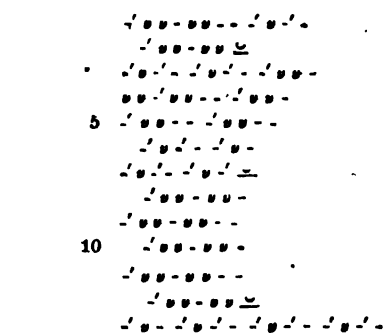

V. 3: Vide ad Viger. p. 919.

4. Librorum lectionem ἑκχαιδέκου habent etiam Plutarchus in σιλιν. συμπτ. p. 994. D. et Eustathius p. 1381, 2.

7. Valde memorabile est hoc carmen propter numeros in stropharum versibus septimo atque octavo. Vulgata divisio, si utrique versui una in fine syllaba adjiciatur, talis est, ut numeri sint optimi, et qui maxime huic generi carminis conveniant:

βαθμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πί-
σᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν.

Digitized by Google

At primam posterioris versus syllabam septimo adjiciendam esse, hiatus aliquot et fulcra producendis brevibus syllabis addita certissimum reddunt:

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινὰν Συρακοσ-
σᾶν.

Verum si versus septimus ita, ut primo adspectu cuivis videri necesse est, vel tribus dactylis finiri statuetur,

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

vel in ordinem logaœdicum exire,

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

neminem fore arbitror, quin, si vel aliquem sensum venustatis habeat, statim plane alienos esse hos numeros ab hac Dorica compositione intelligat. Tollunt enim proportionem illam membrorum, quæ strenue in his carminibus servatur, et servanda est necessario, nisi gravitatem illam Dorii generis excidere natura sua, et repente aliam speciem, eamque pene ridiculam induere volumus. Membrum hic requiritur ex duobus tribusve dactylis et una arsi, sive accedat in fine thesis trochaica, sive non accedat. Hac vero mensura nec brevius potest, nec longius esse. Itaque quum tamen certum sit, versum brevissima mensura longiorem, longissima autem breviorem esse, de alio potius numero, quam de prolongando ordine dactylico cogitandum est. Quod si quis forte pedem orthium in his duabus syllabis, quæ redundant, latere suspicabitur, facile revocari ab hac opinione poterit. Nam et per se absonum est, orthium, cujus prima syllaba quattuor, secunda octo tempora habet, non, ut in simili pede, trochæo semanto, factum videmus, in duabus syllabis natura longis repræsentari, et plane per ille eo removetur, quod fere semper hæ duæ syllabæ ejusmodi voces in hoc carmine continent, in quibus nulla vis sententiæ, nullum pondus est: ut perineptum fuerit, longius eas produci, quam cæteras. Quod contra trochæus semantus ubique in iis vocibus est, quas eminere ante alias et singulari cum robore pronunciari sensus postulat. Veram in hac dubitatione viam monstrat sequens versus: qui quum non integro epitrito incipiat, sed a Bacchio ad epitritos transeat, prodit ea re, inceptum in præcedente versu numerum impleri Bacchio illo, ut vulgaris descriptio, quamvis metricis legibus repugnans, tamen rhythmicis consentanea sit: etsi aptius et magis de more Pindari est, dactylicum ordinem hic catalecticum in disyllabum esse Rhythmici enim ordines hi sunt:

– ⏑ ⏑ – | – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – | – ⏑ ⏑ – | – ⏑ ⏑ –

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πί-
σᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν.

Sed ordo ille, qui sequitur dactylicum, medius intercipitur pausa post secundam syllabam facta: quo fit, ut hæc syllaba priori versui adjicienda sit, sed

Digitized by Google

ut pars sequentis rhythmi, non ut pars ordinis dactylici. Sic ergo metiendi sunt hi versus:

$$-\breve{\smile}\breve{\smile}-\breve{\smile}-\;|\;-\breve{\smile}\breve{\smile}-\breve{\smile}\breve{\smile}-\breve{\smile}\;|\;\underline{\acute{o}}$$
$$\breve{\smile}-\breve{\smile}-\;|\;-\breve{\smile}\breve{\smile}-\;|\;-\breve{\smile}--$$

Et hoc modo apparet, justam membrorum proportionem restitui, voce in tertia thesi ordinis dactylici, ut par est, consistente, deinde autem incipiente epitritum, sed pausam statim post ejus primam arsin faciente, ac tum demum partem, quæ reliqua est, peragente.

15. Vide ad Viger. p. 723.

31. Lege *πάμπαν*, omisso *τῶν*. Ita etiam liber Cizensis. Sed cod. Lips. *τῶν πάμπαν*.

32, 33. Ordo verborum in MS. Lips. idem, qui in Pal. C. et. Gott. sed a manu secunda. Recte Boeckhius ex codd. *οὔτι δύσπρις ἰὼν, οὔτ' ἂν φιλόνικος ἄγαν*. Sensus est autem: non opus est, ut sim rixosus, qui hæc prædicem: quippe nullum habiturus adversarium. Ita removebitur etiam Gurlitti reprehensio.

47. MSS. Lips. et Ciz. omittunt *γέ*.

55. Mala versuum descriptio molestum illud ac plane ineptum *γὲ* intulit, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

65. Ms. Ciz. *πιᾳ*. Lips. *πίᾳ*, Æolensium more, recte.

72. Veram lectionem habet etiam cod. Lips.

73. Sic loquutus est pro *ὦν* ἱμερτᾶς *συναύχων ἀδῖνος* jucundo partu. Similiter v. 6. seq.

79. Cod. Lips. *κεδόμενος*

89. Nihil caussæ erat, quare Boeckhius diviso verbo, quod compositum est, ita offenderetur, ut *ἐν κίνδυνοις* scribendum putaret.

106. Conjeceram olim *μετακλάσαντί ἐν*, quod repetii ad Orph. pag. 150. 788. Sed vide ad Viger. pag. 936. Quæ nuper de hoc aliisque Pindari locis Thierschius in Actis Monac. vol. ii. p. ii. disseruit, satis erit, si legisse me dixero. *Καί τι ἴσως προέλπεται, ὅστις ἐ' ἔβλητον ἄμπνον*.

116. Hic quoque falsa dispositio numerorum vitiavit verba Pindari. Non dubito, quin scribendum sit, *παρὲξ ἰοχεάν*. Ita x. 52. *Διὸς ἅλικμος υἱὸς στεφθμᾶτο ζάθεον ἅλσος παρὲξ μυρίους*. Cod. Lips. *παρεός δ' ἰοχεάν τε*.

122. Videndum ne tollenda sit interpunctio post *Ἰαμιδᾶν*. Nam si sanus est locus in Nem. x. 69. ausus est Pindarus *ἵστασθαι* etiam cum accusativo construere.

125. Servandum *δ'*, a Schmidio loco suo restitutum. Alienum hic asyndeton, quod aptum est in verbis prægressis.

126. Etiam cod. Lips. *τοῖς οἷς*. Multo elegantius foret *τοῖσιν* vel *οἷσιν*, omisso altero pronomine.

127. Dele *γὲ* post *δρόμον*, quod etiam a Mato Cizensi abest.

129. Etiam Ms. Ciz. *ἕρεις*, idque reponendum. Nam et exquisitius est, et metrum ita fieri jubet. *Ὄρος* scripserunt librarii, quorum animo obversaretur illud Homeri e catalogo,

οἳ δ' ἶχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ.

149. Non habeo magnam fidem narrationi scholiastæ de Ænea. Quid enim,

Digitized by Google

Thebis chorus canat præconium Agesiæ Syracusani, quod ibi erat canendum, quo carmen missum esset, ut Nem. iii. 6. sqq. 18. 116. Aut si chorodidascalus a Pindaro ad Agesiam missus cum hoc carmine fuit, eane tam insignis persona erat, ut, si omnino compellanda esset, tantis laudibus extolleretur? Equidem vereor, ne grammatici, ut Æneam Pindari chorodidascalum fuisse perhiberent, nullo adducti alio argumento sint, quam hisce ipsius poetæ verbis: *ἐσεῖ γὰρ ἄγγελος ἀρθὰ, ὑπὲρμον στρατὰλα Μοισᾶν, γλυκὺς πρωτὰ* (πρωτὰ MS. Ciz.) *ἀναφθίγγων ἀοιδᾶν.* Quæ quidem etiam de quovis alio homine, cui poeta carmen suum choro tradendum committeret, dici potuere. In scholiis cod. Lips. nihil prorsus de Ænea adnotatum. Enimvero longe aptius et de more Pindari Æneam cognatum et hospitem Agesiæ Stymphalium intelligemus, cui missum fuerit hoc carmen, ut is eo Agesiam exciperet. Ac videntur mihi satis gravia argumenta reperiri, quibus Stymphalum, non Syracusas, carmen hoc missum esse conjiciamus. Primum enim quid est, quod poeta Syracusas, quam urbem effuse laudibus ornare solet, quamque nunc, ut victoris patriam, maxime prædicare debebat, negligentius et in transcursu tantum commemoret, Stymphalo autem et Arcadia atque Iamidis potissimum occupetur? Quod si Stymphalum misit carmen, nihil est, quare miremur. Deinde, si Syracusas misisset, victoria Agesiæ magis ad Ætnæum Jovem referri, quam ad Partheniam Junonem debebat, quæ ad Arcadiam, ac, nisi fallor, ad ipsam Stymphalum pertinet. Dubito enim, an illa non sit a monte Parthenio dicta, quod nemo præter scholiasten tradidit, sed ab eo, quod Stymphali antiquæ ab Temeno educata, dum virgo esset, Παῖδὸς nomine colebatur, ut refert Pausanias viii. 22. Atque confirmat opinionem nostram de carmine Stymphalum misso etiam hoc, quod poeta omnium primam Junonem Partheniam cani, postremo autem loco Syracusarum mentionem, quæ quidem omitti non poterat, fieri jubet: *ἔστω νῦν ἐναίσιος, Ἀλκὶα, σεῶν μὲν Ἥραν Παθενίαν μελδῆσαι*, et postea, *ἔστω δὲ μαντᾶσθαι Συρακοσσᾶν τι καὶ Ὀρτυγίας.* Porro illa quoque, quæ v. 165. de Hierone dicuntur, optime videntur cum nostra sententia congruere: *σὺν δὲ φιλοξενόαις εὐπράξας Ἀγησία δέξατο κῶμον, ἵκεθεν ἵκελ' ἐπὶ Στυμφαλίου τυχὼν στεφανούμενον, ματρὶ' εὐμάλου λίσσων' Ἀρκαδίας.* Λίσσων dicit, non λισσόνων, quo non reversum Syracusas, sed rediturum significat. *Μάτρι* autem *Ἀρκαδίας*, ut hoc obiter moneam, cum scholiasta recentiore intelligendum est de matre Agesiæ Arcadica, i. e. de patria ejus Arcadica. Denique etiam quæ v. 46. leguntur, *σεὶς Πισάταν δὲ πὰς' Εὐρώτα πόρον δῶ σάμασίν γ' ἰλθεῖν ἐν ἄρμ*, nolim de solo argumento carminis, quod circa Pisatam versetur, sed de misso carmine ad loca Pisatæ vicina intelligere. Similis locus est in initio carminis iv. Pyth. Quin etiam, quum idem nomen in eadem gente et familia sæpius frequentatum reperiatur, conjectura nostra eo erit probabilior, quod Æneas quidam, qui cum Mantineensibus et Arato contra Agidem tertium annis circiter CC post Agesiam pugnavit, inter Iamidas memoratur a Pausania viii. 10.

152. Legitur in multis libris ἀλαθίαν. In quo quidem propter ultimæ syllabæ libertatem non opus est ν addi. Attamen quum poetæ ubique illud ν ante consonas usurpaverint, mirum sane foret, ni sensissent, aures hoc sibi dari postulare, ut, ubi metrum ultimam longam requirat, littera ista non omittatur. Itaque recte ἀλαθίαν.

164. Quomodo futuri optativus hic defendi possit, non video. Scribendum puto θεαίσαι.

172. Cod. Lips. ἀντεπίμφθαι.

Digitized by Google

OLYMP. VII.

STROPHÆ:

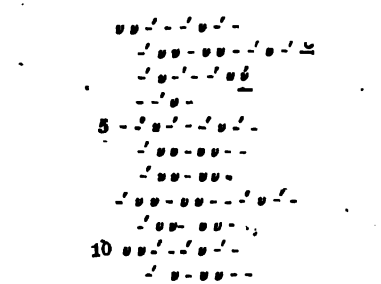

EPODI:

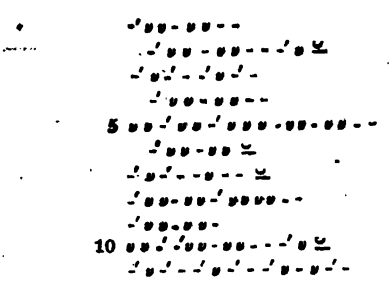

V. 3. Ambo codd. nostri cum optimis libris et Athenæo xi. p. 503. F. *ἴδον ἀμπέλου*, quod correctores in *ἀμπέλου ἴδον* mutarunt: quam lectionem non est dubium metro magis convenire: v. de mens. rhythm. p. 7. Illud, *ἴδον ἀμπέλου*, si ordinem verborum spectamus genuium puto: ad metrum quomodo defendi posse videatur, dixi in prima dissertatione cap. xix.

5. Retinendum *νιφὶ*.

15. Dele *γὰ*, quod etiam ab libro Ciz. abest.

21. Scribendum sane hic *Σάμα*, sed cave id idem, quod *ἅμα*, esse putes.

27. Cod. Lips. interpungit post *Ῥόδον*.

35. Cod. Lips. *ἐμβάλῳ*. Vide de dial. Pind. p. 11.

47. Necessario scribendum *τὸ καὶ*, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. habent. Vide, quæ supra de hiatibus dicta sunt.

61. Cod Lips. *σείλλι*.

71. Vera est lectio plurimor. codicum, ac nostrorum quoque *φωνεμβόρους*, ut *ἐνεδέμβρους*, et alia, qui suavior sonus est.

83. Cod. Lips. *ἀνίαμαχον*.

Digitized by Google

85. Dele γὴ, quod etiam a Ms. Cizeni abest.

109. Cod. Lips. λίκτον.

122. Scribe φανὸν.

139. seq. Recte se habet vulgata interpunctio. Πατρωΐαν ad γαῖαν relato corrumpitur venustas loci. Sponte enim intelligitur, non potuisse hos aliam quam paternam possessionem dividere: quod diserte dictum, tenue et exile est, ubi non de fundo aliquo aut regione ab homine, sed de insula a deo possessa sermo est. Illud vero apte dictum est, ἀνάντιχθες ἴσχον πατρωΐαν ἀστύων μοῖραν, oratione etiam poetica: partem quisque paternarum urbium seorsim obtinuere.

156. Codex Lips. Αἴγινα Παλλάντι τε. Cod. Ciz. Παλλάντι τ' Αἴγινά τε. Recte Boeckhius, Παλλαντί τ' Αἴγινα τε ναῶν θ'.

162. Recte Heynius interpungi vult, τιθρὸν Ὀλυμπιονίκαν, ἄνδρα τε πὺξ ἀρετᾷ εἰρόντα.

172. Interpungendum post Καλλιάνακτος. Nam nec τὸ ad præcedentia relatum, ab languoris vitio satis tutum est, neque illa, ἴσχυ θαλίας καὶ σθένος, tam nude dicta vim ullam habent. Cod. Lips. Ἐρανιδᾶν.

OLYMP. VIII.

STROPHÆ:

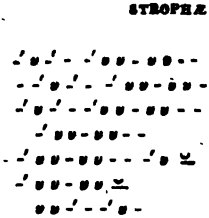

EPODI:

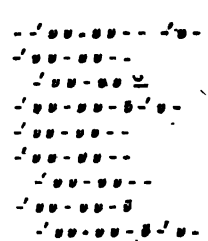

V. 10. Cod. Lips. πλαξίππου πρὸς χάρμ' ἱππότᾳ δ' ἀνδρῶν λαοί. Ἄνδρα ambigua prosodiæ vocabulum videtur, ex quo ἄνδρεα et κορύνδρεα apud Homerum prima longa est, ἄνδρε autem brevi. Nisi forte ἄνδρα primam natura longam habet, ut ἄνδρε Iliad. xviii. 473. aoristus sit, in quo eadem syllaba necessario cor-

Digitized by Google

ripitur. Apud Æschylum quidem Choeph. 795. ἀνωρίνων primam brevem an longam habeat, incertum est. Pindari locum recte restituit Boeckhius. Quæ olim ad hunc locum schematis Pindarici caussa attuleram duo fragmenta Pindari, ea sic scribenda puto. Primum p. 67. iii.

δεῦτ' ἐν χορὸν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοὶ,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλεᾶ ἀγοράν.
ἰοδέταν λάβετε στέφανον
τᾶν γ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
θέτε, πορευθέντ' ἀοιδαῖς
δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
τὸν βρόμιον, τὸν ἐριβόαν τε καλέομεν,
ὑπάτων γόνον μὲν πατέρων μελπόμενοι,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ
μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰ-
χθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρότᾳν
χέρσον ἐραταὶ ἴων φόβαι,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖταί τ' ὀμφὰ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖται Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Alterum p. 70. vi. quod tractavit Huschkius in Anal. crit. p. 110. seqq. ita scribendum videtur:

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ, πάρα μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἓν δὲ κεχλάδειν κρόταλα·
αἰθομένα δὲ δαΐς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

18. Cod. Lips. ὑπερεξίας. Ciz. ὑπερηγίας.
20. Recte Boeckhium dedisse puto, ὅς σ' ἐν μὶς Νεμέᾳ τέρατι. Sed quod ille

Digitized by Google

vult, particulam δὲ per hyperbaton alio loco, ac debebat, collocatam esse, id vero nullo pacto fieri potuit. Ut sæpe μὲν et δὲ per inversionem quamdam aliis, quam quibus proprie debebant, vocabulis adjiciuntur, de qua re quum alii, tum Reizius in libro inclinatione accentus disputavit, ita hic audacior etiam facta est inversio. Volebat poeta dicere, ὃς τὰ μὲν Ἀλκμεώνιδων ἐνίκων πυθῶνι. Nunc in mentem ei venit diversis in locis eos victores fuisse, quos locos ut discerneret, dicere debebat ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, πρὸς Κρίσου λόφῳ δὲ τῶν Ἀλκμεώνιδαι; sed invertit oppositionem, et verbo πρόφατον opponit Ἀλκμεώνιδαι δὲ, in quo nomine τῶν illud, quia huic scriptum est carmen, jam inest. Illud non recte, neque ex diligenti observatione elegantiæ factum, quod Boeckhius scripsit ἔμμι δ' ἐλλάδαν.

31. Cod. Lips. σελλά.

43. Idem liber τεύξων.

51. Cod. Lips. et Ciz. ἀνυζόμενοι. Cizensis etiam ψυχάς.

71. MS. Ciz. Μελισία. Lips. Μελισίᾳ, recte.

103. Sine dubio πὰν νέμον ἐξδομήνων scribendum, ut recte Schmidius. Sic in cod. Lips. In Cizensi πὰν νόμον.

109. MS. Lips. ὃν σφιν ἔσπετ Ζεὺς γένει. Propter hiatum, qui in vulgari lectione v. 110. est, præferendum puto, quod Aldus habet:

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὃν σφιν Ζεὺς γένει
ἔθηκεν.

Atque ita etiam Ms. Ciz. nisi quod in eo male Ζεῦ est. Hiatus quidem iste etsi ex iis est, qui facile intolerantur, atque usu tritissimi sunt, tamen non videtur præter necessitatem adhiberi, ubi elegantior in promptu est verborum collocatio.

115. Scribendum puto βροτὸν, numerorum caussa.

OLYMP. IX.

STROPHÆ:

⏑⏑–ˈ⏑ ⏑–⏑ ⏑ | –ˈ⏑⏑–⏑–
– – ˈ⏑⏑–⏑–⏑– ⏑
–ˈ⏑ –ˈ⏑⏑–⏑– | ⏑ˈ⏑⏑–⏑
–ˈ– ˈ⏑⏑–⏑– | –ˈ–⏑⏑–⏑
–ˈ⏑ –ˈ⏑⏑–⏑– | ⏑ –ˈ⏑⏑–⏑
⏑⏑⏑–ˈ⏑ –ˈ⏑⏑– | – –ˈ⏑⏑– –
–ˈ⏑ –ˈ⏑⏑–⏑ ⏑ | – –ˈ⏑⏑–⏑
⏑–ˈ⏑⏑–⏑– –ˈ⏑ ⏑
– –ˈ⏑⏑– –ˈ⏑–⏑ –ˈ⏑⏑– –

EPODI:

⏑–ˈ⏑–⏑–⏑–
⏑⏑–ˈ⏑–⏑–⏑–⏑
⏑⏑–ˈ⏑⏑– –
– –ˈ– –⏑⏑–⏑– | –ˈ —

Digitized by Google

5 -'⏑⏑- - - - -
- -'⏑⏑- ⏑⏑- ⏑⏑- ⏑
- -'⏑- ⏑⏑-'⏑⏑- | —'—
- -'⏑- | ⏑-'⏑-'⏑⏑-
⏑-'⏑-'⏑⏑- ⏑-⏑

Olymp. ix. Hoc carmen non potest ad Olympiadem lxxiii. referri, quod Corsinus fecit. Scholiastes ad v. 17. ἐνίκων δὲ ὁ Ἐφάρμοστος καὶ Ὀλύμπια, ὡς πρεσβύτ, καὶ Πύθια, ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι. Et ad v. 18. καὶ γὰρ Πύθια ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος τῇ τριακοστῇ Πυθιάδι. Quod si hic numerus Pythiadis, ut videtur, verus est, Pythica Epharmosti victoria ad Olympiadem lxxviii. referenda est, in quam incidit Pythias xxx. Atque ita etiam Corsinus. Atqui quum Pindarus et Olympicæ et Pythicæ victoriæ meminerit, necessarium foret, ut carmen hoc, in Olympicam victoriam scriptum, quinta Olympiade post adeptam victoriam factum esset. Quod quis verisimile putabit? Quamobrem mihi videtur scholiastes ad v. 17. quod ipse verborum ordo indicat, non qua Olympiade Olympia, sed qua Olympiade Pythia vicerit Epharmostus, indicare voluisse. Inde eum scripsisse puto οἱ Ὀλυμπιάδι, quod deinde in οϛ' mutatum fuit. Igitur Olympia qua Olympiade Epharmostus vicerit, incertum est.

Versus 1. 3. 4. 5. 6. 7. asynarteti sunt. Ita dubitationes omnes tolluntur.

V. 13. Cod. Lips. μίλτεσιν.

22. Cod. Lips. distinguit post Ὀκτόνους.

27. seqq. Si hi versus, ut supra dictum est, asynarteti sunt, nihil opus est metationibus, quas Boeckhius durissimas et minime elegantes fecit.

43. Ἔστ' ἔνασ' ἐν πᾶσι τριάδεσσι Ἡρακλέης σκήπτρα τίναξε χερσίν; Ms. Ciz. ἔνασ' ἐν πᾶσι ἓν. Cod. Lips. ἔνασ' ἐν πᾶσι τριάδεσσι. Veram lectionem scholia servaruut,

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία
πᾶσι ἂν τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;

72. Mirum, hærere quemquam in verbis ἴσχω' ἑκάτον σφιν ὅμως λέγειν potuisse; magis etiam mirum hærenti obtemperasse quemquam.

78. Cod. Lips. ἀνάσσων. Ciz. ἄμπων.

82. Cod. Lips. καῖος καρῶν τε φερτάτων τε Κρονιδᾶν. Nihil est aut obscurum in hoc loco, aut alienum ab iis, quæ alii scriptores tradiderunt, si modo lectionem sequamur Aldi et Ms. Cizensis, καὶ pro τὲ exhibentium. Ita igitur legendum puto:

κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν, καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν,
ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

Inde, inquit, vestri majores genus suum deducunt, quorum primi nati sunt e

Digitized by Google

puellis gentis Iapeti, et Jove. Κρᾶ dixit, quum unam tantum intelligeret Protogeniam, et φιγενέτᾳ, Κρονίδᾳ, quum unum Jovem, qui est φίγενετος Κρονίδας. Neque enim, si gentem Saturniam intelligi voluisset, nomine φιγενέτωι esset usus, quod nimis usitatum de Jove est, quam ut ad omnem gentem Saturniam trahi possit. Τὶ ab imperitis metricis profectum. Dein πρὶν v. 85. est olim, ut Isthm. viii. 151.

92. Scribe ἴχνι, ut in libro Cizensi est.

99. Hic versus cum v. 73. 115. 157. mutari vulgarem metrorum descriptionem postularunt. Vide quæ supra de hiatibus dicta sunt.

100. Necessario scribendum λαὸν τε. Cizens. λαῶν. Lips. λιὸν.

103. Reponendum οἱ δ' Ἀχαιάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. Ita etiam Ciz. Manifesto mutata lectio ab iis, qui metro metuebant. Lips. quoque δ' Ἀχαιάδες.

108. Restituendum Τυνδαρίδαι, neque audiendus Schmidius.

115. Expellendum γὰ post νόον, quo nihil fingi ineptius potest. Atque abest etiam ab libro Cizensi. Sed restituenda eadem particula mox post Θέτιος, ubi vim suam habet et significationem. Certo enim scribendum est,

ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος μιν ἐν ἄρει
παραγορεῖτο.

157. Dele γὰ, idque etiam MSS. Cizensis et Lips. omittunt.

162. seqq. hic locus neque interpunctione nec scriptura satis elegans est. Scribendum:

νεῶν δὲ πρεσφίρων ἄθλον,
ἔρθιον ἀρέσαι θαρσίων,
νόῳ δ' ἀνίρα δαιμονίᾳ γιγάμεν
εὔχιμα, δεξιόγυιον ἐρέπνε' ἀλκάν,
Αἰάντειόν τ' ἰν δαιτὶ δῖ Ὀιλιάδα
νικᾶν ἐντεσιφάνους βαμούς.

Δαιμονίᾳ recte habent MS. Ciz. et scholiastes. Post εὔχιμα interpungit Cod. Lips. in quo postrema sic scripta sunt: αἰάντειόν τε δαιτὶ δῖ τ' ἰλιάδα νικᾶν ἰν' ἐντεσιφάνους βαμούς. Sed ἰν, quod MS. Ciz. et ed. Ald. habent, propter sensum abesse non potest. In δαιτὶ δῖ synizesis fit. Neque enim iota dativi abjicitur.

OLYMP. X.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – – | – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑
⏑ ⏑
⏑ – — ⏑ ⏑ – ⏑ –

Digitized by Google

EPODI:

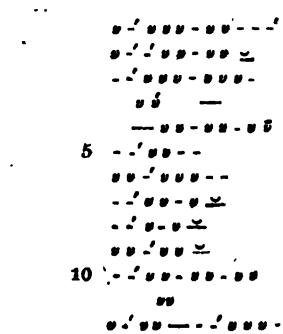

V. 3. Codex Lips. ἡμᾶς, quo confirmatur conjectura Mingarellii ἁμᾶς. Ego quidem vulgatam lectionem prætulerim.

12. Cod. Ciz. τέλος θνατῶν, ut alii libri. Vulgatum, ὁ τέλος ἀνδρῶν, quod etiam cod. Lips. habet, correctoribus deberi, tam est apertum, ut dubitari ea de re nequeat. Quod olim mihi in mentem venerat, τέλος ὁ θνατῶν, usuras inventas ab hominibus intelligi volebam: de qua re non monui lectorem, quia vel pueri sciunt, non posse dici τέλος ὁ pro ὁ τέλος. At neque tum mihi magnopere placebat illud τέλος ὁ θνατῶν, et nunc multo magis displicet. Alio enim nomine hic, quam θνατῶν, nominandi fuissent homines. Vereor, ne lateat hic litterarum similitudine obscuratum epitheton, quo nihil inveniri ad rem accommodatius potest, τέλος ἰνάτας.

13. Nullo modo de interrogatione cogitari potest. Non intellexerunt interpretes loquutionem satis usitatam, νῦν ὅτε, νῦν ὅτᾳ, i. e. νῦν ἔστιν ὅτε, vel ὅτᾳ. Æschylus Sept. ad Theb. 711. νῦν ὅτε σοι παρέσται. Suppl. 638. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ δικαιοῦσι πλέον' ἰόντα γέρα χειόνας. Sophocles Aj. 802.

καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

Simile est illud Horatii: *est ut viro vir latius ordinet arbusta sulcis.*

19. Scribendum Κένιππα, ut ultima Æolensium more corripiatur, quem quidem præsertim in nominibus propriis nonnumquam sequutus est Pindarus. Ita Πίλλανα ultimam brevem habet Olymp. xiii. 155. contra, ut vulgo, longam vii. 156. et Ἰσθμίαν Pyth. iv. 249.

21. Cod. Lips. Ἴλᾳ.

26. Scribendum arbitror, ἄνευτε δ' ἴλατον χάρμα πανδοί ἐσσι, ἔργων πρὸ πάντων βιότᾳ φάος, hac sententia: pauci quidem sine labore eam adepti sunt gloriam, quæ præ quibusvis præclare factis vitam reddere jucundam posset, ita ut, qui ea fueretur, ne opus quidem haberet ulla exercitatione virium et contentione. Cod. Lips. ἔργων. Ciz. ἔργον.

35. Scribendum ἄνευθ' ἰανὸν, ut Cod. Lips. Iambica enim anacrusis est, in qua longam quidem et brevem syllabam promiscue Pindarus adhibet, duas autem numquam ponit syllabas. Ciz. ἄνευθ' ἰανόν.

Digitized by Google

41. Uterque codex *ἄμωτον*.

46. Male interpungitur, *κλεεννὸς ἀζουλίᾳ, ὕστατος ἀλάστους ἀντάσας, θάνατον αἰσὺν σὺν ἰξίφεσιν.* Scribendum, *κλεεννὸς, ἀζουλίᾳ ὕστατος ἀλάστους ἀντάσας*, (in Ms. Ciz. est *ἀντίασας*) *θάνατον αἰσὺν σὺν ἰξίφεσιν.* Quum inopia consilii sero pugnæ se immiscuisset, periit. Ἀζουλίᾳ etiam Lips. sed Clz. *ἀζουλίαις*.

56. Verborum, *τὸ δὲ πέλᾳ πίδον ἴθυνε δίκτυον λέσχ*, hic sensus est: campum, qui circa est, destinavit ad persolvendas diis epulas sacrorum.

72. Lege ex Aldo et libro Cizensi, *ποτανίων ἴλαχε*.

76. Non dubito, quin vere conjecerit Schmidius *ἰὼ θρέμων*. Similiter Nem. x. 1. in libris omnibus est *ἀγλαοθάλων*, quum Pindarus scripsisset *ἀγλαοθρόνων*, quod in scholiis invenit.

76. Uterque codex *ἰὼ θρόνων*. Schmidii *ἰὼ θρέμων* elegans quidem est, sed longius recedit ab librorum scriptura, in qua si quærenda sunt veræ lectionis vestigia, vide an ita scripserit poeta:

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν ἰὼ θὼν πόνου,
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Διωμήδεος
Οἰνεύς.

Mox v. 81, 82. vulgatus verborum ordo in nostro codice est.

77. Scribe *ποσί*.

82. In vulgari metrorum descriptione versus laborat, in quo *Τίρυνθα* primam brevem habere debeat, quæ, ut nos versus disposuimus, de more producitur. Sed in iis, quæ præcedunt, recipienda est ea verborum collocatio, quam e cod. Gotting. et Aldo notavit Beckius, *φίλε συγγαῖς τέλος*. Eaque etiam in libro Cizensi est.

84. Codex, *σῆμα δώδεκα. ἄλσεσι φράσσας ἵλαθι σκοπόν.* et v. 87. *ἄστεσιν*, ubi Ciz. *ἀστάσιν*. Mox v. 89. uterque *παραίθεζι*.

85. Repone *ἄλσεσι Φράσσας δ' ἵλαθι*.

94. Scribe *καί νιν*, ut *νὶν* corripiatur. Nec *χάρι νίκας* sollicitandum. Totus locus ita constituendus:

ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι
καί νιν, ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγεμόχου
κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διὸς,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.

Telum Jovis, inquit, fulmen cum omni victoria conjunctum canemus, præmium victoriæ Olympicæ Agesidami. Hymnum *χάριν*, præmium victoriæ, vocat; argumentum hymni *Διὸς πεμπτὸν*, id est, Jovem, *ἐν ἅπαντι κράτει ἀραρότα*, in omni victoria præsentem, ut qui præses sit ludorum Olympicorum et distributor victoriæ. Τὶ post *Διὸς* recte omissum in Ms. Ciz.

97. Codex Lips. *γὰ* omittit. Idem in præcedente versu *βροντὰν*, atque sic etiam Ciz. in quo *βροντὰν* est.

Digitized by Google

103. Scribendum *πόνων*, non metri caussa, cujus vulgata descriptio servari poterat si, Pindarus *πόνωι*, quod etiam in MS. Lips. est, scripsisset, sed ipsius linguæ gratia. Genitivus enim hic, non dativus, requiritur. Ita Olymp. xii. 15. *Ἰφικλῆν τέρψιος*, et Pyth. xii. 65. *Ἰφικλῆν γνώμας*. Ac videtur etiam antiquus scholiastes ita legisse, ita scribens: *ὅστις τις γνήσιος παῖς ἐκ τοιούτων γονέων παρὰ πολλοὺς ἀρῶνας εἰς τὸ ἀνάκλιτον τῆς πόντου ἱλθόντι, τοσούτοι γεγόνασιν πάνυ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός*. Facilis etiam error, præcedente *ἥκοντι*. Mox cod. Lips. *Θεμιστίου*.

115. Elegantissima et ad rem accommodatissima lectio est Aldi et libri Cizensis, *τρέφοντι*, quæ metri ignoratione male expulsa fuit. Lips. *ἴχοντι*.

118. Legendum sine dubitatione,

μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων
παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα.

Prima syllaba verbi Ἀρχεστράτου facit, ut spondeus dactyli locum teneat. Ἀὶ post *μέλιτι* etiam a Ms. Ciz. abest. Cæterum vide diss. de dial. Pind. p. 9.

122. Dele *γὰ*, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. omittunt. Reliqua sic constituenda:

ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

Prima duæ syllabæ verbi Γανυμήδει spondei loco anapæstum inducunt. Cod. Lips. *ἃ τ' ἀναιδέα Γανυμήδει Θέσπιον*.

OLYMP., XI.

STROPHÆ:

-'⏑-'-⏑-'⏑⏑-⏑⏑-⏑-
-'⏑-'-⏑-'⏑⏑-⏑⏑-
-'⏑-'-⏑-'⏑⏑-
-'⏑-'-⏑-'⏑-
5 -⏑-'⏑⏑-⏑⏑-⏑
-'⏑-'-⏑-'⏑-
-'⏑--⏑-'⏑-⏑
-'⏑⏑-⏑⏑-

ANTODUS:

-'⏑⏑-⏑⏑--⏑-'⏑-
-'⏑⏑-⏑⏑--

Digitized by Google

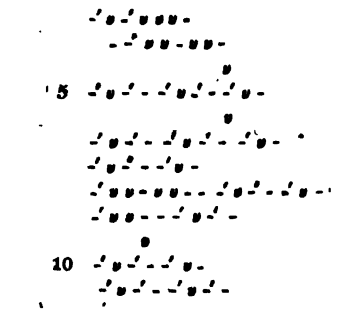

V. 4. Uterque codex *πεδέσαι*. Mox etiam in Lips. interpunctio post *τίλλεται*, supra quod a prima manu scriptam, *ἀνὶ τοῦ τίλλεται*. Servato Pindarico schemate interpungendum puto, *δεινὸν ἀχεῖ λέγων τίλλεται, καὶ πανὸν ἴχνιον μεγάλαις ἀρεταῖς*.

8. MS. Lips. *ἔχνιεται*. Ciz. *ἴχνιεται*.

16. Vide ad Viger. p. 937.

OLYMP. XII.

STROPHE:

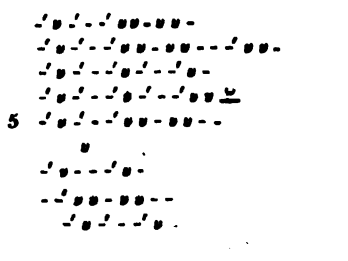

EPODUS:

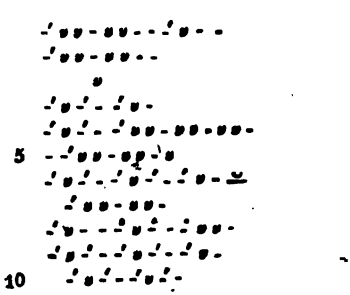

Digitized by Google

V. 1. Plane persuasum mihi habeo, Pindarum scripsisse 'Ιμέραν τὸ ποτ' ἀμφὶ πόλιν: quod et scholiastæ veteris auctoritate confirmatur, et a prosodiæ elegantia commendationem habet. Cod. Lips. 'Ιμέρᾳ τὸ ποτ' ἀμφὶ πόλιν.

7. Nequaquam assentior Schmidio τοὶ pro τὰ reponenti. Metro certe non erat quod timeret. Sensus autem optimus est, si modo, ut sæpissime apud Pindarum, τὰ pro nunc accipiatur. Ita πόλλ' ἔνω, τὰ δ' αὖ κάτω sibi respondent. Sæpe, inquit, sursum, nunc etiam deorsum feruntur. Uterque codex cum cæteris libris τὰ δ' αὖ. Versu seq. cod. Lips. ψευδῆ.

23. Cod. Lips. εἰ ις μὴ, sed a manu recenti, a qua integri folii jactura suppleta est, inde a carminis xii. v. 21. usque ad xiii. 33.

28. Codex ὁμιλίων εἰπεῖαν ωπε' ἀρούραις.

OLYMP. XIII.

STROPHÆ:

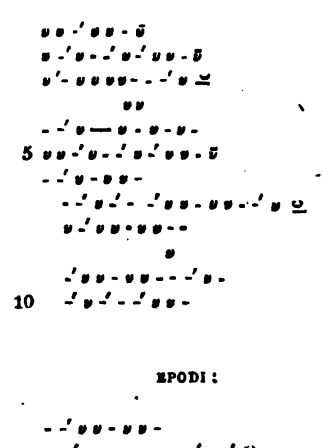

EPODI:

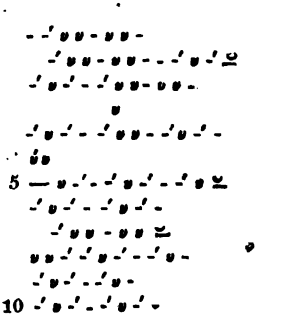

V. 9. Recte Boeckhius ταμίαι ἀνδρῶν per crasin conjungi observat.

Digitized by Google

17. Cod. Lips. παῖδες ἀλίοα, et mox ἔπασαν ἔκρεις. Hoc etiam Ciz. habet.

19. dele γὰ, quod etiam in Ciz. abest.

21. Recte Boeckhius ἐν ἀίθλοις.

25. Cod. Lips. καὶ Δωνύσου πίθοι ἰξίφανεν. Ciz. ἰξίφανε. Mox. v. 27. cod. Lips. τίς δέ. Γὰρ hic minus aptum videtur. Malim τίς δ' ἄρ'.

30. Scribe βασιλία (quod hic trisyllabum) δίδυμον ἐπίθεν'. 'Εστίθεν' optimi libri habent. Male Boeckhius epodorum v. 7. 8. in unum contraxit, contra justam proportionem membrorum.

42. In conjunctis οὐκ et οὔπω hæreri potuisse valde miror. Pauca de multis, quæ congeri possent, exempla dedit Erfurdtius in addendis ad Antig. Sophoclis v. 5. ed. min. Quare videndum, ne poeta οὐκ ἀζύλωσεν scripserit. Nam Etymologus, qui p. 112, 50. ἀντιβόλωσεν ex h. l. ut videtur, affert, lectionem a grammaticis refictam sequi potuit. Codex Lips. ἀντιβόλασι.

47. Scribi debet Νίμεά τ' οὖσι, quod etiam in Mss. Cizensi et Lips. est, sive hic pluralis est, sive singularis correpto α Æolico, de quo vide supra ad x. 19. Versu seq. Lips. omittit δέ.

53. Recte Boeckhius delevit μὰν, quod servat etiam Lips.

59. Etiam cod Lips. τίρψις δ' ἴψοσε' ἰρίτιμοί τ' ἀοιδαί. Probum videtur, quod Schmidio auctore reposuit Boeckhius Τιρψίᾳ δ' et 'Ερίτιμα τ', sive ἴψοσε', sive ἴψοσεν' scribas.

63. Scribe πολίσι πρὶ, ut in Cizensi est.

76. Scribe Θεμένας τὸν γάμον αὐτῷ, καὶ σύντεμεν 'Αργεῖ ex Aldo et Ms. Ciz.

85. Uterque cod. μὶν. In Lips. linea productionis significandæ causa supra scripta.

99. Non contempserim, quod quidam libri habent, ἀργᾶντα. Mutatum enim fuit a metricis, qui tribrachum non putarent ferendum. Etiam in Cizensi est ἀργάντα. Cod. Lips. ἀργόν. Videtur duplex olim in hoc loco lectio fuisse, altera vulgata, ἀργὸν ποντὸν, altera ἀργάντα, omisso ποντὸν, quod Neptunus non satis recte pater Bellerophontis dicatur.

108. Scribe ὅς τέ οἱ.

111. Etiam Lips. et Cizensis χρυσὸν habent, quod metrorum imperitia in χρυσεῶν mutavit.

114. αὐτερύγ, correpta prima, ut tribrachus iambi vice fungatur. Sic Lips. seu Ciz. ἀπερύγ.

115. Scribe 'Ισσίᾳ, ut cod. Lips. habet.

116. Dele δὲ, Aldi et Cizensis libri auctoritate.

118. Dele γὰ, quod etiam in Cizensi abest.

121. Scribe γένοι, disyllabum. Cod. Lips. γένν. Ciz. γένοῖ.

129. Scribe ἴστφοι.

130. Videtur, quod exquisitius est, διασωτάσομαι restituendum. Tum vero ex Aldo et Ms. Ciz. legendum puto:

— — διασω-
πάσομαί οἱ μόρον ἀγῶ.

Altera lectio metricis debetur, tribrachum amovere studentibus. Cod. Lips. διασωτάσομαι αὐτῷ μόρον.

131. Quid hoc monstri est, quod Pegasus ἀρχείαις φάτναις excipi dicitur? Repone ἀρχαῖαις φάτναις ex Aldo et Gotting. et Cizensi ac Lipsiensi.

Digitized by Google

136. sq. Codex noster, *Μείσεις γὰρ ἀγλαοθρόνους ἴκων Ὀλυμπιάδισιν τ' ἴβαν*, atque supra *ἴκων* scriptum est *ἀνὰ τῶν εἴκων*, supra *τ'* autem *τυ*.

140. Quis sibi persuadeat *ἕξορκος* substantivum esse? aut quis ferat sequentia tam nude dicta, *ἑξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσθλῶ*? Veram lectionem monstrant Aldina et Mss. Gotting. et Ciz. *ἑξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν* exhibentes. Scripserat poeta *δὴ*, quod quum casu excidisset, substituerunt imperiti homines *γάρ*. Similiter *δὴ* et *γὰρ* in libris permutata v. 6. et 27. Nos ita locum restituimus:

παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
ἕξορκος ἐπέσσεται ἑξη-
κοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσθλῶ.

Verax, inquit, et adjurans mihi aderit sexagesies utrimque audita præconis vox. Ita *δὲ* etiam alibi adhibet. Pyth. ix. 160. *Αἰγίνα τι γὰρ φαμὶ Νίσῳ τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὲ πόλιν τάνδ' ὑπαλίξαι*. Nem. viii. 80. *Ἴσασι πολλῶν ὑπνώοντα δὲ δονεῖν*. Hic quidem *δὲ ἀμφοτέρωθεν* crasi juncta sunt. Quæ sequuntur, *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ κείνων ἴσμεν ἤδη πάρεσθε λελίχθαι*, merito jejuna videntur Heynio, siquidem is scholiastæ interpretationem sequutus est. Ac sane Pindaro nihil indignius hac febriculosa oratione. Quare ne dubita ita totius loci sensum concipere: canam Isthmias et Nemeæas Oligæthidarum victorias: Olympicas quidem, quippe omnium illustrissimas, jam pridem celebratas oportebat: futuras vero, quum eas adepti fuerint, dicam.

151. Receptum ex Pal. A. et B. lectionem confirmat codex noster.

152. Scribendum puto,

ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ.

Quæque, inquit, in Arcadia surgens testabitur ara, Lycæi regina. *Ἀνάσσων* est surgens. Similiter Nem. viii. 68. *χλωραῖς ἴφασις ὡς ὅτι δίνδρεσι εἴσει*, ad quem locum alia similia exempla commemorabimus. Nec mirum, quod aram Jovis appellat montis Lycæi reginam. In summo enim illa Lycæi cacumine constituta erat, ut nescias an nulla usquam venerabilior ac tam splendido nomine dignior Jovis ara esse potuerit. Cæterum v. de dial. Pind. p. 7.

155. Mutato accentu scribendum *Πίλλανά τι*.

163. Vide diss. de dial. Pind. p. 7. Scribe:

ἄνα, κού-
φοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶν,
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ διδοὺς
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείαν.

Eodem modo supra in fragmentis Pindari p. 60, 61, 62. *ἀλλὰ* et *ἀνὰ*, et apud Pausaniam i. c. 4. *ἀλλὰ λαζόνις* et *ἀναλαζόνις* permutata invenimus. *Δεδὼς* exquisitior scriptura videtur, quod ex hoc participio *δὲς* repetendum ad *ἐπαίνους*. Ejus explicationem esse conjicias, quod in quibusdam libris est, *αἰδῶ τε δῶν*.

Digitized by Google

OLYMP. XIV.

Multi jam fuere, qui hoc quoque carmen antistrophicum esse animadverterent. Dawesio quidem nemo obtemperabit: feliciores sunt conjecturæ Mingarelli. Quod vero Vauvilliers in Comment. Acad. Paris. Inscript. t. xlvi. narrat, se tribus syllabis versui additis carmen sanasse, id quale sit, nec scio, nec scire cupio. Metrum carminis hoc est.

STROPHÆ:

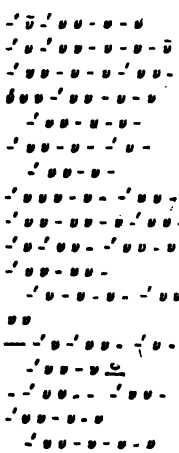

Adscripsi autem totum carmen, quia plurima mutanda fuerunt:

STROPHA:

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι,
αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, πυλαιγό-
νων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι· σὺν γὰρ ὔμ-
μιν τά γε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ·
οὔτε θεοί ποτε σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ

Digitized by Google

κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐνουρανίων χρυσότο-
ξον θέμεναι παρὰ
Πυθώϊον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τίμαν·

ANTISTROPHA:

πόντι' Ἀγλαΐα, φιλησί-
μολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοοι τανῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀ-
σώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὅφρα ἰδοῖσ' υἱὸν εἶ-
πῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. pag. 703. Ms. Ciz. Καφνσίων. Cod. Lips. Καφσίων, quod hic trisyllabum est, nisi in antistrophico versu ω πόντι' Ἀγλαΐα scribatur. Idem codex recte totum vocabulum λαχοῦσαι primo versui tribuit, secundum ab ἴδρεν incipiens.

10. Codd. nostri Χαρίτων. Etiam versus 19. in utroque finitur copula τέ.

15. Forma Πυθώϊος a Stephano Byzantino notata est.

24. Ferendum hoc in lyrico, ut Λυδῷ pro Λυδίῳ dicat. Ac videtur etiam metricus scholiastes Λυδῷ habuisse, qui de hoc versu et sequentibus ita scribit: τὸ σ', χοριαμβικὸν ὑφημιμερές. τὸ ζ', ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς παταλλίδος. τὸ ἡ ἐκ χοριαμβικοῦ εἰς ἀντισπαστικόν. Scilicet eum ita legisse necesse est:

κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ

Digitized by Google

γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρό-
πῳ μελέταις τ' ἀείδων μόλον,

vel etiam ἵμολεν. Ἀυδᾷ illud non memini postea mihi barbarum visum esse, ut Boeckhius narrat, quum Σαόθην εἶμον, et tot alia hujusmodi nemini non possint statim succurrere. Illud memini me dubitasse, an Pindarus, qui alibi, ubi στροφᾶ opus est, Αὔδαε dicat, hic quoque, ut in libris est, Ἀυδίᾳ scripsisset. Sed ob eam ipsam causam tanto facilius gentile nomen hic corrumpi potuit. Ambo codd. nostri Ἀυδίᾳ, et v. 24. ἵμολεν, et v. 27. ἰλθὶ, et v. 29. ἔρχ' ἔλθ'. Sed in Lips. versus 26. et reliqui a recente manu in folio serius inserto additi sunt, quum antiquum folium interiisset. In eodem cod. etiam v. 31. πόλεως scriptum.

PYTH. I.

STROPHÆ:

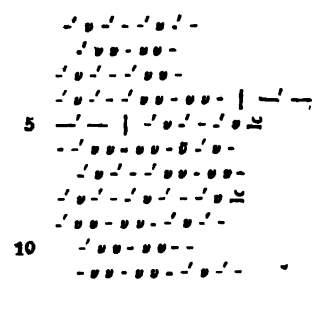

ANTISTROPHÆ:

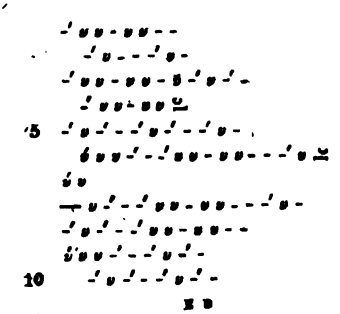

Digitized by Google

-ˈ ∪ ∪ - ∪ ∪ ⏑
∪ ∪ -ˈ - ˈ ∪ ∪ -
⏑ ∪ ∪ -ˈ - - ˈ ∪ -ˈ -

V. 1. Non possum satis mirari, quid sit, quod interpretes, quos equidem noverim, omnes explicationem scholiastæ sequuti sint, qua illi omnem quum simplicitatem exordii tum elegantiam sustulerunt. Quin id effecerunt, ut ne intelligi quidem omnino locus posset. Nam quis quæso intelligat versionem Gedikii, cum qua cetera ferme consentiunt: *goldene harfe Apollons, du der violenlockigen Musen mitgebietende lenkerin.* Atque Heynius quidem recte monuit, verba sic jungenda esse, χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μουσῶν κτέανον, dum vocabulum *σύνδικον* aliter ac vulgo intelligatur. Nam si lyram *σύνδικον* eam dicere voluit, quæ Musis et Apollini chorum in Olympo ducentibus socia esset atque arbitra, quo tandem pacto id perplexius potuit atque obscurius indicare? Nam si intelligi vellet, adjicere debebat, in qua re lyra illa, et quem ad finem *σύνδικος* esset. Nihil certe moratus est lectorem Olymp. ix. 148. *σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τόμβος ἰσαλίᾳ σ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.* Hic *ἀγλαΐαισιν* addidit, quo ne opus quidem erat, quum constaret, de qua re ageretur: in nostro autem loco, ubi mentem ejus vix conjectura et meditatione assequi licet, nihil prorsus adjecit. Quæ quum ita sint, quis dubitabit, quin suo jure lyricus usus sit, et vocabulum *σύνδικον*, secus ac vulgo fit, passiva significatione de eo adhibuerit, in quo quis commune cum aliis jus habet. Ita difficultas atque obscuritas omnis evanescit, et cum simplicitate pristinus nitor loco ac vera redit elegantia. Lyra, inquit, quam communiter Apollo et Musæ possident. Similiter Pyth. v. 138. *ἴσδικος* non de eo, qui, quod justum est, facit, sed de eo, quod jure alicui debetur, adhibuit.

6. Reponendum, *ἐπίναν πρεσμίαν.*

26. Tuetur *ἀνίζουσαι* Plutarchus de superst. p. 167. C. et Symp. Q. ix. 14. p. 746. B.

67. Scribendum videtur, *ἰοκόνα δ' ἐν καὶ τιλεντᾷ φερέοικον νόστου τυχεῖν.*

72. Vide de dial. Pind. p. 7.

86. Vide ad Nem. vii. 103.

101. Vetus corruptio hunclo cum obtinet, ac vereor, ut *μεταλλήσοντας*, a *μεταλλάω*, quod Beckius recepit, aut auctoritate aliqua firmari queat, aut satis aptum rei vocabulum sit. Quare lenissima mutatione scribendum puto:

φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει
τειρόμενον μέτα λύσοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν.

Ut miseria liberarent Philoctetam, venisse Græcos dicit. Pyth. iv. 518. *λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας.* Et iii. 89. de Æsculapio: *τοὺς μὲν λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔδαγεν.*

109. V. de dial. Pind. p. 10. et Elem. doctr. metr. p. 53.

113. Hic quoque recte Mingarellus, *φίδιέ μοι.*

125. *Δωρίῃς* quum propter Atticam formam, tum multo magis propterea dis-

Digitized by Google

plicet, quod ad illa, Ἀμφύλου καὶ Ἡρακλείδαν ἴσγονοι, referendum est, quæ et nimis remota sunt, neque isto additamento indigent. Scribendum puto στεφάνοις ἐν Αἰγιμιοῦ Δωρίοις. Corruptio nata ex iotacismo, ut alia multa. Cæterum v. de dial. Pind. p. 12.

130. Hic locus non emendatione, sed unice interpretatione adjuvandus. Τοιάδεν αἶσαν ad præcedentia pertinet: fortunam dicit victoriarum præmiis conspicuam. Διακρίνει autem est dijudicare, id est, rem ambiguam dirimere et certam facere. Hinc αἶσα διακρίνει λόγον ἀνθρώπων significat hoc: fortuna arbitra est sermonibus hominum, ac falsos damnat justos autem et veros comprobat. Cæterum vide de dial. Pind. p. 7. Sensus est: eadem semper fortuna civibus et regibus arbitra ac testis sit eorum, quæ jure de iis homines prædicant.

135. γέρων ferri non potest, quia, ut supra ostendimus, mediæ vocabulorum syllabæ breves in finibus versuum non possunt pro longis haberi. Scribendum:

σύν τοί τίν κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραί-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.

Id est, te duce, Jupiter, et ipse rex, et jussu ejus etiam filius, populum clementia ad concordiam adducat. Nihil hic perversius fingi potuit, quam υἱῷ γ' ἐπιτελλόμενος.

147. Non dubium, quin legendum sit, ἀέξομαι, ab αἴξομαι. Αἴρεσθαι μισθὸν proprie est *tollere præmium*: illud, ut, qui sustulit, etiam sibi habeat, non est in hoc vocabulo, sed plerumque, nec necessario, adjungitur. Itaque ἀέξομαι μισθὸν Ἀθηναίων χάριν τὰς Σαλαμῖνος nihil aliud significat, quam hoc, pugnam Salaminiam præmium Hieroni tollam. Hoc enim agit, ut celeberrimarum pugnarum, Salaminiæ et Platæensis, comparatione Dinomenis filiorum ad Himeram bene gestas res exornet. Itaque capiam, inquit, tamquam præmium Hieroni ferendum, Salaminiam Athenienslum victoriam, Spartanorumque apud Platæas pugnam celebrabo, et Himeræum decus, gratulans filiis Dinomenis. Nec τελέσας participium mutari debet. Nam ἢ v. 152. tantum ad oppositionem locorum adhibuit. Facilius ad constructionem est, quod quibusdam in mentem venit, ἐξέων, sed neutiquam necessarium, orationemque reddit minus poeticam.

151. Recte Beckius Μήδεια κάμοι.

161. Temerarium sane foret, omnia vocabula, quæ et auctoritate carent, neque originem suam manifesto produnt, propter has solas caussas damnare. Sed nec nimis lenem esse oportet in servandis istiusmodi vocabulis, præsertim si ad detegendam corruptionem probabiles rationes non desunt. Atque equidem hic nullus dubito, quin Pindarus ἰλαΐδας, quod quidam libri habent, scripserit, tum quod, si rariore vocabulo usus esset, id ab scholiasta non fuisset tam negligenter tractatum, tum vero quod ipsa scholiastæ interpretatio, διανοίας, hunc quoque ἰλαΐδας invenisse *videtur* trisyllabum Odyss. xi. 568. Et Clarkius ad Iliad. xvi. 321. *vidisse* apud indicat. Eadem enim explicatione utitur Pyth. ii. 89. ἰλαΐδας νῦν τὰς φρένας φησὶ καὶ τὰς διανοίας. Et Isthm. ii. 64. τὰς δὲ ἰλαΐδας ἀντὶ τοῦ τοὺς, φρενοῦδος, διανοίας, διαθέσεως. Etiam Beckius nunc ἰλαΐδας edidit. Reponendaque hæc vox in Æschyli Suppl. 101.

174. Scribe *alsi*.

Digitized by Google

178. Vide de dial. Pind. p. 7.

179. Recte liber Bodlei. *σὺν χαμαίλεως πέδῳ σ'*.

184. Necessario scribendum *φθινεῖ*, ut prior syllaba corripiatur.

186. Si nihil vitii est in vocabulo *νέον*, interruptum putari numerum oportet in medio epitrito. Sed praestat, opinor, *πλεονέων* scribere.

PYTH. II.

STROPHE:

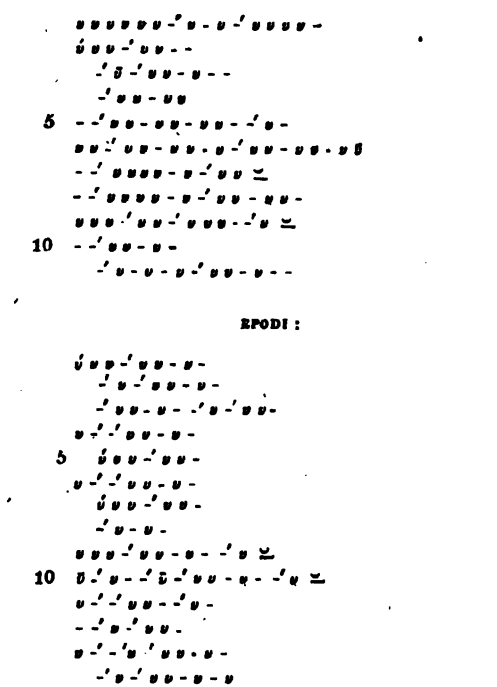

EPODI:

V. 1. et seqq. Vide elem. doctr. metr. p. 515.

13. pro *τᾶς* necessario legendum *ἃς*, qui error etiam alibi occurrit, ut Olymp. i. 91. Nem. v. 23. vi. 103. Nam vulgarem versuum dispositionem falsam esse v. 27. 100. 115. 144. omni dubitatione eximunt, in quibus mediae vocabulorum syllabae breves summo et artis et aurium dispendio extenduntur. Caeterum *πίσας*, qui in Pindaro bene versatus sit, mutari nolet.

33. Recte Beckius recepit conjecturam Spigelli, *ποίμνιος*, quod etiam scholiastam habuisse necesse est, qui per *ἀμνειακὰ* explicat. *Πείσας στιθέων καλλιμήλους* est Pyth. i. 113.

48. Vereor ne recte in Romana et aliis edd. absit *γὰ*, quod toties a metricis additum. Hic certe et per sententiam et per metrum abesse potest. Basis enim est. Ae trochaeum adhibuit v. 92. 107. 136.

Digitized by Google

49. Recte Schmidius e libris φρασίν. Nec de prosodia verendum. Nam Doricenses non modo ᾱ, sed etiam ε in α convertebant, idque α necessario breve est. Vide Gregor. Cor. p. 138. ibique Kenium.

57. Delendum τέ. Nam quid hoc est, τὸ μὲν, ὅτι τε — ὅτι τε? Ubinam tandem sequitur, quod priori τὸ μὲν opponatur, τὸ δέ? Ne potest quidem, quia jam utramque rem, et parricidium, et libidinem, relatam audivimus. Nimirum hoc τὸ falcrum esse voluerunt hiatus causa, quæ mera est grammaticorum insania.

67. Præclara est Jacobsii emendatio κεῖνον, modo reliquisset ἰσόνειρα, et cum præcedentibus junxisset, quod nunc factum a Beckio.

70. Scribe εἰρεσιᾶν. Neque ἄν τε mutandum, quod Pindaro æque atque Homero pro simplici ἄν usitatum.

77. Ἀνδίξαντο nec pro ἀνδείξαντο dictum videtur, neque in ἀνδιέξαντο mutandum. Scribendum τὸν πολύπονον ἀνδίξαι' ἀγγελίαν. In se recepit, inquit, hunc nuncium.

78. Scribe, ἅπαν οἱ χαρίτων τίνυν γόνον ὑπερφίαλον. Ac vereor ut ἅπαν χαρίτων bene de Centauro intelligi possit: immo recte Plutarchus. Nam etsi non sine concubitu natus est, at mater nubes tamen in concubitu erat ἄχαρις.

91. Scribe ὑπερφίαλον' αἰνετὸν πίχυ.

94. Scribendum puto ἴναμψεν quod ante βε pronunciabatur ἴναμψιμι. Id enim amant Græcæ aures: unde ἄμβροτος, ὑπνοδάμβροτος, et alia multa.

97. Elegantius videtur, quod scholiastes habuit, δέκος αἰνὸν καπαγορεῖν.

101. Non dubium puto, conjungenda esse τὸ πλουτεῖν σοφίας. Hujusmodi genitivos, qui notionem primariam continent, Pindarus sæpius in fine collocat. Ita statim Ol. i. τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τῶν Ὀλυμπιάδων ἐν ἀρέσαις Πίλοπος.

107. Μὰν et ad sententiam inutile est, et male sonat. Recte alii μὲν, cui respondet καί. Ita μὲν et τὰ opponuntur v. 56. 60. Nem viii. 51. 53. Pyth. iv. 443. 445.

112. Longe elegantius est κεκλέ. Ol. x. iii. κεκλόντι πυκάσσαι.

119. Scribe ἀνδρέοις.

123. Scribe σοφὰ ἅρματα.

131. Scribe: γίνου' οἷος ἐσσὶ μαθών· καλὸς σὺ πίθου πάρα παισὶν, αἰεὶ καλός. Levius curata est ab novissimo editore docta Huschkii ne hoc loco disputatio. Sed non omnia expedivit Huschkius. Cui quum de sensu horum verborum accedam, tamen eum sensum nego in vulgata lectione, quam ille servavit, inesse. Hoc ergo dicit poeta. Sis, qualis es, tui recordatus: pulcer simius, semper pulcer, in ore est pueris. I. e. norunt laudes, quibus vulpes simium decepit.

140. Non mirum, si difficilior constructio fraudem fecit interpretibus. Nam ὀνοφάντους dixit, quum eos deberet nominare, a quibus proficiscuntur calumniæ: et ad hos refert sequentia, ἐργαῖς ἀσυλὶς ἀλωπέκων ἴχνιλα.

142. Præclare Huschkius κιρδεῖ pro κίρδει: quod tanto magis mirere non esse ab novissimo editore receptum, quo magis congruit cum ἄγων v. 151. quod ille recte defendit.

163. Vide de dial. Pind. p. 13.

164. Scribe αἰΞ' ἐτέρως. Non dicitur αἴ κε, sed ἤ αἴ. Αἶνα autem pro κε ponitur, præcedente μίν. Odyss. xxii. 5.

> ὧδος μὲν δὴ ἔπειτα ἀάατος ἐκτετέλεσται·
> νῦν αὖτε στρατὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
> εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Digitized by Google

Sententiam vero totius loci ita expediendam arbitror. Non est cum diis litigandum, qui nunc hos nunc illos adjuvant. (Hoc generatim dictum, neque spectat ad obtrectatores et eos, quibus invident.) At ne hac quidem re sese consolantur invidi, quorum ea mens est, quæ quum fortunas hominum expendit, si quam lancem depressam videat, dolorem inde sibi etiam ante creet, quam illi, quorum lancem gravatam vidit, optata consequantur. Quorum summa hæc est: invidi etiam futura aliorum felicitate exercianatur. Erratum maxime fuit in eo, quod πείσους et ἰσόμοιρον non pro ἄλλους μὲν, ἄλλους δὲ acceperunt; dein, quod σφῶν non de ipsa lance, sed de eo intellexere, cujus lanx esset; denique, quod illa, περὶ ἴσον μενόντων (hæc enim potior lectio videtur) τυγχάνειν, non ad invidos ipsos, sed ad eos, quibus obtrectatores invident, pertinere arbitrati sunt.

173. Dele γέ.

PYTH. III.

STROPHÆ:

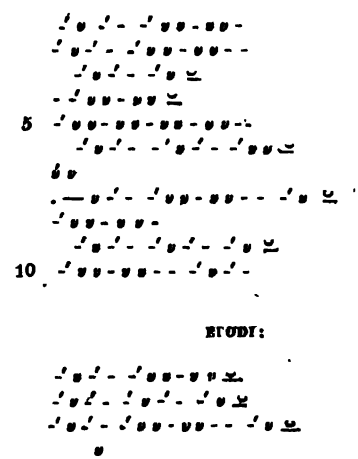

ANTISTROPHÆ:

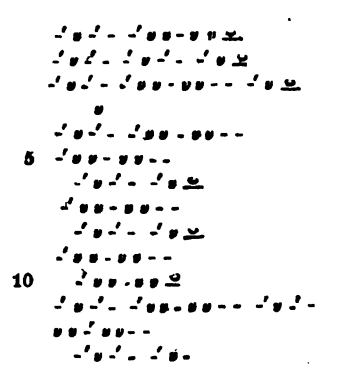

V. 11. Hic versus si trimeter est, ἀνωδυνίᾳ γυναιξίν potius scribendum erat, quam γε inserendum, quæ una litterula vehementer minuit laudem Æsculapii.

17. Scribendum τέξασα δ' Ἀρτέμιδος.

Digitized by Google

25. Scribe *αἴνεσιν*.

28. Non dubito, quin vere Aldus exhibeat *εἰσὶ*, qui longe concinnior transitus est.

32. Non video causam idoneam, cur *ὑποκωφίζεσθαι* disjungatur.

50. Recte hæc interpretatur Boeckhius, sed non facile vincet, ut *γνώμας πλέον* falsum, verum autem *γνώμᾳ πλέον* habeatur.

63. Scribe *ἰδιμόσυνον*.

94. Vide de dial. Pind. p. 22.

114. seqq. *Κυλλαμίνου* accitum si intelligimus, et hoc ipsum languidem videtur, nec genitivi, *Λαοτίδα* et *πατρίας*, habent, unde pendeant. *Παῖδα* enim hic certe intelligi nequit. At si *κυλλαμίνου* ad genitivos istos retuleris, recte se habebuit omnia. De medicamentis quidem a Chirone mittendis non cogitandum: nam medicum quempiam ab eo requiri vel ex eo clarum est, quod Pindarus supra non nisi de Æsculapio loquitur: qui sicut olim Chironi in disciplinam traditus fuerat, ut morbos hominum sanaret, ita nunc optat, aliquis sit, quem idem ille Chiro ad Hieronem morbo affectum mitteret. Ac tanto viro non circumforaneum aliquem pharmacopolam mitti cupit, sed medicum insignem, et, qualis olim Æsculapius fuerat, ab Apolline aut ipso etiam Jove orinndum. Recte vero *κυλλαμίνου Λαοτίδα ἕ πατρίας*. Ita in Rheso v. 298.

τίς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κυλλαμίνου.

Adde Sophocl. Electr. 367.

133. Scribe *Ἴλιν Κίλλα ποτί*. Ac recte *ποτί*. Nam non in has Pythicas victorias scriptum est hoc carmen, sed ad consolandum Hieronem, qui infirma valetudine laborabat. Id etiam Gedikius demonstravit.

136. Reponendum *πιφάσκω* a *πιφάω*. Idque nunc fecit Beckius.

185. Unica via, qua hæc explicari possint, hæc est, *χρὴ τὸ πάσχειν, τυγχάνοντα*, (nimirum *τὸ τὸ πάσχειν*) *πρὸς μακάρων*. Fortuna secunda uti decet, ubi quis eam ab diis nactus est. Id unum hic dicere potuit poeta.

190. Beckius edidit, *ἄλλος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται σφ, πολλὰ εὖτ' ἂν ἐπιζέρας ἕπηται*. Quam conjectura uti audacior nobis videtur, ita, quod ad numeros attinet, duplici vitio laborat. Nam encliticum *σφ* non modo a præcedente vocabulo numeri interruptione male disjunctum, sed etiam in arsi, ubi ictu erigitur, haud apte collocatum est. Nihil mutandum puto, minime omnium autem, scribendum esse *οἳ* pro *ἐς*. Id enim ab hoc loco non minus alienum est, quam ab Homerico, unde præsidium huic conjecturæ petitur. Fatendum est quidem, aut *ἐς πολὺν*, aut *εὖτ' ἂν ἐπιζέρας ἕπηται* omitti potuisse. Verum etiam ambo conjuncta, si recte intelligantur, offensione carebunt. Percepit mentem scholiastes, cujus hæc verba sunt: *οὐκ ἐπὶ πολὺ παραμένει, ἐπειδὰν, μᾶλλον ἐπαπολωθήσας, πολὺν ἐπιζήσῃ καὶ παραγένηται*: sed minus clare eloquutus est. Hoc dicit poeta: opes magnæ tum, quum maxime increscunt, proximæ sunt interitum.

192. Lego *φρασίν*. Vide supra ad Pyth. ii. 49.

199. Vide de dial. Pind. p. 6.

Digitized by Google

PYTH. IV.

STROPHÆ:

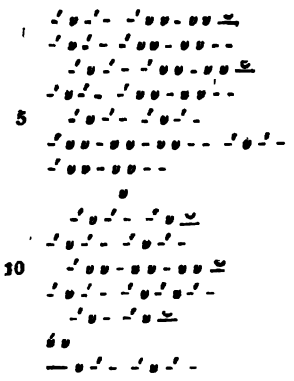

EPODI:

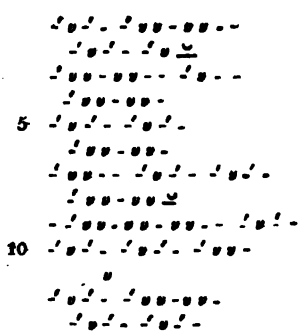

V. 7. Non erat, quod metri caussa scriberetur *ἐρίχων*. Pyth. i. 10. *Διὸς αἰετός*.

14. Mirum sane, si scripsit *ἀγγάσσει*, quod in quatuor syllabas haud satis eleganter contrahendum foret. Id verbum adscriptum videtur ab aliquo, qui Homerum eo usum mominerat. Pindaricum erat *ἀγγάσσει*.

35. *πωλίων* sine epitheto friget; *μαιρέσιπωλιν* epitheto non indiget. Scribendum *μιγαλᾶν πωλίων μαιρέσπωλιν*.

37. Necessario hic *Διῒ εἰδομένῳ* dativo casu legendum esse, participium *δαίσσει* docet, quod inepte ad *ἀνέρι* referretur. Ita Homerus Iliad. ii. 186.

δίκαιά σι ταῦτ᾽ ἐοικότα ποιμένι λαῶν αἶσι.

Digitized by Google

xvii. 207.

ὅ τοι οὔτε μάχης ἐκ νοστήσαντι
δίξεται Ἀνδρομάχη πλουτὸν τεύχεα Πηλείωνος.

Hesiodus Theog. 479.

τὸν μὲν ὁ ἰθύξας γαῖῃ πελάσῃ
Κρόνῳ ἐν ὠκείῃ σεσοφισμένον ἀντιαλίμεναί τε.

Æschylus Choeph. 757.

ἐγὼ δισσὰς δὴ τάσδε χειροιαξίας
ἔχουσ' Ὀρέστου ἐξαδέλφου πατρί.

63. Insolens dicendi genus, *ἀπίθανόν τι*, quod quo pacto defendi possit, equidem non video. Quare nata mihi conjectura, quemadmodum Dorienses pro *ἐμοὶ τοὶ*, *ἐμὸς*, *τὸν*, et *τοῦν* dixere, ita eos simili comparatione pro *οἱ* et *οἷ* etiam *ἵν* ei *ἷν* usurpasse. Quod etsi nullo cujuspiam grammatici testimonio firmare possum, non dubito tamen, quin rem acu, quod aiunt, tetigerim. Quippe non mirum, si formæ perraræ mentionem non reperimus factam, quum etiam illorum locorum, in quibus de *ἰμὸν* et *τὸν* ac *τοῦν* tradant grammatici, magna sit paucitas. Itaque Pindarum scripsisse arbitror, *οὐκ ἀπίθανόν ἰν*. Opinionem nostram confirmat similis locus Nem. i. 99. in quo pariter *ἵν* reponendum esse infra ostendemus. — Hæc olim scripseram, non recordatus eorum, quæ ab Ruhnkenio in Epist. crit. pag. 115. allata erant. Nunc res satis nota est. Vide de dial. Pind. p. 14. et ad Orph. Arg. 781. et notata ad Greg. Cor. p. 84. seq.

97. Δὲ post *χρόνῳ* veterem habet auctoritatem scholiastæ, qui per *δὲ* explicat, ut non videatur rejiciendum esse. Nec facile quisquam caussam finxerit, qua illatum fuerit illud *δέ*. At, nisi vehementer fallor, aliud in hoc loco vitium latet, antiquius illud quidem scholiasta, sed quod facillime admitteretur, *ἀγαγὼν* pro *ἀνάγει*. Ita enim scripsisse Pindarum arbitror, ut, majore interpunctione post *ναυβάτᾳ* posita, reliqua sic cohærerent: *χρόνῳ δ' ὑστέρῳ τάσσει πολιῆς ἀνάγει Λιβύας πρὸς αἶαν τίμιος Κρονίδα*, præsens pro futuro. Admonebit eum, inquit, Phœbus oraculo: ac postea ille colonias in Libyam deducet. Sic quum omnino major orationi vigor accedit, tum *χρόνῳ ὑστέρῳ*, quod in vulgari lectione languet, vim suam recuperat. *Ἀνάγει* autem ut Nem. xi. *Αἰολίων στρατιὰν διῆγ' ἀνάγων*. — Hæc olim scripseram. Nec, si hæc Medeæ verba sunt, aliam rationem video. Nam, quod Boeckhio videtur, aoristum *ἄγαγεν* futuri vice fungi, mihi quidem non persuadebunt exempla, quæ ille affert, unum Homeri Iliad. *δ*. 158. seqq. alterum Pindari Isthm. vi. (v.) 78. quæ si accuratius considerentur, plane aliena esse patebit. Nihilominus ferri poterit *ἄγαγεν*, modo hanc totam sententiam a Pindaro ipso per parenthesin additam statuamus. Et hoc ex parte simile quodammodo erit ille in Isthmiis locus, in quo *πίπλους* ex ipsius poetæ persona dictum est, etsi deinde sequitur, *ὃς ἄρα νῦν*.

100. Matthiæ in obss. crit. præter necessitatem conjecit, *ἢ μὰ Μήδειά γ' ἰσχὺν σύνιχας*. Sinceram puto vulgatam. Quod nuper editum est, *οἵ μα Μηδείας ἰσχὺν σύνιχας*, nego Græcum esse.

110. Exquisitius est, quod scholiastes habuit, *Κυράνᾳ*. Idque Beckius recepit.

Digitized by Google

113. Etsi eleganter Heynius et Wagnerus in symbolis ad Pindari Argonautica interpretanda Luneburgi a. 1794. editis μίγα scribendum conjecerunt, nólim tamen vulgatam lectionem mutari. Μετὰ enim non est cum ναιεῖ conjungendum, sed significat postea. Ac nunc quoque, inquit, multo post, floret Arcesilas. Similiter in Homerico hymno Mercurii v. 125.

ὡς ἔτι νῦν τάνυΘ', ἅσσα πολὺ χρόνια πιφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄλφηστον.

Ita enim legendum conjeci in schedis, quibus Ilgenius usus est, qui hanc emendationem repudiavit, quod τάνυται ei videbatur mediam longam habere, in quo falsus est. Nec vero ego illius conjecturam de hoc loco probare possum.

115. Vide de dial. Pind. p. 8.

128. Ἀνάμωνος prima brevi aures lædit. Ea syllaba si brevis est, ἄναμνος scribit Pindarus, ut Isthm. iv. 89. Itaque reponendum ἀνάμωνος.

143. Legendum παιδαλίφ.

153. Recte se habet καὶ hyperbaton: vide ad Ol. v. 37.

175. πολιὰ γαστὴρ vereor ut candidam significare possit. Quin ne decorum quidem est, Jasonis matrem ita a Pelia describi, tamquam si ἀναστενομένην contemplatus esset. Πολιὰ γαστὴρ est senilis uterus. Significat enim τηλόγονον videri Jasonem, et idcirco carum parentibus ac sedulo educatum.

201. Vide de dial. Pind. p. 11. Recte Pal. C. μίγα πανυτῷ: quæ verba non ad πᾶδος Θυμάνιον, sed ad πίμπον pertinent. Ita multo et res ipsa clarius oculis subjicitur, et oratio alacrior est.

210. Dubitari plane nequit, quin scribi debeat ἐσίμαν. Ego, inquit, qui Æsonis filius, popularis vester, sum, haud sane ad peregrinas regiones accesserim. Vide quæ dixi ad Sophoclis Ajacem v. 904.

222. Scribe Τιτυῷδα.

261. Scribe τῷν.

276. Vide de dial. Pind. p. 15.

297. Recte, puto, scribitur ἄμμιν. Nam ubi potest, spondeum servat.

328. Vide de dial. Pind. p. 6.

355. Scribe τάμασιν.

381. Satis obscure loquutus est, si τετρανάμου est dativus. Neque hanc formam analogia firmat. Quamobrem retinendum censeo τετράναμον, ut ad iyngem referatur, aliis pedibusque in quatuor radiis rotæ expansam. Ita etiam διπλᾶς τετράναμος Pyth. ii. 73. vincula significat quatuor rotæ radiis inhærentia.

387. Retinendum Μηδείας. Euripides Androm. 523.

καὶ φίλον εἶναι ἀφελίΘαι,

et sæpius ita Homerus.

401. In γενέων pariter atque in πνέον facienda est synizesis. Vide Elem. doctr. metr. p. 53.

406. Vide de dial. Pind. p. 9.

423. Male Mutthiæ obss. crit. ἰμεῖς ἔχω.

427. Pauwius ἔρωτον. Vide tamen Etym. M. pag. 374, 38. et Zoparam p. 872. ubi ἐρίτω pro ἐρίτω scribendum. Confer ad Isthm. iv. 94.

Digitized by Google

435. Scribendum λαβρόστατον. Isti Dorici genitivi omnes contracti sunt e terminatione άων. Gregorius in hac re pag. 145. ut sæpe, satis negligens est, nec minus ejus epitome p. 325. Tamen idem inde colligas.

445. Et illa, σὺν αὐτῷ, integra sunt: id est enim ipsa juvante: Iliad. iii. 439.

τῶν μὲν γὰρ Μενέλαος ἰνίησεν σὺν Ἀθήνῃ.

et τὰν Πελίαο φόνον: vide ad Viger. p. 932. et Boeckhium.

450. Male conjeceram ἐπίδειξαν χρείας de dial. Pind. p. 6. Veram lectionem puto κρῖμ' esse.

452. Emendavi hunc locum in diss. de dial. Pind. pag. 6.

468. Vide ad Viger. p. 938.

474. Post λοίσθιον plena distinctio adhibenda. Nam quæ sequuntur, non pendere a præcedentibus ostendit indicativus ἀμφίστι. Et sic etiam magis poetica oratio est. Sed ἄλλως ἐν τείχεσι non dixit, quo locum, in quo nunc est trabes, ei opponeret loco, quem reliquit. Primum enim id satis et clare et eleganter illis, ὧν ἐρημώσασα χῶρον, expressum est, quibus imitatus est illud Homericum,

ἐνθὰ τὰ πρῶτα τοῦλον ἐν ἕρκεσι λίθινοισιν.

Deinde falsa etiam imagine usus est, si eam trabem nunc ἄλλως ἐν τείχεσιν esse diceret: quasi ea antea ullo in muro fuisset. At vero hoc dicit: trabes columnis impositæ, grave onus sustinet inter reliquos muros, id est, cum reliquis muris.

497. seq. retinenda lectio, ἐπίηγον Δικαιᾶν Δαμοφίλου πρεσβίδων. Iliad. iv. 357. ὡς γυῖ' χωομένου. xxiii. 450. 451. τοῖς δ' ἅπνυθεν ἵππος ἴηνος. Δικαιᾶν etiam ed. Romana habet. Non satis convenit huic loco, quod Heynius conjecit, δικαιᾶν Δαμόφιλον πρεσβίδων.

503. Major interpunctio, quæ quidem etiam scholiastæ auctoritate confirmatur, rectius, puto, atque elegantius tolleretur, quia id ipsum, quod juvenili robore ac senili sapientia præditus est Damophilus, caussam continet, quare obmutescant obtrectatores, atque ad ipso contemnantur.

PYTH. V.

STROPHÆ:

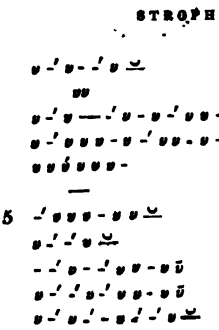

Digitized by Google

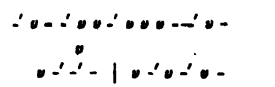

EPODI:

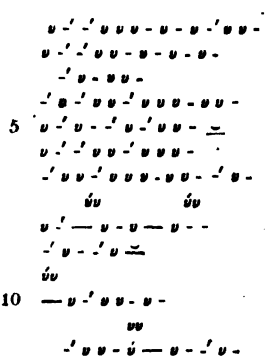

V. 7. Τοίνυν, quod codd. quidam præbent, error est librariorum. Non apta hic ista particula.

8. Scribe ἀκρᾶς.

9. E nostra dispositione versuum intelligitur non opus fuisse, ut σὺν in ξὺν mutaretur.

13. Male extrusa hic vulgata lectio, recepto ἰδιωτός. Oratio nexu destituta hic ferri non potest. Loquutione usus est satis trita, verbum cum nomine pro solo verbo, vel verbo cum adjectivo ponens: ἰδίαν δὲ καταθέσεως ἐονίαν, pro δὲ ἰδιωτὴν κατὴ τὴν ἐονίαν.

19. sqq. Locus hic obscurissimus est. Quo diligentiore pervestigatione opus est, ne aut in retinenda vetere lectione aut in introducenda nova aliqua erremus. Primum συγγενὴς ὀφθαλμὸς de oris majestate dictum volunt: quæ significatio qua auctoritate vel probabilitate certe confirmari possit, non video. Credo natam interpretationem ex eo, quod αἰδοίοισιν γήρας de eadem re dictum putarent, sicut Ol. vi. 127. αἰδοία πρεσβυτάζει χάρις ἰυχλία μορφᾷ. At hic omnia clara sunt: in nostro loco omnia obscurissima, etiam propter additum τοῦτο, quam quidem difficultatem Heynius ita expediendam censuit, ut τοῦτο ab illis, αἰδοίοισιν γήρας, separaret, et sic jungeret, μιγνύμενον τοῦτο φρενὶ σεμνῇ, conjunctum illud cum prudentia. At hoc genus dicendi in his est, quæ in prosaico scriptore augent vim orationis, in poeta minuunt. Quod si αἰδοίοισιν τοῦτο γήρας junxeris, quorsum referes? An ad ὀφθαλμός? At quid hoc tandem: oris tui honestas hanc ipsam honestatem cum prudentia conjunctam habet. Itaque γήρας intelligendum esset de regia dignitate, de qua ante dixerat, ὅτι βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων, hoc sensu: oris tui honestas regia dignitate ornatur, quæ conjuncta cum prudentia est. Id recte, si quidem de significatione verbi ὀφθαλμὸς constaret. Sed illud etiam animadvertendum, δὲ post συγγενὴς nunc abesse non posse. Atqui hoc δὲ, quod etiam abest a Pal. C. nec nisi a conjectura profectum est, non potest non maxime sus-

Digitized by Google

pectum esse in tanta loci obscuritate, in qua quidquid aliquam lucem afferre videretur, avide arripuerunt interpretes. Nos igitur hoc de remittamus ei, qui invenit, et videamus, an commoda interpretatione adhibita librorum lectionem conservare ac tueri possimus. Atque ὀφθαλμὸν notum est de eo dici, quod est in quaque re præstantissimum. Vide, ut alios multos prætereamus, Spanhem. ad Callim. hymn. Dianæ 211. qui quidem male hoc traxit Persarum regis ὀφθαλμὸν apud Aristoph. Achara. 90. 124. de quo exposuit Schützius ad Æschyli Persas 976. Observandum est autem, quum oculi appellatio ad alia transfertur, ut rem insignem atque excellentem significet, id duplici de causa fieri. Nunc enim sola caritas indicatur, ut apud Catullum xxxi. 1. vide iii. 5. xiv. 1. quia sine oculis vita pene mortua est. Ita apud Sophoclem in Ajace 977.

ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμόν.

apud Euripidem in Phœnissis 809.

Ἀρτέμιδος χιονοτρόφου ὄμμα Κυθωιρών.

Nunc vero, quia sine oculorum lumine omnia obscura et cæca futura essent, lumen hoc vocabulo significatur. Ita Euripides Phœn. 841. loco ad translationem declarandam aptissimo:

ἀγοῦ πάρεδρι, θύγατερ· ὡς τυφλᾷ πολὺ
ὀφθαλμὸς εἶ σύ, παιδόπωλον ἕστηκεν δέ.

et Androm. 405.

ὦ πατὴρ δ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου.

Sophocles Œd. R. 987.

καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφου.

Ita enim legendum. Pindarus Ol. ii. 17. Σικελίας τ' ἴσαν ὀφθαλμὸς, et vi. 26. πόθεν συγγενὴς ὀφθαλμὸν ἱμᾶς, et nostro in carmine v. 75. ἔμμα τι φανησόμενον ξένοις. Quod si hæc ad nostrum locum accommodamus, συγγενὴς ὀφθαλμὸς erit congenitum lumen, virtutis a natura insitæ splendor. Γέρας vero primo eoque frequentissimo significatu intelligimus, ut præmium significet. Refertur autem ad ἄλεσσεν. Eum dicit τῷ μυγιάσσων φρεσὶ, ut Olymp. ii. 96. πλοῦτος ἀρεταῖς ἐκδαιδαλμένος, et Pyth. ii. πλοντεῖν σὺν σθένει πόντιον σοφίας. Jam nihil usquam, puto, difficultatis restat. Fortunatissimus es, inquit. Partim enim, quia magnis urbibus imperitas, innata tibi virtus hoc summum consequuta est præmium, opes scilicet, tua temperatum sapientia: partim etiam Pythica te nunc victoria beat. Γέρας νῦν nunc paullo languidius dixit: sed ita etiam Olymp. i. 173. νῦν κῦδος, et Pyth. vi. 26. νῦν τιμᾶς. Cæterum non dubito αἰδοίοισιν pro αἰδεσίοισιν legendum. Num etsi versum posses dipodia iambica, et choriambo, quem iambus sequeretur, dimetiri, ita ut choriambi vicem etiam duo iambi sustinerent: obstat tamen, tum quod nusquam in choriambis hac libertate usus est Pindarus, tum quod hic versus, pariter ut sequens, e dochmiaco et anapæstico in iambum exeunte conflatus videbatur. Ac plures etiam in hoc carmine dochmii atque antispasti reperiuntur.

Digitized by Google

30, 31. Vereor ne frustra quæratur, ubi terrarum situs fuerit iste *πᾶσιν Ἀφροδίτας*. Videtur enim nihil aliud, quam venustum amabile carmen significare. Ita Olymp. ix. 39. dicit ἐξαίρετον *Χαρίτων νίμεσθαι πᾶσιν*. Ita Pyth. vi. 1. ἱλικώτιδος *Ἀφροδίτας ἢ Χαρίτων ἔρεισαν ἀναπολίζομεν*. Alia similia loca attulit Jacobsius ad Anthologiam p. 1. Neque *ἀμφὶ* habet, in quo quis offendat. Sic Olymp. x. 92. *ἀείδειν δὲ πᾶν τίμιον τὸν ἱγνώμιον ἀμφὶ τρόπον*, i. e. *ἐν τρόπῳ*, ut Olymp. xiv. *Λυδᾷ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ ἀείδων ἵμολον*. Igitur, memento, inquit, rei bene gestæ auctorem putare deum, dulcique carmine celebrare.

32. Omnino recte Gedikius, qui sublata interpunctione post *ἀνδάμενον*, *ὑπερτίθημι* cum *λαθίνῳ* junxit. Quod verum esse confirmatur eo, quod *φιλεῖν* v. 34. ab Aristarcho profectum est. Pindarus scripsit *φίλει*. Nam, ut Heynius observavit, nova hic prorsus sententia incipit. Fraudem fecit Aristarcho *μὲν* et *δέ*. Verum ex his particulis non sequitur, ut circuitus verborum continuari ulterius debeat.

44. Vehementer displicet verbum *πολαρχεῖν*. *Πολαρχείων* genitivus est. Illa enim *τίμιον δῶκεν δρέπων πολαρχείων ἀπηρότος ἀνίας*, explicationis caussa addidit ad vocabulum *γέρας*. Simillimus locus est Olymp. xiii. 54. ubi pari audacia dicit, *τρὶς ἴεγα πολαρχὴς ἁμίλα Θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις*.

48. Non dubito, quin vere conjecerit Pauwius *τιτενόων δαίδαλ' ἄγων*, ut creticus pæonis locum teneat. Idque recepit Beckius. *Δαιδάλμασιν* interpretatio est. *Δαίδαλον* enim Homerico usu pro substantivo adhibuit, ut Iliad. xix. 13. 19. Odyss. xix. 227.

50. *ἀν* pro *ἰν* etiam scholiastes videtur habuisse, per *κατὰ* explicans, receptum a Beckio. Retinendum puto *ἰν*. Interpungendum sic: *ἀλλὰ κρίμασιν, ὑπέρα χερσὶν τιτενόων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἅμιππον ἰν πολυόνυδον νάσῳ Διῶν*. Jungenda enim hæc: *ἄγων ἰν νάσῳ*.

51. Vera est vetus lectio, *τό σφ' ἴχει πυκαρίσσιμον μίλαθρον*, id est *propterea*, ut sæpe Homerus.

55. Nihil in *καθίσσαντο* de metro laborandum. Neque opus ut aut *κάθισσαν Θιᾷ*, quod in diss. de dial. Pind. p. 6. conjeci, aut *κάθισσαν, τὸν μοναρχέοντ' Φοιβὸν* scribatur, quod edidit Boeckhius, commate per typothetæ errorem, ut puto, post *μονάρχοντ'* posito. Versus est asynartetus ex antispasto et iambico ischiorrhogico, quo genere sæpe usi tragici.

64. Recte Boeckhius ex MSS. *μναμεῖ'*.

67. Mala interpunctio est, quæ verba *ἀταρβεῖ φρενὶ* ad *ἦλθες* refert. Interpungendum: *ὅλον δίφρον κομίζαις ἀταρβεῖ φρενὶ, ἦλθες ἤδη Δικαίας πυθέσθαι*.

77. Ita in Homerico hymno in Cererem v. 429. *αὐτὰρ ἰγὼ δρεπόμην κατὰ χέρμαδα*, ubi alios locos attulit Ilgenius.

78. Attica forma *γλῶσσαν* cedere debet communi *γλῶσσαν*.

92. Scribe,

μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι,
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ.

97. Reponendum monstrante libro Palatino, *τὸ δ' ἐμὸν γαρύσω· ἀπὸ Σπάρτας ἱσταμένου κλέος*, me Sparta oriundum celebrant. Ita etiam Beckius.

103. *Ἐς*, quo metrum corrumpitur, etiam propter ipsam rem ejiciendum esse ostendit Heynius. Sed etiam sequentia corrupta sunt, in quibus *στεῖζομεν* non

Digitized by Google

potest conjungi cum Κυράνας πόλιν. Quid enim Thebani in Carneis Cyrenen potius quam Apollinem canant? Nam σεβίζομεν de Thebanis dictum esse dubitari nequit. Atque tum alia nascitur difficultas ex his, ἔνθεν ἀναδεξάμενοι τιὰ Καρνεῖα. An à Thera? Id quidem non constat, et fides habenda esset soli Pindaro. Quamquam veri similius est, Sparta illud sollemne Thebas allatum. Neque vero satisfacit DU THEIL, qui in *hist. Acad. Inscripti.* t. xxxix. pap. 194. locum sic vertit: *c'est depuis ce tems, ô Phœbus, qu'ayant adopté tes fêtes Carnéennes, nous célébrons dans les festins la ville de Cyrène si glorieusement fondée.* Qui non animadvertit, ἔνθεν hic non posse de tempore intelligi, quum nihil nisi Theræ mentio præcesserit. Omnem obscuritatem commoda interpunctione dimovebimus:

ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον,
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεὰ
Καρνήϊ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν,
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.

In fatis erat, inquit, ut sacra illa, a quibus nostra Carnea ducta sunt, Cyrenen afferrentur. Id poëtam et voluisse dicere et debuisse quum ipsa res et debita Cyrenensi Arcesilao laus ostenduut, tum alii loci in hoc carmine v. 82. sqq. et Pyth. iv. 6. sqq. μοῖρα, quam hic dicit, eo spectasse indicant, ut Cyrene conderetur. Id hic ita expressit: μοῖρα ἄγε πολύθυτον ἔρανον (is) Κυράνας πόλιν. Ἔνθεν autem ad ἔρανον spectat: ab illo Spartanorum sollemni, inquit, nos quoque duximus Carnea, eaque epulis celebramus. Ἐν δαιτὶ enim more suo pro δαιτὶ dixit. Σὺν δαιτὶ conjeceram in diis. de dial. Pind. p. 7.

116. Scribe εἰχνίωντες. Ita etiam Beckius.

120. εὐθένεμεν habet, quo defendatur, Isthm. vi. 32.

134. Non dubito quin Pindarus scripserit, πάμων δ' ὑποχεύμασιν. Ὕμνων profectum a correctoribus, qui dochmium non animadverterant, aut non intellexerant. Scribe:

μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσι κώμων ὑποχεύμασιν
ἀκούοντί τοι χθονία φρενὶ
σφὸν ὄλβον, υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ.

Magnarum, inquit, virtutum tenero rore tincta per carminum libamina audiunt Orcina mente suam felicitatem et commune justumque filii decus Arcesilæ. Quam Boeckhius lectionem dedit, non una caussa est qaure ferri nequeat.

Digitized by Google

148. Ἀντέρειω adjectivum est. Quare sublata interpunctione verba continuanda sunt: τὸ καλλίνικον λυτήριον ἀκαμαντοπάλας χαρίεις.

150. Ἀγωνίας genitivus est: σθένος ἀγωνίας, robur certaminis, ut fulmen belli.

159. Veram lectionem, nisi magnopere fallor, monstrat Bodl. γ. καὶ τὸ λοιπὸν ἴσωσεν, Κρονίδας μάκαρας.

163. χρόνον non sollicitandum, quod scholiastes recte de vita intellexit, ut Olymp. i. 185. et Nem. vii. 99. ὁ δὲ λοιπὸς εἴρκων περὶ χρόνος ἴρπει. Διαπαλίζειν χρόνον igitur est *vitæ rationes perturbare*.

168. Etiam scholia videntur verissimam Heynii conjecturam ἴεν firmare, quam Beckius quoque recepit.

PYTH. VI.

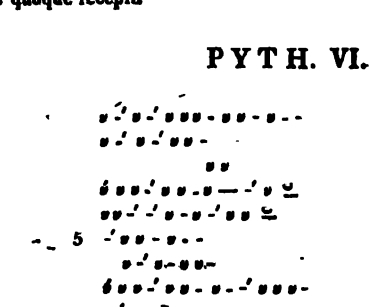

V. 4. Difficultates simul omnes evanescunt, si, quod unice verum est, reponitur, ἀφνεῶν ἀρβερίσιον χθονὸς δίπλουν ἀρχαναχίμεις.

13. Non opus erat, ut χιρὸς scriberetur, quum ultima syllaba in finem versus incidat. Optime ex libris quibusdam lectio δῆμον a Boeckhio enotata est: quæ accepta non erat opus ut δῆμον reponeretur. Scribe:

οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον.

Cæterum verissime judicavit Heynius, fragmentum Pindari, χιρὸς συνδίων, ad alium locum pertinuisse. Beckius tamen edidit χιρὸς γε συνδίων: in quibus verbis γὲ ferri non potest.

19. Nihil usquam difficultatis est, si ita interpungitur:

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς, ὀρθὰν
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδα παραινεῖν.

Digitized by Google

Ἐνδίξιον separatim dictum, χερὸς autem cum σχίζων jungendum est. Deinde ἁρμοσθέντας, τὰ, similiter ut Nem. vii. 80. βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλος. Adde Pyth. ii. 138. ubi εἶα refertur ad ἀνάγκαισι. Euripides Alcest. 101.

χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ πρόσθεν
τερπαῖος, ἃ δὲ πικρὸν
κίνδυνον πίτνει.

Patrem, inquit, dextra tenens, rectum sequeris præceptum, ea nimirum, quæ olim Chiro Achillem monuit. Ita intelligitur, quare postea τιμὰς τιμᾶς poeta scripserit. Quod etsi non minus languet, quam τοῦτο κῦδος, Ol. i. 173. et γέρας τοῦτο, Pyth. v. 23. tamen et multo præstantius est, quam θείας τιμᾶς, quod Beckius edidit, et habet, quo excusari possit, si reputaveris, id, de quo hic loquitur, pietatem esse erga parentes; illud, quod de Jove adjecit, more additum esse. Hic enim est totius sententiæ nexus: quum patris tui studiosissimus es, id facis, quod Chiro Achilli præcepit, dummodo quis deos, in iisque Jovem primo loco habeat, hunc honorem parentibus habendum esse, eum scilicet, quem ta tuo patri habes. Itaque Διὸς genuinum est, nec βαρύσθενες in genitivum mutari velim, βαρυσθενῆς, qui etiam ad aures ingratior accidat, quum in eodem versu statim eadem terminatio, eaque itidem in ictu sequatur. In γενίων contractio faciendа.

28. Recte Boeckhius ἴγνυτο.

36. Scribe βάσει. Brevis syllaba hic recte locum habet, et ita etiam v. 18.

37. Languet αὐτοῦ. Itaque recte et eleganter Heynius αὐτοῦ μόνον jungit.

39. Scribe, ἰδόντος τι τῶν.

46. Scribe πάσσῃ.

49. Locus interpretum additamentis fœde corruptus, sed in quo tamen veræ lectionis vestigia facile a spuriis discernas. Pindarus ita scripsit:

τίν τ', ἐλέλιχθον, ὀργαῖς
ἐς ἱππίαν ἔσοδον
μέλπα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.

Tibi, inquit, Neptune, suopte ingenio ductus ad equestria studia lubenter se dedit. In iis, quæ sequuntur, poterat quidem infinitivus ἁμιλᾶν etiam omisso articulo tamquam substantivum adhiberi, cujus generis aliquot exempla in Æschyli Agamemnone sunt: sed languida tamen foret oratio. Itaque recte scholiastes γλυκεῖαν ἁμιλᾶν junxit: suavis ad vitæ societatem indoles etiam mel superat.

PYTH. VII.

STROPHÆ:

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Digitized by Google

EPODUS:

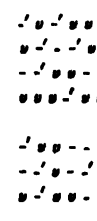

V. 1. Boeckhius recte *μεγαλωνύμοις* et in secunda strophe initio *πολίεσσι*.
6. *ναίουσι*, Homerico usu, pro *ναίμενον* dixit. Iliad. ii. 626.

πόσιν, αἰ ναίουσι πίειρ' ἀλλὰ, Ἠλίδος ἔσσα.

Quam patriam, inquit, quam domum clariorem habitari dicam? Ultimi duo stropharum versus dochmiaci sunt.

17. Non debebat Beckhius Pauwio obsequi in transponendis verbis. Vulgatam lectionem habuit metricus scholiastes, qui hunc versum dimetrum iambicum brachycatalectum vocat. Quippe *εὐτρεχίᾳ* secundam longam habet. Cæterum recte vulgo, *νίκᾳ δ' εὐτρεχίᾳ χαίρω τε τὸ δ' ἄχνυμαι*. Non semper *τε* misit. Hic positum est propter *τὸ δέ*. Sensus est enim, partim gaudeo, partim doleo. Quod Boeckhius dedit, *χαίρω. εἰ τόδ' ἄχνυμαι*, tum dici potuisset, si poeta jam significasset, se dolere. Aliter, si talem sententiam inferre voluisset, necessario conjunctivum adhibere debebat.

21. Recte scholiastes et Aldus *παρμενίμαν*. Scholiastes ad *φέρεσθαι* videtur *δοτε* intellexisse, quod hic fieri non potest. Sententia facilis. *Φέρεσθαι* activa significatione: et *οὕτω* ad præcedentia spectat. Aiunt, inquit, ita felicitatem eam, quæ stabilis sit, etiam incommoda interdum affere.

PYTH. VIII.

STROPHÆ:

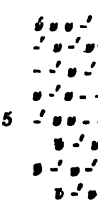

Digitized by Google

EPODI:

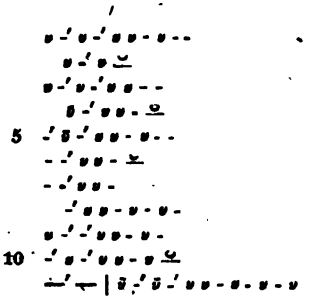

V. 4. Scribendum *κλαῖδας*.

15. Matthiæ Observ. crit. *τὰν οἰδὶ Παμφυλίων λάθαν*, male.

19. Male scriptum *βίᾳ*, ut *ἴσφαλεν* ad *Ἀσυχίαν* referatur, ad quam referri non potest, quia quum nimis remotum sit hoc nomen, eo etiam obscurior fit oratio, quod ab secunda ad tertiam personam transit. Scribendum *βίᾳ*, casu primo. Ad eam refertur *μέν*: i. e. vim mole sua ruentem expertus est Typhœus.

28. Recte monet Boeckhius, non posse hunc versum Sotadeum esse. Omninoque ne primus quidem pes Ionicus a majore est. Sed quam ipse viam ingreditur, metro ita constituto,

$$- \overset{\prime}{\cup} \cup \mid - \cup \overset{\prime}{\cup} \cup \cup - \cup - \cup - \cup$$

in eo palimbachius sequente trochæo solitario numeros præbet tam asperos et inconcinnos, ut vix quidquam fingi possit, quod a Pindaro alienius videatur. Præterea dubitationem monet illud, quod ubique a spondeo initium fit, ita ut minime, quod ipsi placet, ab amphibracho versum incipere verisimile sit: qui quidem pes numeros nihilo elegantiores redderet. Quapropter ego sic existimo, primum pedem trochæum semantum esse, deinde vero amphibrachum sequi. Et hoc quidem loco ego quoque conjeceram *νιὸν ποίᾳ Παφιασίδι*. *Ποίᾳ* e more Pindari, ut Doricum: vide Gregor. Cor. p. 99. ed. Kœn.

44. Recte Beckius *κνίσᾳ*. Anceps enim prima syllaba est, quod antithetici ostendunt. Ibidem falsa versuum descriptio effecit, ut metrici verba transponerent. *Μοὶ ἴστω* ingratus est hiatus. Itaque restitue ex Aldo:

τὸ δ' ἐν ϖοσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ.

48. Scribendum videtur *ἰχνίων*.

57. Recte *νίὸν Θήβαις*. Vide ad v. 28.

61. *Μάρναθαι φυᾷ*, Nem. i. 38. est *pro suo ingenio suaque indole contendere*. Quod huc trahi non potest. Neque vero, si *μαρνάμενοι φυᾷ* ii sunt, qui virtute ab natura insita pugnant, satis apta nasci videtur sententia. Nam *ἐπιχθόνιος* quidem nihil aliud significat, quam *cerni*. Odyss. xxiv. 251.

οἰδὲ τί τοι δούλιον ἐπιχθόνιος ἰδεσθαι
εἶδος καὶ μίγδος.

Digitized by Google

Quod si dicis inter eos, qui ingenita virtute pugnent, cerni patrum audaciam in filiis, tantum abest, hi ut illos præcellant, ut ne discerni quidem ab iis possint. Quid enim interest inter utrosque, quandoquidem, quam illi a patribus suis virtutem acceperunt, eamdem aliquis tamen ex eorum majoribus naturam munere consequutus sit, necesse est? Neque vero expedit, *μαχαμένων φυᾷ πατρίων* jungere, hoc sensu: patrum indoles, qui suopte ingenio incensi pugnabant, in filiis conspicitur. Nam et insolens est participium *μαχόμενος* significatione præterita, nec sententia habet, quo magnopere commendetur. Quorsum istiusmodi distinctio, quum in filios animum a patribus nactos idem quod de his prædicatur, cadat, ut natura fortes sint? Nec denique sic interpungendum: *δὲ ἔστ' μαχαμένων, φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιρέπει τὰ πατρίων παισὶ λῆμα*, id est, inter pugnantes: quod languidum foret. Itaque recte, arbitror, edd. veteres, *δὲ ἔστι μαχαμένων φυᾷ*, et quæ sequuntur. Amphiaraus, inquit, quum Epigoni adversus Thebas expeditionem facerent, ita vaticinatus est, quoniam a natura patrum virtus ipsis indita esset, victoriam fore Alcmæonis ducis eorum, et Adrastum, priore expeditione afflictum, meliori usurum fortuna, nisi quod domesticus e filii morte luctus immineret. *Μαχαμένων*, ut infra v. 121. *οὐδὲ μελόντων πᾶς μαντεῖ' ἀμφὶ γάλως γλυκὺς ὄρνις χάρᾳ*. Nec repugnat, quod mortuus pridem eo tempore erat Amphiaraus. Neque enim *ἰδὼν* v. 56. de vaticinatione viventis Amphiarai intelligendum: quod Pindarus si voluisset, v. 59. aut futurum aut conjunctivum adhibuisset, ut de re futura, non *ἦλθεν*, ut de præsenti. Immo de mortuo loquitur Amphiarao, oracula edente. Strabo lib. ix. pag. 618. *ἔστι Ψωφὶς, ἡ τῶν Ὠρωπίων ἐπινεῖμα δέ που καὶ τὸ Ἀμφιαράειον ἱστὶ διωμωμένον ποτὲ μαντεῖον, ὅτου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὥς φησι Σοφοκλῆς,*

> *Δίξανο μαγῖσα Θηβαία κόνις*
> *αὐτοῦ ἅπλοισι καὶ στερωπίσιν δίφρου.*

Vide Ciceronem de divinat. i. 40. Plane vero rem confirmat Pausanias i. 34. qui de eodem loco ita scribit: *ταύτῃ γὰρ ἀπολθεῖν τὸν Ἀμφιάραον λέγουσι ἔδη θεόν. Ἰόντων δὲ Κνώσιος τῶν ἐξηγητῶν χρησμοὺς ἐν ἐξαμίλῃ παρείχετο, Ἀμφιάραον χρῆναι φάμενοι τοῦ ἐς Θήβας στρατεῖσαι Ἀργείων ταῦτα τὰ ἔπη· τὸ ἐς τοὺς πολλοὺς ἐπαγωγὸν ἐκφανῶς εἶχε.* Id nimirum hoc ipsum videtur oraculum esse, quod Pindarus hic commemorat, nisi quod hic rem non Oropi in confiniis Atticæ, sed ad Thebas accidisse narrat. Atqui, ubi devoratus a terra erat Amphiaraus, ibi etiam ejus oraculum. Occidit ille autem secundum Pindarum ad Thebas: vide Olymp. vi. 20. et 25. Nem. ix. 52. seqq. x. 14. Atque ita etiam Æschylus Septem adv. Theb. 589. ubi sic ipse Amphiaraus:

> *ἴσχω γε μὴν δὴ τήνδε πιαινῶ χθόνα,*
> *μάντις πεπτωθὼς πολεμίᾳ ὑπὸ χθονός.*
> *μαχάμαθ', οὐκ ἄτιμον ἱλατίζω μόρον.*

E quibus versibus nolim medium cum Schützio ejicere, neque propter tautologiam, quam equidem nullam esse puto, neque propter repetitionem vocabuli *χθών*. Quæ verborum iterationes in nullo scriptore facilius, quam in Æschylo ferendæ sunt, cui sunt familiares. Tum nescio an adjecto vocabulo *μάντις* id ipsum significet Amphiaraus, se etiam post mortem oraculo editurum. Certe sic longe aptius hoc vocabulum explicaveris, quam si illum mortis sibi impendentis non ignarum indicari statuas. Itaque recte scholiastes etiam tertium versum

Digitized by Google

de oraculis Amphiarai videtur intellexisse, ita scribens: ὁ Ἀμφιάραος, οἶα μάντις, εἰδὼς ὅτι κατακρυβὶς ὑπὸ τῆς γῆς ἔσται μετὰ δόκησιν ἴσονας μαντείας ἀφίξεων τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἕξει λαμπρὰς, φησὶ, μαχόμενος. οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἀλιτίζω μόρον, ἀλκυόνειον τὸν μετὰ δόκησιν αὐτοῦ τιμήν.

64. Vide Elem. doctr. metr. p. 711. seq.

73. Vereor ne etiam μοῦνος pro μόνος metricorum superstum sedulitati debeatur. Mox necessario scribendum λαῷ.

94. Scribendum ωτιτάλλει.

95. Vide de dial. Pind. p. 14.

102. Metrum manere jubet librariorum lectionem Πίνδαρος. Nec sensus repugnat. Nam etiam ad patrem pertinet victoriæ decus: filium autem eo innuit, quod ὁμογένης dicit. Tum Πανδίονος υἱὸς recte dicitur, ut supra, non item Πανδίονος simpliciter.

104. Πίσῃ interpretibus debetur. Χρίσῃ legendum, quod spectat ad Δρθίου ὄπιν. Perpetuo, inquit, vos dius curæ esse opto. Nam quæ quis celerius emolumenta consequitur, stulti ipsius virtuti adnumerant. At illa in deorum potestate sita sunt, alios tollere, alios deprimere amantium. Jam commemoratione tot victoriarum Aristomenem non esse in iis ostendit, quibus temere fortuna faveat, non ipsa virtus præsidio sit.

115. Recte πίναις τερπναῖς.

125. Scribe διδαγμοῖσι, quadrisyllabum.

126. Interpungendum: ὁ δὲ καλὸν ἐν πίσι λαχὼν ἀξιόπιστος ἦν, μεγάλας ἐξ ἰλαρίδος, αἰνήσαι ἀναβάσεις.

142. Δὶ scribendum, omissis punctis Διὶ Μοισᾶν, monosyllabum enim est, ut Nem. i. 111. et alibi.

PYTH. IX.

STROPHE:

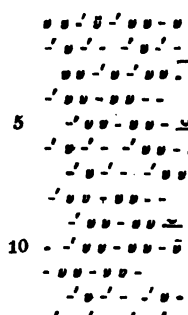

EPODI:

Digitized by Google

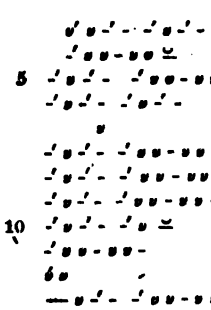

V. 17. Lege *κόφᾳ* e cod. Gotting. Ita etiam Beckius.

22. Reponendam e scholiis *γάμον μιχθέντα*. Quid enim *μιχθέντι* de Apolline, de quo et superfluum, et falsum foret, quippe non præsens. Junxit, inquit, Venus connubium, de quo inter deum et Hypsei filiam convenerat. Pyth. iv. 395. *κοινώσασά τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλήλοισι μίξαι*, ubi etiam *κοινὸν*, ut hic *ξυνὸν*, additum.

39. Κερά̆ζειν non mutandum. Brevis syllaba hic recte locum habet, ac sæpius a Pindaro in hoc numero adhibetur. Atque ut *ἰφίλαισι πεφιλ̆ζειν* poeticum sit, continuari tamen verborum nexum usque illo, minime poeticum est.

46. Disposui versus ita, ut *πυλαίοισιν* in finem versus incideret, non hujus quidem vocabuli caussa, in quo ultima recte propter ictum produceretur, sed propter hiatus insolitos, qui sic distinguendos versus ostenderunt. vide v. 61. 105. 198. tum etiam propter v. 178.

59. Verum arbitror, quod scholia servarunt, *ἀνοσιωμ̆θέντα*, tum quod hoc proprium et rei apprime conveniens vocabulum est, tum quod de alterius simili usu non constat, tum vero etiam propter *αἰδῆλον εόν*.

63. Scribe *ἢ βα καὶ ἐκ λιχίων πῦρα μιλτοβία πνέων*; Ita etiam scholiastes habuit. E *πῦρα* pronunciationis vitio *πῦρι*, atque inde *πῦρον* natum.

66. Metro repugnat *χλωρὸν*, si vera nostra est versuum descriptio. Recte alii *χλαρὸν*, quod Doricum est pro *χλωρὸν*, eoque spectat interpretatio. Hesychii. Alia exempla mutati a Dorienisibus *ω* in *α* collegit Kœnius ad Gregor. p. 85. seq.

84. Vide de dial. Pind. p. 8.

86. Recte Schmidius *χθονίδιον*, quod etiam scholiastes habuit. Bodleiani libri lectio metro repugnat, quum prima in *ονος* in fine versus produci nequeat.

88. Scribe, *εἰ δὲ χρὴ καὶ πᾶς σοφὸν ἀνιστορ̆ξαι*. Καὶ, quod etiam scholiastes habuit, abesse non potest, et *γὰ̆*, a metrico profectum, qui v. 44. *ὕμνον* pyrrhichium esse nesciret, molestiam facit auribus et metrum evertit.

114. Facile conjicere possis, *ἀνδρὸς χάρμα φίλοις ἔλπιστον*, quo vocabulo utitur Isthm. v. 15. Sed nescio an sincerum sit *ἔγχιστον*, ut significet præsentissimum: idque voluit is, qui per *ἐπίνιστον* explicavit. Cæterum totus locus ita interpungendus:

Θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἀγνὸν Ἀπόλλωνα,

Digitized by Google

ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀργέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀριστα῀ον καλεῖν.

Quæ sic intelligenda sunt, Θέσπειρά νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἀγνὸν Ἀπόλλωνα ἀνδράσι φίλοις, ὅσοις αὐτὸν, ἐπόμενον μάλων ἕκαστα, χάρμα ἄγχιστον, Ἀγρέα καὶ Νόμιον καλεῖν, τοῖς δὲ, ὅσοις αὐτὸν Ἀριστα῀ον καλεῖν. Erit ille, inquit, immortalis Jupiter, sanctusque Apollo, ut hominum ab ipso amatorum alii eum, quippe qui præsentissimum ipsis præsidium ad ovium custodiam sit, Agreum et Nomium, alii Aristæum sint appellaturi.

154. Vereor ne aut ἀῖ, aut cum Schmidio ἀΐ legendum sit, quod eo lubentius arripiam, quo rarius est. Firmatur autem utrumque grammaticorum testimonio, allata ipsius Pindari auctoritate de altera forma ἀΐ. Vide Kœnium ad Greger. p. 160. Nam in Etymologico non dubium, quin pro Πωάνδρῳ legi debeat Πανδάρῳ idque jam pridem demonstravit Ruhnkenius. Vide Heynium in Excursa i. ad lib. ii. Æneid. p. 287. Scholiastes quidem hoc vocabulum in sua explicatione non expressit.

178. Recte vulgo πᾶσιν.

179. Recte Pauwius τὰς cum ἀῖξε junxit. Neque in Pindaro insolens aut τὰς aut καὶ alieno loco poni. Vide ad Olymp. v. 37.

PYTH. X.

STROPHE:

-ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑
⏑ -ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ -
⏑ -ˊ -ˊ ⏑ ⏑ -ˊ ⏑ ⏓
⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
-ˊ ⏑⏑ - ⏓
⏑ -ˊ -ˊ ⏑ ⏑ ⏑ - ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ -
-ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ -
⏑ -ˊ -ˊ ⏑ - ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ - ⏑
⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ -
⏑ -ˊ ⏑ -ˊ ⏑ -

EPODI:

⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - -ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ -
-ˊ ⏑ ⏑ - ⏓
⏑ -ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏓
- -ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - -ˊ ⏑ ⏓
- -ˊ ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ - ⏑
⏑ -ˊ ⏑ - ⏑ -ˊ ⏑ ⏑ - ⏑ - -ˊ ⏑ -

Digitized by Google

V. 5. Pleniora haec et majoris spiritus sunt, si sic vulgo continuantur: τί παρεὸν ματρὶ παιᾶν; Quid est, inquit, quod temere dicam? Nihil. Sed enim Pytho me poscit. Nisi forte insolentiore verborum collocatione, sed non minus recta, τί παρεὸν ματρὶ παιᾶν, scribendum. Quidquamne temere jacto? Beckii lectionem, τί παρεὸν; ματρὶ παιᾶν; qui sit in Pindaro versatus, probaverit nemo.

21. Recte Beckius Ὀλυμπιονίκαν. Mox cum Aldo scribendum ἅπαξ ἴδωμι.

42. Hiatus longus vocalis in thesi, quam Schmidii αὖτε inmulit, vitatur a Pindaro, ut supra diximus. Itaque scribendum αὖτις.

47. Oxonienses, ἂν ἔρως. Equidem Pindarum ita scripsisse putabam:

> ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν σὺς εὕροι
> ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
> να θαυμαστὰν ὁδὸν,

propter σύς, quod Heynius in cod. Gott. esse dicit. Sed eum codicem σύες habere ait Boeckhius. Itaque videndum, ne verius sit, ἰὼν μὴ ἵξεαι. Suspicionem hanc confirmat lectio Ms. Gott. ἵξεν. Ἄν ex interpretatione natum, quod recte abesse ostendimus ad Ol. iii. 81.

56. Scribe ἐρθίαν.

76. Scribe posset, θαυμαστὰ θεῶν τιλεόντων, i. e. θαυμαστά. Sic in scuto Herculis 165. et in hymno Hom. in Merc. 80. ubi vid. Ilgen. et 440. Sed recte retinebitur vulgata lectio, modo sic interpungatur: ἐμοὶ δὲ, θαυμάσαι, θεῶν τιλεόντων, οὐδὲ νοεῖν φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. Mihi, inquit, etiamsi dii faciunt, ut mirari necesse sit, nihil tamen videtur esse, quod effectum dare nequeant. Τιλεῖν adjuncto infinitivo adhibuit etiam Olymp. xiii. 154. Pyth. i. 130.

91. Scribe ἐν καὶ πυλαιτέραις. Ol. vii. 47. ἐν καὶ τιλεσσῇ. Τὶ et καὶ etiam alibi in libris permutata, ut Ol. ix. 82.

94. γὰ manifesto a metricis additum. Fuit autem a Pindari manu ἀνίαγξε. Xenoph. Mem. Socr. iii. 11. 3. ἐμοῖς δὲ δὴ τε, ἂν ἱδρυσάμενοι, ἐντυχεῖν ἀγγέλους, καὶ ἄστμον ἀναπυζόμενοι, καὶ ἀντιδόντες πυθέσθαι. Scholiastes, ἀνιαίνει, quo ille videtur ἀνίαγξε explicare, quum Pyth. xi. 86. ἄνιεν per ἰαίνων interpretetur.

PYTH. XI.

STROPHE:

```
- ⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ ×
- ⏑ – ⏑ ⏑⏑ –
  – ⏑ – ⏑ ⏑⏑⏑⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑⏑ – ⏑ ⏑⏑⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑
     ⏑ ⏑⏑
– ⏑ ⏑ — ⏑⏑ – ×
  – ⏑ ⏑⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑⏑ – ⏑ –
  – ⏑ – ⏑ –
```

Digitized by Google

EPODI :

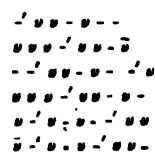

V. 6. Hic versus basi et choriambo constat, cujus prima syllaba interdum solvitur. Quare scribendum μαντεὶ πὰς Μελίαν.

11. Μαντῶν per metri quidem legem recte se habet, quum prima antispasti anceps sit. Sed longa tamen auribus molestissima est. Vera lectio est μαντίαν.

22. Tollenda post βαλὼν interpunctio. Recte enim scholiastes, ἴμνασεν ἑσπίαν νικᾶν, i. e. τῶν νικᾶν, jungit : qua sola ratione locus intelligi potest. Scribendum autem νικᾶν. Deinde τρίτον quoque, quod etiam scholia habent, verum. Τρίτος enim interpreti debetur, qui eo significare volebat, non ipsum Thrasydæum ter victorem fuisse, sed tertium gentis suæ.

36. Scribe Ἴσθμιον.

38. Non dubium, quin recte Heynius, λίχιι δαμαζομίναν.

39. Ἴννυχα non debebat a Schmidio mutari.

46. Verba ὁ δὲ χαμηλὰ πνίων ἄφρονα βρίμει, non possunt intelligi de obtrectatione hominum ignobilium. Nam non modo talis sententia inutilis ac superflua foret, quoniam v. 44. jam dixerat κακολόγοι δὲ πολῖται, sed manifesto etiam verba illa opposita sunt præcedentibus, ἴσχει τι γὰρ ὅλβος εὐ μείνα φθίνον. Itaque hæc mens est poetæ, ex plebe homines si feroces sint et improbi, scelera eorum facilius latere atque ignorari, quam nobilium. Βρίμειν, ferocem esse, occurrit etiam in ἐβρισμένη Homerica.

55. Dele γέ. Bonam lectionem ex codice MS. recepit Boeckhius, ἀλλὰ χρεὼν σὺν Ἄρει.

59. Vide de dial. Pind. p. 23. et ad Nem. vii. 103.

63. sqq. Mens poetæ non potest obscura esse. Laudandum dicit eum, a quo mercedem pro laudibus pactus sis. Neque eam rem turpem visam Pindaro, ex Isthm. ii. clare intelligitur, si quis Theronis laudes Ol. ii. et alia huc trahi nolit. vid. scholia ad Nem. v. 1. et ad Isthm. ii. Cæterum verba et interpunctio hujus loci emendatione indigent. Primum inter aliorum omnium conjecturas optima est, quam Mingarellus protulit,

εἰ
μισθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον.

Deinde χρὴ v. 66. manifesto ab interpretibus illatum. Itaque merito omisit Beckius, qui quidem quam metri regulam sequutus sit, quum ἄλλ' ἄλλοτε scriberet, non video. Ego quidem sic scribendum puto :

Digitized by Google

Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μι-
σθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ-
λᾳ ταρασσέμεν
ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ,
τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ.

Ταράσσειν est *movere, excitare.* Euripides fragm. Antiopæ vi.

Ἰγὼ μὲν οὖν ᾄδωμι καὶ λίγουμί σι
σοφὸν, ταράσσειν μηδὲν ὧν πίλις νεοῖ.

Est autem, ut solitum in hoc genere loquendi, activi infinitivus pro passivo positus. Sensus est: tuum est, Musa, (si quidem mercede pacta es) præbere vocem auratam alibi aliter excitandam vel patri victori Pythico nunc quidem, vel Thrasydæo.

67. Langunt hæc sic nude dicta, *πατρὶ Πυθονίκῳ*, quia quare pater celebrandus sit, nulla redditur ratio præter filii victoriam. Scribendum dativo casu Πυθονίκᾳ. Vide v. 22.

71. Repone *ἴσχον*. Ita etiam Beckius.

73. Legendum puto *γυμνὸν*, quum propter auctoritatis vetustatem, tum propter Isthm. i. 31. Neque enim opus, ut *ἀκλεεῖ θέρμαι* opponantur.

78. Recte liber Bodl. *ἐν πίλαι*, sive potius *ἐμ πίλαι* scribere placeat. Non enim præter necessitatem solvendus choriambus.

83. Plura displicent in hoc loco. Vocabulum *ἄνᾳ* ad sensum, quidquid tentetur, valde incommodum est. Quam Boeckhius scholiasta duce sibi visus est in his verbis invenire sententiam, ea non video quomodo cum reliquis poetæ dictis conciliari possit. Præterea neque *ἀμόνων' ἄνᾳ*· si legi potest, verbo male distracto, turpique admisso hiatu; neque *ἀμόνωνα ἄνᾳ*· si, conjunctis postremis vocibus per crasin, probandum videtur, si quidem ea crasis interpunctione interposita maxime invenusta est. Tum vero in his quoque est, quod quis hæreat, *ἄμεν ἰλών*. Ita enim hoc dictum est, ut de summis opibus potius, quam de mediocri sorte dici videatur. Hæc omnia facillima emendatione removeris, si reposueris:

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεΐαῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμεύνονται·
τᾶν εἴ τις ἄκρον ἐλὼν,
ἀσυχᾶ τε νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον σχέ-
θεν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατί-
σταν χάριν τορών.

Digitized by Google

Communibus, inquit, virtutibus operam do, quo avertuntur invidi: quarum si quis fastigium adeptus, modesteque eo usus, gravem effugit insolentiam, is vero pulcriorem denique atram consequitur mortem, dulci generi laudis gratiam, præstantissimum bonorum, relinquens. Quum aliquot libri pro ἴσχει habeant ἴσ, Ven. B. autem ἴσχισ is, facillimum videbatur σχίθει scribere. Non pugnaverim tamen pro hac scriptura, quum in cæteris strophis longa syllaba eo loco sit, scholiastæ autem participium habuisse videantur.

95. τὸ μὲν παῤ ἅμας conjungenda sine interpunctione.

PYTH. XII.

STROPHÆ:

- ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
5 – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
10 ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

V. 3. seq. Verba ἄν' ἔχθαις ἴσι μαλοέσσου νάϊος Ἀκράγαντος ἴδμασιν πολίταν, ἄ ἄνα, de Proserpina videntur intelligenda esse.

6. Disputavere nuper de hoc loco Ilgenius ad Homericos hymnos p. 517. et Eichstædtius in specimine quæstionum philologicarum p. 21. seqq. e quibus assentior Eichstædtio, ἄνα pro ἄναττα dictum putanti, et tres primos versus carminis de urbe Agrigento, reliquos de nympha intelligenti. Etenim ἅ τε nolim hic pro *quæ* accipi, sed pro *et quæ*. Quo omnis loci difficultas tollitur. Quamquam Pindarus interdum nomina urbium ita adhibet, ut simul et urbes, et eos, a quibus illæ nomina sua ducunt, intelligere videatur, ut Pyth. ix. 5. Theocriti locus, xviii. 28. in quo Eichstædtius pro πόντια νὺξ reponi voluit πόντι' ἄναξ, a multis frustra tentatus est. Mea sententia plane ibi ab emendatione abstinendum. Neque enim dubitandum puto, quin ante v. 27. exciderit versus: quem si forte olim integrior codex in lucem dederit, intelligetur, quantum operæ et olei perdiderint, qui sana sanare laborarunt.

21. Vetus hic, sed manifestum vitium est, quum Σίφαος mediam longam habeat, neque versus ita disponi possint, ut ea syllaba in principium aut finem incidat. Scribendum puto:

Digitized by Google

εἰναλίᾳ τε Σεριφῳ,
ταῖσί τε μοῖραν ἄγαν,

i. e. Gorgonibus. Nec mirum videri debet, quod Gorgonas non ante sed post Seriphum commemorat, quum illis tamen ante pernicies afferenda esset, quam Seriphios Perseus posset in lapides transformare. At enim hæc ad consilium Persei spectant, qui quum Seriphiis perniciem meditaretur, postea profectus ad Gorgonas est, ut Medusæ inde caput auferret. Confirmant emendationem nostram, quæ sequuntur. *Λαοῖσι* in unam syllabam contrahi, quod Boeckhio placet, haud facile credam. De his qui sermonem esse putant, scribere poterunt *ναῖσί τε*.

24. Vide ad Orph. p. 722.

39. seq. Sensus horum versuum hic est: tibiam inventam quidem esse a Minerva, sed esse hominibus, non diis inventam. Abjecit enim Minerva tibiam, ubi eam non sine oris deformitate inflari sensit. Vid. Athen. xiv. p. 616. seq. Multis eam rem disputavit Böttigerus in Wielandii Museo Attico, vol. i. part. 2. In iis, quæ sequuntur, male *εὐηλιᾷ* refertur ad *νόμον*. Non enim *εὐηλιᾷ νόμον*, sed *νόμον* appellavit. Quare sic interpungendum, *ἀνθρώποισιν κεφαλᾶς πολλᾶν νόμον, εὐηλιᾷ λαοτύπων μητέρ' ἀγώνων*.

NEM. I.

STROPHÆ:

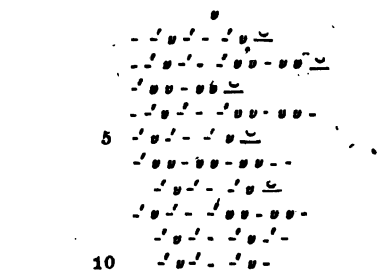

EPODI:

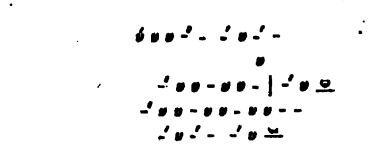

Digitized by Google

δ ⏑ ′ ⏑ ⏑ – ⏑ ′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ′ ⏑ ⏑ – ⏑ ′ ⏑ ⏑
– – ⏑ ′ ⏑ – ⏑ ′ ⏑ ⏑ –
⏑ ′ ⏑ – – ⏑ –

V. 11. Facillima est correctio Mingarelli, ἐκ Θιῶν, quam ille e scholiis hausit. At magnopere vereor, ne præpositionem ipse scholiastes interpretationis caussa adjecerit, quum ἀρχαὶ Θιῶν, licet exquisitius dictæ, intelligi tamen perbene possint. Ἀρχαὶ Θιῶν sunt cœpta a diis, ut ἀρχαὶ ἀνθρώπων Pyth. x. 16. ἀρχὴ Ἀλεξάνδρου Iliad. iii. 100. Eæque hic ad ἔργματα, non ad μίλος spectant. Βίλεσσιν autem dixit similitudine a fundamentis ædium ducta, quo apud Græcos vocabulum ἀρχὴ refertur. Igitur orsa deorum, inquit, tamquam fundamenta, jacta sunt, cum ipsius Chromii præclaris conjuncta virtutibus; id est, deos fortunæ suæ auctores habet, neque ipse sibi studio et contentione virium defuit.

16. Ἔργῳ metro repugnat, ubicumque collocetur. Neque illud scholiastes habuit, qui ita scribit: ἵστησιν οὖν, ὅ Μοῦσα, καὶ στεῖρε λαμπρότητα τοῦ τῇ νίκῃ τῇ Σωκλέᾳ. Qui si scripsisset, στεῖρε καὶ ἵστησιν, non posset dubitari, quin στεῖρε a Pindaro profectum esset. Tamen ut ne sic quidem aliud olim quam στεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τοῦ νίκῃ lectum arbitrer, tum id me movet, quod hoc στεῖρε ejusmodi est, quod non ad aliud vocabulum illustrandum adhiberi, sed ipsum explicari a scholiasta debuisse videatur; tum quod scholiastes etiam alibi Pindaricum vocabulum addito καὶ post explicationem suam ponit, ut ad illa Nem. ix. 7. γλυκὺν ὕμνον πράσσει, ubi sic scribit: διανέμει καὶ πράσσει τοὺς ἐδοκίμους διὰ λόγων ὕμνους. Itaque recte Beckius στεῖρε recepit.

35. Recte se habent hæc sic: λίλογχε δὲ μεμφομένους ἑτλὸς, ὕδωρ πυρὶ φέρειν ἀνίεν. Nactus est, inquit, Chromius hospitii liberalitate viros probos, quibus adversus invidos, ut aqua adversus ignem, uti possit.

39. Hæc ita interpungenda:

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἔπεται.

Robur facto, mens consilio sese prodit, si cui a natura datum, ut futura prævideat.

53. Scholiastes ὅ τι v. 57. habuit, idemque v. 53. ἐπεὶ ignorat. Inde Beckius edidit, τόνδ', ἵνα σταλάγχων ὕπο μανίας et v. 57. ὅς τ' οὐ λαθὼν, ut cæteri, quod non intelligo. Non ausim mutare ἐπεὶ, etsi id non videtur habuisse scholiastes, qui mox ὅς τι agnoscit. Si genuinum est ὅς τι, sane non video, quid melius sit, quam ἐπεὶ in ἄρα mutari. Sed quoniam hæc mutatio omni foret verisimilitudinis commendatione destituta, præstabit, opinor, aliam inire viam. Recte se haberet locus, si ὡς οὐ λαθὼν legeretur, ita ut hæc particula post plura verba repeti putetur. Verum ad aliam suspicionem ducit codex Augustanus, qui Boeckhio littera E notatur, si huic libro aliquid auctoritatis tribuendum est. In eo quum scriptum sit, ὅς τον τ' ον, conjicias, deleto ὅς τ' scribendum esse οὗτος λαθὼν, quæ ad sensum optima foret et elegantissima lectio.

59. Recte Boeckhius, ἀλλὰ Θιῶν βασιλία.

Digitized by Google

71. Αἴος ex adnotatione ortum. Legendum βίλος, quod etiam scholiastes habuit, per καλὸν explicans.

74. Matthiæ in obss. crit. καί γ' ἁ' αὐτὰ πόσιν (maritum) ἄκτιτλος ἰφύσας ἀπὸ στεφανᾶς, ἰζῶν' ἀμόνιν (pro ἀμόνιν) ὄζειν ἀνοδάλων. Non opus. Sed scribendum ἄμος. Etenim ipsa Alcmena, inquit, territa est: tamen illa opem pueris tulit.

78. Bene est, si in aliquo libro Oxonienses mutatum hic verborum ordinem invenerunt. Admodum enim invitus hiatum Pindarus in diphthongis admittit. Quare hic eum scripsisse arbitror:

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-
κέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον.

97. seqq. Locus hic plane barbarus est, nisi emendatione adjuvetur. Qui de illis, quos Hercules interfecit, agi hic censent, iis triplex corrigendi via patet, ut aut τινὶ στείχοντι, aut τῷ cum Pauwio et Mingarello, i. e. ᾧ, scribant, aut denique, quod Beckius fecit, τῷ ἰχθροτάτῳ μόρῳ legant. Equidem omnino τῷ ut a Pindaro profectum putem adduci non possum, quum propterea, quod ejusmodi diphthongorum correptiones in ultima dactyli syllaba, quæ clarius, quam media, exauditur, nonnihil offensionis habent, præsertim in verbo monosyllabo; tum propter illud vitium, quod his correctionibus omnibus commune est. Verissime enim Heynius observavit, ἰχθρότατον μόρον languere. Nam cur tandem acerbius sit, ab Hercule, quam a quovis alio, interfici? aut quale illud tam dirum supplicii genus fuit, quo Hercules magis, quam alii viri fortes, metuendus esset? aut qui denique sunt isti, in quos crudelius, quam in tot alios, sævierit? At enim Antæus et Busiris, quos scholiastes intelligit, non fuere profecto inter eos, qui præ aliis miserabili exitu uterentur. Neque vero Gigantes, si quis forte hos intelligendos putet. Quæ quum ita sint, ego, majore interpunctione post ἀΐδηλοι constituta, locum levissima, immo pene nulla mutatione facta ita restituendum arbitror:

καί τινα σὺν πλαγίᾳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέν ἰν δώσειν μόρον.

*Ἰν, pro οἵ, de qua forma dixi ad Pyth. iv. 63. In scholiis certe occurrunt hæc, quæ emendationem nostram confirment: ἰλιτῶν (scribe ἰλιτύν) αὐτῷ καὶ τοῦτο ὁ μαντεύσασιν Τειρεσίας. Loquitur autem Pindarus non de iis, quos Hercules occiderit, verum de Nesso, qui ipsi Herculi fraudulenta malitia crudelissimum mortis genus paraverit. Ita nihil usquam in toto loco barbarum, contortum, languidum; omnia clara, perspicua, nervosa. Cæterum δώσειν μόρον, ut Iliad. ix. 571. καὶδ' δώσειν θάνατον. Nec denique καὶ γὰρ, quod sequitur, in offensu est. Hoc enim non ad proxime præcedentia, sed ad summam vaticinii spectat. Exposuisse Tiresiam narrat fata Herculis, quæ ille interfecturus monstra esset, et a quo ipsi mors immineret. Jam rerum ab Hercule gestarum aliquod exemplum allaturus, etenim, inquit, Gigantes ille superabit; nec mortis mentionem factam oblitus, inter deos eum receptum iri prædicit.

Digitized by Google

106. Σχιερῷ exquisitius est, quam ut non ab ipso Pindaro profectum sit. Nec σχεῖν hic requirebatur, sed ἴξειν. Quare scribendum puto:

ἔνεπεν, αὐτὸν μὲν ἐν εἰρά-
νᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ
ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποι-
νὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον Θαλερὰν Ἥ-
βαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα, πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

Transpositione nihil opus, si quidem luculentum hic asynarteti exemplum habemus.

NEM. II.

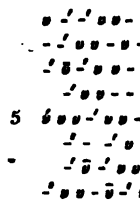

V. 11. scribe δίδωσιν.

22. Matthiæ præter necessitatem ἤγισαν' pro ἄεισεν, in obss. crit.

38. Lego: τὸν ω πολῖται, καμάξαντ' Τιμοδάμᾳ, σὺν ἰυλλίῳ νόστῳ. Nam quo magis consuetum est iota subscriptum in libris veteribus omitti, eo major Aldi est et scholiastæ auctoritas. Καμάξων σὺν etiam alibi dicit, ut Pyth. ix. 157. Isthm. vii. 27.

NEM. III.

STROPHÆ:

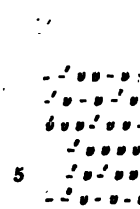

Digitized by Google

EPODI:

-⏑⏑-⏑-⏑⏑-⏑-⏑--
⏑⏑⏑⏑-⏑-⏑⏑⏑⏑-⏑⏑-
⏑-⏑-⏑-
-⏑-⏑⏑-⏑-⏑⏑--
-⏑⏑-⏑-⏑-⏑⏑-
-⏑-⏑⏑-⏑⏑⏑⏑
⏑⏑-⏑⏑-⏑-
⏑⏑-⏑⏑-⏑-⏑-

V. 11. Scribe ἀθλονία, quod etiam scholiastes habuit. Prosaicum foret πρᾶγος intelligere.

16. Vide de. dial. Pind. p. 12.

17. Θύγατερ, vel puella, ut apud Sophoclem Œd. R. 1102. ubi v. Brunck. vel filia, Jovis nempe. Cæterum non intelligo, quid sibi velint hæc verba Valckenarii ad Euripidis Hippolytum 1162. *in Nem. iii. 17. κρίνει a Scaligero in libri margine egregie mutatur in* Κρεινεῖ.

18. Male Matthiæ in obss. crit. ἰγὼ δὲ πάμπαν τί μιν ἐάσεις.

20. Recte et hic ἕξει se habet, et v. 25. στάν. Ἕξει scilicet Jupiter, quem a Choro celebrari vult. Ei hunc hymnum ferre se dicit, dulcem acceptumque laborem, decus atque ornamentum Æginæ. Neque enim χώρας ἄγαλμα Ægina esse potest, sed ita hymnum vocat. Rem declarat v. 116. ubi hymnus dicitur δωτὶ νίων ἐυστεφάνων χάρμα πολιάδων. Τιὸν πατρ' αἶσαν autem ad Musam referri debere, quod etiam scholiastæ in mentem venit, docet v. 145. Male Matthiæ in obss. crit. Διὸς legi vult e corrupto loco Apollonii Rhodii i. 8.

30. Recte Beckius recepit lectionem libri Bodleiani, ἴν γε βαθυσίδῳ Νεμέᾳ. Nam ad composita εἶδον, non ἰδεῖν, adhibetur. Γε, quod hic aptissime positum est, metri caussa omissum fuit, alibi propter eamdem rationem temere intrudi solitum.

35. Vulgaris error πρέσσω. Scribe πρεσβείῳ. Scholia πρεσβευτείῳ explicant.

38. Scribe ἴδωσι.

43. Oratio abrupta et membrorum vinculis destituta narrationem, nisi in magna commotione animi, non decet. Distingue sic: διά τ' αὖτ' ἐρύσασα τυναγίων ῥοὰς, ἵνα πόρωσιν ναυσίβωτον νόστου τέλος, καὶ γᾶν φράδισεν. Et vero, inquit, pervestigavit mare, ubi ad eam, quæ quidem, posset accedi, itineris metam pervenisset, et terras terminavit. Vide de dial. Pind. p. 21.

57. Matthiæ in obss. crit. καμὼν, male.

58. Καὶ, *etiam*, quia majore cum vi pronunciandum, hic in arsi producitur. Cæterum scribe εἶλε.

60. Matthiæ in obss. crit. legit ἀγκόνησι.

64. Metrum, sicut a nobis constitutum est, veram esse ostendit lectionem Aldinam, χαλκόσκελον.

77. Legendum:

παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόσον.

Digitized by Google

Beckius, alia distinctione usus, *Ἰσά σ' ἀνίμοις* edidit. Eodem modo *ἀνίκμαζον* Olymp. vii. 83. a Schmidio recte in *ἀνίκμαζον* mutatum, ac nos in Æschyli Choeph. 957. *ἔξω* pro *ἔξον* reposuimus. Scholiastes ad hunc versum non legit *ἴσος ἀνίμοις*, sed rem, non verba, explicans, hoc adhibuit.

82. Quid sint ferarum *σύματα ἀσθμαίνοντα*, non intelligo. Neque enim Achilles persequendo, ut nunc regia principum crudelitas, feras enecabat, sed jaculo. Itaque recte Schmidius, *σάμασι ἀσθμαίνουσι*, quod etiam scholiastes habuit.

94. Legendum videtur, *καὶ ἴσωσον Ἀσκληπιόν*. Vide de dial. Pind p. 21.

95. Scribe *ἀλαξ*.

102. Prima in *ῥιπαῖσι* recte producitur.

106. Interpunge: *καὶ ἰγχεσφόρους ἰκριξαις Αἰθίοπος χεῖρας, ἰν φρασὶ πεύσαιθ', ὅπως*, et quæ sequuntur. Ut eam, inquit, animo infigeret sententiam, ne Memnon rediret. Nam ut taceam, *ἰκριξαις* nudum poni non posse, recte quidem Nem. vii. 83. dicitur *ἴκταξ διὰ φρενῶν ξίφος*, sed de manibus idem immane et fœdum foret.

114. Omnino melius edd. vett. Ζεῦ ad sequentia referunt, atque ita etiam Beckius.

126. Δὶ etsi metro nihil nocet, deleßdum tamen videtur, tum quod in antithetics omnibus brevis syllaba est, tum quod orationem languidiorem reddit.

128. Scribe:

τρίτον
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος· ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ θνατὸς αἰὼν, φρονεῖν
δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.

Suum, inquit, cuique ætati munus est: quorum singula seorsim, aliud alio tempore, possident homines: verum quartam etiam virtutem vita mortalium affert, ut quis sapiat in loco. Hoc enim vult, præter eas virtutes, quæ cujusque ætatis propriæ sint, aliam esse, non adstrictam uni tantum ætati. Recte igitur *ὁ θνατὸς αἰὼν*, quod etiam scholiastes habuit, et nunc Beckius recepit.

135. Si *ἴκρια* idem est, quod *μεμιγμένον μέλι γάλακτι*, non solum oratio frigidissima est, sed res quoque ipsa sibi repugnat. Nam idem etiam est *σῖμα*. Quare *κεκαμένον ἴκρια* de admixta spuma, quæ potionem ambit, intelligo. Ac spuma bene mixtum esse potum indicat. Debet autem sic interpungi:

ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, (κιρναμένον δ' ἕρσ' ἀμφέπει)
πάμ' ἀοίδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν.

Digitized by Google

NEM. IV.

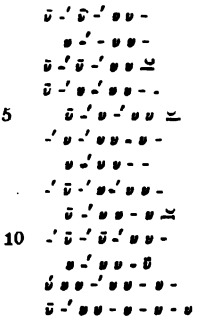

V. 4. Scribe *Θέγαντες*.

7. Recte Beckius ex Plutarcho *σίγγει* reposuit. V. 8. autem *τέσσυ* non sollicitandum, quo vitatur hiatus, qui propter spiritum asperum molestissimus foret. Callim. hymn. Apoll. 94.

αὐτὴ πόλις τόν' ἵκτιρεν ἐφίλησεν, τέσσυ Κυρήνη,

ubi vid. Intpp. Ita etiam in hymno Deli 246. *τέσσυ* pro *ἔσσι*.

17. *ὕμνου πρεσβύμιον* videtur exordium carminis dici.

40. Scribe: *ξὺν ᾧ ποτε Τρῶας*. Porro conjiciebam, *ὁ πρωτεὺς Τιτμωὺς*, ut Ol. xiii. 118. *ὁ πρωτεὺς Βιλλεροφόντας*, et Nem. vii. 38. *ὁ πρωτεὺς Αἰας*. Sed melius forsitan est, quod Boeckhius edidit, *πρωταιὸς*.

88. Recte judicavit Beckius, *λατρείαν* relinqui posse. Syllaba ibi communis.

94. *τίχναις χατάμυτος* male Matthiæ in Obss. cr.

95. Scribe *τᾷ διδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ*, et mox *φόνιοί οἱ*. Neque enim *φονάω*, sed *φονύω* dicitur. v. Brunck. ad Apollon. iv. 807.

101. Scribe *Θρασυμαχέων*.

122. *Νεμέᾳ* disyllabum, ut *Πυθίᾳ* Isthm. vi. 85. Nam iambica anacrusis numquam apud Pindarum duas syllabas habet: v. supra parte i. cap. 9.

126. Vetus vitium inidet. Beckii *πάτραν σφιν* inconcinnam reddit orationem. Scribe, *πάτραν Ἰν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, σὰν ἱππιείοιο δαιδαῖς πρέπολλον ὕμνοις*. Ubi, inquit, tuam gentem victoriis nobilitatam accipimus. *Πάτρα* enim Pindaro sæpius gentem significat, ut Pyth. vii. 5. Recte, ut puto, Boeckhius *ἵνα* ad *δαιδαῖς* refert: sed male interpretatur *πρέπολλον ἀοιδαῖς*. Nam ministrum esse carminibus nihil est aliud, quam materiam carminibus præbere vincendo.

133. Male Boeckhius dedit *ὁ χρυσὸς δ'*. Verba *ὁ χρυσὸς Ἴδαξιν* usque ad *φῶτα* apodosis sunt horum, *εἰ πιλέοις* —. Quæ periodus plane similis est illi in Olymp. i. *εἰ δ' ἄεθλα γαρύει*, et quæ sequuntur. Tota autem quia comparationi inserui, additum est sine copula alterum membrum, plane ut in fine Ol. ii. *ἴστω ψάμμος ἀριθμὸν πειρατίφυγον ἰκανὸς ἴσα χέρσωι' ἄλλως ἴδμεν, εἰς ἂν φράσαι δόκωσι*.

146. Extrema hujus carminis jam antiquitus fœde corrupta fuere. Beckii *τὰ δ' αὖτὸς ἂν τι σύχῃ* non intelligo. Tota stropha, nisi fallor, ita corrigenda est:

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων

Digitized by Google

γεραιὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ,
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι.
τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξ-
οχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων νε Μελη-
σίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαι-
στος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσθλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

Illum, inquit, olim avus tuus cecinit. Alii enim aliis æquales sunt, et, quæ quis ipse viderit, ea se optime dicturum putat. Quantam ille moveret invidiam, si Melesiam carmine laudaret, invictus dicendo, mitis ille quidem erga bonos, sed asper malignis adversarius. Ἴδῃ v. 48. scholiastes jam legisse videtur, ita scribens: Ἕκαστος γὰρ, φησὶν, εἶναι ταῦτα ὑπάρχειν ἐξοχώτατα, ἅπερ αὐτὸς εἶδε. Τύχῃ e scholio natum, τύχῃ ἴδοι, vel Διαδάμοις: ut fortasse vera lectio sit ἴδοι. Cæterum qui veterum ἔριδας legebant, vereor ne στρέφω scripserint.

NEM. V.

STROPHÆ:

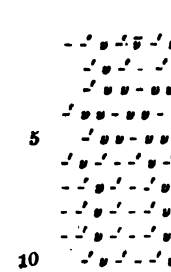

EPODI:

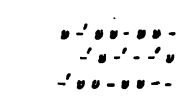

Digitized by Google

5 - ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – –

⏑

– ⏑ – – ⏑ –

– ⏑ – – ⏑ ⏑ –

– ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ –

10 – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – –

V. 9. Vide de dial. Pind. p. 12.

10. Quid tandem hæc sententia a cæteris tam putide disjuncta est? Scribe *γίνει*, quo spectat scholiastæ *τῇ γενεᾷ*. Sed præterea legendum *φαίνει*, minore interpunctione post *σείφανον* posita. Nec quidquam certius.

18. Recte puto Schmidium conjecisse, *Δίσσανε, πᾶς βαμὸν πατρὸς Δ' Ἑλλανίου σνάσσας, αἴσσανε' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁπᾶ*. Id et sensui convenit, et metro, de quo v. diss. de metris Pindari cap. XVI. Neque est, quare quis de medio *αἴσσανε* sollicitus sit.

21. Scribendum videtur *Ἐυδόξου Ἀρίγνωτος υἱοῦ*. Vide de metris Pindari cap. XVI.

25. Vide diss. de mens. rhythm. p. 7.

33. Necessario legendum *ἀνδρόπᾳ*. Scholiastes ita: *ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὸ πάππος ἓν δηλοῖ μικρὸν συντάσσει, σοφόκλειόν τινα τρόπον*. Unde cum lo *πατρὶ* legisse conjicio.

34. Scribe *χαμᾶθεν*, ut in scholiis est. Nam ubi metrum utramque formam admittit, præferenda omnino.

37. *ἀλλ*, quod ita libris est ante *ἀνεῖδεν*, incommodum est. Scholiastes, qui ita scribit, *ἤδη τίς μοι ὑποτυπούσεως τρόπων τῶν μεγάλων σημαίνει*, per *ἤδη* videtur *ἀνεῖδεν* explicuisse. Itaque delendum puto *δ'* illud. Nam qui *μαντεύ μοι δὴ ἀνεῖδεν* reponi vult, demonstret oportet, potuisse sic loqui Pindarum, nec debuisse *μαντεύ δή μοι ἀνεῖδεν*.

38. Recte videntur *ἀλαφρὸν* corrigere.

41. Scribe *ἔνθ' ἐν Παλίῳ*.

58. Vide diss. de dial. Pind. p. 7.

70. *Μὲν* hic nullam vim habet. Recte Beckius *μὴν*, ut Iliad. XIII. 315.

εἰ μὲν δὴν ἀλέοιο, καὶ ἰσοτμήσιον, πολῆος,
Ἕκτορα Πριαμίδην.

et Odyss. XI. 569.

εἰ δέ μιν ἀμφὶ δίκαις εἴρεσθ' ἀνέρες.

75. Habet aliquam probabilitatem Mingarelli conjectura, *τὸ δ' Αἰγίνᾳθεν, ὦ Εὐθύμενες*: in qua tamen *δ* offendit, quod et rarius apud Pindarum invenitur in hominum compellationibus, ut Isthm. VI. 76. *ὦ Τελαμὼν*, neque a Græcis tam lubenter, quam ab Romanis, corripitur. Ac ne locus quidem, in quo illud hic corriperetur, is est, in quo eleganter obripiuntur monosyllaba. Itaque nihil intercedam, quin cum Schmidio *Θεοῦ Νίκας* scribatur.

78. Multa hic mutavit Beckius; at recte omnia se habent vulgo: *ἅνα μεταίξαντα καὶ τὸν τοῦ μάντιος ἀγάλλει πάππον ἀμύητον Ὕθωνος, Πυθέα*. Lætatur, inquit, avunculus tuus, Pythea, cognatum sibi genus nunc eodem pervenisse. *μεταίξαντα* pro *μεταῖξαν*. Nem. VI. 54. *παλαίφατος γενεὰ, θεῶν ταυτοκλίντις ἐπιπομπία*. Notum vulgo,

Digitized by Google

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὰ Θηβαίᾳ Τιμοσθένει
χρόνον σαώτερον ἴσχων.

Nec v. 84. κρανεῖ mutandum puto, cum quo etiam ἔρρει congruit. Superat, inquit, et eminet inter æquales cognatio Euthymenis.

86. Media brevis in μάρναται metro nihil officit.

98. Ἄλθω et metro repugnat, et orationem reddit languidissimam, si συμφασάμενα per appositionem dictum est. Natum hoc e scholiis, in quibus omnia solvi et diduci solent. Pindarus scripsit: ἀλθέων πραπίδων φίλοις συμφάμενα.

NEM. VI.

STROPHE:

ὦ
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – — ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

ANTODE:

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
— –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑
— – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

V. 6. Scribe αἰών. Vide de dial. Pind. p. 8.

12. Ultimi duo stropharum versus multum negotii metricis crearunt. Videntur eos jam veteres grammatici, depravatis lectionibus additis, non uno modo refinxisse. Satis tamen verisimile erit quum singulos versus, tum omnem strophæ considerantibus, priorem paeonica ordine finiri, posteriorem a paeone ad dactylum et trochæos delabi. Et hic quidem scribendum puto:

χαίτᾳ ἐφαμερίαν

Digitized by Google

οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ νύκτας
ἄμμε πότμος, οὐδ'
ἄντιν' ἄρ' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ita legit is scholiastes, cujus haec verba habemus: *καίτοι μὴ γινώσκοντες μήτε τὰ περὶ τὴν ἡμέραν, μήτε τὰ διὰ νυκτὸς ἰσόμενα, μήτε ὅσοις ἡμᾶς μέρος πανυπέρτατα σεσώκασι καὶ στάθμην λαβεῖν.*

15. Sublata interpunctione post *ἴδιον* continuanda oratio usque ad *ἔμαρψεν*. Hos dicit: non debent homines diis comparari, quippe obnoxium ubivis fato genus. Etiam Alcimidae cognatos suos ad agrorum exemplum spectandos exhibet, qui sicut alternis quiescunt, ita illi tantum abest ut deorum instar eumdem corporum atque animorum vigorem semper conservaverint, ut potius, simulatque alicui ex iis certaminum honorem dedisset fortuna, cum continuo alteri denegarit, quo clarior deinde evaderet is, qui ab illo proximus esset.

18. Scribe *ἀνδρέων*.

25. Bonam lectionem servavit cod. Med. B. *νῦν. τι πέφανται*. Participio junctum verbum per copulam: v. ad Viger. p. 772. Sed scribe:

νῦν τε πέφαται
οὐκ ἄμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας.

Πέφανται, i. e. *ἔδεκται*, a grammaticis certe commemoratum est.

36. Legendum videtur Ἀγησιμάχῳ, ut prima prodpeta sit, quod etsi non necesse est, suadent tamen antithetici.

45. Egregie Heynius: *ἵλασμαι μέγα ἔλαθον σεσωσῶ ἄσσα ψυχᾶν, ἄν' ἀκὺ τέξω ἰών.* Vide diss. de dial. Pind. p. 8. Inde quae sequuntur, partim e Schmidii correctione ita scribenda:

εὔδυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε Μοῖσα,
οὖρον ἐπέων
εὐκλέα· παροιχομένων γὰρ ἀνέρων.

51. Vide diss. de dial. Pind. p. 11.

62. Valde turbata videtur scriptura, sive librariorum culpa, sive correctionibus grammaticorum. Crodiderim tale quid dedisse poetam:

ἀπὸ ταύτας
αἵματι πάτρας
χρυσοπλοκάμου ποτὲ Καλλίας ἀδὼν
ἔρνεσι Λάτους.

73. Recte, puto, Schmidius, *ἱερῷ' ἀεκίας*. Utitur quidem in eadem re aoristo Ol. xiii. 45. sed *ἴερσιν* eodem modo, ut Ol. i. 110. hic significabit, *gerebat coronam*.

82. Vera videtur Aldinae scriptura *τελέθειν γ'*.

86. Scribe:

Digitized by Google

νεῖκος Ἀχιλεὺς
ἔμπεσε χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων.

89. Malui Creticos numeros hic constituere, quam paeonicos, ut in diss. de mens. rhythm. p. 9.

91. ταύταν non debebat expelli. Basis enim est.

98. Haec facile ita emendari possunt:

ἐχόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος
ἄγγελος ἔβαν,
πέμπτον ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων,

et quae sequuntur.

103. Omnino verum, quod Schmidius reposuit, Ἀλκιμίδα τ' ἰνδάρεος κλεινὰ γενεά. δ pro τὰ, v. ad Ol. i. 91.

106. Merito Heynius hic scholiastae non multum fidei habet: in quo etiam id mirum, quod Timidae loco Polytimidam inter propinquos Alcimidae refert. Caeterum quod viri docti conjecerunt, δύο μὲν Κρονίων ναὸς τιμίαι, ναΐ, σί τ' ἰσόφωτε, Τιμίδα, non video quomodo sustentari possit, si non etiam ad ναΐ addatur σί τε. Quare veram censeo librorum quorumdam lectionem, ναῖ δ' ἔτ' ἰσόφωτε Τιμίδαν: quae et cum illis, Ἀλκιμίδα τ' ἰνδάρεος κλεινὰ γενεά, bene congruit, (nam de universa gente loquitur, e qua iniqua sorte usus Timidas victoria frustratus sit,) neque illud incommodi habet, quod Alcimidae, qui laudandus erat, amissam victoriam tangat.

NEM. VII.

STROPHAE:

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑
– — ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

EPODI:

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑

Digitized by Google

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

V. 1. Scribe πάρεδρε.

5. Scribe Ἀδελφὼν, vel vulgatam tribus syllabis pronuncia.

8. Ζυγὸς de lance dici non potest. Nec libra duo juga habet, ut ζυγὸς ἕστηκε dici possit. Imo omnia firmant præclaram Schmidii correctionem, ἄζυγι δὲ πότνια ζυγίῳθ' ἕστηκε ἕστηκε. Vide de dial. Pind. p. 11.

17. Scribe Ἰσθμίαλε, nisi hic quoque καὶ in αἰ mutandum. Vide ad Olymp. i. 91. Egregie falljtur Boeckhius, καὶ negans articulum esse.

23. Deleto νὺξ retinendum puto ἄξουσα, quod ad ἔργα referatur. Atque hanc lectionem uterque scholiastes videtur habuisse.

26. Bona prolata lectio ex Aug. C. confirmata scholiis, βλέξιν.

27. Nisi Διὸς ἄκρα dictum volumus ut παρ' Ἄλιον, reponendum erit Διὸς πρὸς ἄκρα Διρᾶ νίσσεται.

32. Scribe, ἐπεὶ φιλεῖσί οἱ στεφανῶ γε μαχανῇ.

36. Scribe Δίμας.

41. Vide de dial. Pind. p. 11.

46. Locus hic antiquo vitio laborat, βοαθόων. Tum scholiastes pro γὰρ habuit παρὰ, idque recte et metro exigente. Scribendum arbitror:

τιμὰ δὲ γίγνεται,
ὧν Ζεὺς ἀέρδων αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόον, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν.

Βοηθόος est is, qui ad clamorem accurrit. Inde βοηθεῖν auxilio venire clamantibus: unde recentior forma βοηθός. Βοαθόος simpliciter de viris fortibus dictum esse, valde dubito. Λόγος autem τεθνακότων βοαθόος, ut Olymp. i. 177. ἐπίκωμον ἐρέω Διὸς λόγον. Similiter Olymp. xiii. 137. Ὀλυμπιονίκαν σ' ἔβαν ἐπίκωμος Ἰσθμοῖ.

55. Vide diss. de dial. Pind. p. 8.

59. Scribe Τρίαθλον, et ex cod. Aug. πενίαν ἄγων.

70. Omnino deserenda sunt, quæ scholiastes de excusatione ædis Neoptolemi profert. Longe hic alia Pindaro mens est. Interpungendum: ἀρούαν δὲ πομπαῖς Διρίσκουσιν εἰσὶν ἵππια πολυθόρυβις εὐάνορες ἐς δίκας. Τρία ἔστια διαφέρει. Ex Æacidis aliquem, inquit, in supplicationibus præsidem sanctorum sollemnium esse oportebat. Quas inde laudes Neoptolemo atque Æacidis ducere possit, eas se tribus verbis comprehensurum dicit: veracem enim testem certaminibus præesse Neoptolemum. Eoque etiam spectant, quæ sequuntur, in quibus arduum sibi esse dicit, justas Æacidarum generi laudes tribuere. Id est enim Διὸς πυρία λόγων.

Digitized by Google

83. Servata interpunctione, quam adsciv Heynius, tamen οὐκ retinendum censeo, tum propter librorum auctoritatem, tum quod id majorem hic vim habet, quam vocabulum οὐδέ.

88. Aldi ἀποβλάπτει etiam metro verum esse arguitur. Sed leniore, quam Schmidius, mutatione scribendum existimo:

Θεαρίων,
τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου
δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.

Μεῖξε, inquit, tibi consilii usum non impedit. Σόνεσις scribi cœpit, ubi ἀποβλάπτει natum esset. Aoristi secundi participium metri caussa reponendum erat.

94. Οὐ semel positum pro repetito ferri non potest. Verbo οἰκίων non significat locum, in quo nunc est iste Achæus, (præsentem enim esse vult) sed unde oriundus est.

96. Delendum καί. Neque enim οἰκίων disyllabum esse potest, quum secundus stropharum versus cretico terminetur.

103. Εὐξενίδα vocativus Æolicus, ultima correpta. Nam Ionici majoris loco trochæum et tribrachum adhibuit. Cæterum locus hic aliter interpungendus videtur. Nam non modo duræ sunt illæ parentheses, sed languidam etiam reddunt orationem, quia id, quod summum rei est, et ad quod omnia dirigenda erant, in transitu tantum adjicitur, ὃς ἐξίστιμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἀλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν. Quia hoc quoque mirum, quod ipse Sogenes suum corpus ἐκστίμψαι e certamine dicitur, quod non emisisse inde, sed retulisse dicendus erat. Itaque Aldi et scholiastæ auctoritate adductus ita scribendum atque interpungendum puto:

Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκονθ'
ὥς τε χαλκοπάραον, ὄρσαι
θοὰν γλῶσσαν· ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴ-
θωνι πρὶν ἀλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με. νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀεῤθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

In his ὃς ἐξίστιμψε de jaculo intelligo, ut scholiastes, qui ad v. 109. ita scribit: ὁ ἄκων, φησὶν, αἴσιος γενόμενος τῆς πεντάλου νίκης, οὐκ ἐποίησε χρείαν σε ἴσχυε τοῦ διὰ πάλης σε γενέσθαι τῶν ἀνταγωνιστῶν, ἀλλά σου ἔβριπτον τὸν αὐχένα ἐξίστιμψε τοῦ ἀγῶνος. Sic enim scribendum, nisi etiam περιγενέσθαι pro γενέσθαι fuit. Probat

Digitized by Google

hanc scholiastæ interpretationem Boeckhius. At sic inepta addidisset poeta illa, *εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πάλιν ἀνδίεχεται*, quibus laudem et lætitiam victoris imminuisset. Hæc non refutaverit, qui lectorem ad ipsa certamina Græcorum spectatum ablegarit, quo non sine labore vibrari jaculum intelligat. Recte, si quid video, scholiastes de omissa lucta cogitavit, sed male idem hæc ad Sogenem retulit. Sunt enim universe dicta: "deiero, me non terminos egressum, ærei jaculi instar, celerem concitasse linguam, quod non sudantem a lucta cervicem ante fervidiores solis radios dimisit: si labor fuit, plus consequitur voluptatis. Sine me. Si longius feror, victori non piget debitas laudes persolvere." Mens poetæ hæc est: non ego temere ac levi opera plus justo te laudo, ut qui quinquertio jactu longe metum superantes ab lucta adversarium deterrent: jucundius est enim labore victoriam consequi; quare sine me, si longius deduxi carmen. Eadem sententia prope eodem modo expressa fefellit interpretes in Pyth. i. 83. *ἵλαθι μὴ χαλκοπάδεσσιν ἄνωθ' ὀστί τ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δοίων, μακρὰν δὲ βίψαις ἀμαύσιον ἀντίον*: i. e. longo jactu declinare adversarios: quod hic apertius dicit, facere, ut luctam detrectent. Sic Pyth. xi. 59. *ἀμαυσίπολις τρίοδος* est trivium, quo fit, ut ab recta via declinemus.

115. Recte Schmidius *χρυσὸν* prima brevi esse putat. Vide diss. de dial. Pind. p. 9.

119. Scribe *πολύφατον Δρίον ὕμνων δόσιν.*

121. Erravi de dial. Pind. p. 10. *Δάσιδον* recte se habet prima brevi, emendatis versibus, qui corrupti erant.

122. Si versus in dochmium exit, is sic restitui posset: *γαρύων Θεμιδρᾳ*. Scholiastes vocabulum *Θεμιδρᾳ* omisit, ut nescias, quid in suis libris invenerit. Mihi quidem Pindarus videtur scripsisse *γαρύσαν ἀμίδρᾳ ὀπί*), quod et bene congruit cum *ἀνυχᾷ* v. 120. (ita enim scribendum, ut Pyth. xi. 84.) et eo etiam probabile fit, quia in antitheticis omnibus pæon purus creticum antecedit. Ac videtur repetitio ultimæ syllabæ verbi *γαρύσαν* occasionem corruptioni præbuisse. Cæterum *ἀμίδρᾳ* quam *ἀμίδρᾳ* maluit, ut Nem. ix. 106. *αἰὼν ἀμίδρας.*

125. *Ἐμᾷ* falsum esse res ipsa docet. Sed *ὁμᾷ* nolim reponi, quia, licet ferri possit hic longa syllaba, tamen antithetici omnes brevem habent, quæ etiam gratior ad aures accidit. Itaque scribendum puto *ἰᾷ*, id est Sogenis. Ita *ἰᾷ δορὶ Τήλεφον τρῶσεν*, id est Telephi ipsius telo, Isthm. v. 53.

127. Scribe:

εἰ δὲ γένεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαΐμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ' ἀτενεῖ γείτονι χάρμα πάντων·
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋ-
κτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

146. Scribe *γᾶραϊ*.

Digitized by Google

152. Locus hic quod ad metrum corruptus. Scribendum puto:

ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι. ταῦτα δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει.

NEM. VIII.

STROPHÆ:

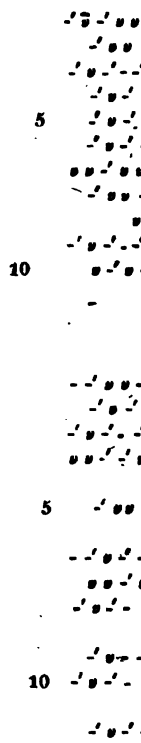

ANTODI:

V. 3. Male Schmidius metro consuluit ἄτι παρθένοισι καὶ παίδων scribendo. Neque convenit epitritis, quod ego conjeceram, ἄτι παρθενίοις παίδων τ', repetitum in diis. de dial. Pind. p. 11. Probabilius est, scripsisse Pindarum παρθενίοις ἄτι καὶ παίδων. Adjectivo eum, non substantivo παρθένοισι usum esse, e scholiis colligi potest.

Digitized by Google

4. Τὸν μὲν ἀμέρους ἀνάγνως χιερὶ βασνάζεις epitritis adversatur. Mirumque ἀμέρους masculina forma dici, quum alibi feminina utatur. Scholiastæ jam corruptam lectionem habuerunt. Prope verum accedit cod. Med. B. qui ἀμάρους præbet. Scribe: τὸν μὲν ἀμαιρίοις ἀνάγνως χιερὶ βασνάζεις. Id ipsum est περιέπειν ἔρωτα, ut scholiastes explicat.

18. Recte Beckius, πιΐσθ' ἀναξίαις ἰυύνσιν, et mox v. 22. γονάτων.

35. Idem recte post κλύδωνες interpunxit.

42. Vide de dial. Pind. p. 8.

48. Scribe δάμωσιν.

53. Scribe ἄλλων δὲ μόχθων πολυφόροισιν ἐν ἀμέραις.

71. Recte ὑγρὸν, ultima brevis in fine versus.

80. Elegantius, puto, foret ὑπερείσω. Laudabo gentem tuam, et tribules.

83. Ἐπ' ἀοιδαῖς significat *propter carmina, carminum caussa.* Nam, nisi vehementer fallor, ἐπὶ de ratione tantum et consilio, quare aliquid agendum suscipiantur, non de caussa atque instrumento, per quod fiat, dici potest. Itaque vereor, ne hæc verba, νόσον τις πάμαχον θῆπιν ἐπ' ἀοιδαῖς, nil aliud significare possint, quam hoc: leniit aliquis laboris molestiam spe carminum. Quod ab hoc loco alienum est. Quamobrem præfero ἐπαοιδαῖς. Canam, inquit, vestras victorias, et lætor, me aptum in labore atque utile carmen edere. Ac sæpe aliquis incantatione laboris molestiam leniit. Enimvero pridem cognita fuere vatum præconia, etiam ante Adrasti Cadmeorumque bella. Ἐπαοιδάς, translata a mediocrum artibus similitudine, carmina vocat; ac recte scholiastes: ὅτι ὡς ἐπαοιδῇ τις χρησάμενος παυφίζει τὸν πάμαχον, οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς ἐπῳδῇ χρησάμενος τῷ ὕμνῳ, παυφίσω τὸν παρακάθαιμι τοῦ πλησίον. Ita Pyth. iv. 332. gloriam vocat φάρμακον ἀρετᾶς, et Nem. iii. 27. καμανοδίων πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρόν. Propius etiam accedunt, quæ in exordio iv. Nem. dicit, ἄριστος ἰδρεσόνα πόνον παρμένων ἀνορός· αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἀκτίμονα. Homerus Odyss. i. 337.

Φήμι, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.

Nec minus notus Theocriti locus in carmine xi. quem spectavit Callimachus epigr. xlix. quod ita nobis videtur corrigendum esse:

ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνύφατο φὰν ἐπαοιδὰν
τᾷ Γαμίνᾳ· καὶ μὰν οὐκ ἀθερὲς ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχαίνουσι, Φίλιππε·
ἢ πανακὶς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκῶ, χἁ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τἀγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἐς δ' ἁμὲ μακίστους, ἀφιδία πὲρ τὸν Ἔρωτα
τοῦτο τὸ πᾶν κίρνα τὰ πτερὰ, παιδάριον.
οὐδ' ὅσον ἀντάραγόν τι διδοίκαμες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
εἶποι τῷ χαλκῷ τραύματος ἀμφότερα.

Spectavit Callimachus versus 12—17. Cyclopis Theocritei. Κίρνασθαι πτέρα explicuit Jacobsius ad Paul. Silent. epigr. 20. Sophocles vocabulum ἐπῳδὴ ad πάρφασιν et blanditiarum illecebras transtulit in Œd. Col. 1193.

ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξιπᾴδονται φύσιν.

Digitized by Google

NEM. IX.

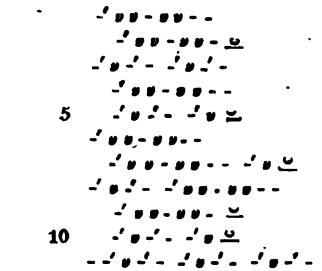

V. 10. Perobscure hoc dictum est, *αἰδὰν μανύει*. Recte tamen explicuisse videtur Heynius. Scholiastes videtur aliam lectionem habuisse, quem ita corrigendum existimo: *τὸ γὰρ τοὺς λοιποὺς κρατοῦν καὶ πᾶσι ἄρμα ἐλαύνειν ὁ Χείρων τῷ τε Δηοῖ καὶ ταῖς θυσίαις παιδὶ αἰνεῖ θαυμάζεσθαι δίδωσι.*

17. Recte Beckius Benedicti emendationem *καύχαις* recepit.

21. Scribe *ἰπνίων*.

39. Vide ad Viger. p. 919.

41. Beckius ante *ἄγαγον* addendum putavit *λαιτῶν*, non male. Tamen equidem arbitror ante illa, *καί νιν' ἐς*, aliquid excidisse, idque reste videtur Boeckhius ex scholiasta eruisse, *δὴ τόθεν*:

ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦ-
σαν μέγιστοι· δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θή-
βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.

54. Scholiis præfixum est, *ἰρωτάμενοι*, quod posset sane explicari. Sed recte *ἰρωτάμενοι*, continentes, impedientes. Iliad. viii. 143.

ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον ἰρύσσαιτο.

xxiv. 584.

μὴ δ' μὲν ἀχνυμένῳ κραδίῃ χόλον οὐκ ἰρύσσαι.

Odyss. xvi. 457.

μή τι συβώτης
γνώῃ ἰσάντα βίην, καὶ ἰχθήσει Πανελοπείῃ
ἦλθε ταναγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν ἰρύσσαιτο.

Cæterum *σάμαν' ἰπίαναν* ingratius ad aures accidit, et mirarer profecto, ni Pindarus maluisset scribere *σάμασι πίασιν*. At vero melior lectio, *σάμασιν*, ab

Digitized by Google

scholiasta servata est, quæ mutata fuit ab iis, qui nominativum absolutum ἐρυσσάμενοι non intelligerent. Ita enim scripsisse videtur Pindarus:

Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι, λευ-
καυχέα σώματ' ἐπίαναν καπνόν.

Quum in ripis Ismeni, inquit, iter inhibuissent, mortuorum corpora combusta sunt. Cæterum vide de dial. Pind. p. 7.

75. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

78. Hæc, ἔστιν ἵππων, olim per interrogationem dici. Attenuant istiusmodi interrogatiunculæ vim et gravitatem orationis, omnineque abhorrent ab illa priscorum hominum dignitate, quam quia nos temporum vitio amisimus, tenui quadam et exili eam dictionis festivitate compensamus, quæ pungit et titillat animum, non erigit et roborat.

83. Non intelligo quid hoc sit, ἵππων σύνεσιν. Tum quæ illa est inutilis verborum copia et prolixitas, παρὰ πεζοῖσιν, ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις, ἀνὰ κίνδυνον ἀὐτᾶς? Legendum atque interpungendum cum scholiasta:

Χρομίῳ κεν ὑπαστί-
ξων παρὰ πεζοβόαις, ἵπ-
ποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀὐτᾶς,
οὔνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν
λοιγὸν Ἐνυαλίου.

Chromio, inquit, si pugnanti adstares, perviscerès belli sævitiam, quia æmulatio illum accendit. Homerus Iliad. iv. 539.

ἔνθα κεν οἰκίνδε ἔργον ἀνὴρ ἐνόησεν μετελθὼν,
ὅστις ἔτ' ἄλκιμος καὶ ἀναίμακτος ὀΐῃ χαλαῦ
δηϊόων κατὰ μίσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
χειρὸς ἑλοῦσ', ἀνδρὸς βεβλήμενα δαιζόμενα ἐφορῶν.

111. Etsi in duplici ἔστι non est hærendum, quod sæpius ita positum invenitur, tamen metri caussa, quum unus pod. ἔστι omittat, alius οὐκ ἔστι habeat, vel οὐκ ἔστιν νῦ πίρσου scribendum videtur, ut in diss. de mens. rhythm. pag. 8. conjeci, vel οὔπω ἔστι πίρσου.

Digitized by Google

NEM. X.

STROPHÆ:

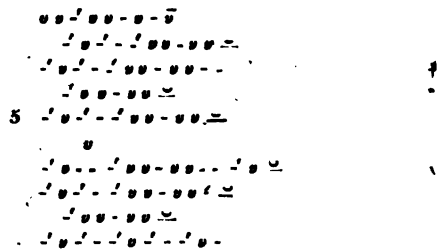

ANTODI:

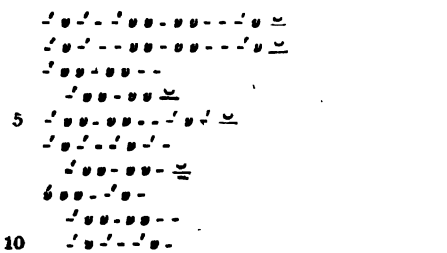

V. 1. Tertia syllaba verbi *ἀγλαοθάλων* produci non potest. Quare non dubium, quin recte apud scholiasten legatur *ἀγλαοθρόνων*. Eadem mensura syllabarum v. 137.

8. Libri *πολλὰ δ' Αἰγίνᾳ καταύνασθεν ἔσση*. In cod. Aug. quem Boeckhius littera C notavit, ad ultimam syllabam verbi *καταύνασθεν* supra adscriptum est compendium, quod *ν* significat, ita ut hoc indicium haberi possit scripturæ *καταύνασσε*, quæ criticis placuit, et metro accommodatior est. Sed durum videtur, ad hoc verbum intelligi nominativum Ἄργος. Scholiastes aliam lectionem habuit. Ejus hæc verba sunt: *πολλὰ δ' ἂν εἴη λέγειν, ὅπως ἐν τῇ Αἰγίνᾳ καταυλισθῆναι πόλιν ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν*. Unde conjici licet, dedisse poetam: *πολλὰ δ', Αἰγίνᾳ ὅκᾳ ἵκεσθεν ἔσση*, a *κεῖμαι*, unde *κείσης, κείσας*.

11. Κολῷ disyllabum est. Scribe vero *κουλῷ*.

15. Scribe *βίλεσεν*.

24. Libri veteres *ἵκαρε. τί οἱ*. Cod. Aug. *ἵκαιρε. (sic) τί οἱ*. Quod ego conjeceram, *ὁ δ' ἅλῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνον γενεὰν, ὅτεῖ ἐν χαλκέοις ὅπλοις Τηλεβόας ἵκαρεν. τᾷ δ' ὄψιν ἰωδέμητος — ἰοῦλθεν*, tollit quidem difficultatem, sed parum a verisimilitudine commendatur, ut ipse monui ad Orph. pag. 789. Boeckhius commate post *γενεὰν* et post *ἵκαρεν* interpungens, dedit *καί οἱ ὄψιν ἰωδέμητος*, crasin fieri posse ratus vocum *οἱ ὄψιν*, qua nihil vidi magis inauditum. *Τί* illud pariter atque alibi sæpe *πῶς, πεῖον*, interpretis videtur esse. Recte enim habere puto

Digitized by Google

lectionem ab Heynio receptam, ὁ δ' ἄλλῳ φέρτατος ἦσιν ἐς πίνον γυιάν. ἐπὶ ἐν χαλκείοις ὄπλοις Τηλεβόαις ἔναιεν, οἳ ἦψιν ἰμερόεντες ἀθανάτων βασιλῆς αὐλὰν ἐσῆλθον. Hic enim locus in iis est, in quibus recte omitti copula potuit: de quo genere explicatum ad hymnos Homericos.

42. Recte Beckius Pauwii correctionem recepit, περὶ βοηθοίαν. Confirmat eam cod. Aug.

57. Omnia hic pessime perturbata. Verba, ἀιδὲ θεῷ ex θεαῖς corrupta sunt. Scribendum:

οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τέλμαν, παραιτεῖται χάριν,
γνωτὰ θεαίῳ τε καὶ ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς.

Thiæus, inquit, non ignavia deprecatur decus Olympicorum certaminum, quum robur afferat. Notum hoc ipsi est pariter atque omnibus, qui illam gloriam concupiscunt; nimirum virtute ibi opus esse. Cæterum οὐδὲ scribendum erat, quod simplicius, atque idcirco etiam gravius est, quam si divisum legitur οὐ δέ.

74. Repone σύγγονος. Non enim opus ut τὸ producatur.

76. Recte, ut videtur, Boeckhius, πανηφορίαις γὰρ ὕσαις Περίστιον τόδ' ἐπιστορέφου ἔσσυ θάλησιν.

90. Scribe χιερῶν.

90. Recte Pauwius ἀκμᾷ. Olymp. ii. 114. ἐν χερὸς ἀκμᾷ.

92. Vide de dial. Pind. p. 15.

129. Scholiastes: ἀλλ' οὗτι αὐτὸν ἔπαλξεν τὸν Πελωδώνην, οὔτε ὑποχωρῆσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς πεποίηκεν οἱ Ἀφαρητιάδαι, in quibus pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς aut ὑπὸ τοῦ πάτρου legendum, aut, ut paullo ante dixerat, ἀπὸ τοῦ τύμβου τοῦ πατρός. Hæc autem verba, ὑποχωρῆσαι πεποίηκεν, ostendunt in Pindaro sic scribendum:

οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

Vidit hoc etiam Beckius, nisi quod non satis commoda interpunctione usus est. Ἀνέχασσαν, ab ἀναχάζω. χάζω notum ex Homero, in quo hoc verbum non *cedere*, ut vulgo putant, sed *continere*, *cohibere*, *reprimere*, significat. Defungar uno loco, qui est Iliad. xi. 333.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς πειρᾶσιν, κλυτὰ τεύχη' ἀπηύρα.

Quod Eustathius explicat, στερήσας, μᾶλλον δὲ ὑποχωρεῖν ποιήσας.

134. Recte Beckius ἅμα δὲ edidit.

140. Scholiastes legit πτοὰς, ac recte, puto, Schmidius φείσσονται πτοὰς, ut Iliad. xiii. 437. φείσεσθ' ὑῶσιν.

141. Nimis levi manu hic corrigunt θερμὰ δὲ σίγγων δάκρυα στοναχαῖς. Ostendi enim debebat, poni ita δὲ potuisse, quod haud facile credam. Scholiastes hæc præteriit. Vide vero, ne poeta Castorem, ut Jovis filium, majorem lacrimis

Digitized by Google

finxerit, et proinde sic potius scripserit; *θερμὰ δ' οὐ σίγων δάκρυα στοναχαῖς, ἔρθιον φύσας.*

144. Non modo metrum, sed res ipsa *ἰμοὶ* efflagitat, quod nunc reposuit Beckius.

153. Recte Beckius *στάξιν ἔρως.*

157. Haud dubie verum vidit Benedictus,

αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοί.

Cave credas Pindarum non dixisse *θέλειν.* Crasin, quam Boeckhius hic admisit, *αὐτὸς Οὔλυμπον παρασπᾶσαι θέλεις,* cujus similem intulit Olymp. ii. 176. difficilius sit tueri, quam *θέλειν.*

159. Scribe: *ἔστι σοι μὲν ἐὼν λάχος.*

170. Recte Schmidius *χαλκαμίνῳ.*

NEM. XI.

STROPHÆ:

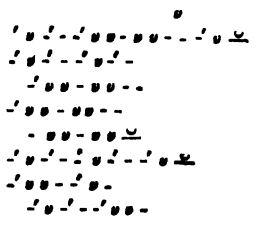

ANTISTROPHÆ:

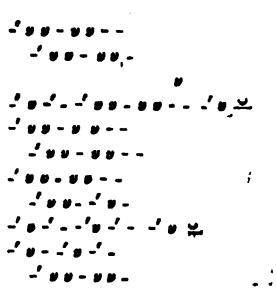

V. 1. Recte Heynius *ἄνθος* retinuit.

4. Vide de dial. Pind. p. 11.

Digitized by Google

9. Scribendum *δυάοις*, in quo *a* longum.

15. Nihil opus ut *σύγγονον* mutetur.

17. Non opus, ut quidquam mutetur, si quidem verba, in quibus comparatio aliqua inest, etiam cum genitivo, ut nomina comparativa, construuntur.

22. Recte Heynius *μὶν* conjecit. Sequente versu *μιλήσω δοδαῖς* scribendum.

29. Scribe *ἄθλων*.

34. Recte Beckius interpunxit, *πυγμαχικᾷ ἱερὸν Ἡρακλέος σθένος καμάσαις, δωδεκάμηνός τε κῶμον ἐν πορφυρέοις ἔστασε*.

43. *λίαν* prosaicum est, nec minus friget Beckii *μάλα*. Haud dubie scribendum *μάν*.

45. Scribe *χαλκίοικα*. Vide de dialecto Pindari pag. 9.

51. Bene Schmidius *πάσαις ἰσίαν πρόδοις*. Vide de dial. Pind. p. 21.

54. Egregia est conjectura Heynii, *ἴθνος*, quam illud etiam confirmat, quod *ε* male ab *ἔθνεα* disjunctum fuit. Scribendum enim *ἔθνεα ἴθνος*.

ISTHM. I.

STROPHE:

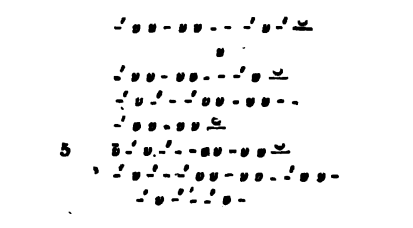

EPODI:

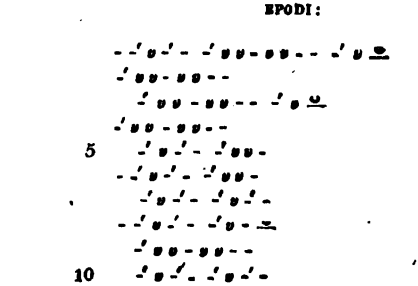

V. 11. Scribe *ὄπωπεν*.

Digitized by Google

34. Scribe, *ἐκόν' ἐν δίκαις ἦν*, solita Pindaro dicendi ratione.

58. Non eleganter *καιρὰ*, interposito *πίνας* a *πᾶσαν ἐργάν* disjungitur. Itaque malim *καιράσαντα* scribi: si cui summo studio parata virtus est, *cum*, inquit, laudare decet. Similiter Isthm. v. 21. *νὺν δ' ἐν Ἰσθμῷ δικλίδα Θήβαιος, ἀρετὰ, Φυλακίδα, πίνας, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφᾶν, Πυθέᾳ τε, παγκρατίων.* Sententia eadem Isthm. v. 28.

92. Scribe Πυθῶδε.

ISTHM. II.

STROPHÆ:

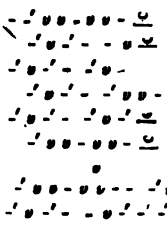

EPODI:

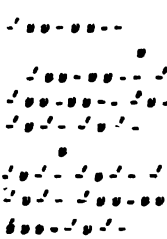

V. 2. in hoc carmine jam vehementer desideramus librorum veterum auxilium. Nec tamen quidquam est, quod conjectura non assequi liceat. Schmidius recte *εἰ*.

12. Recte Heynius *μελιφθόγγου*.

16. Recte Aldus *ῥᾳ̃μ' ἀλαθείας*. Nam, ut secundus pes trochæus esse possit, tamen diphthongus in *ἀλαθείας* non sine magna aurium molestia corripitur. Quare non dubium, quin aliquid excidérit. Ac nisi magnopere fallor, ita scripsit Pindarus:

ῥᾳ̃μ' ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον.

Digitized by Google

Ἀληθείας δὲν dixit etiam Pyth. iii. 184.

19. Tollenda interpunctio post *δίδω*.

21. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8. Elem. doctr. metr. p. 654. et diss. de metr. Pind. cap. xvi.

33. Certa emendatio est, *νῦν' ἀντέρως ἐσίας*. Æschylus Sept. contra Th. 596.

> *ναυβᾶ' ὁ μάντις ἐστὶ' ὀνυκλον νίμων*
> *πάγχαλκον ἕδρα,*

ubi in uno *νομῶν* est.

ISTHM. III. et IV.

Mirum foret, si Pindarus, qui tantopere numerorum varietate delectatur, non modo duo carmina eodem metro scripsisset, sed ea etiam ad eumdem misisset victorem. Quæ res adeo mihi videtur insolens, ut quidvis potius tentandum, quam disjungenda ista carmina existimem. Accedit et editionis Aldinæ, et major etiam scholiorum auctoritas, inscriptionem et metri expositionem in quarto carmine omittentium. Quapropter aliqua investiganda ratio est, qua, si quæ sint, quæ ista carmina in unum conjungi prohibeant, solvi atque componi possint. Eaque subtiliter exposuit Heynius. Sunt autem hæc, primum, quod iv. 6—10. importunius repetantur, quæ in epodo tertii carminis dicta erant; deinde, quod in tertio carmine equestris, in quarto pancratii victoria laudetur; denique, quod quæ in quarto carmine celebratur victoria, prior fuerit ea, de qua in tertio poeta agit. Ex his primum argumentum ejusmodi est, ut solum per se parum ad rem dirimendam idoneum sit. Nam si languida est et frigida ista repetitio, quod negari non potest: at alia sunt in Pindaro, quæ nescio an magis etiam frigeant. Hic quidem, quo melius ad alia transire posset, adductus fuit, ut paullo ante dicta repeteret. Ita Nem. vi. 57. plane ut hic in quarti carminis principio, *πλατεῖαι*, inquit, *φαντὶ δὲν λογίαισιν ἐν τὶ πρόσθεν νῦν ἐπὶ πάνδ' κοσμεῖν*: quam sententiam etiam ante posuerat v. 55. Similiter etiam in Pyth. v. stropha atque antistropha prima repetitiones quædam minus necessariæ occurrunt. Deinde quod in tertio carmine equestris victoria celebretur, id quidem, ut ipse Heynius fatetur, non magnam vim habet. Nam verba *ἱππόδρομός κρατίων* v. 21. ad Nemeæam victoriam spectant, non ad Isthmiam, quæ quo certaminis genere parta sit, in tertio quidem carmine nusquam indicatur. Longe gravius vero tertium argumentum est: Isthmiam victoriam, de qua quartum carmen agit, primum videri, tum propter v. 4. et 36. in quo ea laudes gentis Melissi quasi e somno suscitare dicatur, tum quod Nemeææ, de qua in tertio est, nulla mentio fiat. At hanc difficultatem commoda interpretatione explanare licet. Nam principium quidem quarti carminis:

> ἐστί μοι θεῶν ἕκατι
> μυρία πάντᾶ κέλευθος,

Digitized by Google

ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις,
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν,

id sic est intelligendum: non deest mihi materia laudum, quibus majores tuos ornem. Isthmia enim tua victoria, quæ hunc a me hymnum exigit, opportunitatem affert. Quæ autem inde a v. 32. dicit, hac Melissi victoria laudes majorum ejus velut e somno suscitari, non sunt eo trahenda, ut intermissæ aliquamdiu virtutis eam victoriam novum quoddam documentum exstitisse censeamus, sed ad carminis impetrationem referri debent. Quantumvis enim egregias aliquis victorias reportarit, obscurari earum memoriam necesse est, nisi carminibus ad posteritatem perveniant. Hoc ergo dicit: fama gentis tuæ nunc, quum propter Isthmiam victoriam hunc a me hymnum nactus es, veluti e somno expergefacta splendet. Omnia enim, quæ deinceps sequuntur, eo spectant, ut poetarum tantummodo carminibus laudem florere ostendat, v. 68. seqq. Ita v. 46. majores Melissi olim hymnis celebratos fuisse dicit; ita Ajacis gloriam Homero deberi; ita Melissum denique carmine ornandum v. 73. In his ut Nemeææ victoriæ mentionem faceret, necesse non habuit, quoniam hanc ante jam, in iis, quæ nunc tertii carminis titulum habent, satis luculenter commemoraverat. Cæterum ultro sese offert conjectura, unde perturbatio carminis explicari queat. Videtur enim jam antiquissimis temporibus ea carminis pars, quæ nunc quarti carminis titulum gerit, a quibusdam exemplaribus abfuisse. Id et inscriptio Ἴσθμιος indicat, et quæ ejus explicandæ causa scholiastes dixit: περίσσευσε δὲ τῇ ᾠδῇ Ἴσθμιος, διὰ τὸ μὴ δηλοῦν τὸν Πίνδαρον τὸ τοῦ ἀγωνίσματος εἶδος, πίστιον κίλητι ἢ στεφάνωθαι· μόνον δὲ ἱπποδρομίᾳ λέγει ἐστεφανῶσθαι. Post ex aliis exemplaribus integratum carmen fuit: inde omissio in quarto carmine explicationis metrorum atque inscriptionis, ac silentium de ea scholiastæ. Metri autem ratio hæc est:

STROPHÆ:

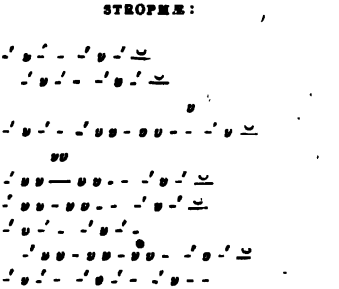

EPODI:

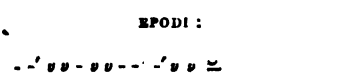

Digitized by Google

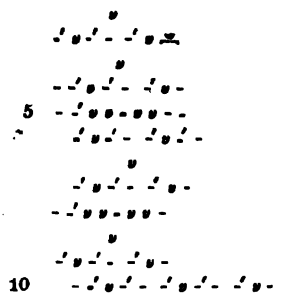

Carm. iii. v. 19. Scribe *ἴσει μίν μοι*. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

25. Scribe *ἄρμασιν*.

27. Scribe *διέσυχεν*, quod etiam scholiastes habuit.

Carm. iv. v. 21. Nihil mutandum. Recte enim Schmidius *σεισθεὶς* pro *σεισθὲς* dictum censet.

29. Vereor ne *ἄνθος*, quod libri habent, ex aliqua interpretum adnotatione ortum sit. Scholiastæ explicatio verisimile reddit, scriptum fuisse:

νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον
χθὼν ὅτε φοινικέοισιν ἔστηκεν ῥόδοις.

40. *Ἀμφίρεως* contrahi non potest. Quare necessario scribendum *Ἰαμφίρεως*.

45. Scribe *ἔφασαν*.

55. Recte Aldus et scholia, *τῶν τι γὰρ καὶ τῶν ἀδοξῶν*. *Τύχα* hic non est victoria, sed quivis eventus certaminum. Hoc enim dicit: qui certamina non adeunt, tacentur; at etiam eorum, qui certant, ignota manet sors, nisi si victoriam adepti sint. Nunc enim hoc, nunc illud dat fortuna, atque interdum etiam inertior victoriam consequitur, quemadmodum Ulixes Ajacem vicit. *Τὰ καὶ τὰ* sunt secundæ atque adversæ res, ut alibi apud Pindarum. Commemorat autem hæc idcirco, ut excusationem paret Melissi majoribus iis, qui licet non abfuissent a certaminibus publicis, nulla tamen victoria inclaruerant.

57. Requiritur aoristus *ἴσφαλε*.

62. Scribe *Τρώιαν' ἴδεν*. Sequitur Homerum Pindarus.

78. Vide ad Viger. p. 939.

88. Scribe *Καδμείᾱν*.

94. Vide ne scripserit, *ναὸν Ποσειδᾶνός θ' ἱέντωνα σχίθοι*, si quidem forma *ἱέντων* genuina videtur: de qua dictum ad Pyth. iv. 427. Confer diss. de metr. Pind. cap. xvi.

112. Scribe *κισσᾶνι*.

120. Quid illud importunum *τήν*? Scribe *παίδων τι τρίταν*. Nata corrupta e compendio scribendi.

Digitized by Google

122. Scribe πολεσσάλᾳ.

123. Vide Elem. doctr. metr. pag. 651. et diss. de mens. rhythm. p. 8. ac diss. de metr. Pind. cap. xvi.

ISTHM. V.

STROPHÆ:

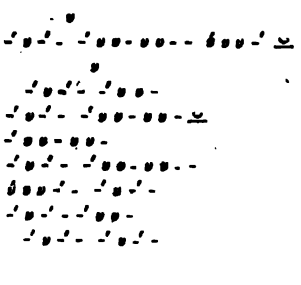

EPODI:

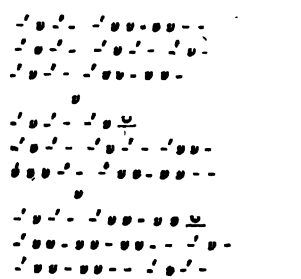

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

20. Scribe θρασυᾶσιν. Parum aptum hic metrum Creticus et choriambus. Atque eo non usum esse Pindarum ostendit librorum lectio v. 74. ἴανιξ', quæ in textum revocanda est.

43. Recte Pauwius Παλλάδιον.

47. Περίοιχεν ex interpretatione natum. Scripsisse videtur περῶντα μίν.

53. Καλλιον prima longa, utut excusatum a Boeckhio, tamen suspectum est. Itaque vereor ne alia magis recondita lectio a Pindaro profecta sit, expulsa illa adnotationibus interpretum. Ita enim ille, nisi fallor, scripsit:

τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἐᾷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις.

Digitized by Google

Id est ad Mysi amnis ripas, ut apud Æschylum in Myrmidonibus apud Strabonem xiii. pag. 616. (916.) scholiasten Hephæstionis pag. 84. (163.) et Macrobium Sat. v. 20.

ἰὼ Κάϊνε Μύσιαί σ' ἱκνοῦμαι.

Eoque fortasse spectat scholion, τοῦ τῆς Μυσίας παραμυθοῦ Καΐκου παρὰ τὰς ὄχθας.

60. Recte Boeckhius πελαδίων.

63. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

74. Vide ad v. 20.

75. Habet hic locus, quæ merito displiceant. Primum γυιοδάμαις, adjectivum sine substantivo, quod asperrimum est. Nec quisquam ita pugiles appellaverit. Tum vero illa, χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον, quam, quæso, exilia et tenuia sunt. Hæc incommoda omnia evitari interpunctionis mutatione et possunt et debent. Scribe:

αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσὶ, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.

ISTHM. VI.

STROPHÆ:

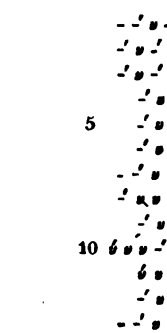

ANTODI:

Digitized by Google

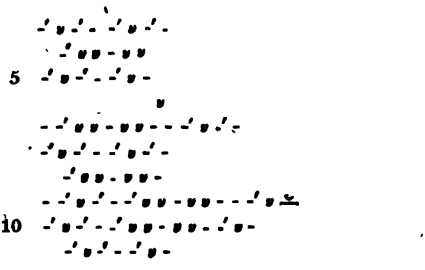

V. 5. Scribe *τὸν γ' ἔσσον*. Vide de dial. Pind. pag. 13.

7. *Δεσπότᾳ* sic nudum displicet, neque ita scripsit Pindarus. Lege ex Aldinæ et Romanæ vestigiis *τῶν αὖτι Ἰσθμοῦ δεσπόται*.

10. Recte, puto, Schmidius *τρίτατον*.

23. Recte idem, ut videtur, *ὑψίζυγον αὖ*.

36. Scribe *Πηλέως δῖα*. Scholiastes, *παντοδὰ*. Ac nescio qui factum sit, ut *δῖα* non expelleretur, quum in interpretatione tamen omnes eum scholiasta faciant.

42. Perelegunter Stephanus *μέχθων*. Tamen etiam scholiastes *μέχθον* habuit, isque recte sic Telamonem ipsum dici putat. Ibidem bene Schmidius *Λαμεδοντίαν*.

52. Vide diss. de meas. rhythm. p. 8.

61. Scribendum videtur, *σωσῶν γ' ἔσσι*. Vide diss. de dial. Pind. p. 6.

66. Tollenda interpunctio post *ἁμὸν*, et verba sic jungenda: *τῶν σε λίσσομαι παῖδα δοῦναι σῷδε, ξεῖνον ἁμὸν μοιρίδιον τελέσαι*. Expeto, inquit, abs te huic viro filium, qui hospitem meum beatum reddat. Nec v. 68. *νὺ* mutandum puto, quod propterea adhibuit, quia post mentionem pueri, de quo nunc pergit, hæc *ξεῖνον ἁμὸν* interposuerat. Quare ita jam orationem continuat: illum vero etiam robustum.

78. Recte Boeckhius *πίσλιν'*, etsi male interpretatus. Vide quæ dixi ad Pyth. iv. 97.

83. Recte Mingarellus, *ἀναγόμενοΘ' ἑρετὰς*, ut Nem. x. 35. Vide de dial. Pind. p. 7.

84. Scribendum puto: *Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, τιμίας*. Ὦ hic non bene abest.

90. Scribe *μάτρως*. Vide de dial. Pind. p. 11.

92. Vide diss. de metris Pindari cap. xvi.

106. Præclare Heynius, *ἀνδράσιν ἀβλητοῖσιν*.

ISTHM. VII.

STROPHÆ:

Digitized by Google

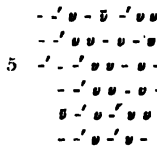

EPODI :

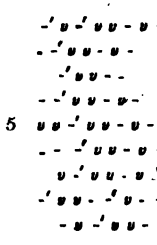

V. 16. Recte Heynius *ἀνίν' ἅς' ἐρέᾳ*. Neque hoc asperius sonare visum. Ita in Homerico hymno Cereris 20.

ἰάχησε δ' ἅς' ἔρεβος φωνῇ.

42. Male Matthiæ in Obss. crit. *ἀμείλων*. Scripsit, nisi fallor, Pindarus, *λαιγὲν ἀνσείων ἰωνίᾳ σεμνᾷ*. Deinde v. 43. *ἀπὸ* nimis remotum ab *δονῶν*, ut cum hoc verbo conjungi possit. Quare *δονῶν γυιᾷ* jungenda arbitror, et *ἀπὸ καὶ θανὼν* dictum pro *καὶ ἀποθανών*.

47. Hiatus in verbis *Ἀμφιάρεών τε, ἰδανθία* aut excusandus est, aut indicium putandum vitiatæ lectionis. Nam continuari numeros certissimum est.

54. Verum est *ἀρμόσας*.

71. Vide de dial. Pind. p. 10.

72. Scribe *Πύθιον στέφανον*. Pyth. x. 40. *τυχόντα στεφάνου Πυθίου*.

ISTHM. VIII.

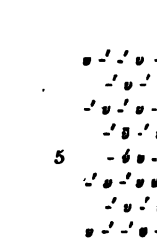

Digitized by Google

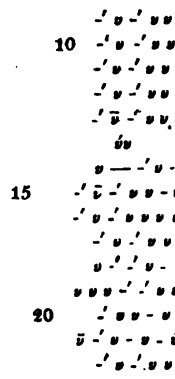

V. 4. Scribe, παρὰ πρόθυρον ἰὼν, ἀντιμείρω πᾶμον. Ita Olymp. viii. 98. ἀντιμείρειν μναμοσύνην.

23. Vide Elem. doctr. metr. p. 712.

26. Haud satis probabilis est Schmidii conjectura. Scripsisse puto Pindarum ἔρμιον αἰὲν φίλοις.

29. Recte Schmidius βίον.

32. Libri quidam καὶ σαόν. Videtur hoc ortum ex conjunctione duarum lectionum σὰ et σό. Duplex χρὴ non potest aliter defendi, quam ut sententiæ illæ conjungantur. Sensit hoc Boeckhius, qui tamen non debebat dicere, semel licuisse Pindaro χρὴ δὲ — χρὴ δὲ dicere, quum alias χρὴ μὲν — χρὴ δὲ dicatur: nam ne semel quidem licet δὲ — δὲ ponere, ubi μὲν — δὲ requiritur: sed dicendum erat, hic quidem necessario ponendum fuisse δὲ — δέ.

39. Recte se habent hæc, Ἀσωπίδων δ' ἀκλόπατας. Duæ, inquit, et natu minores filiæ. Tum etiam recte Schmidius, Ζηνί σε ἄδον βασιλῆϊ.

49. Metra suadent, ut poetam ἴσχει, κεμᾷ σε scripsisse putem.

59. Vide de dial. Pind. p. 16.

67. Vide diss. de dial. Pind. p. 9. Verius tamen videtur, scribi ἰκάνουσιν.

75. Scribendum videtur Διί κε μισγομένων, ut Δὶ monosyllabum sit. Τὶ sequente δέ. Plato in Symposio vii. 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον εἰπήσειεν τὴν ἑαυτῶν, ἢ ἀπεχόμενος πάντων τῶν αἰσχρῶν, καὶ φιλοτιμούμενος πρὸς ἀλλήλους. Iliad. ii. 289.

81. Scribe, χεῖρας Ἀρεῖ ἰκαλίγκιον.

84. Quod Boeckhius dedit, Πηλεῖ θεόμορον ἐκάσσαι γάμον Αἰακίδᾳ τὸ γέρας, eo sensu, quo ipse accepisse videtur, solœce dictum est: is sensus autem, quo non est solœce dictum, alienus ab hoc loco est. Scribendum videtur: Πηλεῖ γάμον θεόμορον ἐκάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ, sive mavis permutatis duorum vocabulorum sedibus, γέρας θεόμορον ἐκάσσαι γάμον Αἰακίδᾳ.

87. Vide de dial. Pind. p. 13.

89. Scribe ἐνθά.

102. Scribe, ξὺν' ἀλίγκιε. Ξυνὰ, una.

105. Recte Schmidius, παρὰν ἴδυξαν.

124. Vide de dial. Pind. p. 7.

Digitized by Google

125. Dele γέ. Quæ sequuntur, sic corrigenda:

ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον Θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στὰν, ἔπι θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.

129. Vide de dial. Pind. p. 7.
136. Corrige,

γέραιρέ τέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων.

Ita Isthm. iii. 17. ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. Ἔλαχεν σελίνων, ut Olymp. xiv. 1. Καφισίων ὑδάτων λαχόντα, et apud alios sæpius.
151. Scribe πρὶν ἴδιθ'· ὃν αἰνῶ.

Quum nuper Prisciani opera minora, quæ eo ipso tempore ab Lindemanno, rectore scholæ Torgaviensis, novis curis expolita imprimebantur, inspicerem, vidi in fragmentis, quæ Priscianus in libello de metris comicis ex Heliodoro affert, tria esse, quæ ad mentem Heliodori Priscianique, certiore reperta codicum scriptura, jam facilius corrigi possent. Eas correctiones nolebam in hac repetita editione Pindari desiderari. Ac primus ex illis versibus, qui emendatione indigent, hic est, qui ita scribi debet:

τροχὸν μέλος. ταὶ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

Nam tertio tantum et quarto pede laborare hunc versum dicit Priscianus, non etiam secundo. Cæterum Heliodorus, et hunc et cæteros trimetros esse iambicos putans, miram prodit imperitiam. Metrum hujus versus hoc est:

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Eoque metro etiam secundus est, qui ita scribendus:

ἐν δασκίοισιν πατήρ. νηλεεῖ νόῳ δ'.

Tertius autem sic emendandus est:

δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔτι.

Digitized by Google

In hoc metro est :

$$\breve{\upsilon}\text{-}\acute{\upsilon}\text{-}\upsilon\text{-}\upsilon\text{-} \mid \breve{\upsilon}\text{-}\acute{\upsilon}\text{-}\upsilon\text{-}\upsilon\text{-}$$

nisi forte, contractione facta, hos numeros habuit ;

$$\breve{\upsilon}\text{-}\acute{\upsilon}\text{-}\text{-}\text{-} \mid \breve{\upsilon}\text{-}\acute{\upsilon}\text{-}\upsilon\text{-}\upsilon\text{-}$$

Digitized by Google

Digitized by Google

I.

INDEX

VOCUM ET LOCUTIONUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

I.

INDEX

VOCUM ET LOCUTIONUM

QUÆ IN PINDARI ODIS ET FRAGMENTIS CONTINENTUR.

O. significat Olympia. P. Pythia. N. Nemea. I. Isthmia. Fr. Fragmenta. Fr. Inc. Fragmenta Incerta. Not. Notas. V. L. Varietatem Lectionis.

Αγ.

ΑΑΤΑ (Æol. Αὐάτα). ἀλλὰ νὶς ἀάταν ὑπερέφανον ὕβριν νιν ἄρσεν. P. ii. 52. v. V. L. ἴσχι τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν λῆμα Κορινθος. P. iii. 42.

ἀξάπτιστος. ἀξάπτιστός ὑμι, φιλλὶς ἄς. P. ii. 145.

ἄξαντος. τὸ πέρσον ἴστι σοφοῖς ἄξαντον. O. iii. 80. ἀξάταν ἄλλα πιρῶν εὐαίνι εὐμαρές. N. iii. 36.

ἀξλαξής. ἀξλαξῖ σὺν λαῷ. P. viii. 37. ἀξλαξῖ λαόν. O. viii. 37.

ἀξληχρός. v. βληχρός. Not. Fr. Thren. I.

ἀξοντί. ἀξοντὶ ἤθιλον πτίθισθαι. N. viii. 15. v. Not.

ἀξουλία. ἀξουλίᾳ σὺν ἐξίφυγεν θάνατον. O. x. 48.

ἀξρός. ἀξρὸν ὕδως ἀνίθηκι. O. v. 17. ὕδως ἄρπαν πολιμίζων. I. i. 72. λόγον ἀβρὸν θιός. N. vii. 47. πλοῦτον θιὸς ἐρίξαι. P. iii. 195. στίφανον μυρσίνας πλεκίσαν. I. viii. 145. σῶμα βιβρεχμίνος. O. vi. 91. ἀξρὰ Κρονίδης Ἱπποκόντα. N. v. 48. ἀξρόπωνος δόμους ἵλυσι. P. xi. 51. ἐπὶ μεγάλας. P. viii. 127.

[ἀξρόν τι δικῖσαι Bacchylid. fragm. ap. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 55. Huds. *Ex Schediis.*]

ἀγάζομαι. ἀγαζίμενος (leg. ἀνιζίμενος) σινὸς ἄνδρες Σαΐδαι. Fr. Inc. xcii. 1. λοιδαῖσι πρόπαν θεῶν. N. xi. 7. ἀγασθεὶς δύναιν. P. iv. 424.

ἀγάθιος. ἀγαθίᾳ ἐν Πυθῶνι. N. vi. 59. τόχᾳ συνίμξι. P. ix. 126. v. Not.

ἀγαθός. ἀγαθὸν μάντιν. O. vi. 28. ἵππος ἰσθένια. I. i. 63. σὺν ἀγαθᾷ ἀντιρῦ. O. ii. 60. ἀγαθᾷ παρίχοι αἰνῖν αὐτόν. I. viii. 152. ἀγαθὸν ἰλπίδα χρὴ μάλιν ἄνδρί. I. viii. 32. ἀγαθοὶ ἄνδρες καὶ σοφοί. O. ix. 42. πολιμισταί. I. v. 32. πρίψαντες ἔξω τὰ καλά. P. iii. 149. ἀγαθαὶ δύο ἄγκυραι πίλοντο. O. vi. 170. φᾶμαι πατίχουσι. O. vii. 18. ἐξ ἀγαθῶν ἴσλον. N. xi. 39. v. Not. ἰεγμάνων ὕμνος. N. iv. 136. πρυτάνιον. O. ii. 43. πανύριον φρόνις. O. vii. 169. ἄλλα ἐπ' ἄλλοι ἴσαν. O. viii. 17. ἀγαθοῖς διθλητοῖς. N. x. 96. ἀντία σὺν ἰρίζων. P. iv. 507. ἀντίπυτα τιμά. I. vii. 36. ἐν ἀγαθοῖς πρυτανιὸν ἰκάλιῦν

Digitized by Google

ἵπος. P. ii. 150. ἐν ἀγαθοῖσι πώνεται πυθιστόκοις. P. x. 110. ἐν λόγοις ἀστῶν. N. xi. 22. ἀλόντα τοῖς ἀγαθοῖς ἁμιλᾶν. P. ii. 175. σὺ φθονέων. P. iii. 125. στεφάνοις οὔτος μισθός. N. vii. 93. v. Not. τί φίλτερον τοκέων κλέος. I. i. 5. ἀγαθὰς Ὥρας σωτείρας. Fr. Inc. C. 7.

ἀγαλλής. ἀγαλλὴς αἶσαν ἁρμός. I. i. 49. πόδων. P. ix. 187.

ἀγαπτέρυνος. ἀγαπτερύναν πόλιν Κυράνας. P. v. 107.

ἀγάλλω. ἀγάλλει μάτηρ ὁμόσπορον ἵππον. N. v. 79. ἀγάλλων (κύνα) λίθῳ χρύσιον ἶδωνιν. O. i. 139.

ἄγαλμα. ἄγαλμα Ἄιδα (columnam sepulcralem) ἀρτάξαντες. N. x. 123. v. Not. ἱερώτατον, Θήβα. Fr. Inc. clxxiv. Νεμεαίου πατρὸς Μίγα. N. viii. 127. χώρας ἶξις πόνου χαρίντα. N. iii. 21. ἀγάλματα ἱεράζισθαι ἰλυόεσσα. N. v. 3.

ἄγαν. μηδὲν ἄγαν. Fr. Inc. xxix. δύσεις. O. vi. 33. πάγχυ διαπλίσαι. P. ii. 152. (sed. v. V. L). πορεύοντα. P. iv. 269. τὸν καταμιμφθέντα ἄγαν ἰσχύν. N. xi. 40.

ἀγανός. ἀγανῷ ἤρωϊ γηλόφῳ. P. ix. 66. ἀγανοῖς λόγοις ἕδε τὸν ἁμείψη. P. iv. 180. ἀγανοῖσι ἁμαξαῖς τίνεσθαι ἐπιχθόνα. P. ii. 48. χερὶν ἐπὶ ἀγανόν βασιλῆα. I. iii. 18. χερσὶ. P. ii. 13. ἀγανότατος. Fr. p. 97.

ἀγάνωρ. ἀγάνορος ἵππου θέσσει. N. ix. 35. ἀγάνορι μισθῷ. P. iii. 97. ἀγάνορα πόντου χρὴ φέρειν. I. i. 60. σὺν ἁρμῷ ἰσχύϊ. N. ix. 67. πλεῖόνων ἀνθῶν. P. x. 27. ἀγανόφρονος ἕρμιν ἀστιφίλητον θνατοῖς. Fr. Inc. xxiv.

ἀγανύω. ξένων ἐπιχθονίοις ἀγανῦσαι. I. vi. 102.

ἀγανύζω. ἀγανύζουσι τιμαὶ χθόνα καλλίπυκον. I. v. 70. ἀγανύζουσὶ μιν λόγοις μειλιχίοις. P. iv. 488.

ἀγανύς. ἀγανοὶ βασιλῆες αὖξουσαι. Fr. Thren. iv. 6. ἀγανῶν Αἰολιδᾶν. P. iv. 127.

ἀγάφθιγκτος. δωμᾶν ἀγαφθίγκτων. O. vi. 155.

ἀγγελία. (Nom. Propr. v. Ind. Nom. Propr.) ἀγγελίαις ἐρθῆς. P. iv. 496. ἀγγελίᾳ ἔρυκες ἀρίστους. P. viii. 70. ἀγγελίαν γλυκεῖαν. O. iv. 8. πλοντὰν φέρουσα πατρί. O. xiv. 30. πολύξενον ἀνιδέκτου. P. ii. 78. πίμψω. O. ix. 37. στεφανώσας. P. ii. 7. ἀγγελίαι εὐθὺς ἱέντων ἐς ἄνδρων. I. viii. 90. ἀγγελίαις Εὐρυσθέος. O. iii. 50.

ἀγγέλλω. ἀγγέλλων ξυνὸν λόγον διαφθέρσῃ. O. vii. 38. πάρεξ ἀνίωτα. P. i. 68. ἴδμεν γεγωνεῖν. (v. V. L.) P. ix. 2.

ἄγγελος. ἄγγελος ἐρθὸς ἐσσί. O. vi. 153. ἴδεν. N. vi. 99. ἄγγελον ἰσάλιον ἴδρα τιμᾶν φέρειν πράγματος. P. iv. 495. v. Not. ἀγγέλων βάσιν παλίγγλωσσον θέσαν. N. i. 89.

ἄγγος. ἐν ἀγγείοις ἔρεσσι παμπετάλοις. N. x. 67. v. Not.

ἄγε. ἄγε δὴ, O. ii. 161. εἶ τι. O. i. 120. ὦ Μοῖσα, ὕμνον ἐξεύρωμεν. P. i. 115. δίκαν φίλτερον ἔστιον. O. xiii. 97. ἐπὶ σκοπὸν εὖρον ἰσθμόν. N. vi. 49. v. V. L. ἀλλὰ ἄγε. N. x. 153.

ἀγείρω. ἀγειρέτω πῶμόν τις Κλειόνδρῳ. I. viii. 4. ἐπὶ λαὸν ἀγείρας νεκώνων. P. ix. 93.

ἀγίλλα. ἀγίλλα φοίνισσα ναίουν Θρεπτῶν. P. iv. 365. λάκεσσι πυκνθέντων. Ft. Hypoth. iv. 1. (λάκεσσι βαρυθυνάτων ἰάχει. Fr. ap. Herodian. in Dinarch. p. 95. in Add. p. 163.) ἀγέλαν ποιᾶν ἐκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. v. Not. ἀγέλας ξανθὰς βοῶν. P. iv. 464.

ἀγιμονέω. ἀγιμονεῦσαι παῖ ἴχθυν Κρέοντος. O. ix. 5. Ἰδέα. O. xi. 43.

ἀγιμόν. ἀγιμὸν Ὀλύμπιος. O. ix. 85. v. Ζεύς. ἀγιμόνος ἐπιφθόνου θέμις δύσασθαι. P. iv. 198. ἀγιμόνα ἥμισυ πόλιος. (Θήβας.) I. viii. 44. ἀγιμόνησι πολιήτησι γίνεται θεός. P. iv. 488.

ἀγίνιος. ἐξ ἀγινίου νύδος. O. viii. 72. ἀγινίων ἀνελθεῖν. O. ix. 135.

ἀγοράοχος. ἀγοράοχον εἶναι χθόνα. O. x. 95. v. Not. ἀγόραοχον ἀνορέαν πολέων. P. i. 26. ἀγοράοχον ἐμμορέων. N. xi. 58.

ἀγόμαι. ἄρματι πολλοῖς ἱππίοις ἀγόμαι. P. iv. 448. ἀγῶνα Ἄδραστος. P. x. 70. πανσυδίαν ἀγόμαι. N. x. 45. v. Not. ἀγό-

Digitized by Google

σάσθαι· πάσσαι· ἀρέσθαι· μᾶλλον ἐμοί. I. vi. 83. conf. Schol. (pro ἄγάλμαι.)

ἀγάρροος. ἀγάρροον ὕδωρ. P. ii. 96. ἀγάρροον ὑπὸ πέτρᾳ ἄλσος. Fr. Inc. xxx. 1.

ἀγασίχροος. ἀγασιχρόου φρενὸς ἐμοὶ ἐλθέ. P. i. 6.

ἀγασσάξ. ἀγασσὰξ ἐπὶς. P. i. 134.

ἀγάσσω. βωμὸν περὶ ἀγασθέντων. O. iii. 34.

ἀγαυλίζω. ἀγαυλισθεὶς ἵππος Μηδείας. P. iv. 16.

ἀγαύλιος. ἀγαύλῳ κρατί. P. i. 5.

ἀγαυλόπορος. ἀγαυλόπορε Μῆδε. P. i. 151.

ἄγαυρος. ἄγαυρον χαλκόγυιον. P. iv. 48. ἄγαυρον ταχὺ χθονί. P. x. 80. βάλλει· ἕλκου περὶ ἰσχιακῇ. I. vi. 19. ἀγαυρὸς δ' ἦν ἐπὶ ἵππῳ ἀναπηδῆσαι. O. vi. 173. ἐμοὶ δὲν πρίασθαι ὕπερθεν. P. iv. 382.

ἀγαυός. ὑπὸ ἀγαυῶν ἵππων φορέσας. O. ii. 149. ἐν ἀγαυόπατρι Νίκαι πιστῶν. N. v. 76.

ἀγαυΐτα. ἀγαυῖτα καὶ Μοῦσα ἀμφιπύθοι. Fr. Inc. xxi. 4. ἀγαυῖται ἀνάσσων Ἀπόλλων. Fr. Inc. liv. 1. ἀρχά. P. i. 4. σὺν ἀγαυῖτι μοι Θέων. Fr. Dithyramb. iii. 6. ἀγαυῖταν ὑπὸ Ὄλυμπον. N. i. 18. ἴδιξεν. P. vi. 46. πάρα. I. ii. 27. παλαίφατον ἄνασσαν Ὄρκαν. O. xiii. 19. v. Not. ἄγαυῖται ἔνεκα ἀστυνόμοιο ἵππου βριθοσύνη. P. x. 44. ἀγαυῖτιν ἀστυνόμους ἱστορίᾳ λαόν. N. ix. 73. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰσθμόν. O. ix. 151.

ἀγαυΐζομαι. ἀγαυΐζονται ἐν ἀύτᾳ μουσικᾷ. O. i. 28.

ἀγαυόγυιος. ἀγαυόγυιοι Ἥβαι. N. vii. 6.

ἀγαυόδινδρος. ἀγαυόδινδρον μαντεῖα Λοξοῦ (Ὀλυμπίᾳ). O. ix. 32.

ἀγαυόζυγος. ἀγαυόζυγος Πείσας. O. xiii. 136.

ἀγαυόθυμος. ἀγαυοθύμων φυτευθέντα πρώτῳ. N. x. 2. v. V. L.

ἀγαυόπαρθος. ἀγαυοπάρθου (leg. ἀγαυοπάρθω. v. N.) ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. ἀγαυόπαρθον Νηρέος Θύγατρα. (v. Thetis.) N. iii. 97. ἀγαυοπάρθους Ἥβας. Fr. Inc. C. 6.

ἀγαυόπωρος. ἀγαυόπωρον Κέρκυθος. O. xiii. 5.

ἀγαυόπωρος. φοινὰν ἀγαυόπωρον. O. iii. 10.

ἀγαυόχειρώνιος. (Epithet. Neptuni.) O. i. 64.

ἀφαλός. ἀγαλὸς ἀνὴρ. O. xiv. 9. Ποσειδᾶν. I. viii. 60. ἀγαλὰ χθών. Fr. Inc. xiv. ἀφαλὸν γῆμεν Ἰσθμίων. O. viii. 15. πρόθυρον. I. viii. 3. τέμενον Ἀμφιτρύωνος. N. iv. 82. ἀγλαοῦ ναέτας πέτρας N. xi. 4. ἀγλαοὶ ὕμνοι. I. vi. 90. πλόκαμοι παμᾶν. P. iv. 145. ἀγλαὰ τίμια. N. xi. 25. ἀφαλῶν ἕδραν. P. v. 96. Ἰωλκόν. O. ii. 133. ἀγλαοπάτρᾳ ἀλκᾷ κορίσσᾳ; O. i. 147. μελίσσαισι. N. iii. 122. πετρώγυιος Παρίου. I. i. 91.

ἀγλαόσπορος. ἀγλαοσπόρῳ λάβᾳ πατρίᾳ. N. viii. 41.

ἀγναπτος. v. ἀνάπτομαι.

ἀγνός. ἀγνὸν ἄλσος. O. v. 24. Ἀφίλλαιον. P. ix. 112. Διός, Ἄμμωνος. O. vii, 109. πέμπτος Ποσειδάωνος. P. iv. 363. ἦμαρ Δίρκας. I. vi. 109. φόβητρα ἀνδρός. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ἀφορᾷ πτολίεθρα τε πίσυρα Ἀθάνᾳ. Fr. Inc. lxviii. ἀγνὸν πρὸν Δίβλιθι. O. iii. 37. ἀγνοὶ ἥρωες καλιῶνται. Fr. Thren. iv. 9. ἀγνοὶ πόδες Ἑκατόμπου. P. iv. 189. ἀγνόπωτα πατρὶ πορὸς ἀνάκτορον. P. i. 41.

ἀγνώμων. ἄγνωμον νῦ, τὸ μὴ πρόμαθὲς. O. viii. 78.

ἄγνωστος. ἄγνωστον φανὲν ψευδίοις. O. vi. 113. ἄγνωστοι σκοταὶ ἀνωμάτων. I. iv. 51.

ἀγνώς. σὺν ἀγνῶτι ἐλπίδι. I. ii. 19. (al. ἀγνῶτα. v. V. L. Not.) οὔτε ἀγνῶτα θηρῶν αἴσιον χθονός. P. ix. 103. ἀγνῶτις σὺν ἐνὶ πόνων δόμοι. I. ii. 44.

ἀγορά. ἀγορᾷς πρόμοισι ἴσα. P. v. 125. ἐν ἀγορᾷ ἄχλυν πολέσθοντος. P. iv. 151. ἀγορὰν εὐκλεᾶ παιδαίδαλτον Fr. Dithyramb. iii. 5. παλαίφατον. N. iii. 23. ἀγορᾷ μακάρων. I. viii. 59. πάγορα βουλαφόρα. O. xii. 6.

ἀγός. N. i. 77.

ἄγρα. ἴλαθι ναοὶ ἄγραν. N. iii. 143.

ἄγρας. ἀγρίους θῆρας πεφίζου φασγάνῳ. P. ix. 39. ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀγρότερα φῶτα. P. iii. 8. (Chiron. v. Not.) ἀγρότερα μίμημαν ὠκίχων πλεύτου. O. ii. 110. πορθῆνον. P.

Digitized by Google

ix. 10. v. Not. *ἀγχεσίοις λιόντεσσιν ἵπταμένοις φόνον.* N. iii. 81.

ἀγχές. ἀγχοῦ πάντας ἀφίκηαι σοῦ. P. iv. 265.

ἀγχεύω. ἀγχεύῃ δίδυναι ἄνδρας ὑπώμενον. Fr. Inc. xxvi.

ἀγχιά. ἀγχιὰν ζαθέαν ἱδρυσάμενα περιγένων. N. vii. 136. *πείλας ὑπασπίντων.* O. ix. 53. *ἀγχιᾶν εὐστεφάνων πόρε.* P. ii. 107. *ἀγχιᾶς Καδμείων λευκώπωσι.* P. ix. 147. *ἀγχιὰς ἱερυχώρους Ἀθήνας.* P. viii. 77. *Ὑῶν ἰκασπάσω.* Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἀγχιᾶνις. ἀγχιᾶνις Ὀλυμπιάδων Σεμέλα. P. xi. 2.

ἄγχι. ἄγχι ἰλαθὲν ἁλός. O. i. 114. *ἀφόρασεν.* N. vi. 16. v. Not.

ἄγχιστα. ἄγχιστα ἀλαθείας. I. ii. 16. *σποτοῦ Μοισᾶν ἀκοντίζων.* N. ix. 132. [Fr. Inc. lxxviii. *Ex Schedis.*]

ἄγχιστον. ἄγχιστον χέρμα ἀνδράσι φίλοις. P. ix. 114.

Ἀγχοῦ. ἀγχοῦ χτύπασιν Σκαμάνδρου. N. ix. 95.

ἄγχω. ἀγχομένους δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπίστωσεν μελίαν. N. i. 69.

ἄγω. ἄγεις ἰφθιμοσύναν ἐρᾷν χειρὶς ἰκνδίξαι. P. vi. 20. *ἰγκώμιον στάμεν ἐν Πίσᾳ.* O. xiii. 40. *ἄγει χάρις.* P. ii. 32. *Μοῖρα θνατὸν σθένος.* N. xi. 54. *Αἴγυπτον.* Fr. Dithyramb. ix. 2. *ἀρετάν.* I. vii. 31. *πλοῦτον νέφ.* P. vi. 47. *πῖπος πεφαλᾷ.* P. ix. 54. *νόμος τὸ βιαιότατον χειρὶ ὑπερτάτα.* Fr. Inc. i. 2. *ἄγοντί με νῖκαι Ἰσθμοῖ.* P. vii. 11. *εἴ τις ἄγοι τιμάς.* I. ii. 50. *ἄγοις θηρέσσοντα κλυτὰ Λατοῖ.* Fr. Inc. lxvi. *μοῖρά τις ἄγοι ἐς ἔρανον.* P. v. 102. *ἄγοι δ' ὅμιλον Νεμέαν.* P. ix. 217. *ἐς πόλιμον ἄγειν σύμμαχον ἐς Τροΐαν.* I. vi. 40. *ἄγαγε πλόον τελεσσάν.* P. iv. 375. *Ἀριστοτέλης.* P. iv. 117. *Θρασὺν ὅμιλον Δολόπων.* Fr. Inc. xvi. *ἄγον Μοῖραι Θέμιν σὺν πλίμακα Ὀλύμπου.* Fr. Inc. c. 4. *ἄγαγον φῶτας μαιόμενοι ματρί.* O. i. 74. *χάριτες ἄνθεα.* O. ii. 93. *ἐς Θήβας στρατόν.* N. ix. 43. *ἄγειν δίρμα πριοῦ βαθύμαλλον.* P. iv. 286. *Σίλοντες ἀγαγεῖν ἱκεσιμοίαν ὅπα.* P. x. 9. *νάσσαι ἀγαγὼν πολλούς.* P. iv. 98. v. V. L. *ἄγων ἄγοντα πρόφρονας.* P. x. 104. *βίοτον ἀσάμαντον.* O. viii. 115. *δᾶμον ἐς φάος.* O. v. 32. *Θυγατέρα Ἐπιμηθέος.* P. v. 36. *μοῖραν λαοῖσι.* P. xii. 22. *Τγίειαν χρυσέαν.* P. iii. 128. *πλίος ἱκτίνεσσιν ἐς ἄνδρα φίλον.* N. vii. 91. *πλοῦτον καὶ χάριν ἐσ' ἀρετοῖς.* O. ii. 19. *δαιδάλματα.* P. v. 48. *Ζεὺς ἀγαγὼν νηφάλιον.* O. vii. 90. *ἀπόλιμον ἐνομίαν.* P. v. 89. *μοῦσα ζυγὸν ἁβᾶς (βάις).* P. iv. 404. *ἀγαγόντα ἐκ Διλφῶν δίξειν.* P. ix. 132. *σθένος ἄπιμος ἕξει.* P. vi. 13. *ἄξοντα ἵλαφον.* O. iii. 52. *ἀγίσθω στεφανοῦσι ἄρθμιον.* P. iv. 410.

ἀγών. ἀγὼν Ἀλκαθόου. I. viii. 149. *χάλκειος* (v. Not.) *ἐτρύπα.* N. x. 41. *ὑπὸ Κίρρᾳ.* P. x. 24. *σὺ δ', ἀγών, ἵκαλεν ὕμνος.* N. iii. 115. *ἀγῶνος Κλεωναίου.* N. iv. 27. *εἵρμασεν.* P. ix. 202. *ἕξω βαλεῖν ἄκοντα.* P. i. 85. *ἐν ἀγῶνι Ὀρσοτριαίνᾳ.* N. iv. 142, 3 *Διός.* N. ii. 37. *Κίρρᾳ.* P. xi. 20. *ἀγῶνα ἐξαίρετον δίδοσαι Ἡρακλέος.* O. x. 28. *ἐστιχόρου.* P. viii. 114. *Θαητὸν νίκαν,* O. iii. 65. *πρεσβυτέρων μύθων.* O. ix. 136. *Τυρσηνικὸν μόλον.* P. x. 48. *μηδ' αἰδάσαιτο φέρτερον Ὀλυμπίας.* O. i. 11. *ἀγῶνες Ἴσθμοι Βοιώτιοι.* O. vii. 155. *ἀγῶνα λαοσσόον μνασιθῆρα.* P. xii. 42. *μοῖραν.* N. x. 98. *πλέοντων Σίγειν ἐν ἁλὶ Ἕλλας.* I. i. 26. *πολυφόρτων ἀκάτων.* P. xi. 71. *στεφανίσαι,* Fr. Inc. xlvi. *φυλλοφόρον.* O. viii. 101. *ἱερῶν κατακολάν.* N. ii. 5. *ἀνὰ, γαρύων ἴδχος.* N. vi. 101. *ἀγῶνας ἴχνι Ἑρμᾶς.* O. vi. 134.

ἀγώνιος. Ἑρμᾶς. I. i. 85. *ἀγωνίᾳ πολί.* Fr. Inc. p. 42. *ἀγώνιον ἴδχος.* O. x. 75. *ἐν ἀγωνίοις ἁλίᾳ πλίος ἔφερξεν.* I. v. 10.

ἄδαπτος. ἄδαπτον αἰῶνα νέμονται. O. ii. 120. vid. *Ἀΐδης.*

ἀδάμας. ἀδάμαντος ἄλυσι πρατεραῖς δῆσεν πίνδυνος. P. iv. 125. *ἐξ ἀδάμαντος ἀκάλκευτοι παρδίαι.* Fr. Scol. ii. 8.

Ἀδαμάντειος. ἀδαμάντειον ἄρτεμον. P. iv. 398.

Ἀδαμαντοπίδιλος. ἀδαμαντοπίδιλοι πίσαι. Fr. Prosod. ii. 6. in Del.

ἀδάμαντος. ἀδάμαντον σαΐδα. I. i. 14. *σκίμπα φέρων.* N. x. 30.

Digitized by Google

ἀδελφιός. ἀδελφιὸν ἰμάσλαρον. O. ii. 89. περσερίωνα. N. vii. 127. ἀδελφιοῦ βίαν. N. x. 137. ἀδελφιοὺς ἱκλούς. P. x. 107.

ἀδελφιά. ἀδελφιὰν (leg. ἀδελφὰν) τιὰν ἀγλαόγυιον Ἥβαν. N. vii. 5.

ἀδελφός. ἀδελφοῖσιν Διός. I. viii. 76.

ἀδίαντος. ἀδίαντον σθένος ἐξίσωμψας. N. vii. 107.

ἄδικος. ἄδικον ὑπέρσχλον ἔχειν. P. vi. 47. ἀδίκων ἀσίχυτι ψυχᾷ. O. ii. 125.

ἀδινός. ἀδινὸν δάκος. P. ii. 98.

ἀδύπνοος. ἐν ἀδύπνοον καὶ δυσίονα ὥίσι. N. vii. 45. [Eurip. Herc. f. 91. 92. Ex Schedis.]

ἄδολος. σοφία μείζων τιλίθει. O. vii. 99.

ἄδρυς. ἄδρυς ωιδθίων. corr. Fr. Inc. xliii.

ἀδύγλωσσος. βοᾶ πέρυσος. O. xiii. 142.

ἀδυπνὼς. ἀδυπνὼς λύρα. O. x. 113. ὕμνος. N. i. 5. ἀδυπνῇ σὺν Ὁμήρου. N. vii. 31.

ἀδυλόγος. ἀδυλόγοι λύραι. O. vi. 162.

ἀδυμελής. ἀδυμελεῖ πάμφ. P. viii. 99. σὺν ὕμνῳ. I. vii. 20. φόρμιγγι. O. vii. 20. φωνᾷ. N. ii. 40. ἀδυμελῆ πόσμον. O. xi. 14.

ἀδύνατος. ἀδύνατον. N. vii. 82. ἀδύνατα P. ii. 148.

ἀδύτοιος. ἀδύτοιος Μοῖσα. O. xiii. 32. ἀδυτοίᾳ φωνᾷ. I. ii. 38.

ἀδύς. ἀδεῖα χάρις. I. vi. 74. ἀδὺ κλαΐστερον γλιφάρων. P. i. 15. ὑπνῳ. P. ix. 74. ἀδεῖαι ἀκοαί. P. i. 174. ἀδεῖαι ὀμφαί. N. x. 61. ἀδύσναν ὑπέρνιν Ἀφροδίσιαν. I. ii. 8. ἀδυῖαι ἰλαρίδαι. P. iv. 358.

ἄδυτος. ἄδυτον χρυσίων ἐρετμῶν Θησαυρόν. P. xi. 7. ὑπώδιος ἐξ ἀδύτου. O. vii. 59.

ἆδω. ἀδεῖν. ἄδον Ἄρη. I. iv. 24. Ζηνί. I. viii. 48. ἀδόντι νόῳ. P. iv. 51. v. V. L. ἀδόντα Δίκᾳ. O. vii. 32. ἀδόντα ὧν με ἀγαθοὶ ἐμιλεῖν. P. ii. 175. ἀδὰν (probatus. v. Not.) ἔργοις Λακεδᾶς. N. vi. 63. ἀστοῖς. N. viii. 64. v. Not. ἀδεῖν Τυνδαρίδαις εὔχομαι. O. iii. 1.

ἀέ. P. ix. 154. vide ἀΐ.

ἀεθλητής. ἀεθλητᾶς ἀγαθοὺς. N. x. 95. ἄνδρα ἐν ἀεθλησαῖς. I. vi. 106.

ἄεθλον. ἀέθλος. ἄεθλον τοῦτον ἐκὰν τίλισον. P. iv. 293. ἄεθλα. O. i. 5. ἀέθλων ἀγλαῶν. P. v. 69. ἀεξηγυίων. N. iv. 119. ἀμίλλαις. O. v. 13. ἀδύμου μοῖρα. I. iii. 15. ἱρατῶν. N. vi. 22. ἱσχέτων. N. x. 59. ἴσιον τίρμα. I. iv. 115. ἱερῶν. O. viii. 84. ἰσωτίων. N. ix. 20. ποσφάν. O. ii. 24. κρέανος. I. viii. 7. κρίσιν. N. x. 43. κωδίμων ωιρρεῖσι. D. xiv. 34. μιγέλων. O. iii. 37. N. i. 14. μάρτυρα. O. iv. 6. μοῖραν. O. vi. 135. μίγιστα ἴλῃ. P. x. 37. νίκας τίσσαρας. N. ii. 31. ἀέθλων πάμπρωτον. I. vi. 71. πανηρεῖων. P. iv. 391. Πυθίων. P. iii. 130. ωιρρᾶσθαι ωαιδός. N. xi. 29. τιθρὸν μίγιστον. O. vi. 117. τίρμα. I. iv. 115. ὑψιλοτάτων. O. iv. 6. χρυσοστιφάνων μᾶτερ. O. viii. 1. γυίνας. P. x. 11. ἴσταται. O. i. 159. ἐξ ἀέθλων. I. i. 13. ἀέθλοισι ἀγωνίοις. I. v. 9. Ἀδραστείοις. I. iv. 44. πλατὺν ὠέθλῳ. P. ix. 126. ἐν ἀέθλοισιν ἀρισταίων. N. xi. 18. ἀέθλοις γυίων. P. iv. 450. τιθέξοις. I. iii. 2. ἐν ἀέθλοισιν θήγων πλειόνων ἀγώνων. I. i. 26. ἐν ἱερῷ. O. xiii. 20. κρίσιν ἀμφ' ἀέθλοις. O. vii. 146. νίκας. O. ii. 78. νικαφόρους. P. viii. 36. Ὀλυμπιάσι. P. ix. 177. σὺν ἀέθλοις πολλῶν. P. ix. 203.

ἀεθλοσύνα. (leg. Ἀεθλοσύνα. v. Schol.) ἀεθλοσύνας πρᾶγος. N. iii. 11.

ἀεθλοφόρος. ἀεθλοφόρου λάμπας. N. iii. 146. ἀεθλοφόρου τριῶς. N. vi. 38.

ἀεί. (Adv.) O. i. 160. leg. αἰεί. O. viii. 14. ix. 83. P. i. 123. 130. 174. P. ii. 132. iv. 456. ix. 154. N. i. 106. vi. 6. viii. 37. v. V. L. I. iv. 6. 72. Fr. Thren. i. 13. ἰσαεί (in semper, in perpetuum). O. xi. 10.

ἀείδω. ἀείδω γυναῖ. N. x. 57. σὺν ἀγῶνι. I. ii. 19. ἀείδει ἄλσος. O. v. 23. ἀείδων Θεμίστιον. N. v. 91. ἀείδων ἐν μειλίσσαις ἐν τρίποδι Δωδίᾳ. O. xiv. 25. ἄειδον πρόφρων χορὸν Μοισᾶν. N. v. 40. ἄειδον ἐξ ὑπερφίου χρύσιαι κηλιδόνες. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 54. ἀείσαι ἀγῶνα. O. x. 28. ἀείδεται πολλαῖσι νικαφόροις ἐν αἰθλοις. P. viii. 35. Σωγένης ἐθέλξας μετὰ ωιτναίθλους. N. vii. 11. ἀείδετο Σᾶμος ἀπὸ Μαντινίας. O. x. 84. ἀείδετο πᾶν τίμενος τριστοιαῖσι θαλίαις. O. x. 92. ἀείσομαι ἀμφίζων χαίταν στιφάνοισι. I. vii. 54. ἀείσατο

Digitized by Google

ἰδίλων ΕΒΦόνος πρυτάνεις. N. iv. 145. ἀκάθητον ἀμφὶ κάπον ἡλάσκει Ἀφροδίτης. P. v. 32. ἀείδουσι δ' ἤματος μέσσης. Fr. Thren. iii. 5. p. 56. τί κάλλιον ἀείσω. Fr. Prosod. v. 4. p. 47.

ἄϊκων. ὡς ἄϊκον (scr. ἄκοσδ') ἐλὼν πρόσπαιον μυθῆσι. O. x. 55. οἷα ἄϊκοντες ἄνθρωποι μίγνυον. N. iv. 39.

ἀϊόμ. ἀϊόμας. Fr. Hyporch. iii. 8. ἀϊσθῆς. N. vii. 111. ἀϊσθόντα πρυτάνεσι Πυθέαδε. l. l. 90. ἀϊστὰ ἀϊσθῆτον. N. viii. 70.

Ἄϊλλος, Ἄελλος. (v. Ind. Nom. Propr.) ἀελλὸς ἀνεὶς σκιόεσσαν. In. def. Solis. 1. v. Not. μίνυε λάβρου. Fr. Thren. i. 1. σθένος χρόνου. P. iv. 257. πασσὺς (ἀείρων). O. ii. 89. ἄξιλος ὑδρηλῆς. O. iii. 44. v. Not. πασῆ. P. iv. 498. (Αἰόλου) μᾶτερ Θεία. I. v. 1. ἀλλ' ἀμφὶ ἑοῖ. O. xiii. 51. ζαμενεῖ. N. iv. 22. αἴθουσι. N. vii. 108. ἄλλων ἴχνεσι ἀοῖ. O. ii. 110. ἐς ἄλλων ἔστιφθε. Fr. Thren. iv. 4.

ἀελλάοντες. ἀελλάοσσαι θέρεος. P. iv. 32. ἀελλοσσῶν ἴσατον σιμαὶ καὶ στίφανοι. Fr. Inc. lxxxix. 1. ἴσταται αἶψα μίγαν. N. i. 6.

ἀελλαία. ἀελλαίᾳ βαλόν. P. xii. 55.

ἄϊνομ. ἀϊνάσσ σκιόεσσαν. Fr. Inc. clxvii. ἀνάαν ἀνορὶ παρανύσσ. P. i. 9. ἄϊνεσσι στόμα. O. xiv. 7. ἀϊνάδων (leg. ἀϊνάων) ἐν τραπεζίταις. N. xi. 19. v. V. L. et Not.

ἀεξίγυιος. ἀεξιγυίοιο ἀέθλου. N. iv. 118.

ἄεξω. ἄεξει σε ἀλκὰ παγκρατίου. N. ii. 24. ἄεξε δ' ὄφρα ἴμοιμι. O. vi. 180. αἰεννᾶ καὶ τέλει ἄεξει (Ζεύς). O. viii. 116. ἀέξουσαι σκαιοτάτοις. Fr. Inc. lxi. 6. vide Αὔξω.

ἀήρ. (Doric. pro ἀήρ.) Ft. Inc. clxxii. ibid. Not.

ἀϊστός. ἀϊστὸν ἀντιφέρουσα πίσυρσι βέλη. P. ii. 91. vide Αἰστός.

ἄκμα. ἴστε κακρέμνου ἄκμας ἐν ἀνδράσιν. I. iv. 25.

Ἀθάνατος. Ἀθανάτα Θέσπ. P. iii. 178. Ἀθάνατον βίον. P. iii. 110. τὸν Διὸς σοφὸν. P. ix. 111. ἄνυμφ. O. vi. 95. φανῆτε σοῦτε ἔρωτι. I. iv. 68. Ἀθανάτου στόματος. P. iv. 16. Ἀθάνατοι. O. i. 106. N. i. 69. Διονύσου χθόνα. O. vii. 102. Διὸς τοι πάσσατο τὸν δύο βροτοῖς ἐν παρὰ ἴστλῃ. P. iii. 147. Ἀθανάτων ἀνδρῶν τι. P. xii. 8. βασιλῆς. N. x. 29. Διανῶν τι καὶ ἀ. Fr. Inc. ii. 2. νίκαις ἀμφεσσίαν τι ἀλίψας. O. i. 99. χωρὶς (procul a diis) O. ix. 62. τιθῆμός τις. O. viii. 33. πρὸς Ἀθανάτων τινίμασιν φίλος. I. iv. 101. ἥθάνος μὰ Διαπόντου. I. vii. 55. Ἀθανάτας ἀνίκοντος δόμοι ἀκλέσσα. Fr. Inc. clxvii. ἐσ' γλυκέα ἔστ πόνων. l. viii. 98. πρόσφιλεσσι φύσιν. N. vi. 9. Πόλιν. I. viii. 130. τιμαῖς ἵμιχθον. I. ii. 42. τιμαῖσι Θεσσαλῶν. Fr. Epinic. ii. 8. p. 11.

Ἀθήμις. Ἀθήμιν δίλον. P. iii. 56. Παλλάν. P. iv. 193.

Ἀθήν. Ἀθήνᾳ ἐκ βιλίων μαστροῦς. P. iv. 288.

Ἀθηναῖος. Ἀθηναῖς Σιδόντος. Ft. Inc. cxii.

Ἀθλον. Ἄθλον τοῦτο πρόσφορον. O. ix. 162. Ἄθλων μνῆμα πάλαισσον. O. iii. 27. ἐκατόμβοια κέρδεα. N. ix. 20. πρὸς τοι, ὦ πάσιν. P. i. 191.

Ἄθλος. οὐτασὶ ἵμοι ἐκατόμβοιαι. O. i. 135.

Ἀθλοφόρος. Ἀθλοφόρος ἀνδρῶσιν. O. vii. 13.

Ἀθρέω. Ἀθρήσαν (consulta. v. Not.) χέρδι βρεμιγγος. P. ii. 129.

Αἰθέος. Ἀθέρων ναοίσαις. P. ii. 65. ἐν ἴπλοις Ἀθρῶν ἵδρυσι. N. i. 78. στίφανοι. I. v. 10. φανερὰ Διὸς Ἀθρὸς πάρος ἴστι. O. xii. 199. Ἀθρίοις ἴρνεσιν. I. i. 37. Ἀθρίαις ἀρίσαις πίνει. P. iv. 231.

Αἴθυμα. Ἀπολλάνιον. P. v. 29.

Αἴθυσα. Ἀθυσσ ἴρνα μεγάλα. N. iii. 78. Ἀθύσιν. I. iv. 67. ubi v.

αἰανὴς. αἰανῆς τιμῆς ἐπέβης. P. i. 161. αἰανὲ λιμὲν. I. i. 70. v. Not. αἰῶν. I. iii. 4. αἰανὶς νίνυσσι. P. iv. 420. [Vox Æschyl. Eumen. 415. 476. 569. 669? 941. Ex Schediis.]

αἰγίδωτος. αἰγιδώτου (al. αἰγίδωτοι et αἰγίδωτου) τέμενος μίσγοντας γονικῇ. Fr. Inc. lxxxiv. v. Not.

αἴγλα. αἴγλα σοδῶν ἀνάπτουσα. O. xiii. 49. διόδοτος. P. viii. 157. αἴγλαι στεφάνοις. P. iii. 131. ἐς Ἀφροτάν. N. i. 54.

αἰγλάεις. αἰγλάεν κόμας χρυσίᾳ Σπάρτᾳ. P. iv. 212. αἰγλάεντα πόρπαν τίθησι. P. x. 19.

Digitized by Google

αἰδέομαι. αἰδέομαι μάγον ἐόντα. N. v. 85. αἰδέσσεαι ἀμφαδὸν ἀλέας κυχεῖν τὸ σφέτερον ἐόν. P. ix. 73. αἰδεσθέντα ἄλλαν. P. iv. 308.

αἰδοῖος. αἰδοῖα ἡμελὲν ἑστοῖς. I. ii. 54. αἰδοῖα χέρα τανυσάζει μορφῇ. O. vi. 127. αἰδοίων ἀνδρὸς φαείνων ἀφίσσειν. P. iv, 51. αἰδοίου δίδυ χέρυ. O. vii. 164, ἀμφὶ τερέτιζεν αἰδοίην. Fr. Inc. xliv. 1.

αἰθυίσσασαι. ἀετόνων χερσὶν αἰθυίσσοντον. O. iii, 76. ἴχνια ἐφαλμὸν συγχωνὸς γήρας αἰδοδοκοῦσιν. P. v, 22. v. Not.

αἶθρα: αἴθρα (al. ἄθικτα, ἄθρεν, v. Not.) Fr. Inc. xliii. 3. ἀνέφ. P. ii. 68.

αἰθριάσαις. αἰθριάσαις ἄθρει ἐν φάει, N. i. 96.

αἰθών. αἰθὼν καίουσιν N, ix. 79. v.V. L. Ἡφαιστοῖος. O. vii. 81. ριθῶ λιλὼς, Ζεῦ. O. xiii. 164. ἱρανάν. P. ix. 80. καλύψαι. N. iv. 260. v. Not, ἄθρα ἀφίλαντα. P. iv. 388.

αἰολ. αἰολ βασιλῆες ἰγκόρυμ. O. ix. 84. λαιῶν. N. vi. 95. Ζεὺς ἀσφαλὶς. N. vi. 6. ἴσαν'. P. ii. 188. ἴχαιν φέρα. N. vii. 148. Ἀθάλαντα. I, iv. 6. πλέος (ἰσαί) O. viii. 14. καλὰ σίδαν πορὶ σαυσ. P. ii. 132. v. V. L. μάρπτας σίνας, O. v. 35. μίνυα. P. i. 123. μυρσινῶν. O. i. 93, ἀρῶν μίνυα. P. ii. 68, πολέμοιθεν. P. ix. 132. σίλυι. P. i. 180. πλάλυσα. P. iv. 456. φάρυα. N. xii. 57. μερόπων πᾶν, I. viii. 27.

αἰνέω. ἀρχὸς αἰνῶν. P. i. 10. παρέσκευ-ρος. P. v. 149. ἀνὴρ ἐν φιτευτῷ. N, iii. 129. βασιλεὺς αἰνῶν. O. xiii. 30. αἰνοῦ ῥάμβον ἴσχυι. I. iv. 20. αἰνὸν μίνυα ἀρχὸν αἰνῶν σθένψιν Διός. I. vi. 73. αἰνεῖ πάλλευαν σέρεν σίνευν. N. v. 39. αἰνῶν (leg. ἰφίκαν. v. V. L.) Διὸς πάρεδρος P. iv. 7.

αἰνός. αἰνὸς δ' ἰφάνας. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. λοι. ἀνὸ πάλαιαν αἰνὸς ψυχᾶς ἰφάνων. O. xiii. 125. μιν' αἰνὸς λαμπτιάνοντα (leg. λαμπτιόντα). Fr. Inc. xcvii. 3. ἐν αἰνὸς φαεννὸν (leg. φαεὸν). O. vii. 182. τίνυαι νὶς αἰνὸς χεῖρας. N. v. 20. πρὸ ὀργὰν αἰνὸς. N. viii. 71. αἰνὸς λαπτάζωσα φλέξ. I. iv. 112.

αἰνός. ὑπὸ αἰνὸς ἀστῆς. P. iv. 65.

αἰνῶ. αἰνάσας φλογός. O. vii. 86. αἰνόμενον νῆφ. O. i. 2. αἰνόμενοι λαῖς. Fr. Dithyramb. ii. 4. αἴνων στρατοῖς. P. iii. 104.

αἴνων. αἰνάσαις. O. xi. 21. αἴνων πατρονίν. O. x. 98. αἴνων ἀλίφ. N. vii. 105. αἴνων βόνι κασσαῖ. P. i. 44.

αἶμα. αἷμα ἐστὶ ταῦτα τάφρας. N. vi. 62. ἰμφόλιον. P. ii. 57. παῖδον ἰστρεγενομένου. P. iv. 48. Ποσειδάωνι ἐπὶ Ταίναρος πυρφαίνει. N, xi. 44. σὺν, Ζεῦ. N. iii. 114. αἵματος χάλαζαν. I. vii. 39. ἐν αἵματι πυρφαίνει. Fr. Hyporch. iii, 1, v. Not.

αἱμασσούσῃ. αἱμασσούσῃσι ἀγλαοῖσι μίμασ-σαν. O. i. 147.

αἱμάσσων. αἱμαξὶ Μόνυσ αἰνὸν μάλαν βαιὸν φόνῳ. I. viii. 9.

αἱμύλιος. αἱμύλιον ῥόθιον ἰφίφωνα. N. viii. 55.

αἰνέω. ἰγὼ σε αἰνέω, Fr. Inc. ii, 6. ἐστί μιν φίνιξ. O. iv, 23. αἰνέω Πυθέα. I. v. 75. αἰνεῖ σκαλαιὸν οἶον. O. ix. 73. αἰνέων ἱρέδρ στρέφοι, N. iv, 151. αἰνεσὰ πίτταν. N. viii. 66. αἰνέων Μαλάγγαν, αἰνέων σε καὶ Ἔκτορα. I. vii, 45. αἰνεῖν σαυσὶ Ζηνῒ καὶ ἰχθρέν. P. ix. 169. ἰστλοῖς. N. iii. 50. v. Not, ἀγαθῷ παφίχυι. I, viii. 152, αἰνέων ὄτε θάνος βοὰς ἄγων. N. vii. 92. αἰνέων ἄνδρα στεφανωσάμενον. O, vii. 29. αἰνέσαι ἤμεν σφενὸν, N. i, 112. v. Not. αἰνεσα σφῆτα. O. x. 120, αἰνεσεν ἄλλον γάμεν. P, iii. 25. αἰνῆσαι μυρσινῆν κεῖνον ἄνδρα, P, i, 85. αἰνέσαι. P. iv. 248. αἰνέσαι σοφὸ ἔσεν. Fr. Inc. xxix, αἰνήσαις αἰῶ. O. ix. 28. αἰνεῖσθαι ἐν ἀστοῖν ἀγαθοῖσι λόγοις, N. xi. 22.

αἴνιγμα. αἴνιγμα σαφέσιαν ἐξ ἀφρίων γνάθαν. Fr. Inc. cxo.

αἶνος. σὺν ἴγαμος. O, vi, 18, ἀμφάσαμος. O, xi, 7. αἶνον ἴξα πάγος, O, ii. 173. μέγαν ἀλλοσθόν ἴσαμι, N, i, 6.

αἰπύς. αἰπὺ φάος Ὄτρυς Ἀθάνα. P, v, 81. ἐν αἰπὺ σφετέρᾳ πώνᾳ. P. i. 29. μέλαν ἔβαν ἀφίφωνα. P, xi. 86.

αἶρ. αἶρας Χαρίτας ἐξαγοντέσας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.

αἴρλαν. φὸν μέλαν (al. αἰέλλαν, v. V. L.) ναῦς. P. iv. 414. v. Not.

Digitized by Google

αἰολοζέφυρος. (epithet. Jovis.) αἰολοζέφυρος Διὸς αἶσα. O. ix. 64.

αἰόλος. αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 48. v. Not.

αἰτιανός αἰτιανᾶς Πυθῶνος. N. ix. 11. αἰτιανοὶ λόγοι. N. v. 59. αἰτιανοὶ σοφίαι. O. ix. 161. αἰτιανᾶν ἐπὶ σταθμᾶν. P. iv. 135.

αἰτός. αἰτὸν θάνατον οὐκ ἐξέφυγεν. O. x. 50. ἐς αἰτὸν σκότον ἵζαλε. Fr. Inc. xlvi.

αἴρεσις. αἵρεσιν παρέθηκαμι. N. x. 155.

αἴρω. αἴρεται (ἀείρεται) χάρις μισθόν. P. i. 147. ἵλιον Ἰωλκὸν μόνος. N. iii. 58. Περγαμίαν. I. vi. 45. Ἴλιν ἅπαν ὑπέρωλον πέρᾳ. O. i. 89. Οἰνομάου βίαν. O. i. 142. μάχᾳσιν ἐξαίρετον. P. ii. 54. Ἴλιε σεμιφάνους ἀριστεύων. P. iii. 133. ἥρωας ἐπωδάμους. N. iv. 48. Ἴλιον Ἀμύκλας. I. vii. 20. ἰλὰν φιάλαν ἀφὸ χειρός. O. vii. 2. νίκαν. O. viii. 87. βίοτον γλυκύν. P. ii. 47. ἰῦχος ἵππους. P. v. 27. χειρὸς χειρὶ παρθένον. P. ix. 216. ἄκρον. P. xi. 84. ἐς ἂν Ἴλῃ ἀμφίστομα. P. i. 194. τὰ μέγιστα ἀέθλων. P. x. 37. ἰλιᾶν ἔντλον. O. ix. 79. v. Not. περὶ μέσον ἅμαρ ἰλιᾶν. P. ix. 199. ἰλιᾶν ἀρετάν. Fr. Hyporch. i. 3. διπλόαν ἀρετάν. N. v. 96. ἵλιον αἰῶνα. N. x. 100. v. Not. πλέος ἄρουσαν ἰλίσθαι. O. ix. 155.

αἴρω. v. ἀράμενος.

αἶσα. εἶας ὑμὲν αἶσας. P. iii. 108. αἶσᾳ Διός. O. ix. 65. ἰλείᾳ. Fr. Thren. ii. 1. αἶσαν πλυτὰν παρίχει Διός. O. vi. 175. ἔξοχον ἵππων Αἰακίδαι. N. vi. 79. ἀγαπλία. I. i. 50. ταύταν μισθώσαν Διόθεν. N. vi. 25. αἰὶ τοιαύταν (sc. ὁδὸν) αὐτοῖς. P. i. 132. v. Not. κατ' αἶσαν. P. iv. 190. συμμιγὲν αἶσαν. P. xi. 81. παρὰ αἶσαν. P. viii. 16. κατὰ αἶσαν. N. iii. 26. αἶσαν χθονός. P. ix. 99. κατ' αἶσαν τυχόντα. P. x. 40.

αἴσιος αἴσιον βρονταὶ ἐπίπλαγξε Ζεύς. P. iv. 40. φθίγμα βροντᾶς. P. iv. 351. αἰσιᾶν ἐρίκιχον ὁδόν. N. ix. 43. v. Not.

αἴσσω. αἴσσει δίνδρεον χλωραῖς λίσσομαι. N. viii. 69.

αἴσσω. δαίμων (al. ἄισσος. v. V. L.) I. vii. 60.

ἄϊστον. ἀΐστωσιν ἅλαν. P. iii. 67.

αἴσχιον. οὐκ αἴσχιον φυᾶς. I. vii. 32.

αἰσχύνω. αἰσχύνει Ξανθὸν εἶδος. P. iv. 470. αἰσχύνων ἐπιχώρια. P. iii. 38. αἰσχυνθῆμεν θυμόν. N. ix. 63.

αἶτος. (dorice pro εἶτος.) P. iv. 138.

αἰτέω. αἰτέω ὄπιν ἄφθονον θεῶν. P. viii. 101. v. V. L. et Schol. σε ἐκάζων. N. ix. 71. σε. P. xii. 1. ἐν αἰνεῖν, πᾶς ἕσσεται τις. I. vi. 76. αἶτει (pro ᾖτει. v. N. V. L.) O. iii. 30. αἴτεον. P. ix. 189. αἰτέων τιμάν τινα. O. vi. 102. αἰνέων διαδάλλειν πάλιν. O. vi. 46. ἐγὼ αἰτέομαι καλέσαι Μοῖσαν. I. viii. 8. αἴτημί σε τοῦτο. Fr. Inc. lviii. 5.

αἴτιος. αἴτιον θεὸν ὑπερθύμων πανεί. P. v. 33.

αἰτία. αἰτία μείων. O. i. 58. αἰτίαν μελίφρονα ἰνίζαλεν βοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 16.

αἰχμά. αἰχμὰ Κάστορος. I. v. 42. αἰχμᾶς δαμασιμβρότου. O. ix. 119. αἴνερον. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. πλέος ἀνθησεν. P. i. 128. σὺν αἰχμᾷ Ἀργείᾳ. O. vii. 35. ἴγχιος ζωπόνου. N. vi. 90. λόγχας χαλκέας. N. x. 113. παρμένοντας. P. viii. 58. αἰχμᾷ (leg. ἀκμᾷ) συμπαιτὶν βροτός. I. iv. 86. αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος ᾠείψει. N. x. 23. ὑπέρβαλλον ταμών. N. iii. 57. αἰχμαὶ νίκαν ἀνδρῶν. Fr. Inc. xxi. 3. αἰχμαῖς ἀκονιζόντες. I. i. 33. αἰχμαῖσι δαΐφρονος. P. iv. 139. σὺν λίαις ἀνδὶ Ἄρεος. O. xiii. 33.

αἰχμητάς. αἰχμητὰν θυμόν. N. ix. 87. πειρανὸν σθενέων βιοτᾶς. P. i. 8. καὶ ἀμέτερον στρατόν. O. xi. 19. αἰχμητᾶν Ἰάσονος. P. iv. 21. αἰχμητᾶσι ἀνδράσι. O. vi. 147. αἰχμητὰς ἥρωας φυτευθέντας. N. v. 13.

αἶψα. ἵλαθι ἔργαν ποσίν. N. iii. 140. ἄρσε. P. iv. 237.

ἄϊτα. Ὀρθῶν ἄϊτ (sc. Ἀθάνα.) P. xii. 17. ἄϊον μελιτοφυτῶν Μοισᾶν. P. iii. 161. ἀΐοντα βοᾶν Πιερίδων ἀνάζοντας. P. i. 27. ἄϊτι. i. 6, 36.

αἰών. (v. Not. P. vii. 1.) αἰὼν ἀμίερα. N. ix. 106. ἀσφαλὴς οὖν ἰγένετο. P. iii. 153. δόλιος πρίμασι ἐπ' ἀνδράσι. I. viii. 28. ἄλλ' ἄλλοτι ἐξαλλαξιν. I. iii.

Digitized by Google

31. ἰμείρεσθαι δ' ἐκείνων. Fr. Hyperch. iii. b. εὐθύνομαι. N. ii. 12. v. V. L. μακρὸν ἱλαῇ νίσσομαι ἀρούρᾳ. N. iii. 130. μείλιχος. P. viii. 139. μίμνομεν. O. ii. 19. πίνομεν ἰφθίμους. O. ix. 90. σεμνὰς φίσσονται ἀνδρί. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. αἰῶνες ἰσοδίκῳ νίσομαι λαχόντα. Fr. Inc. cl. αἰῶνες (medallæ. v. Not.) ἴδωλον λείσσειν ζῶν. Fr. Thren. ii. 5. p. 19. πλοντᾶς βαθμίδων. P. v. 7. αἰῶνα ἅδωμεν νίσσοντα. O. ii. 120. ἀοίδιμον πίσσονα. P. iv. 331. μίμνομεν. I. vii. 59. ἴδλιτο. N. x. 110. v. Not.

ἀϊών, littus. ἀΐσσουσ' Ὀγχηστιάσι. I. i. 46.

αἰαγίδι. αἰαγεῖ ὀγκὼν πόντου. P. i. 17.

ἀϊδᾶ P. iv. 277.

ἀκαμαντολόγχας. I. vii. 13.

ἀκαμαντοπάχας. ἀκαμαντοπάχυς σειῆς υἱὸς Ζηνός. P. iv. 304.

ἀκαμαντόπους. ἀκαμαντόποδος ἀστέος. O. v. 6. βροντᾶς. O. iv. 2. ἀκαμαντοπόδων ἵππων. O. iii. 5.

ἀκάμας. ἀκάμαντος πόνου. N. vi. 67. ἀκάμαντας ἵππους. O. i. 141.

ἄκαμπτος. ἄκαμπτος ψυχά. I. iv. 89.

ἄκαυτος. ἐπὶ ἰλιάδος ἴν' ἀκάνθῃ. N. v. 5. ὡς ἄκαυτον ἰδναίαν. P. xi. 62.

ἀκεραιόμαχος. ἀκεραιόμαχον Φαῖδον. I. i. 8.

ἀκήρατος. ἀκήρατον δίκας παρέχων. O. i. 33.

ἀκίνητος. ἀκινήτου δίκας παρέχων. P. ix. 180.

ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνα λίλογχεν θαμινὰ ναυαγέων. O. i. 84.

ἀκηρατόμας. ἀκηρατόμᾳ Φοίβῳ. P. iii. 26.

ἄκιστα. ἀκίστων νόσων βαρειῶν. P. v. 86.

ἀκήρατος. ἀκηράτου ἀνίας. P. v. 43.

ἀκλινδήτους. ἀκλινδήτου αἰῶνα. P. iv. 330. ἴσος. P. ii. 121. ἀκλινδήτου ἀρετᾶ. O. vi. 14.

ἀκλινεῖς. ἀκλινῆ νίσεις χθονὸς ἐρείδας. Fr. Prosod. i. 5. in Del. p. 26. ἀκινήτου βάθου. O. ix. 50. ἀκλινεῖ ἥρως. P. iv. 101.

ἀκλάδωτος. ἀκλάδωτον θάλ. O. vii. 105.

ἀκλειᾶς. τιμὰ πολῶν. O. xii. 22. ἴδε. Fr. Epinic. v. p. 5.

ἀκμᾷ. ἀκμᾷ ἥβας. P. iv. 114. φασγάνου. P. ix. 141. (αἰχμᾷ. V. L.) σωμοτοσῶν βαφᾶ. I. iv. 86. ἀκμὰν ἰγχείων τραχείαν λαιᾶν. P. i. 20. ζίσσων βαιτᾶς. O. i. 78. βίοτον ἀκοτέσσων. N. iv. 104. πολῶν (καλλιγύων) ἀντροσαῖσι. I. viii. 83. ἀκμαὶ ἰσχύος θρασύτατοι. O. i. 156.

ἄκμων. ἄκμοσι πρὸς ἀψινθεῖ χάλκεον γλῶσσαν. P. i. 167. Fr. Inc. lxx.

ἀκναμπτος. ἀκνάμπτοις χείρεσσιν ἅ βουλαῖς. P. iv. 128.

ἀκοά. ἀκοὰ ἀοιδῶν θαμὰ βαρύτα. P. i. 162. σοφᾶς. P. ix. 135. ἀκοὰν ἀλιᾶν ἱερᾶς φιλίας. P. i. 174.

ἀκοίτας. Fr. Inc. lxxiii. 2. ἀκοίταν ξυνᾶνα (consortem tori). N. v. 51. v. Not.

ἄκοιτις. ἄκοιτιν Θαλαρὸν Ἥβαν. N. i. 110. πανύτιν. N. v. 66. Δὸς ἱκεσίᾳ. P. ii. 62.

ἀκόνα. ἀκόναν χαλκοδάμαν Ναξίαν. I. vi. 108. δίξαν ἴχω ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς. O. vi. 141.

ἄκος. ἄκος ὀργαῖν παλλίνοον φλογῶν. N. iii. 28. v. V. L.

ἀκοντίζω. μακρὰ διώκουσαι ἀκοντίσαιμι. I. ii. 52. ἀκοντίζων ἄγχιστα σκοπιᾶ Μοισᾶν. N. ix. 131. ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς. I. i. 33.

ἄκορος. εἰρεσίᾳ ἄκορος ὑπερχόμενον. P. iv. 360.

ἀκούω. ἀκούει βάσις. P. i. 4. ἀκούσαιν πάσεραν πρέσβειραν ἀοιδαῖς ἁρμόσαι. N. iv. 126. ἀκούσει χθονὸς φρενί. P. v. 135. εἴ τις ἀκούῃ ἰσλὸν λόγον. I. v. 17. ἄκουσας Θήβαν ἀρᾶν. I. vi. 63. ἄκουσεν Δαναὸν, εἶον γάμον εἴρει. P. ix. 196. Ἔνυος Ἀΐσσοντος. N. ii. 22. Θεσφάτων. I. viii. 67. ἄκουσον. N. vii. 2. ἀκούσασι. P. vi. 1. ἀκούσαις Ἀγγελίας Ἰφίου. O. viii. 107. ἀκούσαις ὀπυιεσίαισιν. P. iv. 240. οὔτε ἀκούσαι οὔτε ἰδεῖν. O. vi. 87. ἀκοῦσαι Θαῦμα παρόντων. P. i. 51. τῷ. N. i. 47. μουσικὰν ἐρᾶν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. vi. p. 51. ἀκούειν φανὲν ἄγγελον ψευδίων. O. vi. 113. τῷ. P. i. 192. ἀκούων ψαλμὸν ὑψηλᾶς σαμινδός. Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron.

ἀκραιφνὲς. ἀκραίφνεσι οὐκ ἰφθίμοις ἴπποισι. O. i. 138. ἱλαίσι μεσαμέναν θαμείαν. P. iii. 40. ἀκραιφνὲς γαμείται. O. ii. 156.

ἀκρίθινα. ἀκρίθινα πολίταισι ἴδον. O. x.

Digitized by Google

69. Θ. Il. 7. v. Not. ἀκροθινίων ἀντίατ' ἀπάρχων. N. vii. 60.

ἀκρόκολον. ἐν ἀκροκόλῳ τοῦ ξύλου ἔλυσε. O. vii. 90.

ἄκρος. ἄκρον ἄκοντος σοφίας. I. vii. 23. εἴ τις ἄκρον ἱλάν. P. xi. 84. τανδεξίας ἔσσαν ἐν ἰσχυΐᾳ. N. i. 14. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. vi. 39. σὺλας ἄκρον ἵμασιν. P. ix. 210. I. iv. 54. κατ' ἄκραν κορυφάν. O. vii. 67. ἄκραις ἀρεταῖς. O. xiii. 19. ἄκραν (ἀκρᾶν) βαθμίδων αἰῶνος. P. v. 7. ἄκρᾳ εἰν ἰσυΐᾳ. P. xi. 18. ἀκροτάτῳ βωμῷ. O. vi. 118. ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 310. ἄκραν πρὸς ἀλλοδαπάν. N. iii. 47.

ἀκρόσοφος. ἀκρόσοφα καὶ αἰχματὰν συρανόν. O. xi. 19.

ἀκρωτήριον. σιωνὸν ἀκρωτήριον Ἀλίδος. O. ix. 12.

ἀκτή. ἀκταῖς ἀπὸ λαγυαίας. O. vii. 60. ἀκτὰν παρὰ ἰόδροσον. P. i. 153. ἀβατίων Ἀχέροντος. P. xi. 34. πρὸς ἀκτὰν ψιθυρᾷ νίσσει. Fr. Inc. lxi. 4. πρὸς ἀκτὰν Ναίλου. I. ii. 62. ἀκταῖς ἐνθερόου. P. iv. 64. ἀμφὶ βαθυρέμνοις. N. ix. 96.

ἀκτίς et Ἀκτίν. ἀκτὶς ἁλίου πυλύσσοπος. In def. Solis 1. καλῶν ἰερημάτων. I. iv. 71. ἀκτῖνα ἀγώνων πολυφάτων. P. iv. 71. ἀκτῖνες λαμπρεαὶ ἥλθον. P. iv. 388. ἀκτίνων ἐξιᾶν πυκνάς. O. vii. 129. ἀκτῖσι βαθυγαίους ἀζέλου σῖρας. O. vi. 92. ἀκτῖνας ὅλβου λέξασα ἄμας. P. iv. 454. μαρμαρυζούσας ἔσσαν Θεσσάλοις. Fr. Scol. ii. 5.

ἀκύμων. ἀκύμονος πόντου πιλάγει. Fr. Inc. xlix. 2.

ἀκύς. ἀκὺς κασνὸς χίων. Fr. Inc. cxxxiii. corr. v. Not.

ἄκων. ἀκόντων (ἀκοντων) ἵλαος συμπάν. O. x. 85. ἄκοντα θεῶν. N. x. 130. ἄκοντα χαλκοστόμων. N. vii. 105. βραχυσίδαρον πάλλων. N. iii. 79. βαλεῖν χαλκοπάτερον ἔξω ἀγῶνος. P. i. 84. ἀνάντων ὀδὸν ῥόμβον ἐόντα. O. xiii. 183. ἀνάντεσσι νιφὰν δάσασθαι. P. iv. 262. χαλκάκων. P. ix. 137.

ἀλάθεια. ἀλάθειαι, ὄνασσα μεγάλας ἀρετᾶς. Fr. Inc. xxiii. Θέογνις Διός. O. x. 6. ἀσεμνᾶς. N. v. 31. ἀλαθείας δίκαιοσύνα. O. viii. 3, ὁδόν. P. iii. 184. ἄγχιστα βαλών. I. ii. 16. ἐν ἀληθείᾳ πεπόλησαι. O. vii. 196. ἀλάθειαν ἐνέντυπον ἐξαλίγκιον. O. x. 66. ἐπὶ αἴθμαν. N. vii. 36.

ἀληθής. ἀληθὴς ἔρανος. O. xiii. 140. ἀληθεῖ νόῳ. O. ii. 167. ὄντως τὸν ἀληθῆ λόγον. O. i. 45. ἀληθέα μαντεῖον Ὄλυμπον. P. xi. 11. ἀληθέων λόγων. O. vi. 151. v. Not.

ἀληθινός. φόγγος ἀληθινός. O. ii. 102.

ἀλαλά. ἀλαλὰ πολέμου Διογένης, πρεσίμους ἰαχίων. Fr. Inc. xxxvi. ἐξ ἀλαλᾶς ναρτηρᾶς. I. vii. 15. ἀλαλὰν ἀρίζηνον. N. iii. 104. ἀλαλαὶ μανίαι τε ἰερομήνιον. (al. ἀλαλαῖς μανίαις τε. v. Not. μανίᾳ τε ἀλαλῇ τε. Add.) Fr. Inc. xxxvi.

ἀλαλάζω. ἀλάλαξεν βαθὺ ὑπερφάτοις. O. vii. 68.

ἀλαλατός. ἀλαλατὸς Τυρσανῶν. P. i. 139.

ἀλάλησε. ἀλάλησε. N. iv. 89. τὸν πόντιον Τανομηδὸν ἄρα. O. x. 124.

ἀλάομαι. ἀλᾶται εὐφροσύναις. O. i. 94. ἀλᾶται Σκυθέων ἐν νομάδεσσι Σαύραις. Fr. Epinic. v. 2.

ἄλγος. ἄλγος ἐφαπάς. Fr. Inc. xxxix. ἐν ἄλγεσιν πυνθάνει. Fr. Thren. iii. 2.

ἄλδω. Διὸς ἔλευ ἄλσει. D. P. ad O. iii. 30. vide Ἄλσος.

ἀλίγκιος. ἀλίγκιοναι ἐν πυθέᾳ Πηλεὺς καὶ Κάδμος. O. ii. 142. ἀλίγκια γαπὸν Λαομέδοντι. O. xi. 15.

ἀλίκτυπος. ἰνδομάχας. O. xii. 30. v. Not.

ἀλκιμόβροτος. ὑπ' ἀλκιμόβροτον λόγχαν. N. viii. 51. ἀλκιμοβρότου πομπαῖς. P. v. 122.

ἀλίξω. ἰδάλοναι ἀλιξᾶν ὕδρα. O. xiii. 12.

ἀλοᾶς. Fr. Inc. cxiv. v. Not.

ἀλίπλοος. ἀλίπλοον πίσσαν. O. vi. 110.

ἁλιρρεής. ἁλιρρεῖαι Ἰσθμοῦ διαύλα. I. i. 10. χώραν. O. viii. 34. ἁλιρρεὲς ἔχ-θος ὑπὲρ Κάπρου. P. i. 34.

ἁλίσιος. ἁλίσιος χόλος. P. iii. 21.

ἅλμη. ἁλμίας πρίστου νότου. P. v. 146. μέρος γηραιὸν ἁμφαλιᾶ. P. iv. 280. χρόνου. O. ix. 41. σὺν ἁλμίᾳ. Fr. Scol. ii. 4. conf. Not. ἐν ἁλμίᾳ δονεῖ μαιόμενος. P. xi. 78. Κλεάνδρῳ κάπρου πῶμον ἀγυιᾶτιν. I. viii. 1. πορόντι. N. ix. 101. ἁλμίᾳ ἰώνθια ἀνθίσαντος. I. vii. 48. βάλανο ἐν πόντῳ. P. i. 145.

Digitized by Google

Ἁλέξ. ἅλιπες ψαφθίνα. P. iii. 30. ἅλλαιον ἄλλα. N. iv. 147. ἀλίπον τις στέφανον πλεκτόν L. viii. 144. ἅλιξ σὺν ἄλλαις. P. iv. 333. ἅπαντα ἐν ἅλιξι. P. x. 90. ἁλίπεσι συμπότοις. O. i. 99. ἅλιπας ἐλθόντας πρότοι. N. v. 83.

ἅλιος. ἁλίου γίγαντος. P. ix. 167. ἁλίπας μετὰ κύμας Νηρέως. O. ii. 53. πεζόμενος. O. ix. 111. ἁλίου διλρῖνος ὑπόκρισιν. Fr. Inc. xlix. 1. ἅλιον σὰν διαπρεπίοις ναΐδεσσι. Fr. Inc. lxxxix. 3.

ἅλιος. vid. Ἅιλιος et Ind. Nom. Propr.

ἁλίπλαγκτος. ἁλιπλάγκτου γᾶς. P. iv. 24.

ἁλίπας. ἁλίπτεται Πίεγαμος ἀμφ' ἱγκασίας. O. viii. 56.

ἁλιπόξενος. ἁλιπόξενον ψευδίων ἐπιπάν. O. x. 7.

ἁλιπρές. ἁλιπρὰ ἐν Διὸς ἀρχῇ δικάζει στε. O. ii. 107. ἁλιπρεῖς μεμφὰν ἐπιστείφων. N. viii. 67.

ἁλμά. ἁλμὰ πανημερίοιον τελάθυμος. N. ii. 23. πρίνεται ἀνδρῶν διὰ δαίμονας. I. v. 13. ἁλμᾶς ἀντιφάνου γεύσας. P. ix. 61. ἁλμᾷ χιρὸς ἰδὸν κραντίστα παῖδα. O. x. 122. χειῶν χθόνα ταφέσσοντες. O. ii. 114. πατριφόντων βίλος. O. i. 180. ἐν ἁλμᾷ ἰδέχεσαν. O. xiii. 78. ἅλμαν αἴθεσθένης ἀνίρες. P. iv. 308. Ἀμαζόνων. N. iii. 65. ἁμαχανᾶν. N. vii. 142. ἱρῶντα. O. ix. 165. φοίνιον Αἰάντος. I. iv. 58. φρενῶν ἔπαυσιν φόβος. N. iii. 68. μεγάλαι ἅλμαὶ πολὺν στόνον ἔχουσι. N. vii. 18.

ἁλπάης. ἁλπᾶντες ἐκγόνοις Ἡρακλίος. P. v. 95. Δαναοῖς. O. ix. 110.

ἅλπαρ. ἅλπαρ χαιράδος σίνομαι. P. x. 81.

ἅλπιμος. υἱὸς Διός. O. x. 82. ἁλπίμου ἤτορ. N. viii. 41. ἁλπίμους ἀνδρας. N. v. 28.

ἁλπτὰρ. ἁλπτᾶρα τούτων πανσεδασᾶν. P. iii. 13.

ἁλλά. enimvero. O. ii. 173. et sæpe in transitu ad aliud quid. O. i. 26. vi. 37. vii. 159. viii. 12. ix. 8. xiii. 163. v. V. L. ἀλλὰ γάρ. O. i. 87. vi. 89. P. iv. 56. N. vii. 44. I. vii. 23. Fr. Scol. i. 12. ii. 15. ἁλλὰ in progressu orationis, pergendo ad aliud. P. iii. 68. 96. iv. 234. 398. N. ix. 48. xi. 10. et al. ἁλλά γε. P. xi. 34. ἁλλ' ἄγε. N. x. 153. ἁλλὰ post digressionem. O. iv. 10. ἁλλ' ἴθυσ. P. i. 164. N. x. 89. ἁλλ' ἰσθί. P. ii. 165.

ἁλλάσσω. ἁλλασσόμενοι γενεαῖς ἀνδρῶν. N. xi. 49.

ἁλλαλοφονία. O. ii. 75.

ἁλλαλοφόνος. ἁλλαλοφόνους ἐντέλλοντο λόγχας. Fr. Inc. lii. (sic leg.)

ἅλλαλος. ἁλλάλοις ἀμειξόμενοι. P. iv. 165. κοινὸν γάμον ἐν ἁλλάλοις μίξαι. P. iv. 397.

ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὰν πρὸς ἀκτέραν. N. iii. 46. ἀλλοδαπῶν ἐκ ἀντίρροπον βάρος. N. i. 33. ἀλλοδαπᾶν γενεαῖν ἐν λίχεσιν. P. iv. 88. ἀλλοδαπαῖς ἀρούραις. P. iv. 452.

ἄλλος. ἅλλος ἀνήρ. N. iv. 65. ἀνὴρ ἐνίκησον ἅλλως ἄρτον. P. ii. 25. μισθὸς γλυκὺς ὑφ' ἕτερα. I. i. 65. ἅλλα ἄστεα. O. i. 8. βίλος. I. viii. 72. ἅλλῳ χρόνῳ. O. ii. 69. μόνιμα ἅλλων. O. i. 167. ἅλλοτε δ' ἅλλου ἐπιστάτου χάρις. O. vii. 19. ἅπαν λόγον. P. x. 83. ἅλλου ἅλλοιον ἀχίαν ἔξοχα. P. iii. 90. μῶμος ἐξ ἄλλων κρίματα φθονεόντων ταῖς. O. vi. 125. παραίτερον ἅλλων. O. viii. 82. ἅλλων γαῖαν. P. iv. 210. ἐπὶ ἅλλοις ἅλλοι μιχάλαι. O. i. 180. ὅσα χάρματα ἅλλοις ἔθηκε. O. ii. 179. ἅλλῃ σὺν ἅλλοις. P. iv. 333. μάχθαν ἅλλοις δώσουσιν. P. iv. 477. ἅλλως ἅλλως ἅλλα. N. iv. 147. ἅλλοις ἐμφύτευσεν. I. i. 98. ἐν ἔστρους. I. iv. 41. N. vii. 81. ἅλλως σπουδᾷ ἐφάψασθαι. N. ix. 115. ἅλλαι ἐπ' ἅλλᾳ νίσσι. O. vii. 150. καὶ ἄλλοτε ἅλλαι. O. ii. 62. ἅλλαι δύο χάρματι. O. ix. 128. 158. πτῖναι ἐξ ἅλλαν. O. vi. 42. ἅλλο πρᾶγος ἀνῇρ ἅλλου. N. iii. 10. ἅλλα ἐπ' ἅλλοι ἴζαν. O. viii. 16. ἅλλα ἅλλοτι. P. ii. 157. N. iii. 72. I. iii. 30. ἅλλα δὲ, præcedente νὰ μέν. O. ii. 134. 132. vide etiam O. viii. 175. P. iii. 125. 186. viii. 109. xi. 65. I. iv. 9. vi. 167.

ἀλλοῖος. λόγως ἅλλοι ἀλλοίων ἀχίαν. P. iii. 90. ἀλλοῖος οὗρος ἄλλοτε ἀλαίνει ἀνθρώπους. I. iv. 8. ἀλλοῖαι ἀκμαί. O. vii. 175. πνοαὶ ἀνέμων. P. iii. 187.

ἀλλόγλωσσος ἀλλόγλωσσος χάρμα. P. i. 114. κῶδος. N. i. 82. πομπάν. O. x. 107. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i.

Digitized by Google

2. ἀλλοτρίων ἴχνεσι. N. iii. 51. ἀλλοτρίοις μὴ πρόφαινε. Fr. Inc. cxii. ἐν' ἰσχοῖς. P. i. 163. ἀλλοτρίοις χερσί. I. i. 19. γλώσσαις. P. xi. 43.

ἄλμα. δι' ἅλματος. N. vi. 109. ὑπὲρ ἴχνος ἅλματος. P. ii. 147. ἅλματι ἰσαλφῷ. P. iv. 69.

ἅλμα, τό. N. iv. 59. ἅλματ' ὑποσπάσαι μακρά. N. v. 36.

ἁλμυρός. ἁλμυρεῖς ἐν βίνθοισι. O. vii. 105.

[ἅλος. P. iv. 125. *Ex Schedis.*]

ἅλοχος. ἄλοχος Ἥβα. N. x. 32. ἴχει σεμνὸν μίγισσον. O. ix. 94. ἐξ ἀλόχου ναΐδος. O. x. 102. ἀλόχῳ ἀλλοτρίᾳ Θωρηχθείς. Fr. Dithyramb. i. 1. ἄλοχον δεχαίαν Διός. Fr. Inc. c. 5. εὐειδία ἰὼν ἵμαιον Ὑάλων. I. viii. 62. μετ' ἄλθιν γονεῖς. I. vii. 10. ἀλόχοις νίαις ἴχθισι τὸν ἀμετλάμων. P. xi. 41.

ἅλμη. ἅνδρα ἁλμήνα. P. iii. 180.

ἁλσός. ἅλσισσον σὺν ἅλσει ἰοπλοκίᾳ. I. v. 16.

ἅλς. ἁλὸς ἀμειρήνας. I. i. 53. βεθυπερίμους νωλεμὲς θίνας. I. iv. 97. Ἰονίας ὑπὲρ εἰαίων. N. vii. 95. πλειόθεν βαθεῖαν ἀνοίγων. P. v. 118. μυχοὺς. P. vi. 12. ὑπὲρ νωλεμὲς πίσσεται. P. ii. 126. ἐξ ὀργᾶς. O. vii. 127. ἅλα ἀζάντων πυρὸν ὀπίσω ἐθείρει ἐμπορίᾳ. N. iii. 36.

ἅλσος. (v. Not. ad Fr. Inc. xv.) ἐν ἱερὸν Αἰακιδᾶν. O. xiii. 156. ἐβδόμῳ Πίσας. O. viii. 12. ζάθεον. O. x. 53. πλουτὸν Δάματρος. I. i. 80. ἐς σὸν δεῦτ. Fr. Scol. i. 2. ἀγυιὰ. O. v. 23. ὑψίγωνον. O. v. 31. σὺν ἐμοὶ ἐν ἀκροτόλᾳ. O. vii. 88. Ὀλυμπίᾳ Διός. I. ii. 41. ἅλσει Διὸς νωλεμὲς ἐνθάδε. N. ii. 8. Διὸς νασιάδᾳ. O. iii. 30. v. V. L. ἅλσει ἴδρει πυκαζομένᾳ. N. vii. 65. ἅλσεα μιζόεντα Θεῶν ἀνίσει. P. v. 119. ἁλσίων ἀρεταΐδας. Fr. Inc. xv. 3. v. Not. ἅλσει. V. L. O. iii. 30.

ἅλυσις. ἁλύσῳ σὺν λῷ ζυζέσθαι. P. iv. 383.

ἁλύσκω. οὗ μιν ἅλυξεν Τυφώς. P. viii. 21.

ἅλωσις. O. x. 49.

ἁλώσκω. ἁλώσκῃ πίθων. O. xi. 21. ἀναστενάμενοι πίτνον βέμβικα ἴσχυι. I. iv. 79. ἁλωτίνων θρασσῶν. Fr. Inc. lxxxv. 2. ἵππιοι ἀργᾶς. P. ii. 141.

ἅμα. O. vi. 222. P. xii. 43. ἅμ' Ἀτρεΐδαις. O. ix. 107. Ἴστμιος. N. ix. 60. πετάσσας. N. ix. 109. σεσιδάλῳ. O. xiii. 41. πρώτιστος. O. viii. 60. στεφάνοις. N. ix. 125. φέρμιγγι. O. vii. 21.

ἁμᾶ. O. iii. 38. Fr. Inc. xliv. 2. v. Not. P. iii. 66. N. x. 134. N. v. 20. ἁμᾶ παῖ. N. vii. 115.

ἁμαιμάκετος. ἁμαιμακέτου τριόδοντος. I. viii. 74. ἁμαιμακέτῳ μένει θάνατον. P. iii. 57. ἁμαιμάκετον πυκνὸν στερῶν. P. iv. 370. μετὰ κότον. P. i. 28.

ἁμαξιτός. ἁμαξιτὸν ὁδόν. N. vi. 92. κατ' ἁμαξιτὸν νεῖσθαι. P. iv. 439.

ἁμαξοφόρητος. ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πίτναται. Fr. Epinic. v. 3. v. Not.

ἅμαρ. ἅμαρ διόπτριον. I. iv. 114. γίνεται τέρμα μιᾶλων. I. iv. 115. πείθω λαίτασιν. P. ix. 121. μίσον ἰλαΐᾳ. P. ix. 198. μοιρίδιον δίξασθ' ἀνεπίνας ἅλεσ. P. iv. 455. ἅμασα ἰόφρονα P. iv. 548.

ἁμαρτάνω. ἁμαρτάντι ἀνίᾳ. O. i. 104. ἅμαρτι ἀνοσιλίων Σπάρτᾳ. N. vii. 54.

ἁμαυρόω. μαλὶ ἁμαυροῦ τέρψιν. Fr. p. 7. iii. 3. ἁμαύρωσιν γόνος, Φέρενε. P. xii. 24. ἁμαυρῶσαι χρὴ ἰχθύν. I. iv. 82.

ἁμαχανία. ἀπὸ ἁμαχανίας ἄγων ἐς φάος. O. v. 32. ἐν ἁμαχανίᾳ πεπτώκασιν. P. ii. 99. ἁμαχανίαν σιγαλὸν φυγών. P. ix. 163. ἁμαχανιῶν δυσλύτων ἀλκάν. N. vii. 143.

ἁμάχανος. ἁμάχανον νοῦσον ἰώμεν. O. vii. 46. ἁμάχανον ἰσχὺν πονταίνων ἴδμασι. Carm. in def. Solis 5. καλύψαι γλώσσαις ἀλλοτρίαις. P. xi. 42. ἁμαχάνων παμάτων. P. ii. 37.

ἅμαχος. ἅμαχον πανδὸν ἀμφοτέρων. P. ii. 139. πίτνα Τροίας, Ἕκτορ. O. ii. 146. ἦθος πρόψαι. O. xiii. 16. ἁμάχοις χεῖρας. I. vi. 60.

ἅμβασις. v. ἀναβαίνω.

ἀμβατός. ἀμβατὸς αἰνοῖς χάλκασι οἰκονόμος. P. x. 42.

ἀμβλύνω. ἀπὸ πόρος ἀμβλύνει ἀπάλᾳ. P. i. 160.

ἀμβολά. ἀγκυροχόρων φρεσμίων ἀμβολάς. P. i. 7.

ἀμβολάδαν. (Adverb.) N. x. 62.

ἀμβροσία. ἀμβροσίαν ἀθανάτων αἰδίψαις

Digitized by Google

δῶσιν συμπόσιαις. O. i. 100. ἐν χιλιάσι. P. ix. 110.

ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιον ὕδωρ ἀπὸ καλλιρρόου Τιλφώσσας. Fr. Inc. lvi. 1. ἀμβροσίων ἰσθμίων ἀγῶν. P. iv. 532. ἀμβροσιῶν φιλοστέφανον. N. viii. 2.

ἄμβροτος. ἐπ' ἄμβροτον χίρνον. Fr. Dithyramb. iii. 20. p. 68. ἄμβροτον θεόν. N. x. 12. ἄμβροτοι θεῶν πρασιάδες. I. viii. 65.

ἀμείβω. ἄμειψε λόφον Κρισαῖον. P. v. 50. ἀμείψαντες ἴσθμιον ἀνὰ δελφῖνον. P. iv. 30. ἀμείβεται νόον ἑρπετὸν μιλτοσᾶν. P. vi. 54. ἀμειβόμενον φθόνον τὰ παρὰ δίκαν. P. vii. 19. ἀμειβόμενοι γέρεσσιν. P. iv. 165. βάϊς ἀρέσσεται χθόνα ἐπαλαῖς. P. iv. 403. ἀμειβόμενοι ἔρευναι θνατὸν βίον. N. vi. 17. ἄμμι ἀμειβομένοις. I. i. 77. ἀμείφθη ἐπὶ λόγοις ἀγανοῖς. P. iv. 180. ἀμείβετο (ἀπαμείβετο. V. L.) τόνδε μῦθον τόν. P. ix. 67. ἐν ἀμείβοντι. N. xi. 53.

ἀμείλιχος. στρατός. P. vi. 11. ἀμείλιχον νόσον. P. viii. 10.

ἀμείρω. ἀμείρειν τιμᾶς βίου. P. vi. 27.

ἄμειλξις. ἐς ἄμειλξιν γάλακτος αἶγας Σατυρίσκοις. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.

ἄμεινον pro ἤμεινον, ab ἦμαι, insideo. O. x. 41.

ἀμεμφής. ἀμεμφεῖ ἐπὶ μιλτοσᾶν. O. vi. 78.

ἀμέρα. ἀμέρα σοφαρά. O. xiii. 54. ἀμέρας σίλας παθαρὸν καλύψαι σκότου. Fr. Inc. xcviii. 4. ἐν ἀμέρᾳ. O. i. 9. μιᾷ. I. iv. 25. ἔστιγον ἐν ἀμέρᾳ πλειστόμνιον. Carm. in def. Solis 3. ἀμέραν ἀσύχιμον παῖδα ἁλίου. O. ii. 58. ἀνὰ μίαν. O. ii. 127. N. x. 104. ἀμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφόσαντο. O. i. 53. ἅλιον ἔχοντες. O. ii. 110. ἀμέραισι. P. i. 44. ἀθρόαις αἴνοις. P. iv. 231. ἐν ἀνείραις. P. x. 26. τὰ δὲ ἄλλαις. N. ix. 101. πολυδρομίναις. I. iii. 30. πολυφθόρος. N. viii. 53. ἀμέρας δώδεκα. P. iv. 45.

ἀμέρδω. ἄμερσέ σε πάντας. O. xii. 24.

ἄμερος. ἄμερον οἶκον ἀστοῖς. O. xiii. 2. κατ' οἶκον. P. i. 137. Ἀσκλαπιὸν. P. iii. 12. ἀμέροις χερσὶ βαστάζοις. N. viii. 4. v. Not. V. L. ἀμέρα αἰὼν τελέσθη. N. ix. 106.

ἀμερσίπους. ἀμερσίπαις σαρθμὸν ταυτίλλουσι. I. iv. 98.

ἀμέτερος. ἀμετέρα μᾶτερ Μοῖσα. N. iii. 2. ἀμετέρας γλώσσας. P. iii. 2. ἀμέτερον. P. iii. 114. ἀμετέρων τοκέων. P. iv. 295.

ἀμέτερος. ἀμετερίνας ἁλός. I. i. 53.

ἀμετρόκαρπος. ἀμετροκάρπου τρίοδον ἱδρύσῃ. P. xi. 59.

ἀμέω. ἀμεῶσαθαι ἀνείους. P. i. 86. v. V. L.

ἀμέω. vid. Ἀμεύω. V. L. ad P. i. 86.

ἀμέλγοντες. ἀμέλγοντα φάος. Fr. Inc. xcviii. 2.

ἄμιλλα. ἀμίλλαις ἀνδρῶν ἰσχύος. N. ix. 27. στρατηλατήρεις. O. v. 14 ἀμίλλαισι τιταῖς. I. vii. 70. ἀνυδρίνατος. I. v. 7.

ἀμιλλάομαι. ἔστις ἀμιλλᾶται περὶ ἰσχέων εἴδλαν. N. x. 58.

ἀμμείνας. pro ἀπαμείνας. P. vi. 30.

ἀμμεύσει. vid. ἀπαμεύω.

ἄμμις (ἡμῖν). P. iv. 256. ἄμμι. P. iv. 276. I. i. 76. vii. 69. P. iv. 297. ἄμμε. N. vi. 12. O. ix. 160.

ἄμμορος. καλῶν. O. i. 134.

ἀμνάμονες. ἀμνάμονες βροτοί. I. vii. 24.

ἀμοιβά. ἀμοιβὰν γλυκυτάτων μόχθων. N. v. 88. ἀμοιβαῖς ἀγωνίαις τίνεσθαι ἰσαγγίνεαν. P. ii. 44.

ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαῖα δῶτα πορόξυνον. O. i. 63.

ἄμοιρος. οὐκ ἄμοιρος συναγῶνος ἀμφὶ πάλᾳ πίφαυσαι. N. vi. 26.

ἀμός. ἀμὸν γένος. P. iii. 72. χρέος. O. x. 10.

ἄμοχθος. ἀμόχθῳ παιδίῳ. N. x. 55.

ἄμπαλος. Ζεὺς ἄμπαλον μίλλαι Διός. O. vii. 110.

ἀμπέλινος. ἀμπελίνους στέφους φρένας δαμάσσας. Fr. Inc. lxi. 7.

ἀμπελίνος. ἀμπελίνου Μόσιον πεδίον. I. viii. 108.

ἄμπλος. ἀμπέλου δρέπῃ. O. vii. 3. παῖδα βιατάν. N. ix. 123.

ἄμπνυμψας. vid. ἀναπίμπω.

ἀμπνυλάντης. vid. ἀναπίνλημι.

ἀμπυλαία. ἀμπυλαίαν ὑπὲρ Δαμοδεσσίαν. I. vi. 43. ἀμπυλαίαις ἀναρίθμασιν

Digitized by Google

κρίμασται ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων. O. vii. 45. δδὸν φρίσσουσι. P. ii. 55. ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. iii. 23.

ἀμπλάκιον. ἀμπλάκιον ἴχθιστον νίαις ἀλόχοις. P. xi. 41.

ἀμπλακίᾳ. τύχᾳ οὐκ ἀμπλακών. O. viii. 89.

ἄμπνῑον. ἀμπνῦσαι. vid. ἀναπνῖον.

ἄμπνυμα. ἄμπνυμα σιμνὸν Ἀλφιοῦ. N. i. 1.

ἀμπνῖον. ἀμπνῦσαι κακῶν λάζυρον. O. viii. 47. ἀμπνῖον πρίν τι φάμεν ἵστασθαι. N. viii. 32.

Ἀμπνοά. ἀμπνοὰν ἵστασαν ἥρωες. P. iv. 354. μόχθων λαβεῖν. O. viii. 9. στέρνων καθίλιν. P. iii. 102.

ἀμπολᾶν. vid. ἀναπολᾶν.

ἀμύβιον. ἀμοιβαῖα Κείανον. O. x. 33.

ἀμύνω. ἀμύναι λοιγὸν Ἑκαλίνῳ. N. ix. 88. ἀμύνεται ἐν πηΐλῳ χάλαζαν ἄμπνοος. I. vii. 40. ἀμύνων λοιγὸν ἐκατὸν στρατῷ. I. vii. 41. γαστρὶ λιμόν. I. i. 69. ἄμυνε ξένοις. N. i. 76. ἀμύνονται φθονηρὰ ἔπη. P. xi. 33.

ἀμφαίνω. vid. Ἀναφαίνω.

ἀμφανδόν. ἀμφανδὸν εὐχεῖν. P. ix. 73. v. Not.

ἀμφιλίσσω. ἀμφιλιξαίσθαι γνάθους τύποις. N. i. 64.

ἀμφίστω. ἀμφίεται σαῖσιν θιμισυῶν. O. i. 18. Δάμαρτα. O. vi. 160. μόχθον δύσπονον. P. iv. 477. μυχὸν μανυλίου. P. v. 92. πῶλον καλλίστων ἅλιξας. P. ix. 124. πῶμα ἴερσα κερκαμίνα ἀοίδιμον. N. iii. 136. ἀμφίστει δμωὰς χάλκεον ἀνορίᾳ. I. viii. 55. θυμὸν ἀγωνίᾳ. N. vii. 15. ἀμφίεσιν μαλακαῖς ἐκκαιδαῖς. P. iii. 93. ἀνακὸν θυμόν. N. vii. 134. ἅλεσε κάλλιστον. I. iv. 99. ἀμφίεσσα δαίμονα. P. iii. 192. v. Not.

ἀμφίεσσον (ἀμφιέσσω, ἀμφιέσσω) κλυτὸν ἵππον λοιπῶν. O. x. 118.

ἀμφίρεω. vid. ναφίρεω.

ἀμφί. P. iv. 143. P. viii. 122. γυναικὸς Λιβύσσας. P. iv. 184. δαιμόνων. O. i. 98. Κυρήνας σκοπιὰν ἵδμεν. P. iv. 491. Μιδείαις. N. x. 6. παγκρατίου. I. viii. 146. τρέξιος ἰσομίνας. O. xii. 11. χιερὶ ἰεγασίαις. O. viii 55. ἅλιξ ἐχώνατο. N. ii. 26. ἅλιξις μαστάσθω. I. v. 71. ἅλιξ. I. i. 72. ἀνταῖς Ἑλλάδος. N. ix. 96. ἀνδρώνες. P. v. 52. Ἄργει. O. xiii. 151. ἀρτυσίβοσι μίνυι ἀγῶνα. O. ix. 136. ἀρίστᾳ. P. i. 155. P. ii. 114. ἀρίστοις στίχεσσι. P. xi. 82. ἀριστεῦσι. O. v. 54. Ἀχίρωνι πατρόθεν. N. iv. 138. βουλαῖς. P. v. 160. βουλαῖς συμφοραῖς. I. vii. 11. βουσὶν χαλκόθις. N. x. 112. Ἐλίκα. P. xi. 50. Θήτιδι γάμον ἱρίσσας. I. viii. 59. καλῶν μοίρᾳ. O. viii. 113. ἰνὶ ἁλίᾳ. O. xiii 51. κάμαις θάκον ἱργα. O. xiii. 55. κάμασι βάλε. O. iii. 23. Κορίνθᾳ. O. xiii. 72. πρυτανεῖς. O. xiii. 90. μαχαναῖ ἰμᾷ. P. viii. 47. Νεμέᾳ Διός. N. vii. 118. οἱ. P. ix. 213. πάλᾳ. N. vi. 26. πανλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 20. ποδὶ διξίτερῳ πίδιλον. P. iv. 170. πόλει Ἰμέρᾳ λίσσεσθαι. O. xii. 2. πόνος. N. viii. 72. σοφίᾳ. P. i. 22. στεμβοῖσι. P. vi. 42. τρόπῳ σὺν. N. i. 42. φρεσὶν πρίμασται. O. vii. 43. Ἀχιλλῆ. N. viii. 52. ἀμφὶ ἀμφὶν ὕδατος. O. i. 78. βίοτον λοιπόν. O. i. 157. γόνυ σφᾷ στόμων φάσμασιν. O. xiii. 121. ἵππασσον ἅτα νίκαις. P. viii. 98. θίμιθλα πατρόεντος. P. iv. 320. Ἰόλαον. I. vii. 12. κῦδος ἀνάγων. N. i. 84. κῶπον. P. v. 31. Κινύραν πελαδίσσει φᾶμαι Κυπρίων. P. ii. 27. πανάγυρει Ζηνός. O. ix. 144. Πυθῖόν. P. x. 86. Πύλον σταδιεύς. O. ix. 46. τρᾰπεζίζει αἰδοίαν. Fr. Inc. xliv. 2. τρᾰπεζίζει ξυνίαν. I. ii. 60. τρᾰπεζίζει φίλαν. O. i. 24. τρόπον ἱκνούμενον. O. x. 93. τὸν χρόνον ἅλιξ. O. ii. 55.

ἀμφίαλος. ἀμφιάλοισιν ἐν σταθμαῖς Ποσειδᾶνος. O. xiii. 57.

ἀμφιβάλλω. ἀμφιβάλλεται ὕμνος στολίσματος. O. i. 14. Add. ἀμφίβαλε κάμαν γέρας. P. v. 24.

ἀμφιδέμω leg. ἰω, ἀμφιτρέχω. σίλας λάζυρον Ἀφαίστου ἀμφίδρομος. P. iii. 70.

ἀμφίδυτα i. q. διυτὰ, cocta. ἀμφίδυτα πρεῶν. O. i. 80. v. V. L.

ἀμφιθάλασσος. ἀμφιθάλασσον νάμα. O. vii. 61.

ἀμφικτίμενος. ἀμφίκτισται δισμὸς ὑπερφίαλος. Fr. Epinic. v. 1. in Illiron.

ἀμφικρίμνημαι. ἀμφικρίμνασται φρασὶν ἀμ-

Digitized by Google

πλακίοις. O. vii. 45. ἱλαπίδες φθονεραὶ φρένας θυατῶν. I. ii. 64.

ἀμφαυλίω. ἀμφαυλίοισις φασγάνου. N. viii. 40.

ἀμφιλαφής. νόλμα καὶ δόναμις ἀμφιλαφής. O. ix. 142.

ἀμφιπέμπω. ἀμφιπέμπουσί σε ἕλκος. P. v. 18. ἀμφιπέμπουσαι πόλιν ὑψηλάν. Fr. Inc. clvii.

ἀμφίστομος. ἐς ἀμφίστομον ἔχθος. P. ix. 94.

ἀμφιστολίω. ἀμφιστολῖ μὲ γηραὸν μέρος ἁλικίας. P. iv. 280. τερέμναν ἴλασσε ἀμφιστολίῃ. P. iv. 483.

ἀμφίστολος. τύμβον ἀμφίστολον ἴσχων. O. i. 149. v. Schol. ἀμφιστόλους πίτνε πτύσσε. O. vi. 53. ἀμφιπόλοισι μαινάμενον μερίμναν περὶ τιμάν. Fr. Prosod. iii. 1. in Delph. p. 96.

ἀμφίστομος. ἀμφιστόμῳ Κίρᾳ. I. i. 9.

ἄμφις. ἰσθένες. P. iv. 451.

ἀμφιτίθημι. ἴσχομαι μὲν ἀμφιθέμεν Νίμεσιν μοῖραν καλῶν. O. viii. 113.

ἀμφότερος. ἀμφοτέρας ἐὸν χειρός. N. viii. 139. ἀμφότερον παρίγνωσε. P. iv. 220. πράσσων ἴργον. O. ix. 127. πνέοντι. N. vi. 3. ἐν' ἀμφοτέρων. O. vii. 23. ἀμφοτέρων χαρίτων. I. i. 6. ἀμφοτέρους. P. iii. 165. ἅμαχον παλόν. P. ii. 140. πίσσοι πολλοὶ μάρναντες. P. i. 172. ποσὶν ἐν ἀμοῖν. P. ii. 86. μάρναντ' ἴσον. P. iv. 293. ἀμφοτέροισιν ἐς ἰγκάρσιον. P. i. 194. ἀμφοτέρων βασιλεύει. P. x. 3. ἀμφότερον. P. iv. 140. O. vi. 27. ἀμφότερα. O. i. 166. ἐκ' ἀμφότερα τίμιον τέλος. O. xiii. 60.

ἀμφοτέρωθεν. ἑξηκοντάκι βοᾷ πάρεστι. O. xii. 141. χαλκέων πτύσσυγα. P. i. 11.

ἄμφω (οἱ.) ἄμφω (ἔνδεκα) στερέλοντας νῶτα πτεροῖς. P. iv. 326. δι' ἀμφοῖν. P. xi. 102.

ἀμώμητος. ἀμώμητον παρὰν φρενῶν. P. ii. 135.

ἄν. οὐδὲ ἂν χρόνος δύναιτο. O. ii. 31. λάθα γίνοιτο ἄν. O. ii. 34. ἂν ἴδοι. O. viii. 81. οὐκ ἂν ἰδεῖν. O. xiii. 65. τίς ἂν φράσαι δύναιτο. O. ii. 130. τόν' ἂν φράσ. O. xiii. 146. ἐπὶ ἂν πᾶξ τίναξε. O. ix. 44. εἴν' ἂν ἢ πτύσσ. O. vi. 114. ὃν ἂν στρῶσι πτίσσουσιν. O. vii. 75. ἐς ἂν πράσσοι. P. x. 36. οὔτε εἶδος ἄν. P. x. 47. τά σ' ἂν νιφὰς τις σύχῃ. N. iv. 146. μαθὼν δέ τις ἂν ἰρεῖ. N. vii. 100. πάλλιον ἂν ἰούσαιτ. N. xi. 38. εἶν' ἂν θεῷ. Fr. Scol. ii. 17. p. 11.

ἀν' pro ἀνά. δάνειον. N. vii. 121. πίνδουσ. N. ix. 83. πάλιεθον. I. v. 30.

ἀνά. ἀνὰ βαμῷ θεᾶς. O. xiii. 107. σκάπτῳ Διός. P. i. 10. ἁμίσους. P. iv. 166. ἴσασσ. O. viii. 67. x. 83. i. 66. ἁμίραν μίαν. O. ix. 127. γυῖαν σφετέραν. I. ii. 40. Ἑλλάδα. P. ii. 140. ἅμιλλον. I. vii. 49. πόλιν. P. xi. 78. πόσσον πεύσοισιν ἀνὰ πτόλιν. Carm. in def. Solis 18. p. 36. Σπάρτας. N. viii. 21.

ἀνὰ δ' ἅπαλον'. O. xiii. 102. ἀν—ἀρπάξας. P. iv. 60. ἀνὰ δ' ἄραγον. I. vi. 90. v. V. L. ἀνὰ αὐλὸν ἔρεσσεν. N. ix. 19. v. Not.

ἀναβαίνω, ἀναβάω, ἀνάβαμι. ἀναβαίνει γίνος ἐκχθονίων ἀνδρώπων. Fr. Inc. iv. 3. ἅμβασιν στερεπτὸν πρίφρων. P. iv. 340. ἀναβαίνων ἐς ἅρμα κρατησίππων. N. ix. 8. ἀναβαίνειν ἀρετᾶς ὑψηλᾶς. I. v. 57. ἀνίβαν. O. vii. 87. ἀναβὰς ἐδόν. O. xiii. 123. πεῖχος ὄψιον δίκας. Fr. Inc. iv. ἀναβάσομαι στόλον ἐπαθίαν. P. ii. 113.

ἀναβάλλομαι. ἀναβάλλεται. N. vii. 114. v. V. L. ἀναβάλλεται γάμου θυγατρός. O. i. 128. ἀναβάλλομαι ὃς πάρεσσεν. N. ix. 69.

ἀναβλαστάω. ἀναβλαστάσης ἐργμὰν σχίζει νῶτον γᾶς. P. iv. 406.

ἀναγινώσκω, ἀναγνῶμι. ἀνέγνων πάρεσσι ὠρᾶν. I. ii. 35. ἀνάγνωτί μοι παῖδα Ἀρχισεμίδαν. O. x. 1.

ἀνάγκα. ἀνάγκα ἴσχυί μιν. O. iii. 51. θανὼν οἶσιν. O. i. 131. ἀνάγκας δόσεις βοίας ἴσχυσιν. P. iv. 417. (ἀνάγκας χειρί. N. viii. 4. ἐν' ἀγκὰς χειρί. v. V. L.) ἀνάγκα ἰχθρᾷ διαδέξει. O. ii. 108. πειράζεις Τυφῶνα. Fr. Epiuic. v. 2. in Hieron. p. 17. ἰκνεῖ ἴχνι σθένα. P. iv. 514. σὺν ἀνάγκᾳ. P. i. 98. Fr. Scol. i. 11. ἀνάγκαις σφυρηλάτοις πάξεις. Fr. Inc. xxviii. 3.

ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖον λίχος. P. xii. 27.

Digitized by Google

ἀνάγω. ἀνάγει φάσαν πελαιὰν ἴρηκα ἰθαλίων. I. iv. 37. ἀνάγη ἱστίαν πελάφιλον. P. v. 5. v. V. L. ἀνάγαγον ἰς φάος μαῖραν ὕφαιν. I. vi. 91. ἀνάγων πνέων' ἀκροθινίων. N. vii. 59. δοῦρα στρατιὰν Αἰολίων χαλκοκορυστάν. N. xi. 46.

ἀναγίομαι (ab ἁγίομαι). εὐρησιτῶν ἀναγιόεσθαι ἐν δίφρῳ Μουσῶν. O. ix. 120. ἀναγήσασθαι πάντα βραχύ μοι στόμα. N. x. 36. v. Not.

ἀναδίρω. ἀναδίρουσι πόδας ἀθλ πιφαλάς. Fr. Inc. xcii. 5.

ἀναδίω. ἀνίδησιν Ὀρτυγίαν στιφάνοις. P. ii. 10. ἀνίδησαν Ἴδιμεν. I. v. 11. ἀναδήσαντες κόμας δάφνᾳ. P. x. 61. ἀναδησάμενός τε κόμαν ποφυρίοις ἱμᾶσιν. N. xi 36. ἀναδησάμενοι ἀβρὸν ἱμᾶσιν. I. i. 37. ἀναδεῖσθαι κόμαν πίμπτῳ στεφάνωμα. I. ii. 23.

ἀναδίδυμι. ἀνίδυξεν νίκαν ἀρετὰν σοφῶν στόμασιν. I. viii. 105. v. V. L. ἀναδίξαιο ἀγγελίαν. P. ii. 77.

ἀναδίδωμι. ἄνδωκεν αὐτῷ φάλαν οἰνοδόκον. I. vi. 57. ἀναδιδοῖ (V. L. ἀνδιδοῖ) πάλιν ψυχάν. Fr. Thren. iv. 5. p. 21.

ἀναδρομέω l. δρόμω. ἀμφιστίχων. ἀνίδρομον αὐδὰς ὕμνῳ. O. viii. 72.

ἀναιδής. ἀναιδεῖ ἰλαπδὶ δίδοται γυῖα. N. xi. 59. ἀναιδέα πόνων. O. x. 123.

ἀναιρίω ex ἀνίλω. ἄπλοι ὑπὸ χειρῶν Κλυταιμνήστρας. P. xi. 27. ἀνιλὼν ὑπὸ μαστίγος. P. ix. 105. στάσιν ἱστίασεν ἀπὸ πρωτίδων. Fr. Inc. vii. 4. ἀνιλάμενον ἄπασαν ἰδαιμονίαν. N. vii. 83.

ἀνάκειμαι. ἀνάκεινται αἴγλα ποδῶν βιότου Ἀλφιοῦ. O. xiii. 49. αἶνος ἀγακλεὴς ἀνάκειται. O. xi. 8.

ἀνακλάω. ἀνακλάσει πασσὸς νικῶν. Fr. Inc. cxxxiii. (v. Not.)

ἀνακράζω. ἀνίκραγον χάρει νικῶντι ἀκροθινίᾳ. N. vii. 112. v. V. L. Not.

ἀνακρίνω. ἀνακρινόμενον πανὰ τίς ἔσται. P. iv. 111.

ἀνακλίνω. ἀνακλίσασα ὕπνον. P. ix. 44.

ἄνακλις. ἄνακλιν φῶτα ἐὸ λαμβάνει μίγας κίνδυνος. O. i. 130.

ἀνακρούω. ἀκρανάσει. P. iv. 96. ἀκρανάσειν ᾠ. P. i. 91.

ἄναξ. ἄναξ βωμὸς Δυναίου. O. xiii. 154. v. Schol. Ἐθέρμας. P. iv. 80. Ἐκατόλλου πολιάδος. P. iv. 159. πύθμας. N. iv. 68. v. Not. ἄλσος χρυσίου. I. iv. 103. Πηλεύς. N. iii. 56. ἄπαντα φέρτερον γόνου πατρὸς τοκεῦν. I. viii. 70. πάντων μακάρων. Fr. Inc. L. ἄπαντα. Peleum. I. viii. 104. (ᾰ) ἄναξ. P. viii. 95. N. x. 145. Fr. Inc. lxvii. Πολυδίκειος. P. xi. 94. ἄ ἄνα pro ἄναασα. P. xii. 7. ἀνάκτων δόξαια θεῶν. O. x. 53.

ἀναξία. ἀναξίας. N. viii. 18. V. L.

ἀναξιφόρμιγξ. ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. O. ii. 1.

ἀνασάσσω. ἀνασάσσει χάρις αὐλάς. O. x. 114.

ἀνάσσεις. γλυκεῖα ἐν πασσὶ ἔργα. N vii. 76.

ἀνασαίω. ἀνασασόμενοι ἄρουραι σθένει ἱμαρτῶν. N. vi. 20.

ἀνασείρω. ἀνασίρασι χθὼν ἀρικὰ φύλλα. P. ix. 83. πρόσουδε Ἀφαίστου ἱρασιτία. P. i. 48. ἀμπνεύψας Ἄδραστον ἱερῶν ἐξ ἁλαλᾶς. I. vii. 16.

ἀνασιτάω. ἀνασιτασμένοις ξείνου θάρσει. N. ix. 4. v. Not.

ἀνασίτημι. ἀμασιτάντες πόσμου ἁμῶν. N. x. 107.

ἀνασίτημι. ἀνασιτάμεν αὐτοῖς πόλις ὕμνων χρέ. O. vi. 45. ἀνασιτασθεὶς ἀλόντας βάμβου αὐτοῦ ἴσχυι. I. iv. 80.

ἀνασκλάω. ἀνασκλάσουσι χίρας ἄρματι. O. ii. 136.

ἀνασσία. ἀνασσίαμεν οὐκ ἐπὶ ἴσα. N. vii. 7. ἀμπνῦσαι πασσόν. O. viii. 47. ἀμπνίων πρίν τι φάμεν. N. viii. 33.

ἀνασσέω. ἀμασσὰν (ἐκ) μάχθων. O. viii. 9. ἔσσασαν ὥρας. P. iv. 354. στίχων πάθιλεν. P. iii. 102. ἀνασσοῦς φρίσσουσα. N. x. 140 v. V. L.

ἀνασσόλιν. ἀμασολῖν ταῦτα σοὶς στεφάνοις. N. vii. 153.

ἀνασολίζομαι ἄρουραν Ἀφροδίτας P. vi. 2. v. V. L.

ἀνάστασις. ἀνάστασιν ἰλιῷ ἄντλον. O. ix. 78.

ἀνάριθμος. ἀναρίθμων ἀνδρῶν φύλ. I. v. 64.

ἀναρίθματος. ἀναρίθματοι ἀμπλακίαι. O. vii. 45.

ἀναρπάζω. ἀναρπάσας ἀπὸ γᾶς παῖδα

Digitized by Google

Ὀσσίνιος. O. ix. 87. ἀναρπάξας δέμνιον ἔξιον ἀρούρας. P. iv. 60.

ἀναρρήγνυμι (ἀναρρήγω). ἀναρρῆξαι πρὸς ἄνανδρας λόγον ἀρχαῖον. Fr. Inc. xciii. 1. v. Not.

ἀνασπάω. ἀνασπάσαντες (v. V. L.) μάδιον ἁμοῦς. P. iv. 49.

Ἄνασσα. ὦ Ἄνασσα, διὰ σεῖο τιμάν. I. v. 7. Ἄνασσα, μιγάλας ἀρετᾶς ἀρχὰ, Ἀλάθια. Fr. Inc. xxiii. 2. v. Ἀναξ.

ἀνάσσω. ἄνασσε Φαιδίμᾳ ἀνδρῶν Ἀρκάδων. O. vi. 55. ἀνάσσων ἀγλαΐας Ἀτταλον. Fr. Inc. liv. 2. Δάλου Φοῖβε. P. i. 75. Ἀρκάσι βωμός. O. xiii. 153. ἀνάσσων ἰσὸν Ὀλυμπίας Ζηνὶ πάτρᾳ. O. xiii. 34.

ἀναστάζω. οἷσί τιν ἀνίσχασαν. N. x. 129.

ἀναστένω. ἔστιτον κάρα ἰρῷόν. N. i. 65. ἀναστῶσιν ἰσσία πρὸς ζυγὸν παρχασίου. N. v. 93. ἀνστῶσι χεῖρας. O. vii. 115. ἀνστένει νῶδυς ἀφάντων. N. viii. 58. ἀνστέναχε γέρας αἰδὼς ψιθύρῳ. N. viii. 43. v. Not. ἀναστένας χεῖρας ἁμάχοις ὀφρυσῖν. I. vi. 60. ἀναστένεσθαι χεῖρας ἰκαλίας. Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 3.

ἀναστίλλω. ὦ Θήβα, ἀνστιλας Διόνυσον. I. vii. 5. ἀνίστιλαν ὕδωρ Χάριτες. I. vi. 111. ἀναστιλλομένα φλοξ. I. iv. 111.

ἀναστόμω. ἀνστόμωσε ἱερὰν ἴγγυαψιν. O. iii. 54. ἀναθήκει κάρᾳ ἄσχολος εἰμί. P. viii. 40. ἀνάθηκε (σὺ) νῶδυς. O. v. 17.

ἀναφαίνω. ἄμφανε νίλιον νυκτίνων. N. ix. 29. ἄμφανεν ἀστερωπὸν βασιλῆα Κυράνας. P. iv. 110. ἀνίφανε Κυράναν καλάμαις. P. ix. 129. ἀμφανῇ (al. ἀμφάνη. v. Not.) καμψίφρονα ἁρπαξίδων παγάν. Fr. Inc. xli. ἀνιφάνεν ἀνὴρ νίκαν ἀκλέαν. I. iv. 119.

ἀναφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν εὐνᾶς. P. ix. 73.

ἀναφέρω. ἀμφιέντες σθένος ἀνδρῶν. N. xi. 49.

ἀναφρονίζω. ἀνφρόνισεν σχεδίαις γάμου ἑταῖρον. O. i. 101.

ἀνδάνω. ἀνδάσιν νιν, Ζεῦ. P. i. 56.

ἄνδημα. ϝανικίλον. Fr. Hymn. ix. 2. p. 32.

ἀνδριάς. ἀμφὶ ἀνδριάσι σχεδόν. P. v. 53. ἀνδριάντα ἰκανοτέργων. Fr. Inc. xc.

ἀνδρανσωσώς. οὐκ ἀνδρανσωσώς εἰμι. N. v. 1.

ἀνδρεδάμας. ἀνδρεδάμας φόβος. N. iii. 67. ἀνδρεδάμαν Ἐριφύλαν. N. ix. 37. μισθὸν μιλτόδιος οἶνον. Fr. Inc. lx. 1.

ἀνδροφόρος. ἀνδροφόρον μοῖραν. Fr. Inc. cxc. v. Not.

ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνου γυναικῶν Ἀμυκῶν ἴδνα. P. iv. 449.

ἀνεγείρω. χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείρονθ' ἁρέσθαι. O. viii. 98. ἀνεγερμένα (φάμα) λάμπει χρῶτα. I. iv. 39.

ἀνέδραμον. v. ἀναδραμεῖν.

ἄνελε. ἀνελών. ἀνελόμενος. v. ἀναιρέω.

ἀνεμός. ἀνεμὸς πίτνων ἔλεον. O. ii. 38.

ἄνεμος. ἄνεμος ἕξει. P. vi. 12. εἰς με ἵξω πλοῦτον ἴζαλιν. P. xi. 61. ἄνεμον ταναῶν μίλλοντα σοφὸν ἴρμαθον. N. vii. 26. v. Not. V. L. (ἀνέμων βλυχρῶν ἀχείμαντοι πνοαί. Not. Fr. Thren. i. p. 18.) βαρυγδούπων σείχις. P. iv. 373. βασιλεὺς Βορέας. P. iv. 323. φθονεραῖς χιμαίρᾳ πανσανιοῦ. P. v. 162. πανσεδανῶν μναῶσι. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 44. ὑψιπετῶν πνοαί. P. iii. 188. μναῶσι Θαλασσίας. N. iii. 102. μναῶσι πλουσίοισιν. P. ix. 85. μνᾶς. P. iv. 346. ἀνέμων (leg. ἀνιλών. v. Not.) σπάσιν ἰκάνων ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. ἔστιν ἀνθρώπου πλάσσοντα χρῆσις. O. xi. 1. ἴσος ἀνέμοις. N. iii. 80.

ἀνεμόεις. ἀνεμόεσσαν ἴσαν. O. iv. 11. ἀνεμόεν ἰσσίον κυδιάνειραν ἕδραν. P. i. 177.

ἀνεμοσφάραγος. ἀνεμοσφαράγων αἰόλων Παλίου. P. ix. 7.

ἀνέπω. ἀνέποντι πάρεστ' ἀγγέλλειν. P. i. 61. ἀνέποντο ἔπεσσιν. P. x. 14.

ἀνέχασαν. v. ἀνασχάζω.

ἄνθ. ἄνθ' ἁνὸς ξυνᾶς. P. iv. 274. ϑεοῦ. O. ix. 156. σεφανωθῆς μόνος. N. iii. 59. σίθεν οὐ φάος. N. vii. 3. v. Not. V. L. καμάτου οὐ φαίνεται ἄλεος. P. xii. 50. πυκνῶν. N. iii. 88. στεφάνων. N. iv. 125. χαρίεντ'. P. ii. 78.

ἀνθεῖν ἔθελε. I. i. 111. λιπὼν ἀκμάν. P. i. 19.

ἀνίχω. ἐς ἀνίχει τὰ κείνου. P. ii. 163. ἀνίχοντες δῶρα πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii.

Digitized by Google

ἀντιψύς. ἀντιψὺς Ἑλίκων, Μίμνων. N. iii. 110. ἀντιψών. P. iv. 225. v. V. L.

ἀνύς. ἀνὺς ἀγλαὸς, καλός. O. xiv. 10. ἀγυνύς. P. i. 134. εἴδεις. P. ii. 68. Αἰσχύλος. O. iii. 22. ἄλλας ἄλλους ἀνύσσειν ὕμνων. P. ii. 25. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. O. xi. 10. ἄρμενος. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἄρμενα πράξας. O. viii. 96. ἄνυε μάσσας. I. vi. 75. Ἀχαιὸς εἰναὶων ὑπὲρ ἅλὸς Ἰονίας. N. vii. 95. βιαφὰς. P. iv. 421. βροτήσιος. P. v. 3. γνύτεται ἀνδρὸς. N. vii. 128. γίνεται εὐδαίμων καὶ ὑμνητός. P. x. 35. δίδυται κατα-βολὰν ἀγώνων. N. ii. 4. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνετο. I. iv. 118. ἔλπεται ἴσχειν ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ ἀνδρός. Fr. Inc. xcix. 3. ἔλπεται λαοῖσιν θεὸν. O. i. 104. ἔπαγλος. P. iv. 140. εὐθύγλωσσος νεανὶα σοφίᾳ. P. ii. 159. ἑλασὼν τὸν μαχαίρᾳ. N. vii. 62. ἑξαετὴς μίτρων. P. iv. 422. ἕξεις καλά. O. x. 109. ἐς ἐυπέρᾳ. P. i. 194. ἐν ἀνδράσιν γίνεται ἐξοχώτερος. N. iii. 126. ἦλθε πρεσβυτάτοισιν. I. iv. 90. ἑπόμενος συγγενέι στρατηγῆσαι. P. iv. 234. θνατός. O. xiii. 43. θεῖος μόνον. P. vi. 38. ἵππους. O. x. 111. κῦρος ἐπιστάσας. O. vi. 10. κρίσιν παστασὶν δίκαν. N. ix. 36. καλός. O. xiv. 10. κλέος ἅρμασι στελλόμεν. O. x. 24. κυβιερνάτας. P. i. 176. λαφὴς. P. xi. 151. μορφὰν βροτῶι. I. iv. 90. ὄδε. N. ii. 4. λαιαω-θὶς κάρα. I. iv. 118. χρήματα, χρέ-ματα. I. ii. 17. v. Schol. ψιφωὶς. N. ii. 71. ὑμνῶσι σοφόν. P. ii. 53. ᾧ-κιστον νόθοισιν κάματον ἐπ' ἀριθμῷ. N. viii. 84. ὄφρασι πλέας. O. x. 24. ἀνδρὸς αἰ-σαν. I. i. 47. αἰδοίου πρέσσοψιν. P. iv. 51. γνύτεται ἀνὴρ. N. vii. 128. ἐξ Ὀκάνορος. O. ix. 20. πίνον ἀρωγαῖς. N. i. 12. Κολοφωνίου Πολυμνάστου. Fr. Inc. xviii. φίλεον. I. vi. 26. φιλοξείνου αὐλείαις θέρμις. N. i. 30. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀνὴρ ὀλίγον ἴσχυν ἔλπεται. Fr. Inc. xcix. 3. ἀνδρὶ τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. P. vii. 21. ἱδρώνῳ Ζηῒ. P. iv. 37. δε-στόνῳ Συρακοσίῳ. O. vi. 30. σοφῷ λόγοις. I. i. 62. φίλῳ παρασκάμμ. P. iv. 1. φέρτατον τερπνὸς αἰών. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. p. 6. χρὴ μέλιτι ἐλπίδα ἀγαθάν. I. viii. 33. τυχεῖν φέρτατον. O. vii. 48. οὐ φέρει ἔρωτες πρίσσοντες. N. iii. 52. φέγγος ἀλαθινόν. O. ii. 102. σᾷδε παίδα θρα-σὺν τελέσαι. I. vi. 66. φάμεν δεσπό ἔοντ καλά. O. i. 56. ἄνδρα ἀλαπάτα κομίσαι ἐκ θανάτου. P. iii. 93. ἀφθο-νέστερον πρατέει. O. ii. 170. βαρυμαίοις γυγάμεν ἰδχυρα. O. ix. 164. εὐάρματον γεραίρειν. I. ii. 24. ἐνεργέσιαν. O. ii. 170. Θυατὸν. O. i. 85. καρτερὸν. P. iv. 425. πίνον αἰνῆσαι μυστεῶν. P. i. 82. πίνον ἐκατεύσοντ συντεί. P. v. 144. μαναρίζω. N. ix. 14. Ναξίαν ἵμασι φαίης. I. vi. 106. νυμφίον. P. ix. 208. ὄλβιον, P. ix. 4. σανὶς' Ἀρκεσίλαν. N. xi. 13. Ὀλυμπιονίκαν. O. vi. 163. στελάρισιν εὐθυμάχαν. O. vii. 28. τίς τερένος ἄνδρα πραβάσι. O. viii. 88. τὸ' ἄνδρα τῶν Θανόντων. Fr. Inc. clxxxiii. ὑπέρφατον μορφᾷ. O. ix. 98. φίλεν. N. vii. 91. φίλον ἐμμένατε ἐκ πόνων, P. xii. 32. (ἄνδρες ὑπὲρ πόλιον. Fr. ap. Herodian. Diatrib. ap. Villois. Anecd. tom. ii. pag. 95. in Add.) ὑπόμνησι ἀγρεθίᾳ δίδυται. Fr. Inc. xxvi. 1. μίγνυται σοφίᾳ. Fr. Thren. iv. 8. p. 21. ἀγαζόμενοι (ἀντιζόμενοι) Σκύθαι. Fr. Inc. xcii. 1. δωρεφόρου. P. v. 115. ψυχὰς ἔχοντες ἀτιάνων πρίσσοντας. N. ix. 78. μάντιες. O. viii. 3. μάσσμις. O. vi. 130. σοφοὶ καὶ ἀγαθοί. O. ix. 42. δοιὼ ὑψιχαῖτας. P. iv. 307. φαίζομεν θαμὰ ἀμφὶ τεράτιζαν. O. i. 52. ἀνδρῶν ἀνορέξωμεν. I. v. 64. ἀκαχμένον δίκτυον. P. i. 181. Ἀρκεδίων ἄνασσε. O. vi. 65. Ἀχαιῶν. I. i. 83. ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος. N. vi. 1. ἀλκὰ πρίνεται δὲ δαίμονας. I. v. 13. δίκαιον. N. x. 100. δικαίων σωτὴρ χρόνος. Fr. Inc. ix. 1. δυσμενίων στίχας. N. ix. 91. ἰσχὺς ἀμίλλαις. N. ix. 27. εὐδόξου. I. ii. 49. ἐυστίβῳ. O. viii. 12. ἐκπαγλοῦμεν κλυτὰν ὄπα. P. x. 10. ἔπεσσιν φέγγος λαμπρὸν. P. viii. 138. ἵππος ταχύσσυ-μον. O. i. 109. ἀνδρῶν τις εὐτυχήσας. I. iii. 1. αἵ γε δεδρῶν ἐλαΐδες κυλίνδ-ται. O. xii. 6. ἐκπεμφθὲν λᾶαν ὀνατὸς ὁ τύπος. O. x. 12. Κλεωναίων. N. x.

Digitized by Google

79. πτωσφόνων ἰντῶν φθόνον. Fr. Inc. xxvii. παιδίαις ἀρχαῖα σοφίσματα lvi. βαλὼν Ὥραι. O. xiii. 22. ἵκωμαι σφὸς γόνος ἀνδρῶν. O. vi. 41. ἀνδρῶν πᾶμον. P. v. 28. πῶδος ἴσχθι. O. ix. 122. σπὰ πλαγίᾳ πόρῳ συτίχωσα. N. i. 97. Δαιδαιμονίων. P. iv. 458. μετὰ ἀνδρῶν μάκαρ ἵκαιο. P. v. 128. ἀνδρῶν μακάρων. P. x. 71. μάρναμαι. O. ii. 175. μάχαν ἰρίαν. O. viii. 76. μοχθὸς μακρὸς οὐ στυφλώσαι. I. v. 72. νίαν. O. xiii. 33. νίαν γόνος ἀλαφυδνόν. Carm. in def. Solis 22. p. 37. νίαν ἀμφιστυόεσσαν (ἀμφιστυόντι. v. Not.) αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 3. νίαν φίλαν ἴσχουσα. P. iii. 9. ὄλβος οὐκ ἴσχοισι ἐς μακρόν. P. iii. 189. πανομφαίοιον. N. vi. 50. πλιόντος ὄμιλος. N. vii. 35. πολυστόνου ἰλαστῆρι. N. i. 49. v. V. L. Not. πολλαὶ σύγγονοι ἀρίστων. P. ix. 189. πρυσίοιαν. O. vii. 134. σθένος. N. xi. 49. σοφῶς. N. viii. 70. στεφανὸν. N. ix. 43. συμποσίου Σάλλοντος. I. vi. 1. τιτανάρου ἱρήμοιτον μάκαιραν ἱστίαν. I. iv. 27. τελαρχαρμᾶν. P. ii. 3. φίλαν. P. v. 165. φίλαν χρῦσαι πανοπίαι. N. viii. 72. χυρόνων τίχνᾳ. I. iv. 56. ὑπὲ ἀρετᾶς ἀνδρῶν. O. iii. 66. πάλλιστον ἀνδρῶν. P. iv. 219. ἀνδρῶν ἀθανάτων τε ἰδμοσύνᾳ. P. xii. 8. πολιμίων καμόντων. P. i. 156. ἐν ἀνδράσι. P. viii. 107. παρὰ ἀνδράσι. O. vi. 25. ἀνδράσιν ἀθλοφόροις. O. vii. 13. αἰχματαῖσι. O. vi. 147. ἐν ἀνδράσι γιγαντοφόνοι. P. ii. 81. ἰσλαῖς. P. iii. 117. Σπαρτοῖς. P. xii. 40. ἱππεύσασι μακεδάμνοις. P. ii. 119. ἐσ' ἀνδράσι πρέπουσαν δόλιος μίαν. I. viii. 28. ἐν ἀνδράσιν ἱμερόεσσι. P. viii. 39. ἀνδράσιν ἰσχὺν πετάσσαις ἴδμασ. Carm. in def. Solis 5. p. 36. ἐν ἀνδράσι νίκας. O. iv. 40. ἀνδράσι ναυσιφορήτοις. P. i. 64. πετρίοις. I. i. 10. ταμίαι πλούτου. O. xiii. 9. φίλοις χάρμα. P. ix. 113. ἄνδρεσσι (ἀνδράσι) ἴδωσαν βίον. N. vi. 18. καὶ γυναιξί. P. v. 86. ἐς ἄνδρας μετοίβασαν. O. ii. 64. ἀλαίμους δαίμων ἴλασσι. N. v. 28. ἱρῶντας πρεῖς καὶ δίκα ἀλίσαις. O. i. 127. πρεῖς καὶ δίκα πίφνι. Fr. Thren. iv. 1. p. 22. πραπίσσας ἰώκασε. I. viii. 139. πτερῶις νῶτα πτερόεντας. P. iv. 325.

ἀνθεμίοις. ἀνθεμίον πτόλιν Δώριον. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

ἀνθεμον. λείμων πανείας ἱέρους. N. vii. 116. ἄνθεμα χρυσοῦ φλέγει. O. ii. 130.

Ἀνθίαι. ἈνθΙᾶ ἀνδρὶ ἐκ θεοῦ. O. xi. 10. Μοῖσα ἀλύοντος. O. xiii. 32. Ἄρεως ἀνθΙᾶ. O. xiii. 31. ἄνθεσιν κλέος αἰχμᾶς. P. i. 128. ἄνθεσιν χθὲν ἅτι βόδοις. I. iv. 31. ἀνθεῖν πλεῦσαν ἀγάνορα. P. x. 28. ἀνθῆσαι κλέος Ἑλικῶνι λίγεται. N. ix. 94. ἀνθέσαντα παγκὸν ὕβας. P. ix. 193.

ἄνθος. ἄνθος ὕμνων ἐυειρεκὲς ἄξει. O. vi. 180. ὕβας κομαίνει. P. iv. 281. δίνδρεα σὺν ἰθέλει πάσαις ἑτέων στεφάνοις ἄνθος ἰοδόεις φέρων. N. xi. 52. ἄνθεσι στεφέσθαισιν. O. ii. 91. ὕμνων. O. ix. 74. Ὀλυμπιάδος. N. vi. 104. στεφανὸν Ἀφροδίσια ἔχει. N. vii. 78. v. V. L. ποικίλοντα στεφανώματα (ἄνθεσι). N. v. 98. ἄνθεσι ἐστεφανώσατο δὲ Διαγόρας. O. vii. 147. ἄνθεσιν ἐν μίγνυον Καδμεῖοι. N. iv. 34.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιὰν θερμάν. (v. V. L.) Fr. Inc. lix. 2.

Ἄνθρωπος. ἄνθρωπος ἰάβολος. Fr. Inc. cxxxvii. ἄνθρωποι σαμᾶς ὕπαρ. P. viii. 136. καλίοισι Ἀρτίας πέρον. N. ix. 97. νόμισεν. I. v. 3. περὶ ἀνθρώπων καλῶσαι ἥρωες ἀγγοί. Fr. Thren. iv. 9. p. 22. ἀνθρώπων ἀγωνίᾳ. Fr. Inc. lxxxvi. 2. γλυκὺ τίλος. P. x. 15. σὺν δαπάνᾳ χαρεῖς. I. vi. 14. ἰωιχθονίων γόνος. Fr. Inc. iv. S. ἴζεχε. O. viii. 30. πόρος βαρὺς ἀνυτάσαι. N. x. 38. λόγον τυπά. O. viii. 7. λόγον ἔτυμον. P. i. 138. λόγος τις ἔσται. N. ix. 23. μῦθος μείων ἔστιαι. P. i. 160. πολλαὶ ῥήσεις φανεῖ. O. vii. 100. πολλὰ ὄρουσαν ἰλίσθαι κλέος. O. ix. 158. στεφ[illegible] αἴχοντας μίεμναι. Fr. Inc. lxi. 1. σοφώτατον ἐστὶ νοῆσαι. N. v. 33. δὶ ἀνθρώπων στεῖμασιν Ὅμηρος. I. iv. 64. τυπά. P. iii. 153. τίς τὸν τίλαν. P. ix. 58. ἀμφὶ φρασίν. O. vii. 43. φάνις. P. iii. 197. χαμαιγενίων. P. iv. 175. ὑπὲρ. I. ii. 53. ἐν θεοῖς πρὸ θράσεις. P. ix. 72. ἐν ἀνθρώπεις οὐδὲν στερτὸν ἴσον ἔστιται. O. viii. 70. ἐν ἀνθρώπεις ἐστὶ φῦλον

Digitized by Google

μασπόσασαν. P. iii. 37. ἀνθρώπους ἔστιν ἀνίμων χρῆσις, O. xi. 1. ἴβαλεν χάεμασα. O. vii. 80. γαῖαν σαλίβουσαι. O. vii. 115. γλυκὺς μισθός. I. i. 66. ἔρις χαλκεὰ ἑμιλεῖν. N. x. 38. ἀοιδοὺς ἀθλησις πρυτάνεις. Fr. Inc. cxii. ἴσασθαι νόσους. P. iii. 81. ξυνὸν φόρτημα. O. iii. 32. σπερμολόγος ἴλβος. N. viii. 29. σελλὰ παρὰ γνώμαν ἵστιον. O. xii. 14. ἀπὸ στομάτων ἀνθρώπειον τὸ Χὰν πίβδαλον. Fr. Dithyramb. vi. 3. v. Not. p. 44. ἀνθρώπους οὐκ ἔστιν τίσασθαι. N. xi. 55. ἐν ἀνθρώπειον τὸ φαίνεται ἴλβος. P. xii. 50. ἀνθρώπειος φέρειν πρῶτον ἴσγνα. P. iv. 386. ἐπὶ ἀνθρώπους νίσσεται ἀοιδαί. O. iii. 18. ἐπ' ἀνθρώπου πάντα. I. iv. 15. ἀνθρώπου πάντας. I. iv. 10.

ἀνίον et ἀνία. ἀνία ἀνέ' ἱρισμῶν. P. iv. 31. νομάσαντα. I. i. 19. ἀνίαις ἀναμάσους. P. v. 43. ἀνάσαις. I. ii. 33.

ἀνία. ἄνευ ἀνίας ξυνᾶς. P. iv. 274. ἀνίασιν ἰξίας τυπεῖς. N. i. 81.

ἀναρός. ἀναραῖς ζάλαις ἀνεπιδέσαντες. P. xii. 16. τοῦτο ἀναρόσαντον ἴμμιν φανεί. P. iv. 512.

ἀνίπα. Ποσειδᾶν ἥρωϊ. O. ix. 46. ἀνίχ' ἰδρίσαντα. P. i. 94. ἰκίσασα. P. iv. 42. ἄντιλας Διόπαντ. I. vii. 4. ἔστασας. I. vii. 18. εἴχοντα. Fr. Inc. lxi. 1.

ἀνίπαντος. ἀνιπάντου φαρίσσας. P. iv. 61.

ἀνίοχος. ἀνίοχον ἰσχὺς καὶ χερῶν. N. vi. 111. ἀνώχως τυσσαράκοντα στεῦτ' ἔστασιν. P. v. 65.

ἀνίστημι. ἀναστήσῃ. P. iv. 276.

ἀνολγω. ἀνάλγων πίλιυθεν βαθείας ἀλλᾷ. P. v. 118.

ἀνόμους. ἀνόμοια ἴλασα βᾶξαν δαίμοσιν. N. viii. 48.

ἀνορία. ἀνορίας οὐκ ἀμπλακεῖν. O. viii. 89. ἀνορίᾳ ἀμφίστιν χάλκιον ἴμασεν. I. viii. 53. ἀνορίαις ὑποστένους πίσσαις. P. viii. 230. ὑπερτάταις ἰκέσα παῖς. N. iii. 34. σπάλαισι Ἡρακλείαις. I. iv. 18.

ἀνορούω. Ἀθαναία ἀνορούσασα παρ' ἄκρας πορφύρᾳ στασίρος. O. vii. 67.

ἄνοσος. ἄνοσα πίνει (sc. θεὸς) καὶ ἀγήρατα. Fr. Inc. xxx. 1.

ἄνυτα. ἄνυτα σασοῖ τυχεῖν. N. vi. 46.

ἀνταγορεύω. ἀνταγόρευσεν ἀπὸ Πελίας. P. iv. 277.

ἀντάιος. εἰ τις ἀνταίης. P. ix. 165.

ἀνταῖος. ἀντάῖσιν (οἱ) ἐκ πρίων βροτῶν αἶσιον φθίγμα. P. iv. 350.

ἀντίον. ἀντάσας ἄσυκτος ἀλάσεις. O. x. 49.

ἀντιλας. v. ἀνασίλλω.

ἄντιτον. ἀντιῶσι. ἀντίσασται. v. ἀνατίνω.

ἀντιτείθω. ἀντιτείσαις χεῖρα χειρί. P. iv. 65.

ἀντίχω. ἐγὼ ἀντίχομαι Ἡρακλέος. N. i. 50.

ἀντί. ἀντὶ δολφίνων ἀμείψαντες ἵστασι. P. iv. 29. v. Not. ἱρισμῶν. P. iv. 31. ἔργων φίλων. P. ii. 33. μόχθων. I. i. 63. πόνων. I. v. 31.

ἀντία. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. πασρός. O. xiii. 75. πρυτίρων φθίγξομαι. O. i. 59. πρόξυ ἔλαθεν. P. viii. 73.

ἀντιάζω. ἔστασ Διὶ ἀντιάζουσα μάχαν Γιγάντεσσιν. N. i. 102. ἀντιάξω μολπὰ μελίων πρὸς πάλαμον. O. x. 100.

ἀντιάπτερα. στάσις. O. xii. 23.

ἀντιάω. ἀντιάσαις τοίμοισιν ἐργαῖς. I. vi. 21. ἀντιάσαι βαρὺς πόρος ἀνθρώπων. N. x. 38.

ἀντιβολίω. οὐκ ἀντιβόλησεν ἀνὴρ Θυτὰς πρύτανιν. O. xiii. 42.

ἀντιθεῖσα. v. ἀνατίθημι.

ἀντίθεος. ἀντιθέῳ παρὰ Κάδμῳ. P. iii. 155. ἀντίθεοι ἥρωες. P. iv. 102. οἷος ἀρίστευεν. I. viii. 50. σὺν ἀντιθέοις διδύμοις. O. iii. 62. ἀντιθέους ἥρωας. P. i. 103.

ἀντίκαμμαι. ἀντίκειται σιμὰ ἀγαθοῖσιν. I. vii. 36.

ἀντικρύω. ἀντικρύσαντες ζάλαις. O. xii. 16.

ἀντίξεινος. οὐκ ἀντιξεῖ Νεμέα. O. xiii. 74.

ἀντίος. Ζεὺς ἥλυθέν οἱ. N. x. 149. ἀντίον τίρατ' ἐρεμαίων. O. viii. 53. ἀντίους ἀμπόσισθαι. P. i. 86. ἀντίον φέρων ὕδωρ. N. i. 35.

ἀντία (neutr. plur. adverb.). ἀντία πρυτίρων. O. i. 59. πασρός. O. xiii. 74. σὺν ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P.

Digitized by Google

iv. 507. v. Not. ἀντία τίναξε. O. ix. 42. ἐκνεύῃ σφραγῖδι. I. vii. 41. in V. L.

ἀντίσταλος. μίτος ἀντίσταλον γήραος. I. viii. 94. νόῳ. I. v. 77. ἀντιστάλων δαιμόνων κρέλλιον ἱκάνειν. N. xi. 32.

ἀντιστένω. ἀντίστου ἐκτελευλίῃ. N. iv. 60.

ἀντίτομος. ἀντίτομα στειρᾶν ὀδυνᾶν. P. iv. 394.

ἀντιτυχίαι. ἀντιτυχόντα μάχαις. N. vii. 62.

ἀντιφερίζω. ἀντιφερίξαι παρὰ σοφόν. P. ix. 88.

ἀντιφθέγγομαι. ἀντιφθίγξατο ἔσσα πατρίη. O. vi. 105.

ἀντίφθογγος. ἀντίφθογγον Λιβδιον ψαλμόν. Fr. Epiuic. iv. 3. in Hieron. v. V. L. p. 7.

ἀντιφλέγω. ἀντίφλεξιν ἕλοι ἀφθαλμὸν Μήνα. O. iii. 36.

ἀντλίω. ἄντλει μαχανὰν ἐμπαπτον. P. iii. 110.

ἄντλος. ἄντλον ἀνάσσειν ἰλιῆν. O. ix. 79. ἐν ἄντλῳ πιθῆς ὄζειν. P. viii. 14. v. Not.

ἄντρον. ἄντρον ἄφθιτον Χείρωνος. I. viii. 89. πολυώνυμον Κιλίκιον. P. i. 33. Ἰδαῖον σιμόν. O. v. 43. σιμὸν πρόλιτόν. P. ix. 50. ἵνατιν Χείρων. P. iii. 111. ἄντρεθε νέεσθαι. P. iv. 181.

ἄντω. ἀντόμενος φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἀνύω. ἐκτὸς ἄνυσιν τρίτον μέρος πασιγνητᾶν. P. xii. 20. v. V. L. ἀνύτεται θεὸς τίπυμος ἐπὶ ἰλιπίδεσσι. P. ii. 90.

ἄνω. ἄνυται (ἄνεται) πρὸς χάριν εὐσεβίων. O. viii. 20.

ἄνω (Adv). ἄνω πολλὰ πυλίνδονται αὖ πάντα. O. xii. 7.

ἀνωδὶν εὐαγορίας ἵκεσθαι. v. Not. Fr. Scol. i. 10.

ἀνωδυνία. ἀνωδυνίας τέλεσσα ἄμπρον θρίψιν. P. iii. 111.

ἀνώνυμος. ἀνώνυμον γῆρας τις ἵψοι ἐν σπόρῳ. O. i. 133.

ἀξία. ἀξίαις κλέος ἦθλον πιθέσθαι. N. viii. 18. v. V. L.

ἄξιος. ἄξιος μοιρίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν. I. iii. 5.

ἀξίω. ἀξιωθείην κε μὴ κρύπτειν. N. x. 73.

ἀοιδά. ἀοιδὰ θεσπεσία ἐκέων. N. ix. 17. γλυκεῖα. N. v. 5. σχοινοτενὴς πρὸν ἱέρκει διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. p. 44. καὶ λύρα βρέμεται. N. xi. 8. ἀοιδᾶς ἅπτε. O. x. 109. ποικιλοφόρμιγγος. O. iv. 4. ἀοιδᾷ μαλθακᾷ αὔξεται. N. ix. 116. κόρσαν κιρνάμεν. I. v. 30. νέκαι ἀκούειν. P. v. 139. χάρις φυτεύει θεός. Fragm. Inc. in Add. ἀοιδὰν πιερισσίλλειν. I. i. 46. μέλισσα φιλεῖ ἀοιδοσύνην. N. iii. 11. ἀοιδαὶ οἵαι ἕλικον θωύσσει (Ἀχιλλέα). I. viii. 125. θεόμορον. O. iii. 18. σοφαὶ Μουσᾶν θυγατέρες. N. iv. 4. ἐρίτιμοι ἴψονται. O. xiii. 60. γλυκείᾳ μελίφθογγοι, μαλθακόκωτοι, ἀργυρολύρᾳ πρέπουσα. I. ii. 13. sq. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγατον πρεπτήρ. O. vi. 155. φύλλα ὕπασε. I. iv. 46. ἐραταῖν ἔρχμα. Fr. Scol. iii. 1. p. 14. πατήρ. P. iv. 314. δίψαν. P. ix. 179. μελιπόμπων. I. ii. 46. πρεπτῆδα βάλλεσθαι ἴπποισι. P. vii. 4. ἀοιδαῖς πλουσαῖς ἐκέων. N. vii. 24. ἐπινικίοισι πρόσωπον ἴμμεναι. N. iv. 128. ὑπὸ ἀοιδαῖς πονεῖζεσθαι. P. iii. 33. ἀοιδαῖς παρεύσαντες (παρευθύνε') ἐπ' πασσοδίτας θεόν. Fr. Dithyramb. iii. 9. 10. p. 41. εὐφροσύναις μεχαμμένος. Fr. Parthen. iv. 4. p. 16. σὺν ἀοιδαῖς θαείμεν. P. x. 88. ἐστερέμεις. P. iii. 33. ἐπ' ἀοιδαῖς ἀνὴρ θῆκε νώθεσι κάμασιν. N. viii. 84. ἀοιδῆς ἐκέρσει κυμάτων πρωτίς. Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἐν ἀοιδαῖς ἐμπρεπαῖς. O. vi. 11. ἀοιδαῖς καλλίστοις ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. IV. ii. 2. p. 3. κλεινᾶῖς ἀρετὰ τελέθει. P. iii. 203. μελιχαῖς ἐκατοφλέγων. O. ix. 34. μελιγδούποισι μελιζόμεν ἀοιδαῖς. N. xi. 23. μελιφθόγγοις κατασκιόδυσι Αἰγίνας. I. vi. 13. ἐκαθίλε, Ζεῦ. O. ii. 26.

ἀοίδιμος. ἀοίδιμον πατρὸ ὁμφαλὸν γᾶς. P. viii. 85. προφάσεσι Πιερίδων. Fr. Inc. lxxxvi. 3. πόμα. N. iii. 136. ἀοίδιμα βασίλεια Χάριτες. O. xiv. 3. ἀοίδιμα καὶ λιπαρὰ Ἀθῆναι, Ἑλλάδος ἔρεισμα. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. v. Not.

ἀοιδός. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι. N. vi. 51. v. Not. βαπτῶν ἐκέων Ὁμηρίδαι. N. ii. 2. v. Not. Ind. in Schol. voc. Homeridæ. σάμασι πείθονται. P. i, 5. ἀοι-

Digitized by Google

δαῖς μανύει δίαιτον ἀνδρῶν ἀπαχομένων. P. i. 183.

ἀπαγγέλλω. ἀπαγγειλεῖν ἐν στοιχαῖς Κρισαίαισιν. P. vi. 18.

ἀπαγορία. ἀπαγορίας. Fr. Scol. i. p. 10.

ἀπάγω. ἀπάγεσθαι εἶσι. P. ix. 211.

ἄπαδις. ἀπάδις ταχίας ἀπαμβλύνει κόρος. P. i. 161. v. V. L.

ἀπαθής. ἀπαθὴς αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. P. iv. 530.

ἀπάλαιστος. Ἴλιπι ἐν λόγῳ. N. iv. 154.

ἀπαλάλημι. ἀπαλάλαμαι νόσου ἐξίας. O. viii. 112.

ἀπάλαμνος. ἀπάλαμνοι φρένες. O. ii. 105.

ἀπάλαμος. ἀπάλαμον ἴσχει βίον. O. i. 95.

ἀπαμβλύνω. κόρος ἀπαμβλύνει αἰανὴς ταχίας ἀπάδις. P. i. 160.

ἀπαναίνομαι. ἀπαναίνετο ἰδοῦσ᾽ νύμφαν. N. v. 60.

ἀπάορος. ἀπάορα ἰχθρῶν πετάσσουσι. P. viii. 124.

ἀπάρχω. ἀπάρχεσθαι ἐνθα Τιτῆρες. N. iv. 76.

ἅπας. ἅπας κίνδυνος. N. viii. 35. ἅλες. Fr. Thren. i. 10. ἅπασα ἀλάθεια φαίνεται. N. v. 30. ἅπαν νῶτον. P. iv. 147. i. 155. ἔργον. O. xiii. 23. πρέσβιστον, τὸ φυᾷ. O. ix. 152. ἀνέντας ἡνία. P. ii. 89. ἀπάσας Ἑλλάδος μυχῷ. N. vi. 45. ἅπαντι ἐν πράξει. O. x. 97. ἅπαντα χρέων. N. i. 106. O. xiii. 36. λόγον. N. iv. 117. ἅπασαν εὐθαιμοῦσαν ἀκλέϊσιτον. N. vii. 83. στοναχάν. P. iv. 492. ἅπαντες. Fr. Thren. ii. 1. p. 19. οὐκ ἀναστέρνειν ἐπὶ ἴσα. N. vii. 7. ἀνάσσαμεν ἁμᾶς. I. vii. 59. ἅπαντα τεύχει χάρις μείλιχα. O. i. 48. χερόν. P. ix. 200. ἀπάντων τιλιτοτὰν γᾶν. N. xi. 21. παλαῖν ἅμμορος. O. i. 134. πρὸς ἅπαντας. Fr. Inc. xciii. 1. ἅπαντας ἐν εἶλαρ. O. vi. 81. ἀνὴρ ἅπαντας μᾶπος κυκλώσαις. O. x. 17. μία μελίσσα οὐχ ἅπαντας θρέψει. O. ix. 161. ἀπάσας αὐγὰς ἴδιξεν χρυσός. N. iv. 134. ἀπάσαις ἀνίαις. I. ii. 33.

ἀπάτα. ἀπάταισι θυμὸν οὐδὲ νίφεται. P. ii. 137. ἀπάταις σκολιᾶς (al. ἀπάταις σχολιαῖς) τεύχος. Fr. Inc. iv. v. Not.

ἀπαυρέω. ἀπαυρέων. ἀπούρας ἀμετέρων τεκέων νίφας. P. iv. 265.

ἀπαυτάω. ἀπαυτᾶται φρενὸς ἰφαμερίων. Fr. Inc. lxxvii. 2.

ἄπειμι. οὐκ ἄπεστι. N. iii. 132. ἀπεόντος Ἀτλίου. O. vii. 106. ἀπεόντων ἥρωσ. P. iii. 35.

ἀπείρανος. ἀπείρανον στρατὸν καλῶν. O. xi. 18. ἀπείρανοι ἐπὶ δόμοι ἀλλαδαπῶν. N. i. 33. ἀπειράνων ἄγνωστοι σωταί. I. iv. 50. ῥείνις κουφότεραι. O. viii. 79.

ἀπείρανος pro ἀπέραντος. βατὰς ἐν ἀπειράνῳ. O. vi. 90.

ἀπείρανος. ἀπειράνου ἁλυᾶς. P. ix. 61. v. ἀπέραντος.

ἀπειρομάχας. ἀπειρομάχας ἰὼν φανείς. N. iv. 50.

ἄπειρος pro ἄπειρος. ἀπείρου βίζαν τρέφειν. P. iv. 14. ἄπειρον ἰθυδίκαν λάβε. P. iv. 85.

ἄπειρος. inexpertus, indoctus. οὐκ ἄπειρον ἦσαν. I. viii. 153. ἄπειρον αἰῶνα. Fr. Inc. xxx. 2. ἀπείρασιν ἀνδρῶν δεῖγμα σοφὸν ἀρέναν Ἀχιλεύς. I. viii. 106. ἀπείρασι γλυκὺ πόλεμος. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23.

ἄπειρος pro ἀπέραντος. ἄπειρον σαίνει ἱρεύγονται ποταμοί. Fr. Thren. i. p. 19.

ἀπείρων. ἀπείρονα δέξαι σε ἰθυδίκα φαμί. P. ii. 117.

ἄπεπλος. ἄπεπλος ἰρουσαῖσα ποσσίν. N. i. 74.

ἀπέραντος. ἀπέραντον ποδῶν. N. viii. 64. cf. ἀπείρανος, ἀπείραντος.

ἀπεπθής. ἀπεπθὴς Τόχα. Fr. Inc. xxxi.

ἀπέχθομαι. ἀπεχθόμενον γᾶρας. N. x. 156.

ἀπέχω. ἀπέσχον δίφρον παμπόλλου σαναγορίαν. I. iv. 47. ἀπέχων σοφιτὰν ψόγον. N. vii. 89. πάμπαν ἀπέχειν ψυχὰν αἰδέσιον. O. ii. 125.

ἀπήμαντος. ἀπήμαντον βίοτον ἄγων. O. viii. 115.

ἀπήμων. ἀπήμων πίας θεὸς εἴη. P. x. 35. πραδία πᾶδες ἀμφ᾽ ἀλλότριοι. N. i. 84. v. V. L. ἐς ἀπήμονα ἅλεσν. Carmen in def. Solis 11. p. 36.

ἀπήνη. ἀπήνας ἀναμενούσαθεν. O. v. 6. ἀπήνῃ ξυνεῷ. P. iv. 167.

ἀπήχθεσ. αὐδὰ ν᾽ ἤρως ἀπήχθεσε. P. iv. 63.

ἄπιστος. ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔρμεν.

Digitized by Google

O. i. 51. ἄστυτον ἱμεν φαίνεται. P. x. 78. ἴωτα. N. ix. 78. ἀείσεται αὐδὰν πατρώαν. Fr. Inc. cii.

ἄπλατος. ἀπλάτου πυρὸς παγαὶ ἱερώγυται. P. i. 40. ἄπλατον πιεράζει θεῶν Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. ἀπλάτους κεφαλαῖς παρθενίους ὀφίων. P. xii. 15.

ἄπλετος. ἀπλέτου δίξας. I. iv. 17.

ἁπλόος. ἁπλόαις ζωᾶς κιλιύθοις. N. viii. 61.

ἀπό. ἀπὸ ἀγῶνος Κλεωναίου. N. iv. 27. ἀγώνων. O. viii. 101. N. vi. 102. Ἀ-θεναῖν. N. v. 89. Αἰγίνας. N. v. 6. Ἀθεναῖν. N. iv. 31. ἄνεμος Ταινάρου. P. iv. 309. ἀνεῖται Διρκαίας. O. vii. 60. Ἀλφεοῦ ἴρεται. N. vi. 32. ἀμαχανίας. O. v. 32. Ἄργεος. P. viii. 59. N. ix. 32. Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 6. Ἀρκαδίας. P. iii. 45. ἀρχᾶς. P. viii. 34. βαθμίδων. P. v. 8. γᾶς. O. ix. 86. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. p. 6. γᾶς ἀπὸ τε πτερόεν. P. iv. 516. γλώσσας. O. vi. 19. P. iii. 2. Δελ-φῶν. P. ix. 132. διυθρίων. O. ii. 132. ἀστῶν ζόων ἔπο καὶ θανών. I. vii. 43. Θήβαν. P. ii. 6. Θηβᾶν Καδμηΐδαν. I. iv. 88. Ἰσθμοῦ ἄραντο νίκας. I. vi. 89. Καλλιάνακτος. O. vii. 170. καλ-λικρήνων Τελφόσσας. Fr. Inc. lvi. 2. Κλεωναίου ἀγῶνος. N. iv. 27. κλισιᾶν. P. iv. 237. κέλευθον ἱερᾶμον αἰθέρος. P. xiii. 125. Κίρρας. P. vii. 14. Μαντι-νίας. O. x. 83. Θηνᾶς ἀπὸ μητρὸς ἴφθ. Fr. Inc. xcix. 3. P. v. 153. μήτιος ὄπαζε. N. iii. 15. Μιγάρων. N. iii. 148. μυχῶν. O. iii. 49. ναῶν ὑψηρεφῆ. P. i. 144. Νιμέας. N. iii. 148. I. vi. 89. Νηρηΐδων. N. v. 14. νίκας ἀπὸ παγ-κρατίου ἄραντο. I. vi. 88. ἀπὸ ξαν-θᾶς πτερύγας. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 43. Add. ξανθᾶν γενύων. P. iv. 400. ὀλβου πατρίου. N. ix. 32. πασσάλου. O. i. 27. παγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. παγκρατίου. I. vi. 88. πάτρας ταύ-τας. N. vi. 61. πρωτίδων. Fr. Inc. vii. 4. σιλίνων. I. viii. 136. Σπάρτας αἷμα. N. xi. 44. Σπάρτας. P. v. 97. στρωμνᾶς. N. i. 75. σταθμῶν αἰτιωῶν. P. iv. 133. Ταϋγέτου. N. x. 114. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6. Τλαπολίμου. O. vii. 37. τοιχίων. O. vii. 168. τόξου. O. ix. 9. N. vi. 47. τραπεζᾶν. Fr. Inc. lx. 3. χιμὼς ἀφ-νειᾶς. O. vii. 2. χρυσοῦ αὐτερύτου. P. xii. 30. ἀπὸ avulsum a verbo. O. i. 21. ii. 125. ix. 54. xiii. 82. P. i. 160. iv. 119. 412. I. vii. 43. post-positum. τᾶς ἄπο. O. iii. 17. P. iv. 517.

ἀπὸ—ἀμβλύνει. P. i. 160.

ἀποβλίσω. ἀποβλίσαι φρενῶν σύνεσις. N. vii. 88. v. V. L.

ἀποβάζομαι. ἀποβάσασθαι ἴσον πάντων νεῖμ. N. x. 162.

ἀποδαμίαν. οὐκ ἀποδαμεῖ Μοῖσα. P. x. 57.

ἀπόδαμος. οὐκ ἀπόδαμον Ἀπόλλωνος τυ-χόντος. P. iv. 8.

ἀποδιανύμι. ἀποδιανύμενοι ἀρετὰς μεγά-λας, N. vi. 80.

ἀποδίδωμι. ἀποδώσω αὐτὸν Μέλαις. P. iv. 120. v. Not. ἀπέδωκε τὸ μέρσιμον. N. vii. 64.

ἀποδρίσω. ἀποδρίψαι πορτὸν ἥβας. P. ix. 193. ἀποδρίσων κορυφὰς ἀριστῶν πατρῶν. O. i. 21. ἀποδρίπτεσθαι μαλ-θακὸν καρπὸν ὥρας. Fr. Scol. i. 10. p. 9.

ἀπὸ—ἴεργω. O. xiii. 82. 83.

ἀπὸ—ἴχνια. O. ii. 125.

ἀποθνήσκω. ἀποθανὼν καὶ ζόων αὔξων πλέος. I. vii. 43. ἀποθανοῦσα βρέφος πεφυτοῦ. O. ii. 45.

ἀποίητος. ἀποίητον τέλος δύναιτο θέμεν χρόνον. O. ii. 31.

ἀποικίαν. ἐς Καλλίστην νᾶσον χρόνῳ ἀφ-ίκηται. P. iv. 460.

ἀποικία. ἀποικίᾳ ἰθύνοντι Πίλοιος. O. i. 38. ἀποικίαν Δωρίδα ἵσταντας ἐπὶ σφετέρᾳ ὀρθῷ Λακεδαιμονίων. I. vii. 18.

ἄποινον. συγγενῆς ἄποινα. O. vii. 30. ἀρε-τᾶς. P. ii. 26. ἄποινα μάχθων εἴ τις ἔβρη. N. vii. 23. ἔργων ἐπαλλίων. I. iii. 111. νίκας Ἰσθμιάδος. I. viii. 6.

ἀποινῶν. δαίμων ἀποινώσαις Ἴλιον N. v. 29.

ἀποίχομαι. ἀποιχόμενον Οὐρανίδα γόνον. P. iii. 4. ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. P. i. 181.

Digitized by Google

ἀσύμπαμαι. τρομαθίαις ἀσύμπονται βοαί. N. ix. 61. v. Not.

ἀσύλλαρος. πόνων οὔτις ἐστίν. P. v. 71.

ἀσύμπεισις. ἀσύμπειστον (ὑσύμπειστον. v. Not.) ἁλίου διαφῶνος. Fr. Inc. xlix. 2.

ἀσυλίσω. τάξεις ἀσυλήτων ψυχάν. P. iii. 180.

ἄσύλλιπος. ἀγαγὼν ἰδιωμίαν ἀσύλλιπον. P. v. 89.

ἀσυμνύω. ἀσυμνύω—ὅρκοις θεὸν γλῶσσαν. N. vii. 103.

ἀσυνίημι. ἀσύνιμεν ταῦτα, Νικόκλεισ. I. ii. 68.

ἀσυνίπλω. ἀσύνιπλοι (ἀσύνιπλοι. v. V. L.) γλῶσσαν ὑπερφονίαν. P. v. 78.

ἀσυσίστειος. ἀσυσίστειον βίοτον. O. ii. 111.

ἄσυτος. ἄσυτον χάρμα ταῦροι ἴλαθον. O. x. 26.

ἀσυφοσύλω. οὐκ ἀσυφοσύλαντος Μίμνος. N. vi. 85.

ἀσυφίμων. Αἰακὸν ἀσυφίμων ἵππων χρυσίαις. O. viii. 66.

ἀσυφλίω. ἀσυφλίου Σκύρου. N. vii. 53.

ἀσυφτίω. ἵππος ἀσύφτινον στόμασιν ἀθανάτοις, P. iv. 18. χρόνος ψυχὰς ἀσύφτινον μελίαν. N. i. 70. ἀσύφτινον ἁλικίαν ἰδανθίαν. I. vii. 48.

ἀσφάλα. ἀσφάλα τελίθοι ταῦτα ἀμφολίν. N. vii. 154.

ἄσφαρος. ἄσφαρον ἀσυθίσθαι νίκος. O x. 47. ἄσφαρά μοι. O. i. 82. ἄσφαρα γάρ. N. vi. 116.

ἀσφήθόσω. ἀσφηγνύμεναι ἀκτῖνες στεργούσης. P. iv. 353.

ἀσφίστω. χαμαιστρὶς ἵππος οὐκ ἀσύφιστον αὐτοῦ. P. vi. 37. ἀσύφιστόν μοι λόγον τοῦτον. O. ix. 54. ἀσφίστας κρίνων αἷμα. P. iv. 412.

ἀσφόνω. ἀσφόνουσαν τίτασαις ἐρθαὶ σφίμιον χθονίων. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26.

ἀσφοσίμφομαι. ἀγαθαὶ ἐν ναὶς ἀσφοσίμφθαι δύ' ἄγκυραι. O. vi. 173. v. Not. V. L.

ἀσφοσάω. πρίας ἀσφοσασθίσα φύσλας. P. ix. 60.

ἀσφοτάζω. στρατὸν χάριν ἀσφοτάζων. I. iv. 124.

ἀσφουλάω. ἀσφουλᾶσαι βιαίως τοκίων τιμὰν ἀρχιδικᾶν. P. iv. 195.

ἀσφίθημι. ἀσφίθηκαν νόσφιν ἴχθυσιν. O. viii. 91. ἀσφίθεσθαι νῖκος κρυσόνων. O. x. 47.

ἀσφρίσω. ἀσφίρισαι ἵππια ναὶς ποσὶ Εὐρώπαν. N. iv. 114.

ἀσφίρσος. ἀσφρίσῳ γνάμῳ σασαμένον. P. viii. 134.

ἀσφαίνω. ἀσφάνατο εἶκεν ταμίαν σφέρνον. N. vi. 42.

ἀσφύγω. ἀσίφυγιν αἰνὰν ὄρνιν. P. xi. 86.

ἀσφλαυρίζω. ἀσφλαυρίζασά μιν ἀρτλαλίαισι φρενῶν. P. iii. 23.

ἄσχαντος. ἀσχάντων καιρῶν πασσάμενοι. I. viii. 17.

ἀσχίσιτος. ἀσχισίτων ἱρέων Ἑστίας μανίαι. N. xi. 63.

ἀσχισίρατος. ἀσχισίρατον πόνον. O. ii. 122.

ἄσωμαι. ἄσωμαι ἱκέτας γενέθλων Αἰακοῦ. N. viii. 24. ἄσται σταλᾶν Ἡρακλίος. O. iii. 78. ὀ ψυθέων ἄσται. P. iii. 53. ἄσται φθόνος ἰκλῶν δύ. N. viii. 37. v. V. L. ἀσόμεθα ἵππος βρότειον ἀγλαΐας. P. x. 44. v. V. L.

ἄσσω, necto, admoveo, injungo. ἄσσονται (ἄσσοντο. v. Not.) Ἡρακλίος στάλαις ἰσχάσασιν οἴκοθι. I. iv. 20. ἀσσόμενος Δίκᾳ. N. iv. 5. v. V. L. ἄμμιον μυχοῖς Ἄλιος. v. V. L. O. x. 41.

ἄσσω, incendo. ἄψαι αἰθὲρ πυρὸν ὕμνοι. I. iv. 73.

ἀστύ. ἀστῶν δόλῳ δαμάσσας. O. ix. 139.

ἄστυρος. ἀστύρεις ἱερῶς. O. vii. 88.

ἀτύω. ἀτύει παρθένος Λοκρὶς Ζεφυρία. P. ii. 36. μὲ Πυθώ. P. x. 7. ἀτύων ἐν ἀοιδᾷ νίαν. P. v. 140. ἄστυν βαρύπνοον ἐυρίαπαν. O. i. 116. ἀτύων ἐν αὐλοις Λυδίοις. O. v. 45.

ἄρα. ὡς ἄρα. O. vi. 87. O. viii. 61. x. 51. P. iv. 278. ix. 117. ὡς ἄρα. N. v. 54. viii. 55. ix. 49. x. 130. I. viii. 130. ὅπως ἄρα O. x. 70. θ' ἄρα. O. x. 64. P. iii. 47. 101. iv. 215. xi. 52. ἀρά. ἆ Ζεῦ πάτερ, ἄκουσας ἀρὰν θέλων θυμῷ. I. vi. 63.

Digitized by Google

ἀραμίνῳ. (ab ἄρω) σίλφιον παλῶν σύνεσις οὐκ ἀπολλύει. N. vii. 87. v. Not.

ἀρασσόμεν. ἀράσσουσιν χθόνα ἀνδρῶν χαλκείῃσι. P. iv. 402.

ἀράχνης pro ἀράχνη. Fr. Inc. cxvi. v. Not.

ἀργάλεος. ἀργᾶσιν ταῦρος. Fr. Inc. cxl. vid. Ἄργος.

ἀργιπέρωνος. Διὸς ἀργιπεράωνος. O. viii. 5.

ἀργίλοφος. ἀργίλοφον πὰρ Ζεφύρου πολέων. Fr. Inc. clxix.

ἀργινόεις. ἀργινόεντι ἐν μαστῷ. P. iv. 14.

ἀργός. ἀργὸν ταῦρον θόον. O. xiii. 99. al. ἀργᾶντα aut ἀργάντα. vid. ἀργάεις.

ἀργυρίς. ἀμφὶ ἀργυρίδεσσιν μίνυν ἀγῶνα. O. ix. 136.

ἀργύρεος. ἀργυρέῃ σὺν πολιμίζων Φοίβος. O. ix. 48. ἀργυρέων πάλαθα. O. vi. 68. ἀργυρέοισι φάλαροι. N. ix. 121. ἀργυρέας Μοίσας. Fr. Inc. cvi. v. Not. ἀργυρέων πιράντων. Fr. Inc. lx. 5.

ἀργυρέσιζα. ἀφροδίτα. P. ix. 16.

ἀργυρέω. ἀργυρωθῆναι στρόφακα ἀσιδαί. I. ii. 13. ἀργυρωθέντες ἰνίζαν. N. x. 80.

ἄρδω. εἴ τις ἄρδει ὄλβον ὑγίεντα. O. v. 55. ἄρδει Ἰσθμοῦ στρατόν. O. v. 27. ἄρδοντι πάτραν καλλίστᾳ δρόσῳ Χαρίτων. I. ix. 94.

ἀρεῖον. γίγας ἄρειον ἔντεσιν. N. vii. 149. χρῆμα τὸ περὶ σοὶ ἄρειον. I. viii. 26. ἀρείονες ἔρυσχος ἀγγελίᾳ. P. viii. 69. ἀρείονι ἱρόνων ἐπιστατεῖν δόναθαι. N. viii. 7. v. Not.

ἀρενά. ἀρενὰ δυπλόα θάλλουσα πίτυλα σίν. I. v. 21. λάμπει σαφής. I. i. 30. πελίθει χρονία ἀοιδαῖς ἥλικαῖς. P. iii. 203. κατὰ πίτυλα. I. i. 58. v. V. L. et Not. φελόφρων Κρείουν. P. i. 184. αὔξιτα. N. viii. 69. v. V. L. ἀρεᾶ ἄρσει. N. vi. 39. ἀνδρῶν. O. iii. 66. ἄτυτα (sc. ὕμνοι). P. ii. 26. ἵᾶς φάρμακον πάλλιστον. P. iv. 332. μεγάλας ἀρχὰ, ὅπασσε Ἀλαθίᾳ. Fr. Inc. xxiii. 2. στέφανον. O. iii. 33. ἀρεᾷ θήκᾳ φόνια. O. x. 23. πρεπέτιμ' ἥλθον τιμάορος, O. ix. 124. καταμίνον καθαρᾷ. P. v. 2. 3. ἀριθμός. N. vii. 10. ἀμφὶ ἀρεᾷ. P. i. 155. ἀρεᾷ πελαδίων. P. ii. 114. πεδῶν. P. x. 36. πρὸς ἀρεᾶν ἀμφὶ τριπόδων. P. vi. 42. v. Not. ἀνδρῶν σόφρονα οὐ καταλίγκιος. I. iii. 22. ἑπέων ἕπεται πότμος. N. iv. 68. μαιμώντων μαπέντι στεφάνων. I. iv. 22. πελαδῶσα ὕμνοισι. N. ix. 128. νέαν Ἀχιλέος ἀνδρὸς ἔγκαρπα στέφανα σοφῶν. I. viii. 107. πᾶσαν ἐρθόσας. I. iv. 65. παιρέμεν μηδὲ ἐγγάνα. I. ii. 66. ἱλαῖν εὐθεῖα πέλεσθον. Fr. Hyporch. i. 3. p. 23. πρέφασιν ἵκαλεν ἐς εὐάνορ. Fr. Inc. xlvi. iv—ἵκαλεν ἀνθρώπους. O. vii. 79. σὺν αἴσχιον φυᾶς ἄγει. I. vii. 32. δικλίδων νικῶντα. N. v. 97. μεγάλαν θυμᾷ λαβεῖν. O. viii. 8. εὐρόντα. O. vii. 163. ἀρεναὶ ἀνίδυνοι. O. vi. 14. ἀρχαῖαι. N. xi. 48. ἀλλ' μεγάλαι πολέμοθεν. P. ix. 133. μεγάλαι ἔστασαι. I. iii. 66. πίμπει. O. vi. 16. v. V. L. N. viii. 68. ἀρετᾶν πασᾶν ἀνθρείαν πορφυρᾶς. O. i. 21. ἀρετᾶν ὑψηλᾶν ἔπνον. O. v. 1. μορφᾶν νέφ' ἀνελεῖ γιγάντων. N. iii. 74. εὐρυσθενέων φάος. O. iv. 17. πορφυρᾶς μεγάλαις. N. i. 51. v. V. L. Not. ἀρετᾶν στεφάνων τε ἐναδέν. N. iii. 12. ἀρεταῖς ἄνδρας ὑπερελθόντων. O. xiii. 19. βροτέαις ἐν θεῶν μαχαναὶ πᾶσαι. P. i. 80. γνησίας. O. ii. 21. δαιμονίαις. N. i. 13. δεδαιδαλμένοις. O. ix. 154. πλειστᾶσιν Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. ἀρετᾶσιν ἰσχυρὰν. O. iii. 78. ἀρεταῖσιν ἀρούαις. O. xiii. 71. Θάλλει. O. ix. 27. δεδαιδαλμένος. O. ii. 96. μεγάλαις. O. xi. 6. μορίαις φλίγονται. N. x. 4. v. V. L. ἀμφὶ ἀρεταῖς μάρναται πόνος. O. v. 34. ἀρεταῖσι μιμαλόνας νίκᾳ. O. i. 145. ξυναῖσι σθένεσι. P. xi. 82. ἐν ἀρεταῖς πολλαπλοῦς. N. iii. 56. ἀρεταῖς ὑψηλαῖς πόρευε τετυγμένας. I. v. 57. φασναῖς. N. vii. 75. v. V. L. ἀρετὰς Διοδμάτους πράσσει πόνῳ. I. vi. 15. μεγάλας ἀνεδειπνόμενον. N. vi. 80. πάσας ἀγήσασθαι μαχᾶν ἰμοί. I. vi. 83. τίεσαρας ἱλᾷ αἰών. N. iii. 130. διώκειν ὕμνῳ. I. iv. 5. τιμῶντες. O. vi. 122.

ἀρήγω. ἀρήγει Θράσος πίτναν. P. ii. 115. φίλειν ἱλαφρᾶς ζυγόν. P. ii. 173. ἀρήγουσα λίχνῳ Ἀλαμάνᾳ. N. i. 72.

ἀρθέος. ἀρθέον πίφτε γίνος. O. ii. 75.

ἀρθίφιλος. ἀρθιφίλου παῖδες νίκαν. I. viii. 52.

Digitized by Google

ἄρημα. ἄρηται. ἄρηται κῦδος πολεμίζων. I. i. 71. κῦδος ἀρέσθαι. N. ix. 110.

Ἄρης. v. Nom. Propr.

ἀρίγνωτος. υἱὸν Ἐνδαΐδος. N. v. 21.

ἀρίγνωτος. ἀρίγνωτον σίδηρον. P. iv. 169.

ἀρίζηλος. ἀστὴρ σήλωσεν. O. ii. 101.

ἀριθμέω. ἀριθμῆσαι, μακροτέρας σχολᾶς. N. x. 86.

ἀριθμός. ἀριθμῷ πρεσβύτερον πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. 2. v. Not. p. 11. ἀριθμῷ μᾶσσον. N. ii. 36 ἀριθμὸν ψάφων κρατεῖν. O. xiii. 66. ψάμμος ἀριθμὸν στερεοῖφι-γγιν. O. ii. 178.

ἀρισθάρματος. ἀρισθάρματον γέρας. P. v. 39.

ἀριστεύς. ἀριστεῦσι ἀνδρῶν. P. ix. 189. ἀριστέας ἄλλους. I. viii. 118.

ἀριστεύω. εἰ ὕδωρ ἀριστεύει. O. i. 75. ἀριστεύει γυναικῶν καλλικόμοισιν. N. x. 17. ἀρίστευον νίκης ἀνείθεν. I. viii. 50. στάδιον ἀρίστευσεν. O. x. 76. ἵππα ἀριστεύσαντι ἐν Δελφοῖσιν. O. xiii. 61. ἀριστεύων Φερένικος. P. iii. 132. ἐν ἀϊθλοισιν ἐκδίδυξιν βίαν. N. xi. 19. ἀριστεύοντων (ἀριστεύοντι. v. Not.) νέων ἀνδρῶν αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 3. ἀριστεύσασαν πίτυραν Σικελίαν. N. i. 20.

ἀριστογόνος. ἀριστογόνῳ μητρὶ Ἡρακλέος. P. ix. 5.

ἀριστοκόνης. ἀριστοκόνοις χερσί. O. vii. 94.

ἄριστος. ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. viii. 13. σὺν ἀνδρῶν δικαίων ἄριστος χρόνος. Fr. Inc. ix. 2. ἄριστος κεἰρδε νοῆσαι. O. xiii. 67. ἱκτῆρὸς θῶων εὐφρο-σύνᾳ. N. iv. 1. κἀρίστῳ Τιλαμῶνι. P. viii. 144. ἄριστον ὕδωρ. O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. ἄριστον τὸ πλουτεῖν σὺν εὐτυχίᾳ. P. ii. 103. v. Schol. ἄριστοι ἴσχον τύπος πολέμοιο. I. vii. 49.

ἀριστοστίχας. ἀριστοστίχων Διόν. Fr. Inc. xlx. ἀριστοστίχα πάντ᾽. ibid. V. L.

ἀρκεῖν. ἄρκιστον ἀγημονεῦσαι παρ᾽ ἔχθει Κρήτων. O. ix. 4.

ἅρμα. ἅρμα θοὸν πάντων. O. viii. 65. κρατίστιππον ἀναβαίνων. N. ix. 8. Λύ-διον. Fr. Inc. xxiv. 1. ἀπὸ γᾶς Θη-βαίας. Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 6. Νικοτέλειον P. vi. 32. νικᾷν παρέ-ξασα. I. iv. 43. Μουσᾶν. I. viii. 134. στερέωσεν Πιερίδων. P. x. 102. Χρομίου ἀρτύνει. N. i. 8. ἅρματι θοᾷ. O. i. 175. στιβαρώτερα. I. i. 18. νίκαν εὐθύξον. P. vi. 17. ἅρματα στιπτοχάλινα. P. ii. 21. ἁρμάτων ἐπὶ καχυπάτων ἰμὰς σύρεσσον. O. i. 125. ἱππιοδρόμιον. I. i. 78. ἀφ᾽ ἁρμάτων χαμαὶ πεσεῖσαι. N. vi. 87. ἁρμάτων ζυγοῖς στιφαίροισι. N. viii. 137. ἐν ἅρμασι παλλήνιοι πῶλοι. P. xi. 70. παλλανίκου Ἰέρωνος. P. i. 64. ὑφ᾽ ἅρμασιν ἵππους. Fr. Inc. xxxvii. 1. ἐν ἅρμασιν ἵππων ἱερὸζόμενοι. I. v. 6. ἅρμασι γλαφυροῖς. N. ix. 28. ἐν ἁ. δίξαν πολλαῖς. I. iii. 25. ἅρμασιν καὶ ποσὶν τὸν λάχε σεῖφανον. O. x. 73.

ἁρπαλέας. σοφός. P. v. 154.

ἅρπινον. ἅρπινος ξίνισεν ἀνὴρ ὧδε ἓν. Fr. Hymn. vi. ἅρπινα πρᾶξαν ἀνήρ. O. viii. 96. ἐν ἁρπίνοισιν αὔξων δυνάμ. N. iii. 100. (v. Not. ib.) vid. Ἄρπ.

ἁρπύδιος. ἁρπύδιον διὶ τόνον πεπόρπατας. N. i. 31.

ἁρπύζω. ἁρπύζων τρανὸν ἐν πραπαῖς. Ἀθέ-ναις. N. viii. 20. ἁρπύξαν κίρνᾳ ἄνδρα νομφίον. P. ix. 207. ἁρπύζων στεφάνοισι χαίταν εὐίσταμαι. I. vii. 55. ἁρπύζοντα ξίνια τεύχων. P. iv. 229. ἁρπύζασα γάμον ξυνόν. P. ix. 21. Θαντοῖσι γυίοις. P. iv. 142. οἷα ἅρπασαν τέκτονες σοφοί. P. iii. 202. ἁρπάσαις βίοτον ἰμαντο-σθενέα. N. vii. 145.

ἁρπονία. καθ᾽ ἁρμονίαν. P. viii. 97. v. V. L. ἁρμονίᾳ σὺν Λυδίᾳ. N. iv. 73.

ἁρπάσας. ἁρπάσᾳ γλυκὺν μισθόν. I. i. 67. ἁρπάσας Πιερίδων ὕμνῳ παρίκιον. N. vi. 55.

ἅρπυρον. ἅρπυρον ἀδαμάντινον. P. iv. 398. στασάμενος. P. iv. 416. ἐν ἁρπύρᾳ βοῦς. Fr. Inc. xxxvii. 2.

ἅρπυρα. ἁρπύραι ξίνιον ἀναπτάξαις. P. iv. 60. ἅρπυραν Ἀφροδίτας ἀναστελίζομεν. P. vi. 1. ξίνιον φίλαν. N. v. 16. v. Not. Ὀρχομενοῦ πατρῴαν. I. i. 51. πατρίαν. O. ii. 27. ἅρπυραι μέλαιναι οὔτι ἕδυναν παρσὼν. N. xi. 50. ἁρπύραισι ἐν ἀλλοδαπαῖς. P. iv. 433. παρπτάρ-ρους. N. vi. 17. πᾶς᾽ εἰσίλαος. O. xii. 28. ἁρπύραισιν ἀφναῖς Πολλίδα. P. xi. 23.

ἁρπύω. ἁρπύσαι (τὸν) ἵππιον Μοίσαισι. N. x. 49.

ἁρπάζω. ἅρπασε παῖδα ἐκ ναοῦ. P. iii. 76. τάν ποτε ἅρπασε Δαπεΐδαι. P. ix.

Digitized by Google

9. σὶ ἀρτάσαι Ἀγλαοτερίμιναν. O. i. 64. ἀρτάξαντες ἴνθα ἄγαλμα Ἄιδα. N. x. 125. v. Not.

ἀρταλίης. ἀρταλίαν ξέσυ στιγταιθλίου. P. viii. 94. φρεντίδα σχίθει, P. x. 97. v. Not.

ἄρμασος. ἄρμασον φοάν. I. vi. 68.

ἄρτι. ἄρτι πομπίνι ἄνθος ἄζας. P. iv. 281.

ἀρτιστής. ἀρτιστὴς ἴσσα πατρία. O. vi. 105. γλῶσσα. I. v. 58.

ἄρτιος. ἄρτια μαθόμενος. O. vi. 159.

ἀρχά. τίλος ἀρχά τι αὔξιται. P. x. 16.

ἀγλαΐας. P. i. 4. μεγάλας ἀριστᾶς, ἅπασσ' Ἀλάθιαι. Fr. Inc. xxiii. 1. ναυτιλίας τίς ἄξασε. P. iv. 124. ἐξ ἀρχᾶς διερθῶσαι λόγον. O. vii. 37. ἐξ ἀρχᾶς. P. iv. 235. ἀπ' ἀρχᾶς ἴχνι βάλων. P. viii. 34. ἀρχὰν πατρὸς ἐν ἔστιᾳ. O. xiii. 87. διίξαντος θεοῦ. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. μελίφρονα παλίαν. Fr. Scol. i. 14. διόσδοτον αἶδιν. Fr. Inc. xcvi. ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ. O. ii. 106. ἀρχαὶ βίβλινται θεῶν. N. i. 11. v. Not. λόγων ὑστέρων. O. xi. 5. ἀρχαῖς τροτέραις νῦν ἑπόμενον. O. x. 94.

ἀρχαγέτας. ἀρχαγέτας Ἀπόλλων. P. v. 80. ἀρχαγέτᾳ Τροιζῆνι. O. vii. 143.

ἀρχᾶθεν. ἀρχᾶθεν πόθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας. O. ix. 81. λόγοισαι ειμάνιτες. I. iv. 12.

ἀρχαῖος. ἀρχαῖον λόγον. N. i. 52. λόγον μὲ ἀναβίβᾶσαι. Fr. Inc. xciii. 2. v. Not. ἔπεσθε. O. vi. 151. ἀρχαίας εὐκαμψίας. I. i. 54. ἀρχαίᾳ παρὰ πάμασι Πίλοιτος. O. x. 30. ἀρχαίαν ἔλαχον Διός. Fr. Inc. c. 5. (pro ἀρχάν). καμίζων πατρός. P. iv. 188. ἀρχαῖαις ἀρεταῖς. N. xi. 48. ἀρχαῖας φάτιαι Ζηνός. O. xiii. 132. ἀρχαῖα σοφίσματα. O. xiii. 24. ἀρχαίων λόγος emend. Fr. Inc. xciii. 3. v. Not. ἀρχαιότερον. Fr. p. 32.

ἀρχεδίκας. ἀρχεδίκᾳ πτολίων. P. iv. 196. v. V. L. Schol.

ἀρχεῖαι φάτναι Ζηνός. O. xiii. 132. v. V. L.

ἀρχέκακος. ἀρχέκακόν νιν θήσεις. P. ix. 92.

ἀρχὸς. ἀρχὸς ἵππων τᾶς πτολίεθρον. O. vii. 130. vid. Ἄλκος. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. i. 13. Jason. P. iv. 344. ἀρχῷ Σπαρτοσίων. P. i. 142. ἀρχὸν οἰωνῶν φίτυον μίγαν αἴμψιν θεός. I. vi. 73. ἀρχοί εὐν ἴτι ἴσαν παῖδες Ταλαοῦ. N. ix. 33.

ἄρχω. ἔστις ἄρχει ναός. P. iv. 409. ἄρχεν Οἰνόμαος. O. x. 61. ἄρχε ξένιμον ὕμνον. N. iii. 16. ἄρχειν βάσσαις Παλίου. P. iii. 7. ἄρξαι σκοπιαῖσι νικηφορίας. I. vi. 55. ἀρχόντεσσι τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἐκ πρωιμίου. N. ii. 2. ἄρχετο φιλίου ξεινίου. P. iv. 53. ἄρξεται ἅμα πρώτοις. O. viii. 60. ἀρχόμενοι Δωδώνᾳθεν N. vi. 86. ἀρχόμενοι Διός. N. v. 47. τί πάλλιον ἀίσσει ἀρχομένοισι; Fr. Prosod. v. 1. ἀρχομένοις παμπαίου ἰλάθειν εὔχει. P. i. 66. ἀρχομένους ἴεγον. O. vi. 4.

ἄρω. ἄραρε φίγγος πυλαωγὸς Αἰακιδᾶν. N. iii. 113. ἄρηιν Νεμέα. N. v. 81. v. Not. Schol. ἁραρὼς χαρίτεσσι πλεκταῖς Ἐρεχθειδᾶν. I. i. 29. ἁραρόντα πεφαντὸν αἴδωνα. O. x. 98. ἄρμενα. vid. ἄρμενος.

ἀρωγός. ἀρωγὸν θάλος Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81.

ἄς pro ἦς. O. x. 61. (pro ἴως. v. Schol. O. x. 61. forte ex αἴς. Not. Fr. Inc. cxxxii.)

ἄσεσσος. ἄσεσσος αἰὶ ἀνὴρ ἰργμάτων παλῶν. I. iv. 72.

ἀσυχής. ἀσυχίαν ψυχαὶ ὑπουράνιαι πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 1. p. 20.

ἀσθενής. ἀσθενεῖ χρωτὶ βαίνων. P. i. 107.

ἄσθμα. ἄσθμασι φρίσσοντα ἀνανιοάς. N. x. 140.

ἀσθμαίνω. ἀσθμαίνοντα σώματα κάμιζι πατρὸς Κίνυραν. N. iii. 84.

ἀσκέω. ἀσκεῖται ἴνθα Θέμις. O. viii. 29. ἀσκεῖται Θέμις Διὸς ξένιον. N. xi. 9. v. Not. ἀσκήσω αἰὶ φρενὶ δαίμονα ἀμφίπονον. P. iii. 194.

ἄσκιος. ἀσκίοις ἔρεσιν Φλιοῦντος. N. vi. 73. ἐν ἀσκίοισιν. Fr. Inc. cxc. 4.

ἄσμενος. ἄσμενος εἶχεν ἐπιχώριον μάνιν. O. xiii. 104.

ἄσοφος. σοφοῖς κρίσφυξι ἔλασσον. O. iii. 81.

ἀσπάζομαι. ἀσπάζοντό νιν φωνᾷ ἀδυνόᾳ. I. ii. 38.

ἀσπιδοδύστας. ἀσπιδοδυόντεσσιν ἐρέμοις ὀκλίταις. I. i. 32.

Digitized by Google

ἀστίς. ἀστίδος αἰθᾶς. P. viii. 66.
ἀστιφυδὲς ὦτα αἰθέρος. v. Not. Fr. Inc. cxvi.
ἀστιφοτά. ἀστιφοτὰν ἰλαλῇξαις Κρονίων. N. ix. 45.
ἀστύρ. ἀστὴρ ἀρίζηλος πλοῦτος. O. ii. 101. ἀστέρος οὐρανίου τηλαυγέστερον φάος. P. iii. 134.
ἀστός. ἀστὸς αἶψ' ἐν ξείνοις. P. iv. 138. ἀστὸν δόλιον. P. ii. 150. ἀστοὶ ποροσύνοντες δαῖτα. I. iv. 105. ἀστῶν ἀφθίτων ἀοιδαῖς. O. vi. 11. ἀπὸ βαφὰν Συμόν. P. i. 162. δᾶμον. O. v. 33. ἀγαθῶσιν αἰνῆσθαι χρεών. N. xi. 22. πλέος αἴξαν. I. vii. 42. τὸ λογίαις ἅξιος μιμίχθαι, I. iii. 5. φίλος. P. ix. 165. ποτὶ ἀστῶν. O. vii. 165. πρὸς ἀστῶν. P. iv. 530. τὸ ποινὸν ἀστῶν. Fr. Inc. vii. 1. ἀστῶν Ἐρεχθίος λόγος. P. vii. 9. ἄστομαι ὀνὶρ ἀστῶν. N. viii. 24. ἀστοῖς ἰγὼ ἀδάν. N. viii. 64. v. V. L. ἦν αἰδοῖος ἡμιλίᾳ. I. ii. 54. βασιλῆα πρασῦς. P. iii. 125. διαπρέπων. P. i. 132. φίλος. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἅμμιν. O. xiii. 2.
ἀστραβής. ἀστραβῆ πίονα. O. ii. 146.
ἄστρον. ἄστρον φαεινὸν διαπρύσιον ἐν ἀμέρᾳ. O. i. 9. ὑπὲρφατον. Carm. in def. Solis 3. p. 36. ἄστρον τηλίφατον κοσμίας χθονός. Fr. Prosod. i. 6. in Del. ἄστρα καὶ ποταμοὶ καὶ πέμπτα σίτου. Fr. Inc. lxxix. ἄστρους ἐν ἄλλοις λάμπει Ἀωσφόρος. I. iv. 41.
ἀστρονομίαι. οὐρανοῦ ἅπτε ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. v.
ἄστυ. ἄστυ ἰωποτρόφον Πρόσιτον. N. x. 76. v. Not. Κυράνας Διῶν. P. iv. 464. ξίνιον πατέρ᾽ ἀμμιν. N. iv. 38. ἄστεος ἀμφαλὸν πολίσσαν. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41. πύργος. P. v. 75. ἄστεϊ λιπαρῷ Σπαρτᾶν. Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 45. cf. Not. Fr. Dithyramb. x. ἐν ἄστει Πιερίας. O. xiii. 86. ἄστυ πρασιάγων ξυνὸν πάτρᾳ. I. vi. 101. Περσεογενίας γλῶσσαν φίρεις. O. ix. 63. ἄστυ Αἰγίνᾳ πανάγυιον ἁλλάμαις Ἐπάφου. N. x. 9. ἀστῶν μοῖραν. O. vii. 139. βίᾳ φυτεύεσθαι φαμί. P. iv. 26.
ἀστυνόμος. ἀστυνόμοις ἀγλαΐαισιν ἰατρίᾳς λάθαν. N. ix. 74.
ἄσυχα. P. xi. 84.
ἀσυχῇ (Adv.) ἀσυχῇ δόνει θρόον ἁπαλόφατον ὕμνων. N. vii. 120.
ἀσυχία. Ἀσυχία φιλόφρον θύγατερ Δίκας. P. viii. 1. ἀσυχίας μεγαλάνορος ἱερὸν φάος. Fr. Inc. vii. 3. ἀσυχίᾳ θεμίτων φέρμιγγα. P. iv. 258. cf. V. L. P. xi. 84. ἀσυχίαν φιλεῖ σωφρόσυνα. N. ix. 114. πρὸς ἀσυχίαν φιλέσχολον στεφαμμένον. O. iv. 26. σύμφωνον. P. i. 136. ἀσυχίαν σχὼν ἀεὶ ἄπαυστα χρόνον. N. i. 167.
ἀσύχιος. ἀσύχιον ἱερέων παρίκασα. P. ix. 40.
ἀσύχιμος. ἀσύχιμον ἁμέραν. O. ii. 58.
ἀσφαλής. πίδν οὐκ ἰγίνετο. P. iii. 133. Δίκα. O. xiii. 7.
ἀσφαλὴς ἕδος αἰεὶ σθρανός. N. vi. 6. ἀσφαλὲς ἅπτε. P. ii. 38.
ἀσχολία. ἀσχολίας ἀνίκητον πρᾶγμα. I. i. 2.
ἄσχολος. ἀσχολὸς εἰμι ἀναθέμεν. P. viii. 40.
ἄτα. εἰς ἰχνιὸν βαθὺν ἄτας. O. x. 46. ἄτᾳ ἀμύνονται φθονερεί. P. xi. 84. εἰς ἄταν φαινομίναν. N. ix. 49. ἄτᾳν ἀνίρωπον ἴλιν πέρᾳ. O. i. 90.
ἀτάλλω. ἀτάλλων Σωμὸν ἀμφίπυτον. N. vii. 134.
ἀτάρ. N. iv. 77. P. iii. 176. P. iv. 301. N. vii. 57. Fr. Thren. ii. 8. p. 19.
ἀτάρβατος. ἀτάρβατον ογκάμας. P. iv. 149.
ἀταρβής. ἀταρβεῖ πεφαλᾷ. P. ix. 53. φρεί. P. v. 67.
ἄτε (καθ' ἅτε, ὡς). ἄτε ἄγκιστα πιφασμένοι ἁμίν. Fr. Inc. lxxvii. πάλιστος ἰνδρομάχας. O. xii. 20. ἀνὴρ μάντις ὧτος. I. vi. 75. αἰθόμενον πῦρ ἅτε λαμπρότατι. O. i. 3. sic P. iv. 141. ii. 144. N. vii. 155. I. vi. 75. iv. 31, Fr. Inc. lv. p. 70. et lxxvii. p. 77. ἅτε (χάρις) διαφέρει. P. xi. 91. sic P. xii. 3. ἅτε (ἕπος) ἰπαγγίλλουσι. P. iv. 53. sic O. vii. 168. item N. vi. 53. ix. 20. vid. Ὅστις.
ἀτειρής. ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ. O. ii. 59.
ἀτίμαστος. ἀτίμαστον τὸ εἰς ἰκατὸν πρυτανῆας. P. x. 98. ἰστέφανε νόφ λάθᾳ ἀτίμαστε. O. vii. 83.
ἀτιλὴς. μὴ ἀτιλὴς γίνοιτο μαντεύμασιν. P. v. 84. ἀτιλῆ σοφίας παρὰν δρέπων. Fr. Inc. cxi. ἀτιλεῖ νόῳ γιόντες. N. iii. 74.

Digitized by Google

ἄστυδε. ἀστυδε ἵκεσθαι ἐρχομένοις ἀλωσίμων. P. ii. 141.

ἄστυ. ἄστυ ἀνδρῶν. O. x. 110. Ἀχιλλέος. N. vii. 49. ὁ θοὸν ἄστυ. P. v. 102. ἄστυ παλαιὸν. O. viii. 59. σίχνας. P. ii. 58. πόνων καὶ μαχῶν. P. x. 66. ἐγχείαν. P. ix. 47. ὀὺκ ἄστυ ὕμνων. I. v. 24. Χαρίτων. O. xiv. 11. ὑπνῶς. O. ix. 68. ἐμμενέων μή σε θυμῷ. Carm. in def. Solis ii. p. 36. Ἀρτέμιδος. P. ii. 13.

ἄστυθι. ἄστυθι αἰχμᾶς. O. ix. 118. P. v. 129.

ἀστίζω. ἀστιζόμενοι. (al. ἀγαζόμενοι) νηῒ ἀνδρὸς ἔκβασι. Fr. Inc. xcii. 1.

ἀστμάω. οὐκ ἀστμήσαντά νιν. P. ix. 139. ἀστμησθεὶς περὶ Ἀφροδίτας ἱλισσόλεφάρου. Fr. Scol. ii. 11. p. 11.

ἄστμια. ἵλεως ἔξ ἀστμίας. O. iv. 33.

ἄστμος. ἀστμοτέραν γλῶσσαν. O. viii. 91.

ἀστυπάλλω. ἀστυπαλλὶν οἱ γόνον φίεσαν. N. iii. 99. ἀστυπάλλοισα παρθένον ἱλαΐς. Fr. Inc. iii. 1.

ἄστλωτος. ἄστλωτον ἧθος ἰωχμᾷ γυναῖκας. N. i. 71. v. V. L. ἀστλάτων περὶ πύθας. O. vi. 65.

ἀστόλμητος. ἀστόλμητον μόχθον Ἑλλάδι. I. viii. 23.

ἄστολμος. ἄστολμος δαμὸς ἰών. N. xi. 42.

ἀστρακός. ἀστρακὸν ἰκτυπόωσιν ἰσοσυλίνα ἱλαόντες τε. Carm. in def. Solis. 7, 8. p. 36.

ἀστρίπτω. ἀστρίπτων νέμει πόλιν. O. x. 17. ἀστρίπτων ὑπτῶν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. iv. 4.

ἀστρατός. ἀστρατὸς Ἑλλανοδίκας. O. iii. 21. ἀλάθεια. N. v. 31. ἀστρατεῖ πρὸ εἶπον' ἀοιδίμα. N. iii. 72. σὺν ναυρῷ. P. viii. 9. v. Not. V. L.

ἀστραμία. ἀστραμίαν ξόγγονον. N. xi. 15.

ἄστρωτος. ἀστρώτων ἵππων ἱλαόντας Νεστανόλαμον. N. vii. 151.

ἄστρωτος. ἄστρωτον πόνον. P. iv. 317.

ἄστρωτος. σὺν ἀστρώτῳ παιδὶ στρέψαι σέλας. N. xi. 12. ἄστρωτοι παῖδες Ζηνὸς. I. iii. 31.

ἀστύζω. ἀστύζουσι βοὰν ἀΐσσοντα Πηλεΐδαν. P. i. 26. δόμῳ ἀστυζομένῳ πτοὰς βάλον. O. viii. 51.

αὖ. τόσ' αὖ δ'. P. ii. 164. f. αἶψ'. τοὶ δ' αὖ φλοισίοντες. Fr. Inc. lxi. 6. ἅμμες αὖ πάντων φρουθίντες. P. iv. 256. αὖ Διόθεν. O. vi. 119. πόλλ' ἄνω, τοὶ δ' αὖ κάτω. O. xii. 7.

αὐάνω (μεγάλαν. P. iii. 42. V. L.) vid. ἀάνω.

αὐγά. ἐν ἀνομαίαν αὐγᾶν. I. iv. 110. αὐγαῖς ἁλίου ἀπανσύμεν. O. iii. 44. αὐγὰς ἀνάσσει Πιερὶς χρυσός. N. iv. 133.

αὐδά. αὐδὰν μανύει διδύμους παῖδίσσω. N. ix. 10. (αὔχεν.)

αὐδάεις. αὐδάεσσα κύρσαν λόγων. Fr. Inc. lxxvi. 3.

αὐδάω. αὐδᾶσι τυιοῦτον ἴστω. I. vi. 61. αὐδάσομεν ἀγῶνα φίεσιρον. O. i. 11. αὐδάσασα εἰς τρὶς σε χαίρειν. P. iv. 108. ἆς αὐδήσαντος. P. iv. 411. N. x. 16a. αὐδάσομαι Ἰάδιμον λόγον. O. ii. 166.

αὖθι. αὖθι τοὶς βάλον. O. viii. 51.

αὖθις. O. i. 109. N. iii. 97. P. iv. 486. vid. αὖτις.

αὐλά. αὐλὰν ἱλεῖαν Ἡρακλέος. N. iv. 39. ἐσῆλθον βασιλεὺς ἀθανάτων. N. x. 29.

αὖλαξ. αὔλακας ἀρότας ἐκτανύσας. P. iv. 405.

αὔλιος. αὐλίοις ἐπὶ Σάμαι. N. i. 29.

αὐλός. αὐλὸς γλυκὺς σὺν ἀοιτάσσι χέρσι. O. x. 113. αὐλὸν ἔρεσσεν. N. ix. 19. αὐλῶν πανταχοῦ δονίοντας. P. x. 69. πάμφωνον μίλος τεῦχε. P. xii. 34. ἔρατὸν μίλος ἐκίνησεν. Fr. Inc. xlix. 3. ἐν πτεοῖσιν Αἰολίοις. N. iii. 37. v. Schol. ἐμπνεῖτε παμφώνοις. I. v. 34. ἐν ἑστιοῦ αὐλῶν. O. vii. 22. βοᾶν αὐλῶν. O. iii. 14. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 41. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖτον ἀμφὶ μελίαν. Fr. Inc. liii. αὐλοῖς Λυδίοις ἀοιδαν. O. v. 45.

αὐξάνω. αὐξάνει Διόνυσος νομὸν διυθρίαν. Fr. Inc. xxxiii. vid. Αὔξω.

αὔξω. αὔξει Ζεὺς ἀξιὸν λόγον. N. vii. 47. αὔξομεν ἐμπνοᾳ Σωσίνεον. I. iv. 108. αὔξῃς οἶδεν ὕμνον. P. iv. 5. αὔξων πόλιν. O. v. 8. πάντραν. P. viii. 53. Σωμόν. N. iii. 100. πλοῖς γεγῶ. I. vii. 42. αὔξοντες νίμον Θεσσαλῶν. P. x. 100. αὔξουσι Μοῖσα. P. iv. 496. ἀρετά. N. viii. 63. μεταφορὰν σὺν ἀοιδᾷ

Digitized by Google

μαλθακῶ. N. ix. 116. σὺ στερεὸν βροτῶν. P. viii. 132. γλυκύ. P. x. 17. v. V. L. αἰξομένων γαῖαν ὑπὸ θαλάσσας. O. vii. 114. αὔξουσαι (v. V. L.) ἔνδρεις μίγιστα σοφίᾳ. Fr. Thren. iv. 8. p. 21.

αὖρα. αὖραι Ὡκεανίδες στριφνύουσιν. O. ii. 130. ἀλλαῖαι διαθέσσουσιν. O. vii. 175. αὐρᾶν ψυχραῖν φάρμακον. O. ix. 147. σὺν Νότου αὔραις. P. iv. 361.

ἀϋτά. ἀϋτᾶς ἰξίας πόδωκον ἵκοντας. N. ix. 84.

αὐτίκα. αὐτίκα ἅλθεν ἐς φάος. O. vi. 75. στρεπτοῖσιν. P. ix. 48. ἵππιον οἶκον. P. iv. 429. ἵστασαν. O. iv. 8. ἵστασαν. O. ii. 105. ἅλθε. N. x. 122. ἀμφέστεσαι. P. ix. 100. παστάσαις. P. iv. 168. ἵστασιν. P. ix. 202. ἵστασι. O. i. 75. ἶζεν. I. vi. 81. ἄν. O. xiii. 95. ἐπιλίσσεσθ' ἀντύσιν χαῖρε. O. vii. 116. ἰξόφαιτ. N. iv. 71. ἰόντων. I. viii. 90. φύγον. N. i. 54.

αὖτις. αὖτις ἀπόνασαι ἵππια ναός. N. iv. 114. πομπῖξαι σὺν ψυχάν. N. viii. 75. ἐστίβασι. I. i. 54.

αὐτόθεν. αὐτόθεν ὑποσπάσσει. N. v. 36. ἔρκει φίγγος Αἰακιδᾶν. N. iii. 113.

αὐτόθι. αὐτόθι ἐπὶ φίλτατα δόξης. N. iv. 75.

αὐτόματος. αὐτομάτῳ αὐλάδι. P. iv. 107. αὐτόματοι ἐκαλέζοντο. Fr. Inc. lx. 5.

αὐτόχρυσος. ἀπὸ χρυσοῦ αὐτοφύτου φαμὶν ἔμμεναι. P. xii. 30.

αὐτός. αὐτὸν γίγας θῆκεν. O. ii. 88. vii. 113. P. iv. 241. 301. viii. 79. ἤρως θάνεν. P. xi. 47. ἔτραπεν. N. vi. 93. στε. N. iv. 148. αὐτῷ. P. i. 35. I. iv. 64. αὐτῇ. O. xiii. 130. v. V. L. O. iii. 33. ii. 139. x. 40. P. ii. 71. iii. 77. αὐτόν. O. vi. 21. P. xii. 11. N. vii. 131. τὰ αὐτά. N. vii. 152. αὐταῖς. O. vi. 45. αὐτῶν στρατάσσειν εἶσί. Fr. Thren. i. 3. p. 17. ταῦτ' ἐπὶ χρίον. O. i. 71.

αὐτόφυτος. αὐτοφύτων ἐλαίων. P. iii. 83.

αὐτόχυτος. αὐτόχυτον (al. αὐτόχυμον) οἶνον. Fr. Inc. lxxx.

αὖχα. αὖχα κινεῖφρονος βροτῶν. N. xi. 38. v. Not. αὖχαν μανύει σε. N. ix. 10.

αὔχημα. αὔχημα δέξαι ἐνεθύμιον. P. i. 179.

αὐχήν. αὐχένι καὶ σθένει ἀδίαντον. N. viii. 107. αὐχένων μάψαις ἔριδας. N. i. 68. κάρα ἐπ' αὐχένι στρέφουσαν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. αὐχένας δόσαις βοίας ἕπεσθαι. P. iv. 418.

ἀΰω. ἀΰει πάλας Πηλέος ἔρκος. I. vi. 37. ἄϋσεν στέρνα μέγας παιγνιστᾶν. Schol. P. xii. 19. v. V. L. et Ἀσάω.

ἀφαιρέω. ἀφαιρεῖται ὕμνος βραχὺ μέρος ἔχων. I. i. 87. ἔθρα ἀφίλητον αἰῶν. P. iv. 387. ἀφιλεῖν δόναται μᾶλλον χθονίων. P. vi. 283.

ἀφάσσω. ἀφάσσει σύγχας ἐοικὸς μαρναμένοις. I. iv. 52.

ἀφανής. ἀφανὲς στίλβοις σφυρηλάτοις ἐπάγκαις. Fragm. Incert. xxxviii. 3.

ἄφαντος. ἄφαντος ὡς ἔπταλε. O. i. 72. ἄφαντον βρίμει. P. xi. 46. ἀφάντου νύδος ἀντύσι σαθρόν. N. viii. 58. v. Not.

ἄφαρ. ἄφαρ στόμασι δράσοντας. N. i. 60. ἐξικέσθαι λαιψηρᾶς σθένεσιν. N. x. 119.

ἄφατος. ἀφάτου μελίων ψυχάς. N. i. 70.

ἀφαυρός. ἀφαυροτέρους ῥᾴδιον σύλα-σώσαι. P. iv. 485.

ἀφίλητος. ἀφίλατος. vid. ἀφαιρέω.

ἄφθιτος. ἄφθιτος Ζεύς. P. iv. 518. ἄφθιτον σπέρμα. P. iv. 74. ἀφθίτου Ταυάσχου παῖς. P. iv. 58. ἄφθιτον ἐς ἄνεφ Χείρωνος. I. viii. 89. βίοτον. O. ii. 53. ἴσον θεῶν. P. viii. 101. v. V. L. στερεμνὰν ἀγίσθω. P. iv. 410. θέσσαι. O. i. 101.

ἀφθονία. ἀφθονίαν ἔπαζε μάστος. N. iii. 14.

ἄφθονος. ἄφθονον βορέᾳ. Fr. Inc. lxiv. ἀφθόνων ἀστῶν. O. vi. 10. ὕδωρ ἀφθονέστερον. O. ii. 17c.

ἀφθόνητος. ἀφθόνητος αἶνος ἀγαυοῖσι. O. xi. 7. ἀφθόνητος ἔστασεν γόνος, ὃ Ζηθῆσιν. O. xiii. 35.

ἀφίημι. ἀχιλλεὺς ξανθὰς βαΐων ἀφίησι. P. iv. 265.

ἀφικνέομαι. ἀφίκετο δόμους Βακτιδᾶν. P. v. 38. ἀφικνοῦ οἱ ξένοι. O. ix. 101. ἀφῖξαι θεῶν σὺν ὄχῳ. P. viii. 75. μή μιν ἀφίξεσθαι. O. xi. 19.

Digitized by Google

ἀφίστημι. ἀφίσταμαι. O. i. 83. ἀφίσανται Μοῖραι. P. iv. 238. v. V. L.

ἀφνειός (v. Not. Fr. Inc. cxxii.) ἀφνειὸν τόντι, ἢ ἀχρήμον. Fr. Inc. lxi. 5. ἀφνειᾷ Καρύστῳ. Fr. Scol. i. 2. p. 8.

ἀφνός. ἀφνὸν στιγερὸν σι παρὰ σῆμα θανόντου νίσσται. N. vii. 27. v. Not. ἀφνᾶς ἀπὸ χειρός. O. vii. 2. ἀφνὰν ἰσσίαν Ἰλίωνος. O. i. 17. ἀφναῖς πορφυραῖς στολίαν. N. i. 22. ἀφναῖς ὑπ ἀρσένας. P. xi. 23.

ἄφνως (τό). οἱ δ' ἄφνω πισσίθασι. Fr. Inc. cxxii. v. Not.

ἀφορμάω. ἦδ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμοντται. Fr. Inc. clxvii.

ἄφρακτος. ἄφρακτον στερόπαχυν Αἰθίοπων, Μίμνουσα. I. v. 50.

ἄφρων. πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πιθ' ἀφρόνων. P. viii. 105. v. V. L.

ἄφυτος. ἀφύτῳ χερὶ κλονίων. I. viii. 140. ὑπὸ ζυγόλας ἀφύτους παιῶν. Fr. Thren. iii. 3. ἀφύτοισι γυιοπέδαις πιστόν. P. ii. 75. ἀφύτους ἰαῖς χερσὶν μάρψαι ἔρωτας. N. i. 68.

ἀφύντος. ἀφυντῷ τύξει ἄχυ. P. iv. 422.

ἄφωνος. ἄφωνοι ἐδέχοντο παρθενικαί. P. ix. 173.

ἀχέω. ἀχεῖτε ἀμφᾷ μελίαν. Fr. Dithyramb. iii. 23. ἀχεῖτε χορὸν Σεμέλαν ἰλισάμενοι. Fr. Dithyramb. iii. 24. (ἀχεῖται Boeotice pro ἀχοῦνται. Not. Fr. Dithyramb. iii. 23.) ἀχεῖται ἀμφὶ μελίαν σὺν αὐλοῖς. Fr. Inc. liii.

ἄχθος. ἄχθος δίδυμον νόσῳ μιθίων. N. vi. 99.

ἄχνυμαι. ἄχνυμαι φθόνον ἀμιτεύμενον. P. vii. 18. καὶ τις ἀχνύμενος αἰτίαρα καλέσαι Μοῖσαν. I. viii. 9.

ἄχος. ἄχει ἀφυντῷ τύξει. P. iv. 422. ἀχέων ἀλλείαν. P. iii. 90.

ἀχρήμων. ἢ μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τόντι. Fr. Inc. lxi. 5.

ἀψινθής. ἀψινθεῖ πρὸς ἄνθεσι χάλκειον γλῶσσαν. P. i. 167. N. Fr. Inc. lxx.

ἀώς. πρὸς ἀῶ. P. ix. 44. v. Aurora.

ἀωσφόρος (Lucifer). θανὼν λάμπει ἄστροις ἐν ἄλλοις. I. iv. 40.

ἄωτος. [Eustath. p. 949. 1.]. ἄωτος δίκας ἴσωσαι λόγῳ. N. iii. 50. ποιᾶν. P. iv. 335. ὕμνων ἰγκωμίων. P. x. 82. ἀοιδᾷ μουσικᾶς. O. i. 23. v. Schol. ἄωτον ἀρετᾶν καὶ σοφίαν. O. v. 2. γλώσσας. I. i. 75. ζωᾶς δύο μόνα σωμαίνοντι. I. v. 14. ἴσωσαν. O. iii. 6. Ἰσθμοῖδαν πάλλοντον δρέπεσθαι. N. ii. 14. ποσίμαν ἰδωσόμαν. O. ii. 13. σοφίας ἄπερον. I. vii. 28. ἱερὸν. P. iv. 233. χαρίσσαν Αἰγίνᾳ τεραπίστα χρὴ πρυτάνιν. I. viii. 37. σοφίαν διξόμενος. I. vi. 6. χειρῶν. O. viii. 99. ἄωτον ἁρμὸν παρπαπονάντων. N. viii. 15. σοφίαν. O. ix. 30.

B.

Βάζω. βάζεις πάντα χρήματα διαπρυσίων. Fr. Inc. cliii. v. V. L.

βαθμίς. ἐν' αἰετᾶς βαθμῖδος ἰσταίσα ἀγάλματα. N. v. 3. ἀπὸ βαθμίδων. P. v. 8.

βάθρον. βάθρον πολίων. O. xiii. 6.

βαθυδεξής. βαθυδέξαι γιίτονες. P. i. 127.

βαθύζωνος. βαθυζώνου (βαθυζώνοιο) Λάδας. O. iii. 65. βαθύζωνον Λατοῦ. Fr. Prosod. v. 3. βαθύζωνοι πόμπα χρυσοπίπλου Μναμοσύνας. I. vi. 100. βαθυζώνους Χαρίτεσσι. P. ix. 2.

βαθύκολπος. βαθυκόλπου Γᾶς ἀίθλοις. P. ix. 177. βαθυκόλπου Μοισᾶν. P. i. 24.

βαθύκρημνος. βαθυκρήμνου πολισσᾶς ἀλός. I. iv. 97. βαθυκρήμνοισι ἀκταῖς Ἑλώρου. N. ix. 95.

βαθυλείμων. βαθυλείμονα πίτναν. P. x. 23.

βαθύμαλλος. βαθύμαλλον δέρμα κριοῦ. P. iv. 286.

βαθυμήτης. βαθυμῆτα Κείρων. N. iii. 92.

βαθυπίδιος. βαθυπεδίῳ Μεμφᾶ. N. iii. 30.

βαθυπόλιμος. βαθυπολίμου Ἄρεως τίμασος. P. ii. 2.

βαθύς. βαθὺν εἰς ἰχνιόν. O. x. 46. πόδουν. P. iv. 368. πλᾶτος. O. xiii. 88. πόντου πιρήσασις. P. iii. 136. βαθεῖαν ὀπίσχων μάρμαρον. O. ii. 99. βαθεῖαν ἐς πλάκα πόντου. P. i. 45. πίλιυθον

Digitized by Google

βλήχ. P. v. 118. βαθείας φρενός. N. iv. 13. βαθεῖαι ἅλμα πνοιαὶς. N. 59. βαθὺ ἶν κλίτος. O. vii. 97. χρίος ναυήσχυτι χρόνου. O. x. 10. ἰσλὸν σάμασιν. O. xii. 17. ἰχοίσας σκιοῦς ἰνίρας. P. ii. 145.

βαθύστειρος. βαθύστειρον χθόνα. N. ix. 59. βαθυστείρου λίμνας πολλᾷ νάπα. I. iii. 19.

βαίνω. ἵζανεν ὄρνιν πέλειθον. Fr. Inc. clxxii. ἵζα ἰνίνευρος Ἰσθμοῖ. O. xiii. 137. αἶνον ἵζα πέρας. O. ii. 173. ἵζα μάλιστα πρὸς σπάθμαν πατρῴαν. P. vi. 45. πάρεξ Ἴτυμος Ὀλυμπίᾳ. N. iv. 120. ἄγγελος. N. vi. 99. σὺν Ὀρέστᾳ Ἀμύκλαθεν. N. xi. 44. Οὐλυμπόνδε. I. iv. 95. ἀκλεὴς ἵζα. Fr. Epinic. v. 4. ἐς ἕδρας ἵζανεν. O. ii. 65. ἰσ' ἄλλοι. O. viii. 26. ναυπάσσοντες ἀμφὶ Παγγαίᾳ Θρεῖλλα. P. iv. 321. πρὸς πίλαι Ἴρασα. P. ix. 185. νέρθεν μυχὸν Σαλάμινος. N. i. 62. Τρῴαν δε. I. iv. 62. βάσομεν πεδίοιθ' καθαρᾷ. O. vi. 40. βίζανεν ἰσ' χθόνα καὶ δὰ πόνον ἀκτὶς ἐγκράτων. I. iv. 71. ἵζανεν ἐς δίφρον Μοισᾶν. I. ii. 3. βαίνων ἰσ' λιτυᾷ δίνᾳ. Fr. Inc. cv. βαίνων χρατὶ ἀσθενεῖ. P. i. 107. βαῖνον ῥῆμα ἄγχιστα ἀλαθείας. I. ii. 16. βαίνοντά ἰσσιν παρὰ μανίᾳ. N. x. 33. βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἐναλίᾳ. P. iv. 69.

βακή. βακὰ ἐν μακεδῶν στομίλλαιν, ἀκοὰ σοφοῖς. P. ix. 124.

βάλλω. βάλλω Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι. P. viii. 80. τίνα βάλλομεν. O. ii. 161. βάλλαν γυναικῶν στρατόν. O. xiii. 126. ὕστερθε ἄλλον' ἄλλοι. P. viii. 109. v. Not. βαλλόμενος δυάσσατο (al. στιάξατο) μυχοὺς ἀλσίων. Fr. Inc. xv. 5. εἰ γὰρ εἶδεν νιν βάλε. P. iv. 74. εὐναῖς ἰφατὰν βάλεν αἰδᾶ. P. ix. 20. ἵζαλίν μι ἅπαξ ἓξ πλόον. P. xi. 62. ὕμνος. N. iii. 115. ἐς αἰσὰν σπέσαν. Fr. Inc. xlvi. στοὰς βάλον. O. viii. 51. ἵζαλον ἐς παύσασ' ἀθρόον εἰναί. P. ii. 66. ἅπαξ ὑπὸ πέρδιν βάλον. N. vii. 26. ἵζαλον ἐξ ἀγαθῶν. N. xi. 39. v. Not. ἰζάλοντο παῖδες Ἀθηναίων πρωτοβουλιαφορίας. Fr. Inc. xl. 2. μὴ βαλέτω μι φθόνος λίθῳ. O. viii. 73. λίθον βαλεῖν πεφαλᾶς αἰὲν μισητῶν. O. i. 93. ἔπεσσι βαλεῖν ἴζω ἀγῶνος. P. i. 83. βαλὼν ἀλαστίᾳ. P. xii. 55. οὐ ψεύδεα βαλών. N. i. 28. v. Not. βέλλεται ἔγκυρεν ἰὸν Διάτορος. I. vi. 18. v. Not. βάλλεται ἰρατὰ φίλα ἴον. Fr. Dithyramb. iii. 19. p. 41. βάλλειν πρωτίδα σοφῶν ἑκάτι. P. iv. 245. βαλίσθαι πρωτίδ'. ἀοιδᾶν ἴματι. P. vii. 4 βίζανεν' ἀρχαὶ Διῶν σὺν ἀρεταῖς δαιμονίαις ἀοιδοὺς πίνον. N. i. 21. v. Not.

βᾶμα. βάμασι ἐν πρώτῳ. P. iii. 75.

βάρεσσος. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρεσσος πόλις. I. vi. 35.

βαρυβίας. βαρυβίαν σεβίζων Ἀχίρωντα. Fr. Inc. xxx. 3.

βαρύγδουπος. Διὸς βαρυγδούπου. O. viii. 58. σὺν πατρὶ βαρυγδούπῳ. O. vi. 138. βορυγδούπων ἀνίμων στίχες. P. iv. 573.

βαρύκομπος. βαρύκομπα λίσσοντες πίνον φόρτου. P. v. 76.

βαρύπτυπος. βαρυπτύπου Ὀρεσκῳαίπα ἀγῶνα. N. iv. 142. βαρύπτυπον Εὐρίαπον. O. i. 116.

βαρυλόγως. βαρυλόγως ἴχθισεν. P. ii. 100.

βαρύνω. βαρύνει ἀκοὰ ἐκτὸν θυμὸν πρόφρω. P. i. 162. βαρύνθων ἦθος. Fr. Inc. lix. 4. βάρυνθεν ὠκισσὰ Δελφοὶ ξυναγίραι. N. vii. 63.

βαρύπας. βαρύπαν Κρονίδαν. P. vi. 24. v. V. L.

βαρυστόλαμος. βαρυστόλαμον ἔρπει χίλος. P. xi. 37.

βαρύς. βαρὺς συμπεσεῖν ἀκμᾷ (αἰχμᾷ. v. V. L.) I. iv. 86. ἀνιάσαι πέρας ἀνθρώπων. N. x. 38. βαρὺ πτυνὸ πέδαις. O. ii. 41. πῦπος. N. vi. 85. βαρείας δουλίας ἰξίλαιον. P. i. 146. βαρείᾳ σὺν πάθᾳ μαχεῖς. P. iii. 74. βαρυῖν νόσων. P. v. 85.

βαρυφάραγγος. βαρυφαράγγ πατρί. I. viii. 47.

βαρυφθόγγους. βαρυφθογγῶν ἀγίλαι λίσσουσι ἰάχα. Fr. Pindari ap. Herodian. Grammat. t. ii. p. 95. Anecdot. Villois. v. Add.

βαρύφθογγος. βαρυφθόγγου παρᾶς οὐ φιλέσαντο χορούς. I. vi. 50.

βάσανος. βασάνῳ καθαρᾷ δηλώσαμεν χρυ-

Digitized by Google

σὸν. Fr. Scol. i. 17. ἐν βασέην χρυσὸς πυρόεσσ. P. x. 106. v. Schol. βασέην δόμον ναυσὶ. N. viii. 34.

βασίλεια. βασίλεια Θεῶν σεμνοχρόα Θυμῷ. N. i. 59. v. V. L. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ. O. xiv. 3.

βασιλεύς. ἀνίμων Βορέας P. iv. 323. ἀθανάτων, Ζεύς. N. v. 64. N. x. 29. Θεῶν μέγας. O. vii. 63. πρὸς ἀστοῖς. P. iii. 125. Ἰλίου. Fr. Inc. cliv. Οἰνόπας. N. viii. 13. Γηγάντων. P. viii. 22. πάντων Νόμος. Fr. Inc. i. 1. Ἑστιῶν ξυναόνας. O. x. 43. πᾶσι τέσσι ἰδεῖν. P. iii. 49. πολλῶν. P. v. 20. Δαναΐδᾶν. P. ix. 24. Ἰλαόνων (Αἰτωνῶν). O. vi. 80. Ἰωνων. P. iv. 408. v. V. L. βασιλεῦ Αἴτνας φίλιον. P. i. 117. βασιλῆϊ ἐδίσσων Κρεόντος. P. iv. 2. Ζηνὶ ἄδον. I. viii. 41. βασιλία Καρόνας. P. iv. 110. βασιλῆα Θεῶν πρέσβυ γαμόμον. N. vii. 120. ἰωνοχάρμαν. O. i. 36. οἰωνῶν δίδυμον Θεῶν ναοῖς. O. xiii. 30. βασιλεῦ Αἰολίδα. O. xiii. 96. βασιλῆος ἱερεί. P. v. 131. βασιλῆας ἀγανοί. Fr. Thren. iv. 6. ἰγχέμους. O. ix. 84. οὐρανοῦ πώνεον τε. N. iv. 180. βασιλεῦσιν καὶ ἀστοῖς. P. i. 132. ἰοειδέμενα φῶτα τεύχει. N. iv. 137. παρφοῶντα τὸ ἴσχυσον. O. i. 182. ὕμνον ἄλλοις ἄλλος ἐπίλεσιν ὕμνον. P. ii. 25. βασιλῆας παῖδας Κρόνου ἕδρ. P. iii. 166.

βασιλεύω. βασιλεύσι γένος Ἡρακλέος. P. x. 4. βασιλευόμεν καὶ μοναρχῶν ὕμνοις πρυτάνεων. P. iv. 295. βασιλεύσιν τόνε παῖδι. N. ix. 25. βασιλευομένων (ἐγχείαν) οὐ κατ' αἶσαν. P. iv. 190.

βάσις. βάσις (φόρμιγγος) ἀκούω. P. i. 4.

βᾶσσα. βᾶσσαν τάνδε ἵκω τέσσι. P. ix. 90. ἐν βάσσαις Κρονίου. O. iii. 41. Παλίου ἔρχυα. P. iii. 7. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. iii. 17.

βασταζω. βασταζεις λουτρὰ Θερμὰ Νυμφῶν. O. xii. 27. ἀμέρσας χερσί. N. viii. 5. v. Not. πομπάζοντα βαστάσαι ἀγαναῖς χαρίεσσι. I. iii. 14. βασταζων δαιδαλέαν φόρμιγγα. P. iv. 522.

βατὰ. βατὰς ἀπωρόσσ ἐγκίκλησαντο. O. vi. 90. v. Schol.

βάω. vide Βαίνω.

βέλος. βέλος κραιπνὸν Ἀρτέμιδος Θήρειον Τιτυόν. P. iv. 160. ἄλλα πρόσσω πεφυκότος διώξει χερί. I. viii. 72. βέλος πυρπάλαμον πιλοδορήσθαι. O. x. 96. βέλος ἔσλατον. (V. L.) N. i. 72. βέλη ἀοίκα πολλὰ φωνάντα ἐνὶ ἴνδοι φαρέτραις. O. ii. 150. πολλὰ βέλεα οὐ χρὴ παρόντων χερῶν. O. xiii. 135. βελέων ἀθέων μαντεύμᾶς. P. iv. 289. ἐξοτάνων πόντια Κυπρογένειᾶ. P. iv. 380. ἐκ βελέων Πάριος. P. vi. 33. βελέων ὑπὸ βροτεῖοι. N. i. 103. τοιόνδε βέλεσσιν ἰκάνομαι ἀφροντόρων Ἀλιδος. O. ix. 13. βέλεσι πρόσφορον Δαναῶν ἰσταδάμων. Fr. Inc. xvi. 2. βέλεσι Διὸς πεφυτευθέντα γαῖα. N. x. 15.

βίη Θεοῦ. ἁλμυρᾷς ἐν βίῃσι πεπρῶσθαι πᾶσιν. O. vii. 105.

βία. βία Ἡρακλέος. O. x. 31. Φόβου πρέσντος. N. v. 22. βίᾳ Ἰσθμιον μεγάλαυχον. P. viii. 19. βίαν Πελοδείκτου ἀνατείνασθαι. Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 3. Οἰνομάου ἔλυτ. O. i. 142. ἐκτίδυξεν ἀρίστοισιν ἐν αἰθλοισιν. N. xi. 19. μίξαν Κέλκος. P. iv. 379. Κάστορος. P. xi. 93. χερῶν ἐπαινῆσαι. N. v. 34. παιδὶ πειρᾶσθαι. N. xi. 28. ἐπὶ βίαν ἀδελφεᾷ χάρασεν. N. x. 138. ὀπὶ ῥιζόμενον Μίμνοντος. I. viii. 116.

βιάζω. βιασθέντες δόμ. N. ix. 34.

βίαιος. βίαια πάντα ἐν πυθοῖ ἱρόσασ. N. vii. 98.

βιαίως. βιαίως μοχθίζει περὶ χρήμασιν. Fr. Scol. ii. 12. βιαίως ἀποτελέσασι. P. iv. 196. τὸ βιαιότατον ἄγει χερὶ ὑπερτάτᾳ. Fr. Inc. ii. 3.

βιαστὰς. Ἀντίλοχος. P. vi. 28. Ἄρης. P. i. 19. ἀνὴρ (Ἰάσων) ἓξ ὑπόπτου ἐπίνασσον μίτρον. P. iv. 420. βιαστὰν ἀμείλιον παῖδα. N. ix. 122. νίον Πανρέλλου. O. ix. 114. βιαστὰ χερσὶ Ἴφυν. P. i. 81.

βιάω. πάρθρασις βιᾶται τὸ λαμπρόν. N. vii. 57. v. Not.

βίος. βίου τέλος Θνατὸν διέχουσαι. I. iv. 8. ἐν βίᾳ σέβειν. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 7. βίου ἀθάνατον μὴ σπεύδε. P. iii. 110. ἀτάλαμον ἴχυι. O. i. 95. γονίων σπερμάτων μὴ ἀμείρειν σιμᾶς. P. vi. 27. πεφυσίωμαι ἐρθοεύλοισι μαχαναῖς. P. viii. 106. πτίλον ἀνδρεσσιν

Digitized by Google

ἱκνεῖσθαι ἴδοιεν ἔρυσαι. N. vi. 18. ὄβιον βίου τελεσσόν. Fr. Inc. xcvi.

βιοτά. βιοτὰ ἐν Σαλάμινι πολυχρύσου. Fr. Inc. lxxxix. 2. βιοτᾷ ἐπαντοσταίσαι. P. iv. 503. βιοτὰν λαχόντες. N. vii. 80. φιλάνορα οὐκ ἴλιον. Fr. Inc. cxli.

βιοτεύω. ῥῆμα ἰεγμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 11.

βίοτος. βιότου τέρμα ἰλίσσων αἰών. I. viii. 29. βιότου ἴχνος περὶ πάντων φάος. O. x. 27. βίοτον ἀρμόσαις ἰματίοισιθυσία. N. vii. 145. ἄγων ἀνήμερον. O. viii. 115. ἀκοίτιδον νίμονται. O. ii. 112. ἄφθιτον. O. ii. 53. γλυκὺν ἰλάν. P. ii. 47. ἀμφὶ λωτόν. O. i. 157.

βλαστάνω (ex βλαστίω). βλάστει νῶτος ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἴδλαστον αἰδε, Οἰνώνας βασιλεύς. N. viii. 12. v. Schol.

βλάστημα. βλάστημα λόγου ἁλίου γήρυτος. P. ix. 167.

βλίττω. βλίττων φθονερὰ ἄλλος ἀνήρ. N. iv. 64. βλίττειν ἀμφ' ἴνασσιν ἕσα νίεμμα. P. viii. 97. v. V. L.

βλίφαρον. βλιφάρων. N. viii. 4. corrigendum γλιφάρων. vid. Γλίφαρον.

βληχρός. βληχροὶ πτεναμοί. Fr. Thren. I. (2.) p. 18. (βληχρῶν ἀνίμων ἀχείμαντα πνοαί. Not. ib.)

βοά. ἀδίγλωσσος πάγυρις. O. xiii. 142. σχέσις ὑπαφόρου. N. iii. 117. βοᾷ ὀτρεμάναι ἀλάλαξεν. O. vii. 69. καλάμαις. N. v. 17. ἴσσα διήκοντο πόλλοι. O. ix. 140. βοᾶν αὐλῶν. O. iii. 14. ἀΐσσοντα Ποσείδων ἀντίζοντας. P. i. 26. βοαὶ λυρᾶν δονίοντας. P. x. 60.

βοάω. βόασεν ἐν παΐδα. P. vi. 36. ὡς δράκοντ βοάσας. O. viii. 52.

βόειος. βόειος ἴντασιν. P. iv. 417.

βοηδόος. βοηδόον στίχαισόντων. N. vii. 48.

βοηλάτας. βοηλάτᾳ σὺν Διθυράμβῳ. O. xiii. 26. v. Schol.

βορά. βορὰν ἁβρόνων. Fr. Inc. lxiv.

βοτάνα. βοτάνα λίοντος ἔρεψε νικάσαντα. N. vi. 71.

βουβόσιος. βουβόσιον Ἀλπεσσῇ οὔρει ἴσον. I. vi. 48. βουβόσιαι ἔβοχαι πρῶτος. N. iv. 83

βουθυσία. ὑπὸ βουθυσίαις μεγίσταις. O. v. 13.

βουλά. βουλὰν ἐπιτλέον οὐ θέτο γνώμᾳ. N. x. 167. βουλαὶ πρεσβύτεραι. P. ii. 121. γηρύσαν. Fr. Inc. xxi. 1. βουλᾶν αἰολίδας ὑπερτέρας ἴσχουσα Ἀσωπία. P. viii. 3. ἀμφὶ βουλαῖς. P. v. 160. καὶ χερὶ ἔρυσσε. N. viii. 13. ἀκαδήμαντος. P. iv. 128. δαιμόνων. O. vi. 77. ἐρθαῖς Ῥαδαμάνθυος. O. ii. 137. οὐ πλέονι Ἀσώλλωνα ἴεργοις ἢ βουλαῖς. P. iii. 54. πρέσβυς. P. iv. 502. πυκναῖς Ταρσείαις. I. vii. 11. βουλαῖσι δαιμόνων. I. iv. 32. φρὴν πρέσσει. N. i. 40.

βουλαφόρος. βυλαφόρου ἀγοραί. O. xii. 6.

βούλυτος. βουλεύματα θεῶν ἰρινεῦσαι. Fr. Inc. xcix. 3. βουλεύματ πιτνάλους πτίσσοντα. N. v. 52.

βουλεύω. βουλεύοντα φόνου πάσσῃ. Fr. Inc. xxxvii. 4. βουλεῦσαι δυνατοί. N. ix. 89.

βούλομαι. ὡς ἐβουλόμεσθα ἰνιπεύσαμεν. Fr. Parthen. v. 1.

βοῦς. βοῦς μία μάντις Κρηθεῖ τε καὶ Σαλμωνεῖ. P. iv. 253. v. Not. ἐν ἀρότῳ. Fr. Inc. xxxvii. 2. βοῦν ξανθὰς ἀγέλας. P. iv. 264. πυριτιόντα σώματα. Fr. Inc. lix. 1. ἀμφὶ βουσὶ χολωθείς. N. x. 112. βουσὶν πατρώαις ἱερόπολιν πατρίχοντα. P. ix. 41. βόας σκίμψαντο ἐν μέσσοις. P. iv. 400.

βοώπις. βοώπιν Ἀρμονίαν. P. iii. 162.

βράσσων. βρασσόνων μιλίων. (em.) Thren. ii. 7. p. 20.

βραχύς. βραχὺς (ἐστὶν) ἐξικέσθαι (ἐς) χαλκάσπιδον ἴδραν θεῶν. I. vii. 61. βραχὺς μορφᾶν. I. iv. 89. ἐν βραχεῖ. P. i. 159. βραχὺν ὅμως ἔσαμε. P. iv. 441. βραχὺ μίνυθα ἴχει καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων. P. iv. 509. μίνυθα ἴχων. I. i. 37. τὸ τερπνόν. O. x. 112. μου στόμα. N. x. 35. v. Not. βραχείαι θοί. P. ix. 120. ἐν βραχίοσσι ἱερόσσαι σὺν Ἀργείων τρόπον. I. vi. 37.

βραχυσίδαρος. βραχυσίδαρον ἔπεσσι πάλαν χερσί. N. iii. 79.

βρέμω. βρέμει ἄφθονον. P. xi. 46. βρέμεται σφὺ λύρα καὶ ἀοιδά. N. xi. 8.

βρέφος. βρέφος δόμιν ἰαίλισσα. O. vi. 55. ἐπιγονίδιον κατθανάσσαι. P. xi. 108.

Digitized by Google

βρέχω. βρέχει ὑφάλισσι πόλιν. O. vii. 63. μηδ' ὑγὰρ βρεχίσθω. Fr. Inc. clxx. βρέχετο πολλᾷ ὑφάδι. O. x. 62. ἀντίοις ἰῶν βιζεγιμένος σῶμα. O. vi. 91.

βρίθω. βρίθει μέγα τις συγγενεῖ εὐνοξίᾳ. N. iii. 70. ἅλβος πλούτῳ ἴζεται Κυδέαν. N. viii. 30. (v. l. ἰκιζρίθω.) βέζριθε χρυσοπάρσοισι. Fr. Thren. i. 6. p. 17.

βρόμιος. βρομίαν φόρμιγγα ἔρσομεν. N. ix. 19. βρομίαις ὑπαὶ λίμφαις (cm. Νύμφαις.) Fr. Parthen. 3. p. 16. v. Not.

βρόμος. βρόμῳ πιερωνοῦ. O. ii. 45.

βροντά. βροντᾶς ἀκαμαντόσθενος ἰλατὴρ ὑπάρσαντι Ζεῦ. O. iv. 1. αἴσιον φθέγμα. P. iv. 351. βροντὰν πυρπάλαμον βίλος. O. x. 96.

βρότεος. βρότεον ἴδος. P. x. 43. N. iii. 129. βροτέᾳ φρενὶ ἐρικυδέσαι βουλεύματα θεῶν. Fr. Inc. xcix. 3. βρότεια σώματα. O. ix. 52. βροτείων λεχέων συχνὸν ἅμα. I. viii. 78. βροτείᾳ πολίων καλλίστα. P. xii. 2. βροτείαις ἀρεταῖς. P. i. 80.

βροτήσιος. ἀνήρ. P. v. 3.

βροτός. οὐ πλέπτει βροτὸς Ἀπόλλωνα. P. iii. 54. πανὶ βροτῷ. O. i. 162. βροτοὶ ἀμπάμενες. I. vii. 24. βροτοὶ καλέομεν Ἐρικίδαν. Fr. Dithyramb. iii. 11. p. 41. βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν. Fr. Prosod. i. 4. in Del. βροτῶν αὔχαι μεριόφρονες. N. xi. 38. v. Not. ξυνίαις πλαίσιαις τραπίζαις. O. iii. 72. ἅλεον ὑπάρσαντον. P. iii. 156. ὑψιφρόνων. P. ii. 95. στιγτὸν αὔξεται. P. viii. 132. φρένας ἐξαπατῶντι. O. i. 44. παῦρα πιστοὶ ἐν πόνῳ. N. x. 147. πτῆρας θανάτου οὔτι πίπτεται. O. ii. 56. ἴλιγγος. O. iv. 30. ψεύδεων παλάμαις. P. ii. 139. βροτοῖς πάντα τεύχων Διός. Fr. Inc. xcix. 2. πάντα τεμνὰ καὶ γλυκία γίνεται (σὺν Χάριτι). O. xiv. 8. δαίσσαι ἐν ἰσλὸν ἀθάνατοι. P. iii. 146. ἰατά ἐστι. I. viii. 30. ταῦτα λέγειν Ἰξίονα φασί. P. ii. 40. βροτοῖσιν διδόμεν ἀλαὰν δόναισι. N. vii. 142.

βρύω. βρύει σώματα βοῶν. Fr. Inc. lix.

βῶλαξ. βώλακα δαιμονίαν δίξασα. P. iv. 66.

βωμός. βωμὸς ἄναξ Λυκαίου. O. xiii. 54. v. Not. βωμοῖο δίκας Διάνεσσον. P. iv. 367. βωμῷ Ἀθάνας. O. xiii. 106. ἀμφετάτῳ Ζηνός. O. vi. 118. μαντείῳ Διός. O. vi. 7. παρὰ πολυξυνετάτῳ. O. i. 151. βωμὸν δίμεν. O. xiii. 115. Οἰλιάδα. O. ix. 166. Ὀλύμπιον. O. x. 121. πανήγυρις Ἑλλανίου. N. v. 19. πάσσαν. O. vii. 75. ἐπὶ βωμοῖς Διῶν. Fr. Thren. i. 14. βωμῶν στιφανώματα νιόβματα. I. iv. 107. ἁγιοθέντων πατρί. O. iii. 34. βωμοὺς διδόμους ἐγείραιν ἱερταῖς. O. v. 10.

Γ.

Γᾶ. γᾶς ἁλισπλάγκτου. P. iv. 25. v. Not. ἁγλαοπάρθενον. Fr. Epinic. ii. 6. in Ilicron. βαθυπόλου ἐν ἀΐθλοις. P. ix. 178. Ἐτεῶν. O. ix. 86. τὰ ὑπίρδε γᾶς γιομιτρεῦσα. Fr. Inc. v. γᾶς ὀμφαλὸν ἐρθεῖναι. P. xi. 16. v. Not. ὀμφαλὸν ἀείδιμον. P. viii. 84. ἀναβολαὶ πάντων σχίζει. P. iv. 407. κατὰ γᾶς δικάζει τις. O. ii. 107. γᾶς πανεφάς. P. iv. 516. κυπτήρ. I. iv. 33. γᾶς ὀλίγον ἰμοὶ δίδοται. Fr. Inc. xliii. 3. κατὰ γᾶν καὶ πόντον. P. i. 28. ὑπὸ γᾶν κεύψαν. P. ix. 142. γᾶν σχίσας ἐρθᾷ ποδί. Fr. Encom. ii. Fr. Inc. cxlviii. στιλιτεὰν ἀνάντων ἐπιτεσόμενος. N. xi. 21. φράδασι. N. iii. 41.

γαθέω (γηθέω). γάθησεν πυρὶ ψυχάν. P. iv. 217. γίγαθε Πηλεὺς ἄναξ ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖσι. N. iii. 56.

γαῖα. γαῖα ἐν Θήβαις πιρανωθεῖσα βίλτει Διός. N. x. 15. γαῖα κατίμαρψεν αὐτόν τε καὶ ἵππους. O. vi. 21. γαίας ὑπάρσιοι μίτασσον. P. i. 57. ὑπὸ κεύθεσι. N. x. 105. νόσων ὕπερ ἰρήμαν. P. iv. 46. ὀμφαλόν. P. viii. 8. ὑπίνερθεν ἥμεθ πνέος. N. x. 163. πάσας καὶ ἁλὸς θίνας. I. iv. 96. θυγάτηρ. P. ix. 31. (ἐν) γαίᾳ πανθῦσαι. Fr. Thren. iii. 2. p. 20. πυρὶ καυθεῖσα. N. x. 64. πιφύρεσθαι κόμαν φαιδίμαν. N. i. 104. ὑπίδυσε. N. x. 14. διὰ γαῖαν δασσάμενοι. O. vii. 138. ἐς γαῖαν Ἰσθμίαν. O. iii. 46. διδόντι γαῖαν ξυίνᾳ. P. iv. 38. ἄλλων

Digitized by Google

ξίνην. P. iv. 210. ἀπὸ σφυρίδων. I. ii. 40. οἵαν ἰθύκλειαν πατρίδα ἵμεν. P. iv. 17². κολίζεσθαι ἀνθρώπους, καὶ ἰδρύσαι μάλος Ῥόδου. O. vii. 115 γαῖαν κατακλύσασα. Carm. in def. Solis. 21.

γαιάοχος. γαιάοχος Ποσειδᾶν. O. i. 39. ἰδίαν ἔπασσεν. I. vii. 52. γαιάοχου ἀφθίτου Ἐννοσίδα. P. iv. 58. v. V. L. γαιάοχῳ ἰσχυσθενεῖ. O. xiii. 114. vid. Ποσειδᾶν.

γάλα. γάλα λευκὸν. Fr. Inc. lx. 3. γάλακτος ἰς ἅμιλλαν. Fr. Epinic. ii. in Hieron. γάλακτι σὺν λευκῷ μαιγμένον. N. iii. 135.

γαλάνα. λευκᾶς καθίστασθαι γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1.

γαμβρός. γαμβρὸς Ἥρας. I. iv. 103. γαμβροῦ θεῶν ἰνδαίμονος. I. vi. 37. γαμβρῷ τιανίᾳ πρωτίστων. O. vii. 5. γαμβρὸν (affinem. v. Not.) Ποσειδάωνα. N. v. 67. ἴσοι γαμβροὶ (proci) ἦλθον. P. ix. 206.

γαμέω. ἴγαμεν μίαν Νηρῇδων ὀψιθρόνων. N. iv. 105. ἰκέτις Ἁρμονίαν γᾶμεν. P. iii. 162.

γάμος. γάμου θυμοιρὸν ἐκάσαι γίρας. I. viii. 86. πραίνειν τιλωτὰν τερπνάν. P. ix. 118. γάμῳ Θέτιος λέσθαι. I. viii. 60. γάμου λευκωλίνου Ἁρμονίας. Fr. Encom. i. 6. Θέτιος φανεὶ συναλίαιο ἄκαστα. I. viii. 103. ξυνὸν ἁρμόζεσθαι. P. ix. 22. ἄλλου αἴνησι. P. iii. 25. ἐπεὶ μὸν ἀνθρώπινον σχεθεῖν Ἰκτελάμιαν. O. i. 111. θυγατρὸς ἀναβάλλεται. O. i. 127. πλειότερον θυγατρὶ φονεύων. P. ix. 195. κοινὸν γλυκὺν. P. iv. 396. δαίσασα. N. i. 111. θαμίνας ἀνεῖα πατρός. O. xiii. 75. ὠκύτατον ἁλῶν. P. ix. 199.

γάρ. vulgari usu. O. ii. 87. iii. 33. 64. etc. At lyrica collocatione iv. 3. (scilicet). P. ii. 46. ἀλλὰ γάρ (enimvero). O. i. 87. vi. 90. P. iv. 56. N. vii. 44. I. iv. 25. N. ix. 79. P. iv. 263. καὶ γάρ (siquidem). O. vii. 49. viii. 74. P. i. 18. ix. 75. N. i. 74. P. iv. 124. γὰρ οὖν. I. ii. 19.

γαρύω. ἀφαρὶς ὥς, ἅπερ τε γαρύσιμι. O. ii. 158. v. V. L. Schol. γάρυον τοιαῦτα ἀμιτεθέμενοι. P. iv. 166. γαρύων τοῦτο ἔπος. N. vi. 100. μῆτιν. O. xiii. 70. γαρύσαι θεῶν βασιλῆα θεμιστεῦσι ἐπὶ κρίσιν. N. vii. 122. γλυκὺ τι. N. iii. 55. γαρύει ἄοιδα. O. i. 5. γαρύων ἱμὸν κλέος ἐκτόπιον. P. v. 98. v. V. L. γαρύσαμι αἶσαν πατρός. I. i. 47.

γαστὴρ. γαστρὶ πολιᾶς. P. iv. 176. γαστρὶ αἰανῆ ἀμύνων λιμόν. I. i. 69.

γαστρίμαργος. γαστρίμαργον ἀπιτῶν τινα μαιάρων ἔτοκα ἰμοί. O. i. 82.

γέα. αἰόλα δαιμονίου γιγάμεν. O. ix. 164.

γέ. O. i. 127. vi. 35. 47. ix. 157. et al. γε μάν. xiii. 147. P. i. 33. N. viii. 85. I. iii. 31. γε καί. P. v. 76. τόσον γε. N. iv. 7. οὔ γε. γε μὴν. x. 62.

γιγάω. (Φοίβου αὐτὸν φᾶ γιγάσσειν πατρός. O. vi. 33.)

γηγενὴς. ἆπτε Πίσα μι (πρόσωπα) γηγενῆ. O. iii. 117. ἰδίᾳ γηγενῆ σὺν Χαρίτεσσι. P. ix. 3. Θέραπα γηγενῆτον ἐπί. O. ii. 10.

γήινος. αἰὲν ἀσφαλὲς ἐὸν ἴγνε'. P. iii. 154. v. V. L. ἰγίνετο κρότῳσιν Ἀντίλοχος. P. vi. 28. γήινος ὑπέρτατος υἱέων. N. vi. 37. Ἀντίλλων ἰο χρόνῳ. Fr. Inc. xcv. ἐξόπιστον ἅμμα. N. x. 117. ἰγίνετο σοφὸς καὶ ἀγαθὸς ἔπειτα πανὰ δαίμονα. O. ix. 42. χάρματι. O. ix. 129. ἰκετευτῆρι. I. iv. 23. δίδυμαι γήινοτο θύγατρες. I. viii. 38. ἰγίνοντο σώφρονες. I. viii. 56. ἰγίνοντο στρατοὶ θαυμασταί. P. ii. 85. γήινον ἴσχουσι ἐφθίνοντος Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35. γήινος ὅστις ἐσσὶ μαθών. P. ii. 134. v. Not. V. L. λάθᾳ γίνεται ἄν. O. ii. 34. μὴ γίνοντο ἀντιλᾶς μαντεύμασιν. P. v. 84. εἰ μὴ Διὸς πυθέσθαι γήνυται. P. iv. 489. ὧν τις ἐξεχάνδρος γίνηται. N. iii. 124. τόνων, οἱ γίνονται σὺν τόνοις. N. ix. 104. v. Not. μὴ μαντεύῃ Διὸς γενέσθαι. O. v. 57. γενέσθαι Ζηὸς μὴ μάσται. I. v. 18. γενέσθαι πάρεδροι ὑπέρτεροι. P. ii. 111. Θέραν πολίου μαντεύσαλο. P. iv. 35. λέγον πάλιν ἢ πάθεν. N. vii. 31. περὶ γενέσθαι ἔρυ. N. viii. 86. vid. Γίνομαι.

γίνου. γίνου ὅτι μοι. P. viii. 82. γίνου ἐν πόντῳ. N. ix. 103. γίνοιο πάλιν

Digitized by Google

ἰκέσθαντ. P. i. 60. γίνεται Διὸς τροφέτας. N. i. 90. v. Schol. γίνεται τί φαῖμεν ἔμμεναι γίγνεται; N. vii. 128. συσίχθονα. I. i. 77. γίνεται βαθύδοξοι. P. i. 127. γιγνέσθων φθονερῶν τις. O. i. 76. σταλλοί. P. iii. 64.

γελανές. καρδίᾳ γελανεῖ. O. v. 5. γελανεῖ θυμῷ θάσσον. P. iv. 322.

γελάσσας· ὃ Πὰν γελάσειας ἐναὶ Νόμφας. Fr. Parthen. 3. p. 16. v. Not.

γελάω. γελᾷ ἱερῶν ὄζων. P. x. 55. ἄλλος ἱμερόεντων γελᾷ. I. i. 98. γελάξας ὀφρύϊ ἀγανῷ. P. ix. 66.

γήλοις. γήλοις γλυκὺς ὄρνυ χάρν. P. viii. 123.

γηρᾷ. γηρὰ παλαίφατος. N. vi. 54. τὸν μὲν παγκρατιαστὴν ἀρετοῦ ὁ πανυλίγκιος. I. viii. 143. Τερψῶν ἱρασιπλεπάμων. P. iv. 242. γηρᾶς Ἀδμήτου ἐδάλου. I. vi. 4. ἱερφάνη. O. ix. 92. γηρᾷ σὺν ἰδόμᾳ διώκει. P. iv. 16. γλυκυτάτῳ. P. xi. 88. ἱερᾷ. P. x. 65. τρεῖς ὕμνοι θεσπεσίου. I. iv. 36. πλευτῷ ἱκάρισεν. N. vi. 104. πλίος αἴξων. I. vii. 42. πατρὶ τῷ γηρᾷ τε. P. vi. 15. γηρᾷ ἐπλετίρισεν. P. vi. 40. ἐφρονθεὶς Ἀλκμαιωνίδᾶν. P. vii. 3. v. V. L. ἰς γηρὰν πείνου ἵκετο. N. x. 25. Κλεοίνου ἐκμαθών. I. v. 72. ἐδίδασεν ἰκλείψειν. O. vi. 86. κοῦραι. P. ix. 78. Δαιρῶν. O. xi. 15. γηρᾶϊς ἀνδρῶν ἀλλασσόμεναι ἀρεταί. N. xi. 49.

γηθόλεος. ὁ πατὴρ ἀνείνων ἴξιμὸν (Ἄλιος). O. vii. 128. Ζεὺς ἄμμι ἵοιτο μάκτος. P. iv. 298. δαίμων. O. xiii. 148. v. Not. σὺν γηθόλῳ Ζηνὶ ὕμμι πλάσσοιτο Πίσᾳ. O. viii. 20.

γηΐνειρα. σίνεων. N. vii. 3.

γήινον. μίλαν ἱερὸν λάχνα. O. i. 110. (V. L. P. iv. 401.)

γήινα. Μιδυλίδαν. Fr. Inc. clxxvii. γήινᾳ ἐφρονθεὶς Ἡρακλέης. O. vii. 40. γήινον ἰδέαιμ' ἴνθα ἐκτίψασα τετεῖσα. Fr. Prosod. ii. 7. p. 26. ἐκτὶ γήινα. P. iv. 178.

γηινᾶϊς. γηινᾶϊον λᾶμα. P. viii. 62.

γηινάω. γηγινεαμένον πιμπτεαῖν. O. vi. 89. ϑέειν γηγινεαμένοι φῶτες ἵκοντο. P. v. 99.

γίνος. ἴν γίνος ἀνδρῶν, ἴν ϑεῶν. N. vi. 1. γίνος ἀρέτων πέφυ. O. ii. 75. ἀνθρώπων ἐκτιχθόνιον. Fr. Inc. iv. 3. αἰὲν φέρει τοῦτο γίγας. N. vii. 57. ἀνδρῶν νέον ἱλαφρὸν ϑάτος. Carm. in def. Solis 23. Θεσπέσιον Φέρεκλα ἀμαύρωσον. P. xii. 24. πολύγνωτον μαντεῖον ὁμετέρων. N. x. 70. v. V. L. πολύπλεκτον Ἰαμιδᾶν. O. vi. 121. Εὐφάμου πέλαγος. P. iv. 455. Ἴαμμαι πρὸς γίνος ἀνδρῶν. O. vi. 41. γίνος ἀμόν. P. iii. 72. Ἡρακλέος. P. x. 4. Ἐπωπέα. P. iv. 307. Κείου. Fr. Prosod. ii. 3. p. 26. Ὠκεανοῦ. P. ix. 26. πρωτόν. P. iv. 90. φιλόμαχον ἐς Πιερίους. Fr. Inc. lvii. σωτὴρ ϑεῶν. N. x. 102. ἐς γίνος αὐτῷ. N. iv. 114. γίνει Αἰακῷ Μοῖσαν φέρειν. N. iii. 48. Σωφρόνων ἱμάδαμος ἰών. I. i. 41. λευτῷ. O. ii. 29. ἐπὶ γίνει Βάττου. P. v. 168. Ζεὺς πίσυρσι ὄπασεν γίνει. O. viii. 110.

γίνος. οὕτω γίνος ἴφανεν τέρπεσιν μανίᾳ οἰνάνθης. N. v. 10. ἀμφὶ γίνι πρὸ τείνων φάρμακον. O. xiii. 121. γενέων λαξευτάτων ἀράσσοντες. P. iv. 435. ἐκ γενέων παρπαλιμᾶν γόον χριμφθέντα. P. xii. 36. ἐπὶ ξανθᾶν γενέων. P. iv. 401. γίνεσι σταλικοῖς ἀναθέσεσι πόδας. Fr. Inc. xcii. 4.

γηραιός. γηραιὸς πρεσβύτας Εὐφάμᾳ. N. iv. 154.

γηραλέος. γηραλέον Ἀμφιάρεων πλουτέν. O. iii. 3. ἔνδρα ἰδόμαχον. I. ii. 24. γηραλέοντες ἐρέϑειν φυλάσσουσιν Τίνδου. N. xi. 5. ἰγήραϊ βαμοῖς. O. v. 10. ἰγήραϊν Αἰακίδαις. N. v. 15. v. V. L. γηρᾷαί μιν (αὐτὸν). I. viii. 136. γηραλέον τράπεσι ϑάμνει ἰφ' ἑσυχίαν ex em. P. i. 136.

γήρας. γήρας ἀντίπαλος αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 43. v. Not. ἀμφίπαλτε πόμπας. P. v. 41. ἀγλαΐᾳ. O. viii. 15. αἰδεσίμοιο. P. v. 22. ἔσσεται ἐξοίσω. O. vii. 124. ἰν Ὀλυμπίᾳ ἵδρυσε. O. ii. 88. Διόμηδες ἐπάσαι. I. viii. 86. ἔχει Ἰόλαος ἐκτισσίαν ἰν Θέβαις. I. v. 41. πυλίφαντον ἔρεσε Μιλησίᾳ. Fr. Epinic. i. 3. πτόχον ἄρμασι πιθήσᾳ. I. i. 18. τοῦτο δόμεν ἰόχαιρα. P. v. 168. τοῦτο αἰὲν φέρει γίνος. N. vii. 58. αἰνῷ γήρᾳ (ἐστὶ) Ἀλκιμίδαν. O.

Digitized by Google

viii. 36. *αἰὲ ἴχνεν.* N. vii. 149. v. Not. *Ἴχνια Μιγάρεος.* P. viii. 112.

γεφυροῦχος. γεφυροῦχον οὔτ' ἐν ἀνδράσι οὔτ' ἐν θεῶν νομοῖς. P. ii. 81.

γέρων. γέροντα τρόπον δᾶμον ἐφ' ἡσυχίαν. P. i. 136. v. *Γεραίρων. γέροντος ἁλίου λόγον.* P. ix. 167. *Μουσαίου.* P. vi. 35. *γέροντα ξένον.* P. xi. 53. *γερόντων βουλαί.* Fr. Inc. xxi. 1.

γεύω. γεύεται ἐλπίδος. P. ix. 61. *ἀείθλων.* P. x. 11. *εἰ γεύεται ἀνὴρ ἀνδρός.* N. viii. 127. *μαχᾶν ἀρετᾶν γεύεται.* N. iii. 74. *αἴσας ὕμνων.* I. v. 25. *γευόμενος στεφάνων ὑπαφόρων.* I. i. 29. *ὄφρα ἐγείσαιτο πόνων.* N. vi. 40.

γίγνομαι. πόντου. N. vi. 67. *γίγνεται σοφιστὴς περὶ Κορίνθου τυχίαν.* I. iv. 34.

γιγνώσκω. γιγνώσκει νόστον Ἀτρείδαισι. I. viii. 111.

γεωμετρέω. γεωμετροῦσα τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδον. Fr. Inc. v.

γηραιός. γηραιὸν μέρος. P. iv. 279.

γηραλέος. ἐκ γηραλέων γλυκάρων. P. iv. 216.

γῆρας. εὖθυμον φέρειν. O. v. 52. *πολιὸν δίξασθαι ἔχεται.* I. vi. 22. *ἀβλάβειαν οὐ πίερασι γενεᾷ.* P. x. 64. *ἀπιχθόμενον.* N. x. 136. *πρὸς γῆρας τελέσαι αἰὼν ἁμέρα.* N. ix. 106. *γῆρας τί δέ τις ἴψει ἀνώνυμος ἐν σκότῳ;* O. i. 132. (*ἐς*) *γῆρας μόρσιμόν σ' ἐς αἰῶνα.* I. vii. 59. *γήραος ἀντίπαλον ἀνίκητον μένος.* O. viii. 94. *γήρᾳ λιπαρᾷ ἁρμόσαις βίοτον.* N. vii. 146.

γηροτρόφος. γλυκεῖα ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 2. v. Not.

γίνομαι. γίνεται βροτοῖς τερπνὰ πάντα καὶ γλυκέα (σὺν Χάρισι). O. xiv. 7. *χόλος οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός.* P. iii. 22. *δυσπαλὴς γίνεται.* P. iv. 487. *γίνεται ἀνὴρ ὀμνυτής.* P. x. 35. *τιμά.* N. vii. 46. *γίνεται φωνὰ Θερσαλία παρὰ πρυτάνῃ.* N. ix. 118. *πίλιτθος πρόσφατος.* I. ii. 48. *διότερον ἅμαρ τέρμα ἀέθλων ἐτείων.* I. iv. 116.

γιγνώσκω. γνῶμι. ἔγνων (ἔγνωσαν) Θῆβαι. P. ix. 137. *ἔγνω μιν χαλκέᾳ.* O. vii. 153. *γνώσονταί μιν.* O. vi. 163. *ἔγνων ἐπιλαθόντα ὀφθαλμὸν πατρός.* P. iv. 214. *ἔγνωσας φθόγγον πάγχυτον.* Fr. Inc. xviii. *γνῶθι σὺν σοφίᾳ.* P. iv. 467. *γνοὺς ξυνὸν κοίταν.* P. iii. 56. *γνόντα τὸ πᾶν σαθές.* P. iii. 107. *γενόμενον ἐξ ἐτέων μελαδινῶν.* P. iii. 202. *γίγνωσκε ἑκυμαθίαν.* P. iv. 59. *οὐ γίνωσκεν τὸν μέν.* P. iv. 152. *γνῶντα καλά.* P. iv. 513.

γλάζω. τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις. Fr. Parthen. I. p. 15.

γλαυκός. γλαυκὸν δράκοντος. O. viii. 48.

γλαυκῶπις. γλαυκῶπα παπιλόωντα ὄφιν. P. iv. 444. *γλαυκῶπις δράκοντις.* O. vi. 76.

Γλαυκῶπις. vid. *Ἀθήνα.* Ind. Nom. propr.

γλαυκόχροος. γλαυκόχροα πόσμον ἐλαίας. O. iii. 23.

γλαφυρός. γλαφυροῖς ἅρμασι. N. ix. 28.

γλίφομαι [Eustath. p. 1534. 63.]. *γλαφύρων* (v. V. L.) *ὀφίων.* O. iii. 21. *ἀλὸς πλαίστρον.* P. i. 15. *ἐκ γλιφάδων γυμνάλιον παμφίλυκτον δάπεδον.* P. iv. 216. *ἐπὶ γλιφάδος ἀθανάτων νιφᾶσαν.* I. viii. 99. *ἐπὶ γλιφάδος παῖδον ὕπνου.* P. ix. 44.

γλυκερός. γλυκερὸν πίνοντι ἐν ξυνῷ εἶδε συμπόσιον. Fr. Scol. iii. 4. *γλυκερὸν νόστον πρέπουσις πόλιν μιᾶναι.* P. iv. 56. *γλυκερᾶς ὠδᾶς.* P. ix. 19.

γλυκύς. γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν. O. iii. 58. *πρυτάνι.* O. vi. 154. *αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.* O. x. 113. *μυθοὶ ἀνθρώπους.* I. i. 66. *γίλως ὄρσαι χάριν.* P. viii. 123. *γλυκεῖα ἀνάπαυσις ἐν παντὶ ἔργῳ.* N. vii. 77. *γηροτρόφος ἐλπίς.* Fr. Inc. iii. 1. *ἀοιδά.* N. v. 5. *φόρμιγξ.* N. iv. 71. *φρήν.* P. vi. 52. *γλυκὺ τερπνάλιον λάγυνος δίπτυον.* Fr. Inc. lxiv. *τερπνάλιον.* Fr. Inc. xciv. *μέλημα πλεκτόμενον Κύπριδος.* Fr. Hyporch. ii. 1. *ψευδὲς μειδίαμα.* P. ii. 68. *λόγον αἰσχρὸς συμφορᾶς.* O. vii. 142. *μέλος.* O. x. 4. *γλυκύ τι δαμασόμεθα.* I. viii. 18. *τι γαρύομεν.* N. iii. 55. *τέλος ἀνθρώπων.* P. x. 15. *πὰρ δίναν.* I. vii. 68. *γλυκείας Ἀφροδίτας.* O. vi. 57. *γλυκὺν δίσκον ἵει Πυθῶνα.* O. ix. 17. *πόθεν ἴλθαν Ἥρα.*

Digitized by Google

P. iv. 327. ἅμιλλαν ἰσίαν πρέσσειν. N. ix. 7. γάμου μίξαι. P. iv. 397. ἕκτον σύγκοιτον παῦρον. P. ix. 42. νόστου ἰφεσάμενοι. N. ix. 54. v. V. L. ἄκοντα. O. v. 2. πρεσβάταν πόμου. N. ix. 120. πᾶσιν. P. v. 31. παρὰν φρενός. O. vii. 14. βίοτον ἀλεύ. P. ii. 47. γλυκεῖαν ἀγγελίαν. O. iv. 9. ὅτα ἰμάν. P. x. 86. τύχαν σιρατῶν. O. xiii. 165. ἐργάν ἴσχειν. I. ii. 54. ἀμοιβὰν μίχθεν. N. v. 87. πρὸς ἰόβροτόναν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. γλυκείαι ἀοιδαὶ μαλθάσσουσι Τερψιχόρας. I. ii. 11. γλυκεῖα καὶ πάντα σιρατὰ γίγνεται βροτοῖς (σὺν Χάρισι). O. xiv. 7. γλυκυτέραν ὀδόν. O. i. 175. γλυκυτάτῳ γιγνῷ. P. xi. 88. νόον ὑπὸ γλυκυτάτας φρονίσαν ἴσχει. O. i. 30.

γλῶσσα. γλῶσσα ἀμοιβὰ τὰ μὲν σωμαίνειν ἰθέλει. O. xi. 9. ἴ σι κεν ἰξίλαι φρενὸς βαθείας. N. iv. 13. οὐκ ἴξω φρενῶν. I. vi. 105. μοι ἀρκεσιπὴς τοξιάμαν' ἴχω. O. v. 59. γλώσσας ἔωσεν. I. i. 75. ἀπὸ γλώσσας φθίγξασα. O. vi. 19. ἀπὸ γλώσσας ἀμοιβὰς εὐθύσθαι. P. iii. 3. δίξαν ἀκόνας ἴχω ἐπὶ γλώσσᾳ. O. vi. 140. γλῶσσαν χάλκειον πρὸς ἄκμαν ἀγκυδὶ. P. i. 167. 8. κακὰν ὀρφανίζω. P. iv. 504. ἀντιμοίραν. O. viii. 91. Θεὸν ἔρεσε. N. vii. 106. ἐμὰν ἰόεσσα πελαδῆσιν. N. iv. 140. φέρους ἔσσω Πρωτογενείας. O. ix. 64. ἀρότου λίγυν τέλμα εἰθεῖαι. O. xiii. 15. μαψυλάκεσσιν σοφαλάχθαι. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. Θάρσος τε αἰτὸς ἔπλετο. P. v. 148. γλῶσσαν (corr. γλῶσσον) ὑπιρφερτέραν ἀντίπασιν. P. v. 78. v. V. L. γλώσσας ἀλλοτρίαισι μαλύψαι. P. xi. 43.

γνάθος. αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίου γνάθου. Fr. Inc. cxc. (4.) γνάθους ἀκάνθης ἀμφιλάθεσθαι εἴπατε. N. i. 63.

γναμπτός. ἐν γναμπτοῖς δρόμοις. I. i. 82.

γνήσιος. γνησίαις ἀρίστοις. O. ii. 21.

γνόφος. γνόφος ἵμασλεν τὸ μὲν δόσυ. P. xii. 56. ἀστερόεσσα σιρόφωσις ἐγέρθη. P. iv. 148. γνόφῳ δώδεκα μέρος. I. vi. 103. ἀνορούσῳ σισωσμένον. P. viii. 134. οὐ δίνο δυπλόαν βουλάν. N. x. 167. κατθανεῖν. O. vi. 27. ἰδιτίῳ φυλάσσοντες μακάρων τιλετάς. O. iii. 73. δώδεκα μόνος. I. vi. 103. ποδιρκοπῆρες σιστιθόν. I. iv. 122. Θρόνων γνόφος. Fr. Inc. cxv. v. Not. γνόφων πολύστροφον Θυατῶν ποδιρκῆ. Fr. Inc. iii. 4. γνόφων κευὰν σπόνῳ κολίνδω. N. iv. 65. πυρὶ γνόφων πολλὰ ἴσσουσ ἀνθρώπους. O. xii. 14. σιθόν. P. iii. 50. v. Not. γνόφους φθονιρᾶς φέρου πόμου. I. i. 61.

γνωτός. γνωτὰ ἀείδω. N. x. 57.

γονεύς. γονέων βίου ἀμείρων. P. vi. 27. ἱλαρίδες ἀναυρότεραι. N. xi. 28.

γονή. ὑπὸ παγχρυσέους γονῆς φοτιῦσαι. N. vii. 124. γονᾶς Ἡρακλέους μετᾶλθεν ἄλκιμον. I. vii. 10. τρίταιον γονᾶς. P. iv. 255. v. V. L.

γόνος. γόνος Θέτιος. O. ix. 115. γόνον Οὐρανίδα Κρόνου. P. iii. 4. ἐξαίρετον ὄζον P. iv. 218. φέρτατον ἀντάλλαν. P. iii. 99. Θυῶν πλέονασα. O. vi. 60. λίθινον πανσέθαν. O. ix. 70. ὑπάτων πανύων μίλτωμεν. Fr. Dithyramb. iii. 12. φέρτερον ἄκανθα σταῶν. I. viii. 70. ὑστερίαλον τίπα. P. ii. 79.

γόνυ. γονάτων ἱλαφρὰν ἁρμὰν ἴχω. N. v. 38. γονάτων σιμῶν Αἰακοῦ ἔπτυμεν ἰκίνας. N. viii. 22. ἱμασσόντων γούνασιν Νίκας. I. ii. 39.

γόος. γόον ἰφιμάλγητον ὄφρα μιμήσασα. P. xii. 39. ἄρσιν ἐκ Δαναῶν. P. iii. 182.

γουνός. ἐν γουνοῖς Ἀθανᾶν. I. iv. 42.

γραμμά. σοτὶ γραμμᾷ. P. ix. 208.

γράφω. ἓν (sc. ἅλαφον) ἴγραψεν ἀντιθῶσα ἱερόν. O. iii. 54. ἴγραψι σπάθμαν. N. vi. 13. γίγραπται σοφῶν φρενὸς ἁμᾶς. O. x. 3.

[γρῖφος. Fragm. p. 44. *Ex Schedis.*]

γύαλον. ἐν γυάλοις Θεράπναις. N. x. 106. Πυθῶνος. P. viii. 90.

γυμναστής. γυμναστὰς ἀναδυνίας. P. iii. 12.

γυιοδάμας. ἐν γυιοδάμαις. I. v. 75.

γυῖον. πρὸν γυῖον ἱμασσεῖν ἀλίᾳ αἰθυσσ. N. vii. 108. γυῖα μαλθακὰ σιόχυ. N. iii. 8. v. V. L. καλύψαιμι χθονί. N. viii. 65. ἀναδεῖ ἱλαρίδι δῶσιν. N. xi. 60. γυίων δίθλως. P. iv. 450. σθένει κρίζουσι. N. v. 72. γυίοις πιρράσσων πάντοθιν φάρμακα. P. iii. 94.

Digitized by Google

θαυτᾶσιν ἀρμόζουσα. P. iv. 142. ἰν τίνεσθαι γυίοις παίδων. O. viii. 90.

γυναιξίν. γυναικὶ ἀφόρους πιεῖν. P. ii. 76.

γυμνάσιον. γυμνασίοις ἱππίοις τέρασσιν. Fr. Thren. i. 7.

γυμνός. (δαιδείων) γυμνὸς πᾶσιν. O. iii. 43. γυμνὸν φάρεσιν πελεῖν εὐπέπλοις. N. i. 80. γυμνοὶ παυσάνεμοι ἐπὶ σταδίοις. P. xi. 73. ἰν γυμνοῖσι σταδίοις. I. i. 31.

γυνά. γυνὰ ψυχὰ. P. xi. 34. γυναικὸς θυμόν. P. ix. 51. Λιβύσσας. P. ix. 184. γυναῖκα δόντες Οἰολίδᾳ. N. ix. 39. γυναικῶν Δαμιάδων. O. iv. 32. μετὰ γυναικῶν πωτᾶται. P. iv. 202. ἀλλοδαπᾶν ἰν λέχεσιν. P. iv. 90. γόνοι ὑπάτων στατίων γυναικῶν τε—Σαμίλαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41. Λαμπᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων. P. iv. 449. γυναικὶ καὶ ἄνδρεσσι. P. v. 87. γυναῖξιν καλλιπόμοισιν ἀρωγούς. N. x. 17. μίσγουσαι τρόγοι αἰγικόσαι. Fr. Inc. lxxxii. ἀρχὰν σταλίου γυναῖξιν ξυναῖς ξυνόρουν. Fr. Scol. i. 16. γυναῖκας ἰκνεῖται δίου. N. i. 71. v. V. L.

γυναικῖος. γυναικίᾳ θράσει ψυχὰν φορεῖται. Fr. Scol. ii. 13. γυναικῖον στρατὸν βάλλων Ἀμαζονίδων. O. xiii. 127.

Δ.

δάδεχος. δάδεχον (δαδεχον) συρανίδες. Fr. Inc. clxxviii. v. Not.

δάμα. δαὶς σάφα. O. vii. 168. δαίνυ σοφία μείζων ἄλλος τιλίᾳ. O. vii. 98. v. Not. ἰστὶ Φῶκος δάϊ μετὰ μελιηδέος οἴνου. Fr. Inc. lx. 2.

δάζομαι. δάσασθαι τιμὰν ξίφει. P. iv. 263.

δαιδαλίος. δαιδαλίαν φόρμιγγα βασιτάζων. P. iv. 526.

δαίδαλμα. δαιδάλματα χειμᾶν στυτόν. P. v. 48. v. Not.

δαίδαλος. (δαίδαλον, Homerico usu pro substantivo.) δαίδαλον ἄχημα (ἀπὸ Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6.

δαιδάλεα. δαιδάλεαν πόλιν ἰυπατορίαις. O. v. 48. πλοῦτος δαιδαλμένος ἀρετᾶις. O. ii. 97. δαιδαλμένοι μῦθοι ψεύδεσι ποικίλοις. O. i. 46. δαιδαλθέντα μαλλοῖσιν ἀνδαῖς μαλιηδότας. N. xi. 23.

δαιδαλέος. δαιδαλεόφρων πυνοχαῖς ὕφασαν. O. i. 169.

δαίζω. δεδαϊγμένοι συμφορᾷ. P. viii. 123. (δεδαιγμένοι.) δαΐχθεὶς ἰν βαλίοιν Πάρος. P. vi. 33.

δαιμόνιος. δαιμόνιαν πόδα. O. vi. 13. ἰς ἕδραν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 5. δαιμονίαν πλοῦτα ὑπίσσασι ξίνος. O. viii. 36. βάλασα δίξασο. P. iv. 66. δαιμόνιαι τροφοί. P. ii. 5. δαιμονίαισι φόβοις. N. ix. 64. δαιμονίαις ἀρεταῖς πείνον ἀνδρός. N. ii. 13.

δαιμόνιος. ἀνδρα δαιμόνιος γεγάμεν. O. ix. 164.

δαίμων. δαίμων ἄλιος. I. vii. 60. ἀστυφόνους. N. v. 29. γυνίθλως. O. xiii. 148. ξυνεδέκηνεν. Fr. Inc. x. αἰσυτόλος ἰκῦλθεν. P. iv. 50. παρίσχε. P. viii. 108. συμφυτεύει δᾶξεν ἱκέρσαν. I. vi. 16. σάμερόν νιν ἱκτελεσσάσει. P. xii. 52. Τυτριονίδας. O. vii. 73. ἵντερος (*infestus*. v. Not.) ἰς καιρὸν τρέψαις. P. iii. 62. φανσίδροσος. (V. L.) O. vii. 72. δαίμονος ἰρυόντος. P. x. 16. τόχα. O. viii. 88. Μινυφῶντος δαίμονος οἶδεν ὕβριν. O. xiii. 38. δαίμονα ἀμφίσσονα αἰεὶ ἀσυφόν. P. iii. 193. δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. P. v. 165. κατὰ δαίμονα ἰγίνοντο. O. ix. 42. ἀμφὶ δαιμόνων φάρει καλὰ ἰκπὸς ἀνδρί. O. i. 56. πρὸς δαιμόνων λαχὼν ὅλον. N. ix. 107. δαιμόνων Σίλγα φρένας. P. i. 21. βουλαῖς. O. vi. 77. I. iv. 32. πρὸς δαιμόνων χρὴ μαινομένων. P. iii. 107. δαιμόνεσσι δίπας ἱκτίσαντο. I. viii. 49. διὰ δαίμονας ἀλλὰ ἀνδρῶν πρίνεται. I. v. 13.

δαίνυμαι. δαινυμένων πάντων πάροιθε. I. vi. 52.

δάϊος. δαΐοιον ἰν χροΐ ἀνάγκαν ἵλασα βῆξαν. N. viii. 48. δαΐων ὀνίσεσθαι. N. iv. 62.

δαΐς. αἰθομένα ἰπὶ ξυσθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 43. (cf. Add.)

δαίς. ἰν δαινὸς μοίρᾳ. P. iv. 226. (ἰν)

Digitized by Google

δαιτὶ ἱστιοτριβάοισι βωμόν. O. ix. 166. ἰν δαιτὶ στιζόμεν. P. v. 107. δαῖτα πλουτὰν ἱκνεῖσθαι. O. viii. 69. πορεύνοντες τᾷ. I. iv. 104. οὔτε δαῖτας κυριανίοντι. O. xiv. 18. πάσας θεῶν πρυσίστασυντο. I. ii. 57.

δαίφρων. Ἀλκμήνα. P. ix. 148.

δαίω. δαίσαντα γάμον. N. i. 111. παρ' οἷς ἐδαίσατο Περσεύς. P. x. 50. δαίσαντο θεοὶ παρ' ἀμφοτέροις. P. iii. 165. δαίσαντο πολυούνους φῶτας ἐντὰ πυρσί. N. ix. 56. δαίσσεται πήματα. P. iii. 145.

δάκνω. ἔμπαι τᾶς, καρὸς ὡς, δαχθείς. Fr. Scol. ii. 12. p. 11.

δάκος. δάκος ἀδινόν. P. ii. 97.

δάκρυ. δάκρυα ξανθὰ λιβάνου. Fr. Scol. i. 3. p. 10. θερμὰ τέγγων στοναχαῖς. N. x. 141. στομφόλυξαν ἐκ γλεφάρων. P. iv. 216.

δαμαῖος. Δαμαίᾳ πατρί. O. xiii. 98.

δαμαλίζω. δαμαλιζομέναν ἐτέρῳ λέχει. P. xi. 38. μὴ δαμαλίζει χιμερία κατασπεύδ. P. v. 163. v. V. L. et Not.

δάμαρ. δάμαρτος Ἀνάσσου Ἰφικλύτας. N. iv. 92. δάμαρτα ξανθᾷ Μιτίλα. N. vii. 41.

δαμασιμβρότους. δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. O. ix. 119.

δαμασίφρων. δαμασίφρονα χρυσόν. O. xiii. 111.

δαμάω, δαμάζω. ἓξ ἰδάμασας Γίγαντας. N. vii. 133. δάμασσας ἀγῶνα ἴσχυϊ. P. viii. 116. δάμασε κφανίσσους Ἡρακλῆς. O. x. 38. ἰδάμασσε πώλους σκιλλανίσσους. P. ii. 14. δάμασε θῆρας ὑπερόχως. N. iii. 40. ἦεν οὐ δάμασεν ἄτειρον ὑπὸ χεῖρ. I. viii. 154. δαμάσσαις δόλῳ φῶτας. O. ix. 139. ἰδαμάσατό νιν. P. iii. 64. πᾶμα δαμασθὲν. O. ii. 36. δαμασθέντες ἀρχᾷ Συρακοσίων. P. i. 142. δμᾶθεν πεφανῶ. P. viii. 23. δαμέντα φρένας ἰμέρῳ. O. i. 65. δαμέντας φρένας τέξοις ἀμπελίνοις. Fr. Inc. lxi. 7. δαμεῖσα τέξει χρυσίους. P. iii. 16.

δᾶμος. δᾶμον Τυνδαριδᾶν. O. iii. 28. ἐκρύπτει ἀγὼν χάλκειος ποτὶ θυσίαν. N. x. 42. τρέπει. P. i. 135. ἀστῶν. O. v. 33.

δαμόσας. ἐν δαμόσαις ὅρκοισι δέραπνα λαμπρόν. N. vii. 97.

δασπάνα. δασπάνα μάρναται ἀμφὶ ἀρίστοις. O. v. 34. δασπάνᾳ ἴσσων χαίρει. I. iv. 50. χαρείς. I. vi. 14. δασπάναι ἐλπίδων. I. v. 73. δασπανᾶν λυσήρων καλλίνικον. P. v. 143. δασπάναις καὶ πόνοις. I. v. 59. δασπάναις μὴ πάμπαν λίαν. P. i. 175.

δάσπεδον. δάσπεδον ἀν' εὐθύ. N. vii. 121. ἐν Πυθίοισι δασπέδοις. N. vii. 50. δασπέδοις σεμνοῖς. N. x. 51.

δάσσω. δάψει υἱὸν Τελαμῶνος φθόνος. N. viii. 39.

δαρός. δαρὸν ἐπέζευε μοῖραν σεσιὼν αἰσίαν σε. N. ix. 71.

δατέομαι. δατέονται χθόνα ἀθάνατοι. O. vii. 103.

δάφνα. δάφνᾳ χρυσίᾳ κόμας ἀναδήσαντες. P. x. 61.

δαφοινός. δαφοινὸν ἄγχειν ἔλαβεν. N. iii. 142.

δέ. Adversativa, *at, vero, contra, tamen.* Interdum reddi potest *nam*; ita O. vi. 4. sæpe μὲν et δὲ *quidem, vero, partim, partim*, ut P. v. 19. 24. sæpe pro copula ponitur, ut in Homero, *et*, ut O. i. 48. et multis locis. Proprium Pindaro est δὲ poni in transitione ad alterum, ut P. ii. 34. I. i. 44. interdum altero vel tertio loco: Περσεύσιλα, τὸ τεὸν δ'. I. i. 83. iii. 6. P. x. 15. ἐν δ' ἄρα ναί. Fr. Scol. ii. 15. p. 11. Interdum redditur *sane*, ut sit pro δή. Carm. in def. Solis 14. p. 37. Reddi potest per γάρ. P. ii. 113. N. viii. 78.

δεῖ. δεῖ σάμερόν γε λαθεῖν ἐν ἄρᾳ. O. vi. 47.

δείδω. ξυνίου πατρὸς χόλον δείσαις. N. v. 62. ὀνειφίλου ἀγιμόνος δείσαντες ὄζειν. P. iv. 199.

δεινόω. δείνουν στίρανα δέθλων πατρώων. P. iv. 391. δεῖξίν σε Κυρανίδᾳ πᾶσαν τιλευτάν. O. xiii. 105. ἔδαξεν ἀγλαΐαν. P. vi. 46. χρυσὸς αἰγλᾶς ἀνάσσει. N. iv. 134. ὅστις δείξει. O. ix. 112. πατρὶ δείξον. O. xiii. 99. δείνωσε κρίσιν. Fr. Thren. ii. 9. δείξαντος θεῶν ἀρχάν. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. δεινοῦσα χρὴ πανοῦ λαῷ. Fr. Inc. cxii.

Digitized by Google

διῦμα. διῦμα παραχόρμιον. I. viii. 24. Θαμᾷ πλίνθων. P. iv. 172. περὶ δίμματι φύγον πίνον. P. v. 77.

διπόδις. διπόδι πέδον. N. x. 121. διπόδα στάσιν. N. ix. 31. διπόδων πολίμων. P. ii. 116. διποτάταν δόντων ἀμφί. N. ix. 104. διποτάταις ἀναπίμπτει πρυτανεῦσι Ἀφαίστου. N. i. 47.

διῶκειν. διῶκειν ἀρηΐδιον πεπόσμηται. N. i. 32. διώκειν λόγοντος (mensis secundis. v. Not.) γλυκὺ τραγάλιον. Fr. Inc. lxiv. διῶκε ἐκαγγίλλοντι ὑπεργίτει ξύνοις. P. iv. 55. ἁρμοδαῖα θεοῖς παρίχων. O. i. 65. διώκειν τέρψιας. P. ix. 35. ἐν διώκοισιν ὕδρει τὸν βάρβιτον. Fr. Epinic. p. 7.

διωκά. διωκῶν ἀπὸ Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐν διωκαῖς Μαπαλίαισιν. O. ix. 88.

διωκάς. διωκάδα Ἰσθμοῦ. I. i. 11. Κορίνθου O. viii. 68.

δίκαι. δίκαισι θεὸν σὺν βοᾷ παλάμαι. N. v. 71. γίγας ἕδραπε. O. ii. 88. νίκᾳ νέᾳ ὑμνωτί. P. viii. 26. στέφανον. I. viii. 151. δίγμασιν λόγος μελιχίοισιν. P. iv. 118. δίκαν πῶμον. O. iv. 14. δῶρα. O. v. 6. φίλτρον ἴσατον. O. xiii. 97. τιμὰν Πυθιόνικον. P. viii. 6. cf. Δίχομαι.

δελφίν. δελφῖνες ἁλίου ὑπόκρισιν. Fr. Inc. xlix. 1. δελφῖνι ἴσον ἵππιος Μιλησίαν. N. vi. 109. δελφῖνα Θαλασσαῖον παραμείβεται θοός. P. ii. 94. δελφῖνες ἁλαχοστιγόγγυον. P. iv. 29.

δελφίς. δελφὶς ἰθὺς τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 3.

δίμας. δίμας Θωκτόν. N. xi. 15. ἀσίνητον παρίχων. O. i. 33. στεθέμενοι στυρί. P. iii. 87.

δίμνιον. δίμνιον Ἀρτέμιδος. N. i. 3. v. V. L.

δίνδρεον. οὐ καλὰ δίνδρεα ἴθαλλε χῶρος. O. iii. 40. Θαύμασε δίνδρεα. O. iii. 57. δίνδρεα οὐκ ἰθάλλει—φέρειν ἄνθος. N. xi. 51. v. Not. δινδρέων νόμων αὐξάνει Δώνυσος. Fr. Inc. xxxiii. ἀπὸ ἁγλαῶν δινδρέων ἄνθεμα. O. ii. 133.

δίνδρεον. ἐπὶ λασιῷ δίνδρῳ βαίνων. Fr. Inc. cv. δίνδρεον ἀΐσσει λίγεια χλωρεΐς. N. viii. 69.

διξόγγιος. ἀνίρα διξόγγιον. O. ix. 165.

διξός. διξὸν χερσί. I. v. 77. διξοτέρῳ ἀμφὶ πεδί. P. iv. 170. v. Not. διξοτέρῳ ἀναρπάξας. P. iv. 60. διξοτάταν ἐπαθὸν ἀρετῶν. N. iii. 13. v. Not.

δίος. δίος ἄντλητον ἐπιπλᾶξι γυναῖκας. N. i. 71. al. βίλος. v. V. L.

δίρκα. κλίος ἐπιλέθιον δίδρεπε. O. i. 152. σοὶ ἀπὸ Νιμέας φάος. N. iii. 148. παλαὶ τοῦτο φίγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. N. ix. 98. οὐ φάος, οὐ μίλαιναν δρεπόντες ἐσφόρων. N. vii. 4. δραπεῖσα ἀσφαλές. P. ii. 38. (alii δραμεῖσα. v. V. L.) δίρκαμαι ἅμματι λαμπρόν. N. vii. 97. δίρκεται πόντιος τέρανον. P. iii. 151. δρακὼν ἔσχεν ἀκτῖνας μαρμαρυζούσας. Fr. Scol. ii. 5.

δίρκα. δίρκα κριοῦ βαθέμαλλον ἄγαν. P. iv. 286. λαμπρόν. P. iv. 430. Θηρὸς περιστλαπῶναι. I. vi. 69.

δισμός. δισμὸς ἀντρέφαλος ἀμφίκυπτα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. δισμὸν ἴσχεξε τετράκναμον. P. ii. 73. δισμοῖς παντοιάρα δίδυται. Fr. Inc. cxix.

δίσκαινα. Κάλχων. P. iv. 19. Κόπρου. Fr. Scol. i. 1. Οὐλυμπία ἀλαθείας. O. viii. 3. δίσκαιναν χθονὸς ἐν Θῆβαι. P. ix. 13.

δισκίσπορος. δισκισπόραισιν πόνοισι. P. iv. 476.

δισκόπας. δισκόπας Ὀλύμπου. N. i. 17. δισκόπα πάμπ. O. vi. 31. δισκόπαν πάθλου πελαγιφίου. P. iv. 93. ναῶν. P. iv. 369. Σκαμάνδρου πρεσίμβλ πράτα. O. i. 35. Βιλλεροφόνταν. I. vii. 65. δισκόπᾳ sc. Ἰσθμοῦ. I. vi. 7. δίσκοπα κοντόμιδον. O. vi. 176. δίσκοπα Ὀλύμπου Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. i. δισκόπαι Ἰσθμοῦ. Fr. Scol. i. 13.

δῶρο. δῶρο ἀκοκίμπων Αἰακὸν ἵππους. O. viii. 67. Ἴμπ. O. vi. 107. ἀκάγον. N. xi. 45.

δῶτ. δῶτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπου. Fr. Dithyramb. iii. 1. ἐς ἄλσος πόν. Fr. Scol. i. 2.

δώτορες. ἥρως ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. δώτορα μοῖρα ἐδ ἀκούειν. P. i. 192. δινοέσσ ἅμαρ. I. iv. 114. ἀοιδαῖς περισσάνασις. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 41. κρατῆρα. I. vi. 2. δινοέσσι ὄδόν. P. viii. 60.

Digitized by Google

διχάμαι. κέρδος ὕψιστον δίχεται. I. i. 74. δίχονται φάτναι ἀρχῆϊαι Ζηνός. O. xiii. 132. οὐδὲ μὴν φόρμιγγες δίχονται. P. i. 190. δίξεται νύμφαν ἐν δώμασιν. P. ix. 97. στυγὸν σκαλμοῦ στιγθεὶς. Fr. Thren. iv. 3. ὕφρων. P. ix. 130. δίξατο ἱλαθέντα. O. iii. 48. στοὰ ἄρτι. P. iv. 40. σκολιὰ στυρὸς νικᾶν. P. ix. 220. τῆς ἀρχὰ ναυτιλίας δίξατο. P. iv. 124. δίξατο ἅρμα ἀνείνας ἕλκειν. P. iv. 454. νν. I. i. 54. βάλλαντα δαιμονίων. P. iv. 66. στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. vi. 44. ἴδντα. P. iii. 168. τὸν ἅμφ' ἀρετῇ. P. i. 155. δίξασθε κῶμον. O. vi. 166. βῆμα. N. iv. 18. δίξαι Ἀρισταγόραν ἐς τὸν θάλαμον. N. xi. 3. σὸν ἐπαινίᾳ στεφάνωμα τόδε. P. xii. 9. κῶμος καὶ στεφαναφορίαν. O. viii. 14. δεξαμένῳ στεφάνους. I. iii. 18. δεξάμενον Θαλιρὸν Ἥβαν ἄνασσαν. N. i. 109. δεξάμενοι Διὸς φίρτατον. I. vii. 7. δεξάμενος ἄνθεσι στεφάνων. I. vi. 6. δέξασθαι αἶσαν γῆρᾶς τε πολιόν. I. vi. 22. δέδεξαι κῶμον. P. v. 28. δέδεται στρῶτον ἀνδρὶ παναέλλᾳ νικαφορίας. N. ii. 6. vid. Δίκω.

δέω. δῶτιν πίσυνος ἀδάμαντος ἅλως κραταιρῶς. P. iv. 125. δήσας ἀνάγκας ὑστάτη βιότας. P. iv. 417. δέδεται ἐν μιλαμφύλλοις Δίκτας ποσσφαῖς. P. i. 53. σοφίᾳ πίσθει. P. iii. 96. γυῖα ἀκαιδεῖ ἰλιγγίδι. N. xi. 59. δέδεται ἀγρυπέζῃ ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. xxvi. 2. δεθεὶς χεῖρας ἰμάντι. N. vi. 60. δέδενται δεσμοῖς πανυπάρα. Fr. Inc. cxix.

δέομαι. δεόμενοι ὕμνων μεγάλας ἀλκαί. N. vii. 19.

δή. δὴ τότε. O. iii. 45. δήπουτ. I. viii. 139. O. ix. 14. x. 72. δὴ καί. N. i. 25. δή. P. iv. 487. ix. 162. N. viii. 32. 82. 86. x. 143. I. ii. 41. Fr. Epinic. ii. p. 1. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. δ' an pro δή. P. iv. 98. V. L.

δηρόω. δηρώντων πάλλιον ἰνίοτατι. N. xi. 32.

δηρίω. δηρίσασθ στολίσιν περὶ κλήθει πολλῶν. O. xiii. 63.

διά. δ' ἀγγελίας ἐρθᾶς αἴξεται Μοῖσα. P. iv. 496. αἰθέρος. O. i. 10. ἅλμας. N. vi. 109. ἀμφοῖν ῥίψαις. P. iii. 102. διαθρόσαν τενείμασι. I. iv. 64. θαλέσσας. N. vi. 81. φρενῶν ἵκαξε ξίφος. N. vii. 38. δαὶ δαίμονας κρίνεται. I. v. 13. v. V. L. δόναμιν. P. ii. 38. ὅμιλον ἀγεῖν. P. ix. 217. πόντου βίβασιν. I. iv. 70. Τιτυρδρίους. I. vi. 34. τιμὰν τιὰν, ἀ 'ννσσα. I. v. 6. διὰ τὸν Ὅμηρον. N. vii. 31. δ' ἐστίαν ἱππαίσθη αἰών. Fr. Hyporch. iii. 5.

διαβόλιμι. στερφεδέξας ἰμαντὸν διαβῶ; Fr. Inc. iv.

διαβολία. διαβολαῖν ὑποφάσιος. P. ii. 140.

διάβολος. διάβολος ἄνθρωπος. Fr. Inc. cxxxvii. v. Not.

διαγγίλλω. διαγγίλλουσα. N. v. 6.

διάδοχος. διάδοχον τυραννίδος. Fr. Inc. clxviii.

διαθύσσω. διαθύσσουσιν αὖραι ἄλλοτ' ἀλλοῖαι. O. vii. 175.

δίαινω. κυνὸς παρὰ δίαιναν. O. ii. 116. ἀνδρῶν δίαιναν μανύει. P. i. 182.

διαιτάω. πόλιν ὄπασεν λιόν τι διαιτᾶν. O. ix. 100. διαίτασεν κεῖνο ἅρμα κεῖνος. P. ix. 121.

διακορτίω. βάζεις μοι χρήματα διακορτίων. Fr. Inc. clii.

διακρίνω. διέκρινεν ἐν παθαρῷ. O. x. 55. διακρίνειν ἔνυμον λόγον. P. i. 133. διακρίνειν ὀρθᾷ φρενὶ δυσκαλίς. O. viii. 32. διακρῖναι σὺν ἀίθλοις σοφῶν. P. ix. 203. τὰ διακρῖναι πολλὰς χρόνος ἐν καιρῷ. Fr. Inc. lix. 5.

διαλλάσσω. διαλλάξαιντο ἦθος οὔτ'—οὔτε O. xi. 20.

διανέμω. διανέμειν ἄστυ Κυρήνας. P. iv. 465. διανέμων πάνδοκον ἰσθμίᾳ τιὸν Πυθῶνος. P. viii. 89. 90.

διανίσσομαι. διανισσόμενον λευκοῦ χαλκοῦ. P. xii. 43.

διαντλίω. διαντλήσας ὀδυρμέναν νοῦσον. P. iv. 522.

διάπυρα. διάπυρα βρετῶν ἴλιγγος. O. iv. 29.

διαπυτάω. διαπυτάσαντ χεῖρας. Fr. Scol. i. 3.

διαπλίνω. διαπλίνοις βίοτον εὐδαίμον' ἰόντα ἅζᾳ λιταρῷ τι γήρᾳ. N. vii. 147. διαπλίκει ἄγαν (ἅπαν) πάγκυ. P. ii. 153. διαπλίξασα οὖλιον ἀρῆνον. P. xii. 14.

Digitized by Google

διαιρετικός. διαιρετικὰ τῶσον Αἰγίνων. I. v. 56.

διαιρέω. ἄστι τῷς νομοὶ διαιρέσιν. O. i. 3.

διαιρύσιος. διαιρυσίᾳ Ἀστέρι. N. iv. 82.

διαιρίω. διαιρίσιν ἐς δίναν τρίαινα. N. vii. 71.

διαιτάω. διαιτᾶσθαι αὐτῷ μέρος. O. xiii. 130.

διαντείω. διαντείων (al. διαντύχων. v. V. L.) ναὶ Διὸς ἅλιον. Fr. Inc. lxxxix. 3.

διασωτάω. διασωτάσθαι μέρος. O. xiii. 130. V. L.

διπολοδρόμας. διαυλοδρομᾶν παιδῶν ὕπατον. P. x. 14.

δίαυλος. διαύλου σταδίου τιμὰν ἴχυ. O. xiii. 50.

διαφαίνω. διαφαίνεται τέλος ἐν πτέρᾳ. N. iii. 123. διέφαινε αὐτῷ σωτὰ παισμίνα. P. iii. 77.

διαφέρω. διαφέρει χαίρις Ἰόλαον Ἰφικλείδαν. P. xi. 91. διαφέρομεν ἴπασσος φυᾷ. P. vii. 79.

διδακτός. διδακταῖς ἀρεταῖς. O. iv. 154. δς διδακτὰ ἴχει. N. iii. 71. v. Not. V. L.

διδάσκω. δίδαξιν μαλακοῖχειρα νομὸν φαρμάκων. N. iii. 96. διδάξαντι χρυσὸν παθαρᾷ βασάνῳ. Fr. Scol. i. 17. διδάξαι ἴᾶσθαι νόσους. P. iii. 80. τὸ διδάξασθαι βαΐτειρον. O. viii. 77.

διδασκαλία. διδασκαλίαν Χείρωνος ὥστιν. P. iv. 180.

δίδυμος. διδύμῳ σὺν πασιγνήτῳ. N. i. 55. διδύμᾳ χειρί. P. ii. 16. δίδυμοι ἄχθος πόντῳ μιθέντων. N. vi. 98. βασιλῆα οἰωνῶν θεῶν ἐν ναοῖς. O. xiii. 30. v. Not. θησαυρὸν μαντοσύνας. O. vi. 111. σηδάλιον στρίφωσα. Fr. Inc. xxxi. δίδυμοι γὰρ ἴσαν. P. iv. 371. δίδυμαι γίνοντο θύγατρες. I. viii. 38. διδύμων ἀέθλων μοῖρα. I. iii. 15. υἱῶν. P. ix. 149. σὺν διδύμοις παισὶ Λήδας. O. iii. 63. διδύμοις παίδεσσιν αἰδὰν μανύω. N. ix. 10. διδύμασιν αἰχμαῖσιν. P. iv. 140. διδύμους οἴους πίμπει. P. iv. 316. διδύμας χάρισας. P. iii. 127. διδύμους ἐξ βωμεύς. O. v. 10.

δίδωμι. δίδωκεν ἀρετὰν Πόντιος ἄναξ. N. iv. 68. Διὸς τὸν ἀγάλλων δίφρον χρέσσον. O. i. 140. ἀρέσσει Μούσαις. N. x. 49. Ζεὺς Φερσεφόνᾳ. N. i. 18. Ἀπόλλων. P. v. 80. Σᾶρας φίβῳ. P. v. 80. κῦδος. P. ii. 164. δῶκεν σαμαράγας ἀλίπυσοι νίκαις ἀμβρόσιαι τε. O. i. 100. δῶκεν ἀντίπορα. P. iv. 395. οὐκ ἔδωκαν παρὰ μέλπειν ἄρουραι. N. xi. 50. δῶκεν τρόφιν Χείρων. P. iv. 205. δόσαν ἵμερον γοάμας. P. xii. 56. δόσιν τε φῶτα μέρος. N. i. 99. δίδοικεν τε πόσμον Ἀθάναις. N. ii. 12. δίδωσι θάλος ποτνὰ μάτρωϊ ἀμνόρᾳ. I. vii. 34. (v. Not.) δίδοται (μοι) ὀλίγον γᾶς. Fr. Inc. xliii. 3. δόσαν βίον ἰσοτατὸν ἄρουραι ἄνδρεσσι. N. vi. 19. δόσαν θεοὶ ὕπαν. Fr. Parthen. p. 16. ἄρωϊ στεφάνωσιν δόμεν. O. vi. 54. ἔργα ἰσλὰ δόμεν θάλα. O. viii. 111. δόμεν νὸ τοῦτο γέρας. P. v. 167. δόμεν ἐς ὕλιγχον βασάνῳ πυρί. N. vii. 34. ξίνον μάσσασι δοῦναι. P. iv. 62. δόντες αὐτῷ γοναῖσι. N. ix. 39. δίδοῖ τέλος. I. iv. 55. δίδοῖ ψᾶφον. P. iv. 472. δίδοῦσι (αὐτῷ) ἴχειν δόναον. P. v. 160. δίδου Λίβυς πόρῳ πομφὸν ἄνδρα. P. ix. 207. δίδοι στέλον εὐθύν. O. vi. 178. δίδου φανάν. N. v. 93. δίδοι (Διῖ) χέρα. O. vii. 164. δίδου πρᾶξιν φίλαν. O. i. 163. Μοῖρα πομπὸν ἅλβου δίδωσι. N. vii. v. Not. δίδωσί τε Μοῖραν ὅς δι' ἰθέλῃ. P. v. 88. δίδοις αἰδῶ. O. xiii. 164. πομπόν. P. i. 111. διδόντι ξείνια. P. iv. 38. διδόντων Τυνδαρίδᾶν. O. iii. 70. διδόμεν ἀλκάν. N. vii. 143. φῶτα ἰσλὸν δόμεις θεῶν. I. viii. 132.

δίκω. δίκωσι μοῖραν. N. x. 99. δικῶσι στρατόν. Fr. Inc. xvii. τὸν δίκωσι συάντᾳ παθαρᾷ. O. vi. 158.

διοίγω. διοίγει πᾶσα πυρφόρος δόκησις. N. vi. 4.

διρός. διρὸν Σίριος. Carm. in def. Solis v. 20. p. 36.

διέρχομαι. διήρχετο πύπλου. O. ix. 140. διέρχονται τέλος θνατὸν βίου. I. iv. 8. λόγον ἄκρατον ἄκρον διαθεῖν. N. iv. 117.

διθύραμβος. διθυράμβῳ σὺν βαπλάντᾳ. O. xiii. 27. διθυράμβῳ πρὸν ἔρκει ἀοιδὰ σχοινοτενής. Fr. Dithyramb. vi. p. 44.

Digitized by Google

ν. Not. διϋρεγκέσι δόσιν ποιήσεσθαι. Fr. Inc. in Add. cf. Ind. Schol.

δίκα. δίκα ἀσφαλής. O. xiii. 7. δίκα πάμφ παρίστασι. P. viii. 100. δίκας τεύχος. Fr. Inc. iv. ἄκοντος ἴστασαι λόγῳ. N. iii. 50. δίλιον περὶ δίκας. P. iv. 248. ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν ἀπεραγμένον. O. ii. 30. ἐν δίκᾳ φθίγξασθε. O. vi. 19. συναντόμενος πόρος δίκᾳ. I. ii. 174. σὺν δίκᾳ γίνονται. N. ix. 105. v. Not. δίκᾳ εὐθείᾳ. N. x. 22. δίκᾳ ξυναμεῖν. N. iv. 19. σὺ ἐν δίκᾳ ἐρχόμενον. P. v. 18. σὺν δίκᾳ αἰνῶν. P. ix. 170. ἐν δίκᾳ μὴ παυσδυνομένον. N. v. 25. δίκαν καταστάσαι πρίσσων ἀνήρ. N. ix. 35. Φιλοκτήτεα ἰφίονον. P. i. 96. δίκαν λύσαι ὑποθύσαμαι. P. ii. 155. πᾶς δίκαν γλυκύ. I. vii. 68. εὐάνυμον ἐς δίκαν. N. vii. 70. δίκας εὖθυνε λαοῖς. P. iv. 272. ἑστίαιαι δαμόσιοι. I. viii. 49.

δικάζω. δικάζει τὰς ἁλιτρὰ κατὰ γᾶς. O. ii. 107.

δικαία. δικαίαν πρασιᾶν Δαμοφίλου. P. iv. 500.

δίκαιος. δικαίᾳ παιδαλίᾳ. P. i. 166. δίκαιον ξένον. O. ii. 11. δικαίων ἀνδρῶν πειρανδόμενον. N. x. 100. χρέος σωτὴρ ἄρισσος. Fr. Inc. ix. 2. ἐν δικαίοις ἀνδρῶν. N. viii. 70.

δικαιόπολις. δικαιόπολις νᾶσος (Ægina. v. Not.). P. viii. 31.

δικαίων. νόμος ἄγει δικαίων. Fr. Inc. ii. p. 48.

δίκαν. Πείσει μᾶπος σίτῳ. O. x. 86. πολλὰ φύλλα καὶ στεφάνους δίκαν ἐπ' αὐτόν. P. ix. 218.

δικάζω. μαχοὺς δικάσσατο (f. τεύξατο. v. Not.). Fr. Inc. xv. 5.

δινέω. ἰδινάθην κατὰ τρίοδον ἀμφισίτορος. P. xi. 95.

διοθύω. ξυνὸν λόγον διοθῦσαι. O. vii. 38.

Διός. Διὸν Αἰακίδᾳ. I. viii. 48. Διὶ Πυθῶνι. P. vii. 10.

διόδοτος. διόδοτος αἰχμᾶ. P. viii. 137. διόδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. xcvi.

διπλόα. διπλόα θάλλουσα ἀρετᾷ. I. v. 21. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. iv. 118. βουλᾶν οὐ θέτο γνώμᾳ. N. x. 167.

δίς. ἐστεφανώσατο δίς. O. vii. 148. xii. 26. P. x. 22. δὶς τόσους. N. iv. 49. δὶς δὲ δυοῖν. N. viii. 82. δὶς ἴσχιν λάθαν τόκον. N. x. 44. 63. δὶς πρόθεν πίλαν Τρώων. I. v. 46. μὴ δίς. I. viii. 92.

δισσός. δισσὰν παλαιόν. N. viii. 26. δισσαῖσι χερσὶν. N. i. 67.

διφρηλασία. διφρηλασίᾳ ἁμιφαρμάτεον. O. iii. 67.

διφρηλάτας. διφρηλάται ἀρούων. I. i. 24. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος. P. ix. 143.

δίφρος. δίφρῳ χρυσείᾳ ἵπποις παρθένον. P. ix. 11. ἀναγιόδαι ἐν δίφρῳ Μουσᾶν. O. ix. 121. v. Not. δίφρου παμπόλου παναγυρίων ἀπῖχον. I. iv. 47. ἐς δίφρον Μουσᾶν. I. ii. 3. ξυνὸν δίφρον. P. ii. 20. δίφρου ὅλον κομίζαις. P. v. 66. χρύσιον. O. i. 140. δίφρους ἀλλάσσοντας νομάσσαντ ἀστὶ ἱμερωῖν. P. iv. 32.

δίχα. δίχα μιν νόος ἀνρίνιαν ἐλαύν. Fr. Inc. iv. 4. δίχα πεῖναι. P. v. 126.

διχόβουλος. διχόβουλον Νίμεσιν. O. viii. 114.

διχόμηνις. διχόμηνις Μήνα. O. iii. 35. διχομηνίδεσσιν ἐν ἑστίαις. I. viii. 93.

δίψα. δίψαν ἀπειάμενον ἀοιδᾶν. P. ix. 180.

διψάω. διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλων. N. iii. 10.

διώκω. οὐ διώξω. O. iii. 81. διώξει χερὶ ἄλλο βέλος πρίσσον πιφαυσκῶν. I. viii. 73 μὴ δίωκε, θυμὲ, πρὸξιν. Fr. Scol. ii. p. 11. v. Not. διώκων ἅλιον. N. x. 123. παμπόλων μίλος διώκων. Fr. Hyporch. vi. διώκων φάρμυγγα χρυσίᾳ πλάστρᾳ Ἀπόλλων. I. v. 44. στρωτὸν ἱφάμιππον. I. vii. 57. μίστρα γνώμᾳ. I. vi. 103. διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. iv. 5.

διώξιππος. διωξίππου Κυράνας. P. ix. 4.

διοφρής. βλαχρὸν διοφρῆς πωτὸς ποταμοί. Fr. Thren. i. (2). διοφρῆν πῶλον ἐνάμενον. P. iv. 200.

δοιοί. δοιοὶ ἀνῆρες. P. iv. 306. δοιὼ ἅρπας. N. i. 67.

δοκέω. δοκεῖ σοφὸς πολλοῖς. P. viii. 105. ἐν δοκίοντα καὶ ἀδόκητον πίσει. N. vii. 46. ἀδόκητος στάσιαις ἔργον πολέμιον. P. vi. 40. ἰδόκησαν στίμιτιν στίλος μαχᾶι. O. xiii. 79. ἐδόκησαν τοῦτο ἰκανῆσαι.

Digitized by Google

N. v. 36. δέξομεν σφῶϊν καναξαίνειν ἰν φάει. N. iv. 61. δέδεγμαι πᾶσιν ὑπαυχένιον. O. iii. 42. ΔΗμοδόκου. I. viii. 130. σέσε ἰδυτῖν. O. xiii. 102. σοφοὶ δέκαν. O. v. 38.

δέσιμος. δέσιμον ὅμμον ἄρχει. N. iii. 18.

δέλεος. δόλιος αἰὼν κρίμασιν ἐν' ἀνδράσι. I. viii. 28. δέλεον ἀσπόν. P. ii. 150. δέλεον αἰρέσας αἰνῆσαι περὶ δίκας. P. iv. 248. δολίων ἱερεῖων. N. iii. 89. δολίαις τέχναισι. N. iv. 94.

δολιχήρετμος. δολιχήρετμον Αἴγιναν. O. viii. 27.

δόλος. τὸν ἐκ δόλων δυσπειθέος τροφὸς ἄυπλα. P. xi. 27. δόλῳ ἑλοῦσαι τὸν πόντιον δαμάσσας. O. ix. 139. δόλῳ πεδῆσαι. N. v. 49. δόλον ΔΗμου. P. iii, 56. δόλον αὐτῷ Θέσαν. P. ii. 71.

δολοφραδής. δολοφραδὴς πάρφασις. N. viii. 56.

δολόω. μὴ δολωθῇς πείθοισιν ὑποκρασίλαος. P. i. 178.

δόμος. δόμον Ἄϊδα. P. iii. 18. αἰνήσειν δόμον σιμόν. N. i. 112. δόμον ἼΙθυνε πρῶνον. O. ix. 68. ἐκέσμησαν τριπόδεσσι. I. i. 27. ἔχει ἐν σιμίνεσσι πεσῶν. N. vii. 138. δόμον Θεσπρὸν ἔτειξαν. P. vii. 10. Θεοῦ ἰσοτιχία. N. vii. 67. Φερεφόνας μελανοτιχία. O. xiv. 29. δόμοι οὐκ ἐνὶ ἀστέρωπα ἐλλοδαπῶν. N. i. 33. δόμοι οὐκ ἐνὶ ὁμῶ ἀγῶνες. I. ii. 44. ἐκ δόμων. P. viii. 18. πρὸ δόμων. P. ii. 35. δόμοις Ἀδρηστιδᾶν. O. ii. 81. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. iii. 76. δόμοισιν χρυσέοις οὐρανοῦ. N. x. 165. δόμους Ἀνταίου. I. iv. 87. Βοττιαίδων. P. v. 38. ἼΙλιονιν ἀξρέτωνος. P. xi. 52. δόμους πατρίους φράσασθαί μοι. P. iv. 207.

δόναξ. δονάκων διαπυρσόμενον. P. xii. 44. δόναξιν ναμάτων λιπαρόμενος. Fr. Inc. cxlii.

δονέω. δονέει μάστιγι Πιιθοῦς. P. iv. 390. Θρόον ὅμνων δόνει. N. vii. 119. δονεῖν μάλαγμα θυμόν. N. vi. 96. δονέων παλάμᾳ. P. i. 85. λυρᾶν βοαὶ, παναχαί τε αὐλῶν δονέουσαι. P. x. 60. δονηθῖσα φρήν. P. vi. 36.

δόξα. δόξα καὶ ὑφρεσύνα ἐπιφλέγει. P. xi. 69. οὐ δόξας ἀνιυθεν. I. i. 100. ἀνελίσσω. I. iv. 17. δόξας, αἴσχιστα ἀνιθάμβεσεν. P. i. 179. ἐν δόξᾳ, pro σὺν δόξᾳ. O. x. 74. σὺν δόξᾳ στεφάσαι τέλος. N. xi. 10. δόξᾳ τῶν προγόνων. P. ix. 182. v. V. L. δόξαν ἰμάσ. N. xi. 30. ἀντέρσαι. P. ii. 117. ἐπὶ ἐσχ' γλώσσᾳ ἔχων. O. vi. 140. τελέαν ἀφ' ἑκχᾶς ἔχτε. P. viii. 34. ἑσπέρασιν δαίμων οἱ συμφυτεύσαι. I. vi. 16. ἰμερτὰν ἀγαγόντα. P. ix. 132. παλαιὰν Ἑλικωνίδων ἄρμασι. I. iii. 25. φέρει. N. ix. 80. v. V. L. P. i. 70. ἀνέρισσαντι. Fr. Inc. xcvii. 3. συθεισιδέσαι φέρειν. O. viii. 85.

δόρατος. δόρατον λόχιν. O. x. 57. v. Not.

δόρυ. δόρυ ἰπνάλιον. P. iv. 47. ἐκ δούρατος. P. iv. 68. δουρὶ μάρναθαι. O. vi. 29. δουρὶ συνίσσα. N. xi. 61. δορὶ ἐφ' τρῶσιν. I. v. 53. δορὶ ἐκναιρὰν ἔκας Τρῶας. I. viii. 113. τὰ δούρατα ἐσῆκεν. Fr. Inc. ii. 2.

δορίκτυπος. δορίκτυπον ἀλαλὰν Ἀκαίων. N. iii. 104. δορικτύπων Αἰακιδᾶν. N. vii. 14.

δόσις. κούφα ἀνδρὶ σοφῷ. I. i. 62. δόσιν ἀφαλίαν πιτνακθλίου. P. viii. 94. πενέσιον ἰὼδόνι χρόνος. P. i. 88. Μοισᾶν. O. vii. 12. πολλίφονος. O. x. 68. οὐκ ὀλίγαν τιμαγῶν λαχόντες. P. x. 30.

δότειρα. δότειρα πτοίας σνάσσι. Fr. Inc. vii. 5.

δουλεία. δουλείας βαρείας ἐξέλεσθαι. P. i. 147.

δουλοσύνα. δουλοσύναν μαστός. P. xii. 27.

δράκων. δράκοντος εἶχτο (vellus aureum. v. Schol.) λαβροτάταν γενέαν. P. iv. 434—448. δράκοντα πτυχίλαν ἐπὶ δοσίδος. P. viii. 65. δράκοντες γλαυκῶπες. O. vi. 78. γλαυκοὶ τρῶς. O. viii. 48—52. v. Not. δρακόντων φύλακι πτυχίλαν κάρα. P. x. 73. δράκοντας πίμπτε. N. i. 60. 70.

δράμω. δραμεῖν. (quod τρέχω.) ἔδραμον ταχὺ ἅγγι Καδμείων. N. i. 78. δραμεῖν ποτὶ στάδιον. N. vi. 13. (δραμεῖσθαι. v. V. L. P. ii. 38.)

δρασύπεις. ἰδιαμόνων οὐκ ἔστιν ὅλεος. Fr. Thren. v. 1. corruptum v. Not.

δράστας. (δράστης.) Θεράπων δὶ αἰ, οὐ δράστας, ἀναδεῖ. P. iv. 411. v. Not.

δράω. τιμὰν οἵαν οὖσιν δράτην Ἑλλάνων. P. i. 95. δρέπων ἥβαν ὑπέροπλον. P. vi. 48. δρέπειν παρὼν σοφίας. Fr. Inc.

Digitized by Google

cxl. δραπὰν ἰζωᾶς ἕνεκεν ἀμίσας πίνει. P. vi. 231. δρίπτεσθαι ἕνεκεν κάλλιστον Ἰσθμιάδων. N. ii. 13. χρὴ μὲν κατὰ καιρὸν ἱρέων δρίπτεσθαι. Fr. Scol. ii. 3. p. 11.

δρέπω. δρέψον ἴστων στέφη. O. iii. 59. ἐν δρέπῳ Πιθιάδος. P. i. 61. σὺν σοφῶν νικᾶσαι σθένει. N. x. 90. δρέψαι δαιδίκατον. O. vi. 127. δρέψαι νικᾶν ἐν ἴστοις. O. iv. 35. πλαγᾶν ἰδιοτροπίαν Φυλακίδᾳ. I. v. 76. σταδίου νικᾶν. O. xiii. 41. λασιωμὸν φόγα. P. ix. 215. δρέψαις ἀστιβεδούσαις ἐκλίσιας. I. i. 32. ἐν γναμπτοῖς. I. i. 82. ἐν δρέψαις Πίλατος. O. i. 153. στεφάνων δίκας. O. i. 33.

δρόσος. δρόσῳ ἁμετέρων φιλίαν παγκλέζοισαν. O. viii. 4. μαλθακᾷ μαιόμενα. P. v. 133. Χαρίτων καλλίστᾳ ἥδεται πάσσαν. I. vi. 94.

δρῦς. ἐν στειλίχοι δρυός. N. x. 115. v. Not. μεγάλας ἕζεσι. P. iv. 469.

δύναμαι. δύνασαι ἀφιλεῖν μᾶσιν χθονίων. P. iv. 283. διδόμεν ἀλκὰν βροτοῖσιν. N. vii. 141. οὐ δύνανται φέρειν. P. iii. 148. οὐδ' ἂν δύναιντο. O. ii. 32. τίς ἂν δύναιτο φράσαι. O. ii. 180. δύνασθαι ἐπιμαστῖν ἱρεύων ἀρούραν. N. viii. 9. οὐκ ἰδυνάσθη κατασκίψαι μέγαν ἶλεον. O. i. 85.

δύναμις. ἀμφιλαφής. O. ix. 122. θεῶν πλαρεῖ πνέοντ. O. xiii. 116. πᾶσα πινυσίνοα δαίζηται. N. vi. 5. δύναμιν κυρσάντεσσιν. O. i. 168. διὰ τιθὸν. P. ii. 38. θρόσδοντος. P. v. 17. νίοῖ ἐπιόμεν ἴδε. N. i. 88.

δύνασις. δύνασιν ἀγασθείς. P. iv. 424. στιλπνᾷ θεὸς στρέφων. P. v. 158. μεγάλαν γνησιός. P. ix. 52.

δυνατός. λᾶσαι. O. x. 11. θρίψαι φῶτα. N. ii. 20. ἐν δυνατῷ. P. iv. 163. οὐ δυνατὸν μοι ψυχὰν καμῖξαι. N. viii. 77. δυνατὸν θεῷ ἔρσαι φάος ἐν νυκτὶ μιλαίνᾳ. Fr. Inc. xcviii. 1. οὐ δυνατὸν ἐξαλίγκιον μυρίοι χαλκόν. N. x. 84. εἰ δυνατὸν — ἀναζάλλομαι. N. ix. 66. δυνατοὶ στερίκιν πολὺν ὕμνον. N. vi. 57. πᾶσιν βουλῦσαι. N. ix. 92. δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἀλικίᾳ. P. xi. 77.

δύο. O. viii. 50. δὶ' ἄγκυραν. O. vi. 173. δύο ἁρπαλυσίαι. P. ii. 55. δύο ἀπὸ Κίββας. P. vii. 14. δύο δράκοντες. O. vi. 76. πλόκαι σιλίνων. O. xiii. 45. στέμματα δύο δαίσονται. P. iii. 146. δὶ' ἐν Κορίνθῳ χάρμαι. O. ix. 128.

δύσζηνος. δυσζήνων ἁμαχανιῶν ἀλαλά. N. vii. 143.

δύστηνος. δύστηνός τις ἔφαν. O. vi. 33.

δύσθροος. δυσθρόου φωνᾶς. P. iv. 111.

δύσκολος. δύσκολον ἱρευσῖνος βουλεύματα θεῶν βροτοῖς φρενί. Fr. Inc. xcix.

δυσμενής. δυσμενέων πρόσω. P. viii. 12. v. Not. ἀνδρῶν στίχας. N. ix. 91.

δυσμή. ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. iv. 110.

δυσπαλής. δυσπερίτων φρενὶ δυσπαλεῖ. O. viii. 33. δυσπαλὲς γένεσιν. P. iv. 487.

δυστυθής. δυστυθὲς δόλον. P. xi. 28. δυστυθῆ σὺν καμάτῳ βίᾳ. P. xii. 18.

δύστανος. δύστανον μόχθον ἀμφέπει. P. iv. 478.

δύσφαμος. δύσφαμον πλόον. N. viii. 62.

δύσφορος. δυσφόρῳ θάρσει μιχθὶς ἔστω. N. i. 85. δυσφόρων μερμηρῶν σχασίν λόσιν. Fr. Inc. xxv. 2.

δύσφρων. δυσφρόνων στερεπλόκ. O. ii. 95.

δωδεκαδρόμος. δωδεκαδρόμων στεφάνων. O. ii. 92.

δῶδεκα. ἁμίσας. P. iv. 45. ἥρανος ἶλαν. N. iv. 45.

δωδέκατον δρέμαι. O. vi. 126.

δωδεκάγναμπτος. δωδεκάγναμπτον στέρνα. O. iii. 59.

δωδεκαδρόμος. δωδεκαδρόμου σταδιαίου. P. v. 44. v. V. L.

δωδεκάμηνος. δωδεκάμηνον τέλος στρέφει. N. xi. 11. v. Not.

δῶμα. ἐν δώμασι πολυχρύσου. P. iv. 95. δῶμα θεσπεσίου Διός. O. i. 67. Ἥρας θεσπεσίᾳς. N. x. 5. Πιερσφόνας μανύον. I. viii. 119. Χαρμίδου ἶλεον. N. ix. 6. περὶ δωμάτων. P. v. 129. ἐν δώμασι. P. iv. 201. ἐν ἰλλίοις. N. i. 109. ἐν χρυσίοις. P. ix. 98. δώματα ἰκνεῖσθαι. P. x. 51.

δωρέω. ἰδώρησαν θεοὶαις Ἐρμᾶν ἱστιείοις. O. vi. 131. δωρέσσασθαι οἱ χθονὸς ἀλσεα ἕνορμον (sc. ἶλαν). P. ix. 101. γαμβρῷ φιάλαν. O. vii. 4.

δῶρον. δῶρα φίλια Κυπρίας. O. i. 120. v.

Digitized by Google

Not. (cf. Not. ad N. viii. 11.) δώρων Κυπρίας στεμένης. N. viii. 12. δῶρα καὶ κράτος ἐξέφυσαν ἐς γόνος. N. iv. 110. πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii. Ψωΐμμας δίκαν. O. v. 7.

δωροφόρος. ἄνδρες δωροφόροι. P. v. 115.

E.

ἔαρ. ἔαρ ὕδωρ ἱκαλώσαν φυτὰ νιφάδεσσι. Fr. Dithyramb. iii. 17.

ἐαρϑένιος. ἐαρϑενίοισιν στεφάνοις ἰδίτων λαοῖς. Fr. Dithyramb. iii. 7.

ἐάω. μὴ οὐκ εἴασεν ἄμπαλος Ὄλμον. O. vii. 112. ἔα πόλιμον χαρὶς ἀθανάτων. O. ix. 61. ἔα με (sine me. v. Not.). N. vii. 110. ἐᾷν (valere jubere) νεμέα Κρίτας. Fr. Inc. xliii. 2.

ἑὸς. ἑᾷ, ἑόν, suus. ἑὸν ἀλάϑειαν. N. vii. 36.

ἑόδομος. ἑδόμᾳ σὺν δεκάτῳ γενεᾷ. P. iv. 16.

ἐγγενής. σφίσιν ἐγγενὲς, ἵμμιν ἀληϑαῖς ἀγαϑοῖσι. N. x. 95.

ἐγγυαλίζω. μὴ ἐγγυαλίζεσα ἄμμιν πόνα-λα πιπίλων. I. viii. 98.

ἐγγυάω. μὴν ἐγγυάσομαι μὴ μισίξινον σοφιστήν. O. xi. 16.

ἐγγύς. ἐὸν ἐγγὺς Ἀχαιὸς ἀνήρ. N. vii. 94. Φίρης. P. iv. 221.

ἐγείρω. ἔγειρε σφὸν οἶμον ἐπίων. O. ix. 72. λύραν εὔχορδον. N. x. 39. νιν ἀγλαΐαν ἔπια νάσῳ. N. i. 16. ἐγείρει χρέος. P. ix. 181.

ἐγκαταβαίνω. ἐγκατέβα κρεσφοντὸν σταργανον. N. i. 58.

ἐγκαϑίζω. ἐγκαϑίζων Θρόνῳ. P. iv. 272.

ἐγκίρνημι. ἐγκιρνάτω εἰς μιν. N. ix. 119.

ἐγκοιμάω. κατέκαρψιν Θέσιν. N. iii. 61.

ἐγκρύπτω. ἐγκέκρυπτο σχοίνῳ. O. vi. 90.

ἐγκύρω. ἓς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἅλῃ. P. i. 194. ἐγκύρσαις ἐκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. iv. 503.

ἐγκώμιος [Eustath. p. 1919, 19.] ἐγκώμιον μέλος ζεύξω. N. i. 10. τεϑμὸν στεφάνων. O. xiii. 39. ἀμφὶ τρόσον. O. x. 93. ἐγκωμίων μελέων συγχανέμεν. O. ii. 86. ὕμνων ἔφατος. P. x. 82.

ἔγνων. vid. Γιγνώσκω.

ἐγχειρέω. ἐγχειρεόντων ἐνάντια. Fr. Inc. cxiii.

ἐγχείρεμος. πέρᾳ ἐγχειρέμᾳ. O. viii. 79. vid. Ἀϑάνα.

ἐγχειρίσσιος. ἐγχειρίσσιον Ζῆνα. P. iv. 345. ἐγχειρισσαύνου Ζηνός. O. xiii. 109.

ἐγχεσφόρος. ἐγχεσφόρους Αἰϑιόπεσσιν. N. iii. 107.

ἔγχος. πρανιὰν ἔφιστε. P. vi. 34. χάλκιον. O. i. 123. ἄντᾳ ἐγχίων. P. ix. 47. ἐγχίων στρεφόμενον Ἀλαλά. Fr. Inc. xxxvi. 2. ἀμφὶν στραχίοιν. P. i. 20. φοινικοστόλων ὠϊόων. N. ix. 68.

ἐγχώριος. ἐγχωρίαν λίμναν. O. v. 25. ἐγχώρια βασιλᾶες. O. ix. 83.

ἐγώ. O. viii. 11. ix. 33. P. iv. 120ß 264. οὗτος ἐγώ. O. iv. 37. ἐγὼν ἰϑίλων. P. iii. 137. ἔγωγε τάπερ. Fr. Scol. ii. 15. ἰμοὶ ἄνορα ἰσιχῆ. O. i. 82. ἐνανεύσσεται. O. i. 134. ἀπέρειψόν μοι. O. ix. 55. iii. 8. P. x. 76. ἰμὶ ἐτρύπα. O. iii. 68. χρή. P. iv. 250. χρεών. P. ii. 96. ἔπειψαν. O. iv. 3.

ἔδυνον. πάλλεσσον. O. ix. ib. ἔδυν δίκαντα. P. iii. 168.

ἕδος. ἑδώσεργεν Λιπαιδᾶϊ. N. iv. 29. μίνος ἀσφαλὲς οὐρανός. N. vi. 6. Ἀρτίμιδος. P. ii. 12. Ὀλύμπιον. O. ii. 23. ἐνίσσιδον Θεράπνας οἰκίαν. I. i. 43. Φερσεφόνας. P. xii. 3.

ἕδρα. ἕδραν νίσσεν. O. v. 19. εὔπυλον. N. iv. 107. Διὸν χαλκόστεδον. I. vii. 63. καλλίπωλον. O. xiv. 2. ἕδρας σφὸν πέλαγος. O. vii. 140. ἐν ἕδρᾳς χρυσόμις. P. iii. 167. ἕδραισι Θεράπνας. P. xi. 95.

(ἰσνόως ἦν σαυτός.) Fr. Inc. cxc.

ἕζομαι. πρυτανήνα ἀμφίπυτε νόμα ἀείδομεν. N. iii. 136. ἵζεται πουτίας. N. vii. 117. ἵζεται χλωραῖς δίνδρεσ αἴσσει. N. viii. 69.

ἕζω. ἕζετο αὐτίκα ὃς ἑτάων. I. vi. 81. ἕεσαι δυσπαλὴς ἐπὶ χώρας. P. iv. 485.

ἕθειρα. ἕθειραν ἀνίδησαν. I. v. 11.

ἰϑίλω. ἐπιϑέμεϑαι μαντεῖ. P. iii. 137. γεγωνεῖν. P. ix. 1. v. Not. ἐκρήξαι ὕμνῳ. I. i. 20. εἰ ἰϑίλοις Οὔλυμπον. N. x. 175. δίνδρεα οὐκ ἰϑίλει φέρειν ἔνδον. N. xi. 51. v. Not. εὐτυχῶς ἰϑίλω παίειν. N. vii. 132. πεισαίσιν γλῶσσα.

Digitized by Google

Ο. xi. 9. ἰθίλουσι ἀλιξῆν. Ο. xiii. 12. ἰθίλουσι μέλαι. Ν. vii. 14. οἷς ἂν ἰθίλῃ. Ρ. v. 88. ἤθιλον ζώειν Χιήρωνα. Ρ. iii. 1. ἤθιλον ἀναδρέψαι ἄνθος ἥβας. Ρ. ix. 193. ἤθιλον πιθέσθαι. Ν. viii. 17. ἤθιλε πιθέσθαι δόλῳ τιν. Ν. v. 50. ἰθίλων ἀείσατο. Ν. iv. 144. ἰθίλοντά μι προσίλασι. Ο. vi. 142. ἰθίλοντα ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἰλθεῖν. Ι. vii. 65. ἰθιλοίσας Κλειοῖς. Ν. iii. 145. ἰθιλήσω λόγον διορθῶσαι. Ο. vii. 36. ἰθιλήσαις ταῦτα νῦν τιθέμεν. Ρ. i. 77. θέλοντι μίνειν. Ρ. i. 121. θέλει δόμεν. Ο. viii. 111. θέλων λαλαγῆσαι. Ο. ii. 176. τὸ Καστόρειον θέλων ἐθρῆσον. Ρ. ii. 129. θυμῷ θέλων. Ι. vi. 63. θέλων ἅλοχον ἰὰν ἵμεναι. Ι. viii. 62. θέλοντες ἀγαγεῖν. Ρ. x. 9.

ἴθνος. βρότειον. Ρ. x. 43. Ν. iii. 129. ἴθνει Λαμπιᾶν γυναικῶν. Ρ. iv. 448. ἀνίμων τεκέσπασμον. Ο. i. 109. βοιότειον. Fr. Dithyramb. iv. Λοκρῶν κλυτόν. Ο. x. 118. ὁμόστορον. Ν. v. 80.

εἰ. εἰ δὲ—νῦν γε. Ο. iii. 75. 77. *(si)* Ο. i. 5. Ρ. xi. 63. *(cum)* Ο. ix. 38. εἴ τις. Ο. ii. 103. v. 55. Ρ. ii. 108. 110. iv. 259. 468. viii. 17. 103. xii. 49. Ι. iv. 69. ii. 49. iii. 1. 5. 17. 19. εἴ τινα. Ρ. iii. 152. εἰ δέ τις. Ρ. xii. 49. Ν. xi. 16. Ι. i. 96. εἰ μή. Ο. i. 174. xii. 23. Ρ. iv. 488. εἰ δέ *(cum jam)*. Ν. iii. 32. v. Not. *(cum vero)* Ο. vii. 5. *(quando)* Ο. xi. 4. *(si tamen)* Ρ. iii. 111. *(cum autem)* Ρ. iii. 141. 182. *(et cum)* Ρ. iii. 195. *(nam cum)* Ν. iv. 129. v. 34. vii. 16. 127. 131. Ι. i. 58. εἰ δὲ δή Ο. i. 85. εἰ δέ γε. Ρ. ix. 88. εἰ δὲ ἐγώ. Ο. viii. 71. εἴ τι. Ο. i. 28. 120. Ρ. i. 169. εἴ πέρ τι. Ρ. i. 174. εἴπερ. Ν. ii. 10. εἰ γάρ. Ν. ix. 109. Ι. vi. 14. εἰ γάρ (pro εἴθε, sit modo. v. Not.) Ρ. i. 87. Ν. vii. 144. εἰ δή (sane). Ο. vi. 129. εἰ δ' ἔτι. Ν. iv. 21. εἰ μήν. Ν. x. 155. 160. εἰ ἔχει (an habeat). Ο. viii. 6. Ρ. iv. 291. Ν. vii. 101. εἰ δυνατόν. Ν. vi. 96. εἰ ἦν. Ν. vii. 109. 111. εἴ ποτε. Ρ. iv. 473. Ι. vi. 61. εἰ σοφὸς, εἰ καλός (pro εἴτε. v. Not.) Ο. xiv. 9. εἰ pro ἐπεί. Ο vi. 152.

εἰδέω. εἰδότι σοὶ ἰρέω. Ρ. iv. 252. τὸ δ' εἰδέναι ξασθαι εἰδότι βαίτερον. Ο. viii. 78. πολλὰ εἰδὼς φυᾷ ὁ σοφός. Ο. ii. 155. οὐκ εἰδυῖα. Fr. Inc. lxxxvii.

εἶδος. εἴδει οὐ κατελίχων ἔργῳ. Ο. viii. 25. εἴδει πρέπεν Συγατρὶ Κρόνου. Ρ. ii. 69. εἴδει θαητόν. Ρ. ix. 191. αἰσχύνει. Ρ. iv. 470.

εἶδω. εἶδον (παῖδα) κρατέοντα ἀλκᾷ χειρός. Ο. x. 121. ἰκὰς ἰών. Ρ. ii. 98. φίγγος πάμπρωτον. Ρ. iv. 197. τὸ πυπάσαντα. Ρ. ix. 173. εἶδε ἰκνέμενον λᾶμα υἱοῦ. Ν. i. 86. εἰδυῖαν θέμεν. Ν. iv. 107. Ἀπόλλωνα μίν. Ι. ii. 26. θὲν πέσγνιον παιδὸν ἐς ἥβαν. Fr. Scol. ii. 18. p. 11. θὲν βασιλῆας ἐν θρόνοις χρυσείοις. Ρ. iii. 166. θὲς χθόνα κἀκίνησεν. Ο. iii. 55. πόλιν ἴζουσαν εἰς ἐχετόν. Ο. x. 46. Λυγκεὺς πιδαυγάζων. Ν. x. 115. θέντι μι. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. et θὴ υἱὸν τυχόντα στιφάνου. Ρ. x. 41. οὔτε ἰδεῖν εἰσχυσε. Ο. vi. 88. μάσσονα ἢ ὡς ἰδέμεν. Ο. xiii. 162. ἰδεῖν εἶσον εἰσχυσαι. Ρ. iv. 523. τὸ συγγενές. Ν. vi. 15. ἀλαθίαν. Ν. vii. 36. νὺν λιτάνευον. Ν. viii. 14. ἰδεῖν μορφάεις. Ι. vii. 31. ἐφράσθη ἥρως ἰδὲν θεὸν υἱόν. Ο. ix. 94. ἰδὲν ὕδωρ. Ρ. i. 140. υἱούς. Ρ. viii. 56. ἰδὲν ἐνοσὰν σαρκῶν. Fr. Inc. lix. 4. ἰκέσθαι. Fr. Inc. xcvi. ἰδεῖσα δ' ἐξία Ἐρινύς. Ο. ii. 73. ἰδεῖσα κώμον. Ο. xiv. 22. ὄφρα ἰδεῖσα ἴδηαι. Ο. xiv. 31.

εἴδομαι. ἰδίσθαι ἐνοσὸς. Ι. iv. 85. εἰδομένῳ θεῷ ἀνίρ. Ρ. iv. 37. τούτῳ ὄψιν ἐιδόμενος. Ν. x. 28. οἷ εἴδα. Ν. iv. 96. μανθάνων οἷσθα. Ρ. iii. 144. οἶσθα τέλος πάντων. Ρ. ix. 81. εἶδεν τὸ μέλλον. Ο. ii. 103. εἶδεν μὲν βίου τελευτὰν, οἶδεν δὲ διόδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. xcvi. 3. 4.

εἰδωλον. αἰῶνος ζῶν λείποντα. Fr. Thren. ii. 5. v. Not. et V. L.

εἶκοσι. ἐπαυστὰς ἐκατὸν ἰσαι. Ρ. iv. 184.

εἶκω. τὰ ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελίχθαι. Ο. xiii. 145. βίζοντά τι καὶ πιθοῦν ἔοικε. Ν. iv. 52. ἅμμι ἔοικε τελεσθῆσαι. Ι. i. 76. ἔοικε πρόσωπον σκότῳ. Fr. Inc. cxii. ἐοικὼς τόλμᾳ λιόντων. Ι. iv. 77. ἐοικὸς ἔσσαν ἀνδρί. Ο. i. 56. ἐοικότα κόμπον. Ι. v. 30. χρόνου ἀλικίας. Ο. iv. 42.

Digitized by Google

παιρὸν. N. vii. 86. *ἰρὸν* Ionice *μορφῇ.* N. iii. 33. Ionice *παθών.* P. ii. 53. *χρὴ τὰ* Ionice *πὰρ δαιμόνιον μαστεύοντα θνατοῖς φρονεῖ.* P. iii. 107. Ionice pro Ionic. P. i. 67.

εἰλαπινῶντο. Fr. Inc. cxxxvi.

εἰλίσσ. εἷλον. vid. Αἱρέω.

εἰλαπινάζω. *εἰλαπινάζουσιν ἐυφρόνως.* P. x. 62.

εἷμα. *πρόκειται Ἰάσονι ἀναψύξαι.* P. iv. 413.

εἰμί. *ἄσχολος εἰμί.* P. viii. 40. *ξυνός.* N. vii. 89. *οὐ τραχύς.* N. vii. 112. *οὐκ ἀνδριαντοποιός.* N. v. 3. *ἀξιάστιος.* P. ii. 145. *ἄγγελος ἐσσί.* O. vi. 153. *ἐσσί μοι υἱός.* N. x. 150. *μαθών.* P. ii. 131. v. V. L. *ἰατὴρ ἰητηριόστατος.* P. iv. 480. *ἔστι* (*ἐστὶ*) *βασιλεύς.* P. v. 20. *πολλῶν ταμίας ἐσσί.* P. i. 172. *ἐστὶ γὰρ ὧν σοφός.* I. ii. 19. *ἔστιν ἀνθρώπους ἀνίαν πλείστα χρῆσις.* O. xi. 1. *ἐστὶν ἀνδρὶ Ionice.* O. i. 55. *οἵτις πόνου ἔστιν ἀκόπλαρος.* P. v. 71. *φῦλον ἔστι μαιομένων.* P. iii. 36. *οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρξαρος.* I. vi. 34. *ἔστιν αἰνεῖν ὠκύς.* N. iii. 138. *ἔστι βαίνουσα.* N. x. 33. *ἐστὶ μοὶ πίλυθος Ionice Ζηνὸς.* I. iv. 1. *οὐκ ἔστιν ἔτι.* N. ix. 111. *οὐκ ἔστιν ὅλβος δρασίοις ἐθέλοντος.* Fr. Thren. v. 1. *σαφήνειαν ἐστὶ νοῆσαι.* N. v. 32. *ἔστι βαρὺς ἀντιάσαι πόρος.* N. x. 37. *λόγος ἀνθρώπων.* N. ix. 13. *ἔστι σοι τούτων λάχος.* N. x. 159. *ἄμμορον ἐν εὐτυχίᾳ.* N. i. 13. *ἐὼν πιστοτάτα.* Fr. Inc. xciii. 3. *μέρος θανόντεσσιν.* O. viii. 102. *τὸ γὰρ μόνον ἐσθλὸν ἐν Ζηνὸς.* Fr. Thren. ii. 6. *ἔστι χρῆσις.* O. xi. 1. *ἀφάνισε τύχας.* I. iv. 52. *ἔστιν Ionice.* N. ii. 16. *ἔβαινον.* O. iii. 80. *Μοῖρα.* I. iii. 15. *ἐνὰ βροτοῖς.* I. viii. 30. *ἔσαι εἰσὶν ἔσεθαι.* P. v. 155. *ἐνεὶ γὰρ ἐθεί.* O. ix. 158. *πρωτεὶ πλαθῖες.* P. ix. 69. *λαχόντες ἀΐδαν.* P. v. 132. *πολλὰ βίλη ἔνδον φαρέτρας.* O. ii. 151. *ἐνεὶ θνατῶν φρένες ἀκύτεραι.* P. iv. 247. *οὐκ ἐνεὶ δόμοι ἀντίρροποι.* N. i. 34. *εἰσὶν αὐτῶν προάστιον.* Fr. Thren. i. 3. *οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐνεὶ δόμοι.* I. ii. 44

ἦν ἰσορρῶν πολύς. O. viii. 24. *ἦν ὅτε.* Fr. Dithyramb. iv. 1. *εἰ γὰρ ἦν.* N. vii. 35. *οὐκ ἔτι ἦν.* I. i. 35. *αἰδοῖος ἦν.* I. ii. 54. *ἦν οὗτος Τάνταλος.* O. i. 87. *ἦν Θέρφανον.* P. iv. 126. *εἰμαρὲς λίαν συμβαλεῖν.* N. xi. 43. *τοσσάκις βασιλεύς.* P. ix. 25. *ἅρμινος ξύλινος.* Fr. Hymn. vi. *πάρεσθε φορυτά.* Fr. Prosod. ii. 1. in Del. *ἦν καὶ πάλαι ἰχθὲς πάρεστον.* N. viii. 54. v. Not. *ἦν πάλαι ὕμνος Ionice.* N. viii. 85. *ἦν βαθὺ πλάτος.* O. vii. 97. *ἦν πολὺ ἰσορρῶν.* O. viii. 23. *εἰ πόνος ἦν.* N. vii. 109. *στεφανώσιον ἦν.* I. vii. 69. *ἔσαν.* O. ix. 79. *ἔσαν οὐκ ἔστι ἀρχοὶ σαῶσις Ταλαοῦ.* N. ix. 33. *ἔσαν γὰρ δίδυμοι.* P. iv. 371. *ἔσαν μίγισται Δαναῶν.* N. ix. 40.

εἶην κενός. O. iii. 31. *εἶην ὑφαινομένης ἀοιδαγὸς ἐσθλᾶν.* O. ix. 120. *εἶην φίλων εὐθυμία.* Fr. Inc. lviii. 4. *εἶη Ζεύς.* P. x. 33. *εἶη μὴ πατρὶ μοι τοιοῦτον ἦθος.* N. viii. 59. *εἶη καὶ ἐρῆν.* Fr. Scol. ii. 1. *εἶη γλυκερὸν ἰὼν ξυνῷ.* Fr. Scol. iii. 3. *εἶη μοι ἐμπλεῖν.* P. ii. 175. *εἶη παντοσυνίοισιν.* I. vi. 6. *εἶη μιν φρένας χεῖρα ἔρεισαι.* I. i. 90. *εἶν ἀνθάνειν εἶη, Ζεῦ.* P. i. 56. *εἶη Ζεὺς εὔφρων εὐχαῖς.* O. iv. 22. *εἶη φιλεῖν φίλους.* P. ii. 153. *εἶη Ὀλυμπιονίκας.* O. vi. 6.

ἔσσομαι σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. P. iii. 191. *ἔσσομαι σοῖς.* P. iv. 279. *ἔσσεταί σοι σαῖς.* I. vi. 76. *ἔσσεται οὐδὲν τερπνὸν ἔσον.* O. viii. 70. *τῆς λόγος ἔσσεται σιγᾶσθαι.* N. x. 143. *τῆς ἔσσεται φωνὰ φωνᾶς δυσθέλκτου.* P. iv. 112. *ἔσεται ἀκόπλαρος οὖσις.* P. v. 72. *ἔσται χρέος.* P. xii. 54. *ἐκάθεν ἔσεται.* P. ix. 87.

εἶναι σίθμιον σαφέστατον. I. vi. 28. *ἅμμιν.* O. v. 38. *πίλος ἄμμιν ἅμμιν.* P. ix. 210. *ἀγαπάσατος ἅμμιν πατηρίθη.* Fr. Inc. xxxiv. *ἰσόνομον ἅμμιν.* O. ix. 97. *ὕστατος πρὸς ἑρετὰν ἅμμιν.* P. vi. 42. *ἄστεσσιν ἅμμιν φαίνεται.* P. x. 78. *ἅλοχον Διὸς ἅμμιν.* Fr. Inc. c. 5. *ἅλοχον Διὸς ἅμμιν Θέλων.* I. viii. 63. *Ῥόδον φανερὸν ἐν πελάγει ἅμμιν.* O. vii. 104. *ὧδε σαφηνέστατον ἅμμιν.* P. v. 123. *ἀναφέρεσθαι ἅμμιν φανεί.* P. iv. 512. *ναῦφιν ἅμμιν ἐν πίσσῃ ἅλλαις φαίης.* I. vi. 106. *πατρίδα ἅμμιν.* P. iv. 174. *ἅμμιν πάντων πρόπολον ἀοιδᾶς ἀπαύστου.* N. iv.

Digitized by Google

129. ἵμαντας ἀνὰ χρυσοῦ φάρμ. P. xii. 31. γοίνοιτ᾽ εἰ φαῖμεν γοίνοιτ᾽ ἵμαντας. N. vii. 128. ἵμαντας—φάνο. P. iv. 59. N. vii. 66. σάμαντον Διός. N. x. 108. τὸ ἄπιστον πιστὸν ἵμαντας. O. i. 32.

γῆρας ἔσσωθεν ἔχοντας. O. vii. 124. ἔσσωθεν μάντιν περὶ θνατῶν. O. vi. 84. ἔσσωθεν πλοντὰν Αἴτνην. P. i. 71. ἐσσαμένας πρόξενος εὐμζολον. O. xii. 10. ἐσσάμενον περὶ δῖν. N. i. 40. τὰ ἐσσάμενα. O. xiii. 146.

ἰὰν ξύγγονος. N. x. 73. ἰαλός. N. iii. 32. Διὸς ἰκέσιος. O. i. 171. οἶκ. P. iii. 10. ἀκτιερομάχης. N. iv. 50. Διότιμος. I. vi. 19. παῖς. N. iii. 77. ἐνίκησθεν γαίας. N. x. 164. ἄνολμος Δαμόξ. N. xi. 42. οὐ φιλόπτολιν. O. vi. 32. ἰκάς. P. ii. 98. ἰχθὲς ποτ᾽ ἰχθές. P. ii. 154. παραστάσας Ἰόλᾳ. N. iii. 63. ἀξιῶν ἰὰν καὶ παλάς. O. ix. 141. Δαμασενὲς ἰὰν φάνη σεφανῷ. O. ix. 143. ἰοῖσα φθινόπωρος. P. iv. 471. ὑμνητὸν ἰόντα. P. xi. 93. πλέον ἰόντα. P. iv. 303. σεφάνωσον σοφία. O. i. 187. ἰκνεῖ χαμάθεν. O. vi. 178. ἰδδαίμονα. N. vii. 147. ἰοῖσαν Θήβαν πολύβολοισιν. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἰόντων φόλλα ἄνασσε. I. iv. 46. ἰόντων. N. i. 46.

Εἰν. εἰν (pro ἐν) γονοιῇ. I. iv. 42. εἰν ἀθλοις. O. xiii. 20. vid. Ἐν.

Εἰνάλιος. εἰναλίᾳ Ἐλευσῖ. O. ix. 150. εἰναλίου Ποσειδάωνος. P. iv. 364. εἰναλίᾳ Σειρῆν. P. xii. 21. v. Schol. εἰνάλιον δέρ. P. iv. 47. πόντ. P. ii. 144. εἰναλίαν ἄμαχον. P. xi. 62.

εἶπαιν. εἶπαιν στεφανώσων ἦρ. I. viii. 69.

εἰρέσια. 1) ἐν εἰρέσῃ σχὸν ἀευκίνοι. O. i. 105. εἰρέσιαν πολλὰν καὶ ἀσύγκιον παρέχοισα. P. ix. 41. 2) vid. Ind. Nom. Propr.

εἶργω. εἶργει πόντου ξυγὸν ἵσταον (τὰ) ἴσταα. N. vii. 8. v. Not.

εἰρεσία. ὑπεσχόμενον ἐν σαλαμῖν ἔπεσιν. P. iv. 359.

εἰρέω. εἰρέσσεται ἐν βραγχίοισιν. I. vi. 87.

εἷρω (neotr). εἶρεν στεφάνοις. N. vii. 113.

εἷς. εἷς (δράκων) ἐσίσσοισα. O. viii. 52. μία νίκα. P. vii. 13. μιᾶίσα. O. ix. 161. ἐν μιᾷ μοίρᾳ. O. vii. 174. ἐκ᾽ ἀμφ᾽ ἀλίῳ. O. xiii. 51. μίαν ἀμίρων. O. ix. 127. ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος, ἐκ μιᾶς δ᾽ ἀνέμου μάτρος ἀμφότεροι. N. vi. 1.

εἰς. εἰς ἀάτας. P. ii. 52. v. V. L. ἐνανστόν. P. x. 98. Ἄιδα δόμον. P. iii. 18. ἐχεπόν. O. x. 46. Ἔφυραν. N. vii. 55. ἐκρὸν Ταίναρον. P. iv. 78. σταθμόν. O. x. 110. φρίς. P. iv. 108. εἰς αἰθέρα. N. v. 20. v. V. L. εἰς σοφίας λόγον. Fr. Inc. lxxxiii.

εἰσαῦ. εἰσαῦτις τόσσα βασιλεὺς ναοῦ. P. iii. 48.

εἰσάλλομαι. δράκοντες τὸν πόρευον ἐσαλλόμενοι. O. viii. 49.

εἰσίδω. εἰσιδόντ᾽ οἶκο ἐν σαλίμῳ Διαύνου. I. viii. 80.

εἴσοδος. εἴσοδον ἵππων. P. vi. 51.

εἰσορόω. ἐσορῇν καλὸς ἦν. O. viii. 24.

εἰσορόων. ἐσίσσοισ (δράκων) οἷς βοάσας. O. viii. 52.

ἐκ et ἐξ. βολίων ἀθίων. P. iv. 288. βολίων Πάρου δαΐχθείς. P. vi. 33. ἐκ σ᾽ Ἄργους ἐκ τε Θηβᾶν. O. ix. 102. ἐξ ἀδύτου. O. vii. 58. ἄλλων. O. vi. 124. γᾶς. P. iv. 24. γενέων χερμάδινα. P. xii. 36. γλυφάρων. P. iv. 215. Δαναῶν. P. iii. 182. δούρατος κατακλυσθείσαν. P. iv. 68. δόμων. P. viii. 18. τὸν ἐκ δόλου ἄντλα. P. xi. 27. Διός. O. vii. 41. N. xi. 55. Θανάτου. P. iii. 99. Θαλάμου ἐλθόντ. O. vii. 53. Θεοῦ. O. [illegible] 10. Θεῶν. P. x. 31. Fr. Thren. ii. 6. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. ix. 27. πόλεων. P. ix. 7. Κρόνου. N. v. 12. λεχέων. I. iv. 37. P. ix. 63. λόχου. N. iv. 97. παμάτων μεταμειψάμενος. P. iii. 169. μελίσσας νυκτός. Fr. Inc. xcviii. 1. μεγάρου. P. ix. 48. μεγάλων πενθέων. I. viii. 12. μάχας βίοτος. I. viii. 114. Μιλησίοισιν πεπρωμένον αἶσαν. N. xi. 47. μιᾶς μητρὸς σταλεῖσ. N. vi. 1. Μιτυάνας. P. iv. 213. νεὸς ἀνεκείρφθαι. O. vi. 172. πρίων. P. iv. 350. σαλαμῖν ταχυῖᾶν. P. iv. 360. σπείρασ λᾶαν. P. viii. 63. Πισσίους. Fr. Inc. lvii. Πελλάνας. N. x. 82. στρατιῶναν, N. xi. 24. σταθῆς. N. vii. 98. πόντου. P. iv. 287. πόνων. P. xii. 31. N. ix. 104. στρατιᾶν ἔρχονται. N. ii. 3. στρα-

Digitized by Google

τίρωτα καμάτων. P. iii. 169. Πίσας. O. xiii. 41. Πυθῶνος. O. vi. 80. xii. 26. P. xii. 10. Πόλου. P. iv. 309. στρατοῦ Δαναῶν. P. viii. 74. φρενός. O. ii. 162. χυμῶνος. I. vii. 58. Διὸς σαφές. N. xi. 55. σίθεν, Ζεῦ. I iii. 7. ἐν Πόλου καὶ ἀν' ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 309.

ἐκάεργος. Ἀπόλλων. P. ix. 47.

ἑκαθεν. ἑστιλθὸν χρόνος. O. x. 9.

ἕκαλος. ἀγκυλὸν μίχθα ἐν διφρεῖς. O. ix. 17. ἵστημι γῆρας. I. vii. 58.

ἑκάς. ἑών. P. ii. 98. Χαρίτων. P. viii. 30.

ἕκαστος. ἑρούνει. P. x. 95. ἵλατέαι φάσθαι. N. iv. 149. διαφέρομεν φυᾷ. N. vii. 79. ἵστηται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. xiii. 67. ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι πεῖνε σίλας. I. i. 35. χρῆμα ἕκαστον στυμαίρει. O. vi. 124. οὐ σκαιότερον χρῆμα ἕκαστον. O. ix. 157. ἀμφὶ ἕκαστον. P. viii. 98. ἕκαστον μέρος. N. iii. 129. ἕκαστον πρὸς ἔργον. N. viii. 7. ὡς ἑκάστα ἄφωνοι παρθένοι πόσιν εὔχοντο. P. ix. 175. ἑκάστοις πεῖναι. Fr. Inc. li.

ἑκάτερος. Σίλαν ἄλοχον ἐὰν ἔμμεν. I. viii. 68.

ἑκατέρωθι. μίτναντες. O. ii. 124.

ἑκατηβόλος. ἑκατηβόλε. P. viii. 88. vid. Ἀπόλλων. ἀπὸ τόξων Μοισᾶν ἑκατηβόλων. O. ix. 8.

ἑκατι. Αἰγίνας. N. iv. 36. Διός. I. v. 37. Θεῶν. I. iv. 1. καιρός. Fr. Scol. ii. 16. Κάστορος. P. v. 10. Μνημοσύνα. N. vii. 22. ποδῶν. N. viii. 81. σίθεν. v. 4. σοῦ. O. xiv. 28. στεφάνων. P. x. 89. Χαρίτων. O. iv. 14. Fr. Inc. cxxviii. p. 91.

ἑκατόγγυος. ἑκατόγγυον ἀγίλαι κορᾶν ἑκήβαγε. Fr. Scol. i. 3.

ἑκατογκεφάλας. ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. O. iv. 11.

ἑκατόγχειρος. Κίλιξ Τυφώς. P. viii. 20. Fr. Epinic. v. p. 8.

ἑκατόμβη. ἑκατόμβας πλείστας ὄπων. P. x. 51. v. V. L. et Schol.

ἑκατόμπεδος. ἑκατόμπεδον πίλιεθε ἔργων καλῶν. I. vi. 32.

ἑκατόν. ἑκατὸν γε ἐτέων. O. ii. 168. πάντα θέλειν ἑκατόν. Fr. Inc. xi.

ἑκατονταέτης. ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. iv. 503.

ἑκατονταπέρατος. Τυφώς. P. i. 31.

ἑκατοντάγγυος. ἑκατοντάγγυον ἀνδρὸς ἀέντα. Fr. Inc. xc.

ἑκβάλλω. ἑκβαλεῖν ἵππος πραπαιὸν ἐν ἀγωνᾶσι. P. ii. 148.

ἕκγονος. ἔκγονοι σίθεν. I. vii. 21. Παμφύλου καὶ Ἡρακλειδᾶν. P. i. 122. ἑκγόνων σεῶν, Αἴγινα, Διός τε. N. vii. 73. ἑκγόνους ἀλκᾶντας Ἡρακλέος Ἀλκμαιωνίδα τε. P. v. 96.

ἑκδιδασκάλου. ἑκδιδάσκησεν Αἰσωπίδαν λοιδορήσασα. P. iv. 386.

ἑκδίδωμι. ἑκδόσεσιν Διὶ τοῦτο πράσσων. O. xiii. 149. ἑκδίδου θυμὸν πρὸς ἥβαν. P. iv. 525.

ἑκκαλέω. ἑκκάλεσεν Τιμασίνεν. N. i. 90.

ἑκκυλίω. τρίτος ἔσσε τὸν ἑξκυλίσθη. Fr. Epinic. ii.

ἑκκύνος. vid. Κύκνος.

ἑκλείπω ἑκλείψων γενεάν. O. vi. 86.

ἑκμανθάνω. ἑκμαθὼν γενεὰν Κλεοσίδαν. I. v. 72.

ἑκνέω. ἑκνεῦσαι σοφίν. O. xiii. 163.

ἑκπέμπω. ἑκπέμπων λᾶμα υἱοῦ ἕδρᾳ. N. i. 87.

ἕκσαγλος. ἕκσαγλος αἰχμαῖσιν διδόμεσθα ἀνήρ. P. iv. 140. σθένει. I. vii. 30. ἕκσαγλον μίγαν πολιμισταὶ Ἄλκμανᾶ. N. iv. 44. ἐν πόνοις λαῶν Αἶσαν. I. vi. 79.

ἑκτίμαω. ἐξέτιμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. N. vii. 106.

ἑκτλήσσω. ἑκτλᾶξι θέος γυναῖκας. N. I. 71. v. V. L.

ἑκτονόω. ἐξετόνωσε μέτρον ἀνήρ. P. iv. 421.

ἑκτρεπτής. μία (νίκα). P. vii. 13.

ἑκτυπόω. ἐξέτυπωσε πεπραμένα ἐν αἴμασι. corr. Fr. Hyporch. iii. 1. p. 24.

ἑκτυπόω. τὸ δέρμα ἑκτύπωσαν Φρίξου μάχαιραι. P. iv. 431.

ἑκτύπω. δορὶ ἑκταμὼν ἵππας Τροίας. I. viii. 113.

ἑκτυλίω. ἑκτυλίσαις εἵπασι ἰκνουμένῳ. P. iv. 184.

ἑκτυλιστάω. πῶνες ὄρνις ἑκτυλιστάσει. P. iv. 33. ἑκτυλιστάσει τὸν σάμιον Δαίμων. P. xii. 51.

ἑκτός. καμάτων. O. vi. 178. ἑκτὸς ἔχειν πόδα. P. iv. 514.

Digitized by Google

ἐκφαίνω. Δωτίνου στίθει ἐξέφανεν (ἐξέφηνεν, ἐξέφανεν. v. Schol. V. L.) τὸν Διθυράμβῳ χάριντος. O. xiii. 25. ἐξέφανεν πράσσει καὶ δᾶρα ἐς γένος. N. iv. 111.

ἐκφέρω. ἔκφερεν Διόθεν μόρσιμον στεφανῶσαι. N. iv. 100.

ἐκφεύγω. ἐκφυγεῖν πεπρωμένον στεργᾶν. P. iv. 371. οὐκ ἐξέφυγε θάνατον. O. x. 50.

ἐκχεάω. ἅτις οἱ ἔκχεεν φρένας. O. vii. 170. (ἔκχεαν, pro εἶχεν. V. L. O. xiii. 136. vid Εἴκω.)

ἐκών. ἑκὰν πράσσοντα μεθέω. O. x. 35. ἑκὰν ἐπίσσυρος. O. xiii. 136. οὔτις ἐθέλων κακόν. Fr. Inc. lxxxvii. εἵλετον ἄεθλον ἑκόντα. P. iv. 293. ἑκόντι. P. iv. 321. ἑκόντος ἐν δόμοις. P. viii. 18. ἑκόντι νόῳ. P. viii. 96. ἑκόντι νόῳ πρέσσει. P. v. 57. ἑκόντι νόῳ. N. x. 97. ἑκόντες στίθεσθαι ἔθελον. N. viii. 18.

ἐλαία. ἐλαίας γλαυκόχροα κίσσου. O. iii. 23. σελαρᾶς σκάπτῳ. O. vii. 51. χρυσίας. O. xi. 13. παχυῖς. N. x. 65. ἐς ἐλαίᾳ Ποσειδᾶι στεφανωθείς. O. iv. 19. ἐλαιᾶν Ὀλυμπιάδων φύλλοις χρυσέοις. N. i. 26.

ἔλαιον. ἐλαίῳ φαρμακώσασα ἀντίτομα ἰδυνᾶν. P. iv. 393.

ἐλασίζοντος. καὶ Ῥίας ἐλασίζοντα. Fr. Inc. cliii.

ἐλάσιππος. ἐλάσιππον ἴθυνε. P. v. 113.

ἐλάτη (ἡ). χλωρᾷς ἐλάτᾳσι συνοικεῖ Κασταλίας ὕδωρ. Fragm. Inc. cxlviii.

ἐλατήρ. βροντᾶς — Διΐ. O. iv. 1. ἐλατῆρας ἵππων θεᾶν. Fr. Prosod. v. 4.

ἐλαύνω. ἐλαύνεις σε νιόνιφον ἂ πάρος. Carm. in def. Solis v. 8. ἐλαύνει οὖρος πάντας ἀνθρώπους. I. iv. 10. ἔλαυν' ἐνταυίους αὔλακας. P. iv. 406. ἐλαύνων στρατὸν ἥκα. O. x. 77. ἐς Ἴστρου ἐλαύνων. O. viii. 65. βασιλεὺς ἐλαύνων ἵππους. O. vi. 80. ἐλαυνέτωσαν (sc. ἵπποι). O. vi. 127.

ἔλαφος. ἐλάφῳ. Fr. Hyporch. vi. ἔλαφον θήλειαν. O. iii. 52. (v. Schol.) ἐλάφους κεινόστ' ἄνευ κυνῶν. N. iii. 88.

ἐλαφρός. ἐλαφρὸν ἵζειν στεφάνους. N. vii. 113. Κυπάρισσον φιλίαν. Fr. Inc. xliii. ἑρμᾶν γονάτων ἴσχω. N. v. 38. ἐλαφρᾶς φρένων ζυγόν. P. ii. 171.

ἐλαχυστίχυς. ἐλαχυστιχύων δελφίνων. P. iv. 29.

ἐλάω. ἐλᾷ καὶ σίσσαρας ἀρίστας αἰών. N. iii. 129. ἔλα νῦν μοι σιδόθεν. I. v. 48. ἔλασε ἅπαντι σκοπὸν Φράσσας. O. x. 85. τὸ δαίμων ἔλασεν ἀνοσιούσας. N. v. 29. v. V. L. ἔλασεν ἀνὴρ μαχαίρᾳ. N. vii. 62. ἔλασε χαλκὸν ἐν πλευρᾷς. N. x. 131.

ἑλδομαι. εἰ ἑλδόμαι γαμέων. O. i. 6.

ἑλεγχος. 1) ἐλεγχίστων οὐκ ἐμίανε. N. iii. 24. (κατελέγχειν de probro. ib. Not.) 2) διάπυρά σοι βροτῶν ἔλεγχος. O. vi. 30. v. Not. ἐς ἔλεγχον δόμων βασάνῳ πειρᾷ. N. viii. 35.

ἐλέγχω. ἤλεγξαν ἀνύσαντ' Ἑλλανίδα στρατιάν. P. xi. 75.

ἐλεημός. ἐλεημῶν μελισσᾶν. Fr. Scol. p. 13.

ἐλελίζω. ἐλελίξαις ἀστεροπὰν Κρονίων. N. ix. 45. ἐλελίζων φόρμιγγ' ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 20. ἐλελιζόμενος σοφὸν μέλος. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

ἐλελίχθων. στεροπαῖς ἐλελίχθονος. P. ii. 8.

ἐλευθερία. ἐλευθερίας φαεννὰν πρυτανῖδα. Fr. Inc. xl. 2. σὺν ἐλευθερίᾳ. I. viii. 31. Διοδάμαν. P. i. 119.

ἐλευθέριος. Ζηνὸς ἐλευθερίου. O. xii. 1.

ἐλεύθερος. ἐλευθέρᾳ στόλᾳ. P. viii. 141. ἐλευθέρᾳ φρενὶ στυγεῖν. P. ii. 105.

ἐλεύθω. vide sub Ἔρχομαι.

ἐλίφας. ἐλίφαντι πεπαδμένον ὦμον φαίδιμον. O. i. 41. v. Not. ἐλίφαντα λευκόν. N. vii. 115.

ἐλιπάμπυξ. ἐλιπάμπυκα Σιμέλαν ἀχεῖτι χορεί. Fr. Dithyramb. iii. 24.

ἐλισσόλιφος. ἐλισσολιφάρου Ἀλκμήνας. P. iv. 305. Ἀφροδίτας. Fr. Schol. li. 11.

ἐλισσῶπις. ἐλισσώπιδος Ἀφροδίτας. P. vi. 1.

ἑλινύω. ἑλινύσοντα ἀγάλλματα. N. v. 2. v. V. L. ἑλινύσοντας ὕμνους. I. ii. 67.

ἑλίσσω. ἑλίσσων πόρον βίστου. I. viii. 29. τὸ πὰρ ποδὶ νιὸς ἑλισσόμενον. N. vi. 94. ἑλισσομέναν ψᾶφον. O. x. 12. ἑλισσόμενα ἄρμα. O. iv. 5. σὺν πόνῳ μέριμναι νέων. Fragm. Inc. xcvii. 2.

ἕλκος. ἕδυναξεν ἑνίκαξεν. P. ii. 168. ἕλκεος πρόφρων ἀμφικολλᾶν. P. iv. 483. ἕλκει συρόμενον. P. i. 100. ἕλκεα ἀνό-

Digitized by Google

μοια βῆξαν. N. viii. 50. σαλλὰ ἐμβαλὼν πλευραῖς βόσαλον. Fr. Hyporch. iii. 2. ἱλαὸν αὐτοφόνων ξυνάγεις. P. iii. 84.

Ἵλαος. Ἵλαοι ἀπάλαιστος ἐν λόχῳ. N. iv. 154. Ἵλαον χειρὸς ἀνίσσων. N. xi. 42. Ἵλαομαι ἥτορ ἴϋγγι. N. iv. 56. ἱλάσμενος στάθμας στιφοπᾶς. P. ii. 167.

ἱλαύω. ἱλαύσας Ἴωσεν Νισταίλιμον. N. vii. 152.

ἱλαυοδίκας. ἀγελικῆς. O. iii. 21.

ἱλαρίς. γλυκερῶν, ἀνιπάλλοισα παρδίαν, γηρυτερόφρα. Fr. Inc. iii. 1. πουερογέρος. Fr. Inc. in Add. ἐξ ἱλαρίδος. P. viii. 128. ἱλαρῖδι ἀναδιῦ δίδυσαι γυῖα. N. xi. 59. παρὰ ἱλαρίδα. O. xiii. 117. ἱλαρίδα ἴχω. P. iii. 196. ἀγαθὰν χρὴ μίλιον ἀνδρί. I. viii. 32. αἴγα ἀνδρῶν ἱλαρίδις πολλαὶ ἄτω, καὶ δ' αὖ κ τω, πυλίνδοντας. O. xii. 6. ἰανηρότερας. N. xi. 28. ἰνύσια ἰγκηγερόντων. Fr. Inc. cxiii. καναὶ ἀνδρῶν. N. i. 48. φθονερὰ ἀμφιερίμαντας φρένας θνατῶν. I. ii. 64. ἱλαρίδων πενιᾶν τέλος χαῦνον. N. viii. 77. ἰαπάνας. I. v. 74. ἱλαρίσιν ἀμερόντοις μεταμόνια θηρίων. P. iii. 40. ἰσχάσας. I. vii. 50. ἰνὶ ἱλαρίδεσσι. P. ii. 87. ἱλαρίδας ἀδίας ἰνίσσων. P. iv. 358.

Ἵλαρμαι. πλιξῖν. O. i. 175. νῦν. O. xiii. 147. βαλεῖν. P. i. 83. θησίμων. P. x. 85. μίγα ἰσὰν τύχαν ἄνευ σκοτοῦ. N. vi. 45. Ἵλαρται εἴ τις λαείμων θεόν. O. i. 104. τὸ ἵλαρται ἀνὴρ ἴχειν. Fr. Inc. xcix. (3.) Ἵλαρτος ἐξεχόντατα φάεθαι. N. iv. 148. ἥλαρτο πράξασθαι. P. iv. 432.

Ἵλεω, Ἵλαω. vid. Αἰρέω.

ἱμάζω. ἱμᾶσόμεν μεγαλανορίας. N. xi. 57. ἱμάσαλτο ἴχνεσιν πατρὸς τὸ συγγενές. P. x. 19.

ἱμάλλω. ἰνίμαλτο ἀρετὰν καὶ χάρματα. O. vii. 79. αἰνέαν βοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 17. ἱμάλλαν Τήλιφος Δαναοὺς πρόμαις. O. ix. 122. ἵλαια πολλὰ βόσαλον. Fr. Hyporch. iii. 2. ἵμαλλον στέρνῳ Πολυδεύκεος στέργον. N. x. 126. v. Not. ἰνίμαλλον παρδίαις πολλὰ σοφίσματα. O. xiii. 21. ἱμαλλῶν πάντοισι πάρυθι στεμματώτας. P. iv. 357. ἱμάλλαν (Ἰάσων) πίντρων αἰανῆς φυᾷ. P. iv. 420. ἰνιμάλισσε πόντῳ ἁλιείαν. P. i. 145.

ἱμασιλεύω. ἱμασίλευεν Μολοσσίᾳ N. vii. 56.

Ἱμάσιος. ἱμασίου πρόμαχον ἀγκύρας ἔστερθεν. P. iv. 341.

ἱμείρω. ἱμείρεται αἰμακουρίας. O. i. 147. ἰνίμερσεν στιλάγισσι. P. iv. 447.

ἱμάς. ἱμᾶς στρατιᾶς. O. vi. 27. φρενός. O. x. 3. ἱμᾷ ἀμφὶ μαχανᾷ. P. viii. 47. τὸ ἱμάς. I. viii. 84. v. V. L. ἱμὰς πλίος. P. v. 9. πρόθυρον. P. viii. 138. ἱμὰν χάριν. P. x. 101. ἵστα. P. x. 87. μαχανάν. P. iii. 194. ἀράν. I. vi. 62. ἱμὰν πετάσσων φύλαξ. P. viii. 83. ὅρμενον. O. vi. 180.

Ἵμνα. Ἵμνα ἀνείσσων ἰστιοῦλίᾳ. N. iv. 58.

Ἵμναλιν. στέψιος. O. xii. 15. γνάμας. P. xii. 56.

Ἵμναν. ἱμᾶσόμεν. N. xi. 57. παρδίδαμεν. N. x. 154. προσφίρεμεν. N. vi. 8. v. V. L.

Ἵμνας. ἰστιζομένων. P. iv. 153. τὰ καὶ τὰ νέμων. P. v. 74. v. V. L. Schol. τὸ προσφίρεμεν ἵμνας. v. V. L. N. vi. 8.

ἱμπήγνυμι (ab ἰμπάγω). ἰμπέξαντο χεῖρας φρεσί. N. iii. 108. v. Not.

ἰμπεδόμοχθος. ἰμπεδόμοχθον πόνον. O. i. 96.

ἵμπεδος. ἵμπεδον χαίρει. P. x. 53. δουλοσύνας. P. xii. 26. τέλος. N. vii. 84.

ἰμπεδοθυμής. ἰμπεδοθυμία βίοτον ἐρεμέσαις. N. vii. 145.

Ἵμπιερος. ἰμπιέρων τις παρδῶ. Fr. Hyporch. ii. 2. ἰνίσσεξεν ἵλαος. P. ii. 168. v. Not.

ἰμπίσσω. ἵμπισεί σφιν πῆνος. N. vi. 86. ἰνίσισιν ὕπνῳ. I. iv. 39. περὶ ἰμπισσῶν. N. vii. 108. ἰμπισθὸν γνωσίδας. P. ii. 76. ἵμπισις. P. viii. 117. [πίσσι iv. N. vii. 45. I. iv. 39. viii. 14. Ex Schedis.] [ἰμπισσίνῳ. N. v. 76. Ex Schedis.]

ἰμπνίω. ἰνίπνυσεν μίνος πατρὸς πατρί. O. viii. 93. ἰμπνύσαις οὖρος. I. ii. 39.

ἰμπολά. κατὰ ἰμπολὰν Φοίνισσαν πίμπρασαν. P. ii. 125.

Ἴμπρασπος. Ἴμπρασπον ἄντλει μαχανάν. P. iii. 110.

ἰμπρίσω. ἰμπρίσω ἐν ἀνδράσιν. P. viii. 39

Ἴμπυρος. Ἴμπυρα ἐκτὸς Ἰανίστων αὔξομαι I. iv. 106.

Digitized by Google

ἐμφανής. ἐμφανὲς ἄλγος. Fr. Inc. xxxix. ἐμφλέγω. ἔστιχον ἐνίφλιξε στελάσας φάος. O. x. 90.

ἔμφρων. ἔμφρονι δεῖξαι. O. ix. 112.

ἐμφυής. ἐμφυὲς εἶδος. O. xi. 20.

ἐμφύλιος. ἐμφύλιον αἷμα ἐνίμιξε θυατοῖς. P. ii. 59.

ἐν. ἐν ἀγαθοῖς. P. ii. 149. x. 111. ἀγαρῷ. P. iv. 150. ἀιθλοφαῆς. I. vi. 106. ἀίθλοις. O. ii, 78. P. viii. 36. N. xi. 18. I. v. 9. αἵματι. Fr. Hyporch. iii. 1. αἱματοεργίαις. O. i. 146. Ἀθάνοις. O. vii. 151. ix. 138. xiii. 53. N. viii. 19. Ἀδραστίοις ἀίθλοις. I. iv. 44. ἀλαθείᾳ. O. vii. 126. ἄλγεσιν. Fr. Thren. iii. 2. ἀλπίᾳ. P. xi. 77. ἀλπίᾳ πρόσῳ. N. ix. 100. ἄλλαις πίστεσι. I. vi. 107. ἄλσει Διός. N. ii. 7. ἀμέρᾳ. O. i. 9. Carmen in def. Solis v. 3. ἀμίλλαις. I. v. 7. Ἀμύκλαις. P. xi. 48. ἀμύνοντι. N. xi. 53. ἀμέρᾳς. P. x. 27. ἀμαχανίᾳ. P. ii. 98. ἀνθρώποις. P. iii. 36. xii. 49. O. viii. 70. ἀνδράσι. O. iv. 40. P. ii. 80. viii. 39. N. iii. 126. P. ii. 119. ἀνύχοις. P. v. 64. ἄλιξι. P. x. 90. Ἀργείᾳ Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14. ἀρμόσας. N. iii. 99. Ἀρίμοις. Fr. Epinic. v. 3. in Hieron. Ἄργει. P. v. 93. I. v. 41. Ἄρει. O. ix. 116. P. v. 113. I. v. 60. ἅρμασι. P. xi. 70. I. v. 5. ἀρούρᾳ βοῶν. Fr. Inc. xxxvii. 2. ἀρχᾷ. O. ii. 107. Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. ἀροίαις. P. iv. 452. xi. 23. ἄστρασι ἄλλοις, I. iv. 41. ἀλλάλοισι μίξαι γάμον. P. iv. 397. ἀσπίσιν. Fr. Inc. exc. ἀοιδαῖς ἱμερταῖς. O. vi. 11. ἀοιδᾷ. P. v. 139. ἄστασεν πράσσω. O. x. 97. ἀφνειᾷ Κορίνθῳ. Fr. Scol. i. 2. αὐλοῖς ἀσύοις. O. v. 45. ἀκάρᾳ. N. v. 5. Ἀπαλλωνίᾳ νάσῳ. P. vi. 7. ἀκροτόλια. O. vii. 89. ἀλαῷ. O. xiii. 78. ἐν ἄρμασι. P. ii. 21. αὐλῶν ἴσταται. O. vii. 22. ἀώτῳ ἀγλαΐζουσι. O. i. 23. πόλιμον ἐν ἀριστᾶις ἡρωΐναις. O. xiii. 71. N. iii. 56. Ἀχαιοῖς. I. i. 42. βάσσαις. O. iii. 41. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. iii. 17. βίᾳθεντι ἁλμυρᾶς. O. viii 105. βίᾳ νίκᾳν. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. βουλαῖς. O. ii 137. P. iv. 503. βραχίοσι τοῖς. I. vi. 87. βάμασι. P. iii. 75. βασάνῳ στρίψαι χρυσός. P. x. 106. γονᾶς. P. iv. 255. γυάλοις. P. iii. 90. γυάλοις Θεμέντορος. N. x. 106. γυιοβάμας. I. v. 75. γωνιδίοις. P. ii. 75. γοίοις. O. viii. 90. γοίνασιν. I. ii. 39. δαμόσαις. N. vii. 96. δείσοις. Fr. Epinic. iv. 2. in Hieron. δικαῖς. O. ix. 88. Διλφοῖσι. O. xiii. 61. δίκᾳ. O. vi. 18. P. v. 18. N. v. 25. δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. δόμοις. N. iii, 76. δικαίοις. N. viii. 70. δρόμοις. O. i. 33. δρόμοις Πίλοσος. O. i. 153. δόξᾳ. O. x. 74. δυνασῷ. P. iv. 163. δυσμαῖσιν αἰγῶν. I. iv. 110. δώμασι. P. iv. 201. N. i. 109. Ὅρμιε. P. iii. 167. εἰράνᾳ. N. i. 105. ἑκάστῳ ἔστασι μέτρον. O. xiii. 67. ἐν ἑκάστοις σεῦγος (pro ἐν ἑκάστῳ σεύγματι). Fr. Hyporch. i. 3. v. Not. ἕστᾳ. P. iv. 234. Ἑλλάδι. P. x. 29. ἕστασι. O. iv. 34. ἕστασιν αὐλῶν. O. vii. 22. ἑστασίοις ἑστιάσεις. O. xiii. 28. Ἐπιδαύρῳ. I. viii. 150. ἐπιχωρίοις. P. ix. 178. ἑστανσύλοις Θήβαις. P. viii. 56. I. viii. 35. ἑρατεινῷ μίλακι. I. v. 68. ἔργμασιν. Fr. Inc. lxxxii. 1. ἔργῳ. N. viii. 83. ἔρεισιν ἀγγίων. N. x. 67. ἔρεισις. N. xi. 36. ἑστίαις. I. viii. 93. εὐθὺν κατασθὶς. Fr. Inc. vii. 1. εὐθυίαις ἁδοῖς. N. i. 37. εὐτυχίᾳ. N. i. 13. Εὐξίνῳ στελάγει. N. iv. 79. Ἑλλάμῳ. P. iii. 19. Ἑλλάσας. Fr. Inc. lxxxix. 2. Ἑλλάσσας. P. ix. 84. Ἑτοῖς. P. ix. 71. Ἑφεσίῳ χρεΐ. N. viii. 49. Θήβαις. P. iii. 160. I. v. 40. Ἑωμῷ. O. vi. 61. Ζωΐποισιν Αἰτωλῶν. I. v. 38. Ζωρίσσας. I. vii. 9. Ἰσθμῷ. O. vii. 148. I. v. 21. Ἰσθμοῦ. O. ii. 90. Ἰσθμιάδεσσι. O. xiii. 46. ἱερᾶς Ἀθάνας. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. ἱερομηνίᾳ. N. iii. 3. καθαρᾷ κιλιόθῳ. O. vi. 39. καθαρᾷ. O. x. 55. φάει καθαρᾷ. P. vi. 14. καιρῷ. Fr. Inc. lix. 5. καλλίστευε pro εἰς. P. iv. 459. καμπύλαις. O. xiii. 21. κορυφαῖς. N. i. 50. v. Not. κοίλα νάσῳ. I. iii. 19. κοιῷ χίρσῳ. N. ix. 102. κρανααῖς Ἀθάναις. O. vii. 151. κύκλῳ. P. iv. 382. λίχισιν. P. iv. 90. λόγῳ τοῦτο. P. iv. 105. N. iv. 154. λόγοις ἀγαθοῖς. N. xi. 22. λόφῳ. P. ix. 161. μακρᾶς. P. ix. 134. μασσᾷ. P. iv. 14. Μαραθῶνι. O. ix.

Digitized by Google

134. μάχαις. O. ii. 79. μάχαις πτολιπόρθοις. O. viii. 46. P. viii. 38. μαχέρᾳ. N. i. 44. Μεγάρεος. O. vii. 157. μεγάλοις μίγας ἶσσομαι. P. iii. 191. μίσαις. N. v. 42. μίσσους. P. iv. 298. ix. 211. μίσσαι. I. viii. 68. μιαλοδόκῳ Ποσθῶνι. P. iii. 46. μηνί. O. vi. 52. μιᾷ ἁμίλλᾳ. I. iv. 25. μιαιφόνῳ χρόνῳ. O. xii. 18. Μοίρᾳ μιᾷ. O. vii. 174. Μοίσαις. P. v. 152. μυχᾷ. P. viii. 113. μυχοῖς Κορίνθου. N. x. 78. νάσῳ. P. iv. 74. ναυσί. O. vi. 15. P. iii. 120. I. vi. 44. νάσος (ἡ νάσος. v. V. L.) Θήρου. P. v. 50. νιφάδι ταύτῳ. I. vii. 38. Νάξῳ. P. iv. 156. Νιμέᾳ. O. viii. 20. N. ii. 35. I. vi. 71. νίκαι. N. viii. 42. νομοῖς. P. ii. 81. ἐν πάντα νομόν (pro εἰς). P. ii. 157. νυσί. O. vi. 171. I. iv. 60. νύσσεσι. O. ii. 109. ξυνῷ. P. ix. 166. Fr. Scol. iii. 3. Οἰνόᾳ. I. v. 44. ὄλᾳ. O. vi. 81. Ὀλύμπᾳ. O. xiii. 131. Fr. Prosod. i. 5. in Del. Ὀλυμπίοις ἅθλαις. P. ix. 177. Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. O. x. 71. Ὀλυμπίᾳ. O. vi. 43. etc. ὀλίγῳ. P. viii. 131. ὄμμασι. N. viii. 74. ὄμβρῳ Διός. I. v. 64. ὀνείρου πολλοῖς. Fr. Thren. ii. 8. ὀπυιαλοῖς αὐλῶν. I. v. 34. ἐν ὀργᾷ πικρόν. P. i. 173. ὄρει. P. iii. 159. οὔρεσι. P. vi. 20. ὀρφανίᾳ. I. viii. 14. ὄρφνᾳ. O. i. 115. ὄπλοισι. P. x. 22. ὄρνιξιν. P. v. 149. παγκρατίῳ. O. viii. 77. παλαισίοις. N. iii. 127. P. x. 91. παλάγει. O. vii. 103. N. iii. 41. Fr. Inc. lxi. 3. xlix. 3. παιδίᾳ. O. vi. 12. πεζομάχαις. P. ii. 120. πασὶ νίκαι. N. iii. 125. πείρᾳ. N. iii. 123. πασί. P. iv. 501. πεισθεῖσι. N. iii. 26. πειναοῖς. N. iii. 139. Πίσᾳ. O. vi. 8. x. 51. etc. πρασιᾶν αὐλῶν. N. iii. 137. πλευραῖσι Λυγκέος. N. x. 131. ποδίᾳ. I. viii. 115. πολίμᾳ. P. iii. 179. N. ix. 85. x. 111. I. viii. 81. πόνῳ. N. x. 147. I. iv. 79. πόντῳ. O. xii. 4. I. v. 5. πόντου πύλαις. N. x. 50. ποσί. P. viii. 44. πόσις λαῶν. I. vi. 79. πρεσβεῖς. O. i. 140. πρυμναῖς. P. vi. 18. ix. 27. N. ii. 33. πρόχοαῖς. P. iv. 36. πρώτῳ βάματι. P. iii. 75. πρύμνᾳ. P. iv. 344. πύλαις Κορίνθου. O. ix. 128. P. viii. 67. Πυθῶνι. O. ii. 71. P. ix. 126. N. xi. 29. Πυθιάδι. P. viii. 20. Πυθίοισι. N. ii. 14. Σαλαμῖνι. O. i. 20. Σαθαις. Fr. Epinic. v. σαόφρων. O. i. 132. σοφοῖς. P. iv. 526. σπαργάνοις. P. iv. 203. σπαλίχνοις δρυός. N. x. 115. v. Not. σπάθισιν. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. σφυροῖς. P. ii. 84. σχιερᾷ. N. xi. 50. I. vi. 32. σχοίνῳ ἀπειράτῳ O. vi. 90. σωμοῖς. O. xiii. 57. τείχει. P. iii. 68. Τειθῆι. Fr. Scol. ii. 19. τελευτᾷ. O. viii. 48. τελευτᾷ ταύτᾳ. O. x. 63. τελεταῖς. P. ix. 173. N. x. 63. τείχεσιν. P. iv. 478. τιμίοις. P. xii. 47. τιμίοισι. N. vii. 138. τίν. N. vii. 132. τραπέζαις ἐυνόοις. N. xi. 10. Τροίᾳ. N. ii. 21. Τίρυνθι. O. vii. 52. ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. ὕπνῳ. I. iv. 39. Φθίᾳ. P. iii. 179. φοναῖς. P. xi. 57. φορμίγγεσσι. I. v. 54. φρεσὶ καμπίνοι. P. iv. 389. φυλαπᾷ μεγάλῳ. P. iv. 134. χίλιοσι. P. ix. 109. χερί. N. i. 79. χερσί. P. iii. 98. χίρνῳ. O. xii. 5. N. i. 95. χορόν. Fr. Dithyramb. iii. 1. χρόνῳ. Fr. Inc. xcv. P. iv. 519. P. viii. 19. χρυσαῖς. P. ii. 127. χόρτοις. O. xiii. 62. ψάφοις. N. viii. 44. ὥρᾳ. O. vi. 47. φάει. P. vi. 14. N. iv. 62. χειμῶνι. I. ii. 61. ὠδῖσιν. P. ix. 149. ἐν avulsum a suo verbo. O. i. 146. x. 90. P. i. 52. 145. ii. 75. iii. 113. ix. 109. N. iii. 108. I. ii. 39. 43. καὶ ἐν, κἀν. P. i. 68. [ἐν pro εἰς. Eustath. p. 1390, 48. cum Accus. Eustath. p. 1839, 55.] [Plura Fiorillo ad Herod. p. 78. *Ex Schedis.*]

ἐναγώνιος. Ἑρμᾶς. P. ii. 18. παῖς. N. vi. 23.

ἐναίρων. ἔναιρε κάπρους. N. iii. 82. ἔναιρε Τηλεβόας ἐν χαλκέοις ὅπλοις. N. x. 27.

ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον γέρας Ἄρεϊ. I. viii. 82.

ἐνάλιος. ἐναλίᾳ σὺν ἅλμᾳ βάπτων. P. iv. 69.

ἐναλλάξ. μεταμειβόμενοι. N. x. 103.

ἔναντα. τὰ δὲ ἔναντα σπάθῳν. N. x. 123. σίναξιν. O. ix. 42b (ἀνεία.)

ἐναντίος. τὸ ἐναντίον ἔσται. N. v. 56.

Digitized by Google

ἐναντίον φίλων ἰλθεῖν. Fr. Inc. xxvii. 2. ἐναντίῳ στρατῷ λογὸν ἀμύνων. I. vii. 41. ἐναντίας χεῖρας. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst.

ἐναρίζω. ἐνάριξεν υἱὸν Ἄλιος αἰχμῇ. N. vi. 88.

ἐναργής. ἐναργία βωμόν. O. vii. 76.

ἐναρίμβροτος. ἐναρίμβροτον μάχας. I. viii. 114. ἐναρίμβροτον στράτευχα Μίμνονα. P. vi. 30.

ἐναρμόζω. φωνὰν ἐναρμόξαι στιβίλᾳ Δωρίᾳ. O. iii. 9. ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ Κασταλίᾳ. I. i. 21.

ἔναντος. ἐνάντῳ ἔτει. Fr. Thren. iv. 4.

ἐνδαίω. ἔνδαιεν Ἥρα ἀμφίδυσιν πέδον ναός. P. iv. 328.

ἐνδείκνυ. (ἐνδείκνυμι.) οὕνεκ ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου. O. vii. 106.

ἔνδικος. ἔνδικον χάριν. P. v. 137.

ἐνδρομάχας. ἄνεν ἀλίκτυπ. O. xii. 20.

ἔνδυν. ἔνδυν παχλάζοισαν φιλαν. O. vii. 3. ἄλσεα. N. vii. 65. μὲν ἔσυξεν χάρις. I. vi. 74. νύμφαι πλεῦσαν. I. i. 96. τρόφοι. N. iii. 93. Σαλάσσας. O. vii. 113. Ὀλύμπιον. P. xi. 96. φορίτας. O. ii. 150.

ἐνδυθεν. στίφανοι Σαμόν. P. ii. 137.

ἐνδυκίως. ἔδοσαν. P. v. 114.

ἐνέγκαι. χαλκὸν ἤνεγκε. O. xiii. 39. ἔνεγκε δίφρον παρθένον. P. ix. 10. ἐνεγκὸν ἐς νᾶσον Οἰνωνίαν. I. viii. 45.

ἐνέπω. ἔνεπε μάντις Ἀχιλλέα. O. ii. 143. ἀπὸ σαγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. Λοκρῇ. O. ix. 89. ἐνέπει ποτὶ πάτρων Διός. P. ix. 91.

ἔνεκα et ἕνεκεν. ἕνεκεν ἀίθλων. O. i. 159. ἕνεκα στεφανίας. O. ii. 9. ἕνεκεν λάμπτος. N. iii. 146. ἐργμάτων. N. vi. 50. ἔργων. N. x. 5. συγγαχίας. O. xi. 12.

ἐνελάω. ἐνελάσῃ παρδίᾳ κόντος. P. viii. 12.

ἐνέπω. ἐνέπτατ φρενῶν τὸ παραυτίκα πτερόν. N. iii. 131. ἐνέπωσεν λιγυύς. N. vi. 102. ὃς ἔνεπτεν. O. i. 137. ἔνεπτεν υἱὸς Ἀελίου. P. iv. 430. Ἀπόλλων. O. viii. 53. στιφόμενοι κόμαν φαιδίμαν. N. i. 104. ὃς ἔνεπτε. N. x. 149. ἔνεπτέ τις ἀρχᾷ. O. i. 75. ἔνεπτον. Fr. Dithyramb. iv. 1. ἐνέπω κόσμον λευκαρόν. O. viii. 107. ἐνέπων ἔαρον. N. vii. 102. ἐνέπτοισα Θεὰ ὡς φάτο. I. viii. 98.

ἐνέρχομαι. ἐνήλυθον ἐς Φᾶριν. P. iv. 377.

ἐνέχω. νῦν ἥρως ἀγγελίᾳ ἔρικα ἐνέχεται ἀρείονος. P. viii. 70.

ἔνερθε. ἔνερθε ἐπὶ φᾶν. P. ix. 142.

ἔνθα. ἔνθα ἐστεῖναι. O. viii. 28. ἐνθάρχει. N. iv. 76. βουλαὶ γερόντων. Fr. Inc. xxi. 2. ἀνεφάνετο. I. iv. 117. δίξατο. O. iii. 46. ἔστανται. P. iv. 362. ἐνθύνατο. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. ἐκτάνυσαι. P. iv. 430. ἔχρεσεν πόντ. P. iv. 6. ἐνεδείξατο πρίσυ. P. iv. 450. ἄλθε. O. i. 69. Θήσεως. P. ix. 92. πεπάσμενοι. N. i. 32. καλεῖ. P. xi. 12. πίτνε. P. ix. 145. μίξαν. P. iv. 377. πνέπαντας. N. ix. 4. πιπάσας. P. ix. 129. N. x. 44. πιφρονίσσειν. O. ii. 128. πτέρων ἔχοντες. N. iv. 123. πίπτε. I. viii. 46. πίπτεν. O. vii. 131. συγκομπάξατε Μοῖσαι. O. xi. 16. τραφεῖσα. O. vi. 57. φύγε. P. ix. 214. ὄπασεν. O. vi. 111.

ἐνθάδε. τὰν ἐς νύκτα. Fr. Thren. i. 2. p. 17.

ἔνθεν. ἔνθεν ἔπορεν. P. iv. 461. ἀρπάξασσα. N. x. 125. v. Not. ἐρύγοντας σιδήρου. Fr. Thren. i.

ἐνθέω, vel ἐω. ἐνθορὲν πῦρ. P. iii. 67.

ἐναυτός. ἐναυτὸν ἀπίπαρσεν. P. x. 98. ἐναυτοὺς ἐκτελέσαις ἔτεσι. P. iv. 184.

ἐνατά. ἐνατὰν ἀλίπλεκτον ψευδίων. O. x. 7.

ἐνίστημι. ἐνίστασιν ἐλπίδας ἀθλίας. P. iv. 358.

ἔνοπας. ἔνοπα ἀγῶνες. O. vii. 155. ἔνοπα αἴσαν χθονός. P. ix. 102.

ἐνόχιος. ἐνόχιοι πόνοι. P. xi. 39. v. V. L. ἐνόχιαι πόθεν μίλτοσιν θεόν. P. iii. 140.

ἐνόπλιος. ἐνόπλια ἔπαιζεν. O. xiii. 124.

ἐνόρνιος. ἐνόρνιον λόγον αἰδάσομαι. O. ii. 166.

ἐνοσίνιν. πᾶσιν εὐφροσύναν ἐνοσίνιν. P. iv. 230. v. Not. V. L. ἐνοσίνισας αὔλακας ἀρότᾳ. P. iv. 405.

ἐνσίλλω. ἔνσιλλεν φυλάξασθαι χρέος. O. vii. 74.

ἐνσίνημι. ἐνσίνησι φίλων παρεόντων. O. vii. 9. v. Not. εἴ τί οἱ φίλτερον ἐν θυμῷ ὕμνῳ σίδεν. P. iii. 113.

Digitized by Google

ἐντολά. ἐντολὰς Κύριος. Fr. Inc. cxc.

ἔντεα (τὰ) νηὸς ἀκόντισαν. N. iv. 115. ἐντεῖον σθένος. P. v. 46. χαλκοῖς ἐν ἔντεσι νιφὰν δρόμον. O. iv. 34. ἐν ἔντεσιν αἰολῶν καμφώνοις. O. vii. 22. ἐν ἔντεσιν ἐστιόεις. O. xiii. 28. ἔντεσιν βοὸς δόσεις. P. iv. 418. σὺν ἔντεσι. P. xii. 37. ἐστιόεις σὺν ἔντεσιν. N. ix. 52. [ἔντεα, τὰ ἅρματα. Eustath. p. 1350, 31.]

ἐντύνω. ἔντυνεν Ζήνων Κάλαΐν τε. P. iv. 322.

ἐντύω. ἔντυέ μοι ἀνάγκα. O. iii. 51. ἔντυε γάμον πρέποντα τελευτάν. P. ix. 119. ἔντυε βασιλεῦς ἀνίμων. P. iv. 327. v. V. L. ἔντυε θυμὸν θοάς. N. ix. 86.

ἐνύσσειν. ἐνυσσίῳ σιδήρῳ. O. xiii. 111. ἐνύσσειν ἐγχεσπαλίαισιν. Fr. Inc. cxiii.

ἐξ. ἐξ ἀγαθὸν ἴζαλον. N. xi. 39. v. Not. ἀγυιᾶσιν. O. viii. 71. ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀδύτου. O. vii. 59. ἀδάμαντος. Fr. Scol. ii. 8. ἀΐδαν. O. viii. 84. I. i. 12. ἀγλαΐᾳ. P. v. 69. ἀΐδαν ἁλῶτι. N. vi. 22. ἀΐδλων νίκας ἐκόμιξαν. N. ii. 30. Αἰακοῦ. O. viii. 40. Αἰολίδᾶν ἀγυιᾶν θυμίσιν. P. iv. 127. ἀλαλᾶς. I. vii. 14. ἄλλων. O. vi. 144. ἄλλαν. O. vi. 41. ἀλὸς ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἀλός. I. i. 53. ἀλόχου. O. x. 102. Ἀμφιτρυόνων ἔπορεν. P. iv. 117. Ἀπόλλωνος ἴμελεν. P. iv. 313. ἀρχᾶς. P. iv. 235. O. vii. 36. ἀρχᾶς δόσις. Carm. in def. Solis v. 22. p. 36. ἀσυμίας. O. iv. 33. (αὐτοῦ) ἐγίνοντο. P. ii. 85. αὐτοῦ γλυφάων καμφόλυξαν. P. iv. 215. αὐτῶν ἀναστὴν καπέν. P. iv. 275. ἐλπίδος. P. viii. 128. ἑστίων κελαδινῶν. P. ii. 200. Ἐρεσίας παῖδα στέλσαι. I. vi. 65. ἐνὸς πατρός. P. x. 3. ἑνὸς σπέρματος φῦε. P. iii. 66. ἀργυρέων περάτων. Fr. Inc. lx. 5. οἴνου. Fr. Inc. clxxx. ὀνείρου ἦν ὕπαρ. O. xiii. 94. Ὀπόεντος. O. ix. 22. οὗ. O. vi. 120. ix. 115. ὑπερῴου. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. οὐρανοῦ. N. v. 63. φαρέτρας. P. iv. 161. ὠκυπόδων. P. iv. 45. ix. 26.

ἑξ. διδύμους βωμούς. O. v. 10. υἱοὺς τέσσ. O. i. 145.

ἑξάγω. λίθους ἄλλου ἀλλαίου ἀχέων ἔξαγεν. P. iii. 90.

ἑξαίρετος. ἑξαίρετον ἀγῶνα Ἡρακλέος. O. x, 28. παμέσου μεγάλων πεσεῖν. N. i. 108. γόνου. P. iv. 219. πᾶσιν Χαρίτων. O. ix. 39. μόχθου. P. ii. 54. ἑξαιρέτως ἔρεισε. I. i. 93.

ἑξαίρω. ἑξάρατο ὕδατι πάλλοντον. O. ix. 15.

ἑξαίφνας. O. ix. 78.

ἑξάκις. νικῶντα. O. vii. 156.

ἑξαλλάσσω. ἑξάλλαξεν αἰὼν ἄλλ' ἄλλον'. I. iii. 30.

ἑξανίημι. τίς—ἀνθρώπων τε ἑξανῆκεν. P. iv. 176.

ἑξανίστημι. ἑξανίσταται μεγάλας Δεκιδαίμονος. P. iv. 86.

ἑξανύω. P. iv. 488.

ἑξαπατάω. δαιδαλμένοι ψεύδεσι μῦθοι ἑξαπατῶντι. O. i. 47.

ἑξαρκέω. ἑξαρκέσαν πενιάσιστοι. O. v. 55. φίλοις. N. i. 47.

ἑξάρχω. ἑξάρχετε φωνῇ ἀοιδιμέλιτι. N. ii. 40.

ἑξαυδάω. ἑξαύδασεν ἔπος. N. x. 150.

ἑξελίγχω. ἑξελίγχειν μοῖραν χαλκὸν οὐ δυνατόν, N. x. 85. ἑξελίγχων Ἀλέθειαν. O. x. 65.

(ἑξέλω.) ἕξελεν λίθους. O. i. 40. ἑξέλω φρενὸς βαθείας. N. iv. 13.

ἑξέλκω. ἑξέλκων δουλίας Ἑλλάδα. P. i. 146.

ἑξείδω. ἑξίσασι. O. viii. 26. ἑξείσαν μαχαί. N. iv. 53.

ἑξειδίζω. ἑξειδίζων πας' αἶσαν. P. viii. 16.

ἑξειρέω. εἴ τις ἑξειρύψαι ἕζοις δρυός. P. iv. 468.

ἑξερωτάω. γυναῖκ' ἑξερωτᾷς, ὦ ἄνα. P. ix. 79.

ἑξέτης. τὸ πρῶτον κόμιζεν σάρκωσιν. N. iii. 85.

ἑξευρίσκω. ἑξεῦρες πράτος ἀΐδλων. I. viii. 8. ἑξεύρωμεν ὕμνον. P. i. 116. ἑξευρὼν θύνας ἁλός. I. iv. 97. ἑξευρόντα παρά. N. viii. 34. χρὴ ἑξευρεῖν πόνα σλάθμον. Fr. Inc. xxxvii. 5.

ἑξεύχομαι. σοῖσι μὲν ἑξεύχετο. O. xiii. 85.

ἑξηκοντάπλ. O. xiii. 141. v. Not.

Digitized by Google

ἑξήμην. ἑξῆς ἰοντίοιν. P. i. 176.

ἑξήκοντα. (ἑξηκόντα.) πλίνθῳ φάος ἑξαπόμεν πε. P. iii. 136. ἑξακόσθαν ἄφαρ σάδισσιν λαιψηρῇς. N. x. 119. ἑξήκοντα σὺς χειμέριον. P. iv. 474. σοφίας ἔοντον ἄκρον. I. vii. 26. ἑξήκοντο νὶφ πεφαλῇ Σπερφιὸν ξίνον. P. ix. 53. ἑξακόσθαι βραχὺς χαλκόστεθον Ἥρων Διῶν. I. vii. 61. v. Not.

ἑξοπίσω. ἔσεσθαι γίρας. O. vii. 124.

ἕρπειν. ἀλαθὴς ἑρπετός μοι ἐνίσσεται. O. xiii. 140. Sed v. V. L. et D. P.

ἔρχομαι. ἔρχου πάπαι Διός. P. ix. 90. μάντιν. O. vi. 83. πρυφάσαν Διὸς ἐκπάλισιν. N. i. 91. αἶσαν. N. vi. 79. ἔρχοι βουβότου. N. iv. 85. ἔρχα πλούτου. O. i. 4. ἀνθρώπων. O. viii. 30. ἐπαίρων. P. v. 34. ἐρχόντιος γίνεται παῖς ἐν πασοί. N. iii. 124. ἐρχόνταν ἀμφὶ ἀίθλοις. N. ii. 28. ἐρχομένας αἴγας Σαμίας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron. p. 6. ἐρχόντα φάεθαι ἕπαστος ἵλασται. N. iv. 150.

ἐρχόμαι. O. ix. 104.

ἐυφαίνω. ἐξύφαιν φόρμιγξ μίλος στιφιλπμένον. N. iv. 71. ἐξυφαίνονται χάριτες. P. iv. 489.

ἔχω. ἀγῶνες βαλεῖν. P. i. 85. πλόου ἔπιμές μα ἔβαλιν. P. xi. 61. φρενῶν. I. vi. 105. παρέλασι. O. vii. 85. σρίψαντες τὰ παλά. P. iii. 149.

ἔχωθεν. στηθίων ἔξωθεν εἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2.

ἐωθός. vid. Εἶδον.

ἑορτά. ἐς ἑορτάν. O. iii. 61. ἑορτὰν πασρὸς πνίσῃ πλευσόμεσθον. O. vi. 116. Συγασρὸς (Δάμασρος). O. vi. 161. στεφανηφόρῳ ἕστασιν. O. x. 70. στεφανηφόρῳ Ἡρακλέος παμάσαι. N. xi. 34. ἑορταῖς μεγίσταις Διῶν. O. v. 11. ἑορταῖς νίκαις. N. ix. 26. σὺν ἑορταῖς. P. viii. 94.

ἑός. ἐὸν πᾶδες. O. vii. 9. ἅλιθεον. P. ii. 75. χῶρον. P. iv. 479. ἑᾷ δορί. I. vii. 53. ἑᾶς ἀρετᾶς. P. iv. 332. ἑᾷ πεφαλᾷ. O. vi. 103. vii. 123. παρδίᾳ. P. ii. 169. ἐὸν ἀλαθέαιαν. N. vii. 36. σόλιν. O. x. 46. ψυχάν. P. iv. 283. μῆνιν. P. ix. 67. ἔλαχεν. I. viii. 63. ἑαῖς χερσίν. N. i. 68.

ἑπάγω. σὺν ἅλικι ἑσί τι καὶ σῶμα ἄγει. O. ii. 68. v. Not. ἑπάγαγες δίσιν ἀρεταλίαν. P. viii. 94. ἑπάγαγεν ἀγείλαν πορῶν. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

ἑπαγγίλλω. ἑπαγγίλλοντι δίσνα ξίνος. P. iv. 55.

ἑπαίρω. ἑπαίροντι πλυτὰν Δωρῶν πατέρα. O. ix. 31.

ἑπαινέω. ἄνδρα αἶνον ἑπαινέσαι συνετοί. P. v. 144. ἑπαινήσαμεν ἀδιλφιοὺς ἑλοὺς. P. x. 107. ἑπαινήσαις πάντας. P. iv. 336. ἑπαινήσαντις σύνθεσιν. P. iv. 299. ἑπαινῆσαι πόλιμον σιδαρέαν. N. v. 35. ἑπαινέων οἶκον τριπολυμπιονίκαν. O. xiii. 1. ἑπαινεῖν λόγον. P. ii. 123.

ἔπαινος. μῶμον πίρασαι. Fr. Inc. clxxx.

ἑπαΐσσω. ἑπαΐσσων οὔρες. I. iv. 10.

ἑπαίω. ἑπαίοισιν φυτὰ ἴας εὐθμόν. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.

ἑπάκοος. ἑπάκοοι νῦν. O. xiv. 21.

ἑπακτός. ἑπακτὸς χειμέριος ὅμβρος. P. vi. 10. ἑπακτὸν σοιμένα ἀλλότριον. O. x. 107.

ἕπαλος. ἕπαλον νόσου. P. viii. 120.

ἑπάμερος. ἑπάμεροι τί ἐσμεν. P. viii. 135.

ἑπανατίλλω. ἑπανατίλλων χρόνος. O. viii. 37.

ἑπάξιος. ἑπάξιον πάντων χάρμα. N. vii. 131. παγκρατίου στεφάνωμα. I. iv. 76.

ἑπαοιδά. ἑπαοιδαῖς ἀμφίπολοι. P. iii. 92. ἑπαοιδὰς λιτάς. P. iv. 385.

ἑπαρήω. ἑπάρησις πλυτῷ γινῷ. N. vi. 104.

ἑπασπίω. ἑπασπίῳ ἥρωα πλυταῖς σιμαῖς. N. ix. 23. v. Not. ἑπασπίσει ἀγωνὰς Διῶν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἑπαυρίω. ἑπαῦρον πολλοὶ γυτόνων. P. iii. 65. ἑπαύρῃσι ἀμοιβὰν μέχθων. N. v. 89.

ἑπαυχίνιος. ἑπαυχίνιον ζυγὸν φέρειν. P. ii. 171.

ἑπεί. ἑπεί (quoniam.) O. iv. 22. vii. 166. x. 106. P. iv. 217. I. ii. 66. (postquam.) O. vi. 44. P. ii. 67. v. 122. ix. 140. N. vii. 62. Fr. Inc. lx. 2. (siquidem.) O. i. 127. N. x. 26. I. viii. 148. (nam.) O. ii. 178. xiv. 6. P. vii. 4. N. vi. 38. ἑπεί (ex quo.) O. i. 40. etenim. O. ix. 43.

ἑπείγω. ἑπειγόμενοι ὥραι. N. iv. 55.

Digitized by Google

ἐπιγαμίαν Θεῶν πρᾶξις ἀνεῖται. P. ix. 119. ἐπιγραμμένους γιγνώσκω. P. iv. 59. Ηάνθου ἥτιγεν Ἀπόλλων. O. viii. 62.

ἔπαρμι. γᾶρας ἔπαλος. I. vii. 58. σημὸν σι ψευδέσσιν. N. vii. 33. ἐπίσσιναί μοι ὄρνις ἀληθής. O. xiii. 140. ἔπασσι φίγγος ἀνδρῶν. P. viii. 138.

ἔπαρμι. ἐπὴν γᾶν καὶ θάλασσαν. Fr. corr. Inc. xv. p. 54.

ἔπασσα. N. iii. 94. x. 151. N. x. 169. I. vii. 27. O. ix. 129. P. v. 129. N. iii. 95. O. viii. 76. P. iv. 377.

ἐπίεχομαι. ἐπιεχόμενος πάσχειν. P. vi. 46. ἐπῶλθε δαίμων οἰκτίλος. P. iv. 50. ἐπιλθὼν χρόνος. O. x. 9.

ἐπίτης. ἐπίσσαν πολύφιλον. P. v. 5.

ἔπιτος. ἐπίτιος. Fr. Inc. cxxiv.

ἐπιύχομαι. ἐπιύξασθαι Διὶ μητρί. P. iii. 137.

ἐπίχω. ἔπιχε σκοτῷ νέφος. O. ii. 160.

ἐπιχανές. ἐπιχανὲν βίον. N. vi. 19.

ἐπήρατος. ἐπήρατον δέξαι. I. vi. 17. πλίος. P. v. 98. v. V. L.

ἐπί. cum genit. ἐπὶ ἀζρύσατος. P. viii. 127. ἀσπίδος. P. viii. 66. ἁρμάτων. O. i. 124. βαθρίδος. N. v. 3. ἑλκάδος. N. v. 4. χώρας. P. iv. 485. cum dat. Ἀμεράγαντι. O. ii. 164. ἀκταῖσιν Δωρών. P. iv. 64. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i. 2. ἄλλοισι. O. i. 180. Ἀλφιῷ. O. viii. 13. ἀνδράσι πίτναι. P. viii. 107. κρίμασι. I. viii. 28. ἀοιδαῖς. N. viii. 83. ἀρεταῖς. O. ii. 21. αὐχίνι. Fr. Hyporch. vi. βωμῷ. O. vi. 118. βωμοῖς Θεῶν. Fr. Thren. i. 14. γλυφάρεσσι. P. ix. 43. Βάττου γίνυ. P. v. 168. ubi em. ἔνι. γλώσσᾳ. O. vi. 140. ἕλκεσι πίμπτου. N. vi. 100. ἱλκιδίοισι. P. ii. 89. ἔργμασι. I. i. 36. αὐχῷ. P. ix. 156. δίνδρῳ λιστῷ. Fr. Inc. cv. ἔργμασιν. I. i. 65. ἔργοισιν. P. v. 160. ἐλαΐσιν. P. i. 163. αἰναῖς. P. ix. 19. Εὐρίπᾳ. P. ii. 35. αὐφεσσύναις. Fr. Parthen. iv. 4. Θανάτῳ. P. iv. 331. Θύρσις ἔσται. N. i. 29. Ἴδᾳ. N. x. 132. Κασταλίᾳ. P. iv. 290. Θυρσί. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. πράτᾳ. P. iv. 523. πρημνοῖς. O. iii. 39. στύπαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. ὕδᾳ. O. x. 38. οἱ ἴλαγξι βρυοντάν. P. iv. 40. οἱ πραπὶ κατίχυσις. P. i. 14. νίκαις. Fr. Inc. in Add. ὀφρῦσι Παρνασσίᾳ. O. xiii. 159. ὄχθαις. P. xii. 4. N. ix. 53. βάθρου. N. ix. 21. I. v. 43. O. xiii. 48. μνήμῖν. N. v. 24. στεφάνῳ. O. xi. 13. γυναιξίν. P. i. 70. σφυρῷ ἔσσασαι. I. vii. 19. τρόπος ἀκοδαμεῖ. P. x. 58. τόχᾳ. O. xiv. 23. Θῆκαι Ἀσωπίᾳ. N. iii. 6. c. accus. ἐπ' Ἀλκμάνων μολόν. N. x. 19. ἀμφίστομα. O. xiii. 80. ἀνθρώπους. I. iv. 15. O. iii. 18. ἀσυχίαν πράσσω. P. i. 136. ἴσα. N. vii. 7. Ἰσθμόν. O. viii. 64. κορυφάν. N. ix. 19. κράνει. P. iii. 122. Διὸν κυκλοδίκων. Fr. Dithyramb. iii. 10. λαὸν ἀγείρας. P. ix. 93. μὴν θῆκεν φάλαι. P. ix. 119. ξυνίαν ἰλθόντος. N. x. 91. πόνου πίμπτ. P. iv. 317. σκοπὸν τοῦτον. N. vi. 48. v. Not. στάλιον. P. xi. 73. εἶδμα. Fragm. Inc. lxxxix. 3. στόμα. P. iv. 361. χθόνα βίζασιν. I. iv. 70. πίτναται. N. vi. 81. μοῖρ' πλίους. Fr. Inc. xxxv. χέρσον. Fr. Dithyramb. iii. 20. χρίος. O. i. 71. ἄλλου. O. viii. 16. ἄλλου' ἄλλου λόγου. P. x. 83.

ἐπιβαίνω. βάσ. βῆμ. ἐπιβαίνω νίφος λάθας. O. vii. 82. πόντιος αὐτὸν ἐπίβασιν ἐυμαιρίας. I. i. 55. ἐπίβαν Σικυωνίᾳ. N. x. 81. ἐπίβαν πολλῶν καιρόν. N. i. 28. v. V. L. ἐπίβα ὑπερφάτους ἀνορίας. N. iii. 34. ἐπίβασιν Θείας ὁδόνασι. Fr. Prosod. ii. 3. in Del.

ἐπιβάλλω. ἐπὶ στέφανον βαλών. P. xi. 22. ἐπὶ αἰναῖς βάλεν κίδᾳ. P. ix. 20.

ἐπίδα. πρὸς τραχεῖαν ἐπίδαν. P. iv. 249. v. Not.

ἐπιδουλία. ἐπιδουλίᾳ ἀντίτυπε. N. iv. 60.

ἐπιδρίδω. ἐπιδρίσας ἅλδος ἴσχασε. P. iii. 190.

ἐπιγίνομαι. ἐπιγινομένων παιδῶν. P. iv. 83.

ἐπιγονίδιος. ἐπιγονίδιον βρέφος κατθανόμενον. P. ix. 107.

ἐπιδυνύω. ἐπίδικξεν βίαν. N. xi. 19. ἐπιδικξάντο πρίσιν ἀέθλιος γυίων. P. iv. 451. μουσικὰν ἐρθὰν ἐπιδυναμένου. Fr. pag. 31.

Digitized by Google

ἐπιδίξιος. ἐπιδίξια χειρὸς σχίζων νο ἄγεις. P. xi. 29. v. Not.

[ἐπιδίνω. P. ix. 219. *Ex Schediis.*]

ἐπίδοξος. πᾶσιν ἐπίδοξον ἔρχεται. N. ix. 110.

ἐπιεσάμενος. ἐπιεσόμενος. vid. Ἔφιππ.

ἐπιζεύγνυμι. ἐπιζευχθέντες σνίφασιν χαίταις. O. iii. 11.

ἐπιθρόνιος. ἐπὶ ἀνταῖσι θρόνοις. P. iv. 64.

ἐπίκαιρος. ἐπικαιρότατος λαοῖς ἐσσί. P. iv. 480.

ἐπικλάζω. ἐπίκλαγξε βροντὰν αἴσιον Ζεὺς σανὸς. P. iv. 41.

ἐπίκοινος. ἐπίκοινον σνάσσι. Fr. Inc. vii. 4.

ἐπίκουρος. Ὀλυμπιάδιαισι. O. xiii. 137. ἐπίκουρον ἰδεῖν. O. i. 177.

ἐπίκραιρον. ἐπικράνοις. Fr. Prosod. ii. p. 27.

ἐπικρατίω. ἐπικρατεῖν δύνασθαι ἱρέων ἀρεσίνων. N. viii. 8. v. Not.

ἐπίκυφος. ἐπίκυφον οἶμον. O. viii. 92.

ἐπικύρω. ἐπικύρσας ἀστῶν ἐν ἀοιδαῖς. O. vi. 10. μὴ ἐπικύρσαιεν μυναρχοίαις φθονεραῖς. P. x. 32.

ἐπικώμιος. ὕμνος ἦν πάλαι. N. viii. 85. ἐπικωμίαν πλουτεῖν ἔοικα. P. x. 9. ἐπικώμια ἴδια ναυσιλίοντες. N. vi. 56.

ἐπιλανθάνω ex λάθω. ἐπιλίλαθε ὀφείλων. O. x. 4. ἐπιλανθῖ πολὺν ἔργον θνάσκω. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3.

ἐπίλασις. ἐπίλασιν παμάτων παρέσχε χρόνος. P. i. 89.

ἐπίλοιπος. ἐπίλοιποι ἀμῖραι. O. i. 53.

ἐπιμίγνυμι a ῥίγει. ἐμφύλιον αἷμα ἐπίμιξε θυατοῖς. P. ii. 59. ἀγλαΐαις ἐπιμῖξαι λαόν. N. ix. 74. ἐπιμῖξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας. N. iii. 107.

ἐπιμορφά. ἐπιμορφὰν ἐξεῖαν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11.

ἐπίνιμι. ἐπίνιμαι ἀκροτάτοιον Ἅλιδος. O. ix. 11.

ἐπινώτιος. ἐπὶ γλαφύροις νῶσαν. I. viii. 99.

ἐπίπνοος et -ους. ἔωτον ἐπίπνοον φρένασι. O. viii. 99. ἐπιπνείσαιεν ἀοιδαῖς. N. iv. 128.

ἐπίνομος. ἐπίνομον σκηπτὸν ἡρωΐδων. P. xi. 13. v. Not.

ἐπιπίμπω. Διὸς ἐπιπέμποντι χάρῳ πλουτεῖν. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41.

ἐπίπυρθεν. ἐπίπυρθεν γᾶς γεωμετρεῖσθαι. Fr. Inc. v. 1. pro ἰφίπυρθεν.

ἐπιρρέπω. ἐπιρρέπει πασᾶν λᾶμα γενεαῖων. P. viii. 63.

ἐπίσκοπος. ἐπίσκοπον Μινυᾶν. O. xiv. 5.

ἐπισκότιος. ἐπισκότιον ἀνδρασὶ λεσσμόσυνα. In def. Solis p. 37. [ἐπίσκοτον.]

ἐπισσείω. ἐπισσείων μορφὰν ἀλογεῖς. N. viii. 67.

ἐπισσείομαι. (ἰφίσσομαι.) οἱ δὲ ἐπίσσοντο. P. iv. 237.

ἐπίσσομαι. εἰ ἐπίσσα σοφίαν. P. iii. 143. ἐπίσσασαι ἀγαμεμνόνιον ἦθος. O. vi. 43. ἐπίσσασαι ἔρξαι καὶ παθεῖν. P. viii. 8.

ἐπισσυτίω. ἐπισσυτεῖ. N. vii. 72.

ἐπισσυτίχω. πάντα πᾶσιν ἐπισσυτίχοντα. I. vi. 29.

ἐπισσυφαίνω. νιφὰν ἐπισσυφάνοισι βωμόν. O. ix. 168.

ἐπισταθής. ἐπισταθὲν μίσγον ἐξωσόμενον. P. iv. 421.

ἐπισταθέω. ἐπισταθέσας (σίξαι) Ἀκράγαντι. O. ii. 165.

ἐπιστάλλω. ἐπίσταλλε θάνατον καὶ ἁμὰ ἄναξ. N. x. 145. ἀγωνὶ οἷᾳ ἐπιστάλόμενος. P. i. 135.

ἐπιστέφομαι. ἐπιστεφόμενον ἴωσιν. O. v. 51.

ἐπιστήμι. ἐπιστῆσαι κόσμον. P. ii. 16. 19.

ἐπιστόχω. σοφίαν ἐπιστῶξαι Ἰλίῳ. O. viii. 43.

ἐπιστόω. (ὁ Διὸς) ἐπίστωσε. P. iv. 43. v. Not. V. L. ἐπιστώσαις Διῒ μίζοντας ἐκατόμβας. P. x. 52.

ἐπιστρέφω. ἐπιστρέψουσί σε Μοῦσαι. O. vi. 36. ἐπίστρεφε τοῖς. O. iii. 64.

ἐπίστροφος. Διὸς ἰόν. O. i. 171.

ἐπισφανής. ἐπισφανέστερον εἶδος. P. viii. 7.

ἐπισφίγω. ἐπισφίξουσα τιμάν. O. i. 50.

ἐπισφίγγω. ἐπισφίγγει δίξα καὶ εὐφροσύνα. P. xi. 69. ἐπισφίγγων σθένει ἀοιδαῖς. O. ix. 34.

ἐπισχίω. ἐπὶ ῥηγῖνι ἴσχιναν. I. viii. 128. ἐπίσχιον ἀλλότριαι θαμὰ χθονί. V. L. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

Digitized by Google

ἰσιχθόνιος. ἰσιχθονίων ἀνθρώπων γένος. Fr. Inc. iv. 3. οἷς ἰσιχθονίων ἐξῆν σύμβολον θοίνην. O. xii. 12. πάντων. N. x. 116. παιδύτατον. I. viii. 48. πρωτῖν. O. vii. 93. ἰσιχθονίους ἵστασθαι μάντιν ἔχοντ. O. vi. 85.

ἰσιχόρους. παῖς Αἴσονος. P. iv. 209. ἰσθὰς Μαγνήτων. P. iv. 141, μοῖς. N. v. 82. ἰσιχόρων ἀγῶνα Ἥρας. P. viii. 114. χάρμα. N. iii. 116. μάντιν. O. xiii. 104. ἰσιχορίων παλῶν. I. vii. 2. ἴσασθαι. P. v. 156. ἰσιχορίοις πάντεσσι. P. ix. 178. ἰσιχόρῳ αἰσχύνην. P. iii. 38.

ἰσιψαύω. ἰσιψαύων τῶν ἰν δυνατῷ φιλοτάτων. P. iv. 164. ἰσίψαυσαν κατὰ σῶν σίλας. I. iv. 17.

ἴσκιος. ἰσκίοις. O. ix. 105.

ἰσοίχομαι. ἰσοίχονται αὐτοὺς ξυνίαις τραπέζαις. O. iii. 72.

ἰσόκτημαι. ἰσόψατο ἴσθα γίνας ἰδδαίμονα. Fr. Prosod. ii. 6. 7. p. 26. ἰσοψόμενος δαῖτα. O. viii. 69.

ἰσοστεύω. ἰσοστεύει ἄλλον' ἄλλον χάρις. O. vii. 19.

ἰσότης. Πυθῶνος ἰσότητος. N. ix. 12.

ἴσος, ἴσος, μηδὲν ἄγαν, σοφὸ αἶνημον. Fr. Inc. xxix. ἴσος ἴσον ἰν Θήβαις. O. vi. 25. ἀκίνδυνον. P. ii. 121. εἰσόκεν ἀγαθόν. I. i. 63. εὐτρέπισον εἰσόν. P. iv. 186. Θήραιον Μηδείας ἀγγελίσαιθ'. P. iv. 15. κοινὰν εὔξασθαι. P. iii. 5. πρασιὰν ἰκβαλεῖν. P. ii. 148. τοῦτο πρόσχημα λιγέμενον. N. iii. 92. σὺ τοιοῦτον αἴδασον. I. vi. 61. ἐξαύδασε. N. x. 150. Ἡσιόδου μάλα σιμᾷ. I. vi. 99. χαμαιπετεῖς οὐκ ἀπείρησεν. P. vi. 37. ἴσως παύρῳ. O. xiii. 138. ἴσται τρία διαμάτια. N. vii. 71. ἰσίων Διοσκούρων βάθρον. I. iv. 67. γλυκὺν ὕμνον πρόσσιτε. N. ix. 7. καρπὸς ὁ πανίρθιτε. I. viii. 101. ὕμνον λιγύν. O. ix. 72. σοφῶν βάλλετο κρηπῖδα. P. iv. 245. ἀμβροσίοις παγαῖς. P. iv. 532. φιλίων ἄρχετο. P. iv. 52. ἐξ ἰσίων πελαδινῶν γυνώσομαι. P. iii. 200. ἰσίων θίσιν. O. iii. 14. μοῖσι πλυτοῖς. I. vii. 26. Μηδείας σοίχετε. P. iv. 99. λοιδὰ Διοσκούρων. N. ix. 16. μαντῶν Ὁμηρίδαι ἄρχοντες. N. ii. 2. v. Not. οὔρον. N. vi. 49. ἴστασιν ἰφάψατο αὐλὶ δαιδάλου. O. i. 138. ἀνορύσσων ἰλαύνει. N. vii. 102. ἀφ-θόνητος γίνου, Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35.

ἰσουράνιος. ἰσουράνιος. Fr. Thren. iii. 4. p. 21.

ἰστά. O. vii. 132. N. ii. 35.

ἰστάγλωσσος. ἰστάγλωσσον φόρμιγγα. N. v. 43.

ἰστάνις. O. xiii. 56.

ἰστάπους. ἰστανοῦσιν φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἰστάστολος. ἰστάστολοι Θῆβαι. P. ix. 139. ἰστασιόλαις Θήβαις. P. iii. 160. viii. 56. N. iv. 31. ἰστασιόλοισι Θήβαις. P. xi. 19. I. viii. 35. ἰστασιόλοις Θήβαις. N. ix. 42. v. Not. V. L.

ἴστε. σῷ μὲν εἶδέ. O. i. 119. ἴστε εἶδον. O. vi. 25. εἶδεν στέλλειν κλέος. O. vii. 60. εἶδεν ἐρᾶν γαῖαν. O. vii. 113. εἶδεν οἶδος. P. iv. 19. οἶδε. P. viii. 61. ἰν μίσσοις. P. ix. 211. εἶδεν φωνάσας ἄνα μάντις ἀνήρ. I. vi. 75. Θέμις. I. viii. 68. ἴδιεν. O. iv. 35. Ἀπόλλων. P. iii. 71. ὅς. P. iv. 277. οἶδε. P. iv. 408. ἴδρα εἶδος. O. xiv. 32. εἴ τις εἰ εἶδε τι. I. iv. 69. εἶδομεν Μιλησίαν ἴσον δελφῖν. N. vi. 109. εἶδε ἰκείνος κεῖνα ἔργα. O. viii. 81. εἰσὶ γίνεαι. P. iv. 178. εἰσῖν ἔτοια μανθάνειν γυναιτείρασγον. O. i. 82. μίγα εἰσῖν αἰδέσθαι. N. v. 25. τοῖσι θρασὺ μοι. N. vii. 74. v. V. L. εἰσῖν μίγα. N. vii. 84. v. Not. εἰσῖν ἀνρίσιαν δίκα μοι νόος. Fr. Inc. iv. p. 51. εἰσὶν ἴσος εἰνεράτλαν. P. iv. 187. μίκα. N. vi. 45. ὃς ἄρα εἰσόν. P. ix. 117. I. vi. 81. εἰσόκεν ἴσος. I. i. 63. ἄπιστον ἴσπα. N. ix. 78. ἴστω (præcipe). O. vi. 156. v. Not. ὡς σάφα εἴπας. O. viii. 61.

ἴστω. ἴστωσι ἰν ἐκάστῳ μέτρῳ. O. xiii. 67. μᾶχος. P. i. 160. ὁ λόγος πούσας. O. ii. 39. αἰεὶ ψιθύρων πολάμαις. P. ii. 138. σῶμα πάντων Σκοτίᾳ. Fr. Thren. ii. 3. σὺ μοῖρα ἰδδαιμονίας. P. iii. 150. ἔλβος πολιεύς. P. v. 73. ἰσάμενον πρεσβεῖν. N. i. 41. λόγῳ δίκας ἔπους. N. iii. 49. γίνος στιμᾶ. N. x. 69. [v. Herm. ad Ol. vi. 122.] ἰκ Διὸς σαφὶς σήμας ἀνθρώπους. N. xi. 56.

Digitized by Google

Ξεῦ, μεγάλαι ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐν σέθεν. I. iii. 6. εἶναι ἐν ἕπονται. P. iii. 190. ἕπεσθ' οἱ μετ' ἀλκὰν Ἀραξέων. N. iii. 66. εἵπετο νίφος πλούτου. Fr. Inc. clxvii. θυμὸς δ' ἑπέσθω. I. vi. 71. ἑπόμενος νῦν ἀρχαῖς πρεσβείρας. O. x. 94. ἕψονται σέρψις μακρέσιρας. O. xiii. 59.

Ἕψω. τίς ἕψων μάταν γῆρας παθήμενος ἐν σκότῳ; O. i. 133. ἑψόμενος χρυσός. N. iv. 132.

ἑωσφόρος. ἑωσφόρων χάριν νίκας. O. x. 95. ἑωσφόρου τοῦ (ἕρους Αἴνητας) πύλαν. P. i. 58.

ἑωσφόρος. ἕρυκες φαεινὸς ἑωσφόρου Αἴαντα. I. vi. 78. ἑωσφόρε ζαθέων ἱερῶν. Fr. Epiuic. v. in Hieron.

ἕρανος. ἐς ἕρανον ἐυνομώτατον ἐκάλεις πατρός. O. i. 62. ἕρανον λογρὸν Πελοπίδᾳ θῆκε. P. xii. 28.

ἑρανοπλόκαμος. ἑρανοπλοκάμου Τυρσῆς γενεά. P. iv. 242.

ἑρανώνις. ἑρανώνιδι θεᾷ. O. vi. 146. ἑρανώνιδι μέλπει. I. v. 68. ἑρανώνιδες ἐνώμεν ἀνθεμίσιθαι ὄρεσι παρθένοι. Fr. Scol. i. 9. 10.

ἑρατός. ἑρατὸν φάος σελάνας ἐνόπτευε. O. x. 91. παῖδα. O. x. 120. χαλκὸν παρθενίας. I. viii. 95. χᾶρον. Fr. Thren. i. 11. μέλος αὐλῶν. Fr. Inc. xlix. 3. ἑρατᾶς ᾠδῖνος. O. vi. 74. ἑρατὰν ἐπίσαλον αἰδῶ. P. ix. 20. ἑρατῶν δίθλων. N. vi. 22. πάμπαν. I. ii. 45. ἑρατᾶν ἀνθῶν ἄχημα. Fr. Scol. iii. 1. ἑρατὰ ἴων φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.

ἕραμαι. οὐκ ἕραμαι ἴχνιν πολὺν πλοῦτον. N. i. 44. ὃν ἔρασαι. P. i. 115. N. x. 153. ἥρατο ἀστέρων. P. iii. 34. ἐραίμαν παλῶν θιάθων. P. xi. 76. ἔρρα ἔρασαί σις (pro ἔρασαι). P. iv. 164.

ἑράω. ἄνδρας ἑρῶντας. O. i. 128. ἐράσσατο Ποσειδᾶν. [Heynius adscripsit: "ad ἕραμαι."] O. i. 39. Ἥρας (Ἰξίων). P. ii. 50. ἐρᾷν καὶ ἔρασι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. p. 11. εἶη ἐρᾷν. Fr. Scol. ii. 1.

ἐργάζομαι. ἐργάζεσθαι ἀγάλματα ἐλικόσσοντα. N. v. 3. οὐκ ἐλικόσσοντας αὐτὰς ἐργασάμην. I. ii. 67.

ἐργασία. ἀμφὶ ἐργασίαις χειρός. O. viii. 56.

ἔργμα. ἔργμασι ἐπὶ ἰκάστῳ. I. i. 36. ἐργμάτων βῆμα χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 10. ἐργμάτων ἀγαθῶν ὄμνος. N. iv. 136. ἀγειρόχων ἕνεκεν. N. vi. 58. παλαῶν ἐκτὸς βίᾶσιν δὲ πόνων. I. iv. 71. ἔργμασιν ἐναφόρους ζεύξαι μίλος. N. i. 10. ἔργμασιν οὐ ψεύδεις ὁ μάρτυς ἐπιστατεῖ. N. vii. 72. ἔργμασιν ἐπὶ ἄλλως ἄλλος μισθός. I. i. 65. ἐν ἔργμασι τυφῇ τύχα. Fr. Inc. lxxxii. 2.

ἔργον. οὐτε ἔργον οὔτε λόγος ἐνρέσθαι εἰπεῖν. P. iv. 186. καλόν. Fr. Epiuic. ii. 6. in Alex. Amynt. p. 3. μέγα ἐμάσσατο ὠκίας. N. x. 120. στιλβόμεν στιλίσσας. P. vi. 41. ἄπαν τοῦ εὐρόντος. O. xiii. 23. πρὸς ἔργον κεκαλυμμένον. O. v. 36. ἔργον πρόσσων. O. ix. 127. φάος πρὸ πάντων. O. x. 27. ἰσχύος. I. iv. 116. ἔκπαγλον. N. viii. 7. παρόντα ἐν πιδίῳ. I. viii. 115. τοῦτο ἐμοὶ στιλβόμενος. P. iv. 498. φιλίξενον παθόντος. I. ii. 37. ἔργον ἐκχεόμενος. O. vi. 4. εἶχεν Ἰάσονι πίσυνος θεῷ. P. iv. 414. ἔργα δάμασσας. P. viii. 116. φυγὼν σιγαλὸν ἁρμαχνίαν. P. ix. 163. πρόσσω σθένος. N. i. 39. παθιλὸν εὖχος. O. x. 75. οὐκ ἐλίγχων. O. viii. 25. ἐν ἔργῳ ἐμὶς πόντου πρόσφορος. N. viii. 83. ἔργῳ πανσὶ ἀπάτησεν. N. vii. 77. ἔργα ἐολὰ ἐν' ἐολεῖς. O. viii. 110. καλά. P. vii. 20. μεγάλα ἄθυρτα χερσί. N. iii. 78. ἔργα λαμπισθήνια (λαμπιστήρια. v. V. L.) λάμπει μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. τρία πάλλοντα θῆκεν ἀμφὶ πόμαις. O. xiii. 54. πολλὰ μεταπόντιος. N. xi. 58. κεῖνα ἔργα ἐκεῖνος εἶπεν. O. viii. 82. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσιν. O. vii. 95. τὰ ἔργα ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. v. Schol. ἔργων τέλος. O. ii. 33. ἔργων ἐυκλέων φάμαν ἀνάγω. I. iv. 38. θεοδότων πέλεσθον. I. v. 29. θρασείαν ἔκπαγλον. N. x. 5. ἐυκλέων ἄπονα. I. iii. 11. καλῶν μοίραι πέλεσθαι. I vi. 31. περὶ πάντων ἔργων κρίνει πότμος. N. v. 74. ἔργων τέλος πᾶν ἐν σὶν. N. x. 55. πάντων ἔργων σαμίαι, χάριτες. O. xiv. 14. χάρις τοίμπας ἀνὰ ἔργων. P. ii. 33. ἔργοις κακοῖς. O. ii. 177. κακοῖς

Digitized by Google

ἰσοστερον. N. vii. 20. ἐπάξων μελίσσαν. I. vi. 97. οὕτι βουλαῖς οὐ πλίσσεις Ἀσώπιχον. P. iii. 54. καὶ μορφᾷ ἐπέρροπον ἄνδρα. O. ix. 99. ἐπ' ἔργοισιν δόνησις ἴχνια. P. v. 160. Ἡρακλέος ἐπιπαίρομαι. Fr. Inc. ii. 5.

ἔργω. vid. Εἴργω.

ἔρδω. ἔρδων. καλὰ ἔρξας. O. x. 109. ἔρξαι μαλθακόν. P. viii. 7. ἔρδων ἀνήρ. O. i. 104. ἔρδων φίλος. Fr. Inc. lviii. 1. λευκόνα μορφᾷ. N. iii. 33. εἰ δὲ τόγε τις ἔρδων. N. vii. 16. μαρτύρεται νὺξ ἔρδων ἀμφ' ἀθλοις. I. v. 71. πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι ἰχθρόν. I. iv. 82. μίσος παντόμων ἐρδόμενον. O. viii. 104.

ἐρεθίζω. ἐρεθίζεσθαι. Fr. Inc. xlix.

ἐρείδω. ἔρειδε μιν Ποσειδᾶν. O. ix. 47. Φαῖδος. 48. ἔρεισεν ἄγκυραν χθονί. P. x. 80. ἐρειδομένα ἐρέδαις κώπαισι. P. iv. 476. ἐρειδόμενόν νιν ναυαγίαις. I. i. 52.

ἐρείκω. ἐρεικόντι αὐτῷ. O. ii. 77.

ἔρεμμα. Ἀπεράντου. O. ii. 12. Ἑλλάδος. Fr. Dithyramb. x. 2. v. Not. p. 45.

ἐρίζω. vid. Ἐρίφω.

ἐρικτύς. ἀνὲ' ἐρικτῶν. P. iv. 31.

ἐρίνγω. ἐρίνγουσαι σαγαὶ πυρὸς ἐκ μυχῶν. P. i. 40. v. Schol. τὸν ἄπυρον εὐθὺν πονταμοῦ. Fr. Thren. i. p. 18.

ἐρινύω. ἐρινῦσι ἱερήσιος. O. xiii. 161. ἐρινύσαιν ἰδίᾳ ῥοδὸς ναυαγίων. N. iii. 43. ἐρινυσάτω ἱερὸν φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἐρινύσαι βροτέᾳ φρενὶ βουλεύματα Διὸς. Fragm. Inc. xcix. 3.

ἐρίφω. λάχναι νιν μίλαν γίνυσιν ἔρεφον. O. i. 110. βοτάνα λίσσεται ἐρεφὶ νιν. N. vi. 73. v. Schol. δύο αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι στέλναι. O. xiii. 45. ἐρέφουσα πρανέος ναόν. I. iv. 93. ἔρεπτόν μιν στεφάνοις ποίας. P. iv. 427. v. V. L.

ἐρίω. ἐρίοι, εἰ χρὴ ἀντιφερίζαι. P. ix. 89. ταύταν χάριν Νεμέᾳ. O. viii. 75. σῶσε. Fr. Inc. cxii. λευγόμενον. P. v. 145. τοὶ εἰδότι. P. iv. 252. μάχαν ἐν Σπάρτᾳ. P. i. 149. μαθὼν τις ἂν ἐρεῖ. N. vii. 100.

ἔρμος. ἐρήμας δι' αἰθέρος. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. v. Not. ἐρήμου ἀπὸ πόλεως αἰθέρος. O. xiii. 126. ἔρημοι ἀμφ' αὐτὸν ναίουσι. N. x. 134. ὑπὲρ ἐρήμων νώτου γαίας. P. iv. 46.

ἐρημόω. ἐρήμωσεν ἐστίαν μάκιμον ἀνδρῶν στεσιχόρων. I. iv. 27. Κάδμου ἐρήμωσαν δύγατρες ὑβριστοῦσαι μίσος. P. iii. 174. ἐρημώσασα ἰὸν χῶρον. P. iv. 479. ἀντὶ Ἀτλίου ἐρημωθέντα—ἐμμένων. Carm. in def. Solis. 2. p. 37. emend.

ἐριζεμίστης. ἐριζεμιστᾶν θηρῶν λεόντων. I. iv. 78.

ἐρίζεμος. ἐριζέμου πτόλιος στρατός. P. iv. 11. ἐριζέμου χθονὸς ἀμφαλόν. P. vi. 3. v. Not. ἐρίζεμοι λίοντες. O. xi. 22.

ἐρίζω. οὐκ ἐρίξει χειρόπουσιν ὁ φθόνος. N. viii. 38. σθένει γυίων ἐρίζων. N. v. 72. οὐκ ἐρίζειν χρὴ πρὸς θεόν. P. ii. 162. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. ἐρίσας ἁμφὶ γάμῳ Θέτιος. I. viii. 59. ἐρίζεται ταχυτὰς πεδῶν. O. i. 155. ἐριζόμενοι Παπλλάνεσσι. I. iv. 49. ἐριζόμενοι ὕδατι ἐν πόντῳ. I. v. 4.

ἐριπλάγκτας. ἐριπλάγκτων γύαν ἔβρα μιμήσασθαι. P. xii. 39.

ἐρίπλοκος. ἐριπλόκῳ φυᾷ ἐμβάλλων πόνον. P. iv. 420.

ἔρις. χαλκεὰ ἁμιλεῖν ἐρεισόπων. N. x. 135. ἔριν Ἀδράστου καὶ Καδμείων. N. viii. 87. ἔριδα συρίφου. N. iv. 152. v. V. L.

ἐρισφάραγος. Eustath. p. 1636. 8.

ἔριφος. ἐρίφων μιθοστόκων. v. Not. Fr. Hymn. v. p. 30.

ἐρίτιμος. ἐρίτιμοι ἀοιδαί. O. xiii. 60.

ἔρνος. ἀντὶ ἔρνος ἅλμας. P. ii. 147. οἷα ἔρνος. P. v. 151. ἐρνέων δολίων. N. iii. 89. ἔρνεσιν σαμφυτοπίλοις ἀγγίων. N. x. 68. v. Not.

ἔρνος. φοίνικος ὡς λαυθάνει μάσσων. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41. ἔρνος ἱμερσίσαιτον παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. ἔρνεϊ Τελαιάδᾳ. I. iv. 77. ἔρνεσιν Λατοῦς ἀδύν. N. vi. 64. ἔρνεσιν ἀνθεμόεσσι χαίτας. I. i. 38. ἐρεθερσίοις κόμαις ἀνθεμόεσσ. N. xi. 37. Ὀλυμπιάδων Ἀλφεῷ φρένας χεῖρα. I. i. 94. ἔρνεα ἀπ' Ἀλφεῷ στεφανωσάμενος. N. vi. 32.

ἐρτικόν. πυκινώσασαν. Fr. Epinic. ii. 2.

Digitized by Google

in Hieron. Ἀφίσταται ἀναστήματι περιττός. P. i. 47.

Ἔρτω. Ἔρτω τοῦτο ἀθάνατον φωνῆεν. I. iv. 68. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρτοι. N. xiii. 148. πρὶν ἔρσαι δαιδὰ σχασσεσθῆς ἀθυρόμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. Ἔρσων χρόνος. N. iv. 70. Ἔρσαι χρόνος λασιὸς ὀδόρων. N. vii. 100. στραχεῖαν ἐρσόντων πρὸς ἐνίδιαν. P. iv. 249. Ἔργα ἀροῦν ἐρσόντεσσι ζωοῖσιν. O. vii. 96.

Ἐρυθρός. Ἐρυθρῷ πόρῳ. P. iv. 448.

Ἐρύκω. Ἐρύκει τοὺς τὰ μαπρὰ ἱξεύοντας. N. iv. 53. Ἐρύκοντον χεῖρ' ὑπαπάν. O. x. 7.

Ἐρύω. Ἐρύσας πάντα βίαια ἐπ πεδός. N. viii. 99. Ἐρυσάμενοι (Ἐρυσσ.) νόστον γλυκύν. N. ix. 54. v. V. L.

Ἔρχομαι. Ἐλύσας. O. v. 44. πὰς μίλος. N. vii. 101. φέρων μίλος. P. ii. 7. Ἐρχόμενα ἅλβος ἀνδρῶν οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ὕπατον βροτῷ. O. i. 161. Ἐρχόμενα ἐς ἦδος φαεινόν. O. vi. 123. κατὰ ἁλωΐδας. N. i. 48. Ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ. P. v. 18. Ἐρχομένης ἐς πλόον. P. i. 66. ἅλωθεν ἐς λίχος ἱμερόεν Ζεύς. P. iii. 176. φέρων θάνατον. P. x. 74. Ζεὺς ἀντίος εἶ. N. x. 149. ἅλυθον ναυίγησαν ἀμφίτριτα. P. iv. 220. πεμπόμενοι ἐκ' Ἀξίνου στόμα. P. iv. 362. διωκέμεν ἦδος ἐκ' Ἄργους. P. viii. 59. ex emendat. V. L. I. vi. 84. ἅλυθε Λιβύας πυθέαν. P. v. 68. ἴυθι ἅλυθι Γανυμήδης. O. i. 70. ὑπὸ σκιάγχιον ἐς φάος. O. iv. 73. v. Not. Θυμῷ μάντευμα. P. iv. 129. ἐξ ἀίδλων. N. vi. 21. ἀνὴρ πρόσθαλπίσων. I. iv. 90. αὐτίκα παῖς Λήδας. N. x. 122. ἅλυθον μίγαρον Πιτάνα. P. iv. 239. v. V. L. τάχα. P. iv. 305. λαμπαδ' ἀκοντὶς στεροπᾶς. P. iv. 362. γαμβρὸς. P. ix. 206. πρὸς ἄνδρα ἀρετᾶς. N. vi. 40. ταμίας νάμων. I. vi. 84. v. V. L. ἀρετᾷ. O. ix. 124. ἔναν ξένον ἐμὸν ἅλυθες. I. ii. 69. ἔναν αἴγλα διόδοτος ἅλυθ. P. viii. 137. αὐτῷ ἐλυθεῖν πόδας. O. iii. 69. δεῖ τάμιερον ἐλυθεῖν. O. vi. 47. πομπαῖον οὖρον. P. i. 69. μεταλλάσσοντας. P. i. 102. οὐκ ἔρισι τράπεζαν συμβίαν. P. iii. 28. ἐναντίον φίλων. Fr. Inc. xxvi. 2. ἐς σταθμοὺς ὀφρανῶ ἐλθόντα. I. vii. 66. ἐλθὲν ἄγχι ἀλός. O. i. 115. σταθὲ Κρόνιον. O. i. 178. ἐς θεὸν μαντεύσασθαι. O. vii. 57. ἔμβρες. P. vi. 10. πόρος. P. viii. 44. φίλος φίλοισι. N. iv. 37. εἰς ἱερὸν Ταίναρον. P. iv. 79. Ἡρακλέης. O. vi. 114. ἐλθόντα ἀπ' Ἀρκαδίας ξένον. P. iii. 43. ἐπὶ ξυνίαν Κάστορος. N. x. 91. ἐλθόντα ἀπὸ διερᾶν Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐς Θαλάμων Μιδέας. O. vii. 52. ἐς Αυσίας. O. xiii. 83. ἐλθόντες νᾶσον. P. iv. 92. ἐλθόντεσσι ξείνοις. P. iv. 58. ἐλθόντας πρὸς Θαλάμους. P. iv. 285. ἅλιπας. N. iv. 83.

Ἕρπω. ἕρπετ πάντας παῖδα. O. vi. 81.

Ἔρως. Ἔρως ἐνέρων ἔνιξε φρένας. P. x. 94. ἔρως ἔχει. I. viii. 64. Ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. Ἔρωτες ὑπερόπτου παρέπιξαν. Fr. Inc. xlvii. 1. ἀλλοτρίων πρίσσοντες. N. iii. 51. ἐρώντων ἀμείνων. N. viii. 8. ἀπροσάατον ὀξύτερος μανίας. N. xi. 63. ἀφρεδισίων χάριτας. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. μανίαις. Fr. Scol. i. 4. pag. 8. δρέπεσθαι καιρὸν καιρόν. Fr. Scol. ii. 4. pag. 13.

Ἐς. ἐς ἄδυτον. P. xi. 7. πλῆθεν πεμφθῆναι. O. vii. 122. Αἴτνας. N. ix. 3. ἅλσος. Fr. Thren. iv. 3. Ἅλσ. O. i. 126. ἅλσος τιθέν. Fr. Scol. i. 2. ἐς ἀμπλεῖν γάλαντος. Fr. Epinic. ii. 3. in Hieron. ἀνθρωπὸν ἐνέρων ἀγερμόν. Fr. Inc. lix. 1. Ἄργος. I. vii. 17. ἅρμα ἀναβαίνων. N. ix. 8. δίφρον. I. ii. 3. γαῖαν. O. iii. 45. δῶμα. N. ix. 6. Θάλαμον δίξαι. N. xi. 3. Θήβας. N. ix. 41. Λακεδαίμονα. P. iii. 59. λίχος. P. iii. 177. Ἰωλκὸν καπέβα. P. iv. 334. μυχόν. N. i. 62. μυχούς. P. vi. 12. ναόν. P. vi. 4. νᾶσον ἐνιγενέ. I. viii. 45. πόλιν. I. v. 28. Τροΐαν ἄγε. I. vi. 41. σταθμούς. I. vii. 65. χθόνα μόλῃ. P. iv. 136. χώραν. O. vi. 108. Φᾶσιν ἐπέλυθον. P. iv. 376. Ἕτερον. O. viii. 63. ἀγῶνα θέν. P. x. 47. ἀδελφεόν. O. ii. 89. Αἰθίοπας. N. vi. 83. ἄνδρα ἄγων. N. vii. 91. ἄνδρας. O. ii. 64. Ἀμφιάραον. O. vi. 20. θεὸν ἐλθέν. O. vii. 57. ἦβαν νόγιον. Fr. Scol. ii. 19. αἴγλαν μόλῃ. N. i. 54. αἰῶνα μόρσιμον. I.

Digitized by Google

νἧ. 58. *μαιρόν*. P. iii. 189. *ἀέκων*. N. ix. 49. *καπόωντα*. P. ii. 65. *ὄβριν δαιμονίαν*. Fr. Inc. xlvii. 5. *σιδέρεον αἰνόν*. Fr. Inc. xlvi. *ἕλβου ἀκήρατον*. Carm. in def. Solis v. 11. *μίσον*. Fr. Inc. cxii. *καπόν*. P. iii. 63. *πίδυσιν ἵμασι*. P. iv. 368. *γενειάν*. N. x. 25. *γένος*. N. iv. 111. *δίκαν*. N. vii. 70. *ἔλεγχον*. N. viii. 85. *Θησαυρὸν ἵετο*. P. xi. 7. *ἱερεύς*. O. iii. 61. *ἵερσον*. O. i. 62. P. v. 103. *ἑσπίαν*. O. i. 16. *ἵμιλλον*. P. x. 70. *πλόον*. P. i. 66. I. vi. 52. *πόλιμον ἄγει*. I. vi. 39. *νομόν*. O. vii. 61. *πραπίδας*. P. v. 90. *στιλπνάν*. O. v. 52. *φάος*. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91. *χάριν*. O. i. 121. x. 16. *τὸ πᾶν*. O. ii. 152. *τρίς*. O. ii. 123. *Θήβας*. N. ix. 41. *ἄντρον*. I. viii. 89. *πόλιν*. I. v. 28.

Ἑστιεῖ ἀνὴρ. O. xi. 10. v. Not.

Ἑσίεχομαι. *ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν*. N. x. 29. *ἐσελθὼν ἱερὸν Ταίναρον*. P. iv. 79. v. Not. *δόματα*. P. x. 51. *ἐσελθόντα* (v. V. L.) *ἴγνιον ὀφθαλμοῦ πατρός*. P. iv. 213. *ἐσιεχομένων πλόον*. P. i. 66. v. V. L.

Ἐσθές. *ἀμφίστομόν μιν ἔχει*. P. iv. 140. *ἀμφὶς ἐσθῆτος*. P. iv. 451.

ἐσθλός. (*ἐσθλὸς* et *ἑσλὸς in Pindaro inconstanter scribitur*.) *ἀκουέτωσαν ἐσθλοὶ νέμοντας βίοτον*. O. ii. 112. *ἐσθλῶν κεύθει*. O. ii. 177.

ἑσλός. *ἑσλοῦ πάρεστιν*. O. xiii. 143. *Πίλου ναοί*. N. ii. 33. *ἑσλὸν παρέμεναι*. O. i. 160. *βαθύ*. O. xii. 17. *παῖ ἐν ἑσλόν*. P. iii. 145. *αἰόλος*. P. iv. 311. *τὸ πανθόν*. P. ix. 157. *στιλπνόμενον*. N. ix. 14. *τὸν ἑσλὸν χρὴ θυμῶσαι*. I. iii. 13. *ἄγγελον*. P. iv. 494. *λόγον*. I. v. 17. *Τήλεφον*. I. v. 52. *φῶτα*. I. viii. 131. *ἑσλοί*. O. iv. 9. *ὑπὸ ἑσλῶν χαλκάσπιδες*. O. ii. 85. *ἑσλῶν ἀπὶ ἄκρατον* sc. *ἐ φθόνος*. N. viii. 37. v. Not. V. L. *ἑσλῶν μοῖραν*. N. x. 37. *ἑσλοῖς ἀνδράσι*. P. iii. 116. *πρίασθαι ἑσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι*. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. *ἑσλοῖσιν ἐν ἀλλοτρίοις*. P. i. 163. *περὶ ἑσλοῖσι μάρναται*. N. v. 86. *ἑσλὸς* (Dorice pro *ἐσθλός*. v. V. L.) *λίλογχε φέρειν ἀνίον*. N. i. 35. *ἑσλὸς* (*ἐσθλὸς*) *αἰνεῖν*. N. iii. 30. v. Not. *ἑσλοὶ ἀδελφοὶ ἐκαυνήσαμεν*. P. x. 107. *ἑσλὰ ἔργα ἐν ἑσλοῖς*. O. viii. 110. *ἑσλὰ πάσασθαι*. P. viii. 103. *ἐσθλοῖς*. N. iv. 155.

ἔσσεο vel *εἶσσεο*. *εἴσσεο ἔστων ἔθρις*. P. vi. 50. *ἔσσεο καλῶν ἐπιχωρίων*. P. v. 156.

ἔσσυτερον. *ἔργαις καλαῖς ἔσσυτερον*. N. vii. 20.

ἐσσύμενος. *χαρίτων ἐμάθην φλέγειν*. N. vi. 66. *ἐσσυμένοις ὑπὸ κουρίζεσθαι ἀοιδαῖς*. P. iii. 33.

ἔσσυτος. *ἐσσύμενος*. P. iv. 70. *ἐσσύτῳ σὺν ἄρματι*. P. xi. 18. *ἐσσύμενος ἐχθρὰν ἐνίδεσαι*. I. viii. 94. *ἔσσυτον στιλπνὰς φάος*. O. x. 90.

ἔσσυμαι. *ἅλλος ἅρμα ἔσσυτο*. O. vi. 122. *ἔσσυτο τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής*. O. ix. 123. *ἔσσυτο μοῖρα*. P. x. 26. *ὄφρα σὺν γήρᾳ ἔσσυται*. O. viii. 15. *ἐσσύμενοι Ἡρακλῆϊ*. I. v. 47. *ἔσσυσθαι ἰφιτόμοις*. I. vi. 25.

ἑστία. *ἑστίᾳ παρὰ σαγγόνᾳ*. O. xii. 21. *ἑστίαν ἐς μέλαθρον Ἰόμιον*. O. i. 17. *ἑστίαν μάλιστα ἱερόμοιτον ἀνδρῶν τισσάρων*. I. iv. 28. *πατρῴαν*. P. xi. 21. *χατίαν θανάτου*. P. xi 86. *πρὸς ἑστίαν ἅλλου ἐξάλλεται ἄγκυραν*. I. vi. 17. *πρὸς ἑστίαν ἰκάνει*. O. iii. 78.

ἔσχατος. *ἔσχατον πρὸς πλόον*. P. x. 45. *τὸ ἔσχατον κορυφοῦσθαι*. O. i. 182. *Θαλάσσας*. Fr. Inc. lxxxiv. *πρὶν ἐσχάτων ἀΐδαν*. N. x. 58. *ἐσχάτᾳ ναυτιλίᾳ μάρνασθαι*. N. iii. 39. *ἐσχάτᾳ λαπίσιν*. I. vii. 30. *ἐσχάτοισιν ἅμαθοι στάλαισιν Ἡρακλείαις*. I. iv. 19.

ἑταῖρα. *ἑταίραι παρθένοι*. P. iii. 52. *ἑταιρᾶν οἰκείων διώκων*. P. ix. 36. v. V. L.

ἑταῖρος et *ἕταρος*. *ἑταῖρον φθόνον ἀνδρῶν πιστοφρόνων*. Fr. Inc. xxvii. *ἑταῖρον ἄρσενος χεῖρας*. P. iv. 425. *ἔχθρα ἑταίρων φιλεῖν*. P. v. 34. *ἑταίρων μοῖραν ἐφόρουν*. I. vii. 17. *κωμάζοντι φίλος σὺν ἑταίροις*. O. ix. 6. *ἑταίρους ὄτρυνον*. O. vi. 148. *ὦ δῖε ἐς Θάλαμον*. N. xi. 4.

ἑτεῖος. *ἑτείων ἀΐδαν στόμα*. I. iv. 115.

ἑτερος. *ἑτερος δαίμων*. P. iii. 62. *ἑτέρᾳ*

Digitized by Google

ἴδρεγε ἵστιον in V. L. N. vii. 9. ἱστίῳ λίχει. P. xi. 38. ἱστίας σπευδὰς βαθὺ ὀχείσας. P. ii. 145. ἵστιον ὄλεσε. N. vi. 42. νίσε. P. ii. 110. λόγον οὐκ ἴσχει. O. vii. 158. ἵστιον ἱστίαις χερσὶ βασσάζεις. N. viii. 5. ἵστιον ἱδρύσονται πτίδιον. N. viii. 63. ἵστιον βασιλῆος ἱερεῖ. P. v. 230. ἵστιας νίσσας ἱστίων. N. i. 36. ἵστια ἵστιον ἴδρυε. N. vii. 9. ἱστίοις ἱστίων ἴρηκι φρίσας. P. x. 93. ἱστίοις ἵδρυσεν κύδεϊ μίγα. P. ii. 164. παρίδρυσε. P. ii. 95. ἱστίοισιν πολλοῖσιν ἄγημα. P. iv. 442.

ἱστόπυρος. ἱστόπυρον ἀλάδιτον μόνος ἐξελίγχων χρόνος. O. x. 65. ἱστόπυρον ἄγων κλέος. N. vii. 92.

ἴστι. ἴστι. O. i. 175. ii. 27. P. iii. 112. οὐκ ἴστι κλάσσαι. P. iii. 72. P. x. 39. 87. ἴστι ὀφέλει. N. ii. 9. v. V. L.

ἴστος. ἴστοι ἰκάνῳ. Fr. Then. iv. 4. ἰκανὸν ἱστίων. O. ii. 169: πάσαις πτερύσσοις ἱστίον. N. xi. 51.

ἰσάμος. ἰσᾶμος ϑησαυρὸς ὕμνων. P. vi. 7. πάρεξ ἀϊδίων. N. iv. 120. αἶνος. O. vi. 18. ἴσαμον γάμον. O. i. 111. πάρεδρον. O. ii. 138. τροφαῖς ἴσασαν. O. iv. 24.

ἴσυμος. ἴσυμον λόγον ἀνθρώπων διακρίνειν. P. i. 133.

ἰσύμως. O. vi. 129.

εὖ. εὖ ἀγορεύϑαι. I. i. 73. ἀκούειν. P. i. 192. δίκαι. N. iii. 3. ἐσϑῷ. I. iv. 69. πράσσει σὺν πόνῳ. O. xi. 4. οἶδα. N. iv. 69. ἴσχοντες. O. v. 37. πασχίμεν. P. iii. 186. ubi v. Not. γὶν ἴγνωσαν. P. iv. 510. πάσχων. I. v. 17. εὖ μὲν, εὖ δέ. N. xi. 3. εὖ μή. P. ix. 166. παϑεῖν. N. i. 46. πίπρωγεν Ῥαδάμανθυς. P. ii. 133. καϑορᾷς. P. ix. 87. πρασσόντων ξύνον. O. iv. 7.

εὐαγκής. εὐαγκεῖ λόφῳ Νίσου. N. v. 84.

εὐάγων. εὐάγων τιμά. N. x. 71. v. V. L.

εὐαγορία. εὐαγορίας ἴσαρον. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

εὔαδλος. εὐάϑλου Δάμωνος παῖς. I. vi. 3.

εὐαίνητος. Ὀρφεύς. P. iv. 315.

εὐαμερία. εὐαμερίας ἀρχαίας ἱστίοπος πόρον. I. i. 56.

εὐανδρος. εὐανδρον μανρόπολιν. N. v. 17.

εὐάνδιμος. πρὸς εὐάνδιμον φυάν. O. i. 109.

εὐανϑής. Μενάνδρα. O. vi. 144. ἄλσος. Fr. Thren. i. 10. εὐανϑεῖ σὺν ἄλσῃ. I. v. 15. ἰοχρῷ πατρίνων. P. i. 73. εὐανϑέα ἀλκαίαν ἀνέστησας. I. vii. 48. στέφανον πόρε. I. vii. 71. στέλλει ἀναδέσασϑαι. P. ii. 113.

εὐανορία. πόλιν πλουταῖς εὐανορίας δαιδάλλειν. O. v. 46.

εὐάνωρ. εὐάνορι πατρὶ ἀκαπίᾳ. O. i. 37. εὐάνορα Ἀρκαδίαν. O. vi. 135. λαὸν Ἥρας. N. x. 66. πόλιν. O. x. 119. εὐάνορις Ἀχέρναι. N. ii. 26. v. Schol.

εὐάρματος. Ἰέρων. P. ii. 9. εὐάρματον ἄνδρα. I. ii. 24. πόλιν κτίσσαιεν. P. iv. 13. v. Κυράνα. εὐάρματι Θέᾳ. Fr. Inc. clxxiv.

εὐαχής. εὐαχέα ὕμνον. P. ii. 25.

εὐβουλος. Θέμις εὔτε. I. viii. 68. εὐβούλου Θέμιτος. O. xiii. 11. Νηρέος. P. iii. 163. εὐβούλου αὐρανίας Θέμιν. Fr. Inc. lxvii. et c. 1.

εὐδαιμονία. εὐδαιμονίας μοῖρα ἵπτασαι. P. iii. 150. εὐδαιμονίαν Θάλασσαν. P. vii. 22. ἔπασαν τυχεῖν. N. vii. 83.

εὐδαίμων. ἀνὴρ γίνεται. P. x. 33. εὐδαίμονος Κυράνας. P. iv. 491. γαμβρεῦ Θήβαν. I. vii. 37. εὐδαίμονι σὺν πότμῳ. O. ii. 34. εὐδαίμονα λόντα βίοτον. N. vii. 147. γένναν. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. εὐδαίμων ἐραστὰς οὐκ ἔσται ἄλλος. Fr. Thren. v. 1. p. 22. v. Not.

εὐδείελος. εὐδείελον Κρήτων. O. i. 178. χϑόνα Ἰωλκοῦ. P. iv. 136.

εὐδένδρεος. εὐδένδρεα μαίρεσι. P. iv. 131. ἄλσος εὐδένδρεον Πίσας. O. viii. 12. εὐδένδρῳ ἴχϑῳ. N. xi. 31.

εὐδία. εὐδίαν ἐνοίαν. P. v. 12. v. V. L. εὐδίαν μελεδώσουαν ἴχει. O. i. 158. ἔπασσεν εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. vii. 53. [Fr. Inc. vii. p. 52. *Ex Schedis.*]

εὐδιανής. εὐδιανὸν φάεσμαν αὐρᾶν ψυχρᾶν. O. xi. 146.

εὔδμητος. εὐδμήτου Κολώνας. P. xii. 5.

εὐδοξία. σὺν εὐδοξίᾳ Κάστορος. P. v. 9. εὐδοξία συγγενεῖ μίγα βρίϑω. N. iii. 70.

εὔδοξος. εὐδόξου Σωγένης. N. vii. 11. εὐδόξου πατρὸς κλέπτων Πίσας. O. xiv.

Digitized by Google

ἰντολέ. ἰντολὰς Χείρωνος. Fr. Inc. cxc.

ἴντια (τὰ) ναὸς ἀπίστρωτ. N. iv. 115. ἰντίων σθένος. P. v. 46. χαλκοῦς ἐν ἴντιστι νιπῶν δρόμον. O. iv. 34. ἐν ἴντισιν αὐλῶν παμφώνοις. O. vii. 22. ἐν ἴντισιν ἱππείοις. O. xiii. 28. ἴντισιν βοίας δήσαις. P. iv. 418. σὺν ἴντισι. P. xii. 37. ἱππείοις σὺν ἴντισιν. N. ix. 52. [ἴντια, τὰ δέρματα. Eustath. p. 1350, 31.]

ἰντύω. ἴντυεν Ζήνα Κέλαδι τε. P. iv. 322.

ἰντύω. ἴντυεν μιν ἀνάγκα. O. iii. 51. ἴντυε γάμον πρεπίεν τελευτάν. P. ix. 119. ἴντυε βασιλῆς ἀνίμους. P. iv. 327. v. V. L. ἴντυε θυμὸν θοάς. N. ix. 86.

ἰνύσιον. ἰνυσίῳ σιθίσθαι. O. xiii. 111. ἰνύσιον ἐγεγωρέων. Fr. Inc. cxiii.

ἐξ. ἐξ ἀγαθὸν ἴζαλεν. N. xi. 39. v. Not. ἀγυιᾶν. O. viii. 71. ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀδύτου. O. vii. 59. ἀδάμαντος. Fr. Scol. ii. 8. αἰθλων. O. viii. 84. I. i. 12. ἀγλαῶν. P. v. 69. αἰθλων ἦλθε. N. vi. 22. αἰθλων νίκας ἐκόμιξαν. N. ii. 30. Αἰακοῦ. O. viii. 40. Αἰολιδᾶν ἀγαυῶν θαυίμιν. P. iv. 127. ἀλαλᾶς. I. vii. 14. ἄλλων. O. vi. 144. ἄλλων. O. vi. 41. ἀλὸς ὀγρᾶς. O. vii. 127. ἀλός. I. i. 53. ἀλόχου. O. x. 102. Ἀμφιτρυόνων ἴπορεν. P. iv. 117. Ἀπόλλωνος ἵμολεν. P. iv. 313. ἀρχᾶς. P. iv. 235. O. vii. 36. ἀρχᾶς θήσεις. Carm. in def. Solis v. 22. p. 36. ἀτιμίας. O. iv. 33. (αἰνοῦ) ἰγίνοντο. P. ii. 85. αἰνοῦ γλεφάρων παμφίλυξεν. P. iv. 215. αἰνῶν ἀναστὴν ναυσὶ. P. iv. 275. ἰλατίδος. P. viii. 128. ἰστίων κιλαδινῶν. P. ii. 200. Ἐριδοίπας παῖδα τιλίσαι. I. vi. 65. ἰνὸς πατρός. P. x. 3. ἰνὸς σπίρματος σῆς. P. iii. 66. ἀργυρίων πρέσιων. Fr. Inc. lx. 5. οἶνον. Fr. Inc. clxxx. ὀνύμου ἦν ὕπαρ. O. xiii. 94. Ὀπόεντος. O. ix. 22. οὗ. O. vi. 120. ix. 115. ὀπτρέου. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. οὐρανοῦ. N. v. 63. φαρέτρας. P. iv. 161. ὠκεανοῦ. P. iv. 45. ix. 26.

ἓξ. διδύμους βωμούς. O. v. 10. υἱοὺς τίνα. O. i. 145.

ἑξάγω. λύσας ἕλλων ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγον. P. iii. 90.

ἑξαίρετος. ἑξαίρετον δρῆπα Ἡφαιστίου. O. x, 28. καμάτων μεγάλων τροπαῖ. N. i. 108. γόνοι. P. iv. 219. πᾶσιν Χαρίτων. O. ix. 39. μόχθοι. P. ii. 54. ἑξαιρέτους ἔρωτι. I. i. 93.

ἑξαίρω. ἑξάρατο ὕδωρ πάλλοντος. O. ix. 15.

ἑξαίφνης. O. ix. 78.

ἑξάνω. νιπώνων. O. vii. 156.

ἑξαλλάσσω. ἑξάλλαξεν αἰὼν ἄλλ' ἄλλον'. I. iii. 30.

ἑξανίημι. τίς—ἀνθρώπων τε ἑξανῆκεν. P. iv. 176.

ἑξανίστημι. ἑξανίσταται μεγάλως Δαιδαλίσιος. P. iv. 86.

ἑξαπίνας. P. iv. 488.

ἑξαπατάω. δόλιαδαλμίου ψεύδεσι μῶθοι ἑξαπατῶντες. O. i. 47.

ἑξαρπάω. ἑξαρπάων πυκάσιτον. O. v. 55. φόλακος. N. i. 47.

ἑξάρχω. ἑξάρχετο φορμῷ ἀδαμαλᾷ. N. ii. 40.

ἑξαυδάω. ἑξαύδασεν ἔπος. N. x. 150.

ἑξαλίγχω. ἑξαλίγχειν μορίου χαλκὸν ὁ δυνατόν, N. x. 85. ἑξαλίγχων Ἀλάθειαν. O. x. 65.

(ἑξάλω.) ἕξαλεν λίζηνος. O. i. 40. ἑξάλοι φρενὸς βαθείας. N. iv. 13.

ἑξάλυσις. ἑξάλυσιν δουλίας Ἑλλάδι. P. i. 146.

ἑξανίστω. ἑξίνασεν. O. viii. 26. ἑξανίστασι μαχαί. N. iv. 53.

ἑξερείζω. ἑξερείζων παρ' αἶσαν. P. viii. 16.

ἑξερύω. εἴ τις ἑξερύψαι ἔζοι δρεπός. P. iv. 468.

ἑξερωτάω. γυναὶ ἑξερωτᾷς, ὦ ἄνα. P. ix. 79.

ἑξέτης. τὸ πρῶτον νόμιζεν σώματος. N. iii. 85.

ἑξευρίσκω. ἑξεῦρε πράτος ἀθλων. I. viii. 8. ἑξεύρεμεν ὕμνον. P. i. 116. ἑξευρὸν θέναρ ἀλός. I. iv. 97. ἑξευρέσθαι πόρον. N. viii. 34. χρὴ ἑξευρεῖν πόνα τλαθέμεν. Fr. Inc. xxxvii. 5.

ἑξεύχομαι. τοῖσι μὰν ἑξεύχετο. O. xiii. 85.

ἑξηκοντάκις. O. xiii. 141. v. Not.

Digitized by Google

ἐξίημι. ἐξίει ἱστίον. P. i. 176.

ἐξίκαμαι. (ἐξανίκαμαι.) πάντ' φάος ἐξικάμαν πα. P. iii. 136. ἐξικέσθαι ἄφαρ πόδεσσιν λαιψηρῶϊ. N. x. 119. ἐξίκηται σῦς χαμαιέρκων. P. iv. 474. σοφίας ἔοντες ἄκρον. I. vii. 26. ἐξίκετο νίφ πιφαλῇ Σπερχόθιον ξίνον. P. ix. 53. ἐξικέσθαι βραχὺς χαλκόστιδον ἦρων ἀγῶν. I. vii. 61. v. Not.

ἐξοπίσω. ἴστεσθαι γίρας. O. vii. 124.

ἕρπω. ἀλαθὴς ἕρπυδ μοι ἐπίστασαι. O. xiii. 140. Sed v. V. L. et D. P.

ἔχος. ἔχος πᾶσιν Διός. P. ix. 90. μάντιν. O. vi. 83. πρεσβύταν Διὸς ἰκπάλιστον. N. i. 91. αἶσαν. N. vi. 79. ἔχοι βουβότας. N. iv. 85. ἔχεα πλούτου. O. i. 4. ἀνθρώπων. O. viii. 30. ἑταίρων. P. v. 34. ἐχέτω γίγνεται παῖς ἐν πατρί. N. iii. 124. ἐχέτω ἀμφὶ δίθυλος. N. ii. 28. ἐχέτω πάγας Σπυρίας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron. p. 6. ἐχέτω φάσθαι ἵππους ἵλαστηρ. N. iv. 150.

ἐχέω. O. ix. 104.

ἐψοφάω. ἐξόφαιτ φόρμιγξ μέλος πιφιλημένον. N. iv. 71. ἐξυφαίνονται χάριτες. P. iv. 489.

ἕω. ἀγῶνες βαλεῖν. P. i. 85. πλόον ἕπηδε μα ἵξαλεν. P. xi. 61. φρενῶν. I. vi. 105. πυρίλλαι. O. vii. 85. ἑρίψαντες τὰ καλά. P. iii. 149.

ἕωθεν. στυθίων ἕξωθεν ἔχοντας μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2.

ἑωυτόν. vid. Εἶμι.

ἠερτά. ἐς ἠερτάν. O. iii. 61. ἠερτὰν πανερὸν πνίσῃ πλουτοτόμῳ ρέον. O. vi. 116. Συγατερὸς (Δάματερος). O. vi. 161. πυκαστηρίδα ἵστασιν. O. x. 70. πυκαστηρίδᾳ Ἡρακλέος πομπάσαι. N. xi. 34. ἠερταῖς μεγίσταις Θεῶν. O. v. 11. ἠερταῖς νίκαισι. N. ix. 26. σὺν ἠερταῖς. P. viii. 94.

ἦμι. ἓν πᾶδες. O. vii. 9. ἅλιθρον. P. ii. 75. χεῖρον. P. iv. 479. ἐᾷ δορί. I. vii. 53. ἐᾶς ἀρετᾶς. P. iv. 332. ἐᾷ πιφαλᾷ. O. vi. 103. vii. 123. παρδίᾳ. P. ii. 169. ἓν ἀλάθειαι. N. vii. 36. πόλιν. O. x. 46. ψυχάν. P. iv. 283. μᾶσιν. P. ix. 67. ἕλοχον. I. viii. 63. ἑαῖς χερσίν. N. i. 68.

ἠιάγω. σὺν ἴλᾳ ἑεί τι καὶ πᾶμα ἄγει. O. ii. 68. v. Not. ἠιάγαγες δόξαν ἀρεταλίαν. P. viii. 94. ἠιάγαγεν ἀγίλαν πορᾶν. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

ἠιγγίλλω. ἠιγγίλλοντι δώτορα ξείνοις. P. iv. 55.

ἠιείρω. ἠιείρουτι πλυτὰν Λοιρᾶν ματέρα. O. ix. 31.

ἠιθέος. ἄνδρα πείνον ἠιθέοντι συντυχεῖ. P. v. 144. ἠιθεόμαν ἀδελφειὰς ἑολούς. P. x. 107. ἠιθεόντας πάντας. P. iv. 336. ἠιθεόντες σύνθεσιν. P. iv. 299. ἠιθεῦσαι πέπλωμον ειδαρέαν. N. v. 35. ἠιθέων εἶδος τερπολυμπιονίκαν. O. xiii. 1. ἠιθεΐν λόγον. P. ii. 123.

ἕκατος. μᾶμον πίρατας. Fr. Inc. clxxx.

ἑκαΐσω. ἑκαΐσουν οὖρες. I. iv. 10.

ἑκαΐω. ἑκαΐουσιν φυτὰ ἵας εἴδομεν. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.

ἑκάεος. ἑκάεοι νῦν. O. xiv. 21.

ἑκατός. ἑκατὸν χιμαίρους ἅμιλος. P. vi. 10. ἑκατὸν πομπὰν ἀλλάτριον. O. x. 107.

ἕκαστος. ἕκαστος νόστος. P. viii. 120.

ἑκάμπος. ἑκάμποι τί ἵσμεν. P. viii. 135.

ἑκατοντάλλω. ἑκατοντάλλων χρόνος. O. viii. 37.

ἑκάτος. ἑκάτου πάντων χάρμα. N. vii. 131. παγκρατίου στεφάνωμα. I. iv. 76.

ἑκατόν. ἑκατοῖς ἀμφίπον. P. iii. 92. ἑκατοῖς λιτάς. P. iv. 385.

ἑκατός. ἑκάτιος πλυτῷ γιτᾷ. N. vi. 104.

ἑκατός. ἑκατοῦσ ἥρωα πλυταῖς τιμαῖς. N. ix. 23. v. Not. ἑκατοῦσι ἀγωνὰς Θεῶν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἑκατός. ἑκατὸν πολλοῦ γυτόνων. P. iii. 65. ἑκατὸν ἀμοιβὰν μόχθων. N. v. 89.

ἑκατόν. ἑκατόνιος ζυγὸν φίειν. P. ii. 171.

ἑκτί. ἑκτί (quoniam.) O. iv. 22. vii. 166. x. 106. P. iv. 217. I. ii. 66. (postquam.) O. vi. 44. P. ii. 67. v. 122. ix. 140. N. vii. 62. Fr. Inc. lx. 2. (siquidem.) O. i. 127. N. x. 26. I. viii. 148. (num.) O. ii. 178. xiv. 6. P. vii. 4. N. vi. 38. ἑκτί (ex quo.) O. i. 40. etenim. O. ix. 43.

ἑκτίγω. ἑκτυγόμενοι ὄρας. N. iv. 55.

Digitized by Google

ἐπιγομίων θεῶν πρᾶξις ἀκριβῆ. P. ix. 119. ἐπιγρμίνους γιγνόσκων. P. iv. 59. Πάνθον ἥτινες Ἀπόλλων. O. viii. 62.

ἔπομαι. γῆρας ἕπεται. I. vii. 58. σιμοῖσι τε ψευδέσσιν. N. vii. 33. ἐπίσσεται μοι ἔρπειν ἀληθής. O. xiii. 140. ἕπεται φίλυγος ἀνδρῶν. P. viii. 138.

ἕπομαι. ἐπὶ γᾶν καὶ θάλασσαν. Fr. corr. Inc. xv. p. 54.

ἕπτατο. N. iii. 94. x. 151. N. x. 169. I. vii. 27. O. ix. 129. P. v. 129. N. iii. 95. O. viii. 76. P. iv. 377.

ἑπτέχομαι. ἑπτεχόμενος πάσσαλῳ. P. vi. 46. ἑπτῆλθε δαίμων εἰσπίλοις. P. iv. 50. ἑπτιλθὼν χρέος. O. x. 9.

ἑπίτης. ἑπίταν στολάρχιλον. P. v. 5.

ἔπιτος. ἑπίτιος. Fr. Inc. cxxiv.

ἑπιύχομαι. ἑπιύξασθαι ἐθέλω μαντεί. P. iii. 137.

ἑπίχω. ἑπιχε σκοτῷ τέξαι. O. ii. 160.

ἑπιτανός. ἑπιτανὸν βίον. N. vi. 19.

ἑπήρατος. ἑπήρατον δέξαν. I. vi. 17. πλίος. P. v. 98. v. V. L.

ἐπί. cum genit. ἐπὶ ἀζρίστανος. P. viii. 127. ἀστίδος. P. viii. 66. ἀρμάτων. O. i. 124. βαθμίδες. N. v. 3. ὀλπάδος. N. v. 4. χώρας. P. iv. 485. cum dat. Ἀμφάγαντι. O. ii. 164. ἀνταῖον θορόν. P. iv. 64. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i. 2. ἄλλοισι. O. i. 180. Ἀλφιῷ. O. viii. 13. ἀνδράσι πίτνει. P. viii. 107. κρίμασιν. I. viii. 28. ἀοιδαῖς. N. viii. 83. ἀρεταῖς. O. ii. 21. αὐχίνι. Fr. Hyporch. vi. βωμῷ. O. vi. 118. βωμοῖς θεῶν. Fr. Thren. i. 14. γλυφάρεος. P. ix. 43. Βάττου γίνει. P. v. 168. ubi em. ἔτι. γλώσσᾳ. O. vi. 140. ἴμασι πίρατον. N. vi. 100. ἰλπίδεσσι. P. ii. 89. ἔργμασι. I. i. 36. εὐχῇ. P. ix. 156. δίνᾳ λιπτῇ. Fr. Inc. cv. ἔργμασιν. I. i. 65. ἔργοισιν. P. v. 160. ἰλλοῖσιν. P. i. 163. ἰδνατῖς. P. ix. 19. Εὐρίπᾳ. P. ii. 35. ἰδρροσύναις. Fr. Parthen. iv. 4. Ὄφνάτᾳ. P. iv. 331. Σύρμις ἔσταν. N. i. 29. Ἴδᾳ. N. x. 132. Καστιλίᾳ. P. iv. 290. Ὀφρεί. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. πράνᾳ. P. iv. 523. κρημνοῖς. O. iii. 39. στύναις. Fr. Dithyramb. vi. 4. ὅδῳ. O. x. 38. οἱ ἴλαγξι βροντάν. P. iv. 40. οἱ πρανὶ κατίχινας. P. i. 14. νίναις. Fr. Inc. in Add. ἰφρῦ Παφναισίᾳ. O. xiii. 159. ὄχθαις. P. xii. 4. N. ix. 53. μίθρους. N. ix. 21. I. v. 43. O. xiii. 48. ῥιγμῖν. N. v. 24. στιφάνῳ. O. xi. 13. ζυντοχίαις. P. i. 70. σφυρῷ ἕσσασας. I. vii. 19. πρίσσας ἀποδαμῖ. P. x. 58. στόχᾳ. O. xiv. 23. ὄδαντι Ἀσωπίᾳ. N. iii. 6. c. accus. ἐπ' Ἀλαμάνων μολόν. N. x. 19. ἀμφότερα. O. xiii. 80. ἀνθρώπους. I. iv. 15. O. iii. 18. ἀσυχίαν πρέπει. P. i. 136. ἴσα. N. vii. 7. Ἰσθμόν. O. viii. 64. πορυφάν. N. ix. 19. πράσσων. P. iii. 122. θεὸν ἱππιοδίτην. Fr. Dithyramb. iii. 10. λαὸν ἀγυίας. P. ix. 93. μὴ δίκαν φόλλα. P. ix. 119. ξυνάσσαν ἰλθόντος. N. x. 91. πόνον πίρασε. P. iv. 317. σκοπὸν τοῦτον. N. vi. 48. v. Not. στάδιον. P. xi. 73. οἶδμα. Fragm. Inc. lxxxix. 3. στόμα. P. iv. 361. χθόνα βίζασιν. I. iv. 70. πίνασαι. N. vi. 81. μικὺς σλίος. Fr. Inc. xxxv. χίρσον. Fr. Dithyramb. iii. 20. χρίος. O. i. 71. ἄλλον. O. viii. 16. ἄλλον' ἄλλον λόγον. P. x. 83.

ἰπιδαίνω. βάω. βῆμι. ἰπιδαίνει νίφος Λάδας. O. vii. 82. πότμος αἰνὸν ἰπίζασεν ὑμνοφόρας. I. i. 55. ἰπίζαν Σισυφίδᾳ. N. x. 81. ἰπίζαν σολλῶν καιρόν. N. i. 28. v. V. L. ἰπίζα ὑπερτάσας ἀνορίας. N. iii. 34. ἰπίζασιν θέσις ὀθόνασι. Fr. Prosod. ii. 3. in Del.

ἰπιβάλλω. ἐπὶ στίφανον βαλόν. P. xi. 22. ἐπὶ ὑδναῖς βάλεν αἰθᾶ. P. ix. 20.

ἰπίζδα. πρὸς τραχίαν ἰπίζδαν. P. iv. 249. v. Not.

ἰπιβουλία. ἰπιβουλίᾳ ἀντίτιτα. N. iv. 60.

ἰπιβρίθω. ἰπιβρίσας ἅλκος ἕπεται. P. iii. 190.

ἰπιγίνομαι. ἰπιγινομίνων παιδῶν. P. iv. 83.

ἰπιγονίδιος. ἰπιγονίδιον βρίφος κατθανόμενοι. P. ix. 107.

ἰπιδικνύω. ἰπίδιξιν βίαν. N. xi. 19. ἰπιδίξαντο πρίσιν ἀϊθλοις γνίου. P. iv. 451. μυστικὰν ἐξθὰν ἰπιδικνυμίνου. Fr. pag. 31.

Digitized by Google

ἱκεδίξεος. ἱκεδίξια χειρὸς σχίζων τε ἔγχος. P. xi. 29. v. Not.

[ἱκεδίων. P. ix. 219. *Ex Schediis.*]

ἱκέλεξε. αὖθις ἱκέλεξε ἄρουραν. N. ix. 110.

ἱκνεσάμενος. ἱκνεσόμενος. vid. Ἔφιμ.

ἱκταζόγναμι. ἱκτιζιχθέντες σνίφανοι χαίτας. O. iii. 11.

ἱκτιθοείω. ἱκτὶ ἀνταίᾳ θοερόν. P. iv. 64.

ἱκτίνειος. ἱκτινειότατον ἰκτῖνι ἰσοί. P. iv. 480.

ἱκτιλάζω. ἱκτίλαγξε βροντὰν αἴσιον Ζηνὸς πατρός. P. iv. 41.

ἱκτίνεως. ἱκτίνεων σνάσιν. Fr. Inc. vii. 4.

ἱκτίνους. Ὀλυμπιθίαισι. O. xiii. 137. ἱκτίνουσι θεόν. O. i. 177.

ἱκτῖρμον. ἱκτιρέους. Fr. Prosod. ii. p. 27.

ἱκτιρτίου. ἱκτιρτιῶν δύνασθαι ἱρώων ἀρωύνων. N. viii. 8. v. Not.

ἱκτινοφος. ἱκτίνοφον αἷμον. O. viii. 92.

ἱκτιόρω. ἱκτιόρους ἀστῶν ἐν δαιδαῖς. O. vi. 10. μὰ ἱκτιόρωσιν μινυτρεσίαις φθονεραῖς. P. x. 32.

ἱκτιώμιος. ὕμνος ἦν πάλαι. N. viii. 85. ἱκτιωμίαν πλοτὰν ἔκα. P. x. 9. ἱκτιώμια θεῖα ναυστολίοντες. N. vi. 56.

ἱκτιλασθένω ex λάθω. ἱκτιλίλαθε ἰφίλαν. O. x. 4. ἱκτιλασθὶν παλὸν ἴεγον θνάσκει. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3.

ἱκτίλασις. ἱκτίλασιν παμάτων παρέσχε χρόνος. P. i. 89.

ἱκτίλαστος. ἱκτίλαστοι ἀμῖρες. O. i. 53.

ἱκτιμίγνυμι a ῥίγω. ἰμφύλιον αἷμα ἱκτιμῖξε θνατοῖς. P. ii. 59. ἀγλαΐαις ἱκτιμῖξαι λαόν. N. ix. 74. ἱκτιμῖξαις Αἰθιόπεσσι χῦες. N. iii. 107.

ἱκτιμορφά. ἱκτιμορφὰν ἰξῖαν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11.

ἱκτίνιμι. ἱκτίνιμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 11.

ἱκτιτίω. ἱκτὶ γλιφάρους πῦσαν. I. viii. 99.

ἱκτίνος et -ιος. ἄωτον ἱκτίνιον φρέσαι. O. viii. 99. ἱκτινίοισιν ἀοιδαῖς. N. iv. 128.

ἱκτίνομος. ἱκτίνομον στρατὸν ἠρωΐδων. P. xi. 13. v. Not.

ἱκτιόμτω. Θυὶ ἱκτιόμτωτι χάρει πλοτάῳ. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41.

ἱκτίτριθεν. ἱκτίτριθεν γᾶς γωμετρεῦσα. Fr. Inc. v. 1. pro ἰφότριθεν.

ἱκτιρίτω. ἱκτιρίτω πασὶν λᾶμα γενναῖον. P. viii. 63.

ἱκτόπωσις. ἱκτόπωσιν Μινυᾶν. O. xiv. 5.

ἱκτοπότως. ἱκτοπότως ἀνεμαὶᾳ ἰσομόνα. In def. Solis p. 37. [ἱκτόπωσιν.]

ἱκτοτείρω. ἱκτοτείρου μορφὰν ἀλογεῖς. N. viii. 67.

ἱκτοτίρομαι. (ἰφίτομαι.) οἱ δὲ ἱκτίτοντο. P. iv. 237.

ἱκτίτομαι. εἰ ἱκτίτα σνίμαν. P. iii. 143. ἱκτίτασθαι ἀγημοσῦναι δίκν. O. vi. 43. ἱκτίτασθαι ἴξαι καὶ σαθεῖν. P. viii. 8.

ἱκτοτυτίω. ἱκτοτασεῖ. N. vii. 72.

ἱκτοτίχω. τάνδε νῦσον ἱκτοτύχοντα. I. vi. 29.

ἱκτοτιφανίω. νικᾶν ἱκτοτιφάνωσι βωμόν. O. ix. 168.

ἱκτοτανός. ἱκτοτανὸν ῥίπτον ἰξικόνησιν. P. iv. 421.

ἱκτοτανόω. ἱκτοτανόσας (σάξω) Ἀκραγαντι. O. ii. 165.

ἱκτοτίλλω. ἱκτότυλλον θάνατον καὶ ἱμὲ, ἄναξ. N. x. 145. ἀγωτὴς νίῳ ἱκτοτελλίμενος. P. i. 135.

ἱκτοτίρωμαι. ἱκτοτερώμενον ἵπποις. O. v. 51.

ἱκτοτίθημι. ἱκτοτίθει κόσμον. P. ii. 16. 19.

ἱκτοτύχω. σνίφανον ἱκτοτῦξαι Ἰλίῳ. O. viii. 43.

ἱκτότσω. (ὁ Ζεὺς) ἱκτίτσοι. P. iv. 43. v. Not. V. L. ἱκτότσασις Ζηῒ ῥίζοντας ἰκατόμβας. P. x. 52.

ἱκτοτρίω. ἱκτοτρίψοντί οἱ Μῶσαι. O. vi. 36. ἱκτοτρωτι τοῖς. O. iii. 64.

ἱκτότρωτος. Ζεὺς ἰὼν. O. i. 171.

ἱκτοφανής. ἱκτοφανέστερον αἶνον. P. viii. 7.

ἱκτοφίρω. ἱκτοφίρουσα τιμάν. O. i. 50.

ἱκτοφλίγω. ἱκτοφλίγει δίκα καὶ εὐφροσύνα. P. xi. 69. ἱκτοφλίγων πόλιν δαιδαῖς. O. ix. 34.

ἱκτιχίω. ἱκτὶ θρῆνον ἴχνεα. I. viii. 128. ἱκτίχειν ἀλλότριαι Θωρηχθεῖς. V. L. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

Digitized by Google

ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίων ἀνθρώπων γένος. Fr. Inc. iv. 3. εἰς ἐπιχθονίων ἰδεῖν σάρκαλον δοίδυν. O. xii. 12. πάντων. N. x. 116. πολυόνυμον. I. viii. 48. πρατῶν. O. vii. 93. ἐπιχθονίους ἵστασθαι μάντιν ἔχοντ. O. vi. 85.

ἐπιχώριος. παῖς Αἴσονος. P. iv. 209. ἐσθὰς Μαγνήτων. P. iv. 141. μείς. N. v. 82. ἐπιχώριον ἀγῶνα Ἥρας. P. viii. 114. χάρμα. N. iii. 116. μάντιν. O. xiii. 104. ἐπιχωρίων παλῶν. I. vii. 2. ἴσοδοι. P. v. 156. ἐπιχωρίοις πάντεσσι. P. ix. 178. ἐπιχώρια αἰσχύνων. P. iii. 38.

ἐπιψαύω. ἐπιψαύων τῶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων. P. iv. 164. ἐπίψαυσον παντὰ πῶν τέλος. I. iv. 17.

ἔπομαι. ἑπόμαν. O. ix. 105.

ἐποίχομαι. ἐποίχονται αὐτοὺς ξυνίασις τρομερίζαις. O. iii. 72.

ἐπόσσομαι. ἐπόψατο ἴδιον γάνυσαι ἰδιαίμονα. Fr. Prosod. ii. 6. 7. p. 26. ἐποψόμενος δαῖτα. O. viii. 69.

ἑπταετύω. ἑπταετύει ἄλλοτ' ἄλλου χάρις. O. vii. 19.

ἑπτάτης. Πυθῶνος ἑπτάτας. N. ix. 12.

ἕπτος. ἕπτος, μηδὲν ἄγαν, σοφοὶ αἶνημαν. Fr. Inc. xxix. ἕπτος εἶναι ἐν Θέβαις. O. vi. 25. ἀπίδυσιν. P. ii. 121. εἰπόντα ἀγαθόν. I. i. 63. εὐτρέπισλον εἰπόν. P. iv. 186. Θήραιον Μηδείας ἀγκολίσασθ'. P. iv. 15. ποινὰν εὔξασθαι. P. iii. 5. πρατηλὸν ἐκβαλεῖν. P. ii. 148. τοῦτο πρότερον λεγόμενον. N. iii. 92. σὺ τοιοῦτον αὔδασον. I. vi. 61. ἐξαύδασε. N. x. 150. Ἡσιόδου μέλπε τιμᾷ. I. vi. 99. χαριδοπαίτας οὐκ ἀπίρυψεν. P. vi. 37. ἕπου παύρῳ. O. xiii. 138. ἕπεται τρίπ διαρπάσαι. N. vii. 71. ἑπόμαν Θεσσαλῶν ῥάβδον. I. iv. 67. γλυκὺν ὕμνον πράσσουσι. N. ix. 7. παρὰ τὸ καπίφθιτον. I. viii. 101. οἶμον λιγύν. O. ix. 72. σοφῶν βάλλεται κραπίδα. P. iv. 245. ἀμβροσίαν παγάν. P. iv. 582. φιλίων ἄρχετο. P. iv. 52. ἐξ ἑπτὰν πλαδεπῶν γυνώσκομεν. P. iii. 200. ἑπτὰν Θήσεν. O. iii. 14. ῥοπῆσι πλυναῖς. I. vii. 26. Μηδείας σπίχες. P. iv. 99. ἀοιδὰ Θεσσαλία. N. ix. 16. μακρῶν Ὁμηρίδαι ἄρχοντες. N. ii. 2. v. Not. οὖρον. N. vi. 49. ἕπτεσθαι ἐφάψατο οἰδὶ ἀνδράσιν. O. i. 138. ἀνδρόπουσιν ἱλαπόσι. N. vii. 102. ἀφ-Θόνου γόνοι, Ζηὶ πάντες. O. xiii. 35.

ἑπτερόπους. ἑπτερόπου. Fr. Thren. iii. 4. p. 21.

ἑπτά. O. vii. 132. N. ii. 35.

ἑπτάγλωσσος. ἑπτάγλωσσον φόρμιγγα. N. v. 43.

ἑπτάπυλος. O. xiii. 56.

ἑπτάπυργος. ἑπτατύργου φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἑπτάστολος. ἑπτάστολοι Θῆβαι. P. ix. 139. ἑπτασθόλου Θήβαις. P. iii. 160. viii. 56. N. iv. 31. ἑπτασθόλοισι Θήβαις. P. xi. 19. I. viii. 35. ἑπτασθόλους Θήβας. N. ix. 42. v. Not. V. L.

ἕπω. τῷ μὲν εἶπε. O. i. 119. ἕπος εἶπον. O. vi. 25. εἶπε στόλλειν πλόον. O. vii. 60. εἶπον ἐρᾶν γαῖαν. O. vii. 113. εἶπεν αὖπως. P. iv. 19. ἔδε. P. viii. 61. ἐν μίσπος. P. ix. 211. εἶπεν φωνάσας ἅτι μάντις ἀνήρ. I. vi. 75. Θίμις. I. viii. 68. ἔπεται. O. iv. 35. Ἀστόλλων. P. iii. 71. ἅς. P. iv. 277. ἔδε. P. iv. 408. ἕφρα εἶπης. O. xiv. 32. εἴ τις εἶ εἶπε τι. I. iv. 69. εἶπεται Μιλησίαν ἔπι δικαίῳ. N. vi. 109. εἶπα ἐκπόνος κεῖπα ἔργα. O. viii. 81. εἰπὲ γόνοις. P. iv. 178. εἰπεῖν τινα μακάρων γενεσίαν. O. i. 82. μίγα εἰπεῖν αἰδέσθαι. N. v. 25. τῷδε ξεναπὸ μοι. N. vii. 74. v. V. L. εἰπεῖν μίγα. N. vii. 84. v. Not. εἰπεῖν ἀνείπασθαι δίκα μοι νέος. Fr. Inc. iv. p. 51. εἰπὸν ἔπος ἐνεπέτω. P. iv. 187. μίχα. N. vi. 45. ἅς ἄρα εἰπόν. P. ix. 117. I. vi. 81. εἰπόντα ἔπος. I. i. 63. ἄπισσον ἔπισσα. N. ix. 78. εἶπον (præcipe). O. vi. 156. v. Not. ἅς σάφα εἶπας. O. viii. 61.

ἕπω. ἕπεται ἐν ἐπάντῃ μίτρᾳ. O. xiii. 67. μοῖρος. P. i. 160. ὁ λόγος κούραις. O. ii. 39. αἰεὶ ψιθύρων παλάμαις. P. ii. 138. σῶμα πάντων θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. σὺ μοῖρα ἰδδαιμονίας. P. iii. 150. ἅλβος παλαιός. P. v. 73. ἐπόμενον πρεῖδιν. N. i. 41. λόγῳ δίκας ἕπονος. N. iii. 49. γένος τιμᾷ. N. x. 69. [v. Herm. ad Ol. vi. 122.] ἐν Διὸς σαφὶς πίμπρᾳ ἀνθρώποις. N. xi. 56.

Digitized by Google

Κεῖ, μεγάλαι ἀρεταὶ θνατοῖς ἵστανται ἐπὶ σίθεν. I. iii. 6. ἵδετ ἄν ἵστανται. P. iii. 190. ἵστασί οἱ μετ' ἀλκὰν Ἀμαζόνων. N. iii. 66. ἵστασε νίφος πλούτου. Fr. Inc. clxvii. Θησὲς δ' ἱστίοθεν. I. vi. 71. ἱστάμενοι τῶν ἀρχαῖς πρωτίστοις. O. x. 94. ἵψονται τίφυλις μαρτύρεται. O. xiii. 59.

Ἴψω. τίς ἴψει μάταν γῆρας καθάμενος ἐν σπόρῳ; O. i. 133. ἰψόμενος χρυσός. N. iv. 132.

ἰωνόρμας. ἰωνορμίαν χάριν νέμας. O. x. 95. ἰωνορμίαν τοῦ (ἔρως Αἴτνας) πόλιν. P. i. 56.

ἰώνυμος. ἔρικτος φαίνεται ἰώνυμον Αἴτνα. I. vi. 78. ἰωνύμοις ζαθέοις ἱερῶν. Fr. Epinic. v. in Hieron.

Ἴραμος. ἐς Ἴραμον ἰθυμάντων ἐκάλεσε πατρός. O. i. 62. Ἴραμον λαγχὸν Πολυθίκᾳ θῆκε. P. xii. 28.

ἰραστιλόπαμος. ἰραστιλοπάμου Τυρσῆς γενεά. P. iv. 242.

ἰραστυός. ἰραστυὸν ὕδωρ. O. vi. 146. ἰραστυῷ μέλεσι. I. v. 68. ἀραστυαῖς ἐπαναῖς ἀπαδείσεσθαι ἄρας καρπόν. Fr. Scol. i. 9. 10.

ἰρατός. ἰρατὸν φάος στάλαις ὑδάτιδος. O. x. 91. παῖδα. O. x. 120. χαλκὸν παραθησίας. I. viii. 95. χῶρον. Fr. Thren. i. 11. μέλος αὐλῶν. Fr. Inc. xlix. 3. ἰρατᾶς ὠδῖνος. O. vi. 74. ἰρατὸν ἐπίζηλον αἶδᾶ. P. ix. 20. ἰρατῶν ἀέθλων. N. vi. 22. νόμων. I. ii. 45. ἰρατᾶν ἀοιδᾶν ἴχνεμα. Fr. Scol. iii. 1. ἰρατὰ ἴων φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.

Ἴραμαι. οὐκ ἴραμαι ἴχνιν πολὺν πλοῦτον. N. i. 44. ὧν ἴραται. P. i. 115. N. x. 153. ἥραντο ἀντίονων. P. iii. 34. ἰεράμαν καλῶν θεόθεν. P. xi. 76. ἕρμα ἴρανται τις (pro ἴρανται). P. iv. 164.

ἰράω. ἄνδρας ἰρῶντας. O. i. 128. ἰράσατο Ποσειδᾶν. [Heynius adscripsit: "ad ἴραμαι."] O. i. 39. Ἥρας (Ἰξίων). P. ii. 50. ἰρᾶν καὶ ἴρανσι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. p. 11. εἰν ἰρᾶν. Fr. Scol. ii. 1.

ἰργάζομαι. ἰργάζεσθαι ἀγάλματα ἐλεύσεσθαι. N. v. 3. οὐκ ἐλεύσεσθαι αὐτὸς εἰργασάμαν. I. ii. 67.

ἰργασία. ἀμφὶ ἰργασίαις χειρός. O. viii. 56.

Ἴργμα. Ἴργμασι ἐπὶ ἰκάνῳ. I. i. 36. ἰργμάτων βᾶμα χρυσώτειρον βωτιάν. N. iv. 10. ἰργμάτων ἀγαθῶν ὄμνυ. N. iv. 136. ἀγερώχων ἴπνων. N. vi. 58. καλῶν ἀνελὶς βίβασιν διὰ πόνων. I. iv. 71. Ἴργμασιν ναυαφόρεις ζεύξαι μέλος. N. i. 10. Ἴργμασιν οὐ ψεύδει ὁ μάντις ἰκόντανεῖ. N. vii. 72. Ἴργμασιν ἐπὶ ἄλλας ἄλλος μισθός. I. i. 65. ἐν Ἴργμασι ὑπᾷ τύχᾳ. Fr. Inc. lxxxii. 2.

Ἴργον. οὗτος Ἴργον οὔτε ἵστις ἐνυράντλον εἰπεῖν. P. iv. 186. καλόν. Fr. Epinic. ii. 6. in Alex. Amynt. p. 3. μέγα ἰμάσαντο ὠκίας. N. x. 120. στολάμων στιλίσαις. P. vi. 41. ἅπαν τοῦ εὐρόντος. O. xiii. 23. πρὸς Ἴργον κεκαλυμμένον. O. v. 36. Ἴργον πράσσων. O. ix. 127. φάος περὶ πάντων. O. x. 27. ἰσχύς. I. iv. 116. Ἴκασσεν. N. viii. 7. κορύσσονται ἐν σιδίῳ. I. viii. 115. τοῦτο ἰμὲ στιλάσας. P. iv. 498. φιλέξενον παθόντες. I. ii. 37. Ἴργον ἀρχομένους. O. vi. 4. εἶχεν Ἰδαῖον πίσσινος Θεῷ. P. iv. 414. Ἴργα δάμασσας. P. viii. 116. φυγὼν σιγαλὸν ἁρπαχείαν. P. ix. 163. πράσσει σθένος. N. i. 39. καθελὼν εὖχος. O. x. 75. οὐκ ἐλίγχων. O. viii. 25. ἐν Ἴργῳ ἐμὶ κόρτον πρόσφορον. N. viii. 83. Ἴργῳ πανεὶ ἀνάπαυσις. N. vii. 77. Ἴργα ἐκλὰ ἐκ' ἐκλεῖ. O. viii. 110. καλά. P. vii. 20. μεγάλα ἔθεσιν χερσί. N. iii. 78. Ἴργα λαμπτεόθρονα (λαμπτεόθρονα. v. V. L.) λάμπει μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. πρία πάλλοντα θᾶκεν ἀμφὶ πάπαις. O. xiii. 54. πολλὰ μεταπόντες. N. xi. 58. πεῖνα Ἴργα ἐκείνος εἶπεν. O. viii. 82. ἰμοῖα Ἴργα ζωσῖσι. O. vii. 95. τὰ Ἴργα ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. v. Schol. Ἴργων νίκας. O. ii. 33. Ἴργων ἐνάλιον φάμαν ἀνάγω. I. iv. 38. Θεοδότου πέλεσθον. I. v. 29. Θρασίου ἔκτισε. N. x. 5. ἐνάλιον ἅπασα. I. iii. 11. καλῶν μοίρας πέλεσθε. I vi. 31. περὶ πάντων Ἴργων κρίσει σύτμος. N. v. 74. Ἴργων νίκας πᾶν ἐν νίν. N. x. 55. πάντων Ἴργων ταμίαι, χάριτες. O. xiv. 14. χάρις τοίμος ἐστὶ Ἴργων. P. ii. 33. Ἴργοις καυσῖς. O. ii. 177. καλοῖς

Digitized by Google

Ἐσσηνον. N. vii. 20. ἐπάξων μελίσσαν. I. vi. 97. οὔτε βουλαῖς οὐ πλίσσεται Ἀπόλλωνα. P. iii. 54. καὶ μορφῇ ἀντίρροπον ἄνδρα. O. ix. 99. ἐπ' Ἐργοτέλει δόσιν ἴχειν. P. v. 160. Ἡρακλέος στεφανίζομαι. Fr. Inc. ii. 5.

Ἔργω. vid. Εἴργω.

Ἐρδω. Ἐρδων. καλὰ ἐρξας. O. x. 109. Ἔρξαι μαλθακόν. P. viii. 7. Ἐρδων ἀνὴρ. O. i. 104. Ἔρδων φίλος. Fr. Inc. lviii. 1. ἰσοῖσα μορφῇ. N. iii. 33. εἰ δὲ τόγε τις Ἔρδων. N. vii. 16. μαρνάσθω τὶς Ἔρδων ἀμφ' ἀθλοις. I. v. 71. πᾶν Ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι ἐχθρόν. I. iv. 82. μέρος κατόπιν ἐρδόμενον. O. viii. 104.

Ἐρεθίζω. ἐρεθίζεσθαι. Fr. Inc. xlix.

Ἐρείδω. ἄρειδε μιν Ποσειδᾶν. O. ix. 47. Φοῖβος. 48. Ἔρεισον ἄγκυραν χθονί. P. x. 80. Ἐρειδομένα ἐρίδαις πιέσσει. P. iv. 476. ἐρειδόμενόν τιν ναυαγίαις. I. i. 52.

Ἐρείκω. ἐρεικόντι αὐτῷ. O. ii. 77.

Ἔρεμμα. Ἀπράγαντος. O. ii. 12. Ἑλλάδος. Fr. Dithyramb. x. 2. v. Not. p. 45.

Ἐρέφω. vid. Ἐρίφω.

Ἐρετμός. ἀπ' Ἐρετμῶν. P. iv. 31.

Ἐρεύγω. ἐρεύγονται πυγαὶ πυρὸς ἐκ μυχῶν. P. i. 40. v. Schol. τὸν ἄπνουν σιδήρου σταγμοί. Fr. Thren. i. p. 18.

Ἐρεύνάω. ἐρευνῶν ἐυρήσειν. O. xiii. 161. ἐρεύνασιν ἰδίᾳ βοὰς τυναγίων. N. iii. 43. ἐρευνασάτω ἐυρὼν φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ βουλεύματα Διῶν. Fragm. Inc. xcix. 3.

Ἐρίφω. λάχνας τιν μίλαν γίνιον Ἔριφον. O. i. 110. βοτάνα λίσσοντος Ἐριφί τιν. N. vi. 73. v. Schol. δύο αὐτὸν ἔρισψαν πλόκας στελίνων. O. xiii. 45. ἐρίφοντα κερυίῃς ναόν. I. iv. 93. Ἔρισσόν μιν στεφάνοις πολίαις. P. iv. 427. v. V. L.

Ἐρίω. Ἐρίω, εἰ χρὴ ἀντιφερίξαι. P. ix. 89. ταύταν χάριν Νεμέᾳ. O. viii. 75. σοῦτο. Fr. Inc. cxii. λεγόμενον. P. v. 145. τοὶ εἶδότι. P. iv. 252. μάχαν ἐν Σπάρτᾳ. P. i. 149. μαθὼν τις ἂν ἐρεῖ. N. vii. 100.

Ἔρημος. ἐρήμας δ' αἰθέρος. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. v. Not. ἐρήμου ἀπὸ πόλεως αἰθέρος. O. xiii. 126. ἔρημον ἀμφ' αὐλῶνα. N. x. 134. ὑπὲρ ἐρήμου πόντου γαίας. P. iv. 46.

Ἐρημόω. ἐρήμωσεν ἑστίαν μάκαιραν ἀνδρῶν σεσάρων. I. iv. 27. Κάδμον ἐρήμωσεν δύγατρος εὐφροσύνας μέρος. P. iii. 174. Ἐρημώσασα λὶν χῶρον. P. iv. 479. ἀπὸ Αἰλίου ἐρημωθέντα—ἐμμάτων. Carm. in def. Solis. 2. p. 37. emend.

Ἐριζερίτης. Ἐριζερίταν θηρῶν λιόντων. I. iv. 78.

Ἐρίζερος. Ἐριζέρου πυθίλας στρατός. P. iv. 11. Ἐριζέρου χθονὸς ἀμφαλόν. P. vi. 3. v. Not. Ἐρίζερος λίοντες. O. xi. 22.

Ἐρίζω. οὐκ ἐρίζει χειρὶ πάσειν ὁ φθόνος. N. viii. 38. σθένει γυίων ἐρίζοντα. N. v. 72. οὐκ ἐρίζειν χρὴ πρὸς θεόν. P. ii. 162. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. Ἐρίσας ἀμφὶ γάμῳ Θέτιος. I. viii. 59. Ἐρίζονται ταχυτᾶτ πόδων. O. i. 155. Ἐριζόμενοι Παλλάδεσσι. I. iv. 49. Ἐριζόμενοι τῆσι ἐν πόνῳ. I. v. 4.

Ἐριπλάγκτας. Ἐριπλάγκταν γόον ἔβρα μιμήσατο. P. xii. 39.

Ἐρίστλευρος. Ἐριστλεύρῳ φυᾷ ἐμεδάλλων πάντων. P. iv. 420.

Ἔρις. χαλκὰ ἐμιλεῖν πρεσσόνων. N. x. 135. ἔριν Ἀδράστου καὶ Καδμείων. N. viii. 87. ἔριδα στερῖφα. N. iv. 152. v. V. L.

Ἐρισφάραγος. Eustath. p. 1636. 8.

Ἔριφος. Ἐρίφων μιθοπώλιον. v. Not. Fr. Hymn. v. p. 30.

Ἐρίτιμος. Ἐρίτιμοι ἀοιδαί. O. xiii. 60.

Ἔρνος. ὑπὲρ Ἔρνος ἅλμας. P. ii. 147. ὦν Ἔρνος. P. v. 151. ἐρνέων δολίων. N. iii. 89. Ἔρνεσιν καμπυλοπλοκαμίδων ἀγγέων. N. x. 68. v. Not.

Ἔρνος. φοίνικος ὡς λαοθάλει μάντι. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41. Ἔρνος ἱμερόεντος παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. Ἔρνεϊ Τιλεσιάδᾳ. I. iv. 77. Ἔρνεσιν Λατοῦς ἀδύν. N. vi. 64. Ἔρνεσιν ἀνθεσφόροις χαίτας. I. i. 38. πρεσβυτέρου κόμαν ἀνθεσφόρου. N. xi. 37. Ὀλυμπιάδων Ἀλφιοῦ φρένας χεῖρα. I. i. 94. Ἔρνεα ἀπ' Ἀλφιοῦ στεφανοσφόρου. N. vi. 32.

Ἐρπετόν. πτηνὰ πόντιον. Fr. Epinic. ii. 2.

Digitized by Google

in Hieron. Ἀφαίνεται ἀναπίμπτου πρυτανεῖς. P. i. 47.

Ἱερεῦ. Ἱερεῦ τοῦτο ἀθάνατον φωνᾶεν. I. iv. 68. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος Ἱερεύς. N. xiii. 148. πρὶν ἱέρευ δοῦδὰ σχοινοτενὲς ἀθρόαι Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. Ἱερεῦν χρόνος. N. iv. 70. Ἱερεῦ χρόνος λοιπὸς ὄφρων. N. vii. 100. σφαχῶν ἱερόντων πρὸς ἱπόδαν. P. iv. 249. ἔργα ἁμοῖο ἱερόντεσσι ζωοῖσιν. O. vii. 96.

Ἑρυθρός. ἱρυθρῷ πόρτῃ. P. iv. 448.

Ἐρύομαι. ἐρύσαι σταθμὸς τὰ μακρὰ ἱξυόντων. N. iv. 53. ἐρύσσεσθαι χειρὶ ἰσπάν. O. x. 7.

Ἐρύω. ἐρύσαις πάντα βίαια ἐκ σωθέν. N. viii. 99. ἐρυσάμενοι (ἐρυσσ.) νόστου γλυκεῦ. N. ix. 54. v. V. L.

Ἔρχομαι. ἐλεύσας. O. v. 44. πὰρ μέλος. N. vii. 101. φέρων μέλος. P. ii. 7. ἔρχεται ἅλβος ἀνδρῶν οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ὕστατον βροτῶν. O. i. 161. ἔρχονται ἐς ἐδὸν φανερόν. O. vi. 123. κατὰ ἰλαδόν. N. i. 48. ἐρχόμενον ἐς δίκας. P. v. 18. ἐρχομένης ἐς πλόον. P. i. 66. ἦλυθον ἐς λίχος ἱμερτὸν Ζηνός. P. iii. 176. φέρων θάνατον. P. x. 74. Ζηνὸς ἀντίος εἰ. N. x. 149. ἦλυθον κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. iv. 220. σιμωθέντα ἐκ' Ἀξίνου σκάφα. P. iv. 362. δευτέραν ὁδὸν ἐκ' Ἄργους. P. viii. 59. ex emendat. V. L. I. vi. 84. ἦλθες Λαβύας πεδίον. P. v. 68. ἦνθα ἦλθε Γανυμήδης. O. i. 70. ὑπὸ σκιάγχων ἐς φάος. O. iv. 73. v. Not. θυμῷ μάντευμα. P. iv. 129. ἐξ αἰῶλων. N. vi. 21. ἀνὴρ πρόσπαλαίσων. I. iv. 90. αὐτίκα παῖς Λήδας. N. x. 122. ἦλθον μίγαρον Πελίᾳ. P. iv. 239. v. V. L. τάχα. P. iv. 305. λαμπαρὰ ἀνοῖγε στρατιᾶς. P. iv. 362. γαμβρόν. P. ix. 206. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. vi. 40. καμίας πόνων. I. vi. 84. v. V. L. ἀρετᾷ. O. ix. 124. ὅταν ξένον ἐμὸν ἦλθῃς. I. ii. 69. ὅταν αἴγλα διόθεν ἦλθε. P. viii. 137. αὐτῷ ἰλθεῖν κῦδος. O. iii. 69. δεῦ σάμερον ἰλθεῖν. O. vi. 47. στομαῖον οὖρον. P. i. 69. μεταλλάσσοντας. P. i. 102. οὐκ ἔρισιν τρέπεζαν νομφίαν. P. iii. 28. ἐναντίον φίλων. Fr. Inc. xxvi. 2. ἐς σταθμοὺς ὀφανοῦ ἰδίλοντα. I. vii. 66. ἰλθὸν ἄγχι ἁλός. O. i. 115. παρὰ Κρόνιον. O. i. 178. ἐς θεὸν μαντεύσασθαι. O. vii. 57. ἔμβρος. P. vi. 10. πόρος. P. viii. 44. φίλος φίλοισι. N. iv. 37. εἰς ἱερὸν Ταίναρον. P. iv. 79. Ἡρακλῆς. O. vi. 114. ἰλθόντος ἐκ' Ἀρκαδίας ξένου. P. iii. 43. ἐκ' ξυλίαν Κάστορος. N. x. 91. ἰλθόντα ἀπὸ δειρᾶν Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐς Θαλάμων Μηδίας. O. vii. 52. ἐκ Λυκίας. O. xiii. 83. ἰλθόντες νᾶσον. P. iv. 92. ἰλθόντεσσι ξένοις. P. iv. 53. ἰλθόντας πρὸς Θαλάμους. P. iv. 285. ἄλλους. N. iv. 83.

Ἕρπω. ἕρπετα πάντας παῖδα. O. vi. 81.

Ἔρως. ἔρως ἐτέρων ἐπιξὲς φρένας. P. x. 94. ἔρως ἔχει. I. viii. 64. ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. ἔρωτες ἐνερύσσωσι παρήϊξαν. Fr. Inc. xlvii. 1. ἀλλοτρίων πρίσσοντες. N. iii. 51. ἐρώτων ἀρμένων. N. viii. 8. ἀστροπάτων ἐξόπιθεν μανίαι. N. xi. 63. ἀφροδισίων χάριτας. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. μανίρας. Fr. Scol. i. 4. pag. 8. δρέπεσθαι κατὰ καιρόν. Fr. Scol. ii. 4. pag. 18.

Ἐς. ἐς ἔθνος. P. xi. 7. κἀθέρα στιμφθῆναι. O. vii. 122. Αἴτνας. N. ix. 3. ἅλσος. Fr. Thren. iv. 3. Ἄλσ. O. i. 126. ἅλσος τιόν. Fr. Scol. i. 2. ἐς ἁμιλλᾶν γάλακτος. Fr. Epinic. ii. 3. in Hieron. ἀνθρακιὰν διαμάν. Fr. Inc. lix. 1. Ἄργος. I. vii. 17. ἅρμα ἀναβάσιον. N. ix. 8. δίφρον. I. ii. 3. γαῖαν. O. iii. 45. δῶμα. N. ix. 6. Θάλαμον δίκας. N. xi. 3. Θήβας. N. ix. 41. Λακεδαίμονα. P. iii. 59. λίχος. P. iii. 177. Ἰωλκὸν ναυσίβια. P. iv. 334. μυχόν. N. i. 62. μυχούς. P. vi. 12. ναόν. P. vi. 4. νᾶσον ἰνιγκών. I. viii. 45. πόλιν. I. v. 28. Τροΐαν ἄγε. I. vi. 41. σταθμούς. I. vii. 65. χθόνα μάλ. P. iv. 136. χώραν. O. vi. 108. Φᾶσιν ἰπάλθον. P. iv. 376. Ἴστρον. O. viii. 63. ἀγῶνα ὅδον. P. x. 47. ἀδελφιόν. O. ii. 89. Αἰθίοπας. N. vi. 83. ἄνδρα ἄγων. N. vii. 91. ἄνδρας. O. ii. 64. Ἀμφιάραον. O. vi. 20. θεὸν ἰλθόν. O. vii. 57. ἅβαν νέγωνον. Fr. Scol. ii. 19. αἰῶνα μόρσιμον. I.

Digitized by Google

vii. 58. μαιρόν. P. iii. 189. ἀάσαν. N. ix. 49. καπάσατα. P. ii. 65. ὄβρι δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 5. σχέτον αἰσιόν. Fr. Inc. xlvi. ὄλβον ἀστήμονα. Carm. in def. Solis v. 11. μίσον. Fr. Inc. cxii. καπόν. P. iii. 63. πίνδονον ἵμασιν. P. iv. 368. γιγιάν. N. x. 25. γίνος. N. iv. 111. ἴδιαν. N. vii. 70. ἴλιγγον. N. viii. 85. Θησαυρὸν ἵστ. P. xi. 7. ἱερᾶν. O. iii. 61. ἵερσον. O. i. 62. P. v. 103. ἱστίαν. O. i. 16. ὅμιλον. P. x. 70. πλόον. P. i. 66. I. vi. 52. πόλιμον ἄγει. I. vi. 39. νομόν. O. vii. 61. πρανίδας. P. v. 90. στιλιτνάν. O. v. 52. φάος. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91. χάριν. O. i. 121. x. 16. τὸ πᾶν. O. ii. 152. τρίς. O. ii. 123. Θήβας. N. ix. 41. ἄντρον. I. viii. 89. πόλιν. I. v. 28.

Ἐσαεί. ἀϑῖ ἀνήρ. O. xi. 10. v. Not.

Ἐσέρχομαι. ἀϑανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλϑεν. N. x. 29. ἐσελϑὸν ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 79. v. Not. δώματα. P. x. 51. ἐσιλϑόντα (v. V. L.) ἴγνον ὀφθαλμοὶ πανερός. P. iv. 213. ἐσερχομένους πλόον. P. i. 66. v. V. L.

Ἐσϑές. ἀμφότερόν μιν ἴχει. P. iv. 140. ἀμφὶς ἐσϑῶτος. P. iv. 451.

ἐσϑλός. (ἐσϑλὸς et ἑσλὸς in Pindaro inconsistenter scribitur.) ἀποίνεσιν ἐσϑλοὶ νίμοντας βίοτον. O. ii. 112. ἐσϑλῶν πρύφον. O. ii. 177.

ἑσλός. ἑσλοῦ πάρυπος. O. xiii. 143. Πίλοτος. N. ii. 33. ἑσλὸν παράμιτον. O. i. 160. βαϑύ. O. xii. 17. παῤ ἴν ἑσλόν. P. iii. 145. πλόος. P. iv. 311. τὸ παϑών. P. ix. 157. στεπλεσμένον. N. ix. 14. τὸν ἑσλὸν χρὴ ὑμνῆσαι. I. iii. 13. ἄγγελον. P. iv. 494. λόγον. I. v. 17. Τήλιφον. I. v. 52. φῶτα. I. viii. 131. ἑσλοί. O. iv. 9. ὑπὸ ἑσλῶν χαρμάτων. O. ii. 35. ἑσλῶν ἀπ' ἄστεται sc. ὁ φϑόνος. N. viii. 37. v. Not. V. L. ἑσλῶν μοῖραν. N. x. 37. ἑσλοῖς ἀνδράσι. P. iii. 116. περίστι ἑσλοῖσιν ὑμνῆσϑαι. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. ἑσλοῖσιν ἐν' ἀλλοτρίοις. P. i. 163. στρὶ ἑσλοῖσι μάρναται. N. v. 86. ἑσλὸς (Dorice pro ἐσϑλός. v. V. L.) λέλογχε φέριτι ἀντίον. N. i. 35. ἑσλὸν (ἐσϑλὸν) αἰνῆτιν. N. iii. 50. v. Not. ἑσλοὺς ἀδελφιοὺς ἐκατόνομον. P. x. 107. ἑσλὰ ἔργα ἐν' ἑσλοῖς. O. viii. 110. ἑσλὰ πάσατον. P. viii. 103. ἐσϑλοῖς. N. iv. 155.

ἴσοδος vel ἔσοδος. ἴσοδον ἵππων ὕβρις. P. vi. 50. ἴσοδοι καλῶν ἐπιχωρίων. P. v. 156.

ἴσοπερον. ἔργως καλῶς ἴσοπερον. N. vii. 20.

ἰστίριος. χαρίτων ὁμάδῳ φλέγετο. N. vi. 66. ἰστιρίαις ὑπὸ κουρίζεσϑαι ἀοιδαῖς. P. iii. 33.

ἴστωρ. ἰστίρας. P. iv. 70. ἰστίρᾳ σὺν ἄνρᾳ. P. xi. 18. ἰστίρας δεχομενίδεσι. I. viii. 94. ἴστορον στιλάπτας φάος. O. x. 90.

ἴστωμαι. ἄλλος ἄρα ἴστατο. O. vi. 122. ἴστωτο τέλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. ix. 123. ἴστωτο μοῖρα. P. x. 26. ὥστις σὺν γίγας ἴστηται. O. viii. 15. ἰστάμενοι Ἡρακλῆϊ. I. v. 47. ἴστασϑαι ἱρισταῖς. I. vi. 25.

ἑστία. ἑστίᾳ παρὰ σαγγόνῳ. O. xii. 21. ἑστίαν ἐς φάσιαραν Ἰόμωνος. O. i. 17. ἑστίαν μάσιαραν ἱρήμαϊσιν ἀνδρῶν τισσάρων. I. iv. 28. πανρόμαν. P. xi. 21. χαστὰν ϑανάτου. P. xi. 86. πρὸς ἑσχανιᾷ. πρὸς ἑσχανιᾶς ἄλεον ἰδέαλλεν ἄγωνον. I. vi. 17. πρὸς ἑσχανιὰν ἰσάνων. O. iii. 78.

ἴσχατος. ἴσχατον πρὸς πλόον. P. x. 45. τὸ ἴσχατον κορυφοῦται. O. i. 182. ϑαλάσσας. Fr. Inc. lxxiv. στρὶ ἐσχέτων ἀέϑλων. N. x. 58. ἐσχάτας ναυστολίας μάρτυρας. N. iii. 39. ἐσχάτας ἱκπίσιν. I. vii. 50. ἐσχάτασιν αἴνεϑεν στάλασιν Ἡρακλείας. I. iv. 19.

ἑταῖρα. ἑταῖραι παρϑένοι. P. iii. 52. ἑταιρᾶν εἰκοσιᾶν διώτων. P. ix. 36. v. V. L.

ἑταῖρος et ἕταρος. ἑταῖρον ϕϑόνον ἀνδρῶν πιτνοφερόντων. Fr. Inc. xxvii. ἑταῖρε ἄρτιγον χιῦρας. P. iv. 425. ἔχοχα ἑταίρων φιλίᾳ. P. v. 34. ἑτάρων μυρίων ὀφανῶν. I. vii. 17. καμάξοντι φίλων σὺν ἑταίροις. O. ix. 6. ἑταίρους ὄτρυνον. O. vi. 148. εὖ δίξαι ἐς Θάλαμον. N. xi. 4.

ἕτιος. ἑτείων ἀέϑλων στέμα. I. iv. 115.

ἕτερος. ἕτερος δαίμων. P. iii. 62. ἑτέρᾳ

Digitized by Google

ἴδρεγε ἴστιον in V. L. N. vii. 9. ἱστίῳ λίχει. P. xi. 38. ἱστίας σπειρᾶς βαθὺ ὀχοίσας. P. ii. 145. ἴστιον οἶκον. N. vi. 42. σίνα. P. ii. 110. λόγον σὺν ἴλχει. O. vii. 158. ἴστιον ἱστίαις χερσὶ βαστάζεις. N. viii. 5. ἴστιον ἱδρύονται πτόδιον. N. viii. 63. ἴστιον βασιλῆος ἱεροῦ. P. v. 230. ἴστιαι σίχναι ἱστίων. N. i. 36. ἴστιον ἴστιον ἴδρυε. N. vii. 9. ἱστίοις ἱστίων ἴρους ἴσυσιν φρένας. P. x. 93. ἱστίοις ἴδωκαν πόδας μίγα. P. ii. 164. παρίδωκε. P. ii. 95. ἱστίοισιν πολλοῖσιν ἄγκυραι. P. iv. 442.

ἰσήνυμος. ἰσήνυμον ἀλάθειαν μόνος ἰξιλίγχων χρόνος. O. x. 65. ἰσήνυμον ἄγων πλοῦς. N. vii. 92.

ἴστι, ἴστι. O. i. 175. ii. 27. P. iii. 112. σὺν ἴστι τελέσσαι. P. iii. 72. P. x. 39. 87. ἴστι ὀφείλει. N. ii. 9. v. V. L.

ἴστος. ἴστοι ὑφάντᾳ. Fr. Then. iv. 4. ἰκανὸν ἱστίων. O. ii. 169: πάσαις παρίδοις ἱστίων. N. xi. 51.

ἰστῖτις. ἰστῖτιν Θησαυρὸν ὕμνων. P. vi. 7. πάρεξ ἀΐδλων. N. iv. 120. αἶνος. O. vi. 18. ἴσωμον γάμον. O. i. 111. πάρεδρον. O. ii. 138. τροφαῖς ἴσωσιν. O. iv. 24.

ἴστωρ. ἴστορα λόγων ἀνθρώπων διακρίνειν. P. i. 133.

ἰτύμως. O. vi. 129.

ἰϋ. ἰὺ ἀγερωχήσ. I. i. 73. ἀκούειν. P. i. 192. δίξει. N. iii. 3. ἴδωγ. I. iv. 69. πράσσει σὺν πόνῳ. O. xi. 4. εἶδα. N. iv. 69. ἴχοντες. O. v. 37. ταχχίμιον. P. iii. 186. ubi v. Not. γὴν ἴγνωκεν. P. iv. 510. πάσχων. I. v. 17. ἰὺ μὴν, ἰὺ δί. N. xi. 3. ἰὺ μά. P. ix. 166. παθεῖν. N. i. 46. πίστραγεν Ῥαδάμανθυς. P. ii. 133. καθορᾷς. P. ix. 87. τραυσόντων ξείνων. O. iv. 7.

ἰωγαῖς. ἰωγαῖσι λόφῳ Νίσου. N. v. 84.

ἰώγων. ἰώγων τριά. N. x. 71. v. V. L.

ἰωγορία. ἰωγορίας ἴσαρον. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

ἰῶδλος. ἰώδλου Δάμωνος παῖς. I. vi. 3.

ἰωίπνους. Ὀρφεύς. P. iv. 315.

ἰωμητία. ἰωμητίας ἀρχαίας ἱκέσαι πίσμος νιν. I. i. 56.

ἴωνδρος. ἰώνδρου μανερώσαι. N. v. 17.

ἰώνθιμος. πρὸς ἰώνθιμον φρένα. O. i. 109.

ἰωνωθής. Μινύσιαι. O. vi. 144. ἴλκος. Fr. Thren. i. 10. ἰωνωθῆ σὺν ἴλκῳ. I. v. 15. ἱερῷ παρμένων. P. i. 73. ἰθανθίαν ἀλκαίαν ἀπίστωσας. I. vii. 48. στέφανον πόρε. I. vii. 71. στόλον ἀναδήσωμαι. P. ii. 113.

ἰθανορία. πόλιν πλουταῖς ἰθανορίας δαιδάλλειν. O. v. 46.

ἰθάνως. ἰθάνως πως' ἀσωπίᾳ. O. i. 37. ἰθάνορα Ἀρκαδίαν. O. vi. 135. λαὸν Ἥρας. N. x. 66. πόλιν. O. x. 119. ἰθάνορες Ἀχαΐαι. N. ii. 26. v. Schol.

ἰθάρματος. Ἰλίου. P. ii. 9. ἰθάρματος ἄνδρα. I. ii. 24. πόλιν κεῖσθαι. P. iv. 13. v. Κυράν. ἰθάρματι Θήβα. Fr. Inc. clxxiv.

ἰθαχής. ἰθαχία ὕμνου. P. ii. 25.

ἰθβουλος. Θήμις ἴθυε. I. viii. 68. ἰθβούλου Θήμιτος. O. xiii. 11. Νηρίος. P. iii. 163. ἰθβουλον ἀφραίνειν Θέμιν. Fr. Inc. lxvii. et c. 1.

ἰθδαιμονία. ἰθδαιμονίας μοῖρα ἵπταται. P. iii. 150. ἰθδαιμονίαν Ἀθάλλισαν. P. vii. 22. ἅπασαν ψυχῆν. N. vii. 83.

ἰθδαίμων. ἀνὴρ γίνεται. P. x. 33. ἰθδαίμονες Κυράνας. P. iv. 491. γαμβροῦ Θεῶν. I. vii. 37. ἰθδαίμονι σὺν πόνῳ. O. ii. 34. ἰθδαίμονα λίνται βίοτον. N. vii. 147. γίνων. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. ἰθδαίμων δραπέτας σὺν ἴσσυι ἅλκει. Fr. Thren. v. 1. p. 22. v. Not.

ἰθδιάλλακτος. ἰθδιάλλακτον Κρόνου. O. i. 178. χθόνα Ἰωλκοῦ. P. iv. 136.

ἰθδινδρος. ἰθδίνδρεσσι μανίαις. P. iv. 131. ἅλκος ἰθδινδρου Πίσσας. O. viii. 12. ἰθδίνδρῳ ἴχθυϊ. N. xi. 31.

ἰθδία. ἰθδίαν ἱστίαν. P. v. 12. v. V. L. ἰθδίαν μελισσόεσσαν ἴχνι. O. i. 158. ἅπασιν ἰθδίαν ἐν χιμῶνος. I. vii. 53. [Fr. Inc. vii. p. 52. *Ex Schedis.*]

ἰθδικός. ἰθδικὸν φάρμακον αἰχᾶν ψυχᾶν. O. xi. 146.

ἰθδμαῖος. ἰθδμαῖον Κολώνων. P. xii. 5.

ἰθδρία. σὺν ἰθδρίᾳ Κάστορι. P. v. 9. ἰθδρίᾳ συγγενῆ μίγνυ βρίθυ. N. iii. 70.

ἰθδρος. ἰθδρος Σωγένης. N. vii. 11. ἰθδρίᾳ πηγὰ πλάτων Πίσσας. O. xiv.

Digitized by Google

33. εὐθέῃ Μίδᾳ. P. xii. 10. εὐθέων Ἰσσοδάμοιο. O. i. 112. v. Schol. νίκαν ἄρμασιν. P. vi. 17. λόγοις. I. viii. 2.

εὐθύς. εὐθὺς βασιλεῦ; O. xiii. 95. εὐθὺς ἀπὸ σκάφας Διὸς αἰετός. P. i. 9. μελίαν περισσόνωτον. Fr. Thren. ii. 7. p. 19. χάρις παλαιά. I. vii. 24. εὐθύνεσθαι ἐν ἀπείροις. Fr. Thren. ii. 8.

εὐιδής. εὐειδὲς ἄλσος. I. viii. 62.

εὐεργεσία. εὐεργεσίαις ξένων ἀγαπᾶται. I. vi. 102.

εὐεργέτης. ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πρασσέτω. O. ii. 171. τὸν εὐεργέταν τίνεσθαι. P. ii. 43. ἐκείνοις πρέπει νόμῳ ὑπακούεσθαι. P. v. 59. ἀρμάτων. I. i. 77. εὐεργέται δεῖν' ἐπαγγέλλονται πρῶτον ξένους. P. iv. 54.

εὐερκής. εὐερκὲς ἄλσος. O. xiii. 156.

εὐζωΐα. εὐζωΐᾳ ἐχέτω ἄνεσιν δραπών. P. iv. 233.

εὐήκατος. εὐήκατον βίζαν. P. ix. 15. εὐηράτων παρὰ σταδμῶν. O. v. 21. εὐηράτως σὺν φιλοφροσύναις. O. vi. 165.

εὐθαλής. vid. Εὐθηλής.

εὐθηλής. εὐθαλεῖ τύχᾳ. P. ix. 128. v. V. L.

εὐθρονος. εὐθρόνου Ἀφροδίτας. I. ii. 8. Κλειοῖς. N. iii. 145. εὐθρόνοις παύραις Κάδμοιο. O. ii. 39. Ὥραις. P. ix. 105.

εὐθύγλωσσος. ἀνὴρ νεμὸν πρεσβίαν. P. ii. 158.

εὐθύδρομος. εὐθύδρομον σταδίου. V. L. O. x. 76.

εὐθυμάχης. εὐθυμάχαν στιλπόμενον ἄνδρα. O. vii. 27. (v. Schol. V. et R.) V. L.

εὔθυμος. εὔθυμον γῆρας. O. v. 51.

εὐθυμία. εὐθυμίαν μείζω φέρει. I. i. 88. μετὰ εὐθυμιᾶν. O. ii. 63.

εὐθύνω. εὔθυνε δίκας λαοῖς ἐμπύοισις. P. iv. 272. εὔθυνε σὺν δαίμονος ἔμπνοον ἔργον. O. xiii. 38. εὐθύνει ἅλεον. P. i. 88.

εὐθύνους. εὐθυντῆρα Ζηθέοιο. N. vii. 48.

εὐθύπομπος. αἰών. N. ii. 11; v. V. L.

εὐθυτρίαι. εὐθυτρίαι ἐδὼν ἰχθύων. O. vii. 167. εὐθυτρῆσαι δρόμον πλαγᾶν. I. v. 76.

εὐθύς. O. xiii. 115. N. i. 23. ἑρμαίνων. O. viii. 54. ἐμείξεσε. P. ix. 67. ἀναγνόντες. N. v. 60. ἀναβάς. O. xiii. 123. ἀναρτάξας. P. iv. 60. ἰών. P. iv. 148. ἰόντων ἐς ἄντρον. I. viii. 89. εὐθεῖαι πάλαισθε ἀρετᾶν ἰλαΐν. Fr. Hyporch. i. 3. στόμα ἐρώτι γλῶσσαν. O. xiii. 14. εὐθεῖ δίκᾳ συνάρμοξεν παρὰν φρενῶν. N. x. 22. εὐθὺν ἐέρσαν. N. vi. 48. πλόον. O. vi. 177. βόμβον. O. xiii. 133. εὐθείαις ἰδαῖς. N. i. 37. εὐθυντῆρ κανῶν. P. iii. 50.

εὐθύτονος. εὐθύτονον σταδίων. O. x. 76. et in V. L. P. v. 120. cf. Schol.

εὐθύτομος. εὐθύτομον πτελέαν. P. v. 120. v. V. L. Schol.

εὔϊππος. εὐΐππου Φλιοῦντος. P. iii. 14. Κυράνας. P. iv. 2. εὐΐππων στρατῶν. em. Fr. Inc. xvii. εὐΐππων Τυνδαριδᾶν. O. iii. 70. εὐΐππους Ἀμαζόνας. O. viii. 62.

εὐκάρπος. ὠδῖνα καρπῶν χθονός. N. i. 20. εὐκάρπων γαίας μέτωπον. P. i. 57.

εὐκλής. εὐκλεῖ παρὰ Δίρκᾳ. O. x. 101. εὐκλεῖ σὺν νόστῳ. N. ii. 39. εὐκλεῖ λόγῳ. N. iii. 120. εὐκλέα μορφάν. O. vi. 128. ναὸν ἐκατόμπεδον. P. viii. 89. μαστῆρα ἀγώνων. P. xii. 42. νύμφαν. P. ix. 97. νᾶσον. N. v. 27. N. vi. 77. οἶκον. N. vi. 49. ἀγορᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 5. β. 41. εὐκλέων ἔργων. I. iii. 11. φάμαν. I. iv. 38. εὐκλέας ὤπασεν. O. ii. 163.

εὐκλείζω. εὐκλείζων τρὶς πέλαν. P. ix. 162.

εὐκτέανων. εὐκτέανον ζαθέαν ἀγυιὰν προγόνων. N. vii. 136.

εὔκυκλος. εὔκυκλον ἴδρυν εἶδες. N. ix. 107. v. Not.

εὐλαβία. εὐλογίᾳ συνάορος φέρεσθαι. N. iv. 8. εὐλογίαν προσοπύσῃς. O. v. 56. εὐλογίαις μεμίχθαι. I. vi. 30. ἀστῶν μεμίχθαι. I. iii. 5.

εὔμαλλος. εὔμαλλον μίσγειν φέρει. I. v. 79.

εὔμηλος. εὐμήλοιο Ἀρκαδίας. O. vi. 169.

εὐμαχανία: εὐμαχανίαν ἔφανεν. I. iv. 4.

εὐμαχής. εὐμαχὴς στεφᾶν ἀξιάναν ἅλα. N. iii. 37. ἦν συμβαλεῖν λίαν. N. xi. 43. πράξασθαι. P. iii. 205.

εὐμενίσσω. εὐμενίσσοντες ἀνεψιόν. P. iv. 225. v. V. L.

Digitized by Google

εὐμενής. ἐπὶ εὐμενεῖ τόχῳ. O. xiv. 23. εὐμενεῖ νόῳ. P. viii. 25. εὐμενίσσει παρὰ Κρονίδαις. P. ii. 46.

εὐμενία. δίξας σὺν εὐμενίᾳ. P. xii. 8.

εὐνά, ἥτις εὐνᾶς. O. ix. 69. εὐνᾶς ἀδύτου τυχεῖν. P. ix. 74. v. Not. ἐμέφρονος. O. vii. 11. νυμφίας ἑστίας. N. v. 56. εὐνὰν οὐ τίλασσαι πραπίδος Θεῶν. I. viii. 68. εὐναῖς ἐμπετναῖς. Fr. Scol. i. 10. γλυκερᾶῖς. P. ix. 19.

εὐνάζω. εὐνάσθη ξίνου ἱλαθέντος λίκτρου. P. iii. 44.

εὐνομία. 1) v. Ind. Nom. Propr. 2) εὐνομίαν ἀπόλιμον ἀγαγών. P. v. 90.

εὔνομος. εὔνομον μάτραν. N. ix. 70. εὔναμον ἐς πόλιν. I. v. 28. ἐς ἵρανον εὐνομώτατον. O. i. 61.

εὔδμος. εὔδμου ἴας ἑκατὸν φρενά. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.

εὐοχία. εὐοχίαις ἴχνιον. O. ii. 119.

εὐπάρθενος. εὐπαρθένου Μαθύσας. P. xii. 28.

εὐπραγία. εὐπραγίᾳ νία χαίρει. P. vii. 17.

εὐπραξία. πολλαὶ δὲ εὐπραξίαι. O. viii. 18.

εὐπρεσωπος. εὐπρόσωπα ἴρωτες παρθένιξαν. Fr. Inc. xlvii. 2.

εὔπυργος. εὔπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. iv. 19.

εὐρίσκω. εὑρίσκουσι δόξαν. Fr. Inc. cxvii. 3. εὑρίσκων ἀνὰ πόλιν ἄλεξ τὰ μέτρα. P. xi. 78. ἐς ὕβριν ἔπεσον ἔπειθον. P. vi. 50. εὗρον εὖπαν τις τύμβοιλον πρόξενος ἑστορίαις. O. xii. 12. ἑπιχάρμοι μάντιν. O. xiii. 104. παγὰν ἑκάνι. P. iv. 532. γάμου. P. ix. 197. Διός. P. xii. 39. Τίρυνθος Δώδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 1. in Hieron. εὗρον ἕδος ἁμαξιτὸν πολυοίνου. N. vi. 92. εὗρος ἕδος ἐς ἀγῶνα. P. x. 47. εὗρεν οὖτις πανὸν λιάν. Fr. Inc. lxxxvii. 1. εὑρέσθαι γλῶσσαν ἐμὰν πολυδόκιμον. N. iv. 140. εὑρήσεις ἑρινεῶν. O. xiii. 161. εὑρήσει πρινὸν γένος. P. iv. 89. εὑρὼν ἕδος λόγων. O. i. 177. Φλίγρειοιν Ἀλκμανᾶ. I. vi. 48. εὑρόντος ἄκρον ἔργον. O. xiii. 23. εὑρόντα μοι τρέσσαι-τοσσήκαλον. O. iii. 8. εὑρόντα ἀρετάν. O. vii. 163. εὑρόντεσσι (ἀρεταῖς). I. i. 60. εὑρεῖσα. P. xii. 41. εὑρέμεναι ἀρχὰν μελίφρονα σπολίου. Fr. Scol. i. 15. ἁμαξιχμαῖον τοῦτο εὑρεῖν. O. vii. 46. δέξαι ἀκούοντα. P. ii. 118. εὑρίσκοντο νικᾶν παλάμαις Θεῶν. P. i. 94. εὗρε τις ἄκανθα μόχθων. N. vii. 23. v. V. L. εὑρέσθαι πλέος ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 196. εὑρίσθαι φάρμακον κάλλιστον σὺν ἄλλοις. P. iv. 333.

εὐρησικάρδ. O. ix. 120.

εὐρυαίχμας. εὐρυαίχμαν στρατὸν Σέρξου. Fr. Inc. xvii. v. Not.

εὐρυβίας. εὐρυβία πούρᾳ Τυφῶος. P. ix. 23. εὐρυβίαν Περσιδᾶνα. O. vi. 98. Αἴαντα. I. vi. 78. Περικλύμενι εὐρυβία. P. iv. 312.

εὐρύπολτος. εὐρυπόλτου χθονὸς ὀμφαλόν. N. vii. 49.

εὐρυλίμων. Διὸς. P. ix. 95.

εὐρυμέδων. Ποσειδᾶν. O. viii. 41. εὐρυμέδοντα Κρόνου γόνον, Χείρωνα. P. iii. 5.

εὐρύς. εὐρείας χθονὸς ἀπίνυσαν τέρας. Fr. Prosod. i. 3. in Del. εὐρὺ πλέος ἔχοντι πέρασι Διός. O. x. 115. εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίᾳ Ζεῦ. O. xiii. 34. εὐρὺ ῥέοντα Ἀλφεόν. O. v. 42. εὐρείαν ἄνωγεν λάβε. P. iv. 85. εὐρὺν Σαλάμινα μυχόν. N. i. 62.

εὐρυσθενής. Ἀπόλλων. I. ii. 26. Παθίας. N. v. 8. Τελαμών. N. iii. 68. ὁ πολεῦσιν. P. v. 1. v. V. L. εὐρυσθενεῖ γενεᾷ Ἀλκμανιδᾶν. P. vii. 3. v. V. L. γένει Ἡρακλέος. O. vii. 40. εὐρυσθενεῖ Ἰμέρᾳ. O. xii. 1. εὐρυσθενέων ἀρχεγόνων φάος. O. iv. 17.

εὐρύτιμος. εὐρυτίμου Διός. O. i. 67.

εὐρυφαρέτρας. Ἀπόλλων. P. ix. 46. εὐρυφάρετρ' Ἀπόλλων ἐρχόμενε. Fr. Inc. liv. 2.

εὐρυχαίτας. εὐρυχαίταν πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον. I. vii. 4.

εὐρύχορος. εὐρυχόρου Δυκίας. O. viii. 33. Αἰόλιδας σπέρμα. P. iv. 75. v. V. L. Σπάρτας. N. x. 97. εὐρυχόρους ἀγυιὰς Ἄδαντος. P. viii. 77.

εὐστεφής. εὐστεφεῖ γυάμᾳ. O. iii. 73. εὐστεφέων ἀνδρῶν. O. viii. 11. εὐστεφέων (ψυχαί). Fr. Theren. iii. 4. p. 21. εὐστεφέσσαιον. I. viii. 87.

εὐστέφανος. O. vi. 133.

Digitized by Google

εὔκυκλος. εὔκυκλον ἀκτὰν Ἀχέροντος. P. xi. 33.

εὐστέφανος. εὐστεφάνων ἀγυιᾶν κύρι. P. ii. 107.

εὔστι. O. iii. 50. vi. 113. P. iii. 191. v. Not. iv. 135. N. vi. 88.

εὐστιχής. εὐστιχεῖ πρεσβέρᾳ. O. vi. 2. εὐστιχίᾳ δόμοι Διοῦ. N. vii. 67. εὐστιχίαν πὰρ πύλαις Κάδμου. I. vi. 111.

εὐστρεφής. ἄνθος ὕμνων εὐστρεφές. O. vi. 180.

εὐστράτιλος. εὐστράτιλον ἵππος εὐτάν. P. iv. 186. εὐστρατίλοις αἰζηῖσι μὴ δολωθῆις. P. i. 178.

εὐστρίαινος. εὐστρίαινον βαρύπνοον. O. i. 116.

εὐτυχίων. στεφάνοις εὐτυχίων κλυινᾷ ἐν Ἰσθμῷ. O. vii. 149. εὐτυχήσαις ἀνδρῶν τις. I. iii. 1.

εὐτυχία. ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 13. κραίνοις σίθεν εὐτυχίαν. O. vi. 139.

εὐτυχῶς. γαίων. N. vii. 133.

εὐΰδρος. εὐΰδρου ἀκτάν. P. i. 152.

εὐφαμία. εὐφαμίαις χαίρει Ἀπόλλων. P. x. 54.

εὔφρονες. εὐφρόνων πόνων λάθαν. N. x. 46.

εὐφραίνω. εὐφραίνουσί τινα ἵππων τιμαί. Fr. Inc. lxxix. 1. εὔφρανας θυμὸν στάν. I. viii. 3. εὐφράνθη ἥρως ἰδὼν οἶον. O. ix. 94. εὐφρανθεῖσα Ναΐς λέχει. P. ix. 29.

εὐφρόνα. μίλακιναν εὐφρόναν δρεπόντες. N. vii. 4.

εὐφρόνως. P. x. 63.

εὐφροσύνα. καὶ δίκη ἑσφαλίγει. P. xi. 69. ἄριστος Ἰατρὸς πόνων. N. iv. 1. εὐφροσύνας ἀλᾶται. O. i. 94. μέρος. P. iii. 174. πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν ἐντάνυσε. P. iv. 230. πρὸς εὐφροσύναν γλυκυτάτων πρίψαι ἦτορ. I. iii. 16. εὐφροσύναις ἀοιδαῖς πιχαρημένος. Fr. Parthen. p. 16.

εὔφρων. πέμπουσιν ἄρουραι. O. ii. 27. Διὸς εἶη εὐχαῖς. O. iv. 21. Κυράνα δέξαισα. P. ix. 130. ἵρασι λοισὸς χρόνος. N. vii. 99. ἴχει τὸν εὔφρονα πότμον. O. ii. 66. γαῖαν μάλοις. O. vii. 116. εὔφρονες ἥλαι. N. vii. 70. εὔφρονα ἅρματα. P. iv. 348.

εὐφυλλος. ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας. I. iv. 89.

εὔφυτος. εὐφάτου Πηρίδων στερύγεσσιν. I. i. 90.

εὐχά. ἐπ' εὐχᾷ. P. ix. 156. εὐχαῖς λυσσαῖς Διὸς εὔφρων εἶη. O. iv. 22. εὐχαῖς ἀπὸ Διωνυσίαις λίσσομαι. I. vi. 64.

εὔχυρ. ἀνέρα εὔχυρα. O. ix. 165.

εὔχομαι. O. iii. 3. ἐπὶ εὔχομαι. O. xiv. 6. μὴ θέμιν. O. viii. 113. νόμ ἐλέγχι βλίσσων. P. viii. 96. πελαδῆσαι ταύταν ἀρετάν. N. ix. 126. νὺ θέμιν. P. v. 166. πείαν γαῖαν εὐχίαι πατρίδα ἱκέσθαι. P. iv. 173. εὐχίσθαι δίξασθαι. I. vi. 20. Διὶ εἶπον. P. iv. 522. εὐχόμεσθαι χρυσέῳ. N. viii. 63. τὸ πατρίθεν ἐκ Διὸς εὐχόμενοι. O. vii. 41. οὔτε ἀκούειν οὔτε Διὶ εὐχόμενος. O. vi. 88. πεφάνθαι ἐκδόσει πόσιν ἢ υἱὸν σὺν ἅρμασιν εὐχόμενος. P. ix. 176. εὔξασθαι πολλὸν ἵππον ἀπὸ γλάσσας. P. iii. 5.

εὔχορδος. εὔχορδον λύραν ἔγειρε. N. x. 39.

εὔχος. ἀγώνιον. O. x. 75. ἑλών. P. v. 26. ἀπὸ ἀγώνων γερῶν. N. vi. 101.

εὐχωλά. εὐχωλαῖς τελείαις ἐκθάλε. Fr. Schol. i. 4.

εὐώδης. εὐώδεις ἐξ ἀδύτου. O. vii. 58. εὐώδεις ἄνθος. N. xi. 52.

εὐώλενος. εὐώλενον Κυράνα. P. ix. 31.

εὐώνυμος. εὐωνύμῳ πάτρᾳ. N. vii. 125. εὐώνυμον πάτραν. N. xi. 25. χέρα πετάσαν. P. xi. 89. θεμίστιον. N. vii. 70. εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν. N. iv. 39. cf. Fragm. p. 45. εὐωνύμων πατρίων. O. ii. 13. ποδῶν. N. viii. 81.

εὐῶπις. εὐώπιδος σελάνας φάος ἱερόν. O. x. 90.

ἐφάπτω. innecto. πόσμον ἐφάψας. O. ix. 91. ἐφαψεσίμαν πελιδόσις ἀκλέας ζωᾶς. N. viii. 61. ἐφάψατο ὠδὰ ἀμφάνσις ἵππων. O. i. 138.

ἐφάπτομαι. attingo. ἐφαπτομένα χερὶ κώμα. P. ix. 18. ἐφάψατο μαντιμάτων. P. viii. 86. οὔ τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ. O. ix. 19. ἐφάψασθαι πολλῶν σοφιᾶς ἄλλας. N. ix. 113.

ἐφαμέριος ἐφαμερίων φρονεῖς. Fr. Inc. lxxvii. 2. ἐφαμερίων σταθμαν. N. vi. 10.

ἐφάμερος. ἐφάμεραι πάλαι. Fr. Inc. cliii.

Digitized by Google

ἐφάμιλλον στρατιὰν διδοῦσιν. I. vii. 57. cf. ἐπάμιλλος.
ἔφεδρος. σφαῖρα παλιγκότους. N. iv. 156.
ἐφίζω. τὰς Ὧρας ἐφιζάνειν. N. iv. 109.
ἐφίημι. ἐφίησιν ἔρος. P. i. 57. αἰὲν ἐφιεὶς μόρσιμος. O. ii. 19. ἔγχος ἀραντόν. P. vi. 34. ἐφίεσαν συμφοσίης. P. iv. 524. δίκαν Φιλοστάτου. P. i. 97.
ἐφίεσαν. μὴ ἁρπάσαι χρόνος ἄλλον ἐφίεσαν. O. vi. 164. ἐφίεσσαν κρίσιν χαλκέων στεφάνων. Fr. Thren. ii. 9.
ἐφιστμή. ἐφισταῖς Θεῶν. P. ii. 39. πλουτεῖς ἀνδρὸς φίλου ἔσσεσθαι. I. vi. 26. ξείνας. P. iv. 415. ἐφιστὰς κραίνων. O. iii. 19.
ἐφυφίσσω. ἐφιῷ πόνι Παλλὰς τέχναν. P. xii. 13. ἐφυφαμίνοις μῆτιν ἐρθίζουλον. P. iv. 466.
ἐφίω. ἐφίννυμι. ἐκπεσάμενοι νῶτον μαλακαῖς κρόναις. N. x. 82. ἐκπεσόμενος γᾶν τιλυτὰν ἀπάντων. N. xi. 21.
ἐφημοσύνα. ἐφημοσύναι ἐρθὰν ἄγειν. P. vi. 20.
ἐφίζω. ἐφίζουσα βλιφάροις παίδων. N. viii. 3. v. Not. V. L.
ἐφίημι. ἐφίητε φυλάξαι. I. ii. 15.
ἐφίσσομαι. (ἐφιννύομαι) ἐφίσσετό σε μοῖρα παλαῖν. I. v. 19.
ἐφορμάω. ἐφορμαθείς. N. x. 130.
ἐχίτης. ὁ πλούσιος. Fr. Inc. cxxv.
ἔχθος. ἔχθιστον βαρυλόγοις στασιάζοντα. P. ii. 100.
ἔχθιστος. ἔχθιστον νόστον. O. viii. 91. ἀμπλάκιον νίαις ἀλόχοις. P. xi. 41. ἐχθίστους ψιθύροις μὴ πασαμιάναις. P. iv. 176. v. V. L.
ἔχθρα. εἴ τις πίλις ἀμογύνοις. P. iv. 259.
ἐχθρός. ἰὼν ποτὶ ἐχθρόν. P. ii. 154. ἐχθρὸν αἰνῶν. P. ix. 169. ἐχθρὸν πᾶν ἰδόντα χρὴ ἀμαυρῶσαι. I. iv. 82. ἐχθρῶν ἀπάορι. P. viii. 124. ἐχθρὰ σοφία. O. ix. 57. ἐχθρὰ φάτις. P. i. 187. πάρφασις ἦν καὶ πέλας. N. viii. 54. v. Not. ἐχθρᾶ ἀνάγκᾳ διπάζει. O. ii. 108. ἐχθρὰν δέκεσθαι στυγίας. Fr. Inc. vii. 5. ἰδὼν δέρκος ἐλθόντος. O. vii. 167. ἐχθρότατον μόρον δόκησιν. N. i. 98.
ἴχνια. Fr. Inc. xlii. v. Not.
ἴχω. ἴχων ἄλκαν. O. vi. 140. εἶκτῖν. N. vii. 83. φρένας καλάς. O. xiii. 14. ἰλπίδα. P. iii. 196. λιγόμενον τοῦτο ἔπος πρυτέρων. N. iii. 92. ἐρμὰν γενέθων. N. v. 38. ἴχεις Αἴτναν. O. iv. 10. γύας. P. viii. 112. μναμεῖα. P. v. 61. νὺ σάφα. P. ii. 104. πάντα. I. v. 18. ἴχει ἰδίαν. O. ii. 66. ἀγῶνας Ἑρμᾶς. O. vi. 134. βίον ἀπάλαμον. O. i. 95. γύας. P. v. 21. γλῶσσά μοι πολλὰ νεξιόμενα πιλαδῆσαι. I. v. 59. δίδακτά. N. iii. 71. δόμον ἐν τιμήσει στεῖς. N. vii. 138. δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. P. viii. 34. ἰδδίαν. O. i. 158. ἦτορ σοφόν. N. vii. 34. Θαλίας. O. vii. 172. καιρὸς βραχὺ μίτρον πρὸς ἀνθρώπων. P. iv. 509. καιρὸς πορφύρᾳ πανύτᾳ. P. ix. 136. πενθήμονας ὁρίαν. P. ix. 60. πόρον. N. vii. 77. μίσσον ἄλμα πανυτάς. N. iv. 58. μορφὰν παίδεσσιν. I. iv. 61. πάπαδρον. O. ii. 138. πατρίαν Σαλαμῖνα Αἴας. N. iv. 78. πότμον μοῖρα. O. ii. 66. τίμενος μοῖραν ἰσλῶν. N. x. 36. τιμὰν Πυθοῖ. O. xiii. 50. τόσσα μίλαθρον. P. v. 51. Ῥόδου πανύᾳ. O. vii. 128. λόγον. O. vii. 159. ἴχομεν οἷον ἕκαστον μίρος. N. iii. 129. ἴχοντι ἰυρὺ πλίος Κόραι Διός. O. x. 116. ἴχοντι σιόνοι ἀλκαὶ ὕμνων διάμενας. N. vii. 19. τὰν (Κυράναν) Τρῶες. P. v. 108. ἴχειν ἐκτὸς πόδα. P. iv. 514. νὺ ἰυρύσσα ἀνδρέσι ἔνοτος ἴχειν. P. xii. 41. πλοῦτον καπανεύψαις. N. i. 45. ἁμφὶ βουλαῖς. P. v. 160. ἀλίγον σοφίας ὀνὶρ ἀνδρός. Fr. Inc. xcix. 3. ψυχὰν ἀπ' ἀδίνων. O. ii. 125. ἴχων πῆδος. O. i. 173. μιλίταν. N. vi. 93. μίτρον βραχὺ ὕμνος. I. i. 87. ὄλβον. N. xi. 16. πόδα ἐν πιδίλῳ. O. vi. 13. πίτρων ὑψικάρηνα. Fr. Inc. cxxvi. τίρψιν. P. viii. 130. τύμβον παρὰ βωμῷ. O. i. 150. ἴχουσα ἦτορ. P. ix. 56. πλαῖδας βουλᾶν Ἀσυχία. P. viii. 4. ἰχοίσας θρόνον Ῥέας ὑπίρτατον. O. ii. 141. ἴχοντα νόον φίλον. P. iii. 9. ῥίζαν στίρματος. O. ii. 82. ἴχοντα Πυθωνόθεν πίλος χαρίεν. P. v. 141. ἴχοντες ἄλκαν. O. ii. 110. τῷ ἴχοντες. O. v. 37. στῖραν ἴχοντες. N. iv. 132. ψυχὰς κρίσσοντας. N. ix. 77. ἴχειν μιν ἐσθάς. P. iv. 140. v. V.

Digitized by Google

L. ἴχι σπέρμα. O. ix. 98. ἴχνη ἔρως. I. viii. 64. οὐκ ἴχι Ἀΐδας μάζδον ἀκινήτων. O. ix. 51. εἶχεν καλὸς ὑπώρων. I. ii. 8. ἴχον ἀκάνιζθι ἀντίον μοῖραν. O. vii. 137. ἂν ἴχοι θεός. N. vii. 131. ἴχοισ' αἰὲν ἡίρας. N. vii. 148. ἴξει πόνον. N. iii. 80. εἶχεν ἔργον. P. iv. 414. γυίων δράκοντος. P. iv. 435. vid. Σχίσ.

Ἰασοφίρος. λάμπει. I. iv. 43. vid. Ἀασοφίρος.

Z.

ζάθιος. ἐν ζαθίᾳ χώρᾳ δίξει. Fr. Inc. lxxxvi. 3. ζαθίᾳ Ἰσθμῷ. I. i. 45. Πύλῳ. P. v. 94. ζάθιον ἄλσος. O. x. 53. ζαθίαν ἀγυιὰν πρεσβύσαν. N. vii. 136. ζαθίων ἱερῶν ἰωνύμια. Fr. Epinic. v. in Hieron. ἐπὶ ζαθίοις πρημνοῖς Ἀλφιοῦ. O. iii. 39.

ζάκοτος. ζακότου ἴγχιος αἰχμᾷ. N. vi. 90. νότιον δίρος ὕδασι ζακότῳ δηρόν. Carmen in def. Solis. 19. p. 36.

ζάλη. ζάλαις ἀντιπύρσασις. O. xii. 16.

ζαλωτός. ζαλωτὸν ὐπνᾶς θῆκε. O. vii. 10.

ζαμενής. Κίνναρος. P. ix. 65. v. Not. et Schol. Μίμνων. N. iii. 111. σαῖς Αἰήτα. P. iv. 17. Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. 1. τόλμα. Fr. Inc. clxxxi. ζαμενῆ ἀλίᾳ ἰθάλωτος. P. iv. 21.

ζεύγλα. ζεύγλᾳ πίλασσι (βόας) μοῦνος ἀγαγών. P. iv. 404.

ζεύγω. ζεύξω πίλας χαρίεσσιν σὺν θοαῖς. I. i. 7. ἵζευξεν ἅρμα Ποσείδων. P. x. 102. ζεῦξόν μοι σθένος ἡμιόνων. O. vi. 37. ζεῦξαι Πάγασον. O. xiii. 91. ζεῦξας μέλος ἔγραψεν. N. i. 10. ζεύξασα ἐν κύκλῳ ὕδατος Κυπρογένεια. P. iv. 383. v. V. L. ζυγὸν βοαῖσι καναχὰς ἐπίων. I. vii. 26.

ζόφος. ζόφον Γαδείρων. N. iv. 112. ζόφον χειμέριον μηνῶν ποικίλων. I. iv. 30.

ζυγός. ζυγὸν ἕτερον σύσσωμον εἶργε ἕτερα. N. vii. 8. v. V. L. (Not. et D. P.) ζυγὸν ἐκανχίνιον λαβόντα. P. ii. 173. περὶ ζυγὸν παχυσσίου. N. v. 94. ζυγοῖς ἁρμάτων στερρόφρις. N. vii. 187.

ζωθάλμιος. χάρις. O. vii. 19.

ζώνη. ζώναν φοινικόπεπλον παναθηναΐδα. O. vi. 66.

ζωή. ζωᾶς ἀκλέας πολιάθους. N. viii. 61. περὶ ζωᾶς καὶ θανάτου ποιῆσαι. N. iv. 68. ζωᾶς ἄωτον ποιμαίνοντι. I. v. 14.

ζωός. ζωοῖσιν ἐρεύνησεν ὁμαῖα ἔργα. O. vii. 95. ζωαὶ ἔσαν δίδυμαι. P. iv. 372. ζῶον εἶδωλον αἰῶνος λείπεται. Fr. Thren. ii. 5. in Not. p. 19.

ζώω. ζώει ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. ii. 44. ζώει ἅλεος μάσσων. I. iii. 7. ζῶον Χείρωνα ἥθιλον. P. iii. 4. ζώων καὶ ἀνοθανόν. I. vii. 43. ζώων ἔτι—ἤδη νέον. P. x. 39. ζῶν εἶδωλον. Fr. Thren. ii. 4. p. 19.

H.

ἤ. ἤ. P. xi. 60. μείζονα ἢ ὡς θεῶν. O. xiii. 162. N. vii. 30. πότερον—ἤ. P. xi. 38. 34. 67. ἤ, ἤ. N. x. 108. Fr. Scol. ii. 8. Fr. Prosod. v. 2. in Aphthm. ἤ, ἤτοι. N. vi. 8. ἢ pro δέ. P. vi. 1, 2. ἤ quinquies repetitum in Carm. in def. Solis v. 16-20. et in Encom. Fr. i.

ἦ. ἦ, certe, sane, utique. O. i. 43. xiii. 90. N. viii. 41. P. ix. 40. ἦ μάν. P. iv. 71. N. viii. 48. I. i. 88. ἦ βα. P. ix. 63. I. vii. 3. ἦ μάλα. P. iv. 113. ἦ ῥα. P. i. 91. ἦ μήν. Fr. Scol. i. 5.

ἦβα. ἦβας ἄνθος κομᾶντες. P. iv. 281. χρυσοτριφάνου παρεών. O. vi. 96. P. ix. 192. ἦβᾳ θάλλοντα τέκνα. Fr. Inc. clxvi. ἦβᾳ λιπαρᾷ τε γήρᾳ βίοτον ἀμέμπτως. N. vii. 146. ἦβᾳ μιχλάδοντος. P. iv. 319. πρὸς ἦβαν δορὸς ἐκδύεται. P. iv. 525. ἦβαν ἄδμητον ὑπέροπλον ἀρέσθαι. P. vi. 48. v. V. L. ἄκτορα πολῶν. I. viii. 153. ἐς ἦβαν πόνων πεσῶν. Fr. Scol. ii. 19. Ἥβη, dea. v. Ind. Nom. Propr.

ἦβη. ἥβη. O. iii. 33. vi. 37. viii. 100. x. 104. xiii. 144. P. ii. 109. iii. 190. iv. 112. 279. 301. 374. v. 26. 68. ix. 119. N. ii. 34. I. vi. 18.

ἠθαῖος. ἠθαῖον ξεῖνον. I. ii. 69.

ἤθεα. τοιοῦτον μή ποτέ μοι εἴη. N. viii. 60. ἀμφὶς διαλλάξαντα. O. xi. 22. συγγενὶς κρίψαι. O. xiii. 16. ἦθεα ἀνδρῶν Ἀπιδανοῖσιν μιχθέντες. P. iv. 459.

Digitized by Google

ἥκω. ἧκεν ὀχίων Ψαύμιος. O. iv. 18. ἧκεν Μοῖσθιν. O. x. 78. εαχίων. P. iv. 224. ἥκοντι παρὰ πότανι (πότανος). O. x. 103.

ἥλιος. vid. Ἅλιος.

ἡλικία. vid. Ἀλικία.

ἥμαι. ἧμενον. O. x. 41. N. x. 116.

ἡμίθεος. ἡμιθέων στόλος. P. iv. 375. ἡμιθέοισιν. P. iv. 327. ἡμιθέοις ναύταις Ἰάσονος. P. iv. 20.

ἡμίονος. σθένος ἡμιόνων. O. vi. 38. ἀνὰ ἡμιόνους ξυστῇ τε ἀσπίδι. P. iv. 167. ἵππους, ἡμιόνους τε. O. v. 15.

ἧμισυς. ἥμισυ μὲν, ἥμισυ δέ. N. x. 163. 165.

ἡνιόχευε. ἡνιόχευσαν ἵππον. I. iv. 11. vid. Ἀφηνίοις.

ἥπειρος. vid. Ἄπειρος.

ἦρ. ἦρος φοινικανθέμου ἀκμᾷ. P. iv. 114.

ἠρινὸς. ἠρινὰ φύλλα ἀκοπίασεν χθών. P. ix. 82.

ἠρώϊος. ἡρωΐαις ἐν ἀρουραῖς. O. xii. 71. ἡρωΐαις στρατιαῖς πολεμόντας. N. vii. 68.

ἡρῷς. ἡρῴδιον στρουθὸν ἐσίνατο. P. xi. 14. v. Not.

ἥρως. Ἀστερίδας θάνεν. P. xi. 47. διόντες γένος ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. λαοστόῳ. P. v. 128. στρότησεν. P. ii. 57. πόσιν. N. x. 153. θεὸς (Hercules). N. iii. 38. Euphemus. P. iv. 64. Δευκρός. O. ix. 94. Λυδὸς Πέλοψ. O. ix. 15. ἥρωες Πηλέος. I. vi. 37. ἥρωϊ Κιλικίδᾳ. O. vi. 54. ὑφ' ἥρωι λέοι χαλκὸν παρθένιλας. I. viii. 96. ἥρωα ἐπασσάσθαν σιμαῖς. N. ix. 24. Ἀσπληδὼν. P. iii. 13. γένα; O. ii. 2. ἥρως, Æacus. O. viii. 56. ἥρωες ἀγγοί. Fr. Thren. iv. 9. ἀντίθεοι. P. iv. 102. Argonautæ. P. iv. 356. ἡρώων στεφανωσάντων ἄεσσι. N. viii. 15. διφρηλάσαι πράσσοντα. I. i. 23. ἡρώων λόγων. I. v. 23. τις. P. ix. 205. ἥρωσι μάχθαι, Τρωΐοις. I. vi. 42. ἥρωας αἰχμαστάς. N. v. 23. ἀντιθέους. P. i. 103. ἐπισσεύμενος. N. iv. 47. ὑπερσάντες ἐν μάχαις. P. viii. 37.

ἡσυχία. vid. Ἀσυχία.

ἧσται. O. ii. 4. 55. xii. 20. xiii. 118. P. xii. 52. N. vi. 9. v. 78.

ἧστο. ἅλμυρον. N. viii. 41. ἵππυγι ἵλασμαι. N. iv. 57. ἵχνεσι παθύτερθε μάχθου. P. ix. 56. Ζηνὸς ἵστιον. O. ii. 144. ἵσον ταχυτᾶτι. O. iv. 38. σείψαι γλεμεῖαν πρὸς ἰθερσόναν. I. iii. 17. συφλὸν ἴχει. N. vii. 35. φίλον, ἴλδεται. O. i. 6.

ἠύκομος. ἠύκομοι Χάριτες. P. v. 60. ἠυκόμων Μοισῶν. O. vi. 154.

ἠύσσεργος. ἠύσσεργον ἔθος Αἰακιδᾶν. N. iv. 18.

Θ.

θαίομαι. θαίομαι. P. viii. 65. v. Not. cf. V. L. ad I. i. 3.

θαητός. Ἀισφόρος. I. iv. 40. θαητὸν ἀγῶνα. O. iii. 65. δόμον. P. vii. 11. (τὸ) δέμας. N. xi. 15. μίγμασι. O. vi. 3. ὄδος. P. ix. 191. ὕδατος αἰσχύνει. P. iv. 470. ἐν ἅλικι θαήσιμος. P. x. 90. θαητὰν ἐς αἴγλαν. N. i. 54. θαητῶσι γνώσις ἁρμόζουσα. P. iv. 142.

θάλαμος. θαλάμου στρωθέντ. O. vi. 2. Ὠρᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μυχὸν ἐσέρ. N. i. 61. θαλάμῳ πολυχρύσῳ Δικαίας. P. ix. 122. ἐν δαμοσίοις. P. iii. 19. θάλαμον ἐς τιόν. N. xi. 3. θαλάμων ἄλσος. O. v. 30. ἐν Μιδίας. O. vii. 53. θαλάμοις μεγαλαυχοθέσσιν. P. ii. 61. ἐν πολυχρύσοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. πρὸς θαλάμους Αἰήτα. P. iv. 285.

θάλασσα. θαλάσσας πολιᾶς ἔνδον. O. vii. 114. v. Schol. διὰ πίσσαν ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. ἐν θαλάσσᾳ. O. ii. 51. ἐν θ. ψάμαθοι. P. ix. 84. θάλασσαν ἐπήρι πιπθείς. Fr. Inc. xv. 1. Ἰσθμὸν. P. iii. 120.

θαλασσαῖος. θαλασσαῖον δελφῖνα. P. ii. 93.

θαλάσσιος. θαλασσίαις μηχαῖσιν ἀνίμοις. N. iii. 101.

θάλεια. θάλειαν μοῖραν ἀγώνων. N. x. 99. v. V. L.

θαλία. θαλίαις ἔχει πόλις. O. vii. 173. θαλίαις στρατιαῖς. O. x. 93. σὺν εὐφώνοις. P. i. 73. θαλίαις εὐφαμίαις τε. P. x. 53.

Digitized by Google

καὶ φωτῶν παῖδες. P. iv. 23. παῖδες ἔσμεν. I. iii. 31. παῖδες φύσιγγοι ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. ix. 65. παλάμαις. P. i. 94. πολίμιος Τυφώς. P. i. 30. πραπίδες ἄμβροσαι. I. viii. 66. σὺν σιμᾷ. P. iv. 91. σὺν σιμαῖς. P. iv. 463. στιλισάντων. P. x. 77. σιμίοις. O. ii. 118. σύχῳ. P. viii. 75. οἰοί. P. xi. 94. φίρεσθον. I. vii. 7. ἱερσαῖς μιγίσταις. O. v. 11. πρόσω ἀγαζόμενοι. N. xi. 7. ἐν Θεῶν μαχαναὶ ἴφθη. P. i. 79. πρὸν Θεῶν. P. iv. 112. ἐν Θεῶν. P. x. 31. Θεῶν ἀρχαὶ βίβλωνται. N. i. 11. v. Not. Θεῶν ἄπλατον Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. Θεῶν χορισυνὰν στιλιόσασαν. Fr. Parthen. iii. pag. 15. Θεῶν ἐπὶ βωμοῖς. Fr. Thren. i. 14. p. 18. ἐν Θεῶν μόνον ἐσσίν. Fr. Thren. ii. 6. p. 19. ἄνευ Θεῶν σθένος τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. v. V. L. Θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀγυιὰς ἐκατόσσω. Fr. Inc. lxxxvi. 2. Θεῶν βουλεύματα ἐρεινῦσαι. Fr. Inc. xcix. 3. ἐν Θεοῖς. P. ix. 71. σὺν Θεοῖς. I. i. 7. σὺν Θεοῖς καλλαὶ ἔδοξ' εὐτρεφίας. O. viii. 18. Θεοῖσι δῶτον παρέχων. O. i. 63. Θεοὺς λοιδορῆσαι. O. ix. 56.

Θεόδοτος et Θεόδοτος. Θεοδότου ἔργων. I. v. 29. Θεόδοτον δύναμιν κέλλιον φέρουσι. P. v. 17. Θεόδοτος πρεσβύχῳ. Fr. Inc. cxii.

Θεότιμος. ἰών. I. vi. 19.

Θεοφιλὴς. Θεοφιλῆ σάνδι πόλιν. I. vi. 96.

Θεόφρων. Θεόφρονα κοῦρον. O. vi. 70.

Θερσανδρίδαι. μὰ Θερσάνδρου κέδνα. I. viii. 16. Θερσάνδρου Δανααὶ Ὀδυσσῆ ἐν ψάφοις πεφύκασι. N. viii. 45. Θερσανδρίδαι τὸν δαίμονα. P. iii. 194. Θερσανδρίδαι. Fr. Schol. ii. 10. p. 11. v. Not.

Θεράπων. Θεράπων οἱ, οὐ δράπτας ἐκαδεῖ. P. iv. 511. Θεράποντα Ἀπόλλωνος. O. iii. 28. ἄγοις, πλυτὰ Δαπεῖ. Fr. Inc. lxvi. Θεράποντα ξένοισι ὦπον. O. xiii. 3. Θερασύνοισι λοισσύνοις. P. iv. 72.

Θέρμος. Θερμίαις πρὸς Φᾶσιν. I. ii. 61. v. Not.

Θερσίτης. Θερσίᾳ πυρὶ δίμας περθόμενοι. P. iii. 87.

Θερμαίνω. Θερμαίνει νόον φιλόταται. O. x. 104.

Θερμός. Θερμῷ χρεΐ. N. viii. 49. Θερμὸν ὕδωρ. N. iv. 7. Θερμὰν ἐς ἀνθρακιάν. Fr. Inc. lix. 1. Θερμὰ λουτρὰ Νυμφᾶν. O. xii. 27. δάπεδα τέγγων σπουχαῖς. N. x. 141. Θερμᾶν νόσων. P. iii. 117.

Θέρος. νότιον διερὸν ζαπόνῳ ἔδαπε. Carm. in def. Solis v. 19. pag. 36.

Θέσις. ἰκτίων. O. iii. 14.

Θεσπίσιος. Θεσπισία ἀοιδά. N. ix. 16. Θεσπίσιον γένος Φέρητος. P. xii. 23. Θεσπισίων ἰκτίων. I. iv. 67. Θεσπισίας ὑπὸ ἰκχαῖς. I. vi. 64.

[Θέσπιαι. N. v. 18. Ex Scholiis.]

Θέσφατος. Θέσφατον ἐν Πελίου Θανίαν. P. iv. 126. Θεσφάτων ἄκουσαν. I. viii. 67.

Θεσσὸς. Θεσσὸν υἱὸν ἰδών. O. ix. 95.

Θεσπιεσῷ ἔπι. N. vii. 123. corruptum. v. Not.

Θεύμορος. Θεύμορον ἀοιδαί. O. iii. 18.

Θέω. ex eo deducta vid. sub Τίθημι.

Θῆλυς. Θήλειαν ἴλαφον. O. iii. 52. v. Schol.

Θήρ. Θηρὸς δέρμα. I. vi. 69. κοντίον στερεῖον νόον ἴσχων. Fr. Inc. xlviii. p. 68. Θηρῶν σὺν ἀγκῶσι χάρμα. P. ix. 103. ἐμβριθιμῶν λιόντων. I. iv. 78. ἐπὶ Θηρεῖ τρίχιτι. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6. Θῆρας ἐλθρεδόπας ἐν χέρσῳ καὶ πόντῳ πεσόντας. N. i. 96. ἴδωπι φόβῳ. P. v. 81. ἀγρίους περαΐζειν φασγάνῳ. P. ix. 39. ἐν στιλάγγι δάμασε. N. iii. 41.

Θηρεύω. Θήρευσε Τιτυὸν βίλος Ἀρτέμιδος. P. iv. 161. Θηρεύων μεταμάσσα ἰλαΐσα ἀκεάνους. P. iii. 40. Θηρεύμεν χερὶ μίτρεφ πεδείλων. N. xi. 62.

Θησαυρός. ἰσοῖμος ὕμνων. P. vi. 7. Θησαυρὸν δίδυμον ἄπασε. O. vi. 111. χρυσίου σφετέρων ἄδυτον. P. xi. 8.

Θίγω. ἐν ἀίθλοις Θίγον ἀγώνων. I. i. 26. ὕμνων Θίγοισα νᾶσος πλειπαΐων ἀρετᾶς. P. viii. 33. φόρμιγγος Θιγέμεν. P. iv. 528. Θιγέμεν (αὐτῶν ἐν) νουμηνίᾳ. N. iv. 57. ἐν οὐ Θεμιστὸν Θίγεν ψεύδει. P. ix. 75.

Θιάσσω, (Θνήσσω.) Θιάσσει πῶμα ὑπὸ

Digitized by Google

χαμάδων. O. ii. 36. καλὸν ἔργον ἐστὶ λαοδόν. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3. θνάσκομεν ἐμῶν ἄπαντες. I. vii. 59. θνάσκουσι πλοῦτος συνεργάσαντος. O. x. 108. πρὸς πόλιν ἀγωνὶ θνασιόντων. O. ix. 54. στιθναιόντων βοᾷ θεῶν. N. vii. 47. οὕτω στιθναίσα. N. x. 139. θάνεν ἥρως. P. xi. 47. θανεῖν οὗτον ἀνάγκα. O. i. 131. θανέμεν Πελίαν Φέρσεφόνα ἔν. P. iv. 127. φασὶ ἐν Νάξῳ θανεῖν. P. iv. 157. θανὸν κεῖνα. P. v. 126. ὡς θανὼν σαοῖ πλέος πρεσβύψω. N. viii. 62. θανόντος υἱοῦ ἐστία. P. viii. 74. θανόντα ἐν πολέμῳ. I. viii. 80. οὐδὲ θανόντα ἀοιδαὶ ἔλιπον. I. viii. 125. θανόντων ἀνάλαμπεν φρένας. O. ii. 104. θανόντων ἐπὶ ἴσπυρα αὔξομεν. I. iv. 109. ἔστι καί τι θανόντεσσι μέρος καπνόμοιο ἰεδόμενον. O. viii. 102. ἄνδρα σὺν θανόντων. Fr. Inc. clxxxii.

θανών, θανὼς ἀνήρ. O. xiii. 44. θανὼν ἄνδρα. I. i. 86. θανὼν οὐκ ἔστ' ἐπὶ λφάψασθαι πόρσω ἄλλας σαωτῆρας. N. ix. 113. θανὼν σπέρμα. N. x. 152. σθένος οὖτον ἄγει Μοῖρα. N. xi. 54. τέλος βίου. I. iv. 7. ἀπὸ θανᾶς μητρὸς ἵφυ. Fr. Inc. xcix. 3. περὶ θανῶν ἔσεσθαι. O. vi. 84. εἴ τις θανῶν ἴχοι νόμ ἐδὸν ἀλαθείας. P. iii. 184. θανῶν φρένες. P. iv. 247. λόγοις. P. vi. 16. φρένας ἀμφιπερίμαρπτε ἰλαπίδος. I. ii. 63. καὶ ἀθανάτων. Fr. Inc. i. 2. γνώμαν μάλιστα εὐβιοτῇ. Fr. Inc. iii. 3. χάρις ἄπαντα μείλιχα θνατοῖς τιθύχει. O. i. 49. θνατοῖς ἐπήμιξεν αἶμα ἰμφόλιον. P. ii. 59. θνατᾶς ἀνδρέσι. P. xii. 41. θνατοῖσιν θνατὰ πρέπει. I. v. 20. θνατοῖς ἔστασι ἄρτιοι μοχθῆσαι. I. iii. 6. θνατᾶς κατιπρίθη ἀγανώτατος ἴμμιν. Fr. Inc. xxxiv. θνατᾶς φρενί. P. iii. 107. θνατὰ μέλη μιμνάσθω στιφανίλλων. N. xi. 20.

Θοός. Θοᾶς Ἀργῶς. P. iv. 44. ναῦς. O. vi. 171. Θοῇ ἄκοντι. N. x. 130. ἅρμασι. O. i. 176. Θοᾷ ναΐ σᾶς εἶδμα ἄλιον διαστείβων. Fr. Inc. lxxxix. 3. Θοὸν ἅρμα πάσσει. O. viii. 65. Θοὰν ἀκτῖνα ἀγώνων. P. xi. 72. φλάσσαν. N. vii. 106. Θοαὶ νᾶες κυβιερῶνται ἐν πόντῳ. O. xii. 4. Θοῶν στιθναιόντων βοᾷ. N. vii. 48. Θοὺς ἵππους ἐλαυνῆρας. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. Θοᾶς ἐν ναυσί. N. vii. 41. μάχαις. P. viii. 36. Θοὺς ἵππους. P. iv. 30. Θοὺς ἵππους. Carm. in def. Solis. v. 10. p. 36. Θοᾶς ἐλίσσει. Fr. Prosod. ii. p. 27.

Θρίω. πρῶτος Θρῴν. P. ix. 212.

Θίρυβος. Θίρυβον μέγαν στεφανίθεξε συμποσίῳ. O. x. 88.

Θρόσος. Θρόσος πολίων ἀρέγει πόνων. P. ii. 116. Θρόσους ὁ μανίχω. P. ii. 153. Θρόσει γυναικεῖῳ ψυχὰν φορεῖται. Fr. Scol. ii. 9. pag. 11.

Θρόσει. μὰ Θρασείων φθίνει ἀθανάτων. I. vii. 56. v. Not.

Θρασυμάχης. Θρασυμαχᾶν λιόντων ὀνυχας. N. iv. 102. (Θρασυμαχάνων.)

Θρασύγυιος. Θρασύγυιον νίναν. P. viii. 52.

Θρασυμάχαιος. Ἡρακλίης. O. vi. 114. vid. Θρασυμάχης.

Θρασυμήδης. Θρασύμηδες παῖ Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. Θρασυμήδει Σαλαμῖνι. P. iv. 254. Θρασυμήδεα Ἀμφιάρεων. N. ix. 31.

Θρασύμηθος. Θρασύμηθον ἔθρεν. O. xiii. 13.

Θρασύστονος. Θρασύστονοι ἀκμαὶ ἰσχύος. O. i. 156.

Θρασύς. Θρασεῖ σθένει γνίαν ἰρίζοντι. N. v. 73. Θρασὺν παῖδα. I. vi. 65 Ἰμιλαν Δολόπων. Fr. Inc. xvi. Θρασύ μοι νῦν ἰάτῳ. N. vii. 74. Θρασίαν ἔργων. N. x. 5. Θρασεῖα Ἀθάνα. N. iii. 87. Θρασείᾳ καρδίᾳ στίνει. P. x. 68. Θρασεῖαι κόνις Γηρύνα. I. i. 15. v. V. L. Not. Θρασείᾳ Γοργόνων φόλιν Σθένει. P. xii. 15. ἐλαστίκαν. Fr. Inc. lxxxv. 2.

Θρώσκω. μὰ χρόνος Θρώσκει ἔλβει. O. vi. 164.

Θρίψας etc. vid. Τρίφω.

Θρῆνος, Θρῆνον οὖλον διακλίξασα Ἀθάνα. P. xii. 14. πολύφαμον. I. viii. 128.

Θρόνος. Θρόνον ᾧ ἐγκαθίζων εὐθυνε δίκας. P. iv. 271. ὑπέρτατον. O. ii. 141. Θρόνους Θέμιναι παρ' Ἀπόλλωνα. O. xiv. 16.

Θρόος. Θρόον πολύφατον ὕμνων θοᾷ ἀοιδᾷ.

Digitized by Google

N. vii. 119. Θρόον (emend.) μὰ ἀναβῆναι. Fr. Inc. xciii. 3.

Θρόνων. Θρόνων γνάμᾳ. Fr. Inc. cxv. v. Not.

Θυγάτηρ. Διὸς Ἀλάθεια. O. x. 5. Θέμιδος Εὐνομία. O. ix. 24. Τιτυοῦ Εὐρώτα. P. iv. 81. Φλιγύα. P. iii. 14. σκολίων Ἀλαλά. Fr. Inc. xxxvi. 2. Νηρέως (Θέτις.) I. xiii. 91. Γαίας. P. ix. 31. Θυγατρὸς (Δάματρος) λευκίππου. O. vi. 161. Ἑρμᾶ Ἀγγελίας. O. viii. 106. γάμου. O. i. 128. Θυγατέρι ὑπερεχωτάτᾳ ὀφειλία Κρέοντι. P. ii. 71. Θυγατέρα Ἐτεοκλέος Πρόφαντιν. P. v. 36. Θυγατέρες σοφαὶ ἀοιδαὶ Μουσᾶν. N. iv. 4. Θύγατερ Ὠκεανοῦ. O. v. 4. Θύγατερ ἄρχε ὕμνου. (Musa.) N. iii. 17. μιγισθέντα. P. viii. 3. Λατοῦς. O. iii. 46. πόντου Θύγατερ. Fr. Prosod. i. 3. in Pel. p. 26. Θυγατρὶ φυτεύων γάμον. P. ix. 194. Θύγατρα ἀγλαόπαιδα Νηρέος. N. iii. 98. Θύγατρες τρὶς Κάδμου. P. iii. 172. δίδυμαι γένοντο. I. viii. 38.

Θύματα. μιγνύντων συρὶ πανσῶα. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

Θυμιᾶν. Θυμιᾶσι. Fr. Scol. i. p. 10.

Θυμός. Ἄνολμος ἰόν. N. xi. 42. ἐτρύπα. O. iii. 68. ἄδμαν. O. iii. 45. ἰσόθυ. I. vi. 71. Θυμῷ γιλαινῆ. P. iv. 322. δεῖμα πλίσσων. P. iv. 172. ἐν Θυμῷ φίλτρον εἶθιν ἄμυα. P. iii. 113. Θυμῷ ἵλαον. I. vi. 63. πολλὰ καμόντες. O. ii. 15. λαβεῖν ἀρετάν. O. viii. 8. πανσὶ αἰνεῖν. P. ix. 170. πανσὶ παραμίκα λισάνιον. N. v. 57. σπιχθεῖσα. N. i. 60. πυκινῷ ἅλθε μάντευμα. P. iv. 130. ἐν Θυμῷ πίσας. O. vi. 61. Θυμὸν αἰχμασέν. N. ix. 81. ἀμφέπειν σύμπαντιον ἀγωνίᾳ. N. vii. 15. ἀσπαλὸν ἀμφίσαν. N. vii. 135. κρύφιον βαρύνει. P. i. 162. γυναικὸς Θαύμασεν. P. ix. 57. ἰδικὸς τόλμᾳ λιόντων. I. iv. 78. ἰαλόσθαι πρὸς ἅλκαν. P. iv. 525. μαχασὰν αἰσχυνθῆμεν. N. ix. 63. καίτις ἀχνύμενος ἐγώ. I. viii. 10. πανσαι ἐμφάνοντο. I. viii. 57. μάλιστα δοτῆν. N. vi. 97. πάντα αὔξων ἀρμόσαισι. N. iii. 100. σεῖν ἰσθρανας. I. vii. 3. ἀπάτασαι τίρπεται. P. ii, 136. ἰάνασιν πανσί. O. vii. 78. Θυμὲ, ἄγε. O. ii. 161. Θυμὲ, πρὸς οἷνα ἄκρον τέλον παραμίσγῃ; N. iii. 45. Θυμὲ, χρῆν δρύπτεσθαι ἰρόντων. Fr. Scol. ii. 2. p. 11.

Θύνω. Θύνει ἐν' ἄλλον λόγον. P. x. 84.

Θύρα. Θύραι ἀναπετασμέναι πυίναντιν ξείνων. N. ix. 5. ἔστασι ἐπὶ Θύραις αἰλλόπος ἀνδρὸς φιλοξείνου. N. i. 30.

Θύρετρον. ἐν Θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. vii. 9.

Θύσανος. Θυσάνῳ χρυσίῳ αἰγλᾶεν αὖρας. P. iv. 411.

Θυσία. πατὶ Θυσίαν Ἥρας. N. x. 42. σεμνὰν Θυσίαν. O. vii. 76. Θυσίαισι λιταῖς ἰδάσσασιν. O. vi. 132. Θυσίαισι δέχνυσι. P. v. 115. φατναῖς Αἰτωλῶν. I. v. 38.

Θύω, insanio, concitor. Θύουσαι μόνοι ἀμαιμακέτᾳ. P. iii. 87.

Θύω. Ἴζου διελὼν ἀκρόθινα πολέμου. O. x. 69. Θύων ταῦρον. O. xiii. 98. Θέων σωτῆρεσθαι δεθρόμεθον. Fr. Inc. in Add. Θύειν πάντα ἐπανόν. Fr. Inc. xi.

Θύιος. Ἅστιος ἀμφαλὸν Θύιόντα. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

Θωρήσσω. Θωρηχθεὶς ἐπίχειν ἀλλότρια. Fr. Dithyramb. i. 1. p. 40. v. V. L.

I.

Ἰαίνω. Ἰαίνει καρδίαν πόμασι. P. i. 21. νέον. P. ii. 166. ἰάναιμι Θυμὸν πανσί. O. vii. 78. ἰαυθεὶς ἀοιδαῖς. O. ii. 26. ἐθχωλαῖς στιλείαις. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

Ἰάομαι. ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 82.

Ἰατήρ. ἰατηλιρότατος ἰητί. P. iv. 480. Ἰατῆρα παρασχεῖν νόσων. P. iii. 114.

Ἰατρεῖς. ἄριστος πάντων, ἐφροσύνα. N. iv. 3.

Ἰατός. Ἰατά ἐστι βροτοῖς καὶ κά. I. viii. 30.

Ἰαχή. Ἰαχὰν ὑμναίων. P. iii. 29.

Ἴαχον. Ἴάχυι βαρυφθογγοῖν ἀγέλαι λιόντων. Fr. emend. ap. Herodian. Diatrib. t. ii. Anecd. Villois. p. 95. in Add.

Ἴβα. Ἴβᾳ καλόν. O. x. 123.

Ἴβῦς, Ἴβηκος. vid. Εἶδω. Ἰβί. O. ix. 103.

Ἴδιος. ἐγὼ ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69.

Digitized by Google

Ἰδὼ ἱερώτατοι βουλῆς σύναγλοι. N. iii. 48. Ἴδια ἱστιόπλοια ναυστολίουσιν. N. vi. 55.
Ἴδρις. Ἴδριν παλῶν. O. i. 167.
ἱερομισία. ἱερομισίᾳ Νεμέᾳδι. N. iii. 4.
ἱερεύς. ἱερὰ κεῖλεν Ἀφροδίτας. P. ii. 31.
Ἱέρων. Ἱέρωνα πάρεδρον χρυσέων ἐρίχων Διός. P. iv. 9.
ἱερός. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. ix. 127. ἱερᾷ γενεᾷ. P. x. 65. ἱερὸν ἄνθος ἰόζωϊος. P. iv. 233. γίνος Σπαρτῶν. Fr. Encom. i. 2. p. 39. ἄλσεα ποταμοῦ. O. ii. 26. πόρον ὑπερτέρειον. Fr. Inc. clv. φάος ἀκτιχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἱερὸν Θέμιν. P. xi. 15. νᾶσον. P. iv. 11. Ταίναρον. P. iv. 78. ἱερὰν ἴυγα ψιλ. O. iii. 54. ἱερὸν βασιλῆς. P. v. 131. ἱερῶν ἀγώνων καταβολάς. N. ii. 5. ἐξ ἱερῶν ἀέθλων. O. viii. 84. ἱερῶν ζαθέων ἐρώτων πάντες. Fr. Epinic. v. 4. in Hieron. p. 4. ἱερᾶν φιλοτάτων πλαθεῖς. P. ix. 70. ἱερεῖς ἐν ἀέθλοις. O. xiii. 20. ἀντέρεις. O. vii. 88. πλάρωσι. P. iv. 339. ἱερᾶς Μελίσσας. Fr. Inc. clxxv. v. Schol. ad P. iv. 106. ἐν ἱερᾷς Ἀθάνας οἰκήτειρα. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. ἱερᾶν ἀνδρῶν πεπρόκηται πρωτίς. Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἱερὸς ἰσίστωρ ἀγῶνας. N. vi. 102. ἱερώτατον ἅγαλμα, Θέλα. Fr. Inc. clxxiv.
ἴκω. ἵκεο. ἵκει ἴδονδε. O. ix. 17. ἰὼν πόμπον πρόσθεν ἐν ἔργῳ. N. viii. 83. ἀπὸ τέλος. M. vi. 47. ἵκετο ῥόμβου ἰύγδα ἀκόντων. O. xiii. 135. ἵκετ' ἴδεσθαι. O. ii. 164. ἵκεσθαι ἐς πίνδονος. P. iv. 368. εἶα ἵκου χερσίν. I. i. 34.
ἴδω. ἰδόντι δελφὶς πάχοντα παρὰ πόδ. Fr. Inc. xxxvii. 2.
ἵκελος. ἵκελοι ἐργατῆς ἀλωσίνοιν. P. ii. 141.
ἰκάνω. ἰκάνων πρὸς ἰσχυρόν. O. iii. 78.
ἱκετεύω. πρὸς Διός σε. Carm. in def. Solis 9. p. 36, 37.
ἱκάνω. σοῦ ἵξομαι. O. v. 44. γουνάτων ἅψασθαι. N. viii. 21.
ἴκω. εἰ ἵκοις ὅσον' ἀελίῳ Θεμίστιον. N. v. 91. ἰκὼν παρὰ σταθμῶν. O. v. 20. χρόνῳ. P. xi. 47. ἱκόμαν ἄπαλόν. P. iv. 187. οὐκ ἱκόμαν γαῖαν. P. iv. 210. ἵκεο σάνδε βάσσαν. P. ix. 90. νᾶσον. N. iii. 4. ἵκετο ἱλατὸν ἐς Πυθῶνα. O. vi. 30. Ἀμφιτρύων ταπὼς. N. i. 81. ἐς γενεάν. N. x. 24. Πιτάνας σταθμόν. P. iv. 167. χρόνῳ. P. iv. 139. ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. vii. 55. Θέρανδι φῶτες. P. v. 100. πέτραν Κρονίου. O. vi. 109. Ἰκαρίαν πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 40. ἵκεν Ἰκαρίαν ἀνὴρ εἰς Ἀΐδα σταθμόν. O. x. 111. ἰκέσθαι σατῶδιν ἅμιλλα ἐς ἄκρον. N. ix. 50. τέλος ἵκεν. I. iv. 54. ἱκόμαν ἐς ἑσπέριον Ἡρακλέος. O. i. 17. v. V. L. it. ad P. ii. 67.
ἵλαος. ἵλαθι ἵλαος εὐφρόνᾳ δίκαιον. N. v. 70.
ἵλαος. ἵλαος νίκαισα. O. iii. 62. δίκας στεφάνωμα τόδε. P. xii. 6.
ἱλάσκομαι. O. vii. 15.
ἱμάς. ἱμάντι δεθεὶς χεῖρας. N. vi. 60.
ἵμερος. ἵμερος γλυκύς μιν ἴσχει. O. iii. 58. ἱμέρῳ δαμάσσα φρένας. O. i. 60.
ἱμερόεις. ἱμερόεσσαν ἔριος σαυλὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 26.
ἱμερτός. ἱμερτὸν λέχος. P. iii. 77. ἱμερτὸν δίκαν. P. ix. 132. ἱμερταῖς ἐν ἀοιδαῖς. O. vi. 11.
ἴν. P. iv. 63. N. i. 99.
ἴνα. ἵνα pro ἵνθα. O. i. 155. viii. 3. ix. 64. P. iv. 182. ix. 99. 124. N. iii. 22. vii. 60. ἵνα θάλασσι (quando). N. iv. 143.
ἵνας. vid. Ἰς.
ἰοδλέφαρος. ἰοδλέφαρον Ἀφροδίταν. Fr. Inc. lxxvi. v. Not.
ἰοδόστρωτος. ἰοδόστρωτον παῖδα. O. vi. 50. ἰοδοστρώτοισι Μούσαις. I. vii. 88.
ἴοδοτος. ἰοδότου στεφάνου λαοῖς λάβεσθε. Fr. Dithyramb. iii. 6. pag. 41.
ἴον. ἴων ἀκτῖσι. O. vi. 91. ἴων ἐρατὰ φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.
ἰοπλόκαμος. ἰοπλοκάμων Μουσῶν. P. i. 2.
ἰός. ἀμαμφεῖ ἰῷ μαλισσῶν. O. vi. 79.
ἰοστέφανος. ἰοστέφανοι καὶ λευκαὶ Ἀθῆναι. Fr. Dithyramb. x. p. 45. v. Not.
ἰοχέαιρα. παῖδος. P. ii. 16.
ἴυγξ. ἴυγα ἠνεμόεσσαν. O. iv. 11.
ἰυγξάχμος. ἰυγξάχμου λαὸν στολίσσαν. N. i. 25.
ἰυγξάχος. ἰυγάχου Ποσειδάωνος. P. iv. 80. v. V. L.
ἰυγξίος. ἰυγξὶν Ἀθάνᾳ. O. xiii. 114.

Digitized by Google

(ἰσαίφ.) ἴσωτον φίλτρον. O. xiii. 97. ἰσωτὸν (ἰσαῖον) ἄθλον πορφύρ. N. ix. 20. ἰσωτὸς ἵππων. O. xiii. 82. N. ix. 52. γυμνασίοις τίρσανται. Fr. Thren. i. 7. p. 17.

ἰσωτυκής. ἰσωτυκῶν Νομάδων ἵμιλον. P. ix. 217.

ἰσωτὸς. ἰσωτῷ νόμῳ. O. i. 163. (ἰσαίφ.)

Ἴσωτος. Ἴσωτον Ἄργος. I. vii. 17. ἴδοιτον ὄψει. P. vi. 50. σθένος. P. ii. 22.

ἰσωθάμας. ἰσωδάμων Δαναῶν. Fr. Inc. xvi. ἰσωδάμους ἥρωας. N. ix. 48.

ἰσωδεμία. ἰσωδεμίας κῦδος ἴσωσεν. P. iv. 119. ἰσωδεμίᾳ κραναίαν. I. iii. 21.

ἰσωδέμιος. ἰσωδέμιον ἐπεργίναν ἁρμάτων. I. i. 78.

ἰσώπεπλος. ἰσώπεπλον σὺν ἐμοὶ ὕδωρ. P. v. 125.

ἰσώπυτος. ἰσώπυτον Ἴλιον. I. vii. 12.

Ἴσωτος. ἐπ' ἴχνεσσι ἰσώτοις ἅρμα. P. vi. 32. ὀφ' ἅρμασι. Fr. Inc. xxxvii. 1. Ἴσωτον ἀγάλματος θῆσσον. O. ix. 35. Ἴσωτον συνείρουσα. O. xiii. 122. νικᾷν, κυδάνων ἐν φάει. (v. Not.) Fr. Inc. xcii. 2. Θησεΐδᾶν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. Ἴσωται ἐν ἅρμασιν (ἐριζόμενοι). I. v. 5. κυκεσόμενοι φιάλαις. N. ix. 123. Ἴσωται ἀλλοκοτίδων αἰῶνι μίγαν. N. i. 6. τιμαί. Fragm. Incert. lxxxix. 1. ἀναμενεκτίδων ἄκοτον ὕμνον. O. iii. 3. δαπάνᾳ χαΐζον. I. iv. 50. τίρμα δρόμου Ἴσωται. O. iii. 60. σθενοχαρμᾶν. P. ii. 4. ἀρχὰς πᾶς ἀνύσσαι. O. vii. 130. τρεφαῖς. O. iv. 24. Θεᾶν ἰλασσῆρας. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. παρὰ Ἴσωτος. N. ix. 82. Ἴσωται ἀμύονες στι. O. v. 15. Ἴσωται ἰλὰν εἶχος. P. v. 27. σὺν Ἴσωται ἀκτῖνα ἴσχον ἀγῶνα. P. xi. 72. Ἴσωτος νίκαν Ἰσθμίαν. I. ii. 20. ἄμ' Ἴσωτι. N. ix. 60. Ἴσωται Ποσειδανίοις. O. v. 50. χρυσίαις. O. viii. 67. συνφάνοισί στι. P. i. 71. χρυσίαις. O. i. 66. Μαγνησίδεσσιν ἐμίγνυτο. P. ii. 83. βαλίεσθαι πρωτίδα δοιδᾶν. P. vii. 4. χρυσίαισιν ἄγων. Fr. Inc. c. 2. στίφανον. O. x. 83. Ἴσωτος Θοὰς τρόπιος Θέλεις. Carm. in def. Solis v. 10. p. 36. Ἴσωτον ἀνάμανται. O. i. 141. Θοάς. P. iv. 30, φαιδίμας. O. vi. 22.

ἰσωτύκα. Ζηνάτης Δαναῶν. O. iii. 47.

ἰσωτύπας. Ἰάλμας. I. v. 40. ἰσωτύπαισι, ἀνδράσιν μαρτύμιον. P. ii. 119.

ἰσωΐνας. ἰσωΐναις λαοῖς ἰῶδυτα δίκας. P. iv. 272.

ἰσωτροφία. ἰσωτροφίας νομίζων. I. ii. 55.

ἰσωτρόφος. ἰσωτρόφον ἄστυ Πρόνοια. N. x. 76. ἰσωτρόφοι ἰγίνοντο. I. iv. 23.

ἰσωχάρμας. ἰσωχάρμαν βασιλῆα. O. i. 36.

Ἰτ. Ἴτας Τροίας ἰσταμὲν δορί. I. viii. 113.

Ἰταμ. βραχὺν οἶμον. P. iv. 441. Ἰταμεν Ἴσωτος παλαῖς ἔργοις. N. vii. 21. Ἴστε Αἰωνος ἀλκάν. I. iv. 58. δῶκεν Κλεωνόμου. I. iii. 24. πυφάλαιν λέγων. P. iv. 206. ἴσθι νῦν. O. xi. 11. ἴσθι. N. v. 87. Ἴστω. O. vi. 12. λαχὼν ἅλος. N. ix. 107. v. Not. σαφὶς. I. vii. 37. Ἴστωσι κάνονα νόμ. P. iii. 52.

Ἰσθαίμων. Ἰσθαίμονα βασιλῆα φῶτα τεύχει ὅμοιος. N. iv. 137.

Ἰσθίνδεος. Ἰσθίνδεον αἰῶνος τίταμας λαχεῖσαι. Fr. Inc. cl.

Ἶσος et Ἴσος. Ἶσον στρατὸν οὐδὲν Ἴστωσι ἐν ἀνθρώποις. O. viii. 70. Ἶσον ἀνίμοις. N. iii. 80. Ἶσον καὶ. O. ix. 27. Ἶσα δελφῖν. N. vi. 109. οὐρεῖ Ἀλαιοῖ. I. vi. 48. (οὖρι.) κάνονι ἀκτοδέτοισθε. N. x. 162. πλεύσῃ θοὸς φίλοις. N. xi. 52. ἔνεκ. O. iv. 38. Ἶσον δὲ—Ἶσα δέ. O. ii. 109. ἐπὶ Ἶσα ἐν ἀνανίοισιν ἔπεστι. N. vii. 7. v. V. L. Ἶσα κάνοις νέμει. Fr. Inc. lxi. 4.

Ἵστημι. Ἵστασι ἐπ' αὐλείαις θέραις ἀνδρὸς φιλοξένου. N. i. 29. Ἵστα μέσος σὺν Ἀχιλλεῖ. O. ix. 109. ὅπῃ Ἵστα μεγάλαις σποπαῖς ἐρίσει. Fr. Inc. xv. 4. Θάμβεϊ δυσφόρῳ μιχθείς. N. i. 85. Ἵσταν παρὰ τάφον παρθένοι. I. viii. 127. στάντα ἐν ῥηγὶ λίσσοις. I. vi. 54. στάντες παρὰ βωμόν. N. v. 20. στάμεν παρὰ ἀνδρί. P. iv. 2. ἱσταίνα ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἀγάλματα. N. v. 4. Ἵσταμαι στερὶ κεύθεος. N. viii. 32. λόγοι Ἵστασι Τλασικλίμῳ. O. vii. 143. vid. Στάω.

Ἰστίον. ἀκμᾶν ἰξίας. P. i. 176. οἶρας ὀρίστασιν. I. ii. 60. ἰστία ἀνατῖνον πρὸς ζυγὸν παρχασίου. N. v. 93. ἰστίον μεταζολεῖ. P. iv. 521.

Digitized by Google

Ἰστός. *Ἱστῶν παλιμβόλους θιάς.* P. ix. 33.

Ἰσχέω. *Ἰσχέος ἀκμαὶ θρασύστονοι.* O. i. 156. *ἀνίσχων.* N. vi. 110. *ἀνδρῶν ἀμιλλαισί.* N. ix. 27. *Ἴργων.* I. iv. 116. *ἰσχὺν ἄγαν παναμιμφθίονα.* N. xi. 41.

Ἴσχω. *Ἴσχει ἕλξις φθόνου μείονι.* P. xi. 45. *βέμβικα αἰσυῶ.* I. iv. 81.

Ἰσόνομος. *Ἰσόνομον ἐκέλευσεν μάντριος.* O. ix. 97.

Ἴυγξ. *Ἴυγγα πτυκίλων ζυόξασα πόλῳ Κυπρογένεια.* P. iv. 380. v. Schol. *Ἴυγγι Ἰλιάσιν ἄτας.* N. iv. 55, 56. v. Not.

Ἰύζω. *Ἰύξεν ἔχει ἀφωνίᾳ.* P. iv. 422.

Ἰχθύς. *Ἰχθὺν παιδοφάγον.* Fr. Inc. cxxxix.

Ἰχνεύω. *Ἰχνεύων* (*Ἰχνίων.* v. Not. V. L.) *μαστροδιλφιοὺς παλαισμάτεσσι.* P. viii. 48. *Ἰχνεύων πτῖξις παρὰ Λώβιον ἕρμα.* Fr. Inc. xxiv. 2. (*Ἰχνεύων* et *οἰχνεύειν* sæpius permutantur. v. Not. ib.)

Ἴχνος. *Ἴχνος ἕπεται.* Fr. emend, Inc. iv. p. 51. *Ἐν Ἴχνιον Πραξιδάμαντος.* N. vi. 27. *Ἐν Ἴχνιον πατρὸς ἰμβίβασεν.* P. x. 20.

Ἰώ. *Ἰὼ Πὰν—Ἰὼ Πάν.* Fr. Parthen. v. i. 3. p. 16.

K.

καθαίς. vid. *Καταθαίνω.*

κᾶδος. *κᾶδος ἐὸν τιμάσαις.* O. vii. 8. *ἀμφ' ἀλλότριον ἀνήμων.* N. i. 84. *ἀνοφερὸν.* P. iv. 200. *κᾶδεα μὴ θεράπνων.* I. viii. 16.

κάζω. *πτεριδίοιον φαίδιμον ἄμον ἰλίφαντι.* O. i. 42.

καθαρός. *καθαρῷ λίθινος.* O. i. 40. *καθαρᾷ βασάνῳ δεδάμασν χρυσόν.* Fr. Scol. i. 17. p. 10, 11. *γνάμᾳ.* O. iv. 27. *ἀρετᾷ.* P. v. 3. *καλιάδι.* O. vi. 39. *ἐν καθαρῷ δίσκῳ.* O. x. 55. *καθαρᾷ σταγόνι δίκων.* O. vi. 158. *ἐν καθαρᾷ φάει.* P. vi. 14. *καθαρὸν φίγγος Χαρίτων.* P. ix. 159. *σπέρμα Διὸς φέρουσα.* P. iii. 27. *σίλας ἀμέρας παλύσας σπόνι.* Fragm. Inc. xcviii. 4. *καθαρὸν πέλευθον.* I. v. 29

καθίλω. *ἀμπνοὰν στέρνων πάθιλεν.* P. iii. 103. *μὴ καθίλοι μιν αἰών.* O. ix. 90. *καθιλὼν ὄγκος ἔργῳ.* O. x. 75.

καθίζω. *ὃν* (*ἀνδριάντα*) *Κρῆτες καθίσσαντο.* P. v. 55.

κάθημαι. *καθήμενος ἐν σπόνῳ.* O. i. 133.

καθορόω. *τί μίλλαι, τῷ καθορᾷς* P. ix. 87.

καθύπερθε. *καθύπερθε μόχθου.* P. ix. 55. *λευκᾶς γαλάνας.* Fr. Inc. xlvii. 1.

Καί. postponitur, *σοφοὶ καί.* O. vi. 41. P. iv. 155. *καὶ, etiam.* P. iv. 391. viii. 39. *ἐ τόν.* P. ii. 67. *ἐ ἐγώ.* O. vii. 12. *ἐ γάρ.* O. vii. 49. P. iv. 321. N. i. 100. *καὶ γὰρ αὐτά.* N. i. 74. *καὶ γὰρ ἐμῶν.* O. viii. 74. *καὶ, καί.* P. x. 105. *καί* (vi explicandi, nempe). P. ix. 182. *καί στρ.* N. vi. 10. I. viii. 9. *καί κε.* P. iii. 120. iv. 530. *καί νιν.* P. iii. 116. *καὶ μὰν,* vere. P. iv. 514. I. iv. 21. *καί μοι.* N. x. 144. *καὶ σοί τι καί;* O. i. 44. *καὶ, τί, τέ.* P. iv. 345. *καὶ σοφοί.* O. v. 37. *καὶ, etsi.* P. iv. 471. *sic.* N. ii. 4. *καί τοι γάρ.* O. vii. 86. *καὶ, vel.* O. vii. 98. xiii. 116. 118. etc.

Καιρός. *Ἄριστος νοῆσαι.* O. xiii. 67. *βραχὺ μέτρον ἔχει.* P. iv. 509. *πάντοις ἔχει παρφάν.* P. ix. 135. *καιρῷ μὴ πλανᾶσθαι πρὸς ἔργον.* N. viii. 6. *καιρῷ ἀντεῖπεῖ.* P. viii. 9. *ἐν καιρῷ πολλὰ χρόνος.* Fr. Inc. lix. 5. *μὴ κατὰ καιρόν.* O. viii. 32. *τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν.* O. ix. 58. *παρὰ καιρὸν πομπεύω.* P. x. 5. *κατὰ καιρόν.* I. ii. 32. *καιρὸν βαλὼν ψεύδει.* N. i. 28. v. V. L. *καιρὸν δίδωσιν ἕλκειν ἴδρώτα.* N. vii. 86. v. Not. *καιρὸν διδοὺς θοᾷ.* P. i. 111. *φέρει.* O. ii. 99. *εἰ φθίγξαιο.* P. i. 157. *κατὰ καιρόν.* Fr. Scol. ii. 1. p. 11. 13.

Καίω. *ἀμφὶ καίοντο ἕρκεσι.* N. x. 134. v. V. L. *καιόμενος πυρί.* P. iii. 181. *καομένου πυρὸς φλόγα.* P. iv. 401. *καομένου πυρά.* P. iii. 77. *καομένων ἐν φρεσί.* P. iv. 389.

Καπηγορία. *καπαγορίαν, δάκος ἀδίνων, φιάγων.* P. ii. 97.

Καπήγορος. *καπαγόρου λίλογχον ἀκίδιον.* O. i. 85.

Digitized by Google

καπολόγος. καπολόγοι στολῖται. P. xi. 44.
καπουτώδης. καπουτωδὲς ὄνειδος. N. viii. 56.
καπύς. καπὸν οὖσις ἴδρωτο ἰκάν. Fr. Inc. clxxxvii. 2. καπὸν ἅμαχον. P. ii. 139. μὴ καπὸν πιότερον ἀναστύσῃ. P. iv. 276. ἰς καπὸν τρέψωμεν. P. iii. 63. καπῶν πασσάμενοι ἀτρέμαιον. I. viii. 17. καπὰ φρενῶν. P. viii. 119.
καπύρων. καπύρωνα στρατίδων καρπόν. Fr. Inc. xli. v. Not.
κάλαμος. καλάμου βοᾷ. N. v. 71. v. Not. στρὸς κάλαμον ἀντιάξει μολπά. O. x. 99.
καλέω. καλεῖ στρατὸν ἀρωΐδων συνίμεν. P. xi. 14. μὶ χορεῦσαι ὁ Μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv. κισσοδίταν Διόν. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. καλέσασιν ἅλσος Διός. I. ii. 41. ἀνδρώτοι Ἀρείας στόρον. N. ix. 98. (Pana.) νύσα μεγάλας Διοῦ καλέσασιν Ὀλύμπιοι. Fr. Parthen. ii. 2. p. 15. ἰκάλει Ζῆνα ῥίπτᾳ πυρώσαν. P. iv. 346. ἰκάλεσεν ἰς ἔρκεον. O. i. 60. μὶν ἰσόνομον μάτρωος. O. ix. 96. Ποσειδᾶνα. O. vi. 98. καλεῖν Ἀρισταῖον. P. ix. 116. v. Not. καλέσαι Μοῖσαν αἰσίμως. I. viii. 11. καλέων ἰς στόλον Αἰακίδαν. I. vi. 15. Διόν. P. ii. 23. καλεῖσθαί μιν ὄνυμα. O. vi. 93. καλέσαντο συνεργὸν τείχεος. O. viii. 43. πέπλησταί σφιν ἴδρως. O. vii. 140. πεπλημένον Λατοΐδᾳ. P. iii. 199. ἥρωες ἀγνὸ στρὸς ἀνθρώπων καλεῖσθαι. Fr. Thren. iv. 9. pag. 21.
καλιγόναξ. καλλιγόναιοι πάτερ. P. ix. 130.
καλλίκομος. καλλίκομον κούραν. P. ix. 186. καλλικόμοισιν γυναιξίν. N. x. 17.
καλλίνικος. καλλίνικος ὁ τριπλόος. O. ix. 3. v. Not. et Schol. καλλινίκου Ἥρωος ἅρμασιν. P. i. 64. καλλίνικον ἅρπον. N. iv. 26. καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν. P. v. 142. κῦδος πατρίδι. I. i. 13. φέρει ἅπας πλαγᾶν. N. iii. 31. χάρμ' ἀγακλέζουσι. I. v. 69.
καλλίπυργος. ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφόσσας. Fr. Inc. lvi. 2. v. Not.
καλλίστυλος. καλλιστύλου Κορινθίδος. P. iii. 43.
καλλιστλέπαμος. Ἑλίνᾳ καλλιστλεπάμῳ. O. iii. 2.
καλλίπλουτος. καλλίπλουτου πόλις. O. xiii. 159.
καλλίπωλος. καλλίπωλον ἵδρυσαν ναΐται. O. xiv. 2.
καλλίρροος. καλλιρρόᾳ Δίρκᾳ. I. viii. 42. καλλιρρόοισιν πνοαῖς. O. vi. 142.
καλλίχορος. καλλιχόρῳ πόλει Χαρίτων. P. xii. 45.
καλός. ἦν ἰσορᾷν. O. viii. 24. καὶ ἀρμαῖος. O. ix. 141. εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς ἀνήρ. O. xiv. 9. καλὸς πίθων αἰὼ καλὸς παρὰ πασιν. P. ii. 132. v. V. L. καλὸς ἰών. N. iii. 32. I. ii. 7. ἰδίᾳ καλόν. O. x. 122. καλὸν νίον λαχόν. P. viii. 126. ξυνὸν ἰσθλὸν εἶναι. I. i. 64. σᾶμα. P. ii. 72. σοναθᾷ. O. vi. 17. καλὸν ἔργον. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3. καλὸν ἀντιθέτισθαι καρπόν. Fr. Scol. i. 10. p. 9. καλᾷ Ἀγλαΐᾳ. Fr. Scol. iv. 3. p. 14. καλὰ γινώσκοντα. P. iv. 513. δίνδρια. O. iii. 40. ἔργα. P. vii. 20. N. vi. 51. ἔρξαι ἀνήρ. O. x. 109. μιλτόμενος. N. i. 30. μὴ καρίᾳ. P. i. 165. ῥίζοντα. P. ix. 171. τρέψαντες ἔξω. P. iii. 149. φάρυγι ἀμφὶ δαιμόνων. O. i. 57. ἔχω φράσαι. O. xiii. 14. ἀντὶς καλῶν ἰργμάτων βίβασεν. I. iv. 72. καλῶν ἀνάντων ἅμματος. O. i. 134. ἀντίρροπον στρατόν. O. xi. 18. ἅπτεσθαι ἥβας. I. viii. 154. ἰπιχωρίων. I. vii. 2. ἰπιχωρίων ἴσοδοι. P. v. 156. ἰρατμὸν Διὸς ἵδρυ. P. xi. 76. ἔργων μοῖραι πέλεσθαι. I. vi. 31. ἵδρυ. O. i. 167. μοίρᾳ. O. viii. 113. νώτοισιν. P. viii. 46. εἰσίων παρίσφαλεν. N. xi. 41. περὶ πλέθει δηρίσμασι. O. xiii. 64. στρατῶν μοῖραι. Fr. Inc. cxii. τόλμαν. N. vii. 87. v. Not. τούτων μοῖρά τι ἰρίσσατο. I. v. 19. καλῶν ἔργων ἔσσεται. N. vii. 20.
καλλίων. κάλλιον δόξαμεν φίντοις σοφοί. P. v. 16. κάλλιον ἰνίσπειν. N. xi. 32. καλλίονες στιλιστοί. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. τί κάλλιον — ἐπεῖσαι. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. καλλίονα ἰσχατιάν. P. xi. 87.
κάλλιστος. χορὸς Μουσᾶν. N. v. 41. καλλίστα Διῶν Ἥβα. N. x. 34. στολίων. P. xii. 2. καλλίστᾳ Χαρίτων δρόσῳ ἅβανται. I. vi. 94. κάλλιστον ἀνδρῶν γόνον ἰδών. P. iv. 219. ἅπαντα

Digitized by Google

Ἰσθμιάδων. N. ii. 14. ἴλεον ἀμφίσσων. I. iv. 99. καλλίστων πόλιν. P. ix. 124. κάλλιστον ἵᾳς ἀρίστᾳς φέρμαγον. P. iv. 332. ὕδωρ. O. ix. 15. μνᾶμα ἄθλων. O. iii. 27. τρισσόμιον. P. vii. 1. κάλλιστα βίξαις. O. ix. 142. ἔργα. O. xiii. 58. καλλίσταις ἀοιδαῖς ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3.

κάλως. κάλωδα ἀργυρέαν. O. vi. 68.

καλύπτω. Μοῖραι ἀφίστανται αἰδῶ καλύψαι. P. iv. 260. v. Not. καλύψαι ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. P. xi. 42. στιλπνόμιτον ἰολὶν χαμαὶ σὺᾷ. N. ix. 15. v. Not. σώσει ἀρίστας σίλας. Fr. Inc. xcviii. 3. καλύψαιμι γυῖα χθονί. N. viii. 65. ἔργον κιονόᾳ κεκαλυμμένον. O. v. 36.

κάμνος. ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται ἄλκος. P. xii. 51. καμάτου μιστοκυδάνειρα πίσσοι. N. x. 148. καμάτῳ δυσπενθεῖ. P. xii. 18. κάμνοσι μίγαν. P. v. 69. πόδυνον θῆκεν ἐν ἀοιδαῖς. N. viii. 84. καμάτων ἁμαχάνων πολυμήτιον. P. ii. 37. ἐκ τρομέρων. P. iii. 169. ἐυτὸς ἰόντα. O. vi. 177. ἐπίλασιν παρὸς ἔχα χρόνος. P. i. 89. λόγον κῶμον. I. viii. 2. μιγάλων πόνων λαχόντα. N. i. 107. πολυμήτιον. P. ii. 37.

καμπύλλης. καμπύλλαις ἄγκοσι μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2. καμπυλλίων πλαγᾶν. N. iii. 27.

κάμπω. μὴ κάμπε λίαν δαπάναις. P. i. 175. κάμπει Μῆδοι. P. i. 151. μὴ κάμοι χρόνος. O. viii. 38. καμὼν τρογέᾳ πάθᾳ. P. viii. 68. καμόντες πολλὰ θυμῷ. O. ii. 15. καμόντων ἀνδρῶν πολιμίων. P. i. 156.

κάμπτω. ἴκαμψί τινα ὑψιρέφοντον βρετᾶν. P. ii. 94.

καμπύλος. καμπύλον δίφρον παναγυρίσιν ἀκτῖχον. I. iv. 47. μίλος διώκων. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

κανάχη. κανάχᾳ) αὐλῶν δονίοισι. P. x. 60.

κανάχημα. κανάχημα στασιπλόκων μίτραν. N. viii. 25. v. Not.

κανών. κανοῦ βίον τρογίσσει. P. i. 43. κανὼν ὑπεῖπεν αἰδέρα λαυκίζουσα φλόξ. I. iv. 114. κανὼν ὕδωρ ἰσλὸς φέρων. N. i. 35. κανὼν λάβρον ἀμπνεῦσαι. O. viii. 47. ἐπίασαν σώμασι λιπαρὸν δία. N. ix. 55.

κανών. κανὼν θοῦσαν πάτραν. P. v. 111.

κᾶπος. γαμηλὸς (διυδρίων). O. iii. 43. γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας. P. v. 32. Χαρίτων νίμομαι ἐξαίρετον. O. ix. 40. Διὸς ἔξοχον ὑπὲρ πόντου. P. ix. 91.

καπυκάου. vid. Καπυκάου.

κάπρος. κάπρᾳ φόνον βουλιόντα. Fr. Inc. xxxvii. 4. p. 63. στομίνᾳ κάπρων λιόντων τε. Fr. Inc. clxxi. p. 101. v. Not. κάπρους ἴναιρε. N. iii. 82.

κάρα. κάρα ἰρδὸν ἔντυνον. N. i. 64. μάρτοις λευκωθείς. I. iv. 117. στομίλον φόβασι δραπόντων φίρων. P. x. 73.

καρδία. καρδίᾳ ἀμόχθᾳ. N. x. 55. γιλανεῖ. O. v. 5. ἐᾷ ἐνίσαξεν ἴλπος. P. ii. 169. ἐπιλάσᾳ κόνον. P. viii. 11. Θρασυτᾷ στόμα. P. x. 68. ὀν καρδίᾳ στρωσσῶς. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23. καρδίαν λαίνοι κάμοντ' Ἄρης. P. i. 20. ἰρδὸν ἔστασαν. P. iii. 171. μίλαινον σιχάλπινοι φλογί. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. ἀστιάλλοισα ἰλκτίς. Fr. Inc. iii. 1. καρδίαις ἀνδρῶν ἀκχαῖα σοφίσματα ἐνίσαλον Ὥραι. O. xiii. 22.

καρπάλιμος. καρπαλιμᾶν γνιῶν. P. xii. 35.

καρπός. ἰλαίας. N. x. 65. ἐπῶν οὐ καρίφθαι. I. viii. 101. καρπῶ φθίσιν. Carm. in def. Solis v. 15. p. 36, 37. καρπῷ Διωνύσου. Fr. Scol. iii. 4. p. 14. καρπὸν ἁμώμητον φρενῶν ἴλαχε. P. ii. 135. φρενῶν συνάρμαξε. N. x. 22. ἥβας λάβε. O. vi. 97. ἥβας ἀνθέσαντ' ἀοιδείψαι. P. ix. 193. στρατίδων καλέφρονα. Fr. Inc. xli. (καρπὸς φρενῶν, prudentia. Not. ib.) γλυκὺν φρενός. O. vii. 14. Ὕδωρ μέλαινα ἄρουρα. N. xi. 30. σοφίας δρέπειν ἀστιλῆ. Fr. Inc. cxi. μαλθακὸν ἀοιδείσιθαι ὥραις. Fr. Scol. i. 10. p. 10.

καρποφόρος. καρποφόρου ἐλαίας. P. iv. 11. καρποφόρους ἀρούρας. N. vi. 16.

καρταίνω. καρταίνοδα sc. ταῦρον. O. xiii. 114. v. Not.

καρτεραίχμης. καρτεραίχμαι Ἀμφιτρυωνίδαι. I. vi. 55.

καρτερόζευκτος. καρτερόζευκτα Κρονίδα. Fr. Inc. lviii. 2.

καρτερός Αἴας. N. vii. 38. Βελλεροφόντας. O. xiii. 118. Τελαμών. N. iv.

Digitized by Google

41. ἴρηκος. P. iv. 296. πατρικῆς ἀλαλᾶς. I. vii. 14. πατρικὸν ἄνδρα. P. iv. 425. λίθον. O. i. 91. πατρικὸν μέριμναν ἴκτινος. I. viii. 25. πατρικράντοις βίλεσι ἀλκᾷ. O. i. 180.

πατρόνιος. πατρόνιον βίλεα χειρῶν. O. xiii. 135.

πάρεξ. πάρεξ ἀγγέλλων ἀντίστ. P. i. 61. Ἀφροδίτας φιλοτάτου ἀμέρσασιν. N. viii. 2. ἴσταμαι ἴδων ἀίδηλον. N. iv. 120. πάρουσι λοιδῶ βασί. O. xiii. 148. πάρεστι θεῶν. O. vi. 132. πάρεστι ὀρθῶν ἀνίγκων. I. ii. 34. πάρεσται ὄρνιν Ἰάσων. P. iv. 302.

παρέστω. ἐπάρυξε στυπτὶ καὶ Ἥρᾳ. O. v. 18. πάρυξεν αἰνοῖς στρατοπόνῳ. P. iv. 356. Θέσπιαι ἐκπαλαίσαι πρατῆρι. I. iii. 20. πάστου δαπανήσαι. I. vi. 52. παρθένιαι τυπᾶν. I. iv. 43. v. Not.

παρχάσαι. ἀνὰ δ' ἐνὶ στῆθος σχεδὸν πυρχαίαν. N. v. 94.

πασίγνητος. πασιγνήτῳ Πελοπιάνᾳ. N. x. 93. στρὶ μάρναται. N. x. 160. σὺν πασιγνήτῳ δόμῳ. N. i. 55. πασίγνητον κίθων' Ἀλκμήνας. O. vii. 49. πασίγνητοι ἀμφίστεροι. P. iv. 220.

πασιγνήτα. πασιγνήτα Δάλιον. N. i. 4. Ζηνός. N. xi. 2. πασιγνήτου στόμιον. P. iii. 57. πασιγνητῶν μέρος τρίτον. P. xii. 20. πασιγνήτους Μοίρας. I. vi. 24. πασίγνητοι, Δίκα καὶ Εἰρήνα, Εὐνομίας. O. xiii. 6.

πατά. πατὰ γᾶς. O. ii. 107. πατ' αἶσαν. P. x. 40. N. iii. 25. αἶσαν. P. iv. 190. ἔπρεπ' εὐφρόν. O. vii. 67. ἁμαξιτόν. P. iv. 439. ἁρμοῖαι ἔσα τίμαι. P. viii. 97. γᾶν καὶ πόντον. P. i. 28. δαίμον'. O. ix. 42. Ἑλλάδα. O. xiii. 160. ἰμὰν μοχανάν. P. iii. 193. παιρόν. I. ii. 32. πλίος ἅλιθεν P. iv. 221. πίλαιον. O. ix. 131. λαόμας. P. viii. 123. μίλα. O. i. 79. πίσαν. P. i. 138. Ὄλυμπον. N. x. 31. ὄθιν. N. ix. 43. πὰθ' ὅδιν. N. ii. 10. πατὰ μέσσον ἔρυσσεν. I. iv. 66. στέλας. I. iv. 18. τρίοδον. P. xi. 58. Φοίνισσαν ἰμπαλάν. P. ii. 125. χρύσεον. O. x. 122. χῶρον ἱρανόν. Fr. Thren. i. 12. p. 18. παιρόν. Fr. Scol. ii. 3. 11. πατ' ἴχνος ὄρσεον. Fr. Inc. iv. v. Not. πανόμου pro πατὰ νόμον. O. viii. 103. ἀνθρώπων ἀγυιάς. Fr. Inc. lxxxvi. 4. p. 79.

πατασκαίνω. πατασκαίνει ἄλλον ὑπὸ χειρῶν ῥίπτῳ. P. viii. 111. ὅτα πάρατρον πατέσκαπτε στέλος πόντου. N. iii. 44. πατασκαίνειν ἐν φάει. N. iv. 63. πατέσκα εἰς δόμον Ἄιδα. P. iii. 19. ἅντες πατᾶν εἰς Ἰωλκόν. P. iv. 335. πολλὰ ἀντιφαῖς. N. iii. 72. πατέσκαν ἐς Ῥόδον. O. vii. 24. εἰ πατέσκαν. P. iii. 128. πατασκὰς Ἀλφεῷ. O. vi. 97. στρέφεσθον. P. iv. 39. πασκόμαι χαραὶ ἀφ' ἁρμάτων. N. vi. 87. πατασκάντα ναόν. P. iv. 97. πατασκάντες Παρνασσοῦ. O. ix. 67. πατασκάντες ἐπὶ σκάλμον. P. xi. 74.

πατασκολιά. πατασκολὰν λιχᾶν ἀγώνων Μίδεται ἀνήρ. N. ii. 5.

Κατασκρίχω. πατάσκριχε σιγᾷ πακχάμα. I. v. 65. πατασκρίχων πέλεκυν μίλινα. O. x. 119.

πατάγω. πατάγων Ἄιδας σάμασα. O. ix. 52.

πατάδαμία. (πατασχίζω.) ξένων (οἱ) ἄνευ πατάδαμον. N. iv. 38.

πατὰ — ἐλίγχων ὤδας. O. viii. 25.

πατακλυσμὸν. πατακλυσμὸν σθένος ἴσχων ἐν ἅμασιν. P. ii. 29.

πατακλύσαι. πατακλυσθεῖσα ἴσχιον ῥάκαμφον. P. v. 14. v. Not. V. L. πατακλυσθεῖσα (πλάκαμα) ἅπασι νῶτον. P. iv. 147.

πατανίσαι. πατανίσαν γάμον μίξαι. P. iv. 395.

πατάπειμαι. πατάπεισαι ἀρετὰ ἐργάν. I. i. 58. πατάπεισται στρῶτος βασιλέως Κρόνου. N. iv. 85.

πατακλάσαι. οὐδὲ σθένος ἰσχίων πατέκλασεν. P. v. 46.

πατακλώθω. πατακλῶσαι αἴμα βίᾳ, ψᾶφον. O. x. 15. λόγοισι χθόνα πατακλῶσαι σθένος ὕδατος. O. ix. 76. πατακλωσθεῖσαι ἐν ὑδάτων. P. iv. 68. χαῖρε θάνατε πατακλώσασα. Carm. in def. Solis. v. 21. p. 36.

πατακρίνω. πατακρίθη θνατοῖς ἀγαπάτωρ ἔριν. Fragm. Inc. xxxiv. v. V. L.

πατακρύπτω. πατακρύπτει πόνος. O. viii. 114. πατακρύψαις ἴχνια πλοῦτον ὑπ' ἔρεμνα. N. i. 45.

πατακρύπτω. πατάκρυψις ὑγιαντὶ θέτο.

Digitized by Google

N. iii. 60. *πανίσαρψεν αἰνὸν γαῖα.* O. vi. 22. *πανσυδέρψαισα τείχεα ἴσφαλεν.* I. iv. 57.

πανσυμφορμαι, πανσυμφθίνται ἄγαν ἰσχύν. N. xi. 40.

πανσυμαίνω, μὴ πανσυμάναις ψεύδεσι. P. iv. 177. v. V. L.

πανσυσσόω. Ζεὺς πανίσωσιν οἱ χαίταις. N. i. 19. *πανίσωσιν Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ.* N. v. 62.

πανσυσσόω. πανσυσσοῦ δίκαν ἀνὴρ ἀρίσσων. N. ix. 35. *σὺ πάλλιστον—πανσυσσορμίνοισιν ἀείσαι.* Fr. Prosod. v. 2. p. 28.

πανσυστάτω. πανσυστᾶσαι δόλον μίγαν. O. i. 87.

(*πανσυστρωτοῦσθαι.* Fr. Inc. cxiv. v. Not.)

πανσυστάτω. πάσιτον δύο δρέπανεις. O. viii. 50.

πανσυτικά. πανσυτικὰ ἀνίμων φθονερὰν χειμερίαν δαμαλίζει. P. v. 162.

πανσφίγω. συγγὲ πανιφόν. Fr. Inc. cxc. p. 104.

πανσφέρχω. σοὶ πανσέρχει, μᾶτερ. Fr. Dithyramb. vi. i. p. 43. (*σοὶ πανσερχαὶ, μᾶτερ.* v. V. L. *σοὶ πανσυχεῖ, μᾶτερ.* V. L. ib. et D. P.)

πανσυσσίνδω. πανσυσσίνδων Αἰγίναν ἀνδρῶν. I. vi. 12.

πανσυχίω. πανσυχοῦσα ξίφος μονόψαφον ἐν πολεμῷ. N. x. 11. *πανσυχίμενος βιαίαις.* P. i. 18. (Wakefield ad Georg. iv. 123. conj. *πανσεδόμενος*, quia somnus *irrigat artus.*)

πανσύμνω. μαχαίρᾳ τάμνε πανσὰ μέλη. O. i. 79.

πανσύθημι. πανσύθησιν ἐνθύνομον ψευδέα ἔμμεν. P. v. 120. *πανσυθησαμένα ζόφον.* O. vi. 67. *πανσυθησάμεναι βρίθος ὑπογωνίδιον.* P. ix. 118. *ἐν ἐυδίᾳ πανσυθείς.* Fr. Inc. vii. 1.

πανσφηκίζω. πανσφάμιξε μέσας αἰνὸν πολεῖσθαι νοῦσε δόμας. O. vi. 93.

πανσφθίνω. οὐ πανίφθαι καρπὸν ὑπίων. I. viii. 102.

πανσφαίνω. γοῦνον πανίφανε λόγον. N. x. 20.

πανσφράζω. πανίφρασεν σαφανὲς ἐὸν πόρσω ὁ Κρόνος. O. x. 68.

πανσφυλλορίω. πανσφυλλορίοισι σὺν ποδῶν. O. xii. 20.

πανσχίω. σοὶ πανσχεῖ, μᾶτερ. em. Fr. Dithyramb. vi. 1. pag. 43.

πανσχύω. πανίσχυσας πφίλαν ὑπὸ πεφαλᾷ. P. i. 16.

πανσιλίγχω. οὐ πανσιλίγχει Θεύγνητον. P. viii. 50. *οὐ πανσιλίγχει σύμφυτον ἀνδρῶν ἀμετὸν.* I. iii. 23. *τὸν μὲν οὐ πανσιλίγχει γυνὰ πρινοῦ σπερμάδι φοῦ.* I. viii. 142. *ἔργῳ οὐ πανσὰ ἄδος ἰλίγχον.* O. viii. 25.

πανίχω. πανίχει λάθα λυγρᾷ ἐν νύκτι. N. viii. 42. v. Not. *πανσὰ ἰχθὺς φάτις Φάλαριν.* P. i. 187. *φρασὶν πέρσαν.* I. iii. 3. *φᾶμαι ἀγαθαὶ πανίχουσι.* O. vii. 18. *πανίχων μίνυα.* I. vi. 104.

πανσπίζω. πανσπάσθαν ἄστυ παλάμαις Ἐνάρου. N. x. 8. *ἀν' Ῥόδον.* Fr. Inc. clxvii.

Κάτω. πολλὰ ἄνω, σὺ δὲ αὖ πάτω. O. xii. 7. *πάτω πανρέθαν.* P. ii. 87. *ὑπὸ πάτω.* Fr. Thren. i. 2. p. 17. *πανπάρα διεμοῖς δίδυται.* Fr. Inc. cxix. v. Not.

πανσύς. πανσᾶρα Φάλαριν χαλκίᾳ ταύρᾳ. P. i. 183.

πανύχα. πανύχας ἑκὰν ἀοιδὰ πρόσφορος. N. ix. 17. v. V. L. Schol.

πανύχαμαι. πανύχαμαι πανάβρεχε συγγῷ. I. v. 65.

πανχάραμαι. τὸ πανχᾶσθαι παρὰ καιρόν. O. ix. 58.

πανόω. (*πανίω.*) *πανθύσῃ πυρὶ γαίᾳ.* N. x. 65.

πανχλάζω. φυάλαν ὕδατι δρόσῳ πανχλάζουσαν. O. vii. 3. *πανχλάδαι πρόναλα.* corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 43. emend. cf. Add. vid. Κιχλάδα et V. L. P. iv. 318, 319.

πίαρ. πίας ἀπήμων. P. x. 33. *ἰμὲν οὐ γιόνται ἔντερ ὕπναν.* I. v. 24. *ἰμὲν φάσυ.* N. vii. 150.

πιδύς. πεδὰν παρθένον. P. ix. 216. *χάριν συγγόνων.* O. viii. 105. *πιδνὰ πολίται.* P. iv. 208. *πιδνὰ πυδιρράσιος πολίων.* P. x. 111. *πιδῶν τεχέων.* I. i. 5. *πιδνόταται ἰκνεῖσθαι.* I. viii. 48.

πῖδι. πῖδι βασιλῆι. N. ix. 26.

πῖμαι. πίων ξανθός. Fr. Inc. lxxxv. 1.

Digitized by Google

κεῖνας ἐν Ταρτάρῳ Τυφώς. P. i. 29. *ἐπὶ πρυμνοῖς ἀγυιᾶς θανών.* P. v. 126. *τὰ δὲ νῦν ἐπὶ ἀνδράσι.* P. viii. 107. *ἐν Δωτίδος Πυθίοις Νεοπτόλεμος.* N. vii. 50. *ἐν Ἰσθμῷ ἀριστὰ θέλλουσά τιν κεῖναι.* I. v. 22. *ἀριστὰ κεῖναι κατὰ κῶμον ἐργάν.* I. i. 58. *σφίσιν ἐκέστοις.* Fr. Inc. li. *κεῖναι κυδιρνάσις σολίων ἐν ἀγαθοῖς.* P. x. 110. *κεῖνο λόχμᾳ (δίρμα).* P. iv. 434. *ἴσθι οἱ κεῖνο.* de sepulto. P. ix. 146. *κεῖνο τίλος ἔρχμασι ἐκέστῳ.* I. i. 36.

κεινὸς (κενὸς) εἶην. O. iii. 81. *κεινὰν παρὰ δίκταν.* O. ii. 11.

κεῖνος et *ἐκεῖνος. ἐκεῖνος.* O. ii. 179. *κεῖνος.* P. iv. 501. *κεῖνος ἀνήρ.* O. vi. 10. 137. *ἔρνις.* P. iv. 33. *σκλός.* P. iv. 374. *Ἄτλας.* P. iv. 515. *ἵππαισιν.* P. ix. 169. N. iv. 138. *φθόνος.* N. viii. 39. *ἰὼν Ὀλυμπιόνικος.* N. vi. 30. *ἐπεῖρε.* N. v. 55. *κεῖνον ἀνδρός.* N. i. 12. *κεῖνον βαλίων.* N. i. 103. *ἐξίκεις.* N. viii. 17. *ἅμμα.* N. x. 116. *κατὰ σκλός.* P. iv. 221. *ἐς κεῖνον γενεάν.* N. x. 25. *πίθῳ* pro *αὐτῷ.* P. iii. 136. *κεῖνον* sc. *Ἴφικλον.* O. i. 163. *κατὰ χρόνον.* O. x. 122. *ἄνδρα.* P. i. 82. *γε.* P. iv. 433. P. v. 76. *κεῖνον ἴσασιν οἱ πρέσβυγοι.* O. ix. 79. *ψυχάν.* Fr. Thren. iv. 4. p. 21. *τὰ κεῖνον.* P. ii. 163. iv. 256. *κείνοις εἰκών.* P. iv. 187. *κείνα θεός.* N. ix. 86. *κείνας χερσίν.* P. ii. 13. *κεῖναν πόλιν.* P. i. 117. *κεῖναι* scil. *ἡμέραι.* O. vi. 41. *κεῖνο.* P. i. 47. *ἅμαρ διαίτασεν.* P. ix. 121. *κεῖνα ἔργα δὲ ἐκεῖνος ἂν εἶπεν.* O. viii. 81. *κἀκείνων χθόνα.* O. iii. 55. *κἀκείνους.* N. v. 40. *κἀκείνος.* O. x. 48.

κείρω. *ἐκ λοιχίων κεῖρεν μελιηδέα ποιάν.* P. ix. 64. v. Not. *περθόμενος πολέμαις.* P. iv. 145.

κέκλυθι, κέκλυτε. vid. *Κλύω.*

κέκρανται etc. vid. *Κεράω.*

κελαδεινός. *ἐξ ἑσπέρου κελαδεινᾶν.* P. iii. 200. *κελαδεινᾶς ὕδρους.* I. iv. 14. *κελαδεινᾶν Χαρίτων.* P. ix. 158.

κελαδῆσις. γλῶσσαν κελαδῆσιν. N. iv. 140.

κελαδέω. ὄφρα Θέμιν κελαδῇ σὺν ἑσπέρᾳ ἅμερᾳ. P. xi. 17. *τίνα κελαδήσομεν.* O. ii. 3. *πόσμον ἀθυρμαῖῳ κελαδέσω.* O. xi. 14. *κελαδῆσαι Ἥραν Παρθενίαν.* O. vi. 150. *πᾶς Διωμήνει ποσὶν ἵπποις.* P. i. 112. *μοῦσα Νικοκλέος.* I. viii. 135. *χρὴ ἑσπερίδεσσιν ἁρμόσαν.* I. i. 78. *ἀρετὰν ταύταν ἰθύνομεν.* N. ix. 128. *περὶ κεῖνον ἔχει γλῶσσα τεθύμασα ποικίλε.* I. v. 59. *κελάδησεν ὕμνον κελαδήσομεν.* N. iv. 26. *κελαδεῖν θαῖδα Κρέοντος.* O. i. 16. *κελαδέοντι φῶτα Κυπρίαν ἀμφὶ Κινύραν.* P. ii. 27. *κελαδέων ἀμφ' ἀρετᾷ.* P. ii. 115. *χάρμ' ἐπιχώριον.* N. iii. 116. *κελαδησόμεσθα χάρμα νίκας.* O. x. 95.

κέλαδος. κελάδῳ κἀναμάντῳ. P. iv. 107. *ἀκούοντες κέλαδον νόμων θεοδμάτων.* Fr. Inc. cxc. 5. p. 104.

κελαινεγχής. κελαινεγχεῖ Ἄρει. N. x. 158.

κελαινεφής. κελαινεφεῖ σκότου καλύψαι ἀμέρας σέλας. Fr. Inc. xcviii. 3. *κελαινεφέων πεδίων διεκόσαν.* P. iv. 93.

κελαινῶπις. κελαινῶπιν νεφέλαν. P. i. 13. *κελαινόπ', κελαινώπασσι Κάλχασι.* P. iv. 377, 378. v. Schol.

κέλευθος. ἐστί μοι μυρία. I. iv. 2. *γίνονται πρόσοδοι πολλαὶ καὶ κέλευθοι.* I. ii. 47. *εὐθεῖα ἀρετὰ ἰθεῖα.* Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. *κελεύθου φύεσθαι.* N. ix. 49. *κελεύθῳ πασᾷ.* O. vi. 39. *κέλευθον ἁλὸς βαθεῖαν ἀνοίγων.* P. v. 118. *πασᾶν.* I. v. 29. *ἐρᾷ ἰὼν.* P. xi. 60. *Δωρίαν ὕμνων.* Fr. Inc. em. clxxii. *κέλευθα φέρειν ἔργα ἐμοῖα ζωοῖσιν.* O. vii. 96. *μυρίαι ἐκατόμπολιν ἔργων πολλῶν σύνμηνται ἐν σχερῷ.* I. vi. 32. *κελεύθου ἀνθλοῖς ζωῶν ἰφθιτοίμαν.* N. viii. 60. *κελεύθους πάσας οἶσθα.* P. ix. 81. *πόντου ἐκέλευ.* P. iv. 247.

κελεύω. εἰ κελεύοις μι. N. iv. 130. *ἐκέλευσεν ἥρωϊ δόμοι βρίθος.* O. vi. 119. *εὐθεῖα ἀντείπαι χεῖρες.* O. vii. 116. *δαπανᾶν.* P. ix. 203.

κέλομαι, κέλεται Φρίξος πομπὸς ψυχᾶν ἰών. P. iv. 283. *ἐννυχίᾳ πιθέσθαι μοι κελήσασα.* O. xiii. 113. *σταθεῖσα μοι σωσιδίοις ἄρξαι.* I. vi. 54.

κεμάς. κεμᾷ πραπίδι. P. ii. 112. (*κεμάδ.*) *κεμὰν γεύσαι σοφῷ κυλίκᾳδι.* N. iv.

Digitized by Google

66. πινὰν ἰλισίδων χαῦνον τίλος. N. viii. 77. πινὰ πνιόεσις. O. x. 112.

πινιόφρων. πινιόφρονες αὖχαι βροτῶν. N. xi. 38. v. Not. πινιοφρόνων ἀνδρῶν φθόνον ἰσαίρων. Fr. Inc. xxvii.

πινίσσω. ἢ πόντου πινίσσων — φίρεις — ἀνὰ στίδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36.

πινυτόω. πινυτοῖ νῶτον ἄσαν στρομβά. P. i. 55.

πίντρον, πίντρου αἰολὶς φυᾷ ἰριπλιόρῳ ἰμβάλλων. P. iv. 420. αἰχμᾶς. Fr. Inc. xciii. 4. γλυκιρόν. Fr. Scol. iii. 5. p. 13, 14. περὶ πίντρου λακτιζίμιν. P. ii. 174.

πιραΐζω. πιραΐζιν Θῆρας φασγάνῳ. P. ix. 39. πιράΐζις Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7.

πῆρας. πίρας Νείλου. Fr. Inc. lxxxiv. ἐξ ἀργυρίων πιράνων. Fr. Inc. lx. 6.

πιρανός. πιρανὸς αἴθων ἰνίσκηψι. P. iii. 104. πιρανοῦ βρόμῳ ἀπαθανόσα. O. ii. 45. πιρανοῦ πρίσσον βίλος. I. viii. 72. ἅτι πιρανοῦ ἄγκιστα ἁμίνᾳ. Fr. Inc. lxxviii. πιρανῷ δμᾶθιν. P. viii. 23. παμβίᾳ σχίσιι χθόνα Ζιύς. N. ix. 58. πιρανὸν αἴθωνα ἀραρόντα. O. x. 98. αἰχματαὶν πυρὸς σθινύσις. P. i. 8. ἐπ' Ἴδᾳ ψολόεντα πυρφόρον πλᾶξι. N. x. 133. πιρανῶν πρύτανιν. P. vi. 24.

πιρανύω. γαῖα πιρανωθεῖσα βίλεσι Δίος. N. x. 15.

πιράω. γῆρας ὑβλίμινον πίπρασαι ἱερᾷ γυναῖ. P. x. 65. ὅρᾳ πιπραμίνον. O. x. 123. πλοῦτον ἀρετᾷ πιπραμίνον. P. v. 2. αἷμα πιπραμίνον ἐν Μιλανίττοις. N. xi. 46. ἰξίστυσι πιπραμίνα ἐν αἵματι. Fr. Hyporch. iii. 1. p. 24. φίλτατον. P. viii. 17.

πιρδαίνω. λόγων ἐπίρδανεν. I. v. 33.

πιρδίων. σθένι πιρδίων ἄπασα ἀλάθεια. N. v. 30.

πίρδος. δόλιον αἰνῆσαι περὶ δίπας. P. iv. 248. ὕψιστον δίχεται. I. i. 73. πίρδει τι τιλεῖται; P. ii. 142. ὑπὸ πίρδει βάλεν. N. vii. 26. πίρδει σοφία δίδεται. P. iii. 96. αἰδὼς πλίστεται. N. ix. 79. v. V. L. πιρδίων μέτρον χρὴ Θησεύμεν N. xi. 62. πίρδεσιν ὑπερφιάλοις μὴ δολωθῇς. P. i. 178.

πιρδαλίος. πιρδαλίον τ' μάλα τιλεῖται. P. ii. 143.

πιρθμών. πιρθμῶνας ὁρίων σταθέντων. P. ix. 60.

πιῦδος. ὑπὸ πιύθεσι γαίας. N. x. 105.

πιφαλή. πιφαλᾶς βαλιῶν. O. i. 93. ὑπὲρ πιφαλᾶς Ταντάλου λίθου, μέχθος. I. viii. 20. πιφαλῷ ἀναβᾶϊ ἄγει νῖκος. P. ix. 54. πιφαλῷ ἐφ' ὑψόθεν αἰτίαν. O. vi. 102. πιφαλᾷ ἐφ' ἑστιοῦσαι γέρας. O. vii. 123. νέφ ἐξίπτου. P. xi. 53. πιφαλὰν Ἐλευσῖνος ἵκρανθεν. P. ix. 140. πιφαλᾶν πολλῶν νόμων. P. xii. 41. πιφαλαῖς ἀπαλέσις ἐθείραν. P. xii. 16. πιφαλὰς ἠδὲ πόδας ἀναλίσκουσι πρόφα. Fr. Inc. xcii. 5.

πιφάλαιον. πιφάλαια λόγων. P. iv. 206.

πιχλάω. πιχλάδοντας ἥβᾳ. P. iv. 318. v. V. L. et ad O. ix. 3.

πῶδος. πῶδος ἴχων. O. i. 173. vid. Κῶδος.

πῶδω. παδόμινοι. O. vi. 79.

πῶλον. πῶλα δαιμόνων θέλγει φρένας. P. i. 21.

πῶρ. πῶρας Θανάτοιο. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

πωρίων μιλισσοτεύκτων ἰμὰ γλυκύτερος ὀμφά. Fr. Inc. cxxix. v. Not.

πωρὶς μιλισσᾶν. Fr. Scol. ii. 12. p. 12.

πῶρυξ. vid. Κάρυξ. et Κηρύσσω. vid. Καρύσσω.

πίδαλος, τὸ Σὰν πίδαλον (v. Not.) ἀπὸ στομάτων. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 44.

πίδημαι, ἀεὶ πίδηται κατὰ χῶρον ἱρατὸν ὦμά. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

πιθαρίζω. πιθαρίζων Θαμὰ τοιπίλου ὕμνον. N. iv. 23.

πίθαρις. πίθαριν πόρεν. P. v. 87.

πικλήσκω. πικλήσκων πρεσπίδα μι Ἰάσονα. P. iv. 212.

πικδυτεύω. μὴ πικινδυνιομένου ἐν δίπᾳ. N. v. 25.

πίνδυνος. πίνδυνος ἄπας. N. viii. 35. μίγας. O. i. 139. τὶς δῆτα ἀδάμαντος ἄλυσις κρατερωῖς. P. iv. 125. πινδόνῳ πικαλυμμένον ἔργον. O. v. 36. πίνδυνον ἐξείας ἀῦτᾶς ἵκρισας. N. ix. 83. βαθύν. P. iv. 368.

πινίω. ἐπίνησεν ἱρατὸν μίλος αὐλῶν. Fr.

Digitized by Google

Inc. xcix. 3. πυκθεὶς ἰαχῇσι γᾶν. (al. πυκθῆναι.) Fr. Inc. xv. 1.

πυκθμός. πυκθμὸν στυφεῖν ἀκαμπάσιον ἰκφυγεῖν. P. iv. 370.

πυκνός. γᾶς Ὀγχηστὸν ἀλσίον. I. iv. 33.

πυρόω, πίρημι. πίρασιν ἀκοὴ πυροῦται. I. v. 31. πυραμίνα ἰίρσα ἀμφίστις πόρα δείδιμεν. N. iii. 136. πίρασιν μαλίοις πρατῆρα διάτειρον. I. vi. 3. πίρωσαι ἴππιους στοὶ μῶμον. Fr. Inc. clxxx.

πυρσοδίτης. πυρσοδίταν Ζῆν Ἐρίμιον. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41.

πυρσοφόρος. πρῆς. O. ii. 50.

πυχίω. (πυχάω.) πίχιν ἀκτὶν στυφόντα. P. ii. 91. πίν. P. ix. 45. ἄσθματι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. x. 140. πυχὰν πυῖδα. P. iii. 76.

πίων. πίων ὀδραπὰ νυφόεσσα Αἴτνα. P. i. 36. πίσσα ἀκμονίων ὑπίστασεν. O. viii. 36. πίσσα Τροίας, Ἑκάτοιο. O. ii. 146. πίσσης ἀδαμαντοπίδιλοι σχίδον ἰπὶ στίγος. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 26. 27. ὑπὸ πιόνων Ἡρακλίος. N. iii. 36. v. Schol. πιόνοσι διατορύσσων ἰφθαῖς, P. iv. 475. πίονας χρυσίας. O. vi. 3.

πλαῖς. πλαῖδος ναΐας ἴρνυς. Fr. Inc. xlvii. 4. p. 67. πλαῖδος Πειθοῦς φιλοτάτων πρυτανεῖ. P. ix. 69. πλαῖδας ὑπερτάτας ἴχουσα βουλᾶν παὶ πολίμων Ἀσυχίαι. P. viii. 4.

πλαΐνεγον. ἀδὲ βλιφάρων. P. i. 16.

πλᾶρος. προυτυχὲς ἰνίσφιτο ἔνθεν. N. vi. 107. πλᾶρον βαθύν. O. xiii. 88. πλάρους ὑποπρυσίων ἰμφῆς. P. iv. 339.

πλαρέω. πλάρωσιν ὕβρει πότμος. O. viii. 19.

πλατανός. πλατανᾶς Πανθαίδος. P. v. 25. Ἀρπαδίας μαδίων. Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. πλατανᾶς ἐν αὐτυχαῖς Πίνδου. P. ix. 27. πλατανόστασον Βάττου μίγαρον. P. iv. 498.

πλατίζων. πλατίξῃν. O. i. 176.

πλατύς. ἐπιστυφὲς. P. i. 59. πλατυᾶς Ὠκύτου. O. ix. 22. πλατυῇ Ἰσθμῷ. O. vii. 148. πλατυὰν Ἀκράγαντα. O. iii. 3. πόλιν εὐρύοπα. P. ix. 125. πλατυαὶ Ἀθῆναι. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. πλατυᾶν Συρακοσσᾶν. O. vi. 8. N. i. 2. πλατυαῖς ἀοιδαῖς. P. iii. 203. ἀρουραῖς Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. χαρίσσαισιν Ἐρεχθιδᾶν. I. ii. 28. πλατύτερον γάμον φυτεύων. P. ix. 195.

πλατύς. πλατυᾶς Ἰωλκοῦ. P. iv. 137. πλατυᾷ γωνᾷ. N. vi. 104. πλατυὰν Ἰσθμόν. N. v. 18. πλατυὰς ἰκανώμασε δρους. P. x. 51.

πλέος. πλίχμᾶς ἄνθησιν. P. i. 128. βαθύ. O. vii. 97. λάφυσι. O. i. 37. μέγα. O. viii. 14. Ὀλυμπιάδων. O. i. 151. ἀνθῆσαι Ἔνυος. N. ix. 93. ἀρουραῖς ἱλίσθαι. O. ix. 155. ἄνθρωπον μὴ πρυσάψω πωσί. N. viii. 62. ἰστόμησεν γαρύων. P. v. 69. ἰστόμησεν ἄγων ἐς ἔνδρα. N. vii. 92. ἰδρὺ ἴχουσι Κύρας Διός. O. x. 115. ὑψηλὸν ἰδρύσθαι λαοῖσι ἴχω. P. iii. 197. πίσσον. P. iv. 220. μίγισσον αἶξον γωνᾷ. I. vii. 42. στιλπνόν. O. x. 24. Παλίος ἐδών. I. vi. 37. ἀσθενὲν ἴστρεξεν. I. v. 10. ἰσλὸν ἰκράνθη. P. iv. 310. πλεῖς pro πλέος. Fr. Inc. cxxviii. πλεῖς ἴκανεν. Fr. Inc. ibid.

πλέκειν. πλέκουσι σοφία παραίγουσα μύθους. N. vii. 34. (Ἀπόλλωνα) οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις. P. iii. 54. ἔπεσιν —ἐν ἀμίρᾳ πλεκτάνισιν. Carm. in def. Solis 3. p. 36, 37. γλυκὺ μέλημα Κύπριδος. Fr. Inc. ci. πλέκουσιν Θαμᾷ δίκα. P. iv. 171. πλέκουσα Θεῶν γόνον. O. vi. 60. πλέψεν Μοῖσαν σὺν αὐτῷ. P. iv. 445. πλέψας νίκαις ἀμβροσίαις τι. O. i. 98. πλέκουσαι ὑπίπνοφα πίδας πέδαι. N. ix. 79. v. V. L.

πλέω. πλέουσαι ἐν φορμίσγουσιν. I. v. 33.

πλίμαξ. στοὶ πλίμακα στιμπὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 3.

πλίνω. πλυθεὶς θαμὰ τᾷδε μέλει. N. iv. 25. v. Not. πλυθεὶς πέφρᾳ Ἀλφεῷ. O. i. 148.

πλινθία. ἀπὸ πλινθίων ὄφρα. P. iv. 237.

πλοκάω. πλοκίων χερὶ ἀφύσσῃ. I. viii. 140. πλοκάσασαι μίτασι ἀνίμων. P. viii. 85.

πλόος. σὺν πλόῳ βιψαύχενι. Fr. Inc. xxxvi. v. Not.

πλόω. πλόων ἄκακον ἀδεῖαν ἀεὶ φιλεῖς. P. i. 175. στυνικὰν μῆτιν πλόοντος. P. iv. 103.

Digitized by Google

κλῦθι σὺ Κίλλαιε, κλῦθι δ' Ἀράβιε. O. xiv. 6. κίλλαιε παῖδες. P. iv. 22. κλῦθ' Ἄλκμαν, πολίταν θυγάτηρ. Fr. Inc. xxxvi. 2.

κλυτόπωλος. κλυτόπωλον γᾶρυν Πυθῶ. Fr. Inc. lxxvi. 3

κλυτόπωλος. κλυτοπώλων συμφόρων, N. iv. 124.

κλυτός. Ἑρμᾶς. P. ix. 104. κλυτὰ Δατοῦ. Fr. Inc. lxvi. κλυτᾶς αἰῶνος. P. v. 7. κλυτᾷ φόρμιγγι. I. ii. 4. κλυτὰν ἀγγελίαν. O. xiv. 30. αἶνον παρίχου. Ζεύς. O. vi. 174. ἵστασθαι (Δίανον) ἵππους συμφόνους τε. P. i. 72. μαστὶ ἀγλαΐζουσιν. O. ix. 31. ναυσὶν (Αἰγινῆται) δίεσσιν. N. v. 18. ἔπι. P. x. 10. παῖδα Νηρέος θίεσ. P. iii. 164. χίρα. P. ix. 68. χάριν ἱκετεύσιτι. Fr. Dithyramb. iii, 2. p. 41. δαῖτα ἱκετεύόμενος. O. viii. 69. κλυτὰν ἔλσας. I. i. 80. ἵππους. O. x. 118. κλυταῖς Ἀμύκλαις. P. xi. 48. ἀοιδαῖς ἱκάνει. N. vii. 24. ἱκάνει μοῖρ. I. vii, 26. ἱκετηρίαις. O. v. 47. συμαῖς ἱκετεύσαν ἔρκος. N. xi. 23. v. Not. στυγεραῖς ἄρπαις. O. i. 170. ἱφιτόμοις. I. vi. 25. κίσσος μάστιγας κλυτάς. N. iii. 40.

κνάμπτω ἄγκι λιταρὸν Διθύραμβον. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45. (em. ἀγκχίζοντον e Schol. ad P. ii. 1.)

κνίζω, κνίζω ἰσχνὰν λόγοι αἰσυτοῦ. N. v. 59. ἴκτινος ἴχνια χόλος. P. xi. 37. ἔστι. I. v. 74. μὴ κνίσῃ (κνίσῃ) πόρος ἱλαθόν. P. viii. 44. ἴκτινί γε φρένας ἴχνος. P. x. 95. (ἀκίνητος φ.) ἴκτινί τοι ἴσθι χάρις ἀδίτῳ. I. vi. 74. κνίζομένα. O. vi. 75.

κνίσα et Κνίσα. ἀγκαζόμενοι κνίσᾳ. N. xi. 8.

κνισσάω. κνισσάσασα πρωτὰ μάλων. O. vii. 145. κνισᾶντι (κνισσῶντι) πασσῷ. I. iv. 113.

κνώδαλον. κνωδάλων (ὀφίων) ἴζεν. N. i. 76. κνωδάλων ἀρδιπὰς ἴζεν. P. x. 56.

κνώσσω. κνώσσοντ' ἀνδρῶν. F. i. 16. κνώσσοντί οἱ. O. xiii. 100.

κολίσσω. κολίσσῳ νάπος Διαῖ. P. v. 50.

κοῖλος. κοίλᾳ νάπᾳ λίσσομαι. I. iii. 19. κοίλαν πρὸς ἀγκῶν. O. ix. 53. ἐπὶ κηδόνα. Fr. Inc. xcvi. ἐν ναυσὶ κοίλαις. O. vi. 15. Καστάλᾳ, κολόσσουσι χαρίτων. Fr. Inc. xiv.

κοιμάω. κοιμᾶσθ'. I. viii. 46.

κοινόω. κοινόσασθαι νυκτὶ ἕδος. P. iv. 204. v. V. L. ibid. et ad 236.

κοινός. κοινὸν γάμον. P. iv. 396. λόγοι. O. O. x. 15. (σὺ) κοινὸν θάλος. I. vii. 34. ἵστις. P. iii. 3. σύγκρισ. O. vii. 170. φίγγος. N. iv. 20. τὸ κοινόν. Fr. Inc. vii. 1. p. 59. ἐν κοινῷ συναλίᾳ. O. xiii. 69. κοινὸν νίκας. P. vi. 15. χάρν. P. v. 138. κοινᾷ Χάριτες. O. ii. 90. ὑλαγμός. N. i. 46.

κοινόω. κοινόσασθαι αὐτὸν ὑμέναν λάχῃ τε. N. iii. 19.

κοινών. κοινῶνι παρὰ εὐθυτάτῳ. P. iii. 50.

κοινωνία. κοινωνίαν μαλθακάν. P. i. 189.

κοιρανέω. κοιρανέων οὔτε χαρᾶν θεοῦ ἄντιος χαρίσσων. O. xiv. 14.

κοίρανος. ζαμενὲς Μίδρων. N. iii. 109.

κοίτη. κοίταν ξυνᾶς. P. iii. 86. κοίταν ἐπόχως παρέχων. P. xi. 39.

κοιτάζω. ἐν κοιτάζεται ἀνὰ βαρᾷ. O. xiii. 169.

κολλάω. κεκαυχῶσι ἐν κολλᾷ ἔριδος. N. x. 11. κολλᾷ γομφοῖ φόρτιον. N. i. 20.

κολλάω. κολλᾷ ὀφίονται ἕλκος σταλίσιν Ἡρακλέους. O. v. 29. Μαῖσά σοι χρυσέν. N. viii. 115.

κολοιός. κολοιὸν περιάγόντα. N. iii. 143.

κόλπος. κόλπου Ἀργείου. P. iv. 86. κόλπου Νεμέας. O. ix. 131. ἐκ' κόλπων ἱρήμου αἰθέρος. O. xiii. 125. Παλίου ἀνιμοσφαδάγων. P. ix. 7. πρὸ κόλπου. O. vi. 51. παρὰ κόλπους Πίσας. O. xiv. 33.

κολώνη. κολώναν ἱδρύσατον. P. xii. 6. ἀργιλλόφων Ζεφύρου. Fr. Inc. clxix.

κόμη. κόμᾳ χρυσέᾳ Ἥλλαν. I. vii. 69. κόμαν ἀνδρὸς παρθενίοις ἔρνεσι. N. xi. 36. φαιδίμων γαίᾳ στεφέσιν Θαι. N. i. 104. ἀναδεῖσθαι στεφάνοις. I. ii. 22. καμᾶν στεφάναισι ἀγλαΐ. P. iv. 145. ἀμφὶ κόμαις ἔργα πάλλοντα Ἴθμιον ἀμίλλαν. O. xiii. 55. κόσμον κόμαις ἀμφιβάλλει. O. iii. 23. κόμαις στεφὶς ἀμφέβαλε γήρας. P. v. 42. ἵνα φόβα βόδα τε κόμαισι

Digitized by Google

μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. κόμας ἀναδήσαντες δάφνῃ. P. x. 61.

κομιδή. κομιδὴν σωτηρίᾳ. P. vi. 39.

κομίζω. κόμιζε πῶλον τόνδε σεύλῳ. P. viii. 143. ἅρμιζεν σώματα δεσμαίσσονα παρὰ Κίνυραν. N. iii. 84. κομίζονται Ἑλίνων. O. xiii. 82. ἐκόμισαν λόγοι καὶ ἀοιδαὶ τὰ καλά σφιν ἔργα. N. vi. 52. κόμισον ἐσθλὸν ἄρουραν. O. ii. 28. κόμισαι ἄνδρα ἐς Θανάτου. P. iii. 99. δάμαρτα Μυΐλα. N. vii. 41. ἐκόμιζεν νίκας τίσασας ἐξ ἀϊθλων. N. ii. 31. κομίζει ψυχὰν ἰάν. P. iv. 284. v. Not. αὖτις ψυχάν. N. viii. 76. κομίζειν ἅλιον δίφρον. P. v. 66. κομίζων ἀρχαῖον σωτῆρα. P. iv. 188.

κομπέω. σταρὸ παιρόν. P. x. 5.

κόμπος. κόμπον ἀγάνορα φέρων. I. i. 60. ἰὼν πρόσφορον ἐν ἔργῳ. N. viii. 83. τὸν ἐμοὸν κιρνάμεν ἀοιδᾷ. I. v. 30.

κονία. κονίᾳ χέρσῳ. N. ix. 102.

κόνις. οὐ κανακρούσαν χάρμ. O. viii. 104.

κόρα. κόρᾳ ἰαχυβρόμῳ, Ἀθάνᾳ. O. vii. 79. ἰδίδου νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 207. κόραν γλαυκώπιδα. N. vii. 141. Ἐνυάφου. P. iv. 25. μάντιν ἔλασεν. P. xi. 49. Ἡρώδαν. P. xi. 29. κόραι Διὸς Πιερίδες. O. x. 116. Κάδμου. P. xi. 1. βαθύζωνοι Μναμοσύναι. I. vi. 110. κορᾶν ἀγλαοθρόνων. N. x. 2. (f. ἀγλαοθρόνων.) φερεπάτων Κρονιᾶν. O. ix. 83. (em. φερεπάτῳ.) φορβάδων ἀγέλαι ἰκατόγγυιοι. Fr. Scol. i. 3. p. 8. v. Not. κόραι ἁλίαις Νηρέος. O. ii. 52. v. Κούρα.

κόρακ. κόρακος. O. ii. 157. v. Schol.

κόρος. αἰανὴς ἀναμβλύνει ἀκάδας ταχυΐας. P. i. 160. ἀϊθρόων βαρῆς. N. x. 37. ἰλθὼν σιδήρῳ. P. viii. 43. οὐ δίκᾳ συναντόμενος. O. ii. 173. κόρου μανίαι Τυφῶος. O. xiii. 13. v. Not. κόρῳ σκληρὸν ἀνδρῶν στυγέοντα. N. i. 98. ἅλιν ἔκαν. O. i. 89. κόρου αἰανῆ κατέχειν φρασίν. I. iii. 4. ἔχω φίλα. N. vii. 77.

κορύσσω. κορυσσόμενοι βίον μαχαναῖς. P. viii. 106. κορύσσονταί μιν ἔργοις ἐν ὠδῖν. I. viii. 115.

κορυφή. κορυφὰν ἔχει παιρός. P. ix. 136. ἀϊθλων. N. ix. 20. νίκαν. O. ii. 24. ἄκραν. O. vii. 67. ἐρϑὸν λόγων. P. iii. 141. στεφάνων. O. vii. 7. κορυφαὶ λόγων. O. vii. 125. ἐν κορυφαῖς μεγάλαις ἀρετᾶν. N. i. 51. v. Not. κορυφαῖς μελαμφύλλοις Αἴτνας. P. i. 53. στεφάνοις ἀφυσσαῖς. N. i. 22. κορυφαῖς ἰσχάνων ἀϊθλων ἀμιλλᾶσθαι. N. x. 59. κορυφὰς ἀρούρων σταχύων ἀνεδήσαν. O. i. 21.

κορυφόω. κορυφοῦσθαι ἴσχυσεν βασιλῆσι. O. i. 182.

κοσμέω. κοσμεῖν ὕδασι. N. vi. 77. ἐκόσμησαν δόμον τριπόδεσσι. I. i. 27. σῦκα κοσμήσας αὐτάν. P. ix. 209. κεκόσμηταί μοι διΐττων. N. i. 32.

κόσμος. κόσμῳ φέριν στόμασιν. P. iii. 148. κόσμον ἰλαίᾳ ἐλυμιλῇ πολλάδων. P. xi. 12. αἰγλᾶεντ' ἰσοτίθεσι. P. ii. 19. γλαυκόχροα ἰλαίᾳ. O. iii. 23. v. Schol. Ἰδαῖοι νιν Ἀθάνᾳ μεγάλᾳ. N. ii. 12. χαίταισιν Ὀλυμπίᾳ. O. viii. 108. ξυνὸν ἔσσαι πρυτάνων. I. vi. 101. σεμνὸν αὐδάεντα λόγων στιχῆρα. Fr. Inc. lxxvi. 2. στεφάνῳ ἅλικες. N. iii. 54. v. Not.

κότος. κότου ἀμείλιχον ἰπνὸν ἐόντ' ἀκρίδι. P. viii. 11.

κούταβος. κούταβον Ἀγάθωνι πολῖ. Fr. Scol. iv. 2. p. 14.

κούρα. κούρα Παλλάς. O. xiii. 92. κούρας γενεᾶς. P. ix. 78. κούρᾳ Τψίου. P. ix. 23. κούραν παλλίνομον ἀγυιᾶλιν Ἀρτεμίν. P. ix. 137. Κορωνίδα. P. iii. 69. κοῦραι ἐννέ χοροὶ τὸν Διὸς μέλπουσαι. P. iii. 138. ἄγναι. P. iv. 183. κούραις Καλλιοπεισιθρόνοις. O. ii. 39.

κοῦφος. κοῦφον Διόφαντα. O. vi. 70. κοῦφα φόνιλα κορᾶν τε. O. ix. 82.

κουφίζεσθαι ὑπὸ—ἀοιδαῖς. P. iii. 33.

κουφοτέρφος. ἰλαΐᾳ. Fragm. Inc. in Add. στόμιον ἰχθρὸν κουφοτέρφον. Fr. Inc. vii. 5. p. 52.

κοῦφος. κούφα δίκις ἀνδρὶ σοφῷ. I. i. 62. κοῦφα (κούφᾳ) χειρὶ ἰφανεμίνα. P. ix. 18. κοῦφα βελέεσσα. O. xiv. 24. κοῦφαν αὐτίαν. O. xiii. 117. κούφοις σταθὶ ἔσταμαι. N. viii. 32. κούφοισιν ἰσυπέδοις σοφίᾳ. O. xiii. 163. κουφότερος φρένας. O. viii. 80.

κραγέτας. κραγέται πολλοί. N. iii. 143.

κραδία. κραδίᾳ ἀνέμων ἀμφὶ πᾶσι ἀλ-

Digitized by Google

λίσσων. N. i. 84. v. Not. κραδίᾳ ἐ-
κρέμω πικρόεσσι σίλοις. N. xi. 12.
κραίνω. κραίνει σθένι ἰσοτυχίαι. O. vi.
139. κραίνων τετρασὶ γάμου τελευτάν.
P. ix. 118, κραίνων ἱρισφόρῳ. O. iii.
19. ἱκρέσθω πλίος. P. iv. 311.
κραναός. κραναὸν βίλος Ἀρσιμιδεῖ. P.
iv. 161. κραναοὶ σθένι βασιλῆες. Fr.
Thren. iv. 5. p. 21. κραναόπεμπι [πέ-
τρᾳσι] κυλινδόμενον. P. iv. 372.
κράνα. κράνᾳ Ἀπόλλωνος. P. iv. 524.
κρήνων Ἀρέθουσαν. P. iii. 123. Κα-
στταλίαν φιλίαν. P. i. 75. Τριπόδι
(Τριγόᾳ) λιπόν. P. iv. 222.
κρανᾶς. κρανᾶ Δᾶλος. I. i. 3. ἐπὶ
κρανᾷ πίτρᾳ. Fr. Prosod. ii. 5. in
Del. p. 26, 27. κρανᾶϊ ἐν Ἀθάνᾳ.
O. vii. 150. O. xiii. 53. N. viii. 19.
κρανίον. κρανίοις ξίνων. I. iv. 92.
κρᾰ́ς. κρανὶ ἐπὶ ἀγυιᾶϊ. P. i. 15. κρανὶ
δυσμενίων. P. viii. 13. κρᾶτα συλάσαις
Μηδείσας. P. xii. 28. κρᾶτα τρίω. Fr.
Epinic. viii. p. 8. v. Not.
κραταιός. κραταιὸν ἔτος. P. ii. 149. ἴγγος.
P. vi. 34.
κρατέω. Θέτις κρατεῖ (ἐν) Φθίᾳ. N. iv.
81. ἅλικας κράτει ἐν λίθῳ Νίσου. N.
v. 84. κράτει μάκας τάχυς τι (δρόμου)
ναῶν τετρημότερος. P. iv. 437. κράτε-
σαν τοκεύς. N. iii. 90. κράτησεν ἐν Πυ-
θῶνι. N. vi. 61. ἀκράτησεν στόμιον.
N. x. 46. ἀμφότερα κράτησαν ἔργον.
O. ix. 126, πᾶσαν τίχναν κρατεῖν
ἑκατηβολίαν χερσί. O. vii. 94. κρατέων
Ἴδμων. P. ii. 10. ἑκατομβρίᾳ κάρυξε
σὺν Θήβαις. I. iii. 21. πάλᾳ. O. viii.
26. κρατέοντα ἁλικᾷ. O. x. 121. κρα-
τέσας δεινᾷ παλαῖ ἀ χερείων. P. x.
36.
κρατηρώνιον. κρατηρωνίου λόγος. Fr. Inc.
xciii. 6.
κρατερός. ὁ Αἴας. N. vii. 38. κρατερὸς
Οἰνείδας. I. v. 39. κρατερᾶν ὑπὸ χειρῶν.
P. xi. 26. κρατερῶϊ ἄλλοις ἀδάμαντος
δῆσιν. P. iv. 125.
κρατής. κρατῆρα διθύρεον μελίαν. I. vi.
2. cf. Κρατής.
κρατησίμαχος. κρατησίμαχον σθένος υἱᾶν
ἀδόμαν. P. ix. 150.
κρατύπωτος. κρατύπωτον ἐς ἅρμα θυ-
σαίνων. N. ix. 8.
κρατησίππειος. κρατησιππείοιο Φρικίου. P. x. 25.
κράτιστος. κρατίστων Διὸς παῖδες. O. xiv.
20. κράτιστον. N. vii. 39. κράτιστον
φυᾷ. O. ix. 152. κράτιστοι διφρηλάται.
I. i. 25.
κράτος. κράτος ἀέθλων ἑξῆς. I. viii. 7.
καὶ δῶρα ἑξῆναν ἐς γένος. N. iv. 110.
Ζανὸς Αἰτναίου. O. vi. 162. κράτει
στρατίᾳξ διωκόντων. O. i. 34. Διὸς ἐν
ἄστυσι κράτει. O. x. 97. κράτει ὑπατευ-
σάμενος. P. viii. 14.
κρέας. κρεῶν ἐπόντων. O. i. 80. v. V.
L. κρεῶν ἔντες. N. vii. 61. v. Not.
κρέων. κρέοντι φέρμιγξ ἀείδεται. Fr. Inc.
cxxix.
κρίμνημι. κρίμνασι μῶμος σοῖς. O. vi. 24.
ἀλλὰ κρίμνασι. P. v. 46. κρίμνασι
αἰὼν ἐν' ἀνδράσι. I. viii. 28. ἀμφὶ φρε-
σὶν ἀνθρώπων ἀμηχανίαι κρέμανται. O.
vii. 24. κρέμασεν ἀγκύρας ἰμβόλου
ὕπερθεν. P. iv. 341.
κρίσσων. ἀνήρ. N. ix. 35. φθόνος εἰσπε-
μπών. P. i. 164. κρίσσονα ἴσφαλε. I. iv.
56. κρίσσονα ἁλικίας νόον. P. v. 146.
πλούτου μέρμνων. P. viii. 136. v. V.
L. κρίσσον πραπισῖ ἄλλο βίλος. I.
viii. 72. κρίσσονες ἔρωτες. N. iii. 59.
κρισσόνων νώμων. O. x. 47. ἔρις χαλκεᾶ
ἁμίλλᾳ. N. x. 136. κρισσόνων ἀγαθῶν.
O. ii. 43. κρίσσονας πτιάνων ψυχάς.
N. ix. 77.
Κρίων κρίσσος Φάνου. N. v. 22. σὸν
κρίονι Αἰακῷ. P. viii. 143. κρίονες οὐ-
ρανῷ ἄμυνον ἄρχε. N. iii. 17. κρίσσων
Αἰακίδᾶν. N. vii. 66.
κρόμνημι. κρεμνάσσων ναὶ ἄγκυραν. P. iv.
443. v. V. L.
κρημνός. Fr. Inc. cxlv. v. Not. παρὰ
κρημνὸν ἴσχανον θαλάσσης. Fr. Inc.
lxxxiv. κρημνοῦ Ἀλφεοῦ. O. iii. 39.
Βουκάλου. P. iii. 61.
κρηπίς. κρηπὶς χρυσία πυρόεσσα δοιᾶς
ἱερῶν. Fr. Inc. lxxxvi. 1. κρηπῖδα
δοιᾶν βαλέσθαι. P. vii. 3. ἴσιον σε-
φᾶν βάλλειν. P. iv. 245. φασὶν ἱππο-
θοίας. Fr. Inc. xl. 2. κρηπῖδας ἁλσίων
ἀνάσσειν (ταμέσθαι. v. V. L.) Fr. Inc.
xv. 3.
κρητήρ. κρητὴρ χρύσεος δοιᾶν. O. vi. 155.

Digitized by Google

σταχὺ πρωτῶρα Θαρσαλίαι γίνεται φωνά. N. ix. 118. (deb. πρωτίς.)

κρίνω. κρίνει στρὶ ἴζγων πίσματ. N. v. 73. ἴκρινας κίνδυνον ἰξίας ἀϋτᾶς. N. ix. 83. κρίνεται διὰ δαίμονας ἀλλὰ ἀνδρῶν. I. v. 13. κίκριται στῦρας Θανάτου. O. ii. 56. κικριμένων νόσων ἰατρός. N. iv. 2. κικριμένα δύναμις. N. vi. 4. κρίθη νόσος ἰν Πυθῶδι. P. viii. 121. v. V. ἰκ. κρίθεν οἱ. P. iv. 300. κριθὶς ἀσιτῆ. N. vii. 10.

κριός. κριοῦ δίκαι βαθύμαλλον. P. iv. 186. κάπας σάγχρωτον. P. iv. 121.

κρίσις. ἀμφὶ δίθλως. O. vii. 146. κρίσιν ἀγωνᾶ δίθλων. O. iii. 37. γνίων ἰστιδείξαντο δίθλως. P. iv. 451. δίθλων. N. x. 43. στεφανῶν χαλκέων. Fr. Thren. ii, 10. p. 19.

κριτός. κριτὸν γίνος. P. iv. 89. κριτοῦ σταφυλοδρεφοῦ γονά. I. viii. 143.

κρίνω. κρίνας μαλακαῖσι νῶτον ἰστοσάμοισι. N. x. 83.

κρόκιος. κρόκιον εἶμα. P. iv. 412.

κρονιστής. κρονιστὸν σταδίαγμον. N. i. 58.

κρόταλον. κρότοισι παχλείων. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 43. v. Καχλείων.

κροτέω. παρέστηκας κρατὶ χρυσία. Fr. Inc. lxxxvi. 1.

κρουνός. ἀμφὶ κρουνοῖς. O. xiii. 90. κρουνοὺς Ἀφαίστου. P. i. 48.

κρύβδα. κίμασι. P. iv. 203.

κρύβδαν. κρύβδαν σταχές. P. iii. 28.

κρούειν. κρούει μάντισμα. P. iv. 129. κρουόσης συντυχίᾳ. I. i. 53.

κρύπτω. μὴ κρύπτε σοίρια. O. vii. 170. τὸ εὖ στεφαμένοις μὴ κρυπτέτω. P. ix. 167. sq. μὴ κρύπτειν φίλος ἀμμάτων. N. x. 75. κρύψε σαρθενίαν ὀδόντα πίλαιος. O. vi. 51. κρύψεν αἰνὸν ἅμα ἴστιος. N. ix. 60. κρύψαν ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142. κρύπτειν σπότιν. Fr. Inc. cxii. κρύψαι ἴδιος ἅμαχον. O. xiii. 16. παρέρθαι νῶτον ἰν βίοθοτον ἁλμυρᾷς. O. vii. 105.

κρυστός. κρυσταὶ πλαῖδες. P. ix. 68.

κρύφα. Fr. Inc. xcii. 4.

κρυφῇ. κρυφῇ στις ἴστατ. O. i. 75.

κρυφαῖος. κρυφαῖον πλοῦτον νίμει. I. i. 97.

κρύφιος. κρύφιον θυμὸν βαρύπτ. P. i. 162. κρυφίαν ἰν ψέφοις. N. viii. 44.

κρύφος. κρύφου δίκαιν ἰοβόλων. O. ii. 177.

κτένιον. κτένιον Μουσᾶν. P. i. 3. ἀπὸ κτενίων. P. iv. 517. κτενίων δίσκα τὸ θόνα χρύσος. P. i. 88. αἰδεσσόντων χρυσὸς. O. iii. 75. χάρν πρασίσσων. P. xi. 89. ψυχὰς κρίσσοντας. N. ix. 76. κερφάν. O. vii. 6. καὶ φίλων λαφθάς. I. ii. 18. ἰρῶν φάλαξ. P. viii. 83. ἅμα κτενάνας σκολιᾶς. N. ix. 109.

κτέω. κτέαμαι. κτεατάμενοι ἴστατ φαίλας. N. x. 124.

κτίζω. κτίσαν' ἀνάγαν. N. vii. 59. κτισάτεσσι. P. ii. 109. ἔκτισσιν. O. v. 55.

κτίσις. κτίσιν ἰλάφους ἅπο κτισῶν. N. iii. 88. κτίσιν στον' ἰν Νεμέᾳ (Ζῆνα). I. vi. 71. κτίσιον ὄφιν σίχνας. P. iv. 443. ἴστιτε Διὸς νίκᾳ. O. ii. 70. ἴστασαν Αἰσύμνου σκάπτρῳ ἰλαίας. O. vii. 51. κτισσὼν ἰκ χέρνῳ Ζήνος. N. i. 95.

κτῶμαι. κτάμενον ἴστασι. Fr. Inc. xcii. 3.

κυίζω. ἴστατε κῶλιν ἰν πόρσαις σκαίρειας Ἑλλάδος. P. i. 121. κυίσσι ἅπασα. P. v. 119. κυίσῃ ἰορτάν. O. vi. 116. κυίσσιν κῶλιν. P. iv. 13. κυίσαιον βωμόν. O. vii. 75. ἰκυίσσατο ἀγῶνα. O. x. 31. κυισάσθαν γόνον. O. ix. 70. ἰκυὶ κυίσθη σῦχος. O. viii. 48.

κυκλίων. ἴσθα στομίοις κυκλίοισιν κάσσαν τε λείσσαν τε. Fr. Inc. clxxi. p. 101.

κυλίκες. ἰερὰ κυλίκων Ἀφροδίτας. P. ii. 31.

κύμα. κύσσι κούφαν. O. xiii. 117.

κύπτω. κάπτε, κυψὶς ἀδύτου. Fr. Epinic. v. 3. p. 4.

κυναγός. παρθένος. O. xii. 100.

κυνάμπαξ. κυνάμπυκα Θήβαν. Fr. Encom. i. 3. p. 39.

κυάνεος. κυανέᾳ ὑπὸ λόχμᾳ. O. vi. 69. χθονὸς ἔσχεν σκαλίφυτον. Fr. Prosod. i. 6. in. Del. p. 26.

κυβερνάω. κυβερνᾷ νόος Διὸς βαίμου' ἀνδρῶν. P. v. 164. γνώμαν κολύσσεφον Θυσιῶν. Fr. Inc. iii. 4. κυβερνῶσαι νῶας θεοὶ ἰν πόντῳ. O. xii. 4.

κυβιστάω. κυβιστάσας ἀνὰ. P. i. 176.

κυβιστητήρ. γίνεται θεὸς ἀγαμέμνων. P. iv. 488. κυβιστητῆρες ἀπτεσσοπέφνῳ γνώμᾳ στιτιθών. I. iv. 120.

κυδαίνω. κυδαίνων υἱὸν Τίγνιν. O. x. 70. κύδανεν φίλαν. N. ix. 29. ἐκύδανεν φίλαν. P. i. 59.

Digitized by Google

κῦδος. κυδίμου ἅβαν ἐνηρᾶτο. O. xiv. 34.

κῦδος. ἀβρὸν. O. v. 16. ἄρουσα. I. i. 72. ἀνδρῶν. O. ix. 132. ἀγήραον παρείδυσε. P. ii. 96. ἀνδρασιν. O. viii. 72. ἀφάνταν ἀοτίνου σαθρόν. N. viii. 58. v. Not. ἰλλύδα. O. iii. 69. ἐνδέξιον ἔρουσα. N. ix. 111. ἀστεφεφορίας ἕνεκεν Ἀντίλαον. P. iv. 117. καλλίνικον ἀοιρὰν. I. i. 13. Καστορίᾳ ἔρσαι. O. iv. 20. μίγα Πίσαιον. P. ii. 165.

κύκλος. κύκλῳ ἀλλότῳ ζυζήσασα. P. iv. 383. v. Not. V. L. Schol. κύκλῳ κῶλον. O. x. 56. κύκλον ἔσσῳ βοᾷ διάρχειν. O. ix. 140.

κυκλίου. κυκλόσσαις χέρα ὑπὲρ ἄκανθας. O. x. 87.

κυλίνδω. κυλίνδει σαύτῳ γνάμαν κυκλόν. N. iv. 65. κυλίνδονται ἐλατίδες ἀνδρῶν τρολλὰ ἔπεα, καὶ δ' αὖ πάντα. O. xii. 7. κυλινδίσασσε πίσσαι. P. iv. 372. Ἀνλινδόμενον Ἰξίονα ἐν τροχῷ. P. ii. 42. κυλινδομένα φλὲξ φέρει πίσσας. P. i. 45. κυλινδομένους ἀμέρας. I. iii. 29.

κύλιξ. κυλίκεσσιν Ἀθηναίοις. Fr. Scol. iii. 5. p. 13.

κῦμα. κατακλύσει ψᾶφον ἰλισσομένων. O. x. 14. κοινὸν Ἅιδα ἔρχεται. N. vii. 45. κύματα πόντου. Fr. Inc. lxxix. κυμάτων μέλισσα. N. vi. 95. κυμάτων ῥιπαὶ ἀνανώρους. P. iv. 346. κύματον πλατύνουσι. P. ix. 85. Δᾶλος κυμάτεσσι φαμενά. Fr. Prosod. ii. 2. in Del. p. 26.

κυμαίνω. κυμαίνει ἄφατι ἄνθος ὕβρις. P. iv. 282. ἐς μὲ κάθαρ κυμαίνεται. Fr. Scol. ii. 4. p. 11.

κύμβαλον. κυμβάλων μιγάλοι ῥόμβοι. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. μεγαλαβόμβων κτυπήματα. emend. in Add.

κυνηγίτας. οἷα ἄρκυος ἀμφὶ πάλᾳ σίφωσεν. N. vi. 26.

κυναρξίσσιος. κυναρξίσσιον μέλπεθρον. P. v. 52.

κύριος. Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. I. v. 67. κυρίᾳ ἐν μεσσί. O. vi. 52. κύριον σθένος. P. ix. 80. κύρια πολλὰν ἀγυιᾶν. P. ii. 106. κυρίαν ὕδωρ λέγων. N. vii. 75. v. V. L. ἐπὶ κυριώτερον δόκιμον. O. i. 168. κυριώτερα λόγου. Fr. Inc. lxxviii.

κύων. κύνα Ἀμπελίαν. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. κυνοδαμεῖν μεγάλαι Διῶν. (Paus.) Fr. Parthen. i. p. 15. Λάκωνα κυνοπόντιον ἐρατεῖν ἐπὶ Σαρνὶ σχέσιν. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. p. 6. πολέθρου χρὴ ἔχεμεν. Fr. Inc. xxxvii. 5. τὸν κύνα Θρασυτίου Γηρυόνα φρέξαν. I. i. 15. v. Schol. ἕνα κυνῶν ἰλάφους κατίσωσαν. N. iii. 86.

κῶας, τό. κῶας αἰγλᾶεν θυσάνῳ χρυσίου. P. iv. 411.

κωμάζω. μετὰ κωμαστῶ γυναικῶν. P. iv. 208.

κωλέον. κώλεον μοῖραι τερφθεῖσι νόσου. P. iv. 57.

κῶμος. λαῖνοι Ἄρεος παρέδραν κάμοντι. P. i. 21.

κωμάζω. κώμαζε αὐτῷ ἀδομιλεῖ σὺν ὕβρει. I. vii. 27. κωμάζοντι σὺν ἑταίροις. O. ix. 6. σὺν Ἀρκυσίλᾳ. P. iv. 3. χρὴ κωμάζοντα ἀγυιαῖς χαρίεσσι βαστάσαι. I. iii. 13. κωμάσομεν σταῦ Ἀντίλαονος Σικυόνιόν τε Αἴγιναν. N. ix. 1. ἦ. κώμασεν μιν ἐμῖραι ἀδεῖαι. N. x. 64. κωμάζοντες ἱερσὰν. N. xi. 36. κωμάζων τὸν, ὃ σκολίως. N. ii. 38. κωμάζομαί νιν. I. iv. 124. κωμάσομαι νιν σαθὸν ἐν ἰσχῷ. P. ix. 137.

κῶμος. κώμου διοτίνᾳ. O. vi. 30. φερεφάτας γλυκύν. N. ix. 120. κώμῳ ἅδομαι. P. viii. 99. Δωρικῷ. P. viii. 29. v. Not. κώμου ἀγωγίτας. I. viii. 5. Ἀγησία. O. vi. 166. ἀΐδιον. P. iii. 130. ἀνίρων ἅδεται. P. v. 28. ἅδεται. O. viii. 12. ἅδεται. O. xiv. 23. Ὀλυμπιονίκαν. O. iv. 15. κώμου μελιγαρύου σίνεσις. N. iii. 7. καμίας. I. vi. 85. κώμου ἰρενᾶν. I. ii. 45.

κώνα. κώνας σχάσον. P. x. 79. κώνειον ἰμβαλεῖν. P. iv. 357.

κωφὸς. ἀνὴρ τις. P. ix. 151.

Λ.

λάβρος. συρατὸν. P. ii. 166. λάβρον πανσὸν ἀμπνεῦσαι. O. viii. 47. λάβρου Μουσᾶων. N. viii. 79. v. Not. ἅλως Ἀθαίνας. P. iii. 70. λάβρου φυγγλασσοῦς. O. ii. 156. λαβρότατον γενέσθαι δεδιότας. P. iv. 435.

Digitized by Google

λάζε, λαζὲν a. r. λ. vide Λαμβάνω.

λαγίνας. Πιερικὰς P. x. 50. λαγίνα Αἰλᾳ. P. iv. 191. λαγίναν τέρενον. P. iii. 151. λαγίνας ἐξ ἀρεταῖσι μαμαλύσσας. O. i. 144. v. Schol.

λαγχάνω. λάχεν εἰναῖ. O. vi. 56. στέφανον. O. x. 72. ἴλαχε παρὰν ἁμαμάντων φρενῶν. P. ii. 134. φόσιν Ὠκεανίδων. I. iv. 84. v. V. Ια στέφανον ἀπὸ Δωρίων σταλίων. I. viii. 137. ιλάχομεν ἥδιον. N. vii. 5. τὰν Διὸς λάχον εἰναί. P. ii. 51. οὐκ ἴλαχον στεθέων. Fr. Inc. xliii. v. Not. p. 65. λαχὼν σλοῦτος σαμίνα. O. x. 106. ἰ καλὸς τι νέον λαχόν. P. viii. 126. λαχὼν γρὶς ἰν πένεσσι σθένος. N. x. 50. ἴλεον δαιμονίαν. N. ix. 107. v. Not. δὲν δὲ πλέον τι λαχεῖν. Fr. Inc. lxxvii. pag. 76. λαχόντα σοφὰν παράνων. N. i. 108. λαχόντες Αἴδαν. P. v. 130. οὐκ ὀλίγαν δόξαν στρατῶν. P. x. 30. ἰ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλα. N. vii. 80. λαχεῖσα ἥβαν. O. xiv. 1. λαχοῦσαι εἵμαρ ἰοειδέος αἰῶνος. Fr. Inc. cl. λίλογχας Πρωτεσιλᾶς, Ἐυσία. N. xi. 1. λίλογχι Θέμις Οὐρίνου. O. ix. 25. λίλογχιν ἰσλὴς (ἰσθλοῖς. N. i. 34. v. Not. παναγύρεως. O. i. 84.

λάθα. λάθα γίνεται ἄν. O. ii. 34. παντίχυ νόν. N. viii. 42. v. Not. λάθας νίφος, ἰστιβάσιν. O. vii. 83. λάθαν πόνων ἴχει. N. x. 46. Σωσιλίδα ἴσασαι. N. vi. 35.

λαιψηρὸς. λαιψηρὸν δρόμον. P. ix. 215. λαιψηρὰ σέλαμα. O. xii. 5. λαιψηροῖς σθένεσσιν. N. x. 118.

λαοτίζω. λαοτίζομεν σοὶ κίνυρον. P. ii. 174. λαοτίζουσα λαοτῷ αἰθέρα φλέξ. I. iv. 113.

λαλαγέω. λαλαγήσαι. O. ii. 175. μὴ σὺν λαλάγει σαμαῦσα. O. ix. 60.

λαμπάω. ἴλαβεν κέσμον σοσίφρονα. N. iii. 55. v. V. L. ἴλαβεν ἴσασαν. O. xiii. 119. λάβεν αἶψα ἄγγαν σοσίν. N. iii. 140. λάβεν παρὰν ἥβας. O. vi. 96. λάβεν ἄσυρον. P. iv. 84. ἴλαβεν σαῖδας χάρμα ἄσασαν. O. x. 26. λάβε φρονίδα σαλασιμάσαν. N. x. 41. λάβεσι λαοῖσι στεφάνων ἰοδίνων. Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 41. λαοὶ χιλίεσσι φιλαις. P. iv. 343. λαβίσσα ζογόν. P. ii. 172. λαβῶν ἀρισὰν Θοᾷ. O. viii. 8. οὐ λαμπάνει κίνδυνος μίγας ἄναλκιν φῶτα. O. i. 131. λάμβανε σὺ σταφάνου. I. v. 78. λάμβανε ἀπὸ σασσάλου φίαμμα. O. i. 28.

λαμπτάω. λαμπτάοντα ἔργα. Fr. Inc. xcvii. v. Not. pag. 83.

λαμπρὸς. λαμπρὸν βιᾶσαι σάφασιν. N. viii. 56. λαμπρὸν δόμα. P. iv. 430. φίγγος. P. viii. 138. λαμπρὸν δέρκομαι δόμασι. N. vii. 97. λαμπραὶ δυνᾶσις σταφοῦς. P. iv. 352.

λάμπω. λάμπει αἰλίᾳ. O. i. 36. ἀφοσά. I. i. 30. χρῶσα. I. iv. 39. λάμπει χρύσῳ ἔργα μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. λάμπει τοῖσι μίνις δίλιος. Fr. Thren. i. 1. p. 17.

λαοθόων. μάσσιν οὐ λαοθόαι φῶτα ἔργ. Fr. Dithyramb. iii. 14. p. 61. vid. Λάθω.

λαός. λαῷ Δωρικῖ. O. viii. 39. σασεὶ δαμόσαι. Fr. Inc. cxli. λαὸν ἴσασιχμον μυασοῦσι σαλίμου. N. i. 25. σασόσσαν ἰσαγγέλαις. P. ix. 93. ἰσιμίξαι ἀγλαΐαισιν ἀσσυνίμοις. N. ix. 74. ἰδάνορα. N. x. 67. νίμων δέλασῆ. O. xiii. 37. λαοὶ ὑπέμασθεν. O. ix. 71. ἰν πένεσι λαῶν. I. vi. 79. λαοῖς ἰσυδόσας ἰδθσα δίκας. P. iv. 272. λαοῖς μοῖραν ἄγων. P. xii. 22.

λαοσθὴς. ἥρως. P. v. 129.

λαοσόος. λαοσόοις ἀγῶσιν μυασοῦσι. P. xii. 42.

λαοτρόφος. λαοτρόφον σόλιν. O. v. 9. στεμάν. O. vi. 103.

λάοτρος. λάοτρον μεσθὸν O. x. 34. λαοτρίαν Ἰαιολιδῶν. N. iv. 89.

λαῦρα. καντὰ λαύρας. P. viii. 124.

λάχε, λάχον etc. vid. Λαγχάνω.

λάχνη. λάχνας ἱερᾶν τε μήλων γίνεται. O. i. 110.

λαχνήεις. λαχνήεντα στέρνα [Τυφῶνος]. P. i. 36.

λάχος. Ἀελίου. O. vii. 107. σφέτερον ἰστί σοι. N. x. 159.

λίζης. λίζητος καθαροῦ. O. i. 40. λιβόστασιν ἰκόσμησαν δόμον. I. i. 28.

λίγω. ξένος ὅ τι λίγω. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 5. λίγει μοι τὸ φάσμα.

Digitized by Google

O. viii. 57. λίγει ἴστρὸν σὺν' ἀν' Ἑλλάδα. P. ii. 110. λίγοντι Ἰσῳ βίῳ ἀφθίτον στεφάνωμα. O. ii. 51. λίαυδε φυτεῦσαι. N. vii. 124. χθόνα καταλέσαι. O. ix. 75. λίγε. I. v. 49. λίγειαν ἱερὸν γλῶσσαν. O. xiii. 15. ἀριθμὸν ψάφων. O. xiii. 65. βροτοῖς. P. ii. 41. σί μι λίξοντι Ἰοδμοῦ δεσπόται. Fr. Scol. i. 12. p. 9. λίξας ἐστία υἱῷ θανόντος. P. viii. 74. λίγεται. O. vi. 49. μάλιστα δονεῖν. N. vi. 95. ἀνθῶσαι κλίος Ἕκτορι. N. ix. 93. λίγοντα ἐρεχθῆν στομάσαντες. I. iv. 12. λίξατο πάντων ἐναισιμόδιος Ἰάσων. P. iv. 336. λίλιται πολλαί. N. viii. 33. λιλίχθαι πάρεσθε. O. xiii. 145. λιγόμενον τοῦτο πρέπειν ἔπος. N. iii. 91. λιγόμενον ἰρίῳ. P. v. 145.

λεία. λείαν πᾶσαν ἵλασαι. O. x. 52.

λείβω. λειβόμενον δῖα. P. xii. 17.

λειμών. λειμῶνες φοινικοφόδιαι. Fr. Thren. i. 4. p. 17.

λείπω. λίπε χαμαί. O. vi. 76. κρόμνα λείποντα μανίᾳ Ἀρκαδίας. O. vi. 169. πῶς λίπον πᾶσαν. N. v. 27. θεόν. O. vii. 109. εἰ μὴ λίποι. O. i. 174. μή με λίπῃ φίγγος χαρίεν. P. ix. 159. λοιπὸν πᾶσαν. P. iv. 12. πράσιν Τιτιεῖδα. P. iv. 222. ἄπυθεν ἀμφέ. P. i. 19. ἵλαπον βιοτὸν φιλάνορα. Fr. Inc. cxli. οὔτι θανόντα (Ἀχιλλέα) δοῦναι. I. viii. 125. ζῶν λείποντας αἰῶνος εἶδωλον. Fr. Thren. ii. 5. p. 19, 20. μή τινα λοιπὸν μίμνειν. P. iv. 329. λείφθη Θέρσανδρος. O. ii. 76. λειφθεὶς ἅμα πατέρων καὶ φίλων. I. ii. 18. v. V. L.

λείριος. λείριον ἄνθεμον πορσύνας ἱέρεια. N. vii. 116.

λίκνον. λίκνον Αἰγίνας ἀμφιπόλοισιν ἔρεισε. N. viii. 10. ἐνθένδε λίκνοισι ξένον ἀν' Ἀρκαδίας. P. iii. 45. ἐν λίκνοις ἐνῆκε νυμφίας. N. v. 55.

λιγυόδαμος. Fr. Dithyramb. v. p. 43.

λιγυός. λιγυοῦ χαλκοῦ. P. xii. 43. ἐπὶ λιγυᾷ δίνδρῳ βαίνων. Fr. Inc. cv. p. 86.

λιγυαυθής. λιγυαυθέα παντὸν ἰσίαινον σάρκα. N. ix. 55.

λιθαιτώας. λιγυλίτωον θυγατρός. O. vi. 160. λιγυλίτωον πανίκων. P. iv. 207. Μυκηναίων πρεσβεῦται. Fr. Inc. clxxvi. λιγυλίτωοισιν ἀγγελίᾳς Καδμείων. P. ix. 147.

λιγυπώλας. λιγυποτόλων Τυνδαριδᾶν. P. i. 126.

λιγυός. λιγυᾶς γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1. λιγυᾷ γάλακτι μιμεγμένον. N. iii. 134. λιγυὸν ὑδάλ χιερὸν ἄθλιον ἀπὸ σφυνιζᾶν. Fr. Inc. lx. 3. λιγυὸν ἰλίφαρδ'. N. vii. 115. λιγυαῖς φρεσίν. P. iv. 194. v. Not. λιγυοείμας λίθου Παρίου στάλαν. N. iv. 138.

Λιγυών. λιγυωθὶς πάρα μέθρου. I. iv. 117.

Λιγυώλινος. λιγυωλίνου Ἀρμονίας γάμοι. Fr. Encom. i. 6. pag. 39. λιγυωλίνῳ Θεάνα. P. iii. 176.

λιγύς. λιγὺν ξίφος ἵστακε διὰ φρενῶν. N. vii. 39.

λιθόστρωτος. λιθόστρωτον, χρύσιον σθένος ἀελίου. P. iv. 287.

λίχνος. λίχνος ἀνυγαίων. P. xii. 27. ἰμερτόν. P. iii. 177. λίχνι Ἀλκμήνας ἀρήγοντα. N. i. 73. λίχνι ἐνὶ ἐρῳ ἀμαλαξομένου. P. xi. 38. Πιτυοῦν ἐνθρεψαθέντα. P. ix. 30. ἐς λιχῖνον. P. ix. 63. ἀνάγει φάρμαν. I. iv. 37. λιχῖνον βροτῶν ευχαῖσι. I. viii. 79. ἐν λίχνοισι γυναικῶν ἀλλοδαπᾶν. P. iv. 90.

λίων. ξανθός. Fr. Inc. lxxxv. λίοντος βαθυστέρνου κύλιξ πάσῃ. I. iii. 19. βοτάνᾳ. N. vi. 72. ἐν βίᾳ στάσιν. I. vi. 53. ἐν χέρσιν. O. xiii. 62. λίοντι ἐρείπει παλαίσματι. P. ix. 46. λίοντος βαρύπομπον σχεῖν δίκαιος φύγαν. P. v. 77. ἰρίζεμεν. Φ. xi. 22. λιόντων βαρυφθόγγων ἀγύλαι λάγχαι. Fr. Inc. ap. Herodian. de Schem. ap. Villois. Anecd. Græca t. ii. p. 95. ἰρίζεμεν Θηβαῖν λιόντων ἐγκλιμα ἰπποδάμου. I. iv. 78. θρασυμαχᾶν ἔνοχος. N. iv. 102. λιόντων τε πάντων τε ἔνδον πυρὶ νιλιόντων. Fr. Inc. clxxi. λιόντεσσιν ἀγγελίαις ἵκεσθαι φόνου. N. iii. 80.

λιός. λιὸν διωκτᾶν. O. ix. 100. σὺν λιῇ ἀδελφεῖ. P. viii. 76. cf. λαός.

λίγω. λίγωτος δείπνων γλυκὺ πρωγάλιον.

Digitized by Google

Fr. Inc. lxiv. λέξαντες εὖρον. P. iv. 520.

λῆμα, λῆμα Κορυνίδος, P. iii. 43. γιγνοῦν ἐν παίδων ἐστερέσιν. P. viii. 64. λήματος ἴσιμεν ἀνθηλοφόρου. N. iii, 146. λῆμά τε ἐνόμιον καὶ δύναμιν ἴδιον υἱοῦ. N. i. 87.

λίαν. συμβαλεῖν ἰύμαχὶς ἅτ. N. xi. 43. μὴ κάμοι λίαν δαπάνας. P. i. 175.

λίβανος. λιβάνου ξυνὰ δάκρυα. Fr. Scol. i. 3. p. 8. λιβάνῳ σπείρει. Fr. Thren. i. 5. p. 17.

λιγυρός. ἀκέπας λιγυρᾶς. O. vi. 141.

λιγύς. λιγὺν ἕλμον ἐπίαν ἴγμεν. O. ix. 73.

λίθινος. λίθινον γόνον. O. ix. 70. v. Schol. θάνατον φέρων. P. x. 75. λιθίνῳ τέγει. N. iii. 93. λιθίνῳ ψάφῳ. O. vii. 158. λιθίνοις δέσμοις. I. i. 34.

λίθος. λίθου Παρίου λευκοτέραν σπάλαν. N. iv. 131. λίθῳ τραχεῖ φθόνος μὴ με βαλέτω. O. viii. 73. λίθου παρηρὸν. O. i. 92. ὑπὲρ πέφαλλὸς Ταντάλου, μέγεθος. I. viii. 21. Μυσσαῖον λάβρον ὑπερβὰς πάγος. N. viii. 30. v. Not. πέπασται λίθων βωμὸς δίκης. P. vi. 367.

λίμνη. ἐν τροχοειδεῖ λίμνας Τριτωνίδος. P. iv. 37. λίμναν ἐγχωρίαν. O. v. 26.

λιμός. λιμὸν αἰανῆ γαστρὶ δμώναν. I. i. 70. v. Not.

λιπαροσπλόκαμος. λιπαροσπλοκάμου παιδὸς Λητοῦς. Fr. Prosod. in Del. i. 1. p. 25.

λιπαρός. λιπαρὰ Μαραθών. O. xiii. 157. λιπαρᾶς Ὀρχομενοῦ. O. xiv. 3. λιπαρᾷ γᾶρυ ἀρμόσαις βίοτον. N. vii. 146. ἔστι Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 45. λιπαρᾷ ἐν Νάξῳ. P. iv. 157. λιπαρὸν πόρον. O. viii. 108. λιπαρὰν Αἴγιναν. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. ἴδῃ Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 4. λιπαραὶ καὶ ἐλέθιμοι πλόαι Ἀθῆναι. Fr. Dithyramb. x. 2, p. 45. sq. λιπαρὰ καὶ ἰοστέφανε Ἀθῆναι. Fr. Dithyramb. x. 1. p. 45. sq. λιπαρᾶν ἀπὸ Ἀθανᾶν. N. iv. 30. Θηβᾶν. P. ii. 6. λιπαρᾶν Θηβᾶν μέγαν στάθμιον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. conf. Not. ad Fr. Dithyramb. x. p. 45. sq. λιπαροῖς ἐν Ἀθήναις. I. ii. 30.

λίσσομαι. Κρονίων. P. i. 137. ὦ σέβιστε Μαῖσα. N. iii, 21. Χαρίτεσσι σὺν Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. lxxxvi. 3. σύντυχε Τύχα, ἀμφὶ πόλει. O. xii. 1. διστόξοιο νεῦσιν. P. iv. 369. σὺ γὰρ ὑψηλᾶς δυστυχίας, τιλίσας. I. vi. 65. (v. Not. O. vi. 138.)

λιτή. λιτῇ θυσίᾳ. O. vi. 138. v. V. I. Not. ἅπτεται πρὸς χάριν ἀνδρῶν ὑπερβίων λιτὰῖς. O. viii. 11. λιπαρεῖς ἵστασιν ἔτος Ζηνός. O. ii. 144. λιτὰς ἱκνοῦσθαι Ἰαλυσίαισιν Αἰσυμίδαι Κρισαγόραισιν. P. iv. 385.

λιτανεύω. λιτανεύσιν φορβαμίνα θεμεῖ φανεί. N. v. 58. λιτανεύων πολλοί τυ ἔβαν. N. viii. 14.

λόγος. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι (v. Not.) ἴσχε πολλὰ ἰκέσθαι. N. vi. 51. λαοῖσιν καὶ ἀοιδοῖς. P. i. 183. λογίοις περάσθαι ἐνεί. N. vi. 75.

λόγος. ἀρχαίων. Fr. Inc. xciii. 2. ἀστῶν ἁμετέᾳ πάσαις πολίταις. P. vii. 8. τίς ἐστιν ἀνθρώπων. N. ix. 13. ἔστιν πάσαις Κάδμου. O. ii. 39. πραυτατείους. Fr. Inc. xciii. 5. φέρει δόξαν. P. i. 70. λόγῳ ἔστιν δίκας ἅρπτειν. N. iii. 50. ἐν λόγῳ ἕλκει ἀπάλαμνος. N. iv. 154. λόγῳ ὑπαλλὶ πᾶσιν ἀρχαίῳ. N. iii. 120. λόγῳ συνήνεσεν ἔστιν. Fr. Inc. xcii. 3. v. V. L. p. 82. λόγῳ εἰσὶν. P. iv. 105. λόγων ἀνθρώπων ἔνυμνα διακρίνει. P. i. 138. ἀρχαῖον ἐνδόν. N. i. 52. ἴχει. O. viii. 6. ξυνοῖς. N. iv. 51. σφενδανῶν πάντα θέλοντες παμπειστῆνε. P. iv. 234. τὸ καὶ ὧν φέρει. I. viii. 138. ἀζηλὸν αἶξει. N. vii. 47. ψεύσεται πανταὸν συνίσκει. N. v. 53. Ὀδυσσέος. N. vii. 30. κοινὸν. O. x. 15. παμπόστερα. Fr. Inc. lxxxiii. ἰσλὸν ἀπεὸν. I. v. 17. σοῦσιν παρφάτεια. P. ix. 77. ἐκίρδανεν. I. v. 33. ἅλιον γίγαντος. P. ix. 167. οὐχ ἕτερον ἴχει. O. vii. 159. σοῦσιν πατίφατι. N. x. 20. ἐπ' ἄλλον ἄλλοτε θόνει. P. x. 84. Δίαπτοῦ παῖδων ἅπαντα διαθεῖν. N. iv. 116. ἅπαντα. P. ii. 123. αἱ ψαῦδεῖ εἴγλα. O. iv. 28. ἐκάμιον αἰδέσασθαι. O. ii. 166. φρένεσιν. O. ii. 108. ξυνὸν διαθῆσαι. O. vii. 38. ἀλαθῆ. O. i. 45.

Digitized by Google

λόγου αἰτιατικὴ πυίζου ἐργάν. N. v. 59. λόγων ἀσφάλεια ἔστι. P. iv. 205. λογοφὰν ἐρθέν. P. iii. 141. λογοφαί. O. vii. 125. ὄδὸν. O. i. 177. λογίαν εἰπεθεῖν. N. vii. 75. v. V. L. ὑστέρου ἀρχαί. O. xi. 5. φερτάτων μναμεῖον. P. v. 63. χαμαιστεῖαν. O. ix. 18. πόσμου αὐδάντα. Fr. Inc. lxxxvi. 3. λόγοις ἀγανοῖσι τὸν ἀμείφθη. P. iv. 179. ἀλαθέσιν. O. vi. 152. ἐστὸν ἀγαθοῖς. N. xi. 22. μυλλίσιος ἀγανάζοντο. P. iv. 427. δίγμενος. P. iv. 227. τιμαλφεῖν νίκαν. N. ix. 130. θνατῶν. P. vi. 16.

λόγχα. λόγχας χαλκέας αἴχμᾷ ἔτρωσεν. N. x. 113. ὑπ' ἀλλεμβερίᾳ λόγχᾳ. N. viii. 51. λόγχαι ἀλληλοφόνοι ἐπάξαντο. Fr. Inc. lii.

λοιβά. λείβειν λοιβὰν στεφάνων. Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 41. λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν Θεῶν. N. xi. 7.

λοιγός. λοιγὸν ἀμύνων στρατῷ ἰκανεῖᾳ. I. vii. 41. Ἐνυαλίου ἀμύνων. N. ix. 88.

λοιδορέω. λοιδορῆσαι θεούς. O. ix. 56.

λοιπός. χρόνος ἑβδόμων ἔρπει. N. vii. 99. λοιπῷ γένει. O. ii. 29. λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον. O. i. 157. λοιπὸν γένος. P. iv. 456. ἐς τὸ λοιπόν. P. v. 159. ἐς λοιπὸν χρόνον. Fr. Thren. iv. 8. p. 21. λοιπὸν ὅλεσον ὑφαίνων. P. iv. 251. τὸ λοιπόν. N. vii. 67. λοιπὸν ἔστισθαι. P. i. 71. λοιπαῖς ἀθύρεσι ἕρπεσιν. I. iv. 67. λοιπαῖς εὐχαῖς. O. iv. 22.

λοίσθιος. λοίσθιον χυμίρεσιν ὕπν. P. iv. 474.

λοξίας. Ἀπόλλων. P. iii. 50.

λουτρόν. λουτρὰ Νυμφᾶν θερμά. O. xii. 27.

λύρος. λύρᾳ Νίσιον. P. ix. 161. εὐαγεῖ. N. v. 84. Κρόνου. O. viii. 22. Κρόνου παῖον. O. v. 40. λύρον Κρισαῖον ἁμιλῆν. P. v. 49.

λύσμα. ὑπὸ λύσμας πυανίας. O. vi. 69. λύσμᾳ πεῖνα. P. iv. 434. λύσμασι δονεύσας. O. x. 36.

λύσος. ἐν λύσου. N. iv. 97. λύσου βαρυτάλαμον ἔρεσι. P. xi. 37.

λύω. λύᾳ βιαισθέντες. N. ix. 34.

λυγρός. λυγρᾷ νόσῳ. N. viii. 42. λυγρὸν ἔρανον Φῶτα Πολυδίνᾳ. P. xii. 25.

Διθύραμβος et Διθύραμβος. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

λέπος. λέπεα δῦναν. P. ii. 155.

λέμφω. βρομίαις λέμφαις. Fr. Parthen. iv. 2. p. 16.

λύρα. λύσασθε ἀναπάσσει τὸν χάριν. O. x. 113. λύρα καὶ ἀοιδὰ βρίμεται. N. xi. 8. λύρᾳ ἀναθέμεν μαρμαγορίαν P. viii. 42. λύρᾳ δάρεις τε πεισόμενα. N. iii. 19. λύραν ἰῶχρόων ἔγωγε. N. x. 39. λύραι ἀδύλογοι. O. vi. 163. λυρᾶν βοαί. P. x. 60. λυρᾶν συγχανέμεν. O. ii. 86.

λυσίπονος. λυσίπονον . . . τελεσσάν. Fr. Thren. ii. 1. p. 19, 20. λυσιπόνους θεραπόντεσσι. P. iv. 71.

λύσις. νὺξ ἔσσεται στυθίων. N. x. 143. λύσιν δόρυν ἴδυσα. O. x. 57.

λυσίκερως. λυσάρισι καλλίκομοι δασπαῖν. P. v. 142.

λύσσα. λύσσας ἰδδοξον καμάνων κῶμον ἀχυσίνω. I. viii. 1. συμφορᾶς οἰνοφλὰς. O. vii. 141.

λύω. λύσι ὑφ' ἥρωϊ χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 96. ἴλυσιν, ἐξ ἀσιμίας. O. iv. 35. λῦσι Ζηὸς Τιτᾶνας. P. iv. 518. ἴλυσι δόμους. P. xi. 52. λῦσαι ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν. O. x. 11. λῦσον ἅμμι σιδήρεον μέναχον. P. iv. 275. λύσαις ἄλλον ἀχέων. P. iii. 88. ἐλύσατο Ἑλένην. I. viii. 112. λύσασι σχοινίοι τὸ τῶν δυσφόρων καὶ μεριμνῶν. Fr. Inc. xxv. 2. λυθέντες ἐκ μυγάλων στυθίων. I. viii. 13. λυθέντων πόνων. Fr. Inc. lxii.

M.

μά. καὶ μὰ γὰρ ἔρεον. N. xi. 30.

μαινάς. μαινάδα ἔρευν. P. iv. 384. vid. Ἴυγξ.

μαίνομαι. μαινομένας φρενός. P. ii. 49.

μαίομαι. μαιόμενος δυνατὰ ἐν ἀλκᾷ. P. xi. 77. μαιόμενοι πολλὰ φῶτες. O. i. 73. σθένι ἔσπε. N. iii. 9. μαιομένων ἀνθρώπων. O. viii. 7.

μάκαρ. μάκαρ εἰσί. P. v. 25. μάκαρ μετὰ ἀνδρῶν ἔναιεν. P. v. 127. ὦ μάκαρ. N. vii. 139. σέ. P. iv. 104. μάκαρες Κρονίδαι. P. v. 159. μάκαρες ἐν Ὀλύμπῳ. Fr. Prosod. i. 5. in Del. p. 26. σὺν μακάρων γαστρίμαργον εἰκῦν,

Digitized by Google

ἄστρα. O. i. 82. μαιάδων υἱῶν. O. ii. 128. τιλιτὰς φυλάσσουσις. O. iii. 74. πρὸς μαιάδων συγχάνοντα. P. iii. 185. v. Not. ἀγοραί. I. viii. 58. πάντων ἄναντα. Fr. Inc. l. ἀνδρῶν ἐς ὄμιλον. P. x. 72. μάναρα μίγνυ ἀείδοντι ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. p. 21.

μάναρα. μάναρα Θεσσαλία. P. x. 2. Θήβα. I. vii. 1. μάναρα ἱστίαν. O. i. 17. P. v. 14. I. iv. 28.

μαναρίζω. ἄνδρα. N. xi. 13.

μανάρισις. P. v. 61.

μᾶνες. (μᾶνος.) μᾶνες ἴδιαι Ἐνιπὺς στέργω. O. x. 86. μάνις καὶ πάχις ναῦν πιστηρώσεσι πρέπει [ὁ δρέπων]. P. iv. 436.

μανεμγορία. μανεμγορίαν πᾶσαν ἀναθέμεν λύρᾳ. P. viii. 41.

μανῆς. αἰόν. N. iii. 130. μάχθος. I. v. 72. μανῇ σὺν πόνῳ (χρόνῳ). P. viii. 104. μανὲν ἅλεον. P. ii. 47. ἐς μανὲν οὖσ ἔρχεται. P. iii. 189. μανὲν ἐμοὶ πάσας ἀρετὰς ἀγήσεσθαι. I. vi. 82. ἐν μανεῖς βαιὰ στομίοισιν. P. ix. 134. μανὲν ἅλμασι. N. v. 36. μοὶ νίσθαι κατ' ἀμαξιτόν. P. iv. 439. μανὲν βίᾳ. P. i. 86. δυσπήσεις. I. ii. 51. τὰ μανὲν ἐξενίσαις. N. iv. 53. μανὲν μὲν τά. N. x. 6. τὰ μανὲν εἴ τις παπαίνει. I. vii. 60.

μανερόεις. μανερούεν ἅλεν ἰδρίσαις τὸ μέσα τιθαλόεν. P. xi. 79. μανερούεσα σχολᾶς. N. x. 86. μανερούεσαν ἀρετὰν σεσίδων. I. iv. 21. μανερόεσαι ἀοιδαί. O. xiii. 58.

μανόω. μανόων εἴλες. P. iv. 508.

μάλα. φιλεῖ. O. ii. 49. ἴσομεν. O. iv. 23. πολλοί. P. ix. 188. πεφιλαδέλφωσι. N. x. 100. σιμᾷ. I. vi. 99. ἰδίλοισι. N. vii. 14. ἦ μάλα δή. P. iv. 113. μάλα δή. O. x. 104. εἰ μάλα τοῦτο τιλίοις; P. ii. 141. (μάλ' ἀδίνει νόμ. P. vi. 51. v. V. L.)

μᾶλλον. τινὰ μᾶλλον ὑπερχίσαν. O. ii. 170. ἴσι μᾶλλον. P. x. 88. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

μάλιστα. P. i. 163. P. vi. 45. N. vi. 96. εἶδέσθαι. P. vi. 24. χαίρω. P. x. 55. φιλεῖ. N. iii. 11. εὐφρανας. I. vii. 2. συδεμῇ. Fr. Inc. iii. 3. πρεσφίρων. Fr. Inc. xlviii. 3.

μαλακός. μαλακὸν χίρα. P. iv. 482. μαλακαῖς ἰσανδαῖς ἀμφίπων. P. iii. 91. πρίσαις νῶτον ἰφισεάμενα. N. x. 83. μαλακὰ φρενίων. N. iv. 158.

μαλακίχμε. μαλακίχμα ναμὸν φερμέναν δίδαξιν. N. iii. 96.

μαλάσσω. μαλαχθὶς ἐν σπίλῳ πεπαγεσίου. N. iii. 26. v. Not.

μαλιερός. μαλιεραῖς ἀοιδαῖς ἰσφλίγων. O. ix. 34.

μαλθακός. ἐν μαλθακᾶς φρενός. O. ii. 162. μαλθακῷ φθόγματι. P. viii. 42. μαλθακῷ φωνᾷ σονισπάζων. P. iv. 243. μαλθακῷ σὺν ἀοιδᾷ. N. ix. 117. μαλθακᾷ δρόσῳ. P. v. 133. μαλθακὸν ἵξαι. P. viii. 7. μαλθακὸν ἅρας παρών. Fr. Scol. i. 10. p. 10. μαλθακὸν ποτωνίαν. P. i. 190. μαλθακὰ σπάχυι γνῶι. N. iv. 6. v. V. L. μαλθακὰ φρενίων. N. iv. 155.

μαλοβότας. μαλοβότων ἐπ' ἴχθυας Ἀμφάγαντος. P. xii. 5. μαλοβότᾳ μισθὸς γλυκύς. I. i. 67.

μᾶλον. μᾶλα καὶ βοῶν ἀγίλας ἀφίκμά τα. P. iv. 263. μάλων ἰσπόνα. P. ix. 114. μάλων σαμπὰ κυισπάσσα. O. vii. 145. μάλοις-γαῖαν ὕφρονα. O. vii. 115.

μάν. O. ii. 96. N. i. 105. N. viii. 48. 83. ix. 93. x. 102. I. i. 88. iii. 23. 31. iv. 58. καὶ μάν, quin etiam. N. ii. 18. 21. P. vi. 6. etc. νῦν γε μάν. P. ii. 33. καὶ μάν. P. iv. 515.

μανθάνω. μανθάνων πρωτίρων. P. iii. 141. ἵμαθε σαφές. P. ii. 45. μισῶν ὀφείλοντα. P. iv. 506. μάθον Περσέων. P. viii. 16. ἵμαθον σοφοὶ ἄνιμον πρυταῖον. N. vii. 26. v. Not. V. L. γένος, οἷός ἐσσι μαθών. P. ii. 131. v. V. L. μαθὼν τις ἂν ἐφεῖ. N. vii. 100. μαθόντες. O. ii. 156. μαθεῖν νόον. O. ix. 113.

μανία. μανίαι τι ἀλαλαί τε. Fr. Inc. xxxvi. (V. L. p. 99. Add.) μανίαι ἔξόπισθεν ἰρέυνων ἀπροσίσπουν. N. xi. 63. μανίαις ὑποκρίνει. O. ix. 59.

μᾶνις. (μῆνις.) μᾶνιν χθονίων δόσπουσι ἀφιλῶν. P. iv. 283.

μαντεῖος. μαντεῖῳ βαμῷ. O. vi. 7. μαντεῖων θῶπον ἀλαθία. P. xi. 11.

μάντευμα. ἅλθεν οἱ ἀρούαι. P. iv. 130. μαντευμάτων ἰφάψασα. P. viii. 86. μαν-

Digitized by Google

στέμμασι Πυθίοις. I. vii. 22. μελάνειλος γένετο. P. v. 84.

μαντεύομαι. μαντεύσασθε. O. vii. 56. μεμάντευμαι ὑπὸ Κασταλίᾳ. P. iv. 290. μαντευσόμενος ψῆχτο. O. vi. 64. μαντεύσε Μοῖσα. Fr. Inc. cxxxv. clx.

μαντῆϊος. μαντῆϊον μυχὸν ἀμφίσπω. P. v. 92.

μάντις. τερόφρων Μόψος. P. iv. 338. ἅτε μάντις ἀνὴρ φωτήσας ἵζανε. I. vi. 75. μάντιν κλῄσαι (Cassandram). P. xi. 49. μάντιν ἀγαθόν. O. vi. 28. ἐνιχθονίους ἔρεχον. O. vi. 85. ἐνιχώριον. O. xiii. 104. Οἰκλείδαν. N. x. 16. Ἀμφιάρεων. O. vi. 19. οὐ λαοσθένει. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μάντιες ἄνδρες. O. viii. 3. μάντιες ὕμνων Θεμιστῶν, Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii.

μαντοσύνη. μαντοσύνας δίδυμον θησαυρόν. O. vi. 112—119.

μανόω. (μηνόω.) μανόει αὐδὰν μαντῆρι καὶ δεδόμως παίδεσσιν. N. ix. 10. δίκαιον λογίοις καὶ ἀοιδαῖς. P. i. 183. ὃς ἄρα μάνυε. O. vi. 87. μανύων Ἀχιλλεῖ δῶρα Πειριφόνας. I. viii. 119.

μαργόομαι. μαργουμένους στίχων ἐπάρσιοι. N. ix. 46.

μάργος. μάργων ὅτ' ἀνδρῶν. O. ii. 175.

μάρη. (χείρ.) Fr. Inc. clxiii.

μαρμαρίζω. Θεσσέλινον ἀκτῖνες ἔσσαν μαρμαριζόμεσαι δρακεῖς. Fr. Scol. ii. 3, 4. p. 11.

μάρναμαι. πόνος δαπάνα τε μάρναται ἀμφὶ ἀρεταῖς. O. v. 35. ἐναλεῖς πᾶσα πόλις. N. v. 86. μαρνάσθαι τις ἴρδων ἀμφὶ ἀϊθλοις. I. v. 71. μαρνάμενον ἐν στιζομάχαις. P. ii. 120. ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μαρίαις στιβὶ σαμά. Fr. Prosod. iii. in Delph. i. p. 27. μαρναμένοις φασγάνῳ. P. ix. 38. μαρναμένων φυᾷ. P. viii. 61. ἀφάνατα τέχνας ἔσσαν. I. iv. 53. μάρνασθαι δουρί. O. vi. 29. μάρνασαι στιβὶ πασιγνήτου. N. x. 160.

μάρσιπα. ἵμαρψαν σθένος. N. vi. 21. μαρψαις. χερσὶν ἕρπις (δι') αὐχένων. N. i. 68.

μαρτυρίω. μαρτυρέσω αὐτῷ τοῦτο. O. vi. 35. μαρτυρήσει βωμὸς ἕκατι. O. viii. 154. μαρτυρήσαι μὲν ἐν ἅρμι φύλις. I. v. 61.

μάρτυς. μάρτυς ἔστω Ζεὺς ἅρμιν ἕρπος. P. iv. 297. οὐ ψεύδει ἐπιστασεῖ. N. vii. 72. μάρτυρα ἀϊθλων. O. iv. 6. μάρτυρες σοφώτατοι ἀμέρα ἐπίλοιπος. O. i. 53. πιστοί. P. i. 172. xii. 48. μάρτυρες πλουτὰς ναυτιλίας ἐσχάτης ἵξασιν. N. iii. 40.

μαρτύριον, μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν. I. iv. 16.

μάσσων. ἅλικος ζόης. I. iii. 7. μάσσονα ἐρυθρῷ. N. ii. 36. ἢ ὡς ἰδίμεν. O. xiii. 162.

μαστεύω. μαστεύει τέρψις. N. viii. 73. μάστευσεν δῶτας. P. iv. 62. μαστεύσαντα τὰς δαιμόνων τὰ ἐσσόμενα. P. iii. 107.

μάστιξ. μάστιγι Πυθοῦς. P. iv. 390.

μαστός. μαστῷ ἀργινόεντι. P. iv. 14.

μάταιος. ματαιότατον ἔστι φῦλον ἐν ἀνθρώποις. P. iii. 37.

ματεύω, μάτευε εἰκαθεν. N. iii. 53. μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. I. v. 18. μὴ ματεύσῃ Ζεὺς γενέσθαι. O. v. 56. ματεύων ἐναίσιμα ἔγχεα Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6.

μάτηρ. Γαῖα. O. vii. 70. Κρονίᾳ καὶ Σαλμωνεῖ μία βοῦς. P. iv. 253. v. Not. (Θέτις) Ἴτυλον Ἀχιλλέα. O. ii. 143. μᾶτερ φίλα. P. viii. 141. ἰμά. I. i. 1. πολυώνυμε Θεία. I. v. 1. ἀϊθλων Ὀλυμπία. O. viii. 1. ἀμετέρα Μοῖσα πόντια. N. iii. 2. [μαχρὶ, Cybelæ. P. iii. 138. Ex Schedis.] μᾶτερ (Cybele), εἰ ποτὲ ἀρχὰν πάρα π. τ. λ. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43. μανίρες ἀϊθύσσω ἰμφαλὸν μέσον. P. iv. 132. P. ix. 100. ὕπο στυλάγχων. N. i. 53. ματρὸς ἐν μιᾷ στιβάσι. N. vi. 2. σὺν πάθᾳ βαρείᾳ. P. iii. 74. δουλοσύναν. P. xii. 26. ἀπὸ θυσιῶν ἔφυ. Fr. Inc. xcix. σὺν ματέρι ἀμετεγόνῳ. P. xi. 6. μανίρες αὐδὰν μανύει. N. ix. 9. παρὰ ματέρι στιλᾷ. N. x. 33. v. Not. παρὰ ματρί. P. iv. 330. οὐδὲ ματρὶ ἄγαγον. O. i. 73. ματρὶ στῇ στελέσαις. N. x. 152. ματέρα ἀγλαόδωρα κλυτὰν Δοιρᾶν Ὀυσσῆνα. O. ix. 31. ματέρα Κίρου, Τζειν. O. xiii. 13. v. Not. στέρνοισι ἐλάσθαι ἐπείρατ. N. v. 11. v. V. L. μελόντων παρὰ ματέρι. P. viii. 122.

Digitized by Google

στέφειν. P. xi. 56. Δρεπανίας. O. vi. 169. μαντίεις ἱερέων. Fr. Scol. em. i. 4. p. 8.

μαστροδιλφιός. μαστροδιλφιοὺς ἰχνιάων σαλαισμάτεσσι. P. viii. 49.

μαστρόδοκος. μαστροδόκους ὑπὸ γναπτῖς. N. vii. 124.

μαστρόθεν. I. iii. 26. P. ii. 87. τὸ μ. O. viii. 43.

μαστρομάνεις. ἰμὰ Συμφαλὶς Μιτώπα. O. vi. 143. v. Schol.

μαστρόσολις. μαστρόσολιν ἰγίρεσιν. N. v. 16. v. Not. μεγάλαν πολίων. P. iv. 34.

μαστροσύλος. μαστροσύλᾳ σὺν Ἐλευθερίᾳ. P. iii. 15.

μαστροφ. ἐν μαστροῖς ἀθέσι βιλίων. P. iv. 288.

μάστρος. τιὸς ἀγάλλει. N. v. 79. μάστρος ἰκάνομεν ἴδμεν. O. ix. 96. Μελανίππειος. N. xi. 47. μάστρῳ ὁμοιόμᾳ. I. vii. 34. Καλλικλεῖ. N. iv. 130. μάστρος ἄνδρες. O. vi. 130. καὶ παῖδες ἀγλαοί. I. vi. 90. μαστρῶν πολύγνωτον γένος. N. x. 70. v. V. L.

μάχα. Κυπρία. O. x. 20. μάχας ἀνὰ τοχίντα. N. vii. 61. ἐναριμβρότου. I. viii. 114. στερᾶσε πρῶτον. N. i. 66. πίντεσσι. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. μάχᾳ λιόντεσσι φόνου ἴσταται. N. iii. 80. μάχᾳ πράσσοντος. N. vii. 40. πᾶσαν μάχαν πέλεμόν τε ἀθανάτων. O. ix. 61. περὶ Καθαιρώνος. P. i. 150. ἀνδρῶν ἐν παγκρατίῳ. O. viii. 76. ἴσαν μάχαν θεοὶ ἀνιαίζοντι γιγάντεσσι. N. i. 101. ἄστυ μαχᾶν. P. x. 66. μαχᾶν τίλος τέρνων. O. xiii. 80. μάχαις θοαῖς. P. viii. 38. σὺν μάχαις. I. v. 45. οἷαις ἐν πολίμοις στερέμεσι. P. i. 92. ἐν μάχαις ναῶν. N. ix. 82. πολίμου. O. ii. 79. στολισσόθησε. O. viii. 46.

μάχαιρα. μαχαίρᾳ Δαιδάλου φόνιόν οἱ Ἡφαιστον. N. iv. 95. v. Not. Ἴλασίν τιν. N. vii. 62. τάμον μίλᾳ. O. i. 79. μάχαιραι Φρίξου ἱκετάσσαι [δίεμα]. P. iv. 431.

μαχανά. μαχανᾷ σοφιᾷ. N. vii. 33. v. Not. ἀφ' ἁμᾷ. P. viii. 47. μαχανὰν παν' ἁμάν. P. iii. 194. ἄσυλα ἔμμεναι. P. iii. 110. μαχαναὶ πᾶσαι. P. i. 79. μαχαναῖς ἐρηβολίοις πορσύνειν βέλεα. P. viii. 107.

μαχατάς. μαχατὰν φῶτα. N. ii. 20. Μιλήσιος. I. vii. 44. Θυμός. N. ix. 62.

μαψιλάκης. μαψιλάκας τίπτουσιν. N. viii. 155. v. Not. ad Fr. Inc. xxxviii. p. 64.

μαψυλάκτης. μαψυλάκτων γλῶσσαν. Fr. Inc. xxxviii. v. Not.

μάω. μιμαῶτες ἀμφιλίζηθαι γνάθους. N. i. 63.

μεγαλαυχία. μεγαλαυχίας ἰμβαίνομεν. N. xi. 57.

μεγαλήνωρ. τὶς φίλον μεθέπων. P. i. 99. μεγαλήνορες ἀνευχίας ἱερὸν φάος. Fr. Inc. vii. 3.

μεγάλαυχος. μεγάλαυχον Ἰσθμιάδων βίᾳ. P. viii. 19.

μεγαλήτωρ. μεγαλήτορες ἡγηταὶ Αἰακοῦ. I$_a$ v. 44.

μεγαλίδεμνος. μεγαλιδέμνων συμβόλων σταθμήμα. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. ex emend. in Add.

μεγαλίδοξος. Εὐνομία. O. ix. 25.

μεγαλοπιθής. μεγαλοπιθέσσιν ἐν Θαλάμοις. P. ii. 60.

μεγαλόπολις. μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι. P. vii. 7. Συράκοσαι. P. ii. 1.

μεγαλοσθενής. μεγαλοσθενὲς Ἥρας σταῖ. N. vii. 2. μεγαλοσθενεῖ Πηλείδᾳ. P. vi. 22.

μεγάνωρ. μεγάνορες πλούτου. O. i. 4.

μέγας. μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσαται. P. iii. 191. βασιλεὺς Ζηθῶν, Ζεύς. O. vii. 63. πίνδυνος ἔπαλτον φῶτα οὐ λαμβάνει. O. i. 129. νίὸς Διός. P. v. 164. πότμος δέρκεται τέρμονα. P. iii. 152. μέγα κῦδος. P ii. 165. πλέος. O. viii. 14. ἔργον. N. x. 120. μεγάλας ἐξ ἰλιτίδος. P. viii. 128. v. V. L. δρυός. P. iv. 469. Λακεδαίμονος. P. iv. 85. Διεῖ νόσα. Fr. Parthen. ii. 1. p. 15. ἀρετᾶς ἀρχά. Fr. Inc. xxiii. 1. μεγάλᾳ ἐν φαλαγγῖ. P. iv. 134. μεγάλων ἀρετᾶν Θεμιτᾷ λαζεῖν. O. viii. 8. P. v. 132. ἀέντων. P. iii. 42. δέδασται γυναικός. P. ix. 52. τιμᾶν προγόνων. P. iv. 262. μέγαν αἰκόν. I. vi. 73. αἶνον ἴσασιν. N. i. 6. βέρεθεν.

Digitized by Google

Ο. x. 89. *κάμασον.* P. v. 62. *νόον.* N. vi. 8. *ἀμφαλὸν ἱερυπέδλωτον χθονός,* N. vii. 49. *ἴρηκα.* O. vi. 34. *θεῶν.* O. vii. 120. *πολιμοτὰν Ἀλκυονῆ.* N. iv. 43. *ἅλσος.* O. i. 88. *σπόντιλον θηξᾶν λιτομερῶν.* Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. v. Not. *μίγαν μάναρα ἀϊδόνεσσιν ἐν ὕμνοις.* Fr. Thren. iii. 5. p. 21. *μεγάλοι ἅλλοι ἐν' ἅλλοις.* O. i. 181. *βόμβοι κυμβάλων.* Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. *μεγάλαι ἀλκαί.* N. vii. 18. *ἀρεταί.* P. ix. 133. I. iii. 6. *μεγάλων ἀέθλων.* O. iii. 37. N. i. 14. *καμάτων.* N. i. 108. *πυθέαν.* I. viii. 12. *μεγάλαν πολίων βασιλεύς.* P. v. 20. *πολίων μητρόπολιν.* P. iv. 34. *μεγάλαις Ἀθάναις.* N. ii. 11. *ἀρεταῖς.* O. xi. 6. *κορυφαῖς ἀρετᾶν.* N. i. 53. v. Not. *σωσιπόλις ἐρίων.* Fr. Inc. xv. 3. *μεγάλας ἀρετάς.* N. vi. 80. *μεγάλα ἔργα.* N. iii. 78. *μέγα εἰνὶν αἰδέσθαι.* N. v. 25. *βρίθω.* N. iii. 70. *εἰνόν.* N. vi. 45. *φέρεται.* P. i. 170.

μέγιστος. μέγιστον γέρας. N. viii. 42. *μεγίστῳ σαφεῖ.* O. x. 54. *μέγιστον στόμιον ἀέθλων.* O. vi. 117. *σπέρμα.* O. ix. 93. *κλέος αἴξων γενεᾷ.* I. vii. 42. *χαρμάτων.* P. viii. 91. *μεγίστων τιμάν.* P. iv. 496. *μέγιστα ἦσαν Δαναῶν.* N. ix. 41. *μέγιστα ἀέθλων ἅλη.* P. x. 37. *μεγίστας βουθυσίας.* O. v. 12.

μεγασθενής. Ποσειδᾶν. O. i. 38. *μεγασθενῆ χρυσόν.* I. v. 2. *μεγάσθενες Δωδωναῖε.* Fr. Inc. xix.

μεγαυχής. μεγαυχῆ σαγηνείᾳ. N. xi. 27.

μέγαρον. Βάττου κλεινότατον. P. iv. 489. *ἐν μεγάρῳ πολὺν σταθμὸν ἔχειν.* N. i. 44. *μέγαρον.* O. xiii. 88. *Ξανθόν.* O. vi. 3. *Πιτάνα ἅλσος.* P. iv. 239. v. V. L. *ἐν μεγάροις.* P. ix. 48.

μεγισθένολις. μεγισθένολι Θήβαισι Δίπαι. P. viii. 2.

μειδίαν, μείδα. μειδίαν νόσφιν Ἀνακλείου. O. vii, 161. *ὦ Πάν, μειδίων Ἀρκαδίας.* Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. (*μείδων.* V. L. ib.)

μειδίσαι. μειδίσαν ἄχθος νόσῳ. N. vi. 98. *Δείδυν εἶσαν.* N. vi. 24. *σάν.* O. iii. 55. *ψευδὲς γλυκύ.* P. ii. 68.

μειδάω. μειδάων. Fr. Scol. iv. 1. p. 14.

μείζων. σοφία ἔβολος στιλίδι. O. vii. 99. *μείζω εὐθυμίαν.* I. i. 89. *μείζονα ἅλσεα.* P. v. 119.

μείλιχος. αἰών. P. viii. 139. *ἐργά.* P. ix. 76. *μείλιχα τεύχει βροτοῖς χάρις.* O. i. 49.

μειλίχιος. μειλιχίοις λόγοις ἀγαπάζοντο. P. iv. 427. *αὐτοὺς Ἰάσων δίγμιος.* P. iv. 227.

μείς. μὴς ἱστιχόρους. N. v. 82.

μείων. αἰνία. O. i. 58. *μῶμος.* P. i. 160. *οὐ μείονα φθόνον.* P. xi. 45.

μείλαθρον. πυκαρίσσινον. P. v. 53.

μελαμφύλλος. ἐν μελαμφύλλοις Αἴτνας κορυφαῖς. P. i. 52.

μελανευχής. μελανευχίᾳ δέμνι Φερσεφόνας. O. xiv. 29.

μέλας. μέλανος Ξανθέου ἰσχανιὰν καλλίονα. P. xi. 86. *ἐν μελαίνας νυκτός.* Fr. Inc. xcviii. 2. *μέλανι φόνῳ βαίνων.* I. viii. 109. *μέλασιν ὀφρύσιν δρακόντες.* N. vii. 4. *χθόνα.* O. ix. 76. *καρδίαν.* Fr. Scol. ii. 6. p. 11. *μέλαν γένυσιν ἕρφον λέχνας.* O. i. 110. *μέλανα δέρκεται.* N. xi. 50.

μελίσσω. μία μελίσσα οὐχ ἅπαντες θρέψου. O. ix. 161. *ἕξις μελίσσῃ.* O. vi. 63. *μελίσσας ἔχων.* N. vi. 93. *σοφισταῖς πρέσβαλον.* I. v. 36. *ἔργοις ὑπάζων.* I. vi. 97. *ἐν μελίσσαις.* O. xiv. 26.

μέλω. μέλει σφίσι Καλλίοπα. O. x. 18. *μέλων ἀνδρὶ ἰλιτῷ' ἀγαθάν.* I. viii. 33. *μεμαλόνας ἀρεταῖς ἐξ υἱοῦ.* O. i. 145.

μέλπομαι. παρθένοισι. P. x. 98. *γλυκὺ Κύπριδος πλεκτοῖσιν.* Fr. Inc. ci.

μελπεσίμβροτος. μελπεσίμβροτον ῥίζαν ἀστοῖσιν. P. iv. 27.

μέλω. κόρον ἔχει. N. vii. 78. V. L. *μέλοντ' ἀναβιβάσαι κόλιν.* O. x. 119. *ἱρατιῷ.* I. v. 68. *μέλι μεμιγμένον σὺν γάλακτι.* N. iii. 134.

μελιγαθής. μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ. Fr. Inc. lvi. 1.

μελίγαρυς. μελιγάρυες ὕμνοι. P. iii. 113. O. xi. 4. *μελιγαρύων κώμων στίγματα.* N. iii. 7. *μελιγάρυος ὕμνου.* I. ii. 6.

μελιγδούπιος. μελιγδούπιον ἀοιδᾶς. N xi. 23.

μελίζω. μελιζόμεν ἀοιδᾶς. N. xi. 24.

μελιπόδης. μελιπόδες οἶνον χύτλοι ἀνδρεοδάμαν.

Digitized by Google

Fr. Inc. lx. 2. μελιηδέα σύλαν. P. ix. 64.

μελίπνοων. μελιεπόντων ἀοιδῶν. I. ii. 46.

μελίπνοος. μελιεπόντων μελισσῶν. Fr. Scol. ii. 14. p. 11.

μέλισσα. ὡς μέλισσα θόης. P. x. 48. μελίσσας Δελφίδας χρυσοῦ ἄρεθοντι. P. iv. 106. v. Schol. μελισσῶν πόνον τρομέω. P. vi. 54. ἰῷ ἀμαρυσσῶ. O. vi. 79. μελισσέων. Fr. Scol. ii. 14. p. 11.

μελισσοτρόφων χωρίων. Fr. Inc. cxxix.

μελιστάλαγμα. μελιστάλαγμα εἰδέναι ἔχω. O. i. 158.

μελίφθογγος. μελίφθογγοι ἀοιδαί. I. ii. 12. Μοῖσαι. O. vi. 36. μελιφθόγγους ἀοιδοῖς ἀδήσαντ' ἀμπνευσινδίοις. I. vi. 23.

μελίφρων. μελίφρονα αἰνίαν ἰπίζαλι χοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 16. ἀρχὰν σκολίου. Fr. Scol. i. 14. p. 10.

μέλλω. μέλλεις ἰνῖσαι. P. ix. 90. χῶ τι μέλλει. P. ix. 86. μέλλων θέμεν. O. vii. 110. μέλλων χρόνος. O. x. τὸ μέλλον οἶδε. O. ii. 103. μέλλοι χρέος. O. vii. 73. μέλλοντα ἄπαυστον τρυπᾶν. N. vii. 25. v. Not. V. L. φέρειν μέλλοντες ἰκνεῖσθαι στέφανον Ἰλίῳ. O. viii. 42. μελλόντων φρένας. O. xii. 13.

μέλος. Ἀρχιλόχου. O. ix. 1. v. Schol. γλυκὺ ἁβέλιον αἰνῶ. O. x. 4. φέρων ἔρχομαι. P. ii. 7. ὑπὲρ ἄλλο πίμπτιται. P. ii. 125. Καστόρειον ἐν χορδαῖς Αἰολίδεσσι. P. ii. 127. v. Schol. χαρίεν. P. v. 143. αἰόλῳ πάμφωνον στόμα. P. xii. 34. ὑγιάμενον ζεύξαι. N. i. 10. v. Not. στεφανώσων ἐξέφανεν ἀρμονίᾳ Λυδίᾳ. N. iv. 74. παρὰ ἔρχομαι. N. vii. 101. παμπόλλου δώπαν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. τὸ σαυτοῦ γλάζεις. Fr. Parthen. i. p. 15. στρεχόν. Fr. Inc. cxc. p. 105. ἰρατὸν αἰόλῳ λείπουσιν. Fragm. Inc. xlix. 3. τῷδε μέλει. N. iv. 25. μελέων ὑγιαμένων εὐγχαίρων. O. ii. 85. μολπὰ χλιδῶσα. O. x. 100. μουσέων ἀρωτῆρα. I. vi. 2. μελέων ἀμφῷ ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 23. μελέων ἀμφαὶ ἀχεῖται. Fr. Inc. liii. 1. τὸ μέλος, membrum. πάμφωνα πανὰ μέλη. O. i. 79. μέλη στρεφοῦσι χαλκῷ. P. iii. 85. θοανὰ στρουθίλλων. N. xi. 20. μελέων ἀφύσσων ἀντίστασιν ψυχᾶς. N. i. 70. στρουθίσσων. f. βρυσσίνων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19.

μέλπω. μέλπονται θεὸν στρατὸν παῖδες ἐυόχμοι. P. iii. 139. μελπομένων ἐν ἄρει Μουσῶν. P. iii. 159. μελπόμενος παλαὶ ἔσσαν. N. i. 30. μέλπομαι γόνον ὑπατέων στατέων. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41.

μεμυκάομαι. Fragm. Inc. cxxx. p. 92. a μέμυκα l. μέμυσμαι. μεμυκῆσθαι a μυάομαι. [μέμυσται. O. vi. 16, 17. Ex Schedis.]

μεμφόμαι. αἶσαν τυραννίδων. P. xi. 81. οὐ μέμψεταί μι ἀνὴρ Ἀχαιός. N. vii. 94. οὐκ ἐμέμφθη χεῖρα. I. ii. 30. μεμφομένοις. N. i. 34.

μεμυκτόν. Fr. Inc. xlv. p. 66.

μενοινάω. μενοινῶν αἰεί. O. i. 93. αἰνῆσαι πάντων ἄνδρα. P. i. 83. τίς πολλὰ ἔρχεται. N. xi. 59.

μένος. πανὶ ἐκάστοισιν γήρασε δοντίπαλον. O. viii. 93. ἀελίου λάμπτου. Fr. Thren. i. 1. p. 17. μένει ἀκαμαντοπέδῳ θόωντα. P. iii. 57.

μένω. μένει αἰεὶ ὕδωρ ἀσφαλὲς οἰκεῖόν. N. vi. 6. τὸ σὰς δίκας γλυκὺ στάλαντὰ πικροτάτας. I. vii. 68. μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ ὕδατι νικίαις. N. iii. 6. v. V. L. μένει ἀγῶνα στεφανούμενον. O. ix. 136. μένειν αἰεὶ ἐν σταθμοῖς. P. i. 124. παρὰ πανεῖ. P. iv. 330. μένων θεοῦ ἀνέμῳ. P. vi. 38. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. iii. 76. οὐκ ἔμεινεν ἐλθεῖν. P. iii. 28. μενῶν αὐλῶνι πρόφασις γλυκερᾷ νόστου. P. iv. 57. μενόντων ἐκατέρωθι. O. ii. 124.

μέριμνα. μέριμναι βαθεῖαι ἀγρονόμαν ἀνθρώπων. O. ii. 100. κρίσσονα πλούτου. P. viii. 131. παρηορὰν ἔπαυσεν. I. viii. 25. μέριμναι παμπόνδεις. Fr. Inc. lxi. 2. νέων. xcvii. μεριμνῶν ἀνυφάντων σχασθέν λύσει. Fr. Inc. xxv. 2. em. p. 58. μεριμναις μάθετε θεός. O. i. 172. ἀγλαοφῶτα. N. iii. 122.

μέρος. μέρος γαμεῖν ἀλκίμου. P. iv. 280. ὕμνου Ἀρκεσίλαι θέλειν. P. iv. 116. πανάριστον θεόδοτον ἰερόμενον. O. viii. 102. στρέφον ἐν σκαλαιτέρᾳ. N. iii. 128. εὐφροσύνας ἰερόμενον. P. iii. 175. στρέφον παπαγοπᾶν. P. xii. 20. οἷον μέρος ἔχομεν. N. iii. 128.

Digitized by Google

Μεσονύκτιος. μεσονύκτιον δεῖπνον. I. vii. 6.

Μέσος. μέσου παρὰ ἰμφαλόν. P. iv. 131. ἄμας. P. ix. 199. μέσον ἴχυ. N. iv. 60. μέσῳ Ἀλφεῷ παταβάς. O. ix. 79. ἐν μέσοις. P. iv. 399. ὥστε ἢ ἐν μέσοις. P. ix. 211. ἐν μέσαις Μούσαις Ἀπόλλων. N. v. 42. τῶν ἀνὰ πόλιν τὰ μέσα μαιρονίῳ ἴλεψ στᾶλόνα. P. xi. 79. ἐς μέσον χρὴ δαπάνας. Fr. Inc. cxii. ἐν μέσοισιν ἴδτε Θέμις. I. viii. 68.

Μετά. μετ' ἀνάπτων Ϛιῶν. O. x. 59. εὐθυμίαν παὶ πότους. O. ii. 63. σφῶν πίναρσιν. O. i. 97. μεθ' ἑταίρων. P. ix. 36. μετὰ πόρας. O. ii. 52. μετὰ πασσυῶ (πασσυῷ). P. iv. 201. ταυτί. P. iv. 113. πανταίθλους. N. vii. 12. μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. μετ' ἀλλὰν ἴστασ. N. iii. 65. ζῆθον. I. iv. 29. πῶν νάπος ὑρσῶ. P. iv. 121. ἤμεθον. P. v. 12. τὸ ἴδιος. O. i. 107. πούρων. P. ix. 187. νόστας. N. vi. 11. πόσον. I. viii. 19. στίφανον. O. iv. 36. μεθ' ἑμάγορον ἰλθεῖν. I. vii. 66. μετὰ Πλειάδων τρίχθα ('Ωρίων). Fr. Dithyramb. viii. p. 45.

Μεταβαίνω. μεταβᾶσαι στοὶ δῶμα Διός. O. i. 68.

Μεταβολή. μεταβολαὶ ἐσσὶν ἐν χρόνῳ. P. iv. 520.

Μεταβόειον. ἀσπίδ'. Fr. Scol. iii. 2. p. 13.

Μεταβοάω. μεταβοῖξαντα ἀγέλλαι. N. v. 78. v. V. L.

μεταλλάζω. μεταλλάσσοντας ἤρωας. P. i. 101. v. V. L.

μεταλαμβάνω. μεταλαμβάνειν παρόντος πτυσοῦ. N. x. 148.

μεταλλάω. μετάλλασσ' μυ. O. vi. 106. v. V. L. ad P. i. 101.

μετάλλαστος. εἰ μετάλλαστόν τι. P. iv. 291. v. Not. οὔτι μεταλλάσσων (μεταλλάξων). Fr. Inc. xiv.

μεταμαίομαι. μεταμαιόμενος τηλίθε αἰτοῦς. N. iii. 141.

μεταμείβω. μεταμειβόμενοι ἰπαλλαξ. N. x. 103. μεταμειψάμενοι χάριν Διός. P. iii. 107.

μεταμόνιος. μεταμόνια ψεύδη. O. xii. 9. μεταμόνοι Ϛυγατέρων ἀνδρότητες ἰλατῆρι. P. iii. 40.

μεταπίνομαι. μεταπίνεται σὺν εὐδοξίᾳ. P. v. 10.

μεταστρέφω. μεταστρωτὸν ἴδμεν ῥοῖζον. Fr. Inc. exc. 1. p. 104.

μεταστρωτός. μεταστρωτοῖαις φθονερᾶς ἐν Διὸς ἐπιπρέσαις. P. x. 32.

μετέχω. ὁ μετέχων θράσους. P. ii. 153.

μετέχομαι. μετῆλθεν ἄλοχον γονᾶς Ἡρακλείας. I. vii. 10.

μετοικία. μετοικήσας ἀγυιᾶς Καδμείαν. P. ix. 147.

μέτρον. ἴστασι ἐν ἀνάγκᾳ. O. xiii. 67. μέτρῳ. P. viii. 110. μέτρον βραχὺ παιρός. P. iv. 509. μέτρον βραχὺ ἴχυι ὕμνος. I. i. 67. ἐστασάδε ἰξανύσαις ἀνήρ. P. iv. 422. Ϛυρσοῖσιν πεδίων. χρά. N. xi. 62. στασὶς ἐρῖν. P. ii. 64. μέτρα διάνυσε γενάρχα. I. vi. 103. ἐστασίς ἐν ἴστασι. O. xiii. 28. πανίχων. I. vi. 104.

μέτωπον. γαίης ἐπάρσιον. P. i. 58.

μή. cum optat. παθίλω. O. ix. 90. δαμαλίζω. P. v. 161. etc. sequente accusativo cum infinitivo. P. iv. 329. O. xi. 19. cum imperativo. P. i. 175. ix. 167. Fr. Scol. ii. 2. μή τι ἀνανεύσῃ. v. V. L. P. iv. 276. μηδὲ αἰδέσθαι post μηδὲν σαίνω. O. i. 11. μὴ, μηδὲ. O. xi. 18. etc. μὴ, μήτε—μηδὲ (deb. μήτε). I. ii. 63—66.

μήδομαι. μήδεται Διὸς μερίμνας. O. i. 172. τὸν ἄπαυστον ἰμήσατο πτυσσὸν ἁμᾶναι. O. i. 51. ἰμήσατο μίγα ἔργον ὑπίων. N. x. 120. μηδόμενος ἄρτια. O. vi. 159.

μῆδος. μήδεσιν ἁμοῖς. P. iv. 48. πτεῖς. P. x. 18.

μηνίω. O. i. 192. N. v. 92. I. iv. 21. μηνίθη. O. i. 7.

μηλοδόπος. μηλοδόπῳ Πεθῶνι. P. iii. 47.

μῆλον. μήλων χρυσῶν φύλαξ. Fr. Inc. civ. p. 86. vid. Μᾶλον.

μήν. μηνὸς τριτάτου. O. xiii. 52. ἐν μηνὶ πυρίῳ. O. vi. 52. μηνῶν πτωλίων ζύφον χειμέριον. I. iv. 30.

μήτε. μήτε δεχόμενος. O. iii. 36.

μῆτις. ἀπὸ μήτιος ἁρπᾶς. N. iii. 15. μῆτιν ἀλάνατ. I. iv. 79. πταλαιγόνου. O. xiii. 70. ἰδὼν ἁμαίβοιον. P. ix. 67. ἀφθί-

Digitized by Google

Soulon. P. iv. 466. *στυγνὸν πλόον τις.* P. iv. 105. *μητίσασι σοφῶν ἀμφιδάλλεται.* O. i. 15. v. V. L. Not. in Add.

μητρομάτωρ. Fr. Inc. lxxxviii. vid. *Ματρομάτωρ.*

μαχανάομαι. μαχανῶνται φρονεῖδι τυχεῖν. P. ii. 170.

μία. vid. *Εἷς.*

μιαίνω. ἰμίανεν ἰλεγχίστοισι ἀγορᾶν. N. iii. 25.

μιγνύω. Μίγνυμι. ἰμίγνυτο νιν ἄωθεν. N. iv. 34. *ἰμίγνυτο ἵππους.* P. ii. 84. *γήρᾳ μιγνύμενος φρενί.* P. v. 23. *ἰμίγνυντο ἅρπις ἀμφὶ αἰδοίαν τράπεζαν.* Fr. Inc. xliv. 1. *μίγνυσαι βόδα πόμαις.* Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. *θέματα μιγνύντων τυρί.* Fr. Thren. i. 13. p. 18.

μιμέομαι. ἔδρᾳ μιμήσαιτο γόον. P. xii. 38. *μίμει σοφὸν ἰλιλιζόμενος.* Fr. Hyporch. vi. p. 25.

μίν. pro *αὐτὸν* sæpius. O. xi. 17. xiii. 98. P. iii. 115. N. vii. 124. pro *αὐτήν.* O. ii. 48. P. iv. 193.—[O. iii. 81.]

μίσγω. Μίγω. ᾧ πόνῳ' Ἄρης ἔμιξε. I. vii. 36. *μίξαν βίαν Κίλιξις.* P. iv. 379. *μίξαι ἐν ἀλλάλοις γάμον.* P. iv. 397. *μισγομένων Διΐ.* I. viii. 75. *μίμικται ἐν αἱμακουρίαις.* O. i. 147. *μιμίχθαι ἐλεγείαις ἀστῶν ἄξιος.* I. iii. 5. *μεμιγμένον μέλι λιτυᾷ σὺν γάλακτι.* N. iii. 134. *Ἴκαλος μίχθη.* O. ix. 88. *Ἴμιχθεν στιφάνοις Πίλιππος.* N. ii. 34. *μιχθὶς Ῥέᾳ.* O. vii. 132. *θάμβεσι τερπνῷ τε.* N. i. 86. *μιχθεῖσα Ποσειδάωνι.* O. vi. 49. *Φοίβῳ.* P. iii. 26. *Διῒ τε γάμον μιχθέντι νύφᾳ τε* (*μιχθέντα.* v. Schol.) P. ix. 22. *μιχθέντα φύλλοις Ὀλυμπιάδων.* N. i. 27. *μιχθέντες ἥθεσιν ἀνδρῶν Δαναϊδαιμονίων.* P. iv. 458. *μίγνυ ἐν Σαλάμῳ.* P. ix. 121. *ἤθεσι γυναικῶν Δαμυσᾶς.* P. iv. 448. *μιγεῖσα Ζηνί.* P. ix. 148. *μίσγονται γυναιξὶ τράγοι αἰγιβάται.* Fr. Inc. lxxxiv. v. Not. *Μίγνυσθαι ἴσγω, νίσῃ.* Eustath. p. 382, 38. 406, 5. 482, 14. 532, 10. 616, 7. 1428, 33.]

μισθός. γλυκὺς. I. i. 65. *στεφάνων ἀγαθοῖς.* N. vii. 93. v. Not. *μισθῷ ἀγάνορι.* P. iii. 97. *μισθῷ συνέθευ.* P. xi. 64. *μισθὸν ὑπέρβιον.* O. x. 35. v. Not. *χάρᾳ Ἀθηναίων.* P. i. 149.

μιστύλλω. μιστῦν ὀβελίζοντα. P. iv. 506.

μίτρα. εἰμάλλων μίτραν φίρει. I. v. 79. *Δωδίνᾳ πεπειλήμενον πανάχραντε.* N. viii. 25. *μίτραις Ἰσθμίοις.* O. ix. 125.

μνᾶμα. μνᾶμα Νικοκλείους συγγαίχου πελαδῆσαι. I. viii. 135. *πάλλοντος ἀέθλων.* O. iii. 27.

μναμεῖον. μναμεῖον (*μναμῆον*) *λίγων φερτάνων ἴχνος.* P. v. 64.

μναμοσύνα. μναμοσύναν ἀπηλίωσεν. O viii. 97.

μνάομαι. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45.

μνάω. ἴμνασεν ἑστίαν σταγόνι ἐν ἀγῶνι. P. xi. 21.

μνάομαι. μίμνασθαι ἀὐ ὀδάτων Διρκαίων. P. ix. 134. *μίμνασθαι πολλοί.* O. vi. 16. *ἰμίμνασεν ἀγοραὶ μαπάρων.* I. viii. 59. *μιμνάθω περιτίλλων ὄνατὰ μέλη.* N. xi. 20. *μιμνᾶσθαι Σεμπασυνᾶν.* O. vi. 156. *ἀέθλων φιλεῖ Μοῖσα.* N. i. 15. *μιμναμένοις Διὸς ἀμφὶ Νεμέᾳ.* N. vii. 118. *μνασθείς.* N. ix. 22. v. Not. *μνασθέντι.* O. vii. 110.

μνάστειρα. μνάστειραν ἀδίσταν Ἀφροδίταν, ὑπάρχειν. I. ii. 8.

μναστῆς. μναστῆρα χιλίᾳ λαοσσόον ἀγῶνα. P. xii. 42. *πολίμου λαόν.* N. i. 24. v. Not. *μναστῆρες ἴδεν μετὰ κασῆρας.* P. ix. 187.

μοῖρα. ἃ ἴχνι πατρώϊον πόντου. O. ii. 65. *μοῖρά τις ἄγιν* (*ι*) *ἔρανον.* P. v. 102. *δυνέῖρα εὖ ἀνοδύν.* P. i. 192. *Ἴστασσε.* P. x. 26. *Ἴστι Μελίσσᾳ διδόμεν ἀέθλων.* I. iii. 16. *εἰδαιμονίας σὺν Ἴστασι.* P. iii. 150. *Διὸς μοῖρα πέμπῃ ἐλθεῖν.* O. ii. 37. *καλῶν ἰφίτασσε.* I. v. 19. *ἄγγει Θυατὸν σθένος.* N. xi. 55. *σὺν τέλος ἵμασθεν μοῖρα ἄρξε.* N. vii. 84. *μοῖρες δαιτός.* P. iv. 226. *καλῶν.* O. viii. 114. *ἐν μοῖ χρόνου.* O. vii. 174. *μοῖραν ἄγων λαοῖσι.* P. xii. 22. *ἀγῶνον θάλασσαν δάσσονι.* N. x. 98. *ἀέθλων τεμοῖ.* O. vi. 134. *ἰκλῶν ἴχυι.* N. x. 37. *εὔτυκτον ἐπάξιν.* N. ix. 70. *οἷαν ὕμνον ἀνάγαγεν ἐν φάει.* I. vi. 91. *φιλίαν νόστου ἰκάλυε.* P. iv. 349. *καλῶν τερπνῶν.* Fr. Inc. cxii. *ἀνδρεοθόρου στεφανώσαι.* Fr. Inc. cxc. p. 104.

Digitized by Google

μειρῆσι περὶ στρατῷ. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 27.

μειρίδιος. μειρίδιον ἦν. P. i. 108. μειρίδιον ἅρπαξ. P. iv. 454. μειρδίᾳ σὺν πταλάμῃ. O. ix. 38. μειρίδιον πτλίσαι παῖδα ἀνδρὶ πρῶθι. I. vi. 67.

μελίαι. μέλον ἐν ναυσί. P. iii. 120. μέλον ἀείδειν. O. xiv. 26. ἴσσει μέλον. P. iii. 83. μέλον σὺν Ἑλίκῃ. P. v. 111. ἵμελον σὺν χάρισιν. I. v. 26. ἵμελον Ὀρφεύς. P. iv. 315. ἀμφιλὰν χθονός. N. viii. 50. λαῶν. N. x. 66. μέλειν ἐς αἴγλαν ὑπὸ σταλάγγεων. N. i. 56. ἐς ἵμελον. P. x. 70. ὥσ' ἐν—μέλῃ ἐς χθόνα ἰδέαλον. P. iv. 137. ἵσως μὴ μέλοι ὑπέρ πάλιν εἶναι Μίμνον. N. iii. 111. μελέων Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήνᾳ. N. x. 19. πρὸς ἔχθρ. N. xi. 31. στοὶ στρατῶν. N. x. 47. τιδίου Τυδέως ἔμ' Ἀτρείδαις. O. ix. 108. μελόντων τὰς μανίας. P. viii. 121.

μελπτά. χλιδῶσα ἀνυπέξει περὶ πάλαιρον. O. x. 99. μελπτᾷ Αἰολίδι. O. i. 164. μελπταὶ γυναικοπολ μιν. O. vi. 163. μελπταῖς μάλιστα μίγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. p. 21.

μορφά. μορφὰν ἰσοπαρίσιον ἀλιτρεῖν. N. viii. 66. ἴχνι παίδεσσιν Ἑλλάνων. I. iv. 61.

μοναρσονία. μοναρσονίᾳ. O. v. 15.

μοναρχία. μοναρχίᾳ ἐς βασιλείαν πρεύσιον. P. iv. 295.

μόναρχος. μόναρχον σπάσσον. P. iv. 270.

μονόδρομος. μονόδρομον φυτόν. P. v. 56.

μονόκρανος. μονοκράνιδα. P. iv. 133.

μόνος. ἄλιν' Ἰολκὸν Πελιὰς ἔσσο στρατιᾶς. N. iii. 59. σὺν Ἀχιλλεῖ ἴσσεν. O. ix. 110. μόνος χρόνος. O. x. 65. μόνα τίνα γόνον καὶ μόνον. P. ii. 80. μόνον ἀμφὶ σταθὶ δεξιτερῷ πτίλλον. P. iv. 170. μόνον τίνων Θέσις. P. iii. 178. τὸ (ἄδελφον) ἴσον ἐν Στιβ. Fr. Thren. ii. 6. p. 19. τοῦτο μόνον ἀθανάτοις στρατὸς ποτιψαύει χαθόν. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3. μόναις ἐθέσιν. P. ix. 149.

μονόψαφον. μονόψαφον ἔῤῥος. N. x. 11.

μόρος. μόρου αὐτῷ διαπεπράσμαι. O. xiii. 130. ἐνίσπεψεν αἴθων πεφαυνός. P. iii. 105. ἰχθρόπαιστον δάσσω. N. i. 99.

μόρσιμος. αἰών. O. ii. 70.

μόρσιμος. αἰών. O. ii. 19. γλῶσσ' ἐς τὸ μόρσιμον αἰῶνα. I. vii. 59. τὸ μόρσιμον ἀνύδωσιν. N. vii. 64. Διόθεν στεφανωθὲν ἐαφορεῖν. N. iv. 99. ὦ πανφυτεύτ. P. xii. 53.

μορφή. μορφῇ ἰσοπόντα ἴρδων. N. iii. 33. ἄλλων πεφασμένοισι. N. xi. 17. ἐνίεφανον. O. ix. 98. μορφὰν βραχύς. I. iv. 88. ἰσάλσι. O. vi. 128.

μορφάεις ἰδεῖν. I. vii. 31.

μοῦνος. μοῦνος ἀγαγὼν τοὺς [βόας]. P. iv. 404. ἐν στρατῷ. P. viii. 73. μοῦνα δὲ πεφασμένοι ἔασιν ζωᾶς. I. v. 15.

μουσικά. μουσικᾶς ἐν δόνῳ. O. i. 22. v. Schol. μουσικὰν ἐρέθει Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. vi. p. 31.

μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv.

μοχθίζω. περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως. Fr. Scol. ii. 8. p. 11.

μόχθος. μαπρὸς ἀνδρῶν στενόφλοισι. I. v. 72. φίρεσαι ἅρμα. Fr. Inc. cxii. μόχθου παθόντι θεός. P. ix. 55. μόχθῳ ἔπορέ σι στρατόν. O. x. 112. μόχθου, ἀνέλπαστον Ἑλλάδι. I. viii. 23. δόσσαν ἀμφίστι. P. iv. 477. ἵλεν ἐξαίρετον. P. ii. 54. ἥρωσι, Τρόίαν. I. vi. 42. μόχθου ἀμαιδόν. N. v. 88. ἀμπτολὸν λαβεῖν. O. viii. 9. ἔπονται. N. vii. 23. πανοδαπῶν. I. i. 63.

μοθίεται. μοθέσαντο. P. iv. 531.

μῦθος. μῦθοι διδαιδαλμένοι πανίλοις ψεύδεσι. O. i. 47. μύθων αἰμύλων ἐμίφεντος. N. viii. 55. μύθοις παφόγοισα σοφία. N. vii. 34.

μυρίος. μυρία πανσὰ πίλιοθος. I. iv. 2. μυρίον χρόνον. I. v. 36. χαλκόν. N. x. 84. μυρίαι ἴεγον παλαῖ πίλιοθος. I. vi. 31. ἰσάρων ἰφθιόν. I. vii. 17. μυρίᾳ ἀρετᾶν ἀτελεῖ νέφ γιάσαι. N. iii. 74. μυρίαις ἀρεταῖς φλίγιται. N. x. 8. v. V. L.

μυρσίνη. μυρσίνας ἀξρὸν στίφανον πλεκέσθαι. I. viii. 147.

μύρτος. μύρτους πάρα λευκοθείς. I. iv. 117.

μυχός. Παφάδοσιος. P. x. 12. μυχῷ Ἑλλάδος ἀνάσσω. N. vi. 45. Μαραθῶνος. P. viii. 113. μυχὸν ὑφὸν Σαλάμος. N. i. 62. μανικὸν ἀμφίστι. P. v. 91. Μυκάλης. I. i. 79. ἐν μυχῶν (Δίνταις) ἰφύγοντας

Digitized by Google

ναγαὶ πυρός. P. i. 43. ἀπὸ Ἀρκαδίας πολυγνάμπτων μυχῶν. O. iii. 49. μυχοῖς Ἄλλιδος. O. x. 41. ἐν μυχοῖς Κοίλου. N. x. 78. Πιερίδων. P. vi. 49. ἐν μυχοὺς ἁλός. P. vi. 12. μυχοὺς πρανεῖδας ἁλσίων. Fr. Inc. xv. p. 54.

μῶμος. μῶμος ἐξ ἄλλων πρίμαται τοῖς— O. vi. 124. ἀνδρώτων μίαν ἴσχουσι. P. i. 160. ἴσασιν ποτὶ μῶμον κίρνασθαι. Fr. Inc. clxxx.

N.

ναί. ναὶ μὰ ἔρκος. N. xi. 30.

νάϊας. (pro νάϊος.) ναΐας πλαΐδος ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 3.

ναιετάω. ναιετάων ἀμφ' Ἀχέροντι. N. iv. 139. ναιετάοντες ὑπὸ ἕρκος. O. vi. 131. ἀμφὶ Παγγαίου Θέμιδλα. P. iv. 321.

ναίω. ναίεις πολύοινον ὑπὸ ἴχθυας Ἀμφάγαντος. P. xii. 5. ναίει Εὐνομίη (ἐν πόλει). O. xiii. 6. πὰρ' Αἰγιόχῳ. I. iv. 99. ἐν Τενέδῳ καὶ Χάρις. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. 13. ναίεται Ἴδραν. O. xiv. 2. ναίουσι παρὰ πόλει (δένδρεσι. v. Schol.). P. xii. 45. ναίουσι πόλιν Θεσπιαδᾶν. I. vi. 95. μάκαρ ἀνδρῶν μέτα ἕπεται. P. v. 128. ἄντρον Χείρων. P. iii. 111. ναίων λόφον Κρήνας. O. v. 40. πόλιν. O. x. 82. τίνα ναίοντα ὀνυμάξομαι. P. vii. 6. πόλιν Παρνασσοῦ. P. xi. 54. ναίοντας τρίτωλιν πόλιν. O. vii. 35. ναίοντες ὑπὸ Ταϋγέτου ἴχθυες. P. i. 123. ναίων εὐρυχῶρ. N. vii. 134. ἀβατίοιν (ψυχαὶ) ἐκτοπάγοισι ναίουσι. Fr. Thren. iii. 5. ex em. p. 21.

νάκος. πάγχρυσον ἀρτιοῦ. P. iv. 121.

ναός. ναοῦ βασιλεὺς Λεξίας. P. iii. 49. ναὸν φάνδοκον Ποσειδῶνος ἰσθμία. P. viii. 89. Ποσειδάωνος ἱερὸν πρατίοις ξένων. I. iv. 93. Πύθιον κατεβάντα. P. iv. 97. ναοῦ Θεῶν ἐνίζηνε' ἄϊστον. O. xiii. 29.

νάπη. νάπᾳ πολλᾷ λίσσοις. I. iii. 19. Ἀπολλωνίᾳ πολυχρύσῳ. P. vi. 9.

νάπος. Διὸς πολλίσιδον. P. v. 51.

νασιώτας. νασιώταν λαὸν ἀγείρεις. P. ix. 94. νασιώταις ἤλυθε φέρων Θάνατον. P. x. 75.

νᾶσος. νᾶσος βλάστοις ἐξ ἁλός. O. vii. 128. (Αἴγινα) δικαιόπολις. P. viii. 33. ἐν νάσῳ. P. iv. 74. νάσῳ ἴχνια ἀγλαΐαν. N. i. 16. νᾶσον. P. iv. 92. ἐλθόντες ἐκατομπόλιν Αἴγιναν. I. v. 56. Δωρίδα πολυξίναν, Αἴγιναν. N. iii. 5. ἐκπάγλως. N. v. 27. ἐκπάγλοις πάνδικα πορταῖν. N. vi. 77. ἱερὰν. P. iv. 12. Καλλίστου. P. iv. 460. μανδάνων. O. ii. 129. (νᾶσος V. L.) (Ῥόδου) κατοίκησαν ἐν βένθεσι. O. vii. 105. τρίτωλιν (Ῥόδου) ναίοντας. O. vii. 34. πάνδικ ἐκατοντίχορον. I. vi. 29. πάνδικ τρισίθμας λόγῳ. N. iii. 119. φαινάν. N. iv. 81. ἐς ν. Οἰνοπίαν. I. viii. 45.

ναυαγία. ναυαγίαις ἐριδόμενον. I. i. 52.

ναῦς. ναὸς Ἀργοῦς πόθῳ. P. iv. 329. ἵππια ἀκόντιστον. N. iv. 115. Θοᾶς. O. vi. 137. ναὸς ἴσους βασιλεὺς ἔρχει. P. iv. 409. πόθι. N. vi. 94. ὑπεστρέφου Θάσσαν. O. ix. 36. ἄγκυραν ποτὶ ναὶ πρημνάντων. P. iv. 43. ναὶ Ἀργοῦ. O. xiii. 76. πτέρυγι πορπάν. P. iv. 292. ναῦν στυφελίζουσ' πρέσει (ὁ δράκων). P. iv. 487. παρὰ ναῦν ἰθύει δελφίς. Fr. Inc. xxxiii. 2. νᾶϊς ἐρεξάμεναι ἐν πόντῳ. I. v. 5. Θοαὶ κυδιανῶσαι ἐν πόντῳ. O. xii. 4. ναῶν διστόνων λίσσοντο. P. iv. 369. ναῶν ἐν μάχαις. N. ix. 82. πλέον. O. vii. 59. ἀπὸ ἀκοντέων. P. i. 144. νάεσσι ἀγαγὼν στολίς. P. iv. 98. vid. Not. ναυσὶ ἰών. P. x. 46. Θοαῖς. P. v. 115. πλωτὰν ματρόπολιν Θέσσαντο. N. v. 17. ἐν ναυσὶ μόλον. P. iii. 120. ἄγε. I. vi. 44. Θοαῖς πτέρυσσιν. N. vii. 42. πείλαις. O. vi. 15.

ναυσίστονος. ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν Φοίνιξ. P. i. 140.

ναυσιφόρητος. ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. i. 64.

ναυστολίω. ναυστολίοντες ἐκατόμπυλα Θήβα. N. vi. 55.

ναυτιλία. τίς ἀρχὰ ναυτιλίας δίξατο; P. iv. 124. ναυτιλίας ἰσχάνει μάστιγος πλωτάς. N. iii. 39. ναυτιλίαις παρθὼν ἀμειρόναις. I. iv. 98.

ναύτης. ναυτᾶν ἅπτος πατέβα ἐς Ἰωλκόν. P. iv. 335. ναύταις ἁμιθέοις Ἰάσονα. P. iv. 21. ναύταις ἐρεθιόντα πόλις. I. v. 62.

νάω. νάοντας corr. Fr. Thren. iii. p. 21.

Digitized by Google

νεανίας. νεανίᾳ γαμβρῷ. O. vii. 5. νεανίαι πάσαν κίνησιν. N. iii. 8.

νεᾶνις. μέχρι καθ' ὥρᾳ ἔτος ἴχνεται. P. ix. 55. νεάνιδες στολίζουσι. Fr. Scol. i. 1. p. 8. et 10.

νεαρός. νεαρὸν νέον. P. x. 39. νεαρὰ δίκαν βασάνῳ εἰς ἅλιγχον. N. viii. 34.

νεῖκος. εἶδον ἄγγι πιφαλᾷ. P. ix. 53. ἀρισσόνων. O. x. 47. στολίσαις ἴσχον ἄρματα. I. xii. 50. βαρὺ ἵμασιν. N. vi. 86. ἐν λογχᾷ πίπτει. N. viii. 42. νικίαν στάλαν. I. viii. 92.

νεκρός. ἐκ νεκρῶν. P. iii. 76. νεκρὸν ἴσωσον. Fr. Inc. xcii. 2. ἐστὰ σωρὸν νεκρῶν στιλισθέντων. O. vi. 23.

νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δῶρον. O. vii. 12. ἀμβροσίαν τε καὶ νέκταρ. O. i. 100. αὐτόχυτον. em. αὐτόχνυτον. Fr. Inc. lxxx. ἐν χείλεσσι. P. ix. 109.

νεκτάρεος. νεκτάρεια φυτά. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41. νεκταρείαις σταγόσι δέξει. I. vi. 54.

νέμω. νέμει ἀνδρῶσι νίκαν βαρυᾶν ἀκίδεσσιν. P. v. 87. νέμει. O. x. 17. ἔνθεν στεφάνου κεφαλᾶν. I. i. 96. Σοφοκλέα νέμουσαι. P. iii. 124. Ζεὺς τὰ καὶ τά. I. v. 66. νέμων Ἥρᾳ Ὀλύμπιον. O. ii. 23. λαὸν ἀβλαβῆ. O. xiii. 37. σθένει ἐὼν ἐν ἴχνεσι, πυναγέτας. N. vi. 28. ἅλβος τὰ καὶ τά. P. v. 74. νέμων ἀγῶνα. O. iii. 65. ἄλλοθεν ἄλλοις νέμων. Fr. Inc. civ. νέμομαι πᾶσιν Χαρίτεσσιν. O. ix. 40. νέμομαι ἀγρὸν πάντας. P. iv. 267. νέμονται βίοτον. O. ii. 112. αἰῶνα. O. ii. 121. σκοτιναῖ κελεοὶ πραγίναι. N. iii. 144. ἀμίλλαν παρὰ ταυρί. N. x. 104. νεμόμενος ἔσυχα ἀνίφαντον ἅβραν. P. xi. 86.

νέογνος. νεόγνοιν ἐς ἥβαν. Fr. Scol. ii. 14. p. 11. νεογνίους φῶτας διδάσκουσι πυραί. N. ix. 57.

νεόθρεπτος. νεόθρεπτα στεφανώματα βωμῶν. I. iv. 106.

νεόθηλής. καταφορία. N. ix. 115.

νέοικος. νέοικον ἕδρανον. O. v. 19.

νέοπτιστος. νεοπτίστων Αἰτναν. N. ix. 3. νεόπτιστον Θύνας βωμόν. P. iv. 367.

νέοπτος. νεοπτὸν ἀμφ' Ἀχιλεῖ. N. viii. 52.

νέος. νέομαι. νέομαι πάντως πρὸς ἀνδρός. Fr. Inc. lxi. 4. ἀντρόθε πάρ Χαριπλοΐς νέομαι. P. iv. 181. οὐ νέονται εἶναθ' ἅπαν στεφάνων. N. iv. 123. νέονται παρὰ σῶμα Διονύσου ἀφνὸς στιγερὸς τε. N. vii. 29. νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. P. iv. 439. στολίσθην Πηλεΐδαν. N. ii. 18.

νέος. ἐν ταυσί. P. iv. 501. νέᾳ ἐυεργεσίᾳ. P. vii. 17. πιφαλᾷ. P. xi. 53. νέον στεφάνωσε ὕμνον. I. v. 80. πάγον. O. viii. 49. νέαν χαίταν. O. xiv. 32. ἀρετάν. I. viii. 105. νέαν καλόν τε λαχόν. P. viii. 126. ἅ νέα. I. viii. 2. νέον ἐπὶ καλλιάνιρα. N. iii. 116. ἀοιδά. P. v. 139. ἀνδρῶν. O. xiii. 32. γένος ἀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 23. p. 36. αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 2. νέαν μίγνυται. Fr. Inc. xcvii. 1. νέους ἐν ἀνθρώποις. O. iv. 40. ἐν νέοις ταυσὶ ταῖς. N. iii. 125. ἐν νέοις αἰθλοις. O. ii. 78. νέαις ἀλίκοις. P. xi. 40. λοιταῖς. N. ix. 26. πυρθένοις. P. x. 92. νάστερον ναυόν. P. iv. 275. τὸ καλάνυς. def. Sol. 8. p. 36. νωτέρων ὕμνων ἄνθος. O. ix. 75. νώτοισιν καλῶν. P. viii. 46.

νεοσίγαλος. τρίτον νεοσίγαλον. O. iii. 8.

νέσσω. νέσσαι ἄλλοτε ταυρὸν τὸ πάλαι. O. x. 103. (νέσσας.) νέσσαι δρόμου δρόμον. P. ii. 115. σὺν νέσσαι. N. ix. 104. v. Not.

νευρά. νευρᾶς βαιοφθόγγοις οὐ φάσαντο χρεσίν. I. vi. 50.

νέω. νῆσον Κρονίων. P. i. 137.

νηΐλης. νηΐλας ἰχθυβρόμου σταυρούς. P. vi. 11. νηΐλας παίδων, ἐμβρίων ὀδόντων. O. xi. 3. νηΐλῳ παιπαλίζουσι. P. ii. 67. νηΐλῳ ταύτᾳ. I. vii. 38. νηΐλεον ἰκανῶσιν ἐπὶ (αἰετὸν) κραναὶ κορύχναι. P. i. 14. φόνου παρωδίνι τρίψαι. N. ix. 90. ξυνθὲν, χρυσὸν. O. vii. 90.

νήϊος. λάθῃς ἐπιβαίνων. O. vii. 83. στολίσσειο. N. x. 16. (Amphiaraus). στλοῦσιν ἀοιδαῖ. Fr. Inc. clxvii. ἐν νηΐλοις ἀνεμόεσσι. P. iv. 350.

νηλής. γυνά. P. xi. 34. νηλὴς νέον Φίλαρον. P. i. 186.

νήπιος. νήπιε. Fr. Inc. clii. νήπιοι οὐ δύνανται. φέρειν πόσμῳ τό. P. iii. 148.

νήπυτος. νήπυτον φρενῶν αἶσαν. P. ix. 103.

Digitized by Google

νίκαι. αἷσιαι ἀρογάλκου ἱστανμίων αὐλαδεσόμεθα. O. x. 95. Ἰσθμιάδες ἄεισαν, κῶμον. I. viii. 6. νίκαν ἐκάλεν Ἰσθμίαν ἅρματι. I. ii. 30. ἰκαλέαν ἀσυφάνοις. I. iv. 119. εἴδωλον ἄρματι. P. vi. 17. Ἀρκεσίλαον. P. viii. 51. λόγος ψιμαλφᾶν. N. ix. 131. σωγμαεῖον φέρει. I. vii. 28. ψιμασσεῖν ἰλλό. O. viii. 37. Πίσαν Διΐ. Fr. Parthen. v. 6. p. 16. νίκαι ἀγλααὶ ἰκκείλυκα πάλᾳ ἱστυφάνοισιν Ἀρκεσιλάου πάτερα τε. N. xi. 25. πίνει Ἰσθμοῖ ἄγοντί μα. P. vii. 13. νικᾶν στεφὲ πολλὰ δίξασα. P. ix. 220. νίκαις τρίτοις. P. viii. 115. ἐπὶ νίκαις τροφωνίοις. Fr. Inc. in Add. νίκας τρὶς ἅρασσε ἀπὸ σωγμαείου. I. vi. 88. πίσσεσε ἰκάμιξεν ἐξ ἀθλων. N. ii. 31.

νικαφορία. νικαφορία πιδάλᾳ αἴξεται ἀοιδᾷ. N. ix. 116. στονίρος χέρνα ἀν ἀλλότριον. P. i. 114. νικαφορίας ἀγῶνων κανυβαλὰν δίδυσται. N. ii. 6. ἴσαις νικαφορίαις δάλυσεν ἅρτον Πρίτοις. N. x. 76. ἐν νικαφορίαις. O. x. 71.

νικαφόρος. νικαφόρον στυφανοῖσι. O. ii. 9. νικαφόρῳ σὺν Ἀρκεσιλάῳ. N. iii. 117. νικαφόροι ἀγλαΐσι. O. xiii. 18. νικαφόρων στυφάνων. I. i. 29. νικαφόρους ἀέθλους. P. viii. 86. ἴργμασιν ζυξῖς μίλες. N. i. 9. ἑμιλιῶν. O. i. 186.

νικᾶν. ὁ νικῶν ἔχει εὐδίαν μελιδόμενον. O. i. 157. νικᾶν ἰστεστφάνωσε βωμόν. O. ix. 167. πάσσας ἐν Ὀλυμπιάδι. O. x. 21. δρόμον. O. iv. 34. xiii. 41. ἐν ἁρμάτεσι Πελλάδα. P. xi. 23. νικῶντος Φυλακίδα. I. vi. 10. νικῶντι χάρν ἀνίσσασιν. N. vii. 110. νικῶσ' ἱξάνις. O. vii. 157. ἰκεῖν. N. v. 97. νικώμενοι ἅνδρες ἀγγελίᾳ δίδυσται. Fr. Inc. xxvi. 1. νικάντεσσι ἀνδρῶν Οὐλυμπίᾳ. O. vii. 16. νικᾶν ἐν Πυθίοις. N. ii. 15. ἅρμα παρύξασα. I. iv. 43. (νικᾷ στέφανον. N. v. 9. a Νίκαμι. v. V. L.) νικᾷ ἐν ἴργμασι τόχα, οὐ σθένος. Fragm. Inc. lxxxii. ἰνίπασε στιφανίσσας ἀνδρας. I. viii. 139. ἰνικάσαμεν, ἁς ἰβουλόμεθα. Fr. Parthen. v. 1. p. 16. νικάσας (leg. — σας) ἀοίδιμος πᾶν δός σοι. O. v. 17. νικάσαις ἀνίρασι Καρόνοι. P. ix. 129. λάβων εὔφρονα ἴσχι πίσσι. N. x. 44. νικάσσασα πλέσσα Φιλισταῖς Παλλάδος. P. ix. 172. εἴχντ' Ἑλλάδα. P. xii. 4. νὸν ἴρεψε βοτάνα. N. vi. 73. χερσὶ στίφανον ἀνάδησαν ἴδιαν. I. v. 11. πατᾶσαι σθένος πολλῶν χερῶν τε. N. x. 90. νικάσασα ξείνοι θάρσι ἀνασταναμένοι. N. ix. 5. v. Not.

νὸς. νὸν i. e. αὐτὸν. O. i. 40. iii. 46. vi. 21. P. i. 61. ii. 52. iv. 414. 510. v. 7. 166. vi. 19. etc. Nem. i. 99. v. Not. pro αὐτὸν est: P. iii. 63. iv. 63. ubi v. Not. 71. 77. ix. 11. 45. 58. xi. 35. N. iv. 5. 126. νὸς pro αὐτός. O. viii. 44. P. ii. 104. P. iv. 430. N. x. 128. I. i. 60. pro αὐτούς. Br. Epinic. ii. p. 3.

νίσσομαι. νίσσεται θαμὰ στοὶ Ἰσθμὸν Ποσειδᾶν. N. v. 69. Ἴλιος ἐς ἱερόν. O. iii. 68. νίσσονται ἐπὶ ἀνθρώπους ἀοιδαί. O. iii. 18.

νοβάς. ἐρανχῶς πολίμοιο ἰράμοισι. I. iv. 26. νοβὰν πολλᾷ βρίχετο. O. x. 62. νοβάδεσσι πάλιν βρίχε. O. vii. 64.

νοφερός. νοφερῷ σθένει ἀνίρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 36.

νοφίας. νοφίοισα Αἴτνα. P. i. 38.

νύφα. νύφᾳ ἀνοδέσασθαι ἴσον πάντων. N. x. 161. νύφαι παιρὶ ἅρισσος. O. xiii. 68. τὸ σιγᾷν ἐστι σοφώτατον ἀνθρώπων νοῦσαι. N. v. 33.

νύμφα. νύφαι φίρων. P. vi. 29. νύμφαι ἰκτάμεναι στοτὸν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 5. νύμφατα σοφώτατα. O. vii. 154.

νύθος. πασίγνητον νύθων Ἀλκμάνας. O. vii. 49.

νομίζω. νόμισαν χρυσὸν μαγαζθησᾶ. I. v. 2. νομίζων ἰστεφερφίας. I. ii. 55.

νόμιμος. Fr. Inc. li.

νόμιος. νομίων δενάπων. Fr. Inc. cxii.

νόμος. ὁ πάντων βασιλεύς. Fr. Inc. i. v. Not. aq. νόμῳ ἰστιπᾷ. O. i. 163. Παντλλάδων. I. ii. 56. Ἀλφεστίᾳ. N. x. 52. νόμον Θιοκλῆν. P. x. 109. πολλᾶν πιφαλᾶν. P. xii. 41. πατρόμου. O. viii. 103. νόμων Θιοδότου. Fr. Inc. cxc. πανσείων ἀγεῖτο. N. v. 45.

Digitized by Google

ἐκ νόμου στεῖχμας Ταλλίδος. P. i. 121. νόμας Ἰώνων. P. ii. 81.

νομάς. ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν. O. vii. 61. φαρμάκων μαλακαῖχμα διδαξίν. N. iii. 96. ἐκνεφίαν αἰξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. xxxiii. στροφίοις. P. ii. 158. Κρήτας στρεπταῖς. ἰᾷν. Fr. Inc. xliii. 2. p. 55. v. Not.

νόος. μέγας Διὸς πυθμενῆς. P. v. 164. ἀρθός. P. x. 106. ἔχεν μοι ἀνρίσιον εἰνατῶν. Fr. Inc. iv. 4. νόῳ ἁλαθῆ. O. ii. 167. ἀντίπαλον. I. v. 77. ἀντλεῖ γαίαται ἀρισᾶν. N. iii. 74. ἰκάνει. P. v. 58. viii. 96. εὐμενεῖ. P. viii. 25. ἴχνι ἴδεν ἀληθείας. P. iii. 183. μέλε ἀδίνει. P. vi. 51. πλοῦτον ἄγει. P. vi. 47. πάντα ἴσασι ποινῶν. P. iii. 57. σιθμίν. P. i. 77. φίρει προμάθειαν. I. i. 56. φιλήσαντα ἀστεῖ. N. vii. 129. νόον βιαστάν. O. ix. 115. ἴδηκεν ἐπὶ φρενοῖσιν. O. i. 30. διερμαίνει φιλάσαι. O. x. 105. μίγαν προσφίξομέν σι ἀδαπάνοις. N. vi. 8. νηλέα Φάλαριν. P. i. 186. φέρβεται κρίσσονα ἀλιπίας. P. v. 147. φίλαν. P. iii. 9. φθονερῶν οὐδὲ ἑκόντι. P. ii. 166. προσφίρων. Fr. Inc. xlviii. 3.

νόσος νοῦσον οὐλομίαν διαστελόωσις. P. iv. 522. νόσω. P. x. 64. νόσων βαρυᾶν ἀκέσματα. P. v. 85. θερπᾶν παρασχεῖν ἰατῆρα. P. iii. 117. νούσων παντοδαπᾶν. P. iii. 13. νόσους ἰᾶσθαι. P. iii. 82. ἀξίας ἀπαλάλκων. O. viii. 112.

νοστέω. ἱνόστησε πάλλιον ἀντιπάλων. N. xi. 33.

νόστος. νόστος ἴκελανος. P. viii. 120. νόστου γλυκυεροῦ πρόφασις. P. iv. 56. τέλος πόμπιμον. N. iii. 44. φιρτέρου τυχεῖν. P. i. 69. νόστοις φιλίαν μοῖραν. P. iv. 349. νόστῳ εὐπλοΐᾳ. N. ii. 39. νόστου ἴχθιστον ἀπιθήσατο ἐν γυίοις. O. viii. 91. γιφύρωσιν Ἀτρείδαισι. I. viii. 111. γλυκὺν ἱμερόμενοι. N. ix. 54.

νοσφίζω. ἱνόσφισί σι καὶ Τιμίδαν πλᾶξαι ἄνθεα. N. vi. 107.

νόσφι. νόσφι ἕθεν ἴδοις ζαπόρῳ διρῷ. Carm. in def. Solis 19. p. 36. et 37.

νουμηνία. νουμηνίᾳ θυγάμεν. N. iv. 57.

νύμφη. νύμφαν ἄνευ ἀνάστατε εὐθέᾳ. N. v. 60. νύμφαν εὐκλία. P. ix. 79. Ind. Nom. Propr. h. v.

νυμφίος. νυμφίας εὐνᾶς. N. v. 54. v. Not.

νυμφίος. νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 208. νυμφίαν τρέπεσζαν. P. iii. 28.

νυμφεύω. νύμφευσεν αὖθις θύγατρα Ναξίας. N. iii. 97.

νύν. in composito τοίνυν, certe, sane. O. vi. 44. P. v. 57. καί νυν, igitur. P. iii. 116. ix. 126. xi. 13. μά νυ. I. ii. 63.

νῦν. O. i. 146. in opposito ad τότε etc. I. ii. 15. coll. 10. νῦν γε μάν, præcedente ποτέ. P. i. 33. 96. iv. 88. νῦν δὲ αὖτις. I. i. 55. αὖτε. I. vi. 7. αὖ. I. iv. 29. νῦν καί. O. x. 94. P. iv. 74. 113. v. 25. I. viii. 133. νῦν δὲ μίν. O. xiii. 147. νῦν, jam, ad alia transiturus. P. iv. 467. 516. νῦν γε, nunc sane. τό γε νῦν. P. v. 188. τῶν γε νῦν (ὄντων). O. i. 109. τῶν δὲ νῦν. P. vi. 44. viii. 69. ix. 95. νῦν τε, νῦν. I. vi. 64. ἀλλὰ νῦν. I. vii. 51. τό τε καὶ νῦν. N. vii. 149.

νύξ. νυκτός. O. vi. 104. ἐκ νυκτὸς μιλαίνας ἕρεσε φάος. Fr. Inc. xcviii. 2. νυκτὸς ἀνορθρίᾳ σταμοὶ βλαχρὸν ἰριύγοντα σπόνον. Fr. Thren. i. 2. p. 17. σὺν νυκτὶ διωρίσαι. O. i. 4. νυκτὶ πομφάσαντες ὄδε. P. iv. 204. ἐψίᾳ. I. iv. 60. χειμερίᾳ, O. vi. 171. ποικίλαν τε νύκτα. O. xiii. 107. τὰν ἐνδίαν νύκτα κάτω. Fr. Thren. i. 1. p. 17. μετὰ νύκτας. N. vi. 12. νύκτας ἐκάλει. P. iv. 347. μερίδιον ἥμας ἢ νύκτες. P. iv. 455. ἐν νύκτεσσι. O. ii. 109. νύκτεσσιν ἀβρόαις πίσυνε ἴν θ' ἁμέραις. P. iv. 232.

νωδυνος. νώδυνον κάμοντ ἐν' ἀνδρῶν ἀνὴρ θῆται. N. viii. 84.

νῶν οὐ πρέπει. P. iv. 261.

νωμάω. νώμα στρατὸν πεδαλίῳ δικαίῳ. P. i. 166. νωμάσαις δίφρους ἀνὰ ἱππιᾶν. P. iv. 32. v. Not. νωμάσαντα ἀνία χερσί. I. i. 20. νωμάτω παῖδα ἀμφίλλυτον φιάλαις. N. ix. 122. νωμῶντα ἐν' ἀσπίδος. P. viii. 66. νώμ' (v. V. L.) ἀνίαις ἀπέσαις. I. ii. 33.

Digitized by Google

νώτοισι πρόσθε πάγος. O. x. 61.

νῶτον (vulgo ὁ νῶτος). νώτῳ ἐλάτης. N. vi. 98. νῶτον ἐστεφάνωσαι πρίναις μαλακαῖς. N. x. 83. ἅτινα ποτιπτυλαίοισι κεντεῖ στερεμνά. P. i. 55. κατατείνουσιν πλόκαμοι. P. iv. 147. νῶτον γᾶς σχίζοι ἀρχυτὰν ἀναΐσσοντας. P. iv. 407. ὄφρὰ νῶτον ἀλφεστᾶ. P. i. 17. v. Not. νώτων ἰφθίμων γαίας. P. iv. 46. νῶτα δεσποσύνοιο. Fr. Inc. cxvi. v. Not. πιφαύσκουσας ἐπέων (Βαρίου παῖδας.) P. iv. 325. ἐνοσίχθονα δουρί. N. ix. 62. νώτοισιν Ἀναξιφίου μιθίων Ζηνὸς πάντερ. O. vii. 160.

Ξ.

ξανθός. Ἀχιλεύς. N. iii. 75. λέων. Fr. Inc. lxxxv. ξανθὰ Γλαυκῶπις. N. x. 13. ξανθῷ Μενέλᾳ. N. vii. 41. ξανθὰν πρόσωπον ἀγωγάν. O. vii. 90. Ἀθάνᾳ. Fr. Inc. lxviii. ξανθὰ δάπεδα λιθάνου. Fr. Scol. i. 3. p. 8. ξανθᾶν ἀπὸ γενέων φλόγα πτίσσων. P. iv. 401. ξανθαῖς ἀκτῖσιν ἴων. O. vi. 91. Χάρισσιν. N. v. 99. ὑπὸ πτέρναις αἰθομένα δαΐς. Fr. Dithyramb. vi. 4. pag. 43. (em. vide p. 43. et in Add.) ξανθὰς ἀγέλας βοῶν. P. iv. 264.

ξανθοκόμας. ξανθοκομᾶν Δαναῶν. N. ix. 40.

ξανθοκόμης. ξανθοκομᾶν δαίμων. Fr. Inc. x.

ξεναγέτας. ξεναγέται Δελφοί N. vii. 63.

ξεναπάτας. Ἐπειῶν βασιλεύς. O. x. 43.

ξεναρκής. ξεναρκεῖ δίκᾳ δίξασθε φίγγος. N. iv. 20. v. Not.

ξενία et ξενίᾳ. ξενίᾳ πρεσπολεῖ. P. x. 99. ὑπὲρ ξενίαν ἐλθόντες. N. x. 92. ξενίαις πανδόκοις χαίροντα. O. iv. 42.

ξένος et ξείνος. ξεινίου Διός. O. viii. 28. πατρός. N. v. 61. ξείνου Διὸς Ὄλυμπ. N. xi. 9. ξένον πρόσωχόν. P. iv. 62. ξείνοι ἄστυ. N. iv. 38. ξεινίαν πόλιν. P. iii. 56. τράπεζαν. I. ii. 58. ξείνιαις τραπέζαις. O. iii. 72. ξείνια διδόντι. P. iv. 38. ἁρπάζοντα τύχαν. P. iv. 229.

ξεῖνος et ξεῖνος. ξείνε πατροπάτωρ. P. ix. 145. ξεῖνος αἴθ' ὧν ἑκυρός. P. iv. 138. εἰμί. N. vii. 89. ξείνου Λέπρεος, Ὀρέστα. P. xi. 24. λέπτρων. P. iii. 44. ξείνας πομφαρμάκου ἰφιτρατῆς. P. iv. 415. ξείνου Δαιδαλικοῖο. O. i. 165. Αἰγιναῖον. P. iii. 123. γέροντα Στρόφιον. P. xi. 53. δίκαιον. O. ii. 11. ξείνον ἄμόν. I. vi. 66. Δάλιον. P. ix. 17. ἀθῶον. I. ii. 69. πρόσχρονα. N. vii. 127. ξείνου γαῖαν. P. iv. 210. ὁ ξεῖνος. P. iv. 173. ξένοι. O. ix. 101. χαλκοκόμας. P. v. 109. πολιατᾶν καὶ ξείνων. I. i. 75. ξένον πρόπολος ἱκέτευτα ναόν. I. iv. 92. φίλων ἄρεσσαν. N. v. 16. v. Not. εὐεργεσίαις ἀγαπᾶσαι. I. vi. 102. εὖ πρασσόντων. O. iv. 7. πενίαντα δόμοις. N. ix. 5. πολλοί. P. ix. 191. ποτὶ ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. O. vii. 165. ξένοις παντοδαπαῖσιν. O. viii. 35. φαεννότατον ἦμαρ. P. v. 76. Θρᾴσσαν. O. xiii. 3. ξείνοις ἰλθόντεσσι. P. iv. 53. πατρὸς Θεσπιαδᾶ. P. iii. 126. ἐν ἄρμασιν. Fr. Hymn. vi. p. 31.

ξενόω. ξενωθεὶς Θήβᾳ. P. iv. 533. Θέσπι Κασταλίᾳ. P. v. 41.

ξενώς. ξενῷ ἀνδρί. P. iv. 167. ξενὸν δίφρον. P. ii. 20. πατρός. N. x. 126.

ξίφος. ξίφος μενόψυχον ἐν πολιῷ πανσαχεῖσα. N. x. 11. λαοῖσιν ἴσαχε δὲ φρενῶν. N. vii. 39. ξίφεσι χαλκοτύποις δάσασθαι τιμὰν πρεσβύτου. P. iv. 261.

ξόγγος. ἰόν. N. x. 74. ξόγγου ἀκρεμόνα. N. xi. 15.

ξόλινος. ξολίνῳ τύχει. P. iii. 68.

ξύλον. παρὰ ξύλῳ ποτιπολλῶν. Fr. Inc. lv.

ξύν, ξὺν πόνῳ. P. viii. 104. vid. Σύν.

ξυνάνων. ξυνάνοντες αὐτοφύτων ἐλαιῶν. P. iii. 84. ξυνᾶνα Μαγνήτων. N. v. 50. V. L.

ξυνάνα. v. V. L. N. v. 50.

ξυνάορος. ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν. Fr. Scol. i. 14. p. 11, 12.

ξυνίημι. λόγου μὴ ξυνιείς. N. iv. 51. ξύνες, ἴ τι λέγω. Fr. Epinic. v. 8. p. 4. vid. Συνίημι.

ξυνός. ξυνὸς ἀνὴρ ἄπιν λῶον ἄρμα. P. iv. 274. ἐν ξυνῷ. P. ix. 156. ἐξ γλωσσᾶν. Fr. Scol. iii. 3. p. 13. ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανον ἀρετᾶς. O. iii. 32. ἅστυ κόσμον προσάγων. I. vi. 101. γάμον θεῷ

Digitized by Google

μάχῃ Ϋ' Ὕψιος ἀρμόσασα. P. ix. 21. καλὸν ἐρθῶσαι. I. i. 64. λόγον διερθῶσαι. O. vii. 38. ξυνῶν πανηγύρεων. I. iv. 47. ξυναῖσιν ἀρεταῖς σύσσωμος. P. xi. 82. γυναῖξιν ξυφόρον. Fr. Scol. i. 14. p. 9, 10.

O.

ὁ. De usu articuli ὁ D. P. ad O. i. 61. τὰ ℞ D. P. ad O. xii. 7. Sic O. i. 13. 129. ix. 3. xiii. 4. P. i. 152. τὰ καὶ τά. D. P. ad P. vii. 21.

ὅαρος. ὅαρον ψίγων ἰνίσιον. N. vii. 102. πρεῦν ποτισπάζων φωνᾷ μαλθακᾷ. P. iv. 244. ἑόρτοισι παίδων δίχονται. P. i. 190. ὑάροις λύρᾳ τε κοινώσαμαι. N. iii. 19.

ὄβριμος. ὀβρίμου Τυφῶνος. O. iv. 12.

ὄγδοος. ὄγδοον μέρος Θάλλει. P. iv. 115.

ὄγε. P. ii. 75. αἴγε. O. ii. 6, 7. νόγε νῦν. P. xi. 78. νόγε. O. ix. 56. 58.

ὅδε. τόνδε κῶμον. P. v. 28. τῶνδε. O. ii. 66. in genere neutro. I. iv. 55. τοῖσδε. P. ix. 116. τάδε καὶ τά. I. v. 66.

Ὁμά. Ὁμὰ πάθεσιν κατὰ χῶρον. Fr. Thren. i. 11. p. 18.

Ὁός. πιστοτάτα συγγὰς. Fr. Inc. xciii. 3. ἐφ' Ὅῳ. O. x. 37. ὅλον ἀγερωχῆσαι. O. vi. 45. ἀληθείᾳ. P. iii. 184. ἁμαξιτὸν ὁδὸν πολιώτιδα. N. vi. 92. δινηέσσαν ἅλοθεν. P. viii. 60. Διός. O. ii. 126. ἐπίκοσμον λόγων. O. i. 178. Σαμαινετὰν ὁδόν. P. x. 48. κοινόπατριν νυκτί. P. iv. 204. πυρίαν ἀρεταῖς. N. vii. 75. v. V. L. οὐ καν' ἐρίκτυπον ὁδὸν αἰετῶν. N. ix. 45. ἐρθὰν πραγμάτων. O. vii. 85. πατρίαν. N. ii. 11. συμφορὰν ἐπανόρθωσεν. P. v. 124. φαεσφόρον. O. vi. 123. λιπαρὰν Ὀλόμπιον. Fr. Inc. c. 4. πᾶσιν Θεραπνίοις. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. σοφίας. In. def. Solis p. 36. Ὅλ βραχίοσι Θεῶν. P. ix. 120. Ὅλ Ὅῶν πειρατήρια. O. ix. 159. πολλαὶ ἰδρεαξίας. O. viii. 7. ὁδοῖς ἰθύτατα στείχοντα. N. i. 38. σπολιαῖς. P. ii. 156. Ὅλος πολυμελέσσοις ἐπαοῖς. P. ix. 34.

Ὅλος. Ὅλοντων δινοτάτων ἀκρὰν σχάσας. N. iv. 104.

Ὅλος. Ὅλοπᾶν στεφανῶν ἀνείσματα. P. iv. 394. Ὅλοισι θείαις ἐπίξαντο. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.

Ὅλυμπία. Ὅλυμπὸν Ἴλιος. P. ii. 169.

Ὄλος. Ὅλον μεγάλας ἀρωὰς ἔξερύψας. P. iv. 468.

Ὅμν. O. i. 13. ii. 83. ix. 30. P. ii. 116. v. 99. Ὅμν. στρ. N. ii. 1. Fr. Inc. xliii. 3.

Ὅμι. Ὅμι—μίσγονται. Fr. Inc. lxxxiv.

Ὄμφ. αἰχθίονος Θαλάσσου Ὠρῶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. αἰχθυοῦσαν πολλῶν. N. i. 61.

ὄνδμα. Fr. Inc. lxxxix. p. 81.

ὀπαονερέφορος. ὀπαονερέφορον ὑδρηναῖσιν γνάμπτ πτισθών. I. iv. 121.

ὄπαδος. P. iv. 188. N. iii. 110. iv. 123.

ὀπάων. ὀπαῖ πόλιν. N. vii. 13. ὀπάονες πόνων ἔντε καὶ μαχῶν. P. x. 67. ἅμα παρθένος παρὰ κρημνοῖς. P. iii. 61. ἅπασαν Μυρμιδόνες. N. iii. 23. ὀπάων ὀπὶ ἄλλῃ Ἰονίας. N. vii. 95. Ὅας ὀψίπυλον Θεράπναν. I. i. 43. Ὀγχηστόν. I. iv. 33. ὀπάονας ἴδεν Ὀλόμπιον. P. xi. 96. ὀπαῖ Ἀλφεόν. O. vi. 56. ὀπαπῷ. N. x. 109. Σιμίσιοιον ἵππια πορωναῖς. N. vii. 68. βίζαν ἀντίον Ὅᾶσι. P. ix. 15.

ὄπωπα. ἰερὸν ἔσχον νοστιμωτ. O. ii. 16.

ὀπίζω. τὰν μὲν ἅπασιν ἀγερώχα πόλιος. I. viii. 44.

ὀπιστίς. πλατὺς ἰκέσθαιον πόλιν. P. i. 59. χθονός. O. vii. 54. v. Schol.

ὀπιτῖος. τὸ γὰρ ὀπιτῖον πτίζει πάντα ἐρῶς. N. i. 82. ὀπιτίου καλῶν πορφυρφαλῶν. N. xi. 41. ὀπιτίμις πας' ἀρούραις ἀμαλίαν. O. xii. 28.

ὄπιθεν. O. iii. 79. ὄπιθεν ὄπαδε. O. vi. 167. ὄπιστεν Ἡρακλείας σταλάσσων. I. iv. 19. μάντιν. N. iii. 53. ὅλον κορυφαν. N. vii. 76. v. V. L.

ὄπιν. P. iv. 76. viii. 92. N. ii. 35. N. v. 83.

ὄπιος. ἐξ ὄπιος. Fr. Inc. clxxx. ἅπαντας ἐν ὄπῃ. O. vi. 81. ὄπιον ναίοντα. P. vii. 5. ἅμιλλον. P. i. 138. ἁμαξοφόρον. (v. V. L.) Fr. Epinic. v. 3. p. 5. Θερμοπύλαν ἐρεθόμενος. I. vi. 96. οὐ τινα ἵππιον ἀκτερόεντα. N. vi. 42. τιὸν ταῦτα πορεύοντα. P. iv. 268. v.

Digitized by Google

Not. σημειώματίσκων ἰατρικῶν. O. xiii. 1. εἶναι βοὸς ὠχέως. P. iv. 523. εἶναι ἀπὸ πανηγύρεως. N. ix. 32. χρυσίων ἅπαξ. I. iv. 103.

οἰακίζειν. οἰακιζέτω μεθ' ἡσυχίας. P. ix. 53. v. V. L.

οἰακισμόν. οἰακισμῶν φθόνος πρίσεων. P. i. 164.

οἰακτός. οἰακτῆς συμφορᾶς. O. vii. 142. οἰακτοτάτην θανάτῳ. P. iii. 73.

οἶμος. οἶμος θεσπεσίης. P. ii. 175. οἶμον βραχὺν ἴσαμι. P. iv. 441. ἰκέσθαι. O. viii. 92. λυγὸν ἰκέσθαι ἴχνεϊ σφίν. O. ix. 72.

οἰνάνθα. οἰνάνθας πίσυνον ἐπάρας. N. v. 11. v. V. L.

οἰνάρη. σὺν οἰνάρῃς φιάλαις. N. x. 80.

οἰνοβίοτος. οἰνοβίοτον φιάλαν ἔνθεσαν Τελαμών. I. vi. 57.

οἶνος. οἶνον παλαιόν. O. ix. 75. οἶνον μελαμβίου ῥιπὰν ἀνδροδάμαν. Fr. Inc. lx. 2.

οἰοπόλος. δαίμων ἰκνεῖθεν. P. iv. 49.

οἷος. οἷον. P. i. 181.

οἷος. οἷος ἐσσί. P. ii. 131. οἷον ἀγῶνα. O. ix. 134. γάμον. P. ix. 197. οἷον αἰνίαν ἔρυθα συγείφω. N. iv. 151. ἔρυος. P. v. 151. μέρος ἴχαμεν. N. iii. 128. πῖπος. P. ix. 53. οἷας αἴσας. P. iii. 108. οἷαν (σεμνὰν) δέξεται. P. i. 95. οἷον μεῖραν ὕμνων ἐς φάος ἀνάγαγον. I. vi. 91. οἷον. P. i. 52. ὅν ποιζάμενον. O. i. 24. v. Not. ὅν ἔστιναι αἰεί. P. ii. 138. οἷα φιλέοισιν ὑπαπορίζεσθαι παρθένοι. P. iii. 31. ad 35. 201. χερσὶν ἴον. I. i. 33. ταιχίζομεν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

οἶδα. v. Εἴδομαι.

οἴοντες. οἴοντὸν γλυκὺν πατρίσσαν. O. ix. 18. ἴοντοὺς ἵππους ἐπιπλίας. O. ii. 163.

οἰχνέω. οἰχνεῖτε ἐς ἱερὰς Ἀθάνας. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41.

ὄχαμαι. ὄχηται πρὸ φίλων. N. x. 146. ὄχονται μέριμναι παμπόθους. Fr. Inc. lxi. 2. ὄχνεο ἰόν. O. vi. 63. ὄχνεο πρὸς Θεόν. N. vii. 58. ὄχνεα. Fr. Inc. cxlviii. οὐ παρθένιος οἴχονται πλόκαμοι ἀγλαοί. P. iv. 146.

ὄλυ. ὄλυι Ὠραισιν Ἑρμῆς. P. ix. 107. ὄλυιν ἀδαπανάλωτον Χείρωνος. P. iv. 181.

ὀλυτός. οἰνῶν βασιλῆα δίδυμον. O. xiii. 29. ἀρχός. P. i. 12. ἀρχὸν μέγαν αἰετὸν πίμπλην θεός. I. vi. 73.

ὀμφός. ὀμφίονες. O. ii. 122.

ὄμφαξ. ὄφρα βάσσαισι ὄμφακον. O. vi. 40. cf. Ὄχος.

ὀνειρός. ὀνειρόπειραι ἀλαθέϊαι γενίου. N. xi. 28.

ὄλβιος. ὄλβιος, ὃν φῶμαι πατέχουσι ἀγαθαί. O. vii. 17. οὐκ ἐσθλοὶ δρωπάσαι ἀδαιμόνων. Fr. Thren. v. 1. p. 22. ὄσσοις ἰδών. Fr. Inc. xcvi. ὀλβίαν Δαναΐδαισιν. P. x. 1. ὀλβίᾳ αἴσᾳ. Fr. Thren. ii. 1. pag. 19. ὄλβιον ἔνδρα. P. ix. 4. ὄλβιον δῶμα Χρομίου. N. ix. 6. ὀλβίαν πρὸς αὐλὰν Ἡρακλέος. N. iv. 40. Κέρινθον. O. xiii. 4. ὄλβιοι ἔσχον Ἀμύκλας. P. i. 125. ὀλβίαν Δαρδανίδαν ὁμώνυμε. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3. ὀλβίοις ἐν δόμοισιν. N. i. 109. ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις. P. vi. 5.

ὄλβος. ὄλβος βάσσων ἵκοιτο. P. v. 74. ἐν ἀνθρώποισιν. P. xii. 49. ἔρχονται οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ἵκοντο. O. vi. 122. ἴσχει φθόνον. P. xi. 45. ἐπιζαμίων ζώοις μάσσων. I. iii. 8. πολὺς ἀμφινέμεται. P. v. 18. φοιτᾶθαι σὺν θεῷ. N. viii. 29. ἅπας τίθηλεν παρὰ σφίσιν. Fr. Thren. i. 10. p. 17. ὄλβου δαίνυσ' ὁμοίῳ δίξασθε ἅμαρ. P. iv. 454. παιᾶν ἰοπλόκα. N. vii. 86. πρὸς ἰσχανόαις βάλλειν' ἄγκυραν. I. vi. 18. ὄλβῳ εὐανθεῖ. I. v. 16. Θιάσῳ. O. ii. 67. μαντοσύνᾳ. P. xi. 80. φίλτατος. N. x. 24. ὄλβον ἀνοῖσαι. P. v. 136. ἰκνεῖσθαι. N. v. 34. εὐθύνει χρόνος. P. i. 87. ἔχων. N. xi. 16. θαυμαστὸν λαχὼν πρὸς δαιμόνων. N. ix. 108. θρασὺν χρόνος. O. vi. 164. πάλλιστον πᾶς Αἰγιόχῳ ἀμφίκειται. I. iv. 99. παντοσύνᾳ. O. i. 88. λοιπὸν ὑφαίνων. P. iv. 251. μαντόν. P. ii. 48. ὀγίστου. O. v. 54. ὑπέρτατον ἐπ' ὀχεῖ λέγονται. P. iii. 157. ὑψηλὸν πίμπλην. O. ii. 38. ἐς ὄλβον ἀνάρμοτα τρόπου Θέλων. Carm. in def. Solis 11. p. 36.

ὀλιθρος. ὄλεθρον ἐόν. P. ii. 74.

ὀλίγος. ὀλίγον χρόνον. N. vii. 56. ὀλίγαν δόσιν. P. x. 30. ὀλίγου σοφίας ἔχειν. Fr. Inc. xcix. 3. γᾶς ἐμοὶ δίδοται. Fr. Inc. xliii. 3.

Digitized by Google

ὁλισθηρός. οἶμος στιλπνὸς. P. ii. 174.

ὁλκάς. πᾶσας ὁλκάδος. N. v. 5.

ὅλος. ὅλον δίφρον. P. v. 66. στεφανῶν. O. x. 51. χρόνου. O. ii. 55. N. iii. 85. ὀφθαλμὸν ἰσπίρας. O. iii. 35.

ὁλοφυδνός. ὁλοφυδνὸν γένος ἀνδρῶν. Carm. in def. Solis 23. p. 36.

ὅλυ. et ὅλιος. ὅλιστοι μάνευ πόρον. P. xi. 49. ὁλίσσαις ἄνδρες. O. i. 127. ὁλίσσας γένος. P. iii. 72. οὐλομένων νοῦσον. P. iv. 521. οὐλόμενον γῆρας. P. x. 64.

ὁμάγυρις. μεθ' ὁμάγυριν Ζηνός. I. vii. 67.

ὅμαδος. παρὰ ὁμάδῳ Χαρίτων φλέγων. N. vi. 66. ὅμαδον στονόεντα χάλκειον ἀμφίστιον ἀνεῖφε. I. viii. 55.

ὁμαίμιος. ὁμαιμίου πατροκάστορος. N. vi. 29.

ὁμβρεμος. ὁμβρίμῳ λίσσει. P. ix. 46.

ὅμβριος. ὁμβρίων ὀδάτων οὐρανίων παῖδων νεφέλης. O. xi. 2.

ὄμβρος. ὄμβρος χειμέριος ἰκάνοι. P. iv. 10. ὄμβρῳ Διὸς πολυφθόρῳ. I. v. 63. ὄμβρον χειμέριον. P. v. 13. ὄμβρους φρίσσουσας στέγαις. P. iv. 144.

ὁμαγυρής. ὁμηγυρέα στεφανῶν. P. xi. 14.

ὁμήρειος. ἱρίφων μεθ' ὁμήρειον. e corr. Fr. Hymn. v. pag. 30.

ὁμιλέω. οὐχ ὁμιλεῖ ὄλβος θάλλων φρένεσσι πλαγίαις. I. iii. 10. ὁμιλεῖ λόγοις πάσσοις πολίεσσι. P. vii. 9. Fr. Inc. xlviii. 4. ὁμιλήσει τύχαις. N. i. 94. ὁμιλεῖν ἀγαθοῖς ἀδόντα. P. ii. 176. ὁμιλεῖν αἰδοῖος ἦν ἀοσοῖς. I. ii. 54. ὑπαφόρους. O. i. 186. συμπόταισι. P. vi. 53. ἵρις χαλκεὰ ἀνθρώποις ὁμιλεῖν πρεσσόνων. N. x. 136. ὁμιλίαν παρ' ἀρσόρας. O. xii. 28.

ὅμιλος. ἀνδρῶν πολίτων. N. vii. 35. σωῦδιν ἰκέσθαι. N. ix. 50. ὅμιλον Νεμέαν ἰκανοῦν. P. ix. 217. ἀνδρῶν μαιάρων. P. x. 71. Ὄρσεν Δολόπων ἄγγει. Fr. Inc. xvi. στρεμάχων. I. vii. 49.

ὅμμα. ἑξήκοντα πόδων ἰκνεῖσθαι. N. x. 118. φαεννότατον ξένοις. P. v. 75. χρόνου Δίκας. Fr. Inc. lxiii. 3. ὄμμασι δέρκομαι λαμπτῆρι. N. vii. 97. ὁμμάτων φάος πρόσωπον. N. x. 75. μή σε θαῦμ' ἔνεκ' ὁμμάτων. Carm. in def. Solis. 2. p. 36. ἐν ὄμμασι θέσθαι πίστιν. N. viii. 74.

ὄμνυμι. πρυτάνεις μεταρχεῖν. P. iv. 296.

ὁμόγονος. ὁμογόνοις ἔχθρα πάλαι. P. iv. 260. v. Not.

ὁμόδαμος. ἰὼν γένει Σταφυῶν. I. i. 40. γόνου ὁμόδαμον. O. ix. 69.

ὁμοθάλαμος. ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων ποτνιῶν. P. xi. 4.

ὁμόθρονος. ὁμοθρόνου Ἥρας. N. xi. 2.

ὁμοῖος. ὁμοῖον πότμον. N. x. 107. ὁμοῖοι τοπεῦσι στρατοῖς. P. ii. 86. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσι. O. vii. 96.

ὁμοίως. P. ix. 136.

ὁμοκλή. ὁμοκλαῖς παμφόνοις αὐλῶν. I. v. 35.

ὁμόκλαρος. ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν. O. ii. 89. ὁμοκλάρους ἰστάναις. N. ix. 12.

ὁμόσπορος. ὁμόσπορον ἴδνος. N. v. 80.

ὁμόστοιχος. Εἰρήνα. O. xiii. 8.

ὁμόφωνος. αἰμύλιον μέθυσι πάρφασις. N. viii. 55.

ὁμόφρων. ὁμόφρονος υἱοῦς. O. vii. 11.

ὁμόω. ὁμόσας ὄρκον. O. vi. 34.

ὀμφή. ὀμφῇ μειλίων ἀχεῖτι Σιμίλαν. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 41. ὀμφαὶ ἀδεῖαι Ἀθαναίων κόμασιν μιν. N. x. 63. ὀμφαὶ μειλίων ἀχεῖται. Fr. Inc. liii.

ὀμφαλός. ὀμφαλὸν γᾶς ἀοίδιμον. P. viii. 85. γᾶς ἐξοδίαιαν. P. xi. 16. v. Not. μέσσαν χθονὸς εὐρυπόλων. N. vii. 49. μέσσον μαντόσυνον ὀμφαλὸν θεσπεσίου. P. iv. 131. χθονὸς ἰερὸν ὀμφαλὸν. P. vi. 3. ἔστιον ὀμφαλὸν πολύβατον. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

ὁμόνομος. ὁμοπάτορι μάτρωϊ δίδυμοι θάλος. I. vii. 34. ὁμόνομα λιβίων Δαρδανιδᾶν. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3. πάντες. Fr. Epinic. v. V. L. p. 5.

ὄμπνος. O. x. ii. P. i. 164. iv. 249. Not. N. x. 39. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ὀμφή. O. viii. 74. P. viii. 119. v. V. L. ix. 73. N. i. 75, 83. I. iii. 10. vii. 59.

ὄναρ. ὄναρ σωτῆρ ἀνθρώπων. P. viii. 136.

ὀνειδος. ἀρχαῖον. O. vi. 151. καινοτῶν. N. viii. 56.

ὄνειρος. θαυμαστὸς ἰών μοι φωτὶ παῖσαι. P. iv. 289. ἐξ ὀνείρων. O. xiii. 95. ἐν ὀνείρου πολλοῖς. Fr. Thren. ii. 8. p. 19.

Digitized by Google

ὄνομα. v. Ὄνυμα.

ὀνομάζω. ὀνόμασεν (f. ὀνόμασιν) ὑμὸν πολλῶν πίφαλλον. P. xii. 41. ὀνόμασθεν (f. ὀνύμασθεν) λαοί. O. ix. 71. τίνα ὀνυμάζομαι. P. vii. 5. ὀνόμαξε Κίνυραν. P. ii. 82. ὀνόμαξεν Ἰσμήνιον. P. xi. 10.

ὀνομαστός. ὀνομαστὰν σὺν Θαλίαις. P. i. 73.

ὄνος. ὄνων πλειστὰς ἰκανόμβας. P. x. 51. v. V. L.

ὀντός. ἰδίσθαι. I. iv. 65.

ὄνυμα. ὄνυμα ἀθάνατον. O. vi. 95. αὐτῶν τίνασα διὰ Θαλάσσας. N. vi. 82.

ὄνυξ. ὄνυχας ἐξυτάνους λιόντων σχάσας. N. iv. 103.

ὀξυστής. ὀξυστῆ δόλῳ. O. ix. 139.

ὀξυτόμος. ὀξυτόμῳ πελίκαι. P. iv. 468.

ὀξύς. ὀξεῖαι Ἐρινὺς ἰδοῖσα. O. ii. 73. v. Schol. ὀξείας ἀϋτᾶς πίνδονι. N. ix. 83. χιόνες. P. i. 39. ὀξεῖᾳ μελίσσῃ. O. vi. 62. ὀξεῖαν ἀμφιπολὰν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11. ὀξείαις ἀνίαισι συνεῖς. N. i. 81. αἰγυπιῶν ἁλίου. O. iii. 44. πάθαις. P. iii. 173. ὀξείας νόσους. O. viii. 112. ὀξύτερας μανίας ἰφύτων. N. xi. 63. ὀξύτατον ὄμμα πάντων ἰοχεθείων. N. x. 107. ὀξυτάτων βιλέων πάντα Κυπρογίνεια. P. iv. 380. ὀξυτάνους ὄνυχας λιόντων. N. iv. 103.

ὀπάδιος. Θιμάσων οἱ σὺ δρόσους ὀπαδεῖ. P. iv. 511. ὄπαδε λόμφαις (Νόμφαις) βρομίαις. (Pan.) Fr. Parthen. iv. 2. pag. 16.

ὀπαδός. ὀπαδὸν δεξιωτέραν ἀρετᾶν. N. iii. 13.

ὀπάζω. ὀπάζων ἴργοις μελίταν. I. vi. 98. ὀπάζειν Αἰνησίαν πασσὸν δαρὸν μοῖραν. N. ix. 72. ὄπαζε ἀφθονίαν μάτηρ. N. iii. 14. ὄπασας μίγιστον χαρμάτων. P. viii. 92. ὄπαζε Θησαυρὸν μαντοσύνας. O. vi. 111. διαιτᾶν. O. ix. 100. ἐξ στεφάνους Κάδμου στρατῷ. I. i. 11. πόσμον Ζεὺς γένυ. O. viii. 109. σφίσιν τίχναν. O. vii. 92. Ζεὺς ἀρχαίαν τιμὰν Αἰόλῳ. P. iv. 191. οἱ Κρονίων λαὸν ἵππιον χθον. N. i. 23. φύλλ' ἀοιδᾶν. I. iv. 46. ὄπασσεν γαιάοχος ὐδέλλαν ἐν χιμαίραις. I. vii. 53. ὄπασαν Ὧραι πιναφόρον ἀγλαΐαν. O. xiii. 19. ubi V. L. Κάρπιος τὰ τερπνά. O. ix. 40. ὀπάσαι γήρας γάμου Πηλεΐδᾳ. I. viii. 85. ὀπάσαις νίκαν Πτυοπράτου. I. ii. 21.

ὀπάων. ὀπάονα μάλων. P. ix. 114.

ὄπη, ὅπα. N. iii. 43. O. x. 14. 68.

ὀπί. v. τ. λ. v. ὄψ.

ὀπίζομαι. ὀπιζομένοις τινὸς χάρις ἀνὴρ ἴργων φίλων. P. ii. 34. ὀπιζομένων τις ὕστατος καὶ πόδι. P. iv. 152. ὀπιζομένων (Δικᾶς) μάσσων ἔλπεις ζώειν. I. iii 8.

ὄπιθεν. ὄπισθεν. ὄπιθεν στυφαῖς Βορέα. O. iii. 55. ὄπιθεν οὐ πολλόν. O. x. 44. ἄρσεν ὄπισθεν. N. vii. 149. ὄπισθεν φάρμας. O. vi. 108. ἀλκυόνιον πτέρυγα. Fr. Inc. lxxv. 1.

ὀπιθόμβροτος. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δέξας. P. i. 179.

ὄπις. ὄπιν ἄφθιτον θεῶν αἰτίαν. P. viii. 101. ὄπιτιν ὄπιν. I. v. 74.

ὀπίσω. ὀπίσω πάλιν ἕλκεθ μόλοι. N. iii. 109. ὀπίσσω ἵλκων χειρός. N. xi. 42.

ὀπλά. ὀπλαῖς χαλκείαις. P. iv. 402.

ὀπλίτης. ὀπλίταις ἀσπιδιώτοισι δρόμας. I. i. 32.

ὅπλον. ὅπλα ἀπ' Ἄργους. Fr. Epinic. ii. 5. in Hier. p. 6. ὅπλων χρυσέων στεφθεὶς Αἴας. N. viii. 47. ὅπλων χολωθείς. N. vii. 37. ὅπλοις χαλκείοις. N. ix. 51. I. i. 78. ὅπλοισι πολεμαδόκοις Ἄρεος. P. x. 22. ὁ χαλκείας. N. x. 26.

ὁπλοτέροισιν γενεᾷ. P. vi. 40. ὁπλοτέρου Φυλακίδα νικῶντος. I. vi. 10. ὁπλότατον Ἀσωπίδων. I. viii. 40.

ὀπός. P. iii. 161. πούρας γενὰν ἰξεωτᾶς. P. ix. 79.

ὀπύεσκε, χώπύεσκε. P. ii. 159.

ὀπύει. O. i. 60. ii. 59. ix. 146. ὀπύῃ. P. xi. 29. xii. 19. I. i. 34. I. vii. 9. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41.

ὀρνύω. ὀρνύει. Ἔθηκε. I. iv. 102.

ὀρώρει. ὀρώρει ἀγὼν φίγγος. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ὀρώρει τέρασιν αἰνόθεν. N. v. 11. ἐλίσσων μυδόεντα ὀρφοδίνας. I. ii. 8.

ὄσσε. O. x. 70. xiii. 108. N. iii. 109.

ὀφέλω. ὀφῆν μίγεν πάντες παρ' αὐτόν. P. ii. 64. γαῖάν τιν' ἴδεν Θαλάσσας. O. vii. 113. ὀφὲν ὕδατι χαλκῷ. P. x. 55. ὀφὲν ἐλαιᾶν. O. ix. 165.

Digitized by Google

ἐργά. ἐργὰ μιλίκχοις ἵστασί σε παρφάμεν. P. ix. 76. ἐργᾶς σκιδναμένας ἐν στέθεσσιν. corr. Fr. Inc. xxxiii. ἐρῷ ἰδωΘῦ. P. i. 173. ἐργὰν κνίζον λόγοι αἰσχυνοί. N. v. 59. γλυκυτᾶτι ἔσχεν. I. ii. 52. κατὰ πᾶσαν πεῖσαι ἀρετά. I. i. 58. ἐργαὶ μεγαλήτορες Αἰακοῦ. I. v. 45. ἐργαῖς ἵππιοι ἀλκαίταν. P. ii. 141. τοίαισιν ἀνιάσαις. I. vi. 20. ἐργαῖς ὑβρις ὤλεσεν. P. vi. 50. v. V. L. ἐργὰς Θεμιστοκλέους ἰμὶ καὶ σί. P. iv. 250. v. Not. [Æschyl. Prom. 376. Ex Schedis.]

ἐργυιά. ἐργυιὰν ἀναζωλαπίσας. P. iv. 460.

ἐρίγω. ἄρτιγον χεῖρας πρὸς ἄνδρα. P. iv. 426. ἀρίζηλον ἴμασεν σοῦτο πίλας Μοῖρα. N. vii. 85. εἰ ἐρίξαι μοι πλοῦτον Ζεύς. P. iii. 195.

ἔρδιος. ἔρδιον φώνασι. N. x. 142. ἔρδιον ἄρουσαι. O. ix. 163. ἐρδίῳ κυκλάδων ἔδραν. P. x. 56.

ἐρεθέσυλος. ἐρεθέσυλον μῆτιν. P. iv. 466. ἐρεθεσύλοισι μαχαναῖς. P. viii. 106.

ἐρεθίπας. ἐρεθίπαν ἀμφαλὸν γᾶς. P. xi. 16.

ἐρέμανις. ἐρεθόμανιν Τιτυρσίαν. N. i. 92.

ἐρέσκελος. ἐρέσκελον. Theronem. O. ii. 14.

ἐρέτης. ἔγγιλος ἰσσί. O. vi. 153. νέος πρέσσει. P. x. 106. ἐρέτᾶς ἀγγιλίας. P. iv. 497. ἐρέτᾳ σκαῖ ἀνέσκαλφε. O. xiii. 102. σχίσας γᾶν. Fr. Encom. ii. p. 40. Fr. Inc. cxlviii. σφυρῷ. I. vii. 18. ἐρέτᾳ φρενί. O. viii. 32. χερί. O. x. 7. ἐρέται ἔστασαν καρδίαν. P. iii. 171. ἰφημοσύναν. P. vi. 19. πίλιοθον ἰών. P. xi. 60. καρυφὰν λόγων. P. iii. 148. ἴδον τραγμάτων. O. vii. 48. φυλάσσουσι Τίνδου. N. xi. 5. μουνικὰν Ἀπόλλωνος ἀκοῦσαι. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἐρέτᾳ πάρα δυτικὸν. N. i. 64. ἐρέται φρένες πανέρων. O. vii. 169. τίσσαρες πίσυες πρίμνων χθονίων ἀπόρουσαν. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. pag. 26. ἐρέταις βουλαῖς. O. ii. 137. πίσυσι. P. iv. 475. ἐρέτᾳς ἵστασαν στιρατᾶς. P. iii. 95. ἐρέτᾶς αὔλακας ἐνανύσαις. P. iv. 404.

ἐρέω. ἄρεωσίν σε ἐν λόγῳ χρεισμός. P. iv. 105. ἐρέθων παλὰν ξυνόν. I. i. 64. ἐρέθισεν Σισυφίδαν. N. i. 21. ἐρέθοντας ἄνδρας ἵππων. O. iii. 5. ἀρετὰν πᾶσαν αὐτοῦ. I. iv. 65. ἐρέθοντες οἶκον. I. vi. 96. ἐρέθοῦσα κατέπαυε πόλις Αἰακιδᾶν. I. v. 62.

ἐρεσσήρ. Θιός. P. i. 109.

ἐρεσσίνου σιδήρου. Fr. Inc. clix.

ἐρέσσω. ἐρεσσομένων μανίαι τε ἀλκαὶ τε. Fr. Inc. xxxvi. corruptum. v. Not. et Add.

ἔρεσσον. πίστιν πίλλασσαι. O. xi. 6. πίστιν δόντες. N. ix. 39.

ἔρετμος. ἔρετμον μίγαν Θεῶν. O. vii. 119. μίγαν ἐμέσσας. O. vi. 34. καὶ μὰ ἔρετμον. N. xi. 30. τὰν πας' ἔρετμον πτίσιν. O. xiii. 116. ἔρετμος παρτερὸς ἵστω ἔμμι μάρτυς Ζηνός. P. iv. 296.

ἐρετή. ἴχω ἰλαφρὰν ἐρετὰν γονάτων. N. v. 38.

ἐρεύνω. ἐρευνέων ἴλαθι. O. xiii. 119. στέρας Ἀπόλλωνος. O. viii. 53. ἄρευνε Θυμός. O. iii. 45.

ἐρεύω. ἄρευσον ἀνὴρ περὶ κλέος. O. x. 42. ἐρεῦσαι αἶνον σέθεν θέμεν ὕμνος. N. i. 5.

ἔρευς. ἔρευ στεφάνων πίμπλανται. N. iv. 28. ἐν ἔρευς ἀνακλίνουσι χέρας. O. ii. 135.

ἔρευς. ἔρευς ἐπιτλιονάσαι. P. iv. 33. ἔρυκος ἀρίστου ἀγγελίᾳ. P. viii. 70. φανέντος. I. vi. 77. ἔρευ μασσάθα ἴυγγα φέρει Κυπρογένεια. P. iv. 384. ἔρυκα Θεῶν Διός. O. ii. 159. ἐρύκων χρυσέων Διὸς πάρεδρος. P. iv. 7. ἐρύκων αἰσιᾶν ὁδόν. N. ix. 44. ἐρύκισσι καὶ πλάρουσι Διὸς πρωτίου. P. iv. 388. ἐν ἔρυθρᾳ αἰτνὸς ταυρόστομος. P. v. 149.

ἐρυσιχολόκος. ἐρυσιχολόκῳ. I. i. 67.

ἐρύω et ἔρυμαι. ἐρύου γλῶσσαν λίγιν. O. xiii. 15. ἔρυσαν πάρουσαι Ἰάσων. P. iv. 302. ἐρυόντος δαίμονος. P. x. 17. ἐρυόμενοι Πισσάθεν. P. i. 126. ἐρυόμενον βίλος ἐν φαρέτρᾳς. P. iv. 162. ἐρυομένων πολλῶν. O. viii. 45.

ἔρυσις. ἐρυσὰν Πελιάδων. N. ii. 17.

ἔρος, ἔρος, οὖρος, οὐρὰ, ἔρυ. v. V. L. N. ii. 17.

ἔρος. σῦνα ἐφίστις. P. i. 57. ὑπὸ ἔρος (ἔρυς) Κολλάνας. O. vi. 129. ἐν ἔρυ ac. Πυθαίᾳ. P. iii. 159. ἔρυ ἐνθρόν. P. iii. 66. οὖρε ἴσον Ἀλκμόνᾳ. I. vi. 47. ἐρίων σκιᾶν πισθομένας. P. ix. 60. μεγάλαις σκοπαῖς ὕπερ ἵστας. Fr. Inc. xv. 3. ἐν

Digitized by Google

ὄρεσι. P. vi. 20. ὀρ' ὄρεσιν ἀσπίσιος ἀγγυγίοις Φλιοῦντος. N. vi. 74.

ὀρόω. τῶν ἴκτινος ὀρόων. P. x. 95. ὀρούσαισα ποσὶν ἄντιτλος ἀπὸ στεφανῶς. N. i. 74. πολλὰ δ' ἀνθρώπων ὄρουσαν ἰλίσθαι κλίος. O. ix. 155.

ὀρσίπους. ὀρσιπόδοιν Διός. O. x. 97.

ὀρσιτρὸς Ζιός. N. v. 63.

ὄρσομαι. ὄρσο, τίνυσο. O. vi. 107.

ὀρσοτριαίνης. O. viii. 64. P. ii. 23.

ὀρφανία. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων τίσωμεν. I. viii. 13.

ὀρφανίζω. ὀρφανίζει παιδὸν γλῶσσαν ἰκτίς. P. iv. 504.

ὀρφανός. ὀρφανὸν γονᾶς. O. ix. 92. ἰκτέων ἄμπιαψας Ἄδρηστον ἐξ ἁλαλᾶς. I. vi. 16. ὀρφανοὶ ὄζεις καλαδινᾶς. I. iv. 14.

ὄρφνη. ἐν ὄρφνᾳ. O. xiii. 102. ἐν ὄρφνᾳ ἰλθών. O. i. 115. ἐν ὀρφναίοις φέρει φλιᾷ. P. i. 44.

ὀρχηστής. ὀρχηστά. (Pan.) Fr. Parthen. iv. 2. p. 16. Ἀπολλον. Fr. Inc. liv. 1.

ὄρω. ὄρσην ὕδρις νιν εἰς ἄδικον ἐστεφάνων. P. ii. 53. γόον ἐν Δαναῶν. P. iii. 181. χθόν' ὑγίαι. P. viii. 123. ὄρσαν ἀκῶσαι. O. x. 29. ὄρσαι κῦδος. O. iv. 20. χόλον. P. xi. 37. γλῶσσαν θοάν. N. vii. 106. φάος ἀμίνονα ἐν νυκτὶ μελαίνᾳ. Fr. Inc. xcviii. 2. γόησε συλίφωνον σμιδί. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. ὄρσομεν φόρμιγγα βροτείαν ἀπὸ καρυφᾶν ἄβλαν N. ix. 19. ὄρσο ἀπὸ κλισίᾱς. P. iv. 238.

ὄσιος. ὁσία πρεσπομπεῖν χέρα οἱ. P. ix. 61.

ὅσσα. ὅσσα πανεία ἀρεσιπής. O. vi. 105.

ὅσσος. ὅσσων ἀκτῖνας μαρμαριζούσας. Fr. Scol. ii. 3. p. 11.

ὅσος. ὅσον sc. κατά. I. ii. 62. ὅσοι Τερψὼ ἵζαν. I. iv. 62. φόλον. P. iii. 83. γαμβροί. P. ix. 206. ὅσαι ἴσοδοι. P. v. 155. γυναῖκας, ὅσαι. N. i. 72. ὅσων ἰκλᾶν. N. x. 36. ὅσους Θῆρας. N. i. 25. ὅσσα. P. i. 25. O. xiii. 151. 60. P. ii. 170. N. ii. 26. Fr. Inc. xlv.

ὀστέον. ὀστέα νιοῦ Θαύσσας λίξας. P. viii. 74. δ' ὀστέον αἰὼν ὑφαίσθη. Fr. Hyporchem. iii. 5. p. 24. ὀστέον στυγερὸν βαρύνθην. Fr. Inc. lix. 4.

ὄστις. ὅστις τρόπος. Fr. Epinic. iii. p. 1. ὅστις ἐν ἀνθρώποις. P. iii. 38.

ὅταν. ὅταν ἴλθῃς. I. ii. 69. ἴλθῃ. P. viii. 137. ἵκηται. O. x. 109. καταζυγοῖσ'. P. ii. 20. ἱρύῃ. O. xiii. 113. στέφεται. O. ii. 37. N. i. 100.

ὅτε. ὅτ' ἐν—ὅτ' ἐπὶ δὲ—. O. xi. 1.

ὅτι. O. i. 78. 98. ii. 104. vii. 47. xiv. 32. P. ii. 57. 60. 134. v. 19. 25. viii. 82. x. 109. N. iv. 69. v. 7.

ὀτρύνω. ὀτρύνει ἄρμα ζιὸξαι μίλος. N. i. 8. δᾶμον ποτὶ Θυσίαν. N. x. 42. μὰ τύχιν. P. iv. 292. φάμαν Θυιάς. O. iii. 68. ὀτρυνον Διραμπύσσιον φυλάξαι νιν. P. iv. 71. ὀτρυνον ἑταίρους. O. vii. 148. ὀτρύνων λόγον ἀρχαῖον. N. i. 53.

οὐ. οὐ. N. i. 28. etc. in fine. O. vii. 87.

οὐδέ. O. i. 73. P. iv. 63.

οὖθι. N. xi. 51.

οὖλος. οὐλίᾳ ἄρει. O. ix. 115. οὖλον ὄζῳσαν λαπαλίξασα Ἀθάνα. P. xii. 15. οὐλίαις αἰχμαῖσιν. O. xiii. 33.

οὐλόμενος. vide Ὅλω et Ὀλέω.

οὐράνιος. οὐρανία πλευ νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 37. οὐρανίου ἀστέρος φάος. P. iii. 137. οὐρανίᾳ Θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 70. οὐρανίαν ὕδευσεν Θέμις. Fr. Inc. lxvii. et c. 1. οὐρανίων ὑδάτων ἀμζείων. O. xi. 2. οὐρανίαν στεγὰν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 5. p. 8.

οὐρανός. Ἰρηξε. O. vii. 70. χάλκεος αὖτε μένει ἴδος ἀσφαλές. Ν. vi. 7. χάλκεος οὖπω ἀμζανές. P. x. 42. οὐρανῷ βασιλᾶσι. N. iv. 108. ἐξ οὐρανῷ κατένεικεν Ζεύς. N. v. 63. οὐρανῷ δόμοισι χρυσείοις. N. x. 165. ἐς οὐρανῷ σταθμοὺς ἰλθεῖν. I. vii. 66. οὐρανῷ ὕπερ ἀστεροπαύσια Fr. Inc. v. οὐρανῷ πολυσφίλα κρίονες. N. iii. 17. ἐν οὐρανῷ πάντων ἔρεγεν ταμίας Χάριτες. O. xiv. 14. οὐρανῷ χεῖρας ἀνατείνας. I. vi. 60. οὐρανῷ εἰσεῖν. N. x. 109. κῦρος Ἄτλας προσταλαίᾱς. P. iv. 515.

οὖρος. v. Ὄρος.

οὖρος. οὖρος Αἰακίδᾶν Ἀχιλεύς. I. viii. 120. ἀλλοῖος ἄλλοτε ἰσταῖσαν ἰλαστῦσι. I. iv. 9. ἰμερτώσας. I. ii. 59. οὖρον λᾴξαντος. P. iv. 520. οὖρον δαίμονος Πινοφῶντος. O. xiii. 38. παμφαῖσι ἰλθεῖν. P. i. 67. ἰκτῖνα νιόθεν νυκλία ἄγει. N. vi. 49. ὄμπνιον αὔξῃς. P. iv. 5.

Digitized by Google

ὀφείλω. ὀφείλει δὲ ἴσα δρίστασθαι ἅπαντα. N. ii. 9. v. V. L. Not. (ὀφίλλει.) ὀφίλων. O. x. 4. ὀφειλόμενον οὖρον ὕμνων Δαναΐδαις. P. iv. 4.

ὀφίλλω. ὀφίλλειν στάδιον Δεβύας σὺν στρατῖς Θιῶν. P. iv. 463.

ὀφθαλμός. Σικελίας. O. ii. 18. συγγενὴς ἴχνι γήρας. P. v. 22. ὀφθαλμὸν ἀνίλλεσιν. N. x. 169. ὄλον ἰοστέρες. O. iii. 35. στρανιᾶς. O. vi. 27. v. Schol. ὀφθαλμοὶ πατρὸς ἴγνιον ἰσιλθόντα. P. iv. 214.

ὄφις. ὄφιν στοιμιλόεντον γλαυκῶπα. P. iv. 444. ὀφίων στεφαλαῖς. P. xii. 16. ὄφιας δοιοὺς αὐχένων μάψαις χερσίν. N. i. 68.

ὀφιώδης. ὀφιώδεις Γαγάνος υἱόν. O. xiii. 98.

ὄφρα. O. v. 39. vii. 28. P. i. 138. iv. 3. 163. 387. P. v. 82. P. xi. 15. P. xii. 38. N. iii. 101. I. iv. 92.

ὀφρύς. ὀφρύϊ ἀγανᾷ γελάξαις. P. ix. 67. ὀφρύϊ Παρνασσίᾳ. O. xiii. 150.

ὀχετός. εἰς βαθὺν ὀχετὸν ἔπας. O. x. 46. ὀχετοὺς στομώσας. O. v. 27.

ὀχίαν. ὀχείαις στιλπναῖς ἰσήρας. P. ii. 145. ἐπχίανεν. O. ii. 122.

τὸ ὄχος. ὀχίων διεδράσαν ἱφιστορίαν. P. ix. 17. Ψαύμιδος ἐπὶ ὀχίων. O. iv. 18.

ὄχημα. ὄχημα δαίδαλον Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. p. 6. ἀοιδᾶν ἐρετᾶν. Fr. Scol. iii. 1. p. 13.

ὄχθη. ὄχθαι ἁλιερκὴς ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34. παρ' ὄχθαις Καφισοῦ. P. iv. 82. Καΐνου. I. v. 54. ἐπὶ ὄχθαισιν Ἰσμηνοῦ. N. ix. 53. ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες. P. i. 122. ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 4.

ὄχθος. παρ' ὄχθῳ ἰοδόνδρῳ Κρόνου μολών. N. xi. 31. Κρόνου παρ' ὄχθον. O. ix. 5. ἐς ὄχθον ἀμφίστιδον. P. ix. 94.

ὄχλος. ὄχλον πλήθοντος ἐν ἀγορᾷ. P. iv. 151.

ὄψ. ὀπὸς φασινᾶς γλῶσσαν ἱφαπίξω. P. iv. 515. ἐπὶ γιγωνητίου. O. ii. 10. Θεμιστρᾷ γαρύσαν. N. vii. 123. νίον πεδαδίων (ἀγώνα) ὕμνος. N. iii. 116. ὅτα ἀνδρῶν ἐπιστομίαν πλοτὰν ἀγαγεῖν Ἰσθμιάδι. P. x. 10. ἰμὰν γλυκείαν προχέοντα. P. x. 86. σίθεν μαύρανον. N. iii. 9.

ὀψέ. ὀψὲ στρ. N. iii. 138.

ὄψιος. ὀψίᾳ νυκτί. I. iv. 59.

ὀψίνοος. ὀψινόου Ἐπιμαθέος. P. v. 36. v. V. L. et ad O. vii. 81.

ὄψις. ὄψιν ἰειδόμενος. N. x. 28.

ὄψον. φθονερῶσι. N. viii. 36.

Π.

παγά. (στυγά.) παγὰν ἐπίαν ἰδρι. P. iv. 532. παγαὶ ἀγνίσασαι στυρὸς ἰρεύγονται ἐν μαχῶν τᾶς (Λίννας). P. i. 42. παγᾶν Νείλου πέραν. I. vi. 33. ἀπὸ σταμερᾶν Ἰσσεδον. O. iii. 25. v. Schol. παρὰ παγαῖς Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. c. 2.

παγγλωσσία. λάθρα παγγλωσσίᾳ. O. ii. 157.

πάγκαρπος. πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα. I. iv. 70. παγκάρπων φυτῶν. P. ix. 102.

πάγκοινος. πάγκοινον ἐς χέρας. O. vi. 108. πάγκοινον πέρας. Carm. in def. Solis 13. pag. 36. φθέγμα ἴγκοινος. Fragm. Inc. xviii.

παγκρατής. παγκρατὲς σᾶς. N. iv. 101.

παγκράτιον. παγκρατίου νίκαν φέρει Ἰσθμοῖ. I. vii. 29. στιφάνωμα ἰκάξιον. I. iv. 75. ἀλλά σε δίξει. N. ii. 24. στόλῳ πιρισθενεῖ. N. iii. 27. ἰλεῖν ἀρετὰν διπλόαν. N. v. 95. στίφανον. N. v. 9. ἀμφὶ παγκρατίου. I. viii. 146. v. 23. ἀπὸ π. ἔρανον νίκας. I. vi. 88. ἐν παγκρατίῳ. O. viii. 77. μεγαυχεῖ ἰστιφάνωσαν πάτραι. N. xi. 27.

πάγος. εὐ πάγος εὐδὲ πίλευθος στρατάντας γίνεται. I. ii. 47. πάγου Κρόνου. O. x. 60.

πάγκχρυσος. πάγκχρυσον φιάλαν. O. vii. 6. νάπος κρεῖσσον. P. iv. 121.

πάγχυ. πάγχυ ἄγαν διαπλίναι. P. ii. 151.

παθεῖν etc. vide Πάσχω.

πάθη. στρὶ πάθας ἀνιάντων. O. vi. 65. πάθᾳ σὺν βαρείᾳ. P. iii. 74. στρονίᾳ καμόν. P. viii. 68. πάθαις ἰξιάσαι. P. iii. 174.

παιδικὸς. παιδικοὶς ὕμνους. I. ii. 5.

παιδοφάγον ἰχθῦν. Fr. Inc. cxxxix.

παίζω. παίζομεν ἀμφὶ τρόπιζαν. O. i. 24. ἴπαιζεν ἰνόπλια. O. xiii. 123.

παῖς. ἰναγώνιος. N. vi. 23. πιστοφόρος. O. ii. 50. Μινυτίου. O. ix. 107. Πηλέως. P. iii. 178. ἰὼν Ἀχιλλεύς. N. iii. 77. ἴσχιθε κῦδος ἐν Ἀθάναις. O. ix. 133. τοι ἔστιται. I. vi. 76. αὐτὰ Ζηνός. O.

Digitized by Google

xiii. 110. Ἀοῦς. O. ii. 148. Ἀριστοφάνης. N. iii. 35. Αἰνησιδάμου. O. iii. 15. Αἴσονες. P. iv. 209. Αἰήτα ζαμενής. P. iv. 18. Ζηνίς. O. xiii. 110. Θεμείστιος ἀρετᾷ κεκριμένος. N. vii. 10. γαιάοχον. P. iv. 58. Πελίαο. N. iv. 97. Λάδας. N. x. 123. Δαναΐδας. P. x. 70. Λατοῦς. O. viii. 40. παιδὸς βίαν ὄσσαν στεφανοῦσθαι ἀέθλων. N. xi. 29. Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 26. παιδὶ Ἀγησιδάμου. N. ix. 99. φθιμένῳ. Fr. Epinic. i. 3. p. 1. σὺν π. Κρίνου. O. vii. 121. παῖδα Ἀλίου (ἁμίραν). O. ii. 59. Ἀοῦς Αἰθίοπα. O. ii. 148. Κλυμένου. O. iv. 31. Κρίνου. O. i. 16. πυχών. P. iii. 76. θρασὺν ἐξ Ἐρεχθείας. I. vi. 65. ἁμαξίλου βιατὰν πομπὰν φυλάσσει. N. ix. 123. ἰοδόσυρτον Ἐλλάδαν. O. vi. 50. Νηρέος πλυτὰν Θέτιν. P. iii. 164. Ὀκεανίνης Πρωτογένειαν. O. ix. 86. ἁδύπνοον. I. i. 15. ἱλυμπιονίκαν Ἀρχεστράτου. O. x. 1. στεφάνου Ἀφροδίτας. O. vii. 25. πλουτάν. P. iii. 164. Τιμοσθένους. N. ii. 16. ἑκατόν. O. x. 120. παῖ Ἀρχεστράτου. O. xi. 11. Ζηνὶ Ἐλευθερίῳ. O. xii. 1. Σωστράτου. O. vi. 137. Κρίνου. O. iv. 10. Ἥρας. N. vii. 1. ἱλασσόμενοι. Fr. Inc. cliii. Ἀγησιδάμου. I. vii. 43. Διοδότου. N. i. 42. Ῥίας. N. xi. 1. Οἱ. ii. 22. Ποσειδᾶνος. P. iv. 246. Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. ὦ παῖ. P. viii. 45. N. iv. 146. vi. 106. Fr. Inc. xlviii. 1. παῖδες Αἰνησιδάμου. I. ii. 43. Ἀλάσα Κορίνθιοι. O. xiii. 17. v. Schol. Θεῶν ἄνασσαν. I. iii. 31. φιάγοντι ἐν φόβοις δαιμονίοις. N. ix. 65. καὶ μάτρωες ἀγλαοί. I. vi. 90. παῖδων. N. vii. 147. αἰῶν ἀρετάφιλος. I. viii. 53. χρύσιαι Θέμιστες. O. xiii. 11. κρατέοντον Θεῶν. O. xiv. 20. Ἀρμονίας. P. xi. 12. Θεῶν καὶ φωτῶν. P. iv. 22. Ἀθηναίων. Fr. Inc. xl. 1. ὦ παῖδες. Fr. Scol. i. 7. p. 9. παῖδων Αἰακιδᾶ λέγων. N. iv. 117. Διός. P. iii. 22. πρίλας. O. xi. 3. γυίοις. O. viii. 90. ἐφέρουσι. P. i. 190. στρίτον πίνειν. I. iv. 119. ἐργαι μεγαλήτορες. I. v. 45. σὺν ἄνεμος. O. viii. 59. ἐκπυλοδρομᾶν ὄφειον. P. x. 14. νιόγυιον ἐς ἅλσος. Fr. Schol. ii. 14. pag. 11. ἱκτιγυιαμίνων. P. iv. 83. βλεφάρων ἐφίζουσα. N. viii. 3. παιδίσκοι. P. i. 153. διδύμας. N. ix. 10. Ἑλλάνων μαφὰν ἔχω. I. iv. 62. παιὼν φίλαις. O. vii. 74. σὺν διδύμοις Λάδᾳ. O. iii. 63. παρὰ παισὶν αἰεὶ καλὸς σίθεν. P. ii. 132. ἐν παισὶ νίκαι. N. iii. 125. παισὶν Αἰγινήταις. N. ix. 71. μετὰ τούτου. P. iv. 115. Ῥοδίου. O. vii. 74. παισὶν ἱκτιρίσαι λᾶμα ἐν στερίοις. P. viii. 63. παῖδας Ἰφικλείας. P. iv. 158. ἐνὰ νίκαν. O. vii. 135. Κρίνου. P. iii. 166. I. i. 79.

πάλαι. N. x. 18. xi. 43. I. ii. 1. v. 56. ἦν. N. viii. 86. ὧν. P. vi. 40. N. viii. 58.

πάλᾳ. ἀμφὶ πάλᾳ οὐκ ἄμοιρος στέφανε. N. vi. 26. πάλᾳ πρατίων. O. viii. 27. πυθαίνων. O. x. 78. νίκαι ἐστεφάνωσαν πάτραν. N. xi. 26. Νιμέᾳ Τιμασάρχου. N. iv. 16.

παλαίσγονος. παλαισγόνων μῶσιν. O. xiii. 70. Μινυᾶν ἐπίσπορον. O. xiv. 5.

παλαιμονίου. παλαιμονιᾶ χαίτᾳ στρωτῆρι. P. ii. 112.

παλαιός. ἦλθος Βάκτου ἔκτισε. P. v. 73. παλαιὰ χάρις. I. vii. 23. παλαιὸν οἶκον αἶνει. O. ix. 73. παλαιοῦ σίνθεος πατρός. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. παλαιὸν δίκαν Κλεωνύμου. I. iii. 25. προγόνων ἐῶν. P. ix. 182. φάμαι ἐκ λεχέων ἀνάγει. I. iv. 37. παλαιαὶ ῥάπτις ἀνθρώπων. O. vii. 100. παλαισῖσιν ἐν ἀρεταῖς γίγαθε Πηλεύς. N. iii. 56. παλαιότερος ὧδον ὁδόν. N. vi. 90. ἐν παλαιστέροις. P. x. 91. στρίτον. N. iii. 127. ἴδιον ἅλκιν παλαιτάτῳ. N. vii. 65.

πάλαισμα. παλαισμάτων φρεντίδα. N. x. 40. αἰχίνα ἐξίσπιμψας. N. vii. 106. (ἐν) παλαισμάτοισι. P. viii. 48. ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 21.

παλαίφατος. γυιᾷ. N. vi. 54. παλαίφατον ἀγορᾶν. N. iii. 24. v. Not. χρεωθέν. O. ii. 72. παλαίφατον Ἀχέροντα ἰόντες. N. ii. 25. v. Schol. V. L.

παλάμη. παλάμᾳ δονίων. P. i. 85. σὺν μειδίῳ. O. ix. 38. σὺν π. Διός. O. x. 25. παλάμαι Ζηνός. P. ii. 71. παλαμᾶν

Digitized by Google

τραχυῦς. P. iv. 360. παλάμαις Διὸς διπλῆ σθένος. N. x. 121. Θιῶν τιμὰς ἐξείσασα. P. i. 94. Ἐπάφου πατρώσασθαι ἔστι. N. x. 9. συνίσασιν. O. xiii. 73. βροτῶν ψιθύρων. P. ii. 138.

παλίγγλωσσος. πόλις. I. vi. 35. παλίγγλωσσόν οἱ βῆσαν ἀγγέλλειν ἀθάνατοι θίσαν. N. i. 88.

παλίγκοτος. παλίγκοτον σῆμα. O. ii. 36. παλιγκότοις ἴφθιμος τραχύς. N. iv. 156.

παλίμβαμος. παλιμβάμους ἴθυε ἰοντῶν. P. ix. 33.

πάλαι. O. i. 107. x. 103. N. iii. 109. x. 138. Fr. Thren. iv. 5. p. 22.

παλαιόγονος. Fr. Dithyramb. vii. p. 72.

παλιντρόπιλος. παλιντρόπιλον σῆμα. O. ii. 69.

παλλακάς. παλλακᾶν πρόσωπα. e corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. pag. 43.

πάλλω. πάλλων ἄκοντα βραχυσίδαρον χερσί. N. iii. 79. πάλλοντα αἰετὸν καὶ πίσαν πίτνοις. N. v. 39. v. Not.

παμβίας. παμβίᾳ πιφαυσκῇ σχίσιν Ζεὺς χθόνα. N. ix. 58.

πάμφαιν. O. ii. 125. xiii. 82. N. x. 108. Fr. Inc. ii. 7.

παμφαθής. παμφαθῆ γλεφάρου πόθον. P. iv. 327.

παμποίκιλος. ἐν παμποικίλοις ἔρκεσιν ἀγγίων. N. x. 68.

παμπόρφυρος. παμπορφύρους ἀκτῖσι. O. vi. 91.

πάμπρωτος. πάμπρωτον δίῳλον (σῆρα) κτενῶν. I. vi. 70. φύγγος εἶδον. P. iv. 415.

παμφάμπαιος. παμφαμπαίου ξύνιος (Μαδίας). P. iv. 415.

παμφόρος. παμφόρῳ χειρὶ τανυσίμενον. P. vi. 13.

πάμφωνος. πάμφωνοι μέλος αὐλῶν. P. xii. 34. παμφώνου ὑμεναίου ἰαχάν. P. iii. 29. παμφώνοις ὑμεναίοις αὐλῶν. I. v. 35. παμφώνοιο ὕπνοιο αὐλῶν. O. vii. 22.

πανάγυρις. ἀμφὶ πανάγυριν Ζηνὸς Δωναίου. O. ix. 145. πανηγυρίων ξυνᾶν ἀκτῖχα δίφρον. I. iv. 47.

πανδαίδαλος. πανδαίδαλον ἰδαλίαι ἀγορᾶς. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41.

πανδάκης. πανδάκῃ ἅλωι Διός. O. iii. 30. πάνδακυν ναὸν Πυθῶνος. P. viii. 89. πανδάκους ξυνίας. O. iv. 25.

πανδοξία. πανδοξίας ἄκρον ἱκνεῖ ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 14.

πανίσχυς. πάντες ἐπίθοντο χιόνος Αἴτνα. P. i. 38.

πανυσχίζω. πανυσχίζει φλοξ. I. iv. 112.

πανυσθενής. πανυσθενὲς αἰὼν Διὸς μεγάλας. Fr. Parthen. ii. p. 15. πανυσθενῶν ἀνίαν μενεῖς. Fr. Prosod. ii. 2. in Del. p. 26. μάχῃσιν. I. i. 63. πανυσθενῆς νούσων. P. iii. 13. πανυσθενέων ξύνοι. O. viii. 35.

πανῦς. O. i. 188. ubi v. V. L. P. i. 187. ii. 42. x. 58. I. iv. 2. P. iv. 303. P. i. 187.

πάντοθεν. N. vi. 75. στερόπαντα φάσματα γυίοις. P. iii. 95.

παντοῖος. παντοίαις χερσὶν φίλων ἀνδρῶν. N. viii. 71. παντοίων νόμων ἀγώνα. N. v. 45. παντοῖα θέσπισμα. Fr. Thren. i. 14. p. 18.

πάντολμος. πάντολμον σθένος Ἡρακλέος. Fr. Encom. i. 4. p. 39.

πάντως. σχεθεῖμεν πάντως ἐν φυλακῇ. P. iv. 133.

πάομαι. εἴ τις πίσυνος ἐστὶ. P. viii. 103.

παπταίνω. παπταίνει τὰ πίσω. P. iii. 39. εἴ τις τὰ μαχαρά. I. vii. 61. πάπταινε πίσω. O. i. 183. παπτήναις εἴδιλον σάφα. P. iv. 168.

παρά. παρ' Ἀπόλλωνος. N. ix. 1. παγᾶς. O. i. 112. Πυθιάδος. P. v. 26. Παιδρόσου. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. δαιμόνων μαστεύομεν. P. iii. 107. Διὸς (βωμῷ). N. x. 89. ποδός. P. iii. 108. x. 97. Σαλαμῖνος. P. i. 148. σθένει φίλεται. P. i. 171. σταθμῶν ἰσόν. O. v. 21. Χαριτλεῖς νίσομαι. P. iv. 132. Διὶ παρ' ἢ ἀδελφεὸν μισγομένᾳ (pro παραμισγομένᾳ). I. viii. 76. Αἰγιόχῳ ναίᾳ. I. iv. 99. Αἰνήᾳ. P. iv. 379. v. V. L. Ἀλφιῷ σέθε. O. i. 32. Ἀλφιῷ στεφανωσάμενον. O. vii. 28. ἀμφοτέροις δαίσασιν. P. iii. 165. Πίλοσσος ἀνοιξίᾳ. O. i. 37. ἀνδρὶ φίλῳ στάμεν. P. iv. 1. ἀνδράσιν. O. vi. 15. εἰκοίους

Digitized by Google

ἀρούρας. O. xli. 28. βωμῷ στάσιν ἴσχει. O. i. 150. Δίρκᾳ τὰ φέκτ. O. x. 101. I. viii. 42. συγγόνῳ ἰσνίᾳ. O. xii. 21. Εὐρώτᾳ σίλλᾳς. I. i. 39. Καδμᾳ σὺν ὑγίνετο (pro παρεγίνετο). P. iii. 155. Κασταλίᾳ στεφανωσάμενον. O. vii. 31. N. vi. 65. Κασταλίᾳ καὶ ὄχθῳ μολών. N. xi. 30, 31. κοινῶν εἰσάΐιν. P. iii. 50. κέλσωσι Πίσας. O. xiv. 33. Βαβιάδος κρημνοῖσιν ὕπαι. P. iii. 60. Κρονίδαις ἱλὰν βίσσαν. P. ii. 46. μανίᾳ βαίνουσά ἴσσι (pro παραβαίνουσα). N. x. 33. μανᾳ μίνων. P. iv. 330. οἷς ἔβαίσατο. P. x. 44. ὄχθαις Καφισοῦ νίσσει. P. iv. 82. Καῖνον ὄχθαις τρῶσιν. I. v. 54. πασίν. P. ii. 132. πανᾳ νίμονται. N. x. 104. πιζοβάσις. N. ix. 81. Πηλεῖ σὺν ὑγίνετο (pro παρεγίνετο). P. iii. 154. σίλλει Χαρίτων (pro παραναίουσι). P. xii. 45. Κάδμου πύλαις ἀνίστιλαν. I. vi. 111. στιμίους θεῶν νίμονται αἰῶνα. O. ii. 117. στρατιάδι. P. ii. 159. ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. lv. σφίσιν τίθηλεν ἄλσος. Fr. Thren. i. 9. p. 17. ταγαῖς ὠκεανοῦ. Fr. Inc. c. 2. τὰς Διτορμίνιι. P. i. 112. Διὶ γάμον δαίσαντα. N. i. 111 Κρόνου λόφῳ. O. viii. 22. Παμφάᾳ ἰλθόντες ξυνίαν. N. x. 92. τοδί. N. iv. 88. vi. 94. τοσί. O. i. 118. σέμνοτ. O. x. 30. στιμίνι. N. vi. 105. ταῦ αἶσαν. P. viii. 16. ἀντὰν Ἰμέρα. P. i. 152. Ἀχίρωνος. P. xi. 33. ἅμαρ. P. xi. 95. Ἀπόλλωνα. O. iv. 16. ἅρμα Διδίου. Fr. Inc. xxiv. 1. βωμόν. O. x. 121. γνώμαν. O. xii. 14. δίκαταν. O. ii. 116. δίκαν. O. ii. 30. δόμον. N. vii. 67. ἱλατῆρα. O. xiii. 117. ἐν ἱσλόν. P. iii. 145. εὐδαιμονίαν. P. vii. 21. καιρόν. O. viii. 32. ix. 58. Γ. x. 5. κρατῆρα. N. ix. 117. κρημνὸν Σαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. Κρονίδαν. N. iii. 83. Κρόνιον. O. i. 178. ξένον. P. iii. 123. ὀμφαλόν. P. viii. 85. ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 2. ὄρνον. O. xiii. 116. ὄχθον Κρόνιον. O. ix. 4. Πιλίαν. P. xi. 6. πόρον. O. vi. 46. πρόθυρον. P. iii. 138. I. viii. 4. πυρόν. I. viii. 126. ῥιζόν Ἀλφιοῦ. O. ix. 29. ῥοὰν κτεραμίνων. N. xi. 46. σκοπόν. O. xiii. 134. σῶμα. N. vii. 28. τόμβον. N. ix. 33. τύρσιν. O. ii. 127. ὕδωρ. P. i. 131. υἱὸν Ἀγησιλάου. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. βωμόν. N. v. 18. δίκαν. I. vii. 67. ματέρα. P. viii. 122. μίλος. N. vii. 101. μίσον ὀμφαλόν. P. iv. 131. σοφὸν ἀντιφερίξαι. P. ix. 88. στόμα. P. iv. 77. χρόνον. O. iv. 41.

πάρα. σά, pro πάρισσι. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43.

παραδάλλω. παραδάλλει στόμα Ἡρακλεῖ. P. ix. 152.

παράγω. παράγον πόνων ἰσσύχιος. P. xi. 39. σοφία πλίσσει παράγουσα μόθους. N. vii. 34.

παραγορία. παραγορικὸ μυ. O. ix. 117.

παραδίδωμι. παρίδωκε πᾶδος. P. ii. 96. Ἰωλκὸν λαοῖσιν Αἰμόνεσσι. N. iv. 91. παραδόντες πόνημον. P. v. 4.

παραθύνω. παραθύνει εἴ τι καὶ φλαῦρον. P. i. 169. παραίθυξε θέρεθρα μίγαν συμμαχίᾳ. O. x. 89.

παραινέω. παραινῶ φράζων υἱοῖς ἕπος Ἡσιόδου. I. vi. 100. παραινῶν ἱφιμοσύναν Πηλεΐδᾳ. P. vi. 23.

παραΐσσω. παρέΐξαν ἴροντες. Fr. Inc. xlvii. 2.

παραιτέω. παραιτεῖται χάριν. N. x. 56.

παράκειμαι. παρακείμενον συλλαβὼν τέρας. O. xiii. 103. φρενῶν τὸ παρακείμενον. N. iii. 131.

παρακοινέω. παρακοινᾶτο λόγον συγγενίαν. P. iv. 236. v. Not.

παραλίγομαι. παρελίξατο πρίλᾳ. P. ii. 67.

παραλύω. παραλύει δυσφρόνων. O. ii. 95.

παραμείβω. τίνα πρὸς ἄπρατον πλόον ἰμὲν παραμείβῃ. N. iii. 47. παραμείβονται θεὸς διλφῖνα. P. ii. 93.

παραμένω. παρίμεναι μάχαις. P. i. 93. παρμίνων ἐν ἀγορᾷ. P. i. 173. παρμίνοντας υἱοὺς αἰχμᾷ. P. viii. 58.

παρέμεγος. τὸ δὲ παρέμεγον ἱσλόν. O. i. 160.

παραμόνιμος. παρμονίμαν εὐδαιμονίαν θέλλουσαν. P. vii. 21.

παρέμπνος. ἅλιος ἀνθρώποις παρπονότατον. N. viii. 29.

παρπατρέομαι. παρπατρῶνται Διὸς μάντις. O. viii. 4.

Digitized by Google

παρασκάζω. παρίσκαζεν σοφόν. O. vii. 56. οὐ παρισκάγχθη Τιτυρηίνεα. N. x. 10.

παρασπάσης. Τελαμὼν παρασπάσας ἰὼν Ἴλιῃ. N. iii. 63.

παρασφάλλω. εἰσίδιον παλῶν παρίσφαλεν. N. xi. 41.

παρασχίω. παράσχιε χρόνος ἐπίλοιπον παμμάτων. P. i. 90. παρασχιῶν ἀνδράσιν ἐσσῶμα. P. iii. 116.

παράτροπος. εἰσὶ παράτροποι. P. ii. 65.

παράφημι. μὴ παρφάμεν ἔμεν. O. vii. 120. παρφάμεν τοῦτον λόγον. P. ix. 77. πολλὰ παρφαμένα λιπάνειν. N. v. 58.

παράφασις. πάρφασις ἰχθὲς ἦν καὶ πάλαι. N. viii. 54.

παρβαλῶ. ἀμφὶ παρβαλέα σπίγνετο ἴμεξεν φρίσσοντας. P. iv. 144. (παρβαλέᾳ. Not.)

πάρεδρος. ἵλεται ἐρείκων Διός. P. iv. 7. Θέμις Διὸς ξυνίου. O. viii. 29. Μοιρᾶν Ἐλεύθιον. N. vii. 1. πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον ἔντειλας. I. vii. 3. Ῥαδάμανθυν ἴσχει Κρόνος ἔναιμον. O. ii. 139.

πάρειμι. τῶν πάρεστι. O. vi. 31. φίλων παρεόντων. O. vii. 10.

παρείλαι. παρείλαι ἰερὸν ἴδον ἔξω φρενῶν. O. vii. 84.

παρέχω. αἰνῶν ἀγαθῷ παρέχει. I. viii. 152. λόγον ἐναισίων παρέχοντι. P. ii. 132. Ζεὺς τῶνδε αἶσαν παρέχοι. O. vi. 174. παρέχων δίκας ἀπότιτνον ἐν δρόμοις. O. i. 33. παρέχων δῶτινα ἀμοιβαῖα θεοῖς. O. i. 63. παρέχουσα ἰερέαν βουσίν. P. ix. 41. παρέχειν φωνὰν ὑπάργορον. P. xi. 64. πολὺν ὕμνον τ. δυναταί. N. vi. 57.

παρόν. τὰ μὲν παρόντα. P. vi. 43.

παρθενία. παρθενίας χαλινόν. I. viii. 95.

παρθενικός. παρθενικαὶ ἄφυτοι ἐβλάστησαν πόνου ἢ νόσου. P. ix. 175.

παρθένος. παρθενίαν ἀδῖνα. O. vi. 51. παρθένιος καὶ παῖδων βλεφάρων ἰφίζεσα. N. viii. 3. v. Not. V. L. ἀκλάντους ἰφίων ἀσφαλεῖς. P. xii. 15. Παρθενία Ἥρα. O. vi. 150. v. Schol.

παρθένος. κουταγίς. Minerva. O. xiii. 99. v. Schol. Ἰοχέαιρα. Diana. P. ii. 16. Κερατίς. P. iii. 61. Λευκίς. P. ii. 36. τῶχι μίλος ἀδλῶν. P. xii. 34.

παρθένος (Sphingis) αἴνιγμα ἐξ ἀγρίων γοάθων. Fr. Inc. cxc. παρθένον ἀγρεσίαν (v. Not.) ἄρτιον καὶ ἄνυγρα. P. ix. 10. παθνάν. P. ix. 216. σύνιμον. O. i. 143. παρθένος ἄλικες, ἑταῖραι. P. iii. 31. Ἑλικώνιαι. I. viii. 126. παρθένων χορεί. P. x. 59. Δαναοῦ. Fr. Inc. clxxviii. ἀγύλα. Fr. Hyporch. iv. 1. p. 24. παρθένος νίκης μέλημα. P. x. 92. οἷον γάμον ἴδεν. P. ix. 198.

παρίημι. μὴ παρίει. P. i. 165.

παρίστημι. παρίστα Μοῖσα. O. iii. 7. παρίσταν σχολὰν Μοῖραι. O. x. 64. παρίσταται Δίκα πώμῃ. P. viii. 100. παρεστραμένων νόων. O. v. 53.

παρίσχω. παρίσχει δαίμων. P. viii. 108.

πάροιθε: O. xiii. 145. P. ii. 111. Fr. Prosod. ii. 1. in Del. p. 26.

παροίχομαι. παροιχομένων ἀνέρων. N. vi. 50. παροιχομένων δῆμα. I. viii. 24.

πάρος. I. vii. 1. Carm. in def. Solis v. 8. p. 36.

παρσένιος. φόνον παρσενίου. N. ix. 90.

παρφυτός. παρφυτὸν οὐ τὸ μάρσιμον. P. xii. 53.

πᾶς. πᾶς τις. I. i. 69. πᾶσα πιαρμίνα δύναμις. N. vi. 4. πᾶλις. N. v. 86. πᾶν τέλος ἴεγων. N. x. 54. χρῆμα τὸ πρὸ πολὺ ἄρμον αἰεί. I. viii. 27. πάσας ἐλελίζω. N. v. 4. παντὸς κορυφάν. P. ix. 136. μέρος. P. ii. 64. παντὶ Διὸν αἴνιον ὑπερτιθέμεν. P. v. 33. ἔργῳ. N. vii. 77. θυμῷ. P. ix. 170. N. v. 57. θυμὸν δοτῖν. N. vi. 96. στρωτῇ. N. i. 93. χρόνῳ. O. vi. 59. λαῷ χρὴ δαιτόνας. Fr. Inc. cxii. πάντα θαμὰ αἶξον. N. iii. 100. χρόνον. I. iii. 9. λόγον Σίμωνος. P. iv. 234. ἰμῶς πτίζει αἰσῶν. N. i. 83. πᾶσαν ἀρετὰν αὐτοῦ. I. iv. 65. ἰσοφαρίνων. P. iv. 230. μαιφανορέαν. P. viii. 41. τελεστὰν σφέτερα. O. xiii. 105. ἴδον Ὀφιονεύων. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. πᾶν ἰρέοντα χρὴ ἰχθὲν ἀμαιρῶσαι. I. iv. 81. ἐς τὸ πᾶν. O. ii. 153. πάντων δαιτυμόνων πάρεδρε. I. vi. 52. ἰκτχθονίων. N. x. 117. πάμος Ζεύς. I. v. 67. ἴσον ἀνεδάσσασθαι. N. x. 161. ἰκάδιον χάρμα.

Digitized by Google

N. vii. 130. ἔργων. N. v. 75. πάντων βασιλεὺς Νόμος. Fr. Inc. i. 1. μακάρων ἅπαντα. Fr. Inc. l. σῶμα ἵστησι Θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. p. 19. πάσας ἱστίων πτερύσσας. N. xi. 51. v. Not. νῦν' ἀνάσσεις ἀνίαις. I. ii. 33. πολίεσσιν ἁμίλλαι. Fr. Inc. xlviii. 4. πάντεσσ' ἱκτιχωρίαις ἀΐδλαις. P. ix. 178. πάντας ἀνθρώπους. I. iv. 9. ἱκτιστήσαις λίξασα. P. iv. 336. πάσας ἀρετὰς ἀγήρασθαι μακρὸν ἰμοί. I. vi. 82. γαίας. I. iv. 95. δαίτας Θεῶν. I. ii. 58. πάντα ἀναγήρασθαι. N. x. 35. v. Not. ἴχνεϊ. I. v. 18. ἴσαντι νόῳ. P. iii. 52. ἅτα. I. i. 85. τυίχων βροτοῦς. Fr. Inc. e. 2. Θύιν. Fr. Inc. xi.

πάντα pro πανταχοῦ. O. ix. 36. v. V. L. ad O. i. 188.

πάσσαλος. ἀπὸ παττάλου λάμβανε φόρμιγγα. O. i. 27.

πάσχω. οὗ παχίμιν. P. iii. 186. ubi v. Not. οὗ πάσχων. I. v. 17. ἴκαθεν πολλά. O. xiii. 91. πλέον λόγον γενέσθαι, ἢ πάθεν. N. vii. 30. ἴκαθεν μιγάλα. O. ii. 40. πάθεν δεινόν. N. x. 121. εἶα δαμασθέντες. P. i. 143. εἶα καὶ πολλοὶ πάθεν. P. iii. 35. παθεῖν ἴσαιεν. N. iv. 57. ἱστάσασι. P. viii. 8. οὗ παθὼν τὸ πρῶτον ἅβλαν. P. i. 191. οὗ παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. N. i. 46. παθὼν ἰαμένα. P. ii. 53. τὸ ἰσλόν. P. ix. 157. παθόντες φιλάξενον ἔργον. I. ii. 36. πάντων μίτα τύτραμα. In def. Solis v. 21. p. 37.

παττάγημα. συμβόλαιον. Fr. corr. Dithyramb. vi. p. 43. in Add.

πάταγος. παττάγῳ. P. i. 46.

παυκὶ. δοιῶν φορμιγκτάς. P. iv. 314. v. Orpheus et Schol. Βαρίας. P. iv. 324. Ζεύς. O. i. 91. ii. 48. P. iii. 176. Κρόνος. O. ii. 138. Κρονίων Ζεύς. P. iv. 40. πάντων ὁ χρόνος. O. ii. 32. Ταυμασσὸς ξύνεος. P. iii. 126. (τοῦ Πίλοπος) Tantalus. O. i. 60. γενέθλιος ἀνοίων ἕξιῶν. O. vii. 129. φυτεύων γάμον. P. ix. 194. εἰ παυκὶ ἰδάτινος ἅλιϊ ζαμενῆ. N. iv. 22. παυκὶ δὲ λιπούσας. Fr. Inc. exc. corr. πάντι Ζεῦ. O. xiii. 34. παυκίρος Διός. O. vii. 67. πελαμῶν. P. iii. 119. ὑπαφορία, χάρμα οὐκ ἀλλότριον. P. i. 115. παυκὸς ἀνοίν. O. xiii. 75. ἱερεύν. O. vi. 116. πλίος. I. vi. 39. πρύβδαν. P. iii. 25. τοῦ Ἱπποφῶντος, Θετταλοῦ. O. xiii. 48. ξυνὸν χέλον δίσαις. N. v. 61. ὀφθαλμοὶ ἴγνον ἰσιλθόντα. P. iv. 114. Τιλεσάρχου παρὰ πρόθυρον. I. viii. 3. φέρτερον γόνον τεκεῖν. I. viii. 70. Φοίβου. O. vi. 84. Ἀνταιδάου πίσαν. I. i. 50. αἴγλα πεδῶν. O. xiii. 48. Ὀλυμπίου τεμάν. O. xix. 17. ἰμοῦ ἀρχαίαν παμίζαν. P. iv. 188. ἀρχάν. O. xiii. 87. ἴχνεσιν ἐμβίβασεν. P. x. 20. v. Not. παμιδὰν πρίσσω Θανάτου. P. vi. 39. Μίγα ἄγαλμα. N. viii. 27. δίδυμοι γίνοντο Θύγατρες. I. viii. 31. ὄτειρθε. P. ii. 88. φοτισυρίσσω. P. xi. 25. πατρί. N. vii. 134. βαρυγδούπῳ. O. vi. 138. βαρυσφιρήγῳ τίπος Αἰακίδ. I. viii. 47. αὐτῇ, Διΐ. O. iii. 34. λαίνεαν Θρόνῳ. O. vii. 78. Δαμαίῳ Πατυδῶν. O. xiii. 99. Θετταλοῖ, Πτωιοδώρῳ. O. xiii. 58. πατρὶ πατρός. O. viii. 91. πεθυτός. O. x. 102. μεγίστῳ. O. x. 54. ἱερεῦ. O. iv. 116. φίλᾳ. N. x. 104. τῷ. P. vi. 15. Πυθιονίκαν. P. xi. 67. Ἀδράστου. N. x. 21. πατρὶ Οἰρανιδᾶν Ζῆνα ἐαίλαι ἔχειν ἐν πρόμῳ. P. iv. 344. πατρὶ Ἄνρονα. O. v. 18. Δαμάγητον. O. vii. 32. πάτρι Ζηῦ, ὕπατε, τεῦ δούπου Ὀλυμπίας. O. xiii. 34—36. N. viii. 60. ix. 73. 127. x. 53. xi. 14. I. vi. 62. Κρονίων. N. x. 142. Ζεῦ. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. ἀμάνυμι ἱερῶν ζαθέων. Fr. Epinic. v. p. 4. V. L. πάτρι ἀρετοτίχυα. Fr. Inc. xix. πατρίας ἰμοί. P. v. 101. ἐξ ἀγαθῶν πατρίων. O. vii. 169. τὐυπόρων. O. ii. 13. ὑπάτων γόνον μέλπομαι. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41. λεπίστων. P. iv. 207. ἐν πατρίων. P. viii. 63. πατρίων ἀρεταὶ φρένες. O. vii. 168.

πάτρα. πάτρας Κυνίσκας. O. xii. 24. τεύτας. N. vi. 62. φίλας. I. vii. 40. πάτρᾳ καλλιγύναικι δίκαν ἀγαγόντα. P. ix. 131. ἱμῷ τυνόμῳ πολίαρχον. N. vii. 125. λάβρον λίθον Μοισᾶν ὑπερτέρα. N. viii. 79. πάτραν Αἴγιναν. O. viii. 27. τυύπορον ἐστεφάνωσαν

Digitized by Google

νίαν. N. xi. 25. παντωθῦσαν. P. v. 112. πιὰν πρόνοιαν ἀκάδαῖς ἵρμαν ἀκούομεν. N. iv. 126. Μιδυλιδᾶν αἴξων. P. viii. 53. σὺν πάντεσσιν. P. vii. 5. πάντεσσιν σύνδικα πρυφίοις. I. v. 55. Ψαλυχιαδᾶν ἕρδοντι Χαρίτων δρέπτρῳ. I. vi. 93. πάντεσσι. N. vii. 103.

πατραδιλφεός. πατραδιλφιοῦ κρυπτοῦ γενεὰ ἐν πατιλίγκυι (αὐτόν.) I. viii. 143.

πάτριος. πατρίων εἶναι. N. ix. 32. πατρία ἔστα. O. vi. 106. πατρίαν ἄρουραν. O. ii. 27. καθ' ἑδόν. N. ii. 9.

πατρίς. πατρίδι κύδος καλλίνικον. I. i. 18. πατρίδα πολυπύλαιον. O. x. 44. πολίαν γαῖαν ἰθύκτιτα πατρίδ' ἵρμιν. P. iv. 174.

πατρίδιον. ἀνάγκα. O. iii. 51. τὸ πατρίδιον. O. vii. 40.

πατρώϊος. πατρῴων ἱδρῶτα πόνων. O. ii. 65. πατρῴων δίδλων. P. iv. 391. πατρῴας ἀπὸ γᾶς. P. iv. 517. πατρῴαν μοῖραν. O. vii. 139. πόλιν, Κυρήνην. P. v. 70. πατρῴαν πρὸς στάθμαν. P. vi. 45. Σαλαμῖνα. N. iv. 78. ἄρουραν. I. i. 51. ἑρετάν. I. ii. 66. πατρῴαις πιδναὶ πολίων πυθιστάσας. P. x. 111. πατρῴαις βουλὰ υἱράνων παρίκισα. P. ix. 42.

πατροπάντως. ξένος Σπαρτῶν. P. ix. 144. πατροπάντορος ἱπποδρόμου. N. vi. 29.

πάτρως. πάτρωί σ' ἰσηχόμενος. P. vi. 46. (πάτρῳ.) v. V. L. ad I. vii. 34.

παῦρος. παύρῳ ἴσα. O. xiii. 138. παῦρον ὕστιον γλωσσᾶν. P. ix. 42. παῦροι βροτῶν στενοὶ ἐν αἴσᾳ. N. x. 147. δυνατοὶ βασιλεῦσαι. N. ix. 89. παῦροί τινες ἵλαθον χάρμα ἔστιον. O. x. 26. παύρους πράξασθ' ἰσμαρίς. P. iii. 205.

παύω. ἴωνσιν ἀλκὰν φρενῶν φόβος ἀνδρὸδάμας. N. iii. 67. λάθαν Σκαλαΐδα, Ὀλυμπιόνικος. N. vi. 35. μέριμναν παρσιφρόν. I. viii. 25. τὰ μὲν παύσασι. I. viii. 77. στασάμενοι πανῶν. I. viii. 17.

πάχυς. πάχυι μάκει τι ναῦν στησαμένοισιν πρόσω. (ὁ δρόμος). P. iv. 436.

πεδά. (μετά.) πεδὰ μόναν πάμενον. P. v. 62. πολλοῖς πιδαφρόνων. v. V. L. ad P. viii. 106. καὶ πίδα. Fr. Inc. lxiv. p. 73. ubi Not.

πιδαμοῦσθαι. ἰσλὰ βαθὺ πάματος πιδάμυσψαν. O. xii. 18.

πιδαυγάζω. πιδαυγάζων ἀπὸ Ταϋγέτου. N. x. 115.

πιδάφρων. πολλοῖς πιδαφρόνων. P. viii. 105. conf. V. L.

πιδάω. ἴσασι ἄρα ἰσπίδα. P. vi. 32. πίδασον ἴγχος χάλκιον Οἰνομάου. O. i. 123. πιδᾶσαι δόλῳ. N. v. 49. αὐτὸς πιδάθη. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. Fr. Inc. clxvi.

πιδίεχομαι. πιδιέχεται πλέον τὸ τιμηνόν. N. vii. 109.

πιδιάς. πιδιάδα πατίθησιν ὑθύνομον ἶναι. P. v. 122.

πίδιλον. πιδίλῳ Δωρίῳ φωνὰν ἰναρμόξαι. O. iii. 9. ἐν εὐτυ πίδα ἴχειν. O. vi. 13. πίδιλον ἀρίγνωτον παπτήναις. P. iv. 169.

πιδίον. ἐν πιδίῳ ἴργων παρίστασται. I. viii. 116. ἐν πιδίῳ Φλίγρας. N. i. 101. πιδίον Δάνιον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. ἀπίρανον. N. viii. 13. ἐν φασιν ὑποτίθεσθαι Ἰαωλκοῦ πιδίον τρέφειν. I. viii. 88. Λυδὸς ἱππίλιον. P. iv. 462. v. Not. Μύσιον ἁμιτλέον. I. viii. 110. Τιθρώνιος. O. ix. 108. πιδίων βίον ἰκνεῖσθαι ἴδοιεν. N. vi. 19. πελασσθὲν δεσπόναν. P. iv. 93. ἄγει πιθμὸν ἰγκώμιον πιδίων ἐς Πίσας. O. xiii. 40.

πιδίθεν. γαῖαν αἰξομέναν. O. vii. 114.

πίδον. πίδῳ Αἴτνας. P. i. 54. πίδον πέπλῳ. O. x. 57. πίνεον πινύοισιν ἀνὰ πίδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36.

πιζός. πιζὸς ἰών. P. x. 46. ἰχνιὸν παρὰ Δάδιον ἅρμα. Fr. Inc. xxiv. 2.

πιζοβάτας. παρὰ πιζοβάτας. N. ix. 81.

πιζομάχης. πιζομάχαισι. P. ii. 121.

πίθω. πιθόμενοι Ἥρᾳ πίσυν τι. N. vii. 140. ἰστὶ Ζηνὸς ἥτερ ἴσασι. O. ii. 144. πίσσας δᾶρον Τυνδαρίδαν. O. iii. 28. Ποσειδάωνα γαμβρόν. N. v. 68. πίσασα ἀκοίτην πασιλέως βουλεύμασι. N. v. 52. πίθον μὲν ἰατῆρα παρασχών. P. iii. 115. πιθὼν γνώμαι. P. iii. 51. πιθόμενος γνώμᾳ πυθιστατῆρας. I. iv. 122. πιθόμενοι ἀοιδοὶ πάμασιν. P. i. 5.

Digitized by Google

στιβὸς μυ, Μοῦσα, πελαδῆσαι. P. i. 113. στιβοῦσθαι ἀξίως κύκνου ἆθλον. N. viii. 17. στιβάδα ἐνοσιν. Ο. xiii. 113. στιβόμενοι Διὸς σάμασιν ἥρως. P. iv. 356. στίσιδα. O. i. 165. ξυίφ. P. x. 99. πρεξιπίφ. N. vii. 69. στιβάσσετο φρενὶ λευκαῖς. P. iv. 196. v. Not.

στίβη. ἐν στίβῃ. N. iii. 122. στίβαι ἔχουσιν. N. iv. 123. ἀγάνορα φοινικοστόλου ὄγχνου στιβὶ θανάτου καὶ ζωᾶς. N. ix. 67.

στιβάς. ἑστίρα ὑπνώδης νυμφίας. N. i. 54. στιβᾶσι σφίσιν χρυσὸς ἐν βασάνῳ. P. x. 105. ἑστιβᾶτο ἄμοιτον Διός. P. ii. 62. στιβᾶτο μάχας πρῶτον. N. i. 66. στιβᾶσθαι ἐν Πυθῶνι ἆθλον ἔσχον. N. xi. 29. στιβόμενος γνώμας σφετέρας ἀσυμβάτους. P. iv. 150. στιβόμενον ἀγωνίας. Ο ii. 94. (στιφάς. ἅπαξ, τὸ συντόν. ὃς παρὰ Πινδάρῳ. est ap. Tho. Magistrum: forte ex deperditis.)

στίβης. θανάτου. O. ii. 57. στίβαντα πελλῶν συντανύσαις. P. i. 151. ἆθλον δίωνυσι. P. iv. 391.

στίλαγγες. ἐν στιλάγγῃ δάμασε θῆρας. N. iii. 42. στιλάγγι ἐξέτινε. N. iv. 79. στονύχῳ. O. vii. 103. ὑγρῷ. P. iv. 70. ἐν στιλάγγι κόνιτον ἀνάμοτος. Fr. Inc. xlix. 3. πολυχρύσου στλόπου. Fr. Inc. lxi. 3. ἐν στιλάγγεσιν ἀνατεῖ. P. iv. 447.

στιλάζω. στίλασσι ζιύγλᾳ (βίᾳς) ἀγαγών. P. iv. 404. στίλασσι πρόσω ἱμά. O. i. 126. στιλάσσαις μαχᾷ στιβ. N. x. 152.

στίλας. Ἐμβόλαι καίοντες. O. vii. 35. ἀγλαΐᾳ σκάφων. N. xi. 4. παρὰ Εὐρώτα βαΐθρους στίλας. I. i. 39.

στίλπνος. χαλκεπλάκτῳ στιλπνᾷ. O. vii. 66. v. Schol. ἔξοτάμῳ. P. iv. 468. ἀγητῷ στυγὸς στίλπνου Ἀθάνᾳ. Fr. Inc. lxviii.

στίλω, στίλωμαι. εἴ τις ἰχθὺς στίλει ἰμογόνους. P. iv. 258. ἄγκυραι στίλουσαι δόμ ἔγκυραι. O. vi. 170. στίλοι ἱερὸν τὰς Διὸς Ἴλιον. P. i. 109. ὃς ἵππιος ἅβαντος. O. i. 72. ἵππιον αἰτνὸς πανύστατος ἐν ἔρνεσιν. P. v. 150. εἶδος θανόν. P. ix. 191. στίλουσαι γᾶῃ θαυμασταί. I. v. 7.

στιλόριος. στιλόριον ἅνδρα. O. vii. 28. πλίας. O. x. 24. ἔργον. P. vi. 40.

στιμφαλίς. στυμφαλίδα παῖδα. O. vi. 89.

στιμφαλόμορος. στιμφαλίρους ἁρίλλους. O. v. 13.

στίμφω. σθὲ τοὶ ῥιπτομένου μέλι σὺν γάλακτι. N. iii. 134. ταῦτα μεταβέρσιον ἔχυρ' ἀκοῦσαι ἔρεπῶν. Fr. Scol. iii. 2. p. 13. ἔναν Διὸς μάρα στίμφῃ ἔλθη. O. ii. 37. στίμφων νίσσας χυτὸν ἀκρόσιν. O. vii. 14. στίμφωσα ἀμφιτίλους. O. vi. 52. στίμφων ἀράσσοντας. N. i. 60. στιφάναμα στιλίων, πίμαν ἀναδῦσθαι. I. ii. 23. διδύμους οἰδὼν ἐπὶ πόνον. P. iv. 316. στίμψω ἀγγιτλίαν. O. ix. 37. στίμψιν ἐς Δαναΐσιμ παντρόπαν. P. iii. 57. θεὸς ἀρχὸν οἰονῶν. I. vi. 73. ἔστιμψαν ἰμὶ τοὶ ὄρα. O. iv. 5. στίμψαν φάλας. N. ix. 125. στίμψαντα ἔρμα συτιφάνου. N. iv. 29. v. V. L. στίμπτοντα μίλας ὀπὶς ἅλής. P. ii. 126. στιμπόμενον τὸν Νέσσου ἀδρομῖς. P. iv. 362. ἀνίμων ῥοιαῖσι στιμφθεῖς ὑπὸ Τρείαν. N. iii. 102. στιμφθῶσιν ἐς αἰθέρα (πόσιν.) O. vii. 123. φάσμα στιμφθὲν Διός. O. viii. 55.

στίνος. βαρὺ πτοτοῦ. O. ii. 41. οὐ φανὸν ἔσλαν. I. vii. 51. στονὸν στίνθιος πολεμαῖ. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. ἐν μεγάλων στινθίων λαθόντες. I. viii. 13. οἵς λόγις ἔστοτας στινθίων. N. x. 144. ἅβρος στινθίων. Fr. Inc. xliii. 4. v. V. L.

στινίω. στόνου, στινίας δόνημεν. Fr. Inc. vii. 5.

στινχεῖν. ἀφυσὶς τε νέοντας παρὰ πάμα θανάτου. N. vii. 27. v. Not.

στίνταλον, στινταλόλον et στινταίλων. στινταλόλον δόσις. P. viii. 94. μετὰ στινταίλους ἀείδοντας. N. vii. 16. στίνταλον. I. i. 35. στινταλᾳ. O. xiii. 41.

στινταστηρίς. στινταστηρίδ' ἔθηκε. O. iii. 38. ἰερτάν. O. x. 70. N. xi. 34.

στονάεις. Ἰσθμοῖ στυφακοσάμενος. N. vi. 33.

στίντι. P. iv. 231. vii. 12.

στιντόντα. Νηρείδεσσι. I. vi. 8. παρὰν ἀγλαοθόκου. N. x. 8.

Digitized by Google

στενοπαστοφόρος Ταφίων. Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. pag. 7.

στενοπόνητος. τῶν στενοπόνητον. P. iv. 436.

στενόρρυτον. στενορρύτῳ ἴχνει. V. L. P. ii. 105.

στέπλας. ἀμφὶ στέπλοις. P. ix. 213.

στερεμνίοιο βασιλῆος. P. iv. 110. βίον γενέσθαι. P. vi. 27. στερεμνίοιον ὦν. O. viii. 44. N. iv. 99. I. viii. 69. στερεμνίοιον ἀρετὰν στάλοισι ἔχοντα χρόνος. N. iv. 70. μαῖρα. Fr. Inc. cxc. τὸ στερεμνίον τὸ πᾶς—σχάσει. Fr. Inc. xxii.

στερεόω. στερεώσει πρὸς ἰσχανέαν πλόον. P. x. 45. δίναις δαιμόνιον ἐστέρεαν. I. viii. 49.

στερεύτερος. ἅλλαις ἴδοὶ στερεύτερα. O. ix. 160. στερεύτερον ἅλλων. O. viii. 82.

στῆρον. σαγῆν Νείλοιο. I. vi. 33. v. Not. στέντορα. N. v. 39. v. Not.

στερεός. στερὲ ζόφον Γαδείρων τὸ στερεόν. N. iv. 113.

στερέω. στερῇς ἅλα· δυτὶς ἀνὴρ Ἡρακλέος οὐκέτι ἰόμαρῆς. N. iii. 37. ἐφίκετο πρὸς Φᾶσιν. I. ii. 61. στερέσαις πόντου. P. iii. 136. στερέσαι σέλας δυσδιάρατον σὺν δίξῃ. N. xi. 12. v. Not.

στέφθω. στέφει πόλιν Περάμου. P. i. 105. ἵππιον Λαομέδοντα Τελαμών. N. iii. 36. ἵππιον αὐτῷ στεφανῶ. O. x. 40. ἵππιον κεφαλὰν φασγάνῳ. P. ix. 141. Περάμου πόλιν. N. vii. 52. πρόθυρα πόλιν. I. v. 46. στεφθέντου περὶ δίφρας. P. iii. 87.

στεφάνη. O. iii. 66. αὐτᾷ ψᾶφον δεδεῦ. P. iv. 472. ἀνθρώπων. O. viii. 16. ἔργων κρίνει. N. v. 74. Σωσάνδρου στέφει. N. ix. 68. Θρασυβούλου. O. vi. 84. πανσιγήτου μάρναισθαι. N. x. 160. πολέμου. I. v. 59. πάθας. O. vi. 65.

στεφανόω. P. v. 77. ἰσθμοῖσι μάρναται. N. v. 87. παγκρατίῳ ἀμιλλᾶται. N. x. 58. ᾧ φασγάνῳ ταμών. I. iv. 60. πλήθει δαρίομαι. O. xiii. 64. στεμμᾷ. P. ii. 109. χρήμασι. Fr. Scol. ii. 8. p. 11.

στεφάνοις. O. vi. 126. στεφάνῳ. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 27. στέφει φρονεῦσαι. O. iii. 59. ψυχὰν ἐν γάθησιν. P. iv. 217. v. Not.

στεφάλλος. στεφάλλα ἐστέφανε Λοξίας. P. xi. 8.

στεφάνωσε. στεφάνωσεν πάντοθεν γαίας φάσγανα. P. iii. 95. (στρωτάνωσε.)

στεφίγλωσσος. στεφίγλωσσοι ἴδον. P. i. 81.

στεφανήφορος. στεφανηφόρου μάλα ἀνδρῶν δαπάναι. N. x. 101.

στεφάνωμαι. στεφάνωσαι δὲ πετήφατος ἀν' ἀγῶνα. O. viii. 100.

στεφανώσιν. ἐπὶ στεφανώσιν. N. xi. 24. στεφανώσιος ἄνθρας. I. viii. 138.

στεφανόω. στεφανωτάνοισιν ἡρῴοις. N. viii. 16.

στεφάνος. στεφάνοις πάσαις ἰσθμοῦ. N. xi. 51.

στεφανωτάμεναι. στεφανωτᾶναί μι νῦν τόδε δίφρω. I. vi. 69.

στεφανώσιν. στεφανώσουσι αὖραι νᾶσον. O. ii. 130.

στεφανωτής. στεφανωτῆι στόλῳ παγαρσίου. N. iii. 26. v. Not. Σωσάνδρῳ ἵστασι νῶμα πόντου. Fr. Thren. ii. 4. p. 19.

στεφανός. στεφανοῦς σανίδωμας. P. ii. 167. στεφανοῦ βάθρον Διὸς Δελφοί. N. vii. 63.

στεφανοῦς. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23. σεφολαΐνεαι ἵπποι. Fr. Inc. xxix.

στεφανόλλω. ἐγὼ στεφανόλλων Ποσειδάωνα ἀοιδάν. I. i. 44. Θυατὰ μίλη μεμνάσθω. N. xi. 20.

στεφηφόρος. ψάμμος ἀειθαὴς στεφηφόρος. O. ii. 178.

στεφάνωσις. στεφάνωσιν ἅλλων μεγασθενῆ χερσὶν. I. v. 8.

στένω. στέσσονται αἰῶνα ἀνίνδυνον. P. iv. 331.

στενός. στενοῖς σέρνονται. Fr. Thren. i. 8. p. 17.

στέναλον. στέναλα πωτᾶσι. I. viii. 92. ἀκαμαντῷ. Fr. Inc. lxx.

στέναμαι. στέναται ἀνορέαις ὑποστέρους ἐξ ἱλαρίδος. P. viii. 128. ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. ἀνὰ στάδιον τε Δώτου. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

στέργω. στέρξας χοιράδος ἅλπας. P. x. 87. ἐπὶ στέρξῃ κραναᾷ σχίζον πίσσις. Fr. Prosod. ii. in Del. p. 26, 27. στέρξαι ἁλίζαιτον Κρονίου. O. vi. 110. βαθυλείμονα. P. x. 25. στέρξαις ἐν ἅλλαις Ναξίαι ἀπόναν. I. vi. 107. στερξᾶν συνδρόμων ἐαφυγῶν κιννάμου. P. iv. 372. στέρξας φίλει φλοξὶ σὺν κατάγῳ. P. i. 44.

Digitized by Google

πετραῖος. Πετραῖος πετραίου. P. iv. 246. πετραίου πετοίου Θηρός. Fr. Inc. xlviii. 2.

πετράω. πετραίσας ἐκ Πεθῶνος. O. vi. 80.

πέτρος. πέτρῳ ἴδιος. O. x. 86. πετραείας ἀμαδὰς ἐς Ἴλιον. N. iv. 46. πέτρου ξυστόν. N. x. 126. v. Not.

πεύθομαι. πεύθομαι Πιλέα ἐκπεπλῆσθαι. P. iv. 193. αὐτὰρ πατρὸς πεπαλαιωθέντος. P. iv. 67. πυθέσθαι ἄλλον ἐκπαγλότερον ἐν Ἑλλάδι. P. vii. 7.

πεύκη. αἰθομένοι δαΐς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 43. ἀπὸ ξανθῆς πεύκης. Emend. in Add.

πέφνω. πέφνε βίῃ Ἡρακλέος Ἐξίονον. O. x. 34. Κείρονα. O. x. 35. Ἐρυσὸν ἠδὲ γίγαντα. O. ii. 74. σὺν Ἄρει μαχέσῃ. P. xi. 56. Ἴβυκα Μαρόπαν. I. vi. 46. Ἴκιφιν Γοργόνα. P. x. 72. Χίμαιραν. O. xiii. 129. τίνα φίλα ἥβᾳ θάλλοντα. Fr. Inc. clxvi. σεῦ καὶ δι' ἄνδρας. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. πέφνον Ἕκτορα. I. v. 49.

πηδάλιον. πηδαλίῳ δικαίῳ νόμα στρατῶν. P. i. 166. πηδάλιον δίδυμον στρέφοισα. Fr. Inc. xxxi.

πηνεύς. πηνεΐδος ὑψηλᾶς. Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron. p. 7.

πῆμα. πήματος ἰοὶ πεδέμψαν. O. xii. 17. πῆμα πολίγνωτον θυέσαι. O. ii. 36. ἄγει πολυπρέπτιλον. O. ii. 68. καλόν. P. ii. 73. μήτι πρεπὲν τιν. P. iv. 529. πήματα σύνδυο. P. iii. 145.

πιαίνω. πιαίνων πλοῦτον. P. iv. 267. ἰνίαναν πατρὸν σάμασιν. N. ix. 55. πιαινόμενον ἴχθυσιν Ἀχίλλοχον. P. ii. 101.

πίδαξ. πίδακι πάνυ' ἐμῶν τὸ εἰπεῖν. N. i. 82. αὐτοῦ Σικελία σεύρα. P. i. 35. πίδακες πυθμένα Ταρτάρου. Fr. Inc. xxviii. 2. πίσας ἐν θυμῷ χόλον. O. vi. 61.

πίειρα. πίειραν Σικελίαν. N. i. 21.

πιθών. vid. Πιθῶ.

πίθων. παρὰ ποσὶ αἰὲν καλὸς πίθων. P. ii. 131. v. V. L.

πικρός. πικροτάτα μίνυε στιλυτὰ γλυκὺ πᾶρ δίναν. I. vii. 68.

πινυτός. πινυτοὶ ἐγίνοντο θυμόν. I. viii. 57.

πίνω. πίνοντες ἐξ ἀργυρέων κυλίκων. Fr. Inc. lx. 7. πίνοντας φάρμακα. P. iii. 93. vid. Πίω.

πίσσα. ἴσασιν ἀνθρώπους πολλὰ πικρὰ γνάμπτειν. O. xii. 14. οὐ χαρίσσαν ἰκάς. P. viii. 30. πίσσα τὸ (pro τοῦτο) ἀδύπνοον καὶ δυσίσσαν. N. vii. 45. πίσσα τὸ ὕπνῳ φάρμα. I. iv. 39. μὴ πίσσωμεν τὸ ἐφαπλὲς στεφάνοις. I. viii. 14. πίσσᾶσαι παρφαὶ λόγων τὸ ἀληθὲς. O. vii. 126. πισσόπτερον ἀνέχοις. P. v. 65. χαμαὶ πισσῶσαν. N. iv. 66.

πίσσης. πίσσαν θέσθαι τὸ ἅρμασι μασσᾶν. N. viii. 74.

πισσός. ἄκεσσεν πισσὸν ἅρμασιν. O. i. 51. ἀκέσσασ ἐλθὶν. Fr. Inc. cii. γόνος Διῶν. N. x. 102. ἔρπιον. O. xi. 6. N. ix. 38. σύμζολον. O. xii. 11. πισσοῦ μάρτυρες ἀμφοτέρους πωλοί. P. i. 172. πισσοῦ βροτῶν πιαῖρα τὸ πάνυ κατελαμβάνειν. N. x. 147. χαρεντᾶν μάρτυρες, δίνασις. P. xii. 48. πισσὸ φρενῶν. O. iii. 30. πισσόεσσα σαγᾶς ὄθις. Fr. Inc. xxiii. 3. v. Not.

πίσσος. Θιᾷ Ἰάσονι εἶχεν ἔργον. P. iv. 413.

πιτνάω, πίτνημι. (v. V. L. ad. N. v. 20.) πιτνίοι, πιτνεῖ πίτθος βαρύ. O. ii. 41. πιτνεῖ χαμαί. P. viii. 133. πίτνων ἐς αἰθέρα χεῖρας. N. v. 20. V. L. πιτνῶν ἐν (pro ἐμπιτνῶν) ἀγκάλαισι Νίκας Διᾶς. N. v. 76. πιτνῶσα ἐν γούνασιν Νίκας. I. ii. 39.

πίω. πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ. I. vi. 138.

πλαγά. (πλαγή.) πλαγαὶ σιδάρου τίλισαν (ταῦν). P. iv. 438. πλαγᾶν καματώδων ἄκος φέρει. N. iii. 28. δρέπων εὐθυτρῆσαι. I. v. 76. πλαγαῖς σιδάρου. O. x. 45.

πλάγιος. σὺν πόρῳ ἀνδρῶν πλαγίῳ. N. i. 97. v. Not. πλαγίαις φρένεσσιν. I. iii. 8.

πλάζω. πίτνοντες ἐπλάζοντο. Fr. Inc. lx. 7. p. 71. πλαχθέντες ἵκοντο εἰς Ἔφυρον. N. vii. 55.

πλᾶντρον. πλάντρῳ χρυσίῳ διάπυρον φόρμιγγα Ἀπόλλων. N. v. 44.

πλανάω. μὴ πλανηθέντα καιρῷ. N. viii. 6.

πλάξ. πλάκα πίτνοισ βαθεῖαν. P. i. 46.

Digitized by Google

πλάξιππος. πλαξίππου φωτός. I. ii. 31. Θήβαι πλάξιππον. O. vi. 145.

πλάσσω. (πλάσσω.) πλάξε περαυνὸν πυρφόρον. N. x. 132.

πλέκω. πλεκέων στέφανον μυρσίναις Κλεάνδρῳ. I. viii. 47. πλέκων ποικίλον ὕμνον. O. vi. 148. ῥήματα. N. iv. 153.

πλευρά. ἐν πλευραῖς Λυγκέος. N. v. 121. πολλὰ Ἴλιπα πλευραῖς ἐμβαλεῖν. Fr. corr. Hyporcb. iii. 4. p. 24.

πλέων, πλείων. πλέονα λόγον. N. vii. 29. πλέον τὸ σιγηθέν. N. vii. 109. πλέον τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. πλείονων στεφάνων. N. vi. 44. πλείονος ἅμιλλος ἀνδρῶν. N. vii. 55. πλείονων ἀγώνων. I. i. 26. πλείονα χρῆσις. O. xi. 1. πλείοναις τραπέζαις. O. iii. 71. πλεῖστα διδοῖσι. P. v. 159. πολέμοιό τε. P. ix. 172. δῶρα. Fr. Inc. clxvii.

πλειστόμβροτος. ἱερὰν πλειστόμβροτον. O. vi. 116.

πλεῖν. πλέοις ἐπὶ ῥοαῖς Διὸς Ὑλλοντος. Fr. Inc. xxxv. πλέων πρὸς ἀκτάς. I. ii. 62. πλεισάντων μετὰ πεῖνο Μινυᾶν. P. iv. 122.

πλεῖος. πλέθει πολῶν. O. xiii. 64.

πλέθω. ἐν ἀγορᾷ πλεῖθοντος ὄχλου. P. iv. 151.

πλέκαμος. οὐδὲ πλέκαμοι κορᾶν περθέοντες εἶχον' ἀγλαοί. P. iv. 145.

πλέκος. δέδο πλέκου στεφάνων αὐτὸν ἔρεψαν. O. xiii. 45.

πλέος. πεῖνος ἡμιθέων ἄγαγεν (πέντε) στεφάνους. P. iv. 375. ἔξω πλέος ἔσαλίν με ἄπτερος. P. xi. 62. ἐς πλέον. P. i. 62. I. vi. 52. ἐμὸν παραμυθῆ τίνα πρὸς ἄπαντ. N. iii. 47. ἰόντα φασὶ μὴν πάντᾳ. P. iv. 302. εὐθὺν δίδου. O. vi. 177. ἔσχατον. P. x. 46. ναῶν στέλλειν. O. vii. 59.

πλεονίω. αὖ πλεονίοντες ἀΐξουσαι. Fr. Inc. lxi. 6. πλεονεῖν σὺν τύχᾳ ἄριστον. P. ii. 101.

πλεῦνος. πλεῦνος ἀρετᾶς διδασκάλοισ. O. ii. 96. εὐρυσθενής. P. v. 1. λαχὼν πομπίνα. O. x. 106. πλεόνων σύνοπαι διέπτυχον. I. iii. 27. μεγάνορες. O. i. 4. σθένει. I. iii. 3. στεφάνωμα ἀγέρωχον. P. i. 96. ταμίαι. O. xiii. 10. πρέσσοντα μέμφεται. P. viii. 131. ἀνάκτων πίφος ἐλπίσι. Fr. Inc. clxvii. πλούτῳ ἴζεται. N. viii. 31. ἴσον ἄνθρ. N. xi. 52. πλοῦτον ἀγάναρα ἀνθεῖν σφίσιν. P. x. 28. ἄγει νόμ. P. vi. 47. ἄγων. O. ii. 19. ἀζρίν. P. iii. 195. κερυφαῖον νέμει ἴνδον. I. i. 97. πλοῦτ πανσεμέψαις ἐν μεγάρῳ ἴσχειν. N. i. 44. πτοίνων. P. iv. 267.

πτύω. πτύσαις ἐκ μιᾶς μασχᾶς. N. vi. 2. πτύον αἱ (βόες) φλόγα πυρὸς ἀπὸ γενύων. P. iv. 401. πτύοις ἅμαυ ἰὼν ὑπὲρ ἀθέτου γαίας. N. x. 163. πτύον ἄλλοτ' ἄλλα. N. iii. 72. παρθίᾳ θρασείᾳ. P. x. 69. χαμηλά. P. xi. 46. πῶς πτύοντος παρανοῦ. Fr. Inc. lxxviii. p. 77. πτύσσων πῶς Χίραιρον. O. xiii. 128. πτύσσαις πτυκά. O. x. 112.

πτυχή. πτυχαῖς Βορίᾳ. O. iii. 56. πτυχὴ ἄλλεσι ἀλλοῖαι εἶεν ἀνίμων ὑψικεραῖν. P. iii. 187. πτυχαῖς παλλευόμεναι. O. vi. 143. πτυχαῖσιν αὐλῶν Αἰολίσιν. N. iii. 137. πτυχὰς βάλοι δόλ δράκοντος. O. viii. 51.

πῶα. πώᾳ Παρνασσίᾳ. P. viii. 28.

πωδάκιμος. ἀμίμα. O. xiii. 54. πωδαρκέων δώδεκα δρόμων. P. v. 44. v. Not.

πωθανὸν ἰοχὼν ἀνδράσιν Ἴθμιας (ex corr.) Carm. in def. Solis v. 5. p. 36.

πωθινός. πατρὶ παῖς ἐξ ἀλόχου. O. x. 103. πωθινὰ Ἑλλὰς αὐτὰν ἀνίαι μάσπιγι Πιτθῶς. P. iv. 388. πωθινὸν πλόις ἴσχαλεν. I. v. 9. πωθινοτάταν δίκαν. O. viii. 85.

πώθω. O. xiii. 25.

πωθέω. πωθέω ἰφθαλμὸν στρατιᾶς. O. vi. 26. πωθέων ζυγὸν πάγασαν. O. xiii. 91.

πώθος. ἐς μὰ πώθῳ πυραίνεται. Fr. Scol. ii. 7. p. 11. πώθου Ἀργοῦς γλαυκὸν παμπετὴς ἐνδυτὸν Ἥρα. P. iv. 327.

ποί. O. iii. 7.

ποιά. ποιᾶς στεφάνωσι ἔρεπτον μιν. P. iv. 427. ποίαν μελιηδέα πεῖσιν ἐν λογίοις. P. ix. 64.

ποιάεις. ἄνθεα ποιάεντα φέρειν. N. v. 98.

ποίεω. ποιήσεσθαι ὕδατι ἀνθέμεσσι. Fr. Inc. in Add.

ποινάτας. ποινατὸν λόγον. N. v. 53.

ποικιλόγαμος. φέρμιγγα ποικιλόγαμον. O. iii. 13.

ποικιλόπωλος. ποικιλόπωλον ἅρμα. P. iv. 444.

Digitized by Google

ποικιλοφρονέω. ποικιλοφρονήσω ἀοιδῇ. O. iv. 4.

ποικίλος. ποικίλων δρέπανον θαλάμαι. P. viii. 65. v. Not. Schol. ὕμνον ποίκιλον. O. vi. 148. πόνον ποικίλοντα λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἄνθεμα ὑφαίνω. Fr. Hymn. ix. 2. p. 32. ποικίλων ζυγῶν. P. iv. 381. v. Schol. ποικίλον πυθαρίζων. N. iv. 23. φόβημον δρεπάνου πάγαι. P. x. 73. ποικίλων μανῶν. I. iv. 39. ὕμνων. N. v. 77. ποικίλους βουλάμπαις. N. v. 52. ψεύδεσι δαίδαλα μίσθι. O. i. 46.

ποικιλόπους. ποικιλοποίους πώλους. P. ii. 14.

ποικίλος. ποικίλλων βαΐδι ἐν μαρμαρυγαῖς, ἄνακτ σοφοῖς. P. ix. 134. ποικιλμέναν παναχηδὲ Δαιδάλου μίτραν. N. viii. 26. v. Not.

ποιμαίνω. ποιμαίνουσι ἄνευτον ζωᾶς θέο μῆνα. I. v. 15. τὰ μὲν ποιμαίνειν ἰθέλει γλῶσσα ἱερά. O. xi. 9.

ποιμήν. ποιμένα λαχὼν πλεῦτος. O. x. 107. ποιμένες δόρων Κυκλώπων ἔρυντες. N. viii. 11. Ἰδαῖα ποιμένες κνιλιόντων πάντων τε λειόντων τε. Fr. Inc. clxxi. 2. v. Not.

ποινή. ποινὰ σὺς ἔσται φονῆς δυσθρόου. P. iv. 112. ποινὰν ἐξαίρετον παμάντων μεγάλων λαχόντα. N. i. 108. σιθρίπτων πελασθῆναι. P. i. 113. παλαιοῦ σίνιθος δέξαι Φερσεφόνα. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. ποινὰς ἔτεισαν. O. ii. 106. [Eustath. pag. 416, 2. 546. 25. 1102, 56.]

ποῖος. ποίας φόνλας ἀνανεωσθείσα (ἀνανεωσθείσα). P. ix. 60. ποίαν γαῖαν ἐπερῶσα ἵμμιν ἰδύχαις. P. iv. 174. ποίας ἱμιλήσει τύχαις. N. i. 94.

ποιπνόω. ποιπνύων χάρι ἱμάν. P. x. 102.

ποιμαδίνος. ἐν ποιμαδίνοις ἔπλοισιν Ἄρεος. P. x. 22.

ποικιλίζω. ποικιμίζων ἄρματα κύδος. I. i. 71. ἀργυρίῳ τέξε Φοῖβος. O. ix. 49. ποικιμιζόμενος ῥάπτει ἵλεται. N. viii. 50.

ποίμνιος. Θεῶν Τυφώς. P. i. 30. ποιμνίῳ χειρί. N. iv. 90. ποιμνίων ἀνδρῶν. P. i. 156. παμάντων. P. ii. 37.

ποιμνιστής. ποιμνιστὰν μέγαν ἰσοπλοῦ Ἀλκαιοῦ. N. iv. 43. ποιμνιστὰ ἀγαθὸν ἡρώων. I. v. 32.

πόλιμος. γλυκὺ ἀντίρροπον. Fr. Hyporchem. ii. 1. p. 23. ποιμίου ἀνρὸς ἔπος. O. ii. 7. μάχαις. O. ii. 79. μυκανᾶς χαλκεντὸς. N. i. 24. ἐνὸς σῶμα φέρειν. Carm. in def. Solis 14. p. 36, 37. ποιμίμιον δόντ. O. x. 68. νίφος, μάστν. N. x. 16. πῶμα ἴσχει. I. vii. 50. νυφάς. I. iv. 26. ἐν ποιμίμῳ Θανόντα υἱόν. I. viii. 81. φθιμένου Κάστορος. N. x. 111. ἀπὸ ψυχὰν λαπάν. P. iii. 179. ἔνεκεν Δίκας θαμὸς. N. ix. 85. πόλιμον μάχαν τε ἀθανάτων. O. ix. 61. ἐν ἀρούραις ἀρότοιῶν, γεφύρν. O. xiii. 71. σιδηρίταν ἐπαυῶσαι. N. v. 36. ἐς χαλκοκάρμαν ἄγε. I. vi. 39. πόλιμος λαιψηρός. O. xii. 5. ποιμίμου δινῶν θρόνος. P. ii. 116. παλαίδας ἴσχουσ Ἀσυχία. P. viii. 3. Not. ἐγκωμίων. O. viii. 45. ὅπως ἐν ποιμίμοις μάχαις. P. i. 92.

πολιόχος. πολιόχοι Παλλάς. O. v. 22.

πολίαρχος. πολίαρχον πάντρ. N. vii. 152.

πολιήτης. πολιητᾶν γλώσσας ἄνευτον. I. i. 75.

πολίς. πολιᾶς ἀλός. O. i. 115. P. ii. 126. I. iv. 96. γαστρός. P. iv. 175. Θαλάσσας. O. vii. 112. πολιῇ χαλκῇ. P. iii. 84. xi. 30. πολιὸν γᾶραν. I. vi. 22. πολιαὶ (στίχες) φώνται. O. iv. 40.

πόλις. πόλις Αἴτνος. I. v. 61. ἵνα βάθρα ἐς αὖτε πολίγλωσσος. I. vi. 35. πᾶσα μάρναται. N. v. 86. Ῥοδίαν. O. vii. 173. πόλιος φίλης. N. viii. 23. φιλεμένου ἀγημόνα. I. viii. 48. πόλει ἱκεσθνιεῖ Ἰρίφᾳ. O. xiii. 3. Χαρίτων παλλιχόρῳ. P. xii. 46. βρίχει πόλιν. O. vii. 64. P. xi. 78. ἀίξω. O. viii. 116. Δαναοῦ. N. x. 1. v. Not. ἐκατομπόλιν (Αἶνος) γίνονται ἐκδόσιον. P. i. 59. ἰδόντα πανδοξίαν μόλοντ. O. x. 119. ἰδανορίαισι διαδάλλων. O. v. 46. ἵππομοι. I. v. 28. Ἴξιονα τὸν ἐχιδνᾶν ἄντα. O. x. 46. Ἴλια. N. vii. 44. Πριάμου στρέθεα. N. vii. 51. Πριάμου στίχον.

Digitized by Google

P. i. 105. Τρόπου στρόφου. I. v. 46. Ἴρασσου. P. ix. 185. παλλίσσου ἀμφίπου. P. ix. 124. κάμπις στόλφ. P. viii. 142. Ἴπποσσου Ἰλίφ. P. i. 118. ανίσσους. P. iv. 14. πυθαίνου. N. ix. 29. Κυράσσης ἀγαπτομένου. P. v. 108. Ἀσαφῶν νόμου. O. x. 17. συντρόφου. P. v. 70. σώσαι βρέφος. P. iv. 484. ὅταν αἱ σοφαὶ τυχόντες. P. ii. 160. τυπεῖν ἄνδρα. O. ii. 169. Τίρυνθα. O. x. 82. στρὶς ἑπταλίξαι. P. ix. 162. τάνδε Θεσφιλᾶ ναίουσι. I. vi. 96. φίλαις, Ὀκεάνου. O. ix. 33. ὑψηλὸν ἀμφιπόλουσαι. Fr. Inc. clxvii. φιλίμολπον Αἰολιδᾶν αἰνεῖ. N. vii. 13. πόλις ὑπ' Αἴνῳ παλλίστλουσα. O. xiii. 159. ὑψίζουσα Ἀχαιῶν. N. x. 88. πυλέων βάθρα, Δίκα. O. iii. 7. βροτοῖν παλλίσσα. P. xii. 1. πορφυρᾶς ἀρτυτᾶς. N. i. 22. πυδιηράσας. P. x. 111. μεγάλων βασιλεῦς. P. v. 20. μεγάλων μαντόσυλον. P. iv. 34. πολίσσει πάσαισι ἁμιλεῖ λόγος. P. vii. 8. πολίσσει πάσαις ἁμίλει. Fragm. Inc. xlviii. 3. p. 67.

πολίτης. πολῖται εἰσὶ παπαλόγαι. P. xi. 44. ὁ πολῖτα παμπέδοις. N. ii. 38. πολῖται παῖδοί. P. iv. 208. πολίσσις. O. v. 58.

πολλᾶ. πολλᾶ βίστα. O. viii. 31.

πολλάκις. O. i. 52. P. ii. 28. iv. 325. N. v. 32. I. i. 86. Fr. Scol. i. 4.

πολλός. πολλὸν ἵστιδεν. O. x. 44. πολλοὶ ἀνθρώπων. O. ix. 153. ἀρετᾶσι. P. ix. 188. γυνθων. P. iii. 65. ῥάφανος. P. i. 172. ῥίμφασται. O. vi. 16. ξύλων. P. ix. 190. πολλᾶν ταμίας ἐσσί. P. i. 171. πολλᾶν σφαλᾶν νόμοι. P. xii. 41. πιῶν. N. ix. 130. ἐπίδεν. N. i. 27. πτέρυγα σοφιτόσας. P. i. 157. πολλοῖς πιδαφέρουσι. P. viii. 104. v. V. L. ασυδίους. N. ix. 109. P. iv. 442. παφόρους. ἀθλους. P. viii. 35. πολλᾷ πφάθι. O. x. 62. πολλὰν καὶ ἀοίχιον εἰρόσαν. P. ix. 40. ὕλαν. P. iii. 66. πολλαὶ ἴδοι. O. viii. 17. πολλᾶν ἀγυιᾶν. P. ii. 106. πολλαῖσι θυσίαις. O. vii. 133. πολλά. O. xii. 14. λίλεσται. N. viii. 33. ἔσση. N. x. 8. πολλὰ μὲν—πολλὰ δέ. N. xi. 7, 8. πολλὰ μὲν—τὰ δέ. N. xi. 102. ἴσαθεν. O. xiii. 96. πόδες. O. ii. 154. ἔργα μισοπόνους. N. xi. 54. μαιόμενοι. O. i. 73. πολλαὶ λιτάσσου. N. viii. 14. τεθράπασα. I. v. 58. φύλλα. P. ix. 218. 220. ψεύδη. O. xii. 7. πολλὰ παμένους θυμῷ. O. ii. 15. πολλὰ δὴ πολλοῖς. O. vi. 133. τὰ πολλὰ ἐν ἀραχυίᾳ. P. ii. 98. τὰ πολλὰ ἔρχονται. N. ii. 2. πολλὰ λιτάσσου. N. v. 57. πολλὰ πολλῷ λίλιστται. N. viii. 23.

πολυάνθεμος. πολυάνθεμοι Ὧραι. O. xiii. 23.

πολύδενος. πολύδενον ἁμφαλὸν ἔστους. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

πολύδενος. πολύδενον γαῖαν. O. vii. 114.

πολύδολος. πολυδόλου συζυγατῆρος. I. iv. 123.

πολυγνάθης. Διόνυσος. Fr. Inc. xxxvii. i. Not. πολυγνάθα τιμὰν Διονύσου. Fr. Encom. i. 5. pag. 39. πολυγνάθου εἶναι Διός. P. ii. 51.

πολύγναμπτος. πολυγνάπτου μυχῶν Ἀρκαδίας. O. iii. 49.

πολύγονος. πολύγονον γένος μαντεύων. N. x. 70. v. V. L.

πολύδωρος. πολύδωρον Ἴρασσαν. P. v. 103. πολυδότους. πομπαῖς. N. vii. 68.

πολύπαιχτος. πολυπαιχτοτάτας χθονός. P. ix. 12.

πολύπλουτος. πολύπλουτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. vi. 130. πολύπλουτον Θήβας. Fr. Inc. lxxvi.

πολύποινος. πολύποινον ἀγγελίαν. P. ii. 77.

πολυστάσιος. πολυστάσιον συμφορᾶν. O. x. 44.

πολύπυλος. πολυπύλῳ Ἐρεχθέϊ. O. i. 19. πολυπύλου χθονός. P. ix. 11.

πολύρριζος. πολύρριζοί (οἷον) ἀρεταί. P. ix. 133.

πολυσοφίας. πολυσοφίᾳ σὺν αἰσᾷ. N. iii. 17.

πολύξενος. πολυξένου νῶτον Δίγινας. N. iii. 3. πολύξενα πάντες. Fr. Scol. i. pag. 8. πολυξενωτέρᾳ παρὰ βωμῷ. O. i. 150.

πολυστέφανος. πολυστέφανος νύσσας ἱδρώσθαι. P. iii. 81.

πολύστονος. πολυστόνου ἀνδρῶν ἰλαρίδος. N. i. 49. v. N. V. L.

Digitized by Google

πολλὴ. πολλὴ ἴλλος ἵππων ἰσκέλισας. P. iii. 190. ἴλλος ἀμφοτέρωσε. P. v. 18. πολλὸν πλοῦτον. N. i. 44. σκότον. N. vii. 19. ὕμνον παρέχων. N. vi. 57. τὸ πολύ. O. viii. 31. πολὺ φέρτατον. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 6. πολὺν ὄντ χρόνον. O. vii. 91.

πολύσπορος. πολύσπορε ἀκτὶς ἁλίου. Carm. in def. Solis 1. p. 36, 37.

πολύστροφος. πολύστροφον γνώμαν θνατῶν ἀνδρῶν. Fr. Inc. iii. 3. p. 50.

πολυΰμνητος. πολυΰμνήτῳ ἅλσει Διός. N. ii. 8.

πολύφαμος. πολύφαμον θρῆνον. I. viii. 128.

πολύφατος. ὕμνος. O. i. 13. πολύφατον θρόον ὕμνων. N. vii. 118. πολυφάτων ἀγώνων ἀκτῖνα. P. xi. 71.

πολυφθόρος. πολυφθόρῳ ὁρμᾷ Διός. I. v. 62. πολυφθόροισιν ἐν ἁμίλαις. N. viii. 53.

πολύφιλος. πολύφιλον ἑστίαν. P. v. 5. v. Not.

πολύχρυσος. πολυχρύσου Λιβύης θαλάμῳ. P. ix. 123. πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. vi. 8. δώμασι. P. iv. 94. ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις. Fr. Inc. lxxxix. 2.

πολυώνυμος. πολυώνυμον ἄντρον Κλείσιον. P. i. 32. πολυώνυμε Θεία. I. v. 1.

πόμα. δοίδιμον ἀμφίπυρ. N. iii. 137.

πομπή. πομπὰ κινησάσσα μάλων. O. vii. 145. πομπὰν ναῖ τεύχειν. P. iv. 292. πομπαὶ Ζεφύρου ἐθθυπόλου πέρυσσαν πρὸς πόλιν. N. vii. 43. πομπαῖς Ἀπολλωνίαις ἁλιξιμβρότοις. P. v. 122. ἀμοῖ σις πολυθύτοις. N. vii. 68.

πομπαῖος. πομπαῖον εὕρον. P. i. 67.

πόμπιμος. πόμπιμον νίλος νόστου. N. iii. 44.

πομφολύζω. πομφόλυξαν (v. V. L.) δάκρυα ἐν γλυκεῖαι. P. iv. 215.

πονέω. οὐ πονεῖ με τόδ' οἶκον ναῦται πορεύτορ' ἄγειν. P. iv. 267. v. Not. πόνησαν τῷ (Τροίᾳ) Δαναοί. N. vii. 53. ὁ πονήσαις φέρει νόῳ πραμάθιον. I. i. 57.

πονέομαι. εἴ πονεομένων. P. ix. 166. εἴ τι παλὸν πονεῖται. O. vi. 17.

πόνος. μάρναται πρὸς ἔργον. O. v. 34. ἦν N. vii. 109. ἐν πόνῳ. N. x. 147. I. iv. 79. πόν. O. xi. 4. πόνῳ σὺν μαιομῷ. P. viii. 104. (χρόνῳ.) χαρεῖς. I. vi. 15. πόνου ἄγγυιον. P. iv. 317. ἰπάλιον. P. ii. 144. ἔξω χαρίντα. N. iii. 20. μετὰ πόνου. I. viii. 19. μετὰ τριῶν τίταρτον. O. i. 98. οἱ πράξασθαι. P. iv. 433. ἀνχίοντι ἀκροτέρατον. O. ii. 122. τρυτὸν μαλισσῶν. P. vi. 54. πόνου ἱρῆσσατο ἄνδρα. P. xii. 32. ἐκ πόνου τελίθει αἰὼν ἀμίρα. N. ix. 104. ἀντὶ πόνου. I. v. 31. ἀκόπλατος. P. v. 71. ἅπτε. P. x. 65. ἅπτειρα. Fr. Inc. xxx. 2. ἰγτίσαντο. N. vi. 40. πεπειράνοι ἑστρὸς ἰόφρονα. N. iv. 2. λάθαν ἴσχειν. N. x. 45. μετὰ εὐθυμίᾳ πόνου τε. O. ii. 64. ἀμφὶ πόνοις. N. viii. 72. δαπάναις τε πόνοις τε. I. i. 59. λαῶν Ἐνυαλίου ἐν πόνοις ἔκπαγλον. I. vi. 79. στεφαναφόρῳ πόνοις. I. iii. 28. σὺν πόνοις ἱλισσόμενοι μίμνουσι νίκαν. Fr. Inc. xcvii. 2.

πονηρός. ἅλμα βαθεῖα. N. iv. 59. πονηρὸν γίφυραν. I. iv. 34.

πόντιος. πονήρας ἱέρσας λιβύων ἄνθρον. N. vii, 116. πονήρᾳ Κύπρῳ. N. vii. 31. πονήρου θαλὸς πετραίου. Fr. Inc. xlviii. 2. πονήρᾳ πελάγει. O. vii. 104. πονήραν θεόν. I. viii. 71. Θέτιν. N. iii. 60. Ἰσθμόν. O. viii. 64. παῖδ' Ἀφροδίτας. O. vii. 24. v. Schol. ἅπασαν Νηρηΐδων. N. v. 65. πονήρων Νηρηΐδων ἰμεθάλαμε. P. xi. 3. πονήρων ψάφον ἀριθμόν. O. xiii. 66. σὺν πονήρᾳ ἀνδρόσιν. I. i. 10.

πόντος. πρίφει. I. i. 68. ἐπὶ πόντου. P. ix. 90. ἐκ πόντου σαώσῃ. P. iv. 287. πόντου βασιλῆες. N. iv. 109. γίφυρα. N. vi. 67. πελαγίθουσ. P. iv. 347. πλάκα. P. i. 46. ῥηγμῖν. N. v. 24. ῥηγαί. Fr. Inc. xlv. κύματα. Fr. Inc. lxxix. ἀκύμονες πελάγει. Fr. Inc. xlix. 2. δαιμονίαν ἐς ὄβριν. Fr. Inc. xlvii. 4. Θυγάτηρ. Fr. Prosod. i. 3. in Del. p. 26. πανίσσιον ἀνὰ πίδακ. Carm. in. def. Solis 18. p. 37. πόντου πέρας πάλλοντ' αἰπεινόν. N. v. 39. v. Not. πόλαισι. N. x. 50. ἐν πόντῳ. O. xii. 4. P. i. 145. Θῆρας ἀνθρωδίνας. N. i. 96. ἰριζόμενοι νᾶσς. I. v. 5.

πόντω. ἐν πόντω. Fr. Inc. lxxxvii. 2.

ποσθίον. πόσθιον Τρωΐαν καὶ Μίσσιον. N. iv. 42.

Digitized by Google

πορεύω. πόρευε Κασσάνδραν Ἀχίροντος παῖ ἀνὰν χαλκῷ. P. xi. 31. πορεύω ἐς γαῖαν Ἰστρίην. O. iii. 46. πόρευσαν πομπαὶ ἐν ναυσί. N. vii. 42. πόρευσεν ἐμὲ ἐπ' ἀρμάτων ταχυτάτων. O. i. 125. πορεύσαντες διθύραμβον. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 41. (πορευθέντ'.)

πορθμός. πορθμὸν ἀμείψασις ναυτιλίας. I. iv. 98. βαρυβόαν Ἀχίροντος. Fr. Inc. xxx. 3.

πόρος. πόρῳ Ἀλφειοῦ παλθείς. O. i. 148. πόρον Ἀλφειοῦ. O. ii. 24. x. 58. παρὰ Ξενόκρατι πόρον. O. vi. 48. πρὸς πόρον Ἰόνιον. N. iv. 87. πόρον Ἀρείας. N. ix. 97. V. L. βόστον ἰλίσσων. I. viii. 29.

πόρσω. τὸ πόρσω. O. iii. 79. πόρσω ἰών. O. x. 67. τὰ πόρσω. P. iii. 39. N. ix. 111. πόρσιον. O. i. 183. πόρσισται. N. ix. 69.

πορσαίνω. πορσαίνων βρέφος. O. vi. 54. πορσαίνοντας τρίτον (πρασιᾶς) σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. vi. 11.

πορσύνω. πόρσυνε συνθέμενος ῥῆμα τόδε Ὁμάρου. P. iv. 494. πορσύνοντα ἔργων ταῦτα τιὸν οἶκον. P. iv. 269. πορσύνοντες ἀσφαλὲ δαῖτα. I. iv. 105.

πορφύρεος. πορφυρέοις ἴχνεσιν κόμας ἀνδυομένους. N. xi. 36. πτυχεῖσι πορφυρέοισι νῶτα. P. iv. 326. σπαργάνοις. P. iv. 203.

πόρος. ἵκοιτο κῶδος Ἀστέλλων ἅ τε Πυθὼ ἐξ Ἀμφικτυόνων. P. iv. 118. ἔσα Ἑρμᾶς Ἡρώδου ἵκοντο. I. i. 86. Παλλὰς οἱ δαιμονίφρονα. O. xiii. 110. ὕμμι πτίδιον Λιβύας ἐφίλλιον. P. iv. 462. ἵκοιτο μόχθῳ τὸ πεπρωμένον. O. x. 112. πόρευ Κύπνου θυγάτηρ. O. ii. 147. πέμπειν Ἀστέλλων. P. v. 87. ἀγγελίαν Ἀστέλλων. I. ii. 27. Κινυραίῳ διδάξαι. P. iii. 80. στέφανον ἅρμα. I. vii. 70. ἀπαγορίας. Fr. Scol. i. 6. p. 8. ἵκοιτο σφιν ἴξεχον αἶσαν Ἀλαλδαί. N. vi. 79. πορὼν γαιᾷ ὕμνον. I. iv. 36. στὶ πῶμα. P. iv. 529. χάριν. P. xi. 91. [πεπορεῖν. P. ii. 105. Ex Schedis.]

πότις. πότις ἥρως. N. x. 151. Ἀμφιτρίτης. O. vi. 179. χαλκάσπιδος Ἀφροδίτας. P. iv. 155. ἵππιε ταύτᾳ. P. ix. 89. Ῥέας, Κρόνος. O. ii. 140. Ἥρᾳ πότνι τε. N. vii. 140. ἀβγοτά τε ἕρμιν. P. ix. 175.

ποτανός. ποτανὸν στέφανον. O. x. 73. ἰσχὺν ἴθυνας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 5. p. 36.

ποτάμιος. ποταμίᾳ Ἀρτέμιδος. P. ii. 12. ποταμίᾳ Ἀμφάγαντι. P. vi. 6.

ποταμός. ποταμοῦ ἱερὸν αἷμα. O. ii. 16. ποταμὸν Ὦκεαν. O. v. 25. ποταμοὶ (ὑγρὸς) πρόχοισι παντοῦ ῥέον. P. i. 42. ποταμοὶ βλαχροὶ ὑπνόῳ. Fr. Thren. i. extr. p. 19. ποταμοὶ καὶ ἄστρα καὶ πύμαθ' ὑπνου. Fr. Inc. lxxix. ἐν ποταμοῖς ὑπόσαι ψάμαθοι. P. ix. 84.

ποτανός. ἐν Μούσαισι. P. v. 152. v. V. L. et Not. ad P. viii. 46. N. iii. 139. ποτανᾷ μαχανᾷ. N. vii. 35. v. Not. ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ. P. vii. 47. v. Not.

ποτί. O. iii. 24. vi. 20. 126. vii. 54. 63. x. 39. xiii. 78. 124. sequente νῦν. P. i. 31. P. iv. 6. 17. 25. 35. 459. 522. tandem, denique. P. ix. 8. 27. 45. x. 78. N. v. 17. I. ii. 65. viii. 114. Fr. Epinic. iv. 1. v. 3.

πότνιος. πότνιον — ἅ. P. xi. 34—38. Fr. Inc. iv.

ποτάομαι. ποτᾶται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. iii. 2. p. 20.

ποτί. ποτὶ Τιρυψιχόραν. I. ii. 12. γραμμᾷ. P. ix. 208. ποτὶ ἀγγελίαν. O. iv. 9. δόμους. I. iv. 87. δῶμα. O. i. 68. ἰχθυόεν. P. ii. 154. Συρίαν ἐπορίνα. N. x. 42. ἵκοντο. P. ii. 66. Ἰσθμόν. N. v. 68. πᾶσιν ἐπιπνοαῖς. P. ix. 91. πίνοντο λαμπτῆρες. P. ii. 173. πλίος. O. x. 32. πλίμασα σιμιάν. Fr. Inc. c. 3. λόγον. P. ii. 123. πάντας. P. ii. 151. σπάθμαν ἔχαμεν. N. vi. 15. σπίχας τρίψαι. N. ix. 91. στρατὸν μολόν. N. x. 46. Φᾶσιν. I. ii. 61. χίρσιν ἀπόπεμπε ἵππια κάλ. N. iv. 114. ποτὶ ἄγκυραν καὶ πρυμνήσιον. P. iv. 42. ποτὶ χρόνος ἔρπει. N. vii. 100.

ποτιπάλλομαι. ποτιπαλλομένου νῶτον. P. i. 55.

ποτιπολλάω. ποτιπολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. lv.

ποτιπίσσομαι. ποτιπισσόμενον ἀπὸ τυχίων. O. vi. 168.

Digitized by Google

ποτιστάζω. τοῖς ποτιστάξω χάρη ἐναλία μορφάν. O. vi. 127. ποτιστάζων ἔαρος φωνᾷ. P. iv. 249.

ποτίφορος. μισθὸν ἀγαθοῖς. N. vii. 93. ποτίφορος πόνου ἴλαδις. O. iii. 54. v. V. L.

ποτιψαύει μόνον ῥηθὲν στρωτῶν ἀθανάτοις. Fr. Epinic. ii. 4. p. 3.

πότμος. πότμος ἄνακτ' ἀρετὰν ἕπεται ἱμοί. N. iv. 68. ἄνευτ' ἴγραψεν ἄμμι δεσμῶν ποτὶ σταθμαν. N. vi. 12. ὅμμι πλάθοισι Ζηνί. O. viii. 19. μίγας δίφισται τόρμανον. P. iii. 153. συγγενὴς ἐστίασιν ἐναμερίαις I. i. 53. συγγενὴς πρίν τε ἴργων πτρὶ πάντων. N. v. 73. σὺν τύχᾳ πότμου. P. ii. 102. πότμου παραδόντος. P. v. 4. πότμῳ ἴζεγε ζυγὸν ἔτειρεν ἑτέρα. N. vii. β. v. Not. V. L. πότμῳ ἐδαίμονι. O. ii. 34. πότμου ἐφάψας, mortem. O. ix. 91. πότμου ἀναιδὲς ἅλαλκεις Γανυμήδη. O. x. 124. ᾧ ἵμεξιν Ἄρης. I. vii. 35. ἴχει εὐφρονα. O. ii. 66. ὁμοῖον ἀμφιτλάντας. N. x. 107.

πότνος. πότνια Ἀγλαΐα. O. xiv. 19. ἐξανάνων βαλίαν Κυπρογένναν. P. iv. 380. Δελφόν. P. ix. 96. Μοῖσα. N. iii. 1. Ὦρα. N. viii. 1. ὦ πότνια. Carm. in def. Solis 13. p. 36.

ποτνᾶν (ποτὶ τὰν) εὐφρονίαν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

ποῦς. τὸ πὰς ποδός. P. iii. 108. φρονεῖδα τὰν πὰς ποδός. P. x. 97. ἐκ ποδός. N. vii. 97. τὸ πρὸ ποδὸς χρῆμα. I. viii. 26. ποδὶ ἀντιαὶ πανίδα. N. iii. 73. δικτυερᾷ. P. iv. 171. πὰς ποδὶ ναός. N. vi. 94. ἐρᾷ. O. xiii. 102. ἐρᾷ γᾶν σχίσας. Fr. Encom. ii. p. 40. Fr. Inc. cxlviii. ἀγωνίᾳ. Fr. Hyporc. pag. 25. ἐλελιζόμενος μέρα. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. Παλίου. N. iv. 88. πόδα ἐκτὸς ἴχειν. P. iv. 514. ἐὸν νόμον ἐκ ἴχνεων Περαιδάμαντος. N. vi. 28. δαιμόνιον. O. vi. 13. Παριασσοῦ valovra. P. xi. 54. ποδοῖν σποτιᾶς ἰφάψασθαι. N. ix. 113. ποδὸν ἀίθλοις. P. ix. 204. αἴγλα. O. viii. 49. ἀμφὰν ἐναλίγκιον στεφανωθεῖσ. I. viii. 83. ἀρετᾷ πραπίδεσσι. P. x. 36. δρέμᾳ. N. x. 90. ἰσοτόμων. N. viii. 8. ταχυτάς. O. i. 153. ταχυτᾶτι. I. v. 12. σιμά. O. xii. 22. πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. x. 118. τὸ ἐν ποσὶ μὴ ἴσον τρέχειν. P. viii. 44. χείρεσσι πονεῖν τι. O. x. 73. ἵλαδιν ἄγραν. N. iii. 142. ποσὶ κούφοις ἴσταμαι. N. viii. 32. πρέσσουσιν. N. iii. 90. τρέχων. O. x. 77. ἅμιππ. N. i. 74. πόδας ἐπὶ παφλαζὰς ἀναδίρεσσι πρέφα. Fr. Inc. xcii. 5.

πρᾶγμα. πράγματος πᾶσαν εὐλογεῖν. O. xiii. 106. πράγματι πανοῖ φέρω σιμάν. P. iv. 495. πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ἀντίσχεσιν Ἑλένᾳ. I. i. 2. πραγμάτων ὄδὸν ἐρᾷν. O. vii. 84.

πρᾶγος. πρᾶγος ἄλλου ἀνῇ. N. iii. 10. ἐν πρᾶγος ἴσασσεν. Fr. Hyporchem. i. 2. p. 23.

πρᾶξις. πρᾶξις ὠκεῖα. P. ix. 120. πράξιος ἐσορμίνης. O. xii. 11. πρᾶξιν φίλαν ἴδοι. O. i. 136. πρεσβεύσειαν ἀρίζηλοι. Pr. Schol. ii. 2. v. Not. p. 11.

πραπίς. πραπίδι χαύνᾳ. P. ii. 112. πραπίδες Θρῶν ἔμβροτοι. I. viii. 66. πραπίδων Δαμοφίλου δικαίων ἐκίγνω. P. iv. 500. παρὰν παυίφρονα. Fr. Inc. xli. ἀπὸ πραπίδων ἀνίμων (leg. ἀπαλᾶν) σεβέων. Fr. Inc. vii. 4. πραπίδεσσι σοφοῖς ἀνὴρ ἀνθεῖ. O. xi. 10. πραπίσιον φίλοις. O. ii. 171. ἐς πραπίδας ἀγαγὼν εὐνομίαν. P. v. 90.

πράσσω. πράσσει μὲ χρέος ἐγεῖραι. P. xi. 181. ἀρετὰς διαδράσσοις. I. vi. 15. ἔργῳ σθένος. N. i. 39. πράσσοντ γλυκὺν ὕμνον ἐκίαν. N. ix. 7. πράσσοντί μὲ χρέος. O. iii. 12. πραασσόντων μελίαν. Fr. Thren. ii. 7. p. 19. πράξω ἀνέα ἐλαθεῖν. P. viii. 17. ἔπραασσον φόνον λιάντεσσι. N. iii. 81. ἔπραξεν δεσμὰ σιναράπαμον. P. ii. 74. πλέος πεθεῖσιν. I. v. 10. σοῦσε μαθέσει τιοῖσι. P. x. 19. πράσσει σὺ σὸν πόνῳ. O. xi. 4. πράσσειν τοῦτο ἐαδώσαιτο. O. xiii. 149. πράξιν ἄκοντί τινα Νηρηΐδων. N. v. 66. πράσσων ὁ χρέος μὴ κάμοι. O. viii. 38. πραασσόντων εὖ. O. iv. 7. πράξας ἅρμοτα. O. viii. 96. πέπραγεν εὖ. P. iii. 134. πράσσουτε Αἰγίνᾳ μισθόν. O. x. 36. πράξασθαι πόνον οἱ ἅλιστα. P. iv. 433. πανύρεις ἐσμαρές. P. iii. 205. πεπραγμένον ἐν δίκᾳ καὶ πυρὶ δίκαν. O. ii. 29.

πρανὴς. ἐστοῖς βασιλεύς. P. iii. 125.

Digitized by Google

πρηδὼν ἅπαν πεσπεράζων. P. iv. 243. πρηὼ τινῶν. O. xiii. 121.

πρηΰμητις. πρηΰμητιν Ἐλευθώ. O. vi. 71.

πρίαι. πρίαται βοὰ σὺν νιπαφίῃ. N. iii. 118. πρίαται γαρυόμαν. N. vii. 121. Θυατεῖς Θυατά. I. v. 20. νῶν. P. iv. 261. τὸν μελίαν λαχᾶν τε συγχαίρειν. O. ii. 83. χρεὼν ἐν βασάνῳ πυρῶνται. P. x. 106. ὑπανιάσαι τὸν ἐπεργέταν. P. v. 57. δοιᾷ νίαν ἀκτῖνα. P. v. 139. ἰσλαῶτιν ὑμνεῖσθαι ἀοιδαῖς. Fr. Epinic. ii. 1. p. 3. πρίαται ὅδος Θυγατέρες Κρόνου. P. ii. 70.

πρωτόνως. O. iii. 16.

πρίσβυς. ἐν βουλαῖς. P. iv. 502. πρισβυτέρου ἀριθμοῦ πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. 2. p. 11. v. Not. πρισβύτεραι βουλαί. P. ii. 121. πρισβυτέρων ἀγῶνα. O. ix. 136. πρισβύτατον Ἴστιαν Ἰάλυσον. O. vii. 136. v. Schol.

πρίαμαι. πρίασθαι Θυιάσων κερυδὸν πανρός. P. vi. 38.

πρόν. ἵλαν. N. iv. 45. Πίνδ. I. viii. 151. ἵρων. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 48. πρὸν γενέσθαι ἵρον. N. viii. 86. ἱμωτεῖν. N. vii. 108. ἰκέσθαι τέλος. I. iv. 34. μέσον ἅμαρ. ἱλεῖν. P. ix. 199. τῶνα συκίνοις δοιοὶ αἰσχυνθῆμεν. N. ix. 61. τὸ φάμαι. N. viii. 33. συχεῖν. P. ii. 170. ἅδρας πέχουσαι. P. iv. 76. τὸ πρὶν. P. xi. 60.

πρό. πρὸ δίκας πέδας αἰνῆσαι ὀπάστορα φρένας. P. iv. 248. Καδμείῶνος. P. i. 150. Κέρνας. P. i. 141. πόδὶ χρῆμα. I. vii. 26. δόμων. P. ii. 35. δωμάτων. P. v. 129. συχίαν. I. iv. 35. συχίαν Δαιδάνου. O. xiii. 78. πάντων ἔργων. O. x. 27.

προέλθω. τίς πρότερος προελάσει ἅρματα. O. viii. 83.

πρόθημι. πίσσα προθεῖς. N. vii. 104.

πρίσσαιον. πρίβαται. (equi Diomedis.) Fr. Inc. cxxxvii.

πρόγονος. πρόγονον (Πανιδᾶνα) ἰκάλεσσα. O. vi. 66. πρόγονοι χαλκάσπιδες. O. ix. 80. προφῶνι νῖκαι. P. vii. 16. ζαθέαν ἀγυιάν. N. vii. 135. ἰᾶν. P. ix. 183. μεγάλαν σωμάν. P. iv. 262.

προείδω. προϊδεῖν τὸ ἐσόμενον. N. i. 40.

πρόθυρον. προθύρῳ Θαλάμων ἰσοτυχεῖ. O. vi. 2. πὰς πρόθυρον ἰμών. P. iii. 138. παρ' ἀγλαὸν ἰών. I. viii. 4. Ποσειδᾶνος, Κόρινθον. O. xiii. 5. προθύρωσιν Αἰακοῦ φέρων στεφανώματα. N. v. 97.

προοίμιον. προοιμίοις ὕμνου. N. iv. 17.

προλίγομαι. προλίγονται Τιμοδημίδαι ἰδχούσαν ἀμφ' ἀίθλοις. N. ii. 28.

προλείπω. προλιπὼν ἄντρον. P. ix. 51.

προμάθια. ἀνύσασα προμαθίας βοαί. N. xi. 61. νέῳ φέρει προμάθιον ὁ πενθερός. I. i. 57.

πρόμαχος. προμάχων ἀν' ἵππων. I. vii. 49.

προνίομαι. προνίμαιο ἄστυ Χαρίτων Αἰγίνᾳ. I. viii. 37.

προνοέω. προνοῦσαι τὰ εἰς ἰσοστὸν ἀντίμαρσον. P. x. 98.

προξενία. προξενίᾳ ἦλθον τιμάορος. O. ix. 123. προξενίᾳ πίσωθα. N. vii. 96.

προξένος. πρόξενος Ἀμφιτρύωνι. I. iv. 13.

προοίμιον. πάλλισσον. P. vii. 2. ἰγχίων, ἀλαλᾷ. Fragm. Inc. xxxvi. 2. προοιμίον Διός. N. ii. 3.

προπάτωρ. γυμνός. N. iv. 145.

προτεταί. πλᾶρες. N. vi. 107.

προτείνω. προτείνων (εἶνον) γαμβρῷ. O. vii. 5.

πρόπολος. πρόπολον δαιδαῖς πάντων. N. iv. 129. προπόλοις (τῆς Ἀργοῦς) O. xiii. 77.

προπρηθών. προπρωθῶνα ξύλινα. N. vii. 126.

πρός. πρὸς ἀγαθῶν πρεσβύνων πιστὸν πίνθος. O. ii. 43. ἀθανάτων φίλος τυτίμασαι. I. iv. 101. δαιμόνων ἄλσος λαχάν. N. ix. 107. Ζηῶν πασὰ τίς ἔσται; P. iv. 112. μακάρων συγχάνοντα. P. iii. 185. ἀνδρῶν Θάλησιν νικαφορίας. N. x. 79. ἀνθρώπων pro παρὰ—ος. P. iv. 509. Fr. Thren. iv. 9. p. 21. ἀστῶν ἀναθές. P. iv. 530. πάντας ἀμύνεται χάλαζαν αἵματος. I. vii. 39. Διὸς, per Jovem. Carm. in def. Solis. 9. p. 36. Fr. Inc. lxxxvi. 8. Ἀφροδίτας. Fr. Scol. ii. 7. p. 11.

πρὸς ἅπασαν χάλκασιν. P. i. 167. ἰσχυσαῖς ἅλσου βάλλει' ἄγκυραν. I. vi. 18.

πρὸς ἀγυιάν. O. ix. 53. αἰθέρα ἀμιθῆσαι. N. viii. 71. ἀοιδάν. Fr. Inc. lxi. 4.

Digitized by Google

ἄκρον παραμύθιον. N. iii. 46. ἄκρον ἦλθον. N. vi. 39. ἀκτάς. I. ii. 62. ἄνδρα ἄριγνον χεῖρας. P. iv. 425. ἀστράλη. P. xi. 42. αὐλάν. N. iv. 39. ἀῶ. P. ix. 44. γίνος. O. vi. 40. γῆρας στυγέουσι. N. ix. 160. ἐπίζδην ἐρεύνων. P. iv. 249. ἔργον μάρναντο. O. v. 35. ἔργον. N. viii. 7. ἰσχανιὰν ἵππων. O. iii. 77. ἐὐφρονέουσιν τρέψαι ἄτερ. I. iii. 16. ζόφον. N. iv. 112. ζυγόν. N. v. 94. ἧδεν ἰωδόωσι θυμόν. P. iv. 525. ἀνυχίαν. O. iv. 26. θεὸν ἱρίζειν. P. ii. 162. θεὸν φάσκει. N. vii. 58. θαλάμους. P. iv. 285. κάλαμον. O. x. 99. ἔρυκα. O. ii. 159. Πανάναν. O. vi. 46. πλέον. P. x. 45. πίλαι ἴδεν. P. ix. 185. πόρισαν. N. vii. 44. πόρον. N. iv. 86. σπάθαν ἴδε. P. vi. 45. τίμιννος ἀγαγίν. P. iv. 99. φαάν. O. i. 109. χάρν. O. viii. 10.

πρεσβεύω. πρεσβεύων πόσμον ἄνευ ξυνόν. I. vi. 101.

πρεσευτίων. Fr. Inc. cxc.

πρεσευτής. πρεσευτῖ ξυνίφ. P. x. 99. πρεσευτία φάρμακα. P. iii. 93.

πρεσεύω. πρεσεύω παυσὶ πλίος δόσφαμον. N. viii. 63. πρεσεύουσιν. P. iii. 95.

πρεσυδέω. πρεσυδῆσι παλαίσιον Ἰάσονα. P. iv. 211.

πρεσυζάλλω. πρόσζαλον μαλίσιν σοφισταῖς. I. v. 57.

πρεσυίδω. πρεσυιδέσθαι τίρας θαυμάσιον. P. i. 50.

πρεσύλλω. πρεσύλλει ὑβίλοντα χοαῖς. O. vi. 142.

πρεσυνίγνω. πρεσυνιγνῶν οἱ χέρα. P. ix. 62.

πρεσυνίσω. πρεσυννίσω πασιγνήτας Μοίρας. I. vi. 24. πρεσύνισεν. P. iv. 173. φωνῇ Χείρωνα ἐκ μεγάρων. P. ix. 49.

πρεσύσω. πρεσυσιῶν παῖδας. I. i. 79, 80.

πρεσύρω. πρεσύρουσα χρόνον. P. i. 110.

πρεσύχω. πρεσύχουσι νόῳ ἀδύνοι. P. vi. 51. v. V. L.

πρόθι. O. x. 39. 60. P. ii. 169.

πρόθεν. P. iii. 26. viii. 93. iv. 120. N. ix. 36.

πρόσπορος. σύνοις πρόσπορος ἐσσόμεν. Fr. Inc. clxxxi.

πρόσμιον. πρόσμιον ἀλαλάν. N. iii. 105.

πρόσμιγνυ. πρόσμιξε δεσπότην πρόσω. O. i. 34.

πρόσοδος. πρόσοδοι ψλαυτῖαι ἐπὶ λογίοισιν. N. vi. 76.

προσοίχομαι. προσοιχήσεται ἐς υἱόν. P. vi. 3. v. V. L.

προσπαλαίω. προσπαλαίει Ἄτλας ὀφρυῇ. P. iv. 516. προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ. I. iv. 90.

προσπείθω. προσέπεισαν δαῖτας θεῶν. I. ii. 57.

προσπίθημι. προσπίθησι λόγῳ πᾶσιν. N. iii. 120. προσπιθεὶς εὐλογίαν. O. v. 56.

προστρίπω. προστρωπὸν πολιμίᾳ χερί. N. iv. 90.

προστυχίω. προστύχῃ ἄθλησις Ἰσθμοῖσιν. Fr. Inc. cxii.

πρόσφατος. πρόσφατον ξυνθεῖς. P. iv. 533.

προσφέρω. προσφέρομέν τι ἢ νόον ἢ φόνον ἀθανάτοις. N. vi. 7. v. Not. προσφέρων ἄθλον. O. ix. 162. πόλεμον παρδίᾳ. N. x. 56. νόον θεοῖς πιστραίον χρεών. Fr. Inc. xlviii. 4.

προσφθίγγομαι. προσεφθίγξατο πάγον Κρόνου. O. x. 60.

πρόσφορος. ἀναγῶσθαι ἐν δίφρῳ Μακῶν. O. ix. 121. παύχας ἀσθενῆ. N. ix. 17. πρόσφορον πόμπιμον ἰδεῖν ἐν ἔργῳ. N. viii. 82. βίλεσι Δανααῖν. Fr. Inc. xvi. 2.

προσφωνέω. προσφωνεῦντί νιν ἐπὶ νίκαις. Fr. Inc. in Add.

πρόσω. P. iii. 197. N. iii. 35. v. Schol.

πρόσωπον. φάει ἐν παθαρῷ. P. vi. 14. χρόνιον Δικαιοσύνης. Fr. Inc. lxiii. v. V. L. τηλαυγίς. O. vi. 4. φαίνοντα ἀλάθεια. N. v. 31. πρόσωπα ἀγγεροσθόοισι δαιδαί. I. ii. 13.

προτέρα δέλτος. ἴσασι προτέρων σανίδων. P. iv. 167.

προτυχὸν ξένιον. P. iv. 61.

προφαίνω. πρόφαινε Ἀχιλλεὺς Αἰγίνας βίζαν τε σφετέραν. I. viii. 122. μὴ προφαίνων ἀλλοτρίοις. Fr. Inc. cxii.

πρόφαντος. πρόφαντον σοφίᾳ. O. i. 187.

πρόφασις. νόσου. P. iv. 56. ἵκαλεν ἀρετὰν ἐς σπόνον. Fr. Inc. xlvi.

προφήτης. προφήταν Διὸς ἔχοντα. N. i. 91. πάμον γλυκύν. N. ix. 120. δοῖλαμον Πιερίδων. Fr. Inc. lxxxvi. 3. προ-

Digitized by Google

φῶναι Μουσαίων λευκίστων. Fr. Inc. clxxvi.

προφανεῖν ἐγώ. Fr. Inc. cxxxv.

πρόφασις. πρόφασιν ἐν Νεμέᾳ. O. viii. 21.

προφέρω. προφέρει νομὸν ἀνὴρ εὐθύγλωσσος. P. ii. 159. στάμα Αἴγιναν τεῖσι. I. v. 55.

πρόφρων. ἅμιλλαι στρατὸν Μόψου. P. iv. 341. δίξηται νύμφαν Λιβύᾳ. P. ix. 99. χορὸς Μουσῶν ἔλιδε. N. v. 40. Θοὰς στελεῖ δύναμιν. P. v. 157. πρόφρονα σύμμαχον ἄγει ἐς Τροΐαν. I. vi. 40. πρόφρονα Μοισᾶν. I. iv. 73.

προφρόνως. ἄγων ἄγνια. P. x. 104. προφρόνως ἀντίχομαι Ἡρακλείας. N. i. 50. ἐφίλασε. P. ii. 29.

προχέω. προχέοντι ῥόον πατρῷον πολεμοί. P. i. 43. προχεύσαν ὅπ' ἰμὰν Ἐφυραίων. P. x. 87.

προχοή. ἐν προχοῇς λίμνας Τριτωνίδος. P. iv. 36.

πρύμνα. ἐν πρύμνᾳ. P. iv. 344. πρύμναις ἁλίαις. O. ix. 112.

πρύτανις. πρύτανι. P. ii. 106. πρύτανιν στεφάνων κρατῶν τε. P. vi. 24.

πρών. πρῶνες βουβόσιοι ἴσχουσι. N. iv. 84.

πρωΐζω. ἄγκυραν ἵησιν. P. x. 81. πανσαι. P. iv. 59.

πρωτόγονος. πρωτογόνῳ τελετῇ. O. x. 63.

πρῶτος. Θοὸν ψαῦσαι. P. ix. 212. Ὀλυμπιόνικος Αἰακίδαις. N. vi. 31. ἴδρι. Fr. Epinic. iv. 1. p. 7. πρώτα χάρις. P. i. 65. πρώτῳ ἁλικίᾳ. N. ix. 101. Ὀλυμπιάδι. O. x. 71. πρώτῳ βάσσαι. P. iii. 76. πρώταν θεῶν. N. xi. 7. πρῶτον. O. vi. 58. 126. 149. P. iv. 55. 385. viii. 66. N. i. 66. ii. 6. I. vi. 5. Fr. Inc. c. 1. πρώτοις καὶ τετράσοις ἅμα. O. viii. 60. πρώτιστος ἥρως. P. ii. 57. πρώτιστον. N. vi. 46.

πταίω. μὴ πταίσῃς σύνθεσιν ἰμὰν περὶ ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3.

πτάμαι, a πτῆμι, volo. πτάμεναι νοήματι. Fr. Schol. i. 5. pag. 8. 10.

πτερόεις. Πάγασος. I. vii. 64. πτερόεντα ἀλετόν. P. ii. 91. ἵππον. O. xiii. 122. ὕδατὸν ἴω. O. ix. 17. νέον ὕμνον. I. v. 80.

πτερόν. ἐν πτεροῖσιν ἵππους. O. i. 140. πτεροῖσιν ἀίθλων ἱστιφάνων χαίταν. O. xiv. 35. πτερυγίοις νῶτα πτερύσσοντας. P. iv. 325. πτερὰ πολλὰ ὑπάν. P. ix. 220.

πτέρυξ. πτέρυγ' ἀκτῖνι ἀμφοτέραθεν χαλάξῃς. P. i. 11. πτερύγεσσιν ἀερθὲν' ἀγλαΐαις Πιερίδων. I. i. 90.

πτολίπορθος. πτολιπόρθοις ἐν μάχαις. O. viii. 47.

πτυχή. πτυχαῖς πλεκταῖς Πίνδου. P. ix. 28. Κρεσφόντου. P. vi. 18. Πύλοιο. N. ii. 33. ὕμνων πλυτᾶς. O. i. 170.

πτώσσω. πτώσσοντες ἀκάματον ἰχθῦν. P. viii. 123.

πυγμή. πυγμαῖς ἔπαινον. O. vii. 30. τέλος. O. x. 81.

πυγμαχία. πυγμαχίᾳ ἀπιφάνετο εἶπον ταμίαι στεφάνων. N. vi. 43. πυγμαχίᾳ ἔνικεν. O. xi. 12.

πύγμαχος. πυγμάχου Νικοπόλιος μνῆμα. I. viii. 135.

πυθμήν. πυθμένα Ταιγέτου πιλίζω. Fr. Inc. xxviii. 5.

πυκινός. πυκινῷ. Θυμῷ. P. iv. 129. πυκινὰν μῆτιν. P. iv. 103. πυκινώτατον ἱρητόν. Fr. Epinic. ii. 2. p. 6.

πυκνός. πυκναῖς βουλαῖς Τιμησίου. I. vii. 11. πυκνώτατον παλάμαις Σίσυφον. O. xiii. 73.

πύκνωσις. πύκνωσαν νιν ἰλαῖν ἀρετάν. N. v. 95. πύκνωσας ὑπάν. O. x. 20.

πύλα. πυλᾶν οἰχθισᾶν. N. i. 61. πύλαις Κάδμου. P. viii. 67. Κάδμου εὐστεχίσι. I. vi. 111. Κορίνθου. O. ix. 129. ἐν π. πύντοις. N. x. 50. πύλας ἅμιππον. O. vi. 44. Γαδειρίδας. Fr. Inc. xii. v. Not.

πῦξ. ἀρετὰν ὑφάνων. O. vii. 163.

πῦρ. αἰθόμενον ἅτε διακρίσιν. O. i. 2. ἐνθορὼν λίσσωσιν ὕλαν. P. iii. 66. νὺν οὐκ αἰόλου. P. iv. 414. πτόνων ἵππων. O. vii. 130. πνέουσαν Χίμαιραν. O. xiii. 128. οὐ πῦρ σχήσει τὸ πεπρωμένον. Fr. Inc. xxii. πῦρ πνέοντος. Fr. Inc. lxxviii. χυμένων. P. iv. 473. πυρὸς ἀνάνθου κεραυνόν. P. i. 9. ἀκλάντου παγαί. P. i. 41. καπνώσσει φλόγα πνέων. P. iv. 401. πυρὶ ζέοισαν.

Digitized by Google

O. i. 77. Διρυῷ. P. iii. 87. στυφελῷ. O. x. 45. καυλήσιος. P. iii. 184. καυ-Θέντα γυίᾳ. N. x. 65. συλίφαντῳ καυτείᾳ δόματα μυγόντων. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

πυρά. πυρὰ καυμάτων διίφαται. P. iii. 77. πυρὰν τάφου Ϝ. I. viii. 126. πυραὶ ἐστὰ δαίσαντο φῶτας. N. ix. 56. πυρᾶν ἐστά. O. vi. 23.

πύργος. πύργος ἄστεος. P. v. 75. στυλίχωται ἀρεταῖς ἀναβαίνων. I. v. 37. πύργος νίον ἰσαλλόμενοι δρέπανοις. O. viii. 49.

πυρσαίνω. πυρσαίνοντα σώματα βοῶν. Fr. Inc. lix. 2.

πυρφόρον Διόθεν. I. iv. 91.

πυρόω. πυρωθέντων Τρώων ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. xi. 51.

πυρπάλαμον βίλος. O. x. 96.

πυρός. πυρὸν ὕμνων ἄψαι. I. iv. 74.

πυρφόρου πεμπὸν πλᾶξ. N. x. 132.

πῶλος. πώλους πουκιλανίους ἰδάμασσε. P. ii. 15.

P.

ῥά. καὶ ῥα. P. iii. 79. O. vii. 108.

ῥάδιος. ῥάδιον ἀκοπίαν ἔχειν Ἄιδος. O. ix. 51. κατὰ ῥάδιον ἐστίαν. P. ii. 133.

ῥᾴδιος. ῥᾴδιον πόλιν σώσαι καὶ ἀφανοσίφρονας. P. iv. 484. ῥαΐνεται ἰδόντι. O. viii. 78.

ῥαίνω. αἰσὰν ὕμνῳ. P. viii. 81. ῥαινόμεν ἰδλογίαις νάσσαν. I. vi. 30. ῥαίνων φόνῳ πεδίον. I. viii. 109. ῥανθεῖσαν δρόσῳ ἀρετάν. P. v. 134.

ῥαῖα. αἰὼν ὑβρίσθη δ' ἐστίαν. Fr. Hyporchem. iii. 6. p. 24.

ῥαντός. ῥαντῶν ἐστίαν. N. ii. 2. v. Not.

ῥιζόομαι. Ἀλφειοῦ. O. ix. 29. ῥιζοῦσι Ἀσωποῦ. N. ix. 22. Εὐρώτα. I. v. 43. ῥιζοῦσαν Ἀλφειοῦ. O. xiii. 49. Δίρκας. I. i. 38.

ῥίζω. ῥίζουσα καλά. P. ix. 171. ῥίζουσά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. N. iv. 52. ῥίζουσας ἰκανόμεθα θεῷ. P. x. 53. ῥίζας κάλλιστα. O. ix. 142.

ῥίπτω. ῥίπτει πολλῷ. O. viii. 31. ῥίπτουσα πρὸς δῶ. P. ix. 44.

ῥίον. ῥίον αἶπος. O. x. 15. ῥέοντα ὑπὸ Ἀλφειόν. O. v. 42.

ῥιπαί. ὑπὸ ῥιπαῖς πόντου. N. v. 24.

ῥιπὴν μάντευμα. P. iv. 132. ῥιπὴν ποσσὶ ψαύει ἀθανάτους τιμαῖσι. Fr. Epinic. ii. 5. p. 3.

ῥῆμα. ἐργμάτων χρυσόπειρον βιοτᾶς. N. iv. 10. τοῦ Ἀργείου φυλάξαι. I. ii. 16. τῶν Ὁμήρου πόρσυνε συνθήμιγγες. P. iv. 494. ῥήματα πλέκων. N. iv. 153.

ῥῆσις. ῥῆσιν πολλίγγλωσσον ἀγγέλων δίκαν. N. i. 90. ῥήσεις ἀνθρώπων παλαιαὶ φανεί. O. vii. 101.

ῥιγέω. μηλέαι ῥίγει. N. v. 92.

ῥίζα. ῥίζαν ἀστέων μελαγκίμζοντον. P. iv. 26. στάχυσιν. O. ii. 82. σφενδόνας πρόσωπα. I. viii. 122. πρέπων θάλλουσαν ἰδέαισιν. P. ix. 14.

ῥινός. ῥινῷ λέοντος. I. vi. 53.

ῥίπτω. ἐπέξευσεν. I. ii. 5.

ῥιπτάζομαι. ῥιπτασμένου διφρηλασίας. O. iii. 66.

ῥιτά. ῥιτὰν ἀνδρόδαμαν οἶκον μελισσᾶς. Fr. Inc. lx. 2. ῥιτοὶ πόντου. Fr. Inc. xlv. ῥιτοῖς ἀνθεμοῦν πλοκάμοισιν. P. ix. 85. παντοδαπῶν. Fr. Prosod. ii. 3. p. 27. Θαλασσίαις στιμφθείς. N. iii. 102. βελέων. N. i. 103. παντοιοχρώμους αἰσυλᾶς. P. i. 18. ῥιτὰς ἀνανδρέους ἀνάμων. P. iv. 346.

ῥίπτω. ῥίψαις μακρά. P. i. 86. χερσὶ δ' ἀμφοῖν. P. iii. 102. ὕβριν Πάγασος διωτύνων. I. vii. 64. ἔρεπτον ex em. P. iv. 427.

ῥίψ. ὑπὸ ῥιπὰς πλόου. Fr. Inc. xxxv.

ῥιψαύχην. ῥιψαύχενι σὺν πλόκῳ. V. L. Fr. Inc. xxxvi.

ῥοά. ῥοαὶ ἄλλον' ἄλλαι. O. ii. 62. πρεμαθείας ἀκόντιον. N. xi. 61. ῥοαῖσιν ἐστίαν πλοκαῖς. I. vii. 26. Μοισᾶν ἰόεσσαν αἰνίαν μελίφρονα. N. vii. 17. ῥοὰς συναγίαν ἐρεύναν. N. iii. 43. Θάσιος. N. vii. 91.

ῥόδον. ῥόδα πόρπαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. ἔστι χθὼν ῥόδοις φοινίσσουσα, ἔνθονον. I. iv. 31.

ῥόμβος. αἰνεῖν ῥόμβου ἔοικεν ἀνακτορίαν. I. iv. 80. ἀνέμων ἰθύν. O. xiii. 134. ῥόμβοι μυγάλαι κυμβάλων. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43.

Digitized by Google

ῥέος. ῥέον κατιτῶ. P. i. 43.

ῥύσαλον. ῥύσαλον τραχύ. Fr. Hyporchem. iii. 3. p. 24.

ῥυσίδιφρος. ῥυσίδιφρον χιῶνα φωτὸς πλαξίππους. I. ii. 31.

ῥύω. ῥύοντό μιν κορύσσοντα ἴεργον. I. viii. 114. ἰῆῤῥύσατο φίλον ἄνδρα ἐκ πόνων. P. xii. 33.

Σ.

σαθρός. σαθρὸν νῶδυς ἀφάνταν. N. viii. 58.

σαίνω. ἴσασίν μιν φίλον καὶ τις μιγαλάνωρ. P. i. 100. ἴσασαν ποτὶ ἀγγελίαν ἰοϑλοί. O. iv. 7. σαίνων ποτὶ κάπυας. P. ii. 151.

σᾶμα. παρὰ σᾶμα ϑανάτου νίσσεται ἀφνὸς πυκιχρὸς τε. N. vii. 28. Not. ἢ σᾶμα φέρεις κολίμου τινός. Carm. in def. Solis 14. p. 36. σάμασι παῤ ἀρχαίᾳ Πίλοσος. O. x. 31. ϑηρηλάτα Ἀμφιτρύωνος πρώτιστα. P. ix. 144. σάμασι ϑεοῦ πιϑόμενοι ἥρως. P. iv. 355. σάμασιν ἀοιδαὶ πείϑονται. P. i. 5.

σάμερον. O. vi. 47. χρὴ παρασπάμεν. P. iv. 1. xii. 52.

σὰν, τὸ, κίϑαλον. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. v. Not.

σάρξ. σαρκῶν ἰνσπάς. Fr. Inc. lix. 3.

σάφα. ἴδμας. O. viii. 61. ἴχνος. P. ii. 104.

σαφανὴς. σαφανὶς κατίφρασιν. O. x. 67.

σαφὴς. ἀρετά. I. i. 30. σαφὴς εἶσμαρ ἐκ Διός. N. xi. 56. ἴμασϑ. P. ii. 45. ϑαίσμαι Ἀλκμᾶνα. P. viii. 65. ἴστω. I. vii. 37. λέγειν. O. xiii. 64. φαίην ἰσόμοιρα. O. xiii. 146.

σαφίως. O. vi. 35. φράσασϑαι. P. iv. 208. Σαφίστανόν μοι σϑένος. I. vi. 28.

σαόω vel σαόζω. σαώσῃ ἐκ πόντου. P. iv. 287. ἰσάωσεν νόλμα ζαμενὴς. Fr. Inc. clxxxi.

σβεννύω. σβεννύοις κεραυνὸν πυρός. P. i. 8.

σιβίζω. σιβίζομεν πόλιν. P. v. 106. σιβιζόμενοι πρόσϑαλλον. I. v. 37.

σίβω. σίβοντι τιμάς. O. xiv. 7. σίβεσϑαι μάλιστα Κρονίδαν ϑεῶν. P. vi. 25.

σίϑεν pro σέο vel σοῦ. O. i. 81. v. 44. vi. 139. P. i. 171. N. i. 4. vii. 3. I. i. 39. iii. 7. I. i. 79. N. iii. 8. O. viii. 59.

συσίχϑων. συσίχϑεια νίὸν Κρόνου. I. i. 76.

σύλω. σῦσαι πόλιν. P. iv. 484. συσυρμὸν γνώμᾳ ἀστερόπᾳ. P. viii. 134.

σιλάνα. σιλάναις ἰϑύπιδες φάος ἱμερτόν. O. x. 90.

σίλας. ἀμίχας ναϑαρὸν παλόψαι σπόνγον. Fr. Inc. xcviii. 4. λάβεσε Ἀφαίστου. P. iii. 69.

σίλινον. σιλίνων Δωρίων στεφάνωμα ἀναδεῖσϑαι κόμαν. I. ii. 23. ἀπὸ Δωρίων ἴλαχεν (σίφανον) Ἰσϑμίων. I. viii. 137. δύο πλόκοι αὐτὸν ἔρεψαν. O. xiii. 46. σιλίνοις Κορινϑίοις ϑάλοισι. N. iv. 143.

συμνός. συμνὰν ϑεὸν. P. iii. 140. Θέσπ. N. v. 47. Θυσίαν. O. vii. 77. συμνὸν αἰνήσειν δόμον. N. i. 112. συμνὸν ἀκροστιχὶς Ἀλκίδας. O. ix. 11. ἄμπνευμα Ἀλφεοῦ. N. i. 1. ἄντρον. P. ix. 50. Ἰδαῖον. O. v. 43. ϑάλος Ἀλκμᾶνος. O. vi. 114. Θεάρεον. N. iii. 121. v. Schol. συμνὸν ὕπνου τι ψυϑίσαν. N. vii. 33. συμνῶν Χαρίτων. O. xiv. 11. συμνῶν Αἰακοῦ γονάτων. N. viii. 22. συμνοῖς δαπίδοις. N. x. 51. συμνοὺς ἰχνεύσ. O. v. 27.

σϑένος. σϑένος πρέσσει ἴεργ. N. i. 39. σϑένι καὶ νόλμᾳ. P. x. 38. σϑένι ἴκτυπλος. I. vii. 29. ϑρασεῖ γυίων ἰρίζοντι. N. v. 72. πλεύτου. I. iii. 3. χειρῶν. N. x. 90. κραιπνοί. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. σϑένος ἀγωνίας οἷον ἵππος. P. v. 151. ἐδίανεον ἰξίπιμψιν πολεμισμάτων. N. vii. 107. ἀιλίου χρόνου. P. iv. 257. ἀμφίρυτοι ἀρεταί. N. xi. 49. ἵμαψιν. N. vi. 20. ἰνσίων. P. v. 46. ἀμύνων ζιῦξον. O. vi. 38. ϑνατὸν ἄγει Μοῖρα. N. xi. 54. ἴσχυσεν καναζιυγύᾳ. P. ii. 22. κραταιόμαχον νίῶν. P. ix. 150. ὕδατος. O. ix. 77. νηρεῦσι ἐπιῤῥέοντα. Carm. in def. Solis 16. p. 36. τὸ πάντελμον Ἡρακλέος. Fr. Encom. i. 4. V. L. p. 39. ἐν ἴεργμασι δὲ πικρὰ σύγκα, οὐ σϑένος. Fr. Inc. lxxxii. p. 78.

Digitized by Google

σιγή. σιγῆς πιστοτάτης (al. *πιστοτάτα*) *βίβλος.* Fr. Inc. xciii. p. 82.

σιγαλέης. σιγαλέοι ἁρμαχιαίοι φυγόν. P. ix. 163.

σίγημι (al. *σιγῶμι*) *πάμπαν.* Fr. Inc. ii. p. 49. med.

σιγάω. σιγᾷ οἱ στόμα. N. x. 53. *σιγάτω ἀρετὰν παγχρύσῳ.* I. ii. 66. *τὸ σιγᾶν ἐστὶ σοφώτατον νοῆσαι.* N. v. 32. *ἴσασιν σεσιγαμένοι.* O. ix. 156.

[*τὸ σίγμα. v. sáv.* Ex Schedis.]

σιδαρίτας. σιδαρίταν πέλαμυν. N. v. 35.

σιδάρειος. σιδάρειαν τίλασιν Ἀλκμάνας. Fr. Epinic. iii. p. 3.

σίδαρος. σιδάρου πλαγαί. P. iv. 438. *πλαγαῖς.* O. x. 46. *σιδαρεῦν* (corr. *σιδαροῦν*) *σχέσει στῦφος.* Fr. Inc. xxii. p. 57.

σιδαροχάρμας. σιδαροχαρμᾶν ἀνδρῶν ἴστωρ τε. P. ii. 4.

σιωπά. σιωπᾷ ἔστυξαν ἀκίνητοι. P. iv. 101. *σιωπαὶ σῶν ἀστιρόεσσαν ἄγκυραν.* I. iv. 51.

σκαιός. σκαιότερον χρῆμα. O. ix. 57.

σκᾶπτον. μόναρχον. P. iv. 270. *σκάπτου ἀγλαᾶ πέλας.* N. xi. 4. *ἀνὰ σκᾶπτρα Διὸς εἶδεν αἰετός.* P. i. 10. *σκάπτῳ παθαρῷ.* O. vi. 158. *ἰλαίας.* O. vii. 50.

σκευά. σκευᾶς ἐνίρας ἰχέσιος βαθύ. P. ii. 145.

σκιά. σκιᾶς ὄναρ — ἄνθρωπος. P. viii. 136.

σκιερός. σκιερᾶν ἀπὸ πηγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. *σκιερὰν φύσιν ὕδατος.* O. iii. 31.

σκιερός. σκιερὸν λιβάνῳ. Fr. Thren. i. 5. p. 17.

σκίμπτω. σκίμψατο ἄρουραν ἐν μέσοις. P. iv. 399.

σκόλιος. σκολιὸν ἐρίου λάχυ πενθημόνας. P. ix. 61.

σκληρός. σκληρᾶς ἰλαίας σκάπτῳ. O. vii. 50.

σκόλιον, τό. σκολίου ἀρχὰν μελίφρονα. Fr. Scol. i. 15. p. 10.

σκολιός. σκολιᾶς ἀκάνας στῦχες. Fr. Inc. iv. (*σκολιαῖς ἀκάναις.* v. V. L.) *σκολιᾶς ὁδοῖς.* P. ii. 156. *σκολιοῖς* (V. L. *σκολιοὺς*) *γένυσι.* Fr. Inc. xcii. 4.

σκόπελος, σκόπελον μίγνυ Θηβᾶν λιπαρᾶν. Fr. Dithyramb. ix. 4. p. 45.

σκοπέω. σκόπει ἔκτερον. O. i. 7.

σκοπιά. σκοπιᾶς ἰφάψασθαι. N. ix. 112. *σκοπιαῖσι μεγάλαις ἐρίου ὅστις ἔστω.* Fr. Inc. xv. 3.

σκοπός. ἔντα σκοπῶ. N. vi. 46. *σκοπῶ ἔγχεσσι Μοισᾶν.* N. ix. 131. *σκοπῷ ἴσυχες.* O. ii. 160. *παρὰ σκοπόν.* O. xiii. 134. *σκοπὸν Δάλου.* O. vi. 101. *Μαγνήτων.* N. v. 51. *ἴλασον ἅπαντι.* O. x. 85. *οὐκ ἴλαθι.* P. iii. 46. *σκοπὸν Ὀλύμπου.* O. i. 86.

σκοτεινός. σκοτεινὸν ψόγον ἀνίχων. N. vii. 89.

[*σκότιος* erat in P. Schol. B. ad Iliad. ξ. 24. Ex Schedis.]

σκότος. σκότῳ κυλίνδει κῦμα γνόφου. N. iv. 65. *ἐν σκότῳ παθάμενος.* O. i. 13. *σκότει κλαπτοφῶ καλύφει ἀμέρσας αὐγάς.* Fr. Inc. xcviii. 3. *κρότῳ σκότου ἴσαις.* Fr. Inc. cxii. *ἐς σκότον αἰετὸν ἵζαλε.* Fr. Inc. xlvi. *σκότου ἄκτιρον ἰερέγοντες πνοαῖσι βλαχρὰ νυκτός.* Fr. Thren. i. p. 18. *σκότου πολὺν ἔχοντι ἀλκαί.* N. vii. 19.

σκυρωτός. σκυρωτὰν ὁδόν. P. v. 124.

σκύταλον. Ἡρακλέος χειρὸς σύναξις. O. ix. 45. *Σκυτάλα Μοισᾶν.* O. vi. 154.

σμικρός. ἐν σμικροῖς σμικρὸς ἔσσομαι. P. iii. 191.

σοφία. O. vii. 98. *ἰχθρά.* O. ix. 57. *παράγουσα πλίσσει.* N. vii. 33. *σοφία (Ἀσκλαπιοῦ).* P. iii. 96. *σοφίας ὅδιον ἵδρωτες ἀνδράσι.* Carm. in def. Solis 6. p. 36, 37. *λόγου κυριώτερον.* Fr. Inc. lxxxiii. p. 78. *ὀλίγου δεῖ ἀνδρὸς ἴχνιν.* Fragm. Inc. xcix. 3. p. 84. *παρὰν ἀντιλῇ δρίστιν.* Fr. Inc. cxi. p. 87. *σοφίᾳ ἄνδρες μίγνυσθαι.* Fr. Thren. iv. 6. p. 21.

σοφός. ὁ πάλλ' εἰδὼς φωῖ. O. ii. 154. xiv. 9. *ἀμπνευλέσθαι πίθανται.* P. v. 154. *δεινὸ πελλοῖς σιδαφόρων.* P. viii. 104. v. V. L. *σὺ σοφίᾳ.* I. ii. 19. *σοφᾶς Πιερίδος.* P. ix. 69. *σοφῷ ἀνδρί.* I. i. 62. v. Not. *σοφὸν Αἰσυίδαν.* P. iv. 386. *παρίπλαξαν.* O. ii. 56. *σοφοί.* O. v. 37. N. vii. 25. *ἴφθν.* P. i. 81. *πάλλιον φέρονσι.* P. v. 15. *κατὰ δαίμονα.* O. ix. 42. *τίνεσσις ἰκάνει.* P. iii.

Digitized by Google

201. αἴσιμον ἦμαρ. Fr. Inc. xxix. σοφαὶ Μουσῶν ὀργανίδες. N. iv. 3. σοφῶν ἐνίοις κρηπῖδα βάλλετο. P. iv. 245. μανίοισι ἀμφιβάλλεται ὕμνος. O. i. 15. v. Not. et Addend. σπέρματα. I. viii. 105. σοφοῖς ἀνδράσιν. N. viii. 70. ἄδωτον. O. iii. 80. ἀκοά. P. ix. 135. γίνονται ἰδέαι μέν. P. x. 35. σολίτας. P. iv. 526. σοφώτατόν ἐστιν ἀνθρώπων νόημα. N. v. 35. σοφώτατοι μάντευες. O. i. 54.

σόφισμα. σοφίσματ' ἀρχαῖα ἐνίκαλον παρδίοις. O. xiii. 24.

σοφιστάς. σοφισταῖς μιλίναν περίσσαλλον. I. v. 36.

σπαράσσω. σπάραξε πλευράς. Fr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

σπάω. σπασσάμενος ἄορτηρ. P. iv. 416.

σπίω, σπίομαι. σπίσθαι ἰφιτμαῖς. I. vi. 25. σπομένων σταλάγμ. P. iv. 70.

σπέρμα. ἀδάμαντον Ἡρακλέος φέρμ. N. x. 30. Διὸς παθαρὸν φέρμα. P. iii. 27. Θυατῶν ἔσπαξε. N. x. 152. μίγματα ἴχν. O. ix. 93. φλογὸς οὐκ ἴχνοντες. O. vii. 87.

σπίεχω. σπιεχθῦσα θυμῷ βασίλεια. N. i. 60.

σπινθὴρ. σπινθῆρι ἴρσαι. O. iv. 21. σπινθῆρ ὕμνος. N. ix. 50. μὴ σπινθὴρ βίον. P. iii. 110. σπινθῆρα ἐρεπτόν. I. iv. 22. σπινθῆρ ἴσσετο πρωτοκαθάρσιον. P. iv. 168.

σπλάγχνον. ὑπὸ σπλάγχνοις. O. vi. 73. ὑπὸ πασπάλῳ. N. i. 53.

σπονδὴ. σπονδῇσιν χρεάδι. Fr. Inc. cxxxi.

σπονδὰ. σπονδαῖσιν παναρίοις ἄξεμ. I. vi. 55.

σπονδοφόρος. σπονδοφόροι πάρεσαν. I. ii. 35.

σπονδὴ. σπονδᾷ σπεφανέμενος. O. x. 117.

σπονδαῖος. σπονδαῖον λόγον. P. iv. 232.

σπάδιος. σπαδίων Ἀλμάων. O. v. 29.

σπάδιος, ἰ, ει τὸ σπάδιον. σπαδίου ἀρέμα. O. xiii. 42. ἐπὶ σπάδιον γυμνόν. P. xi. 74. εὐθύνοντο ἀρίστιοι. O. x. 76. σπαδίων δρασῶν. N. viii. 26. σπαδίους γυμνοῖς. I. i. 31.

σπάζω. ἔσπαξε σπέρμα Θυατὸν ἥρως. N. x. 153.

σπάθη. σπάθας Τλλίδος ἐν νάπαις. P. i. 120. σπάθας πιερίσσας. P. ii. 166. σπάθαν πανοχέαν. P. vi. 45. ἄνευτα ἰφαμερίαν. N. vi. 13.

σπαθάω. σπαθῶντο ἄλσος πανοί. O. x. 53. [V. de voce *Monthl. Rev.* April. 1799. p. 429. *Ex Schedis.*]

σπαθμός. σπαθμὸν Ἀΐδα. O. x. 110. σπαθμῶν αἰσιμίων. P. iv. 136. παρὰ σπαθμῶν Οἰνομάου καὶ Πίλοπος ἰσνρέντων. O. v. 22. ἐς σπαθμὸς εὐρανοῦ. I. vii. 66.

σπάλα. σπάλαν θήκαν Καλλιπάλει λευκοτέραν Παρίου λίθου. N. iv. 131. v. Not. σπαλᾶν (leg. σπαλᾶν) Ἡρακλέος. O. iii. 79. σπάλασιν ἄνωθ' Ἡρακλείαις ἐσχάναισιν ἐλαθεῖν. I. iv. 19.

σπάσις. ἀνασπάσεα. O. xii. 23. σπάσιν διωθεῖν. N. ix. 31. σθλαμῶναν. Carm. in def. Solis 17. p. 36. ἐκίνησεν ἀπὸ πραπίδων ἀνίμων (leg. ἀνιόν). Fr. Inc. vii. 4. σπασίων. Fr. Inc. xliii. 4. p. 65.

σπάω. (ἵστημι.) ἔστασας ἐπὶ νῶτῳ ἰερῷ Δωρίδα ἀστυπόλιν. I. vii. 19. σπᾶσον αὐτὸν ποτὶ γραμμᾷ. P. ix. 209. ἔστασεν ἐσχατιὰν συστασιωτίδα. O. x. 70. ἐρεθοὺς. P. iii. 95. ἄστασεν χορόν. P. ix. 200. Ὀλυμπιάδα O. ii. 6. ἔστασαν παρθένον ἐρεθέν. P. iii. 170. ἀναστασεῖν. P. iv. 354. σπάσαιμι. N. v. 29. ἐστάθη. P. iv. 148. σπάθεν ἵππους σχεθὲν τύμβῳ. N. x. 124. σπαθεὶς Θαύματι δίνδρα. O. iii. 57. ἀμφὶ Πίλον. O. ix. 46. ἐν Θυρέᾳσιν Ἀμφιτρύωνος. I. vii. 10. cf. ἵστημι.

σπάγω. σπάγεται παρθαλία (— ἰφ) ἔμβροντος φρίσσοντας. P. iv. 144. v. Not. V. L.

σπείχω. σπεῖχε ἐπὶ ἀλκαῖδας ἵν' ἀνδρῶν ἀν' Αἰγίνας διαγγέλλουσα. N. v. 6. σπείχειν μαργωσάνους ἐπώτρυνε. N. ix. 47. σπείχοντα ἐν Θοαῖς ἐπθίαις. N. i. 38. φὴν πόρῳ. N. i. 98.

σπείλιγξ. ἐν σπιλίγγι δρυός. N. x. 115. cf. Not.

σπίλλα. σπίλλαι πλόον. O. vii. 61. Τδιος ἐγὼ ἐν κοινῷ σπαλεῖ. O. xiii. 69.

σπιναγμός. ἐστίαν σπιναγμὸν βαρύθων ἰδών. Fr. Inc. lix. 4. p. 71.

Digitized by Google

στειρὸς. στειρῇ πυρί. O. x. 45. στειρῶν ὄρνιθων ἀντίτομα. P. iv. 394.

στείρια. στειρωθὶς ἴστλων Αἶας. N. viii. 46.

στέρνον. στέρνῳ Πολυδεύκεος ἴμβαλον. N. x. 127. στέρνων ἀμπυκάν. P. iii. 103. στέρνα λαχνάεντα πίζει. P. i. 36.

στερεοῦ. στερεοῦς ἀκτῖνες ἀναφαγόμεναι. P. iv. 354. στερεοῦν πρύτανιν Κρονίδαν. P. vi. 26. στερεοῦσιν ἐναλίγκιον ἁρμὸν ποδῶν. I. viii. 83.

στεφαναφορία. στεφαναφορίαν δίξαι. O. viii. 14.

στέφανος. στεφανοῦσα. O. viii. 100. στεφάνῳ ἐλαίας. O. xi. 13. μετὰ στέφανον ἰών. O. iv. 36. ἀδρὸν μυρσίνας ἁλίκων τις στλεύτω Κλεάνδρῳ (ἐστὶ) τῷ. I. viii. 148. ἀρετᾶς. O. iii. 32. Μούσαισιν ἴδων' ἀρέσας. N. x. 48. στέφον ἐστεφανῶν. P. xi. 22. εὐανθέα στέφη. I. vii. 72. λάμπασί οἱ. I. v. 78. πανηγυρίσιν ἔστι νικᾷ. N. v. 9. πανάλιον ἴλαχε. O. x. 72. (στιχίων) Ἰλίῳ ἐστεύξατο. O. viii. 42. ὕψιστον δίδυμαι. P. i. 195. στέφανοι ἀθρόοι ἀνέδησαν νικάσαντα (παν') ἅπασιν. I. v. 10. ζυγχθόνιος ἔστι χαίταισι. O. iii. 11. καὶ σιμαὶ ἵππων εὐφρεμίονοίν σινα. Fr. Inc. lxxxix. 2. στεφάνων ἄωτον. O. v. 2. διξάμενοι. I. vi. 6. ἄωτοι. O. ix. 30. ἴκανε. P. x. 89. πλυτοπάρων ἄστρ οὐ νίσονται. N. iv. 125. νικαφόρων γενόμενοι. I. i. 29. ἐκαδὸν ἀοιδάν. N. iii. 12. ἔρμοι πίμπλανται. N. iv. 28. μὴ ἐν ἐρφανίᾳ πίσσαμεν. I. viii. 15. πλείνων σαμίαν. N. vi. 44. Πυθῖον συχόντα. P. x. 41. στιβὸν ἐγκώμιον. O. xiii. 39. ἰοδίνων λωτὸν λάζεται. Fr. Dithyramb. iii. 6. στεφάνοις χέρας ἐπιπλίνοντι. O. ii. 136. αἴγλαν ἀθλων. P. iii. 131. ἀοίδησιν Ὀρτυγίαν. P. ii. 11. ἴμιχθον. N. ii. 34. Λαοτίδα θεμιπλίκτοις. N. ix. 126. στεφάνοισι βάλλω. P. viii. 80. ἵππους τε πλοτὰν ἔστισθαι. P. i. 71. πούας ἔρετμόν μιν. P. iv. 426. v. V. L. χαῖταν ἀρμόζων. I. vii. 54. στεφάνους δίξαντο. O vi. 43. δικάμενφ. I. iii. 18. ἔρεμνα λαφρόν. N. vii. 113. ἅπασα. I. i. 11. δίκαν ἐστί μιν. P. ix. 119.

στεφανόω. ἐστεφάνωσέ οἱ χαίταν στεφεῖς ἀέθλων. O. xiv. 38. ἐστεφάνωσαν νίκαις Ἀρισταγόραν πάτραν τε. N. xi. 26. στεφανῶσαι νόμῳ ἐκκωμίῳ. O. i. 163. στεφανωσάμενος Ὀλυμπίᾳ. O. xii. 25. ἔρνεα, πρώτους ἀπ' Ἀλφειοῦ. N. vi. 34. παῖ' Ἀλφιῷ στεφανωσάμενον ἄνδρα. O. vii. 29. στεφανωθὶς ἐλαίᾳ Πισάτιδι. O. iv. 24. ἐστεφανωμένον πούᾳ Παρασίᾳ. P. viii. 27.

στεφάνωμα. ἀγέρωχον πλούτου. P. i. 96. δίξαι Μίλᾳ. P. xii. 9. στέλλουν Δωρίων. I. ii. 22. Κυράνας. P. ix. 5. πανηγυρίσιν ἐκάξιον. I. iv. 76. στεφανώματα βωμῶν πίδματα. I. iv. 106. φέρειν, στεώματα ἄνθεα. N. v. 98.

στήθος. στιδναμένης ἀρχᾶς ἐν στήθεσιν. Fr. Inc. xxxviii. στηθέων ἴξωθεν εἶχεν πάντας μέριμναν. Fr. Inc. lxi. 2.

στήλη. vid. Στάλη.

στιβαρός. στιβαρᾶς πλευρᾶς. Fr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

στίξ. στίχες ἀνέμων βαρυγδούπων. P. iv. 373. ἐστίων Μηδίας. P. iv. 100. στίχας ἀνδρῶν. N. ix. 91.

στόλος. στόλῳ ἐλεύθερον. P. viii. 141. πανηγυρίσιν στρωθεῖσι. N. iii. 27. στόλον εὐανθέα ἀναδέσασθαι. P. ii. 114.

στόμα. βραχὺ μοι ἐστὶν ἀναγέσασθαι. N. x. 35. v. Not. οἱ στῷ. N. x. 54. πρόφρει Αἰγίνας πάτραν' σῶσι. I. v. 56. στόματος ἀθανάτου ἀπίστωσεν. P. iv. 18. στόμα Ἅιδα χθόνιον. P. iv. 78. Ἀξιόνειον. P. iv. 362. παραβάλλει Ἡρακλεῖ. P. ix. 152. ἀπὸ μοι λόγον στόμα βίψον. O. ix. 55. στόματα σοφῶν ἀνέδειξεν ἀοιδοῖς ἀρετὰν Ἀχιλλέος. I. viii. 106. ἀπὸ στομάτων τὸ Σὰν πίβδαλον εἶρεν. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 44.

στοναχά. στοναχαῖς δάκρυα σίγγων. N. x. 141.

στονόεις. στονόεντα χάλκειον ἅμαδον. I. viii. 54.

στράπαρχος. στράπαρχον ἐναρίμβροτον Αἰθίοπων. P. vi. 31. ἄφθονον Αἰθιόπων. I. v. 50.

στρατιά. ἄνευ στρατιᾶς εἶλεν Ἰολαόν. N. iii. 59. στρατιᾶς ἱμᾶς ὀφθαλμόν. O. vi. 26. στρατιὰν Αἰολίων ἀνάγων. N. xi. 45. Ἑλλανίδα ἤλιγξαν ἀνάγκαν. P. xi. 75.

Digitized by Google

στρατεύομαι. ἐστρατεύθη δίκαν Φιλοστράτου ἰφίκιον. P. i. 98.

στρατός. λάζερς. P. ii. 160. θαυμαστὸς ἰγίνοντο. P. ii. 83. πφίλας ἀμιλλιχος. P. vi. 11. στρατοῦ πόρις. P. ii. 108. Λατινῶν. P. viii. 73. στρατῷ Ἀμφικτυόνων. P. x. 12. ἰναντίᾳ λογγὸν ἀμύνων. I. vii. 41. v. V. L. Κάδμου ἄτασιν ἐξ στεφάνους. I. i. 12. πανσὶ φράζε. N. i. 93. Παβράσιφ. O. ix. 143. στρατὸν ἄρωσεν Μόψος μάντις. P. iv. 340. ἀνδρῶν ἄγαγον ἐς Θήβας, N. ix. 43. γυναικῶν Ἀμαζονίδων. O. xiii. 127. ἰλιπόνων ἕλκει. O. x. 77. Ἴλιος ἶλον ἰν Πίσᾳ. O. x. 51. Ἕλλανα. N. x. 46. ἰν Ἀθάνασιν ἄρμοζον. N. viii. 20. ἰκίνομον ἀρεΐδων ἀμηχυρία καλεῖ. P. xi. 14. v. Not. νόμα δικαίᾳ. πηδαλίᾳ. P. i. 166. Τιρήνιον. O. x. 40. φυγόξινον. O. xi. 17. ἄρδει Ἴσσαρις. O. v. 28. ἀμφίσοφον καὶ αἰχματάν. O. xi. 19. Σύριον ἰυρυαίχμαν διώνυσον. Fr. Inc. xvii. p. 55.

στρίφω. στρίψαν (al. στρίψιν) ἰς ἀνθρωπείαν βαῶν σώματα. Fr. Inc. lix. 2. p. 71. στρίφει ἴριδα. N. iv. 152. στρίφουσαν πάρα ἰτίρωθι. Fr. Hyporch. vi. p. 25. δίδυμον πηδάλιον στρίφουσα (leg. στρίφουσι) Τύχα. Fr. Inc. xxxi. p. 61.

στρομβέω. χαράσσουσα πινυτᾶ νῶτον. P. i. 54. ἀπὸ στρομβᾶς ἄπυλον ἰρούσαισα. N. i. 75. στρομβεῖν ἄφθιτον ἀγίνθω. P. iv. 410.

στυγίω. Σπύθαι πυρὸν ἴκτον στυγίουσι λόγω. Fr. Inc. xcii. 2. p. 81.

στυγιρός. στυγιρώτατος πλοῦτος ἀνθρώποντί. O. x. 108.

συγγενής. ἰφθαλμός. P. v. 21. κόσμος. I. i. 56. πρίτις. N. v. 74. συγγενὲς ἦθος πρύψαι ἔμαχον. O. xiii. 16. (τὸ) ἰμπίσαιον ἴχνιον σατρός. P. x. 20. v. Not. (τὸ) ἰδιῖν. N. vi. 15. πρωΐδιῖν ἰστόμιον. N. i. 41. συγγανῖ ἰδέᾳ. μόγα βρίθει. N. iii. 69.

σύγγονος. ἰὼν Ἀντία. V. L. N. x. 74. συγγόνῳ ἰστίᾳ. O. xii. 21. σύγγονοι. P. iii. 69. ix. 90. συγγόνων χάριν. O. viii. 105. συγγόνοις τίχναις. P. viii. 87. vid. Ξύγγονος.

σύγκωμος: σύγκωμον γλυκὺν ὕπνον. P. ix. 42.

συγκωμάζω. συγκωμάζαντι ἐνθα. O. xi. 16.

συλάω. συλάσαις πρῶτα Μιδοίσας. P. xii. 28. συλᾶθαι ἀγιτίων. O. ix. 135.

συλλαμβάνω. συλλαβὲν τίρας παρπίμπτον. O. xiii. 103.

συμβάλλω. συμβαλεῖν τὸ αἷμα λίαν ἰυμαρὲς ἦν. N. xi. 43. συμβάλλομαι τίμιτος ἰν Φυλάκᾳ. I. i. 84.

σύμβολον. πιστόν. O. xii. 10.

συμμαχία. συμμαχίᾳ Θήρωνος μόγαν παραίθυξε. O. x. 88.

σύμμαχος. σύμμαχον πρόφρονα ἄγει. I. vi. 41.

σύμμιτρος ὥρας. Fr. Inc. xc.

συμμίσγω. συμμίξαι βοὰν αὐλῶν. O. iii. 16. συνίμιξε τύχᾳ πόλιν. P. ix. 128.

συμπαρίστημι. συμπαρίστασιν Ἑλλανὸν καὶ Μοίρας. O. vi. 72.

σύμπυρος. σύμπυρον θυμὸν ἀγωνίᾳ ἀμφίκιται. N. vii. 15.

συμπίμπω. σύμπιμψον νίον πτερύννα ὕμνον. I. v. 81.

συμπίπτω. συμπιτεῖν αἰχμᾷ (corr. ἀμφᾷ) βαρύν. I. iv. 86.

συμποσία. συμποσίας ἰφίκαν. P. iv. 524.

συμπόσιον. ἀσυχίαν φιλεῖ. N. ix. 114. συμποσίου ἀνδρῶν Σάλλοντες. I. vi. 1. συμποσίου χάριν. O. vii. 8.

συμπότας. πλίσσων νίσσας, συμπότας ἁλίσσων δῶκεν. O. i. 99. ἰμιλεῖν. P. vi. 53. γλυκυτέρον μιταδόρκιον. Fr. Scol. iii. 4. p. 13.

συμφορά. συμφορᾷ διδαιγμένου. P. viii. 125. συμφορᾶς οἰκτρᾶς λύτρον γλυκύ. O. vii. 141.

συμφυτεύω. συμφυτεύει αἱ δαίμων δόξαν. I. vi. 16.

σύμφυτος. σύμφυτον ἀρετὰν ἀνδρῶν. I. iii. 23.

σύμφωνος. σύμφωνον ἰφ' ἀσυχίαν. P. i. 136.

σύν. σπε pro ἰν; δὰ c. gen. σὺν ἀγαθᾷ. O. ii. 60. ἀγλαΐᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. ἀίθλοις. I. iii. 2. ἀίθλοις δικαρῖνας. P. ix. 203. αἰχμᾷ. O. vii. 35. ἀλικίᾳ. Fr. Scol. ii. 4. ἅλμᾳ. P. iv. 69. ἅλκᾳ. P. iv. 333.

Digitized by Google

ἀνάγκῃ. Fr. Scol. i. 11. ἀνδράσιν. I. i. 9. ἀλλαλοφονίᾳ. O. ii. 74. ἀοιδᾷ αὔξεται. N. ix. 116. ἀοιδαῖς. P. x. 88. ἁρμονίᾳ ἐξύφαινε. N. iv. 73. ἀνάγκᾳ. P. i. 98. ἀρεταῖς βίζλωνται. N. i. 12. ἄρματι. O. i. 176. αὖραις τιμώμενοι. P. iv. 361. αὐτᾷ. P. iv. 445. Ἀθαναίᾳ. N. ix. 138. Αἰακῷ. P. viii. 143. Ἄρει. P. xi. 55. Ἀρισταλείδᾳ. N. iii. 118. Ἀρκεσίλᾳ. P. iv. 3. Ἀστερίδων. I. v. 48. Ἀχιλεῖ. O. ix. 109. P. viii. 145. Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. lxxxvi. 3. αὐλοῖς. Fr. Dithyramb. iii. 23. Ὀρσίᾳ παμάζομαί νιν. I. iv. 123. βοᾷ θέσπιον. N. v. 71. γάλακτι μεμιγμένον μέλι. N. iii. 135. γίνει, O. xiii. 81. γενεᾷ. N. iv. 16. Δαναοῖς. P. iv. 84. Διαγόρᾳ. O. vii. 24. Διθυράμβῳ ἐξύφανεν. O. xiii. 26. δίκᾳ. P. ix. 170. N. ix. 105. δίκᾳ. N. xi. 10. δρόμῳ. N. x. 90. ἐκείνῳ. O. xiii. 124. ἐλαίᾳ. P. iv. 393. Ἑλευθερίᾳ. P. iii. 15. Ἑλένᾳ. P. v. 110. ἐλευθερίᾳ. P. i. 119. I. viii. 31. Ἕνεσι. P. xii. 37. N. ix. 52. ἑορταῖς. P. viii. 94. ἑστίᾳ. P. xi. 18. ἑταίρους. O. ix. 7. εὐδοξίᾳ. P. v. 9. εὐμενίᾳ. P. xii. 8. Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ. N. x. 98. Θαλίαις ὑπομενόν. P. i. 73. Θεᾷ. N. viii. 28. I. iv. 7. Παιᾶ. P. iii. 139. παλάμᾳ Διὸς. O. viii. 18. I. i. 7. ἵππων. P. xi. 72. καιρῷ. P. viii. 9. καμάτῳ. P. xii. 18. κώμῳ εἰ πρόσσει. O. xi. 4. κασιγνήτῳ. N. i. 56. κώμῳ, κίφισιν. I. vi. 46. κώμοισιν ὄρσε. P. iv. 238. κώμοισι. P. iv. 475. κλόνῳ ῥιψαύχιν. Fragm. Inc. xxxvi. v. Not. κόρᾳ στείχοντα. N. i. 97. κραδίᾳ. N. xi. 12. Κυπρογενεῖ. O. x. 125. λιᾷ. P. viii. 76. μάχαις. I. v. 45. νίσσαι. N. ix. 104. νίσσῳ καμάξαι τόν. N. ii. 38. ἵπλοις ἕδραμον. N. i. 78. ἅλβῳ. O. ii. 67. P. xi. 79. I. v. 16. πόνοις ἁλισόμενοι. Fr. Inc. xcvii. 2. πόνῳ. O. ii. 34. Τύχᾳ. N. v. 88. P. ii. 102. N. iv. 12. I. viii. 139. τόχᾳ Διεῖ. N. vi. 41. μανρί. P. xi. 5. ταυρί. O. vi. 138. O. xiii. 58. ταυΐδ. O. vii. 121. πάθᾳ. P. iii. 74. ταυάγγῳ. P. i. 46. τιμᾷ. P. iv. 91. τιμαῖς Θεῶν. P. iv. 463. τίν. N. vii. 9. σε τίν πεν. P. i. 134. τῷδι. N. x. 144. Τιρυνθίων σάραχον. I. vi. 40. τρόπῳ. N. vii. 21. ὕμνῳ. I. vii. 27. ὑμῖν. O. xiv. 7. φιάλαις. N. x. 81. φιλοξενοίαις. O. vi. 165. Χαρίτεσσιν. N. ix. 129. P. ix. 2. χάρισιν. I. v. 26. χάρισσιν. N. v. 99. χιμάρᾳ μιθέων. Fr. Scol. iv. 2. v. Not. ψυχᾷ. P. xi. 39. P. iii. 145. Schol. σθένος. v. V. L.

συναλίγαν. συναλίγαιν γάμοι. I. viii. 102.

συνάντημαι. Ἴσθμιοι Δεῖοι συναντόμενοι. O. ii. 72. *δίκᾳ συναντόμενος.* O. ii. 174. *συναντόμενοι φέρμιγγι.* I. ii. 4.

συνάορος. φόρμιγγι ἐθελγίσω. N. iv. 9.

συνάσσω. συνάσσει ὄρος. P. iv. 440.

συναρμόζω. συνάρμαξεν ἁρπαγὰν φρενῶν ἀσυνετῶ. N. x. 22.

σύνδικος. σύνδικον Μοισᾶν πεδίαιον. P. i. 3. *σύνδικος αὐτᾷ τύμβος Ἰολάου.* O. ix. 149.

σύνδρομος. συνδρόμων στεφᾶν πυκάσσαι. P. iv. 370.

σύνδυο. P. iii. 145.

σύνειμι. συνίμεν παλαιᾷ συγγενεᾷ ἀρεταῖσιν. P. xi. 14.

συνεργός. συνεργὸν στίχοις. O. viii. 43.

σύνεσις. πρίσπολος ἰσάσεως. Fr. Inc. clxxxi. *φρενῶν οὐκ ἀπαλάσιος.* N. vii. 88.

συνετός. συνετοὶ ἰατῆρες ἄνδρα. P. v. 144. *συνετοῖσιν φρασὶν ἔσσεται.* O. ii. 154.

συνευνάζομαι. συνεύνασθεν. P. iv. 452.

σύνευνος. σύνευνον παρθένον, O. i. 143.

συνεφάπτομαι. συνεφαπτόμενος στεναχᾷ. O. x. 117.

συνεχής. συνεχὲς ἀπαυτιλλομένα φλεγ. I. iv. 111.

συνέχω. συνέχει Αἶτνα. P. i. 37.

σύνθεσις. σύνθεσιν ταύταν ἰατορόσσαντες. P. iv. 299. *ἰμὰν μὴ πτανίσῃς ψεύδει.* Fr. Inc. xxiii. 3.

συνίημι. συνίμεν λόγων παρυφάς. P. iii. 141.

σύνομος. σύνομοι Λακεδαίμονι πτόλεσσιν. I. iii. 27.

συνοικιστής. Ξενοκρατεῖ. O. vi. 8.

συνοικύω. συνοικύσαις πολλῶν πτίρνεσσι. P. i. 158.

συντιλίθω. συντιλίθειν ἔπεσιν. P. ix. 101.

Digitized by Google

συνίθημι. συνθίμενος. N. iv. 122. πάρεστι τόδε βῆμα. P. iv. 493.

συντυχία. συντυχίᾳ περάσαι. I. i. 54. συντυχίαις. P. i. 70.

σῦς. συὸς ἀρτιτόκου. Fr. Inc. clxv.

σύν. σὺν παρ' Ἀλφῷ. O. i. 32. ἵστασαι ἅρμα. I. viii. 134. ἰσυμίνα. In def. Solis 7. p. 36. ἰσυμένου. P. iv. 239.

σφαγά. σφαγὰς Δαναῶν παρθένων φονῶν. Fr. Inc. clxxviii.

σφίζω. σφαχθεῖσι Ἰφιγένεια. P. ix. 36.

σφάλλω. ἴσφαλλε πρίσσοντα τίχνα ἀνδρῶν χυρέοντα. I. iv. 57. ἐς Ἔνετον ἴσφαλε. O. ii. 145. βίᾳ μεγάλαυχον. P. viii. 19.

σφενδονάω. σφενδονῶσαι ἄγαγε θρασὺν Ἄρη. Fr. Inc. xvi.

σφῆρα. N. iv. 61.

σφηνηλάτους. ἀνάγκαις στίζεις. Fr. Inc. xxvii. 3.

σφυρόω. σφυρῷ ἰρθῷ Δαιδαλεωνίων. I. vii. 19. σφυρωῖς Παλίου. P. ii. 85.

σχάζω. σχάσας ἀμφὶ ἰδίοιν δινοτάτων. N. iv. 104. cf. V. L. et Not. σχάσον πόνων. P. x. 79.

σχιδόν. O. i. 118. P. v. 53. παρίσσαν. O. x. 65. τάμῃς. N. x. 124.

σχίζω. σχίζοι φρεντίδα. P. x. 97. v. V. L. ναὸν Ποσειδάωνος. I. iv. 93. σχίζοντι Ἰσθμὸν παρὰ πυρσόν. O. i. 113. πάντως ἐν φυλακῇ μεγάλῃ. P. iv. 134. σχίζον λίνεα—ἐπὶ πίτυϊ. Fr. Prosod. ii. 6. p. 26. σχίζων τὸν ἐπιδίξια χειρός. P. vi. 19.

σχιρός. ἐν σχιρᾷ. N. xi. 32. I. vi. 82.

σχίω. ἴσχιον μὲν Ἴμβρος γλυκύς. O. iii. 38. ἄδυτον. P. iii. 42. ἴσχανεν καλλίστα Ἀπόλλωνος. P. xi. 87. λάθαν πόνων. N. x. 45. Πίσα σεμνόν. N. x. 60. γλυκὺν ἐργάν. I. ii. 54. ἔρως. I. viii. 64. ἴσχαν εἶπαμ. O. ii. 16. Ἀμύκλας. P. i. 125. ἀκτῖνα ἀγώνων. P. xi. 71. πυρᾶσθαι. N. xi. 29. σχίῃ ἄλσος. P. iii. 157. ἀσυχίαν. N. i. 106. τὸ σχίσον τὸ πυρωμένον ὕδωρ. Fr. Inc. xxii. ἄντυας σχίσας. P. ix. 205.

σχίζω. σχίζει νῶτον γᾶς. P. iv. 407. σχίσας γᾶν ἰρθῷ ποδί. Fr. Encom. ii. Fragm. Inc. clxviii. σχίσαν πεμπτῷ χθόνα. N. ix. 38.

σχοινίον λίνου μεμιγμένον δοτῆρος. Fr. Inc. xxv. 2.

σχῶνος. σχώνῳ ἐν ἀκτιρέτῳ ἐγκίπτοντος. O. vi. 90.

σχοινοτενὴς. ἀοιδὰ ὕμνοι διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not.

σχολά. σχολᾶς μακροτέρας. N. x. 86.

σῶμα. ἀζῷον. O. vi. 91. πάντων ἵστασι θνατάν. Fr. Thren. ii. 3. σώματα βοῶν πυρσαίνοντα. Fr. Inc. lix. 3. 3. ἀσθμαίνοντα πάμιλλον. N. iii. 83. βρότεια πανάγυι πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. O. ix. 52. λωπαδίαι ἱκέσιαν πανὸν. N. ix. 55. σωμάτεσσι τίνεται. P. viii. 118.

σωτάω pro σιωτάω. τὸ σεσωταμένον φίλοι μᾶζα εὐθυμίαν. I. i. 89. V. L. et Not.

σῶς διασεῖσαι ναὶ θεῷ ἅλιον. Fr. Inc. lxxxix. 3.

σώτειρα. Εὐνομία. O. ix. 25. Θέμις. O. viii. 28. σώτειραν Ἀργεῖ. O. xiii. 76. σωτείρας ἀγαθὰς Ὥρας. Fr. Inc. c. 7.

σωτήρ. ὑψιπόλις Ζεῦ. O. v. 39. σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. vi. 11. σωτῆρος Διὸς ἄλσεος. Fr. Inc. c. 5. σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. ix. 2.

σώφρων. Χείρων. P. iii. 11. σώφρονες ἐγίνοντο. I. viii. 56.

T.

τάπομαι. Fr. Schol. ii. 13. pag. 11.

τάλας ἰφάμπτει. Fr. Inc. cliii. p. 97.

ταμίας. Διός. O. vi. 7. ἥλθον πάμων Φυλακίδᾳ. I. vi. 84. πολλῶν ἐσσί. P. i. 171. ταμίᾳ Εὐράνᾳ. P. v. 82. ταμίαι στεφάνων ἀκτιφάνων εἶσιν. N. vi. 44. ταμίαι ἀνδρῶν πλούτου. O. xiii. 9. ἔργων. O. xiv. 14. Σωτῆρας. N. x. 97.

ταμιεύω. ταμιευομένων λαῷ χώρων. O. viii. 39.

τάμνω. vid. Τίμνω.

ταυρόθυτα. Σιμόεντα. O. ii. 46.

ταυρόκτονος. αἰσυλὶς ἐν ἔρκεϊ. P. v. 149.

ταύω. τάνυσι ἅρμα. O. viii. 65. πᾶσαν ἐν εὐφροσύνᾳ. P. iv. 230. ταύσασι ἐπ' Ἀκράγαντι. O. ii. 165.

Digitized by Google

ταξέω. ταξώσθαι ἐν ἅρμ. O. ix. 118.

ταπεινός. ταπεινὰ νέμονται πολλοὶ πραγίται. N. iii. 143.

ταρέσσω. ταρασσόμαν χρὴ ἄλλον' ἄλλα πατρί. P. xi. 66. ταράσσοντες χθόνα. O. ii. 113.

ταραχά. ταραχαὶ φρενῶν. O. vii. 56.

ταρσῷ πρωσίόντα νη. Fr. Hyporch. ii. 3.

τάσσω. βίοτον ἄφθιτον τινάξθαι αὐτῇ. O. ii. 54.

ταυάω. φίλαν φωτὶ ταυαμίνῳ. N. x. 147.

ταῦρος. ταύρῳ χαλκέᾳ παντῆρα Φάλαριν. P. i. 185. ταῦρον ἀργόν. O. xiii. 99. ταῦροι ἀργᾶντες. Fr. Inc. cxl. ταύρων Θρηϊκίων ἀγέλα φοίτασα. P. iv. 366.

ταυροφόνος. ταυροφόνῳ τριτυρίδι. N. vi. 69.

τάφι. παστάταις. P. iv. 167.

τάφος. πυρὰν τάφου τε. I. viii. 126.

τάχα. P. ii. 53. iv. 303. 391. ἰὼν ἰὼν. P. iv. 148.

τάχος. O. vi. 38. ὡς. P. iv. 291. διλφῖν ἴσον Μιλησίαν. N. vi. 109. τάχει. N. v. 64.

ταχύ. P. x. 79. ἵδρωμεν. N. i. 77. λίσσε. O. i. 174. ταχείας ἀκάδος. P. i. 161. ταχυτάτων ἁρμάτων. O. i. 124. τάχιστα ἰὼν διλφὶς πατὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 3.

ταχίων. ἴδεν. P. iv. 319. N. x. 137. ἤδειν. P. iv. 223.

ταχυτάς. ποδῶν ἱείζεται. O. i. 154. ταχυτᾶτι ἴσον. O. iv. 37. ποδῶν νικάσαντα. Il. v. 12.

ταχύπορμος. ταχύπορμον ἀνέρων ἴθυος. O. i. 107.

τέ. τε—τε. O. vi. 72. 116. et sic saepissime. τε transpositum πατρὶ τεῷ νικάν τε γενεᾷ. P. vi. 15. 9' pro τέ. O. xiii. 51.

τέγγω. τέγξω λόγον ψεύδεϊ. O. iv. 28. τέγγων δάκρυσι στοναχαῖς. N. x. 141.

τέγος. τέγεϊ Παρνασσίᾳ. P. v. 54. λιθίνῳ. N. iii. 93.

τείθλειν ἄκρας ἄλσος. Fr. Thren. i. 10. p. 17. a θηλέω, θάλλω.

τειθρός. μὲ ἱρέπειν. N. iv. 54. ἀθανάτων. O. viii. 33. τειθρὸν μίγνυσιν. O. vi. 117. ὕπνου 'Ηρακλέος. N. x. 61. στεφάνων ὑγιάμιον. O. xiii. 39. τειθροῖσιν ἀμφιέλλοισι Ποτειδᾶνος. O. xiii. 57. ἐν Αἰγιμιοῦ μίνυε. P. i. 124.

τείθμιος. τείθμιόν μοι σαφέστατον ὕδωρ φαρέ. I. vi. 28. 'Ηρακλέος ἱερᾶν. N. xi. 35.

τείρισσος. τειρίσσῳ ἅρματι. I. i. 18. τειρίσσων δυωδεκαδρόμων ἄεθλα. O. ii. 91. πωλὰν πιλαθῆναι. P. i. 118.

τείνω. τείνων φάρμακον ἀμφὶ γόνυ. O. xiii. 121.

τείρω. τειρόμενον ἴλαθι. P. i. 100.

τευχίζω. τευχίζομεν πωλίλον πόσμον λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 2. τευτίχισται Θησαρὸς ἐν νάπᾳ. P. vi. 9. ὀψιαλαῖς ἀρεταῖς πύργος ἀναβαίνειν. I. v. 56.

τεύχος. ὕψιον δίπας. Fr. Inc. iv. πάμφορον οὐ σχήσω. Fr. Inc. xxii. συνεργόν. O. viii. 44. τεύχει ξυλίνῳ. P. iii. 68. τευχίων Δαρδάνου. O. xiii. 79. Καρύθου. I. iv. 35. Συμφαλίων. O. vi. 168. ἄλλοις ἐν τείχεσιν. P. iv. 478.

τεκμαίρω. τεκμαίρει χρῆμα ἴσασιν. O. vi. 124. συγγενὲς ἰδεῖν. N. vi. 14.

τεκμαίρομαι ἔργοισιν 'Ηρακλέος. Fr. Inc. ii. 4. τεκμαιρόμενοι ἱμερόεις μάντις παρασιρῶνται Διός. O. viii. 4.

τέκμωρ. σαφὲς οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις. N. ix. 57. ἅπαν Διὸς ἐπὶ ἱλικίοισιν ἀνύειν. P. ii. 90. ἰοειδέος αἰῶνος λαχεῖν. Fr. Inc. cl.

τέκνον. τέκνα φίλα θάλλοντα ἴδῃ. Fr. Inc. clxvi. τέκνων γνήσιειρα. N. vii. 3. τέκνοισιν γνάθας ἀμφιλίξασθαι. N. i. 62. ἀμνολιῶν, τέκνοισιν ἅτις μανθιλέπας. N. vii. 154.

τέκος. 'Αλκμήνας. I. vi. 44. 'Αλκμάνας σιδάρεον. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst. p. 3.

τέκτων. τέκτονι' ἀθλητῆσιν ἅρμιν χρή. N. x. 90. ἀνωδυνίας. P. iii. 11. τέκτονες κάμον νεανίαι. N. iii. 7. σοφοὶ ἑκὰν ἄρμοσαν. P. iii. 201. τεκτόνων χειρωτᾶν δαιδάλματα. P. v. 48. Not.

τέκω. vide sub τίκτω.

τελίθω. σοφία ἄβολος τελίθει. O. vii. 99.

Digitized by Google

σί μάλα τοῦτο κιρδαλίον; P. ii. 144. ἁλιοθρεὸς ὄρος. P. ii. 174. ἀρτὰ χρονία. P. iii. 204. ἀσορία. N. vii. 154. πρὸς γῆρας αἰὲν ἀμέρα ἐκ πόνων. N. ix. 105. δύο ἀμπλακίαι φερίτονοι στιλβόντες. P. ii. 56.

στίλπειν. τοῖσι στίλπειν ἐν' ἰυχᾷ κωμάσομαι. P. ix. 156. στιλπναὶ δᾶκαι. P. viii. 34. στιλπναῖς ὐχαλαῖς ἐανθείς. Fr. Scol. i. 4. p. 8. στιλπνότατον χορευτὰν Θιῶν. Fr. Parthen. iii. p. 15.

στιλπνά. στιλπνᾷ πρωτογόνῳ. O. x. 63. ἐν στιλπναῖς. N. x. 63. ἀρίστας Παλλάδος. P. ix. 172. στιλπνὰς μαχαίρων. O. iii. 74.

στιλπνότατος. πιπροτάτοι μίνι τὸ πὰρ δίναν γλυκύ. I. vii. 68. ἐν στιλπνᾷ. O. vii. 48. P. i. 68. ἐς στιλπνάν. O. v. 52. ἀκτάνων γᾶν. N. xi. 21. στερνὰν γάμου κραίνειν. P. ix. 118. πᾶσαν πρᾶγματος. O. xiii. 105. πλόος (πίτρασις) ἄγαγεν. P. iv. 374. βίου εἶδεν. Fr. Inc. xcvi. λυσίπονον. Fr. Thren. ii. 2. p. 19. στιλπναὶ κελαλίσεις. Fr. Hyporch. i. 4. p. 23.

στιλπνάω. ἐς στιλπνώσειν πόνους Δαιταῖς. P. i. 106. στιλπνώσειαν λόγων κορυφαί. O. vii. 124. ἐπότις παῖδα Ἀλίου στιλπνώσαμεν. O. ii. 61.

στίλπω. στιλπῶ δόναισιν Θιός. P. v. 158. στίλπω, ὦ Ζεῦ. O. xiii. 164. P. i. 130. στίλπων ψυχὰν Ἄϊδᾳ. I. i. 99. στίλπουσι πεπεγμένην χρόνος ἀρετάν. N. iv. 70. Œdipus στίλπουσιν παλαίφατον χρησθέν. O. ii. 72. τὶς βασιλεῦσιν ὕμνον. P. ii. 24. στίλπουσ' ὀφθαλμὸν ὑπνάν. I. viii. 65. (ναῦν) πλαγαὶ σιδάρεον. P. iv. 438. στίλπουσον ἀϊθλων. P. iv. 294. στιλπναῖς ὕμνοι παίδεσσιν Δαιμόνιος. P. i. 154. ἰμαὶ ἔργον. P. iv. 409. P. vi. 41. στιλπνάοντων Θιῶν. P. x. 77. στιλπνᾶσαι σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. iii. 15. στιλπναὶ μοιρίδιον. I. vi. 67. στιλπνόμενον ἰσλὸν μὴ καλύψαι. N. ix. 14. στιλπνόθρονον πατρῶν ἑστὰ πυρᾶν. O. vi. 23.

στίλλειν. ἵστιλλεν Διὸς ὀδόν. O. ii. 126. στίλλουσαι, ἀρχαὶ λόγων, ὕμνοι. O. xi. 5. v. V. L. ἐς χέρν. O. i. 122. στίλλετο αἰεὶ λοιπὸν γίνος Εὐφάμου. P. iv. 457.

στίλος. ἀνθρώπων γλυκύ. P. x. 16. διαφαίνουσι ἐν πτέρᾳ. N. iii. 123. ἐφ' ἕρμασι κεῖνος. I. i. 36. ἐν Θεῷ. O. xiii. 148. πᾶν ἔργον ἐν σὶν, Ζεῦ. N. x. 54. νίσσου καὶ γᾶν φράδασσι. N. iii. 44. χαῦνον ἱλαρίδων κινηᾶν. N. viii. 78. ἄκρον. P. ix. 210. ἄκρον ἱκέσθαι. I. iv. 54. βίου θνατὸν διέρχονται. I. iv. 8. δυωδεκάμηνον πορέσαι. N. xi. 10. ἔργων. O. ii. 33. κύριον πάντων εἶσθα. P. ix. 80. μανύων. P. iv. 508. μαχᾶν σίμωνι. O. xiii. 80. κατὰ πᾶν. I. iv. 18. πνυγμᾶς φίρει. O. x. 81. δίδοῖ. I. iv. 55. τοῦτο ἵμασθεν σὶνι Μοῖρα ἄρειξε. N. vii. 84. χαρίσσων ζεύξω. I. i. 7. (κατὰ) στίλος, tandem. Fr. Hyporch. iii. 3. pag. 24.

στίμωνες. ἀϊδίοτο Θαλίαις. O. x. 92. Ἀργεῖον. N. x. 36. ἐν στιμόνι Καφισίδος. P. xii. 47. Κρονίου πὰρ σ'. N. vi. 105. στίμονες ἀγνὸν Ποσειδάωνος. P. iv. 364. δαΐδικα δρόμων πεδαρχίων. P. v. 45. τὸ ἐν Φυλάκᾳ. I. i. 84. πᾶσι Νίλοιο Κρονίδα. P. iv. 95. Ποσειδάνιον στίμασι. N. vi. 71. Ἄρλος. P. ii. 3. στιμόνεσσι σοῖς. N. vii. 138.

στίμων. στίμωνες ψευδῆ ἰλαρίδες. O. xii. 9. στίμων Θάλασσαν. P. iii. 121. στάμεν κάτα (κατίσταμεν) μίλᾳ. O. i. 79. ταμὲν αἰχμάν. N. iii. 57. ταμὲν φασγάνῳ. I. iv. 60. στίτμανται κίλικες Θοί. I. vi. 32.

στίναγος. στιναγίων βοὰς ἱρυόμενον. N. iii. 43.

στίρας. πάγκαινον. Carm. in def. Solis. v. 13. ἀπίπτων χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. i. 3. in Del. Θαυμάσιον προσθίσθαι. P. i. 49. ἐρμαίνων. O. viii. 54. χαλινόν. O. xiii. 103.

στερεπτός. πάρεξιν αὐτοῖς ἁμιλλᾶσθαι πόνων. P. iv. 357.

στέρνον. στέρνων πατρίς' ἐνάνθας ἐπώραν. N. v. 10.

στέρμα. ἑστίων ἀΐθλων γίνεται ἅμμες. I. iv. 115. δρόμου ἵππων. O. iii. 59. μὴ πρόσθε. N. vii. 104. στέρμασιν ἀγῶνος. P. ix. 202.

στερνός. αἰὲν φίρεσσος ἀνδρί. Fr. Epinic. iii. 2. p. 6. στερνᾶς ἕδας. O. vi. 95. στερνῷ Θάμβει καὶ δυσφόρῳ μιχ-

Digitized by Google

Θείς. N. i. 86. τεῖρον βροτῶν αἴξεται. P. viii. 132. ἐν ἀνθρώποις. O. viii. 70. πολίων πεδίοιχται. N. xi. 109. τεῖρον τελεντὰν γάμου. P. ix. 118. χάριν ἀπονοτάζων. I. iv. 124. τὰ τειρανὰ καὶ γλυκία. O. xiv. 7. ἄνθεα Ἀφροδίτα. N. vii. 78. τειρανῶν παλῶν μοῖραν. Fr. Inc. cxii. χαλκεῶν πρίσιν. Fr. Thren. ii. 9. τύχαν γλυκείαν δόδοις. O. xiii. 165. τῶν ἐν Ἑλλάδι. P. x. 29. τειρανᾶσι Θαλίαις. O. x. 93.

τείρω. τείρεται τις. Fr. Inc. lxxxix. 3. ἱερᾶις Μελίσσαις. Fr. Inc. clxxv. ἀσάσσαισι θυμόν. P. ii. 137. τείρονται φορμίγγεσσι. Fr. Thren. i. 8. sq. p. 17.

τέρψις. μαστεύει τέρπειν ἐν ἔρμασι θίσθαι. N. viii. 74. τέρψιος ἵμερτλιν. O. xii. 15. τέρψιν πρίσσονα τελούσαν ἔχειν. P. viii. 130. ἐν βίᾳ. Fr. Epinic. iii. 1. p. 6. τέρψιες μακρότεραι. O. xiii. 59. τέρψιας δίκαιον μεθ' ἡσυχᾶς P. ix. 36.

τέσσαρις. πίονες ἀσάρωσαν. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26. τεσσάρων ἀνδρῶν. I. iv. 21. τέσσαρας ἀριστάς. N. iii. 130.

τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν παρθένοις. P. ix. 197.

τέσσερος. τέσσερσι μετὰ τρισῖν. O. i. 97.

τέσσαρο. vid. Τρίτων.

τέτρατος. τετρᾶτῳ πεδάθη. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. Fr. Inc. clxvi. τετράτων παίδων. P. iv. 88. τετράτους. O. viii. 61. τέτρατις. τέτρατοι. P. viii. 117.

τετράκις. N. vii. 154. x. 79.

τετράκναμος. τετράκναμοι δεσμοί. P. ii. 73. et τετρακνάμων. τετρακνάμοισι κόπλαις. P. iv. 381. v. V. L.

τετράορος. τετράορον ἅρμα Πιερίδων. P. x. 103. τετραόροισι ζυγοῖς ἁρμόσαν. N. vii. 137.

τετραορία. τετραορίας ἐλελίχθονος. P. ii. 8. ἵππια νικαφόρου. O. ii. 8. τετραορίας δυώδινα πίτνων ἅλιν. N. iv. 45. τετραορίᾳ πόνοις. I. iii. 28.

τεύχω. τεύχει χάρις ἄπαντα μείλιχα θνατοῖς. O. i. 48. γυῖα μαλθακά. N. iv. 7. v. V. L. ὕμνος φῶτα ἐσθλαίμονα βασιλεῦσιν. N. iv. 137. τεῦχε αὐλῶν μέλος. P. xii. 34. ἔτευξεν δόμον Ποσειδῶν. P. vii. 11. τεύξων ἄλσος. O. vii. 88. τεύχῃς ἀμπελὰς φρεσὶ μίαν. P. i. 7. τεύχειν καὶ σταθμὸν ὀτρύνει. P. iv. 292. τεύχων Ἡφαίστῳ γέρας. I. i. 17. τὰ πάντα θεός Fr. in Add. ξένοι' ἀρμόζοντα. P. iv. 229. τεύχοντα τιμὰν Θέβαισι. I. i. 96.

τέχνη. τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων κατακάμψαισα ἴσφαλλεν πρίσσονα. I. iv. 57. οὐκ ἄτερ τέχνας. P. ii. 58. τέχνᾳ νικάσαντα. P. xii. 12. τέχναν σφὶν ἄπασιν. O. vii. 92. τέχναι ἑκάεργον ἕτεραι. N. i. 36. τέχναις Ἀπόλλωνος δαμεῖσα. P. iii. 20. Ζηνὸς. O. ix. 78. πανίσιν ἄρη. P. iv. 443. συγγόνοισι μαντευμάτων. P. viii. 87.

τηλαυγής. τηλαυγὲς φέγγος. N. iii. 112. πρίσσονον. O. vi. 5. τηλαυγέστερον στεφάνοις. P. ii. 10. τηλαυγέστερον ἀστέρος φάος. P. iii. 135.

τῆλε πάτρας. P. xi. 36.

τηλεβόλος. τηλεβόλῳ χειμάδι. P. iii. 86.

τηλεφανής. τηλεφανεῖ πυρί. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

τηλέφανον ἔστιον ἑβδόμῃ. Fr. Prosod. i. 6. p. 26.

τηλέφανον ἔρεσαι γέρας. Fr. Epinic. i. 2. p. 1.

τηλόθεν. πέτασαι δόνακ' αὐτῶν. N. vi. 32. δίδυμος. O. i. 152. μεταμαιόμενος. N. iii. 140.

τηρέω. τηρέουσι πόλιν οἱ σοφοί. P. ii. 161.

τίθημι. a Θέω. θέσαν πατέρ' ἔσω φανερὰ ἀθρόα. O. xiii. 138. θέσεις νιν ἀρχέσελαν. P. ix. 93. ἐξ ἀρχᾶς γένος ἐλαφρὸν. Carm. in def. Solis 21. p. 36. θησέμεν Ἰσθμοῖλα θανὸν ἐν ἅλικι. P. x. 90. θέσθαι ὑπέρτερον. I. i. 3. θέσσονται νιν ἀθάνατον. P. ix. 110. (ut θέσσατο Αἴγιναν ἐδνάζων καὶ νυσὶ πλωτάν. N. v. 18. est a verbo θίσσομαι. v. V. L.) ἴδηται Φερικίαν κρατησίπολιν. P. x. 23. μάρτυρας ὑμνικλίας πίονας. N. iii. 38. χέρσωσ' ἄλλοις. O. ii. 180. μοῖραν τεθραμμένην. Fr. Inc. cxc. θεὸν Διαμήδια. N. x. 13. κάλλει λύτον δόξαν. N. x. 57. ὑπὸ φρενὸς ἐσθλὸν νόον. O. i. 31. ἴδηται

ἱστορίους ἐν ἔντεσιν μίστρα. O. xiii. 31. Θῆκεν Αἴγισθον ἐν φοναῖς. P. xi. 56. ἀμίρα τρία ἔργα ἀμφὶ πάσαις. O. xiii. 55. νὺν δέσποιναν χθονὸς, αἰκεῖν. P. ix. 13. δίθλων πρίσιν. O. iii. 39. ἔθλα Ἄδραστος Φοίβῳ. N. ix. 21. Ἀλκμεωνίδαν Ὀλυμπιονίκαν. O. viii. 23. ἔρανον Πολυδίκᾳ. P. xii. 26. κάματον πάθεων ἰατῆρες. N. viii. 85. χαλκόν. N. x. 89. ἵππιος ἀμάχανον ἰσχὺν ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 4. p. 36. σιδοῖς ὄζεν ἐν ἄντλῳ. P. viii. 14. Θέσαν ἐν τύχᾳ ξυλίνῳ πούραν. P. iii. 68. οἱ βῆσαν ἀγγέλων ἀθάνατοι σαλίγγεσσιν. N. i. 89. σαλάμαι Ζανὸς πρίλαν εἰ δόλον. P. ii. 72. Θέσσαν ἔφθιτον. O. i. 101. σίθεν εἰ ἐν θυμῷ φίλτρον. P. iii. 114. σιθήμεν νόον. P. i. 78. δίμεν αἶνον ἴσταν. N. i. 5. ἄμπαλον. O. vii. 111. ἀστοίσιν ἔργων τίλος. O. ii. 33. βωμὸν Ἀθάνᾳ. O. xiii. 115. Κρονίδᾳ πρυτάμιον. N. iv. 14. πρύφον ἰσθλῶν. O. ii. 177. Νίμεσιν διχόβουλον. O. viii. 114. σρόσσιον τηλαυγίς. O. vi. 5. σκωλὰν ἀμφὶ Κερέᾳ. P. iv. 492. σταίλαν Καλλιστεῖ. N. iv. 131. Σίνο βουλὰν δυτλάτου γυάμᾳ. N. x. 167. ἵθυνε δόμον. O. ix. 68. ΣίσθαΙ σίσσιν ἐν ἅρμασι μαστεῦσι τέρψις. N. viii. 74. χρυσσήριον. O. vi. 119. Σίμωνος ἰσχὺς ἀγώνιον. O. x. 74. ἐξ ἀρχᾶς λόγον πάσσα. P. iv. 234. Σιμίσαν (Μήδιππον) γάμον αὐνᾷ. O. xiii. 75. Σίμωνι Σφένεος. O. xiv. 15. Σωσίαν. O. vii. 77.

σιθήτη χιόνος πάσσεις σιθήνα Αἴτνα. P. i. 39.

σίσσω. a σίσω. σίσις Αἰακὸν. I. viii. 46. σίσιν υἱούς. O. i. 144. σθένος υἱῶν δισσῶν. P. ix. 148. παῖδα. I. i. 14. ἥνιον χαρίτων γόνον. P. ii. 27. οἱ Μεγάρα υἱούς. I. iv. 109. τίς ἀνθρώπων; P. ix. 58. σίσω. O. vi. 82. σεσιῖν ἔπασσα γόνοι Διὶ ποντίῳ. I. viii. 70. πόλιν ἔνδρα. O. ii. 168. σεσίμεν παῖδα Ἐυδάνεν. O. vi. 50. σέξεσαι παῖδα. P. ix. 104. σὶ σίσσοισαι φῶτα. P. iv. 92. σεσεῖσα. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 26. ἐν ἔσισεν Κρείσιον. P. ix. 30. ἔσασεν Θέζαν Μενάπα. O. vi. 145. σίσσεν Εὔφαμον Ἐυρώπα. P. iv. 82. Φῶκον Ψαμάθοα. N. v. 24. ποῦρον. O. vi. 70. Θέσις Ἀχιλλέα ἐν Φθίᾳ. P. iii. 179.

σιμά. ἁλιάς. O. xii. 22. ἀντίσσεσαι ἀγαθῶσι. I. vii. 36. γίνεσαι σιθνατόσσιν. N. vii. 46. ἰθάγων. N. x. 71. v. V. L. ἄζεσαι. N. x. 146. σιμᾶς ἀμπέρσιν. P. vi. 26. σερὶ σιμᾷ γενέθαι ἀντέρσιον. P. ii. 109. σὸν σιμᾷ Διῶν. P. iv. 90. σιμὰν ἰσφέρεσα. O. i. 50. ἰσρίσσοντο Διῶν παλάμαις. P. i. 94. λαοτρόφοι αἰσίων. O. vi. 103. μαγίσσαν φέρειν πρᾶγμασι. P. iv. 495. προγόνων μεγάλαν δέσποθαι. P. iv. 362. Πυθιόνικον δίκεν. P. viii. 6. δίκεσι σίζοντι. O. xiv. 18. σταδίου. O. xiii. 50. διὰ σιάν, ἔ 'ναστα. I. v. 6. τιύχοντα Θήβασιν. I. i. 95. ἄστασιν Αἰόλᾳ. P. iv. 192. μοιρίαν. Fr. Prosod. iii. 2. p. 27. πολυγνθία Διονύσου. Fr. Encom. i. 8. p. 39. σιμαὶ ἀγαπάζονσι χάρμα καλλίνικον. I. v. 68. Σιόπομποί σφιν φόντισθεν. P. iv. 123. σιμαῖς ἀθανάτοις ἐπιμίχθησαν. I. ii. 43. σὸν Διῶν σιμαῖς. P. iv. 463. πλυναῖς ἐπνεπέσσα ἥρωα. P. ix. 24. ἀθανάτοις ποσιφάσι. Fr. Epinic. ii. 3. p. 3. ἐν σιμαῖσιν. I. i. 49. σιμὰς Ἑλικωνιάδων ἅγαι. I. ii. 50.

σιμαλφίαι. σιμαλφιῶν λόγος νίκαν. N. ix. 130.

σιμάορος. μίστρασι. O. ix. 124.

σιμάω. σιμᾷ Ἀρκαδίαν Ἑρμᾶς. O. vi. 136. μάλα τοῦν' ἔπος Πιερίδων. P. iv. 481. v. V. L. ἐσίμασε Λοξίας πυρίαλλα. P. xi. 8. σίμασε σίμιος Ποσειδάνιον. N. vi. 70. Μενάνδρου ἐξόχως ἐπείσαν. O. ix. 105. ἐσίμασαν σποτὼ Ὀλύμπιον ἄνδρα. O. i. 86. σεσίμασιν Ὅμηρος δ' ἀνθρώπων Αἰάντα. I. iv. 63. σιμῶν Ἀλφιὸν Ζεύς. O. v. 41. σιμῶντες ἀρωτῆς. O. vi. 122. σιμάσας κᾶδος. O. vii. 8. πόρον Ἀλφειοῦ. O. x. 58. σεσίμασαι πρὸς ἀθανάτων φίλος. I. iv. 101.

σίμως. ἀρεταὶ ἀπίνδυνοι οὐ σίμως. O. vi. 16. παρὰ σιμίοις Διῶν. O. ii. 117.

σὶν pro σοί. O. x. 113. xii. 4. etc.—[P. viii. 97.]

σινάσσω. σίναξι σπόνταλον χιθσίν. O. ix.

Digitized by Google

45. τινάσσων ἰν χερὶ φάσγανον γυμνόν. P. i. 80.

τίνω. τίνεσθαι ἀπεργάσαν. P. ii. 44.

τὶς, τί. *Aliquis, aliquid.* O. i. 75. P. ii. 24. iii. 183. ix. 99. N. viii. 84. I. i. 96. τὶς pro ὅστις, quisquis. O. ii. 103. P. iv. 163. ix. 205. I. i. 69. αἴνις. I. v. 17. τινός. P. ii. 167. τινά. O. vi. 140. V. L. P. ii. 94. N. i. 16. τί. O. viii. 14. P. iii. 112. O. i. 44. 120. P. vii. 18. N. vi. 7. εἴ πέρ τι. N. vii. 11.

τίς. τί. Interrogativum et non enclíticum. τίς. O. ii. 180. viii. 83. x. 72. P. iv. 124. 174. ix. 58. N. iv. 148. 149. v. 28. x. 143. τίνι. N. vii. 84. I. i. 7. τίνα. O. ii. 2. 3. 161. vi. 9. P. vii. 5. N. iii. 46. I. v. 49. 52. τί. O. i. 132. P. ii. 142. viii. 135. N. vii. 128. τί θεὸς, τί τὸ πᾶν; Fragm. Inc. xcix. 3.

τίω. τίσασθαι λόγον ἰς χάριν. O. x. 16. ἔτισαν ποινάς. O. ii. 106.

τλήθυμος. ἀλλὰ παγκρατίου σε ἀΐξω. N. ii. 24. τλήθυμον κύνα. Fr. Inc. xxxvii. 5.

τλάμων. τλάμονι ψυχᾷ. P. i. 93.

τλάω. οὐπίοτε τλάσομαι ψυχᾷ ὀλίσσαι γένος. P. iii. 72.

τλῆμι. ἔτλαν πίνθος οὐ φατόν. I. vii. 51. τλᾶθι θάμιν σκυδὰν ἄτασαν ἀμφὶ Κυρήνας. P. iv. 49.

τόθι. P. iv. 455. viii. 91. ix. 11. 104. N. iv. 84. I. ii. 28.

τόκα. O. vi. 112. τόκα μὲν, τόκα δέ. N. vi. 18. 20.

τοκεύς. τοκίων ἀρχιδιδασκών. P. iv. 196. v. V. L. et Schol. ἀμετέρων. P. iv. 266. τοκίων Μηδείας. P. iv. 387. κιδνᾶν τέ φίλτρον ἀγαθοῖς; I. i. 5. τοκεῦσιν ἁμᾶσι. P. ii. 87. πρὸς ἀρότραν ἀμφὶ τοκεῦσι ζεύγνυσι. P. iv. 42. v. Not.

τόκος. O. x. 12.

τόλμα. ὑβριστὰ γλῶσσαν ἐρυθὶς λίγων. O. iii. 15. ζαμενὴς. Fr. Inc. clxxxi. ἔστασεν. O. ix. 122. τόλμᾳ θυμὸν ἰσκὼς λεόντων. I. iv. 77. ὃς ἴλᾳ τόλμᾳ τὰ μίγιστα ἄθλων. P. x. 38. τόλμαν καλῶν ἀραμίνην. N. vii. 87. v. Not. περσφέρων. N. x. 56.

τολμάεις Ἐτεοκλέα ἄναξ. P. iv. 159.

τολμάω. ἐτόλμασεν ἀπὸ ἀδίνων ἴχνια ψυχᾶς. O. ii. 123. τετόλμακεν, ἔσας ἐπὶ τὸν ἔσοδον καλῶν. P. v. 157.

τομή. τομαῖς σπᾶσιν ἐρῳδός. P. iii. 95.

τόξευμα. γλῶσσα ἴχνι τοξεύματα πολλά. I. v. 59.

τοξεύω. ἐτόξευσεν ὕμνους βίμφα. I. ii. 5.

τοξόπλουτος. Fr. Inc. clxv.

τόξον. ἀπὸ τόξου ἰείσα. N. vi. 47. τόξῳ ἀργυρέᾳ πολυμίζων Φοῖβος. O. ix. 49. τόξου ἴσιχι σπουδῇ, Θυμέ. O. ii. 160. βίλεσιν ἀπὸ τόξων Μουσᾶν. O. ix. 9. τόξοις ἀμπελίνοις φρένας δαμάσσας. Fr. Inc. lxi. 7. ἀπολισὰν ψυχάν. P. iii. 180. χρυσέοις δαμεῖσα. P. iii. 16. Ἀπόλλωνος δαμᾶσιν. P. viii. 24.

τοξότης. τοξόται υἱὸν Πείσανος. P. i. 103. στρατὸν γυναικῶν. O. xiii. 126.

τοξοφόρος. σκοπὸν τοξοφόρου Δάλου. O. vi. 100. τοξοφόροι Κρῆτες. P. v. 54.

τόσος. τόσα εἰσαῦθις. O. xiii. 101. P. iii. 48. τόσσ' εἰσαῦθις. P. iii. 48. ἴχνι. P. v. 51.

τόσσως participium. P. iii. 48.

τοσσάδε. O. i. 186.

τόσσι. O. i. 64. vi. 118. xiii. 146. P. ii. 163. iii. 55. 70. iv. 85. I. ii. 10. iv. 46. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26. Fr. Dithyramb. iii. 19, 20. p. 41.

τράγος. τράγοι αἰγιβάσαι μίσγονται γυναιξί. Fr. Inc. lxxxiv.

τραπίζα. τραπίζαις νυμφίων. P. iii. 28. ξυνίαν. I. ii. 60. φίλαν ἀμφὶ. O. i. 25. ἀμφὶ τραπίζαν αἰδοίαν ἥρπασε λιμήνωνι. Fr. Inc. xliv. 3. ἀπὸ τραπιζᾶν ἕδνα γάλα. Fr. Inc. lx. 4. 5. ἐν τραπίζαις ἀοιδαίοις; N. xi. 10. ξυνίας. O. iii. 72. ἀμφὶ τραπίζας διδάσκουσι. O. i. 80.

τραχύς. οὐ τραχὺς εἰμι κατασθίμαι. N. vii. 112. (v. V. L.) παλιγκότους ἰδρῶτος. N. iv. 156. τραχεῖα ἀσυχία. P. viii. 12. νηφὰς πολίμοις. I. iv. 26. τραχὺ λίθῳ. O. viii. 73. ψιθύρ. Fr. Inc. xciii. 3. τραχὺ ῥόπαλον. Fr. Hyporchem. iii. 3. τραχεῖαν ἐγχίαν ἀκμάν. P. i. 19. ἐπίθεσθαι. P. iv. 249. τραχεῖαν ἐκ πυλαμᾶν. P. iv. 360.

Digitized by Google

τριῖς καὶ δὶρ' ἄνδρας. Fr. Thren. vi. 1. p. 22.

τρίτω. τρίψαι ἤτορ ἀρὸς ὀφρεσύναν. I. iii. 16. χειρὶ καὶ ψυχῇ ποτὶ στίχας ἀνδρῶν πρίλαν φίνου. N. ix. 91. τρίψας Δαναοὺς, Τήλεφος. O. ix. 111. τρίψαις νιν ἰς παλὸν δαίμων ἵστορος. P. iii. 63. τρίψαντες ἴξω τὰ καλά. P. iii. 149. τράπου Ἴωνας. Carm. in def. Solis 12. p. 36. τράπε Ἡρακλία μάχα. O. x. 19. Ἵστασί σι λεγὰ παρφάμιν. P. ix. 76. ἰατῖνον χρυσός. P. iii. 97. τράπου δᾶμον ὑφ' ἡσυχίαν. P. i. 136. τραπεῖν widίον Ἰαωλκοῦ. I. viii. 88. τίτραπται κίλιυθον ἐν' καθαρὰν λεγων. I. v. 28. τιτραμμίνον πρὸς ἡσυχίαν. O. iv. 27.

τρίφω. τρίφει ἰμὶ Μοῖσα βίλος ἀλαῷ. O. i. 180. ἦν πόνος. I. i. 68. μία οὐχ ἅπαντας θρίψει μιλίτα. Ὀ. ix. 160. θρίψιν αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος Ἄργος. N. x. 23. (αὐτόν). P. i. 32. τίλεον' ἀνωδυνίας. P. iii. 10. θρίψαι μι ἀγναὶ νοῦραι. P. iv. 183. τράφει Ἰάσονα ἶνδον λιθίνῳ τίγει. N. iii. 93. Ἴθρεψι. Fr. Inc. lxxiii. 3. θρίψαι φῶτα δυνατόν. N. ii. 19. τράφιν Χείρωνι δῶπαν. P. iv. 205. θρίψαισα (Αἴγινα) ἥρωας ἀείδεται. P. viii. 37. τράφωσα ἀνύμαχε Κίνταυρον. P. ii. 82. θρίψαντο Κυράναν. P. ix. 32. θρίψαντό νιν καὶ Ἰφικλία. P. ix. 154. ἰθρίψαντο δύο δράκοντες Ἴαμον. O. vi. 77. τραφῖσα. O. vi. 57. τραφίνσα ἰν Θήβαις. I. viii. 35.

τρίχω. τριχίτω (Ὧρίων) μιτὰ Πλιϊόνων. Fr. Dithyramb. viii. p. 44. τρίχιν ἰπὶ θηρσὶ κύνα. Fr. Epinic. ii. 2. p. 6. τρίχων ποσσί. O. x. 76. τὸ ἰν ποσί μοι ἴτω τρίχον. P. viii. 45.

τρητός. τρητὸν πόνον μιλισσᾶν. P. vi. 54.

τρία πρᾶτα. Fr. Epinic. iii. p. 1.

ὁ καὶ ἡ τριγλώχιν. τριχλώχινα Τριναπρίαν. Fr. Inc. cxliii.

τριστρίς. τριστρίδι ταυροφόνῳ Ἀμφικτυόνων. N. vi. 69.

τρίοδος. παρὰ τρίοδον ἀμυσίπορον. P. xi. 59.

ὁ τριόδους. τριόδοντος ἀμαιμακίτου πρίσιον βίλος. I. viii. 73. ἵππινα (ἀσπὶς) σακίσαλον εἶναξι. O. ix. 44.

τριπλόος. παλλίνους. O. ix. 3.

τρίσολις. τρίσολιν πᾶσιν, Ῥόδον. O. vii. 34.

τρίπους. τριπόδων χρυσίων θησαυρόν. P. xi. 7. τριπόδεσσιν ἰκόσμησαν δόμον. I. i. 27.

τρίς. O. ii. 123. P. iv. 108.

τρισολυμπιονίκης. τρισολυμπιονίκαν οἶκον. O. xiii. 1.

τρίστοιος. τριστοῖον ἄνιμον. N. vii. 25.

τρίχα. O. vii. 138.

τρομίω. τρόμιον Δαναοὶ Γλαῦκον. O. xiii. 84.

τρόπος. ἴστις ἐξευρίσθη νιν. Fr. Epinic. ii. p. 3. τρόπῳ ἰν/. N. vii. 21. Δυδίᾳ. O. xiv. 25. τρόπου Ἀργείων ἱερέστατα ἰν βραχίσσι. I. vi. 86. ἰγκώμιον. O. x. 93. ποσίγαλον. O. iii. 8. τρόπωις σφετέρωσι. P. x. 58.

τροφή. τροφαῖς Ἴωνων ἴσιμον. O. iv. 24.

τροφός. Ἀρσινόα. P. xi. 28. τροφοὶ δαιμόνων ἀνδρῶν Ἰώνων τι, Syracusæ. P. ii. 5.

τροχός. τροχῷ πτιρύσσει. P. ii. 41. τροχὸν μίλος. Fr. Inc. cxc.

τροχήλων. γλυκὺ δίσκου λήγοντος. Fr. Inc. lxiv.

τρύω. τρῦσιν δορὶ Τήλεφον. I. v. 53. ἴτρωσιν αἰχμᾷ. N. x. 113. τιτρωμίνον μίλη χαλκῷ. P. iii. 85.

τρύπα. τρύπαν ἵλκιος ἀμφικολῖν. P. iv. 483.

τυγχάνω. τυγχανόμιν λαρῶν. O. ii. '86. τυγχάνοντα πρὸς μακάρων ἰὺ πάσχιιν. P. iii. 185.

τύμβος Ἰολάου. O. ix. 130. τύμβῳ παταγῷ. N. x. 124. παρὰ τύμβον ἀγλαὸν Ἀμφιτρύωνος. N. iv. 33. ἀμφίπολον. O. i. 149.

τύπτω. τυπτόμινον χιρᾶδι. P. vi. 13. τυπτὶς ἀνίασιν ἰξίασις. N. i. 81. ἰλάσσει χλωρῆς. Fr. Inc. clviii. ἀγκῷ πολίτᾳ. Fr. Inc. lxviii. τυπίντα δορὶ πᾶσα. N. ix. 62.

τυραννίς. τυραννίδος διάδοχον. Fr. Inc.

Digitized by Google

clxxviii. *παρὰ συρανιδι πτροφόρῳ.* P. ii. 159. *συρανιδων αἶσαν μίμφασαι.* P. xi. 81.

σύρανος. σύρανον λαγίσαι. P. iii. 151.

σύρεις. σύρειν Κρόνου. O. ii. 127.

συφλός. συφλὸν ἄνερ ἴχυι ἅμιλος πλεῖστος ἀνδρῶν. N. vii. 34.

συφλόω. τετύφλωται μόχθος. I. v. 72. *τετύφλωνται φρεσὶν μελλόντων.* O. xii. 13.

συχίω. τύχαν ἀράγασαι λόχιε. N. i. 72. *τόχαμεν Μοισᾶν πτροφόρων ἄψαι.* I. iv. 73. *τὰ αὐτὸς ἐν τις τύχῃ.* N. iv. 148. *εἰ τόχῃ τᾶς ἔρδων.* N. vii. 16. *τὸ τοχεῖν.* O. ii. 93. *ἰόπας ἀδύας.* P. ix. 74. *ἵνα ἀντλήσιον ἰύδαιμονίαν πᾶσαν.* N. vii. 81. *μαχανῶντας.* P. ii. 17. *πόντου φερτέρου.* P. i. 69. *φέρτατον.* O. vii. 48. *τύχαν σκοπῶ.* N. vi. 46. *τοχὰν τῶν ἀρότου.* P. x. 96. *τοχόσσα λιχίων βροτέων* I. viii. 79. *τυχόντα στυφάνου.* P. x. 40.

τύχη [νικᾷ, οὐ σθένος. Fr. Inc. lxxxii. p. 78. *Ex Schedis.] τύχας ἀφάνισε.* I. iv. 52. *τύχᾳ.* N. x. 47. I. viii. 149. *δαίμονες.* O. viii. 88. *Διοῦ.* N. vi. 41. *Ἰῶν.* P. viii. 75. *Μενάνδρου.* N. v. 88. *Χαρίτων.* N. iv. 12. *εὐθαλίτου· νικᾷς* P. ix. 128. *τύχαν γλυκείαν δώσοις.* O. xiii. 165. *τύχαις.* P. viii. 103. *ναίαις ἁμιλήσει.* N. i. 94.

Υ.

ὕβρις. ὄρσεν. P. ii. 52. *ὕβριος κιλαδεινᾶς ἀρφανοί.* I. iv. 15. *ὕβριν δαιμονίαν.* Fr. Inc. xlvii. 2. *ἀγαμέμνες δείσαντες.* P. iv. 199. *αἰσὰν ἀσίφυγεν.* P. xi. 85. *ἀλλεξίτη, κόρυν ματίσα.* O. xiii. 12. *ἐν ἄνδρὶ σιθεῖς.* P. viii. 14. *ναυδάλων.* P. x. 55. N. i. 76. *ναυσίστοον ἰδών.* P. i. 140.

ὑβρίζω. ὑβρίζοντα μισεῖν ἵμαθε. P. iv. 506.

ὑγίεια. ὑγίειαν ἄγων χρυσίαν. P. iii. 128.

ὑγίεις. ὑγίοντα δλβον. O. v. 53.

ὑγιηρός. ὑγιηρὸν ἄκος πλαγᾶν. N. viii. 29.

ὑγρός. ὑγρᾷ πιλάγυ. P. iv. 70. *ὑγρὸν αἰθέρα.* N. viii. 71. *ὦστον.* P. i. 17. ubi Not.

ὕδωρ. ἄριστον. O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. *ἀρετᾶϊσι.* O. iii. 75. *Θερμὰν μαλθακὰ τεύχει γυῖα.* N. vi. 6. *φίρβει δ' ὕδατι.* O. ii. 134. *ὕδατος ζίσσαν ἀκμάν.* O. i. 77. *ῥοᾶς.* N. vii. 90. *σθένος.* O. ix. 77. *ὕδατι Ἀσωπίᾳ.* N. iii. 6. v. V. L. *ζαπόρᾳ.* Carm. in def. Solis v. 20. p. 36. *Καστᾰλίας.* P. v. 40. *ὕδωρ Ἀμύκου.* P. i. 131. *Δίρκας ἀγνόν.* I. vi. 109. *ἀμβρόσιον ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσης,* Fr. Inc. lvi. 1. *ἰρατινὸν τᾶς (Θέβας) πίσματι.* O. vi. 146. *πόντιον παράσσοντες.* O. ii. 115. *φέρων καπνῷ ἀντίον* N. i. 35. *ὑδάτων Διρκαίων.* P. ix. 153. *Καφισίων.* O. xiv. 1. *οἰφανίων, ἀμβρίων.* O. xi. 2.

υἱς υἱὰ Ἀχαιοῖς. O. ix. 104. *υἱάς, υἷας (Αἰακοῦ) ἀντίθεα.* I. viii. 51. *υἱᾶν ὑπέρτατος.* N. vi. 37. *παῖδες.* I. viii. 52.

υἱός. ὑεσί μου. N. x. 150. *μόριμος.* O. ii. 70. *υἱῶ ὑπάρων εἶδε.* N. i. 88. *υἱῷ ἐπιτελλάμενος.* P. i. 135. *υἱὸν Γαργέως, Pegasum.* O. xiii. 89. *Ἀγησιλάου.* Fr. Scol. ii. 16. p. 11. *Ἀέος φασινᾶς.* N. vi. 88. *οἱ χαίταν ἐστιφάνωσε.* O. xiv. 31. *Ὀνάτωρος, Ἐφάμωσον.* O. ix. 23. *υἱᾶν παρσενομίνων.* O. vii. 53. *υἱοὺς παρθένοιο αἰχμᾷ.* P. viii. 57.

ὕλη ὕλαν πολλάν. P. iii. 67.

ὑμέναιος. ὑμνοῦσιν παμφώνων. P. iii. 30.

ὑμήν. ὑμνήσομεν ἢ — ἢ γάμου Δρομέως. Fr. Encom. i. 7. p. 33. *ὑμνῆσαι ἰκλὴν χρή.* I. iii. 12. *ὕμνησεν Θέτιν.* N. v. 46. *ὑμνεῖν.* N. x. 3. *ὑμνέων Ῥέαν.* O. vii. 25. *ὑμνεῖσθαι καλλίστοις ἀοιδαῖς πρέπει.* Fr. Epinic. ii. 2. p. 3.

ὑμνητός. P. x. 34. *ὑμνητὸν ἰόντα.* P. xi. 93.

ὕμνος. ἀγαθᾶν ἐργμάτων. N. iv. 185. *ἀδυπνὰς ἁρμᾶται.* N. i. 5. *ἐπιπάμους ἦν' ἀέλλαι.* N. viii. 85. *ἴχων μίτρον βραχύ.* I. i. 88. *πολύφατος ἀμφιζάλειται.* O. i. 14. *τὸν (ἀγῶνα) ἵκαλεν.* N. iii. 115. *ὕμνον πρεπόμιον.* N. iv. 17. *ὕμνον γλυκὺν ἐπίων πρέσ-*

Digitized by Google

στου. N. ix. 7. δόμησον ἄρχει. N. iii. 16. Σαμιακόν. I. iv. 36. νίον ποτρόϊνα σύμφυτον. I. v. 81. πωλίλον. O. vi. 148. πωλὸν πορίζειν σ. ἀρότους. N. vi. 57. ἰσαχίοι δοίλιοσιν. P. ii. 25. σταλίσας. P. i. 135. ἱξιόφωμον φίλων Αἰνησι βασιλῆι. P. i. 117. ἰεθάσσας. O. iii. 5. παλλίνσιον πελάδοσι. N. iv. 26. τίνα φόγοι πώνος ἀνήρ; O. vi. 9. ὕμνοι τίθον φίλτρον ἐν Σαμῷ. P. iii. 113. ἀναξιφόρμιγγες. O. ii. 1. τίλλεται ἀρχαὶ λόγων. O. xi. 4. ὕμνων ἄνθη. O. vi. 180. γηθεῖται κίναρ. I. v. 25. δόμησαι ἀλκαί. N. vii. 19. ἰγκαμπίον ἄστος. P. x. 82. Σκαυρός. P. vi. 7. Ἀρέων πολέφατον. N. viii. 119. πωτίρων. O. ix. 74. εἶδε μοῖραν ἰς φάος ἀνάγαγεν. I. vi. 92. Σκιμωνῖν μάντις Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii. εὖρον. P. iv. 5. πεπίλιον ἴψασας. N. v. 77. πτυχαῖς. O. i. 170. πώλας. O. vi. 45. πορσὸν ἄψαι. I. iv. 74. ἀποχεύμασιν. I. v. 134. ἐν ὕμνοις ἀείδοντες μάκαρα. Fr. Thren. iii. 5. p. 21. ὕμνοις Σιῶν διδόμεν ἰσλὸν φῶτα. I. viii. 131. ὕμνους μιλιγάρυας πασθείσης. I. ii. 6. μὴ σιγάτω. I. ii. 66. — [Eustath. p. 1605. 8.]

ὑπαίθριος. νυκτός. O. vi. 104.

ὑπαιθρόω. ὑπαιθρώμεν οὐγαῖς ἁλίου. O. iii. 44.

ὑπαντιάζω. ὑπαντίασεν ἰόντι. P. viii. 84. αὐτός. P. iv. 241. ὑπαντιάσαι ἰπιγίταν νίφ. P. v. 59. v. Schol. et Not. ὑπαντιάξασα κράτει. P. viii. 13. v. Not.

ὑπάργυρος. ὑπάργυρον φανάν. P. xi. 65.

ὑπάρχω. ὑπᾶρχεν ἀγίλα ταύρων. P. iv. 366.

ὑπασπίζω. ὑπασπίζων Χρομίῳ. N. ix. 80.

ὕπας. ἀν ἐξ ὑπίρου. O. xiii. 95.

ὕπατος. Ἕρμειν πρὸς ἀριστὰν ἀμφὶ τοκεῦσιν. P. vi. 42. Ἴρχεται ὕπατον βροτῷ τὸ ἰσλόν. O. i. 161. ὕπατον τιθέν. N. x. 60. παῖδων διαυλοδρομᾶν ἀνίκατον. P. x. 14. δῶμα. O. i. 67. ὕπατ' ἐν ἀνάσσων Ὀλυμπίας, Ζεῦ. O. xiii. 34. ὑπάτων πατίρων γόνον. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41.

ὑπέρ. ὑπὲρ ἁλὸς οἰκίων. N. vii. 95. ἁλὸς πίμπτται. P. ii. 126. ἀνδρός. Fragm. Inc. c. πόντου. P. ix. 90. ἀνθρώπων. I. ii. 53. ἀστῶν. N. viii. 24. γυιᾶς πιτάμαι κραταιᾶς. I. vi. 4. Ἡίρωος ἄρμασιν. P. i. 62. κεφαλᾶς Ταντάλου. I. viii. 20. πώνων Ἡρακλίος. N. iii. 37. ἐρίων σποτιαῖς. Fr. Inc. xv. τὰ ὑπὲρ οὐρανοῦ ἀστερομοῦσα. Fr. Inc. v. Κύμας ἔχθαι. P. i. 34. πρεῶν. N. vii. 61. πώτων γαίας ἱρήμων. P. iv. 46. πώλως. N. viii. 23. πολλῶν τιμαλφῶν. N. ix. 129. ὑπὲρ ἀμπλακίαν Λαομεδοντίαν. I. vi. 43. ἀσπαστας. O. x. 87. ἴχνος. P. ii. 147. λόγον ἁλιθῆ. O. i. 45.

τὰ ὑπένερθε γᾶς γιγαμπτεύοντα. Fr. Inc. v. γαίας. N. x. 164.

ὑπέραλλος. ὑπέραλλον μίχμάν. N. iii. 57.

ὑπερέφανος. ὑπερέφανον ἀάταν. P. ii. 51. v. V. L.

ὑπερβάλλω. οὐχ ὑπερβαλών. N. vii. 97. χρόνον ὑπερβάλλοντα μακάρων ἀνάντων. Fr. Inc. l.

ὑπέριος. ὑπέριον Λιγίαν. O. x. 35. Ἡρακλία. O. x. 20.

ὑπέρδικος. ὑπέρδικον Νίμισιν. P. x. 68.

ὑπερείδω. ὑπερείσαι λίθον Μοισαῖον σὺν πάτρᾳ σε. N. viii. 80.

ὑπερίρχομαι. ὑπερλθόντων ἀρεταῖς εἰς δόξλοσιν. O. xiii. 20.

ὕπερθι. βάλλων. P. viii. 109. πατρός. P. ii. 88.

ὕπερθιν. Ἀλικτρᾶν. I. iv. 104. ἰμβόλου ἀγκύρας κρίμασιν. P. iv. 342. ἐς τὸν ὕπερθιν ἅλιον. Fr. Thren. iv. 3. p. 21.

ὑπέρθυμος. ὑπέρθυμον Μίμνονος. βίαν. I. viii. 177. ὑπερθύμων φώτων. P. iv. 22.

ὑπερκρεμάω. ἅσαν τάν οἱ ὑπερκρίμασι. O. i. 91.

ὑπερμάχης. ὑπερμάχει βοᾷ. O. vii. 69.

ὑπέροπλος. ὑπέροπλον ἦσαν. P. vi. 47. ἅσαν. O. i. 90. ὑπερόπλων Λαπιθᾶν. P. ix. 24.

ὑπέροχος. Ὧρας ὑπερόχως δόμασιν ἐν

Digitized by Google

περιλέγειν. N. iii. 41. ὑπερεχωτάνῳ δυγατέρι Κρόνου. P. ii. 69.

ὑπερκύντιος. ὑπερκυντίαν γλῶτταν. P. v. 79. ὑπερκύντιον πῶρον. Fr. Inc. clv.

ὑπέρτερος. πρᾶγμα ὑπέρτερον ἀσχολίας θέσθαι. I. i. 2. κτεάνεσσι τῶν πάροιθε γενέσθαι. P. ii. 111. ὑπέρτερα δαίνυ δέκεσθαι. N. iv. 62. ὑπέρτατος οἶκος. N. vi. 36. ὑπερτάτῳ χειρὶ ἄγω τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. ii. 3. ὑπέρτατον ἄστρον. Carm. in def. Solis v. 3. p. 36. ἅλιον. P. iii. 157. πάντων θρόνου. O. ii. 141. ὑπέρτατε ἱλαστήρ. O. iv. 1. ὑπερτάτους ἀνορίας. N. iii. 34. ὑπερτάτους ἐν μάχαις ἤρωας. P. viii. 37. ὑπερτάτας κλαΐδας. P. viii. 5.

ὑπερύφαντος. τὰ ἀμφὶ πόντιος ὑπερύφαντα. N. viii. 73.

ὑπερτίθημι. ὑπερτιθέμεν παντὶ θεόν. P. v. 38.

ὑπέρφατος. ὑπέρφατον σθένος νιφετοῦ. Carm. in def. Solis 16. p. 36. μορφᾷ καὶ ἔργοις. O. ix. 98.

ὑπερφθίω. ὑπερέφθιτο πανυρός. P. vi. 29.

ὑπερφίαλος. δεσμὸς ἀμφίκειται. Fr. Epinic. v. 1. p. 7. ὑπερφιάλου ἐγκειμένου ὄζεϊν. P. iv. 198. ὑπερφίαλον γόνον. P. ii. 79. ὑπερφίαλοι Μολίονες. O. x. 42.

ὑπερῴον. χρυσῦν ἐξ ὑπερῴου ἄιδον Κηλαδόνις. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 33. ubi Not.

ὑπέχω. ὑπέχων μέριμναν. O. ii. 99.

ὕπνος. ἐν ὕπνῳ πίσυν φάμα. I. iv. 38.

ὑπό. ἀγκῶνος. O. ii. 149. Αἴτνας. O. xiii. 158. ἀμφοτέρων. O. vii. 23. ἀνδρῶν. O. ii. 175. ἀοιδᾶς. O. iv. 4. Ἀρτέμιδος. P. iii. 17. λόχμας. O. vi. 69. μανίρος ἀντιλόν. P. ix. 106. σκιᾷ ἀγχων. O. vi. 73. N. i. 53. φωτῶν Κορινθίων ἅμιχθεν στεφάνοις. N. ii. 32. χαιμάτων. O. ii. 35. χειρῶν. P. viii. 110. χειρῶν ἄντλει τὸν ἐκ δόλου. P. xi. 27. ᾠδῖνος. O. vi. 73. Κίμβρας. P. x. 24. Κλειτῶν. O. x. 87.

ὑπὸ Ἀκόλλωνι. O. vi. 57. ἅρμασι. Fr. Inc. xxxvii. βοοθυσίαις. O. v. 13. γενεᾶς. N. vii. 124. ἰσχαῖς λίσσομαι. I. vi. 64. ζυγλαις. Fr. Thren. iii. 3. ἥρωϊ λύει χαλινὸν παιδοτρίβης. I. viii. 95. πτύπαις ξυνθῆσι. Fr. Dithyramb. vi. p. 43. πέδοι βάλον. N. vii. 26. πόδεσσι. N. x. 105. πεφαλαῖς. P. xii. 15. λόγχᾳ. N. viii. 51. ἕρσαν. N. vi. 73. ἔχθεος ναίοντες. P. i. 123. ταρσοί. O. x. 45. μυκᾶτ πίνον βιλίων. N. i. 102. φρουσίων ἵπποις. O. i. 30. χειρᾷ δάμασεν ἅλκαν. I. viii. 153. σαῖς χερσίν. Fr. Inc. lxvii.

ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142. ὄρος: O. vi. 129. Τροίαν πεπρῶθαι. N. iii. 103. χθόνα. Fr. Inc. xcvi.

ὑποδίκομαι. ὑπίδιστο μάντιν γαῖα. N. x. 14. ξεῖνον Ἀφροδίτα. P. ix. 16.

ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν ἁλίου δελφῖνος. Fr. Inc. xlix. v. V. L.

ὑποθέω. ὑποθύσομαι ποτὶ ἰχθρόν. P. ii. 155.

ὑπόκειμαι. ὑποκείσεται ἐμοὶ ἄθλος. O. i. 135.

ὑποκουρίζομαι. ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς. P. iii. 32. em. ὑπὸ κουρίζεσθαι.

ὑποκρίνω. ὑποκρίνει μανίαισιν. O. ix. 58.

ὑπόκωφα πλίσσεται. N. ix. 79.

ὑπομένω. ὑπέμεινον ἅλεσσ. P. ii. 48.

ὑπόπτερος. ὑποπτέρου ναός. O. ix. 36. ὑποπτέροις ἀνορίαις. P. viii. 129.

ὑποσπάσω. ὑποσπάσω τὶς μοι ἔλπορα μαπρά. N. v. 37.

ὑποστέλλω. οὐχ ὑπέστειλ' ἐσσίον ξυνίαν ἀμφὶ τράπεζαν. I. ii. 59.

ὑποφόνιος. ὑποφόνιος ψυχαὶ ἀσεβίων. Fr. Thren. iii. 1. p. 21.

ὑποφῆτις. ὑποφάντις (— τὶς) δαιδαλέαν. P. ii. 140.

ὑπόχυτα. ὑποχυτάμασιν ὕμνων. P. v. 134.

ὑποχωρίω. εἰρεσίᾳ ὑποχώρησε. P. iv. 359.

ὕπτιος. ὕπτιον ἴσχνε. Fr. Inc. iv. 2.

ὑπωρόφιος. ὑπωρόφιαι φόρμιγγες. P. i. 188.

ὗς. ὗν Βοιωτίαν. O. vi. 135. v. Schol. conf. Fr. Dithyramb. iv. p 42.

ὕστερος. ὑστέρῳ χρόνῳ. P. iv. 98. ὑστέρων λόγων ἀρχαί. O. xi. 5. ὑστέραισιν ἀμέραις. P. x. 26. ὕστατος. O. x. 48.

ὑφαίνω. ποικίλον ἄνθημα. Fr. Hymnor. ix. 1. p. 32. ὑφαίνειν ἅλεσσ. P. iv. 251.

Digitized by Google

ὑφίλεω. ὑφιλεῶσα ἄνθημον λείριον ἱέρσας ωσσίας. N. vii. 117.

ὑφίστημι. ὑπέστασε ξίνις χάρας. O. viii. 35. ὑποστάσαντες πίσσας πρεσθύρῳ. O. vi. 1.

ὑψηλός. ὑψηλᾶς ωτωσσίδος ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 4. p. 7. ὑψηλοῦ Κρονίου. O. vi. 109. ὑψηλὸν ἅλσος. O. ii. 38. πλίος. P. iii. 197. ὑψηλὸν πόλιν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii. ὑψηλᾶν ἀρετᾶν. O. v. 1. ὑφηλαῖς ἀρεταῖς. I. v. 57. ὑψηλοτάτων δίθλων. O. iv. 6.

ὑψίβατος. ὑψίβατοι πόλεις. N. x. 88.

ὑψίγυιος. ὑψίγυιον ἅλσος. O. v. 31.

ὑψίθρονος. ὑψίθρονον Κλωθώ. I. vi. 23. ὑψιθρόνου Νηρηΐδων. N. iv. 105.

ὑψικέραυνα πίσσαι. Fr. Inc. cxxvi.

ὑψίλοφος. ὑψιλόφῳ Αἴτνας. O. xiii. 158.

ὑψιμέδων. ὑψιμέδοντι Παιανιᾷ. N. ii. 29.

ὑψινεφής. ὑψινεφὴς Ζεῦ. O. v. 39.

ὕψιον τεῖχος δίκας. Fr. Inc. iv. v. Not.

ὑψίπυλος. ὑψίπυλον ἕδος. I. i. 42.

ὑψιπέτας. ὑψιπετᾶν ἀνέμων. P. iii. 188.

ὑψίφρων. ὑψιφρόνων βροτῶν. P. ii. 94.

ὑψιχαίτης. ὑψιχαῖται ἀνέρες. P. iv. 306.

ὕψιστος. ὑψίστου Διὸς πρεσβέραν. N. i. 90. Ζηνὸς. N. xi. 2. ὕψιστον κίεδος. I. i. 73. στίφανον δίδυται. P. i. 195.

ὑψόθυ. βλιφάρων. O. iii. 22. ἵμασιν. P. viii. 117.

ὑψοῦ. φέρουσι. P. x. 109. O. I. 185.

ὕω. πολὺν ἴσει χρυσόν. O. vii. 91.

Φ.

φάγω. φάγων. O. i. 81.

φαιδρός. φαιδρὸν ἐν ἀμέρᾳ ἄστρον. O. i. 9.

φαιδρός. φαιδρᾶς Διός. N. vi. 88. ἰκτίς. P. iv. 505. φαιδρὸν αἰθέρα. O. vii. 122. φαιδρὸν νᾶσον. N. iv. 80. πρεσβίδα ἱλιθερίας. Fr. Inc. xi. 2. φαιδραῖς ἀρεταῖς. N. vii. 75. θυσίαισι. I. v. 38. φαιδρότατον ἅρμα. P. v. 75.

φαίδιμος. φαίδιμον ὦμον. O. i. 41. φαιδίμαν πόραν. N. i. 103. πρόσοψιν. P. iv.

50. φαιδίμας ἵππους. O. vi. 22.

Φαίαν. φαῖαν ἐκέρας γένος. N. v. 10. ἵφανις ἐμμαχανίαν δαίπιτι ὕμνῳ ἀρετάς. I. iv. 4. ἵφανιν ἀνδρεάμενοι ἔρισι χαίτας. I. i. 38. μίλη τὰ φάνιν. O. x. 101. φανίμιν ωανεῦ πλέον λίνεα. P. iv. 303. φαίνοισα πρέσωπον ἐλαθεια. N. v. 31. φαίνεται ἔμμιν ἔπιτον. P. x. 78. ἅλλος οὐκ ἄνευ καμάτου. P. xii. 51. φάνη ἰὼν θαυμαστός. O. ix. 144. πρὸς ποσί. O. i. 118. πίφανε οὐκ ἄμοιρος κυναγίας. N. vi. 25. φανεὶς ἰὼν ἀκτιρομάχας. N. iv. 50. φανομένων ἔπων. N. ix. 49. φανεὶς ἐν χερσὶν χρυσός. P. iii. 98. φανέντος ἔρυκος. I. vi. 77. φανέντα αὐτὸν ἐν Ἰσθμιάδεσσι. O. xiii. 47.

φάμα. (φήμη.) φάμαν ωαλαιὸν ἔργων ἐν λεχίοις ἀνάγει. I. iv. 37. φάμας ἔπισθεν. O. vi. 108. φᾶμαι ἀγαθαί. O. vii. 18. Κυκλώπων πελαδίοντι ἀμφὶ Κυτέραν. P. ii. 28.

φαμί (φημί.) P. ii. 117. iv. 24. ix. 161. I. vi. 28. ὀδυν. P. iv. 180. σὺ Μοῖσαν φέρειν Αἰακῷ. N. iii. 48. φαμὲν ἵμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ. P. xii. 30. φασὶ τρωπᾶν. I. viii. 87. φανεί. P. i. 100. ii. 40. iv. 511. vi. 21. vii. 20. I. viii. 102. θανεῖν. P. iv. 157. μάσιος ωαλαιοῦ. O. vii. 100. ἴφα. P. iv. 494. φᾶ. O. vi. 83. I. ii. 18. φᾶσι μέρον δόσιν. N. i. 99. φάσι πίας. N. vii. 150. φαίην ἐσσόμενα σαφῆς. O. xiii. 149. φαίης νὺ ἄνδρα ἐν ἀθλησαῖσιν ἵμμεν. I. vi. 106. φαῖμεν. N. vii. 128. φάμεν. O. iii. 68. N. viii. 88. παλὰ ἀμφὶ δαιμόνων. O. i. 55. φάσεμὰς ωολλά. N. ix. 103. φάνο. P. iv. 57. 213. δῆ. P. iii. 75. I. viii. 97. φάσθαι ἐξοχόσανα. N. iv. 150. φαμίνῳ οἱ ταῦτα πίμψαν. I. vi. 72.

φανερός. φανερὸν ἰδὸν. O. vi. 123. Ῥῆδον ἐν ωιλάγαι. O. vii. 103. φανὲς' ἀθρέα. O. xiii. 139.

φάος. ἰφανὸν σιλάνας. O. x. 91. ἅδεφεν ἀπὸ Μιγάδων. N. iii. 148. σηλαγγίστιρον ἀστίρος ἐξιπίμπε. P. iii. 135. φάει. N. iv. 63. Fr. Inc. xcii. 3. καθαρᾷ. P. vi. 13. φάος ἰῆ. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91.

Digitized by Google

'Αφροδισιεύσιν, Μενεκράτην. I. ii. 25. βιότῳ. O. x. 27. δρακόντες. N. vii. 4. v. V. L. ὑμνάσαν κρότωνα. N. x. 75. χρυσώσαντες. O. iv. 16. σὺ τιμᾷ Παιάν. P. iv. 481. ἁμίαντον ἕρσαι ἐν νυκτὶ μολαίνᾳ. Fr. Inc. xcviii. 2. ἱερὸν ἀσυχίας. Fr. Inc. xli. 3.

φαείνω. φαείνεις. O. ii. 151. ἐξ ἀνιαύσου ἐρύσιννον βίλος. P. iv. 162.

φάεννον. αὐγᾶν. O. ix. 147. κάλλιστον ἀρετᾶς ἐπὶ ζαπέτῳ ἰδρεῖσθαι. P. iv. 332. πρωΐ, χαλινόν. O. xiii. 120. τὸν φαεννὸν δίδαξιν νομόν. N. iii. 95. φάεννα πρεσνεῖα οἴνοτας. P. iii. 95.

φαεννύω. φαεννύουσα ἐλαίῳ ἀντίτομα ὀδυνᾶν. P. iv. 393.

φάσγανον. φασγάνου ἀκμᾷ. P. ix. 141. φασγάνῳ ἀμφιτυλίσσας. N. viii. 40. μαχαιρίνα. P. ix. 38. ἀλκὰν περὶ ᾧ τεμεῖν. I. iv. 61. φάσγανον τανύσσαν γυμνὸν πελιοῦ. N. i. 80.

φάσμα. περιφθὰν Διός. O. viii. 57.

φάτις. ἀνθρώποισιν. P. iii. 199. ἰχθὲ πανταῖ πανύχιος Φάλαρον. P. i. 187.

φατός. χίλιοι οὐ φατοί. O. vi. 62. πίνθος. I. vii. 51.

φάτνη. φάτναι ἀρχαῖαι Ζηνός. O. xiii. 131. v. V. L.

φαυσίζοντος. δαίμων Τιθρωσίδας. O. vii. 71. v. V. L.

φέγγος. ἀγγὸν ἐνάρης. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ἀλαθινὸν ἀνδρί. O. ii. 108. λαμπρὸν ἀνδρῶν. P. viii. 138. Αἰακιδᾶν τηλαυγὲς. N. iii. 112. παθαρὸν Χαρίτων μή μι λίποι. P. ix. 160. Μοισᾶν. N. ix. 100. καλὸν δίκαιον ἔθος. N. iv. 21. ἄθον πάμπρωτον. P. iv. 198.

φειδωλαί. οὐ φείσασα χρυσὸν ἀνυρᾶς. I. vi. 49. φείσασθαι καλεῖσθον. N. ix. 47.

φιλλάς, ὁς. P. ii. 146.

φίλαιος. φίλαις ἔθεσι ἀνθέμια. O. ii. 134. φίλαισιν νόοι. P. v. 147.

φιλέωνος. φιλέωνα ἀμωλαπίαι. P. ii. 56.

φαρσάλιος θέσχα. Fr. Inc. xxxii. v. Not.

φίρτερος. φιρτέρου κόσμου. P. i. 68. φίρτερον πάντεσσι γένος. I. viii. 69. Ὀλυμπίας ἀγῶνα. O. i. 12. φίρτατος Τιλαμών. I. vi. 57. ἅλεφ. N. x. 24. φίρτατον γένος. N. iii. 98. Διῶν δικάμισα. I. vii. 8. ἀνδρὶ τυχεῖν. O. vii. 48. φιρτάτων Κρονιδᾶν. O. ix. 82. v. L. V. λόγων. λόγων. P. v. 63. φίρτατον πάλαι ἀνδρὶ τιφανὶς αἰών. Fr. Epinic. iii. 2. p. 6.

φίρω. φίρεις λόγον. P. viii. 54. σᾶμα πολίμου φανέν. Carm. in def. Solis. v. 14. p. 36. φίρει ἄνεμος πλαγᾶν τὸ παλλίνικον. N. iii. 31. δᾶξαν αἰδεῖ. N. ix. 80. δᾶξιν λόγος ἐπὶ συντυχίαις. P. i. 70. Ἰσθμοῖ νίκαν. I. vii. 28. πλεῦντες εἶδν τι καὶ τᾶν καιρόν. O. ii., 98. λόγον τὸ καὶ νῦν. I. viii. 133. οἴνεας φλὲξ ἐς πλάκα οἴνου. P. i. 46. προμάθιαν νόᾳ. I. i. 57. τὸ συνεταίριον ὀθυνάσσι μίζον. I. i. 69. φίρομεν δόρυ ἰνδάλεον. P. iv. 45. φίρουσι βίοτα πάλαι οἶνον. Fr. Inc. xlv. φίρουσι δύναμιν πάλαιον. P. v. 16. ὀψοῦ νόμον Θεσσαλᾶν αἴξοντες. P. x. 109. φίρειν γλῶσσ. N. vii. 57. ἀνθρώπουσι Ὀλυμπιόνδ' ἔρειν. P. iv. 384. φίρε σίλας συγγενᾶς. O. x.' 82. φέρεται Πιελλάνᾳ. O. ix. 146. φίρον κίλιτθαι ἔργα. O. vii. 97. φίρε μίτραν. I. v. 79. φιρέτω χάριν Ἰλᾳ. O. x. 21. φίρουσ γλῶσσαν ἔστω. O. ix. 62. φίρει ἐν δίμνοι πέδᾳ. P. viii. 18. οὐδ' ἀλλοτρίων ἴχνεσι φίρειν ἀνδρὶ πρέσσοντες. N. iii. 52. ἄνθια παιδίσσα στιφανώματα. P. v. 98. γᾶρας. O. v. 51. δᾶξεν. O. viii. 85. τιμὰν πράγματι. P. iv. 495. πάμπαν γνώμαις. I. i. 61. πῆματα πόσμῳ. P. iii. 148. Μοῖσαι Αἰακῷ γένει τε. N. iii. 49. ὕδωρ πανᾷ. N. i. 35. ἰλαφρᾶς. P. ii. 171. φίρων Κινναδεῦ. P. iii. 79. μίτραν. N. viii. 24. μίλον ὕμμιν. P. ii. 7. νόημα. P. iv. 29. σπέρμ' ἀδίμαντον. N. x. 30. φίρουσα σπέρμα Διεῦ. P. iii. 27. ἀγγελίαν πανρί. O. xiv. 30. φίρουτις νίκαν. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. φίρουσαι μόχθος ἔμμεν. Fr. Inc. cxii μίγα πᾶς σίθεν. P. i. 107. φίρεσθαι τὰ καὶ τὰ ἀνδρὶ πας' ἰδιαιμονίαν. P. vii. 23.

φεύγω. φεύγομεν ὕπνου. O. vi. 152. φεύγοντι καὶ παῖδες Διῶν ἐν φίλαις δαιμονίοισιν. N. ix. 65. φεῦγεν Ἀμφιάραον καὶ στέρνον ἀκ' ὦμον. N. ix. 30. πυρίφλεγέτις παρὰ δρυὸς βαιοβίαν 'Αχίροντος. Fr. Inc.

Digitized by Google

xxx. 3. p. 59. φύγε δείμον. P. ix. 215. φόγον πῖνον λίοντες. P. v. 78. νίκα φόγα ὕμνον. O. iv. 9. φεύγων δάκος. P. ii. 97. φεύγων ἀθῖνα. N. i. 55. φυγὼν Θάνατον. N. x. 155. Fr. Inc. clxxviii. ἀμαχανίαν ἔργῳ. P. ix. 163. φυγόντες Νέμεσιν. P. x. 67.

φάρ. Θεῖος (Κίνυραος). P. iv. 211. φᾶρ' ἀγρέσθαι. P. iii. 8. φᾶρος. Fr. Inc. lx.

φθείρω. (vulgo ΦΘιίρω.) ἸφΘορεν. P. iii. 66.

φθίγγω. φθίγξαμαί σε. O. i. 59. ἸφΘίγξατο τοιαῦτα. P. viii. 78. φθίγξατο. O. vi. 21. φθίγξαι ἰλιῦ ἐρατὰν διαπλόαν. N. v. 95. φθίγξαιο καιρόν. P. i. 157.

φθίγμα. αἴσιον βροντᾶς. P. iv. 352. πάγκοινον. Fr. Inc. xviii. φθίγματι μαλθακᾷ καὶ λύρᾳ. P. viii. 42.

φθίνω. οὐ φθίνει ἀρετὰ φιλόφρων Κρείσου. P. i. 184.

φθινόπωρος. ἰοῖσα δρῦς. P. iv. 471.

φθινοπωρίς. ἀνίμων πανσπορά. P. v. 161.

φθίσι. φθιμένου Κάσσορος ἐν πολέμῳ. N. x. 110. πᾶδες. P. iv. 206. φθιμένῳ παιδὶ Μελικέρτᾳ. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. φθίμενον ἰολὰ φῶτα δεδίμεν ὕμνοις Θεᾶν. I. viii. 131. φθιμένων φωτῶν. I. iv. 16.

φθίσις. φθίσιν παρσοῦ. Carm. in def. Solis 15. p. 36.

φθονερός. φθονεροὶ ἀμύνοντ' ἄστυ. P. xi. 83. φθονερᾷ ἰλαΐδι. I. ii. 63. φθονερῶν γυιόνων. O. i. 76. νόον. P. ii. 166. φθονερῶσιν ὄψιν. N. viii. 36. φθονερᾶς μισταροπίαις. P. x. 31. γνώμας φέρειν. I. i. 61. φθονερὰ βλέπων. N. iv. 64.

φθονέω. μὴ φθόνει. I. v. 30. φθονέων ἀγαθοῖς. P. iii. 125. φθονέοντων. O. vi. 125.

φθόνος. ἀθανάτων μὴ θρασείαν. I. vii. 56. κρίσιν οἰστιαμῶν. P. i. 164. μὴ βαλέτω με λίθῳ. O. viii. 73. φθόνον ἀμειδόμενον τὰ καλὰ ἔργα. P. vii. 19. ἐταῖρον ἀνδρῶν αἰνοφρόνων. Fr. Inc. xxvii. οὐ μείονα ἴσχυι ὄλβος. P. xi. 45.

φιάλη. φιάλαν ἰλαόν. O. vii. 1. ἀμφόδοιον χρυσῷ πυρφανύσαν. I. vi. 58. χρυσέαν λαοῖν χιλίοισι. P. iv. 343. φιάλαις οἰνοχοῖς. N. x. 81. φιάλαισιν ἀργυρείαισι νωμάσω παῖδα βιατὰν ἀμπύλον. N. ix. 128. χρυσοῦ. I. i. 28.

φιλάγλαος. φιλάγλαε Nympha, urbs Agrigentum. P. xii. 1.

φιλάνορα βιοτὰν οὐκ ἴλιπεν. Fr. Inc. cxli.

φιλάρματος. φιλαρμάτου πώλοις. I. viii. 43.

φιλέω. φιλεῖς ἀκαλὸν ἀθέρα δὶ αὐγᾶν. P. i. 174. φιλεῖ μὲν Παλλὰς καὶ Ζεύς. O. ii. 47. 48. ἀοιδᾶν μέλισσ' ἀθλονικία. N. iii. 12. συμποσίοισιν ἀσυχία. N. ix. 114. Μοῖσα μεμνῆσθαι φίλοιν. N. i. 13. φιλέοισι δὲ καὶ κορυζίσσ' ἀοιδαῖς παρθένοι. P. iii. 31. φίλασ' Ἀπόλλων. N. v. 82. πυφίλαπι Ζεύς. P. i. 25. φιλεῖ Κάρπασον. P. v. 34. φιλέοιν ἰλαφρὰν Κυπάρισσον. Fragm. Inc. xliii. 1. φιλέων δίδυν. O. vi. 175. φιλέοντα. P. x. 103. Καστωλίου πρόσω, Φοῖβε. P. i. 75. φιλάσαντα νόῳ ἀστυῖ γαίοντα. N. vii. 129. πυφιλαμένου μίλες. N. iv. 74. ἰφίλασεν Θεὸς παλαμᾶσιν ἰσοῦν. P. ix. 34. ἰφίλασε πρεσφεύοντας. P. ii. 30.

φιλησίμολπος. φιλησίμολπε Εὐφροσύνα. O. xiv. 19.

φίλιππος. φίλιππον ἵνα αὐτόθι. N. ix. 75.

φιλοιπεδής. οἷα ἦν Μοῖσα τόκοι. I. ii. 9.

φιλόμαχον γένος ἐκ Πιερίας. Fr. Inc. lvii.

φιλόμολπος. φιλόμολπον πώλον. N. vii. 13.

φιλόνικος. O. vi. 32.

φιλόξενος. ἀνδρὸς φιλοξένου θέρμα. N. i. 30. φιλόξενον ἔργον παθόντες. I. ii. 37.

φιλοξένους. O. iii. 1.

φιλόπολις. φιλόπολιν ἀσυχίαν. O. iv. 26.

φίλος. ἀστῶν. P. ix. 164. ἀστοῖς. Fr. Hymn. vi. p. 31. Μοίσαις. Fr. Inc. lviii. 1. στείμασιν πρὸς ἀθανάτων. I. iv. 101. φίλου ἀδελφεὸς ἰφικλῆς. I. vi. 26. φίλας ἀπὸ μασχάλας. P. v. 153.

Digitized by Google

μασίρος. P. ix. 106. *φάσγανα.* I. vii. 39. *φίλιος.* N. viii. 23. *φίλῳ ἀνδρί.* P. iv. 1. *φαγεῖ Διΐ.* N. x. 104. *γίνει Ἀτρέως.* O. xiii. 81. *φίλον ἄνδρα.* P. xii. 32. N. vii. 91. *ἀνδρῶν νόον.* P. iii. 9. *ἴδε φίλαν.* P. ii. 153. *Ἴσαινε.* P. i. 98. *φίλαν Ἀθάναν.* Fr. Parthen. v. 3. p. 16. *ἄρουραν.* N. v. 16. *φόλιν.* O. ix. 33. *Χίωνος.* O. i. 62. *φρᾶξιν.* O. i. 136. *φράσιζαν.* O. i. 24. *χάριν.* O. x. 16. *φίλος χαῖρε.* N. iii. 136. *φίλε.* P. i. 178. *φίλα μᾶτερ Αἴγινα.* P. viii. 140. *ψυχά.* P. iii. 109. *φίλον ἦτορ.* O. i. 6. *φίλα τίνεσθαι ἥβᾳ Θάλλοντα.* Fr. Inc. clxvi. *φίλων ἀνδρῶν δαίμονα.* P. v. 165. *ἀνδρῶν χρεῖαι.* N. viii. 72. *λιμοθυΐς.* I. ii. 18. *ταταμίᾳ φωνί.* N. x. 146. *σαφέσταν.* O. vii. 9. *χάρις.* P. ii. 32. *οὐ φίλαν ἐναντίον ἰδεῖν.* Fr. Inc. xxvi. p. 58. *φίλοις ἀνδράσι.* p. ix. 113. *ἑταίρους.* O. ix. 6. *ἐμοῖν.* O. vii. 74. *σφετέραν.* O. ii. 170. *ἱξευμένων.* N. i. 47. *φίλοις φίλος ἰλθών.* N. iv. 36. *φίλας χεῖρας ἄρειγον ἑταῖρε πρὸς ἄνδρα.* P. iv. 525. *ἃ φίλα.* P. xi. 58. *τί φίλτερον τοκέων ἀγαθοῖς.* I. i. 4. *τὸ Διὶ μὴ φίλτερον εἴρηται.* Fr. Inc. ii. 7. p. 49. v. V. L. *φίλτατον πόσιν ἢ υἱόν.* P. ix. 174. *πίεδος.* P. viii. 17.

φίλιος, φίλιον ὕμνον. P. i. 117. *φιλίαν νόστου μοῖραν.* P. iv. 349. *φίλια δῶρα Κυρήνης.* O. i. 119. vbi v. Not. *φιλίων ἑτέων.* P. iv. 52.

φιλόξενος. φιλόξενοι Θερμαίναι νόον. O. x. 105. *φιλοτάταν ἀμβροσιᾶν Ἀφροδίτας πάρεξ.* N. viii. 2. *ἱερῶν πλαΐδος.* P. ix. 70. *ταῖν ἐν δυνατῷ ἐκτελέσσειν.* N. iv. 163.

φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις ἐυηράτοις. O. vi. 165.

φιλόφρων. ἀρέτα Κρείσσων. P. i. 184. *φιλόφρον Ἀσυχίᾳ.* P. viii. 1. ubi. Not.

φίλτρον. οἱ ἐν Θυμῷ τίθον. P. iii. 113. *ἵκτιον.* O. xiii. 97.

φλαῦρος. φλαῦρόν τι παραθέσσει. P. i. 169.

φλάω. φλάσαι νιν. N. x. 128.

φλέγω. φλέγει χρυσοῦ ἄνθραξ. O. ii. 151. *φλέγοντι σε Χάριτες.* P. v. 60. *φλέγων Χαρίτων ἰμάδῳ.* N. vi. 66. *φλέγοντας ἀρετᾶς.* N. x. 4. *Μοίσαις.* I. vii. 33.

φλέξ. ἀναπλαμένα ἐν δυσμαῖσιν παγκρατὲς λαμπρύνουσα αἰθέρα πατρῷ. I. iv. 110. *φοίνισσα πολυδοξίαν φέρει πίσσας ἐς πλάταν πόντου.* P. i. 45. *φλογὸς σαίρημα.* O. vii. 87. *φλογὶ ψυχρᾷ.* Fr. Scol. ii. 6. p. 11. *φλόγα πυρὸς πνέον (βάτις).* P. iv. 400.

φόβη. ἑρατὰ σ' ἴων φόβα ῥόδα τε πάμπαν μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41. *πάρα πουλίων φόβαις δραπέτευον.* P. x. 74.

φόβος. ἀνδραδάμας ἔπαυσεν ἁλκάν. N. iii. 67. *φόβῳ θῆρας ἴδωμι.* P. v. 81. *πεχτίμασιν φρένας.* P. ix. 56. *φόβωσι ἐν δαιμονίοισι φιάγουσι καὶ πατίδες Διῶν.* N. ix. 64.

φοινικάνθεμος. φοινικανθέμου ἄρος. P. iv. 114.

φοινικόκραιρος. φοινικόκρανον ζώναν. O. vi. 66.

φοινίσσω. φοινίσσουσι ῥόδοις ἄνθεσιν. I. iv. 31.

φοινικόστιζα. φοινικόστιζαι Δάματρα. O. vi. 159.

φοινικοστερόπας. φοινικοστερόπαν Δία. O. ix. 10.

φοινικορόδιος. φοινικορόδιαι λειμῶνες. Fr. Thren. i. 3. p. 17.

φοινίσσυλος. φοινισσύλων ἐγχείων. I. iv. 31.

φοίνιξ. φοίνικος ἴρεις οὐ λειθάκιν μάνευν. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41.

φοίνισσα. ἀγλαὰ ταύρων Θρηϊκίων. P. iv. 365. *φλέξ.* P. i. 45.

φονή. φονᾶς. P. xi. 57.

φονεύω. φονευομένοιο πυρσοῦ. P. xi. 25.

φόνος. πυκνῶναι ἐν ἄλγεσι φονίοις. Fr. Thren. iii. p. 20.

φόνος. φόνου πυρσοδίου πρίλαν. N. ix. 98. *φόνῳ πάλαισεν.* N. viii. 47. *ῥαίνων.* I. viii. 110. *χαλκεδάνοι ἀνδρῶν.* I. v. 64. *φόνοι ἔπρασσον ἀγοντίρους λιόντεσσι.* N. iii. 81. *βουλεύοντα πάντρυ.* Fr. Inc. xxxvii. 4.

φορβάς. φορβάδων πεφᾶν ἀγέλαν ἐκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. p. 8.

φορητός. φορητὰ ἦν κυμάτεσσι Δᾶλος. Fr. Prosod. ii. 1. p. 26.

φόρμιγξ. ἡδυέπεια κρέκει. Fr. Inc. cxxix. *γλυκεῖα.* N. iv. 72. *χρυσία.* P. i. 1.

Digitized by Google

φόρμιγγος ἐσταυτόσου. P. ii. 130. φόρμιγγι. O. vii. 21. πλυτῷ συναυτόμενοι. I. ii. 4. συνάορος ὑλλογία. N. iv. 8. φόρμιγγα. O. iii. 13. βρομίαν ἀνίορσαμεν. N. ix. 19. δαιδαλίαν βασπάζων ἐν σοφῶς. P. iv. 527. Δωρίαν. O. i. 27. ἐπτάγλωσσον δώπον πλάπαρε Ἀπόλλων. N. v. 43. ἱλελίζων. O. ix. 21. φόρμιγγες ὑπαυρέφιαι οἰδὲ (Φάλαρι) δίχονται. P. i. 188. φορμίγγιστοι. I. v. 34. τίρσονται. Fr. Thren. i. 9. p. 17.

φορμιστὰς ἀοιδᾶν πατὴρ Ὀρφεύς. P. iv. 313.

φραδάω. φραδάσαι γᾶν. N. iii. 45.

φράδη. φράδαι μελλόντων. O. xii. 13.

φράζω. φράζει αἰ καὶ στρατῷ. N. i. 93. ἴφρασεν κατὰ μέζον ἐπίων λοιπῶν ἀγόρων. I. iv. 66. φράσασθέ μοι σαφίως δόμους. P. iv. 208. φράσαι ἄωτον χειρῶν. O. viii. 98. δόναπτος. O. ii. 180. παλὰ ἴχνα. O. xiii. 14. φράζων υἱὸν Ἰσσος Ἠσιόδου παραπτῦ. I. vi. 100. φράσαις λόγον. O. ii. 108. φράζεται τιλίων ψυχὰν Ἄιδᾳ οὐ δέξας ἄνωθεν. I. i. 100. ἰφράσθη. N. v. 62.

φράσσω. φράξαι χεῖρα Ὀλυμπιάδων Ἀλφιοῦ ἔρνος. I. i. 94.

φρήν. γίρόντος δονᾳθεῖσα. P. vi. 36. γλυκεῖα. P. vi. 52. πράσσει βουλαῖσι. N. i. 40. ὅ τι γλῶσσα φρενὸς βαθείας ἐξίλαι. N. iv. 13. μαλθακᾶς. O. ii. 162. σθὶ γίγραπται; O. x. 2. φρενὶ ἀναρξεῖ. P. v. 67. βρετσίᾳ ἰρευνᾶσαι βουλεύματα Διῶν. Fr. Inc. xcix. 3. ἱλιοθίρᾳ στυφερῷ. P. ii. 105. ἐρθᾷ δικαίρειν. O. viii. 32. χθονίᾳ. P. v. 136. ἔρατας. N. x. 53. μιγνύμενον γίρας. P. v. 24. φρένες ἀπάλαμοι. O. ii. 105. ἀπειράτων κουφότεραι. O. viii. 80. Σπαρτῶν ἐνὶ ὠὐτέραις αἰνῆσαι πέρδος. P. iv. 247. ἱλάθοντο. P. iv. 73. πιχείραντας φόβῳ. P. ix. 57. διὰ φρενῶν ἔπαξε ξίφος. N. vii. 38. ἁλκὰν ἔπασσεν φόβος. N. iii. 68. ἀμπλακίαις. P. iii. 24. παρτὸν. P. ii. 134. παρτὸν συνάρμοξεν δίκᾳ. N. x. 21. σθένεις. N. vii. 88. παρακαί. O. vii. 55. ἔξω γλῶσσα. I. vi. 105. φρένεσσιν πλαγίαις οὐχ ἁμιλεῖ. I. iii. 9. ἐν φρεσὶ καιομίναν αὐτάν. P. iv. 389. ἀμφὶ φρεσὶν ἀνδρῶν πείμασιν ἀμπλακίαις. O. vii. 44. Σπαρτοῖς. P. iii. 107. ἀσυήσω δαίμονα. P. iii. 192. ἐν φρεσί. N. iii. 108. λευκαῖς πιθήσασα. P. iv. 194. μανομίναις. P. ii. 49. πανίχυι κόρᾳ. I. iii. 4. φρένας δαμίντες τέξις ἀμπλίνους. Fr. Inc. lxi. 7. p. 72. βροτῶν. O. i. 44. δαιμόνων θίλγει. P. i. 22. Σπαρτῶν. I. ii. 64. δαμίντα. O. i. 65. ἴσπεξιν ἔχως. P. x. 94.

φρίσσω. ἴφριξε νιν. O. vii. 70. φρίξαν (αἰνὸν) κύνες Γηρυόνα. I. i. 16. φρίσσοντα ἄνθμασι ἀνανιοῖς. N. x. 140. φρίσσοντας ἄμβρους σείγινα. P. iv. 144. πιφριικυῖαν χρυσῷ φιάλαν. I. vi. 59. πιφρίκοντας νῶτα πτερύγοις. P. iv. 325.

φρούμιον. φρουμίων ἀγκαιχίρων ἀμβολάς. P. i. 6.

φρούδω. φρουῦν τὸ παραπίμπον. N. iii. 130. φρούδων παπά. P. viii. 119. μαλθακὰ ἰαλοῖς. N. iv. 155. πιστά. O. iii. 30.

φρουτίς. ἰφαμιρίων οὐν εἰδυῖα. Fr. Inc. lxxxvii. 2. φρουτίδι μηχανῶνται. P. ii. 170. φρουτίδα ἀφαλίαν σχίθω. P. x. 97. παλαισμάτων λάβις. N. x. 40. ὑπὸ φρουτίσιν γλυκυτάταις ἴθηκε νέον. O. i. 31.

φυγέξιος. φυγέξιοι στρατόν. O. xi. 17.

φυά. φυᾶς οὐκ αἴσχιον. I. vii. 32. φυᾷ διαφέρουν ἔπασσος. N. vii. 79. ἰρυσλείφῳ ἰμβάλλων κίντρον. P. iv. 419. ἰράτιστον ἄστυ. O. ix. 152. μάρναθαι χρή. N. i. 38. μαρναμένων. P. viii. 62. φοὰν ἰὐάνθιμον. O. i. 109. ἄβρυσον παῖδα. I. vi. 68.

φυλακή. φυλακᾷ μιγάλᾳ. P. iv. 134.

φύλαξ. χρυσῶν μήλων. Fr. Inc. civ. ἰμῶν κτεάνων. P. viii. 83.

φυλάσσω. φυλάσσουσι Τίνιδος ἐρθάν. N. xi. 6. φυλάξαι νιν. P. iv. 73. βῶμα σ' Ὠργείου. I. ii. 15. φυλάσσοντες γνώμᾳ αὐτοῖσιν τιλετάς. O. iii. 73. φυλάξασθαι. O. vii. 73. πιφυλάχθαι γλῶσσαν. Fr. Inc. xxxviii.

φύλλον. ὅσσα φύλλα ἠρινὰ ἀνασείμασι χθὼν, οἷσθα. P. ix. 82. πολλὰ καὶ σταφάνους μιν δίνου ἰσί. P. ix. 219. τοιάδε ἀοιδᾶν ἄπασιν. τῶν τόν' ἵσταν.

Digitized by Google

I. iv. 46. φύλλοις χρυσέοις ἰλαπὰν μιχθέντα. N. i. 26.

φῦλον. μετωπίσατον. P. iii. 36.

φυλλοφόρος. φυλλοφόρων ἀγώνων. O. viii. 101.

φύρω. στιφύρισθαι κόραν φαιδίμαν γαίᾳ. N. i. 104.

φύσις. φύσιν προσφέρομέν τι ἀθανάτοις. N. vi, 9. Ὠκεανοῦ ἐν ἴλαχεν. I. iv. 83.

φύτευμα σωμάτων. O. iii. 31.

φυτεύω, φυτεύω χάριν ἀοιδᾷ, Fragm. Inc. in Addend. φύτευεν οἱ θάνατον ἐν λόχου μαχαίρᾳ. N. iv. 96. φυτεῦσαι ὑπὸ γουνῷ μητροδόκας. N. vii. 124. περὶ σίρμα. O. iii. 60. φυτεύων γάμων θυγατρί. P. ix. 194. φύτευθεν τιμαὶ σφισιν θιάσοισιν. P. iv. 123. φυτεύσεσθαι βίζαν. P. iv. 26. φυτευθὶς ἅλβος σὺν θεῷ. N. viii. 28. φυτευθὲν τόθι γίνος Εὐφάμου. P. iv. 456. φυτευθέντες πίνων ἅμμες. P. iv. 256. φυτευθέντας ἐκ Κρόνου Ζηνὸς τε ἥρωας. N. v. 13.

φύτλη. φύτλας Ἰασονιδῶν πεῦρα. O. ix. 82. ποίας ἀπεσπασθῶσα. P. ix. 59.

φυτὸν μανδρῶνος. P. v. 56. φυτὰ πεντάρια ἑνὸς ἑκατὸν ἴαχε ἰόδαμον. Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 41. φυτῶν πανηγύρεων νήσωνος. P. ix. 102.

φύω, φῦμι. φύονται πωλικαί. O. iv. 39. ἵφυ ἀπὸ θνατᾶς μητρός. Fr. Inc. xcix. 3. ἵφυν σοφοὶ καὶ χειρὶ βιατᾷ πιέζιλωσοί τε. P. i. 82.

φωνέω. φωνεῖ ταῦτα ὀνειρόπομπος ἰών. P. iv. 290. φώνασεν Παλλάς. O. xiii. 95. ἔρθιον. N. x. 142. φωνάσαις ἅτις μάνυσε ἀνὴρ εἶναι. I. vi. 75.

φωνή. φωνὰ γίνεται θαρσαλέα. N. ix. 118. φωνᾶς ὀνυθρέου εἰς πατρά. P. iv. 111. φωνᾷ ἀδαμαντίνᾳ ἐξάρχειν. N. ii. 40. μαλθακᾷ φωνᾷ πατησιάζων ἔαρον. P. iv. 244. Ὀλυμπιάδι. O. ix. 2. πρεσβύτατος. P. ix. 49. φωνὰν ἀκούειν. O. vi. 112. δίδου. N. v. 93. ἐναρμόξαι. O. iii. 9. Κάστορος ἀνίλλου. N. x. 169. ὑπάργυρον παρέχει. P. xi. 65.

φωνήεις, φωνῆεν τοῦτο ἀθάνατον ἔρευ. I. iv. 68. φωνῆντα συντοῦσιν βίλη. O. ii. 152.

φώς, φωτὸς σλαξίσεσιν. I. ii. 31. φωτὶ φίλων ταπαρίπῳ. N. x. 147. φῶτα ἅπαλον. O. i. 130. θάξας ἀριστῷ. O. x. 23. μαχατὰν θρίψαι. N. ii. 20. πιδίον διοσίνεον. P. iv. 93. στέχυν ἰσοδαίμονα βασιλῆσιν. N. iv. 138. φῶτες. O. i. 74. Αἰγίδαι. P. v. 100. οἱ πάλαι. I. ii. 2. φωτῶν Καρυθίων. N. ii. 32. ὑπερθύμων παῖδες. P. iv. 23. φθιμένων ζόων τι. I, iv. 16. φῶτας ἁρπάσαις. O. ix. 138. νεογόνους πρεπὶ δαίσαντα. N. ix. 57.

X.

χαίρω. ἴσι —. N. v. 85. ἰείς. N. viii. 82. οἱ ὑπεραγίᾳ. P. vii. 18. χαίρει θαλίαις. P. x. 55. ἴχαιρεν ὑπερπίας. O. ii. 118. χαῖρον ἵππων δαπάνῃ. I. iv. 50. χαῖρε, ὦ θαλαμέα. Fr. Prosod. i. 1. p. 25. P. ii. 124. φίλος. N. iii. 132. χαίρεντ. I. i. 44. χαίρειν σε εἰς τρὶς αὐδάσαισα. P. iv, 108. χαίρων στιφάνοισι βάλλαι. P. viii. 79. χαίροντα ξυνίοις παιδόπαις. O. iv. 25. χαρεὶς δαπάνᾳ καὶ πόνῳ. I. vi. 14.

χαίτα. χαίταν νέαν ἰοστεφάνοιό σ'. O. xiv. 35. στιφάνωσεν ἀρμόζων. I. vii. 54. χαίταις πανέμοισίν οἱ Ζεύς. N. i. 19. χαίτασι ζωχθίνεις ἴων στέφανος. O. iii. 10. χαίτας ἀνθησάμενα ἴρισιν. I. i. 38.

χαιτάεις Λατοΐδας. P. ix. 6.

χάλαζα. χάλαζαν αἵματος ἀλόντας. I. vii. 38.

χαλαζάεις. χαλαζάεντι φόνῳ. I. v. 64.

χαλάζω. χαλάξαις ἀμφοτέρωθεν πνέοντα. P. i. 12. χαλάξει. Fr. Inc. xlvii. 4. V. L.

χαλινός. χαλινὰ ἵρις. N. x. 135. χαλινῶν στρατῶν τε κρίσιν. Fr. Thren. ii. 12. p. 20.

χαλκεύς. χαλκεὺς Ἀργοῦς ἄγκυραν. P. iv. 44. λόγοι ἱρατὸν παρθενίας ὀφ' ἅρμᾳ. I. viii, 95. χρυσάμπυκα. O. xiii. 93.

χαλκάσπιδος. πόσις Ἀφροδίτας. P. iv. 155.

χάλκασις. Ἄρης. I. vii. 35. χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν. P. ix. 1. χαλκάσπιδας στρόγγου. O. ix. 80.

Digitized by Google

χαλκίλατος. χαλκιλάτῳ σιλίκιι. O. vii. 66.

χαλκιστής. χαλκιστίος σολέμου μαστῆρα. N. i. 24. χαλκιστίων Αἰολίων στρατιάν. N. ix. 45.

χαλκιστήρης. χαλκιστήρα (—κρίστρα) Κάστορος. N. x. 170.

χάλκιος. ἀγών. N. x. 41. Ἄρης. O. x. 19. σύριγξ. P. x. 42. N. vi. 6. χαλκίας λόγχας αἰχμῇ. N. x. 113. χαλκίῳ Ἄρει ἔδυν. I. iv. 24. ταύρῳ πευκῆϊ Φάλαριν. P. i. 135. χάλκιον ἅμαδον ἀμφίστιν. I. viii. 54. ἔγχος. O. i. 123. χαλκίοις ἀνίοντιστιν. P. ix. 37. χαλκίαις ὑπλαῖς ἀρέσσιστιν P. iv. 402. χαλκίοις ὅπλοις. N. i. 77. ix. 91. x. 26. χαλκοῖσιν ἔντεσιν. O. vii. 34.

χαλκιόω. χάλκιον γλῶσσαν πρὸς ἄκρον ἀψισθεῖ. P. i. 167. κιχάλκιοντας παρδίας. Fr. Scol. ii. 5. p. 11.

χαλκοάρης. χαλκοάρας Μίμνους. I. v. 51. χαλκοκρᾶν ὑπὸ Ζηνότιον. I. iv. 108.

χαλκόγιννι χαλκόγιννι ἄγκυραν. P. iv. 42.

χαλκοδάμας. χαλκοδάμαντ' ἀνίοχον πίτρωις ἐν ἅλλαις. I. vi. 108.

χαλκόδινα πρίνυλα. Fr. Dithyr. vi. 3. ex em. in Add.

χαλκόκρατος. χαλκοκράτου Δαμάσιτρος. I. vii. 3.

χαλκοκάρηνος. χαλκοκάρηνον ἄκοντα. P. i. 84. N. vii. 105.

χαλκόσιδος. χαλκόσιδον Ὀλίου Πέραν. I. vii. 62.

χαλκός. χαλκοῦ λιστοῦ διατιτόμιον. P. xii. 44. χαλκῷ σολῷ. P. iii. 85. xi. 30. χαλκὸν ἅλικα ἐν σλινυραῖσι. P. x. 131. μυρίον. N. x. 84.

χαλκόστεφος. χαλκοστέφων Ἀμαζόνων. N. iii. 64.

χαλκότορος. χαλκοτόροις ξίφισι. P. iv. 261.

χαλκοχάρμης. χαλκοχάρμαν σόλιμον. I. vi. 39. χαλκοχάρμαι ξίνοι. P. v. 109.

χαλκόω. χαλκωθείς. O. xiii. 123.

χαμαί. καθέλοις ἀφ' ἁρμάτων. N. vi. 87. σιστνῖ. P. viii. 133. σιγῇ καλύψαι. N. ix. 15.

χαμαιγενής. χαμαιγενέων τὸ ἀνθρώτων. P. iv. 175.

χαμαιστεῖσαι. χαμαιστεῖσαν γνάμαν. N. iv. 66.

χαμαιστής. χαμαιστὶς ἴστος. P. vi. 37. χαμαιστείων λόγων. O. ix. 19.

χαμαλός. χαμαλὰ στέων. P. xi. 46.

χαράσσω. χαράξω. (v. V. L.) Fr. Inc. xlvii. 3. p. 67. χαράσσουσα νῶτον στρομνά. P. i. 54.

χαρίζομαι. ἵη καὶ ἱρῷν καὶ ἵρωσι χαρίζισθαι. Fr. Scol. ii. 1. pag. 11.

χαρίεις. χαρίστα σόνον. N. iii. 30. χαρίεν μίλος. P. v. 143.

χάρις. O. i. 48—52. ἀδῖῖα ἴνδον μοι ἴκνεξιν. I. vi. 74. αἰδοία. O. vi. 128. ζωθάλμιος. O. vii. 19. ναλαιὰ ἰῦδυ. I. vii. 24. πρώτα ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. i. 65. Φερενίκου. O. i. 29. φίλων ἄγυ. P. ii. 32. ἐς χάριν εἶτι σίλλεται. ●. i. 121. viii. 11. ἄγων. O. ii. 80. ἀωδᾷ φυτεύει. Fr. Inc. in Add. Ἀθηναίων. P. i. 148. ἀναπάσσει. O. x. 115. Διός. P. iii. 168. Ζηνός. N. i. 7. κλυτὰν ἐκτετίμεται Διός. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. καταθίμεν οὐ τραχύς. N. vii. 110. ἱμὰν σπεισθέν. P. x. 101. ἐκπνεμίαν. O. x. 95. ἰρίαν. O. viii. 75. Θεόξεις. P. xi. 20. κιδνὰν συγγόνων. O. viii. 105. κοινάν. P. v. 137. κρατέοντα σοφόν. P. xi. 90. σαφαιτεῦσαι. N. x. 56. συμποσίου. O. vii. 8. στεφανὶν ἀνστεφάζων. I. iv. 124. φρίστα. O. x. 21. φίλαν. O. x. 16. φόρμιγγος ἀθρήσαν. P. ii. 129. χάριτες Διονύσου. O. xiii. 26. κοιναί. O. ii. 90. σοῦτων ἐξυφαίνονται εἶν. P. iv. 490. [ἄνευ χαρίτων. P. ii. 78. Ex Schedis.] χαρίτων ἀμφοτέραν. I. i. 6. ἴλαον. O. iv. 14. χαρίτεσσιν ἀγαναῖς βασιτάζων. I. iii. 14. πλοναῖς ἁρμοῖς. I. ii. 29. σὺν χάρισιν. I. v. 26. ξανθαῖς. N. v. 99. χάρισας ἀφροδισίοις ἰρῶσιν. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. διδύμας (ὑγίειαν καὶ κῶμον). P. iii. 127.

χάρμα. σὺν ἀλλότριον. P. i. 114. ἐσθλὸν πάσσων. N. vii. 130. ἀνδράσι. P ix 113. ἄστυον ἵλαθεν. O. x. 26. ἐνιχώριον κιλαδίαν. N. iii. 116. καλλίπνοον ἀγωνάζουσι τιμαί. I. v. 69. ὑπὸ χαρμάσιν ἰσλῶν. O. ii. 35. μίγιστον ἔπασσας. P.

Digitized by Google

viii. 92. χάσματα ἴθηνε. O. ii. 179. ἐνίσαλεν. O. vii. 80.

χαυλίζω. χαυλίζει ἱερητίων. O. ii. 154. ubi Not.

χαῦνος. χαῦνον εἶλες ἰλιὸν. N. viii. 78. χαύνῳ πραπίδι. P. ii. 112.

χαύ. ὑπὸ χιῷ δάμασεν ἄζαν. I. viii. 153.

χείλεσι. ἐν χείλεσι σταξίσι. P. ix. 109.

χείμαρος. ἐπὶ χειμάρῳ ῥιθῶν. Fr. Scol. iv. p. 14. ubi Not.

χειμαίνω. κακείμανται φόβῳ φρένες. P. ix. 57.

χειμέριος. ὄμβρος. P. vi. 10. χειμερία κατασπορά. P. v. 162. χειμερίῳ νυκτί. O. vi. 171. χειμέριον ζόφον πασιλέων μητῶν. I. iv. 29. ὄμβρον. P. v. 12. πῦρ. P. iv. 473.

χειμών. χειμῶνος. I. vii. 53. ἐν χειμῶνι ἀπειρέσι. I. ii. 62. περιθέμενος. P. iii. 89.

χείρ. χειρὸς ἵλαπτ' ἐπίσσω. N. xi. 42. ἐπιδίξια. P. vi. 19. χειρὸς ἀλαπᾷ. O. x. 121. ἰὼν ἀφορίαις. N. vii. 139. σὺν. O. viii. 56. χειρὶ δρίσσος. N. viii. 13. διδύξι βίλος. I. viii. 73. πολιμίᾳ. N. iv. 90. ὑπερτάτῳ ἄγει τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. ii. 4. χεῖρ' ἀντιρρίσαις. P. iv. 65. χερί. N. i. 79. ἀφύκτῳ πλεκίαις. I. viii. 141. διδύμᾳ. P. ii. 17. ῥοθῷ. O. x. 7. χερὸς ἱλὰν παρθένου. P. ix. 216. χεῖρα ῥυσίδηρον. I. ii. 31. φράξαι ἔριτιν Ὀλυμπικίων. I. i. 95. χεῖρα Κιδαλίας. Fragm. Inc. cxxvii. p. 91. χέρα ἀφθονίστερον. O. ii. 172. πυκλώσαις. O. x. 87. μαλακὰν περιβάλλουσα. P. iv. 482. οἱ περσεπτυγῶν πλευρᾶν. P. ix. 62. χειρῶν βίλεα κατασόνων. O. xiii. 135. χεῖρες καὶ ἥτορ ἴσον. O. iv. 38. χειρῶν ἄωτον. O. viii. 99. ὑπὸ κραναιρᾶν. P. xi. 27. χειρῶν ἁλικᾷ. O. ii. 114. βίαν ἐκαινῶσαι. N. v. 34. καὶ ἰσχύος ἀνίσχων. N. vi. 110. σθένει. N. x. 99. ἵλαχε στέφανον χείρεσσι. O. x. 70. λαβὼν φιάλαν. P. iv. 343. θανάμιν. P. iv. 128. χειρὸν ἄθωρον ἔργα θαμινά. N. iii. 78. ἀμέρους. N. viii. 5. v. V. L. βιαταὶ ἴδον. P. i. 81. δεξιόν. I. v. 77. καὶ ψυχᾷ τρίψας. N. ix. 92. πιάσαντα. I. v. 11. βίψας. P. iii. 100. ἄθλια γάλα λευκόν. Fr. Inc. lx. 4. χειρὶν κραντήρας. P. x. 36. I. i. 33. ἀγκυλαῖσιν. P. ii. 14. ἰαῖς ἀφύκτοις μάρψαις. N. i. 68. ἐν χερὶν φατὶς χρυσός. P. iii. 98. σὺν ἀλλοτρίαις νεμέσαντ' ἀνίαι. I. i. 20. οὐ φίσαντο πυρᾶς. I. vi. 50. εἰναξί. O. ix. 45. πίσιον λαθίντων σαῖς ὑπὸ χρεισὶν, ἄναξ. Fr. Inc. lxvii. p. 74. χεῖρας ἀμάχους ἀντείναις οὐρανῷ. I. vi. 60. ἀντεῖναι. O. vii. 119. ἐκαλίγιον Ἄρει I. viii. 82. ἐκαμίξαις Αἰθιόπεσσι. N. iii. 108. ἰμάντι δεθείς. N. vi. 60. πίσναν' ἐς αἰθέρα. N. v. 20. φίλας ἄρτιον ἐκεῖρε. P. iv. 426. διακτενάσαις. Fr. Scol. i. 3. p. 3. χεῖρας ἐκαντίας ἀνατείναις θεοῖς. Fr. Epinic. p. 3. χέρας ἀναπλίσσοντι ἔρμοις. O. ii. 135.

χείρων. χειρόνων ἀνδρῶν στίχα ἔσφαλλε πρίσσοντα. I. iv. 56. χειρόνεσσι σὺν ἰρίζει. N. viii. 38.

χειρός. χειρὶ παμφέρῃ. P. vi. 13. χειρὶ δὲ στασθέντ. Fr. Inc. cxxxi. p. 92.

χειράρης. χειμαρῶν τεκόντων. P. v. 47.

χειμός. χειμῶνι τηλιβόλῳ. P. iii. 86.

χειρόθιν. O. ii. 132.

χίρνοις. χίρνῳ. O. xii. 15. N. i. 95. πονίῳ. N. ix. 103. χίρνον Κηφέωνα. N. iv. 115. ἄμβροτον. Fr. Dithyramb. iii. 20. pag. 41.

χιῶμα. ἀγχοῦ χιόμασιν Σκαμάνδρου. N. ix. 94.

χιών. ἐν ᾧ πίχυμαι. I. i. 4. πίχνται στίγμα ἐν νάσῳ. P. iv. 75.

χθόνιος. χθονίᾳ φρενί. P. v. 136. χθόνιον στόμα Ἄϊδα. P. iv. 77. χθονίαν μῶνα ἀφιλεῖν. P. iv. 283.

χθών. ὅσσα χθὼν φύλλα ἀνατέμνει. P. ix. 82. ἄνει χθών. I. iv. 31. χθὼν ἀγλαά. Fr. Inc. xlv. χθονὸς οἰκιστῆς. O. vii. 54. αἶσαν. P. ix. 99. ἐρεύγεται ὀμφαλόν. P. vi. 3. εὐρυκλέεσσ ὀμφαλόν. N. vii. 50. εὐπάγων ἀρίστευσαν. N. i. 20. πολεμήλου καὶ πολυκαρποτάτας. P. ix. 13. εὐρείας ἀκίνητον στίγας. Fr. Prosod. i. 3. p. 26. κυανίας δέσμιον τηλίβοτον. Fr. Prosod. i. 6.

Digitized by Google

p. 26. ἡ φύσις — παγγονὴν χθονός. Carm. in def. Solis 19. p. 36. χθονὶ ἔρυσαν ἄγκυραν. P. x. 80. καλόψαμμ γνῖα. N. viii. 65. χθόνα. N. vi. 81. δαπίονος. O. vii. 102. δυσί. Fr. Inc. xcvi. ἀράσσουσιν ὑγιαῖς. P. iv. 402. ταραύσσοντες. O. ii. 113. βαθύστερνον σχίσαν πεφυκῇ. N. ix. 59. ἰθύδικλον Ἰωλκοῦ. P. iv. 137. μίλακας. O. ix. 76. πάγκαρπον. I. iv. 70.

χιών. χίονος ἰξάλος τιθήνα Αἶγνα. P. i. 39.

χλιαρός. χλιαρὸν γελάσαις. P. ix. 66.

χλιδάω. χλιδῶσα μολπά. O. x. 99.

χλωρός. χλωρῆς ἰλάσηται τυτθός. Fr. Inc. cxlviii. p. 95. χλωραῖς ἴβραις. N. viii. 68. χλωρᾶς λιβάνου. Fr. Scol. i. p. 10.

χοιράς. χοιράδες πίτρας ἅλιπας. P. x. 81.

χόλος. πυιδὸν Διός. P. iii. 20. χόλον διόσεις Μινύου πατρός. N. v. 61. οὐ φατόν. O. vi. 62.

χολάω. χολωθεὶς Αἴας ἅπλων. N. vii. 37. Ἴδας ἀμφὶ βουσίν. N. x. 112. ἴσχανε. O. vii. 54.

χορδή. χορδαῖς Αἰολίσιν. P. ii. 128.

χορευτής. χορευτᾶν μάστυρες, δίκαιος. P. xii. 48.

χορηγὸς Σικυών. Fr. Inc. lxxiii. p. 75.

χορίτης. χορίταν Φοίβου. I. i. 8. [Sophocl. Antig. 1251. ubi Brunck. Ex Schedis.] χορῖτιν μι καλεῖ ὁ Μακεδνίτας. Fr. Inc. lxv.

χορός. Μουσᾶν κάλλιστος ἀοιδὸς Παλίᾳ. N. v. 42. χορὸν ἄναγε ἵστασαι. P. ix. 201. ὅθεν' ἐν χορῷ Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. iii. 1. p. 41. χορεὶ παρθένων. P. x. 59. ἀχεῖτε χορεὶ Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 24. p. 41. χορεὶ καὶ Μοῦσα (Μοῖσα) καὶ ἀγλαΐα ἀμφιπόλοισι. Fr. Inc. xxi. 4. χόρευε πομπαίοισι. O. xiv. 12.

χόρτος. χόρτας λίσσετε. O. xiii. 62.

χράω. χρῆσεν ἴδρια. P. iv. 10. χρησθὲν παλαίφατον. O. ii. 72. χράσθαι, utor. χρησάμενος Πηλιὰς σύγχαρτι. N. iv. 94.

χρέος. χρεῖαι παντεῖαι ἀνδρῶν. N. viii. 71.

χρέος. τὸ ἐν μεσοῖ μοι ἶσον τρίχων. P. viii. 44. Διάδματον περάσαντί μι. O. iii. 12. ἐγγὺς ἰὼν ἰμὶ περάσου τις. P. ix. 181. πασσάλου βαθύ. O. x. 10. μίλακι φολίδωσαι. O. vii. 74. τυθὲν' ἐπί. O. i. 71.

χρεών. εἰ ἔσσιν. P. iii. 2. ἰμὶ φαέννιν. P. ii. 96. αἰνεῖσθαι. N. xi. 22.

χρή. ἰξιυρεῖν. Fr. Inc. xxvii. 5. γόνυσι μαστεύεται. P. iii. 106. προνέμειν. I. viii. 34. συγχάνουσι οἷ πασχόμεν. P. iii. 185. ἀρετὰν ἰδρόσασιν — φέρειν κόμαν. I. i. 60. v. V. L. χρῆν. Fr. Scol. ii. 1. p. 11.

χρῆμα στεργομένοις οὐ σπανίσειεν. O. ix. 157. πᾶν τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεί. I. viii. 27. στιμαίρει ἴσασσιν. O. vi. 124. χρήματα χρήμασ' ἀνήρ. I. ii. 17. βάξις μοι χρήματα διαπαμπίσιον. Fr. Inc. cliii. p. 97. περὶ χρήμασι μαχθίζω. Fr. Scol. ii. 8. pag. 11.

χρῆσις. ἀνίμοις πλεῖσται. ●. xi. 2. χρέσεις τῶν τι καὶ τῶν ἀμφὶ τρόπῳ. N. i. 43. χρῆσις, vaticinium. O. viii. 108.

χρησμός. Μαλίσσαις Δελφίδες τι ἄρθωσιν. P. iv. 106.

χρησόμενον. Σίσυφε. O. vi. 119.

χρίμπτων. γόνυ χριμφθέντα ἐν γενίοις. P. xii. 37.

χρίω. ἀντίτομα ἰδυπᾶν δῶπα χρίσθαι. P. iv. 395.

χρύσεος. χρυσία ἀρετὰ σταλίδι ἀοιδαῖς. P. iii. 204. χρυσώτερον βιοτεύει ῥᾴμα ἰεγμάτων. N. iv. 10. χρυσώτατον φάος. O. iv. 16.

χρύσεος. ἀερχομένους ψυχὰς ἀστίωσιν. N. i. 69. βαλὼν τινα ἀλαστίᾳ. P. xii. 54. ἰκατοντάλαν. O. viii. 37. ἔρσων. N. iv. 69. ἰφίρων. O. vi. 164. λαοὶς περὶ ἔρσω. N. vii. 160. μίλακι ἴστιλθόν. O. x. 9. μόνος ἐξελίγχων ἀλάθειαν. O. x. 67. ἅλδει ἰθύνει. P. i. 87. πάσσων πατρὶ. O. ii. 32. πολλὰ ἰν παιρῷ διαφέρει τά. Fr. Inc. lix. 5. σοφὸς ἄρτιος ἀνδρῶν διαπέρσαι. Fr. Inc. ix. 2. χρόνου μοῖρα. O. vii. 174. χρόνῳ. (σὺν, ἐν). O. x. 101. P. iv. 460. 519. viii. 20. xi. 48. 55. Fr. Inc. xcv. ἅλλῳ.

Digitized by Google

O. ii. 69. *αἰνεῖ*. P. iii. 173. *δονήσῃ*. O. i. 69. *ἴσαντι*. P. iv. 139. *μιχθῇ*. O. xii. 18. *μαρθῇ*. P. viii. 104. alii *πίῃ*. *σανεῖ*. O. vi. 59. *σάμηνεν*. O. vi. 94. *δονήσῃ*. P. iv. 97. *πίνον κατὰ χρίνον*. O. x. 122. *ἁλιπλαγ*. O. iv. 42. *ἅπαντα*. N. i. 106. O. xiii. 136. *πάντα*. I. iii. 10. *ἴλεο*. O. ii. 55. *ἵλεο ἵστιαν*. N. iii. 86. *ἰλίγγου*. N. i. 57. *μιχθὲν*. I. v. 36. *τὸν πρωτίστοισιν*. P. i. 110. *πιεῖν*. O. i. 185. *χρίνον μὴ δαμαλίζου*. P. v. 163. (ubi de *vita*. v. Schol.) *χρίνου δυτιβάλλοντα ἄνασσα μακάρων*. Fr. Inc. l. *ἐς χρίνον λωτόν*. Fr. Thren. iv. 8.

χρίος. *χρὶ θυμῷ*. N. viii. 49.

χρυσαλάκατος. *χρυσαλακάτου Ἀμφιτρίτας*. O. vi. 178. *χρυσαλακάτᾳ Δανάῃ*. N. vi. 62. *χρυσαλάκατον Μελίαν*. Fr. Encom. i. 1. p. 39. *χρυσαλακάτου Νηρηΐδων*. N. v. 65.

χρυσάμπυξ. *χρυσάμπυκα χαλκόν*. O. xiii. 92. *Δαΐχιον*. O. vii. 118. *χρυσαμπύκου Μουσῶν*. P. iii. 158. I. ii. 2. *χρύσαμπυκος Ὥρας*. Fr. Inc. c. 6.

χρυσέμαρος. *χρυσέμαρος Μάνη*. O. iii. 35. *χρυσαρμάτου Κάστορες*. P. v. 10. *χρυσέμαρος Αἰακίδαι*. I. vi. 27.

χρύσεος. *χρύσεαι Θήβα*. I. i. 1.

χρυσέως. *χρυσέᾳ Φοίβου*. P. v. 139.

χρύσιος. *χρυσία πρωτὰ ἱερῶνι ἀοιδῇ παρέσπετο*. Fragm. Inc. lxxxvi. 1. *χρυσίας ἐλαίας*. O. xi. 13. *Νίσᾳ*. I. ii. 39. *χρυσίῳ θυσάνῳ πᾶσι αἰγλᾶεν*. P. iv. 411. *δίφρῳ*. P. ix. 9. *σταλάσσῃ*. N. v. 44. *χρυσίᾳ ἅρπᾳ*. P. x. 61. *πέμπ θάλλων*. I. vii. 69. *χρύσιον δίφρον*. O. i. 140. *σθένει ἀπλίου*. P. iv. 257. *ἅρμα Δίκας*. Fr. Inc. lxiii. *πρόσωπον Δικαιοσύνας*. Ibid. *χρυσίῳ Μοῦσαν*. I. viii. 11. *ὑγιείαν*. P. iii. 129. *φιάλαν*. P. iv. 343. *χρυσία φόρμιγξ*. P. i. 1. *πλουτίσαντι Πυθοῖ*. Fr. Inc. lxxxvi. *χρύσιαι παῖδες Θέμιτος*. O. xiii. 10. *χρυσίου ἰφίκτωρ*. P. iv. 6. v. V. L. *Νηρηΐδων*. N. v. 14. *εἶλαν ἅπαξ*. I. iv. 102. *τριπόδων*. P. xi. 6. *ἅπλων*. N. viii. 46. *χρυσῶν μήλων φύλαξ*. Fr. Inc. civ. *χρυσίοις δόμοις οὐρανοῦ*. N. x. 165. *δόμοισιν*. P. ix. 98. *σθένεσιν*. P. iii. 16. *φύλλοις ἐλαΐᾳ*. N. i. 27. *χρυσίας ἵστους*. O. viii. 67. Fr. Inc. c. 2. *ἐν Πέρσαις*. P. iii. 167. *χρυσῶν ὑφάδεσσι*. O. vii. 64. *χρυσίαισι ἵστοις*. O. i. 66. *χρυσίας πίσσας*. O. vi. 1.

χρυσήνιος. *Ἄδης*. Fr. Hymn. ii. in Proserp. p. 29. Not.

χρυσόθρονος. *χρυσοθρόνου Κυρήνας*. P. iv. 464. *χρυσόθρονον Ἥραν*. N. i. 58.

χρυσοκόμαισι βίβλοισι. Fr. Thren. i. 6. p. 17. Not. p. 19.

χρυσόπεζος. *χρυσόπεζον ἅλαφον*. O. iii. 52.

χρυσοπέπλου. *Ἀπόλλων*. O. vi. 71. vii. 58.

χρυσόπωλος. *χρυσοπώλου Μναμοσύνας*. I. vi. 110.

χρυσόραπις Ἑρμᾶς. P. iv. 316.

χρυσός. *ἐν βασάνῳ πρίσαι σταθῶντι*. P. x. 105. *διακρίνει ἔχοντα φλοιόεντα*. O. i. 2. *ὑψόμνιος ἴδιδεν αὐγάς*. N. iv. 133. *πετάλοιν αἰθυσσόντοιν*. O. iii. 76. *φανὶς ἵστασαν μεσῴᾳ*. P. iii. 98. *χρυσοῦ ἔνθημα φλέγει*. O. ii. 131. *αἰθορόσσου*. P. xii. 29. *φιάλαισι*. I. i. 28. *χρυσῷ ὑφάντᾳ*. I. vii. 6. *παμφρικτᾶσι φιάλαις*. I. vi. 58. *σολὸν ὅστε χρυσόν*. O. vii. 91. *χρυσὸν αἴχοντας*. N. viii. 63. *μεγασθενῆ νόμισαν σταθμώσιον ἄλλων*. I. v. 2. *δαμασίφρονα χρυσόν*. O. xiii. 111. *χρυσὸν διδάξαμεν καθαρᾷ βασάνῳ*. Fr. Scol. i. 17. p. 10.

χρυσοστέφανος. *χρυσοστεφάνου Ἥβας*. O. vi. 69. P. ix. 192. *χρυσοστεφάνου ἀέθλων*. O. viii. 1.

χρυσόστομος. *χρυσόστομον Ἀπόλλωνα*. O. xiv. 15.

χρυσοχαίτας Ἀπόλλων. P. ii. 29.

χρυσοχίτων. *Θήβα*. Fr. Inc. clxxiv. p. 101.

χρύσ. *χρυσὶ ἀσθενεῖ βαίνων*. P. i. 107. *χρυσὶ σθενέων ὀχεῖ πρωτοφίλων νόος*. Fr. Inc. xlviii. 3.

χυτός. *χυτὸν νέκταρ*. O. vii. 12.

χώσαντα — χῶσαν. P. ii. 159. vid. *Ὠκύαν*.

χώρα. *ἐπὶ χώρας πάλιν ἵστασι*. P. iv. 485. *ἄγαλμα*. Ægina. N. iii. 21. *ἀπλάτωτον λίθου θρόνον*. O. vii. 108. *χώραν ἁλιερκέα*. O. viii. 34. *στάγμασιν*. O. vi. 108. *στιβαραῖς ἐπάνδραις*. P. i. 78.

Digitized by Google

χωρίω. χώρησον ἐπ' ἀδελφοῦ βίαν. N. x. 138.
χωρὶς. ἀθανάτων. O. ix. 62.
χῶρος. O. iii. 41. ἐν χώρῳ ζαθέᾳ δίκας. Fr. Inc. lxxxvi. p. 79. κατὰ χῶρον ἱερᾶν. Fr. Thren. i. 12. χῶρον ὃν ἱερομίσησα (ἱερῶν). P. iv. 479.

Ψ.

ψαλμὸν. Δῶλιον ἀντίφθογγον πηκτίδος ὑφ' Τίρσανδρος. Fr. Epinic. iv. in Hieron. p. 7.
ψάμαθος. ψάμαθοι ἐν θαλάσσῃ καὶ ποταμοῖς ἐκίσαι οἶσθα. P. ix. 84.
ψάμμος ἀριθμὸν περιφύγοι. O. ii. 178.
ψαύω. Ἴψασαι ὕμνων ποικίλων. N. v. 77. Ἴψασαι Ἀφροδίσας. O. vi. 58. ἔστις ἐν πρῶτος ἁμφὶ οἱ ψαύσας πίτνλος. P. ix. 213.
ψᾶφος. δίδυ ψᾶφὸν περ αὐτᾶς, P. iv. 472. λιτοσαμίνων. O. x. 13. ψάφων ποννᾶν ἀριθμὸν. O. xiii. 66. ψάφου πεφίκασι. N. viii. 44.
ψίγος. ψίγιον ἔαρος. N. vii. 102.
ψιθὴς. πάντες ἴσα ὑόμεν ψιθῆ περὶ ἀνάν. Fragm. Inc. lxi. pag. 72.
ψιῦδες. μάρτυς. N. vii. 72.
ψιῦδος. οὐ ψιῦδι τίγξω λόγον. O. iv. 28. πίλλᾳ γέρας ἀντίσπασα. N. viii. 43. v. Not. οὐ βαλὼν παιρὸν. N. i. 28. v. V. L. οὐ Θαμινὸν Δίγιν Ἀπόλλωνα. P. ix. 75. ψιῦδι τραχεῖ μὴ πταίσῃς ἁμὰν σύνθεσιν. Fr. Inc. xxiii. 3. ψιῦδος γλυκὺ μιθίσων. P. ii. 68. ψιυθὲν ἄγγιστον. O. vi. 113. ἀνθρὰν. O. x. 7. οὐχ ἅπτεται. P. iii. 53. ψιῦδεσι ποικίλοις. O. i. 46. ψιύδεσιν ἰχθίσσαισι μὴ παταμάναις. P. iv. 177. v. V. L. ψευδίσσιν οἱ ἔστασι τι. N. vii. 32. V. L. ποταμάνια ψιῦθη. O. xii. 8.
ψιύδομαι. οὐ ψιύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. O. xiii. 72.
ψιύστας. ψιύστων λόγων. N. v. 53.
ψιφανὶς ἀνήρ. N. iii. 71.
ψίθυρος. ψιθύρου βροντῶν παλάμαις. P. ii. 158.
ψογερός. ψογερὸν Ἀχίλλοχον. P. ii. 100.
ψόγος. ψόγου σποτιόν. N. vii. 70.
ψολόεις. ψολόεντα πεφανῶν. N. x. 133.
ψυχά. ψυχᾷ καὶ χερσί. N. ix. 92. Ἀγαμεμνονίᾳ. P. xi. 32. τελάμων παρίμενον. P. i. 93. τελάσσαι. P. iii. 72. ψυχὰν ἅπαντες. I. iv. 89. ἀπὸ ἀδίνων ἴχνη. O. ii. 126. ἀντολιστόν. P. iii. 180. ἰὰν πομπὶν πίλεται. P. iv. 234. τεὰν παρᾶς αἶνος. N. viii. 76. πτερὶ δὲ γάθησεν. P. iv. 217. τελίων Ἄιδα. I. i. 99. πέλεν ἀναιδοῖ. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. φορεῖται ψυχὰν Ὀρέστου γονατείᾳ. Fr. Scol. ii. 13. p. 13. ψυχὰ φίλα. P. iii. 109. ψυχαὶ ἀστίσιον πωτῶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. iii. 1. p. 20. ψυχὰς ἀντίπνοιον μελίων ἀγχαμένους. N. i. 70. ἴχονται αρίσσονας πτεάνων. N. ix. 77.
ψυχρὸν. ψυχρᾶς αἰθέρος. O. xiii. 125. ψυχρᾷ φλογί. Fr. Scol. ii. 19. ψυχρᾶν αἰθᾶν φάρμακον. O. ix. 146.

Ω.

ὅ. P. i. 159. sæpius. ὅ πότνα. Fr. Inc. lxxxvii. ὅ Ἐρετρίαν. P. iv. 444.
ὠγύγιος. ὀπ' ἔρεσιν ὠγυγίου Φλιοῦντος. N. vii. 73.
ὦδε. ἴδετε. P. viii. 61. ἴδεται. P. iv. 408.
ὠδῖν. ὠδῖνες ἱερᾶς. O. vi. 73. ὠδῖνα παρθενίαν κρύψε. O. vi. 71. φεύγων πατὴρ Διός. N. i. 55. ὠδῖσιν μόνος. P. ix. 149. ὠδῖσσι θεᾶς. Fr. Prosod. ii. p. 26.
ὠκεανίς. ὠκεανίδες αὖραι. O. ii. 129.
ὠκεανός. τὰ πίτναλα Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. lxx. ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν δόρυ. P. iv. 45. πιλάγισσι. P. iv. 447.
ὠκυδίνατος. ὠκυδινάτου ἁρίλλαις. I. v. 7.
ὠκυπόρους. ὠκυπόρων ναῶν. P. i. 144. ὠκυπόρους ῥιπὰς πομπάων. P. iv. 345.
ὠκύς. ἐν ποτανοῖς αἰσυᾶς. N. iii. 139. ὠκεῖα πρᾶξις θεῶν. P. ix. 119. ὠκεῖαν πτέρυγα. P. i. 10. ὠκία βίλη. O. ii. 150. ὠκίᾳ γάθεος. N. i. 63. ὠκύτερα φρένες θνατῶν. P. iv. 247. ὠκύτατον γάμον. P. ix. 200.
ὠκύων. P. iii. 104. N. x. 120.

Digitized by Google

ὠκύτατα ἀκύτατα. P. xi. 76.
ὠκύτατα ἄκυτα φυλάσσει. O. i. 42.
ὠκύτατος. Bovicc pro ὦκυ. O. i. 138. 179. iii. 68. vi. 33. P. iii. 84. 148. iv. 529. N. vi. 18. xi. 50. I. ii. 19. iv. 11.
ὠκύς. ὠκεῖς. P. iv. 76. μαλθακὸν παρεόν. Fr. Scol. i. 10. ὠκέα. O. vi. 47. x. 123. ὦκα πόντια. N. viii. 1. V. L. ὦκα ἰαυγήσαισα. N. iv. 55. ναὶ, Ζεῦ. O. iv. 3. ὠκὺν πάρουσι. I. ii. 34. ὠκεῖς σάμασσος. Fr. Inc. xc.
ὠκύτης. ἰόν. O. ix. 141.
ὠκύς. ὠρίαις ναλεναῖς Πελλάδος. P. ix. 173.
ὠκύω. ὄρουσαι ἐρθεῖσι. O. ix. 163.
ὡς ἰμὰ φάσμα λέγει. O. viii. 57.
ὡς δ' ἄφαντος ἔστλεν. O. i. 72. ὡς ἰονί. N. vi. 15. ὡς ῥᾴδιον. N. i. 53. 57. ὡς τ' ἰγκατέβα. N. i. 57. ὡς ἰζουλίμεθα. Fr. Parthen. v. p. 16. ὡς ἰατέρα. N. v. 54. ὡς τι ἐθέλω. N. v. 48. ὡς cum optat. μισθὸν πρέσσειεν. O. x. 34. πᾶσιν κείσεται. P. iv. 12. ὡς ἂν κείσεται. O. vii. 75. ὡς οἱ ἂν ἐν ἰδίαν λέγειν. O. iii. 64. cum futuro. ὡς μὴ προσόψει. N. viii. 61. ὡς τάχιστα. O. xiii. 112. πόρσιστα. N. ix. 68. τάχος. P. iv. 291.
ὡς ἰκάνω. P. ix. 174.
ὡς φίλαν Ἀθάναν. οπ. πρός. Fr. Parthen. i. p. 16.
ὡσεί. P. i. 84. iv. 199.
ὥσπερ. O. vii. 144. P. i. 176.
ὥστε διῖξαι. O. ix. 113. ἰργάζεσθαι. N. v. 2. 91. ὥστε, tanquam. ὥστε πατὴς ποθαυὼς (ἐστι). O. xiii. 102. θάλλει, ὥς τε. P. iv. 114. μίλισσαι. P. x. 83. ὄρεσι γλῶσσαν, ὥστε ἄποινα. N. vii. 104.
ὦτα. N. viii. 90. 137. vi. 47. v. V. L.

Digitized by Google

II.

INDEX

NOMINUM PROPRIORUM.

A.

ABAI. Fr. Inc. clxxxiv. p. 103.

"Αβας. Fr. Inc. cvii. p. 87.

"Αβας. (Lyncei fil. Schol. P. viii. 77.) "Αβαντος ἄγυιαί. P. viii. 77. "Αβαντα διάδοχον. Fr. Inc. clxxviii. p. 102.

Ἀγάθων. καλός. Fr. Scol. iv. 3. p. 14.

Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχῇ. P. xi. 31.

Ἀγαμήδη. Fr. Pæan. ii. p. 34.

Ἀγγελία. O. viii. 107. Not.

Ἀγησίας. O. vi. 18. 130. 166.

Ἀγησίδαμος. (Locrensis) puer. O. x. et xi. alius Syracusanus, pater Chromii. N. i. 42. ix. 99.

Ἀγησίλαος. Fr. Scol. ii. 16. p. 11.

Ἀγησίμαχος. N. vi. 36. sq.

Ἀγλαΐα. πατὴρ Θιῶν πρωτίστων. O. xiv. 20. μάντις. O. xiv. 19.

Ἀγχέας. Aristæus. V. L. P. ix. 116.

"Αδμητος. P. iv. 224. [Admeti dictum ap. Praxillam: φίλοι τοὺς ἀγαθούς. v. Wakefield. Silv. Crit. iii. p. 196. Inter Scolia. cf. Aristophan. Vesp. 1238. Ex Schediis.]

"Αδραστος. O. vi. 19. P. viii. 68. sq. N. viii. 87. de ejus exilio N. ix. 21 — 30. conf. Not. ἥρως. P. viii. 71. I. vii. 14. Ἀδραστίᾳ νύμφᾳ. N. x. 52. Ἀδραστίδαι ἀθλοι. I. iv. 44. sq. Ἀδραστίδᾶν θάλος. O. ii. 80. sed vide V. L.

Αἰάκιος. πατὴρ γενέθλας ἐξοχᾶν ἀνεψιόν, et, ἀρχὸς πᾶς πανόπτου ἵκετο. O. vii. 128—130. O. vi. 100—106. Ex Rhodo nympha septem genuit filios. ibid. 130—140. Αἰακίδαν λάχος. O. vii. 107. σθένος. P. iv. 257, υἱᾷ. sc. Æëtes. P. iv. 428.

Ἀθαμανίδας. Melicertes. v. Not. Fr. Epinic. i. 1. p. 1.

Ἀθάνα et Ἀθαναία. P. x. 70. πατὴρ Ζηνός. O. xiii. 110. κόραι ἐγχεσίδρομοι. O. vii. 79. παρθένος ναοπαγία. O. xiii. 100. ἱππία (ἱππία). O. xiii. 115. ξανθά. Fr. Inc. lxviii. θρασεῖα. N. iii. 87. vii. 141. πόδα. O. xiii. 93. ξανθὰ Γλαυκῶπις. N. x. 13. πολιάοχος Παλλάς. O. v. 22. φίλα. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. De ea O. vii. 56—70. Fragm. Inc. lxviii. O. vii. 89—99. O. xiii. 95—105. assidet dextræ Jovis. Fr. Inc. lxxviii.

Digitized by Google

Ἀθᾶναι, αἱ. μεγαλοσθένης. P. vii. 1. λιταυρεὶ καὶ ἰοστέφανοι. Fr. Dithyramb. x. p. 45. v. Not. λιταυρεὶ καὶ δαίδαλοι, Ἑλλάδος ἕρεισμα, πλατεῖαι. Fragm. Dithyramb. ibid. pag. 45. sq. Ἀθανᾶν ἀπὸ λιταυρᾶν εὐανόρων. N. iv. 30. v. 19. Ἀθανᾶν ἐν γουνοῖς. I. iv. 42. ἐν Ἀθάναις. O. ix. 134. ἐν πρυτανεῖς. O. vii. 151. O. xiii. 53. N. viii. 19. ἱερεῖς. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. μεγάλαις. N. ii. 11. λιταυρεῖς. I. ii. 30.

Ἀθαναῖοι. Ἀθαναίων χάριν. P. i. 148. ἱερφαί. N. x. 63. παῖδες. Fr. Inc. xl. 2. Ἀθαναίοισι συλλόγοισιν. Fr. Scol. iii. 5. pag. 13.

Αἰακός. O. viii. 40. 66. P. viii. 143. N. iii. 48. iv. 116. v. 97. vii. 123. sq. viii. 10. sq. I. v. 45. δῖος. I. viii. 47. βασιλεὺς Οἰνόνας, ἄμμιος χυεὶ καὶ βοσλαῖς. N. viii. 13. πολίμεχθος. N. vii. 125. De eo O. viii. 41—52. O. viii. 62—69.

Αἰακίδας. I. vi. 51. Αἰακίδαν. N. vi. 78. I. vi. 27. Αἰακιδᾶν ἅλσος. O. xiii. 156. Ægina, ubi τὰ Αἰάκεια celebrata, v. Schol. Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. N. iii. 113. N. iv. 18. vi. 66. I. v. 24. sqq. Αἰακίδαις (ἐν) πρῴνες. N. vi. 31. v. 15. sqq. Αἰακιδᾶν οἶκος Ἀχιλεύς. I. viii. 121. δωματόων. N. vii. 14. πρυτάνεων. N. vii. 66.

Αἴας. Τελαμωνιάδας. I. vi. 38. πρόσωπος μάχᾳ. N. vii. 40. παρτερός. N. vii. 38. N. ii. 22. iv. 78. vii. 38. viii. 39. I. iv. 58. vi. 38. 79. 77. 73.

Αἴας. (Locrus). Αἰάντιον βωμόν. O. ix. 166.

Αἰγεύς. Unus e sociis Cadmi, a quo tribus αἱ Αἰγῆδες I. vii. 21. Αἰγῆδας φῶτες. P. v. 101.

Αἰγιαί, αἱ. Peloponnesi. Αἰγιᾶθεν. N. v. 68.

Αἰγιαλεύς. Adrasti f. P. viii. 78.

Αἰγίμιος. pater Pamphyli. P. i. 124. v. 96.

Αἰήτας. υἱὸν Θαυμαντὸς Ἀελίου. P. iv. 429. Αἰήτα ζαμενὴς παῖς. Medea. P. iv. 17. De eo P. iv. 285. 379. 398. 424. 427.

Αἰθίοψ. Αἰθίοπα Ἀελοῦ παῖδα. O. ii. 148. Memnonem. Αἰθίοπων στρατόπεχυν. P. vi. 31. I. v. 50. Αἰθιόπεσσιν ἐγχεσφόροις. N. iii. 107. Αἰθίοπας. N. vi. 38.

Αἶμονες, οἱ Thessali. N. iv. 91.

Αἰνῆς. O. vi. 149. v. Schol.

Αἰνησίδαμος. O. ii. 84. iii. 15. I. ii. 42.

Αἰολεύς. Fr. Inc. clxxii. p. 101.

Αἰολίς. Αἰολίαν στρατιὰν χαλκοκυνέων. N. xi. 45.

Αἰολαῖς. Αἰολαῖδι μολπᾷ. O. i. 164. v. Schol.

Αἰολίς. Αἰολίδων ἐν ὠτειαῖς αὐλῶν. N. iii. 136. Αἰολίδεσσιν ἐν χορδαῖς. P. ii. 128.

Αἴολος. Αἰόλῳ λαγέτᾳ. P. iv. 192.

Αἰολίδας βασιλεύς. Bellerophon. O. xiii. 96. Αἰολίδαν Σίσυφον. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. ἐξ Αἰολιδᾶν ἀγαυῶν. P. iv. 127.

Αἴγινα. O. vii. 156. P. viii. 30. sq. 140. N. iv. 18—36. vii. 13. 73. I. vi. 96. ἀπὸ Αἰγίνας. N. v. 6. 16. ἐν Αἰγίνᾳ. P. ix. 160. N. v. 75. I. viii. 36. Αἴγιναν. O. viii. 27. N. iii. 3—21. vi. 77. I. v. 55. vi. 12. viii. 122. De ea v. O. viii. 28. N. iv. 19. iii. 3. v. 16. P. viii. 1. ib. Not. I. v. 28. Amores Æginæ nymphæ et Jovis. N. viii. 10. sqq.

Αἰγίοχος. I. iv. 99.

Αἴγιος θεός. P. xi. 57.

Αἰγινῆται. ἐν Αἰγίνᾳ. N. x. 8. Αἰγινῆται λιταυρέαι. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45.

Ἄϊδας. O. ix. 50. sq. χρυσήνεος. Fr. Hymn. ii. p. 29. Ἄϊδα. O. viii. 95. εἰς σταθμόν. O. x. 110. εἰς δόμον ναοῖσι. P. iii. 18. στάμα χθόνιον. i. e. Ταίναρον. P. iv. 78. κῦμα. N. vii. 45. ἄγαλμα. N. x. 126. ubi Not. Ἄϊδι τελέων ψυχάν. I. i. 99. Ἄϊδαν λαχόντες. P. v. 130. γᾶράς τε. I. vi. 21.

Ἄλιαντος. (Elati f.) O. vi. 54—60. O. vi. 80.

Ἄλιον. (Crethei f.) Ἄλιονος παῖς, Jason. P. iv. 209. Ἀλιονίδας σοφός. P. iv. 386. Κρηθίδας. P. iv. 271.

Digitized by Google

Αἰγινής. Fr. Inc. cxlix.

Αἴγινα. 1) mons. P. i. 36. sqq. Fr. Epinic. v. 1. Αἴγινας μελαμφύλλους ἀρεφαῖς. P. i. 52. μίνυθον γαίας, Αἴγινα. P. i. 57. πρέσβειρα νίκαν εὐρανίαν. P. i. 38. 2) urbs. ἡ Αἴγινα, νεοικίστα. N. ix. 3. O. iv. 10. xiii. 158. P. i. 115. N. ix. 5. coll. 3. P. i. 115—121. πατέρας Αἴγινας. Fr. Epinic. in Hieron. v. pag. 4.

Αἰγιναῖος. Αἰγιναίου Ζηνός. O. vi. 162. N. i. 7. Αἰγιναῖον ξένον. P. iii. 123. N. ix. 72.

Αἰγυλεῖς. Αἰγυλεῖς ἀπήν. O. iii. 12. Αἰγυλεῖων θυσίας. I. v. 38.

Αἰακός. (Peliæ f.) N. iv. 93. 97. N. v. 49—55.

Ἀκράγας. 1) Siciliæ fl. ἔχθιστος μαλοεσσέων Ἀκράγαντος. P. xii. 5. 2.) urbs ad eum sita, Agrigentum. O. ii. 12. O. ii. 168. κλυτά. O. iii. 3. τρυφαῖς. P. vi. 6. φιλάγλαε, καλλίστα βροτῶν πολίων, Φερσεφόνας ἕδος. P. xii. 1. sqq. πόλις Χαρίτων. P. xii. 46. Ἀκραγαντίνων φάος. I. ii. 25.

Ἄκρων. Psaumidis pater. O. v. 18.

Ἄκτωρ. Menœtii pater. O. ix. 104. Iri pater. Fr. Hymn. vii. pag. 31.

Ἀλάθεια. Θυγάτηρ Διός. O. x. 6. ἄνακτα. Fr. Inc. xxiii.

Ἀλαλά. Θυγάτηρ πολίμου. Fr. Inc. xxvi. 2.

Ἀλάται. Ἀλάτα παῖδες, Corinthii. O. xiii. 17.

Ἀλίξωνδος. (Amyntæ filius.) ἁλίου Δαιδωνίδαν ἐμάνυμε, καὶ Θρασύμηδες Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3.

Ἀλεξίδαμος. P. v. 59. Carrhotus. v. Schol.

Ἀλεξίδαμος. P. ix. 214.

Ἄλεντραι. una e septem portis Thebarum. I. iv. 104.

Ἀλίεα. Fr. Inc. cxx.

Ἀλιεύς. Ἀλιέα παῖδες, Thessali. P. x. 8. Ἀλιωνίδας. Fr. Inc. clxxxii. p. 103.

Ἄλιος. Ἀλίου μῆτις Θεία. I. v. 1. vid. Ἀίλιος.

Ἄλις. O. i. 126. Ἄλιδος μυχοῖς. O. x. 41. ἀκραντάοιον. O. ix. 12.

Ἀλκάθοος. I. viii. 149. sq.

Ἀλκαῖος. pater Amphitryonis, unde Ἀλκαϊδᾶν σεμνὸν θάλος. O. vi. 114.

Ἀλκμάων. O. viii. 25—30. 106—116.

Ἀλκμείδας. N. vi. 14. 103. sq.

Ἀλκμαίων. Fr. Inc. cxxxiv. p. 101. N. P. vii. 1. Ἀλκμαιονιδᾶν γενεᾷ εὐρυσθενεῖ. P. vii. 2. conf. V. L.

Ἀλκμᾶν. (Amphiarai f.) P. viii. 66. 80.

Ἀλκμήνη. P. xi. 6. ἱλικοβλέφαρος. P. iv. 305. δαΐφρων. P. ix. 148. sq. P. xi. 5. sq. N. i. 73. x. 19. I. i. 14. iv. 94. vi. 44. Ἀλκμήνας τέκος. I. vi. 44. Ἀλκμήνας σιδάρεον τέκος. Fr. Epinic. iii. p. 3.

Ἀλκυονεύς. Ἀλκυονεῖ μίγνυ πολεμιστὰν ἴκταγλον. N. iv. 44. βουσίταν εὐρεῖ ἴσον. I. vi. 48.

Ἄλκυς. O. x. 55.

Ἀλφειός et Ἀλφεός. O. i. 32. 148. ii. 25. iii. 39. vi. 56. 97. vii. 28. viii. 12. ix. 28. x. 58. xiiii. 48. N. vi. 32. I. i. 94. Fr. Inc. lxxiv. p. 76. Ἀλφεὸν ὑπὲρ ῥέοντα. O. v. 41. Ἀλφεῷ σεμνὸν ἄγωνισμα. N. i. 1.

Ἀμαζών. Ἀμαζόνων χαλκοτόξων. N. iii. 65. Ἀμαζόνας ἰθύτονους. O. viii. 62.

Ἀμαζονίς. Ἀμαζονίδων τοξότιδος γυναικείων στρατόν. O. xiii. 124. Σόλυμον στρατόν. Fr. Inc. xvii. eas Bellerophontes prostravit. O. xiii. 125—130.

Ἀμβισᾶς. fl. P. i. 132.

Ἄμμων. P. iv. 28. Ὀλύμπιον Διὸς νάσσαντα. Fr. Hymn. i. p. 29.

Ἀμυθάων. (Crethei fil.) et Ἀμυθών. v. V. L. P. iv. 223.

Ἀμυθαονίδαι. Fr. Hymn. ix. 1. p. 32.

Ἀμυκλαί. P. i. 125. xi. 48. N. xi. 44. I. vii. 20. Ἀμυκλαίαν κόνιν. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

Ἀμυντορίδαι. O. vii. 42.

Ἀμφιάραος Οἰκλίου παῖς. P. viii. 55. Οἰκλείδας. O. vi. 20. N. x. 16. μάντις. O. vi. 19. N. x. 116. νίφος πολέμιον. N. x. 16. P. viii. 78. N. ix. 30. 39. sq. 57. sq. x. 14. sq. I. vii. 47. v. Schol.

Ἀμφιτρύονες. P. iv. 117. Ἀμφιτρύονα στρατῷ. P. x. 12. πρέσβεις. I. iv. 13. N. vi. 68.

Ἀμφιτρίτη. O. vi. 179.

Ἀμφιτρίτων. P. ix. 143. sq. N. i. 79. iv. 32. v. Schol. N. x. 25. I. i. 79. ξίφεα πατροκτόνου Σκιρρῶνος. P. ix. 146.

Digitized by Google

Ἀμφιτρωνιάδης. O. iii. 26. L. vi. 56.
Ἀνάγκη. N. viii. 4. v. V. L.
Ἀνταῖος. P. ix. 185 -- 207. L. iv. 37. sq.
Ἀνταυγείδας. P. v. 110. Ἀνταυγείδαι ξίνοι Τρῶος χαλκόχαρμοι. P. vi. 111. v. Not.
Ἀντίας. N. x. 74.
Ἀντίλοχος. (Nestoris f.) Θεῖος ἀνήρ. P. vi. 38. βιατάς. P. vi. 28.
Ἀντίοχος. Fr. Inc. xx. p. 56. lxxi. p. 75.
Ἄξενος. Pontus. P. iv. 362.
Ἄπυρος. N. iv. 82.
Ἀπίσας. Nemeæ mons. Fr. Inc. cix. p. 87.
Ἀπόλλων. amor Cyrenes. P. ix. 16—45. sq. Hyperborei ei asinis litant. P. x. 51. sq. Ἀπόλλωνος. O. iii. 28. P. i. 1. iii. 20. iv. 8. 313. 523. viii. 24. Ἀπόλλωνι. O. vi. 57. Ἀπόλλωνα. O. vi. 100. Πύθιον χρυσόκομον. O. xiv. 16. ἀγών. P. ix. 112. vii. 9. x. 15. Trojam munit. O. viii. 41. 54. P. i. 22. χρυσοχαίτας. P. ii. 29. iv. 116. 154. ἀρχαγέτας. P. v. 80. sq. 105. viii. 88. ix. 6. sq. N. iii. 122. v. 43. 82. εὐρυσθενής. I. ii. 27. vii. 69. Ὀρχομενὸν, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφέρεντ' Ἀπόλλωνι. Fr. Inc. liv. (σωστής. Ibid. liv. p. 69.) χρυσοκόμας. O. vii. 58. Φαναῖος. Fr. Inc. xxxiv. ἀγαπάεντος Θυατοῖς. Ib. p. 61. ἄναξ. P. viii. 95. Διός. O. viii. 61. Λαπεῖδας. P. i. 22. iv. 462. χαιτάεις. P. ix. 9. Δόμιε Φοῖβε, Δάλου ἀνάσσων, Καστάλιαν— φιλίων. P. i. 76. σωστὸς τοξοφόρος Δάλου. O. vi. 101. Φοῖβος. P. ix. 71. N. ix. 20. etc. Φοῖβος χρυσάωρ. P. v. 140. εὐρυφαρέτρας ἰκάεργος. P. ix. 47. βασιλεὺς ναοῦ. P. iii. 49. παῖς Δατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. p. 26. Μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv. ἄναξ. P. ix. 79. σοφός. P. ix. 88. ἰηπαιήονος. P. viii. 88.
Ἀπολλώνιος. Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. P. v. 29. Ἀπολλωνίαις πομπαῖς. P. v. 121. Ἀπολλωνίᾳ νάσῳ. P. vi. 9.
Ἀπολλωνιάς. I. i. 6.
Ἀπολλωνίδας. Ἀπολλωνίδαι μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii. p. 101. conf. Schol. P. iv. 4.
Ἄργος. N. x. 1. sq. ἐς Ἴσθμιον. I. vii. 17. Ἄργους. O. ix. 2. Fr. Epinic. ii. 5. P. viii. 59. N. ix. 23. ἐν Ἄργει. O. vii. 152. ix. 132. ἀμφί. O. xiii. 151. ἐν. P. v. 95. ix. 196. N. x. 74. I. v. 40. Ἄργος—δῶμα Διομήδεος Ἥρας. N. x. 8.
Ἀργεῖος. Ἀργείου εἵματος. N. x. 36. Ἀργείου πέπλου. P. iv. 83. ῥῆμα. I. ii. 15. v. V. L. Ἀργείων στρότων. I. vi. 86. Ἀργείᾳ αἰχμᾷ. O. vii. 35. Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14.
Ἀργώ. O. xiii. 76. Ἀργοῦς Θοᾶς. P. iv. 44. εἰνάλιον δέρος. P. iv. 47. ἄρσας. P. iv. 355. ἀντίθεοι. P. iv. 102. De Argonautis v. P. iv. add. Fr. Paean. vi. p. 35.
Ἀρίθουσα. Ἀρίθουσαν ἐπὶ πρέανον. P. iii. 122.
Ἀρείας πώεσι. N. ix. 97. v. V. L.
Ἄρης. χάλκεος. O. x. 19. I. iv. 24. ἀνδρῶν. O. xiii. 32. βιατάν. P. i. 19. χαλκάσπιδος πώσις Ἀφροδίτας. P. iv. 155. χάλκασπις. I. vii. 35. Ἐνυάλιος. O. xiii. 149. N. ix. 88. I. vii. 40. Ἄρεως βαθυστόλμου. P. ii. 3. ἐν ὅπλοις. P. x. 22. Ἄρεϊ ἐν σάλπιγξ. O. ix. 116. ἐν. P. v. 113. I. v. 60. σὺν. P. xi. 55. παλαιμοχθῷ. N. x. 158. ἐναλίγκιον. I. viii. 81.
Ἀρείων γένος. O. ii. 75.
Ἄρειμοι. Fr. Epinic. v. 3. p. 7.
Ἀρισταγόρας. N. xi. 3. 24.
Ἀριστοῖος. De eo P. ix. 103. sqq. add. Fr. Inc. clxxxviii. pag. 104.
Ἀριστυλίδας. N. iii. 21. 24. 35. 118.
Ἀριστόμαχος. P. x. 4.
Ἀριστομένης. P. viii. inscr. P. viii. 6. 115.
Ἀριστονίλης. Battus. P. v. 117. v. Schol.
Ἀριστοφάνης. N. iii. 35.
Ἀρκάδες. O. ix. 103. Ἀρκάδων. O. vi. 55. xiii. 153.
Ἀρκαδία. Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρῶν. O. iii. 48. εὐμήλου. O. vi. 169. ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. Ἀρκαδίας κλιτυῶν. Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. Ἀρκαδίαν εὐάνορα κυρῇ Ἑρμᾶς. O. vi. 135.
Ἀρκεσίλαος et Ἀρκεσίλας. P. iv. 3. 116.

Digitized by Google

531. v. 138. N. xi. tota. P. iv. 444. ἅμμα φαεινότατον ξίνος. P. v. 74. στέργος ἄστεος. P. v. 75. βασιλεὺς Κυρήνας εὐθύνεον. P. iv. 1. 2. βασιλεὺς μεγαλᾶν πολίων. P. v. 20. ἰατῆρ ἰητηρόστατος. P. iv. 480. Ejus laudes. P. v. 5—11—29.

Ἀρμονία. βοῶπις. P. iii. 161. Ἁρμονίας λιπαυλίνου γάμον. Fr. Encom. i. p. 39.

Ἀρσινόη. P. xi. 26.

Ἄρτεμις. Ἀστεῶν ἰφτοσία δόγατερ. O. iii. 46. 54. P. iii. 57. N. iii. 86. Ὀρθωσία. O. iii. 54. cf. Schol. παρθένος ἰοχέαιρα. P. ii. 16. Ἀρτέμιδος ποταμίας. P. ii. 12. ἐπό. P. iii. 17. βίλος. P. iv. 160. δίμνιον. N. i. 3. v. V. L. Diana Ephesia. Fr. Inc. xvii. et lxxi.

Ἀρχίλοχος. O. ix. 1. P. ii. 100. v. Schol.

Ἀρχίστρατος. O. x. 2. 120.

Ἀσία. Ἀσίας ἰδρυχέος. O. vii. 33.

Ἀσκληπιός. De eo P. iii. 11. sq. 82. sq. N. iii. 94. Fr. Inc. lxxx.

Ἀστυδάμεια. O. vii. 43.

Ἀσυχία. φιλόφρων. P. viii. 1. v. Not.

Ἀσώτιχις. O. xiii. inscr. 25. sq.

Ἀσωπόδωρος. I. i. 50.

Ἀσωπός. fl. I. yiii. 39. ἰὼ ῥεέθροις Ἀσωποῦ. N. ix. 22. Ἀσωπίῳ ἰὼ ὕδατι. N. iii. 6.

Ἀταβύριον. ὄρος. O. vii. 160.

Ἄτλας. P. iv. 515.

Ἀτρεύς. O. xiii. 81. Ἀτρείδας ἥρως. P. xi. 47. ἅμα Ἀτρείδαις. O. ix. 107. I. v. 48. viii. 11.

Αὐγίας. O. x. 34.

Ἀφαία. Fr. Prosod. iv. p. 28.

Ἄφαιστος. Ἀφαίστου τίχναις. O. vii. 65. πρυτανεύς. P. i. 47. σίλας. P. iii. 70.

Ἀφάρης. Ἀφαρητίδαι. N. x. 121.

Ἀφροδίτα. Fr. Inc. lxxxvi. Κυπρογενής. O. x. 125. Κύπρις. Fr. Inc. cl. Κύπρου δίκταυνα. Fr. Scol. i. 1. p. 8. Κυπρογένεια. P. iv. 385. πότνια ἔξυτέων βιλίων. P. iv. 380. ἀργυρόστιζα. P. ix. 16. Ἀφροδίτας γλυκυπίας ἴψανοι πρῶτον. O. vi. 58. ἱερία. P. ii. 31.

πότνι. P. iv. 156. κῶτον, Κυρήνας. P. v. 32. ἱλικόπωλος. P. vi. 1. ἱλικοβλεφάρου. Fr. Scol. ii. 7. p. 11. πέρεχ — Ὥρα πότνια. N. viii. 1. v. Not. εὐθρόνου. I. ii. 8. παῖδα. O. vii. 25. Ἀφροδίταν πουτὰν εὐραπίαν. Fr. Scol. i. 6. p. 8. ἐκλιπάρου. Fr. Inc. lxxv. Ἀφροδίτα ἀνθεῖα. N. vii. 78.

Ἀχαιός. ἀνάγ. N. vii. 74. Ἀχαιῶν πόλις. N. x. 87. ἀνδρῶν. I. i. 83. ἐν Ἀχαιοῖς. I. i. 42.

Ἀχάρνα. N. ii. 25.

Ἀχιλλῆος. De eo Fr. Inc. clix.

Ἀχίρων. Ἀχίροντος παρὰ ἀκτὰν ἱδρυται. P. xi. 33. πορθμὸν βαρυβίαν. Fr. Inc. xxx. 3. ἀμφὶ Ἀχίροντι. N. iv. 138.

Ἀχιλλεύς. De eo O. ii. 143. x. 22. P. iii. 178. sq. vi. 20. sq. viii. 145. ξανθός. N. iii. 75. sq. iv. 80. vi. 86. I. viii. 80. sq. 105. σὺν Ἀχιλλέι ἄστυ. N. vii. 40. σὺν Ἀχιλλεῖ. O. ix. 109. ἀμφὶ νεοντύχῳ. N. viii. 52.

Ἀώς. Aurora. Ἀόος φαεινᾶς υἱὸς, Memnon. N. vi. 85.

B.

Βασσίδαι. N. vi. 53.

Βάττος. P. iv. 10. v. Schol. P. iv. 94. 499. v. 168. Βάττου οἰκιστῆρα. P. iv. 11. διωκίταν κλεινοφίλων πιδίων. P. iv. 94. Βαττιδᾶν θεμιστοκρίτων. P. v. 38.

Βιλλεροφόντας. καρτερός. O. xiii. 118. Αἰολίδας βασιλεύς. O. xiii. 96. ubi de eo 125—130. cf. Not. ad Fr. Encom. i. pag. 39.

Βλεψιάδαι. O. viii. 99.

Βοιωτὶς λίμνη. P. iii. 60.

Βοιωτία δέ. O. vi. 152. v. Not. Βοιώτιον ἀγῶνα. O. vii. 155. Βοιώτιον ὕμνος, ὕμν. Fr. Dithyramb. iv. p. 42. v. Not.

Βορίας. πατὴρ — βασιλεὺς ἀνέμων, ejusque duo filii. P. iv. 323. v. Schol. ἔπνευσεν πνοιᾶς ψυχρὸν Βορέα. O. iii. 56.

Βρόμιος. Fr. Dithyramb. iii. 11. p. 41.

Digitized by Google

Γάδειρα, τά. N. iv. 112. Γαδειρίδας πύλας. Fragm. Inc. xii. pag. 54.

Γαῖα, Dea. O. vii. 70. P. ix. 105. 177.

Γανυμήδης. O. i. 70. x. 124. pro Nili genio. Fr. Inc. xc.

Γερύων. I. i. 15.

Γίγας. Γιγάντων βασιλεύς. P. viii. 22. Γιγάντεσσιν. N. i. 101. vii. 132.

Γλαῦκος. O. xiii. 83.

Γλαῦκος Καρύστιος. de eo Fr. Epinic. iii. p. S. Not.

Γλαυκῶπις. Minerva. N. x. 13.

Γοργά. Γοργόνος ἐρωΐδιος υἱόν. Pegasum. O. xiii. 90. Μεδούσης. N. x. 7. Γοργόνα ἴσιφθ. P. x. 72. sqq. Γοργόνων Θρασειᾶν Θρῆνοι. P. xii. 13.

Δ.

Δαίδαλος. Δαιδάλου μαχαίρᾳ. N. iv. 95. v. Not.

Δᾶλος. v. Fr. Prolod. in Del. p. 26. sq. πρανεΐ. I. i. 4. Θεοδμάτα. O. vi. 101. Δάλου ἀνάσσων Φοῖβε. P. i. 74. πασιγνήτα Ὀρτυγία. N. i. 4. Δάλιον ξύνον. P. ix. 17.

Δαμάγητος. O. vii. 32.

Δαμαῖος σαυτήρ. Neptunus. O. xiii. 98.

Δαμάτηρ. Δάματρος πλουτὸν ἅλοος Ἐλευσῖνα. I. i. 80. πάρειδον Διόνυσον. I. vii. 4. Δάματρα φωτιόσειζαν. O. vi. 160.

Δαμόφιλος. v. P. iv. 470. 500. N. P. iv. 510. 515.

Δανάη. P. x. 70. xii. 29. N. x. 19.

Δανάη. de eo P. ix. 196. sq. Δανάᾳ πόλιν. N. x. 1. παρθένων. Fr. Inc. clxxviii. 1. p. 102.

Δαναοί. N. vii. 53. viii. 45. O. xiii. 84. P. iii. 182. iv. 84. Δαναῶν ξανθοκομᾶν. N. ix. 40. ἱπποδάμων. Fragm. Inc. xvii. p. 55. P. viii. 73. Δαναοὺς ἀλαλᾶντας. O. ix. 110.

Δάρδανος. O. xiii. 79. Δαρδανίδα Πριάμου πάρον. P. xi. 29. Δαρδανιδᾶν ἀλκίαν ἐμύναμεν. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3.

Δεῖπνος. N. viii. 26.

Δεινομένης. P. i. 154. et 112. Δεινομένει παῖ. P. ii. 34. v. Schol.

Δελφοί. Ἀπολλωνίδαι ὕμνων Θεμιστῶν μάντιες. Fr. Inc. clxxiii. cf. Schol. P. iv. 4. μέσοι γᾶς ὀμφαλός. P. iv. 132. οἱ Δελφοὶ ξεναγέσαι. N. vii. 68. ἀπὸ Δελφῶν ἀγαγὼν δόξαν. P. ix. 132. ἐν Δελφοῖς. O. xiii. 61. Δελφὸς Μίλητος. P. iv. 107. sq.

Δευκαλίων. O. ix. 66. sq.

Δημοδίκη. Fr. Hymnor. viii. p. 32. cf. Schol. P. iv. 288.

Δημοφίων. Fr. Inc. xx. p. 56. lxxi. p. 75.

Διαγόρας. de eo O. vii. 28. 36. 40. 147 — 159. de ejus familia vid. Not. Fr. Epinic. iii. in Diagor. Rhod. p. 2. sq.

Δίκα. O. xiii. 7. vii. 32. P. viii. 100. Δίκας χρύσιον ἅμμα. Fr. Inc. lxiii. 2. p. 73.

Δικαιοσύνα. Δικαιοσύνας χρύσιον πρόσωπον. Fr. Inc. lxiii. 1. p. 73.

Δίκτυος. I. vii. 44.

Διθύραμβος. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. N. iv. 99. vi. 24.

Διομήδης. Argivus. Διομήδεα ἅρμ' ἔχοντα θοὸν. N. x. 2. Thrax, cujus equi πρόβατα dicti. Fr. Inc. cxxxviii. p. 94.

Διόνυσος. Fr. Inc. cxxiii. παῖς πυκνοφόρος. O. ii. 50. διθύραμβος. Fr. Inc. xxxiii. πολυγανθής. Fr. Inc. xxxiii. πυκνοδίνων Θυιὰς, ἣν Βρόμιον, ἣν Ἐριβόαν βρέμει παλίλλαλος. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. Διωνύσου χάριτες. O. xiii. 25. Διονύσου πολυγανθέα τιμάν. Fr. Encom. i. 3. p. 39. Διονύσου παρεδρῷ. Fr. Schol. iii. 4. p. 13. Διόνυσον εὐφρονέοντα, πάρειδον Δαμάτερος. I. vii. 3.

Δίρκα. Δίρκᾳ παρὰ ἰοπλοΐᾳ. O. x. 101. I. i. 38. Δίρκας ἀγητὸν ὕδωρ. I. vi. 109. Δίρκᾳ καλλιρόῳ. I. viii. 43. Δίρκαιον ὕδατον. P. ix. 153.

Δόλοπες. Δολόπων ἅμιλλαν Θρασύν. Fr. Inc. xvi.

Δόρυκλος. ναίων πόλιν Τίρυνθα. O. x. 82.

Δωδώνη. Δωδώνας Θεσπρώτιδα. Fr. Inc.

Digitized by Google

xiii. p. 54. Δωδώνηθεν. N. iv. 86. de columbis Dodonæis. Fr. Pæan. v. pag. 54. Δωδωναῖε μεγάσθενες ἀρεσιστοτίχνα πάντες. Fr. Inc. xix.
Δωρικός. Δωρικῇ λαῷ. O. viii. 23. Δωρικῆς. P. i. 125. v. V. L. Δωρικῇ πάμφ. P. viii. 29. v. Not.
Δώριος. Δωρίῳ πεδίλῳ. O. iii. 9. Δωρίων φθεγμάτων. O. i. 25. Δωρίων Ἰσθμόν. N. v. 69. Δωρίων στολίσιν. I. ii. 22. viii. 137. Δωρίων ὕμνων πίλασθεν. Fr. corr. clxxii. p. 101. Δωρὶς γῆρυς. N. iii. 5. Δωρίδα ἀκοιτίδων. I. vii. 18.
Δώριον πεδίον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporchem. vi. p. 25.

E.

Ἐλατείδας. Ἰσχυος Ἐλατείδα. P. iii. 55.
Ἕκατος. O. ii. 145. N. ii. 21. ix. 94. I. v. 49. vii. 46. viii. 117.
Ἑλικάων πάτερδος Μοιρᾶν — παῖ Ἥρας —γενίσυρα τέκνων. N. vii. 1. Ἑλικάωνι σὺν μητροπόλῳ. P. iii. 16.
Ἑλικλίχθων. Neptunus. P. vi. 49.
Ἑλίκη. Ἑλίκῃ παλλιπλοκάμῳ. O. iii. 2. ἀμφὶ Ἑλίκῃ. P. xi. 5. σόν. P. v. 110. Ἑλίκων ἱλάσσατο. I. viii. 112. νομίζοντες. O. xiii. 82.
Ἕλικος. N. iii. 111.
Ἑλικωδὲ, Ilithyia. O. vi. 72.
Ἑλικωνίς. O. xiii. 157. I. i. 81. v. Schol. ἰναλίη. O. ix. 150.
Ἑλικώνιαι παρθένοι. I. viii. 127. et Ἑλικωνιάδες. I. ii. 80. v. Proœm in Sacad. p. 29.
Ἑλλάς. multa habuit certamina. O. xiii. 138 — 162. πανδινά. P. iv. 388. Ἑλλάδος ἀνάσσης μοχῷ. N. vi. 44. ἔρυσμα, Ἀθῆναι. Fr. Dithyramb. x. 2. Ἑλλάδι (lv) P. vii. 7. x. 29. Ἑλλάδι μόχθον. I. viii. 23. κατὰ πᾶσαν Ἑλλάδα. O. xiii. 160. P. i. 146. Ἑλλάδα νικάσας. P. xii. 11. ἀνά. P. ii. 111.
Ἕλλην. Ἕλλασι πρὸς συρανὸν. N. x. 46. Ἑλλάνων ὄσσις. P. i. 95. κατὰ Ἕλλανας. O. i. 188. vi. 120. Ἑλλανίδα συρανὸν. P. xi. 75. Jupiter, πατὴρ Ἑλλάνιος. N. v. 19. cf. Schol.
Ἑλλώς. Fr. Pæan. vii. p. 35.
Ἑλλώτια. O. xiii. 56.
Ἕλωρος. fl. N. ix. 96.
Ἐμβόλιον, πίλας Ἐμβόλω. O. vii. 35. v. V. L. Sch.
Ἐμμενίδαι, οἱ. O. iii. 68. P. vi. 5.
Ἐνδαΐς. Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτις υἱοί. N. v. 21.
Ἐνιπεύς. O. x. 86.
Ἐννοσίδας. Neptunus. P. iv. 58. 307.
Ἐνυάλιος. Mars. O. xiii. 149. N. ix. 88. I. vi. 80.
Ἔπωπος. P. iv. 24. N. x. 9.
Ἐρεμοί. Ἐρεμῶν βασιλῆς. O. x. 43. ἀνὰ γᾶς. O. ix. 86.
Ἐρεμάλκας. ἄναξ στολάρμας. P. iv. 159.
Ἐρίγονος. P. viii. 60.
Ἐρίδουπος. N. iii. 147. v. 96. I. viii. 150.
Ἑρμαθιάς. P. v. 35.
Ἑρμείδας. O. vii. 172.
Ἐργίνης. O. iv. 31.
Ἐργοτέλης. O. xii. 26. sq.
Ἐρεχθείς. Ἐρεχθέος ἀστῶν. P. vii. 9. Ἐρεχθείδαι. I. ii. 28.
Ἐρεβέας. Bacchus. Fr. Dithyramb. iii. 11.
Ἐρέβεια. I. vi. 65.
Ἐρετμός. ἑξῆς ἴδεῖα. O. ii. 73.
Ἐριφόλα. Ἐριφόλαν ἀνδροδάμαν. N. ix. 37.
Ἐρεχθόνιος. ci. fab. Fr. Inc. cviii.
Ἑρμᾶς. Cyllenius. O. vi. 132. sq. ἀγώνιος. I. i. 85. ἰναγώνιος. P. ii. 18. πάρεδρε Διῶν. O. vi. 133. χρυσέρατις. P. iv. 316. πλοντίς. P. ix. 104. sq. Ἑρμᾶ. O. viii. 106. σὺν Ἑρμᾷ. N. x. 98.
Ἕρωες. P. iv. 319.
Ἑσπία. παῖ Ῥέας. N. xi. 1. πασιγνήτα Σατός. Ibid. πρώτα θεῶν. N. xi. 7.
Εὐάδνη. mater Jami, de qua O. vi. 50. sq. ἰοδόσπορχος. ib. 51.
Εὔβοια. O. xiii. 160. I. i. 81.
Εὐθυμένης. N. v. 75. sq. I. vi. 85.
Εὐθυμία. Fr. Ine. lviii. 4.
Εὐιαρία. μεγαλόδοξος. O. ix. 26. xiii. 6.
Εὔξιος. Εὐξίῳ πεδίλῳ. N. iv. 79.
Εὐξενίδας, Εὐξενίδα Σόγενες. N. vii. 103.
Εὔριτος. P. xi. 35.
Εὐρυάλη. P. xii. 35.
Εὐρύαυλος. P. iv. 58. sq.
Εὐρυθενίς. O. iii. 50. P. ix. 139. 150.
Εὔρυνος. O. x. 34.
Εὐρυνόμιον. Fr. Hymn. vii. p. 31.

Digitized by Google

Εὐρώτα. Τιτυοῦ θυγάτηρ εἶναι (Εὔθαμος) Εὐρώτᾳ νυοὶ χέρσον. P. iv. 81. N. iv. 114.
Εὐρώτας. O. vi. 46. I. i. 39. v. 43.
Εὔθαμος. P. iv. 81. 39. 79. 311. 425.
Εὐφάνης. γηραιὸς πρεσβύτατος. N. iv. 143. 144.
Εὐφρόσυνα. O. xiv. 20.
Ἐφάρμοστος. O. ix. 6. 130. sq.
Ἔφυρα. N. vii. 55. P. x. 85.
Ἔχιμος. O. x. 80.
Ἔχίων. P. iii. 418.

Z.

Ζεύς. Κρόνου παῖς. O. vii. 121. Ὀλύμπιος ἀγημών. O. ix. 85. ὑψοῦ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. O. xiii. 35. sq. πολυπιφίλας κρίων. N. iii. 17. ἄναξ πάντων μακάρων. Fr. Inc. l. Ζεύς. O. ii. 2. iv. 1 — 3. vii. 102. viii. 109. P. i. 26. iii. 176. iv. 40. 191. 298. γενέθλιος. 518. ἄφθιτος. P. iv. 518. διωτίνας Ὀλύμπου. N. i. 18. sq. Ἑλλάνιος. N. v. 19. ix. 59. 73. 127. x. 19—29. 142—150. Ζεὺς γενέσθαι μὴ μάτην. I. v. 18. 66. vii. 6. viii. 59. sq. 104. Διὸς πορὶ δῶμα ὕπατον. O. i. 68. 71. ἐν νῆδύ ἐρέχῃ. O. ii. 106. Διὸς βίᾳ. O. ii. 159. ἅλσει πατρὸς ἐν. O. iii. 30. βωμῷ ἐν μαντείῳ ταμίας. O. vi. 7. ἐκ Διὸς εὔχονται τὸ πατρόθεν O. vii. 41. viii. 5. ξυνίων. O. viii. 28. ἀλαλαβρόντα πάτᾳ. O. ix. 65. Στυγάνης Ἀλάθεια. O. x. 6. θέμιδες. O. x. 26. ἔλειπεν υἱός. O. x. 53. ἱερεισπόνων. O. x. 96. πέρσαι Παρίδας. O. x. 116. Δεπαίου. O. xiii. 154. σωτῆρες ἅλοχον. Fr. Inc. c. 5. Ὀλυμπίων. Fr. Inc. lxxvi. 3. Διὸς τιμάν. O. xiv. 18. conf. 20. σιάπτῳ. P. i. 90. ἰδναί. P. ii. 50. ἅπασιν. P. ii. 62. παῖδων. P. iii. 22. χάριν. P. iii. 168. Ἄμμωνος. P. iv. 28. νίος. P. v. 164. vii. 40. πᾶσιν. P. ix. 90. Διὸς ἐκ πρωτομίου ἔρχονται. N. ii. 3. Νεμεαίου. N. ii. 7. ἀγῶνι. N. ii. 37. ἐρχόμενοι. N. v. 47. 61. sq. ἐκτίνων. N. vii. 73. Διὸς Κρονίδου. N. vii. 155. Αἰγίνας σε. N. viii. 10. βίλεσι. N. x. 15. παρὰ (βωμῷ). N. x. 89. παλάμαις. N. x. 122. ξυνίου Ζήνος. N. ix. 9. Ὀλυμπίου ἅλσος. I. ii. 42. ἴκανε. I. ii. 37. ἐν ὄμβρῳ. I. v. 63. viii. 76. πρὸς Διὸς σε ἱκετεύω. Carm. in def. Solis. v. 10. pag. 36, 37. Διόθεν. v. hac. voce. Διΐ. O. xiii. 149. P. viii. 142. N. iv. 15. παρὰ πατρί. N. x. 105. Διὶ (una syllaba. v. Not.) Fr. Inc. ii. pag. 49. Δία φανισστρόφαν. O. ix. 10. Ζεῦ. O. v. 39. sq. πάτερ. O. vii. 159. sq. N. viii. 60. σέλας. O. xiii. 163. P. i. 130. 56. N. iii. 114. x. 53. 55. I. iii. 6. vi. 5. 11. 62. Ζεῦ, λίβεσσι παῖ Ῥέας. Fr. Inc. cliii. p. 98. Κρονίδα καρτερόφρονα. Fr. Inc. lviii. 2. p. 70. Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀμφιπερίκτιτε πάτερ. Fr. Inc. xix. p. 56. Ζηνὸς ὕπερ λευκὰς ἴππους. O. ii. 144. Αἰνησίδαμόν. O. vi. 162. σίγνους. O. ix. 77. Δεπαίου. O. ix. 146. Ἐλευθερίου. O. xii. 1. ἐγχωριάσαν. O. xiii. 109. φάσσαι. O. xiii. 132. παλάμαι. P. ii. 72. πιὸ σεμνὸς. P. iv. 304. Αἰνησίδαμε χάρι. N. i. 7. ἐκ. N. v. 12. ὑψίστου κασιγνήτα. N. xi. 7. Κρονίδα. I. ii. 35. Ζηνὶ γενεθλίῳ. O. viii. 20. μεγάλα. P. ix. 148. βασιλῆϊ. I. viii. 41. 47. 75. Ζῆνα. P. iv. 344. ix. 112. Jovis nuptiæ. Fragm. Inc. lxxxi. ab eo aquilæ missæ. Fr. Pæan. iii. p. 34. ib. Not.
Ζήθυγος. Ζηθύγου εὐθυτόνου ταμιαῖς. N. vii. 73. παρὰ πολίταν ἀγγίλοφον. Fr. Inc. clxix. p. 100. Ζηθυγίων Δεπαῶν. O. x. 17. Ζηθυγία Δεπαῖς. P. ii. 35. v. Schol.
Ζήτης. P. iv. 324.

H.

Ἥβη. ἅλοχος Ἡρακλέος. N. x. 32. N. i. 110. I. iv. 102. Ἥβαν ἀγλαόγυιον. N. vii. 6. Θαλίρχου ἅπασιν. N. i. 111. Θεῶν πολλίστα. N. x. 36.
Ἥρα. P. iv. 388. N. x. 32. Ἥρας ἱρόσυνα Ἰξίων. P. ii. 50. Ἥρας ἀγῶνα. P. viii. 113. μεγαλοσθενὴς. N. vii. 3.

Digitized by Google

δῆμα, Ἄργος. N. x. 3. 43. ἀμοιβέων παναγύρεα. N. xi. 2. γαμβρός. I. iv. 103. λαὸν ἰδάνορα. N. x. 66. Ἥρην Παρθενίαν. O. vi. 150. cf. Schol. P. ii. 62—69. χρυσόθρονον. N. i. 57. vii. 140. μᾶτερ Τιτία. N. x. 33. v. Not. et Schol. βασίλεια Θεῶν. N. i. 59. cf. V. L.

Ἡρακλῆς. υἱὸς Διὸς ἄλκιμος. O. x. 53. παῖς Ἀλκμήνας ἀδείμαντος. I. i. 15. ἥρως Θεός. N. iii. 38. σεμνὸν θάλος Ἀλκαιδᾶν. O. vi. 114. τέκος Ἀλκμήνας. I. vi. 44. υἱὸς Ἀλκμήνας. I. iv. 94. παῖς Διός. N. i. 55. ἄναξ ἄνων χρυσίων. I. iv. 103. θρασυμάχανος. O. vi. 114. x. 37. P. x. 4. I. vi. 51. Ἡρακλέος στυλῶν ἄκοτοι. O. iii. 79. ἱφιτειμές. O. iii. 20. γίνυς. O. vii. 39. βία. O. x. 31. 53. ἰαγόνοις ἀλκάνορας. P. v. 95. γίνος. P. x. 4. σὺν ματρί. P. xi. 5. ἀνείχομαι. N. i. 49. πρὸς αὐλάν. N. iv. 32. στέφεα ἀδείμαντον. N. x. 31. στιβεύς. N. x. 61. σθένος. N. xi. 34. κόνων. N. iii. 37. σθένος πάντολμον. Fr. Encom. i. 4. ἔργοισιν. Fr. Inc. ii. 5. Ἡρακλεῖ P. ix. 151. N. x. 99. Ἡρακλῆϊ. I. v. 47. Ἡρακλέα ἐπίζηλον. O. x. 20. Ἡράκλειος. N. vii. 26. Ἡρακλειδᾶν ἴγνεσι. P. i. 121. Herculis labores memorantur. O. ix. 44. sq. 87. sq. N. vii. 139. I. i. 14. sq. 79. I. iv. 87. vi. 45—56. furens. Fr. Inc. clxvi. Meropas superavit. Fr. Hymn. xi. voracitate βουφάγος. Fr. Inc. xci.

Ἡρόδοτος. Thebanus. I. i. 17. 86.

Ἡσίοδος. Ἡσιόδου ἴτος. I. vi. 98.

Ἠώς. vide Ἀώς.

Θ.

Θαλία. ἰφιμόλπων. O. xiv. 22.

Θανδρίδαι. N. iv. 118.

Θάρσιον. N. iii. 123. v. Not. V. L. et Schol.

Θαρσίων. Æginetæ. N. vii. 10. 85.

Θέα. μᾶτερ πολυόνυμε Ἀλίου. I. v. 1. ἄνασσα. ibid. 6.

Θέαινος vel Θεαῖος. Ὀβλία παῖς. N. x. 45. Θεαίᾳ em. N. x. 57. et 69. v. V. L.

Θέμις. σύντεκνα, πάρεδρος Διὸς ξυνίου. O. viii. 28. filia ejus Εὐνομία. O. ix. 24. sq. εὔβουλος. I. viii. 68. Θέμιστος εὐβούλου. O. xiii. 11. Θέμιν εὔβουλον ἀθανάταν. Fr. Inc. lxvii. p. 74. et Fr. Inc. c. 1. p. 85. ἱερόν. P. xi. 15. Θέμιστες Διός. O. x. 29. v. V. L.

Θεμίστιος. N. v. 91. I. vi. 95.

Θεόγνητος. P. viii. 49.

Θεόξενος. Fr. Scol. ii. sq. 11—13.

Θερέανα. Θερέανα Ἥρας. P. xi. 95. ἐν γυάλοις. N. x. 106. ὑψιπύλου Ἥρας. I. i. 43.

Θέρσανδρος. O. ii. 76—81.

Θεσπρωτίδα Δωδώνην. Fr. Inc. xiii. p. 54.

Θεσσαλός. O. xiii. 48. et adjecti e Θεσσαλὸν ἵππων. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. Θεσσαλῶν νόμων. P. x. 109.

Θεσσαλία. μάπαιρα. P. x. 2.

Θέτις. O. ii. 144. πρωτεῖ Φθίᾳ. N. iv. 81. νοστία Θέτις. I. viii. 71. Νηρέως Θυγάτηρ. I. viii. 91. ἀθανάτα. P. iii. 179. μία Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. iv. 106. Θέτιος γόνος. O. ix. 115. Θέτιος ἀμφὶ γάμῳ. I. xiii. 60. sq. 91. 103. Θέτιν παῖδα κλυτὰν Νηρέος. P. iii. 163. 178. νοστίαν. N. iii. 60. 97. σεμνάν. N. v. 47. Θέτιδος ἀγλαόπωρον Νηρέος. N. iii. 98.

Θῆβη, et ai Θῆβαι. Θῆβα μάπαιρα. I. vii. 1. χρύσασπι. I. i. 1. ἰδάεσσι, χρυσοχίτωνι, ἱερῶτατον ἄγαλμα. Fr. Inc. clxxiv. p. 101. conf. Schol. ad P. iv. 25. Θήβᾳ (ἐν) ξιφοθήκῃ. P. iv. 533. Θήβαν πλάξιππον. O. vi. 145. πάρεδρε. I. iii. 20. πρατῖον ἱππιοδρομίᾳ. I. iii. 21. πολύπλειστον. Fr. Inc. lxxxvi. 2. p. 79. ἀναπάπτοντα. Fr. Encom. i. 3. p. 39. Θῆβαι ἱππόπωλοι. P. ix. 139. ἐν Θήβαις. O. ix. 102. ἀπὸ λιπαρᾶς. P. ii. 6. Καδμεῖαν. I. iv. 88. Θήβαν λιπαρὰν μίγαν σεμνόλεν. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. ἐν Θήβαις. O. vi. 25. vii. 154. xiii. 152. ἱππιοχάλινε. P. iii. 161. viii. 56—67. xi. 19. N. iv. 31. x. 14. I. i. 24. 96. iv. 11. v. 39. viii. 43. Carm. in def. Solis v. 12.

Digitized by Google

Θέας (ἡ) ἱππαστόλους. N. ix. 43. v. Not. V. L.
Θηβαῖος. Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου. Fr. Epinic. ii. 6. p. 6.
Θήρα. Θήρων μαντεύσαντι πτολίων. P. iv. 35. Θήρανδε Ἰλιονεὺς φῶτας Αἰγεΐδαι. P. v. 100. Θήρωνι ἵππος Μαθύλας. P. iv. 17.
Θήρων. O. ii. 8. 172. iii. 4—78. v. Schol.
Θηρώ. De eo Fr. Inc. lxxii. et xx.
Θραϊτίνας. Θραϊτίνων ταύρων. P. iv. 365.
Θρασύκουλος. Xenocratis f. P. vi. 15. 44. I. ii. 1. 45. Fr. Scol. iii. 1. p. 13.
Θρασυδαῖος. Theronis f. P. xi. 21. 68.
Θράσυλλος. N. x. 73.
Θυώνη. Semele. P. iii. 177.
Θώρηξ. ex Alevadis. P. x. 100.

I.

Ἰάλυσος. O. viii. 136. v. Schol.
Ἰαμος. de quo O. vi. 57. 87—95. sq. πολύπλουτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. vi. 121.
Ἰαπετιονίς. Ἰαπετιονίδος φύτλας. O. ix. 81. v. V. L.
Ἰάσων. de eo P. iv. 20. 133. sq. 212. 240. 276. 300. expeditionem Argonautarum instruit 330. fata 376. sq. —et exitus—397. sqq. ἀνὴρ ἱππαγέτας. P. iv. 140. ἀνὴρ κορυσιές. P. iv. 425. σοφὸς Αἰσονίδας. P. iv. 386. ἀρχός. P. iv. 344.
Ἰαωλκός. Ἰαωλκὸν πὰρ ποδὶ Πηλίου. N. iv. 82. Ἰαωλκοῦ πεδίον ἐνοτίδιστον. I. viii. 87. P. iv. 334. Ἰωλκός. N. iii. 58. Ἰωλκοῦ πλατεῖας. P. iv. 137.
Ἴδα. Κρήτας νομὸν πεφιδαῖον. f. Ἰδαῖον. Fr. Inc. xliii. p. 65. Ἰδαῖον ἄντρον. O. v. 42.
Ἴδας. N. x. 112—132.
Ἴδην. O. i. 35. sq. 165. sq. ubi ejus laudes. O. vi. 158. P. i. 59. 62. 120. 134. 142. sq. ii. 9. 34. 35. 106. iii. 125. 142. 151. Fr. Epinic. v. p. 4—7. v. Schol. βασιλία. Fr. Inc. cliv.
Ἴλας. Agesidami magister. O. x. 21.
Ἰλίου. Ἰλίῳ ἱππιοχάρμᾳ στέφανον. O. viii. 41. N. vii. 51.
Ἰμέρας. fluvius. P. i. 152. ad quem urbs Ἰμέρα. O. xii. 2.
Ἰνώ. Ἰνὼ Δωτοθέᾳ. P. xi. 3. v. Schol.
Ἰνοῖ. O. ii. 54.
Ἰξίων. De eo P. ii. 40—88.
Ἴσθμος et Ἰσθμός. De eo v. Schol. ad O. ix. 148. V. L. N. iii. 65. P. ix. 137. sq. xi. 92. παῖς Ἰφικλέος, ἁρθμὸς Σπαρτῶν γένος. I. i. 40. Ἰφικλείδας. P. xi. 93. ἱππόσας. I. v. 40. N. iii. 59. sq. I. i. 21—79. v. 39. vii. 12.
Ἴσσαρις. Siciliæ fl. O. v. 27.
Ἰσσοδάμεια. De ea O. i. 113. sq. O. ix. 16.
Ἰσσολείας. P. x. 8. 10. sq. 88.
Ἰσσοπεράτης. Not. Fr. Thren. i. p. 17.
Ἰσσολόπα. ἀζρὲ Κρηθεῖς. N. v. 49. Ἰσσολόπας δάμαρτος Ἀνάσσου. N. iv. 92. v. Schol.
Ἰσσύλλειος. Fr. Inc. xx. p. 56.
Ἴσσαια. Libyæ urbs. P. ix. 185.
Ἴστρος. Fr. Hymnor. vii. p. 31.
Ἰσθμός. Ἰσθμοῦ ἀλιπεδίλα διφάδα. I. i. 10. ἐν βάσεσσι. I. iii. 16. ἀπό. I. vi. 89. διαπόντια. Fr. Scol. i. 13. Ἰσθμῷ ἐν πλατεῖᾳ. O. vii. 148. ζαθέᾳ. I. i. 45. ἐν. I. v. 20. vi. 7. πρὸς Ἰσθμὸν πλατὺν Δωρίαν. N. v. 69. ἐπὶ πρωτίαν. O. viii. 64. Dicitur et ἐ Ἰσθμό. ἐν Ἰσθμοῖ. O. ii. 90. xii. 16. xiii. 138. P. vii. 12. viii. 52. N. iv. 121. vi. 33. x. 48. I. vii. 28. Ἰσθμιος. O. xiii. 4. ix. 124. I. ii. 20. iv. 40. viii. 136. Ἰσθμίας. O. xiii. 46. N. ii. 13. I. viii. 5.—[Eustath. p. 108, 22.]
Ἰσμήνος. fl. N. ix. 53. xi. 46. Fr. Encom. i. 1. p. 39. Ἰσμήνου ἄλσεα. P. xi. 10.
Ἴστρος. ἀπὸ Ἴστρου πηγᾶν σταμεᾶν. O. iii. 25. 46. viii. 63.
Ἰσχυς. Elati f. P. iii. 44. 55.
Ἰφιγένεια. σφαχθεῖσα ἐν' Εὐρίπῳ. P. xi. 55.

Digitized by Google

Ἰφικλῆς. P. ix. 155. cf. 139. I. i. 40. Ἰφικλείδαν Ἰόλαον. P. xi. 91.
Ἰφιμέδεια. P. iv. 158.
Ἰφίων. O. viii. 106.
Ἰωλαός. vid. Ἰαωλαός.
Ἰώνιος et Ἰόνιος. Ἰώνιον πρὸς πόρον. N. iv. 87. Ἰονίας ὕπερ ἁλός. N. vii. 95. Ἰονίαν Θάλασσαν. P. iii. 121.

Κ.

Κάδμος. O. ii. 40. 142. P. iii. 156. Fr. Encom. i. 4. pag. 39. Fr. Hymn. vi. p. 31. Κάδμῳ παρὰ ἀντιθέῳ. P. iii. 155. Κάδμου πόλιν εὐθρόνου. O. ii. 40. πόλις. P. xi. 1. Θήβαγες τρεῖς. P. iii. 174. πύλαις. P. viii. 67. I. vi. 111. στρατῷ. I. i. 12. Καδμεῖοι. P. ix. 146. N. i. 77. iv. 34. viii. 87. Καδμείαν Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41. Καδμεῖαν ἀπὸ Θηβῶν. I. iv. 88.
Κάϊνος. I. v. 53.
Καμπύς. Fr. Inc. cxlviii.
Κάλαϊς. Boreæ f. P. iv. 324.
Καλλιάναξ. O. vii. 171.
Καλλίας. Æginetа. N. vi. 63.
Καλλιτελῆς. Æginetа. N. iv. 130.
Καλλίμαχος. O. vi. 108. v. Schol.
Καλλιόστα. O. x. 18.
Καλλίστα. postea *Thera*. P. iv. 459.
Καμαρίνα. O. iv. 21. v. 9.
Κάμικος. O. vii. 135.
Καρνᾶν. de iis P. v. 106. conf. Schol. ibid.
Καρνεάδης. Cyrenæus. P. ix. 127.
Κάρνειος. Alexibii filius, auriga. P. v. 34—59. cf. Schol.
Κασσάνδρα. P. xi. 30—49.
Καστάλια. O. vii. 31. ix. 28. P. i. 76. iv. 290. v. 40. N. vi. 64. xi. 30.
Κάστωρ. Κάστορος χρυσοκόμου. P. v. 11. xi. 93. χαλκεοφόρα. N. x. 170. αἰχμά. I. v. 42. Καστόρειον μέλος. P. ii. 127. Καστορείῳ ὕμνῳ. I. i. 21. 48.
Καφισός. Καφισίων ὑδάτων. O. xiv. 1. Καφισοῦ ἴχθυες. P. iv. 82. Καφισιάδες ἐν τριήρει. P. xii. 47. Fragm. pag. 54. et. 87.
Κένταυρος. Ixionis et Nubis f. P. ii. 78. sq. a quo nati Centauri.—88. P. iii. 80. iv. 182. ix. 65. N. iii. 84.
Κέρκυρα. Fr. Inc. clxii.
Κέφαφος. O. vii. 135.
Κῆος. I. i. 9.
Καλλιόπη. deæ Musis similes. Καλλιόπας χρύσεαι δαῖδες. Fr. Pæan. in Delph. i. 3. p. 33. v. Not.
Κλεωναί. P. i. 150.
Κλεξ. Τυφώς. P. viii. 20. i. 32.
Κλυτία. P. ii. 27.—30. N. viii. 30, 31.
Κλῦμα. P. iii. 133. vii. 14. viii. 26. x. 24. xi. 20.
Κλεάνδρος. I. viii. 1. 146.
Κλείτωρ. N. x. 87.
Κλειώ. N. iii. 145.
Κλεόδαμος. O. xiv. 31.
Κλεόνικος. I. v. 41. 71. vi. 23.
Κλεωναί. ὑπὸ Κλεωνᾶν. O. x. 36. Κλεωναίου ἀγῶνος. N. iv. 27. Κλεωναίων ἀνδρῶν. N. x. 79.
Κλεόνυμος. I. ii. 23. οἱ Κλεωνυμίδαι. I. iv. 6.
Κλόμενος. O. iv. 31.
Κλυταιμήστρα. γηλὰς γυνά. P. xi. 26. 34. sq.
Κλυτόμαχος. P. viii. 51.
Κλωθώ. O. i. 41. I. vi. 24.
Κνώσιος. Κνωσίας πάτρας. O. xii. 24.
Κοιογενής. *Latona*. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.
Κοιρανίδας. Polyidus. O. xiii. 105.
Κολοφωνίων ἀνδρὸς Πολυμήστορος. Fr. Inc. xviii.
Κόλχοι. P. iv. 18. 378. cf. Schol.
Κόρινθος. Κορίνθου διφρίδια. O. viii. 68. ἐν πύλαις. O. ix. 128. ἐν μαχαῖς. N. x. 78. Κορίνθῳ ἀφνείᾳ. Fr. Scol. i. 2. Κόρινθον ἀλίαν, Ἰσθμίου Ποσειδᾶνος πρόθυρον. O. xiii. 6. ἀγλαόπεζον. O. xiii. 6. 72. Διὸς Κορίνθου. N. vii. 155. v. Schol. Κορινθίων φωτῶν. N. ii. 32. Κορινθίαις στείναις. N. iv. 143.
Κορώνα. Nympha. Fr. Inc. lxxiv. p. 76.
Κορωνίς. κούρα. De ea v. P. iii. 14. sqq. Κορωνίδος καλλιστέφανον. P. iii. 43.
Κόρωνος. Fr. Inc. lix.
Κρίσσα. Naïs. P. ix. 30.

Digitized by Google

Κρεοντίς. Μεγάρα. I. iv. 109.
Κρηθεύς. Κρηθεῦ. P. iv. 352. Κρηθίδης. P. iv. 271. Κρηθὶς Ἰαωλόνα ἀζορά. N. v. 49.
Κρήνη. νομὸν Κρήνας. Fr. Inc. xliii. 2. Κρῆνις τοξοφόρα. P. v. 54.
Κρίσσα. ἰν Κρίσῃ. I. ii. 26. Κρισαῖον λίφον. P. v. 49. Κρισαίους ἰν σπυχαῖς. P. vi. 18.
Κρῖσος. P. i. 184.
Κρόνος. πατήρ. O. ii. 138. Κρόνου παῖδα. O. i. 16. παρὰ τύρσιν. O. iii. 127. Ζ πατὶ Κρόνῳ. O. iv. 10. σὺν παιδὶ. O. vii. 121. λόφῳ. O. viij. 22. πάγον. O. x. 60. Θυγατέρι. P. ii. 71. παῖδες. P. iii. 166. ἐς Κρόνου. N. x. 12. ἔχθῳ παρά. N. xi. 31. οἴνῳ. I. i. 76.
Κρονίων. P. i. 137. iii. 101. N. ix. 44. 66.
Κρονίδα Διός. O. viii. 56. Νείλου P. iv. 99. Κρονίδᾳ. sc. Χείρωνι. P. iv. 205. Κρονίδαν. P. vi. 23. Κρονίδαι. P. v. 159. Κρονίδᾶν. O. ix. 82. Κρονίδαις ὑμνῆσαι. P. ii. 146. I. viii. 96.
Κρόνιε. παῖ Ῥέας. O. ii. 22. Κρονίου Πίλοπος. O. iii. 41. Κρονίῳ Ποσειδᾶνι. O. vi. 49. Κρόνιον παρὰ ἔχθεν. O. ix. 4. i. 179. v. 40. vi. 110.
Κτίστας. Ποσειδάνιος. O. x. 32.
Κυβέλα. μᾶνις. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. σεμνὰ Θεός. P. iii. 140. μεγάλα Θεός. Fr. Pathen. ii. p. 15.
Κόνος. O. ii. 147. x. 19. I. v. 49.
Κυλλάνα. Κυλλάνας ὄρος. (ὄρους.) O. vi. 129.
Κύμη. ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34. περὶ K. P. i. 141.
Κύθιον ὑψικέρατα πίσεραν. Fr. Inc. cxxvi.
Κυπάρισσος. Κυπάρισσον ἱλαφρὰν. Fr. Inc. xliii.
Κύπρος. Κύπρου δίσποινα Venus. Fr. Scol. i. 1. p. 8. Κύπρῳ. N. iv. 75. πουτίᾳ. N. viii. 31. Κυπρίων φῶμας. P. ii. 28.
Κυπρία. Κυπρίας φίλαι δῶρα. O. i. 120. N. viii. 3. conf. Not. O. x. 107. Κύπριδος μίλαμα γλυκύ. Fr. Inc. c. 1. Κυπρογένεια. O. x. 125. P. iv. 385.
Κυρήνα. Nympha. De ea v. P. ix. 31 — 103. urbs. Κυρήνας εὐίππου. P. iv. 2. 110. 465. δωξίππου. P. ix. 4. χρυσοθρόνου. P. iv. 465. εὐδαίμονος. P. iv. 491. ἐν Κυρήνᾳ. P. v. 30. 83. 107. ix. 5. sq. 124. 129. 131. πόλιν εὐάνεμον ἐν μεσσᾷ ἀργινόεντι. P. iv. 14. γλυκὺν πᾶσιν Ἀφροδίτας. P. v. 31.
Κωπαΐς. Fr. Inc. xiv.

Λ.

Λακεδαίδαι. I. iii. 26.
Λάϊος. O. ii. 70.
Λάκαινα ἀγάλλει παρθένων. Fr. Hyperchem. iv. 1. Λάκαιναι κόναι. Fr. Epinic. ii. 1. p. 6.
Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος μεγάλας. P. iv. 86. Λακεδαίμονι (ἐν). P. v. 92. Λακεδαίμονι ἁλίᾳ. P. x. 1. Λακεδαιμονίων. P. iv. 457. I. vii. 20.
Λάκων. Λάκωνος Οἰάτα. P. xi. 24.
Λαπίθαι. P. iii. 59.
Λᾶμνος. Λαμνίᾳσιν. P. i. 100. Λήμνου γυναῖκας. P. iv. 88, 89. Λημνᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων. P. iv. 448. Λημνιάδων γυναικῶν. O. iv. 32.
Λαμπρόμαχος. O. ix. 125.
Λάμων. I. vi. 3. 97. v. 27. N. v. 7.
Λαομέδων. N. iii. 58. sq. Λαομεδοντίαν ἀρωλαΐαν. I. vi. 42.
Λαπίθαι. Λαπιθᾶν ὑπερόπλων. P. ix. 24.
Λατώ. N. ix. 9. Κοίου γόνος. Fr. Prosod. ii. 3. p. 26. Λατοῦς θυγάτηρ. O. iii. 46. παῖς. O. viii. 40. παιδὸς. Fr. Prosod. i. 2. p. 26. Λατοῖ πλατεῖ. Fr. Inc. lxvi. Λατοΐδας χαιτάεις. P. ix. 6. iv. 461. Λατοΐδα. P. i. 23. iii. 118. N. ix. 126. Λατοΐδας. P. iv. 4.
Λάχεσις. Λάχεσιν χρυσάμπυκα. O. vii. 118.
Λίγυα. Λιγυαίας ἀπ' ἀκτᾶς. O. vii. 60.
Λίνδιος. Τίμασανδρος. Fr. Epinic. iv. 1.
Λινδοθία. P. xi. 3. ἁμοθάλαμε Νεμεΐων πανυτᾶν. P. xi. 4.
Λίνδος. Λίνδας βαθυζώνους O. iii. 63. παῖς. N. x. 123. P. iv. 306.
Λιβύη. P. ix. 11. sq. 90. 95. 123. Λιβύας

Digitized by Google

παρασφήρου. P. iv. 11. εὐρυχόρου. P. iv. 75. σιδίου. P. iv. 492. P. v. 68. Διδύου πυροφόρου. I. iv. 19. Αἴδυς, ὁ Ἀνταῖος. P. ix. 207. Διδύσσας ἀμφὶ γυναικός. P. ix. 183. v. Schol.
Διεμένιος. O. vii. 52. x. 77.
Δίνδος. O. vii. 137.
Δουρεί. Δουρῶν μανίρα, Ὀκεῶνα. O. ix. 31. Ζεφυρίου. O. x. 17. Ἴθυος. O. x. 117. ἱππιζυφορίου. O. xi. 15. Δουρὶς παρθένος. P. ii. 35. v. Schol.
Δρέπης. P. iii. 50 xi. 9. I. vii. 70.
Δυγκεύς. N. x. 21. 115. sq. 131. Fr. Inc. clxviii.
Δυδός. Πίλοψ. O. ix. 14. i. 37. Δύδιος. Δυδίῳ ἐν τρόπῳ. O. xiv. 24. Δυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ. N. iv. 73. Δύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 3. p. 7. Δύδιον ἄρμα. Fr. Inc. xxiv. 1. Δυδίαν μίτραν. N. viii. 25. Δυδίοις αὐλοῖς. O. v. 44.
Δύκαιον. (sc. ἔρος vel ἱερόν. Not. N. x. 89.) Jupiter Δύκαιος. O. ix. 145. xiii. 154.
Δυκία. Ἐκ Δυκίας. O. xiii. 83. Δυκίων ἐλαλάν. N. iii. 104. Δύκιε Φοῖβε. P. i. 74.

M.

Μάγνητες. Μάγνητι Κενταύρῳ. P. iii. 79. Μαγνήτων ἐπιχώριος ἰυγάς. P. iv. 141. Μαγνήτων στρατὸν, τὸν Ἀκαστον. N. v. 50. Μαγνητίδεσσιν ἴπποις. P. ii. 83.
Μαίναλον. Μαιναλίαις ἐν ὀρεσσῖν. O. xi. 88.
Μαλιάγονος Ναΐδος ἀκοίτας Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. p. 75.
Μανείνια. ἀπὸ Μανεινίας. O. x. 84.
Μαραθών. λιπαρά. O. xiii. 157. Ibi τὰ Ἡράκλεια celebrata. v. Schol. Μαραθῶνος ἐν μυχῷ. P. viii. 113. ἐν Μαραθῶνι. O. ix. 135.
Μεγαλῆς. P. vii. 15.
Μέγαρα. O. vii. 156. xiii. 156. P. viii. 112. N. iii. 148.
Μέγας. N. viii. 75. Μέγα ἄγαλμα Νεμεαῖον. N. viii. 27.
Μέδουσα. N. χ. 7. Μεδούσης εὐπαρέου. P. xii. 28.
Μέλαμπος. P. iv. 224. v. Schol.

Μελάνιππος. N. xi. 47.
Μελάμγεος. μαχανάν. I. vii. 44.
Μελανίας. O. viii. 71. N. iv. 151. vi. 116.
Μελία. Oceani filia. P. xi. 6. Μελίαν χρυσοπλόκαμον. Fr. Encom. i. 1. p. 39.
Μελιάδας. Ἀδαμαντίδας. Fr. Epinic. i. 1. p. 1.
Μίλητος. P. iv. 106. hinc sacerdotes Cybeles Μίλητοι dictæ. v. Schol. i. 1. Μιλήτοιαι ἱεραῖς. Fr. Inc. clxxv. ubi v. Not.
Μίμνων. O. ii. 148. P. vi. 31. N. iii. 111. N. vi. 83. sq. I. v. 51. viii. 116.
Μίνθης. Fr. Inc. lxxxiv.
Μινυάδες. N. v. 87.
Μινύαιος. N. vii. 41.
Μινυήϊος. O. ix. 106.
Μίρσος. N. iv. 42. I. vi. 46. Fr. Hymn. xi. p. 32.
Μισσήνη. P. iv. 223. vi. 35. v. Schol. ibid.
Μιτύνη. O. vi. 144.
Μόθων. O. xiii. 75. sq. vaticinatur. P. iv. 15. sq. 100. 387. 445.
Μῶθα. (Μόθωνα.) ἀγκυλέτοξε. P. i. 156.
Μίδας. Siculus. P. xii. 10.
Μιδέα. urbs. O. x. 78. pellex Electryonis. O. vii. 53.
Μιδυλίδαι. P. viii. 53. Fr. Inc. clxxvii.
Μινύαι. Μινυᾶν παλαιγόνων. O. xiv. 5. πλωτοπόνων νάπας. P. iv. 122. Μινύια, ἡ. sc. πόλις. O. xiv. 27.
Μινύας. τὸν Μινύα μυχὸν, Orchomenum. I. i. 80.
Μναμοσύνα. Μναμοσύνας λιπαρέμπυκος. N. vii. 22. χρυσοπίπλου κόρας βαθύζωνοι. I. vi. 110.
Μοῖρα. N. iv. 84. 87. Μοῖραι. O. x. 65. Fr. Inc. c. 3. P. iv. 258. Μοιρᾶν ἱερῶν. N. x. 37. βαθυφρόνων. N. vii. 1. μία, Τύχα. Fr. Inc. lxxv. I. vi. 26.
Μοῖσα. O. i. 179. Fr. Inc. cxxxv. παρέστα μοι. O. iii. 7. ἃ O. x. 5. ἀδύπνοος. O. xiii. 31. P. i. 112. iv. 4. 496. ὕμνοισι. P. x. 57. xi. 63. φιλεῖ. N. i. 15. ἃ πότνια. N. iii. 1. vi. 49. vii. 114. I. ii. 9—15. vi. 84. Μοῦσα (leg. Μοῖσα) καὶ χερσὶ ἁρμοσινόοισι. Fr. Inc. xxi. 4.

Digitized by Google

Μοῦσαν δίδωσιν Ἀπόλλων. P. v. 88. φίρειν. N. iii. 48. χρυσίαν. I. viii. 12. Μοῦσαι μελίφθογγοι. O. vi. 36. x. 115. xi. 17. N. ix. 1. I. viii. 127. Μοισῶν χρυσαμπύκων. P. iii. 159. I. ii. 3. ἰοπλοκάμων. P. i. 3. βαθυζώλων. P. i. 24. αὐλόμων. O. vi. 153. δόσιν. O. vii. 13. ἀπὸ τείχων. O. ix. 9. ἐν δίφρῳ περίφορος. O. ix. 121. Θυγατέρες, ἀοιδαὶ σοφαί. N. iv. 4. κάλλιστος χορός. N. v. 42. ἰοπλοκάμων. N. vii. 17. λίθον. N. viii. 80. σκοπιὰ ἄγχιστα ἀκοντίζων. N. ix. 132. προφρόνων τύχοιμεν. I. iv. 73. Μουσαίων μελίων. I. vi. 2. Μοίσαις ἀγλαοθρόνοις. O. xiii. 136. αὐτὰν ἀποδόσαι. P. iv. 120. ἴδωκεν ἀρέσαι. N. x. 49. ἰοδοσταφύχοις φλίγεται. I. vii. 33. ἐν Μ. ποτανός. P. v. 152. Μούσας (Μοίσας) ἀργυρέας. Not. Fr. Inc. cvi. Μουσαῖον ἅρμα. I. viii. 134.

Μελίοντες ὑπερφίαλοι. O. x. 42.

Μολοσσία. N. vii. 56.

Μουσαγέτας μὲ καλεῖ χορεῦσαι. Fr. Inc. lxv.

Μόψος. P. iv. 338. sq.

Μυκήνας. Μυκηνῶν ἐξανίστασαι. P. iv. 87. Μυκηναίων λευπίστων. Fr. Inc. clxxvi.

Μυρμιδόνας. N. iii. 21. sq.

Μύσιον πεδίον ἀμφιλόσιν. I. viii. 107.

N.

Ναῖς. Κρίσισα. P. ix. 89. v. V. L. Fr. Inc. lxxiii. 2.

Νάξος. Νάξῳ ἐν λιπαρᾷ. P. iv. 156. Ναξίαν ἀκόναν. I. vi. 107.

Νεῖλος. Νείλου Κρονίδα. P. iv. 99. πρὸς ἀκτάς. I. ii. 62. ναυσῶν. I. vi. 33. πίρας. Fr. Inc. lxxxiv.

Νεμέα. O. xiii. 47. N. i. 8 v. 81. vi. 83. κατὰ πίλαν Νεμέας. O. ix. 130. ἀπό. N. iii. 147. vi. 21. ἀπὸ ὐφύλλου. I. vi. 89. ἐν Νεμέᾳ. O. vii. 150. viii. 21. 74. xiii. 138. N. ii. 35. ἐν Ἀργείᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14. p. 41. ἐν βαθυκλείᾳ. N. iii. 30. iv. 15. 122. vi. 34. vii. 118. x. 48. I. v. 21. vi. ϛ. 71. viii. 7. Νεμέαιον ἄγαλμα. N. viii. 27. Νεμεαίου Διός. N. ii. 7. Νεμεάδι ἐν ἱερομηνίᾳ. N. iii. 4.

Νέμεσις. διχόβουλος. O. viii. 114. ὑπέρδικος. N. x. 68.

Νεοκτόλεμος. N. iv. 82.—87. vii. 48—150.

Νέστωρ. P. iii. 168. Νεστόρειον ἅρμα. P. vi. 32.

Νηρεύς. O. ii. 52. P. ix. 167. I. viii. 91.

Νηρέος ἰδρεύλου. P. iii. 163.

Νηρηΐδες. Νηρηΐδων ποδῶν. P. xi. 4. ἀπὸ χρυσίων. N. v. 14. ὑψιθρόνων μίαν. N. iv. 106. χρυσαλακάτων. N. v. 65. Νηρηΐδεσι ποτινήξονται. I. vi. 8.

Νίκη. den. N. v. 76. I. ii. 39.

Νικάσιππος. I. ii. 68.

Νικοκλῆς. I. viii. 134.

Νικόμαχος. I. ii. 32.

Νιόβη. Fr. Inc. clxxxvi. ib. Not.

Νῖσος. P. ix. 161. N. v. 84.

Νομάδες. Νομάδων ἱππιοσυνᾶν. P. ix. 217. Νομάδεσσι Σκύθαις. Fr. Epinic. v. p. 5.

Νόμιος. Aristæus. P. ix. 115.

Νότος. Νότου αὔραις. P. iv. 361.

Νύμφα. Νυμφᾶν. O. xii. 27. Νύμφαις βρομίαις. Fr. Parthen. iv. 2. p. 16. ubi Not.

Ξ.

Ξάνθος. fl. O. vi. 62.

Ξενάρκης. P. viii. 26. 102.

Ξενοκράτης. P. vi. 6. sq. I. ii. 21. 53.

Ξενοφῶν. O. xiii. 38. sq. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

O.

Ὀγχηστός. I. iv. 35. Ὀγχησίαις αἰῶσιν. I. i. 45.

Ὀδυσσεύς. N. vii. 30. viii. 44.

Οἰδίπους. O. ii. 70. sq. Οἰδιπόδα σοφίαν. P. iv. 467.

Οἰνλῆς. Οἰνλίας παῖς. P. viii. 55. Οἰνλείδαν. O. vi. 19. N. x. 16. ix. 39.

Οἰλεύς. Οἰλιάδης. Οἰλιάδα βωμόν. O. ix. 167.

Digitized by Google

Οἰνεύς. Οἰνῆδαι πρωτεφύ. I. v. 38.
Οἰνόμαος. O. i. 112—145. v. 20. sq. x. 61.
Οἰνωνία. Ægina. I. viii. 45.
Οἰνώνα. Ægina. N. iv. 75. v. 29. viii. 12. I. v. 44.
Οἰνώνη. O. x. 78. sq. v. Schol.
Ὀλυγαιθίδαι. O. xiii. 157.
Ὄλυμπος et Οὔλυμπος. Ὀλύμπιον. P. xi. 96. διεπέτευς Ζεύς. N. i. 17. δίεπτον Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. i. pag. 29. θεός. O. ii. 23. σωστῆ. O. i. 86. περὶ κλίμακα. Fr. Inc. c. 4. ἐν Οὐλύμπῳ φάεννα. O. xiii. 131. πὰν' Ὄλυμπον. N. x. 31. 157. Οὐλυμπόθε. O. iii. 64. I. iv. 94. Οὐλυμπιόθεν. P. iv. 382. Ὀλύμπιος ἀγημόν. O. ix. 85. Ὀλυμπίου Διός. Fr. Inc. lxxvi. 3. ἅλσος. I. ii. 41. Ὀλυμπίου πατρός. O. xiv. 18. Ὀλυμπίῳ σωτῆρι. I. vi. 11. Ὀλύμπιε—διῶν' ἐν χορῶν. Fr. Dithyramb. iii. 1. p. 41. ἐν Ὀλυμπίοις ζόῳ. O. ii. 44.
Ὀλυμπία, ἡ. O. i. 11. viii. 2. xiii. 34. P. vii. 14. ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. ii. 87. iii. 27. v. 3. vi. 43. vii. 16. viii. 109. xii. 15. xiii. 144. P. v. 167. viii. 49. xi. 71. N. xi. 29. iv. 120. O. ix. 2. x. 121. P. ix. 177.
Ὀλυμπιόνικος. O. xiv. 27. ἰὼν πεῖνος πρέσβεος. N. vi. 30. Ὀλυμπιόνικι. O. v. 48.
Ὀλυμπιονίκας. O. vi. 6. Ὀλυμπιονίκα πατρός. P. x. 21. Ὀλυμπιονίκαν. O. viii. 23. ἀνάγοντι. O. x. 1. ὕμνον. O. iii. 4. Ὀλυμπιονίκαις. O. xi. 7.
Ὀλυμπιάς. Ὀλυμπιάδος ἄνθεα. N. vi. 108. Ὀλυμπιάδι. O. x. 21. 71. Ὀλυμπιάδα ἔστασεν. O. ii. 5. Ὀλυμπιάδων ἀγωνίων Σειρῆνα. P. xi. 2. Ἀλφεοῦ ἵππιον. I. i. 93. ἱλαπῶν. N. i. 24. κλίος. O. i. 153.
Ὄμηρος. P. iv. 493. Ὄμηρον διὰ τὸν ἀδεσπῆ. N. vii. 31. I. iv. 63.
Ὀμφαλός. N. ii. 1. ubi vide Schol.
Ὄμολος. Fr. Hyporchem. v. p. 25.
Ὀνίτας. O. ix. 22. 87.
Ὀρίονας. P. xi. 24. sq. N. xi. 44.
Ὀρθία et Ὀρθωσία. Diana, ab Arcadiæ monte. O. iii. 54. v. Schol.
Ὀρείας. I. iv. 123.
Ὀρεστεμαίνας. Neptunus. N. iv. 141.
Ὀρτυγία O. vi. 157. P. ii. 10. sq. N. i. 2. sq.
Ὀρφεύς. P. iv. 314. Fr. Inc. clxxvi.
Ὀρχομενός. O xiv. 3. I. i. 51.
Οὖλος. N. x. 44.

Π.

Πάγασος. (Πήγασος.) de eo O. xiii. 89—132. πτερόεις. I. vii. 64.
Παιάν. Apollo. P. iv. 481.
Πάγγαιον. P. iv. 320.
Πάλιον. Παλίου βάσσαις. P. iii. 7. πόλεων. P. ix. 7. πὰς ποδί. N. iv. 88. σφυρῶν. P. ii. 84. Παλίᾳ (ἐν) ἅιδον Μοισῶν χορός. N. v. 41.
Παλλάς. Minerva. O. ii. 48. πολιάοχε. O. v. 23. κούρᾳ. O. xiii. 93. 100. 109. Παλλάδος ἐν τελεταῖς. P. ix. 173. Ἀθάνᾳ. P. xii. 13.
Παμφάης. N. x. 92.
Πάμφυλος. Ægimii fil. P. i. 121.
Πάν. P. iii. 139. N. Fr. Parthen. i. p. 16. sq. Fr. Hymn. in Pan. p. 30. Fr. Inc. clxxxix.
Πάρις. P. vi. 33.
Παρνασσός. Παρνασσοῦ κατάβαντι. O. ix. 66. πᾶσα. P. xi. 54. Παρνασσῶ. P. i. 75. Παρνασσῷ ὑψιμέδοντι. N. ii. 29. Παρνάσσιος μυχός. P. x. 12. Παρνασσίᾳ πορίᾳ. P. viii. 28. Παρνασσίᾳ ὀφρύϊ. O. xiii. 150. Παρνασσίᾳ σὺν νιφῇ. P. v. 55.
Πάρος. insula. Παρίου λίθου λευκοτέρων. N. iv. 132.
Παῤῥασία. Παῤῥασίᾳ στεφανῷ. O. ix. 143.
Πάτροκλος. O. ix. 107. x. 22.
Πειθώ. P. iv. 390. ix. 70.
Πειρήνα. Πειρήνας ἄντιᾳ, Κορίνθῳ. O. xiii. 86.
Πειρίθοος. v. Fr. Encom. i. p. 39. sq. Fr. Inc. lxxii.
Πείσανδρος. N. xi. 43.
Πελειάδες. N. ii. 17. dictæ Πλειάδες. v. Not. v. Schol. cf. Not. Fr. Dithyramb. viii. p. 45.

Digitized by Google

Πιλίας. P. iv. 126. 167. 278. sq. Πιλίαι φόνοι Μήδων. P. iv. 446.
Πιλινατῖον. P. x. 7.
Πιλλάνα. O. vii. 156. ix. 148. xiii. 155. N. x. 82.
Πίλοψ. De eo O. i. 151. sq. ix. 15. Πίλοπος δρόμοις. O. i. 154. ἱππεῦ πανυχαῖε. N. ii. 33. Κρονίου βάσσαις. O. iii. 41. Ἀνδεῦ. O. i. 38. σάμασι. O. x. 30. σταθμοῦ. O. v. 21.
Πίσγαμος. O. viii. 55. Πισγαμίαν ἵλαι. I. vi. 45.
Πισιαλόμενος. P. iv. 312. N. ix. 61.
Πισσοῦς. N. x. 6. I. v. 40. P. xii. 19. x. 49. Fr. Inc. lvii.
Πισσιφόνα. Πισσιφόνας δῶμα. I. viii. 119. cf. Φισσιφόνα.
Πιτανᾶτις. O. ii. 142. ἄναξ N. iii. 56. Ἰαωλκὸν παρίδοιεν Αἰμόνιοι. N. iv. 91. Πιτανᾶτ. P. viii. 144. Αἰακίδᾳ. P. iii. 154. N. v. 48. I. vi. 36. viii. 84. Πιτανίδα ὀρθαυχενμένῳ παραιτῆν. P. vi. 22.
Πιτανίς. P. ix. 29. x. 86.
Πισσίδες. O. x. 116. Πισσίδων ἄρμα στεφάνοις ἴξινυξεν. P. x. 102. ἀρόντας. N. vi. 56. βοὰν ἀΐοντα ἀνύζοντας. P. i. 27. ὑφάνων παναίγισσιν ἀιξῆσιν I. i. 92. μοχθῶν. P. vi. 49. πρεσφάταν ἀοίδιμον. Fr. Inc. lxxxvi. 3.
Πίνδαρος. religiosus. v. V. L. N. vii. 150. Not. O. i. 82. P. ii. 96. studiosus in conquirendis ornamentis. N. N. vii. 114. commendat studium brevitatis. N. P. i. 157. P. iv. 439. ix. 133. N. iv. 53—66. x. 35. P. viii. 40. abruptas amat sententias. N. P. ii. 144. lyrico spiritu plura eodem phantasmate complectitur. N. N. viii. 1. P. viii. 1. sese laudat. Not. Fr. Hymn. in Apoll. p. 30. ejus sententia de summa fortuna non adsequenda. V. L. I. vii. 61. cf. O. v. tota. P. x. 42. N. ix. 109. v. 17. de animi immortalitate. N. Fr. Threniii. iv. p. 21. Post mortem hymnum in Proserpinam dictasse dicitur. Not. Fr. Hymn. in Proserp. ii. p. 29. certavit cum Corinna poëtria. Not. Fr. Encom. i. p. 39. ab Aristophane parodia irrisus. Not. Fr. Dithyr. x. p. 45. Pindaricum schema. Not. Fr. Dithyr. vi. p. 43. D. P. ad O. viii. 10.—[Pindarus heroum epitheta urbibus tribuit. Eustath. pag. 1175. 3. 1875, 37.]
Πίνδος. mons. P. i. 126. ix. 27. et Schol.
Πίσα. Peloponnesi urbs. O. i. 28. 112. ii. 4. iii. 17. vi. 7. viii. 12. x. 51. xiii. 40. xiv. 33. N. x. 60. ἐν Πισάταις. O. ix. 103. Πισάτιδι ἱλαίᾳ. O. iv. 20.
Πισάτα. O. vi. 46.
Πλαταιόνι. Fr. Dithyramb. viii. p. 45.
Πλεῖαι. P. i. 103.
Πολεδέκτας. P. xii. 21—26.
Πολυδεύκης. ἄναξ. P. xi. 94. N. x. 93. 110. 127. 138. I. v. 42.
Πολεῖος. O. xiii. 104.
Πολύμναστος. P. iv. 104. Fr. Inc. xviii.
Πολυπίτης. O. ii. 77.
Πορφυρίων. P. viii. 15—22.
Ποσειδᾶν. γαιάοχος. O. i. 39. ἄρειδε μιν (Herculem). O. ix. 47. ἀγλαέ. I. viii. 61. εὐνομίᾳ. O. viii. 41. Ποσειδᾶνι ἑκάεργος νίκαν. I. ii. 21. Ποσειδάνος τιναλίου. P. iv. 363. ἱππάρχου. P. iv. 80. ναόν. I. iv. 93. πρέσβεον. O. xiii. 5. σταθμοῖσι. O. xiii. 57. Περαίῳ. P. iv. 246. v. Schol. Ποσειδᾶνι. I. i. 44. Κρονίᾳ. O. vi. 48. Ποσειδάνα γαμβρὸν πείσαις. N. v. 67. Ποσείδαον. N. i. 121. Ποσειδάνιον Κτίσιον. O. x. 32. τέμενος. N. vi. 70. Ποσειδανίοισιν ἵπποις. O. v. 49.
Πραξιδάμας. N. vi. 27. 29.
Πρίαμος. P. i. 105. πόρε. P. xi. 29.
Προίτου. Προίτου ἄστυ. N. x. 77. 78.
Προμαθεύς. O. vii. 81.
Πρόμαχις. Epimethei filia. P. v. 31.
Πρωτεσίλαος. I. i. 83.
Πρωτογένεια. O. ix. 64.
Πυθιάδες. O. xiii. 58.
Πυθέας. N. v. 8. 80. I. v. 22. 75. vi. 85.
Πυθώ. P. iv. 117. x. 6. Πυθῶνος. P. xii. 10. αἰνετᾶς ἰκάνεις. N. ix. 11. γυάλοις. P. viii. 90. πανηγύρεσι. O.

Digitized by Google

vi. 81. Πυθῶνι. O. ii. 71. 88. xii. 26. P. iv. 5. N. x. 47. xi. 29. ἀγαθίᾳ. P. ix. 126. N. x. 61. δίᾳ. P. vii. 10. μηλοδόκῳ. P. iii. 48. Πυθῶνα. O. vi. 61. ix. 18. P. xi. 15. Πυθώνοθεν. P. v. 141. Πυθοῖ. O. vii. 16. xiii. 50. P. xi. 73. I. vii. 72. χρυσία πλεκτόμαντι. Fr. Inc. lxxxvi. 3. Πυθίοθεν. I. i. 92.

Πυθιάς. Πυθιάδος δρόμω. P. i. 60. πλατανῶς. P. v. 26. Πυθιάδι. P. viii. 120. Πυθίου Θεόξενον. N. iii. 122. Πύθιον Ἀπόλλωνα. O. xiv. 16. ναόν. P. iv. 97. Πυθίων ἀέθλων. P. iii. 130. στεφάνων. P. x. 41. Πυθίοις ἀεσιδοις. N. vii. 50. μαντεύμασιν. I. vii. 22. Πυθίοισι. N. ii. 14.

Πυθιονίκαν χαλκάσπιδα. P. ix. 1.

Πυθιόνικος Θρασυβούλου. P. vi. 4. Πυθιονίκῳ πατρί. P. xi. 67. Πυθιόνικον στρατόν. P. viii. 5.

Πέλοψ. O. ix. 46. P. iv. 309. Πέλοπ ἐν ζαθέᾳ. P. v. 94.

Πύρρα. O. ix. 66.

P.

Ῥαδάμανθυς. O. ii. 137—139. P. ii. 133.

Ῥέα. O. ii. 22. 140. P. iii. 137. N. xi. 1. Fr. Inc. cliii.

Ῥῆσος. Fr. Inc. clviii.

Ῥόδος. De ea O. vii. 24. sq. Fr. Inc. clxvii.

Σ.

Σαμίδας. Procem. in Sacad. p. 29. ib. Not.

Σαλαμίν. P. i. 148. N. ii. 19. iv. 78. I. v. 63.

Σαλμωνεύς. P. iv. 254.

Σᾶμος. O. x. 84.

Σαρπηδών. P. iii. 198.

Σιμίλα. Θυώνα. P. iii. 177. P. xi. 1. ταινίωμα. O. ii. 47. Σιμίλαν ἐλικάμπυκα. Fr. Dithyramb. iii. 24. p. 41. Καδμείαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41.

Σίφικος. P. xii. 21.

Σικελία. dicta olim Τρινακρία τριγλώχιν. Fr. Inc. cxliii. Σικελίας ὄχθαι δαίδαλον. Fragm. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6. ὀφθαλμός. O. ii. 17. Σικελίᾳ ἐν στολισμάλφ. O. i. 20. imposita Typhœo. P. i. 35. πίτυρα. N. i. 19. sq.

Σιμοῦν. O. xiii. 155. N. ix. 2. 127. x. 80. I. iv. 45.

Σιληνός. ζαμενὴς, χορευτύπος, Μαλιάγενες, ἀκοίτας Ναΐδος. Fr. Inc. lxxiii.

Σίσυλος. ἐς φίλαν Σίσυλον. O. i. 62.

Σίσυφος. Αἰολίδας. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. O. xiii. 72.

Σκάμανδρος. N. ix. 94.

Σκοπάδας. Fr. Inc. clxxxii. ib. Not.

Σκύθαι ἄνδρες. Fr. Inc. xcii. 2. Σκύθας Νομάδεσσι. Fr. Epinic. v. p. 5.

Σκῦρος. Σκύρου ἄμαρτι Neoptolemus. N. vii. 54. Συρίας αἶγας ἐξοχωτάτας. Fr. Epinic. ii. 3. p. 6.

Σμυρναίων λιταρῷ ἔθνει. Fr. Dithyramb. ix. p. 45. sq.

Σόλυμοι. O. xiii. 129.

Σπάρτα. P. i. 149. v. 97. N. x. 97. ἀπὸ Σπάρτας αἷμα. xi. 44.

οἱ Σπαρτοί. Thebani. P. ix. 145. Σπαρτῶν ἱερὸν γένος. Fr. Encom. i. 2. p. 39.

Στρόφιον. Fr. Epinic. v. p. 5.

Στησιψιάδης. I. viii. 1. sq.

Στρέφιος. P. xi. 53.

Στύμφαλος. O. vi. 144. 167.

Συρακόσσαι, μεγαλοστέφανος. P. ii. 1. O. xiii. 158. Συρακοσσῶν. O. vi. 8. 156. N. i. 2. Συρακόσσαισι. P. iii. 124. Συρακούσιος et -κόσιος. O. i. 35. vi. 30. P. i. 142.

Σύριον στρατὸν ὑψαυχένων. Fr. Inc. xvii.

Σφίγγος. N. vii. 11. 103. 134.

Σπαλιεῖδας. N. vi. 35.

Σώστρατος. O. vi. 14. 137.

T.

Ταίναρος. P. iv. 78. 310.

Ταλαϊονίδας. O. vi. 24.

Digitized by Google

Τάνταλος. O. i. 40—110. ubi ejus historia. I. viii. 21.
Τάρταρος. Ταρτάρου πυθμένα. Fr. Inc. xxviii. 1. Ταρτάρῳ ἐν αὐτῷ. P. i. 29.
Ταϋγέτα. O. iii. 53.
ὁ Ταΰγετος. P. i. 123. N. x. 114. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6.
Τίγρις. O. x. 80. N. x. 87.
Τιμησίας. N. i. 90. I. vii. 11.
Τιλαφάν. ἄφυτος. P. viii. 144. εὐρυσθενής. N. iii. 62. sq. παστειρός. N. iv. 41. sq. I. vi. 39. sq. 59. 76. N. viii. 39. Τιλαφανιδίδας. N. iv. 77. I. vi. 38.
Τιλίσιαχος. I. viii. 3.
Τιλισιάδας. I. iv. 77.
Τιλισιαρέσιος. P. ix. 2. 176.
Τίνιδος. N. xi. 6.
Τίρσανδρος Ἀλσθιος. Fr. Epinic. iv. 1. in Hieron. p. 7.
Τισιφίνας. O. xiii. 59. conf. Schol.
Τισιχόρα. I. ii. 12.
Τιτύθρας. O. ix. 108.
Τιτῦος. N. iv. 76.
Τηλιεδέα. N. x. 27.
Τήλεφος. O. ix. 112. I. v. 52. viii. 109.
Τιμόσαχος. N. iv. 16.
Τιμίδας. N. vi. 106.
Τιλφόσσα. Fr. Inc. lvi. 2.
Τιμόδαμος. N. ii. 22. Τιμοδαμίδαι. N. ii. 16. 22. 38.
Τιμόξενος. N. iv. 22.
Τιμόνοος. N. ii. 16.
Τίρυνς. O. vii. 51. 143. x. 40. 82. I. vi. 40.
Τιτάν. Τιτᾶνας λῶας Ζεύς. P. iv. 519.
Τιτυός. P. iv. 81. 160.
Τλασίλιμος. O. vii. 37. 141. v. Schol.
Τοιναρίη σφιγλάτιν. Fr. Inc. cxliii.
Τοιναρίς. P. iv. 36.
Τροία. Τροίας πίσυα. O. ii. 145. N. ii. 21. iii. 105. iv. 40. vii. 60. I. iv. 62. I. vi. 41.
Τροφώνιος. Fr. Pæan. ii. p. 34.
Τρῶες. P. v. 110. Τρώων πόλιν. I. v. 46. πυρισθένων. P. xi. 51. Τροΐας ἴυγας. I. vi. 112.
Τυνδάρειος. Τυνδαρίδας. N. x. 138. I. i. 42. Τυνδαρίδᾶν ἰδίοισιν. O. iii. 70. λιπαρσόλων. P. i. 127. Τυνδαρίδαις φιλοξένοις. O. iii. 1. N. x. 72.
Τυρσανοί. P. i. 139. 140.
Τυρώ. Τυρῶς ἱερσιπυλαΐδαο γενεά, Pelias. P. iv. 242.
Τυφών. Τυφῶνος ἑκατογκεφάλα. O. iv. 12. Τυφῶνα πυριπνοανεμοσφάλον. Fr. Epinic. v. 2. p. 7. Τυφὼς ἑκατογκάρηνος. P. i. 31. Κίλιξ ἑκατόγχειρος. P. viii. 20. add. Fragm. Prosod. vi. pag. 28.
Τύχα. dea. ἀνιοθὴς δίδυμον στρέφουσα σταθέλιον. Fr. Inc. xxxi. Not. p. 60. μία Μοιρῶν. Fr. Inc. lxxv. φερεσίπολις. Fr. Inc. xxxii. vid. Not. παῖ ἐν ἴχνεσιν, οὐ σθένος. Fragm. Inc. lxxxii.

Υ.

Ὕανις. Not. Fr. Dithyramb. iii. p. 41.
Ὑγίεια. χρυσία. P. iii. 129.
Ὕλλος. Ὕλλις σταθμά. P. i. 121. v. Not.
Ὑπερβόρεοι. O. viii. 63. iii. 28. P. x. 47. I. vi. 34. Hermanni Additam. ad Fragm.
Ὑπερηνίς. Ὑπερηνίδαι πρόμαι. P. iv. 222.
Ὑπερίονίδας. O. vii. 72.
Ὑπερμνήστρα. N. x. 10.
Ὑψεύς. Ὑψέος εὐρυσθένεος. P. ix. 23. sq.
Ὑψιπύλη. O. iv. 35.

Φ.

Φαίδρα. Fr. Inc. xx.
Φαισάνα. Arcadiæ. O. vi. 55.
φάλαρα. P. i. 185.
Φᾶσις. P. iv. 376. I. ii. 61.
Φερένικος. equus Hieronis. O. i. 29. P. iii. 132.
Φέρης. P. iv. 222.
Φερσεφόνα. O. xiv. 29. P. xii. 3. vid. Περσεφόνα.
Φῆρες. Fr. Inc. lx. 1.
Φθία. P. iii. 179. N. iv. 82.
Φιλάνωρ. O. xii. 19.

Digitized by Google

Φιλοστέφης. De eo P. i. 97.
Φιλύρα. N. iii. 76. P. vi. 21. Φιλυρίδας Χείρων. P. iii. 1. ix. 50.
Φίνεις. O. vi. 37.
Φλέγρα. N. i. 100. I. vi. 48.
Φλεγύας. P. iii. 14.
Φλιοῦς. N. vi. 74.
Φοῖβος. O. ix. 50. P. iv. 95. Φοίβῳ ἀκτεσιπόμπῳ. P. iii. 26. N. ix. 20. Φοῖβον χρυσάορα. P. v. 140. ἀκτεσιπόμπαν. I. i. 8. Φοῖβε Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων. P. i. 74.
Φοῖνιξ. Fr. Inc. xvi.
Φοίνικ. ἀλαλητός. P. i. 138. Φοίνισσα ἰμασλάν. P. ii. 125.
Φόρμος. P. xii. 24.
Φράστωρ. O. x. 85.
Φρικίας. P. x. 25.
Φρίξος. P. iv. 284. sq. 431.
Φρύγες. Φρυγῶν ἀλαλάν. N. iii. 105.
Φυλακίδας. I. v. 1. sq. vi. toto carmine.
Φῶκος. N. v. 22—24.

X.

Χαιτάεσσι. N. viii. 79.
Χαρικλώ. P. iv. 182.
Χάρις. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. αἰδοία. O. vi. 128 αἱ Χάριτες. O. xiv. 12. P. iv. 490. ἠὐκαμοι. P. v. 60. N. x. 20. Χαρίτων πᾶσιν. O. ix. 39. sq. ἔρευναν. P. vi. 2. P. viii. 30. πελαδινῶν φίγγος. P. ix. 158. πόλει. P. xii. 46. σὺν τύχᾳ. N. iv. 12. ὑμάλῳ. N. vi. 65. δείσῃ. I. vi. 93. Χαρίτεσσι. Fr. Inc. lxxxvi. σὺν βασιλεύσιος. P. ix. 3. N. ix. 129. x. 71. σὺν Χάρισιν ξανθαῖς. N. v. 99. I. v. 26.
Χείρων. P. iii. 135. P. vi. 20. sq. P. iii. 1. 79. 111. 118. 181. ix. 49. sq. N. iii. 76. iv. 98. I. viii. 90. Fragm. Inc. exc. v. Schol.
Χίμαιρα. O. xiii. 128.
Χρομίος. N. i. 8. ix. 10. sq.

Υ.

Ψαμάθεια. Nereïs. N. v. 23.
Ψαλυχίδας. I. vi. 92.
Ψαῦμις. O. iv. 18. v. 7. 53.

Ω.

Ὦανες. Siciliæ fl. ad Camarinam. O. v. 25.
Ὠγρίων. vid. Ὠρίων. Ὠγριωνίαν φύσιν. I. iv. 83. cf. V. L.
Ὠκεανός. Ὠκεανοῦ θυγάτηρ. O. v. 4. P. ix. 26. παρὰ πηγαῖς. Fr. Inc. c. 2.
Ὧραι. πολυάνθεμοι. O. xiii. 23. Ὧραις εὐθρόνοις. P. ix. 105. Ὥρας χρυσάμπυκας, ἁγλαοκάρπους, ἁγαθὰς σωτείρας. Fr Inc. c. 6, 7.
Ὠρίων. De eo Fr. Dithyramb. viii. ih. Not. p. 45. λιοντοδάμας. Fr. Dithyramb. v. 70. Not. p. 43. Ὠρίωνα μὴ πηλόθεν Πελιαίδαν νιῖσθαι. N. ii. 18.
Ὦτος. P. iv. 158.

Digitized by Google

Digitized by Google

III.

INDEX SCRIPTORUM

IN

SCHOLIIS GRÆCIS

AD PINDARUM

CITATORUM.

Acesander. S. P. iv. 1. S. P. iv. 57. S. P. ix. 26. (S. notat Scholia.)

Achæus, Historiographus. S. V. O. viii. 42.

Æneas. S. I. iv. 104. vid. Dinias.

Æschylus. (Choëph. v. 6.) S. P. iv. 145. (Agamemn. v. 1633.) S. P. ii. 173. (Eumenid. v. 445.) S. P. ii. 39. ἐν Δαναΐδαις. S. P. iii. 27. ἐν Καβείροις. S. P. iv. 303. ἐν Γλαύκῳ. S. P. i. 152. ἐν Νηρεῖσι. S. N. vi. 85. ἐν Ἐπιγόνοις. S. I. vi. 10. Prom. Solut. S. O. vi. 105. ex Incert. S. P. ii. 18. S. P. ii. 39. S. N. x. 31.

Æson, poëta. S. V. O. xiii. 31.

Æthiopidis auctor. S. I. iv. 58.

Agesilaus. S. P. iii. 25.

Agestratus. S. P. x. 85.

Alcæus. S. V. O. i. 97. S. I. i. 1. S. I. i. 52. S. I. i. 17.

Alcman. S. V. O. i. 97. S. N. iii. 17. S. I. i. 52. Alcmanicum schema. S. P. iv. 316. S. P. iv. 318.

Ammonius. S. P. ii. 1. S. P. iv. 44. S. P. iv. 89. S. P. iv. 318. S. N. iii. 16. S. N. iv. 53.

Amyntianus, ἐν τῷ περὶ Ἀλεφάδοντα. S. V. O. iii. 52.

Anacreon. S. V. O. iii. 52. S. V. O. viii. 42. S. V. O. vii. 5. S. I. ii. 1. S. I. ii. 9.

Anaxagoræ discipulus. vid. *Euripides*.

Andron, Ephesius, ἐν τοῖς ἐντὰ σοφοῖς. S. I. ii. 17.

Androtion. S. I. vii. 13.

Antesion. S. V. O. i. 37.

Antimachus, ἐν Λύδῃ. S. P. iv. 398.

Apollinis musicus. vid. *Homerus*.

Apollodorus. S. V. O. i. 35. S. V. O. ix. 62. S. N. x. 115.

Apollonius Rhodius. (Argon. L. i. 10.) S. P. iv. 133. (i. 130.) S. P. iv. 120. ἐν τῷ καθ' ὅλου. (i. 93.) S. N. v. 25. (i. 752.) S. V. O. i. 121. (i. 1167.) S. P. iv. 303. (ii. 403.) S. P. iv. 376. S. P. iv. 341. (ii. 1243.) S. N. iii. 82. (iii. 409.) S. P. iv. 398. Ἀργοναυτικά. S. V. O. xiii. 74. S. P. iv. 57.

Digitized by Google

Apollonius, ὁ ἰδιογράφος. S. P. ii. 1.
Aratus. (Phænom. 1.) S. N. v. 46. (2.) S. P. iv. 341. (257.) S. N. ii. 16. (322.) S. N. ii. 16. (331.) S. V. O. viii. 111. (Diosem. v. 160. 166.) S. V. O. xiii. 130.
Archidamus. (Cod. Gott. Archemachus.) S. P. iii. 120.
Archilochus. S. V. O. i. 97. S. V. O. vi. 154. S. V. O. ix. 1. S. V. O. xii. 10. Metric. P. v. p. 355. M. P. vi. p. 364. M. P. vii. p. 368. S. N. iii. 1. M. I. iii. 494.
Archinus, ἐν Θετταλικοῖς. S. P. iii. 59.
Aristarchus. S. V. O. i. 97. S. V. O. ii. 16. S. V. O. ii. 29. S. V. O. ii. 177. S. V. O. iii. 1. S. V. O. v. 1. S. V. O. v. 20. S. V. O. v. 29. S. V. O. vii. 19. S. V. O. vii. 66. S. V. O. vii. 92. S. V. O. xiv. 26. S. P. ii. 101. S. P. iii. 75. S. P. iv. 14. bis. S. P. v. 1. S. P. v. 38. S. P. vi. 4. S. P. vii. 17. S. N. i. 3. S. N. i. 34. S. N. i. 38. S. N. i. 49. bis. S. N. ii. 16. S. N. ii. 9. S. N. ii. 19. S. N. iii. 1. S. N. iii. 16. S. N. iii. 128. S. N. iv. 1. S. N. iv. 53. S. N. iv. 151. S. N. vi. 30. S. N. vii. 47. S. N. vii. 57. bis. S. N. vii. 70. S. N. vii. 127. S. N. x. 114. S. I. i. 58. S. I. ii. 1. S. I. vi. 47. S. I. vii. 23. S. I. vii. 57.
Aristarchei. S. I. i. 11.
Aristides, ἐν τῷ περὶ Κοίλου συγγράμματι. S. P. iii. 14.
Aristodemus Alexandrinus, Aristarchi discipulus. S. V. O. x. 55. S. P. iii. 137. S. N. vii. 1. S. N. vii. 70. S. I. i. 11. S. I. i. 85. S. I. i. 79.
Ariston. S. N. i. 1.
Aristonicus. S. V. O. i. 35.
Aristoteles. S. V. O. x. 17. S. V. O. ix. 86. *ἐν τῇ τῶν Γηλώων πολιτείᾳ.* S. P. i. 89. S. P. ii. 127. S. N. iii. 27. *ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ.* S. I. vii. 18.
Aristophanes. (Ibid. 95. et 145.) S. V. O. xiv. 31. (Nubes. 569.) S. R. O. i. 10. (Equites. 400.) S. P. iv. 407. (Ibid. 514. 517.) S. P. ii. 75. *ὁ Κωμικός.* S. P. ii. 125. (vid. Hemsterh. ad Plut. p. 447.)
Artemon Pergamenus. S. V. O. ii. 16. historicus. S. P. i. 1. S. P. iii. 48. S. I. ii. 1.
Asclepiades. ἐν ταῖς μεγάλαις Ἡσίαις. S. P. iv. 35. *ἐν τραγῳδουμένοις.* S. N. vii. 62. *ἐν τῷ τρίτῳ τῶν τραγῳδουμένων.* S. P. ii. 39. *ἐν ἄλλῳ τῶν τραγῳδουμένων.* S. P. iv. 313. S. V. O. vii. 24. S. V. O. viii. 28. S. V. O. xiii. 10. S. P. iii. 14. S. P. iv. 18. S. P. iv. 61. S. N. ii. 19. S. N. vi. 1. S. I. ii. 1. *οἱ περὶ Ἀσκληπιάδην.* S. N. ii. 19.

B.

Bacchylides. S. V. O. i. 1. S. V. O. i. 37. S. V. O. ii. 154. S. V. O. x. 83. S. V. O. xiii. 1. *ἐν Διθυράμβοις.* S. P. i. 100. S. I. iv. 92.
Batus, ἐν διαιτίῃ Ἀντιπῶν ἰατρῶν. S. I. iv. 104.

C.

Cæcas. S. P. x. 85.
Callimachus. (Hymn. in. Jov. 26.) S. V. O. vi. 144. (Ib. 51.) S. V. O. v. 42. (Ibid. 95.) S. R. O. ii. 93. S. P. v. 1. (Hymn. in Apoll. 74.) S. P. v. 99. (Ibid. 92.) S. P. ix. 45. (Hymn. in Del. 105.) S. P. iv. 246. *ἐν Ἐπιλήψ.* S. N. i. 3. S. V. O. ii. 29. S. V. O. iv. 11. S. V. O. iv. 32. S. V. O. viii. 21. S. V. O. x. 55. S. V. O. xiii. 27. S. P. i. 185. S. P. ii. 1. S. P. iii. 64. S. P. iii. 167. S. P. iv. 104. S. P. iv. 459. S. P. v. 31. S. P. v. 39. S. P. x. 49. S. N. ii. 1. S. N. iii. 42. S. N. iv. 10. S. N. v. 25. S. N. ix. 125. S. N. x. 1. S. N. x. 64. S. I. ii. 9.
Callistratus. S. P. ii. 1. S. N. iii. 1. S. N. vii. 150. S. I. ii. 1. S. I. ii. 18. S. I. v. 1.
Cæris, Pindari commentator. S. P. iv. 156. S. P. iv. 18. S. P. iv. 61. S.

Digitized by Google

P. iv. 195. S. P. iv. 259. bis. S. P. iv. 313. S. P. iv. 446. S. N. i. 49.
Chrysippus, ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. S. I. ii. 17. S. N. i. 49. S. I. i. 56. S. I. i. 67. S. I. i. 76. S. I. ii. 58. S. I. iv. 11. S. I. iv. 18. S. I. iv. 25. S. I. iv. 29. S. I. iv. 42. S. I. iv. 47. S. I. iv. 58. S. I. iv. 63. S. I. iv. 68. S. I. iv. 104. bis. S. I. iv. 120.
Constantinus magnus. M. O. iv. p. 170.
Crates. vid. *Socrates, Cratinus*. S. V. O. vi. 152.
Cypriorum carminum auctor. S. N. x. 114.

D.

Demeas. laudatur e Schol. P. iv. 334. ex vitiosa lectione ἐν δ' ἰάμβοις.
Demon. S. N. vii. 155.
Demosthenes. (Olynth. ii.) S. V. O. i. 53. S. V. O. vii. 5.
Didymus. S. V. O. i. 35. S. V. O. ii. 29. S. V. O. iii. 1. ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. S. V. O. v. 1. S. V. O. v. 20. S. V. O. vi. 48. S. V. O. vi. 53. S. V. O. ix. 44. S. V. O. x. 55. S. V. O. x. 83. S. V. O. xiii. 16. bis. S. V. O. xii. 27. S. V. O. xiii. 28. bis. S. P. iv. 44. S. P. iv. 446. S. P. iv. 455. S. P. v. 80. S. P. vi. 35. S. P. vii. 4. S. P. viii. 113. S. P. ix. 177. S. P. ix. 207. S. P. x. 56. S. N. i. 1. S. N. i. 7. S. N. i. 36. S. N. ii. 19. S. N. iii. 1. (forte pro Πίνδαρος.) S. N. iii. 16. S. N. iii. 71. S. N. iv. 1. S. N. iv. 14. S. N. iv. 95. S. N. iv. 151. S. N. iv. 153. S. N. v. 10. S. N. iv. 30. S. N. vi. 54. S. N. vii. 47. S. N. vii. 57. bis. S. N. vii. 98. S. N. viii. 1. S. N. ix. 95. S. N. x. 49. S. N. x. 114. Arg. N. xi. p. 476. ib. bis. S. I. i. 52. S. I. i. 60. S. I. i. 67. ibid. S. I. ii. 18 (De Didymi Commentario vid. Not. P. xi. 5.)
Dieuchidas. ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Μεγαρικῶν. S. N. ix. 30. (aliis Dieuchidas.)
Dinias. S. I. vi. 104. (pro *Alcias*.)
Diodotus Aristophaneus. S. I. ii. 54.
Dionysius, ὁ Ἀργεῖος. S. N. ii. 1.
Dionysius, ὁ τοῦ Χαρμίδου. S. N. vii. 35.
Dionysius, ὁ Φασηλίτης. S. P. ii. 1. οἱ περὶ τὸν Φασηλίτην. A. N. xi. p. 476. (vid. ib. Not.)
Diphilus, Iambographus, Thesei dis auctor. S. V. O. x. 83.

E.

Ephorus. S. P. i. 120. S. P. i. 146. S. P. v. 101. S. I. v. 63.
Epicharmus. S. V. O. ix. 68. S. P. ii. 127. ἐν Νάξῳ. S. P. i. 98.
Epimenides. S. V. O. i. 127. S. V. O. vii. 24.
Eratosthenes. S. V. O. ix. 1.
Eumelus, poëta historicus. S. V. O. viii. 74.
Eumolpus Corinthius, ὁ γράψας νόστον τῶν Ἑλλήνων. S. V. O. xiii. 31. (aliis Eurelus.)
Euripides. (Archelao. N. 28.) S. P. ii. 54. (Andromach. v. 19.) S. N. iv. 61. (Antigone.) S. P. iii. 177. (Alcmæon N. 17.) S. N. iv. 32. (Bacchis 33.) S. N. iv. 1. (Hecub. 986.) S. N. O. xiv. 28. (Hercul. fur. 101.) S. P. iii. 180. (Ion.) S. I. iv. 39. (Ion. 732.) S. N. viii. 73. (Iphigen. Taurid. 700.) S. V. O. xiii. 27. (Ion.) S. P. iii. 62. (Medea 86.) S. N. i. 1. (Orestes 5.) S. P. O. i. 90. (Ibid. 6.) S. I. viii. 17. (Ibid. 10.) S. P. O. i. 97. (Ibid. 4.) S. V. O. i. 97. (Ibid. 340.) S. P. iii. 186. (Ibid. 980.) S. V. O. i. 97. (Ibid. 1086.) S. P. O. ii. 135. (Peliad.) S. P. ii. 173. (Phœn. 562.) S. V. O. vi. 82. (Ibid. 802.) S. I. vii. 13. S. P. iv. 71. S. N. i. 13. S. N. vi. 7. S. I. iv. 39.
Euphorion. A. P. p. 292. S. N. vii. 39.

G.

Geographi antiqui. S. V. O. x. 51.
Gorgon, historicus. S. V. O. vii. 1.

Digitized by Google

H.

Hellanicus. S. P. viii. 68. S. N. iii. 64. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δευκαλιῶνος. S. N. xi. 43.
Hephæstio. S. I. v. 1.
Herodorus. S. V. O. x. 10. bis. ἐν Πελοποννήσῳ. S. P. xi. 25. ἐν Οἰδίποδι. S. I. iv. 87. S. I. iv. 104. (ad Apollod. p. 984.)
Herodotus. S. V. O. iv. 11. ὁ Ἀλικαρνασσεύς. S. N. ix. 2. (Histor. iv. 55.) S. P. iv. 1. S. P. iv. 10. S. N. ix. 30. S. I. v. 63.
Herodianus. S. V. O. i. 18. ἐν τῷ Δ'. S. P. iii. 65.
Herophilus. S. V. O. vii. 24.
Hesiodus. Theog. v. 64. S. V. O. ix. 39.
126. - N. vi. 1.
218. - V. O. vii. 118.
231. - N. xi. 30.
280. - V. O. xiii. 89.
293. - I. i. 15.
364. - V. O. v. 1.
371. - V. O. vii. 72.
ibid. - I. v. 1.
534. - N. ix. 123.
901. - V. O. xiii. 6.
906. 8. S. V. O. xiv. 21.
921. S. N. vii. 1.
960. - P. iv. 18.
Opera et Dies. vs. 57. - P. ii. 72.
60. - N. vi. 1.
218 - I. i. 56.
226. - P. viii. 1.
238. - P. iii. 64.
287. - V. O. vi. 14.
ibid. - V. O. ix. 161.
289. - R. O. v. 35.
325. - I. iv. 81.
345. - N. vii. 127.
410. - N. vi. 91.
464. - R. O. ii. 1.
714. - P. iv. 507.
Fragment. Incert. S. V. O. i. 127. S. V. O. vii. 119. S. V. O. viii. 26. S. V. O. ix. 167. S. V. O. x. 83. S. V. O. xiv. 1. Ἔστι δὲ Ἡσιόδου ἀναφερόμενα. S. P. iii. 14. S. P. iii. 46. S. P. iii. 48. S. P. iv. 181. S. P. iv. 252. S. P. vi. 13. Ἡσίας. S. P. ix. 6. S. N. ii. 1. S. N. iii. 21. S. N. iv. 95. S. N. x. 150. S. I. vi. 97.
Hierocles. S. P. iv. 11, 12.
Hippias. S. P. iv. 288. S. N. vii. 53.
Hippostratus, ὁ ἐν τοῖς περὶ Σικελίας γενεαλογῶν. S. P. vi. 4. S. V. O. ii. 16. S. N. ii. 1.
Homerus. Ilias. Rhaps. α. 1. Metr. P. i. 1.
31. S. P. ix. 33.
37. - V. O. xii. 1.
53. - P. i. 21.
80. - V. O. x. 47.
151. - V. O. x. 37.
203. - P. iv. 274.
317. - I. iv. 110.
363. - P. O. i. 12.
399. - V. O. viii. 41.
459. V. O. xiii. 111.
554. - N. v. 58.
β'. 161. - I. ii. 17.
246. - V. O. vi. 141.
220. - P. iv. 507.
350. - P. vii. 4.
353. - P. iv. 350.
488. - V. O. ii. 153.
499. - V. O. ii. 23.
506. - P. O. iii. 26.
ibid. - V. O. iii. 31.
ibid. - I. i. 43.
ibid. - I. iv. 33.
551. - V. O. iv. 3.
571. - N. vi. 71.
572. - N. x. 49.
608. - V. O. vii. 23.
639. - V. O. i. 36.
648. - N. vii. 95.
658. - V. O. vii. 95.
659. - P. x. 85.
661. - V. O. vii. 16.
ibid. - V. O. vii. 64.
665. - V. O. vii. 16.
670. - V. O. viii. 17.
711. - P. iv. 221.
768. - N. vii. 39.
783. - P. i. 13.
827. - P. v. 85.
γ'. 65. - P. iii. 186.

Digitized by Google

Homerus. Ilias. Rhaps. γ'. 126. S. V. x. 113.
179. S. N. viii. 13.
182. - V. O. ii. 18.
196. - P. ii. 31.
237. - P. v. 6.
265. - V. O. vii. 115.
277. - P. xi. 1.
δ'. 51. - N. x. 1.
320. - V. O. viii. 16.
328. - N. i. 23.
436. - P. i. 137.
433. - P. viii. 103.
437. - V. O. i. 5.
450. - P. O. i. 115.
545. - I. i. 26.
ε'. 158. - V. O. x. 106.
253. - P. viii. 53.
358. - V. O. v. 15.
387. - V. O. ix. 44.
429. - P. ix. 116.
446. - V. O. viii. 55.
531. - N. ix. 85.
640. - I. v. 44.
723. - P. ii. 73.
774. - P. iv. 516.
799. - P. ii. 30.
800. - N. x. 147.
S. V. O. i. 55.
ζ'. 132. - P. iv. 138.
152. - P. x. 85.
ibid. - N. vi. 44.
ibid. - N. vii. 53.
153. - V. O. xiii. 69.
155. - V. O. xiii. 128.
191. - V. O. xiii. 82.
194. - I. i. 83.
201. - V. O. xiii. 130.
205. - P. ii. 12.
ibid. - N. i. 1.
300. - P. iv. 9.
584. - N. i. 85.
η'. 171. - V. O. viii. 110.
211. - V. O. ii. 12.

Homerus. Ilias. Rhaps. θ'. 218. S. V. O. ix. 128.
579. - P. iv. 138.
ι'. 86. - P. vi. 31.
189. - N. ii. 23.
203. - N. v. 67.
480. - N. iv. 32.
560. - P. iv. 426.
ια'. 209. - V. O. ii. 29.
389. - V. O. viii. 1.
ιβ'. 305. - V. O. i. 9.
321. - P. xi. 50.
ιγ'. 11. - V. O. ix. 163.
20. - P. ii. 27.
ibid. - N. viii. 28.
244. - P. ii. 39.
532. - P. iii. 48.
572. - N. vi. 85.
845. - P. iv. 393.
ιδ'. 246. - V. O. i. 127.
ιε'. 20. - P. iii. 75.
218. - N. iii. 71.
339. - I. vi. 58.
354. - P. viii. 53.
257. - P. viii. 53.
663. - V. O. xiii. 78.
689. - N. ii. 26.
730. 32. - V. O. ix. 158.
ibid. - N. i. 36.
ιξ'. 19. - P. iii. 130.
174. - P. v. 74.
201. - V. O. i. 1.
255. - N. iv. 40.
ιζ'. 37. - V. O. x. 28.
87. - V. O. vii. 119.
28. - N. iv. 40.
107. - P. iv. 439.
305. - P. ii. 85.
316. - N., vi. 85.
ιη'. 11. - N. iii. 23.
33. - V. O. viii. 64.
34. A. L. p. 480.

Digitized by Google

Hom. Iliad. Rhaps. α'. 89. S. V. O. ix. 115.
179. - V. O. vi. 148.
630. - N. i. 39.
717. - S. V. O. ix. 96.
ε'. 32. - I. i. 56.
56. - N. xi. 1.
550. - P. iv. 263.
σ'. 308. - N. iv. 51.
392. - I. vi. 53.
418. - V. O. vii. 95.
432. - N. iv. 101.
492. - V. O. iv. 3.
ibid. - V. O. vii. 23.
496. - P. ii. 85.
597. A. N. p. 398.
τ'. 91. - P. ii. 52.
103. - V. O. iii. 51.
131. - V. O. x. 86.
390. - N. iii. 55.
υ'. 131. - V. O. vi. 108.
146. - N. i. 97.
237. - V. O. x. 122.
247. - P. iv. 501.
258. - P. ix. 61.
φ'. 319. - P. vi. 10.
χ'. 356. - N. vii. 58.
427. - N. i. 100.
469. - V. O. v. 15.
ibid. - V. O. vii. 118.
ibid. - I. ii. 1.
470. - P. i. 1.
ψ'. 144. - P. iv. 138.
255. - V. O. i. 13.
273. - V. O. i. 5.
387. - V. O. i. 33.
519. 20. S. N. ii. 16.
783. S. N. ii. 26.
ω. 62. - P. iii. 165.
343. - V. O. ix. 83.
327. - P. iii. 141.
ibid. - P. v. 74.
640. - V. O. xiii. 60.
Odyssea α. 52. - V. O. vi. 1.
64, 65. - P. iv. 281.
155. - V. O. ii. 1.
ibid. - P. i. 7.
161. A. P. p. 292.
223. - P. O. iv. 38.
351. - V. O. ix. 72.

Hom. Odyssea δ. 259. S. N. vii. 53.
β'. 344. - N. iv. 36.
409. - V. O. x. 83.
ibid. - P. iii. 42.
γ'. 6. - V. O. xiii. 98.
ibid. - P. iv. 361.
ibid. - N. vi. 69.
123. - I. v. 36.
ϝ. 1. - I. i. 43.
188. - P. vi. 31.
368. - P. O. ii. 123.
452. - P. iv. 334.
581. - P. iv. 97.
ι. 47. - V. O. ix. 48.
292. - V. O. x. 83.
309, 310. S. N. viii. 48.
433. S. V. O. ii. 51.
490. - V. O. vii. 86.
ζ'. 103. - P. i. 123.
ά. 51. - N. vii. 81.
232. - V. O. xiii. 27.
ϑ'. 63. - P. iii. 141.
ibid. - P. vii. 23.
36. - I. i. 36.
189. 90. S. V. O. x. 88.
362. - N. ix. 1.
κ'. 306. - P. x. 76.
λ'. 135. - V. O. viii. 55.
124. - V. O. ix. 36.
234. - P. iv. 124.
253. - P. iv. 137.
257. - P. iv. 124.
258. - P. iv. 223.
302. - N. x. 103.
ibid. - P. xi. 95.
308. - I. iv. 83.
325. - N. ix. 35.
369. - V. O. viii. 111.
μ'. 71. - P. iv. 370.
73. - O. viii. 44.
76. - N. v. 10.
68. - P. iv. 370.
ν'. 234. - P. iv. 438.
ξ'. 82. - I. iii. 7.
228. - V. O. viii. 64.
ibid. - N. vii. 79.
ο. 384. - N. v. 10.
478. - V. O. ix. 77.
ibid. - P. viii. 10.
ρ'. 271. - N. ix. 18.

Digitized by Google

Hom. Odyssea ξ'. 317. S. N. i. 74.
454. - I. vii. 30.
σ'. 78. - V. O. ii. 104.
353. - P. v. 71.
φ'. 43. - P. i. 3.
73. - P. iv. 188.
360. - N. ix. 104.
439. - P. iv. 434.
446. - I. vi. 53.
457. - P. iii. 91.
ibid. - N. viii. 82.
471. - N. i. 85.
538. - P. i. 15.
ω. 27. - P. iv. 412.
131. - V. O. viii. 30.
φ'. 13. 15. S. P. vi. 31.
43. S. P. iv. 468.
χ'. 482. - P. i. 36.
Homerici hymni. (in Musam. et Apoll. 2.) S. N. iii. 1. S. P. iii. 14. S. P. iv. 313. (forsan. in Lunam.) A. N. p. 398. vid. Not.
Homeri Commentatores. S. V. O. ii. 148.
Homerus laudatur. S. V. O. vi. 102. S. V. O. viii. 90. S. V. O. xiv. 7. S. P. ii. 53. S. P. iii. 118. S. P. iii. 141. S. P. iv. 194. S. N. iii. 75. S. N. vii. 1. S. N. vii. 25. S. I. ii. 17. S. N. iv. 63.

I.

Ibycus. S. N. i. 1. S. N. x. 12. S. I. ii. 1.
Incertus Lyricus. Metr. O. xii. p. 267. M. O. xiii. p. 271. M. N. ix. p. 460. M. N. x. p. 467. M. N. xi. p. 476. M. I. i. p. 482. M. I. iii. p. 494. M. I. vi. p. 508.
Incertus poëta. S. V. O. vi. 27. S. V. O. ix. 68. M. P. ix. p. 377. M. P. xii. p. 395. S. N. iii. 64. S. N. vii. 123.
Incerti poëtæ elegici, versus in templo Veneris. S. V. O. xiii. 32.
Incertus Tragicus. S. N. iii. 127.
Incerti Grammatici. S. V. O. viii. 70. S. N. vi. 45. S. I. i. 58. S. I. i. 88. S. I. iv. 92.
Justinianus. M. O. iv. p. 170.
Lesches. ejus *Ilias parva.* S. N. vi. 85.
Lycophronis paraphrasis. S. P. O. xiii. 74.
Lysimachus, ἐν τῷ περὶ τῶν περὶ Νέστορα. S. P. v. 103. S. I. iv. 104.

M.

Menechmus, ὁ Σικυώνιος. S. N. ix. 30. ἐν τῇ Πυθικῇ. S. P. iv. 313. S. N. ii. 1.
Menecles. S. P. iv. 10.
Menecrates. S. V. O. ii. 16. S. I. iv. 104.
Mimnermus. S. N. iii. 16.
Mnaseas, ὁ Πατρεύς. S. V. O. x. 28. S. V. O. x. 39. S. P. iv. 104.
Mythographi antiqui. S. V. O. ix. 68.

N.

Nicocles. S. N. ii. 1.

O.

Orphici. S. P. iii. 96.

P.

Panyasis, ἐν τρίτῳ Ἡρακλείας. S. P. iii. 177.
Parmenon. S. P. iv. 97.
Parthenius, ἐν τῇ Ἀρίστῃ. S. I. ii. 63.
Phædon. vid. Plato.
Phæstus. (Φαίστιος), ἐν τοῖς Λακεδαιμονιακοῖς. S. P. iv. 28. (Φῆστος), ὁ τὰ Μακεδονικὰ συγγράψας. S. P. ix. 89.
Pherecydes. S. P. ii. 39. ἐν πρώτῃ. S. P. iii. 59. S. P. iii. 69. S. P. iv. 124. S. P. iv. 160. S. P. iv. 221. S. P. iv. 288. S. P. ix. 26. S. P. ix. 183. S. P. xi. 25. S. N. i. 64. S. N. iii. 55. S. N. iv. 81. S. N. v. 89. S. I. i. 79. ἐν δευτέρῳ. S. I. iv. 104. S. I. vii. 13.
Pherenicus. S. V. O. iii. 28.
Philistus, ἐν τῇ τρίτῃ. S. V. O. v. 19. S. P. i. 112.
Philochorus. S. V. O. ix. 68. S. V. O.

Digitized by Google

xii. 10. S. P. vii. 9. S. N. ii. 1. S. N. iii. 1.
Philostephanus, ἐν τῷ περὶ Κυλλάνης. S. O. vi. 144.
Phylarchus. S. P. iii. 69. S. N. iv. 81.
Pisander, ὁ Καμιρεύς. S. P. ix. 183.
Plato. (Phæd. 30.) S. P. O. ii. 123.
Polemo. S. V. O. i. 28. S. V. O. vii. 95. ἐν τῷ περὶ Θέσεων Ἡρωικλείων. S. V. O. vii. 153. S. N. x. 10.
Pythæneta. S. N. v. 81. ἐν πρώτῳ Αἰγινητικῶν. S. N. vi. 53.
Pythagoras. S. V. O. ii. 123.
Pythiæ fragmentum ex oraculo. S. P. iv. 10.

R.

Rhythmici. M. O. ii. p. 140.

S.

Sappho. S. P. O. ii. 93. S. V. O. ii. 125. S. P. i. 10. S. P. iv. 407. S. P. v. 1.
Sidonius. (f. Dionysius.) S. P. i. 172.
Simonides. S. V. O. xiii. 31. S. P. i. 155. S. P. iv. 450. S. N. vii. 1. S. I. ii. 1. S. I. ii. 9. οἱ περὶ Σιμωνίδην. S. P. O. i. 28.
Socrates. (male Crates legebatur.) S. P. iii. 14. S. P. iii. 102. S. N. iii. 92. S. I. iv. 104.
Sophocles. (ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ.) S. I. ii. 63. (ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.) S. N. iii. 60. (ibid.) S. N. vi. 85. (Ajax 46.) S. P. O. i. 52. (ibid. 157.) S. V. O. vi. 124. (ἐν Αἰγεῖ.) S. P. ii. 45. (Athamas.) S. P. iv. 288. (ἐν Ἀμφιτρύωνι.) S. P. iv. 303. (ἐν Ναυπλίῳ.) S. I. vi. 10. (Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.) S. I. iv. 87. (Prometheo.) S. P. v. 35. (Triptolemo.) S. V. O. x. 1. (Troïlo.) S. P. ii. 121. (ibid.) S. N. iii. 60. S. P. iv. 213. S. P. iv. 398. S. N. x. 57. S. N. xi. 5. A. I. p. 480. S. I. iv. 92. S. I. v. 36.
Saphron. S. N. i. 1.
Sotibius. S. P. ii. 127.
Stesichorus. S. P. iii. 14. ἐν Κύκνῳ. S. V. O. x. 19.
Synesius. S. P. O. i. 19.

T.

Thales. S. V. O. i. 1.
Theocritus. (Id. iv. 11.) S. V. O. i. 84. ὁ βουκόλος. (Id. xvii. 30.) S. V. O. ii. 150. (Id. xxiv. 2.) S. N. i. 55.
Theogenes, ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. S. N. iii. 21.
Theognis. (v. 155.) S. V. O. xiii. 12.
Theophrastus, ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων. S. V. O. xiii. 27. ἐν τῷ περὶ Τυρσηνῶν. S. P. ii. 3. S. P. iv. 11.
Theopompus. S. V. O. xiii. 32. S. V. O. xiii. 74. ἐν Μάθῳ. S. P. ii. 75. S. P. iii. 120.
Theotimus. S. P. iv. 61. ἐν πρώτῳ περὶ Κορίνης. S. P. v. 33.
Thesidis auctor. vid. Diphilus.
Thucydides. (Hist. i. 24.) S. P. iii. 120. S. N. ii. 19.
Timæus, ὁ συντάξας τὰ περὶ τῆς Σικελίας. S. V. O. ii. 1. S. V. O. ii. 29. S. V. O. v. 19. S. V. O. xiii. 29. S. P. i. 112. S. P. i. 185. S. P. ii. 1. S. P. ii. 3. S. N. i. 1. S. N. i. 25. ἐν τῇ δωδεκάτῃ. S. N. ix. 95. ἐν τῇ δωδεκάτῃ. ibid.

Z.

Zenodotus. S. V. O. iii. 52.

FINIS.

LONDINI, IMPRESSIT N. BLISS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

FEB 2 5 1946

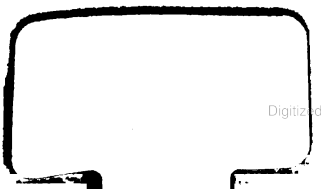

Digitized by Google